ΕΛΛΗΝΟΡΟΥΜΑΝΙΚΟ

Hector Sarafidi

ΕΚΤΟΡΑ ΣΑΡΑΦΙΔΗ

DICŢIONAR GREC-ROMÂN

ΛΕΞΙΚΟ

ΔΩΡΙΚΟΣ

1934

ΕΚΤΟΡΑ ΣΑΡΑΦΙΔΗ
ΕΛΛΗΝΟΡΟΥΜΑΝΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ
Εκτύπωση: Α. ΓΚΟΝΗΣ
© 1993 ΔΩΡΙΚΟΣ Ιπποκράτους 72 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 362.9675

ISBN 960-279-038-5

ΕΛΛΗΝΟΡΟΥΜΑΝΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ

ΕΚΤΟΡΑ ΣΑΡΑΦΙΔΗ

ΛΕΞΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΟΡΟΥΜΑΝΙΚΟ

ΔΩΡΙΚΟΣ

Un cuvânt despre lexicografia greco-română.

Deşi s'au publicat în ţară în secolii trecuţi sute şi mii de cărţi greceşti din toate ramurile, de ştiinţă şi de literatură, un dicţionar român-grec iese la lumină abia în zilele noastre. Care e explicaţia acestui lucru? Desigur la aceasta a contribuit foarte mult faptul că limba română n'a început să fie cultivată, de cât foarte târziu. Cum la început predomină în biserică şi şcoală limba slavonă şi pe urmă învinge elenismul, e uşor de înţeles de ce numeroşii Greci, cari petrec în ţară, nu simt nevoia să alcătuiască dicţionare şi gramatici pentru învăţarea limbii româneşti. Era de aşteptat însă ca mai târziu, după 1821, când limba română, ieşind învingătoare în lupta ei cu slavonismul şi elenismul, se cultivă cu râvnă ca limbă naţională, se întrebuinţează în biserică şi şcoală, şi cucereşte locul ei cuvenit, era, zic, de aşteptat ca atunci să vedem apărând şi lucrări lexicografice greco-româneşti pentru uzul Grecilor aflaţi în ţară.

Dar dificultăţile pentru alcătuirea unui dicţionar româno-grecesc şi greco-românesc erau prea mari. Dacă luăm în consideraţie că prima gramatică a limbii româneşti se întocmeşte din porunca lui Constantin Mavrocordat de Dimitrie Eustatievici Braşoveanul la 1756, care însă rămânând în manuscris se poate considera ca neexistentă, iar prima gramatică *tipărită* a lui Ianache Văcărescul este din 1787 şi Gramatica românească a lui Eliade Rădulescu vede lumina zilei la 1827; dacă primul dicţionar românesc tipărit este Lexiconul românesc-latinesc-unguresc-nemţesc dela Buda, care apare la 1825, lesne se înţelege de ce Grecii, neavând ajutoare lexicale în româneşte, nu s'au încumetat să se avânte în domeniul lexicografiei greco-româneşti.

Dar cred că nu numai aceste dificultăţi i-au împiedicat pe Greci să

se apuce de alcătuirea unui dicţionar român-grec, ci şi alt motiv mai puternic. In acest timp Grecii îndreptaseră privirile şi concentraseră toate forţele lor spre o altă direcţie lexicografică. Pe toţi Grecii, dar mai cu seamă pe Grecii din Principate, i-apucase, puţin înainte de revoluţia dela 1821, o *lexicomanie* fără seamăn, şi zeci de pregătiţi şi nepregătiţi se îndeletniceau cu alcătuiri de dicţionare, scopul lor însă era să dea un dicţionar cât mai desvoltat al limbii greceşti vechi, explicată în greacă modernă, precum şi dicţionare greco-franceze-italiene.

Dicţionarul cel mai complect al limbii greceşti clasice fiind *Thesaurus graecae linguae* al lui Henri Étienne, pe el l-au luat ca model şi-l traduceau, sau îl adaptau nevoilor lor. In Moldova Ioan Furneu din Agrafa, Epir, profesor la şcoala domnească din Iaşi, traduce acest Tezaur pela 1793 şi-l dă spre complectare beizadelei Scarlat Ghica, un pasionat elenist (vezi revista Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος din Constantinopol 13 (1877-1878) p. 224-226). Medicul Ioan Vlastòs traduce de asemenea acest Tezaur în neogreacă, ca şi poetul Atanasie Christopol, care însă ajunge numai până la litera H (vezi Ἀθανασίου Χριστοπούλου Ἑλληνικὰ ἀρχαιολογήματα, Atena 1853 p. θ'-ι'). Mihai Şuţu, domnul Ţării Româneşti, însărcinează pe marele logofăt Dimitrachi Catargi Fotiadi să traducă Dicţionarul Academiei Franceze, dându-i şi doi colaboratori şi acordându-le o remuneraţie din caseta domnească (D. Russo, Elenismul în România, Bucureşti 1912, p. 67). O societate de savanţi întreprinde în Bucureşti traducerea aceluiaş dicţionăr (vezi Γ. Ζαλίκογλου Dictionnaire Français-Grec, Paris 1809 p. 13, prefaţă). Patru tineri din Bucureşti traduc de asemenea acelaş dicţionar şi trimit lui A. Coray la Paris spre cercetare partea până la litera G (vezi Ἀ. Κοραῆ Ἐπιστολαί, ed. Damalàs, vol. 2 p. 690 şi 1 p. 685).

Ştim că pentru alcătuirea unui dicţionar grec-francez-italian (publicat la Viena în 3 volume la 1790) au lucrat din porunca Domnului Alexandru Mavrocordat Firarì, supt supravegherea secretarului său, contele d'Hauterive, peste treizeci de colaboratori: curteni, boieri pământeni şi mulţi elevi ai şcoalei domneşti din Iaşi (I. Rizo-Néroulos, Cours de littérature grecque moderne, Genève 1828 p. 39; É. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire 3 p. XV; D. Russo, ibidem p. 67 n. 1).

Totuşi, încercări răsleţe şi în lexicografía greco-română, rămase în manuscris, n'au lipsit.

Un dicţionar greco-românesc din veacul al 17lea s'ar fi aflând în biblioteca Metohului Sf. Mormânt din Constantinopol (vezi Memoriile Acad. Rom. secţia lit. ser. a 3a, tom. 7 (1934) p. 38), unde însă nu se dă numărul manuscrisului).

Despre dicţionarul greco-românesc, cuprins într'un manuscris al lui Calinic al 3lea, patriarhul Constantinopolului, care fusese mai înainte mitro-

:polit al Proilavului (Brăila), am vorbit în prefaţa ediţiei Cronicei lui Mitrofan Grigoraş (Bucureşti 1935 p. 9-10), dând şi câteva extrase.

Un lexicon ρωμαϊκὸν καὶ ἑλληνικὸν din anul 1797 se păstrează în Biblioteca Academiei Rom. supt No. 1577, fondul românesc.

Un λεξικὸν πεντάγλωσσον ἑλληνο-γραικο-ρωμανο-γερμανο-οὐγγαρικὸν (dicţionar în cinci limbi: elină, greacă modernă, aromână, germană şi ungară), alcătuit de **M. Ianovici** la 1821, se păstrează în manuscris în Biblioteca Academ. Române[1]. Autorul Ianovici spune în prefaţă că a utilizat dicţionarul cunoscut al lui Gheorghe Constantinu pentru cuvintele greceşti; pentru cuvintele ungureşti şi nemţeşti se bazează pe dicţionarul lui Iosef Marton, *iar traducerea în aromână, limba mea maternă am dat-o,* zice în prefaţă, *dela mine ca fiind născut Aromân, originar din Moscopole,* Macedonia (τὴν δὲ μετάφρασιν εἰς τὴν μητρικήν μου γλῶσσαν, ὡς εἰδήμων ἀκείνων, ἤντλησα καὶ προσέθηκα ἐξ ἰδίας πηγῆς μου, ὡσὰν ὁποῦ εἶμαι γεννημένος Ρωμάνος, ἐκ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Μοσχοπόλεως καταγόμενος). Aşadar şi Ianovici se trăgea din Moscopole, din acel centru cultural foarte însemnat, de unde erau originari şi colegii săi în lexicografie: Cavalioti şi Daniil; Moscopolitan deasemenea era şi Ucuta.

Dicţionarul lui Ianovici era gata la 1821, când autorul obţinuse permisul de tipărire dela censura din Buda, permis care se află la sfârşitul manuscrisului, iscălit de Gheorghe Petrovici.

Activitatea lexicografică a lui **Iordache Golescu** e cunoscută. Dupăce *a săvârşit o închipuire de Lexicon,* pe care îl numeşte **Condica limbii româneşti,** *s'a îndeletnicit de a tălmăcit-această Condică în limba grecească spre înlesnirea celor ce nu se vor lenevi a tălmăci cărţile elineşti pe limba românească* (N. Bănescu, Viaţa şi scrierile marelui vornic Iordache Golescu, Vălenii-de-Munte 1910 p. 269-280).

In treacăt fie pomenit şi Dicţionarul Elino-Românesc, tradus după al lui Scarlat D. Bizantie de **G. Ioanid**, Bucureşti 1864, care deşi e pentru limba greacă clasică, totuşi poate fi întrebuinţat cu folos şi pentru bizantină şi greaca cultă de astăzi. Acest dicţionar, apărut în două volume cu peste 3000 de pagini în 4°, este o lucrare conştiincioasă şi remarcabilă pentru timpul, când a văzut lumina tiparului.

Un dicţionar juridic, destul de întins, a adăogat Anania Cuzanos, nomofilaxul Moldovei, la Condica lui Calimah, Iaşi 1816 p. 5-99, în care dicţionar se explică termenii tehnici, cari revin în Condică.

Dar toate aceste lucrări lexicografice, rămase în manuscris, afară

---

1 Am cercetat acest manuscris când intrase în Biblioteca Academiei Române şi nu era încă catalogat, aşa în cât nu pot să dau cota lui. O prescurtare a acestui dicţionar în cinci limbi se află în Biblioteca Academiei Române supt No. 1822.

de dicţionarul lui Cuzanos şi Ioanid, n'au fost de folos, sau au fost de un folos foarte mic, şi nevoia unui dicţionar neogrecesc-românesc şi românesc-neogrecesc se simţea din ce în ce mai mult. Şi lucru curios! Acela care a luat asupră-şi să umple această lacună este nu un filolog, ci un.... medic, un iatrofilosof, doctorul din Constanţa Hector Sarafidi, care în anul 1922 ne-a dat Dicţionarul Român-Grec, iar acum ne dăruieşte a doua mult aşteptată parte, Dicţionarul Greco-Român.

Se vede că medicina şi filologia sânt două discipline mult mai înrudite decât se crede, căci au existat mulţi medici, atât în antichitate cât şi după, cari s'au ocupat şi cu filologia şi literatura. Un exemplu de medic din antichitate, pe care îl preocupă şi chestiunile filologice, este marele medic Galen şi pilda lui a fost urmată până în zilele noastre. Galen a susţinut într'o scriere a sa că medic mare este cine adânceşte şi studiul filosofiei, în care desigur intră şi filologia. In preajma renaşterei, ca şi mai târziu, se învaţă, alături de medicină şi filosofia şi literatura clasică latină şi greacă, aşa încât medicii după complectarea studiilor lor se intitulează *iatrofilosofi* (în vechime se chemau iatrosofişti), şi nu puţini din ei se îndeletnicesc şi cu filosofia în înţelesul larg al cuvântului, cultivând teologia, literatura, filologia, istoria etc. Şi ca să mă restrâng la câteva nume cunoscute, pomenesc întâi pe renumitul Alexandru Mavrocordat Exaporitul, care studiind medicina în Italia a practicat-o în Orient, fără să neglijeze filosofia şi filologia; se ştie că el a predat filosofia aristotelică la şcoala Patriarhiei din Constantinopol şi a scris şi a tipărit opere filologice şi istorice. Teofil Coridaleu, Leon Allatios, Iacob Pilarinò, Ioan Comnen, Ieremia Cacavela, Dimitrie Procopiu Pamperis, Gheorghe Saul, Manase Eliade, Petrache Depasta, Atanasie Comnen Ipsilanti, Dimitrie Caracaş, etc. au fost iatrofilosofi, dela cari ne-au rămas şi lucrări filologice, teologice, istorice, ba şi poeme, în limba greacă clasică şi latină.

Despre Adamantie Coray se ştie că dupăce a studiat medicina la Montpellier, s'a îndeletnicit în special cu limba şi literatura şi ne-a lăsat însemnate lucrări de filologie, dicţionare, ediţii de texte greceşti etc. Tot aşa şi Constantin Sathas şi Sofocle Economu au fost medici şi filologi în acelaş timp.

Şi ca ultim exemplu pomenesc pe francezul Émile Littré care, medic de profesie, a editat pe Ipocrat şi a scris dicţionarul limbii franceze, care până astăzi rămâne cea mai bună lucrare a lexicografiei franceze.

Continuând seria predecesorilor săi iluştri, Doctorul Sarafidi ne dă acum Dicţionarul Grec-Român, de care se simţea mare nevoie şi pentru care trebue să-i fim foarte recunoscători.

Meritele lucrării Doctorului Sarafidi sânt multiple. Românii au în sfârşit în limba lor un dicţionar care, fără subvenţiuni şi încurajări ofi-

ciale, se tipăreşte cu mare cheltuială de autor, ceea ce e o faptă demnă de admirat. Grecii au la îndemână un instrument ca să înveţe limba română, şi ceea ce trebue relevat: ei pot să găsească în el cuvintele pe cari în zadar le-ar căuta în alte dicţionare. Căci Sarafidi a făcut bine de a introdus în dicţionarul său şi cuvintele româneşti: τσάρα, τσαράνος, κλοτσάρης, πητάρης, ποστέλνικος στόλνικος, τσοχαντάρης etc., cuvinte ce revin în documentele şi scrierile greceşti, cari se referă la istoria ţării, dar lipsesc în toate dicţionarele neogreceşti.

Ca purist ce e, Sarafidi a tratat cu predilecţie limba cultă, καθαρεύουσα, neglijând întrucâtva limba populară, care însă pe zi ce trece câştigă teren. Zic întrucâtva, fiindcă şi limba populară e tratată în dicţionar, indicându-se lexicul ei printr'un asterisc.

Aşa, de pildă, alături de συνερίζομαι Sarafidi a dat şi popularul συνορίζομαι, şi astfel filologul român va înţelege originea şi sensul pasajului lui Filimon din ***Clocoi vechi şi noi: nu vă sinorisiţi lui Boroboaţă, căci este cam nebun, sărmanul,*** p. 137 ed. G. Baiculescu. Cuvântul a ***sinorisi*** (în macedoromână ***sinirsescu***) nu vine din grecescul συνορεύω sau συνορίζω: être limitrophe, confiner, sich mit Jemandem verbinden, cum pretind Cihac, Tiktin, Şaineanu şi Candrea, ci din συνορίζομαι, a băga în seamă, a-şi pune mintea cu cineva, a lua în serios pe cineva.

Dar dacă alături de ὑπερήφανος s'ar fi dat şi popularul περήφανος şi alături de στενοχωρία s'ar fi dat şi στεναχωρία, filologul român ar fi văzut că ***perifan*** din Neculce nu vine din περιφανής = vestit (cum susţine Tiktin), i din περήφανος = mândru, şi nu s'ar fi crezut că în împrumutul românesc ***stenahoria o*** s'a schimbat în ***a***, ci că schimbarea exista deja în cuvântul grecesc împrumutat. Şi trebuie observat că acelaş proces se întâmplă cu o mulţime de alte cuvinte, care fiind intrate în limba română din neogreacă, ***etymonul*** lor nu trebuie căutat în limba greacă ***veche*** sau în limba neogreacă ***savantă***, καθαρεύουσα, ci în greaca ***populară***, în care ele apar cu schimbările de consoane sau vocale, pe cari filologii români le-au luat drept schimbări petrecute în limba română.

Aşa de pildă: ***chilie, chindisesc, crivat, dropică, migdală, patrafir, stacoj, trandafir*** derivă din cuvintele neogreceşti populare κιλλί (nu κελλί), κιντῶ (nu κεντῶ), κριββάτι (nu κρεββάτι), δρώπικας (nu ὑδρώπικας), μύγδαλο (nu ἀμύγδαλόν), πετραχήλι (nu ἐπιτραχήλιον), στακὸς (nu ἀστακὸς), τραντάφυλλα (nu τριαντάφυλλον) etc.

Se înţelege că partea medicală a fost tratată în dicţionarul Doctorului Sarafidi cu o deosebită iubire şi competenţă. Nu numai că s'au redat bine termenii tehnici medicali cu echivalentul lor, ci şi terminologia medicinei populare a fost urmărită cu deosebită atenţie.

Să-i fim deci recunoscători autorului pentru munca rodnică şi abne-

gaţia demnă de admirat cu care a dus la bun sfârşit şi a tipărit cu cheltuiala sa o operă aşa de folositoare, care va aduce servicii mari atât Grecilor cât şi Românilor, şi în special tinerimii studenţeşti, contribuind la înţelegerea reciprocă a două naţii surori, şi să-i urăm să dea o a doua ediţie cât mai curând.

Bucureşti. **D. Russo**

ABREVIAŢIUNILE

acuz(ativ)
adj(ectiv)
adv(erb)
Anat(omie)
Arheol(ogie)
Arh(itectură)
Arit(metică)
art(icol)
Astr(onomie)
Bis(ericesc termen)
Bot(anică)
Bur(să)
Chim(ie)
Chir(urgie)
Com(erţ)
comp(arativ)
conj(ucţiune)
Elec(tric termen)
Farm(acopee)
fig(urativ)
Fil(ozofie)
Fin(anţe)
Fiz(ică)
Fiziol(ogie)
fr(ază)
gen(itiv)
Geogr(afie)
Geol(ogie)
Geom(etric)
Gram(atică)
Harn(aşament)
imper(sonal)
interj(ecţiune)
iron(ic)
Joc(uri)
Jur(idic termen)
Lit(eratură)
Loc(uţiune)
Log(ică)
Mar(ină)
Mat(ematică)
Mec(anică)
Med(icină)
met(aforă)
Micr(obiologie)
Milit(ar termen)
Min(eralogie)
Mit(ologie)
Muz(ică)
num(eric)
Obst(etrică)
part(icipiu)
partic(ulă)
p(entru)
pl(ural)
Poez(ie)
prep(oziţiune)
pron(ume)
prov(erb)
Ret(orică)
subst(antiv)
super(lativ)
Teat(ru)
Teol(ogie)
Tip(ografie)
v(erb)
Vet(erinară Medicină)
vez(i)
Zool(ogie)

Cuvintele fără asterisc aparţin limbei literare.

* înseamnă termen popular.

** înseamnă termen provenind din limbile străine.

— înlocueşte cuvântul principal.

| semn de schimbarea sensului cuvântului ori frazei.

|| separă părţile cuvântului.

A

A, α, alfa, literă a alfabetului | α' num. unu | ,α num. una mie.
ἅ pron. rel. pe cari, cea-ce vez. ὁποῖα,
ἆ interj. ah! [καθ'— precum.
ἀβαθής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. neadânc vez. ῥηχός.
ἀβαθμολόγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nenotat, negradat.
ἄβακιον (τό) abac, table.
ἀβακίσκος (ὁ) placă, tăbliţă.
ἀβακοπαίκτης (ὁ) tablagiu.
ἀβακοστρώνω v. a pavà cu plăci, cu lespezi de piatră.
ἀβακόστρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pavat cu lespezi de piatră.
ἄβαξ (ὁ) tăbliţă | tavă | table | tablă de şah | Arit. tablă.
ἀβάπτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nebotezat.
* ἀβαρεσία (ἡ) neobosealà vez. ἄοκνον.
* ἀβάρετος, η, ον adj. neobosit vez. ἄοκνος.
ἀβαρής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. imponderabil, uşor.
** ἀβαρία (ἡ) avarie.
ἀβασάνιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necercetat vez. ἀνεξέταστος | * netorturat. || — ως adv.
ἀβασίλευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. guvernat fără rege | * neapus.
ἀβέβαιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netemeinic, nefundat, nesigur, îndoios. || τὸ — ον subst. netemeinicie.
ἀβέβαιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἀβέβαιος.
ἀβέβακαντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedeochiat.
* ἀβέβαστακτος, η, ον (τὸ) adj. de nesuştinut, de nesuportat.
* ἀβέβατευτος, η, ον adj. nebătut.
ἄβατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neumblat, nebătut.
* ἄβαφος, η, ον (τὸ) adj. neboit, nezugrăvit | călit.
** ἀββᾶς (ὁ) abate.
* ἄβεγαλτος, η, ον adj. nescos, neumblat, neexperimentat.
* ἀβδέλλα (ἡ) lipitoare vez. ἕβδελλα.
ἀβδηρίτης (ὁ) abderit, găgăuţă, nerod.
ἀβδηριτισμός (ὁ) abderitism, nerozie.
ἀβέβαιος, α, ον adj. nesigur. || — ως adv.
ἀβεβαιότης (ἡ) nesiguranţă.
ἀβεβαίωτος (ὁ, ἡ) — ον (το) adj. neconstatat, necontrolat, neconfirmat.
ἀβεβήλωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neprofanat.
ἀβέλτερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedestoinic, neghiob, prost.
ἀβελτηρία (ἡ) nedestoinicie, neghiobie, prostie.
ἀβελτίωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmbunătăţit.
ἀβίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesilit, neconstrâns, nezorit, nesiluit. || — ως adv. || τὸ — ον subst. nesilire.
ἄβιωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de netrăit, de nesuferit.
ἀβλάβεια (ἡ) nevătămare.
ἀβλαβής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nevătămător, nevătămat. || — ως adv.
* ἄβλαπτος, η, ον adj. vez. ἀβλαβής.
ἀβλασφήμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neblestemat.

ἀβλεψία (ἡ) nebăgare de seamă.
ἀβοήθητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neajutat, neasistat.
* ἀβόλευτος, η, ον adj. nearanjat, neorânduit, neinstalat.
* ἄβολος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. incomod, peste mână. || — α adv.
ἄβος (ἡ) [σταφυλὴ] auă.
ἀβουλία (ἡ) nesocotinţă, imprudenţă, | Med. abulie.
* ἀβούλιακτος, η, ον adj. nedat la fund.
** ἀβούλλωτος, η, ον adj. nepecetluit, nestampilat.
ἄβουλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesocotit, slab de înger.
** ἀβούλωτος, η, ον adj. neastupat.
* ἀβούτηκτος, η, ον adj. nescufundat, neafundat.
ἀβράβευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepremiat, nerecompensat.
* ἀβράδυαστος, η, ον adj. neînserat.
* ἀβράκωτος, η, ον adj. fără ismene, fără pantaloni, sărac.
* ἀβραμηλιὰ (ἡ) prun.
* ἀβράμηλον (τὸ) prună, avramă.
* ἄβραστος, η, ον adj. nefiert.
* ἄβρεκτος, η, ον adj. nemuiat, neplouat.
ἀβροδίαιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mujeratic, chefliu, cel ce duce viaţă molatică.
ἁβρός, ά, ὸν adj. fraged, delicat, — οἱ τρόποι maniere elegante | afectuos | moale | molatec.
ἁβρότης (ἡ) frăgezime, delicateţă | moliciune | politeţă.
ἁβρότονον (τὸ) Bot. chiparos mic.
ἀβροφροσύνη (ἡ) politeţă, amabilitate, bunăvoinţa.
ἁβρόφρων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. politicos, amabil, binevoitor. || — όνως adv.
* ἀβροχιὰ (ἡ) lipsă de ploi, secete, στὴν — καλὸ κα! τὸ χαλάζι Prov. dacă nu plouă, pică.
ἄβροχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemuiat, neplouat.
ἄβρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. (de) nemâncat.
* ἀβύζακτος, η, ον adj. nelăptat, nesupt.
ἀβύθιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nescufundat.
ἄβυθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără fund.
ἀβύρσευτος (ὁ, ἡ) — ον (το) adj. neîntăbăcit.
ἀβυρτάκη (ἡ) borş.
ἄβυσσος (ἡ) genune, abis, prăpastie.
ἀβωλοκόπητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. negrăpat.
ἀγαθίς (ἡ) fuior vez. τολύπη.
ἀγαθοεργία (ἡ) binefacere, caritate.
ἀγαθοεργός (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. binefăcător, caritabil.
ἀγαθός, ή, όν adj. bun la inimă, onest, virtuos, brav | * naiv, simplu. || τὸ —όν subst. binele | pl. τὰ ἀγαθὰ bunurile, avuţiile. || — ῶς adv. cu bunătate.
ἀγαθότης (ἡ) bunătate, simplicitate, naivitate.
ἀγάλακτος (ὁ, ἡ) adj. fără lapte.
* ἀγάλι sau ἀγάλια adv. încet, liniştit, domol, lent.
ἀγαλλίασις (ἡ) veselie mare.
ἀγαλλιῶ sau ἀγάλλομαι v. a fi vesel, încântat.
ἀγάλλοχον (τὸ) Bot. odagaciu.
ἄγαλμα (τὸ) statue.
ἀγαλμάτιον (τὸ) statuetă.
ἀγαλματοποιεῖον (τὸ) atelier de sculptură.
ἀγαλματοποιία (ἡ) sculptură.
ἀγαλματοποιός (ὁ) sculptor de statui.
ἀγαμία (ἡ) celibat, burlăcie.
ἄγαμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînsurat, holteiu, burlac, flăcău | fem. nemăritată.
ἄγαν adv. prea.
ἀγανάκτησις (ἡ) exasperare, înverşunare
* ἀγανακτισμένος, η, ον adj. indignat, răsvrătit.
ἀγανακτῶ v. a se întărâtă, a se revoltă.
ἄγανον (τὸ) şuviţă de spic.
ἀγανός ή, όν, adj. rărit-ă (ţesătură).
* ἀγάνωτος, η, ον adj. nespoit.
ἀγάπη (ἡ) iubire, drăgoste.
* ἀγαπητικός (ὁ) — ἡ (ἡ) ibovnic, amant, vez. ἐραστής
ἀγαπητός, ή, όν adj. iubit, drag, scump.
* ἀγαπίζω v. a se împăcă.
ἀγαπῶ v. a iubi — ἂς νὰ φιλονεικῇ îi-place să se certe | *a se îndrăgosti, a dorl. || — ῶμαι a se iubi.

ἀγαρηνός (ὁ) arab, sarazin, pirat.
ἀγαρικόν (τὸ) Bot. sfărog, băloșel, burete de câmp.
* ἄγαρμπος, η, ον adj. inelegant vez. ἄκομψος.
ἀγαστός, ή, όν adj. admirabil vez. ἀξιάγαστος
ἀγγαρεία (ἡ) corvadă, iobăgie, robotă, clacă, prestație.
ἀγγαρεύσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. iobag, clăcaș, robotaș, podvodar, de corvadă.
ἀγγαρεύω v. a clăcui, a împune corvadă, a iobăgi. || —ομαι a roboti.
ἀγγειογραφία (ἡ) Arh. pictură pe vase.
ἀγγειογράφος (ὁ) pictor pe vase.
ἀγγεῖον (τὸ) oală, vas, — πήλινον bușbă | vas de noapte | κακὸν — metaf. om rău, ticălos, stricat | Anat. vas.
ἀγγειοπλαστεῖον (τὸ) olărie, lutărie.
ἀγγειοπλάστης (ὁ) olar.
ἀγγειοπλαστική (ἡ) lutărie.
ἀγγειώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. vascular.
ἀγγελία (ἡ) anunciu, avis, solie, afiș, glas, mujdeă.
ἀγγελιαφόρος (ὁ) sol, — ἔφιππος ștafetă | Mar. avizo.
* ἀγγέλικα (ἡ) Bot. leuștean vez. σέσελι.
ἀγγελικός, ή, όν adj. îngeresc.
ἀγγέλλω v. a anunța, a informa, a vesti, a da de veste.
ἄγγελμα (τὸ) solie, avis, știre.
ἀγγελόμορφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. frumos ca un înger.
ἄγγελος (ὁ) sol, vestitor | Bis. înger.
* ἀγγελοῦδι (τὸ) îngeraș.
* ἄγγιχτος, η, ον adj. neatins, intact, întreg, nou.
ἀγγλικός, ή, όν adj. englez (esc). || τά—ά subst. limba engleză.
ἀγγλιστί adv. englezește.
Ἀγγλίς (ἡ) Englezoica.
Ἄγγλος (ὁ) Englez.
* ἀγγουράκι (τὸ) castravete mic.
* ἀγγουράπιδο (τὸ) Bot. sunătoare.
* ἀγγούρι (τὸ) castravete.
* ἀγγουριά (ἡ) castravete.
* ἀγγουροσαλάτα (ἡ) salată de castraveți.
* ἄγδαρτος, η, ον adj. nebelit, nejupuit, necurățit.
ἄγε! interj. aide! înainte!
* ἀγείνωτος, η, ον adj. necopt.
ἀγείσωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără streașină.
ἀγειτόνευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vecin rău, nesociabil, om singuratec.
* ἀγελαδάρης (ὁ) văcar.
* ἀγελαδινός, ή, όν adj. de vacă.
ἀγελαῖος, α, ον adj. de cârd.
ἀγελάς (ἡ) vacă, — στείρα boiastră, mioreană, — πυρρόχρους murgană, σταῦλος — δων văcărie, φόρος ἐπὶ τῶν—δων văcărit.
ἀγέλαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. morocănos, posac | * neînșelat.
ἀγέλη (ἡ) cârd, ciopor, cireadă, ciurdă, haită, preoacă.
ἀγεληδόν adv. în cârduri.
* ἀγέμιστος, η, ον adj. neumplut, neîncărcat.
ἀγενεαλόγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără genealogie.
ἀγένεια (ἡ) grosolănie, mojicie.
ἀγένειος (ὁ) fără barbă, imberb, țingău, spân (atic).
ἀγενὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. grosolan, mitocan, mojic, bădăran. || — ῶς adv. mojicește.
ἀγενναιοζωρία (ἡ) nedărnicie.
ἀγεννοζώρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedarnic.
ἀγέννητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nenăscut, necreat.
* ἀγένωτος, η, ον adj. crud vez. ἄωρος.
ἀγέραστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepremiat vez. ἀβράβευτος, | * neîmbătrânit.
* ἀγέρι (τὸ) vântuleț vez. ἀήρ.
ἀγερωχία (ἡ) mândrie, trufășie, semeție, aroganță.
ἀγέρωχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mândru, trufaș, semeț, arogant. || — ως adv.
ἀγευμάτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neprânzit.
ἄγευστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. negustat, vez. ἄπειρος.

ἀγεωγράφητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necunoscător al geografiei.
ἀγεωμέτρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necunoscător al geometriei.
ἀγεώργητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. înţelenit, μένω ος a înţelenì.
ἄγημα (τὸ) Mar. detaşament.
ἀγηροκόμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîngrijit la bătrâneţe.
ἀγήρως (ὁ, ἡ) — ω (τὸ) adj. neîmbătrânit, nemuritor.
* ἀγήτευτος, η, ον (τὸ) adj. nedescântat.
ἁγιάζω v. a sfinţì, ὁ σκοπὸς — ει τὰ μέσα scopul scuză mijloacele | a târnosi, | a aghesmui | a se sfinţi.
ἁγίασμα (τὸ) sfinţire, aghesmuire | aghiasmă.
ἁγιασματάριον (τὸ) Bis. aghiasmatar.
ἁγιασμὸς (ὁ) sfinţitul | stropire cu aghiasmă | aghiasmă.
* ἁγιαστήρα (ἡ) pămătuf, sfeştoc.
ἁγιαστήριον (τὸ) Bis. sanctuar, altar.
* ἁγιάτρευτος, η, ον adj. nevindecat vez. ἀθεράπευτος.
* ἁγιοβασιλειάτικος, η, ον adj. de Sf. Vasile.
ἁγιοβιογραφία (ἡ) Bis. sbornic.
ἁγιογραφία (ἡ) pictură de Sfinte icoane.
ἁγιογράφος (ὁ) pictor de Sf. icoane.
* ἁγιογδύτης (ὁ) hoţ de lucruri sfinte, hoţoman, cămătar.
* ἁγιοκέρι (τὸ) lumânare de biserică, păstură, vez. κηρίον.
ἁγιόκλημα (τὸ) Bot. caprifoiu.
ἁγιομνήσιον (τὸ) Bis. sărbătoare patronală.
ἁγιόξυλον (τὸ) Bot. scoarţă de laur.
ἁγιοποιῶ v. a sanctificà.
* ἁγιοπούλι (τὸ) Zool. mierloiu roşu.
ἅγιος, α, ον adj. sfânt, ἡ ἁγία Τράπεζα altarul, ἅγιος ἄρτος prescúră, anáfură. || — ως adv.
ἁγιοταφίτης (ὁ) călugăr de la Sfântul Mormânt.
ἁγιότης (ἡ) sfinţie | sfinţenie.
ἁγιωσύνη (ἡ) vez. ἁγιότης.
* ἀγκάθι (τὸ) spin vez. ἄκανθα.
* ἀγκαθότοπος (ὁ) spiniş.
* ἀγκαθωτὸς, ἡ, ὸν adj. spinos vez. ἀκανθώδης.
* ἀγκαλὰ adv. cu toate că.
ἀγκάλη (ἡ) sân, μὲ ἀνοικτὰς — ας cu braţe deschise.
* ἀγκαλιὰ (ἡ) vez. ἀγκάλη | braţ.
* ἀγκαλιάζω v. a luà în braţe vez. ἐναγκαλίζομαι.
* ἀγκάλιασμα (τὸ) îmbrăţişare vez. ἐναγκαλισμὸς.
* ἀγκαλιαστὸς, ἡ, ὸν adj. îmbrăţişat. || — ὰ adv. în braţe.
ἀγκαλὶς (ἡ) Mil. faşine.
* ἀγκίδα (ἡ) aşchie.
* ἀγκιδωτὸς, ἡ, ὸν adj. aşchios.
* ἀγκινάρα (ἡ) Bot. anghinară, putoacă.
ἀγκιστροειδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. cârligat.
ἄγκιστρον (τὸ) cârlig, şuvăit,—λόγχης cocârjă.
ἀγκιστρωτὸς, ἡ, ὸν adj. vez. ἀγκιστρο-
* ἀγκομαχητὸν (τὸ) gâfâială. [ειδὴς.
* ἀγκομαχῶ v. a gâfâi, a răsuflà cu greu, a-şi da sufletul.
ἀγκύλη (ἡ) cârlig, igliţă, cinghel | Muz. croşă.
ἀγκύλος, η, ον adj. încârligat.
ἀγκυλῶ v. a încârligà | Med. a anchilozà. || —οῦμαι a înţepenì.
ἀγκύλωμα (τὸ) încârligare | * înţepătură.
* ἀγκυλώνω v. a înţepà.
ἀγκύλωσις (ἡ) încârligare | Med. anchiloză.
ἀγκυλωτὸς, ἡ, ὸν adj. cocârjat.
ἄγκυρα (ἡ) ancoră, ῥίπτω — αν a ancorà, ἀναρτῶ — αν a boţà | cătuşă.
ἀγκύριον (τὸ) clenciu, hapcă, alcà.
ἀγκυρὶς (ἡ) scoabă.
ἀγκυροβολία (ἡ) ancorat.
ἀγκυροβόλιον (τὸ) loc de ancorat, radă.
ἀγκυροβολῶ v. a ancorà.
ἀγκυρόδεσμος (ὁ) inel al ancorei.
ἀγκυροδετῶ v. a legà ancora.
ἀγκυροκέραιον (τὸ) Mar. gâscan.
ἀγκὼν (ὁ) cot, στηρίζω τοὺς — ας a se răzimà de coate coltuc.
* ἀγκωνάρι (τὸ) colţ, ungher.
* ἀγκωνὴ (ἡ) colţ | cotitură.
ἀγλαΐζω v. a ilustrà, a îmfrumuseţà, a împodobì.
ἀγλάϊσμα (τὸ) ilustrare, podoabă.
ἀγλαόμορφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. frumos.

ἀγλαός (ὁ, ἡ) — όν (τὸ) adj. ilustru, frumos, glorios.
ἀγλίς (ἡ) căţel (al usturoiului).
* ἄγλυκος η ον adj. nedulce.
ἄγμα (τὸ) tors.
ἀγμός (ὁ) tăpşan.
ἁγνεία (ἡ) castitate, neprihănire.
* ἄγνεπος, η, ον adj. netors.
ἁγνίζω v. a purifică. || — ομαι a se purifică.
ἁγνισμός (ὁ) purificaţie.
ἁγνιστήριος (ὁ, ἡ) — ον adj. purificator.
ἄγνοια (ἡ) neştire, neştiinţă, ignoranţă.
ἁγνός, ἡ, όν adj. cast, neprihănit. ||
ἁγνότης (ἡ) vez. ἁγνεία. | —ῶς adv.
ἀγνοῶ v. a nu şti, a nu cunoaşte, a ignorà.
ἀγνωμονῶ a fi nerecunoscător, ingrat.
ἀγνωμοσύνη (ἡ) nerecunoştinţă, ingratitudine.
ἀγνώμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerecunoscător, ingrat. || — όνως adv.
ἀγνώριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de nerecunoscut.
ἀγνώς (ὁ) neştiutor.
ἀγνωσία (ἡ) neştiinţă, ignoranţă.
ἄγνωστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necunoscut | neştiut.
ἀγογγύστως adv. fără plângere.
* ἄγομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncărcat (tun) | neumplut.
ἀγόμφωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neţăruşat, neînnădit.
ἀγονία (ἡ) nerodire, nerodnicie, sterilitate, ariditate.
ἀγονιμοποίητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nefecundat, nerodit.
ἄγονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sterp, nerodnic, steril, arid, — ος τόπος horlişte. || —ως adv.
ἀγορά (ἡ) târg, — κρέατος, ὀσπρίων hală, — δημητριακῶν obor | piaţă | (πρᾶξις) târguială, cumpărătură, sboriste.
* ἀγοράζω v. a cumpărà, a târguì.
ἀγοραῖος, α, ον adj. al pieţei, al târgului, τιμή—α preţ corent, ὄχημα —ον droşcă | trivial.
* ἀγοράκι (τὸ) băieţel, băieţandru.
ἀγορανόμος (ὁ) edil.
* ἀγορπωλησία (ἡ) târgueală, vindere şi cumpărare.
* ἀγόρασμα (τὸ) cumpărătură vez. ἀγορά.
* ἀγοραστής (ὁ)—άστρια (ἡ) târguitor, cumpărător.
* ἀγοραστός, ἡ, όν adj. cumpărat.
ἀγόρευσις (ἡ) cuvântare, discurs | Jud. pledoarie.
ἀγορεύω v. a ţine discurs | Jur. a pledà.
ἀγορητής (ὁ) orator.
* ἀγόρι (τὸ) băiat.
ἄγος (τὸ) molimă, boleşniţă.
* ἀγουρίδα (ἡ) poamă acră, aguridă.
* ἀγουρόλαδον (τὸ) unt-de-lemn verde, unt-de-lemn fin.
* ἄγουρος, η, ον adj. necopt vez. ἄωρος.
ἄγρα (ἡ) vânat.
ἀγράμματος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necitit, neinstruit, neştiutor de carte.
ἀγραμματωσύνη (ἡ) neştiinţă de carte, ignoranţă.
* ἀγράμπελη (ἡ) viţă sălbatică.
ἀγραναπαυσις (ἡ) pârloagă, înţelenire.
ἀγραυλῶ v. a dormì la câmp.
ἄγραφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nescris. || —ως adv.
ἄγρευμα (τὸ) vânat | pescuit.
ἀγρεύσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. uşor de vânat, de pescuit.
ἀγρευτός, ἡ, όν adj. vânat, pescuit.
ἀγρεύω v. a vânà, a pescuì | a căutà, a urmărì.
ἄγρηνον (τὸ) haină în cârlige.
* ἀγριάγγουρον (τὸ) castravete sălbatec.
* ἀγριάγκαθον (τὸ) Bot. scaiete.
* ἀγριαγκινάρα (ἡ) Bot. anghinară sălbatică.
* ἀγριάδα (ἡ) pir vez. ἄγρωστις.
ἀγριαμανίτης (ὁ) Bot. burete de copaci.
* ἀγριάνθρωπος (ὁ) neom, om sălbatec.
ἀγριάμπελος (ἡ) Bot. lăuruşcă.
* ἀγριαπιδιά (ἡ) păr păduret vez. ἀχλαδιά.

* ἀγριάπιδον (τὸ) pară pădureaţă vez. ἀχλάδι.
ἀγριελαία (ἡ) măslin sălbatec.
* ἀγριεύω v. a se sălbăticì | a se su-
* ἀγρίμι (τὸ) fiară sălbatică. [părà.
ἀγριμονία (ἡ) Bot. cânepioară.
* ἀγριοβρώμη (ἡ) But. obsigă.
* ἀγριόγατος (ὁ) Zool. pisică sălbatică.
* ἀγριογούρουνον (τὸ) Zool. porc mistreţ.
ἀγριοδαμασκηνέα (ἡ) Bot. duducel, porumbar.
ἀγριοδαμάσκηνον (τὸ) Bot. porumbă, scoroambă.
ἀγριόδαυκος (ὁ) Bot. ruşinea fetei.
ἀγριοδρῦς (ἡ) Bot. gârniţă.
* ἀγριοδυόσμος (ὁ) Bot. calamintă.
ἀγριοκάρδαμον (τὸ) Bot. brăbin.
ἀγριοκέρασος (ἡ) Bot. mălin, mocru.
ἀγριοκοκκύμηλον (τὸ) Bot. coroabă.
ἀγριοκράμβη (ἡ) Bot. rapiţă.
* ἀγριοκρόμμυδον (τὸ) Bot. ceapa ciorii.
* ἀγριοκυττάζω v. a se uità urît, a se uità cu coada ochiului.
* ἀγριολάπαθον (τὸ) Bot. măcrişul cailor.
ἀγριομέλισσα (ἡ) Zool. bondar.
ἀγριόμηλον (τὸ) Bot. coricovă, corobeaţă.
* ἀγριομολόχα (ἡ) Bot. nalbă de pă-
* ἀγριόπαπια (ἡ) Zool. călifar. [dure.
* ἀγριοπερίστερον (τὸ) Zool. gugusciucă
ἀγριοπήγανον (τό) Bot. rută sălbatică.
ἄγριος, α, ον adj. sălbatec, mistreţ, sălbăticesc. || — ως adv. sălbăticeşte.
ἀγριοσέλινον (τὸ) Bot. ţelină sălbatică.
* ἀγριόσκορδον (τὸ) Bot. aior.
ἀγριοσταφὶς (ἡ) Bot. păducher, nem-
ἀγριότης (ἡ) sălbătecie. [ţişor.
* ἀγριοτριανταφυλλιὰ (ἡ) Bot. măcieş.
* ἀγριοτριαντάφυλλον (τὸ) măcieşă.
* ἀγριόχηνα (ἡ) Zool. gâscă sălbatică.
ἀγριόχοιρος (ὁ) porc mistreţ, vez. ἀγριογούρουνον.
ἀγριόχορτον (τὸ) huceag.
ἀγριωπὸς, ἡ, ὸν (τὸ) adj. ameninţător, spăimântător.
ἀγρογείτων (ὁ, ἡ) vecin de câmp.
ἀγροδίαιτος (ὁ, ἡ) cel ce trăieşte la ţară, ţăran, câmpean.
ἀγροικία (ἡ) grobianism, nepoliteţă, mitocănie.
ἀγροῖκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. grobian, mitocan, nepoliticos. || — ως adv. mitocăneşte.
* ἀγροικῶ v. a înţelege.
ἀγροκήπιον (τὸ) fermă.
ἀγρονομία (ἡ) agronomie.
ἀγρονομικὸς, ἡ, ὸν adj. agronomic, rural, câmpenesc.
ἀγρονόμιον (τὸ) câştiu.
ἀγρονόμος (ὁ) agronom.
ἀγρὸς (ὁ) câmp, lan — μικρὸς lac, — πλημμυρισμένος moianã, — ἀροτριασμένος ogor, — ἀκανθώδης crivină, — πεπόνων bostănărie.
* ἀγροσύνορον (τὸ) răzor.
ἀγρότης (ὁ) — ις (ἡ) câmpean, pământean | —εὐγενὴς ţinutos.
ἀγροτικὸς ἡ, ὸν adj. câmpenesc, agricol, rural, — ἃ ἔργα munca câmpului, δημόσιον — ὸν κτῆμα domeniu.
ἀγροφυλακὴ (ἡ) jandarmerie rurală | pândărit.
ἀγροφύλαξ (ὁ) jandarm rural, pândar, μισθὸς — κος jitărie.
ἀγρυπνία (ἡ) veghie, veghiere | pază | priveghiere | Bis. priveghiu.
ἄγρυπνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neadormit, veghietor | vigilent. || τό — ον subst. vigilenţă. || — ως adv.
ἀγρυπνῶ v. a vegheà, a supravegheà | a nu dormì.
ἄγρωστις (ἡ) Bot. albeiu, pir.
ἀγρωστοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. gramineu, graminiform.
* ἀγυάλιστος, η, ον adj. nelustruit.
ἀγυιὰ (ἡ) stradă.
ἀγυιόπαις (ὁ) golănaş.
ἀγύμναστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neexersat, nedresat || τὸ — ον subst. lipsă de exerciţiu.
* ἀγύρευτος, η, ον adj. necerut, necăutat.
* ἀγύριστος, η, ον adj. neîntors, neînapoiat, πήγαινε στὸν — ον dute la naiba | nerestituit δανεικὰ καὶ — α

bani împrumutaţi şi neînapoiaţi.
ἀγυρτεύω v. a umblà cu şarlatanii, a înşelà.
ἀγύρτης (ὁ) pangligar, şarlatan.
ἀγυρτία (ἡ) panglicărie, şarlatanic.
ἀγυρτικός, ἡ, ὸν adj. panglicăresc, şarlatanesc. || —ῶς adv. şarlataneşte.
ἄγυψος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. negipsat.
ἀγχέβολον (τὸ) puşculiţă.
ἀγχέμαχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. luptător de aproape, ὅπλον — ον armă tăietoare.
ἀγχίνοια (ἡ) desteptăciune, inteligenţă.
ἀγχίνους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. deştept, inteligent.
ἀγχιστεία (ἡ) încuscrire, cuscrie.
ἀγχιστεύω v. a se încuscrì.
ἀγχίστροφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. versatil, iute.
ἀγχόνη (ἡ) spânzurătoare.
ἄγω v. a duce, ἡ ὁδὸς—ει drumul scoate, — καὶ φέρω a duce de nas.
ἀγωγεὺς (ὁ) căpăstru | conductor.
ἀγωγὴ (ἡ) educaţie | Jur. acţiune.
* ἀγῶγι (τὸ) cursă, drum.
* ἀγωγιάζω v. a cărăuşì.
ἀγωγιαστήριον (τὸ) fraht.
ἀγωγιάτης (ὁ) cărăuş.
* ἀγωγιάτικος, η, ον adj. cărăuşesc. || τὰ—α cărăuşie, cheltueli de transport.
ἀγωγός (ὁ) conductor. || —(ἡ) conductă, canal, ţeavă, urloiu.
ἄγωμεν! interj. aideţi!
ἀγὼν (ὁ) luptă, întrecere, cursă, concurs | cauză | joc, ὀλυμπιακοὶ — ες jocuri olimpice | trudă.
ἀγωνία (ἡ) îngrijorare, sbucium.
ἀγωνίζομαι v. a luptà, a combate | a se trudì | a concurà.
ἀγωνιστὴς (ὁ) trudnic, combatant, campion | luptător.
ἀγωνιῶ v. a se trudì | a fi în agonie.
ἀγωνιώδης (ὁ, ἡ)—ες (τὸ) adj. trudnicesc. || — ῶς adv. trudniceşte.
ἀγωνοδίκης (ὁ) membru al juriului.
ἀγωνόδικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. al iuriului.
ἀγωνοθεσία (ἡ) fondaţie de concurs.
ἀγωνοθέτης (ὁ) fondator de concurs.
ἀγωνοθετῶ v. a fondà un concurs.
* ἀδάγκαστος, η, ον adj. nemuşcat.
ἀδαὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. neştiutor, nepriceput, neîndemânatec. || — ῶς adv.
ἀδάκρυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel ce nu plânge | neplâns. || —ί adv. fără lacrimi.
ἀδάκτυλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără degete.
ἀδαμάντινος, η, ον adj. adamantin. || —η (ἡ) smalţul dinţilor.
ἀδαμαντοκόλλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. împodobit, lucrat cu diamante.
ἀδαμαντοπωλεῖον (τὸ) bijuterie.
ἀδαμαντοπώλης (ὁ) bijutier.
ἀδάμας (ὁ) diamant.
ἀδάμαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmblânzit, nenărăvit.
ἀδαπάνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necheltuit.
ἀδάπανος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. gratuit.
ἄδαρτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nejupuit.
ἄδεια (ἡ) permisie, voie, autorizaţie, —ἐπιτηδεύματος patentă, ποιητικὴ —licenţă poetică.
* ἀδειάζω v. a golì, a evacuà, a descărcà, ἄδειασέ μου τὴν γωνιὰ cară-te | vez. εὐκαιρῶ şi κενώνω.
* ἀδειανός, ἡ, ὸν adj. gol.
* ἄδειασμα (τὸ) golire, descărcare.
* ἄδειος, α, ον adj. gol, —ος τῆς χώρας om fără ocupaţie,—α θέσις loc, post neocupat, vacant.
ἀδείπνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neprânzit.
ἀδέκαστος (ὁ, ἡ) cinstit, integru. || τὸ —ον subst. cinste. || — ως adv.
ἀδεκάτιστος (ὁ, ἡ) — ον adj. nedijmuit.
ἀδελέαστος (ὁ, ἡ) — ον adj. nesedus.
* ἀδελφᾶτον (τὸ) congregaţie, breaslă.
ἀδελφιδοῦς, ἥ (ὁ, ἡ) nepot.
ἀδελφικὸς, ἡ, ὸν adj. frăţesc. || — ῶς adv. frăţeşte.
ἀδελφοκτονία (ἡ) fratricid.
ἀδελφοκτόνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fratricid.

* ἀδελφομοῖρι (τὸ) parte din moştenire între fraţi ori surori.
* ἀδελφοποιητὸς (ὁ) frate adoptat, frate de suflet, fărtat.
ἀδελφοποιοῦμαι v. a se înfărtăşi.
ἀδελφὸς, ἡ frate, soră, surată,—ὁ μικρὸς frăţior, μικρὰ—ἡ surioară, — ἡ πρεσβυτέρα ţaţă, — é μου! nene! — ὁμοπάτριος frate bun. || adj. — ὸς, ἡ, ὸν frăţesc.
ἀδελφότης (ἡ) fraternitate | vez. ἀδελφᾶτον.
* ἀδελφώνω v. a înfrăţi, a fraterniză.
* ἀδέλφωσις (ἡ) înfrăţire.
ἄδενδρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără arbori, pleşuv, — ον μέρος δάσους poiană vez. διάφασις.
ἀδενικὸς, ἡ, ὸν adj. Med. glandular.
ἀδενίσκος (ὁ) Med. glandulă.
ἀδενῖτις (ἡ) Med. adenită,—μασχάλης scurtă.
ἀδενοειδὴς (ὁ, ἡ)—ἐς (τὸ) adj. Med. adenoid.
ἀδενώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. Med. glandulos.
ἀδένωμα (τὸ) Med. adenom.
ἀδέξιος, α, ον adj. neîndemânatic, nedibaciu, neiscusit, stângaciu. || —ως adv.
ἀδεξιότης (ἡ) neîndemânare, nedibăcie, stângăcie.
ἀδέσμευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelegat. || —ως adv.
ἀδέσποτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nefondat | nestăpânit.
ἄδετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelegat.
ἀδεῶς adv. fără sfială, fără teamă.
ἄδηκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemuşcat.
ἄδηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îndoios, necert, nesigur. || τὸ — ον subst. incertidudine. || —ως adv.
ἀδήλωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedeclarat.
ἀδήμευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neconfiscat.
ἀδημιούργητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nefiinţat.
ἀδημονία (ἡ) nerăbdare.
ἀδημονῶ v. a nerăbdă.
ἀδημόνως adv. cu nerabdare.
ἀδημοσίευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepublicat.
ἀδὴν (ὁ) Anat. glandă, ghind.
ἄδης (ὁ) iad.
ἀδηφαγία (ἡ) lăcomie.
ἀδηφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lacom. || —ως adv.
ἀδήωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepustiit.
ἀδιάβατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netrecut, de nepătruns.
ἀδιαβίβαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netransmis.
ἀδιάβροχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. impermeabil, de nepătruns. || τὸ — ον manta de ploaie, impermeabil.
ἀδιάγνωστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nediagnosticat.
ἀδιάδοτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesvonit.
ἀδιάζευκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de nedesperechiat, inseparabil.
* ἀδιαθεσία (ἡ) indispoziţie.
* ἀδιάθετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. indispus, bolnav. || intestat ἐξ — ου κληρονόμοι moştenitori ab intestat.
* ἀδιαθετῶ v. a fi indispus, bolnav.
ἀδιαίρετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. indivizibil, de neîmpărţit. || ἐξ—ου adv. Jur. din indiviziune. || — ως adv. de avalma. || τὸ — ον subst. indivizibilitate.
* ἀδιάκοπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîntrerupt, continuu. || — ως adv. întruna.
ἀδιακόσμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmpodobit.
ἀδιακρισία (ἡ) indiscreţie.
ἀδιάκριτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedeosebit, neobservat | * indiscret. || —ως adv.
ἀδιαλάλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neproclamat, nepublicat.
ἀδιάλειπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necurmat, continuu. || — ως adv.
* ἀδιάλεκτος, η, ον adj neales.
ἀδιάλλακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînduplecat, neîmpăcat. || — ως adv.
ἀδιάλυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedesfăcut, nedescurcat | indisolubil. || —ως adv.

ἀμέριστος, (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmpărțit, nedivizat, indivizibil.
* ἀδιαμείρακτος, η, ον adj. vez. ἀδιαμέριστος
ἀδιαμόρφωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neformat, nefasonat.
ἀδιανέμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmpărțit.
ἄδιαντον (τὸ) Bot. părul Maicii Domnului.
* ἀδιαντροπία (ἡ) nerușinare, indecență.
* ἀδιάντροπος, η, ον adj. nerușinat, indecent. || —α adv.
ἀδιαπέραστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. (de) nepătruns, impenetrabil, impermeabil. || τὸ — ον subst. nepătrundere.
ἀδιάπλαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neformat, nefasonat.
ἀδιάπτωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără greș, infailibil | neobosit. || — ως adv.
ἀδιάρθρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nearticulat.
ἀδιάρρηκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerupt, nedesfăcut, indisolubil. || — ως adv.
ἀδιάσειστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neclintit, solid, stabil. || —ως adv.
ἀδιασκέδαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerisipit, | * nepetrecut, nechefuit.
ἀδιάσκευος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepreparat, nearanjat, neticluit.
ἀδιάσπαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἀδιάρρηκτος. || —ως adv.
ἀδιάσχιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necrapat | nepetrecut.
ἀδιατάρακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neturburat. || —ως adv.
ἀδιατίμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neevaluat.
διάτμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. (de) netăiat, nedespărțit.
ἀδιάτρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. negăurit, neperforat.
ἀδιαφανής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nestrăvăzător. || —ως adv.
ἀδιάφθορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necorupt, nemituit. || — ως adv.
ἀδιαφιλονείκητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. net. ăduit. || —ως adv.
* ἀδιαφόρετος, η, ον adj. netrebuincios, inutil. || —α adv. de geaba, în deșert.
ἀδιαφόρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Fiziol. netranspirat.
ἀδιαφορία (ἡ) nepăsare, dezinteresare, indiferență.
ἀδιάφορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepăsător, indiferent. || — ως adv. fără deosebire.
ἀδιαφορῶ v. a nu-i păsà, a se desinteresà.
ἀδιαφώτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelămurit, nelimpezit, neluminat.
ἀδιαχώρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de nepătruns,
ἀδιαχώριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neseparat.
ἀδιάψευστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedesmintit.
ἀδίδακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neinstruit | nereprezentat (pentru piese de teatru).
ἀδιεκδίκητος (ὁ, ἡ) ον (τὸ) adj. nerevendicat.
ἀδιεκπεραίωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neexpediat.
ἀδιεξίτηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de nedescurcat, fără eșire.
ἀδιέξοδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de netrecut. || ἡ — ος subst. fundătură.
ἀδιευκρίνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedesțusit || — ως adv.
ἀδιήγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepovestit.
ἀδικαιολόγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nejustificat. || —ως adv.
ἀδικαίωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîndreptățit.
ἄδικαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nejudecat.
ἀδίκημα (τὸ) nedreptățire.
ἀδικία (ἡ) nedreptate.
* ἀδικοθάνατος, η, ον adj. sfârșit prin moarte nedreaptă.
* ἀδικοκρισία (ἡ) judecată nedreaptă.
ἀδικοπραγία (η) vez. ἀδίκημα.
ἄδικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedrept. || τὸ — ον subst. nedreptate. || —α adv. pe nedrept.
ἀδικῶ v. a nedreptățì.

ἀδιοικησία (ἡ) neadministrație.
ἀδιοίκητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neadministrat.
ἀδιόρατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de neperceput, imperceptibil. || —ως adv.
ἀδιοργάνωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neorganizat.
ἀδιόρθωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. (de) neîndreptat, incorigibil.
ἀδιόριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedeterminat, nehotărît.
ἀδιπλασίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedublat.
* ἀδίπλωτος, η, ον adj. nechibit, neîndoit.
ἀδίστακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîndoios. || —ως adv.
ἀδιύλιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerafinat.
ἀδίχαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînfurcat.
ἀδίωκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. negonit.
ἀδόκητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neașteptat, negândit. || — ως adv. pe negândite.
ἀδοκίμαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncercat.
ἀδόκιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîndemănatec | reprobat, incorect.
ἀδολεσχία (ἡ) flecăreală.
ἀδόλεσχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. flecar, guraliv.
ἀδολεσχῶ v. a flecări.
ἀδολίευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nefraudat, sincer.
ἄδολος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nevinovat, curat, sincer | * neamestecat. || —ως adv.
ἀδοξία (ἡ) lipsă de renume, de glorie.
ἄδοξος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerenumit, neînsemnat. || —ως adv.
* ἀδούλευτος, η, ον adj. nelucrat.
ἀδούλωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesubjugat, liber.
* ἄδραγμα (τὸ) înșfăcare, apucare.
* ἀδράζω v. a înșfăcă, a apucă.
* ἄδρακτι (τὸ) fus.
* ἀδρακτιά (ἡ) fus încărcat.
ἀδράνεια (ἡ) inerție, neactivitate.
ἀδρανής (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. inert neactiv, moale. || —ῶς adv.
ἀδρανῶ v. a sta neactiv, a nu lucrà.
ἀδρόμισθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. plătit gras.
ἀδροράνη (ἡ) raspă.
ἀδρός, ά, όν adj. des, gras. || — ῶς adv.
ἀδρότης (ἡ) densitate, opulență.
* ἀδρύνω v. a îngroșà, a înăsprì, a face mai tare, aspru (la pipăit).
* ἀδρύς, εῖα, ύ adj. gros, aspru, tare.
ἀδυναμία (ἡ) slăbiciune, neputință, moleșeală, debilitate.
ἀδυναμικός, ἡ, όν adj. Med. adinamic.
ἀδυνάστευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neoprimat, netiranizat.
* ἀδυνατίζω v. a slăbì, a slăbănogì, vez. ἀδυνατῶ.
ἀδύνατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. imposibil | * slăbănog, debil, neputincios. || τὸ — ον subst. imposibilul.
* ἀδυνατῶ v. a moleșì, a slăbì.
ἀδυνατῶ v. a nu puteà, a fi în imposibllitate.
ἀδυσφήμιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neponegrit, nedefăimat.
ἀδυσώπητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînduplecat, inexorabil. || —ως adv.
ἄδυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de nepătruns, impenetrabil. || τὸ—ον subst. Bis. altarul.
ᾄδω v. a cântà, a horì, —εται se zice, se spune, se svonește.
ἀδωροδόκητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemituit, incoruptibil.
ἄδωρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel ce nu dă, (ori nu primește) cadouri.
ἀεί adv. întotdeauna, pururea.
ἀείζωος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. veșnic, etern. || —ον Bot. jințură.
ἀειθαλής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. pururea înverzit.
ἀεικίνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neastâmpărat, în veșnică mișcare. || τὸ —ον subst. mișcarea perpetuă.
ἀείμνηστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neuitat.
ἀειπάρθενος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pururea virgin, ἡ—ος, pururea Fecioară.

ἀείποτε adv. pururea.
ἀείρρους (ό, ἡ) — ουν (τὸ) adj. veşnic curgător.
ἀειφυγία (ἡ) isgonire, surghiun.
ἀελλόπους (ό, ἡ) adj. vânteş.
ἄένναος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesecat, nesleit. || —ως adv.
ἀεραγωγὸς (ὁ, ἡ) — ὸν (τὸ) adj. aerifer, ventilant. || —ὸς (ὁ) subst. ventilator.
* ἀεράκι (τὸ) vântuleţ.
ἀεραντλία (ἡ) pompa pneumatică.
ἀεραποθήκη (ἡ) rezervor de aer.
ἀεργία (ἡ) nelucrare, nelucru.
ἄεργος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără lucru, şomer.
ἀεργῶ v. a şedeà, a nu lucrà, a şomà.
ἀερίζω v. a aerisì, a vânturà, a vântuì, a ventilà.
* ἀεριχὸς, ἡ, ὸν adj. aerisit.
ἀεριογόνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. aerogen.
ἀεριόμετρον (τὸ) gazometru.
ἀέριον (τὸ) gaz.
ἀεριοποίησις (ἡ) gazeificare.
ἀεριοποιῶ v. a gazeificà.
ἀεριοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. gazos.
ἀεριόφως (τὸ) gaz aerian.
ἀερίσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de aerisit.
ἀερισμὸς (ὁ) ventilaţie, aerisitul.
ἀεριστὴρ (ὁ) ventilator | evantail.
ἀεριστικὸς, ἡ, ὸν adj. aerisitor.
ἀεριώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. gazos.
ἀεροβασία (ἡ) utopie, visătorie.
ἀεροβάτης (ὁ) visător.
ἀεροβατῶ v. a visà, a trăì în himere, a fi visător, a fi utopist.
ἀερόβιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. aerobiu.
ἀεροδρόμιον (τὸ) aerodrom.
ἀεροειδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. aeriform.
ἀεροθεραπεία (ἡ) aeroterapie.
ἀεροκινητὴρ (ὁ) aeromotor.
ἀερόλιθος (ὁ) aerolit.
ἀερολογία (ἡ) acrologie.
ἀερόλουτρον (τὸ) baie de aer.
ἀερόμετρον (τὸ) aerometru.
ἀεροπλάνον (τὸ) aeroplan.
ἀεροναύτης (ὁ) aviator.
ἀερόπλοιον (τὸ) aeronavă.
ἀεροποίησις (ἡ) aerificare.
ἀεροποιῶ v. a aerificà.
ἀεροπορία (ἡ) aviaţie.
ἀεροπόρος (ὁ) aviator.
ἀεροσκοπία (ἡ) aeroscopie.
ἀεροσκόπος (ὁ) aeroscop.
ἀεροστατικὸς, ἡ, ον adj. aerostatic.
ἀερόστατον (τὸ) aerostat, balon.
ἀερώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. aeros, gazos, vaporos.
ἀέτειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. acvilin.
ἀετιδεὺς (ὁ) Zool. vulturaş.
ἀετὸς (ὁ) Zool. Vultur, aceră, --χάρτινος sineu.
ἀετώδης, (ὁ ἡ) — ες (τὸ) adj. vulturesc, acvilin.
ἀέτωμα (τὸ) Arh. frontispiciu, capră.
* ἀξάρωτος, η, ον adj. nesbârcit.
* ἀξεμάτιστος, η, ον adj. neopărit.
ἄξευκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînhămat.
ἀξήλευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neinvidiat.
ἀξήμιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nevătămător.
ἀξημίωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepăgubit.
ἀξητησία (ἡ) lipsa de cereri, necăutare.
ἀξήτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necăutat.
ἀξύγιστος (ὁ, ἡ) — ὸν (τὸ) adj. necântărit
ἄξυγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepereche. || —ος (ὁ) subst. stinghier.
ἀξυμίτης (ὁ) pâine nedospită.
ἄξυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedospit, nefrământat. || τὸ—ον Farm. capsulă. || τὰ—α Bis. ostie.
ἀξυμοσφραγὶς (ἡ) bulin.
ἀξύμωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj nefrământat.
* ἀζωγράφιστος, η, ον adj. nepictat, nezugrăvit.
ἄζωστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncins.
ἄζωτον (τὸ) Chim. azot.
ἀζωτοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. azotos, azotic.
ἀηδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. greţos, scârbos, desgustător. || — ῶς adv.

ἀηδία (ἡ) scârbă, greaţă, desgust, λέγεις—αις vorbeşti prostii.
ἀηδιάζω v. a se desgustà, a se îngreţoşà, a se scârbì.
ἀηδιαστικός, ἡ, ον adj. desgustător.
ἀηδών (ἡ) Zool. privighetoare.
ἀήρ (ὁ) aer, ρεῦμα ἀέρος curent de aer, ὁμιλεῖς εἰς τὸν ἀέρα de geaba vorbeşti, λόγια τοῦ ἀέρος vorbe goale, ἀέρα κοπανίζει bate apa în piuă, ἔπῆρεν ὁ νοῦς του ἀέρα i-a sărit o ţandără, παίρνω ἀέρα mă plimb | Bis. procovăţ.
ἀήττητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nebătut, neînvins.
ἀθάμβωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîntunecat.
ἀθανασία (ἡ) nemurire, imortalitate.
ἀθάνατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemuritor.
* ἀθάρρετος, η, ον adj. necurajos, neîncrezător în sine, timid, fricos.
ἀθαύμαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neadmirat.
ἀθέατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. invizibil vez. ἀόρατος.
ἀθεΐα (ἡ) ateism.
ἀθεϊσμός (ὁ) vez. ἀθεΐα.
* ἀθέλητος, η, ον adj. involuntar. || —ως adv. pe nevrute.
ἀθέμιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepermis, nelegitim, oprit. || — ως adv.
ἀθεμιτουργία (ἡ) act nepermis.
ἀθεμιτουργῶ v. a comite acte nepermise.
ἄθεος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj ateu.
* ἀθεόφοβος, η, ον adj. netemător de D-zeu.
ἀθεράπευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netămăduit, nevindecat.
* ἀθερίνα (ἡ) Zool. aterină.
ἀθέριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necosit.
ἀθέρμαντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncălzit.
ἀθέτησις (ἡ) neobservare, violare, contravenţie, călcare.
ἄθετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepus.
ἀθετῶ v. a călcà, a violà, a contraveni.
ἀθεώρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. invizibil, nevizat.
* ἀθηλύκωτος, η, ον adj. neîncheiat, neîncopceiat.
ἀθηναϊκός, ἡ, ὸν adj. atenian.
Ἀθηναῖος, α, (ὁ, ἡ) Atenian.
ἀθὴρ (ὁ) strujan.
ἀθήρευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nevânat.
ἀθήρη (ἡ) urueală.
ἀθηροτενὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. mohor | pir.
ἀθηρολοιγὸς (ὁ) ţăpoiu, tarar.
ἀθήρωμα (τὸ) Med. aterom.
ἀθηρωματικός, ἡ, ὸν adj ateromatos.
ἀθησαύριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netezaurizat, nestrâns (pentru bani).
ἀθιγγανικός, ἡ, ὸν adj. ţigănesc.
ἀθιγγανόπαις (ὁ) purădeu.
ἀθίγγανος (ὁ) ţigan, —μόνιμος vătraş, — νομὰς modoran.
ἀθιγγανοσυνοικία (ἡ) ţigănie, mahalà ţigănească.
ἄθικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neatins.
ἄθλαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nespart, nerupt.
ἄθλησις (ἡ) pregătire la luptă.
ἀθλητὴς (ὁ) atlet, luptător.
ἀθλητικός, ἡ, ὸν adj. atletic. || — ῶς adv.
ἀθλητισμός (ὁ) atletism.
ἄθλιος, α, ον adj. mizerabil, nenorocit | păcătos, parşiv, ticălos. || —ως adv.
ἀθλιότης (ἡ) mizerie | păcătoşie, ticăloşie.
ἀθλοθεσία (ἡ) fondare de concurs, de premii.
ἀθλοθέτης (ὁ) fondator de concurs.
ἄθλον (τὸ) premiu, recompensă.
ἄθλος (ὁ) luptă, muncă, οἱ—οι τοῦ Ἡρακλέους isprăvile lui Hercule.
ἀθλοφόρος (ὁ) laureat.
ἀθλῶ v. a luptà, a combate.
ἀθόλωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neboltit | * neturburat.
ἀθορύβητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neturburat.
ἀθόρυβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesgomotos. || —ως adv. fără sgomot.
ἄθραυστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nespart, nerupt.

ἄθρεπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nehrănit.
ἀθρήνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neplâns.
ἄθρησκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nereligios.
ἄθριξ (ὁ, ἡ) adj. fără păr, pleşuv.
ἀθροίζω v. a adunà, a strânge la un loc, a întrunì.
ἄθροισις (ἡ) adunare.
ἄθροισμα (τὸ) sumă, total, grămadă, adunătură.
ἀθροιστικός, ἡ, όν adj. adiţional. || τὸ —όν Gram. nume colectiv.
ἀθρόος, α, ον, adj. îngrămădit. || —ως adv.
ἀθυμία (ἡ) descurajare, mâhnire.
* ἀθυμίαστος, η, ον adj. netămâiat.
ἄθυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mâhnit, descurajat. || —ως adv.
ἀθυμῶ v. a se mâhnì.
ἀθυρίδωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără ferestre.
ἄθυρμα (τὸ) jucărie.
ἀθυρματοποιία (ἡ) fabricare de jucării.
ἀθυρματοποιός (ὁ) fabricant de jucării.
ἀθυρματοπώλης (ὁ) jucărier.
ἀθυρματοπωλεῖον (τὸ) magazin de jucării.
ἀθυροστομία (ἡ) indiscreţie, limbuţie.
ἀθυρόστομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. limbut, indiscret.
ἀθυσίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nejertfit, nesacrificat.
ἀθῷος, α, ον adj. nevinovat. || — ως adv.
ἀθῳότης (ἡ) nevinovăţie, candoare.
ἀθώπευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemângâiat, nedesmierdat.
ἀθωράκιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necuirasat, neînzelit.
ἀθῶω v. a desvinovăţì, a desvinuì, a achità, a disculpà.
ἀθώωσις (ἡ) desvinovăţire, desvinuire, achitare, disculpare.
ἀθωωτικός, ἡ, όν adj. desvinovăţitor, disculpător.
αἱ art. f. pl. — κόραι, fetele.
αἲ! intrej. ei! ia! aĭ; păi?
αἵ pron. rel. pl. cari vez. ὁποῖος.
αἰγαγρος (ὁ) Zool. capră neagră.
αἴγειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. căpresc.
αἴγειρος (ἡ) Bot. plop negru.
αἰγιαλός (ὁ) plajă, ţărm.
αἰγίδιον (τὸ) căpriţă.
αἰγιθαλός (ὁ) Zool. piţigoiu.
αἰγίς (ἡ) scut, egidă.
αἴγλη (ἡ) strălucire, splendoare, aureolă.
αἰγοβοσκός (ὁ) căprar.
αἰγοβήλας (ὁ) Zool. păpăludă.
αἰγόκερως (ὁ) capricorn.
αἰγόκλημα (τὸ) Bot. caprifoiu.
αἰγυπτιακός, ἡ, όν adj. egiptiac.
Αἰγύπτιος, α (ὁ, ἡ) Egiptian.
αἰγωλιός (ὁ) Zool. buhă, ciovină.
αἰδέσιμος (ὁ, ἡ) cucernic, cuvios.
αἰδεσιμότης (ἡ) cucernicie, cuvioşie.
αἰδεσιμώτατος (ὁ) prea cucernic.
αἰδημοσύνη (ἡ) pudoare, ruşine | rezervă, modestie.
αἰδήμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ruşinos, pudic, rezervat. || —όνως adv.
αἴδιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. veşnic, etern, perpetuu. || —ως adv.
ἀϊδιότης (ἡ) veşnicie, eternitate.
αἰδοῖον (τὸ) membru genital.
αἰδοῦμαι v. a se ruşinà, a respectà.
αἰδώς (ἡ) ruşine.
αἰθάλη (ἡ) funingine.
αἰθέριος, α, ον adj. et·ric, aerian.
αἰθεροποίησις (ἡ) eterizaţie.
αἰθεροποιῶ v. a eterizà.
αἰθήρ (ὁ) eter, aer, spaţiu | Chim. ether.
αἰθιοπικός, ἡ, όν adj. etiopian.
Αἰθίοψ (ὁ)—πις (ἡ) Negru.
αἴθουσα (ἡ) sală, — τοῦ θρόνου spătărie.
αἰθρανον (τὸ) cotlon, mangal.
αἰθριάζω v. a se înseninà.
αἴθριος, α, ον adj. senin. || — α (ἡ) subst. seninul.
αἰθριότης (ἡ) senin(ătate).
αἴθυια (ἡ) Zool. cufundar.
αἰθύλιον (τὸ) Chim. etil.
αἰκία (ἡ) bătaie, violenţă, silnicie.
αἰκίζω v. a rănì, a vătămà, a maltratà.
αἴλουρος (ὁ) Zool. pisică sălbatecă.

αιλουρώδης (ό, ή) — ες (τό) adj. pisicesc, mâţesc. || — ωδῶς adv. pisiceşte.

αἷμα (τό) sânge.

αἱμασιά (ἡ) gard de mărăcini, nimăt.

αἱμάσσω v. a sângerà.

αἱματέμεσις (ἡ) vărsătură de sânge, ematemeză.

αἱματηρός, ά, όν adj. sângeros.

αἱματῖτις (ἡ) Min. ematită.

αἱματοβαφής (ό, ἡ) — ές (τό) adj. pătat de sânge.

αἱματοειδής (ό, ἡ) — ές (τό) adj. sângeriu.

αἱματοκηλίς (ἡ) pată de sânge.

* αἱματοκύλισμα (τό) însângerare.

αἱματοκυλίω v. a însângerà.

αἱματουρία (ἡ) ematurie.

αἱματοφόρος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. sângeros.

αἱματόφυρτος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. plin de sânge.

αἱματόχρους (ό, ἡ) — ουν (τό) adj. sângeriu.

αἱματοχυσία (ἡ) măcel.

αἱματώδης (ό, ἡ) — ες (τό) adj. sângeros.

αἱμάτωμα (τό) însângerare, cruntare | Med. ematom.

αἱματώνω v. a cruntà, a însângerà.

αἱμοβόρος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. sanguinar,

αἱμοδιψής (ό, ἡ) — ές (τό) adj. setos de sânge.

αἱμόδωρον (τό) Bot. bumbăcariţă.

αἱμομίκτης (ό) incestuos.

αἱμομιξία (ἡ) incestuozitate.

αἱμοπότης (ό) băutor de sânge.

αἱμόπτυσις (ἡ) scuipare de sânge, emoptizie.

αἱμοπτύω v. a scuipà sânge.

αἱμορραγία (ἡ) sângerare, emoragie.

αἱμορροϊδικός, ή, όν adj. emoroidal.

αἱμορροΐς (ἡ) emoroidă, — δες trânji.

αἱμοσταγής (ό, ἡ) — ές (τό) adj. sângeros.

αἱμοσφαιρίνη (ἡ) Anat. emoglobină.

αἱμοσφαίριον (τό) globulă de sânge.

αἱμόφυρτος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. plin de sânge, sanguinolent.

αἱμοχαρής (ό, ἡ) — ές (τό) adj. sângeros, crunt, sanguinar.

αἱμύλος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. încântător, amabil, seducător.

αἱμωδίασις (ἡ) amorţire, toropeală, furnicare, — ἐκ ψύχους rebegeală.

αἱμωδιῶ v. a amorţi, a furnicà, — ἐκ ψύχους a rebegi.

αἴνιγμα (τό) ghicitură, ghicitoare, enigmă.

αἰνιγματώδης (ό, ἡ) — ες (τό) enigmatic. || — ῶς adv.

αἰνίττομαι v. a insinuà, a face aluzie.

αἶνος (ό) laudă.

αἰπόλος (ό) căprar vez. αἰγοβοσκός.

αἴξ (ἡ) Zool. capră, — μικρά iadă.

αἶρα (ἡ) Bot. zizanie, neghină.

αἱρεσιάρχης (ό) creziarc.

αἵρεσις (ἡ) sectă, erezie, | alegere. Jur. condiţiune, — ἀναβλητική condiţiune suspensorie.

αἱρετικός, ή, όν adj. eretic. || subst. leţin, litfă.

αἱρετοκρισία (ἡ) arbitraj.

αἱρετοκριτής (ό) arbitru.

αἱρετός, ή, όν adj. electiv, eligibil. || τό—ον subst. eligibilitate, electivitate.

αἱροῦμαι v. a preferà vez. προτιμῶ.

αἴρω v. a ridicà, a depărtà, ἆρον! ἆρον! vrând, nevrând, ἄρατε πύλας! deschideţi porţile!

αἰσάλων (ό) Zool. blende.

αἰσθάνομαι v. a simţì, a resimţi.

αἴσθημα (τό) simţimânt, sentiment, afecţiune.

αἰσθηματίας (ό) sentimental.

αἰσθηματικός, ή, όν adj. sentimental. || — ῶς adv.

αἰσθηματικότης (ἡ) sentimentalitate.

αἰσθηματολογία (ἡ) sentimentalism.

αἰσθηματολόγος (ό ἡ) — ον (τό) adj. sentimentalist.

αἴσθησις (ἡ) simţ(ire), sensaţie, αἱ πέντε— εις cele cinci simţuri.

αἰσθητήριον (τό) sensoriu.

αἰσθητικός, ή, όν adj. sensitiv | estetic | sensual. || ό — ός subst. estet. || ἡ — ή estetică.

αἰσθητισμός (ό) sensualism.

αἰσθητοποίησις (ἡ) sensibilizare.

αἰσθητοποιῶ v. a sensibilizà.

αἰσθητός, ἡ, ὸν adj. simțitor, sensibil. || — ῶς adv.
αἰσιοδοξία (ἡ) optimism.
αἰσιόδοξος (ὁ) optimist. || —ως adv.
αἰσιοδοξῶ v. a fi optimist.
αἴσιος, α, ον adj. priincios, favorabil, norocos, ἐπὶ —οις οἰωνοῖς în piază bună. || — ως adv. ἔχθησεν — a sosit cu bine.
αἶσχος (τὸ) rușine, oprobriu.
αἰσχρόβιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. desfrânat.
αἰσχροκέρδεια (ἡ) escrocherie, coțcărie, gheșeft.
αἰσχροκερδὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. gheșeftar, coțcar, escroc. || — ῶς adv. escrocește.
αἰσχροκερδῶ v. a escrocà, a face gheșeft.
αἰσχρολογία (ἡ) obscenitate, vorbe murdare, porcărie.
αἰσχρολόγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. obscen, cel ce spune vorbe murdare, porcării.
αἰσχρολογῶ v. a proferà obscenități, a spune vorbe murdare, porcării.
αἰσχρὸς, ά, όν adj. rușinos, obscen, necuviincios. —ῶς adv.
αἰσχρότης (ἡ) necuviință, indecență, obscenitate.
αἰσχρουργῶ v. a fi obscen.
αἰσχύνη (ἡ) rușine, infamie.
αἰσχύνομαι v. a se rușinà.
αἴτημα (τὸ) cerere, cerință.
αἴτησις (ἡ) cerere | petiție.
αἰτία (ἡ) cauză, motiv, pricină | subiect.
αἰτίασις (ἡ) învinovățire, pâră, acuzațiune.
αἰτιατικὴ (ἡ) Gram. acuzativ.
αἰτιατὸς, ἡ, όν adj. cauzativ.
αἰτιολογία (ἡ) cauzalitate | Jur. considerent.
αἰτιολογικὸς, ἡ, όν adj. cauzal. || —ῶς adv.
αἰτιολογῶ v. a motivà, a explicà.
αἴτιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. autor, responsabil. || τὸ —ον subst. motiv, cauză, pricină.
αἰτιότης (ἡ) cauzalitate.
αἰτιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. cauzal.
αἰτιῶμαι v. a acuzà, a face răspunzător.
αἰτοῦμαι v. a cere, a solicità.
αἰτῶ v. a cere, a pretinde.
ἀίφνης adv. deodată, din chiăr senin, fără veste.
ἀίφνίδιος, α, ον adj. neașteptat, năpraznic, subit. || —ως adv.
αἰχμαλωσία (ἡ) robie, captivitate.
αἰχμαλωτίζω v. a robì, a face captiv, prizonier.
αἰχμαλώτισις (ἡ) robire, captivare.
αἰχμάλωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. captiv, prizonier.
αἰχμὴ (ἡ) vârf, bold, colț.
αἰχμητὸς, ά, όν adj. ascuțit.
αἰὼν (ὁ) secol, ev, veac.
αἰώνιος (ὁ, ἡ) și — α (ἡ) — ον (τὸ) adj. vecinic, văcuit. || — ως adv. de-a pururea.
αἰωνιότης (ἡ) vecinicie, văcuire.
αἰωνόβιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. văcuitor.
αἰώρα (ἡ) leagăn, — πλοίου hamac, dănuș,—περιστροφικὴ dulap, scrânciob,— μικρὰ legănel.
αἰώρησις (ἡ) clătinătură, legănare.
αἰωρῶ v. a legănà. || — οῦμαι a se legănà, a planà.
* ἀκαβαλλίκευτος, η, ον adj. neîncălecat.
ἀκαδημαϊκὸς, ἡ, όν adj. academic. || ὁ—ὸς subst. academician. || — ῶς adv. academic(este).
ἀκαδημία (ἡ) academie.
ἀκαθάριστος (ὁ, ἡ) — ο. (τὸ) adj. necurățit. || —ως adv.
ἀκαθαρσία (ἡ) necurățenie, murdărie, | spurcăciune.
ἀκαθαρτίνω v. a murdări, a spurcà.
ἀκάθαρτος (ὁ ἡ) — ον (τὸ) adj. necurat, murdar, spurcat, τὸ — ον πνεῦμα Necuratul.
ἀκάθεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînfrânat, irezistibil. || —ως adv.
ἀκαθιέρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesfințit, netârnosit, neconsacrat.
ἀκαιρολογία (ἡ) vorbă nepotrivită.
ἄκαιρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepotrivit, inoportun. || —ως adv.

ἀκακία (ἡ) Bot. salcâm.
ἄκακος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nevinovat, inocent. || τὸ — ον nevinovăție. || —ως adv.
ἀκαλαφθητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără gust, cu prost gust.
ἀκαλαισθησία (ἡ) lipsă de gust, prost gust.
* ἀκάλεστος, η, ον adj. nepoftit.
ἀκαλήφη (ἡ) urzică de mare.
ἀκαλλιέργητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necultivat, țelinos, — ος γῆ țelină.
ἀκαλλώπιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepodobit, negătit.
ἀκάλυπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neacoperit, desvelit.
* ἀκαμάτης (ὁ) trândav, leneș.
* ἀκαματιά (ἡ) trândăvie.
ἀκάματος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neobosit. || —ως adv.
ἀκάμμυστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel ce nu sclipește din ochi.
ἄκαμπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemlădios, neînduplecat, inflexibil. || —ως adv.
ἀκαμψία (ἡ) nemlădiere, neînduplecare.
ἄκανθα (ἡ) ghimpe, spin.
ἀκάνθινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ghimpos, spinos.
ἀκανθίς (ἡ) Zool. sticlete | Bot. acant.
ἀκανθοειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. spiniform.
ἀκανθόθαμνος (ὁ) Bot. târș.
ἀκανθοφράκτης (ὁ) nimăt.
ἀκανθόχοιρος (ὁ) Zool. ariciu.
ἀκανθυλλίς (ἡ) Zool. pițigoiu.
ἀκανθώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. cătinat, ghimpos, țepoș, spinos.
ἀκανθωτὸς, ἡ, ὸν adj. vez. ἀκανθώδης.
ἀκανόνιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neregulat. || —ως adv.
ἀκαπήλευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netraficat.
ἀκάπνιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neafumat, nefumat.
ἄκαπνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără fum.
* ἄκαρδος, η, ον adj. fără inimă, insensibil.
ἀκαρεί (ἐν) adv. într'o clipă.
ἄκαρι (τὸ) Zool. mușiță.
ἀκαριαῖος α, ον adj. năprasnic, instantaneu. || — ως adv.
ἀκαρπία (ἡ) nerodire.
ἄκαρπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerodnic, neroditor. || —ως adv.
ἀκαρύκευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedres, fără sos.
* ἀκάρφωτος, η, ον adj. nepironit, nețintuit, nebătut cu cuie.
ἀκασσιτέρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nespoit, necositorit.
ἀκατάβλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neabătut, neînvins, nedoborît.
ἀκατάβρεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neudat, nestropit.
ἀκατάγγελτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedenunțat.
ἀκαταγώνιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἀκαταμάχητος.
ἀκαταδάμαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmblânzit, nesupus.
* ἀκατάδεκτος, η, ον adj. disprețuitor, necatadixit.
* ἀκατοδεξία (ἡ) dispreț, necatadixire.
ἀκαταδίκαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necondamnat.
ἀκαταδίωκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neurmărit.
ἀκαταζήτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necăutat.
* ἀκαταίβατα adv. neredus la preț.
ἀκατάκριτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedefăimat, nedojenit. || —ως adv.
ἀκατάληπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînțeles. || — ως adv.
ἀκατάλληλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepotrivit. || —ως adv.
ἀκαταλόγιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necalculabil, necalculat | nenumărat | nebun. || — ως adv.
ἀκατάλυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedesființat.
ἀκαταμάχητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de neînvins nestăvilit. || — ως adv.
ἀκαταμέτρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemăsurat, de nenumărat.
ἀκατανήνυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedenunțat.

ἀκατανίκητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînvins vez. ἀκαταμάχητος.
ἀκατανόητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. (de) neînţeles. || —ως adv.
ἀκατάπαυστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necurmat. || —ως adv.
ἀκατάπειστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neconvins.
ἀκαταπόνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neobosit. || —ως adv.
ἀκατάργητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedesfiinţat, nesuprimat.
ἀκατάρτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neorganizat, neformat. || —ως adv.
ἀκατάσβεστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nestins.
ἀκατασκεύαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neconstruit.
ἀκατάσκευος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inform, nefasonat.
* ἀκαταστασία (ἡ) dezordine.
* ἀκατάστατος, η, ον adj. dezordonat | variabil (pentru timp).
ἀκατάσχετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînfrânat vez. ἀκάθεκτος. || — ως adv.
ἀκατάτακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Mil. neînrolat | neclasat.|| — ον (τὸ) subst. neînrolare.
ἀκατάφλεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necombustibil, de nears.
ἀκαταφρόνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedespreţuit.
ἀκαταχώριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neinserat.
ἀκατέργαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemuncit, nelucrat | netăbăcit.
ἀκατεύναστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepotolit, nedomolit.
ἀκατηγόρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neacuzat, neprihănit.
ἀκατήχητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necatetihizat.
ἀκάτιον (τὸ) luntre, barcă.
ἀκάτιος (ὁ) [ἱστὸς] Mar. mizenă.
ἀκατοίκητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelocuit.
ἀκατονόμαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nenumit, nedemn. || — ως adv.
ἀκατόρθωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de neîmplinit, neexecutabil.
ἄκατος (ἡ) vez. ἀκάτιον.
** ἀκατράμωτος, η, ον adj. negudronat.
ἄκαυλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Bot. netrunchiat, fără tulpină.
ἄκαυστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nears.
ἀκαυτηρίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necauterizat.
ἀκαυχησία (ἡ) nelăudare.
ἀκενόδοξος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nevanitos.
ἀκέντητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînţepat | * nebrodat.
ἄκεντρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neghimpos.
ἀκέντρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nealtoit.
ἀκένωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedeşertat, nesleit.
ἀκέραιος, α, ον adj. intreg, intact | integru | ἀριθμὸς — număr intreg. || —ως adv.
ἀκεραιότης (ἡ) intregime | integritate, probitate.
* ἀκέραστος, η, ον adj. neţinstit, netratat cu băutură.
ἀκερδὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. fără câştig, nelucrativ. || —ῶς adv.
* ἀκέρδιστος, η, ον adj. necâştigat.
ἄκερκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără coadă, berc.
ἀκέστρα (ἡ) acoiu.
ἀκέφαλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără cap, acefal | fără şef | * smintit.
ἀκηδεμόνευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără tutelă.
ἀκήδευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînmormântat.
ἀκηδὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. nepăsător, neglijent. || — ῶς adv.
ἀκηδία (ἡ) nepăsare, negrije.
ἀκηλίδωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepătat. || —ως adv.
ἀκήρατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nealterat.
ἀκήρυκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neproclamat.
ἀκήρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neceruit.
ἀκίβδηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nefalsificat.
ἀκινάκης (ὁ) pală, iatagan.

ἀκιδωτὸς, ἡ, ὸν adj. ţepos.
ἀκίνδυνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepericulos, inofensiv. || —ως adv.
ἀκινησία (ἡ) nemişcare, neclintire.
ἀκίνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemişcat, nemişcător, neclătinat, neclintit, stătător, stătut, τὰ—α (κτήματα) imobilele. || — ως şi —ι adv. ţintă, smirna.
ἀκινητῶ v. a nu mişcà, a sta nemişcat, neclintit.
ἀκὶς (ἡ) ţeapă, ţintă, τρίγωνος —Chir. trocar.
ἀκκίζομαι v. a se sclifosì, a se izmenì, a face fasoane.
ἀκκίσματα (τὰ) dichisuri, mofturi.
ἀκκισμὸς (ὁ) izmenitură, sclifoseală.
* ἀκλάδευτος, η, ον adj. necosorit.
ἄκλαυστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neplâns.
ἄκλεὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. neglorios. || —ῶς adv.
* ἀκλείδωτος, η, ον adj. neîncuiat.
ἄκλειστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînchis.
ἄκλεπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nefurat.
ἀκληρία (ἡ) nemoştenire.
ἄκληρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemoştenit.
ἀκλήρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netras la sorţi.
ἀκλήτευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Jur. necitat.
ἄκλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nechemat, nepoftit, neinvitat.
ἄκλιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedeclinat.
ἀκλονήτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neclintit, nesmintit. || —ως adv.
* ἄκλουθον (τὸ) Obs. placenta, casa copilului vez. ὕστερον.
ἄκλωστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netors.
ἀκμάζω v. a înflori, a prosperà.
ἀκμαῖος, α, ον adj. înfloritor, prosper, vârtos.
ἀκμαιότης (ἡ) vez. ἀκμή.
ἀκμὴ (ἡ) înflorire, vigoare, vârtute, εἰς τὴν — ἡν τῆς μάχης în toiul luptei, εἰς τὴν — ἡν τοῦ χειμῶνος în inima iernei, ἐπὶ ξυροῦ — ῆς la punct | — αἱ προσώπου Med. sgrăbunţă, acnee.
ἄκμων (ὁ) nicovală, ilău.
ἀκμώνιον (τὸ) batcă.
ἀκοὴ (ἡ) auz.
ἀκοίμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedormit, neadormit.
ἀκοίμιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de neadormit.
ἀκοινοποίητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necomunicat.
ἀκοινώνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesociabil, necomunicativ | Bis. necuminecat, negrijit, neîmpărtăşit.
ἄκοιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nezăcut.
ἀκολάκευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelinguşit.
ἀκολασία (ἡ) desfrâu, destrăbălare, curvăsărie.
ἀκολασταίνω v. a se desfrânà, a se destrăbălà, a se desmăţà.
ἀκόλαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. desfrânat, destrăbălat. || — ως adv.
* ἀκολλάριστος, η, ον adj. nescrobit.
ἀκόλλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelipit.
ἀκολόβωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neciuntit.
ἀκολουθία (ἡ) urmare vez. συνέχεια | alaiu | şir | legătură | Bis. slujba.
ἀκόλουθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. urmator, ἡ -ος ἡμέρα ziua următoare. || ὁ— ος subst. însoţitor | — πρεσβείας ataşat de legaţie. || — ως adv. prin urmare, în urma.
ἀκολουθῶ v. a urmà, — κατὰ πόδας a călcà pe urme | vez. ἐξακολουθῶ | a se întâmplà.
ἀκόμη adv. încă.
ἀκόμπαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînfumurat, nevanitos.
ἄκομψος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inelegant. || — ως adv.
* ἀκόνη (ἡ) tocila, gresie, piatră de ascuţit.
* ἀκονητὴς (ὁ) ascuţitor.
* ἀκονίζω v. a ascuţi.
* ἀκόνισμα (τὸ) ascuţitul.
* ἀκονιστήριον (τὸ) tocilarie.
* ἀκονιστὴς (ὁ) tocilar.

ἀκονιτίνη (ἡ) Farm. aconitină.
ἀκόνιτον (τό) Bot. omeag, aconit.
ἀκοντίζω v. a asvârli cu suliţa.
ἀκόντιον (τό) suliţă, gerid.
ἀκοντιστής (ὁ) aruncător de suliţă.
* ἀκοπάν.τως, η, ον adj. nepisat.
ἄκοπος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. netăiat | * neobositor. || —ως adv.
* ἀκόπριστος, η, ον adj. neîngrăşat.
ἀκόρεστος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. neîndestulat, nesăţios. || —ως adv.
ἀκοσκίνιστος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. necernut.
ἀκόσμητος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. neîmpodobit.
ἀκοσμία (ἡ) necuviinţă.
ἄκοσμος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. necuviincios. || — ως adv.
ἀκοτυλήδονος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. Bot. acotiledon.
* ἀκουβάλητος, η, ον adj. nedemenajat, netransportat, nemutat.
* ἀκούμβισμα (τό) rezematul.
* ἀκουμβιστῆρι (τό) rezemătoare.
* ἀκουμβῶ v. a se rezemă.
* ἀκούμβωτος, η, ον adj. neîncheiat.
* ἀκούνητος, η, ον adj. nelegănat | vez. ἀκίνητος.
* ἀκούραστος, η, ον adj. neobosit.
* ἀκούρδιστος, η, ον adj. neîntors.
* ἀκούρευτος, η, ον adj. netuns.
ἀκούσιος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. fără voie, involuntar. || —ως adv.
* ἄκουσμα (τό) auz, noutate, svon.
ἀκουστικός, ἡ, όν adj. auditiv. || ἡ—ἡ subst. acustică.
* ἀκουστός, ἡ, όν adj. renumit.
ἀκούω v. a auzi, a afla, a asculta.
ἄκρα (ἡ) capăt, căpătâiu, margine | vârf | vez. ἀκρωτήριον.
ἀκράδαντος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. neclintit. || —ως adv.
ἀκραιφνής (ὁ, ἡ) — ές (τό) adj. curat, sincer. || —ῶς adv.
ἀκρασία (ἡ) vez. ἀκράτεια.
ἀκράτεια (ἡ) necumpătare, neînfrânare | Med. incontinenţă.
ἀκρατής (ὁ, ἡ) — ές (τό) adj. necumpătat.
ἀκράτητος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. nestăpânit, aprig, impetuos.
ἀκρατοπότης (ὁ) băutor de vin neamestecat cu apă.
ἀκρατοποτῶ v. a beà vin neamestecat cu apă.
ἄκρατος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. neamestecat.
* ἀκρέμαστος, η, ον adj. nespânzurat, neagăţat.
ἀκρήμνιστος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. nedărâmat.
* ἀκριβαίνω v. a scumpi.
ἀκρίβεια (ἡ) exactitate, precizie, acurateţe, punctualitate.
* ἀκριβεια (ἡ) scumpete.
ἀκριβής (ὁ, ἡ) — ὲς (τό) adj. exact, punctual, precis, acurat, διὰ τὸ -ές τῆς ἀντιγραφῆς conform originalului. || — ῶς adv. întocmai.
ἀκριβοδίκαιος, α, ον adj. prea just.
* ἀκριβοθώρητος, η, ον adj. scump la vedere.
ἀκριβολογία (ἡ) precizie, scrupulozitate, amănunţire.
ἀκριβολόγος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. scrupulos, migălos, minuţios.
ἀκριβολογῶ v. a amănunţi.
* ἀκριβοπληρώνω v. a plăti scump.
* ἀκριβοπωλῶ v. a vinde scump.
* ἀκριβός, ἡ, όν adj. scump | sgârcit. || —ά adv.
* ἀκριβοχέρης (ὁ)—α (ἡ) avar, vez. φιλάργυρος.
ἀκρίβωσις (ἡ) verificare.
ἀκριμάτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. neprihănit, fără păcate.
* ἀκρινός, ἡ, όν adj. mărginaş.
ἀκρίς (ἡ) Zool. lăcustă.
ἀκρισία (ἡ) lipsă de judecată, nesocotinţă.
ἀκριτομυθία (ἡ) flecărie, indiscreţie.
ἀκριτόμυθος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. flecar, indiscret.
ἄκριτος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. nesocotit. || — ως adv.
ἀκροάζομαι v. a asculta.
ἀκρόασις (ἡ) ascultare | audienţa | Med. auscultaţie.
ἀκροατήριον (τό) auditoriu.
ἀκροατής (ὁ) auditor, ascultător.
ἀκρόβαθρον (τό) propteà de pod.

ἀκροβασία (ἡ) acrobaţie, jocul pe funie.
ἀκροβάτης (ὁ) acrobat, jucător pe funie.
ἀκροβατικός, ἡ, όν adj. acrobatic.
ἀκροβατῶ v. a face pe acróbatul, a jucà pe funie.
ἀκροβολίζομαι v. a hărţuì.
ἀκροβολισμὸς (ὁ) harţă, hărţueală.
ἀκροβολιστεὶ adv. Mil. în trăgători.
ἀκροβολιστὴς (ὁ) trăgător.
ἀκροβυστία (ἡ) Anat. prepuţ.
* ἀκρογιαλιὰ (ἡ) ţărm vez. αἰγιαλός.
ἀκρογωνιαῖος, α, ον adj. unghiular.
* ἀκροθαλασσιὰ (ἡ) ţărm vez. παραλία.
ἀκροθιγῶς adv. superficial, uşor.
ἀκρόθινιον (τὸ) pârgă.
ἀκρόκλαδος (ὁ) curpen, —ξηρὸς târşă.
ἀκροκορυφὴ (ἡ) mamelon.
ἀκροκώλια (τὰ) măruntaie.
ἀκρολοφία (ἡ) vârţare | vârf de deal.
ἀκρόλοφος (ὁ) pisc.
ἀκρομαστίγιον (τὸ) şfichiu, pleasnă, plesnitoare.
ἀκροπήνιον (τὸ) sfârleazâ.
ἀκροποδητὶ adv. în vârful picioarelor.
ἀκρόπολις (ἡ) citadelă, acropolă.
ἀκροποσθία (ἡ) vez. ἀκροβυστία.
ἀκροπρεπίδιον (τὸ) feston, τὰ—α zorzoane.
ἀκροπρεπίζω v. a înzorzonà.
ἀκρόπυργος (ὁ) foişor.
ἀκρορρύμιον (τὸ) cătuşă, opritoare, proţap, vătraiu.
ἄκρος, α, ον adj. din urmă, extrem, — οἱ φίλοι prieteni la toartă, la cataramă, τό — ον ἄωτον culmea. || τὸ — ον subst. capăt, căpătâiu, coadă. || —ως, εἰς—ον adv. foarte mult.
ἀκροσέλιδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. marginal (pentru pagini).
ἀκροσκέπιον (τὸ) Arh. coroană.
ἀκροστιχὶς (ἡ) acrostih.
ἀκροστόλιον (τὸ) Arh. coronament.
ἀκροσφαλὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. şubred, nesigur, sovăitor. || -ῶς adv.
ἀκροσχιδὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. bifurcat.
ἀκροτελεύτιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel din urmă, dela coadă, final, codaş.
ἀκρότης (ἡ) extremitate, culme.
ἀκροτομῶ v. a tăià la vârf, colţurile.
ἄκροτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neproducător de sgomot.
ἀκροχειρὶς (ἡ) bantă.
ἀκρόχολος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte supărăcios.
ἀκροχορδὼν (ἡ) neg, bumburuz.
ἀκροχορδονώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. plin de negi.
ἀκροῶμαι v. a ascultà vez. ἀκροάζομαι.
ἄκρυπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neascuns.
ἀκρυστάλλωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necristalizat.
ἀκρωμιοπληγία (ἡ) sagnă, sagniturâ.
ἀκρωμιοπληγῶ v. a se săgnì.
ἀκρώρεια (ἡ) vârf de munte, pisc.
ἀκρωτηριάζω v. a trunchià, a mutilà | Chir. a amputà.
ἀκρωτηριασμὸς (ὁ) mutilare | Chir. amputaţie.
ἀκρωτήριον (τὸ) limbă de pământ, cap, promontoriu.
ἀκταία (ἡ) Bot. soc, orbalţ.
ἀκταιομύκης (ὁ) Bot. burete de soc.
ἀκταιωρὸς (ἡ) Mar. cuirasat pază-coastă.
ἀκτένιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepieptănat.
ἀκτὴ (ἡ) ţărm, mal.
ἀκτημοσύνη (ἡ) lipsă de proprietate.
ἀκτήμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. codaş, pălmaş.
ἀκτηρὶς (ἡ) patul puştii.
ἀκτινηδὸν adv. în formă de raze.
ἀκτινοβολία (ἡ) strălucire | Fiz. radiaţie.
ἀκτινοβόλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. strălucitor, radios.
ἀκτινοβολῶ v. a străluci, a radià.
ἀκτινογραφία (ἡ) radiografie.
ἀκτινογράφος (ὁ) radiograf.
ἀκτινογραφῶ v. a radiografià.
ἀκτινοειδὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. radiat, spiţat. || —ῶς adv.
ἀκτινολογία (ἡ) radiologie.
ἀκτινοσκοπία (ἡ) radioscopie.

ἀκτινοσκοπῶ v. a radioscopià.
ἀκτινοστέφανος (ὁ) aureolă, nimb.
* ἀκτινώνω v. a înspiță.
ἀκτινωτός, ἡ, ὸν adj. spițat.
ἄκτις (ἡ) rază, — τροχοῦ spiță.
ἄκτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nezidit.
ἀκτοπλοΐα (ἡ) Mar. cabotaj.
ἀκτοπλοϊκός, ἡ, ὸν adj. de cabotaj,
ἀκτοπλοῶ v. a pluti dealungul coastelor, a cabota.
* ἀκτύπητος, η, ον adj. nebătut, nelovit.
ἀκυβέρνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necârmuit, neguvernat.
ἀκύλιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerostogolit, netăvălit.
ἄκύμαντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără valuri.
ἀκυνήγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nevânat, neurmărit.
ἀκυρίευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necucerit | inexpugnabil.
ἀκυρολεξία (ἡ) termen impropriu.
ἀκυρολόγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel ce întrebuințează termeni improprii.
ἀκυρολογῶ v. a întrebuința termeni improprii.
ἄκυρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nevalabil.
ἀκυρότης (ἡ) nevalabilitate.
ἀκυρῶ v. a desființà, a rezilià, a anulà, a casà, a abrogà.
ἀκυρώσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. reziliabil.
ἀκύρωσις (ἡ) reziliere, casare.
ἀκυρωτικός, ἡ, ὸν adj. desființător, abrogatoriu. || τὸ — ὸν subst. curtea de casație.
ἀκύρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelegalizat, nesancționat.
* ἀκύτταχτος, η, ον adj. nevăzut, necăutat | neîngrijit (pentru boală).
ἀκωκή (ἡ) vârf (de instrument tăietor).
ἀκώλυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmpiedicat. || —ως adv.
ἑκών, οὐσα, ον adj. involuntar, silit. || adv. cu de-a sila, ἑκὼν — ων vrând-nevrând.
ἄκωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără rame.
ἀλαβάστρινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de alabastru, alabastrin.
ἀλάβαστρον (τὸ) alabastru.
* ἀλάβωτος, η, ον adj. nerănit, invulnerabil.
* ἀλαγάριστος, η, ον adj. necurățat, nedistilat, nerafinat.
* ἀλάδωτος, η, ον adj. neuns cu unt-de-lemn.
ἀλαζονεία (ἡ) semeție, aroganță, trufășie, trufie.
ἀλαζονεύομαι v. a se semeți.
ἀλαζονικός, ἡ, ὸν adj. semeț, arogant. || —ῶς adv.
ἀλαζών (ὁ, ἡ) adj. semeț, trufaș.
ἀλάθητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel ce nu greșește, infailibil. || —ως adv. fără greș.
ἀλαλαγμός (ὁ) clic, chiot.
ἀλαλάζω v. a chiotì.
ἀλαλία (ἡ) mutism.
* ἀλαλιάζω v. a amuți.
* ἀλαλισμός (ὁ) amuțeală.
ἄλαλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. buimăcit, amuțit, încremenit.
ἀλαμπής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. neluciu.
ἀλάνθαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἀλάθητος. || —ως adv.
ἀλάξευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necioplit.
** ἀλάργα adv. Mar. departe în largul mării.
** ἀλαργάρω v. a se îndepărtà, a luà largul.
ἅλας (τὸ) sare, ὀρυκτὸν—sare din ocnă, λειοτριβές—sbor.
ἁλαταποθήκη (ἡ) sărărie.
* ἁλατένιος, α, ον adj. de sare.
* ἁλατερὸν (τὸ) vez. ἁλατοδοχεῖον.
* ἁλάτι (τὸ) vez. ἅλας, ἐφάγαμε ψωμὶ καὶ — ne-am întins rufele la același soare.
* ἁλατίζω v. a sărà.
* ἁλάτισμα (τὸ) sărare, sărătură.
* ἁλατιστής (ὁ) sărător.
* ἁλατιστός, ἡ, ὸν adj. sărat.
* ἁλατοδοχεῖον (τὸ) solniță, covățea.
ἁλατοπώλης (ὁ) vânzător de sare.
ἁλατοτέλεια (ὁ) cămărit, gabelă.

ἁλατοβχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. salifer, salin.
ἁλατώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. salin, sărături.
ἁλατωρυχεῖον (τὸ) salină, tuzlă.
ἁλατωρύχος (ὁ) glodaș, șalgău.
ἀλβανικὸς, ἡ, ὸν adj. albanez.
Ἀλβανὸς, ὶς Albanez.
ἄλγεβρα (ἡ) algebră.
ἀλγεβρικὸς, ἡ, ὸν adj. algebric. || —. ῶς adv.
ἀλγεινὸς, ἡ, ὸν adj. dureros. || —ῶς adv.
ἀλγηδὼν (ἡ) durere, suferință.
ἄλγος (τὸ) vez. ἀλγηδὼν.
ἀλγῶ v. a suferì, a-l dureà.
* ἀλέθω v. a măcinà, a râșnì.
* ἀλείβω v. vez. ἀλείφω.
* ἄλειμμα (τὸ) ungere, uns | grăsime, seu.
* ἀλειμματοδόχη (ἡ) păcorniță.
* ἀλειμματοκέρι (τὸ) lumânare de seu.
ἄλειπτρον (τὸ) bulamaciu.
ἀλειτούργητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Bis. neslujit.
ἀλείφω v. a unge.
* ἀλείψιμον (τὸ) v. ἄλειμμα.
ἀλεκτορὶς (ἡ) Zool. găină, găinuță.
ἀλεκτοροειδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. galinaceu.
ἀλεκτοροµαχία (ἡ) luptă de cocoși.
ἀλεκτοροφωνία (ἡ) cântători.
ἀλεκτροπόδιον (τὸ) Bot. bujorel.
ἀλεκτρυόνειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. al cocoșului.
ἀλεκτρυὼν (ὁ) Zool. vez. ἀλέκτωρ.
ἀλέκτωρ (ὁ) Zool. cocoș, găin.
ἀλεξήλιον (τὸ) umbrelă.
ἀλεξήνεμον (τὸ) paravan.
ἀλεξιβόρβορον (τὸ) apărător de noroiu.
ἀλεξίβροχον (τὸ) cortel.
ἀλεξικέραυνον (τὸ) paratrăsnet.
ἀλεξίπτωτον (τὸ) parașută.
ἀλεξίπυρον (τὸ) apărătoare de foc.
ἀλεξιτήριον (τὸ) prezervativ | baier.
ἀλεξίφλογον (τὸ) apărător de pară.
ἀλεξίφωτον (τὸ) abajur.
* ἀλεποῦ (ἡ) vulpe vez. ἀλώπηξ.
* ἄλεσμα (τὸ) măcinatul, râșnitul.
* ἀλεστικὸς, ἡ, ὸν adj. râșnitor. || τὰ —ά morăritul, măcinatul.
* ἄλεστος, η, ον adj. nemăcinat.
* ἀλέτρι (τὸ) plug vez. ἄροτρον.
* ἀλετρίζω v. a arà vez. ἀροτριῶ.
* ἀλετροπόδι (τὸ) brăzdar.
ἀλευθέρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neeliberat.
ἀλεύκαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînălbit.
* ἀλευρᾶς (ὁ) făinar.
* ἀλευριὰ (ἡ) cocă, caș.
ἀλευρόκολλα (ἡ) ciriș.
ἀλευρόκρουνος (ὁ) piscoaie, teică, ulucaș.
ἀλευρόμυλος (ὁ) moară de făină.
ἄλευρον (τὸ) făină.
ἀλευροποιεῖον (τὸ) fabrică de făină.
ἀλευροποιὸς (ὁ) fabricant de făină.
ἀλευροπωλεῖον (ὁ) făinărie.
ἀλευροπώλης (ὁ) făinar.
ἀλευροσκάφη (ἡ) postavă, covată.
ἀλευροσκώληξ (ὁ) vierme de făină.
ἀλευρώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. făinos, farinos, mălăieț.
ἄλεύρωμα (τὸ) înfăinare.
ἀλευρώνω v. a înfăinà.
ἀλήθεια (ἡ) adevăr.
ἀληθεύω v. a se adeverì.
ἀληθὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. adevărat. || —ῶς, *—εια adv. în adevăr.
* ἀληθινὸς, ἡ, ὸν adj. veridic vez. ἀληθὴς.
* ἀληθινότης (ἡ) veracitate.
ἀληθοβαρὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. blang.
ἀληθοφανὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. verosimil.
ἀλησμόνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neuitat.
ἀλήστευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nejăfuit, neprădat.
ἀλητεία (ἡ) haimanalâc, hoinăreală.
ἀλητεύω v. a haimăni, a hoinărì.
ἀλήτης (ὁ) haimanà, hoinar.
ἀλητικῶς adv. hoinărește.
ἀλθαία (ἡ) Bot. nalbă.
* ἀλιάδα (ἡ) scordoleà.
ἀλιὰς (ἡ) [λέμβος] fuligă.
* ἀλιβάνιστος η, ον adj. netămâiat.
ἁλιεία (ἡ) pescuit, pescărie.
ἁλιεὺς (ὁ) pescar, pescuitor.
ἁλίευσις (ἡ) pescuire.
ἁλιευτικὸς, ἡ, ὸν adj. pescăresc.

ἁλιεύω v. a pescui, — διά καλάμου a pescui cu undiţa.
ἁλιθόστρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepietruit.
ἁλικὴ (ἡ) salină, slatină.
* ἁλικος, η, ον adj. stacojiu.
ἀλίμενος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără port.
ἁλίπαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sărat, τὰ—α sărături.
ἁλίπεδον (τὸ) plajă.
* ἀλισίβα (ἡ) leşie.
ἁλίσκομαι v. a se cucerì.
ἁλιτήριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. scelerat, criminal, ticălos.
* ἁλιφασκία (ἡ) Bot. salvie.
** ἄλκαλι (τὸ) Chim. alcali.
** ἀλκαλικὸς, ἡ, ὸν adj. alcalin.
** ἀλκαλοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. alcaloid.
ἄλκη (ἡ) Zool. cerb de nord.
ἀλκὴ (ἡ) forţă, vigoare, tărie.
ἄλκιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. puternic, viguros, vârtos.
** ἀλκολικὸς, η, ὸν adj. alcoolic.
** ἀλκολισμὸς (ὁ) alcoolism.
ἀλκυὼν (ἡ) Zool. elcovan.
ἀλλὰ conj. dar, însă, ci.
ἀλλαγὴ (ἡ) schimb.
* ἀλλάζω v. a schimbà, a primenì.
ἀλλαντοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de cârnat.
ἀλλαντοπωλεῖον (τὸ) cârnăţărie.
ἀλλαντοποιὸς (ὁ) cârnăţar.
ἀλλαντοπωλεῖον (τὸ) cârnăţărie.
ἀλλαντοπώλης (ὁ) cârnăţar.
* ἀλλαξιὰ (ἡ) schimburi, primeneală, primeneli.
* ἀλλαξογνωμῶ v. a-şi luà seama.
* ἀλλαξοκαιριὰ (ἡ) schimbare de vreme.
* ἀλλαξομυσιδιάζω v. a se schimonosì.
* ἀλλαξομυσίδιασμα (τὸ) schimonoseală.
* ἀλλαξοπιστία (ἡ) conversiune.
* ἀλλαξόπιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. renegat, convertit.
* ἀλλαξοπιστῶ v. a se convertì.
ἀλλὰς (ὁ) cârnat, ghiuden, salam.
ἀλλάσσω v. a schimbà vez. ἀλλάζω.
ἀλλαχόθεν adv. din altă parte.
ἀλλαχόσε adv. în altă parte.
ἀλλαχοῦ adv. aiurea.
ἀλλεπάλληλος (ὁ, ἡ)—ον (τὸ) adj. succesiv, alternativ, rând pe rând. || —ως adv. una peste alta.
ἀλληγορητὴς (ὁ) alegorist.
ἀλληγορία (ἡ) alegorie.
ἀλληγορικὸς, ἡ, ὸν adj. alegoric. || — ῶς adv.
ἀλληγορικότης (ἡ) alegorism.
ἀλληγορῶ v. a alegorizà.
* ἀλληθωρία (ἡ) strabism, uitare cruciş.
* ἀλληθωρίζω v. a se uità cruciş.
* ἀλλήθωρος, η, ον adj. saşiu.
ἀλληλεγγύη (ἡ) solidaritate.
ἀλληλέγγυος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. solidar. || —ως adv.
ἀλληλένδετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. încolăcit, aderent, legat.
ἀλληλεπίδρασις (ἡ) înrâurire reciprocă.
ἀλληλεπιδρῶ v. a înrâurì reciproc.
ἀλληλοβοήθεια (ἡ) ajutorare reciprocă.
ἀλληλοβοηθοῦμαι v. a se ajutorà reciproc.
ἀλληλογραφία (ἡ) corespondenţă.
ἀλληλογραφῶ v. a corespunde, a fi în corespondenţă.
ἀλληλοδιάδοχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. succesiv. || —ως adv.
ἀλληλοδιδακτικὸς, η, ὸν adj. cel ce se instrueşte reciproc.
ἀλληλοκτονία (ἡ) omorîre reciprocă.
ἀλληλοκτονῶ v. a se omorî unii pe alţii.
ἀλληλομαχία (ἡ) luptă reciprocă.
ἀλληλομαχῶ v. a se luptà reciproc.
ἀλληλοπάθεια (ἡ) reciprocitate.
ἀλληλοπαθὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. reciproc.
ἀλληλοσυγκρούομαι v. a se întreciocnì.
ἀλληλοσφαγία (ἡ) vez. ἀλληλοκτονία.
ἀλληλοσφαγῶ v. vez. ἀλληλοκτονῶ.
** ἀλληλούϊα (τὸ) aleluia.
ἀλληλουχία (ἡ) coerenţă, legătură la olaltă.
ἀλληλοφθονία (ἡ) invidie reciprocă.
ἀλληλοφθονοῦμαι v. a se invidià reciproc.
ἀλληλόχρεως (ὁ) [λογαριασμὸς] Com. cont curent.

ἀλλήλων, (ους, ας, α) pron. unii pe alţii.
* ἀλλοιώτικος, η, ον adj. vez. ἀλλοῖος.
ἀλλογενὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. străin, străin de neam, alogen.
ἀλλόγλωσσος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. străin de limbă.
ἀλλοδαπὸς, ἡ, ὸν adj. străin. || ἡ—ὴ subst. străinătate.
ἀλλοδοξία (ἡ) eterodoxie.
ἀλλόδοξος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. eterodox.
ἀλλοεθνὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. de altă naţie.
ἄλλοθεν adv. de altă parte.
ἄλλοθι adv. în altă parte. || τὸ—subst. Jur. alibi.
ἀλλόθρησκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de altă religie, eterodox.
ἀλλοίμονον! interj. vai!
ἀλλοῖος, α, ον adj. felurit, divers, deosebit. || —ως adv.
ἀλλοιῶ v. a preface, a schimbă, a denatură, a modifică.
ἀλλοίωσις (ἡ) prefacere, denaturare.
ἀλλοιωτὸς, ἡ ὸν adj. alterabil.
* ἀλλόκοτος, η, ον adj. ciudat, straniu. || —α adv.
ἄλλομαι v. a sări.
ἀλλοπάθεια (ἡ) alopatie.
ἀλλόπιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἀλλόδοξος.
ἀλλοπρόσαλλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nestatornic, schimbăcios.
ἄλλος, η, ον adj. alt λέγει — α ἀντ' —ων spune vrute şi nevrute, κατὰ τὰ—α altfel, — α λόγια! să schimbăm vorba. || —ως adv. altfel, altminteri, — τε de unde nu.
ἄλλοτε adv. altă dată, odinioară.
ἀλλοτριολογία (ἡ) aiureală, divagare.
ἀλλοτριολογῶ v. a aiurì, a divagà, a vorbì aiurea.
ἀλλότριος, α, ον adj. străin, al celuilalt.
ἀλλοτριῶ v. a înstrăină.
ἀλλοτριώσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de înstrăinat.
ἀλλοτρίωσις (ἡ) înstrăinare.
ἀλλοτροπία (ἡ) ciudăţenie | Bot. alotropie.
ἀλλότροπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ciudat | alotrop.
* ἀλλοῦ adv. în altă parte, aiurea.
ἀλλοφρονῶ v. a înnebunì, a pierde raţiunea.
ἀλλοφροσύνη (ἡ) nebunie.
ἀλλόφρων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nebun.
ἀλλοφυὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. de altă natură.
ἀλλόφυλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de alt neam, străin de neam.
ἀλλόφωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de altă limbă.
ἅλμα (τὸ) salt, săritură.
ἁλματικῶς adv. prin sărituri.
ἅλμευσις (ἡ) muratul.
ἁλμεύω v. a murà.
ἅλμη (ἡ) murătoare, saramură.
* ἁλμολαχανικὰ (τὰ) murăturì.
* ἁλμύρα (ἡ) sărătură.
* ἁλμυρήθρα (ἡ) Bot. brâncă.
* ἁλμυρίζω v. a murà.
* ἁλμυρὸς, ά, ὸν adj. sărat, murat. || τὰ—ὰ sărături.
* ἁλμυρότης (ἡ) sărătură (a mării).
* ἁλμυρούτσικος, η, ον (τὸ) adj. puţin sărat.
* ἁλόγα (ἡ) iapă.
* ἁλογάκι (τὸ) căluş vez. ἱππάριον.
* ἀλογάριαστος, η, ον adj. nenumărat, nesocotit.
* ἀλογήσιος, α, ον adj. al calului vez. ἵππειος.
ἀλόγιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesocotit. || —ως adv.
* ἀλογόμυγα (ἡ) streche.
* ἀλογόμυλος (ὁ) moară mişcată de cai.
* ἀλογοουρὰ (ἡ) coadă de cal.
* ἀλογόπετρα (ἡ) piatră vânătă.
ἄλογος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelogic, lipsit de judecată. || —ον (τὸ) * cal vez. ἵππος. || —ως adv. fără motiv, nemotivat, absurd.
* ἀλογότριχα (ἡ) păr de cal.
* ἀλογοφόρτι (τὸ) tarhat.
ἀλόη (ἡ) Bot. aloes, sábur.
ἀλοιδόρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînjurat.
ἀλοιφὴ (ἡ) unsoare, Farm. unguent.
ἀλουργὶς (ἡ) mantie de porfiră.
* ἀλουσιὰ (ἡ) neîmbăiere, nespălare.

ἄλουστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmbăiat, nelăut.
** ἄλπειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. alpin.
** ἀλπινισμὸς (ὁ) alpinism.
** ἀλπινιστὴς (ὁ) alpinist.
ἀλσίνη (ἡ) Bot. roiovină, mierluță.
ἄλσος (τὸ) boschet, crâng.
ἀλταία (ἡ) Bot. nalbă mare.
ἄλτὴρ (ὁ) alteră.
ἀλύγιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîndoit, nemlădios.
ἁλυκὴ (ἡ) salină.
* ἀλυπησιὰ (ἡ) nemilă, nemâhnire.
* ἀλύπητος, η, ον adj. nemilos, neîndurător. || —ως adv. fără milă.
ἄλυπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemâhnit.
ἁλυσιδωτὸς, ἡ, ὸν adj. lănțuit, —θώραξ zale.
ἅλυσις (ἡ) lanț, — χονδρὴ lănțug, — μικρὰ lănțișor, — εις fiare.
ἁλυσιτελὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. nefolositor. || —ῶς adv.
ἁλυσοδένω v. a înlănțui, a încătușà.
ἁλυσόδετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. înlănțuit, încătușat.
ἄλυσον (τὸ) Bot. albiță.
ἅλυσος (ἡ) lanț, catenă — ἀνεμομύλου căscăciu.
ἄλυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelegat | neghicit (pentru probleme).
ἀλύτρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neeliberat, neslobozit.
* ἄλυωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netopit.
ἀλφαβητάριον (τὸ) abecedar.
ἀλφαβητικὸς, ἡ, ὸν adj. alfabetic. || — ῶς adv. alfabeticește.
ἀλφάβητον (τὸ) alfabet.
* ἀλφάδι (τὸ) echer, colțar.
* ἀλφαδιάζω v. a nivelà.
ἄλφιτον (τὸ) coleașă.
** ἀλχημία (ἡ) alchimie.
** ἀλχημικὸς, ἡ, ὸν adj. alchimic. || ὁ—ὸς subst. alchimist.
** ἀλχημιστὴς (ὁ) alchimist.
ἀλώβητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. intact, neatins, intreg.
* ἀλωνάρης (ὁ) Iulie vez. Ἰούλιος.
* ἀλωνιάτικον (τὸ) plată pentru treerat.
* ἀλωνίζω v. a treerà.
* ἀλώνιον (τὸ) arie, năsadă, arman.
* ἀλώνισμα (τὸ) treerat, ἐποχὴ—ατος treeriș.
* ἀλωνιστὴς (ὁ) treerător.
* ἀλωνιστικὸς, ἡ, ὸν adj. treerător, μηχανὴ—ἡ batoză, treerătoare. || τὰ—ὰ treeratul.
* ἀλώνιστος, η, ον adj. netreerat.
ἀλωπεκίασις (ἡ) pleșuvire.
ἀλωπεκῆ (ἡ) piele de vulpe, ἐνδεδυμένος μὲ—ῆν inhulpat.
ἀλωπεκικὸς, ἡ, ὸν adj. vulpesc.
ἀλώπηξ (ἡ) Zool. vulpe.
ἅλως (ἡ) cearcăn, nimb, — σελήνης țârcălan.
ἁλώσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de cucerit, ușor de cucerit.
ἅλωσις (ἡ) cucerire.
ἅμα adv. îndată ce, cum, ἅμ'ἔπος ἅμ'ἔργον zis și făcut, ἐν τῷ — la moment.
* ἀμαγάριστος, η, ον adj. nemânjit, nemurdărit cu materii fecale, nespurcat.
ἀμαγγάνευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἀμάγευτος.
* ἀμάγευτος, η, ον adj. nedescântat.
ἀμαγνήτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemagnetizat.
* ἀμάδα (ἡ) Joc. damă, rotoghilă.
* ἀμάδητος, η, ον adj. nejumulit.
* ἀμάζωκτος, η, ον adj. necules, neadunat.
ἀμαζὼν (ἡ) amazonă.
ἀμάθεια (ἡ) neștire, neștiință, nepricepere.
ἀμαθὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. neștiutor, nepriceput, ignorant. || —ῶς adv. în neștiință.
ἀμάθητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînvățat | neobicinuit.
ἀμαίευτος (ἡ) nemoșită.
** ἀμάκα (ἡ) furt, pomană.
** ἀμακατζῆς (ὁ) pomanagiu.
ἀμάλακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemuiat, nemoleșit, nemasat | de neînduplecat.
ἀμάλα (ἡ) snop.
ἀμάλιον (τὸ) legătoare.
ἀμαλοδέτης (ὁ) snopar.
ἀμαλώνω v. a snopi.
* ἀμάλωτος, η, ον adj. necertat.
** ἀμανάτι (τὸ) amanet.

* ἀμάνδρωτος, η, ον adj. neîmprejmuit.
ἀμανίτης (ὁ) Bot. mănătârcă.
* ἀμανταλωτος, η, ον adj. neîncuiat, nezăvorit.
ἀμάντευτος (ὁ, ἡ) — ὀν (τὸ) adj. neghicit.
ἅμαξα (ἡ) căruță, — μεγάλη car, căroiu, — ἀγοραία trăsură (de piață), — ταχυδρομικὴ poștalion, mezil,— πολύτιμος echipaj, muscal, — δίτροχος cabrioletă, — καταδίκων dubă, — κλειστὴ cupeu, — σιδηροδρομικὴ vagon, τῷ εἶπε τὰ ἐξ—ης l-a înjurat surugiește.
ἁμαξαγώγιον (τὸ) cărăușie, cărăușit.
* ἁμαξάδα adv. în trăsură.
* ἁμαξάκι (τὸ) cărucior, telegă.
* ἁμαξάλογον (τὸ) cal de trăsură.
* ἁμαξᾶς (ὁ) căruțaș, cărăuș, caretaș.
ἁμαξηλάτης (ὁ) vizitiu, muscal.
* ἁμαξιάτικα (τὰ) vez. ἁμαξαγώγιον.
ἁμαξιτὸς, ἡ, ὸν adj. carosabil.
ἁμαξοδρομία (ἡ) cursă cu căruțe.
ἁμαξοποιεῖον (τὸ) căruțărie.
ἁμαξοποιὸς (ὁ) caretaș, rudar.
ἁμαξόπους (ὁ) posteucă.
ἁμαξοσκέπη (ἡ) ceahol, cergă, coș, coviltir, procoviță.
ἁμαξοστάσιον (τὸ) șopron, remiză.
ἁμαξοστοιχία (ἡ) tren, — ταχεῖα tren expres.
ἁμαξοφορτωτὴς (ὁ) chiragiu.
ἀμάρα (ἡ) canal de scurgere, cloacă.
ἀμάρακον (τό) Bot. bosacă, măghiran.
ἀμαράντινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. (făcut) de știr.
ἀμάραντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neperitor | nevestejit. || —ον (τὸ) Bot. știr, borșișor.
ἁμαρτάνω v. a păcătui, a greși, ἥμαρτον! iartă-mă! || ἡμαρτημένος part. greșit.
ἁμάρτημα (τὸ) păcat.
ἁμαρτία (ἡ) păcat.
ἀμαρτύρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemărturisit || —ως adv.
ἁμαρτωλὸς, ἡ, ὸν adj. păcătos.
ἀμαρυλλὶς (ἡ) Bot. amărilă.
ἀμάσσητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemestecat. || —ως adv.
ἀμαστίγωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nebiciuit.
* ἀμασχάλη (ἡ) subțiora vez. μασχάλη.
ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν adj. obscur, întunecos. || — ῶς adv.
ἀμαυρότης (ἡ) întunecime, ponegreală
ἀμαυρῶ v. a întunecà, a înnegrì, a ponegrì.
ἀμαύρωσις (ἡ) întunecare, negreală. ponegrire | Med. negreață.
ἀμαχητὶ adv. fără luptă.
ἄμαχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necombatant | cel ce n'a combătut.
ἄμβαρις (ἡ) chihlibar.
ἄμβιξ (ὁ) alambic.
ἀμβλυγώνιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Geom. cu unghiuri obtuze.
ἀμβλύνω v. a bontăni, a tocì.
ἀμβλὺς, εῖα, ὺ adj. bont, tocit, obtuz.
ἀμβλύτης (ἡ) obtuzitate.
ἀμβλυωπία (ἡ) Med. vedere slabă, ambliopie vez. μυωπία.
ἀμβλυωπῶ v. a aveà vedere slabă vez. μυωπάζω.
ἄμβλωσις (ἡ) avort, pierdere.
ἀμβολὰς (ἡ) scurgătoare, țurană.
ἀμβολὴ (ἡ) uluc.
ἀμβρόσιος, α, ον adj. divin, dumnezeesc. | —ία (ἡ) subst. ambrozie.
ἄμβων (ὁ) Bis. amvon.
* ἄμε v. du-te, — στὸ καλὸ du-te la naiba.
ἀμέθοδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără metodă, ametodic. || —ως adv.
ἀμέθυστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neamețit (de băutură), treaz. || ὁ—ος subst. Miner. ametist.
ἀμείβω v. a răsplăti, a gratificà, a recompensà.
ἀμείλικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmpăcat, implacabil. || —ως adv.
ἀμείνων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. rel. mai bun.
ἀμειπτικὸς, ἡ, ὸν adj. răsplătitor.
ἀμείωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemicșorat, neîmputinat.
ἀμέλγω v. a mulge.
ἀμέλεια (ἡ) nepăsare, indolență neglijență.
ἀμελετητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ne-

studiat, neînvăţat necitit. ‖ —ως adv.
ἀμελής (ός, ής) — ές (τό) adj. neglijent, nepăsător, neaplicat. ‖ — ῶς adv.
ἀμελκτήρ (ῆρος) mulgător.
ἀμελλητί adv. fără răgaz.
ἄμελξις (ῑδος) mulgere, muls.
ἀμελῶ v. a nu îngriji, a neglija.
ἄμεμπτος (ός, ή) — ον (τό) adj. neprihănit. ‖ —ως adv.
** ἀμερικανικός, ή, όν adj. american. ‖ —ῶς adv. americaniceşte.
** ἀμερικανισμός (ός) americanism.
Ἀμερικανός (ός)—ίς (ή) American.
ἀμεριμνησία (ᾱς) nepăsare.
ἀμέριμνος (ός, ος) — ον (τό) adj. nepăsător, fără grijă. ‖ —ως adv.
ἀμεριμνῶ v. a fi nepăsător, a fi fără grijă.
ἀμέριστος (ός, ή) — ον (τό) adj. neimpărţit. ‖ —ως adv.
ἀμερόληπτος (ός, ή) — ον (τό) adj. nepărtinitor. ‖ —ως adv.
ἀμεροληψία (ᾱς) nepărtinire.
ἀμεσίτευτος (ός, ή) — ον (τό) adj. nemijlocit.
ἀμεσολάβητος (ός, ή) — ον (τό) adj. nemijlocit.
ἄμεσος (ός, ή) — ον (τό) adj. imediat, direct, — οἱ φόροι impozite directe. ‖ —ως adv. îndemătare ¦ * imediat, la moment.
* ἀμέστωτος, η, ον adj. necopt.
ἀμετάβατος (ός, ή) — ον (τό) adj. Gram. netranzitiv. ‖ —ως adv.
ἀμεταβίβαστος (ός, ή) — ον (τό) adj. netransmisibil, de netransmis.
ἀμετάβλητος (ός, ή) — ον (τό) adj. neschimbător, nepreschimbat, invariabil. ‖ —ως adv.
ἀμετάβολος (ός, ή) — ον (τό) adj. vez. ἀμετάβλητος.
ἀμετάγγιστος (ός, ή) — ον (τό) adj. nepritocit, netransvazat.
ἀμετάδοτος (ός, ή) — ον (τό) adj. necomunicat ¦ netransmisibil.
ἀμετάθετος (ός, ή) — ον (τό) adj. nestrămutat, inamovibil.
ἀμετακίνητος (ός, ή) — ον (τό) adj. nestrămutat, imobil.
ἀμετάκλητος (ός, ή) — ον (τό) adj. irevocabil. ‖ —ως adv.
ἀμετακόμιστος (ός, ή) — ον (τό) adj. necărat, netransportabil, netransportat.
ἀμεταμέλητος (ός, ή) — ον (τό) adj. nepocăit. ‖ (τό)—ον subst. nepocăinţa, necăinţă.
ἀμεταμόρφωτος (ός, ή) — ον (τό) adj. netransformat, netransfigurat.
ἀμετανόητος (ός, ή) — ον (τό) adj. vez. ἀμεταμέλητος.
ἀμετάπειστος (ός, ή) — ον (τό) adj. neconvins, încăpăţânat.
ἀμετάπλαστος (ός, ή) — ον (τό) adj. neplăsmuit, de netransformat.
ἀμεταπόητος (ός, ή) — ον (τό) adj. (de) neschimbat.
ἀμετάπτωτος (ός, ή) — ον (τό) adj. nestrămutat.
ἀμετάτρεπτος (ός, ή) — ον (τό) adj. de neschimbat, invariabil. ‖ —ως adv.
ἀμεταφραστος (ός, ή) — ον (τό) adj. netraductibil, (de) netradus.
ἀμεταχείριστος (ός, ή) — ον (τό) adj. neîntrebuinţat.
ἀμετοίκητος (ός, ή) — ον (τό) adj. nemutat.
ἀμέτοχος (ός, ή) — ον (τό) adj. neparticipant.
* ἀμέτρητος, η, ον adj. nemăsurat, nenumărat.
ἀμετροεπής (ής, ής) — ές (τό) adj. cel ce nu-şi măsoară vorba.
ἄμετρος (ός, ή) — ον (τό) adj. nemăsurat. ‖ —ως adv.
** ἀμήν! interj. amin!
ἀμηνολόγητος (ός, ή) — ον (τό) adj. nedatat.
ἀμηνόρροια (ᾱς) Med. amenoree.
ἀμήνυτος (ός, ή) — ον (τό) adj. neanunţat ¦ * neinvitat.
ἀμητός (ός) culesul vez. τρυγητός.
ἀμήτωρ (ορος, ή) adj. fără mamă.
ἀμηχανία (ᾱς) nedumerire, strâmtoare.
ἀμήχανος (ός, ή) — ον (τό) adj. nedumerit.
ἀμηχανῶ v. a fi nedumerit.
* ἄμια (ῑς) tuşică, mătuşă.
ἀμία (ῑς) Zool. păstrăv.

ἀμίαντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj neprihănit. ‖ ὁ — ος Min. amiant.
ἀμιγὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. neamestecat, curat.
ἄμικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neamestecat, οὐδὲν καλὸν — ον κακοῦ nu e pădure fără uscături.
* ἀμίλητος, η, ον adj. nevorbit.
ἅμιλλα (ἡ) întrecere, emulaţie.
ἀμιλλῶμαι v. a se luà la întrecere.
ἀμίμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. (de) neimitat, neasemănat, fără seamăn. ‖ —ως adv.
ἀμίς (ἡ) ţucal, vas de noapte.
ἀμίσητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neurît.
ἀμισθί adv. fără leafă | degeaba.
ἄμισθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără leafă.
ἀμίσθωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neangajat, neînrolat.
ἅμμα (τὸ) za | Mar. legătură, nod.
ἀμματίζω v. Mar. a legà, a face nod.
ἀμμίτης (ὁ) chisaiu.
ἀμμοδοχεῖον (τὸ) nisiparniţă.
ἀμμοκονία (ἡ) moloz.
ἀμμοκροκάλη (ἡ) pilă, prund.
ἀμμοκροκαλοστρώνω v. a prundi.
ἀμμολιθοκονία (ἡ) beton.
ἀμμόλιθος (ὁ) sigă.
ἀμμόλουτρον (τὸ) baie de nisip.
ἀμμόμετρον (τὸ) ceasornic de nisip, vez. κλεψύδρα.
ἄμμος (ἡ) nisip, arină.
ἀμμοστρώνω v. a arini.
* ἀμμουδιὰ (ἡ) prundiş.
ἀμμόχωστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. acoperit cu nisip.
* ἀμμωδερὸν (τὸ) prundiş, ariniş.
ἀμμώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. nisipos.
ἀμμωνία (ἡ) salmiac, ţipirig.
ἀμμωνιακὸς, ἡ, ὸν adj. amoniacal.
ἀμμωνιοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. amoniaceu.
ἀμμωρυχεῖον (τὸ) nisipiş.
ἀμνάς (ἡ) oaie, oiţă, — θηλάζουσα mială, — μελανόρρυγχος mărcuşă.
ἀμνημόνευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepomenit, nemenţionat, ἐξ—ων χρόνων din moşi strămoşi.
ἀμνημονῶ v. a nu-şi aduce aminte, a nu-şi amintì.
ἀμνημοσύνη (ἡ) neamintire.
ἀμνήμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. uituc, fără memorie.
ἀμνησία (ἡ) amnezie.
ἀμνησικακία (ἡ) lipsă de ură.
ἀμνησί-κακος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără ură, nerancunos.
ἀμνησικακῶ v. a nu ţine ură.
ἀμνηστεία (ἡ) amnistie.
ἀμνήστευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelogodit.
ἀμνηστεύω v. a amnistià.
ἀμνιακὸν (τὸ) ὑγρὸν Anat. mlaji.
ἀμνίον (τὸ) Anat. amnios.
ἀμνὸς (ὁ) mieluşel.
ἀμοιβαδὸν adv. alternativ.
ἀμοιβαῖος, α, ον adj. mutual, reciproc. ‖ —ως adv.
ἀμοιβαιότης (η) reciprocitate.
ἀμοιβὴ (ἡ) răsplată, gratificaţie recompensă.
* ἀμοίραστος, η, ον adj. neîmpărţit.
ἄμοιρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lipsit, | * — η, ον nenorocos.
ἀμοιρῶ v. a duce lipsă.
ἀμολγεὺς (ὁ) sistar, doniţă.
ἀμολγὸς (ὁ) câşlar.
ἀμόλυντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepătat, nemânjit, necontaminat.
* ἀμόνι (τὸ) nicovală vez. ἄκμων.
* ἀμόνιαστος, η, ον adj. de neîmpăcat.
ἀμόρα (ἡ) alivenci, blamanjele.
* ἀμόργη (ἡ) drojdie de unt-de-lemn.
ἀμορτὶς (ἡ) ştiră.
ἀμορφία (ἡ) lipsă de formă.
ἄμορφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inform. ‖ —ως adv.
ἀμόρφωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neformat, incult.
* ἀμουνοίχιστος, η, ον adj. nebătut, necastrat.
* ἀμούσκευτος, η, ον adj. nemuiat, neîmbibat.
ἄμουσος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemuzicant, străin Muzelor.
* ἀμούχλιαστος, η, ον adj. nemucigăit.
ἄμοχθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără muncă, nemuncit. ‖ —ως adv.
* ἄμπακος (ὁ) blană, tăbliţă, ξεύρει τὸν — ον nu ştie boacă.

* ἀμπάλωτος, η, ον adj. neîmpetecit.
** ἀμπανόζι (τὸ) abanos.
** ἀμπάρα (ἡ) zăvor.
** ἀμπάρι (τὸ) hambar.
** ἀμπαριάζω v. a pune în hambar.
** ἀμπάρωμα (τὸ) depozitare în ham-
** ἀμπαρώνω v. a zăvorî. |bar.
** ἀμπᾶς (ὁ) abà.
* ἀμπελήσιος, α, ον adj. de vie, al viilor.
* ἀμπελιάτικον (τὸ) impozit pe vii.
ἀμπελοκτήμων (ὁ) podgorean.
ἀμπελόρριζα (ἡ) joiană.
ἄμπελος (ἡ) vie, viță, — ἀναρριχητικὴ asmă, — πεδινὴ arvă.
* ἀμπελότοπος (ὁ) podgorie.
ἀμπελουργία (ἡ) podgorit.
ἀμπελουγὸς (ὁ) podgorean.
* ἀμπελοφάσουλον (τὸ) fasole de vie.
ἀμπελοφύλαξ (ὁ) vier.
* ἀμπελόφυλλον (τὸ) foaie de viță.
ἀμπελοφυτεία (ἡ) podgorie.
ἀμπελόφυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pod-
ἀμπελών (ὁ) podgorie |goriu.
** ἀμπέριον (τὸ) Elect. amper.
ἀμπέχονον (τὸ) jachetă, sucman.
* ἄμποτε! inter. dee D-zeu!
ἄμπυξ (ὁ) Harn. frontar.
ἄμπωτις (ἡ) reflux.
* ἄμυαλος, η, ον adj. minte seacă.
* ἀμυγδαλᾶτον (τὸ) nugà, halviță.
ἀμυγδαλέλαιον (τὸ) unt-de-lemn de migdale.
ἀμυγδαλὴ (ἡ) Bot. migdal | Anat. amigdală.
ἀμυγδαλίτις (ἡ) Med. amigdalită,
ἀμύγδαλον (τὸ) migdală. |gâlci.
ἀμυγδαλωτὸς, ἡ, ὸν adj. (în formă) de migdală.
ἀμυδρὸς, ἀ, ὸν adj. imperceptibil, slab (pentru lumină). || —ῶς adv.
ἀμύητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neiniţiat.
ἀμύθητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de nepovestit, de nemăsurat.
ἀμυκτικὸς, ἡ, ὸν adj. sgârietor.
ἄμυκτρον (τὸ) [ξυλουργοῦ] sgârieciu.
ἀμυλόκολλα (ἡ) crohmeală.
ἄμυλον (τὸ) scrobeală | nișesteà | ami-
ἀμυλῶ v. a scrobi. |don.
ἀμυλώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. amidonat, amilaceu.
ἀμύλωσις (ἡ) scrobitul.
ἄμυνα (ἡ) apărare.
ἀμύνομαι v. a se apărà.
ἀμυντικὸς, ἡ, ὸν adj. defensiv, — ἡ γραμμὴ linie de apărare. || — ῶς adv.
* ἀμύριστος, η, ον adj. nemirosit | nemirositor.
ἀμύρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Bis. nemiruit, ne uns cu mir.
ἀμύσσω v. a sgârià.
ἀμυστογώγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neiniţiat vez. ἀμύητος.
ἀμύσταξ (ὁ) fără mustață.
ἀμυχὴ (ἡ) sgârietură.
ἀμφημερινὸς, ἡ, ὸν adj. zilnic.
ἀμφὶ prep. aproape, împrejur, pe, vez. περί.
ἄμφια (τὰ) Bis. odăjdii, ornate.
ἀμφιβάλλω v. a se îndoì, a sta la îndoială, a șovăì.
ἀμφίβιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. amfibiu.
ἀμφιβληστροειδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. în formă de plasă, — ὴς χιτὼν Anat. retină.
ἀμφίβληστρον (τὸ) curuiu, — ποταμοῦ voloc vez. πεζόβολος.
ἀμφιβολία (ἡ) îndoeală, șovăeală.
ἀμφίβολος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îndoelnic, șovăitor. || —ως adv.
ἀμφιδέα (ἡ) nasture, cataramă.
ἀμφιδέξιος, α, ον adj. ambidextru.
ἄμφιζοξος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἀμφίβολος.
ἀμφιέννυμι v. a se îmbrăcà
ἀμφίεσις (ἡ) îmbrăcăminte.
ἀμφιετηρὶς (ἡ) aniversare.
ἀμφιθαλὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. bun | primar (pentru fraţi și veri), vez. ἑτεροθαλὴς.
ἀμφιθεατρικὸς, ἡ, ὸν adj. amfiteatric. || —ῶς adv.
ἀμφιθέατρον (τὸ) amfiteatru.
ἀμφίθυρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două uși.
ἀμφίκοιλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. biconcav.
ἀμφίκοπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două tăișuri.

ἀμφίκυρτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. biconvex.
ἀμφιλαφὴς (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îmbelşugat. || —ῶς adv.
ἀμφιλέγω v. a se certà.
ἀμφιλύκη (ἡ) amurgul serii.
ἀμφιπλάγιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bilateral.
ἀμφίπτερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. amfipter | cu două aripi.
ἀμφιρρεπὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. nehotărît, şovăitor.
ἀμφιρρέπω v. a şovăì.
ἀμφίρροπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἀμφιρρεπής.
ἀμφισβητήσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. tăgăduicios, contestabil.
ἀμφισβήτησις (ἡ) dispută, contestare.
ἀμφισβητῶ v. a dispută, a contestà.
ἀμφίστομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două tăişuri.
ἀμφίσφαιρον (τὸ) alteră.
ἀμφιταλαντεύομαι v. a şovăi.
ἀμφιταλάντευσις (ἡ) şovăeală.
ἀμφορεὺς (ὁ) lăscăiaţă, băneaţă.
ἀμφότεροι, αι, α pron. amândoi.
ἀμφοτέρωθεν adv. din ambele părţi vez. ἑκατέρωθεν.
ἄμφω pron. vez. ἀμφότεροι.
ἄμωμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepri-
* ἀμώνω v. a jurà. [hănit.
ἂν conj. dacă, — καὶ deşi.
ἀνὰ prep. prin — τὴν πόλιν prin oraş | câte — δύο câte doi | în — χεῖρας în mâini.
ἀναβάδην adv. de-a încălecata.
ἀνάβαθρον (τό) urciuc, scară | peron.
ἀναβαίνω v. a sui, a urcà * ἀνέβηκε τὸ ψωμὶ pâinea a crescut.
ἀναβάλλω v. a tărăgănì, a amânà, — τὴν Βουλὴν a prorogà Camera, * τοῦ ἔψαλα τὸν ἀναβαλλόμενον l-am dojenit de a binelea.
ἀναβαπτίζω v. a botezà din nou.
ἀναβάπτισις (ἡ) rebotezare.
ἀναβαπτιστὴς (ὁ) anabaptist.
ἀνάβασις (ἡ) suiş, suire Κύρου — expediţia lui Cirus.
ἀναβατὴρ (ὁ) ascensor.
ἀναβάτης (ὁ) călăreţ.
ἀναβατικὸς, ἡ, ὸν adj. ascensional.
ἀναβιβάζω v. a urcà. || —ομαι a se urcà.
ἀναβίβασις (ἡ) urcare, ridicare.
ἀναβιῶ v. a reveni la viaţă.
ἀνάβίωσις (ἡ) revenire la viaţă.
ἀναβλαστάνω v. a reînverzi.
ἀναβλάστησις (ἡ) reînverzire.
ἀναβλέπω v. a recăpătà vederea.
ἀναβλητέος, α, ον adj. de amânat.
ἀναβλητικὸς, ἡ, ὸν adj. amânăcios, tărăgănitor | Jur. suspensoriu.
ἀναβλητικότης (ἡ) zăbovire, tărăgăneală.
ἀναβλύζω v. a ţâşni, a izvorî.
ἀνάβλυσις (ἡ) ţâşnitură.
* ἀναβοκαταιβαίνω v. a urcà şi a co-
ἀναβολὰς (ἡ) morman. [borî.
ἀναβολεὺς (ὁ) Harn. scară.
ἀναβολὴ (ἡ) păsuială, amânare.
ἀναβοῶ v. a strigà, a ţipà.
ἀναβράζω v. a clocoti, a fierbe în clocote.
ἀναβρασμὸς (ὁ) ebuliţie | agitaţie, fierbere.
* ἀναβροχιὰ (ἡ) lipsă de ploaie, secetă.
ἀνάβρυσις (ἡ) ţâşnitură, piştet.
ἀναβρυτήριον (τὸ) ţâşnitoare de apă, piştet.
ἀναβρυτικὸς, ἡ, ὸν adj. piştitor, ţâşnitor.
ἀναβρύω v. a pişti, a izvorî, a ţâşni.
* ἀνάβω v. a aprinde vez. ἀνάπτω.
* ἀναγαλλιάζω a se bucurà vez. ἀγαλλιῶ.
ἀναγαλλὶς (ἡ) Bot. intiţă, răcoină.
ἀναγγελία (ἡ) anunciu, vestire, înştiinţare, aviz.
ἀναγγέλω v. a anunţà, a înştiinţà, a vesti, a avizà.
ἀναγέννησις (ἡ) renaştere.
ἀναγεννῶ v. a renaşte.
ἀναγινώσκω v. a citì.
ἀναγκάζω v. a silì, a constrânge.
ἀναγκαῖος, α, ον adj. trebuincios, necesar. || * —αῖον (τὸ) subst. latrină, clozet. || —ως adv.
ἀναγκαστικὸς, ἡ, ὸν adj. silit, forţat, obligatoriu. || —ῶς adv.
ἀνάγκη (ἡ) trebuinţă, nevoie | * ananghie.

ἀνάγλυφον (τὸ) cioplitură, dăltuitură în relief.
ἀναγλύφω v. a dălțui, a ciopli în relief.
ἀναγνωρίζω v. a recunoaște, a mărturisi, a-și da seama. || — ομαι a se recunoaște. || ἀνεγνωρισμένος, η, ον Part. recunoscut.
ἀναγνώρισις (ἡ) recunoaștere.
ἀνάγνωσις (ἡ) citire, lectură.
ἀναγνώσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. citeț, lizibil.
ἀνάγνωσμα (τὸ) lectură.
ἀναγνωσματαρίον (τὸ) carte de citire.
ἀναγνωστήριον (τὸ) cabinet de lectură.
ἀναγνώστης (ὁ) — τρια (ἡ) lector, lectrice.
ἀναγνωστικός, ἡ, ὸν adj. cititor. || —ὸν (τὸ) subst. carte de citire.
ἀναγόρευσις (ἡ) numire proclamare.
ἀναγορεύω v. a numì, a proclamà.
* ἀναγουλα (ἡ) greață.
* ἀναγουλιάζω v. a-i fi greață.
ἀνάγραμμα (τὸ) anagramă.
ἀναγραμματίζω v. a anagramatizà.
ἀναγραμματισμός (ὁ) anagramatism.
ἀναγραμματιστής (ὁ) anagramatist.
ἀναγραφή (ἡ) inserție, notație | Med. prescripție.
ἀναγράφω v. a înscrie, a notà. | Med. a prescrie.
ἀνάγω v. a raportà | Mat. a reduce. || —ομαι Mar. a luà largul.
ἀναγωγεύς (ὁ) reductor | — ὑποδημάτων ureche.
ἀναγωγή (ἡ) Mat. reducțiune | Jur. acțiune în regres, redibițiune.
ἀναγωγικός, ἡ, ὸν adj. reductiv | Jur. redibitoriu.
ἀνάγωγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. rău crescut, fără creștere | Mat. ireductibil. || —ως adv. nepoliticos.
ἀναδαμαλίζω v. a revaccinà.
ἀναδαμαλισμός (ὁ) revaccinare.
ἀναδασῶ v. a reîmpădurì.
ἀναδάσωσις (ἡ) reîmpădurire.
ἀναδεικνύω v. a pricopsì. || — ομαι a se pricopsì.
ἀνάδειξις (ἡ) pricopsire.
ἀναδεκτός, ἡ (ὁ, ἡ) fin, fină.
ἀναδενδράς (ἡ) boltă de viță.
ἀναδένω v. a legà din nou,—ἄμπελον a edicui.
* ἀναδεξιμιὸς (ὁ)—ιὰ (ἡ) fin, fină.
ἀνάδεσις (ἡ) legătură din nou.
ἀναδεσμεύω v. a întemniță din nou.
ἀνάδευσις (ἡ) pritoc.
ἀναδεύω v. a pritoci.
ἀναδέχομαι v. a-și luà asupră-și, a se însărcinà cu, — ἐκ τῆς κολυμβήθρας a fi naș.
ἀναδημιουργία (ἡ) reînființare, creațiune din nou.
ἀναδημιουγῶ v. a reînființà, a creià din nou.
ἀναδημοσίευσις (ἡ) publicare din nou.
ἀναδημοσιεύω v. a publicà din nou.
ἀναδίδω v. a scoate, a exalà, a răspândì | vez. ἀναβλαστάνω.
ἀναδικάζω v. a judecà din nou.
ἀναδιοργανῶ v. a reorganizà.
ἀναδιοργάνωσις (ἡ) reorganizare.
ἀναδιορίζω v. a numì din nou.
ἀναδιορισμὸς (ὁ) numire din nou.
ἀναδιπλασιάζω v. a redublà.
ἀναδιπλασιασμὸς (ὁ) Gram. reduplicare.
ἀναδιπλασιαστικὸς, ἡ, ὸν adj. Gram. reduplicativ.
ἀναδιπλῶ v. a reîndoì.
ἀναδίπλωσις (ἡ) reîndoire.
ἀναδιϋλίζω v. a refiltrà, a rectificà.
ἀναδιϋλισις (ἡ) refiltrare, rectificare.
ἀναδίφησις (ἡ) cercetare prin cărți.
ἀναδιφῶ v. a cercetà prin cărți.
ἀνάδοσις (ἡ) răspândire, exalare, scoatere | vez. ἀναβλάστησις.
ἀναδοχὴ (ἡ) luare asupră-și, angajare, angajament.
ἀνάδοχος (ὁ, ἡ) naș. nașă.
ἀναδρομεὺς (ὁ) Mil. drumeț.
ἀναδρομὴ (ἡ) retrogradare, dare înapoi | Jur. recurs.
ἀναδρομικός, ἡ, ὸν adj. retrograd, retroactiv | Jur. recurent. || — ῶς adv.
ἀναδρομικότης (ἡ) retroactivitate.
ἀνάδυσις (ἡ) eșire la față, emersiune.
ἀναδύω v. a eși la față. || —ομαι a da înapoi, a se codì.
ἀναζευγνύω v. a reînhămà.
ἀνάζευξις (ἡ) reînhămare.

ἀναζήτησις (ἡ) cercetare, investigaţie.
ἀναζητῶ v. a cercetà | —εἰς τὰ βιβλία a compulsà.
ἀναζυμῶ v. a frământà din nou.
ἀναζύμωσις (ἡ) frământare din nou, refermentare.
ἀναζῶ v. a retrăi, a reînsufleţi.
ἀναζωογόνησις (ἡ) reînsufleţire.
ἀναζωογονητικὸς, ἡ, ὸν adj. reînsufleţitor, înviorător.
ἀναζωογονῶ v. a reînsufleţi.
ἀναζωπύρησις (ἡ) înviorare.
ἀναζωπυρῶ v. a înviorà.
ἀναθάλλω v. a înfrunzi, a reînflori.
ἀναθάλπω v. a reîncălzi.
ἀναθάρρησις (ἡ) (re)îmbărbătare.
ἀναθαρρύνω v. a (re)îmbărbătà.
ἀναθαρρῶ v. a se îmbărbătà.
ἀνάθεμα (τὸ) anatema, afurisanie, blestem.
ἀναθεματίζω v. a anatematizà, a blestemà.
ἀναθεματισμὸς (ὁ) blestem, procleţie.
ἀναθερμαίνω v. a reîncălzi.
ἀναθέρμανσις (ἡ) reîncălzire.
ἀνάθεσις (ἡ) încredinţare | dedicaţie.
ἀναθεώρησις (ἡ) revizie.
ἀναθεωρητὴς (ὁ) revizor.
ἀναθεωρητικὸς, ἡ, ὸν adj. revizionist.
ἀναθεωρῶ v. a revizuì.
ἀνάθημα (τὸ) prinos, dar, ofrandă.
ἀναθηματικὸς, ἡ, ὸν adj. dedicativ.
ἀνάθρεμμα (τὸ) sugaciu, γέννημα — get-beget.
ἀναθρώσκω v. a ţâşni, | a se ridicà | a eşì.
ἀναθυμίασις (ἡ) exalare.
ἀναθυμιῶ v. a exalà, a răspândi mirosuri.
* ἀναιβατὸν (τὸ) aluat | cusătură pe margine, anevatò, ράπτω —a coase pe muchié.
ἀναίδεια (ἡ) neruşinare, neobrăzare, obrăznicie.
ἀναιδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. neruşinat, obraznic, neobrăzat. || — ῶς adv.
ἀναίμακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînsângerat, fără vărsare de sânge. || —ως adv.
ἀναιμία (ἡ) lipsă de sânge, anemie, — τῶν ζώων sângerătură.
ἀναιμικὸς, ἡ, ὸν adj. anemic.
ἀναιμωτὶ adv. fără vărsare de sânge.
ἀναιρεσιβάλλων (ὁ) Jur. recurent.
ἀναιρέσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de combătut, refutabil.
ἀναίρεσις (ἡ) dezicere, combatere, (prin motive) | Jur. recurs | omor.
ἀναιρέτης (ὁ) ucigaş.
ἀναιρετικὸς, ἡ, ὸν adj. Jur. recursoriu.
ἀναιρῶ v. a combate (cu motive), a desminţì, a contrazice, a retractà, a derogà | a omorî.
ἀναίρω v. a ridicà, a înălţà.
ἀναισθησία (ἡ) nesimţire | Med. anestezie.
ἀναισθητικὸς, ἡ, ὸν adj. anestezic.
ἀναίσθητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesimţitor, insensibil. || —ως adv.
ἀναισθητῶ v. a fi în nesimţire.
ἀναισχυντία (ἡ) neruşinare, obrăznicie.
ἀναίσχυντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neruşinos, neobrăzat, obraznic. || — ως adv.
ἀναιτιολόγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemotivat, nejustificabil.
ἀναίτιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nevinovat. || —ως adv.
ἀνακαγχάζω v. a crăpà de râs.
ἀνακαθαίρω v. a curăţì.
ἀνακάθαρσις (ἡ) curăţire | Chim. rectificare | triaj.
ἀνακάθημαι v. a se reaşezà.
ἀνακαινίζω v. a reînoì, a primenì, a reîmprospătà.
ἀνακαίνισις (ἡ) reînoire, primenire.
ἀνακαινιστὴς (ὁ) reînoitor, primenitor.
ἀνακαινιστικὸς, ἡ, ὸν adj. reînoitor, primenitor.
ἀνακαλύπτω v. a descoperì, a da de
ἀνακάλυψις (ἡ) descoperire. [urmă.
ἀνακαλῶ v. a rechemà, a revocà, a retrage, a contramandà.
ἀνακάρδιον (τὸ) Bot. mahon.
ἀνακατάταξις (ἡ) Mil. reangajare.
ἀνακατατάσσομαι v. a se reangajà.
* ἀνακατεύω v. vez. ἀνακατώνω.
* ἀνακάτωμα (τὸ) amestec, ameste-

cătură | intrigă | Med. greaţă, vez. ναυτία.
* ἀνακατώνω v. a amestecă. || — ομαι a se amestecà |. Med. a-i fi greaţă.
* ἀνακατωσιὰ (ἡ) vez. ἀνακάτωμα.
* ἀνακάτωσις (ἡ) greaţă vez. ἀνακάτωμα.
* ἀνακατωσούρης (ὁ) — α (ἡ) intri-
ἀνάκαυσις (ἡ) Med. pirozis. [gant.
ἀνάκειμαι v. a sta mai presus | a fi dedicat.
ἀνακεφαλαιῶ v. a recapitulà.
ἀνακεφαλαίωσις (ἡ) recapitulare.
ἀνακήρυξις (ἡ) proclamare.
ἀνακηρύττω v. a proclamà.
ἀνακίνησις (ἡ) mişcare, scotocire.
ἀνακινῶ v. a mişcà, a pune în mişcare, a scotocì, — ἓν ζήτημα a ridicà o chestiune.
ἀνάκλασις (ἡ) reflecţie.
ἀνάκλησις (ἡ) rechemare; revocare.
ἀνακλητέος, α, ον adj. de rechemat, revocabil.
ἀνακλητήριον (τὸ) semnal de adunare | — α scrisori de rechemare.
ἀνακλητικὸς, ἡ, ὸν adj. rechemător.
ἀνάκλιντρον (τὸ) canapeà, dormezã.
ἀνακοινῶ v. a face cunoscut, a comunicà.
ἀνακοίνωσις (ἡ) comunicare.
ἀνακοινώσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de comunicat.
ἀνακολουθία (ἡ) neconsecvenţă.
ἀνακόλουθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neconsecvent.
ἀνακομιδὴ (ἡ) strămutare, translaţiune.
ἀνακοπὴ (ἡ) Jur. opoziţie.
ἀνακοπτικὸς, ἡ, ὸν adj. suspensiv.
ἀνακόπτω v. a oprì, a suspendà | Jur. a face opoziţie.
* ἀνακούρκουτα adv. pe vine.
ἀνακουφίζω v. a alinà, a despovărà, a uşurà.
ἀνακούφισις (ἡ) uşurare, alinare.
ἀνακουφιστικὸς, ἡ, ὸν adj. alinător, uşurător.
* ἀνακουφωτὸς, ἡ, ὸν adj. bombat, cocoşat.
ἀνακράζω v. a strigà, a ţipà.
ἀνακραυγάζω v. a ţipà, a scoate ţi-
ἀνακρίβεια (ἡ) neexactitate. [pete.
ἀνακριβὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. neexact. || —ῶς adv.
ἀνακρίνω v. a cercetà, a chestionà | Jur. a instruì, a anchetà.
ἀνάκρισις (ἡ) cercetare, chestionare | Jur. instrucţie, anchetă.
ἀνακριτὴς (ὁ) Jur. jude instructor.
ἀνακριτικὸς, ἡ, ὸν adj. de instrucţie, de anchetă.
ἀνάκρουσις (ἡ) Muz. preludiu.
ἀνακρούω v. a preludà, a întonà, a executà | — πρύμναν a da înapoi. || —ομαι a da înapoi.
ἀνάκτησις (ἡ) recăpătare, redobândire.
ἀνακτοβούλιον (τὸ) cabinet, consiliu de miniştri.
ἀνακτομισθία (ἡ) listă civilă.
ἀνακτορικὸς, ἡ, ὸν adj. al palatului, al curţii.
ἀνάκτορον (τὸ) palat.
ἀνακτῶ v. a recăpătà, a redobândì, —χρήματα a recâştigà.
ἀνακυκῶ v. a amestecà.
ἀνακύπτω v. a se ridicà, a se sculà.
ἀνάκυρτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. curb, convex.
ἀνακωχεύω v. a face armistiţiu.
ἀνακωχὴ (ἡ) armistiţiu.
ἀναλαμβάνω v. a luà pe seamă, a luà în primire | a se întremà, a se însănătoşì. || — ομαι a se inălţà, a dispare.
ἀναλαμπὴ (ἡ) licărire, pălălaie.
ἀναλάμπω v. a licărì, a pălălăi.
* ἀνάλατος, η, ον adj. nesărat.
ἀναλγησία (ἡ) nepăsare, impasibilitate, indiferenţă.
ἀνάλγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepăsător, impasibil. || —ως adv.
ἀνάλεκτα (τὰ) Lit. bucăţi alese, va-
ἀναλήθεια (ἡ) neadevăr. [ria.
ἀνάληθης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. neadevărat.
ἀνάληψις (ἡ) reluare | Bis. înălţarea Domnului, Ispas.
ἀναλίσκω v. a cheltuì, a consumà.
ἀναλλοίωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ne-

schimbat, nestrămutat, invariabil, inalterabil. || —ως adv.
ἀνάλμυρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesărat.
ἀναλογία (ἡ) proporţie, analoghie.
ἀναλογίζω v. a proporţionà, a măsurà. || —ομαι a se gândì, a socotì.
ἀναλόγιον (τὸ) Bis. pupitru, analoghion.
ἀνάλογος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. proporţional, analog, τὸ — ὸν του partea ce i-se cuvine. || —ως adv. amăsurat.
ἀναλογῶ v. a i-se cuvenì, a corespunde, a fi în proporţie.
ἀνάλυσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de analizat | de dizolvat.
ἀνάλυσις (ἡ) analiză | dizolvare.
ἀναλυτικὸς, ἡ, ὸν adj. analitic || —ῶς adv.
ἀναλύω v. a analizà, a dizolvà a topì (metale). || —ομαι a se deschiegà, a se topì. || ἀναλελυμένως adv.
ἀναλφάβητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. analfabet.
ἀνάλωμα (τὸ) cheltuială.
ἀναλωτικὸς, ἡ, ὸν adj. consumatoriu.
ἀνάλωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de necucerit.
* ἀναμαλλιάζω v. a se sbârlì.
* ἀναμαλλιάρης (ὁ) cu părul sbârlit.
ἀναμαρμαρῶ v. a clădì din nou cu marmoră.
ἀναμαρμάρωσις (ἡ) clădire din nou cu marmoră.
ἀναμαρτησία (ἡ) infailibilitate.
ἀναμάρτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. infailibil, uşă de biserică. || —ως adv.
ἀναμάσημα (τὸ) rumegare.
ἀναμασῶ v. a rumegà.
ἀνάμελκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neamulsi.
ἀναμέλπω v. a intonà.
ἀναμένω v. a aşteptà, a se aşteptà, a adăstà.
* ἀνάμεσον adv. între, printre.
ἀναμεταξὺ adv. între (timp) vez. μεταξύ.
ἀναμέτρησις (ἡ) măsurătoare.
ἀναμετρῶ v. a măsurà, a calculà | Mur. a estimà.
ἀναμηρυκάζω v. a rumegà.
ἀναμηρυκαστικὸς, ἡ, ὸν adj. rumegător.
ἀναμιγνύω v. a amestecà.
ἀνάμικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. amestecat. || —α (τὰ) subst. Lit. miscelanea.
ἀναμιμνήσκω v. a amintì. || — ομαι a-şi reamintì, a-şi aduce aminte.
ἀναμίξ adv. talmeş-balmeş.
ἀνάμιξις (ἡ) amestecare, amestecătură, intervenţie | îngânat.
ἀναμισθῶ v. a reînchirià.
ἀναμίσθωσις (ἡ) reînchiriere.
* ἄναμμα (τὸ) aprindere, aprinsul.
ἀνάμνησις (ἡ) amintire, suvenir.
ἀναμνηστικὸς, ἡ, ὸν adj. comemorativ.
ἀναμονὴ (ἡ) aşteptare, adăstare.
ἀναμορφῶ v. a reformà.
ἀναμόρφωσις (ἡ) reformare, reformă.
ἀναμορφωτὴς (ὁ) reformator.
ἀναμορφωτικὸς, ἡ, ὸν adj. reformator.
ἀναμοχλεύω v. a mişcà din loc, a scormonì, a ridicà.
* ἀναμπαμπούλα (ἡ) arababură.
ἀναμύζησις (ἡ) aspiraţie.
ἀναμυζητὴρ (ὁ) aspirator.
ἀναμυζῶ v. a aspirà.
ἀναμφήριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netăgăduit, incontestabil. || —ως adv.
ἀναμφίβολος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîndoios. || —ως adv.
ἀναμφίλεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἀναμφήριστος. || —ως adv.
ἀναμφισβήτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de netăgăduit. || — ως adv.
ἀνάμικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neamestecat.
ἀνανδρία (ἡ) mişelie, laşitate.
ἄνανδρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mişel, laş. || —ως adv. mişeleşte.
ἀνανεάζω v. a întinerì.
ἀνάνευσις (ἡ) negare, refuz.
ἀνανεύω v. a negà, a refuzà.
ἀνανεῶ v. a reînoì, a primenì, a împrospătà.
ἀνανέωσις (ἡ) reînoire, primenire, împrospătare.
ἀνανήφω v. a se desmeticì.
ἀνάνηψις (ἡ) desmeticire.
ἀνανταπόδοτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără concluzie, nedat.

ἀνάντης (ό, ἡ) — ες (τὸ) adj. râpos. || —ες (τὸ) subst. povârniș.
ἀναντικατάστατος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. de neînlocuit.
ἀναντίλεκτος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. de necontrazis. || ως adv.
ἀναντίρρητος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἀναντίλεκτος. || —ως adv.
ἄναξ (ό) suveran.
ἀναξέω v. a răzui din nou | a rescărmănà.
ἀναξιοπαθής (ό, ἡ) — ές (τὸ) adj. pe nedrept suferind. || —ῶς adv.
ἀναξιοπαθῶ v. a suferì pe nedrept.
ἀναξιόπιστος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. de rea credință.
ἀναξιοπρεπής (ό, ἡ) — ές (τὸ) adj. nedemn. || —ῶς adv.
ἀνάξιος, α, ον adj. nedemn, nevrednic, nemernic, netrebnic. || —ως adv.
ἀναξιότης (ἡ) nemernicie, nevrednicie | * nehărnicie.
ἀναξιόχρεως (ό, ἡ) — ων (τὸ) adj. neplatnic, insolvabil. || —ων (τὸ) subst. insolvabilitate.
ἀναξυρίς (ἡ) pantaloni, πλατεῖα—poἀνάπαιστος (ό) Poez. anapest. [turi.
ἀνάπαλιν adv. din contra, pe dos, în răspăr.
ἀναπαλλοτρίωτος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. (de) neînstrăinat, inalienabil. || —ον (τὸ) subst. inalienabilitate.
ἀναπάλλω v. a vibrà, a palpità.
ἀναπαράγω v. a prăsi, a reproduce.
ἀναπαραγωγή (ἡ) prăsilă, reproducțiune.
* ἀναπαραδιὰ (ἡ) lipsă de bani, afiflâc.
ἀναπαράστασις (ἡ) reproducție, reprezentație.
ἀναπαριστῶ v. a reproduce, a reprezentà.
ἀναπάσσω v. a presără.
ἀνάπαυλα (ἡ) odihnă, repaos, pauză.
ἀνάπαυσις (ἡ) repaos, odihnă, popas, ἀγαπᾷ τὰς — εις του îi place să fie comod.
ἀναπαυτήριον (τὸ) loc de retragere, loc de odihnă | sală de recreație.
ἀναπαυτικός, ἡ, όν adj. odihnitor, confortabil. || —ῶς adv.
ἀναπαύω v. a odihnì. || — ομαι a se odihnì, a se repauzà | a decedà.
ἀναπέμπω v. a trimite în sus, a înălța, —ὀσμὴν a exalà.
ἀναπετασνόω v. a desfășurà, a ridicà, a întinde.
ἀναπέτασις (ἡ) desfășurare, ridicare.
ἀναπεταστικός, ἡ, όν adj. destinzător.
ἀναπήδησις (ἡ) svâcnitură, săritură.
ἀναπηδῶ v. a sări în sus, a svâcnì.
ἀναπηνίζω v. a depănà, a răschirà.
ἀναπηνιστής (ό) depănător, răschitor.
ἀνάπηρος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. beteag.
ἀνάπλασις (ἡ) regenerare, refacere.
ἀναπλαστικός, ἡ, όν adj. regenerator, reformator.
ἀναπλάττω v. a regenerà, a reface.
ἀναπλειστηριάζω v. a vinde din nou la licitație.
ἀναπλέω v. a navigà în susul apei | a luà largul.
ἀναπληρῶ v. a suplinì, a împlinì, a înlocuì.
ἀναπλήρωμα (τὸ) supliment, înlocuire.
ἀναπληρωματικός, ἡ, όν adj. suplimentar, subsidiar.
ἀναπλήρωσις (ἡ) suplinire, înlocuire, împlinire.
ἀναπληρωτής (ό) suplinitor | Jur. — δικαστοῦ supleant.
ἀνάπλους (ό) navigare în susul apei.
ἀναπνεύσιμος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. respirabil.
ἀναπνευστήρ (ό) respirator, răsuflător.
ἀναπνευστικός, ἡ, όν adj. respiratoriu.
ἀναπνέω v. a răsuflà. a suflà, a respirà.
ἀναπνοή (ἡ) respirație, răsuflu, răsuflare.
ἀναπόγραφος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînregistrat, necatagrafiat.
* ἀνάποδα adv. pe dos, de-a îndoasele, în răspăr, anápoda.
ἀναπόδεικτος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj neprobat, nedovedit.
ἀναποδεκτος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. inacceptabil, de neadmis.
* ἀναποδιὰ (ἡ) sucitură, capriciu | ghinion.
* ἀναποδίζω v. a da înapoi, a se întoarce, a retrogradà.

* ἀναπόδισις (ἡ) reîntoarcere, retrogradare.
* ἀναποδογυρίζω v. a răsturnà, a da peste cap, a răvăşì. || —ομαι a se răsturnà.
* ἀναποδογύρισμα (τὸ) răsturnare.
* ἀνάποδος, η, ον adj. răsucit, sucit, ἡ η τοῦ ὑφάσματος dosul pânzei.
ἀναπόδοτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînapoiat, nerăsplătit.
ἀναπόδραστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inevitabil.
ἀναποκάλυπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neaflat, nedescoperit.
ἀναπόκτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedobândit.
ἀνάπολησις (ἡ) reminiscenţă, amintire.
ἀναπολόγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nejustificabil, (de) nejustificat.
ἀναπολῶ v. a-şi reaminti | a meditâ.
ἀναπόσβεστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neşters.
ἀναπόσπαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de nedesprins. || —ως adv.
ἀναπότρεπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inevitabil.
ἀναποφάσιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nehotărît, indecis.
ἀναπόφευκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de neînlăturat. || —ως adv.
ἀναπτερῶ v. a reînsufleţi, a redà speranţă.
ἀναπτέρωσις (ἡ) reînsufleţire.
ἀνάπτυξις (ἡ) desvoltare, explicare, (a unei teme, chestii).
ἀναπτύσσω v. a desvoltà, a explicà o temă. || — ομαι a se desvoltà, a se instruì.
ἀνάπτω v. a aprinde, a face foc | *a luà foc, a se aprinde.
* ἀναρνοπόρητος, η, ον adj. neîntârziat.
ἀναργυρία (ἡ) lipsă de bani.
ἀνάργυρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lipsit de bani, sărac.
* ἀνάρηα adv. răzleţ vez. ἀραιῶς.
ἄναρθρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nearticulat. || —ως adv.
ἀναρίθμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nenumărat, incalculabil. || — ως adv.
ἀναρμόδιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necompetinte. || — ως adv.
ἀναρμοδιότης (ἡ) necompetinţă.
ἀνάρμοστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepotrivit | necuviincios | disparat.
ἀναροτρίωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj.
ἀναρπαγή (ἡ) răpire. [nearat.
ἀναρπάζω v. a răpì, a ridicà.
ἀνάρπαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. răpit.
ἀναρρέω v. a curge în sus (la vârtejul râurilor).
ἀνάρρησις (ἡ) înălţare.
ἀναρριπίζω v. a redeşteptà, a reaprinde, a înviorà, a aţâţà.
ἀνάρριπισις (ἡ) aţâţare.
ἀναρρίπτω v. a asvârli în aer.
ἀναρρίχησις (ἡ) căţărătură.
ἀναρριχητικός, ἡ, όν adj. căţărător.
ἀναρριχῶμαι v. a se urcà, a se aburcà | a se căţărà, a se curpeni.
ἀνάρρευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj neiriga.
ἀνάρρους (ὁ) susul apei.
ἀναρρωνύω v. a se întremà, a se însdrăveni. || — ων (ὁ) subst. convalescent.
ἀνάρρωσις (ἡ) întremare, convalescenţă.
ἀναρρωτήριον (τὸ) casă de convalescenţă | infirmerie.
ἀναρρωτικός, ἡ, όν adj. de convalescenţă.
ἀνάρτηρ (ὁ) acăţător, — ἀνεμμάτων culme, — ῆρες ἀναξυρίδος bretele. — χύτρας cujbă, — ὀσχέου Med. suspensor.
ἀνάρτησις (ἡ) suspensie.
ἀνάρτυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedres.
ἀναρτῶ v. a acăţà, a pune în cuiu.
ἀναρύττω v. a pritoci.
ἀναρχία (ἡ) anarhie.
ἀναρχικός, ἡ, όν adj. anarhic. || — ὸς (ὁ) subst. anarhist. || —ῶς adv.
ἀναρχικότης (ἡ) anarhism.
ἄναρχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără inceput.
* ἀνάσα (ἡ) respiraţie vez. ἀναπνοή.
* ἀνασαίνω v. a răsuflà.
* ἀνασασμός (ὁ) răsuflu.
ἀνασβέστωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nespoit.
* ἀνασέρνω v. a pritoci.
* ἀνασήκωμα (τὸ) resuflecare.
* ἀνασηκώνω v. a resuflecà.

* ἀνασηκωτός, ή, όν adj. resuflecat.
ἀνασκαλευτής (ό) răscolitor.
ἀνασκαλεύω v. a răscoli, a sgândări, a scormoni.
ἀνασκάπτω v. a scurmà, a săpà.
ἀνασκαφή (ἡ) scurmătură, săpătură.
* ἀνάσκελα adv. pe spate, cu faţa în sus.
ἀνασκευάζω v. a combate cu motive puternice, a refutà | a reface, a remanià.
ἀνασκευαστής (ό) cel ce combate cu motive.
ἀνασκευαστικός, ή, όν adj. vez. ἀνασκευαστής.
ἀνασκευή (ἡ) combatere cu motive | refacere, remaniere.
ἀνασκίρτησις (ἡ) resăltare, răsărîturà.
ἀνασκιρτητικός, ή, όν adj. resăltător.
ἀνασκιρτῶ v. a tresări, a tresăltà.
ἀνασκολοπίζω v. a înţepuşà, a trage în ţeapă.
ἀνασκολοπισμός (ό) tragere în ţeapă, —κυνῶν tărbacă.
ἀνασκολοπιστής (ό) ţepeş.
ἀνασκοπή (ἡ) privire retrospectivă.
ἀνασκοπικός, ή, όν adj. retrospectiv.
* ἀνασκούμπωμα (τό) sufflecare.
* ἀνασκουμπώνω v. a sufleca.
* ἀνασόνι (τό) anason.
ἀνάσπασις (ἡ) tragere, scoatere.
ἀνασπῶ v. a trage (sabia), a scoate.
ἄνασσα (ἡ) suverană.
ἀνάσσω v. a domni.
ἀναστατικός, ή, όν adj. suspensiv.
ἀναστάσιμος (ὁ, ἡ) — ον (το) adj. referitor la înviere.
ἀνάστασις (ἡ) înviere, reînviere.
ἀνάστατος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. răscolit, turburat.
ἀναστατῶ v. a răscoli, a turburà.
ἀναστάτωσις (ἡ) răscolire, turburare.
ἀναστέλλω v. a suspendà, a reţine.
ἀναστεναγμός (ὁ) suspin, oftat.
ἀναστενάζω v. a suspinà, a oftà.
ἄναστρος (ὁ, ἡ) — ον (το) adj. fără stele.
ἀναστηλῶ v. a restaurà, a restabili.
ἀναστήλωσις (ἡ) restaurare, restabilire.
ἀνάστημα (τό) talie, statură.
ἀναστολεύς (ὁ) opritor, — ὑφαντηρίου zatcă.
ἀναστολή (ἡ) suspensie, reţinere.
ἀναστομῶ v. a călì din nou.
ἀναστόμωσις (ἡ) călire din nou | Chir. anastomoză.
ἀναστρέφω v. a răsturnà | a sufleca. || —ομαι a aveà relaţii, a fi în vizită.
ἄναστρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără stele.
ἀναστροφή (ἡ) răsfrântură, răsturnare.
ἀνάστροφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. răsturnat, sumes. || — ως, *— α adv. dandoasele. ||ον—(τὸ) subst. revers.
ἀνασυζήτησις (ἡ) discuţie din nou.
ἀνασυζητῶ v. a discutà din nou.
ἀνασυνιστῶ v. a restabilì din nou.
ἀνάσυρτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. suvelcat.
ἀνασύρω v. a suvelcà | a trage apă | a ridicà (prin funii).
ἀνασυσσωματῶ v. a reîntrupà.
ἀνασύστασις (ἡ) reconstituire | restabilire.
ἀνασφάλιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neasigurat.
ἀνασχηματίζω v. a formà din nou, a remanià.
ἀνασχηματισμός (ὁ) remaniere.
ἀνατάξιμος (ὁ, ἡ) ον (τὸ) adj. reductibil.
ἀνάταξις (ἡ) reducere, reducţiune.
ἀνατάρασσω v. a turburà.
ἀνάτασις (ἡ) ridicare de mâini.
ἀνατείνω v. a ridicà mâna.
ἀνατέλλω v. a răsărì, a se mişi.
ἀνατέμνω v. a disecà.
ἀνατήκω v. a topì din nou.
ἀνάτηξις (ἡ) topire din nou.
ἀνατίθημι v. a încredinţà, a însărcinà | a dedicà.
ἀνατίμησις (ἡ) scumpete.
ἀνατιμῶ v. a scumpì, a urcà preţul.
ἀνατιναγμός (ὁ) sguduitură, sdruncinătură.
ἀνατινάσσω v. a sguduì, a sdruncinà.
ἀνατοκίζω v. Com. a anatocizà, a calculà dobândă compusă.
ἀνατοκισμός (ὁ) Com. anatocism, dobândă compusă.

ἀνατολή (ἡ) răsărit, orient, est.
ἀνατολικός, ἡ, ὸν adj. răsăritean, oriental, estic, τὸ—ὸν ζήτημα chestia Orientului. || —ῶς adv. spre răsărit.
ἀνατολίτης (ὁ) —ισσα (ἡ) răsăritean, oriental.
ἀνατομεῖον (τὸ) sală de disecție.
ἀνατομή (ἡ) disecție.
ἀνατομία (ἡ) anatomie.
ἀνατομικός, ἡ, ὸν adj. anatomic. || —ῶς adv.
ἀνατόμος (ὁ) anatomist.
ἀνατρεπτικός, ἡ, ὸν adj. răsturnător, subversiv, revoluționar | Jur. ἔνστασις—ἡ excepție peremptorie.
ἀνατρέπω v. a trânti, a răsturnà | Jur. a perimà. || —ομαι a se răsturnà.
ἀνατρέφω v. a crește, a dădăcì, a da educație.
ἀνατρέχω v. a se întoarce înapoi | a modificà, a reformà.
ἀνάτρησις (ἡ) Chir. trepanație.
* ἀνάτριχα adv. în răspăr.
* ἀνατριχιάζω v. a se sbârlì.
ἀνατριχιασμός (ὁ) sbârlitură.
* ἀνατριχίλα (ἡ) vez. ἀνατριχιασμός.
ἀνάτριχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sbârlit. || (τὸ)—ον subst. răspăr.
ἀνάτριψις (ἡ) fricție, masaj, trăsătură.
ἀνατροπεύς (ὁ) răsturnător, distructor.
ἀνατροπή (ἡ) răsturnare.
ἀνατροφή (ἡ) educație, creștere.
ἀνατροχάζω v. a reculà.
ἀνατροχασμός (ὁ) recul.
ἀνατυπῶ v. a reimprimà.
ἀνατύπωσις (ἡ) reimprimare.
ἄναυδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. buimăcit.
* ἄναυλος, η, ον adj. fără navlu. || —α adv. fără voie.
* ἀναύλωτος. η, ον adj. vez. ἄναυλος.
ἀναύξητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necrescut, neaugmentat. || —ως adv.
ἀναφαίνομαι v. a apăreà, a mijì, a se ivì | a reapăreà.
ἀναφαίρετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de neînstrăinat vez. ἀναπαλλοτρίωτος Jur. incomutabil. || —ως adv.
ἀναφανδόν adv. pe față.
ἀναφέρω v. a raportà | a citì, a menționà. || — ομαι a raportà, a se adresà, a suplicà.
ἀναφλέγω v. a înflăcărà, a văpăi.
ἀναφλεκτήρ (ὁ) inflamator.
ἀναφλέξιμος (ὁ, η) — ον (τὸ) adj. inflamabil.
ἀνάφλεξις (ἡ) flăcărare, învăpăire.
ἀναφορά (ἡ) petiție, jalbă, suplică.
* ἀναφόριον (τὸ) Mar vâltoare, vârtej.
ἀναφορικός, ἡ, ὸν adj. privitor, relativ. || —ῶς adv. despre.
ἀναφορογράφος (ὁ) jălbar.
ἀνάφορον (τὸ) mangealâc, manelă, unică.
ἀναφροδισία (ἡ) impotență.
ἀναφυλλίζω v. a răsfoì.
ἀναφυσῶ v. a suflà, a gâfâì.
ἀναφύτευσις (ἡ) sădire din nou.
ἀναφυτεύω v. a sădì din nou.
ἀναφύω și —ομαι v. a răsădì.
ἀναφώνησις (ἡ) strigăt, exclamație.
ἀναφωνῶ v. a strigà, a exclamà.
ἀναχαιτίζω v. a opri, a reprimà.
ἀναχαίτισις (ἡ) opreală, oprire.
ἀναχλοάζω v. a reînverzì.
ἀναχλόασις (ἡ) reînverzire.
ἀναχρονίζω v. a anahronizà.
ἀναχρονικός, ἡ, ὸν adj. anahronic.
ἀναχρονισμός (ὁ) anahronism.
ἀναχρωματίζω v. a văpsì, a colorà din nou.
ἀναχρωματισμός (ὁ) văpsire din nou.
ἀνάχωμα (τὸ) rambleu.
ἀναχώνευσις (ἡ) topire din nou.
ἀναχωνεύω v. a topì din nou.
ἀναχώρησις (ἡ) pornire, plecare, πρωϊνή—mânecare.
ἀναχωρητήριον (τὸ) loc de retragere, colțișor.
ἀναχωρητής (ὁ) pustnic, sihastru.
ἀναχωρῶ v. a plecà, a porni, a se duce, — τὸν ὄρθρον a mânecà | a purcede.
ἀναψηλάφησις (ἡ) Jur. rechetă.
ἀναψίβωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neferecat.
ἀναψυκτήρ (ὁ) răcitor.
ἀναψυκτικός, ἡ, ὸν adj. răcoritor.
ἀναψυχή (ἡ) desfătare, recreație, ταξείδιον —ῆς voiaj de plăcere.

ἀναψύχω v. a răcori.
ἄνδηρον (τὸ) chioşc, terasă.
ἀνδραγάθημα (τὸ) şi
ἀνδραγαθία (ἡ) voinicie, faptă vitejească, ispravă.
ἀνδραγαθῶ v. a voinici, a face fapte vitejeşti.
ἀνδραδέλφη (ἡ) cumnată.
ἀνδράδελφος (ὁ) cumnat.
* ἀνδράκλα (ἡ) Bot. iarbă grasă.
* ἄνδρακλας (ὁ) námilă.
ἀνδραποδίζω v. a robi.
ἀνδραποδισμὸς (ὁ) robire.
ἀνδράποδον (τὸ) rob, sclav.
ἀνδρεία (ἡ) voinicie, vitejie.
* ἀνδρείευμα (τὸ) desfidere, lăudăroşie.
* ἀνδρειεύω v. a se face tare, a face pe voinicul.
ἀνδρείκελον (τὸ) momâie, manechin.
ἀνδρεῖος, α, ον adj. voinic, viteaz. || —ως adv.
ἀνδριαντοποιία (ἡ) sculptură.
ἀνδριαντοποιὸς (ὁ) sculptor.
ἀνδριὰς (ὁ) statue.
ἀνδρίζω v. a îmbărbătà | a se arătà tare, voinic.
ἀνδρικὸς, ἡ, ὸν adj. bărbătesc, viril, voinic. || —ῶς adv. bărbăteşte.
ἀνδρικότης (ἡ) bărbăţie, virilitate.
* ἀνδρογυναῖκα (ἡ) omoaie, cocâlcă.
ἀνδρογύνης (ὁ) ermafrodit.
ἀνδρόγυνον (τό) pereche, menaj.
ἀνδροκτονία (ἡ) omucidere.
ἀνδροκτόνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ucigaş.
ἀνδρομανὴς (ὁ, ἡ) adj. nimfoman.
ἀνδρομανία (ἡ) nimfomanie.
ἀνδρομίδα (ἡ) pătură de lână.
ἀνδροπρεπὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. bărbătesc. || —ῶς adv. bărbăteşte.
ἀνδρότης (ἡ) bărbăţie, virilitate.
ἀνδροῦμαι v. a deveni bărbat.
* ἀνδροχωρίστρα (ἡ) despărţitoare de menaje, stricătoare de case.
ἀνδρὼν (ὁ) selamlâc, apartament de bărbaţi.
ἀνδρωνίτης (ὁ) vez. ἀνδρών.
* ἀνέβγαλτος, η, ον adj. neumblat, nescos la lume.
* ἀνέγγιχτος, η, ον adj. neatins.
ἀνέγγραπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînscris.
ἀναγείρω v. a ridicà, a întemeià | a redeşteptà, —νεκροὺς a reînvià pe morţi.
ἀνέγερσις (ἡ) ridicare | întemeiere | redeşteptare.
ἀνεγκατάλειπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepărăsit.
ἀνεγκατάστατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nestabilit.
ἀνέγκλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedenunţat. || —ως adv.
ἀνεγκράτεια (ἡ) necumpătare.
ἀνεγκρατὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. necumpătat.
ἀνεγκωμίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelăudat.
* ἀνέγνοιαστος, η, ον adj. nepăsător, fără griji.
* ἀνειδοποίητος, η, ον adj. neînştiinţat.
ἀνειλικρίνεια (ἡ) nesinceritate.
ἀνειλικρινὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. nesincer. || —ῶς adv.
ἀνειμμένος, η, ον adj. viţios, depravat.
ἀνείσακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neintrodus | neadoptat.
ἀνείσπρακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncasat.
ἀνέκαθεν adv. de la început, de demult.
ἀνεκδιήγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de nepovestit, de nedescris.
ἀνεκδίκητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerăsbunat.
ἀνεκδοτολόγος (ὁ) povestitor de anecdote, de snoave.
ἀνέκδοτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. needitat. || — ον (τὸ) subst. anecdotă, snoavă.
ἀνεκκαθάριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Com. nelichidat.
ἀνεκκλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără apel. || —ως adv.
ἀνεκλάλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de nespus, inexprimabil.
ἀνεκλέξιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neeligibil.
ἀνεκμετάλλευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neexploatat.

ἀνεκπλήρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerealizat, nerealizabil.
ἀνεκποίητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inalienat, inalienabil.
ἀνεκρίζωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedesrădăcinat.
ἀνεκτέλεστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nefăcut, neîmplinit, neexecutat, neîndeplinit.
ἀνεκτικός, ἡ, όν adj. îngăduitor, răbdător, tolerant, indulgent.
ἀνεκτικότης (ἡ) îngăduealã, toleranţă, indulgenţă.
ἀνεκτίμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepreţuit, nestemat.
ἀνεκτός, ἡ, όν adj. tolerat.
ἀνέκφραστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. negrăit, inexprimabil. || —ως adv.
ἀνεκφώνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepronunţat, nechemat.
ἀνελεήμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemiluitor. || —όνως adv.
ἀνελέητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără pomană, nemiluit.
ἀνελευθερία (ἡ) neslobozie, neeliberare.
ἀνελεύθερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neslobod.
ἀνελιγμός (ὁ) Mil. contra marş.
ἀνέλιξις (ἡ) desfăşurare.
ἀνελίσσω v. a desfăşurà. || — ομαι a evoluà.
ἀνέλκυσις (ἡ) despotmolire.
ἀνελκυστήρ (ὁ) ascensor.
ἀνελκύω v. a despotmoli, a face a pluti o navă | vez. ἀνέλκω.
ἀνέλκω v. a ridicà, a aduce la suprafaţă.
ἀνελλιπής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nelipsit. || —ῶς adv.
ἄνελπις (ὁ, ἡ) — ι (τὸ) adj. disperat.
ἀνέλπιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neaşteptat, nevisat. || —ως adv.
* ἀνέμη (ἡ) vârtelniţă.
ἀνεμίζω v. a vânturà.
ἀνέμισμα (τὸ) vânturare, prefacere.
ἀνεμιστήρ (ὁ) vânturătoare, răsuflătoare, foale.
ἀνεμιστήριον (τὸ) evantaliu.
* ἀνεμοβλογιὰ (ἡ) vărsat de vânt, varicelă.
* ἀνεμοβροχὴ (ἡ) ploaie cu vânt.
* ἀνεμογγάστρι (τὸ) falşă sarcină.
ἀνεμογνώμων (ὁ) anemometru.
ἀνεμοδείκτης (ὁ) cocoş de vânt.
* ἀνεμοδοῦρα (ἡ) depănătoare.
* ἀνεμοζάλη (ἡ) vijelie, uragan.
* ἀνεμοθάλασσο (τὸ) vijelie marină.
ἀνεμοκίνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mişcat de vânt.
* ἀνεμομάζωμα (τὸ) adunătură.
ἀνεμομηχανὴ (ἡ) maşină (mişcată) de vânt.
* ἀνεμόκουνια (ἡ) leagăn cu frânghii.
ἀνεμόμυλος (ὁ) moară de vânt.
* ἀνεμοπύρωμα (τὸ) brăneă vez. ἐρυσίπελας.
ἄνεμος (ὁ) vânt.
* ἀνεμόσκαλα (ἡ) scară (de corabie).
ἀνεμοστρόβιλος (ὁ) vârtej.
* ἀνεμότρατα (ἡ) Mar. fuligă.
* ἀνεμπόδιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmpiedicat. || —ως adv.
ἀνεμώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. vântos.
ἀνεμώνη (ἡ) Bot. adormiţele.
ἀνενδεὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. fără nevoie. || —ῶς adv. fără râvnă.
ἀνενδοιάστως adv. neşovăit.
ἀνένδοτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîndoplecat, neîncovoiat. || —ως adv.
ἀνένδυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmbrăcat.
ἀνενοικίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînchiriat.
ἀνενόχλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neturburat, nesupărat. || —ως adv.
ἀνεξαίρετος (ὁ ἡ) — ον (τὸ) adj. neexceptat. || —ως adv. fără excepţie.
ἀνεξάλειπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neşters. || —ως adv.
ἀνεξάντλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neistovit, nesecat. || —ως adv.
ἀνεξαρτησία (ἡ) neatârnare, independenţă.
ἀνεξάρτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neatârnat, independent.
ἀνεξέλεγκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necontrolat. || —ως adv.
ἀνεξερεύνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necutreerat, neexplorat. || —ως adv.
ἀνεξέταστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necercetat, neexaminat. || —ως adv.

ἀνεξήγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neexplicabil, inexplicabil. || —ως adv.
ἀνεξιθρησκεία (ἡ) toleranţă, (religioasă).
ἀνεξίθρησκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. tolerant (în religie).
ἀνεξικακία (ἡ) toleranţă.
ἀνεξίκακος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. tolerant.
ἀνεξικακῶ v. a tolerà.
ἀνεξίλαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neispăşit.
ἀνεξίτηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neşters. || —ως adv.
ἀνεξιχνίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necercetat, insondabil.
ἀνέξοδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necheltuitor, fără cheltuială. || —ως adv.
ἀνεξομολόγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nespovedit.
ἀνεπαίσθητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesimţit, imperceptibil. || —ως adv. pe nesimţite.
ἀνεπαίσχυντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără oprobriu, ruşine.
ἀνεπανόρθωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ireparabil. || —ως adv.
ἀνεπάρκεια (ἡ) neîndestulare, insuficienţă.
ἀνεπαρκής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. neîndestulător, insuficient. || —ῶς adv.
ἀνέπαφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neştirbit, intact.
ἀνεπαχθής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. neîmpovărător. || —ῶς odv.
ἀνεπηρέαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. (de) neînrâurit.
ἀνεπίβλεπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesupraveghiat.
ἀνεπιβούλευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neatentat.
ἀνεπίγνωστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inconştient.
ἀνεπίγραφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj fără inscripţie, titlu, adresă.
ἀνεπίδεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesusceptibil.
ἀνεπίδοτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepredat, neînmânat.
ἀνεπιείκεια (ἡ) neîndurare.
ἀνεπιεικής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. neîndurător. || —ῶς adv.
ἀνεπιζήτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necăutat. || (τὸ)—ον necăutare.
ἀνεπιθεώρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelegalizat, nevizat, neinspectat.
ἀνεπιθύμητος (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nedorit, indezirabil.
ἀνεπικερδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nespornic. || —ῶς adv.
ἀνεπικύρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncuviinţat, neaprobat, nesancţionat, neconfirmat, nelegalizat.
ἀνεπίληπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neprihănit, ireproşabil. || —ως adv.
ἀνεπίληστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neuitat.
ἀνεπίλυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedeslegat.
ἀνεπιμέλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîngrijit.
ἀνεπίμονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncăpăţânat.
ἀνεπίπλαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neprefăcut. || —ως adv.
ἀνεπίσημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. oficios, neoficial. || —ως adv.
ἀνεπισημότης (ἡ) neoficialitate, oficiozitate.
ἀνεπισκεύαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nereparat.
ἀνεπισκίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neumbrit.
ἀνεπιστήμων (ὁ, ἡ) adj. neînvăţat, neştiutor, necunoscător de ştiinţă.
ἀνεπίστρεπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîntors, neînturnat. || —εἰ adv.
ἀνεπίτευκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neatins, neobţinut, inaccesibil.
ἀνεπιτήδειος, α, ον adj. neîndemânatec.
ἀνεπιτηδειότης (ἡ) neîndemânare
ἀνεπιτήδευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neafectat. || —ως adv.
ἀνεπιτήρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesupraveghiat. || —ως adv.
ἀνεπιτίμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemustrat.
ἀνεπιτρόπευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără tutelă, fără epitropie.
ἀνεπιτυχής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nereuşit. || —ῶς adv. fără succes.
ἀνεπίφθονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neinvidiat.

ἀνεπίφοβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netemut.
ἀνεπιφύλακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerezervat. || —ως adv. fără rezervă.
ἀνεπιχείρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîntreprins.
ἀνεπτυγμένος, η, ον adj. desvoltat | instruit, citit.
ἀνερεύγομαι v. a râgâi.
ἀνερεύνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necercetat, neexploatat.
ἀνερευνῶ v. a nu cercetà, a nu exploatà.
ἀνερμάτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără savură | uşuratec.
ἀνερμήνευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netălmăcit, netradus.
ἀνέρπω v. a se cățărà.
ἀνερυθρίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neroşit, nerușinat. || —ως adv. cu nerușinare.
ἀνέρχομαι v. a urcà vez. ἀναβαίνω.
ἀνερώτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîntrebat.
ἀνερωτῶ v. a întrebà neîncetat.
ἄνεσις (ἡ) răgaz, confort. || ἐν—σει adv. în tihnă.
ἀνέσπερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neapus | vecinic.
ἀνέστιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără cămin, vagabond.
ἀνεστραμμένος, η, ον adj. întors, pe dos.
ἀνετοιμολόγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Gram. neetimologiat.
ἀνέτοιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepregătit, negătit.
ἄνετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. tihnit, confortabil. || —ως adv. în tihnă, pe îndelete.
ἄνευ adv. fără, ἐκ τῶν ὧν οὐκ'—absolut trebuincios.
ἀνεύθυνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neresponsabil. || τὸ — ον subst. neresponsabilitate. || —ως adv.
ἀνευκρινὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. nedesluşit. || —ῶς adv.
ἀνευλάβεια (ἡ) necucernicie, neevlavie | necuviinţă.
ἀνευλαβὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. necucernic, neevlavios | necuviincios. || —ῶς adv.
ἀνευλόγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neblagoslovit.
ἀνεύρεσις (ἡ) descoperire.
ἀνεύρετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. negăsit.
ἀνευρίσκω v. a regăsi.
ἀνεύρυνσις (ἡ) dilatare.
ἀνευρύνω v. a dilatà.
ἀνεύρυσμα (τὸ) Chir. anevrismă.
ἀνεύσπλαγχνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînduioşat.
ἀνευφημία (ἡ) aclamaţie.
ἀνευφημῶ v. a aclamà.
ἀνευχαριστία (ἡ) nemulţumire.
ἀνευχάριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemulţumit.
ἀνεφάρμοστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de neaplicat, inaplicabil.
ἀνέφελος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără nori, neîntunecat, senin.
ἀνέφικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de neapropiat, inaccesibil.
* ἀνέχεια (ἡ) strâmtoare, jenă, lipsă.
ἀνέχομαι v. a răbdà, a îngădui, a îndurà, a suferì, a tolerà.
ἀνεψιαδοῦς (ὁ) — ῆ (ἡ) fiul vărului.
ἀνεψιὸς (ὁ) — ὰ (ἡ) nepot, nepoată.
ἄνηβος (ὁ) minor, neadult.
ἀνηβῶ v. a reîntinerì.
ἀνήθικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. imoral. || —ως adv.
ἀνηθικότης (ἡ) imoralitate.
ἄνηθον (τὸ) Bot. mărar.
ἀνήκεστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără leac, iremediabil.
ἀνηκόντως adv. cuviincios, convenabil, cum se cade.
ἀνήκουστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neauzit. || —ως adv.
ἀνήκω v. a aparţine, a se cădeà, a se cuvenì.
ἀνηλεὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. nemilos, implacabil. || —ῶς adv.
ἀνηλέκτριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neelectrizat.
ἀνηλικιότης (ἡ) nevârstnicie, minoritate.
ἀνήλικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nevârstnic, minor.

ἀνήλιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără soare.
* ἀνήμερα adv. în ziua aceea.
ἀνημέρευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedomesticit.
ἀνήμερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. crud, sălbatic.
* ἀνήμπορος, η, ον adj. indispus, vez. δυσδιάθετος.
* ἀνήξευρος, η, ον adj. neinformat, neștiutor, ignorant.
* ἀνηπρόκοπος, η, ον adj. nepricopsit.
ἀνὴρ (ὁ) om, bărbat, soț.
* ἀνησυχαστικὸς, ἡ, ὸν adj. vez.:
ἀνησύχητικὸς, ἡ, ὸν adj. neliniștitor, îngrijitor.
ἀνησυχία (ἡ) neliniște, neastâmpăr.
ἀνήσυχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neliniștit, neastâmpărat, nedomolit, îngrijorat.
ἀνησυχῶ v. a neliniști, a deranjà, a supără | a se neliniști, a nu se astâmpără.
* ἀνηφορίζω v. a urcà un deal, a se sui.
* ἀνηφορικὸς, ἡ, ὸν adj. suitor, râpos.
* ἀνήφορος (ὁ) suiș, urcuș.
ἀνθαιμορροϊδικὸς, ἡ, ὸν adj. antiemoroidal.
ἀνθαμιλλῶμαι v. a rivalizà.
ἀνθεκτικὸς, ἡ, ὸν vez. tenace, rezistent.
ἀνθεκτικότης (ἡ) tenacitate, rezistență.
ἀνθελμιντικὸς, ἡ, ὸν adj. vermifug, φάρμακον—ὸν limbricariță.
ἀνθεμὶς (ἡ) Bot- bumbișor, lăcrimioară.
ἀνθενωτικὸς, ἡ, ὸν adj. autiunionist.
ἀνθερεὼν (ὁ) gherdan.
ἀνθηγεμονία (η) regență.
ἀνθηγεμὼν (ὁ) regent.
ἀνθήλη (ἡ) Bot. anteră, paniculă.
ἄνθηρ (ὁ) Bot. anteră.
ἀνθηρὸς, ά, ὸν adj. înflorit, înfloritor. || —ῶς adv.
ἀνθηρότης (ἡ) stare înfloritoare.
ἄνθησις (ἡ) înflorire.
ἀνθίζω v. a înflori vez. ἀνθῶ.
ἄνθινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de flori.
ἄνθισμα (τὸ) înfloritul.
ἀνθίσταμαι v. a se împotrivì, a se opune, a rezistà.
ἀνθόγαλα (τὸ) caimac, cremă, —κτυπημένον frișcă.
ἀνθογραφία (ἡ) pictură de flori.
ἀνθογράφος (ὁ) pictor de flori.
ἀνθοδέσμη (ἡ) buchet, κατασκευάζω—ας a învârstà,—τεχνητὴ țimuir.
ἀνθοδέτις (ἡ) buchetieră.
ἀνθοδοχεῖον (τὸ) vas de flori, ghiveciu, glastră.
ἀνθόζωα (τὰ) Bot. antozoare.
ἀνθόκηπος (ὁ) grădină de flori.
ἀνθοκομία (ἡ) cultură de flori.
ἀνθοκόμος (ὁ) florar.
ἀνθοκομῶ v. a cultivà flori.
ἀνθοκράμβη (ἡ) conopidă.
ἀνθολογία (ἡ) antologie.
ἀνθολόγιον (τὸ) Bis. antologhion.
ἀνθολογῶ v. a adunà flori.
ἀνθόνερον (τὸ) apă de flori.
ἀνθόπνευμα (τὸ) baș rachiu.
ἀνθοπόλεμος (ὁ) bătaie de flori.
ἀνθοπωλεῖον (τὸ) florărie.
ἀνθοπώλης (ὁ) florar.
ἄνθος (τὸ) floare, τὸ — τῆς κοινωνίας elită, — η κεντήματος râuri.
ἀνθοσμίας (ὁ) tămâios.
ἀνθόσπαρτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. semănat cu flori.
ἀνθοστέφανος (ὁ) lăngăvie, cunună de flori.
ἀνθοστεφὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. încununat cu flori.
ἀνθοστόλιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. împodobit cu flori, înflorit.
ἀνθόστρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. presărat cu flori.
ἀνθοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. florifer, înflorit.
ἀνθοφορῶ v. a purtà flori.
ἀνθρακαποθήκη (ἡ) magazie de cărbuni.
ἀνθρακεῖον (τὸ) cărbunărie.
ἀνθρακεὺς (ὁ) cărbunar.
ἀνθρακεύω v. a luà cărbuni.
ἀνθρακιὰ (ἡ) jar, jăratec.
ἀνθρακικὸς, ἡ, ὸν adj. carbonic.
ἀνθράκιον (τὸ) Miner. granat.
ἀνθρακίτης (ὁ) antracit.
ἀνθρακοπωλεῖον (τὸ) cărbunărie.

ἀνθρακοπώλης (ὁ) cărbunar.
ἀνθρακοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. carbonifer, carbonos.
ἀνθρακῶ v. a carbonizà.
ἀνθρακωρυχεῖον (τὸ) mină de cărbuni.
ἀνθρακωρύχος (ὁ) miner de cărbuni.
ἄνθραξ (ὁ) cărbune, — καπνιᾶς stirighie | Med. antrax, serpengeà | Chim. carbon.
ἀνθρωπαρέσκεια (ἡ) complezenţă.
ἀνθρωπάρεσκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. complezant.
ἀνθρωπάριον (τὸ) omuleţ, poghircă.
* ἀνθρωπίζω v. a se ciopli, a se civilizà.
ἀνθρώπινος, η, ον adj. omenesc. || τὰ — α subst. de ale lumei. || —ως adv. omeneşte.
ἀνθρωπίσκος (ὁ) ţăfandache.
ἀνθρωπισμὸς (ὁ) omenie, civilizaţie.
ἀνθρωποθυσία (ἡ) sacrificiu de om.
ἀνθρωποκτονία (ἡ) omucidere.
ἀνθρωποκτόνος (ο, ἡ) — ον (τὸ) adj. ucigaş.
ἀνθρωπολογία (ἡ) antropologie.
ἀνθρωπολόγος (ὁ) antropolog.
ἀνθρωπομετρία (ἡ) antropometrie.
ἀνθρωπόμετρον (τὸ) antropometru.
ἀνθρωπόμορφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. în formă de om, antropomorf.
ἄνθρωπος (ὁ) om, persoană, suflet, χωρίον μὲ χιλίους — ους sat cu o mie de suflete | la plur. soldaţi.
ἀνθρωπότης (ἡ) umanitate.
ἀνθρωποφαγία (ἡ) antropofagie.
ἀνθρωποφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. antropofag.
ἀνθρωποφοβία (ἡ) antropofobie.
ἀνθυβρίζω v. a întoarce ocara. || — ομαι a se ocărî.
ἀνθυγιεινὸς, ἡ, ὸν adj. nesănătos, neigienic, insalubru.
ἀνθυγιεινότης (ἡ) insalubritate.
ἀνθύλλιον (τὸ) floricică.
ἀνθυλλὶς (ἡ) [ἵππου] steà, ţintă.
ἀνθυπασπιστὴς (ὁ) Mil. aghiotant, — ἱππικοῦ, πυροβολικοῦ vagmistru.
ἀνθυπατεία (ἡ) proconsulat.
ἀνθύπατος (ὁ) proconsul.
ἀνθυπίατρος (ὁ) Mil. medic sub-locotenent.
ἀνθυπίλαρχος (ὁ) Mil. sub-locotenent de cavalerie.
ἀνθυπισχνοῦμαι v. a promite reciproc.
ἀνθυποκτηνίατρος (ὁ) Mil. veterinar sub-locotenent.
ἀνθυπνωτικὸς, ἡ, ὸν adj. neadormitor.
ἀνθυποβάλλω v. a contrasupune, a contrapropune.
ἀνθυπολοχαγὸς (ὁ) sub-locotenent.
ἀνθυπομοίραρχος (ὁ) sub-locotenent de jandarmerie.
ἀνθυπονανπηγὸς (ὁ) Mar. ajutor-constructor.
ἀνθυποπλοίαρχος (ὁ) sub-locotenent de marină.
ἀνθυποφαρμακοποιὸς (ὁ) sub-locotenent farmacist.
ἀνθυποφροντιστὴς (ὁ) sub-locotenent de administraţie.
ἀνθῶ v. a înflori | a prosperà.
ἀνθὼν (ὁ) florărie.
ἀνία (ἡ) plictiseală.
ἀνιαρὸς, ά, ὸν adj. plictisitor, plicticos. || —ῶς adv.
ἀνιαρότης (ἡ) plictiseală.
ἄνιατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără leac.
* ἀνίδεος, η, ον adj. fără idee, ignorant | neprevenit.
ἀνίδρυσις (ἡ) întemeiere, ridicare, aşezare.
ἀνιδρύω v. a întemeià, a ridicà.
ἄνιδρως (ὁ, ἡ) — ων (τὸ) adj. neasudat.
ἀνίερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. profan, nelegiuit.
ἀνικανοποίητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj nesatisfăcut.
ἀνίκανος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neputincios, nedestoinic, incapabil. || —ως adv.
ἀνικανότης (ἡ) neputinţă, nedestoinicie, incapacitate | beteşug.
ἀνίκητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînvins.
** ἀνιλίνη (ἡ) anilină.
ἄνιππος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără cal.
ἀνίπταμαι v. a sburà în sus.
ἄνιπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nespălat.
ἀνισοβαρὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. neegal în greutate.
ἀνισομερὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. format din părţi inegale.

ἀνισόμετρος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. neegal în măsură.
ἀνισομήκης (ό, ἡ) — ες (τὸ) adj. neegal în lungime.
ἄνισον (τὸ) Bot. anason.
ἀνισοπαχής (ό, ἡ) — ές (τὸ) adj. neegal de gras.
ἀνισόπλευρος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. neegal în lături, inecvilateral.
ἀνισορροπία (ἡ) necumpănire, dezechilibru.
ἀνισόρροπος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. necumpănit, dezechilibrat.
ἄνισος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepotrivit, neegal. || —ως adv.
ἀνισοταχής (ό, ἡ) — ές (τὸ) adj. de neegală viteză.
ἀνισότης (ἡ) nepotrivire, neegalitate.
ἀνισότιμος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. de neegală valoare.
ἀνισοψηφία (ἡ) neegalitate de voturi.
ἀνίσταμαι v. a se ridică, a se înălța, | —ἐκ νεκρῶν a reînvia.
ἀνιστόρητος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. necunoscător al istoriei.
ἀνίσχιος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără șolduri.
ἀνίσχυρος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. neputincios, slab.
* ἀνίσως adv. în caz când, dacă prin întâmplare.
ἀνίχνευσις (ἡ) adulmecare, investigare | Mil. recunoaștere.
ἀνιχνευτικός, ἡ, όν adj. adulmecător | Mil. de recunoaștere | —ός κύων copoiu.
ἀνιχνεύω v. a adulmecà, a da de urmă, a da peste | Mil. a face recunoaș-
ἀνιῶ v. a (se)plictisì. [tere.
ἀνιών, οῦσα, όν adj. suitor, ascendent, οἱ—όντες (συγγενεῖς) ascendenții.
ἄνοδος (ἡ) suire, urcare.
ἀνοησία (ἡ) prostie, nerozie.
ἀνοηταίνω v. a vorbì, a face prostii.
ἀνοητολογία (ἡ) parascovenie.
ἀνοητολόγος (ό) moftangiu.
ἀνόητος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. prost, nerod, neghiob. || —ως adv. prostește.
ἀνόθευτος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. nefalsificat.
ἄνοια (ἡ) demență.
* ἄνοιγμα (τὸ) deschidere, deschizătură.
* ἀνοιγοκλείσιμον (τὸ) clipire.
* ἀνοιγοκλείω v. a deschide și a închide, —τοὺς ὀφθαλμούς a clipì.
ἀνοίγω v. a deschide | a căscà | a crăpà | a desface | ὁ καιρὸς—ει timpul se înseninează.
ἀνοίκειος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. necuviincios. || —ως adv.
ἀνοικειότης (ἡ) necuviință.
* ἀνοίκιαστος, η, ον adj. neînchiriat.
ἀνοικοδόμησις (ἡ) reclădire, reconstrucție.
ἀνοικοδομῶ v. a reclădì, a reconstrui.
ἀνοικοκύρευτος, η, ον adj. hălătugă. || ἡ—ος subst. negospodină.
ἀνοικονόμητος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînduplecat, imposibil.
ἀνοικτίρμων (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemilos.
* ἀνοικτόκαρδος, η, ον adj. vesel, voios. || —α adv.
ἀνοικτοκύανος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. albastru deschis.
* ἀνοικτομάτης (ό) deștept, inteligent.
* ἀνοικτοπράσινος, η, ον adj. verde deschis.
ἀνοικτός, ἡ, όν adj. deschis, clar,—ὸς λογαριασμὸς cont curent, εἶναι ὀλίγον — ἡ e ușuratecă. || —ά adv. εἰς τὰ—în largul mării.
ἀνοικτοσύνη (ἡ) timp deschis, vez. εὐδία.
ἀνοικτόφαιος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. suretic.
* ἀνοικτοχέρης (ό) — α (ἡ) cheltuitor, mână spartă.
* ἀνοιξιάτικος, η, ον adj. primăvăratec.
* ἄνοιξις (ἡ) primăvară.
ἀνομβρία (ἡ) neploaie, secetă.
ἀνομία (ἡ) nedreptate, nelegiuire.
ἀνομοθέτητος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. neprescris de lege, fără lege.
ἀνομοιοκατάληκτος (ό) [στίχος] ceea-ce nu rimează.
ἀνόμοιος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. neasemuit, neasemănat. || —ως adv.
ἀνομοιότης (ἡ) neasemănare.
ἀνομολογῶ v. a mărturisì, a recunoaște.

ἄνομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelegal, neleal, nelegitim, nedrept. || —ως adv.
ἀνοργάνιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neorganizat.
ἀνόργανος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neorganic.
ἀνορεξία (ἡ) nepoftă.
ἀνορθογραφία (ἡ) greşeală de ortografie.
ἀνορθόγραφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. rău ortografiat.
ἀνορθογράφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. anortograf.
ἀνορθογραφῶ v. a ortografià rău.
ἀνορθῶ v. a ridicà, a înălţà | a reaşezà.
ἀνόρθωσις (ἡ) ridicare | restaurare.
ἀνορθωτὴς (ὁ) restaurator, reaşezător.
ἀνορθωτικὸς, ἡ, ὸν adj. reaşezător.
ἀνόρυξις (ἡ) desgropare.
ἀνορύσσω v. a desgropà.
ἄνορχος (ὁ) — ον (τὸ) adj. fără testicule.
ἀνοσήλευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necăutat, neîngrijit.
ἀνοσία (ἡ) Med. imunitate.
ἀνόσιος, α, ον adj. nelegiuit. || — ως adv.
ἀνοσιότης (ἡ) nelegiuire
ἀνοσιούργημα (τὸ) şi
ἀνοσιουργία (ἡ) nelegiuire.
ἀνοσιουργῶ v. a face nelegiuiri.
ἀνοσμία (ἡ) lipsă de miros.
ἄνοσμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără miros.
ἄνοσος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. imun.
* ἀνοσταίνω v. a se serbezi.
* ἀνοστιὰ (ἡ) serbezeală.
* ἄνοστος, η, ον adj. searbăd, anost.
ἀνουθέτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepovăţuit, nesfătuit.
ἀνουρία (ἡ) Med. anurie.
ἄνους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. smintit, nesăbuit.
ἀνούσιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. searbăd. || —ως adv.
ἀνουσιότης (ἡ) serbezeală.
ἀνοχὴ (ἡ) îngăduire, toleranţă.
ἀνοχύρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîntărit, nefortificat.
ἀνταγαπῶ v. a iubì la rândul său.
ἀνταγωγὴ (ἡ) Jur. reconvenţie.
ἀνταγωγικὸς, ἡ, ὸν adj. reconvenţional.
ἀνταγωνίζομαι v. a concurà, a rivalizà.
ἀνταγωνισμὸς (ὁ) concurenţă, rivalitate.
ἀνταγωνιστὴς, ίστρια (ὁ, ἡ) concurent, rival.
ἀνταναῖος (ὁ) Zool. bătog.
ἀνταλλαγὴ (η) (contra)schimb.
ἀντάλλαγμα (τὸ) schimb, εἰς — în schimb.
ἀνταλλακτικὸς, ἡ, ὸν adj. în schimbul.
ἀνταλλάξιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de schimbat.
ἀνταλλάσσω v. a face schimb.
* ἀντάμα adv. împreună.
ἀνταμείβω v. a răsplăti. || —ομαι a fi răsplătit.
ἀνταμοιβὴ (ἡ) răsplată, recompensă.
* ἀνταμώνω v. a întâlnì. || —ομαι a se întâlni.
* ἀντάμωσις (ἡ) întâlnire.
ἀνταναιρῶ v. a combate cu motive reciproce.
ἀντανάκλασις (ἡ) răsfrângere, reflex.
ἀντανακλαστὴρ (ὁ) reflector.
ἀντανακλαστικὸς, ἡ, ὸν adj. reflex.
ἀντανακλῶ v. a se răsfrânge, a reflectà.
ἀντάξιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. demn (de), echivalent.
ἀνταπαίτησις (ἡ) contra-cerere.
ἀνταπαιτῶ v. a contra-cere, a contrapretinde.
ἀνταπάντησις (ἡ) replică.
ἀνταπαντῶ v. a replicà.
ἀνταποδεικνύω v. a face probă contrarie.
ἀνταπόδειξις (ἡ) contra-probă.
ἀνταποδίδω v. a restitui, a înapoià.
ἀνταπόδοσις (ἡ) restituire, înapoiere.
ἀνταποδότης (ὁ) restituitor, răsplătitor.
ἀνταποδοτικὸς, ἡ, ὸν adj. Gram. corelativ.
ἀνταποκρίνομαι v. a corespunde.
ἀνταπόκρισις (ἡ) corespondenţă.
ἀνταποκριτὴς (ὁ) corespondent.
ἀνταπολογία (ἡ) Jur. replică.
ἀνταπολογοῦμαι v. a replicà.
ἀνταποστέλλω v. a trimite înapoi.

ἀνταποστολή (ἡ) retrimitere.
ἀνταπωθῶ v. a respinge reciproc.
* ἀντάρα (ἡ) sgomot, tărăboiu.
ἀνταρκτικός, ή, όν adj. antarctic.
ἀνταρσία (ἡ) răsvrătire, răscoală.
ἀντάρτης (ὁ) răsvrătit, răsculat.
ἀνταρτικός, ή, όν adj. răsvrătitor, revoluționar.
ἀνταοπάζομαι v. a îmbrățișà la rândul său.
ἀνταοφάλεια (ἡ) reasigurare.
ἀνταοφαλίζω v. a reasigurà.
ἀνταυγαστὴρ (ὁ) reflector.
ἀνταύγεια (ἡ) reflexie.
ἀντέγγραφον (τὸ) contra-scrisoare.
ἀντεγκαλῶ v. a recriminà.
ἀντέγκλησις (ἡ) recriminare.
ἀντεθνικός, ή, όν adj. antinațional.
ἀντεισαγγελεύς (ὁ) substitut (de procuror).
ἀντεισηγητὴς (ὁ) substitut de raportor.
ἀντεκδίκησις (ἡ) revanșă, răfuealà.
ἀντεκδικοῦμαι v. a se revanșà, a se răfui.
ἀντεμετικός, ή, όν adj. Med. antieticetic.
ἀντενέργεια (ἡ) reacțiune.
ἀντενεργῶ v. a reacționà.
ἀντένστασις (ἡ) Jur. contra-excepție.
ἀντεπάγω v. Jur. a referì.
ἀντεπαγωγὴ (ἡ) Jur. referința unui jurământ.
ἀντεπαινῶ v. a înapoià lauda.
ἀντεπανάστασις (ἡ) contra-revoluție.
ἀντεπαναστάτης (ὁ) contra-revoluționar.
ἀντεπαναστατῶ v. a se contra-răsvrătì.
ἀντεπεξέρχομαι v. a merge contra cuiva | a replicà.
ἀντεπίδρασις (ἡ) înrâurire contrarie.
ἀντεπιδρῶ v. a înrâurì contrariu.
ἀντεπίθεσις (ἡ) contra-atac.
ἀντεπικρίνω v. a criticà la rândul său.
ἀντεπίκρισις (ἡ) critică contrarie.
ἀντεπισκέπτομαι v. a întoarce vizita.
ἀντεπίσκεψις (ἡ) întoarcerea unei vizite.
ἀντεπιστέλλω v. a corespunde. || μέλος—ον membru corespondent.
ἀντεπιστρέφω v. a reîntoarce.
ἀντεπιστροφὴ (ἡ) reîntoarcere.
ἀντεπιταγὴ (ἡ) contra-ordin.
ἀντεπιτίθεμαι v. a contra-atacà.
ἀντεπίτροπος (ὁ) protutore.
ἀντεραστὴς (ὁ) rival.
ἀντέρεισμα (τὸ) propteà.
** ἀντερὶ (τὸ) anteriu.
ἀντέφεσις (ἡ) Jur. incident în apel.
ἀντεφόρμησις (ἡ) contra-atac.
ἀντέχω v. a se ține bine, a rezistà.
* ἀντηλιὰ (ἡ) reverberație.
ἀντηρὶς (ἡ) propteà, —ἀρότρου bârsă, — ἀμάξης leucă, — θόλου propteà de boltă.
ἀντήχησις (ἡ) răsunet, auială.
ἀντηχῶ v. a răsunà, a sunà, a auì.
ἀντὶ prop. în loc de, pentru, drept.
ἀντιαρθριτικός, ή, όν adj. antigutos.
ἀντιασθματικός, ή, όν adj. antiastmatic.
ἀντιβαδιασμὸς (ὁ) Jur. stelionat.
ἀντιβαίνω v. a se opune, a nu se potrivì.
ἀντίβαρον (τὸ) contragreutate.
ἀντιβασιλεία (ἡ) regență.
ἀντιβασιλεὺς (ὁ) vice-rege, regent.
ἀντιβασίλισσα (ἡ) regentă.
ἀντιβάτης (ὁ) zăvor mare.
ἀντιβράχιον (τὸ) Anat. avant-braț.
ἀντιγαλακτικός, ή, όν adj. antilăptos.
ἀντιγραφεὺς (ὁ) copist.
ἀντιγραφὴ (ἡ) copiere, transcripție.
ἀντίγραφον (τὸ) còpie.
ἀντιγράφω v. a copià, a transcrie.
ἀντιδήλωσις (ἡ) contra-declarație.
ἀντιδημοκρατικός, ή, όν adj. antirepublican.
ἀντιδημοτικός, ή, όν adj. nepopular.
ἀντιδημοτικότης nepopularitate.
* ἀντίδι (τὸ) Bot. antivie, cicoare de iarnă.
ἀντιδιαδήλωσις (ἡ) contra-demonstrație.
ἀντιδιαστέλλω v. a deosebì.
ἀντιδιαστολὴ (ἡ) distincție, deosebire.
ἀντιδικία (ἡ) partea adversă.
ἀντίδικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. adversar.
ἀντίδοξος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. contraopinent.
ἀντιδοξῶ v. a contra-opinà.
ἀντίδοσις (ἡ) Jur. novațiune.
ἀντίδοτον (τὸ) antidot, contraotravă.

ἀντίδρασις (ἡ) reacţiune.
ἀντιδραστικός, ἡ, όν adj. reacţionar. || (τὸ)—όν Chim. reactiv.
ἀντιδρῶ v. a se opune, a reacţionà.
ἀντιδυναστικός, ἡ, όν adj. antidinastic.
ἀντιδυναστισμός (ὁ) antidinasticism.
ἀντίδωρον (τὸ) Bis. prescúră.
ἀντιεμετικός ἡ, όν adj. antiemetic.
ἀντιεπαναστατικός, ἡ, όν adj. contrarevoluţionar.
ἀντιζηλία (ἡ) rivalitate.
ἀντίζηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. rival.
ἀντιθάλαμος (ὁ) anticameră, tindă.
* ἀντίθεος (ὁ) inamicul lui D-zeu.
ἀντίθεσις (ἡ) împotrivire | Ret. antitezà.
ἀντίθετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. protivnic, contrariu. || —ως adv.
* ἀντιθέτω v. a împotrivì.
ἀντιθρησκευτικός, ἡ, όν adj. contrareligios. || —ῶς adv.
* ἀντικαθιστῶ v. a înlocuì, a substituì.
ἀντικανονικός, ἡ, όν adj. neregulat | Bis. necanonic
ἀντικαταβολὴ (ἡ) ramburs.
ἀντικατάστασις (ἡ) înlocuire, substituire.
ἀντικαταστάτης (ὁ) înlocuitor, locţiitor.
ἀντικατοπτρίζω v. a reflectà.
ἀντίκειμαι v. a se împotrivì, a se opune.
ἀντικειμενικός, ἡ, όν adj. obiectiv. || —ῶς adv.
ἀντικειμενικότης (ἡ) obiectivitate.
ἀντικείμενον (τὸ) obiect | subiect | Gram. complement.
ἀντικεραύνιον (τὸ) paratrăznet.
ἀντικλείς (ἡ) cheie falşă.
ἀντικληρικισμός (ὁ) anticlericalism.
ἀντικληρικός, ἡ, όν adj. anticlerical.
ἀντίκλητος (ὁ) Jus. adversar.
ἀντικοινοβουλευτικός, ἡ, όν adj. contraparlamentar.
ἀντικοινωνικός, ἡ, όν adj. antisocial.
ἀντίκρουσις (ἡ) combatere (cu motive).
ἀντικρούω v. a combate (cu motive).
* ἀντικρὺ adv. în faţă, peste drum.
* ἀντικρύζω v. a fi în faţă | a se întâlnì.
* ἀντικρυνός, ἡ, όν adj. cel din faţă.
ἄντικρυς adv. cu totul, de-a întregul.
* ἀντίκρυσμα (τὸ) întâlnire | răspuns.
ἀντίκτυπος (ὁ) contra-lovitură.
ἀντικυβερνητικός, ἡ, όν adj. antiguvernamental.
ἀντιλακτίζω v. a da cu piciorul reciproc.
* ἀντιλαλιά (ἡ) ecou vez. ἠχώ.
* ἀντίλαλος (ὁ) răsunet vez. ἠχώ.
* ἀντιλαλῶ v. a răsunà vez. ἀντηχῶ.
ἀντιλαμβάνομαι v. a înţelege, a pricepe | a ajutà, a asistà.
ἀντιλέγω v. a contrazice, a obiectà.
ἀντιληπτικός, ἡ, όν adj. perceptiv. || τὸ—όν subst. pricepere.
ἀντιληπτικότης (ἡ) comprehensiune.
ἀντιληπτός, ἡ, όν adj. perceptibil.
ἀντιλήπτωρ (ὁ) ocrotitor, protector.
ἀντίληψις (ἡ) pricepere | ajutor, protecţie | Fil. percepţiune.
ἀντιλογία (ἡ) contrazicere, obiecţiune, replică.
ἀντιλογικός, ἡ, όν adj. contradictoriu.
ἀντιλόπη (ἡ) Zool. antilopă.
ἀντιλυσσικός, ἡ, όν adj. antirabic.
ἀντίλυτρον (τὸ) spenge.
ἀντιμαρτυρία (ἡ) Jur. contramărturie.
ἀντιμάχομαι v. a se opune.
ἀντίμαχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. adversar.
ἀντιμεθαύριον adv. răspoimâine.
ἀντιμεθυστικός ἡ, όν adj. desmeticitor.
ἀντιμέμφομαι v. a dojenì la rândul său.
ἀντιμετάθεσις (ἡ) permutare, strămutare.
* ἀντιμεταθάτω v. a permutà.
ἀντιμετωπίζω v. a face faţă, a înfruntà, a ţine piept.
ἀντιμετώπισις (ἡ) înfruntare.
ἀντιμέτωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. faţă în faţă.
ἀντιμήνσιον (τὸ) Bis. antimis.
ἀντιμιασματικός, ἡ, όν adj. desinfectant.
ἀντιμισθία (ἡ) salariu.
ἀντιμόνιον (τὸ) ristic, antimoniu.
ἀντιμονιοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. autimonios.
ἀντιμωλία (ἡ) Jur. în fr. κατ'—αν contradictoriu.
ἀντιναυαρχία (ἡ) vice-amiralitate.
ἀντιναύαρχος (ὁ) vice-amiral.
ἀντινομία (ἡ) antinomie.

ἀντίξοος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. contrar.
ἀντίον (τὸ) arţar.
ἀντιπάθεια (ἡ) aversiune, ură, antipatie.
ἀντιπαθὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. şi
* ἀντιπαθητικὸς, ἡ, ὸν adj. antipatic.
ἀντιπαθῶ v. a antipatizà.
ἀντιπαλαίω v. a luptà, a rezistà.
ἀντίπαλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. adversar, protivnic.
ἀντιπανωλικὸς, ἡ, ὸν adj. antipestos.
ἀντιπαραβάλλω v. a compară, a confruntà, — ἔγγραφα a colaţionà.
ἀντιπαραβολὴ (ἡ) comparaţie, confruntare.
ἀντιπαράθεσις (ἡ) vez. ἀντιπαραβολή.
ἀντιπαραθέτω v. vez. ἀντιπαραβάλλω.
ἀντιπαραλυτικὸς, ἡ, ὸν adj. antiparalitic.
ἀντιπαράστασις (ἡ) confruntare.
ἀντιπαράταξις (ἡ) dispoziţie în ordine de bătaie.
ἀντιπαρατάσσω v. a se pune în ordine de bătaie.
ἀντιπαρατήρησις (ἡ) contra-observaţie.
ἀντιπαρατηρῶ v. a contra-observà.
ἀντιπαρέρχομαι v. a trece peste.
ἀντιπαριστῶ v. a confruntà.
ἀντιπατριωτικὸς, ἡ, ὸν adj. antipatriotic.
ἀντιπειθαρχικὸς, ἡ, ὸν adj. nedisciplinat.
ἀντίπεραν adv. dincolo, în faţă.
ἀντιπερισπασμὸς (ὁ) diversiune.
ἀντιπερισπῶ v. a face diversiune.
ἀντιπλημμυρικὸς, ἡ, ὸν adj. contrainundaţiei.
ἀντίποδες (οἱ) Geogr. antipozi.
ἀντιποίησις (ἡ) însuşire.
ἀντίποινα (τὰ) represalii.
ἀντιποιοῦμαι v. a-şi însuşì.
ἀντιπολεμῶ v. a combate.
ἀντιπολιτεύομαι v. a face opoziţie.
ἀντιπολίτευσις (ἡ) opoziţie.
ἀντιπολιτικὸς, ἡ, ὸν adj. nepolitic.
ἀντίπραξις (ἡ) rezistenţă, opunere.
ἀντιπράττω v. a rezistà, a se opune.
ἀντιπροεδρεία (ἡ) vice-preşedinţie.
ἀντιπρόεδρος (ὁ) vice-preşedinte.
ἀντιπροκαλῶ v. a provocà la rândul său.
ἀντιπροοδευτικὸς, ἡ, ὸν adj. inamic al progresului.
ἀντιπροπέρυσι adv. acum trei ani.
ἀντιπρόποσις (ἡ) contra-toast.
ἀντιπροσκυνῶ v. a salutà la rândul său.
ἀντιπροστατευτικὸς, ἡ, ὸν adj. contra-protecţionist.
ἀντιπροσωπεία (ἡ) reprezentanţă.
ἀντιπροσωπεύω v. a reprezentà.
ἀντιπρόσωπος (ὁ) reprezentant, — ἐμπορικὸς procurist.
ἀντιπρότασις (ἡ) contra-propunere.
ἀντιπροτείνω v. a propune contrariul.
ἀντιπροχθὲς adv. acum trei zile.
ἀντιπροχθεσινὸς, ἡ, ὸν adj. cel de acum trei zile.
ἀντιπρύτανις (ὁ) prorector.
ἀντιπρωρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. (pentru vânt) contrariu, contra prorei.
ἀντιπυρετικὸς, ἡ, ὸν adj. antifebril.
ἀντιπυρίνη (ἡ) antipirină.
ἀντιπυροβολῶ v. a ripostà cu focuri de armă.
ἀντίπτωσις (ἡ) Gram. antiptoză.
ἀντίρρησις (ἡ) contrazicere, contradicţie.
ἀντιρρητικὸς, ἡ, ὸν adj. contradictoriu.
ἀντιρροπία (ἡ) compensaţie, cumpănire.
ἀντίρροπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. compensator, cumpănitor. || —ον (τὸ) vez. ἀντιρροπία.
ἀντισεισμικὸς, ἡ, ὸν adj. antisismic.
* ἀντισήκωμα (τὸ) conpensaţie.
* ἀντισηκώνω v. a compensà.
ἀντισημαίνω v. a contramarcà.
ἀντισήμανσις (ἡ) contramarcare.
ἀντισημίτης (ὁ) antisemit.
ἀντισημιτικὸς, ἡ, ὸν adj. antisemitic.
ἀντισημιτισμὸς (ὁ) antisemitism.
ἀντισηπτικὸς, ἡ, ὸν adj. antiseptic.
ἀντισηψία (ἡ) antisepsie.
ἀντίσκηνον (τὸ) Mil. foaie de cort.
** ἀντισοσιαλιστὴς (ὁ) antisocialist.
** ἀντισοσιαλιστικὸς, ἡ, ὸν adj. antisocialist.
ἀντισπασμὸς (ὁ) Med. revulsiune.
ἀντισπασμωδικὸς, ἡ, ὸν adj. Med. antispasmodic.
ἀντισπαστικὸς, ἡ, ὸν adj. Med. revulsiv.

ἀντισταθμίζω v. a compensà.
ἀντιστάθμισμα (τὸ) compensaţie.
ἀντισταθμιστικός, ἡ, ὸν adj. cumpănitor.
ἀντίστασις (ἡ) rezistenţă, opoziţie.
* ἀντιστέκομαι v. vez. ἀνθίσταμαι.
ἀντίστιξις (ἡ) Muz. contra-punct.
ἀντίστοιχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. corespunzător.
ἀντιστοιχῶ v. a corespunde.
ἀντιστρατεύομαι v. a se opune.
ἀντιστράτηγος (ὁ) general de divizie.
ἀντιστρέφω v. a răsturnà, a interverti.
ἀντιστροφή (ἡ) răsturnare, intervertire | Poez. antistrofă.
ἀντίστροφος (ὅ, ἡ) — ον (τὸ) adj. invers, contrariu. || —ως adv. de-a îndăratele, pe dos.
ἀντισυνταγματάρχης (ὁ) locotenent-colonel.
ἀντισυνταγματικός, ἡ, ὸν adj. anticonstituţional. || —ῶς adv.
ἀντισυφιλιδικός, ἡ, ὸν adj. antisifilitic.
ἀντισχέδιον (τὸ) contra-proiect.
ἀντίταξις (ἡ) opoziţie.
ἀντιτάσσω v. a opune.
ἀντιτείνω v. a obiectà, a se opune.
ἀντιτειχίζω v. a contra-zidi.
ἀντίτιμον (τὸ) preţ.
ἀντίτοιχος (ὁ) contra-zid.
** ἀντιτορπιλλικὸν (τὸ) contratorpilor.
ἀντίτυπον (τὸ) exemplar, izvod.
ἀντιφάρμακον (τὸ) antidot, pânzelar.
ἀντίφασις (ἡ) contradicţie.
ἀντιφάσκω v. a se contrazice.
ἀντιφατικός, ἡ, ὸν adj. contradictoriu. || —ῶς adv.
ἀντίφερνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. parafernal.
ἀντιφέρομαι v. a se opune | a se certà.
ἀντιφλογιστικός, ἡ, ὸν adj. contrainflamatoriu.
ἀντιφρονῶ v. a aveà opinie contrarie.
ἀντιφώνησις (ἡ) răspuns la alocuţie.
ἀντίφωνον (τὸ) Bis. antifon.
ἀντιφωνῶ v. a răspunde la alocuţie.
ἀντιχαιρετῶ v. a răspunde la salut.
ἀντίχειρ (ὁ) degetul cel mare.
ἀντιχολερικός, ἡ, ὸν adj. anticoleric.
ἀντίχορος (ὁ) contradans, cadril.
ἀντιχριστιανικός, ἡ, ὸν adj. anticreştin.
ἀντιχριστιανισμός (ὁ) anticreştinism.
ἀντίχριστος (ὁ) antichrist.
ἄντλησις (ἡ) scoatere de apă.
ἀντλητήριον (τὸ) cofiţă.
ἀντλία (ἡ) pompă, —πυροσβεστικὴ tulumbă.
ἀντλιόβυσμα (τὸ) puşcociu.
ἀντλίον (τὸ) Mar. lopăţică, scafă.
ἄντλος (ὁ) Mar. sentină, beciul vasului.
ἀντλῶ v. a scoate apă (din puţ).
ἀντοφθάλμιος (ὁ) [φακός] obiectiv.
ἀντοχή (ἡ) rezistenţă, împotrivire.
ἀντροδίαιτος (ὅ, ἡ) — ον (τὸ) adj. trăind în caverne.
ἄντρον (τὸ) peşteră, cavernă.
ἄντυξ (ὁ) mănuşa câmpurilor căruţei.
* ἄντυτος, η, ον adj. neîmbrăcat.
ἀντωνομασία (ἡ) Ret. antonomază.
ἀντωνυμία (ἡ) pronume.
ἀντωνυμικός, ἡ, ὸν adj. pronominal.
ἀνυδρία (ἡ) neploaie, secetă.
ἄνυδρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. arid, uscat.
ἀνυποθέτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînfiat.
ἀνυμνῶ v. a cântà, a slăvi.
ἀνύμφευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necăsătorit.
ἀνύπανδρος (ἡ) nemăritată.
ἀνύπαρκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ce n'are fiinţă, inexistent.
ἀνυπαρξία (ἡ) inexistenţă.
ἀνυπεράσπιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neapărat.
ἀνυπέρβλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîntrecut. || —ως adv.
ἀνυπερήφανος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînfumurat.
ἀνυπέρθετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neamânat, neîntârziat. || —ως adv.
ἀνυπεύθυνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neresponsabil.
ἀνυπόγραφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neiscălit. || —ως adv.
ἀνυπόδητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncălţat.
ἀνυποθήκευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neipotecat.
ἀνυπόκριτος (ὁ ἡ) — ον (τὸ) adj. ne-

fățarnic. || —ον (τὸ) nefățărnicie. || —ως adv.
ἀνυπολἠψία (ἡ) lipsă de considerație.
ἀνυπολογίζω v. a nesocoti.
ἀνυπολόγιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necalculabil | nesocotitor | nenumărat. || τὸ—ον nesocotință. || —ως adv. fără socoteală.
ἀνυπομονησία (ἡ) nerăbdare.
ἀνυπόμονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerăbdător. || —ως adv. fără răbdare.
ἀνυπομονῶ v. a nu avea răbdare.
ἀνυπόπτευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nebănuit.
ἀνύποπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nebănuitor.
ἀνυπόρραφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necăptusit.
ἀνυπόστατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nefondat.
ἀνυποστήρικτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de nesusținut.
ἀνυπότακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesupus.
ἀνυποταξία (ἡ) nesupunere.
ἀνυπόφορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesuferit.
ἀνύσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. util vez. ὠφέλιμος.
ἀνυψῶ v. a înălță.
ἀνύψωσις (ἡ) înălțare, ascensiune.
ἀνυψωτὴρ (ὁ) ascensor.
ἀνυψωτικὸς, ἡ, ὸν adj. înălțător.
ἄνω adv. sus, deasupra, — ποταμῶν în susul apei, *τὰ ἔκαμες—κάτω le-ai făcut talmeș-balmeș.
ἀνώγαιον (τὸ) pod, mansardă.
ἀνωδυνία (ἡ) Obst. lipsă de munci.
ἀνώδυνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără dureri, anodin.
ἄνωθεν adv. de sus.
ἀνωκατώκερως (ὁ, ἡ) adj. flencheș.
ἀνωμαλία (ἡ) neregularitate | Gram. anomalie.
ἀνώμαλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neregulat. || —ως adv.
ἀνωμοτὶ adv. fără jurământ.
ἀνώμοτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel ce n'a depus jurământ, nejurat.
ἀνωνυμία (ἡ) anonimat.
ἀνώνυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. anonim. || —ως adv.
ἀνώτατος, η, ον adj. cel mai înalt, suprem, ὁ—ος ὅρος maximum. || —ω adv. cât mai sus.
ἀνώτερος, α, ον adj. mai sus, superior, —α βία prin forță majoră. || —ω adv.
ἀνωφέλεια (ἡ) nefolosință.
* ἀνωφέλευτος, η, ον adj. vez. ἀνωφελής.
ἀνωφελὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. nefolositor, inutil. || —ὴς Zool. anofeles. || —ῶς adv. de geaba.
ἀνωφέρεια (ἡ) suiș, urcuș.
ἀνωφερὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. suitor, râpos.
ἀνώφλιον (τὸ) pragul de sus.
* ἄξαντος, η, ον adj. nerăgilat.
* ἀξάφριστος, η, ον adj. cu spuma nescoasă.
* ἀξεκαθάριστος, η, ον adj. necurățit vez. ἀκαθάριστος.
* ἀξεκόλλητος, η, ον adj. nedeslipit.
* ἀξεμπέρδευτος, η, ον adj. nedescurcat.
ἀξενία (ἡ) neospitalitate.
* ἀξέννοιαστος, η, ον adj. nepăsător.
ἄξενος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neospitalier.
ἀξέραστος, η, ον adj. nevărsat.
* ἀξερρίζωτος, η, ον adj. nedesrădăcinat.
ἄξεστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necioplit, grosolan.
* ἀξέστρωτος, η, ον adj. desșăuat.
* ἀξέσχιστος, η, ον adj. nerupt.
* ἀξετύλιχτος, η, ον adj. nedepănat.
* ἀξεφλούδιστος, η, ον adj. necojit.
* ἀξεφόρτωτος, η, ον adj. nedescărcat.
* ἀξέχαστος, η, ον adj. neuitat vez. ἀλησμόνητος
* ἀξεχώριστος, η, ον adj. neseparat vez. ἀχώριστος.
ἀξήραντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesecat, nesbicit.
ἀξία (ἡ) preț, valoare, merit, αἱ—αι efectele publice.
ἀξιαγάπητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. amabil.
ἀξιάγαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de admirat.

ἀξιάκουστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de ascultat.
ἀξιανάγνωστος (ὁ, ἡ)—ον (τὸ) adj. de citit
ἀξιέπαινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de lăudat, meritos.
ἀξιέρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. încântător, adorabil.
*ἀξίζω v. a valorà, a preţuì, a costà | a merità.
ἀξίνη (ἡ) topor, —βαρελοποιοῦ toalpă.
ἀξινολαβὴ (ἡ) cotor.
ἀξιογέλαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ridicol.
ἀξιοδάκρυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de plâns.
ἀξιοζήλευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de invidiat.
ἀξιοθαύμαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de admirat. || —ως adv.
ἀξιοθέατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de văzut.
ἀξιοθρήνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de plâns.
ἀξιοκατάκριτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de ocară, blamabil.
ἀξιοκαταφρόνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de dispreţuit.
ἀξιολάτρευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. adorabil.
ἀξιόλογος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. excelent, important.
ἀξιολύπητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de compătimit.
ἀξιομακάριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fericit întru Domnul.
ἀξιόμαχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vrednic de luptă.
ἀξιόμεμπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vrednic de dojană.
ἀξιομίμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de imitat.
ἀξιομίσητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. urâcios.
ἀξιόμισθος (ὁ, ἡ)—ον (τὸ) adj. meritoriu.
ἀξιομνημόνευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. demn de amintiri, memorabil.
ἀξιοπαθῶ v. a suferì pe drept.
ἀξιοπαρατήρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. demn de observat.
ἀξιοπερίεργος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vrednic de curiozitate.
ἀξιόπιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vrednic de încredere. || τὸ—ον subst. autenticitate. || —ως adv. autentic.
ἀξιόποινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de pedepsit.
ἀξιοπρέπεια (ἡ) demnitate, ifos.
ἀξιοπρεπὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. demn. || —ῶς adv.
ἄξιος, α, ον adj. vrednic, destoinic | demn. || —ως adv.
ἀξιοσέβαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. respectabil. || —ως adv.
ἀξιοσημείωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. remarcabil.
ἀξιοσύστατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. recomandabil.
* ἀξιότης (ἡ) vrednicie, merit.
ἀξιοτίμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. demn de onoare.
ἀξιότιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. stimat, stimabil.
ἀξιοτιμώρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vrednic de pedeapsă.
ἀξιόχρεως (ὁ, ἡ) — ων (τὸ) adj. solvabil. || τὸ—ον subst. solvabilitate.
ἀξιῶ v. a vrednici, a pretinde.
ἀξίωμα (τὸ) demnitate, oficiu, post, funcţie, βουλευτικὸν — deputăţie, ἡγεμονικὸν — domnie | Fil. maximă, axiomă.
ἀξιωματικὸς (ὁ) ofiţer.
ἀξίωσις (ἡ) pretenţie.
ἀξονικὸς, ἡ, ὸν adj. axial, al axei.
ἀξόνιον (τὸ) mică osie.
ἀξονομετρικὸς, ἡ, ὸν adj. axonometric.
ἀξύριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neras.
* ἀξύστριτος, η, ον adj, neţesălat.
ἄξων (ὁ) fus, axă pivot, — ἀμάξης osie,—μύλης ciutură, —τροχοῦ ὑδρομύλου perinoc, — τυλιγαδίου stârciog.
ἀοίδημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fericit întru pomenire.
ἀοιδὸς (ὁ, ἡ) cântăreţ | Poez. aed.
ἄοικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără casă, vez. ἀνέστιος.
ἄοκνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neobosit. || —ως adv.

* ἀόμματος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. orb.
ἄοπλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nearmat. || —ως adv. fără arme.
ἀόρατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nevăzut, invizibil. || —ως adv.
ἀοριστία (ἡ) nedeterminare, nedefinit.
ἀοριστολογία (ἡ) vorbă nedesluşită.
ἀοριστολογικὸς, ἡ, ὸν adj. nedesluşit în vorbe.
ἀόριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedeterminat, nedefinit. || —ος Gram. perfect nedefinit. || —ως adv.
ἀορτὴ (ἡ) Anat. aortă.
ἀορτὴρ (ὁ) bandulieră, — ες ἀναξυρίδος bretele, — σπάθης centuron.
ἀοσμία (ἡ) lipsă de miros, anosmie.
ἄοσμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inodor, nemirositor.
ἀπαγγελία (ἡ) dicţiune, declamaţie | Jur. pronunţare.
ἀπαγγέλλω v. a declamà, a recità, a pronunţà, a rostì.
ἄπαγε inter. Doamne fereşte! nici decum.
ἀπαγόρευσις (ἡ) interzicere, oprire | prohibire.
ἀπαγορευτικὸς, ἡ, ὸν adj. prohibitiv.
ἀπαγορεύω v. a interzice | a prohibì.
ἀπαγχονίζω v. a spânzurà.
ἀπαγχονισμὸς (ὁ) spânzurare.
ἀπαγχονιστὴς (ὁ) cel ce spânzură.
ἀπάγω v. a aduce, a repurtà, a capturà, —γυναῖκα a răpì o femeie.
ἀπαγωγεὺς (ὁ) răpitor.
ἀπαγωγὴ (ἡ) răpire | Fil. reducţie.
* ἀπάγωτος, η, ον adj. neînghețat.
ἀπάδω v. a nu convenì, a jigni.
ἀπαθανατίζω v. a imortalizà.
ἀπαθανάτισις (ἡ imortalizare.
ἀπάθεια (ἡ) nepăsare | Med. apatie.
ἀπαθὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nepăsător | Med. apatic. || —ῶς adv.
ἀπαιδαγώγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel ce n'a crescut pedagogiceşte.
ἀπαιδευσία (ἡ) lipsă de învăţătură.
ἀπαίδευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînvăţat.
ἀπαίρω v. Mar. a luà largul.
ἄπαις (ὁ, ἡ) fără copii.
ἀπαισιοδοξία (ἡ) pesimism.
ἀπαισιόδοξος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pesimist.
ἀπαισιοδοξῶ v. a fi pesimist.
ἀπαίσιος, α, ον adj. sinistru. || —ως adv.
ἀπαισιότης (ἡ) ursuzlâc.
ἀπαίτησις (ἡ) cerinţă, pretenţie.
ἀπαιτητικὸς, ἡ, ὸν adj. pretenţios, exigent.
ἀπαιτητικότης (ἡ) pretenţie, exigenţă.
ἀπαιτῶ v. a cere, a pretinde.
* ἀπαλάμιστος, η, ον adj. Mar. fără carenă.
ἀπαλείφω v. a şterge.
ἀπάλειψις (ἡ) ştergere.
ἀπαλλαγὴ (ἡ) scăpare, eliberare.
ἀπαλλακτικὸς, ἡ, ὸν adj. liberator.
ἀπαλλάττω v. a scăpà, a dispensà.
ἀπαλλοτριῶ v. a despropriетărì, a deposedà.
ἀπαλλοτριώσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. alienabil, de expropriat.
ἀπαλλοτρίωσις (ἡ) despropriетărire.
ἁπαλὸς, ἡ, ὸν adj. moale, delicat, ἐξ — ῶν ὀνύχων din cea mai fragedă vârstă. || —ῶς adv.
ἁπαλότης (ἡ) moliciune, delicateţă.
ἀπαλυντικὸς, ἡ, ὸν adj. moleşitor.
ἀπαλύνω v. a face moale, a moleşì.
ἀπαμβλύνω v. a tocì.
ἀπάνθησις (ἡ) veştejire (de flori).
ἀπανθίζω v. a culege flori.
ἀπάνθισις (ἡ) şi
ἀπάνθισμα (τὸ) culegere (de flori).
ἀπανθρακῶ v. a carbonizà, a calcinà.
ἀπανθράκωσις (ἡ) carbonizare, calcinare.
ἀπανθρωπία (ἡ) neomenie.
ἀπάνθρωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neomenesc. || —ως adv. neomeneşte.
ἀπανθῶ v. a se veştejì (la flori).
ἀπάντησις (ἡ) răspuns.
ἀπαντῶ v. a răspunde.
ἅπαξ adv. odată.
ἁπαξάπαντες, ασαι, αντα adj. cu toţii, cu toate.
ἀπαξιῶ v. a dispreţuì.
ἀπαξίωσις (ἡ) dispreţ.
ἀπαράβατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de necălcat, inviolabil.
ἀπαραβίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἀπαράβατος. || τὸ—ον subst. inviolabilitate. || —ως adv.

ἀπαράβλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. incomparabil.
ἀπαράγγελτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necomandat.
ἀπαράγραπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. imprescriptibil. || τὸ — ον subst. imperscriptibilul.
ἀπαράγωγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neproductiv. ; τὸ — ον subst. neproductivitate.
ἀπαραδειγμάτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepilduit.
ἀπαράδεκτος (ὁ, ἡ) ον (τὸ) adj. inadmisibil.
ἀπαράδοτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepredat.
ἀπαραίτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. indispensabil.
ἀπαράκλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerugat.
ἀπαρακώλυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmpiedicat.
* ἀπαράλλακτος, η, ον adj. leit. || —α adv.
ἀπαραμείωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neştirbit. || — ως adv.
ἀπαράμιλλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără seamăn. || —ως adv.
ἀπαραμόρφωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inalterabil.
ἀπαραμύθητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neconsolabil.
ἀπαράπειστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînduplecat.
ἀπαραποίητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nefalşificat.
ἀπαρασάλευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neclintit. || — ως adv.
ἀπαρασκεύαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepreparat.
ἀπαράσκευος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepregătit.
ἀπαρατήρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neobservat. || —ως adv.
ἀπαράτρεπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nestrămutat. || — ως adv.
ἀπαραφύλακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepândit.
ἀπαραχάρακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inalterabil.
ἀπαραχώρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neacordat.
ἀπαρέγκλιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neclintit. || —ως adv.
ἀπαρεμπόδιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmpedecat.
ἀπαρεμφατικός, ἡ, όν adj. infinitiv. || —ῶς adv.
ἀπαρέμφατον (τὸ) Gram. infinitiv.
ἀπαρέσκεια (ἡ) displăcere.
ἀπαρέσκω v. a displăceà.
ἀπαρηγόρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemângâiat. || — ως adv.
ἀπαρίθμησις (ἡ) numărătoare.
ἀπαριθμητής (ὁ) numărător, recensor.
ἀπαριθμῶ v. a numărà.
ἀπαρκτίας (ὁ) vânt de nord, muscăloaică.
ἀπάρνησις (ἡ) renunţare, refuz.
ἀπαρνητής (ὁ) renegat.
ἀπαρνοῦμαι v. a renegà, a abjurà.
ἀπαρουσίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînfăţişat.
ἄπαρσις (ἡ) Mar. plecare.
ἀπαρτία (ἡ) număr legal, δὲν εἶσθε ἐν — ᾳ nu suntéţi în număr.
ἀπαρτίζω v. a constituì, a compune.
ἀπαρτισμός (ὁ) constituire, formare.
* ἄπαρτος, η, ον adj. neluat.
ἀπαρχαιοῦμαι v. a învechì.
ἀπαρχὴ (ἡ) început, debut, αἱ — αἱ pârgă, primiţiî.
ἅπας, ασα, αν adj. tot, toată. || ἐξ ἁπάντος adv. fără doar şi poate.
ἀπασβεστῶ v. a calcificà.
ἀπασβέστωσις (ἡ) calcificare.
ἀπαστραπτικός, ἡ, όν adj. străfulgerător.
ἀπαστράπτω v. a străfulgerà.
ἀπάστραψις (ἡ) străfulgerătură.
* ἀπάστρευτος, η, ον adj. necurăţat.
ἀπασχόλησις (ἡ) ocupaţie, îndeletnicire.
ἀπασχολῶ v. a ocupà, a deranjà. || —οῦμαι a se ocupà.
ἀπατεών (ὁ) înşelător | ademenitor.
ἀπάτη (ἡ) înşelătorie, momeală, — εἰς τὸ παίγνιον ἀστραγάλων şoaldă | seducţiune | fraudă — ὀπτικὴ iluzie optică.

ἀπατηλός, ή, όν adj. înşelător, iluzoriu | fraudulos. || —ῶς adv.
* ἀπάτητος, η, ον adj. necălcat.
* ἄπατος, η, ον adj. fără fund.
* ἀπατός (ὁ) Pron. în fr. ἀτός μου καὶ —μου numai eu, eu însumi.
ἄπατρις (ὁ, ἡ) — ι (τὸ) adj. fără patrie.
ἀπατῶ v. a înşelà, a trage pe sfoară. || —ῶμαι a se înşelà.
ἀπάτωρ (ὁ, ἡ) adj. fără tată.
ἀπαυγάζω v. a strălucì, a răsfrânge lumina.
ἀπαύγασμα (τό) răsfrângerea luminei | splendoare.
ἀπαύδησις (ἡ) oboseală, istovire.
ἀπαυδῶ v. a obosì, a se istovì.
ἄπαυστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncetat. || —ως adv.
* ἄπαχος, η, ον adj. fără grăsime.
ἀπεγνωσμένος, η, ον adj. desperat. || —ως adv.
ἀπέδιλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncălţat.
ἀπειθάρχητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedisciplinat.
ἀπειθαρχία (ἡ) indisciplină.
ἀπείθεια (ἡ) neascultare.
ἀπειθής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. neascultător. || —ῶς adv.
ἀπειθῶ v. a nu ascultà.
ἀπεικάζω v. a reprezintà (prin imagine).
ἀπείκασμα (τό) imagine, portret.
ἀπεικονίζω v. a desemnà, a pictà.
ἀπεικόνισις (ἡ) pictare.
ἀπεικόνισμα (τὸ) imagine, icoană.
ἀπειλή (ἡ) ameninţare.
ἀπειλητικός, ή, όν adj. ameninţător. || —ῶς adv.
ἀπειλῶ v. a ameninţà.
ἀπειράγαθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de o bunătate fără margini.
ἀπειράκις adv. vez. ἀπείρως.
* ἀπείρακτος, η, ον adj. teafăr | inofensiv.
ἀπειράριθμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nenumărat.
ἀπείργω v. a împiedecà.
ἀπειρία (ἡ) lipsă de experienţă | imensitate, nemărginitul.
ἀπειροβάθης (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nesondabil.
ἀπειρόγαμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînsurat.
ἀπειρόκακος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerăutăcios.
ἀπειροκαλία (ἡ) nesimţire de frumos.
ἀπειρόκαλος (ὁ ἡ) — ον (τὸ) adj. nesimţitor la frumos. || —ως adv.
ἀπειρομεγέθης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. enorm. || —ως adv.
ἀπειρόμορφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de nenumărate forme.
ἀπειροπλάσιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. şi ἀπειροπληθής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nenumărat. || —ῶς adv.
ἀπειροπόλεμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără experienţă de războiu.
ἄπειρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără experienţă, ageamiu, nedeprins | neşfârşit, imens. || τὸ — ον subst. nemărginitul. || —ως adv.
ἀπειροστημόριον (τὸ) infinitesim.
ἀπειροστὸς, ή, όν adj. infinitesimal.
ἀπειρότεχνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inexpert, neîndemânatec. || —ως adv.
ἄπειστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neconvins.
ἀπεκδέχομαι v. a se aşteptà, a sperà.
ἀπεκδοχή (ἡ) aşteptare.
ἀπέκδυσις (ἡ) despuiere.
ἀπεκδύω v. a despuià.
ἀπεκκρίνω v. Med. a secretà.
ἀπέκκρισις (ἡ) secreţie.
ἀπέλασις (ἡ) izgonire, surghiunire.
ἀπελαύνω v. a izgonì, a surghiunì.
* ἀπελέκητος, η, ον adj. nestrujit, ξύλον—ον nătărău.
ἀπελεύθερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. desrobit.
ἀπελευθερῶ v. a desrobì, a liberà.
ἀπελευθέρωσις (ἡ) desrobire.
ἀπελευθερωτής (ὁ) —τρια (ἡ) adj. desrobitor.
ἀπέλευσις (ἡ) plecare.
ἀπελπίζω v. a desperà. || —ομαι a dezesperà, a desnădăjduì.
ἄπελπις (ὁ, ἡ) — ι (τὸ) adj. desperat, desnădăjduit, apelpisit.
ἀπελπισία (ἡ) desperare, desnădejde.
ἀπελπισμὸς (ὁ) vez. ἀπελπισία.

ἀπελπιστικός, η, όν adj. dezolant. || —ῶς adv.
ἀπεμπολή (ἡ) vânzare definitivă | trădare | predare.
ἀπεμπολῶ v. a vinde definitiv | a trăda | a predà.
ἀπέναντι adv. în faţă, peste drum.
* ἀπένταρος, η, ον adj. lefter, fără nici un ban.
ἀπεξαρθρῶ v. Chir. a dezarticulà.
ἀπεξάρθρωσις (ἡ) dezarticulare.
ἄπεπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedigerat.
ἀπεραντολογία (ἡ) vorbă multă, nesfârşită.
ἀπεραντολόγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vorbăreţ.
ἀπεραντολογῶ v. a vorbì fără sfârşit.
ἀπέραντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesfârşit, nemărginit.
* ἀπέρασστος, η, ον adj. nepetrecut.
ἀπεργάζομαι v. a terminà | a drege.
ἀπεργασία (ἡ) dres, executare.
ἀπεργία (ἡ) grevă.
ἀπεργὸς (ὁ, ἡ) grevist.
ἀπεργῶ v. a se pune în grevă.
ἀπερίγραπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de nedescris. || —ως adv.
ἀπερίεργος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necurios.
ἀπεριπάλυπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neacoperit.
ἀπερίλληπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necuprins.
ἀπεριόριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nehotărnicit, neţărmurit. || —ως adv.
* ἀπερίπαικτος, η, ον adj. nebatjocorît.
* ἀπεριποίητος, η, ον neîngrijit.
ἀπερίσκεπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necugetat. || —ως adv.
ἀπερισκεψία (ἡ) necugetare.
ἀπερίσπαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedistrat. || —ως adv.
ἀπεριτείχιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmprejmuit (cu ziduri), nezidit.
ἀπερίτμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necircumcis.
ἁπέριττος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. simplu, neafectat. || τὸ—ον subst. simplicitate. || —ως adv.
ἀπερίφρακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîngrădit.
ἀπέρχομαι v. a plecà, a se duce.
ἀπεσταγμένος, η, ον adj. part. distilat.
ἀπεσταλμένος (ὁ) delegat.
ἀπέταλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Bot. apetal.
ἀπετάλωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepotcovit.
ἀπευθύνω v. a înaintà, a adresà. || —ομαι a se adresà.
ἀπευθυσμένον (τὸ) Anat. rect.
ἀπευκταῖος, α, ον adj. nedorit. || τὸ—ον subst. accident, nenorocire.
ἀπεύχομαι v. a nu dorì.
ἄπεφθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. curăţit | copt.
ἀπεχθάνομαι v. a urî, a scârbì.
ἀπέχθεια (ἡ) ură, scârbă.
† ἀπεχθὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. scârbos, odios. || -ῶς adv.
ἀπέχω v. a fi departe, a se ţine departe.
ἀπεψία (ἡ) lipsă de digestie, apepsie.
ἀπηδαλιούχητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necârmuit.
ἄπηκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînchiegat.
ἀπηλιθιῶ v. a tâmpì, a năucì. || οῦμαι a se năuci.
ἀπηλιθίωσις (ἡ) tâmpenie, năucie.
ἀπηλιώτης (ὁ) (vânt) estic.
ἀπηνὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nemilos, crud. || —ῶς adv. fără milă.
ἀπηρχαιωμένος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. part. învechit.
ἀπήχησις (ἡ) răsunet, ecou.
ἀπηχῶ v. a răsunà.
*ἄπιαστος η, ον adj. (de)neprins, neapucat | nou, intact.
ἀπιδέα (ἡ) Bot. păr.
* ἀπίδι (τὸ) Bot. pară, perişoară.
ἀπίεστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepresat, necomprimat | nezorit.
ἀπίθανος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neprobabil.
ἀπιθανότης (ἡ) neprobabilitate.
ἄπικρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neamar.
ἀπιοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de pară.
ἄπιον (τὸ) pară vez. ἀπίδιον.

ἀπίσωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesmolit.
ἀπίστευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) (de)necrezut. || —ως adv.
ἀπιστία (ἡ) necredinţă, infidelitate.
ἄπιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Rel. necredincios | infidel.
ἀπιστῶ v. a nu crede, a fi necredin-
* ἄπιωτος, η, ον adj. nebăut. [cios.
* ἁπλάδα (ἡ) farfurie mare şi întinsă.
ἁπλανὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. nemişcat, fix. || —ῶς adv.
* ἁπλάνιστος, η, ον adj. netras la rândeà.
ἄπλαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necreat | * nefrămîntat. || —ως adv.
ἄπλεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmpletit.
ἄπλετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îmbelşugat, abondent. || —ως adv.
ἄπλευστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neplutitor.
* ἀπλήγωτος, η, ον adj. nerănit · vez. ἄτρωτος.
ἁπλήρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neumplut | * neplătit.
ἀπλησίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neapropiat, inaccesibil.
ἁπλησταύομαι v. a fi nesăţios.
ἁπληστία (ἡ) nesaţiu.
ἄπληστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesăţios. || —ως adv.
ἁπλογραφία (ἡ) Com. ţinerea registrelor în partidă simplă.
ἁπλογραφικῶς adv. Com. în partidă simplă.
* ἁπλοϊκὸς, ἡ, ὸν adj. naiv, simplu. || —ῶς adv.
* ἁπλοϊκότης (ἡ) naivitate, simplici-
ἁπλοποίησις (ἡ) simplificare. [tate.
ἁπλοποιῶ v. a simplificà.
ἁπλότης (ἡ) vez. ἁπλοϊκότης.
ἁπλοῦς, ῆ, οῦν adj. simplu, naiv. || —ῶς adv. sadeà, — καὶ ὡς ἔτυχε la noroc, la întâmplare.
ἁπλούτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmbogăţit.
* ἁπλοχέρης (ὁ) — α (ἡ) generos.
* ἁπλοχεριὰ (ἡ) vez. ἁπλοχέρισμα.
* ἁπλοχερίζω v. a gratificà, a dărui, vez. φιλοδωρῶ.
* ἁπλοχέρισμα (τὸ) generozitate, gratificaţie, vez. φιλοδώρημα.
* ἁπλοχωρία (ἡ) spaţiu mare vez. εὐρυχωρία.
* ἁπλόχωρος, η, ον adj. spaţios vez. εὐρύχωρος. || —α adv. κάθημαι—stau pe îndelete.
ἁπλυσία (ἡ) nespălare.
ἄπλυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nespă-
* ἅπλωμα (τὸ) întindere. [lat.
* ἁπλώνω v. a întinde.
* ἁπλώστρα (ἡ) tindă vez. ἡλιακὸς.
* ἁπλωτήριον (τὸ) uscătorie.
* ἁπλωτὸς, ἡ, ὸν adj. întins.
ἀπνευστὶ adv. pe nerăsuflate, de-a dusca.
ἄπνους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. neînsufleţit.
ἀπὸ prep. dela, ἔρχομαι — τὴν Κωνσταντσαν viu dela Constanţa | prin, περνῶ — τὸν κῆπον a trece prin grădină | pe, περάσατε ἀπ'ἐδῶ treceţi p'aici | din, — καιροῦ εἰς καιρὸν din când în când | pe de, μανθάνω—μνήμης învăţ pe de rost | câte, μᾶς ἔλαχαν — πέντε φράγκα ne-au căzut câte cinci lei | de cât, εἶσαι μεγαλύτερος — ἐμέ eşti mai mare decât mine | dintre, ὁ ἰσχυρότερος—ὅλους cel mai tare dintre toţi | Arit. scăzând, ἔξ—ὀκτὼ ἴσον δύο din opt scăzând şase rămân două.
ἀποβάθρα (ἡ) schelă, cheiu, debarcader.
ἀποβαίνω v. a debarcà | a sfârşi, a se terminà.
ἀποβάλλω v. a pierde | a (se)lepădà | a alungà, a destituì | * Obst. a lepădà, a avortà.
* ἀπόβαλμα (τὸ) avort vez. ἔκτρωσις.
* ἀπόβαρον (τὸ) darà.
ἀπόβασις (ἡ) debarcare | sfârşit.
ἀποβατικὸς, ἡ, ὸν adj. al debarcărei, referitor la debarcare.
* ἀποβγάζω v. a extrage vez. ἐκβιβάζω.
ἀποβησόμενον (τὸ) rezultat.
ἀποβιβάζω v. a debarcà.
ἀποβίβασις (ἡ) debarcare.
ἀποβιῶ v. a decedà, a muri.

ἀποβίωσις (ἡ) deces, moarte.
ἀποβλακῶ v. a tâmpi vez. ἀπηλιθ.ῶ.
ἀποβλάκωσις (ἡ) tâmpenie.
ἀποβλακωτικός, ἡ, όν adj. tâmpitor.
ἀποβλέπω v. a privi | a incumbà, a
ἀπόβλημα (τὸ) lepădătură. [vizà.
ἀπόβλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de lepădat, de aruncat.
ἀποβολή (ἡ) aruncătură, pierdere | * concediere | * Obst. avort.
ἀποβολιμαῖος, α, ον adj. vez. ἀπόβλη-
* ἀποβραδὺς adv. de cuseară. [τος.
ἀποβράζω v. a face o decocție, a terminà fiertul.
ἀπόβρασμα (τὸ) fiertură, decocțiune | lepădătură, drojdie.
* ἀποβρόχια (τὰ) ultimele ploi.
ἀπογαλακτίζω v. a înțărcà.
ἀπογαλακτισμὸς (ὁ) înțărcatul.
ἀπόγειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ce vine dinspre țărm . Astr. apogeu. || Mar. τὸ—ον subst. pălămar.
ἀπογειόω v. a înconjurà cu streașină.
ἀπογείωμα (τό) streașină.
* ἀπογεμίζω v. a umpleà.
* ἀπογέμισμα (τὸ) umplere.
* ἀπόγευμα (τὸ) după prânz.
* ἀπογευματινός, ἡ, όν adj. de după prânz. || ἡ—ἡ subst. matineu.
ἀπογεύομαι v. a terminà cu masa | a degustà, a cercà băuturile.
* ἀπογίνομαι v. a se face, a deveni | a decădeà, a declinà | a se desface, τὰ γινόμενα οὐκ—νται ceea-ce se face nu se desface.
ἀπόγνωσις (ἡ) desperare, desnădejde.
ἀπογοήτευσις (ἡ) dezamăgire.
ἀπογοητευτικός, ἡ, όν adj. dezamăgitor.
ἀπογοητεύω v. a dezamăgì.
ἀπόγονος (ὁ, ἡ) urmaș, coborîtor. || (οἱ)—οι subst. seminție.
ἀπογραφεὺς (ὁ) prepusul cu recensământul.
ἀπογραφή (ἡ) recensământ | Mil. recrutare vez. στρατολογία | Com. înregistrare | Jur. înventariere, οἱ ἐξ —ῆς κληρονόμοι moștenitorii sub beneficiu de inventar.
ἀπογραφικός, ἡ, όν adj. al recensământului.
ἀπόγραφον (τὸ) copie.
ἀπογράφω v. a înregistrà | a face recensământ | a recrutà | a înventarià.
ἀπογυμνάζω v. a terminà exercițiul.
ἀπογύμνασις (ἡ) terminarea exerci-
ἀπογυμνῶ v. a despuià. [țiului.
ἀπογύμνωσις (ἡ) despuiere.
ἀποδασῶ v. a despădurì.
ἀποδάσωσις (ἡ) despădurire.
ἀποδεδειγμένως adv. evident.
ἀποδεικνύω v. a probà, a demonstrà.
ἀποδεικτικός, ἡ, όν adj. doveditor, demonstrativ. || τὸ—όν subst. certificat, atestat,— ὸν παραλαβῆς recipisă.
ἀποδειλίασις (ἡ) descurajare.
ἀποδειλιῶ v. a se descurajà.
ἀπόδειξις (ἡ) probă, dovedire | dovadă | demonstrație | recipisă.
ἀπόδειπνον (τὸ) după supeu | Bis. vecernie.
ἀποδειπνῶ v. a-și isprăvì cina.
ἀποδεκατίζω v. a dijmuì | a decimà.
ἀποδεκατισμὸς (ὁ) dijmuire, decimare.
ἀποδεκατιστὴς (ὁ) dijmuitor, decimator.
ἀποδέκτης (ὁ) încasator | Com. destinatar | Bur. acceptator.
ἀποδεκτός, ἡ, όν adj. admisibil.
* ἀποδέλοιπος, η, ον adj. cel rămas vez. ἐπίλοιπος.
ἀποδεματίζω v. a despachetà.
ἀποδεματισμὸς (ὁ) despachetare.
ἀποδερματῶ v. a jupuì. || —οῦμαι a se jupuì.
ἀποδερμάτωσις (ἡ) jupuire.
ἀποδέχομαι v. a primì, a admite.
ἀποδημητικός, ἡ, όν adj. călătoresc, emigrant, călător.
ἀποδημία (ἡ) călătorie, emigrare.
ἀποδημῶ v. a plecà, a călătorì, ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον a murit.
* ἀποδιαβάζω v. a terminà țitul.
* ἀποδιαλέγω v. a terminà alesul.
* ἀποδιαλοῦδι (τὸ) lepădătură, gunoiu.
ἀποδιδράσκω v. a evadà.
ἀποδίδω v. a înapoià, a redà | a atribuì, a imputà.
ἀποδιοπομπαῖος, α, ον adj. de lepădat, —ος τράγος țap ispășitor.
ἀποδιώκω v. a goni, a isgoni.

ἀποδίωξις (ἡ) isgonire.
ἀποδοκιμάζω v. a dezaprobà.
ἀποδοκιμασία (ἡ) dezaprobare.
ἀποδοκιμαστέος, α, ον adj. de dezaprobat.
ἀποδοκιμαστικός, ἡ, όν adj. dezaprobător. || —ῶς adv.
ἀπόδοσις (ἡ) înapoiere, restituție | Bis. —ἑορτῆς odovanie.
ἀποδοτέος, α, ον adj. de restituit | atribuabil.
ἀποδοχὴ (ἡ) primire, admitere | Jur. acceptare de succesiune.
ἀπόδρασις (ἡ) evadare.
ἀποδυσπετῶ v. a se demite, a se îndepărtà, a trădà.
ἀποδυτήριον (τὸ) locul unde se desbrăcau luptătorii.
ἀποδύω v. a desbracà. || —ομαι a se desbrăcà, —εἰς τὸν ἀγῶνα a luà parte la luptà.
ἀπόζεμα (τὸ) decocțiune.
ἀποζευγνύω v. a dejugà, a deshamà.
ἀπόζευξις (ἡ) dejugare, deshămare.
ἀποζέω v. a face decocțiune.
ἀποζημιῶ v. a despăgubì.
ἀποζημίωσις (ἡ) despăgubire.
ἀπόζω v. a scoate miros, a mirosì.
ἀποζῶ v. a trăì de azi pe mâine.
ἀποζωνύω v. a deschingà.
ἀποζωώνω v. a împrostì.
* ἀποθαλασσιὰ (ἡ) mare ferită de vânturi.
ἀποθαλασσῶ v. a demarà.
ἀποθάρρυνσις (ἡ) descurajare.
ἀποθαρρυντικός, ἡ, όν adj. descurajător.
ἀποθαρρύνω v. a descurajà.
ἀποθαυμάζω v. a se minunà.
ἀπόθεμα (τὸ) rezervă, depunere.
ἀποθεματικός, ἡ, όν adj. de rezervă, de depunere.
ἀποθεραπεία (ἡ) Med. complectarea tratamentului, apoterapie.
ἀποθεραπεύω v. Med. a complectà tratamentul.
ἀποθερίζω v. a terminà secerișul.
ἀπόθεσις (ἡ) depoziție, depunere.
ἀποθέτης (ὁ) coș de gunoiu.
ἀπόθετος (ὁ, η) — ον (τὸ) adj. lăsat la o parte, aruncat.
ἀποθέτω v. a depune.
ἀποθεῶ v. a divinizà.
ἀποθέωσις (ἡ) divinizare.
ἀποθηκάριος (ὁ) magazinier.
ἀποθήκευσις (ἡ) înmagazinare.
ἀποθηκεύω v. a înmagazinà.
ἀποθήκη (ἡ) depozit, magazie.
ἀποθηριῶ v. a însălbătecì.
ἀποθηρίωσις (η) însălbătăcire
ἀποθησαυρίζω v. a strânge bani.
ἀποθησαύρισις (ἡ) strângere de bani.
ἀποθησαυριστὴς (ὁ) strângător.
ἀπόθητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. indezirabil, nedorit.
ἀποθνήσκω v. a murì, a decedà.
ἀτολμάσυνσις (ἡ) îndrăzneală.
ἀπολμασύνω v. a face îndrăznet. || —ομαι a se obraznici.
ἀποίκησις (ἡ) emigrare, descălecare.
ἀποικία (ἡ) colonie.
ἀποικιακός, ἡ, όν adj. colonial.
ἀποικίζω v. a colonizà.
ἀποικισμὸς (ὁ) colonizație.
ἀποικιστὴς (ὁ) colonist.
ἀποικογενὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. creol.
ἄποικος (ὁ, ἡ) colon.
ἀποικῶ v. a se stabilì intr'o colonie.
ἀποινεὶ adv. fără pedeapsă.
ἀποκαθαίρω v. a curăți.
ἀποκάθαρσις (ἡ) curățire.
ἀποκαθαρτικός, ἡ, όν adj. curățitor. || Farm. — όν (τὸ) depurativ.
ἀποκαθηλῶ v. a scoate cuiele.
ἀποκαθήλωσις (ἡ) scoaterea cuielor | Bis. pogorire.
ἀποκαθιστῶ v. a căpătui, a reînființà, a restabilì, — πτωχευσαντα a reabilità. || —αμαι a se restabili.
* ἀποκαινουργῆς adv. din nou.
ἀποκαίω v. a terminà arderea.
ἀποκαλυπτήρια (τὰ) inaugurare.
ἀποκαλυπτικός, ἡ, όν adj. destăinuitor. Bis. apocaliptic.
ἀποκαλύπτω v. a desvăluì, a desveli | a destăinuì | a demascà | a inaugurà. || —ομαι a se descoperi | a se desvălui, ἀπεκαλύφθη s'a dat de gol.
ἀποκάλυψις (ἡ) desvelire, demascare | Bis. apocalips.
ἀποκαλῶ v. a denumi.
* ἀποκάμνω v. a terminà (o afacere,

un lucru) | a se istovi, a se obosi peste măsură.
* ἀποκαμωμὸς (ὁ) istovire, extenuare.
ἀποκαρτέρησις (ἡ) descurajare.
ἀποκαρτερῶ v. a se descurajà.
ἀποκαρῶ v. a aromì, a aţipì.
ἀποκάρωσις (ἡ) aromire, aţipeală.
ἀποκατάστασις (ἡ) restabilire | căpătuială | Jur. reabilitare, reintegrare.
* ἀποκατεινὸς, ἡ, ὸν adj. cel de desupt.
ἀπόκειμαι v. a fi depus, a fi în depozit. || Impers. — ται depinde.
ἀπόκεντρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. excentric, mărginaş.
ἀποκεντρῶ v. a descentralizà.
ἀποκέντρωσις (ἡ) descentralizare.
ἀποκεντρωτικὸς ἡ, ὸν adj. descentralizator.
ἀποκεφαλίζω v. a decapità.
ἀποκεφάλισις (ἡ) şi
ἀποκεφαλισμὸς (ὁ) decapitare, execuţie.
ἀποκεφαλιστὴς (ὁ) descăpăţânător.
ἀποκήρυκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. proscris.
ἀποκήρυξις (ἡ) proscripţie.
ἀποκηρύττω v. a interzice | a desmoşteni | a dezaprobà.
* ἀποκλαβεύω v. a terminà cu costoritul.
ἀποκλεισμὸς (ὁ) blocare | excludere.
ἀποκλειστικὸς, ἡ, ὸν adj. excluziv.
ἀποκλειστικότης (ἡ) excluzivism.
ἀπόκλειστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. exclus.
ἀποκλείω v. a exclude | a blocà. || —ομαι a se blocà, —ὀπὸ τῶν χιόνων a se înnămeţì.
ἀπόκληρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. desmoştenit.
ἀποκληρῶ v. a desmoştenì.
ἀποκλήρωσις (ἡ) desmoştenire.
ἀποκλίνω v. a scădeà, a slăbì, a scăpătà | a se plecà | a tinde, a aveà tendinţă.
ἀποκλισιόμετρον (τὸ) Arh. declinometru.
ἀπόκλισις (ἡ) aplecare, povârnire.
ἀποκοιμίζω v. a adormì (pe cineva).
ἀποκοίμισμα (τὸ) aţipitul, aromire.
ἀποκοιμῶμαι v. a adormì.
ἀποκόλλησις (ἡ) deslipire, descleire.
ἀποκολλῶ v. a deslipì, a desclei.
* ἀποκομβώνω v. a desbumbà.
ἀποκομιδὴ (ἡ) transferare.
ἀποκομίζω v. a (a)duce, a luà cu sine.
* ἀπόκομμα (τὸ) înţărcatul vez. ἀπογαλακτισμὸς.
ἀποκοπὴ (ἡ) tăiere, retezare. || κατ' —ὴν adv. cu toptanul.
ἀποκόπτω v. a retezà, a tăià | * a înţărcà | — τιμὴν a fixà un preţ, o învoeală.
* ἀποκοσκινίδι (τὸ) pleavă.
* ἀποκοτῶ v. a îndrăznì.
ἀπόκοχλιῶ v. a desşurubà.
ἀποκοχλίωσις (ἡ) desşurupare.
ἀποκρεύω v. a lăsà de sec.
ἀπόκρεως (ἡ) lăsatul secului.
* ἀποκρηάτικος, η, ον adj. al lăsatului de sec, carnavalesc.
ἀπόκρημνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. prăpăstios, ἀκτὴ—ος mal.
ἀποκρίνομαι v. a răspunde.
ἀπόκρισις (ἡ) răspuns, replică.
ἀποκριτικὸς ἡ, ὸν adj. de răspuns.
ἀπόκρουσις (ἡ) respingere.
ἀποκρουστικὸς, ἡ, ὸν adj. respingător.
ἀποκρούω v. a respinge.
ἀποκρύπτω v. a ascunde, a dosì.
ἀποκρυσταλλῶ v. a cristalizà.
ἀποκρυστάλλωσις (ἡ) cristalizare.
ἀπόκρυφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. secret, ocult, apocrif. || τὸ—ον subst. secretul.
ἀπόκρυψις (ἡ) ascundere, dosire.
ἀποκτείνω v. a omorì, a ucide.
* ἀποκτενίδι (τὸ) stim, rest de lână.
* ἀποκτενίζω v. a terminà pieptănatul.
ἀπόκτημα (τὸ) vez. ἀπόκτησις.
ἀποκτηνῶ v. a abrutizà, a tâmpì. || —ομαι a se bleguì.
ἀποκτήνωσις (ἡ) tâmpire.
ἀποκτηνωτικὸς, ἡ, ὸν adj. tâmpitor.
ἀπόκτησις (ἡ) dobândire, achiziţie.
ἀποκτῶ v. a dobândì | a căpătà.
ἀποκύημα (τὸ) produs, rezultat.
ἀποκυλίω v. a rostogolì.
* ἀποκωφαίνω v. a asurzì.
ἀπολάβειον (τὸ) Mar. boţ.

* ἀπολαβή (ἡ) câştig, profit, αἱ—αἱ leafă | folos.
ἀπολακτίζω v. a da cu piciorul.
ἀπολαμβάνω v. a se folosi, a se bucurà | a căpătà | a câştigà.
ἀπόλαυσις (ἡ) desfătare, plăcere, deliciu vez. ἡδονή.
ἀπολαυστικός, ἡ, ὀν adj. desfătător. || —ῶς adv.
ἀπολαύω v. a se bucurà | a se desfătà, a stăpâni | a câştigà, a profità.
ἀπόλειμμα (τὸ) rest.
ἀπολείπω v. a lipsì | a rămâne în urmă.
ἀπολειτουργῶ v. Bis. a terminà slujba.
ἀπολέμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerăzboit.
ἀπόλεμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerăzboinic.
ἀπολεπίζω v. a belì, a cojì,—ἰχθῦν a scoate solzii, —κάνναβιν a sbiciuà. || —ομαι a se cojì.
ἀπολέπισις (ἡ) cojire.
ἀπολεπτύνω v. a subţià.
ἀπολήγω v. a se terminà, a se isprăvì, a se sfârşì.
ἀπολιθῶ v. a împietrì, a înmărmurì. || —οῦμαι a încremenì, a se petrificà.
ἀπολίθωμα (τὸ) Miner. fosilă.
ἀπολίθωσις (ἡ) petrificare, încremenire.
ἀπολινῶ v. Chir. a face ligatură.
ἀπολίνωσις (ἡ) Chir. ligatură.
ἀπολιόρκητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neasediat.
ἀπολιπαίνω v. a scoate (petele de) grăsime.
ἀπολίπανσις (ἡ) scoaterea petelor de grăsime.
ἄπολις (ὁ, ἡ) — ι (τὸ) adj. fără patrie.
ἀπολίτευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepolitic.
ἀπολίτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necivilizat.
ἀπολιτογράφητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncetăţenit.
ἀπόλλυμι v. a pierde, a prăpădì. || —υμαι a se prăpădì. || —ολώς, υῖα, ὸς part. pierdut, τὸ—ὸς πρόβατον oaia cea rătăcită.
* ἀπολνῶ v. a da drumul vez. ἀπολύω.
ἀπολογητὴς (ὁ) Jur. apărător | Teol. apologet.
ἀπολογητικός, ἡ, ὀν adj. apărător | justificativ | Teol. apologetic.
ἀπολογία (ἡ) apărare, justificare.
ἀπολογισμὸς (ὁ) dare de seamă, bilanţ.
ἀπολογοῦμαι v. a se apărà.
* ἀπολοιφάδι (τὸ) bucăţică de săpun.
ἀπόλουσις (ἡ) abluţiune.
ἀπολυμαίνω v. a dezinfectà.
ἀπολύμανσις (ἡ) dezinfecţie.
ἀπολυμαντήριον (τὸ) sală de dezinfecţie.
ἀπολυμαντικός, ἡ, ὀν adj. dezinfectant, —ὸς κλιβανος etuvă de dezinfectare,
ἀπόλυσις (ἡ) eliberare, —ἐπ'ἀδείᾳ concediere, —ὑπαλλήλου revocare | Bis. —λειτουγίας otpust, ustar, —ἁμαρτημάτων deslegare.
ἀπολυταρχία (ἡ) absolutism.
ἀπολυταρχικός, ἡ, ὀν adj. absolutist.
ἀπολυτήριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. concediator, —οι ἐξετάσεις examene de bacalaureat. || — ον (τὸ) subst. Mil. certificat de eliberare | bacalaureat.
ἀπολυτίκιον (τὸ) Bis. apolis.
ἀπόλυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. absolut. || —ως adv. τὰ — ως ἀναγκαῖα strictul necesar.
* ἀπολυτὸς, ἡ, ὀν adj. nelegat, liber.
ἀπολυτρῶ v. a eliberà, a slobozì.
ἀπολύτρωσις (ἡ) liberare, slobozire | Bis. mântuire, izbăvire.
ἀπολυτρωτὴς (ὁ) —ώτρια (ἡ) liberator, slobozitor, izbăvitor.
ἀπολύω v. a deslegà, a desface, a eliberà, a da drumul, a desprinde, a deslănţuì | Bis. a se terminà.
ἀπομαγνητίζω v. a demagnetizà.
ἀπομαγνήτισις (ἡ) demagnetizare.
ἀπομαζαλισμὸς (ὁ) decatir.
ἀπομάκρυνσις (ἡ) îndepărtare, înlăturare.
ἀπομακρύνω v. a îndepărtà, a înlăturà. || —ομαι a se îndepărtà, a se abate, a se răzleţì. || —σμένος, η, ον part. răzleţ, depărtat.

* ἀπομανθάνω v. a desvăță.
ἀπόμαξις (ἡ) ștersul.
ἀπομάσσω v. a șterge.
ἀπομαχικός, ἡ, ὸν adj. al invalidului.
ἀπόμαχος (ὁ) invalid.
ἀπομεθύσκω v. a trezì, a desmeți.
ἀπομεθύω v. a se trezì, a se desmeți.
* ἀπομεινάρι (τὸ) rest, cupon.
ἀπομένω v. a rămâneà.
* ἀπομεσήμερον (τὸ) dupăprânz.
ἀπομετρῶ v. a terminà măsuratul.
ἀπομίμησις (ἡ) imitație.
ἀπομιμητικός, ἡ, ὸν adj. imitativ.
ἀπομιμοῦμαι v. a imità, a îngânà.
ἀπομνημονεύματα (τὰ) memorii.
ἀπομνημόνευσις (ἡ) învățatul pe de rost.
ἀπομνημονεύω v. a învățà pe de rost.
ἀπομνύω v. a negà prin jurământ.
ἀπομονῶ v. a izolà.
ἀπομόνωσις (ἡ) izolare.
ἀπομονωτὴρ (ὁ) izolator.
ἀπομονωτικός, ἡ, ὸν adj. izolatoriu.
ἀπομύζησις (ἡ) sugătură.
ἀπομύσσομαι v. a se șterge, a suflà.
ἀπομωραίνω v. a tâmpì.
ἀπομώρανσις (ἡ) tâmpenie.
ἀπονάρκῶ v. a ameți, a amorți.
ἀπονάρκωσις (ἡ) amorțire, toropeală.
ἀπονεκρῶ v. a mortificà.
ἀπονέκρωσις (ἡ) mortificare.
ἀπονεμητικός, ἡ, ὸν adj. atributiv.
ἀπονέμω v. a acordà, a deferì, a conferì.
ἀπονενοημένος, η, ον adj. nesăbuit, desperat. || —ως adv.
ἀπονεύρωσις (ἡ) Anat. aponevrozà.
ἀπονεύω v. a refuzà prin ridicarea capului.
ἀπόνηρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nevinovat.
ἀπονητὶ adv. vez. ἀπόνως.
* ἀπονιὰ (ἡ) nepăsare.
ἀπονίπτομαι v. a se spălà.
ἀπόνιπτρον (τὸ) spălăcanie.
ἀπόνοια (ἡ) nesăbuință.
ἀπονομὴ (ἡ) deferire, acordare | distribuire.
ἀπονομισματῶ v. a demonetizà.
* ἄπονος, η, ον adj. nepăsător, fără milă. || ως adv.
ἀπονυχίζω v. a scoate unghiile.
ἀποξειδῶ v. a dezoxidà.
ἀποξειδωσις (ἡ) dezoxidare.
ἀποξενῶ v. a înstrăinà, a alienà.
ἀποξένωσις (ἡ) înstrăinare, alienare.
ἀπόξεσις (ἡ) răzuire.
ἀποξέω v. a răzuì.
ἀποξηραίνω v. a secà, a uscà.
ἀποξήρανσις (ἡ) secare, uscare | drenare.
ἀποξηραντικός, ἡ, ὸν adj. usucător.
ἀποξυνίζω v. a dezacrì.
ἀ οξύνισμα (τὸ) dezacrire.
ἀπόξυσις (ἡ) răzuitul.
ἀποξύω v. vez. ἀποξέω.
* ἀπόπαιδον (τὸ) cel din urmă născut.
* ἀποπαίρνω v. a bruftuì, a luà în răspăr.
* ἀποπανινός, ἡ, ὸν adj. cel de asupra.
* ἀπόπασχα (τὸ) după Paști.
* ἀποπάτησις (ἡ) eșire afară, defecație.
* ἀπόπατος (ὁ) latrină, privată.
* ἀποπατῶ v. a eșì afară, a defeçà.
ἀπόπειρα (ἡ) încercare, tentativă.
ἀποπειρῶμαι v. a cercà, a tentà.
ἀπόπεμπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. (iz) gonit.
ἀποπέμπω v. a gonì.
ἀπόπεμψις (ἡ) concediere, izgonire.
ἀποπερατῶ v. a isprăvì, a sfârșì.
ἀποπεράτωσις (ἡ) isprăvitul, sfârșit, —δίκης închiderea dosarului.
* ἀποπίνω v. a golì paharul.
* ἀπόπιομα (τὸ) rămășiță,—τα (τὰ) scursuri.
ἀποπλάνησις (ἡ) rătăcire | seducțiune, ademenire.
ἀποπλανῶ v. a rătăcì | a seduce, a ademenì.
ἀποπλέω v. a luà largul.
ἀποπληκτικός, ἡ, ὸν adj. apoplectic, și
ἀπόπληκτος (ὁ, ἡ) damblagiu.
ἀποπληξία (ἡ) apoplexie, damblà.
ἀποπληρῶ v. a terminà umplerea, a umpleà definitiv.
* ἀποπληρωμὴ (ἡ) achitare (definitivă).
* ἀποπληρώνω v. a achità (definitiv).
ἀπόπλους (ὁ) Mar. plecare.
ἀπόπλυμα (τὸ) lătúri.
ἀποπλύνω v. a terminà spălatul.
ἀπόπλυσις (ἡ) terminarea spălatului.
ἀποπνέω v. a exalà, a răspândì aburi, mirosuri.
ἀποπνίγω v. a năbuși.

ἀποπνικτικός, ἡ, ὸν adj. înnăbuşitor.
ἀπόπνιξις (ἡ) înnăbuşire.
ἀποποίησις (ἡ) refuz | Jur. renunţare la succesiune.
ἀποποιοῦμαι v. a refuzà.
ἀποπομπή (ἡ) gonire, concediere.
ἄποπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. văzut de departe. || ἐξ—ου adv. din depărtare.
ἀπόπτυσις (ἡ) scuipătura | abjurare, vez. ἀπάρνησις.
ἀπόπτυστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. dispreţuit.
ἀποπτύω v. a scuipà | a abjurà.
ἀπόρημα (τὸ) îndoealà.
ἀπορηματικός, ἡ, ὸν adj. îndoelnic, dubitativ. || — ῶς adv.
ἀπόρθητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de necucerit.
ἀπορία (ἡ) îndoealà, incertitudine | uimire | strâmtoare, jenà (finan- * ἀποράκι (τὸ) trinc. [ciarà).
ἄπορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. impracticabil | uimitor | nevoiaş, sàrac.
ἀπορρακῶ v. a sdrenţui.
ἀπορράκωσις (ἡ) sdrenţuire.
ἀπορρέω v. a decurge, a isvorî.
ἀπόρρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. tainic, secret, misterios. || τὸ— ον subst. tainà, secret. || ἐν—φ, — ως adv. în tainà. || ὁ ἐξ — ων tainicul, secretarul particular.
ἀπόρριμα (τὸ) lepădătură.
ἀπορρίνημα (τὸ) pilitură.
* ἀπορριξιμιὸς, ἀ, ὸν adj. şi
ἀπορριπτέος, α, ον adj. de lepădat.
ἀπορρίπτω v. a lepădà, a respinge.
ἀπόρριψις (ἡ) lepădare, respingere.
ἀπόρροια (ἡ) izvorîre, emanare | urmare vez. συνέπεια.
ἀπορρόφησις (ἡ) suptul, absorpţie.
ἀπορροφητικός, ἡ, ὸν adj. sugativ | absorbitor, sugător.
ἀπορροφητικότης (ἡ) absorptivitate.
ἀπορροφῶ v. a suge, a absorbì.
ἀπορρώξ (ὁ, ἡ) adj. râpos, povârnitor. || ἡ— subst. mal.
ἀπορφανίζω v. a face pe cinevà orfan. || —ομαι a deveni orfan.
ἀπορφανισμός (ὁ) orfanizare.
ἀπορῶ v. a se mirà, a se uimì, a rămânea uimit | a se îndoì | a fi în lipsă (de bani).
ἀποσαθρῶ v. a putrezì.
ἀποσάθρωσις (ἡ) putrezire.
ἀπόσαξις (ἡ) deşelare.
ἀποσαρκῶ v. a descărnà.
ἀποσάρκωσις (ἡ) descărnare.
ἀποσάττω v. a deşelà.
ἀπόσβεσις (ἡ) stingere (a luminei) | ştergere (a scrisului) | amortisment (al datoriei).
ἀποσβεστικός, ἡ, ὸν adj. stingător, amortisant | Jur. — ἡ παραγραφὴ prescripţiune liberatorie.
ἀποσβύνω v. a stinge | a şterge | a amortizà.
ἀποσείω v. a sgudui, a scuturà.
* ἀποσίγαρον (τὸ) muc de ţigară.
ἀποσιώπησις (ἡ) reticenţă, tăcere.
ἀποσιωπητικός, ἡ, ὸν adj. de reticenţă, σημεῖον—ὸν punct de suspensie.
ἀποσιωπῶ v. a trece sub tăcere.
ἀποσκευάζω v. a dezechipà.
ἀποσκευαὶ (αἱ) bagaje.
ἀποσκίρτησις (ἡ) defecţiune.
ἀποσκιρτῶ v. a face defecţiune.
ἀποσκλήρυνσις (ἡ) învârtoşare.
ἀποσκληρύνω v. a învârtoşà.
ἀποσκοπῶ v. a vizà.
ἀποσκορακίζω v. a se lepădà.
ἀποσκοράκισις (ἡ) lepădare.
ἀποσμήχω v. a curăţì, a şterge.
ἀποσόβησις (ἡ) înlăturare.
ἀποσοβῶ v. a înlăturà.
ἀποσπαργανῶ v. a desfăşà.
ἀπόσπασις (ἡ) desprindere, detaşare.
ἀπόσπασμα (τὸ) Mil. detaşament | —βιβλίου extras.
ἀποσπασματάρχης (ὁ) şef de detaşament.
* ἀποσπερὶς adv. decuseară.
ἀποσπερματίζω v. a ejaculà.
ἀποσπερμάτισις (ἡ) ejaculare.
* ἀποσπόρι (τὸ) restul semînţei | ultimul copil.
ἀποσπῶ v. a smulge, a desprinde.
ἀπόσταγμα (τὸ) esenţă.
ἀποστάζω v. a distilà.
ἀποστάθμισις (ἡ) darà.
* ἀποσταίνω v. a obosì.
ἀποστακτήριον (τὸ) distilerie.

ἀποστάκτης (ὁ) distilator.
* ἀποστάλλαγμα (τὸ) vez. ἀπόσταγμα.
* ἀποσταλλάζω v. vez. ἀποστάζω.
* ἀπόσταμα (τὸ) oboseală.
ἀπόσταξις (ἡ) distilare.
ἀποστασία (ἡ) răzvrătire | Bis. apostazie.
ἀποστασιόμετρον (τὸ) distanţometru.
ἀπόστασις (ἡ) distanţă, cale.
ἀποστάτης (ὁ) răzvrătit | Bis. apostat.
ἀποστατῶ v. a se răsvrăti | Bis. a se apostazià.
* ἀποστάφυλον (τὸ) ciorchinel, vez. ἀποτρυγίδι.
ἀποστειρῶ v. a steriliză, a pasterizà.
ἀποστείρωσις (ἡ) sterilizare.
ἀποστέλλω v. a trimite, a expedià.
ἀποστενῶ v. a strâmtà, a îngustà.
ἀποστένωσις (ἡ) strâmtare.
ἀποστεοῦμαι v. a se osificà.
ἀποστέργω v. a renunţà.
ἀπροστέρησις (ἡ) lipsă, privaţiune.
ἀποστερῶ v. a privà, —εὐνοίας a disgraţià.
ἀποστηθίζω v. a învăţà pe de rost.
ἀποστήθισις (ἡ) învăţătură pe de rost.
ἀπόστημα (τὸ) abces.
ἀποστολεύς (ὁ) trimiţător, expeditor.
ἀποστολή (ἡ) trimitere, expediere | expediţie, misiune | Com. expediţiune | delegaţie | apostolat.
ἀποστολικός, ἡ, ὸν adj. apostolic.
ἀποστολικότης (ἡ) apostolat.
ἀπόστολος (ὁ) apostol | Bis. varhovnic.
ἀποστομῶ v. a închide gura cuivà, a confundà.
ἀποστόμωσις (ἡ) închiderea gurei cuivà, confundare.
* ἀποστραγγιδι (τὸ) scursură.
* ἀποστραγγίζω v. a stoarce ultimele picături.
* ἀποστράγγισις (ἡ) stoarcerea ultimelor picături.
ἀποστρατεία (ἡ) retragere.
ἀποστράτευσις (ἡ) demobilizare.
ἀποστρατεύω v. a pune în retragere, a demobilizà. || —ομαι a se retrage din armată.
ἀποστρατοπεδεύω v. a ridicà tagărul.
ἀπόστρατος (ὁ) retras din armată.
ἀποστρέφω v. a întoarce din drum. || —ομαι a înscârbì, a detestà | a apostrofà.
ἀποστροφή (ἡ) scârbire, desgust, aversiune | Ret. apostrofă.
ἀπόστροφος (ἡ) Gram. paieric, apos-
* ἀποστυψίδι (τὸ) poşircă. [trof.
ἀποσυμφόρησις (ἡ) decongestie.
ἀποσυγκεντρῶ v. a desconcentrà.
ἀποσυγκέντρωσις (ἡ) desconcentrare.
ἀποσυνάγωγος (ὁ, ἡ) — ὸν (τὸ) adj. excomunicat.
ἀποσυνηθίζω v. a (se)desobicinui.
ἀποσύνθεσις (ἡ) descompunere.
ἀποσυνθετικός, ἡ, ὸν adj. descompu-
ἀποσυνθέτω v. a descompune. [nător.
ἀποσυνοφρυῶ v. a descruntà.
ἀποσυνοφρύωσις (ἡ) descruntare.
ἀποσύρω v. a retrage. || —ομαι a se retrage.
ἀποσφραγίζω v. a ridicà pecetea.
ἀποσφράγισις (ἡ) şi
ἀποσφράγισμα (τὸ) despecetluire.
* ἀπόσχολος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. părăsitor de şcoală.
* ἀποσώνω v. a complectà, a isprăvì.
ἀποτακτικός (ὁ) Mil. al reformei.
ἀποταμίευμα (τὸ) şi
ἀποταμίευσις (ἡ) Fin. economie, depunere.
ἀποταμιευτικός, ἡ, ὸν adj. economisitor.
ἀποταμιεύω v. a economisì, a depune la cassa de economii.
ἀπόταξις (ἡ) Mil. reformă.
ἀποτάσσω v. Mil. a reformà. || —ομαι a renunţà | a se lepadà.
ἀποτείνω v. a adresà. || —ομαι a se adresà.
ἀποτελειώνω v. a săvârşì, a terminà, | a omorî.
ἀποτελείωσις (ἡ) săvârşire, terminare, sfârşit.
ἀποτέλεσμα (τὸ) rezultat, efect.
ἀποτελεσματικός, ἡ, ὸν adj. eficace.
ἀποτελεσματικότης (ἡ) eficacitate.
ἀποτελματοῦμαι v. a se îmlăştinà.
ἀποτελμάτωσις (ἡ) îmlăştinare.
ἀποτελῶ v. a constitui, a formà. || —οῦμαι a se compune.
ἀποτέμνω v. a retezà.

ἀποτεφρῶ v. a incinerà.
ἀποτέφρωσις (ἡ) incinerare, crematiune.
ἀποτεφρωτήριον (τὸ) crematoriu.
ἀποτίθημι v. a depune.
ἀποτίλλω v. a scămoșà.
ἀποτιμῶ v. a stimà, a taxà.
ἀποτίναξις (ἡ) scuturat, scuturătură.
ἀποτινάσσω v. a scuturà.
ἀποτίνω v. a plăti, a achità, – ποινήν a ispăși.
ἀπότισις (ἡ) plată, achitare, —ποινῆς ispășire.
ἀπότιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neudat, nestropit.
ἀποτίω v. vez. ἀποτίνω.
ἀποτολμῶ v. a îndrăzni, a cutezà.
ἀποτομή (ἡ) retezare.
ἀπότομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. povârnit, râpos | brusc, aspru. || — ως adv.
* ἀποτραβῶ v. a retrage.
ἀποτραχύνω v. a face aspru.
* ἀποτρελλαίνω v. a înnebuni.
ἀποτρεπτικός, ή, όν adj. despovățuitor.
ἀποτρέπω v. e despovățui, a desfătuì | a depărtà, a înlăturà.
ἀποτρίβω v. a frecà pentru a șterge (o pată).
ἀποτρόπαιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. groaznic, cumplit. || —ως adv.
ἀποτροπή (ἡ) despovățuire, desfătuire | înlăturare.
ἀποτροπιάζομαι v. a-i fi scârbă.
ἀποτροπιασμός (ὁ) scârbă.
ἀποτροχοπεδῶ v. a despiedicà.
* ἀποτρυγίδι (τὸ) ciorchinel.
ἀποτρυγῶ v. a terminà culesul viilor.
ἀποτρώγω v. a terminà masa.
ἀποτυγχάνω v. a nu izbutì.
ἀποτυπῶ v. a calchià, a stampà.
ἀποτύπωμα (τὸ) clișeu.
ἀποτύπωσις (ἡ) clișaj, stampă.
ἀποτυφλῶ v. a orbì.
ἀποτύφλωσις (ἡ) orbire.
ἀποτυφλωτικός, ή, όν adj. orbitor.
ἀποτυχία (ἡ) neizbândă.
ἄπους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. fără picioare | Zool. apod.
ἀπουσία (ἡ) absență, lipsă.
ἀπουσιάζω v. a se absentà.
* ἀποφάγι (τὸ) desert, resturile mesei.
ἀποφαίνομαι v. a se declarà, a se pronunță | a emite părerea.
ἀπόφανσις (ἡ) declarație, emiterea ideei.
ἀποφαντικός, ή, όν adj. sentențios.
ἀποφασίζω v. a se hotărî | a se îndurà | Jur. a pronunță, a hotărî | a decretà (p. decretele regale) | *a condamnà (p. boală).
ἀπόφασις (ἡ) hotărîre, decizie, rezoluție | decret | sentință.
ἀποφασιστικός, ή, όν adj. hotărîtor, —ἄνθρωπος om hotărît.
ἀποφασιστικότης (ἡ) însușirea de a fi hotărît.
ἀποφάσκω v. a negà.
ἀποφατικός, ή, όν adj. negativ. || — ως adv.
ἀποφέρω v. a produce, a raportà.
ἀποφεύγω v. a ocoli, a evità.
ἀπόφθεγμα (τὸ) sentință, apoftegmă
ἀποφθεγματικός, ή, όν adj. sentențios
ἀποφλοιῶ v. a descojì.
ἀποφλοίωσις (ἡ) descojire.
ἀποφοιτήριον (τὸ) certificat de absolvire.
ἀποφοίτησις (ἡ) absolvire, absolvență.
ἀπόφοιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. absolvent.
ἀποφοιτῶ v. a absolvì.
ἀποφορά (ἡ) miros urît, duhoare.
ἀποφόριον (τὸ) droagă.
ἀπόφραξις (ἡ) obstrucție, astupare.
ἀποφράς (ἡ) zi nefastă.
ἀποφράσσω v. a astupà.
ἀποφυγή (ἡ) ocolire, evitare.
ἀποφυλακίζω v. a eliberà de la închisoare.
ἀποφυλάκισις (ἡ) eliberare de la închisoare.
ἀποφυλλίζω v. a desfoià.
ἀποφύλλισις (ἡ) desfoiere.
ἀπόφυσις (ἡ) Anat. apofiză.
ἀποφώλιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. oribil, hidos.
* ἀποχαιρετίζω v. vez. ἀποχαιρετῶ.
ἀποχαιρετισμός (ὁ) adio, rămas bun.
ἀποχαιρετιστήριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de adio.
ἀποχαιρετῶ v. a salutà de plecare.
ἀποχαλινῶ v. a desfrânà.
ἀποχαλίνωσις desfrânare.
ἀποχαλυβῶ v. a oțelì, a călì.

ἀποστάκτης (ὁ) distilator.
* ἀποστάλλαγμα (τὸ) vez. ἀπόσταγμα.
* ἀποσταλλάζω v. vez. ἀποστάζω.
* ἀπόσταμα (τὸ) oboseală.
ἀπόσταξις (ἡ) distilare.
ἀποστασία (ἡ) răzvrătire | Bis. apostazie.
ἀποστασιόμετρον (τὸ) distanţometru.
ἀπόστασις (ἡ) distanţă, cale.
ἀποστάτης (ὁ) răzvrătit | Bis. apostat.
ἀποστατῶ v. a se răsvrăti | Bis. a se apostazià.
* ἀποστάφυλον (τὸ) ciorchinel, vez. ἀποτρυγίδι.
ἀποστειρῶ v. a steriliză, a pasterizà.
ἀποστείρωσις (ἡ) sterilizare.
ἀποστέλλω v. a trimite, a expedià.
ἀποστενῶ v. a strâmtà, a îngustà.
ἀποστένωσις (ἡ) strâmtare.
ἀποστεοῦμαι v. a se osificà.
ἀποστέργω v. a renunţà.
ἀποστέρησις (ἡ) lipsă, privaţiune.
ἀποστερῶ v. a privà, —εὐνοίας a disgraţià.
ἀποστηθίζω v. a învăţà pe de rost.
ἀποστήθισις (ἡ) învăţătură pe de rost.
ἀπόστημα (τὸ) abces.
ἀποστολεύς (ὁ) trimiţător, expeditor.
ἀποστολή (ἡ) trimitere, expediere | expediţie, misiune | Com. expediţiune | delegaţie | apostolat.
ἀποστολικός, ἡ, ὸν adj. apostolic.
ἀποστολικότης (ἡ) apostolat.
ἀπόστολος (ὁ) apostol | Bis. varhovnic.
ἀποστομῶ v. a închide gura cuivà, a confundà.
ἀποστόμωσις (ἡ) închiderea gurei cuivà, confundare.
* ἀποστραγγιδι (τὸ) scursură.
* ἀποστραγγίζω v. a stoarce ultimele picături.
* ἀποστράγγισις (ἡ) stoarcerea ultimelor picături.
ἀποστρατεία (ἡ) retragere.
ἀποστράτευσις (ἡ) demobilizare.
ἀποστρατεύω v. a pune în retragere, a demobilizà. || —ομαι a se retrage din armată.
ἀποστρατοπεδεύω v. a ridicà tagărul.
ἀπόστρατος (ὁ) retras din armată.
ἀποστρέφω v. a întoarce din drum. || —ομαι a înscârbì, a detestà | a apostrofà.
ἀποστροφή (ἡ) scârbire, desgust, aversiune | Ret. apostrofă.
ἀπόστροφος (ἡ) Gram. paieric, apostrof.
* ἀποστυψίδι (τὸ) poşircă.
ἀποσυμφόρησις (ἡ) decongestie.
ἀποσυγκεντρῶ v. a desconcentrà.
ἀποσυγκέντρωσις (ἡ) desconcentrare.
ἀποσυνάγωγος (ὁ, ἡ) — ὸν (τὸ) adj. excomunicat.
ἀποσυνηθίζω v. a (se)desobicinui.
ἀποσύνθεσις (ἡ) descompunere.
ἀποσυνθετικός, ἡ, ὸν adj. descompunător.
ἀποσυνθέτω v. a descompune.
ἀποσυνοφρυῶ v. a descruntà.
ἀποσυνοφρύωσις (ἡ) descruntare.
ἀποσύρω v. a retrage. || —ομαι a se retrage.
ἀποσφραγίζω v. a ridicà pecetea.
ἀποσφράγισις (ἡ) şi
ἀποσφράγισμα (τὸ) despecetluire.
* ἀπόσχολος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. părăsitor de şcoală.
* ἀποσώνω v. a complectà, a isprăvì.
ἀποτακτικός (ὁ) Mil. al reformei.
ἀποταμίευμα (τὸ) şi
ἀποταμίευσις (ἡ) Fin. economie, depunere.
ἀποταμιευτικός, ἡ, ὸν adj. economisitor.
ἀποταμιεύω v. a economisì, a depune la cassa de economii.
ἀπόταξις (ἡ) Mil. reformă.
ἀποτάσσω v. Mil. a reformà. || —ομαι a renunţà | a se lepadà.
ἀποτείνω v. a adresà. || —ομαι a se adresà.
ἀποτελειώνω v. a săvârşì, a terminà, | a omorî.
ἀποτελείωσις (ἡ) săvârşire, terminare, sfârşit.
ἀπότελεσμα (τὸ) rezultat, efect.
ἀποτελεσματικός, ἡ, ὸν adj. eficace.
ἀποτελεσματικότης (ἡ) eficacitate.
ἀποτελματοῦμαι v. a se îmlăştinà.
ἀποτελμάτωσις (ἡ) îmlăştinare.
ἀποτελῶ v. a constitui, a formà. || —οῦμαι a se compune.
ἀποτέμνω v. a retezà.

ἀποτεφρῶ v. a incinerà.
ἀποτέφρωσις (ἡ) incinerare, cremaţiune.
ἀποτεφρωτήριον (τὸ) crematoriu.
ἀποτίθημι v. a depune.
ἀποτίλλω v. a scămoşà.
ἀποτιμῶ v. a stimà, a taxà.
ἀποτίναξις (ἡ) scuturat, scuturătură.
ἀποτινάσσω v. a scuturà.
ἀποτίνω v. a plăti, a achità, – ποινὴν a ispăşi.
ἀπότισις (ἡ) plată, achitare, —ποινῆς ispăşire.
ἀπότιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neudat, nestropit.
ἀποτίω v. vez. ἀποτίνω.
ἀποτολμῶ v. a îndrăzni, a cutezà.
ἀποτομὴ (ἡ) retezare.
ἀπότομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. povârnit, râpos | brusc, aspru. || — ως adv.
* ἀποτραβῶ v. a retrage.
ἀποτραχύνω v. a face aspru.
* ἀποτρελλαίνω v. a înnebuni.
ἀποτρεπτικὸς, ἡ, ὸν adj. despovăţuitor.
ἀποτρέπω v. e despovăţuì, a desfătuì | a depărtà, a înlăturà.
ἀποτρίβω v. a frecà pentru a şterge (o pată).
ἀποτρόπαιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. groaznic, cumplit. || —ως adv.
ἀποτροπὴ (ἡ) despovăţuire, desfătuire | înlăturare.
ἀποτροπιάζομαι v. a-i fi scârbă.
ἀποτροπιασμὸς (ὁ) scârbă.
ἀποτροχοπεδῶ v. a despiedicà.
* ἀποτρυγίδι (τὸ) ciorchinel.
ἀποτρυγῶ v. a terminà culesul viilor.
ἀποτρώγω v. a terminà masa.
ἀποτυγχάνω v. a nu izbutì.
ἀποτυπῶ v. a calchià, a stampà.
ἀποτύπωμα (τὸ) clişeu.
ἀποτύπωσις (ἡ) clişaj, stampă.
ἀποτυφλῶ v. a orbì.
ἀποτύφλωσις (ἡ) orbire.
ἀποτυφλωτικὸς, ἡ, ὸν adj. orbitor.
ἀποτυχία (ἡ) neizbândă.
ἄπους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. fără picioare | Zool. apod.
ἀπουσία (ἡ) absenţă, lipsă.
ἀπουσιάζω v. a se absentà.
* ἀποφάγι (τὸ) desert, resturile mesei.
ἀποφαίνομαι v. a se declarà, a se pronunţà | a emite părerea.
ἀπόφανσις (ἡ) declaraţie, emiterea ideei.
ἀποφαντικὸς, ἡ, ὸν adj. sentenţios.
ἀποφασίζω v. a se hotărî | a se îndurà | Jur. a pronunţà, a hotărî | a decretà (p. decretele regale) | *a condamnà (p. boală).
ἀπόφασις (ἡ) hotărîre, decizie, rezoluţie | decret | sentinţă.
ἀποφασιστικὸς, ἡ, ὸν adj. hotărîtor, —ἄνθρωπος om hotărît.
ἀποφασιστικότης (ἡ) însuşirea de a fi hotărît.
ἀποφάσκω v. a negà.
ἀποφατικὸς, ἡ, ὸν adj. negativ. || — ως adv.
ἀποφέρω v. a produce, a raportà.
ἀποφεύγω v. a ocolì, a evità.
ἀπόφθεγμα (τὸ) sentinţă, apoftegmă
ἀποφθεγματικὸς, ἡ, ὸν adj. sentenţios
ἀποφλοιῶ v. a descojì.
ἀποφλοίωσις (ἡ) descojire.
ἀποφοιτήριον (τὸ) certificat de absolvire.
ἀποφοίτησις (ἡ) absolvire, absolvenţă.
ἀπόφοιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. absolvent.
ἀποφοιτῶ v. a absolvì.
ἀποφορὰ (ἡ) miros urît, duhoare.
ἀποφόριον (τὸ) droagă.
ἀπόφραξις (ἡ) obstrucţie, astupare.
ἀποφρὰς (ἡ) zi nefastă.
ἀποφράσσω v. a astupà.
ἀποφυγὴ (ἡ) ocolire, evitare.
ἀποφυλακίζω v. a eliberà de la închisoare.
ἀποφυλάκισις (ἡ) eliberare de la închisoare.
ἀποφυλλίζω v. a desfoià.
ἀποφύλλισις (ἡ) desfoiere.
ἀπόφυσις (ἡ) Anat. apofiză.
ἀποφώλιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. oribil, hidos.
* ἀποχαιρετίζω v. vez. ἀποχαιρετῶ.
ἀποχαιρετισμὸς (ὁ) adio, rămas bun.
ἀποχαιρετιστήριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de adio.
ἀποχαιρετῶ v. a salutà de plecare.
ἀποχαλινῶ v. a desfrânà.
ἀποχαλίνωσις desfrânare.
ἀποχαλυβῶ v. a oţeli, a călì.

ἀποχαλύβωσις oţelire, călire.
ἀποχαυνῶ v. a moleşi.
ἀποχαύνωσις (ἡ) moleşire.
ἀποχαυνωτικός, ἡ, ὸν adj. moleşitor.
ἀποχειροβίωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. muncitor manual.
ἀποχερσῶ v. a înţeleni.
ἀποχέρσωσις (ἡ) înţelenire.
ἀποχετεία (ἡ) canalizaţie.
ἀποχέτευσις (ἡ) canalizare.
ἀποχετευτικός, ἡ, ὸν adj. canalizator.
ἀποχετεύω v. a canaliza.
* ἀπόχη (ἡ) căncioc.
ἀποχή (ἡ) abstinenţă | Jur. repudiere de succesiune.
ἀποχρεμπτικός, ἡ, ὸν adj. expectorant.
ἀπόχρεμψις (ἡ) expectoraţie.
ἀποχρωματίζω v. a decolorà. || — ομαι a se decolorà, a se spălăci.
ἀποχρωματισμός (ὁ) decolorare.
ἀποχρῶν, ῶσα, ῶν adj. suficient, satisfăcător. || — ώντως adv. destul.
ἀπόχρωσις (ἡ) nuanţă, culoare.
ἀποχρωστικός, ἡ, ὸν adj. decolorant.
ἀποχυδαΐζω v. a trivializà.
ἀποχωμάτωσις (ἡ) ridicatul pământului dărâmăturilor.
ἀποχώρησις (ἡ) retragere, plecare.
ἀποχωρητήριον (τὸ) retiradă, latrină.
ἀποχωρίζω v. a despărţi, a separà.
ἀποχωρισμός (ὁ) despărţire, separaţiune.
ἀποχωρῶ v. a se retrage.
* ἀπόψε adv. deseară.
* ἀποψινός, ἡ, ὸν adj. de astăseară.
ἀποψιλῶ v. a epilà.
ἀποψίλωσις (ἡ) epilare.
ἀποψιλωτικός, ἡ, ὸν adj. epilator.
ἄποψις (ἡ) punct de vedere, privire.
ἀποψυκτικός, ἡ, ὸν adj. refrigerent.
ἀπόψυξις (ἡ) refrigeraţie.
ἀποψύχω v. a refrigerà.
ἀπραγματοποίητος (ὁ, (ἡ) — ον (τὸ) adj. nerealizabil.
ἀπραγμονῶ v. a nu se ocupà.
ἀπραγμοσύνη (ἡ) lipsă de ocupaţie.
ἀπράγμων (ὁ) fără ocupaţie.
ἄπρακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neactiv, cel care n'a reuşit la cevà, ori n'a obţinut | *nemanierat.
ἀπρακτῶ v. a sta inactiv.
ἀπραξία (ἡ) neactivitate, lipsă de afaceri, stagnaţie.
ἀπρέπεια (ἡ) necuviinţă.
ἀπρεπής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. necuviincios. || — ῶς adv.
* ἀπριλιάτικος, η, ον adj. de April.
Ἀπρίλιος (ὁ) April(ie).
ἀπρὶξ adv. cu tenacitate, morţiş.
ἀπροαίρετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. involuntar.
ἀπροβίβαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepromovat, neînaintat.
ἀπρόβλεπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neprevăzut.
ἀπροβλεψία (ἡ) neprevedere.
ἀπρογύμναστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neantrenat.
ἀπρόθεσμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără termen. || — ως adv.
ἀπροθυμία (ἡ) indolenţă nepăsare.
ἀπρόθυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. indolent. || — ως adv.
* ἀπροίκιστος, η, ον adj. şi
ἄπροικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedotat.
ἀπροκάλυπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedisimulat. || — ως adv. pe şleau.
ἀπροκατάληπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neprevenit, imparţial. || — ως adv.
ἀπρόκοπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepricopsit.
ἀπρόκλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inevitabil.
ἀπρομελέτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepremeditat. || — ως adv.
ἀπρονοησία (ἡ) neprevedere.
ἀπρονόητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neprevăzut. || — ως adv.
ἀπροοιμίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără preambul. || — ως adv.
ἀπρόοπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neprevăzut. || — ως adv.
ἀπροπαρασκεύαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. şi
ἀπροπαράσκευος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepregătit.
ἀπρόσβατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inaccesibil.
ἀπρόσβλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inatacabil.
ἀπρόσδεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inadmisibil.

ἀπροδιόριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedeterminat. || —ως adv.
ἀπροσδόκητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neașteptat. || —ως adv. pe negândite.
ἀπρόσεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neatent. || —ως adv.
ἀπροσεξία (ἡ) nebăgare de seamă, neatenție.
ἀπροσηγορία (ἡ) neafabilitate.
ἀπροσήγορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neafabil. || —ως adv.
ἀπρόσθετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neadăogat, neadunat.
ἀπρόσιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de neapropiat, inaccesibil.
* ἀπροσκάλεστος, η, ον adj. și
ἀπροσκλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepoftit.
ἀπρόσκοπτος (ὁ, η) — ον (τὸ) adj. neîmpiedicat. || —ως adv.
ἀπροσκύνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînchinat.
ἀπροσμάχητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. (de) neînvins.
ἀπρόσοδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără venit.
ἀπροσπέλαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de neapropiat.
ἀπροσποίητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neprefăcut. || — ως adv.
ἀπροστάτευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neocrotit, nesprijinit, neapărat.
ἀπρόσφορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepotrivit. || —ως adv.
ἀπροσφώνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerostit | neîntâmpinat cu alocuἀπροσωπία (ἡ) impersonalitate. ție.
ἀπροσωπόληπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepărtinitor, imparțial.
ἀπροσωπολησία (ἡ) imparțialitate.
ἀπρόσωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. impersonal | Gram. unipersonal.
ἀπροφάσιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără pricină, pretext. || —ως adv.
ἀπρόφερτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerostit.
ἀπροφήτευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neprofetizat.
ἀπροφύλακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepăzit, fără precauțiune.
ἀπροφυλαξία (ἡ) nepaza, lipsa de precauțiune.
ἀπροχώρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînaintat. || τὸ — ον subst. impas.
ἄπταιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără greș, infailibil. || —ως adv.
ἄπτερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără pene | Zool. apter.
ἀπτόητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără teamă, cutezător. || τὸ—ον subst. intrepiditate, cutezanță. || —ως adv.
ἅπτομαι v. a stinge, μή μου — ου fr. foarte sensibil.
ἅπτρα (ἡ) fitil.
ἀπτροθήκη (ἡ) teacă de fitil.
ἄπτυκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncreștit, deîndoit vez. ἁβίπλωτος.
ἄπτυστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nescuipat.
ἀπτυχίωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără diplomă.
ἅπτω v. a aprinde | * fr. εἰς τὸ ἄψε σβύσε la iuțeală.
ἄπτωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necăzut.
ἀπτώχευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesărăcit, fără faliment.
ἀπύλωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără porți, deschis, στόμα—ον clanță.
ἀπύργωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără turnuri, nefortificat.
ἀπυρεξία (ἡ) lipsă de febră, apirexie.
ἀπύρετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. apiretic.
ἀπύρηνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără sâmbure.
ἀπύρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncins.
ἀπώθησις (ἡ) respingere, repulsiune.
ἀπωθῶ v. a respinge.
ἀπώλεια (ἡ) pierdere, οἶκος—ας casă de prostituție.
ἀπώλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nevândut.
ἀπωμάτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîndopat.
ἀπών, οὖσα ὸν adj. part. absent.
ἄπωσις (ἡ) respingere.
ἀπωστικός, ἡ, ὸν adj. respingător.
ἀπώτατος, η, ον adj. superl. cel mai departe. || —άτω adv.

ἀπώτερος, α, ον adj. comp. mai departe, îndepărtat. || —ον, —ω adv. mai departe.
ἄρα conj. deci, aşa dar, prin urmare.
ἀρὰ (ἡ) blestem.
ἀραβάλευρον (τὸ) mălaiu.
ἀραβιδοφόρος (ὁ) carabinier.
ἀραβικός, ἡ, ὸν adj. arab, arabesc.
ἀραβίς (ἡ) carabină.
ἀραβισμός (ὁ) arabism.
ἀραβιστί adv. arabeşte.
ἀραβόσιτος (ὁ) porumb, păpuşoiu.
ἀραβούργημα (τὸ) arabesc.
ἄρα γε adv. oare, doar.
* ἄραγμα (τὸ) ancorare.
* ἀράδα (ἡ) rând, şir, şiră.
* ἀραδιάζω v. a rândui, a înşirà, a aranjà | a mustrà.
* ἀράδιασμα (τὸ) înşirare | mustrare.
* ἀραδικῶς adv. la rând.
* ἀραδωτός, ἡ, ὸν adj. vărgat.
* ἀράζω v. a ancorà.
* ἀραθυμία (ἡ) supărare.
* ἀράθυμος, η, ον adj. supărăcios.
* ἀραθυμῶ v. a se supărà.
ἀραιόθριξ (ὁ, ἡ) adj. cu păr rar.
ἀραιομετρία (ἡ) areometrie.
ἀραιομετρικός, ἡ, ὸν adj. areometric.
ἀραιόμετρον (τὸ) areometru.
ἀραιόπτιλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu pene rare.
ἀραιός, ά, όν adj. răzleţ, rar, subţire | înpepărtat | presărat.
ἀραιότης (ἡ) răzleţie, raritate.
ἀραιῶ v. a afânà, a rărì, a răzleţì | a subţià.
ἀραίωμα (τὸ) rarişte.
ἀραιώσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de rărit, de rarefiat.
ἀραίωσις (ἡ) rărire.
ἀραιωτικός, ἡ, ὸν adj. răritor.
ἄρακος (ὁ) Bot. măzăriche.
* ἀραξοβόλι (τὸ) loc de ancorare,
* ἀραποσίτι (τὸ) porumb vez. ἀραβόσιτος.
* ἀραποσυκιὰ (ἡ) smochin de Barbaria.
* ἀραπόσυκον (τὸ) smochină de Barbaria.
ἀράχνη (ἡ) păiajen, ἱστὸς τῆς —ης şi
* ἀραχνιὰ (ἡ) păinjiniş.
* ἀραχνιάζω v. a acoperì cu păiajeni.
ἀράχνιον (τὸ) Bot. păinjen.
ἀραχνοειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. păinjiniu | Zool. τὰ — ῆ aracnoidele | Anat. —ὴς aracnoidă.
ἀραχνοσκεπής (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. acoperit cu păiajeni.
ἀραχνοϋφὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. ţesut de păiajen. || —ὲς (τὸ) tul.
Ἄραψ (ὁ) Arab.
* ἀρβάλι (τὸ) crăcană.
ἀρβύλη (ἡ) bocancă, ciobotă.
ἀρβυλὶς (ῆ) galoş.
ἀρβυλοποιεῖον (τὸ) ciobotărie.
ἀρβυλοποιὸς (ὁ) ciobotar.
* ἀργάζω v. a tăbăci.
* ἄργασιος, η, ον adj. netăbăcit.
* ἀργατοδουλειὰ (ἡ) argăţie.
* ἀργατοδούλης (ὁ) argat.
ἀργέλοφος (ὁ) ţurloiu.
* ἄργητα (ἡ) întârziere vez. ἀργοπορία.
ἀργία (ἡ) trândăvie | repaos | neocupaţie | Mil. neactivitate | Bis. argo
ἀργίλλιον (τὸ) aluminiu. [situl
ἄργιλλος (ἡ) humă, clisă, lut.
ἀργιλλοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cli
ἀργιλλῶ v. a humuì. [sos
ἀργιλλώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. lutos, humos.
ἀργιλλωρυχεῖον (τὸ) lutărie.
* ἀργοκινησία (ἡ) încetineală vez. βραδύτης.
* ἀργοκίνητος, η, ον adj. încetinel.
* ἀργολογία (ἡ) trăncănit, flecărit.
* ἀργολόγος (ὁ) flecar.
* ἀργολογῶ v. a flecărì, a trăncănì.
* ἀργομισθία (ἡ) sinecură.
* ἀργόμισθος (ὁ) sinecurist.
ἀργοναύτης (ὁ) argonaut.
* ἀργοπατῶ v. a călcà rar.
ἀργοποιῶ v. Bis. a argosì.
* ἀργοπορία (ἡ) zăbavă, întârziere.
* ἀργοπορῶ v. a zăbovì, a întârzià.
* ἀργὸς, ἡ, ὸν adj. zăbavnic, neocupat | —ὸς Bis. argosit | lent, încet. || —ῶς adv. încetinel | —ὰ târziu.
* ἀργοτικὰ (τὰ) jargon, argot.
ἀργυραμοιβεῖον (τὸ) zarafie, casă de
ἀργυραμοιβὸς (ὁ) zaraf. [schimb.
ἀργυρικός, ἡ, ὸν adj. argintesc.
ἀργύριον (τὸ) argint, bani.
ἀργυρῖτις (ὁ) argirită.

ἀργυροειδής (ό, ἡ) — ές (τό) adj. argintiu.
ἀργυρόηχος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. cu sunet de argint.
* ἀργυροκέντητος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. brodat cu argint.
* ἀργυροκόλλητος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. montat cu argint.
ἀργυρόλευκος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. argintiu.
ἀργυρολογία (ἡ) sfănțueală.
ἀργυρολόγος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. sfănțuitor.
ἀργυρολογῶ v. a sfănțui.
ἄργυρος (ό) argint.
ἀργυροσκευή (ἡ) argintărie.
ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν adj. argintat, de argint, σκεύη — ᾶ argintărie.
ἀργυροϋφής (ό, ἡ) — ές (τό) adj. țesut în argint.
ἀργυροῦχος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. argentifer.
ἀργυρόχρους (ό, ἡ) — ουν (τό) adj. coloare de argint.
ἀργυρόχρυσος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. de aur și de argint.
* ἀργυρόχωμα (τό) pământ argintos.
ἀργυρῶ v. a argintà.
ἀργυρώδης (ό, ἡ) — ες (τό) adj. argintiu.
ἀργύρωμα (τό) argintare.
ἀργυρώνητος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. mitarnic, mituit.
ἀργυρωρυχεῖον (τό) mină de argint.
ἀργυρωτής (ό) argintar.
ἀργῶ v. a stà fără lucru, a trândăvi | * a zăbovi, a întârzià.
ἀρδεύσιμος (ό ἡ) — ον (τό) adj. irigabil.
ἄρδευσις (ἡ) irigațiune.
ἀρδευτικός, ἡ, ὸν adj. irigator.
ἀρδεύω v. a irigà.
ἄρδην adv. cu deșăvârșire, din tedie.
ἀρδωσία (ἡ) Min. ardezie.
ἀρειμάνιος, α, ον adj. războinic, belicos, marțial. || —ως adv.
ἀρειμανιότης (ἡ) marțialitate.
ἀρειοπαγίτης (ό) consilier la Curtea de Casație | Arh. areopagit.
ἄρειος πάγος (ό) Curtea de Casație | areopag.
ἀρέσκεια (ἡ) (bunul)plac.
ἀρέσκω v. a plăceà, μοί — ει este după placul meu. || —ομαι a-i plăceà, a se complăceà.
ἀρεστός, ἡ, ὸν adj. plăcut, agreabil.
ἀρετή (ἡ) virtute, calitate, merit.
ἀρηϊφιλος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. războinic.
ἀρθραλγία (ἡ) durere de articulație, artralgie.
ἀρθρίδιον (τό) articolaș.
ἀρθρικός, ἡ, ὸν adj. articular.
ἀρθριτικός, ἡ, ὸν adj. artritic, gutos.
ἀρθρῖτις (ἡ) artrită, gută.
ἀρθριτισμός (ό) artritism.
ἀρθρογραφία (ἡ) ziaristică.
ἀρθρογράφος (ό) jurnalist, autorul unui articol (de ziar).
ἀρθρογραφῶ v. a scrie articole (la ziar).
ἄρθρον (τό) articol, κύριον — editorial.
ἀρθρῶ v. a articulà.
ἄρθρωσις (ἡ) articulație.
ἀρθρωτός, ἡ, ὸν adj. articulat.
* ἀρίδα (ἡ) sfredel | ciolan, ἐξάπλωσε τὴν — του s'a întins, s'a odihnit.
ἀρίδηλος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. vădit.
* ἀρίδι (τό) sfredeluș. || —ως adv.
ἀρίθμησις (ἡ) numerație, numărare, γνωρίζω — ιν știu a numărà | numerotaj | —ις σελίδων paginație
ἀριθμητής (ό) Arit. numărător.
ἀριθμητικός, ἡ, ὸν adj. numeral. || ἡ —ἡ subst. aritmetică. || —ῶς adv. numericește. || Gram. ὀνόματα —ά nume cardinale.
ἀριθμογράφος (ό) aritmograf.
ἀριθμολόγησις (ἡ) numerotaj.
ἀριθμολογῶ v. a numerotà.
ἀριθμόμετρον (τό) aritmometru.
ἀριθμός (ό) număr, cifră, αὐξων — număr curent, —ἄρτιος număr cu soț.
ἀριθμῶ v. a numerà, a numerotà, a socotì. || ἠριθμημένος, η, ον part. numerotat.
ἀρίς (ἡ) burghiu mare.
ἀριστεῖον (τό) premiu, medalie.
ἀριστειοῦχος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. premiat.
ἀριστερός, ά, ὸν adj. stâng, ἡ—ά mâna stângă. || * —ά adv. la stânga. || —όθεν adv. din spre stânga.
ἀριστερόχειρ (ό) stângaciu.
ἀριστεύς (ό) premiant.

ἀριστεύω v. a fi premiant, a căpătà premiu | a fi cel mai bun, a se distinge.
ἀριστίνδην adv. de drept.
ἀριστοκράτης (ὁ) — ις (ἡ) adj. aristocrat.
ἀριστοκρατία (ἡ) aristocrație.
ἀριστοκρατικός, ἡ, όν adj. aristocratic.
ἀριστοκρατοῦμαι v. a se guvernà prin regim aristocratic.
ἀριστολοχία (ἡ) Bot. cioane.
ἄριστος, η, ον adj. super. cel mai bun, cel d'întâiu, excelent. || —ον (τὸ) subst. dineu, cină. || —α adv. nota zece (p. gradație).
ἀριστοτέχνημα (τὸ) capo d'operă.
ἀριστοτέχνης (ὁ) artist, virtuos.
ἀριστοτεχνικός, ἡ, όν adj. artistic. || —ῶς adv.
ἀριστοτεχνῶ v. a meșteri.
ἀριστούργημα (τὸ) capo d'operă.
ἀριστοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. preamiant.
ἀριστῶ v. a cinà, a luà masa.
ἀρκάλη (ἡ) sul.
* ἀρκετός, ἡ, όν adj. suficient, îndestulător | capabil, δὲν εἶναι—ός nu e vrednic. || —ά adv. vez. ἀρκούντως.
ἀρκευθίς (ἡ) Bot. cnibahar.
ἄρκευθος (ἡ) Bot. ienupăr.
* ἀρκοῦδα (ἡ) urs vez. ἄρκτος.
ἀρκουδιάρης (ὁ) ursar vez. ἀρκτοδηγός.
* ἀρκουδίζω v. a umblà în patru picioare, pe brânci.
* ἀρκουδιστά adv. pe brânci.
ἀρκούντως adv. destul, îndestul.
ἀρκτιδεύς (ὁ) puiu de urs.
ἀρκτικός, ἡ, όν adj. inițial | arctic, de miază-noapte, nordic.
ἄρκτιον (τὸ) Bot. brustur.
ἀρκτοδηγός (ὁ) ursar.
ἀρκτόμυς (ὁ) Zool. pinț.
ἄρκτος (ὁ, ἡ) urs | Astr. ursă | Geogr. nord, miază-noapte.
ἀρκτοτρόφος (ὁ) ursar vez. ἀρκτοδηγός.
ἀρκτοῦρος (ὁ) Astr. arctur, coada ursei.
ἀρκτῷος, α, ον adj. ursăresc | Astr. și Geogr. arctic, nordic.
ἄρκυς (ἡ) laț.
ἀρκῶ v. a fi suficient, δὲν μοί—εἰ ὁ μισθὸς nu-mi ajunge leafa | impers. —εἰ ajunge, destul. || —οῦμαι a se mulțumì, a se îndestulà.
ἅρμα (τὸ) car | * armă.
** ἁρμάδα (ἡ) flotă.
* ἁρμαθιά (ἡ) taban, legătură vez. παλάθη | șir lung.
* ἁρμαθιάζω v. a împletì, a legà.
ἁρμαλιά (ἡ) merinde.
** ἁρμάρι (τὸ) dulap, —γωνίας colțar | —μὲ συρτάρια comodă, scrin.
ἁρματηλάτης (ὁ) conducător de car.
ἁρματοδρομία (ἡ) cursă cu care (de luptă).
ἁρματοδρομῶ v. a conduce carul (de luptă).
* ἁρματωλικός, ἡ, όν adj. armatolicesc, haiducesc.
* ἁρματωλός (ὁ) armatol, haiduc.
** ἁρμάτωμα (τὸ) armament, armatură | Mar. echipament.
** ἁρματώνω v. a armà | Mar. a echipà. || —ομαι a se înarmà.
** ἁρματωσιά (ἡ) armatură.
* ἁρμεγός (ὁ) covășeà.
* ἅρμενα (τὰ) echipament de corabie.
* ἁρμενίζω v. a navigà, a pluti.
* ἁρμίδι (τὸ) trestie de pescuit, coluz.
ἁρμογή (ἡ) înnăditurà vez. ἁρμός.
ἁρμοδή (ἡ) mădular, ciubuc.
ἁρμόδιος, α, ον adj. competent.
ἁρμοδιότης (ἡ) cădere, competență.
ἁρμόζω v. a se cuvenì, a se cădeà | a-i ședeà bine | a adaptà.
ἁρμόζων, ουσα, ον part. convenabil.
ἁρμολογία (ἡ) montaj, montură.
ἁρμολόγος (ὁ) montor.
ἁρμολογῶ v. a montà.
ἁρμονία (ἡ) acord, înțelegere, armonie.
ἁρμονίζω v. a armonizà.
ἁρμονικός, ἡ, όν adj. armonios. || —ὸν (τὸ) armònіu. —ῶς adv.
ἁρμός (ὁ) încheietură, articulație | arm, cuiu de lemn.
ἁρμοστεία (ἡ) comisariat.
ἁρμοστής (ὁ) comisar (înalt).
* ἁρνάκι (τὸ) mieluțel.
ἁρνακίς (ἡ) pielcică, hârșie.
ἀρνησιδικία (ἡ) tăgadă de dreptate.
ἀρνησίθεος (ὁ, ἡ) ateu.
ἀρνησιθρησκεία (ἡ) abjurare.
ἀρνησίθρησκος (ὁ, ἡ) renegat.

ἀρνησιθρησκώ v. a abjură.
ἀρνησικυρία (ἡ) veto.
ἀρνησίπατρις (ὁ, ἡ) renegat al patriei.
ἄρνησις (ἡ) refuz.
ἀρνησίχριστος (ὁ, ἡ) antihrist.
ἀρνητής (ὁ) tăgăduitor.
ἀρνητικός, ἡ, ὸν adj. negativ. || —ῶς adv.
* ἀρνιακός, ιά, ὸν adj. de miel.
ἀρνίον (τὸ) miel.
ἀρνοβοσκός (ὁ) mielar.
ἀρνόγλωσσον (τὸ) Bot. patlăgină.
ἀρνοῦμαι v. a refuzà, a negà, a tăgădui.
ἄροον (τὸ) Bot. rodul pământului.
ἄρον, ἄρον! adv. la iuțeală! cu hapca.
ἀρόσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. arabil.
ἄροσις (ἡ) plugărit, arătură.
ἀροτὴρ (ὁ) adj. plugar, cornaciu, βοῦς — bou de plug.
ἀροτριῶ v. a arà, a plugări, a ogori.
ἀροτρίωσις (ἡ) arătură.
ἀροτροειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de plug.
ἄροτρον (τὸ) plug.
ἄρουρα (ἡ) pământ arat, ἄχθος — ης povară de prisos pe pământ.
ἀρουραῖος (ὁ) [μῦς] cârtiță vez. ἀσπάλαξ.
**ἅρπα (ἡ) harpă.
ἁρπαγὴ (ἡ) răpire, — ἐαία zapt.
ἁρπάγη (ἡ) cange, cinghel, — ἀχθοφόρου crosnă, cujbă.
ἁρπάγιον (τὸ) ghiere, — ὑδροηύλου coacă, — μοχλεῦ cópil.
ἁρπάζω v. a răpì, a înhățà.
ἁρπακτικός, ἡ, ὸν adj. răpitor, prădalnic, ὄρνεον — ὸν pasăre de pradă. || —ῶς adv.
ἁρπακτικότης (ἡ) rapacitate, prădălnicie.
* ἁρπακτός, ἡ, ὸν adj. grăbit, pripit. || —ά adv.
ἅρπαξ (ὁ, ἡ) rapace vez. ἁρπακτικός, — τοῦ θρόνου uzurpator.
* ἁρπάχτρα (ἡ) cange vez. λαβίς.
ἅρπυια (ἡ) harpie.
ἀρράβδιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nebătut cu nuiele, cu baston.
ἀρράβδωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nevărgat.
ἀρραβὼν (ὁ) arvună.| logodnă, δακτύλιος—ῶνος verighetă.
* ἀρραβωνίζω v. a logodì.
* ἀρραβωνιστικός, ἡ, (ὁ, ἡ) logodnic vez. μνηστήρ.
ἀρραγὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. necrăpat, neplesnit.
* ἄρρᾰγιστος, η, ον adj. vez. ἀρραγὴς.
ἀρράπιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepălmuit.
* ἄρραπτος, η, ον (τὸ) adj. și ἀράπτος.
ἄρραφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necusut.
ἀρρενοπρεπὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. și ἀρρενωπὸς, ἡ, ὸν adj. bărbătesc, viril.
ἄρρηκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. indisolubil, de nerupt. || —ως adv.
ἄρρην (ὁ) — εν (τὸ) adj. bărbătesc, viguros. || ὁ — ἦν subst. bărbat.
ἀρρητίνωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerășinat.
ἄρρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nespus, λέγει — α, ἀθέμιτα zice prăpăstii, prostii. || —ως adv.
ἀρρίζωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînrădăcinat.
ἀρρυθμία (ἡ) lipsă de stil, de ritm | Med. aritmie.
ἄρρυθμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără stil.
ἀρρύπαντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepătat, nemânjit.
ἀρρυτίδωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncrețit, nesbârcit.
* ἀρρωσταίνω v. a se îmbolnăvì.
* ἀρρωστία (ἡ) boală, maladie.
* ἀρρωστιάρης, α, ικον adj. bolnăvicios.
* ἄρρωστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bolnav. || subst. pacientul.
* ἀρρωστότοπος (ὁ) localitate plină de boli.
* ἀρρωστῶ v. a se îmbolnăvì.
* ἀρσενικοθήλυκος (ὁ) ermafrodit.
* ἀρσενικός, ἡ, ὸν adj. bărbătesc | Gram. masculin. || τὸ — ὸν subst. Chim. arsenic.
ἀρσενικοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. arsenios.
ἀρσενοκοίτης (ὁ) homosexual.
ἀρσενοκοιτία (ἡ) homosexualitate.
ἀρσενοκοιτῶ v. a practică homosexualitatea.
ἄρσις (ἡ) ridicare.
ἀρτάνη (ἡ) trăgătoare.
ἀρτεμισία (ἡ) Bot. crăiță, pelinița.
ἀρτεμονὶς (ἡ) Mar. floc mic.
ἀρτέμων (ὁ) Mar. floc.

ἀρτεσιανός, ή, όν adj. artezian.
ἀρτῆρες (οἱ) pâslare, şoşoni.
ἀρτηρία (ἡ) arteră.
ἀρτηριακός, ή, όν adj. arterial.
ἀρτηριοσκλήρωσις (ἡ) arteriosclerozǎ.
ἀρτηριοτομία (ἡ) arteriotomie.
ἀρτηρίτις (ἡ) arterită.
ἄρτι adv. de curând, adineaori.
ἀρτιγενής (ός, ή) — ές (τό) adj. şi
ἀρτιγέννητος (ός, ή) — ον (τό) adj. nou născut.
ἀρτιδάκτυλος (ός, ή) — ον (τό) adj. zi- [godactil.
ἀρτίδιον (τό) pâinişoară.
ἀρτιμαθής (ός, ή) — ές (τό) adj. învăţat, instruit de curând.
ἀρτιμελής (ός, ή) — ές (τό) adj. cu membre întregi, solid.
ἄρτιος, α, ον adj. întreg, deplin | Arit. cu soţ. || —ως adv. pe de-a întregul | vez. ἄρτι.
ἀρτιότης (ἡ) întregime | Arit. paritate.
ἀρτιπαγής (ός, ή) — ές (τό) adj. nou zidit, întocmit.
ἀρτίπλουτος (ός, ή) — ον (τό) adj. de curând îmbogăţit.
ἀρτίσκος (ό) Bis. sfinţişor.
ἀρτισύστατος (ός, ή) — ον (τό) adj. de curând înfiinţat.
ἀρτιφανής (ός, ή) — ές (τό) adj. de curând apărut.
ἀρτοκαρπέα (ἡ) Bot. pomul pâinei.
ἀρτοκλασία (ἡ) Bis. apaos.
ἀρτόκρεας (τό) perişoară, chefteà.
ἀρτολάγανον (τό) cozonac.
ἀρτονομεῖον (τό) cǎpistere, cǎmara
ἀρτοποιεῖον (τό) brutărie. [pâinei.
ἀρτοποιία (ἡ) pâinărie.
ἀρτοποιός (ό) brutar.
ἀρτοπωλεῖον (τό) pâinărie.
ἀρτοπώλης (ό) pâinar, franzelar.
ἄρτος (ό) pâine, — λευκός franzelă, — ἅγιος prescúră, — ψυχοσαββάτου
ἀρτοσκάφη(ἡ) postavă. [ţipoiu.
ἀρτοφόριον (τό) Bis. litie, prescurar.
ἄρτυμα (τό) sos, ingredient.
* ἀρτυμή (ἡ) mâncare de dulce.
ἀρτυμοδόχη (ἡ) sosieră.
* ἀρτύνω v. a stricà postul cu dulce. || —ομαι a-şi stricà postul.
ἄρτυσις (ἡ) dregere cu sos.
ἀρτύω v. a drege cu sos.
ἀρύβαλος (ό) şerpar, chimir.
ἀρύομαι v. a scoate apă (din puţ) | Lit. a se documentà.
* ἀρύς, εια, ύ adj. răzleţ vez. ἀραιός.
ἀρυτήρ (ό) polonic, linguroiu.
ἀρχάγγελος (ὁ) arhanghel.
ἀρχαΐζω v. a întrebuinţà stil antic.
ἀρχαϊκός, ή, όν adj. arhaic, învechit.
ἀρχαιοδίφης (ὁ) arheolog.
ἀρχαιοθήκη (ἡ) dulap de lucruri vechi, de vechituri.
ἀρχαιοκαπηλία (ἡ) trafic de antichităţi.
ἀρχαιοκάπηλος (ὁ) traficant de anti-
ἀρχαιολογία (ἡ) arheologie. [chităţi.
ἀρχαιολογικός, ή, όν adj. arheologic.
ἀρχαιολόγος arheolog.
ἀρχαιολογῶ v. a se ocupà cu antichităţi, cu arheologia.
ἀρχαιομάθεια (ἡ) cunoştinţă a antichităţei.
ἀρχαιομαθής (ός, ή) — ές (τό) adj. cunoscător al antichităţei.
ἀρχαιοπρεπής (ός, ή) — ές (τό) adj. antic, arhaic. || —ῶς adv.
ἀρχαιοπωλεῖον (τό) magazin cu antichităţi.
ἀρχαιοπώλης (ὁ) negustor de antichităţi.
ἀρχαῖος, α, ον adj. vechiu, antic.
ἀρχαιοσυλλέκτης (ὁ) anticar.
ἀρχαιότης (ἡ) vechime | antichitate.
ἀρχαιότροπος (ός, ή) — ον (τό) adj. vez. ἀρχαιοπρεπής.
ἀρχαιόφιλος (ὁ) iubitor al antichităţei.
ἀρχαιρεσία (ἡ) alegere.
ἀρχαϊσμός (ὁ) imitaţiunea celor antici, arhaism.
ἀρχαϊστής (ὁ) imitator al celor antici, arhaist.
ἀρχάριος, α, ον adj. începător, învăţăcel.
ἀρχαριότης (ἡ) începătură, lipsă de experienţă.
ἀρχέγονος (ός, ή) — ον (τό) adj. pri-
ἀρχειοβίφης (ὁ) uricar. [mitiv.
ἀρχειοθήκη (ἡ) cazier.
ἀρχεῖον (τό) arhivă.
ἀρχειοφυλάκιον (τό) uricariu, arhivă.
ἀρχειοφύλαξ (ὁ) arhivar.

ἀρχέκακος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. primul cauzator al răului.
ἀρχέτυπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. original. || τὸ—ον subst. model, originalul.
ἀρχή (ἡ) început, începătură, începere | origine | principiu | autoritate, putere. || ἐν—ῇ, κατ' —ὰς adv. la început, din capul locului.
ἀρχηγεῖον (τὸ) comandament.
ἀρχηγέτης (ὁ) şef, comandant.
ἀρχηγία (ἡ) comandă.
ἀρχηγὸς (ὁ) şef, comandant.
ἀρχηγῶ v. a comandă.
ἀρχῆθεν adv. de la început.
*ἀρχήτερα adv. mai înainte, înainte [vreme.
ἀρχίατρος (ὁ) medic şef.
ἀρχιγραμματεία (ἡ) cancelarie.
ἀρχιγραμματεὺς (ὁ) secretar şef, cancelar.
ἀρχιδεσμοφύλαξ (ὁ) temnicer şef.
* ἀρχίδι (τὸ) boş vez. ὄρχις.
ἀρχιδιακονία (ἡ) arhidiaconie.
ἀρχιδιάκονος (ὁ) arhidiacon.
ἀρχιδικαστὴς (ὁ) judecător şef.
ἀρχιδουκικὸς, ἡ, ὸν adj. arhiducal.
ἀρχιδοὺξ (ὁ) — κισσα (ἡ) arhiduce.
ἀρχιεπισκοπεία (ἡ) arhiepiscopat.
ἀρχιεπισκοπὴ (ἡ) arhiepiscopie.
ἀρχιεπίσκοπος (ὁ) arhiepiscop, vlădică.
ἀρχιεπιστάτης (ὁ) supraveghetor de lucrători.
ἀρχιεπιτελεὺς (ὁ) Mil. şef de stat major.
ἀρχιερατεία (ἡ) demnitate de arhiereu.
ἀρχιερατεῖον (τὸ) înaltul cler.
ἀρχιερατεύω v. a fi arhiereu.
ἀρχιερατικὸς, ἡ, ὸν adj. arhiepiscopal.
ἀρχιεργάτης (ὁ) şef de lucrători, vătaf.
ἀρχιερεὺς (ὁ) arhiereu, prelat.
ἀρχιερωσύνη (ἡ) arhierie, prelatură.
ἀρχιευνοῦχος (ὁ) eunuc şef.
* ἀρχίζω v. a începe, a porni | a se încinge | a se pune | a prinde.
ἀρχιθαλαμηπόλος (ὁ) mare şambelan.
ἀρχιθησαυροφύλαξ (ὁ) vistiernic.
ἀρχιϊππικόμος (ὁ) rahtivan, mare scutier.
ἀρχικαγγελάριος (ὁ) mare cancelar.
ἀρχικελευστὴς (ὁ) Mar. prim maistru.
ἀρχικηπουρὸς (ὁ) grădinar şef.
ἀρχικλητὴρ (ὁ) aprod şef.
ἀρχικὸς, ἡ, ὸν adj. primordial, iniţial. || τὸ—ὸν subst. Gram. iniţială. || —ῶς adv.
ἀρχικτηνίατρος (ὁ) veterinar şef.
ἀρχικυβερνήτης (ὁ) guvernator şef.
ἀρχικυνηγὸς (ὁ) vânător şef.
ἀρχιληστὴς (ὁ) şef de briganzi, şef de bandă.
ἀρχιλογιστὴς (ὁ) şef contabil, refe-
ἀρχιμάγειρος (ὁ) şef bucătar. [rendar
ἀρχιμανδρίτης (ὁ) arhimandrit.
* ἀρχιμηνιὰ (ἡ) zi-întâiu.
ἀρχιμηχανικος (ὁ) inginer şef.
ἀρχιμουσικὸς (ὁ) capel maistru.
ἀρχιναύαρχος (ὁ) amiral şef.
ἀρχιναυπηγὸς (ὁ) Mar. constructor şef.
* ἀρχινίζω v. a începe vez. ἀρχίζω.
ἀρχινοσοκόμος (ὁ) infirmier şef.
*ἀρχινῶ v. vez. ἀρχινίζω.
ἀρχιοινοχόος (ὁ) şef paharnic.
ἀρχιοπλοποιὸς (ὁ) armurier şef.
ἀρχιπειρατὴς (ὁ) şef de piraţi.
ἀρχιπέλαγος (τὸ) arhipelag.
ἀρχιπεταλωτὴς (ὁ) potcovar şef.
ἀρχιποιμὴν (ὁ) scutar.
ἀρχιπρεσβύτερος (ὁ) protoiereu.
ἀρχιρραβινεία (ἡ) arhirabinat.
ἀρχιρραβῖνος (ὁ) arhirabin.
ἀρχισαγματοποιὸς (ὁ) şelar şef.
ἀρχισαλπιγκτὴς (ὁ) trompet major.
ἀρχιστρατηγία (ἡ) mare comanda-
ἀρχιστράτηγος (ὁ) generalisim. [ment.
ἀρχισυντάκτης (ὁ) redactor şef.
ἀρχισυνωμότης (ὁ) şef de conspiratori.
ἀρχισωματοφύλαξ (ὁ) şef de gardă de corp.
ἀρχιτεκτονικὸς, ἡ, ὸν adj. arhitectonic. || ἡ—ὴ subst. arhitectură.
ἀρχιτέκτων (ὁ) arhitect.
* ἀρχιτεχνίτης (ὁ) maistru şef.
ἀρχιτρίκλινος (ὁ) marele paharnic.
ἀρχιτυμπανιστὴς (ὁ) tambur-major.
ἀρχιφροντιστὴς (ὁ) şef de intendenţă.
ἀρχιφύλαξ (ὁ) şef de post.
* ἀρχιχρονιὰ (ἡ) ziua anului nou.
* ἀρχιχρονιάτικος, η, ον adj. al zilei anului nou.
ἀρχολίπαρος (ὁ) ahtiat după putere.
ἀρχολιπαρῶ v. a umblă după putere.

ἄρχομαι v. a începe, a debută.
ἀρχομανὴς (ὁ, ἡ) ahtiat după putere.
ἀρχομανία (ἡ) ahtiere după putere.
* ἀρχοντανθρωπος (ὁ) boier, nobil.
* ἀρχοντεύω v. a se îmbogăţi, a se boeri.
* ἀρχοντιὰ (ἡ) boierie, nobleţă.
* ἀρχοντικὸς, ἡ, ὸν adj. boieresc, nobil, distins. || τὸ—ὸν susbt. casă, casă boierească.
ἀρχοντίσκος (ὁ) coconaş.
* ἀρχόντισσα (ἡ) cocoană, boiereasă.
* ἀρχοντογυναῖκα (ἡ) vez. ἀρχόντισσα.
* ἀρχοντοπιάνομαι v. a imità pe bogat.
* ἀρχοντοπούλα (ἡ) fată de boier.
* ἀρχοντόπουλον (τὸ) boieraş, fiu de boier.
* ἀρχοντοχωριάτης ciocoiu.
ἄρχω v. a comandà, a cârmuì, a dominà vez. βασιλεύω, δεσπόζω | a stăpânì.
ἄρχων (ὁ) stăpân, boier, şef, ὁ ἀνώτατος—suveranul | Arheol. arhonte.
ἀρωγὴ (ἡ) ajutor, asistenţă, sprijin.
ἀρωγὸς (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ajutător.
ἄρωμα (τὸ) aromă, parfum.
ἀρωματίζω v. a parfumà, a aromatizà.
ἀρωματικὸς, ἡ, ὸν adj. parfumat, aromatic. || —ῶς adv.
ἀρωμάτισις (ἡ) aromatizare.
ἀρωματοπωλεῖον (τὸ) parfumerie.
ἀρωματοπώλης (ὁ) parfumor.
ἀρωματώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. parfumat, aromatic. || —ῶς adv.
* ἄρωρα adv. în fr. — πάρωρα, nelatimp, tam-nesam.
ἅς pron. vez. τάς ὁποίας, cari, ce, καθ'— după cari.
ἄς conj. să, —φύγῃ să plece | —ἀρχίσωμεν! hai să începem!
ἀσαβάνωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînzovonit.
* ἀσαβούρωτος, η, ον adj. Mar. fără savură vez. ἀνερμάτιστος.
ἀσαγήνευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neprins (în plasă).
ἄσακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. deşeuat.
ἀσάλευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neclintit.
* ἀσαράντιστος, η, ον adj. după moartea căruia nu s'a făcut sărindar. || ἡ—η subst. femeea a cărei lăuzie nu s'a terminat, nemoliftită.
ἀσαρκία (ἡ) lipsă de grăsime (la persoane).
ἄσαρκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. costeliv.
ἄσαρον (τὸ) Bot. popivnic.
* ἀσάρωτος, η, ον adj. nemăturat.
ἀσατύριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesatirizat.
ἀσάφεια (ἡ) neclaritate, nelămurire.
ἀσαφήνιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelămurit. || —ως adv.
ἀσαφὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. neclar.
* ἀσβεστᾶς (ὁ) vărar.
ἀσβέστιον (τὸ) Chim. calciu.
ἀσβεστοκάμινος (ἡ) varniţă.
ἀσβεστοκονίασμα (τὸ) tencueală.
ἀσβεστόλιθος (ὁ) piatră calcaroasă.
* ἀσβεστόνερον (τὸ) apă de var.
ἀσβεστοποιεῖον (τὸ) varniţă.
ἀσβεστοποιήσις (ἡ) calcinare.
ἀσβεστοποιὸς (ὁ) vărar, căminar.
ἀσβεστοποιῶ v. a calcificà, a calcinà.
ἀσβεστόπτυον (τό) cociorbă.
ἄσβεστος (ἡ) var, calce.
ἄσβεστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nestins.
ἀσβεστόχριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. spoit.
ἀσβεστώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. văros.
ἀσβέστωμα (τὸ) spoeală.
* ἀσβεστώνω v. a spoì.
ἀσβέστωσις (ἡ) spoeală, văruеală.
ἀσβεστωτὴς (ὁ) spoitor, văruitor.
ἀσβεστώτρια (ἡ) chivuţă, spoitoreasă.
ἄσβιος (ὁ) bidineà.
ἀσβόλη (ἡ) funingine, chinoros.
ἀσβολώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. funinginos.
* ἄσβυστος, η, ον adj. vez. ἄσβεστος.
ἀσέβεια (ἡ) impietate.
ἀσεβὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nerespectuos, ireverenţios. || —ῶς adv.
ἀσεβῶ v. a nu respectà.
ἄσειστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neclintit.
ἀσελγαίνω v. a trăi în desfrâu.
ἀσέλγεια (ἡ) destrăbălare, desfrâu.
ἀσελγὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. desfrânat. || —ῶς adv.
ἀσελγῶ v. vez. ἀσελγαίνω.

ἀσέληνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără lună.
ἀσελίδωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepaginat.
ἀσεμνολογία (ἡ) proferare de cuvinte necuviincioase.
ἀσεμνολόγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. proferator de cuvinte necuviincioase.
ἀσεμνολογῶ v. a proferà cuvinte necuviincioase.
ἄσεμνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necuviincios. || —ως adv.
ἀσεμνότης (ἡ) necuviință.
** ἀσετυλήνη (ἡ) Chim. acetilen.
* ἀσήκωτος, η, ον adj. neridicat.
* ἀσημάδευτος, η, ον adj. neţintit vez. ἀσημείωτος.
ἀσήμαντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînsemnat.
ἀσημείωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesemnat, nemarcat.
* ἀσημένιος, α, ον adj. de argint.
* ἄσημι (τὸ) argint vez. ἄργυρος.
* ἀσημικά (τὰ) argintărie.
* ἀσημόνερον (τὸ) apă tare.
* ἀσημόπετρα (ἡ) mehenghiu.
ἄσημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînsemnat, nul | netimbrat.
ἀσημότης (ἡ) neînsemnătate.
* ἀσημόχωμα (τὸ) pământ argentifer.
* ἀσήμωμα (τὸ) argintatul.
* ἀσημώνω v. a argintà.
* ἀσημωτὴς (ὁ) argintar.
ἀσηπτικός, ἡ, όν adj. aseptic.
ἄσηπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neputrezit, neputrificabil.
ἀσηψία (ἡ) asepsie.
ἀσθένεια (ἡ) boală, debilitate.
ἀσθενὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. bolnav | slab, debil. || —ῶς adv.
ἀσθενικός, ἡ, όν adj. bolnăvicios.
ἀσθενικότης (ἡ) slăbănogie.
ἀσθενῶ v. a se îmbolnăvì.
ἄσθμα (τὸ) astmă, gâfâit.
ἀσθμαίνω v. a gâfâì.
ἀσθματικός, ἡ, όν adj. astmatic.
* ἄσιακτος, η, ον adj. nearanjat.
ἀσιανός, ἡ, όν adj. şi
ἀσιατικός, ἡ, όν adj. asiatic.
* ἀσιδέρωτος, η, ον adj. necălcat.
ἀσιτία (ἡ) inaniţie.
ἄσιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemâncat.
ἀσιτῶ v. a nu mâncà.
ἀσκάθαρος (ὁ) Zool. gândac.
* ἀσκάλιστος, η, ον adj. neplivit | nesculptat | nerăscolit.
ἀσκανδάλιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nescandalizat.
ἄσκαπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesăpat.
ἀσκαρδαμυκτὶ adv. neclipit.
* ἀσκάρωτος, η, ον adj. nepus pe scări (ale şantierului).
* ἄσκαστος, η, ον adj. necrăpat.
ἀσκαυλωτὴς (ὁ) cimpoier.
ἄσκαυλος (ὁ) cimpoiu.
ἀσκαυλῶ v. a cimpoì.
* ἀσκέπαστος, η, ον adj. neînvelit.
ἀσκεπὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. neacoperit, cu capul gol. || —ῶς adv.
ἄσκεπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesăbuit. || —ως adv.
ἀσκεψία (ἡ) negândire, nesăbuinţă.
ἄσκησις (ἡ) practică | exerciţiu.
ἀσκητεία (ἡ) ascetism, sihăstrie.
ἀσκητεύω v. a schimnicì, a sihăstrì.
ἀσκητήριον (τὸ) schit | sală de exerciţiu.
ἀσκητὴς (ὁ) schimnic, sihastru.
ἀσκητικός, ἡ, όν adj. schimnicesc, ascetic. || —ῶς adv. schimniceşte.
ἀσκητισμὸς (ὁ) vez. ἀσκητεία.
* ἀσκὶ (τὸ) vez. ἀσκός, ἀσκίδιον.
ἀσκίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neumbrit.
* ἄσκιαχτος, η, ον adj. nesperiat, cutezător.
ἀσκίδιον (τὸ) burdufel.
ἄσκιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neumbrit.
* ἀσκίσιος, α, ον adj. de burduf.
ἀσκίτης (ὁ) Med. ascită, dropică.
ἀσκληπιάδης (ὁ) asclepiad, medic.
ἀσκληπιὰς (ἡ) Bot. brilioancă.
ἀσκόδερμα (τὸ) culeiu.
* ἀσκομαντοῦρα (ἡ) vez. ἄσκαυλος.
* ἀσκόνιστος, η, ον adj. neprăfuit.
* ἀσκόνταφτος, η, ον adj. nepoticnit.
ἀσκόπηρα (ἡ) tolbă, torbă.
ἄσκοπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără scop, fără rost. || —ως adv.
* ἀσκόρπιστος, η, ον adj. neîmprăştiat.
ἀσκὸς (ὁ) burduf, foale.

ἀσκότιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîntunecat.
* ἀσκοτύρι (τὸ) brânză de burduf.
* ἀσκούπιστος, η, ον adj. nemăturat, nesters.
ἀσκῶ v. a exersà, a exercità, a se îndeletnicì | a practicà.
ἀσκωλιασμὸς (ὁ) Joc. şotron, moară.
ἄσκωμα (τὸ) sufloiu, foi | Mar. salamastră.
ἀσκωρίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neruginit.
ἄσμα (τὸ) cântec | Bis. cantic | —ποιμενικὸν doină.
ἀσμάτιον (τὸ) cantonetă.
ἀσματογράφος (ὁ) cantonetist.
ἀσματολόγιον (τὸ) culegere de cântece.
ἀσματοποιὸς (ὁ) vez. ἀσματογράφος.
ἀσμενίζω v. a-i plăceà.
ἄσμενος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bucuros. || —ως adv. cu plăcere.
** ἄσος (ὁ) as.
ἀσοφία (ἡ) neştiinţă.
ἄσοφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neştiutor.
ἀσπάζομαι v. a sărutà, a îmbrăţişà | a împărtăşì, — τὴν γνώμην σας sunt de opinia dv.
ἀσπαίρω v. a se sbate.
ἀσπάλαξ (ὁ) Zool. cârtiţă, guziu.
ἀσπάραγος (ὁ) Bot. sparanghel.
ἀσπάρακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesfâşiat.
ἀσπαργάνωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînfăşat.
ἄσπαρτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neseᾱσπάσιος, α, ον adj. plăcut. [mănat.
ἀσπασμὸς (ὁ) sărutare, salut.
ἀσπαστὸς, ἡ, ὸν adj. vez. ἀσπάσιος.
* ἄσπαστος, η, ον adj. nespart.
ἄσπερμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără sămânţă | Bot. asperm.
ἀσπιδοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de scut.
ἀσπιδοφόρος (ὁ) purtător de scut.
ἄσπιλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepătat.
ἀσπὶς (ἡ) scut | Zool. aspic.
* ἀσπίτωτος, η, ον adj. necăpătuit.
ἀσπλαγχνία (ἡ) nemilă, neîndurare.
ἄσπλαγχνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemilos. || —ως adv.
ἄσπονδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmpăcat. || —ως adv.
ἀσπόνδυλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Zool. nevertebrat.
ἄσπορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără sămânţă.
* ἀσπράδι (τὸ) albul, — τοῦ ὀφθαλμοῦ albul ochiului, sclerotică, — τοῦ ᾠοῦ albuş, — προσώπου suliman vez. κόχλος.
* ἀσπριδερὸς, ἡ, ὸν, adj. albicios.
* ἀσπρίζω v. a albi.
* ἀσπρίλα (ἡ) albeaţă.
* ἄσπρισμα (τὸ) spoitul, văruitul.
* ἀσπριστὴς (ὁ) spoitor, văruitor.
* ἀσπρογένης (ὁ) cu barbă albă.
* ἀσπρολούλουδον (τὸ) Bot. margaritä.
* ἀσπρομάλλης (ὁ) cu păr alb.
* ἀσπρόξυλον (τὸ) sânger.
* ἀσπροπρόσωπος, η, ον adj. cu faţă albă | cu faţă curată.
* ἀσπρόρουχα (τὰ) albituri, rufărie.
* ἄσπρος, η, ον adj. alb vez. λευκὸς. || τὰ— α subst. bani | — ον (τὸ)
* ἀσπρουδερὸς, ἡ, ὸν adj. şi [aspru.
* ἀσπρούτσικος, η, ον adj. alburiu.
* ἀσπροφορῶ v. a se îmbrăcà în alb.
* ἀσπρόχωμα (τὸ) argilă, humă.
* ἀσπρόψαρον (τὸ) şalău.
'Ασσύριος, α, ον adj. şi subst. Asirian.
ἀστάθεια (ἡ) nestatornicie, nestabilitate.
ἀσταθὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nestatornic, nestabil, schimbăcios.
ἀστάθμευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nestaţionat.
ἀστάθμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. şi
ἀστάθμιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necântărit.
ἀστακοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de rac.
ἀστακὸς (ὁ) rac de mare, homar.
ἀστακόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. stacojiu.
ἀστάλακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nescurs, nedistilat.
** ἀστάρι (τὸ) căptuşeală.
** ἀστάρωμα (τὸ) căptuşire.
** ἀσταρώνω v. a căptuşì.
ἀσταχία (ἡ) nestatornicie, vez. ἀστάθεια.

ἀστασίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerevoltat, nerăsculat.
ἄστατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fluturatec vez. ἀσταθής.
ἀστέγαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neacoperit, fără acoperiș.
* ἀστέγνωτος, η, ον adj. neuscat.
ἄστεγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără acoperiș.
* ἀστειεύομαι v. și ἀστεΐζομαι v. a glumi.
ἀστειολογία (ἡ) glumă.
ἀστειολογῶ v. vez. ἀστεΐζομαι.
ἀστεῖος, α, ον adj. glumeț.
ἀστειότης (ἡ) și
ἀστεϊσμός (ὁ) vez. ἀστειολογία.
* ἀστενοχώρητος, η, ον adj. neplictisit.
ἀστερέωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neconsolidat.
* ἀστέρι (τὸ) vez. ἀστήρ.
ἀστερίας (ὁ) stea de mare | uliu.
ἀστέριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. stelar.
ἀστερίσκος (ὁ) steluță, asterisc.
ἀστερισμός (ὁ) constelație.
ἀστεροειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de stea, steliform. || —ῶς adv.
ἀστερόεις, εσσα, εν adj. înstelat.
ἀστεροσκοπεῖον (τὸ) observatoriu.
ἀστερωτός, ἡ, ὸν adj. vez. ἀστερόεις.
* ἀστεφάνωτος η, ον adj. necununat.
ἀστηλίτευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînfierat.
ἄστηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără stâlpi.
ἀστήρ (ὁ) stea, astru.
ἀστήρικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. (de) nesusținut, neproptit, nerăzimat | nefondat.
ἀστιγματικός, ἡ, ὸν adj. Med. astigmatic.
ἀστιγματισμός (ὁ) astigmatism.
ἀστιγμάτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînfierat.
ἀστικός, ἡ, ὸν adj. civic, civil.
ἄστικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepunctat | nepătat.
ἀστίλβωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelustruit.
ἄστιλπνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără lustru.
ἀστλέγγιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neștesălat.
* ἀστοίβαχτος, η, ον adj. nevrăfuit.
ἀστοιχείωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nestudiat, ignorant.
ἀστόλιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmpodobit, negătit.
ἀστοργία (ἡ) lipsă de afecțiune.
ἄστοργος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără afecțiune. || —ως adv.
ἀστός (ὁ) orășean, ἡ τάξις τῶν —ῶν burghezime.
* ἀστοχασία (ἡ) nesăbuire.
* ἀστόχαστος η, ον, adj. nesăbuit.
ἀστοχία (ἡ) stângăcie, insucces.
ἄστοχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. stângaciu | nesăbuit | nereușit. || — ως adv.
ἀστοχῶ v. a nu nemeri vez. ἀποτυγχάνω | a da greș.
ἀστράβη (ἡ) ciochină, taștă.
ἀστράγαλος (ὁ) gleznă, arșic, —ἀρνίου mealâ, παιδιά—ων cirică, sbenghiu, —μολυβδωμένος ichiu.
ἀστράγγιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nestors, nescurs.
* ἀστράκια (τὰ) [ζυμαρικῶν] stelișori.
ἀστραπή (ἡ) fulger.
ἀστραπηβόλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fulgerător.
ἀστραπηδὸν adv. vez. ἀστραπιαίως.
ἀστραπιαῖος, α, ον adj. fulgerător, ca fulgerul. || —ως adv.
ἀστράπτω v. a fulgerà, a străfulgerà.
* ἄστρηφος, η, ον adj. netors.
ἀστρικός, ἡ, ὸν adj. stelar.
ἀστρίτης (ὁ) Zool. viperă.
ἀστροειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. steliform.
ἀστρολαμπής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. sclipitor ca steaua.
ἀστρολατρεία (ἡ) astrolatrie.
ἀστρολάτρης (ὁ) astrolatru.
ἀστρολογία (ἡ) astrologie.
ἀστρολογικός, ἡ, ὸν adj. astrologic.
ἀστρολόγος (ὁ) astrolog, zodiaș.
ἀστρομαντεία (ἡ) astromantie.
ἀστρομάντις (ὁ) zodiaș.
ἀστρομετρία (ἡ) astrometrie.
ἀστρόμετρον (τὸ) astrometru.
* ἄστρον (τὸ) stea, astru.
ἀστρονομία (ἡ) astronomie.
ἀστρονομικός, ἡ, ὸν adj. astronomic.
ἀστρονόμος (ὁ) astronom.
ἀστρονομῶ v. a face astronomie.
* ἀστροπελέκι (τὸ) trăsnet.

ἀστροφεγγὴς (ός, ής) — ές (τὸ) adj. înstelat.
* ἀστροφεγγιὰ (ἡ) noapte înstelată.
ἄστρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîntins. κλίνη—ος pat nefăcut | nepavat | negarnisit, nemobilat.
ἄστυ (τὸ) cetate, oraş.
ἀστυἴατρος (ὁ) medic de oraş.
ἀστυκλινικὴ (ἡ) policlinică.
ἀστυκτηνίατρος (ὁ) veterinar de oraş.
ἀστυνομία (ἡ) poliţie, chestură.
ἀστυνομικὸς, ἡ, ὸν adj. poliţienesc.
ἀστυνόμος (ὁ) poliţaiu, prefect de poliţie, chestor.
ἀστυνομῶ v. a face poliţie.
ἀστυφύλαξ (ὁ) gardist, sergent de oraş.
ἀσύγγνωστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neiertat. || —ως adv.
ἀσυγκατάβατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neredus, fără reducere.
ἀσυγκέραστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netemperat.
ἀσυγκίνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neemoţionat.
* ἀσύγκλωστος, η, ον adj. netors împreună.
ἀσυγκόμιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necules.
ἀσύγκριτος (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. incomparabil, de necomparat. || ως adv.
ἀσυγκρότητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neconstituit.
* ἀσυγύριστος, η, ον adj. neorânduit, neordonat, rău îmbrăcat.
ἀσύγχυστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neturburat, nesinchisit.
ἀσυγχώνευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necontopit, neîmpreunat.
ἀσυγχώρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. (de) neiertat. || —ως adv.
ἀσυδοσία (ἡ) scutire de dări.
ἀσύδοτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. scutit de dări.
ἀσύζευκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînjugat, neîmperechiat.
ἀσυζήτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedesbătut, indiscutabil. || —ως, —ὶ adv. fără discuţie.
ἀσυκοφάντητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necalomniat.
ἀσύλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necălcat, nejăfuit.
ἀσυλία (ἡ) imunitate, inviolabilitate.
ἄσυλλα (ἡ) ciochină.
ἀσυλλάβιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesilabisit.
ἀσύλλεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necules.
ἀσύλληπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neconceput | nearestat.
* ἀσυλλογισία (ἡ) nechibzuire.
* ἀσυλλόγιστος, η, ον adj. nechibzuit. || —α adv.
ἄσυλον (τὸ) azil, adăpost.
ἄσυλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inviolabil.
ἀσυμβίβαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de neîmpăcat, incompatibil.
ἀσυμβούλευτος (ὁ, ἡ) - ον (τὸ) adj. nepovăţuit.
* ἀσυμμάζευτος, η, ον adj. hoinar.
ἀσυμμετρία (ἡ) disproporţie.
ἀσύμμετρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. disproporţionat. || —ως adv.
ἀσυμπαγὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. necompact. || —ως adv.
ἀσυμπαθὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. neîndurător | nesimpatic. || —ῶς adv.
* ἀσυμπάθητος, η, ον adj. nescuzabil.
ἀσυμπλήρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. incomplect.
ἀσύμφορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. dezavantajos.
ἀσυμφωνία (ἡ) neînţelegere, nepotrivire, discordie, * netocmire.
ἀσυμφώνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netocmit.
ἀσύμφωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepotrivit, discordant.
ἀσυμφωνῶ v. a nu se potrivi.
ἀσυναγώνιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de neconcurat.
ἀσυνάθροιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîntrunit.
ἀσυναίρετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Gram. necontractat. || —ως adv.
ἀσυναίσθητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inconştient. || —ως adv.
* ἀσύναχτος, η, ον adj. necules neadunat.
ἀσύναπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncheiat, neînnădit, neîmbucat.

ἀσυναρμολόγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmbucat, vez. ἀσύναπτος.
ἀσυνάρμοστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepotrivit.
ἀσυναρτησία (ἡ) incoherenţă.
ἀσυνάρτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. incoherent.
ἀσύνδετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără legătură, Gram. neconjuctivat. || —ως adv.
ἀσυνδύαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necombinat. || —ως adv. fără combinaţie.
ἀσυνειδησία (ἡ) inconştienţă.
ἀσυνείδητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inconştient. || —ως adv.
* ἀσυνεύθιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neobicinuit.
ἀσυνέπεια (ἡ) inconsecvenţă, nesocotinţă.
ἀσυνεπὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. inconsecvent.
ἀσυνεσία (ἡ) nesocotinţă, imprudenţă.
ἀσύνετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. imprudent. || —ως adv.
ἀσυνήθης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. neobişnuit. || —ως adv.
ἀσύνθετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necompus.
ἀσυνόδευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînsoţit, neîntovărăşit.
ἀσύντακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neconstituit | neredactat | Gram. negramatical, cel ce nu este după regulele sintaxei. || —ως adv.
ἀσυνταξία (ἡ) neorganizare | Gram. lipsă de regulele sintaxei.
ἀσυντέλεστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. incomplect, neisprăvit.
ἀσυντελὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nefolositor, zadarnic, neîndestulător.
ἀσυντήρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîntreţinut, nepăstrat.
ἀσυντρόφευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînsoţit.
* ἀσυντρόφιαστος, η, ον adj. neîntovărăşit, neasociat.
ἀσύρικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîfluerat.
ἀσύρματος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără fir.
ἀσύρραπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necusut.
ἀσύστατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neconstituit | nerecomandat, neprezintat.
ἀσυστηματοποίητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesistematizat.
ἀσυστολία (ἡ) Med asistolie
ἀσύστολος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neruşinat. || —ως adv.
ἄσφαιρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără glonţ, —α πυρὰ focuri oarbe.
ἄσφακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemăcelărit, netăiat.
ἀσφάλεια (ἡ) siguranţă | asigurare.
ἀσφαλὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. sigur. || —ῶς adv.
ἀσφαλίζω v. a asigurà.
ἀσφάλισις (ἡ) asigurare.
ἀσφαλιστὴς (ὁ) asigurător.
ἀσφαλιστικὸς, ἡ, ὸν adj. asigurător. || τὸ —όν subst. poliţă de asigurare.
ἀσφάλιστρον (τὸ) primă de asigurare, —ὅπλου piedică de siguranţă.
ἀσφαλτῖτις (ἡ) asfaltită.
ἄσφαλτος (ἡ) smoală, asfalt.
ἀσφαλτῶ v. a asfaltà.
ἀσφαλτώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. asfaltos.
ἀσφάλτωσις (ἡ) asfaltare.
* ἄσφικτος, η, ον adj. nestrâns.
ἀσφόδελος (ὁ) Bot. aişor.
* ἀσφούγγιστος, η, ον adj. neşters.
ἀσφράγιστος (ὁ, ἡ) — ον τὸ) adj. nepecetluit.
ἀσφυκταίνω v. a înnăbuşì, a asfixià.
ἀσφυκτικὸς, ἡ, ὸν adj. înnăbuşitor, asfixiant. || —ῶς adv.
ἀσφυκτιῶ v. a se înnăbuşì, a se asfixià
ἀσφυξία (ἡ) înnăbuşire, asfixie.
ἀσχάλλω v. a se neliniştì vez. ἀδημονῶ.
ἀσχεδίαστος (ὁ, ἡ) — ον τὸ adj. nedesemnat.
ἄσχετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără legătură (cu cevà), independent de.. || —ως adv.
* ἀσχημαίνω v. a se pocì, a slutì.
* ἀσχημάνθρωπος (ὁ) om urât, pocit.
ἀσχημάτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neformat.

ἀσχημία (ἡ) urâciune | sluţenie, necuviinţă.
* ἀσχημίζω v. a (se)poci.
* ἀσχημογυναῖκα (ἡ) femeie urâtă.
* ἀσχημοκαμωμένος, η, ον adj. pocit, diform, urât.
* ἀσχημομούρης, α, ικον adj. vez. ἀσχημοπρόσωπος.
ἀσχημονῶ v. a fi, a se purtà necuviincios.
* ἀσχημοπρόσωπος, η, ον adj. urât.
* ἄσχημος, η, ον adj. slut, urât.
ἀσχημοσύνη (ἡ) necuviinţă.
* ἀσχημοῦλα (ἡ) cam urâtă.
ἀσχήμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necuviincios.
ἄσχιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nespintecat, nerupt.
ἀσχόλαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel ce n'a terminat ziua de lucru | neeşit din clasá (elev).
ἀσχολία (ἡ) ocupaţie, îndeletnicire.
ἀσχολίαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necomentat.
ἀσχολῶ v. a întrebuinţà, a ocupà. || —οῦμαι a se îndeletnici.
ἀσώματος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. incorporal.
ἄσωστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesalvat | * neterminat, nesleit.
ἀσωτεία (ἡ) risipă, iroseală.
ἀσώτευσις (ἡ) risipă, risipire.
ἀσωτεύω v. a risipi, a irosì | a se da desfrâului.
ἄσωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. risipitor, irositor, ὁ—ος υἱός fiul rătăcit | desfrânat.
ἄσωτρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînşeuat.
ἀσωφρόνιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. incorigibil.
* ἀτάϊριαστος, η, ον adj. nepotrivit.
ἀτακτοποίητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neordonat.
ἄτακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neregulat | nedisciplinat, dezordonat, deşănţat, φυγὴ—ος fugă în debandadă. || —ως adv.
ἀτακτῶ v. a fi dezordonat, nedisciplinat | a face sgomot, nebunii.
ἀταμίευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedepus la cassă.
ἀταξία (ἡ) dezordine, neregularitate, neregulă, neorânduealà.
ἀταξινόμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neclasat.
ἀταπείνωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesmerit.
* ἀτάραχτος, η, ον adj. neturburat vez. ἀτάραχος.
ἀταραξία(ἡ) neturburare, linişte.
ἀτάραχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. liniştit, imperturbabil. || —ως adv.
ἀταρίχευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesărat | neîmbălsămat.
ἀτασθαλία (ἡ) nechibzuinţă.
ἀτάσθαλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nechibzuit. || —ως adv.
ἄταφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîngropat | ἄτε adv. precum, cu toate că.
ἄτεγκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. crud.
ἀτείχιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmprejmuit cu ziduri.
ἀτεκνία (ἡ) lipsă de copii.
ἄτεκνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără copii.
ἀτέλεια (ἡ) nedesăvârşire | scutire de impozit.
ἀτελειοποιῶ v. a face ceva nedesăvârşit.
* ἀτελείωτος, η, ον adj. neisprăvit, nesfârşit.
ἀτελεσφόρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. zadarnic, fără rezultat.
ἀτελεσφόρως adv. zadarnic, fără rezultat.
ἀτελεύτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἀτελείωτος.
ἀτελὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. nedesăvârşit, incomplect | scutit de impozit. || —ῶς adv. franco.
ἀτενὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. atent, fix. || —ῶς adv. smirna.
ἀτέρμονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. încăpăţânat.
* ἀτέριαστος, η, ον adj. nepotrivit.
ἀτέρμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesfârşit.
ἀτερπὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. plicticos.
ἀτεχνία (ἡ) nemeşteşugire.
ἄτεχνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemeşteşugit | neîndemânatic.
* ἀτηγάνιστος, η, ον adj. neprăjit.
ἄτηκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netopit.

ἀτημέλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîngrijit. || —ως adv. || — ον (τὸ) subst. neîngrijire de sine.
ἀτίθασος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmblânzit.
ἀτιμάζω v. a necinsti. || —ομαι a se dezonorà | a fi sedusă.
ἄτιμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepreţuit, inestimabil.
ἀτιμία (ἡ) necinste.
ἄτιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necinstit, infam. || —ως adv.
ἀτιμωρησία (ἡ) nepedepsire.
ἀτιμώρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepedepsit. || —ί adv. fără pedeapsă.
ἀτίμωσις (ἡ) dezonorare.
ἀτιμωτικός, ἡ, ὸν adj. dezonorant, infamant. || —ῶς. adv.
* ἀτίνακτος, η, ον adj. nescuturat.
** ἀτλάζι (τὸ) saten.
** ἀτλαζωτός. ἡ, ὸν adj. satinat.
ἀτλαντικὸς (ὁ) atlantic.
ἄτλας (ὁ) atlas.
ἀτμάκατος (ἡ) barcă cu aburi.
ἀτμάμαξα (ἡ) locomotivă.
ἀτμαντλία (ἡ) pompă cu aburi.
ἀτμήρης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. cu aburi.
ἄτμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netăiat.
ἀτμὶς (ἡ) abur.
ἀτμοβάρις (ἡ) Mar. canonieră.
ἀτμογόνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. producător de aburi.
ἀτμοδυναμόμετρον (τὸ) manometru.
ἀτμοημιολία (ἡ) Mar. goeletă cu aburi.
ἀτμοθεραπεία (ἡ) fumigaţie.
ἀτμοκίνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mişcat prin aburi. || τὸ — ον subst. vapor.
ἀτμοκύλινδρος (ὁ) cilindru cu aburi.
ἀτμολέβης (ὁ) cazan de aburi.
ἀτμόλουτρον (τὸ) baie de aburi.
ἀτμομηχανὴ (ἡ) maşină cu aburi.
ἀτμόμυλος (ὁ) moară cu aburi.
ἀτμο(μυο)δρόμων (ὁ) Mar. corvetă cu aburi.
ἀτμονόμος (ὁ) distribuitor de aburi.
ἀτμοπάρων (ὁ) Mar. bric cu aburi.
ἀτμοπλοΐα (ἡ) navigaţie cu vapoare.
ἀτμοπλοϊκός, ἡ, ὸν adj. al navigaţiei cu vapoare.
ἀτμόπλοιον (τὸ) vapor.
ἀτμοποίηκ (ἡ) evaporaţie, vaporizare.
ἀτμοποιῶ v. a vaporizà.
ἀτμὸς (ὁ) abur, vapor.
ἀτμοσίφων (ὁ) vez. ἀτμαντλία.
ἀτμοσύριγξ (ἡ) fluier cu aburi.
ἀτμόσφαιρα (ἡ) atmosferă.
ἀτμοσφαιρικός, ἡ, ὸν adj. atmosferic.
ἀτμοτελωνὶς (ἡ) barcă cu aburi de supraveghere vamală.
ἀτμώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. vaporos.
ἀτόκιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîmprumutat cu dobândă. || —ως adv.
ἄτοκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără dobândă. || —ως adv.
ἀτολμία (ἡ) sfială, timiditate.
ἄτολμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sfios, timid. || —ως adv.
ἀτομίκευσις (ἡ) individualizare.
ἀτομικεύω v. a individualizà.
ἀτομικὸς, ἡ, ὸν adj. individual | Fiz. atomic. || —ῶς adv.
ἀτομικότης (ἡ) individualitate.
ἀτομισμὸς (ὁ) individualism.
ἄτομον (τὸ) individ, ins | Fiz. atom.
ἀτονία (ἡ) slăbiciune, atonie.
ἄτονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. slab, moale | Gram. neaccentuat, fără accent.
ἀτονῶ v. a slăbì, a fi slab.
ἀτόπημα (τὸ) inconvenient.
ἀτοπία (ἡ) necuviinţă.
ἀτοποθέτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neaşezat, necăpătuit.
ἄτοπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepotrivit | necuviincios. || τὸ — ον subst. inconvenient. || —ως adv.
ἀτόρνευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelucrat la strung.
* ἀτὸς pron. el vez. ἀπατός.
* ἀτόφυος, α, ον adj. dintr'o bucată.
ἀτρακτοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de fus, fusiform.
ἀτρακτοποιὸς (ὁ) fusar.
ἄτρακτος (ἡ) fus, μεγάλη — drugă, — τυλιγαδίου pociumb.
*ἀτράνταχτος, η, ον adj. nemişcat, calm.
ἀτραπὸς (ἡ) cărare, potecă, — ἀπόκρημνος hăgău, — ὄρους colnic, — χιόνος pârtie, — δάσους linie.

ἀτραυμάτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerănit.
ἄτρεπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neschimbător, nestrămutat.
ἄτρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. negăurit.
ἄτριπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepisat.
ἄτριχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără păr.
ἀτρόμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără teamă, cutezător. | τὸ — ον subst. cutezanță.
ἀτροποποίητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemodificat. || —ως adv.
ἀτροφία (ἡ) atrofie.
ἀτροφικός, ἡ, όν adj. atrofic, atrofiat.
ἀτροφῶ v. a se atrofia.
ἀτρόχιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neascuțit.
ἄτρυγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necules.
* ἀτρύπητος, η, ον adj. negăurit, neperforat.
ἄτρυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neobosit, δι' — ων μόχθων după multă trudă. || —ως adv.
ἄτρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. invulnerabil.
* ἀτσάκιστος, η, ον adj. nespart, nefrânt.
* ἄτσαλος, η, ον adj. neordonat.
* ἀτσιγάριστος, η, ον adj. nerumenit.
* ἀτσίδι (τὸ) Zool. viezure.
* ἀτσίμπητος, η, ον adj. nepișcat.
ἀττακεὺς (ὁ) Zool. jemlugă, somon.
ἀττικίζω v. a scrie în dialectul atic.
ἀττικισμὸς (ὁ) aticism.
ἀττικιστὴς (ὁ) aticist.
ἀττικός, ἡ, όν adj. atic. || —ῶς adv.
ἀτύπωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netipărit.
ἀτυράννητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neasuprit, netiranisit. || —ως adv.
ἀτύχημα (τὸ) nenorocire.
ἀτυχὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. nenorocit. || —ῶς adv. prin nenorocire.
ἀτυχία (ἡ) nenoroc(ire).
* ἄτυχος, η, ον adj. vez. ἀτυχής.
* αὐγερινὸς (ὁ) Astr. luceafăr.
αὐγὴ (ἡ) zorile, auroră.
* αὐγοθήκη (ἡ) păhărel pentru ouă.
* αὐγολέμονον (τὸ) sos cu ouă și cu lămâi.
* αὐγὸν (τὸ) ou, —ὰ κτυπητὰ ouă jumări, —ὰ μάτια ochiuri vez. ὠόν.
* αὐγόσυκον (τὸ) smochină de primăvară.
* αὐγοτάραχον (τὸ) conserve de icre de chefal.
* αὐγότσεφλον (τὸ) coaje de ou.
* αὐγουλᾶτον (τὸ) coarnă, strugure cu boabe mari.
Αὔγουστος (ὁ) August.
αὐθάδεια (ἡ) obrăznicie.
αὐθάδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. obraznic. || —ῶς adv.
αὐθαδιάζω v. a se obrăznici.
αὐθαιρεσία (ἡ) samavolnicie.
αὐθαίρετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. samavolnic.
αὐθεντεύω v. a deveni domn.
αὐθέντης (ὁ) stăpân | prinț, domn.
αὐθεντία (ἡ) autoritate | autenticitate. | * ἡ—ά σου măria ta, D-voastră.
αὐθεντίζω v. a documentà.
αὐθεντικός, ἡ, όν adj. autentic | documental, —όν ἔγγραφον document. || —ῶς adv.
αὐθεντικότης (ἡ) autenticitate.
αὐθημερινὸς, ἡ, όν adj. ceia-ce se face în aceca(și) zi.
αὐθημερὸν adv. în aceeași zi.
αὖθις adv. din nou, iar.
αὐθόρμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. spontan, de la sine. || τὸ—ον subst. spontaneitate. || —ως adv. de la sine.
αὐθυπακούομαι v. a se înțelege de la sine.
αὐθύπαρκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de sine stătător.
αὐθυπαρξία (ἡ) existență prin sine însu-și, independență.
αὐθυποβολὴ (ἡ) autosugestie.
αὐθυπόστατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. αὐθύπαρκτος.
αὐθωρεὶ adv. îndată, momentan.
αὐλαία (ἡ) cortină.
* αὐλάκι (τὸ) brazdă, — νερομύλου bolboacă.
αὐλακιὰ (ἡ) hângaș, slog.
αὐλακίζω v. a brăzdà, a vărgà.
αὐλάκισμα (τὸ) brăzdare.
αὐλακορυκάνη (ἡ) ulucă.
αὐλακορυκανίζω v. a ulucì.
αὐλακωτὸς, ἡ, όν adj. brăzdat.

αὐλαξ (ἡ) brazdă, rigolă.
αὐλαρχεῖον (τὸ) mareşalat al Curţii.
αὐλάρχης (ὁ) mareşal al Curţii.
αὐλαρχία (ἡ) mareşalat.
αὐλαρχικός, ἡ, όν adj. al mareşalatului.
αὔλειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. al curţii.
αὐλή (ἡ) curte, —χωρικοῦ bătătură, ogradă.
αὐλητής (ἡ) flautist.
αὐλία (ἡ) imaterialitate.
αὐλίζομαι v. a avea eşire în curte, spre drum.
αὐλικός, ἡ, όν adj. al Curţii
αὐλόγυρος (ὁ) ogradă.
αὐλοθεράπων (ὁ) servitor al curţii,
αὐλόθυρα (ἡ) poartă. [rândaş.
αὐλοκολακεία (ἡ) linguşire de curtizani.
αὐλοκόλαξ (ὁ) curtizan, linguşitor de la Curte.
αὐλοποίησις (ἡ) imaterializare.
αὐλοποιῶ v. a imaterializă.
* αὐλόπορτα (ἡ) vez. αὐλόθυρα.
αὐλός (ὁ) flaut, —τοῦ Πανὸς naiu, — ποιμενικὸς caval, — ἀσκαύλου caravă.
αὔλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. imaterial.
αὐλότης (ἡ) vez. αὐλία.
αὐλῶ v. a cântă din flaut.
αὐλωτός, ἡ, όν adj. tubular, vărgat.
αὐνανίζομαι v. a se masturbă.
αὐνανισμός (ὁ) masturbaţie.
αὐξάνω v. a creşte, a spori, a urcă. || —ομαι a se urcă, a se înmulţi.
αὔξησις (ἡ) creştere, spor, urcare.
αὐξητικός, ἡ, όν adj. cel ce creşte, urcă.
αὐξομειοῦμαι v. a urcă şi a scădeă.
αὐξομείωσις (ἡ) urcare şi scadere.
αὔξων, ουσα, ον adj. crescând, —ων ἀριθμὸς număr corent.
ἀϋπνία (ἡ) nesomn, insomnie.
ἄϋπνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedormit.
αὔρα (ἡ) adiere.
* αὐριανός, ἡ, όν adj. de mâine.
αὔριον adv. mâine.
αὐστηροήθεια (ἡ) rigorism.
αὐστηροήθης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. rigorist.
αὐστηρός, ά, όν adj. sever, neîngăduitor. || —ῶς adv.
αὐστηρότης (ἡ) străşnicie, severitate.
αὐστριακός, ἡ, όν adj. şi subst. austriac.
αὐταδέλφη (ἡ) soră bună.
αὐτάδελφος (ὁ) frate bun.
αὐταναιροῦμαι v. a se combate pe el însuşi.
αὔτανδρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu toţi oamenii, ἡ ναῦς ἀπωλέσθη —ος corabia s'a înecat cu oameni şi cu bunuri.
αὐταπάρνησις (ἡ) abnegaţie.
αὐταπάτη (ἡ) iluzie.
αὐταπατῶμαι v. a-şi face iluzii.
αὐταπόδεικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vădit, evident. || —ως adv.
αὐταρέσκεια (ἡ) îngâmfare, fatuitate.
αὐτάρεσκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îngâmfat, încrezut. || —ως adv.
αὐτάρκεια (ἡ) îndestulare.
αὐτάρκης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. de la sine îndestulător.
αὐταρχικός, ἡ, όν adj. autoritar.
αὐταρχικότης (ἡ) caracter autoritar.
αὐτενέργεια (ἡ) acţiune proprie.
αὐτενεργὸς (ὁ, ἡ) — ὸν (τὸ) adj. cel ce lucrează de la sine.
αὐτεξούσιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de sine statator.
αὐτεξουσιότης (ἡ) independenţă.
αὐτεπάγγελτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. din oficiu. || —ως adv.
αὐτεπαινοῦμαι v. a se laudă singur.
αὕτη pron. această vez. οὗτος.
* αὐτή pron. această vez. αὐτός.
αὐτήκοος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. auricular, —ος μάρτυς martor auditiv.
* αὐτί (τὸ) ureche vez. οὖς.
αὐτοβιογραφία (ἡ) autobiografie.
αὐτοβιογραφικός, ἡ, όν adj. autobiografic.
αὐτοβοήθεια (ἡ) autoasistenţă.
αὐτοβουλία (ἡ) spontaneitate.
αὐτόβουλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. spontan. || —ως adv.
αὐτογνωμοσύνη (ἡ) arbitrajul.
αὐτογνώμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. arbitrar. || —όνως adv.
αὐτόγνωστον (τὸ) notorietate.
αὐτογραφία (ἡ) autograf.

αὐτογραφικός, ἡ, ὸν adj. autografic.
αὐτόγραφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. autograf.
αὐτογραφῶ v. a autografiá.
αὐτόδηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. evident prin sine însuşi.
αὐτοδιάθεσις (ἡ) autodeterminare.
αὐτοδίδακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. autodidact.
αὐτοδικαίως adv. cu tot dreptul, jur. de drept.
αὐτοδικία (ἡ) violenţă, dreptate prin sine însuşi.
αὐτοδικῶ v. a-şi face dreptate.
αὐτοδιοίκησις (ἡ) autoguvernare.
αὐτοδιοικοῦμαι v. a se autoguvernà.
αὐτοδυναμικός, ἡ, όν adj. autodinamic.
αὐτοθελής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. voluntar. || -ήτως, ῶς adv. prin proprie voinţă.
αὐτόθεν adv. de acolo.
αὐτόθι adv. aci.
αὐτοθυσία (ἡ) sacrificiu de sine însuşi.
αὐτοκαλοῦμαι v. a se numì pe sine însuşi.
αὐτοκέφαλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. autocefal.
αὐτοκινητισμός (ὁ) automobilism.
αὐτοκινητιστής (ὁ) automobilist.
αὐτοκινητοδρόμιον (τὸ) autodrom.
αὐτοκίνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. automobil, λεωφορεῖον — ον autobuz, ποδήλατον — ον motocicletă. || τὸ — ον subst. automobil.
αὐτόκλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de la sine venit, neinvitat. || — ως adv.
αὐτοκράτειρα (ἡ) împărătească.
αὐτοκρατορία (ἡ) împărăţie.
αὐτοκρατορικός, ἡ, όν adj. împărătesc. || — ῶς adv. împărăteşte.
αὐτοκράτωρ (ὁ) împărat.
αὐτοκτονία (ἡ) sinucidere.
αὐτοκτόνος (ὁ, ἡ) adj. sinucigaş.
αὐτοκτονῶ v. a se sinucide.
αὐτοκυβέρνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. autoguvernat independent.
αὐτοκυβερνῶμαι v. a se guvernà, a se cârmuì singur.
αὐτολεξεί adv. cuvânt cu cuvânt, aidoma.
αὐτοματισμός (ὁ) automatism.
αὐτόματος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. automat, automatic, spontan. || (τὸ) — ον subst. automatul. || — ως adv.
αὐτομόλησις (ἡ) dezertare la inamic.
αὐτόμολος (ὁ) dezertor la inamic.
αὐτομολῶ v. a dezertà.
αὐτονόητος (ὁ ἡ) — ον (τὸ) adj. de la sine înţeles. || — ως adv.
αὐτονομία (ἡ) autonomie.
αὐτόνομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. autonom.
αὐτονομοῦμαι v. a fi autonom.
αὐτοπαθής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. reflexiv.
αὐτοπεποίθησις (ἡ) încredere în sine însuşi.
αὐτοπλαστία (ἡ) Chir. autoplastie.
αὐτοπλαστικός, ἡ, όν adj. autoplastic.
* αὐτόπονος (ὁ) durere de urechi.
αὐτοπροαίρετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. voluntar. || — ως adv.
αὐτοπρόσωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. personal, în persoană. || — ως adv.
αὐτόπτης (ὁ) — ις (ἡ) ocular.
αὐτόπυρος (ὁ) azimă.
αὐτός, ἡ, όν pron. el, — ὁς οὗτος chiar el. || îns, ἐγὼ — ὁς eu însumi. || acest, această — ὁς ὁ ἄρτος εἶναι νωπός pâinea aceasta este proaspătă, τὰ — ἀ τοῖς — οἷς tot alea. || în gen. pentru titluri ἡ — οῦ μεγαλειότης majestatea sa. || adv. ἐν ταὐτῷ în acelaşi timp, ἐπὶ τὸ — ὸ în acelaşi loc.
αὐτόσε adv. acolo, în spre locul acela.
αὐτοστιγμεί adv. momentan, în clipa aceea.
αὐτοσυντήρησις (ἡ) întreţinere dela sine.
αὐτοσυντήρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. întreţinue de la sine.
αὐτοσυντηροῦμαι v. a se întreţine singur, a se ajunge.
αὐτοσύστατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. recomandat, prezentat de la sine.
αὐτοσχεδιάζω v. a improvizà.
αὐτοσχεδίασις (ἡ) improvizaţie.
αὐτοσχεδιαστής (ὁ) improvizator.
αὐτοσχέδιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. improvizat. || — ως adv.
αὐτότατος, η, ον adj. chiar el.
αὐτοτέλεια (ἡ) independenţă.

αὐτοτελής (ές, ής) — ές (τὸ) adj. independent, de sine stătător.
* αὐτοῦ adv. acolo vez. αὐτόσε.
αὐτουργία (ἡ) calitate de autor.
αὐτουργός (ὁ, ή) autor, făptaș.
αὐτούσιος (ὁ, ή) — ον (τὸ) adj. în natură | Com. în numerar, efectiv.
αὐτοφυής (ὁ, ή) — ές (τὸ) adj. nativ, natural. || —ῶς adv.
αὐτόφωρος (ὁ, ή) — ον (τὸ) adj. vădit. || ἐπ'—ῳ adv. în flagrant delict.
αὐτόχειρ (ὁ, ή) sinucigaș.
αὐτοχειρία (ἡ) sinucidere.
αὐτοχειριάζομαι v. a se sinucide.
αὐτοχειροτόνητος (ὁ, ή) — ον (τὸ) adj. ales de la sine.
αὐτοχειροτονοῦμαι v. a se alege de la sine, a se proclamà singur.
αὐτοχθονία (ἡ) indigenat.
αὐτόχθων (ὁ, ή) — ον (τὸ) adj. indigen, autohton.
αὐτόχρημα adv. cu totul, pe de-a întregul, cu adevărat.
αὐτοψία (ἡ) inspecție | Jur. descindere locală.
αὐχενικός, ή, όν adj. cervical.
αὐχήν (ὁ) cafă | Geogr. istm.
αὐχμηρός, ά, όν adj. uscăcios.
αὐχμηρότης (ἡ) uscăciune, arșiță.
* ἀφαγία (ἡ) nemâncare.
* ἀφάγωτος, η, ον adj. nemâncat.
ἀφαίμαξις (ἡ) lăsare de sânge.
ἀφαιμάσσω v. a lăsà, a luà sânge. || —ομαι a sângerà.
ἀφαίρεσις (ἡ) scoatere, scădere | distracție | Log. abstracție | Gram. aferează | Arit. scădere.
ἀφαιρετέος (ὁ) Arit. de scăzut.
ἀφαιρέτης (ὁ) Arit. scăzător.
ἀφαιρετική (ἡ) Gram. ablativ.
ἀφαιρῶ v. a scoate, a ridicà, a dosi, a sustrage | Arit. a scădeà.
ἀφάνεια (ἡ) invizibilitate, obscuritate.
* ἀφανέρωτος, η, ον adj. nemanifestat, nedestăinuit.
ἀφανής (ὁ, ή) — ές (τὸ) adj. invizibil, obscur. || —ῶς adv.
ἀφανίζω v. a nimici, a prăpădì. || —ομαι a se prăpădì, a dispăreà.
ἀφανισμός (ὁ) prăpăd, nimicire.
ἀφανιστικός, ή, όν adj. nimicitor.
ἀφάνταστος (ὁ, ή) — ον (τὸ) adj. neînchipuit. || —ῶς adv.
ἄφαντος (ὁ, ή) — ον (τὸ) adj. dispărut, invizibil.
* ἀφαρμάκευτος, η, ον adj. (de)neotrăvit.
ἁφαρπάζω v. a răpì. || *—ομαι a se înfurià.
ἀφασία (ἡ) afazie.
ἄφατος (ὁ, ή) — ον (τὸ) adj. nespus.
ἀφατρίαστος (ὁ, ή) — ον (τὸ) adj. cel ce nu aparține unui partid, unei coterii. || —ως adv. fără spirit de partid.
ἀφεγγής (ὁ, ή) — ές (τὸ) adj. fără lumină.
ἀφεδρών (ὁ) anus, vez. πρωκτός.
ἀφειδής (ὁ, ή) — ές (τὸ) adj. risipitor.
ἀφειδία (ἡ) risipă.
ἀφέλεια (ἡ) naivitate, simplicitate.
ἀφελής (ὁ, ή) — ές (τὸ) adj. naiv.
ἀφενάκιστος (ὁ, ή) — ον (τὸ) adj. nebatjocorit.
* ἀφεντάνθρωπος (ὁ) chiabur, boier.
* ἀφεντιά (ἡ) nobleță, distincțiune.
* ἀφεντικός (ὁ) stăpân, patron.
ἀφερέγγυος (ὁ, ή) — ον (τὸ) adj. neplatnic, insolvabil. || —ως adv.
ἀφερεγγυότης (ἡ) neplătnicie | Jur. insolvabilitate.
ἀφερματίζω v. Mar. a aruncà savura.
ἀφεσιμος (ὁ, ή) — ον (τὸ) adj. de iertat, pardonabil.
ἄφεσις (ἡ) iertare | Mil. (concediu de) eliberare.
ἀφετήρ (ὁ) rachetă.
ἀφετηρία (ἡ) punct de plecare | Jur. mobil.
ἀφετήριος (ὁ, ή) — ον (τὸ) adj. iertător. || τὸ—ον subs. concediu de eliberare.
ἄφευκτος (ὁ, ή) — ον (τὸ) adj. inevitabil. | —ως adv. fără doar și poate.
ἀφέψημα (τὸ) Farm. decocțiune.
ἁφή (ἡ) pipăitul, tactul.
ἀφή (ἡ) aprinsul, περὶ λύχνων — ὰς în amurgul serii.
ἀφηγηματικός, ή, όν adj. povestitor.
ἀφήγησις (ἡ) povestire.
ἀφηγητής (ὁ) povestaș, povestitor.
* ἀφηγοκράζομαι v. a trage cu urechile.
ἀφηγοῦμαι v. a povestì.
ἀφῆλιξ (ὁ) adult.
ἀφήλιον (τὸ) Astr. afeliu.

ἀφηνιάζω v. a o luà la goanã.
ἀφηνίασις (ἡ) luare la goanã.
ἀφῃρημένος, η, ον adj. distrat, abstract. || —ως adv.
ἄφθαι (αἱ) Med. plesne, afte.
ἀφθαρσία (ἡ) neperire | nemiruire.
ἄφθαρτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neperitor | (de)nemituit.
ἄφθαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de neajuns, inaccesibil, neîntrecut.
ἄφθιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neperitor.
ἀφθονία (ἡ) îmbelşugare, prisosinţă.
ἄφθονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îmbelşugat, abundent. || —ως adv. din belşug.
ἀφθονῶ v. a îmbelşugà, a abundà.
ἄφθορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. incoruptibil, nesedus.
ἀφθώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. Med. aftos.
ἀφιερῶ v. a dedicà, à închinà.
ἀφιέρωμα (τὸ) prinos, dar, ofrandă.
ἀφιέρωσις (ἡ) închinare, dedicare.
ἀφιερωτὴς (ὁ) dedicator.
ἀφιερωτικὸς, ἡ, ὸν adj. dedicatoriu.
ἀφίημι v. a lăsà | a deslegà. || - εμαι a se lăsà, a se abandonà.
ἀφικνοῦμαι v. a sosi.
ἀφιλάνθρωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neomenos. || —ως adv.
* ἀφίλευτος, η, ον adj. neospătat.
* ἀφίλητος, η, ον adj. nesărutat.
* ἀφιλίωτος, η, ον adj. (de)neîmpăcat.
ἀφιλοδοξία (ἡ) neambiţie.
ἀφιλόδοξος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neambiţios.
ἀφιλοκαλία (ἡ) gust prost.
ἀφιλόκαλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de prost gust. || —ως adv.
ἀφιλοκέρδεια (ἡ) dezinteresare.
ἀφιλοκερδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. dezinteresat. || —ῶς adv.
ἀφιλονίκητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netăgăduit. || —ως adv.
ἀφιλόνικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necertător.
ἀφιλοξενία (ἡ) neospitalitate.
ἀφιλόξενος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neospitalier. || —ως adv.
ἀφιλοπατρία (ἡ) nepatriotism.
ἀφιλόπατρις (ὁ, ἡ) — ι (τὸ) adj. nepatriot.
ἀφιλοπόλεμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neräzboinic.
ἀφιλόπονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemuncitor.
ἄφιλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. fără amici.
ἀφιλοστοργία (ἡ) neiubire vez. ἀστοργία.
ἀφιλόστοργος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neiubitor. || — ως adv.
ἀφιλοτιμία (ἡ) lipsă de amor propriu.
ἀφιλότιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără amor propriu. || —ως adv.
ἀφιλοχρηματία (ἡ) dezinteresare.
ἀφιλοχρήματος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. dezinteresat.
ἄφλιμωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncăluşat.
* ἀφίνω v. a lăsà, a părăsi.
ἄφιξις (ἡ) sosire, venire.
**ἀφιόνι (τὸ) afion, opiu.
ἀφιππεύω v. a descălecà.
ἀφίπταμαι v. a sburà.
ἀφίσταμαι v. a îndepărtà.
ἄφλεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neinflamabil.
ἀφλογιστικὸς, ἡ, ὸν adj. Med. aflogistic.
ἀφλόγιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neinflamat.
ἀφοβία (ἡ) netemere.
ἄφοβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netemător. || —ως adv. fără teamă.
ἀφόδευσις (ἡ) dejecţiune, scaun.
ἀφοδευτήριον (το) comoditate, latrină.
ἀφομοιῶ v. a asemănà, a asimilà.
ἀφομοιώσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. asimilabil.
ἀφομοίωσις (ἡ) asimilare.
ἀφομοιωτικὸς, ἡ, ὸν adj. asimilator.
ἀφοπλίζω v. a dezarmà.
ἀφοπλισμὸς (ὁ) dezarmare.
* ἀφόρητος, η, ον adj. nepurtat.
ἀφόρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de nesuferit, insuportabil. || —ως adv.
ἀφορία (ἡ) nerodire, infertilitate.
ἀφορίζω v. a afurisì, a excomunicà.
ἀφορισμὸς (ὁ) afurisanie, excomunicare | Fil. aforism.
ἀφοριστικὸς, ἡ, ὸν adj. aforistic.
ἀφορμὴ (ἡ) pretext, pricină, motiv.

ἀφορολόγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neimpus la dări. ‖ — ως adv.
ἄφορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neroditor.
ἀφόρτωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncărcat.
ἀφορῶ v. a privi, a vizà.
ἀφοσιῶ v. a închinà. ‖ —οῦμαι a se devotà.
ἀφοσίωσις (ἡ) devotament.
ἀφότου adv. decând.
* ἀφοῦ adv. după ce, decând vez. ἀφότου | de oare-ce | odată-ce.
ἄφραχτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîngrădit, neîmprejmuit.
* ἄφρᾶτος, η, ον adj. spumegat | alb | grăsuliu.
ἀφρεῖφνα (ἡ) furcoiu.
* ἀφρίζω v. a înspumà, a spumegà | a clăbuci.
ἀφρικανικός, ἡ, ὸν adj. african.
Ἀφρικανός, ὴ (ὁ, ἡ) African.
ἄφρισμα (τὸ) spumegare.
ἀφρόγαλα (τὸ) cremă, smântână.
ἀφροδισιακός, ἡ, ὸν adj. afrodiziac.
ἀφροδισιασμός (ὁ) afrodiziasm.
ἀφροδίσιος, α, ον adj. venteric.
ἀφρόεις, εσσα, εν adj. spumos.
ἀφρόζυθος (ὁ) drojdie de bere.
ἄφροντις (ὁ, ἡ) — ι (τὸ) adj. nepăsător.
ἀφροντισία (ἡ) nepăsare, negrijă.
ἀφροντιστῶ v. a fi nepăsător.
ἀφρονῶ v. a sminti.
ἀφρόπλαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. făcut, creat din spumă vez. ἄφρᾶτος.
ἀφρὸς (ὁ) spumă | cremă | clăbuc.
ἀφροσκεπὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. acoperit de spumă.
ἀφροστεφὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cununat de spumă.
ἀφροσύνη (ἡ) sminteală | imprudență.
ἄφρούρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepăzit.
* ἀφρόψωμον (τὸ) pandișpan.
ἀφρώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. înspumat.
ἄφρων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. smintit.
ἀχύη (ἡ) sardeà.
ἀφυὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. neghiob.
ἀφυΐα (ἡ) neghiobie.
ἄφύλακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepăzit.
ἀφυλαξία (ἡ) nepază.
ἄφυλλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. desfrunzit.
ἀφυπηρέτησις (ἡ) eliberare din serviciu.
ἀφυπηρετῶ v. a se eliberà din serviciu.
ἀφυπνίζω v. a sculà din somn. ‖ = ομαι a se deșteptà.
ἀφύσικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nefiresc.
ἀφύτευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesădit.
ἀφωνία (ἡ) mutenie | afonie.
ἄφωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mut.
ἀφώτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neluminat | fără lumină.
ἀφωτογράφητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nefotografiat.
ἄφωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără lumină.
* ἄχ! intrej. ah!
* ἀχάϊδευτος, η, ον adj. nemângăiat | nealintat.
ἀχαιρέτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nesalutat.
* ἀχάλαστος, η, ον adj. nestricat.
ἀχαλίνωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînfrânat.
ἀχάλκευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ne-
* ἀχαμναίνω v. a slăbi. [ferit.
* ἀχαμνός, ἡ, ὸν adj. slab, slăbănog | rău. ‖ τὰ—ά subst. testicolele.
ἀχαμνόων (ὁ) gloabă, rablă.
ἀχανὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nemărginit.
ἀχαρακτήριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără caracter | necaracterizat | incalificabil.
ἀχάρακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. negravat, nescobit.
* ἀχαράκωτος, η, ον adj. nevărgat, nevârstat.
** ἀχαράτζωτος, η, ον adj. scutit de impozite.
ἄχαρις (ὁ, ἡ) — ι (τὸ) disgrațios.
ἀχαριστία (ἡ) ingratitudine.
ἀχάριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ingrat.
* ἄχαρος, η, ον adj. fără bucurii | fără grație.
ἀχάτης (ὁ) Min. calcedonie, agată.
ἄχειρ (ὁ, ἡ) fără mâini, ciung.
ἀχειραγώγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necondus de mână.

ἀχειραφέτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neemancipat.
ἀχειρίδωτος (ὁ, ἡ) — ον τὸ) adj. fără mâneci.
ἀχειροποίητος (ὁ, ἡ) — ον τὸ adj. necreat de mână de om.
ἀχειροτόνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nehirotonisit.
* ἀχηβάδα (ἡ) scoică, ghioc | —τοῦ τοίχου firidă.
ἄχθομαι v. a se împovărà, a-i păreà rău.
ἄχθος (τὸ) greutate, încărcătură, povară.
ἀχθοφορικός, ἡ, όν adj. al hamalului. || —ά (τὰ) hamalâc.
ἀχθοφόρος (ὁ) hamal.
* ἀχινός (ὁ) ariciu de mare.
* ἀχιόνιστος, η, ον adj. neacoperit cu
* ἀχλαδιά (ἡ) păr păduret. [zăpadă.
* ἀχλάδι (τὸ) pară pădureaţă.
ἀχλεύαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neἀχλύς (ἡ) ceaţă, pâclă. [batjocorît.
ἄχνη brumă | pospaiu | abur | —καρποῦ brumă | Chim. — ὑδραργύρου sublimat corosiv.
* ἀχνίζω v. a aburì.
* ἄχνισμα (τὸ) aburire.
* ἀχνιστός, ἡ, όν adj. aburit.
* ἀχνός (ὁ) abur.
ἄχολος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. domolitor al fierei, nesupărăcios.
* ἀχόρευτος, η, ον adj. nejucat.
* ἀχόρταγος, η, ον adj. şi
* ἀχόρτασιος, η, ον adj. nesăţios.
* ἀχός (ὁ) chiot, sgomot.
* ἀχοῦρι (τὸ) grajd vez. σταῦλος.
ἄχραντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. preacurat, imaculat.
* ἀχρείαστος, η, ον adj. netrebuincios.
* ἀχρειεύω v. a se stricà, a se corupe.
* ἀχρειόγλωσσος, η. ον adj. cel ce proferă cuvinte murdare.
ἀχρειολογία (ἡ) cuvânt murdar.
ἀχρειολόγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἀχρειόγλωσσος.
ἀχρειολογῶ v. a proferà cuvinte murdare.
ἀχρεῖος, α, ον adj. depravat, abject.
ἀχρειόστομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἀχρειόγλωσσος.
ἀχρειότης (ἡ) stricare, depravare.
ἀχρεώστητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedatorat. || —ως adv.
ἀχρημαιία (ἡ) lipsă de bani.
ἀχρήματος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sărac.
ἀχρησίμευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nefolositor.
ἀχρησιμοποίητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîntrebuinţat.
ἀχρηστία (ἡ) nefolosinţă, neuzare | Jur. desuetudine.
ἄχρηστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neuzitat, inutil. || —ως adv.
ἄχρι(ς) adv. până(la).
ἄχριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. netencuit.
ἀχρονολόγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedatat.
ἄχρονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. veşnic.
ἄχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. incolor.
ἀχρύωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neauἀχρωματίζω v. a ahromatizà. [rit.
ἀχρωματικός, ἡ, όν adj. ahromatic.
ἀχρωματισμὸς (ὁ) ahromatism.
ἀχρωμάτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necolorat.
ἄχρωμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără coloare vez. ἀχρωμάτιστος.
** ἄχτι (τὸ) pizmă, ură, aht.
ἀχύλωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neterciuit.
ἀχύρινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. păios.
ἀχυροβολὼν (ὁ) hambar de paie.
ἄχυρον (τὸ) paiu.
* ἀχυρόλασπη (ἡ) lut amestecat cu paie.
ἀχυρόπλεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. împletit cu paie.
ἀχυροπληθὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. împăiat.
ἀχυροσκεπὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. acoperit cu paie.
ἀχυροστρωμνὴ (ἡ) saltea de paie.
ἀχυρόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj' samaniu, coloare pe paie.
ἀχυρὼν (ὁ) vez. ἀχυροβολών.
ἀχωνευσία (ἡ) nemistuire.
ἀχώνευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ne* ἀχῶνι (τὸ) nesaţiu. [mistuit.
ἀχὼρ (ὁ) Med. chcble, lipică.

ἀ·ώριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedespărţit, inseparabil. || —ως adv.
ἀχωρώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. chel-
* ἄχωστος, η, ον adj. neînfipt. [bos.
* ἀψαλίδιστος, η, ον adj. neforfecat.
ἄψαυστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepipăit.
ἄψεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ireproşabil.
ἀψευδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. neminţit, veridic. || —ῶς adv. pe neminţite.
ἀψηλάφητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἄψαυστος
* ἄψητος, η, ον adj. nefript.
* ἀψηφησία (ἡ) neluare în seamă, sfidare.
ἀψήφιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nevotat | * înfruntător, nesocotit. || *—α adv. neserios.
ἀψήφω v. a nesocoti, a desfide.
ἀψιδῶ v. a bolti, a arcui.
ἀψίδωσις (ἡ) boltire.
ἀψιδωτός, ἡ, ὸν adj. boltit.
* ἀψιθυμία (ἡ) irascibilitate, arţag.
* ἀψίθυμος, η, ον adj. arţagos, irascibil.
ἀψικάρδιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. plăcut.
ἄψικορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel ce se satură repede. || τὸ—ον subst. nestatornicie.
ἀψιμαχία (ἡ) hărţucală.
ἀψιμαχῶ v. a se hărţui.
ἀψίνθιον (τὸ) şi
ἀψινθίτης (ὁ) [οἶνος] pelin.
ἄψινθος (ἡ) pelin, absint.
ἄψις (ἡ) boltă, arc, —ἀστράβης oblânc, —τροχοῦ colac.
ἄψογος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neprihănit. || —ως adv.
* ἀψούνιστος, η, ον adj. netârguit.
ἀψοφητί adv. fără sgomot.
ἄψυκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nerăcit.
* ἄψυξ, εια, υ adj. pişcător, înţepător, iute | vez. ὀξύθυμος.
ἀψυχία (ἡ) sfială, timiditate.
ἀψυχολόγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepsihologiat.
ἄψυχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neînsufleţit | fricos, sfios.
ἄωρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necopt, prematur, crud.
ἄωτον (τὸ) culme, τὸ ἄκρον — chintesenţă.

B

B, β, (vita), literă a alfabetului | num. β' două | ,β două mii | Geogr. Nord | regal, B. ναυτικὸν marina
βαβαί! interj. vai! [Regală.
βαβυλωνία (ἡ) babilonie, talmeş-bal-
* βαγένι (τὸ) butoiaş. [meş.
* βαγιά (ἡ) Bot. laur, dafin.
βάδην adv. la pas.
βαδίζω v. a merge, a umblà.
βάδισμα (τὸ) umblătură, mers.
** βαζελίνη (ἡ) vaselină.
* βάζω v. a pune, vez. βάλλω.
βαθμηδὸν adv. treptat.
βαθμιαῖος, α, ον adj. treptat, gradual.
βαθμὶς (ἡ) treaptă.
βαθμολογία (ἡ) gradare | notare.
βαθμολογῶ v. a gradà, a notà.
βαθμὸς (ὁ) grad, rang | notă.
βαθμοφόρος (ὁ) Mil. gradat.
βαθμοφορῶ v. a purtà gradul.
βάθος (τὸ) adâncime, τὸ—τῆς θαλάσσης smârcul mării, τὸ—τοῦ ποταμοῦ cota fluviului.
* βαθουλὸς, ἡ, ὸν adj. găunos, scor-
* βαθούλωμα (τὸ) adâncitură. [buros.
* βαθουλώνω v. a adânci, a scobi.
* βαθουλωτὸς, ἡ, ὸν adj. găunos.
* βαθρακάκι (τὸ) Zool. broscuţă.
* βαθρακὸς (ὁ) Zool. broască.
βάθρον (τὸ) postament, soclu, scară, —σχολείου bancă, —ἀγάλματος piedestal, —ὁπλοσκευῆς rastel. ἐκ ων din temelie.
βαθυέρυθρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. conabiu.
βαθυκόλπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. morico.
βαθύνοια (ἡ) spirit adânc. [tor adânc.
βαθύνους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. cugetă-
βάθυνσις (ἡ) adâncire.
βαθύνω v. a adânci | a scobi.
βαθύπεδον (τὸ) vale.

βαθύπλουτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bo-
βαθυπώγων (ὁ) bărbos. [gătaș.
βαθύρρηνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. bârsan.
βαθύρριζος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu rădăcini adânci.
βαθὺς, εῖα, ὺ adj. adânc, profund | (pentru culori) închis | ὄρθρου — έος pe mânecate. || — έως, *— εια adv.
βαθύσκιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu umbră deasă.
βαθύσοφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte înțelept.
βαθύτης (ἡ) adâncime, profunzime.
βαθύφαιος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. cenușiu
βαθύφωνος (ὁ, ἡ) Muz. basso. [închis.
βαθύχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. căp-
βαίνω v. a merge vez. βαδίζω. [ruiu.
βάϊον (τὸ) Bot. ramură de palmier, ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων Duminica
** βαϊράμιον (τό) bairam. [Floriilor.
βαΐς (ἡ) Arh. ornament în formă de ramură de palmier.
** βακαλάος (ὁ) Zool. batog uscat.
** βακκαρᾶς (ὁ) bacară.
βακτηρία (ἡ) cârjă, baston.
βακτηριδιοκτόνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bactericid.
βακτηριδιολογία (ἡ) bacteriologie.
βακτηριδιολογικὸς, ἡ, ὸν adj. bacteriologic.
βακτηριδιολόγος (ὁ) bacteriolog.
βακτηρίδιον (τὸ) bacterie, bacil.
βακτηριολόγχη (ἡ) șiș.
βάκτρον (τὸ) cârjă.
βακχικὸς, ἡ, ὸν adj. bachic.
βακχὶς (ἡ) bachantă.
βαλανεῖον (τὸ) baie.
βαλανεὺς (ὁ) băiaș.
βαλανηφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. glan-
*βαλανιδιὰ (ἡ) Bot. stejar. [difer.
βαλανίδιον (τὸ) Bot. ghindă, jir.
βαλανιδόφορος (ὁ) jirovină.
βαλανῖτις (ἡ) Med. balanită.
βαλανοειδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. în formă de ghindă.
βάλανος (ἡ) ghindă | Anat. glandă | Farm. supozitor.
βαλανοφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. [illegible] cător de ghindă.
βαλάντιον (τὸ) pungă.
βαλαντιοτόμος (ὁ) pungaș.
βαλβὶς (ἡ) clapă | Anat. valvulă.
** βαλεριάνα (ἡ) Bot. odolean.
** βαλίζα (ἡ) geamantan.
** βαλλίζω v. a valsà.
** βαλλισμὸς (ὁ) vals.
βαλλίστρα (ἡ) mangealâc.
βάλλω v. a asvârli, a trage, a da | *a pune, ἔβαλε φωτιὰ a pus foc, τὰ ἔβαλε μὲ ὅλον τὸν κόσμον s'a pus rău cu toată lumea, μὲ ἔβαλε στὸ χέρι s'a împrumutat fără a-mi
** βάλς vez. βαλλισμός. [înapoià banii.
βαλσαμίνη (ἡ) Bot. calomfir.
βαλσαμικὸς, ἡ, ὸν adj. balsamic.
βαλσαμόδενδρον (τό) Bot. balsamier.
βάλσαμον (τὸ) balsam.
βαλσαμοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. balsamifer.
* βαλσάμωμα (τὸ) vez. βαλσάμωσις.
* βαλσαμώνω v. a îmbălsămà.
* βαλσάμωσις (ἡ) îmbălsămare.
* βαλσαμωτὴς (ὁ) îmbălsămător.
** βαλσίζω v a valsà.
* βάλσιμον (τὸ) punere.
** βάλτος (ὁ) baltă.
*βαλτὸς, ἡ, ὸν adj. pus.
* βαλτώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. mlăștinos, băltăreț.
* βαμβακᾶς (ὁ) lucrător, negustor de bumbac.
βαμβακέα (ἡ) bumbac (pom).
βαμβακέλαιον (τὸ) ulei de coton.
* βαμβακερὸς, ἡ, ὸν adj. bumbăcos, —ὸν νῆμα bumbăcel.
* βαμβακιάζω v. a se bumbăci.
* βαμβάκινος, η, ον adj. vez. βαμβακερός.
βαμβακοειδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. în formă de bumbac, bumbăcos.
βαμβακόνημα (τὸ) arniciu, tiriplic.
*βαμβακόπετρα (ἡ) Min. amiant.
βαμβακοπυρῖτις (ἡ) fulmicoton.
βαμβακόσπορος (ὁ) sămânță de bumbac.
βαμβακουργεῖον (τό) bumbăcărie.
βαμβακουργία (ἡ) bumbăcărie.
βαμβακοφυτεία (ἡ) plantație de bum-
βαμβακόχορτον (τὸ) Bot. firicică. [bac.
βάμβαξ (ὁ) bumbac.
βάμμα (τὸ) tinctură.
** βανάνα (ἡ) Bot. banană.

** βανανέα (ἡ) Bot. bananier.
** βανανοφυτεία (ἡ) plantaţie de banane.
βαναυσολογία (ἡ) vorbe grosolane.
βαναυσολόγος (ὁ) mojic.
βαναυσολογῶ v. a proferà cuvinte grosolane.
βάναυσος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. grosolan, mitocan, mojicesc. || —ως adv.
βαναυσότεχνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lucrat grosolan, nemeşteşugit.
βαναυσότης (ἡ) grosolănie.
** βανδαλισμὸς (ὁ) vandalism.
βανίλλη (ἡ) vanilie.
βαπτίζω v. a botezà.
βάπτισις (ἡ) şi
βάπτισμα (τὸ) botez.
βαπτιστήριον (τὸ) baptister.
βαπτιστὴς (ὁ) botezător.
βαπτιστικὸς, ἡ, ὸν adj. al botezului. || ὁ —ὸς, ἡ—ἡ subst. fin finä. || τὸ —ὸν certificatul de botez. || τὰ —ά onorariile preotului pentru botez, rufăria copilului botezat.
βαπτὸς, ἡ, ὸν adj. colorat, văpsit.
βάπτω v. a văpsì, a boì, a cănì.
βάραθρον (τὸ) prăpastie.
βαραθροῦμαι v. a se afundà, a se aruncà în prăpastie.
βαραθρώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. prăpăstios.
** βαράκι (τὸ) foiţă de aur p. poleit.
** βαράκωμα (τὸ) aurealä prin foiţă.
** βαρακώνω v. a auri prin foiţă.
βαρβαρίζω v. a scrie barbarisme.
βαρβαρικὸς, ἡ, ὸν adj. barbar.
βαρβαρισμὸς (ὁ) barbarism.
βάρβαρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. barbar.
βαρβαρότης (ἡ) barbarie, brutalitate.
* βαρβατιάζω v. a fi în timpul goanei.
* βαρβάτιασμα (τὸ) goanä.
* βαρβατίλα (ἡ) miros de ţap.
* βαρβάτος, η, ον adj. robust. || —ον (τὸ) ţap necastrat.
βαρβιτιστὴς (ὁ) violoncelist.
βαρβιτοποιὸς (ὁ) fabricant de violoncele.
βάρβιτος (ἡ) violoncel.
** βάρδια (ἡ) Mar. guardie, cuart.
** βαρδιάνος (ὁ) Mar. guardian.
* βαρειὸς (ὁ) baros.
* βαρειοῦμαι v. vez. βαρύνομαι.
* βαρέλα (ἡ) barelcă.
* βαρελάκι (τὸ) bùtoiaş, varelaş.
* βαρέλιον (τὸ) butoiu, butie.
* βαρελοποιεῖον (τὸ) dogărie.
* βαρελοποιΐα (ἡ) dogărie.
* βαρελοποιὸς (ὁ) dogar.
* βαρελοποιῶ v. a dogări.
* βάρεμα (τὸ) lovitură.
* βαρεμὸς (ὁ) plictiseală.
* βαρίδι (τὸ) greutate (a unei pendule, a unui cântar).
* βαρετὸς, ἡ, ὸν adj. plictisitor.
βάριον (τὸ) Chim. bariu.
βάρις (ἡ) Mar. galiotă | pod umblă-
** βάρκα (ἡ) barcă vez. λέμβος. [tor.
** βαρκάρης (ὁ) barcagiu.
** βαρκάρισμα (τὸ) îmbarcare.
** βαρκαρόλλα (ἡ) barcarolă.
** βαρκάρω v. a îmbarcà.
* βαρκὸ (τὸ) slatină.
** βαρκοῦλα (ἡ) mică barcă.
βαρομετρικὸς, ἡ, ὸν adj. barometric.
βαρόμετρον (τὸ) barometru.
βάρος (τὸ) greutate, povară, μὴ πρὸς — nu vă supăraţi, —μικτὸν greutate brută, —καθαρὸν greutate netă | responsabilitate.
βαροσκόπιον (τὸ) baroscop.
βαροῦλκον (τὸ) capră, şaitan.
* βαρυακούω v. a auzì greu.
βαρυαλγὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. îndurerat. [rerat.
βαρυαλγῶ v. a fi îndu-
* βαρυαναστενάζω v. a oftà adânc.
βαρυαυλητὴς (ὁ) oboist.
βαρύαυλος (ὁ) oboiu.
βαρύγνωμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nemulţumit.
* βαρυγνωμῶ v. a fi nemulţumit.
βαρυηκοΐα (ἡ) auz greu.
βαρυήκοος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu auz greu.
βαρυθυμία (ἡ) mâhnire.
βαρύθυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mâhnit.
βαρυθυμῶ v. a fi mâhnit.
βαρυκοιμῶμαι v. a dormì adânc.
βαρυντικὸς. ἡ, ὸν adj. îngreunător.
* βαρύνω v. a îngreunà | a plictisì | a se înrăutăţì (pentru boli). || —ομαι a se plictisì, a se obosì.
βαρύοσμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu, tare mirositor.

βαρυπενθὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. îndoliat.
βαρύποινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. osândit la mare pedeapsă.
βαρὺς, εῖα, ὺ adj. greu, greoiu, apăsător, κάνει τὸν —ὺν se ţine greoiu, —εῖα μυρωδιὰ miros tare, φόροι —εῖς impozite apăsătoare, καφὲς —ὺς γλυκὺς cafea groasă şi dulce. || —εῖα Gram. accent grav. || —έως adv. | —φέρω vez. βαρυφαίνομαι.
βαρυσύμαντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de mare importanţă.
βαρυστόμαχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. indigest.
βαρύσωμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greoiu la corp.
βαρύτης (ἡ) greutate, gravitate.
βαρύτιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. preţios, scump. || τὸ—ον subst. scumpetea.
βαρύτονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Gram. cel ce primeşte accentul grav. || ὁ—ος Muz. subst. bariton.
* βαρυφαίνομαι v. a-i părea rău.
* βαρυφορτώνω v. a supraîncărcà.
βαρύφωνος (ὁ) bariton.
βαρυχορδιστὴς (ὁ) contrabasist.
βαρύχορδον (τὸ) contrabas.
* βαρυχειμωνιὰ (ἡ) iarnă grea.
* βαρῶ v. a lovì vez. κτυπῶ.
** βαρωνία (ἡ) baronie.
** βαρῶνος (ὁ) — ἰς (ἡ) baron, —easă.
βασανίζω v. a chinuì, a căznì, a torturà | a examinà cu amănuntul. || —ομαι a suferì, a suportà.
βασανισμὸς (ὁ) chin, sbucium.
βασανιστήριον (τὸ) tortură.
βασανιστὴς (ὁ) schingiuitor, gâde.
βασανιστικὸς, ἡ, ὸν adj. schingiuitor, chinuitor.
βασανίτης (ὁ) Min. bazalt.
βάσανον (τὸ) chin, necaz.
βάσανος (ἡ) chinuire, supliciu, tortură | încercare, examen.
** βασιβοζοῦκος (ὁ) başibuzuc.
βασίζω v. a bazà, a întemeià.
βασικὸς, ἡ, ὸν adj. de bază, bazic.
βασιλεία (ἡ) domnie, împărăţie.
βασίλειον (τὸ) regat.
* βασίλευμα (τὸ) apusul (soarelui).
βασιλεὺς (ὁ) rege.
βασιλεύω v. a domnì, | —ει ὁ ἥλιος soarele apune.
βασιλικὸς, ἡ, ὸν adj. regal, regesc | —ὸν ὕδωρ Chim. apă regală | —ὸς Bot. busuioc | —όν Farm. bazilie. || —ῶς adv. împărăteşte, regeşte.
βασιλὶς (ἡ) regină.
βασιλίσκος (ὁ) regişor | Zool. bazilic.
βασίλισσα (ἡ) regină.
βασιλοδαμάσκηνέα (ἡ) goldan.
βασιλοδαμάσκηνον (τὸ) goldană.
βασιλοκτονία (ἡ) regicid.
βασιλοκτόνος (ὁ, ἡ) regicid.
βασιλομήτωρ (ἡ) regină-mamă.
βασιλόπαις (ὁ, ἡ) prinţ (regal).
* βασιλόπηττα (ἡ) plăcintă de anul nou.
* βασιλοπούλα (ἡ) fată de rege.
* βασιλόπουλον (τὸ) fiu de rege.
βασιλοπρεπῶς adv. regeşte, împărăteşte.
βασιλοφροσύνη (ἡ) regalism.
βασιλόφρων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. regalist.
βάσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. temeinic, Jur. fondat.
βασιμότης (ἡ) temeinicie.
βάσις (ἡ) temeiu, bază, fundament.
βασκαίνω v. a bosconì, a deochià.
* βάσκαμμα (τὸ) şi
βασκανία (ἡ) bosconire, deochiu.
βάσκανος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fascinator.
* βασταγερὸς, ἡ, ὸν adj. solid, tare, rezistent.
* βάσταγμα (τὸ) suferinţă | durată, dăinuire.
* βαστάζος (ὁ) hamal.
βαστάζω v. a ţine, a duce.
* βαστῶ v. a ţine, a suportà a` re-zistà.
* βάτευμα (τὸ) împerechiere.
* βατεύω v. a împerechià (p. animale).
* βατόμευρον (τὸ) mură.
βατοπέδιον (τὸ) mărăciniş.
βάτος (ἡ) Bot. mărăcine, ἰδαία—smeură | Zool. calcan.
βατὸς, ἡ, ὸν adj. practicabil.
βατράχειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. broscăresc.
βατράχιον (τὸ) Zool. broscuţă | Chir. limbariţa | Bot. boglar.
βατραχοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. vez. βατράχειος | τὰ—ά Zool. batraciene.
βάτραχος (ὁ) broască.

** βατσίνα (ἡ) vaccin.
** βατσινιάρω v. a vaccinà.
* βάτσινον (τὸ) vez. βάτος.
βαττολογία (ἡ) vorbărie, flecăreală.
βαττολόγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. gu-
βαττολογῶ v. a flecări. [raliv.
βατώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. mărăci-
βατὼν (ὁ) spinet, mărăciniș. [nos.
** βαυαρικός, ἡ, όν adj. bavarez.
** Βαυαρός, ἡ (ὁ, ἡ) Bavarez.
βαυκάλημα (τὸ) legănatul.
βαυκαλίζω v. a legănà.
βαύκαλις (ἡ) bocal, sticlă, carafă.
βαυκὶς (ἡ) chiocec.
βαφεῖον (τὸ) boiangerie, văpsitorie.
βαφεὺς (ὁ) boiangiu, văpsitor.
βαφὴ (ἡ) văpseà, văpsire, — τείχου spoială, —σιδήρου călеală, — ὑποδημάτων vax, văxuit, lustruit | zugrăveală.
βαφικός, ἡ, όν adj. văpsitoresc, tincturial | Bot. σπάρτος — ἡ dobriță. || ἡ—ἡ subst. boiangerie.
* βάφω v. a văpsi, a cănì, a zugrăvì ver. βάπτω.
* βάψιμον (τὸ) văpseală, zugrăveală.
βδέλλα (ἡ) lipitoare.
βδελλοπώλης (ὁ) vânzător de lipitori.
βδέλυγμα (τὸ) groază, scârbă.
βδελυγμία (ἡ) scârbă.
βδελυρός, ά, όν adj. scârbos.
βδελύσσομαι v. a urì, a se scârbì.
βέβαιος, α, ον adj. sigur, cert. || —ως, *—α adv. firește, | —α! vezi bine!
βεβαιότης (ἡ) siguranță, certitudine.
βεβαιῶ v. a asigurà, a afirmà, a confirmà, a certificà. || —οῦμαι a se asigurà, ἡ εἴδησις —οῦται vestea se confirmă.
βεβαίωσις (ἡ) afirmare, confirmare.
βεβαιωτικός, ἡ, όν adj. afirmativ.
βέβηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. profanator.
βεβηλῶ v. a pângărì, a profanà.
βεβήλωσις (ἡ) profanare,
βεβηλωτὴς (ὁ) profanator.
βεβιασμένος, η, ον part. silit, forțat, constrâns. || — ως adv.
** βεγγαλικός, ἡ, όν adj. bengal.
** Βεδουῖνος (ὁ) Beduin.
** βέδρον (τὸ) vadră.
** βεζύρης (ὁ) vizir.
** βελάδα (ἡ) frac.
βελάζω v. a behăì.
βέλασμα (τὸ) behăit.
** βελέντζα (ἡ) pătură.
βεληνεκὲς (τὸ) Arm. tir.
βελοθυρίς (ἡ) barbacană.
** βέλον (τὸ) voal.
βελόνη (ἡ) ac, —κεντήματος croșetă.
* βελονιὰ (ἡ) împunsătură de ac | cu-
* βελονιάζω v. a boldì. [sătură.
* βελόνιασμα (τὸ) bolditul.
βελονοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de ac.
βελονοθήκη (ἡ) toc pentru ace.
βελονονύγμὸς (ὁ) acopunctură.
βελονοποιεῖον (τὸ) facrică de ace.
βελονοποιὸς (ὁ) fabricant de ace.
* βελονότρυπα (ἡ) gaura acului.
βελονοφύλαξ (ὁ) acar.
βέλος (τὸ) săgeată.
** βελούδινος, η, ον adj. catifelat.
** βελοῦδον (τὸ) catifea.
βέλτιστος, η, ον adj. super. cel mai bun.
βελτιῶ v. a îmbunătățì, a ameliorà. || —οῦμαι a se îndreptà.
βελτίων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. comp. mai bun.
βελτιώσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. amendabil, de îmbunătățit.
βελτίωσις (ἡ) amelionare.
βελτιωτικὸς, ἡ, όν adj. îmbunătățitor.
βέμβυξ (ὁ) sbârnâitoare.
** βενζίνη (ἡ) benzină.
** βενζόη (ἡ) smirnă.
** βενζοϊκὸς ἡ, όν adj. benzoic.
** βεντοῦζα (ἡ) ventuză vez. σικύα.
βερατρίνη (ἡ) Farm. veratrină.
* βέργα (ἡ) nuià, vargă.
* βεργὶ (τὸ) cerc (de butoiu).
* βεργιὰ (ἡ) lovitură de vargă.
** βερνίκιον (τὸ) verniu, lustru.
** βερνικώνω v. a lustruì.
** βερνικωτὴς (ὁ) lustruitor.
βερυκοκκέα (ἡ) Bot. cais, zarzăr.
βερύκοκκον (τὸ) Bot. caisă, zarzară.
βερυκοκκόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj.
* βετοῦλι (τὸ) gligan. [caisiu
βῆμα (τὸ) pas, mers, călcătură | tribună | Bis. Ἅγιον βῆμα Altar.

βηματίζω v. a călcà, a umblà.
βηματισμὸς (ὁ) mers, umblet.
βήξ (ὁ, ἡ) tuse.
* βήξιμον (τὸ) tuse.
βήχω v. a tuşì.
βία (ἡ) silă, zor, μόλις καὶ μετὰ —ας cu mare zor | grabă, pripă.
βιάζω v. a silì | a pripì, a grăbì | a zorì | a siluì. || —ομαι a se grăbì, a se silì.
βιαιοπραγία (ἡ) silnicie, violenţă.
βιαιοπραγῶ v. a silnicì, a violentà.
βίαιος, α, ον adj. violent. || —ως adv cu violenţă, cu hapca.
βιαιότης (ἡ) violenţă.
βίαρχος (ὁ) jitnicer.
βιασμὸς (ὁ) siluire, viol.
βιαστὴς (ὁ) siluitor.
* βιαστικὸς, ἡ, ὸν adj. grăbitor, grabnic. || —ὰ adv. în grabă.
* βιαστικότης (ἡ) pripelnicie, grabă.
βιβλιάριον (τὸ) livret, —ὑπηρεσίας condicuţă | cărţulie.
βιβλικὸς, ἡ, ὸν adj. biblic.
βιβλιογνωσία (ἡ) cunoştinţă de cărţi.
βιβλιογνώστης (ὁ) cunoscător de cărţi.
βιβλιογραφία (ἡ) bibliografie.
βιβλιογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. bibliografic. || —ως adv.
βιβλιογράφος (ὁ) bibliograf.
βιβλιοδανειστήριον (τὸ) bibliotecă împrumutătoare de cărţi.
βιβλιοδετεῖον (τὸ) legătorie de cărţi.
βιβλιοδέτης (ὁ) legător de cărţi.
βιβλιοδετικὸς, ἡ, ὸν adj. al legătorului, a legătoriei de cărţi.
βιβλιοδετῶ v. a legà cărţi.
βιβλιοθηκάριος (ὁ) bibliotecar.
βιβλιοθήκη (ἡ) bibliotecă.
βιβλιοκαπηλία (ἡ) trafic de cărţi.
βιβλιοκάπηλος (ὁ) traficant de cărţi.
βιβλιοκλόπος (ὁ) hoţ de cărţi.
βιβλιοκρισία (ἡ) recenzie.
βιβλιοκρίτης (ὁ) recensor.
βιβλιολογία (ἡ) bibliologie.
βιβλιολόγος (ὁ) bibliolog.
βιβλιομανὴς (ὁ) bibliomaн.
βιβλιομανία (ἡ) bibliomanie.
βιβλίον (τὸ) carte, —ληξιαρχικὸν registru de stare civilă, —βαπτίσεων mitrică.
βιβλιοπωλεῖον (τὸ) librărie.
βιβλιοπώλης (ὁ) librar.
βιβλιοπωλικὸς, ἡ, ὸν adj. librăresc.
βιβλιοφιλία (ἡ) bibliofilie.
βιβλιόφιλος (ὁ) bibliofil.
βιβλιοφυλάκιον (τὸ) geantă de cărţi.
βιβλιοφύλαξ (ὁ) bibliotecar.
βιβλὶς (ἡ) curmeiu de teiu.
βίβλος (ἡ) carte, biblia.
βιβρώσκω v. a mâncà (cu nesaţiu).
** βίγλα (ἡ) caraulă, sentinelă.
** βίδα (ἡ) şurub.
** βιδωμα (τὸ) înşurubare.
** βιδώνω v. a înşurubà.
* βίκος (ὁ) măzăriche.
βίννη (ἡ) brahă, malţ.
βιογραφία (ἡ) biografie.
βιογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. biografic.
βιογράφος (ὁ) biograf.
βιογραφῶ v. a biografià.
** βιόλα (ἡ) Bot. micşuneà.
** βιολέτα (ἡ) Bot. vioreà, toporaş.
** βιολίον (τὸ) vioară, —μονόχορδον gusbă.
βιολιστὴς (ὁ) violonist, viorist.
βιολογία (ἡ) biologie.
βιολογικὸς, ἡ, ὸν adj. biologic.
βιολόγος (ὁ) biolog.
βιομηχανία (ἡ) industrie.
βιομηχανικὸς, ἡ, ὸν adj. industrial.
βιομήχανος (ὁ) industriaş.
βιοπαλαιστὴς (ὁ) luptător pentru existenţă.
βιοπορίστικὸς, ἡ, ὸν adj. procurator de existenţă, —ὸν ἔργον muncă producătoare de existenţă.
βίος (ὁ) viaţă, δεσμὰ διὰ —ου muncă silnică pe viaţă | *avere.
βιοτεχνία (ἡ) industrie manuală.
βιοτεχνικὸς, ἡ, ὸν adj. industrial.
** βίσεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bisect.
βισμούθιον (τὸ) Chim. bismut.
** βιτριόλιον (τὸ) Chim. vitriol.
* βίτσα (ἡ) vargă vez. βέργα.
* βιτσιὰ (ἡ) lovitură de vargă.
βιῶ v. a trăì vez. ζῶ.
βιώσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. viabil.
βιωτικὸς, ἡ, ὸν adj. al vieţei.
βιωφελὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. util vieţei.

βλαβερὸς, ἀ, ὸν adj. vătămător, prejudicios. || —ῶς adv.
βλαβερότης (ἡ) vătămare.
βλάβη (ἡ) stricăciune, pagubă, daună, Jur. prejudiciu | leziune.
βλαισὸς (ὁ) lecuș, cu picioarele încovoiate.
βλακεία (ἡ) imbecilitate, prostie.
* βλακίζω v. a fi dobitoc, neghiob.
βλακώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. stupid. || —ῶς adv.
βλάξ (ὁ, ἡ) bicisnic, neghiob, prost.
βλάπτω v. a strîcà, a vătămà.
βλαστάνω v. a încolți, a vlăstări, a germinà.
βλαστάριον (τὸ) lăstar.
βλάστη (ἡ) mugur.
βλάστησις (ἡ) înmugurire, germinație.
βλαστὸς (ὁ) odraslă, plod, lăstar, — δάσους vlăstăreț.
βλασφημία (ἡ) blestem.
βλάσφημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. blestemător. || —ως adv.
βλασφημῶ v. a blestemà.
βλατιδώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. bășicos.
βλατὶς (ἡ) bășică.
βλαῦται (αἱ) galenți.
βλαχοποιμὴν (ὁ) mocan.
βλέμμα (τὸ) privire, ochiadă.
βλέννα (ἡ) muc, mucozitate.
βλεννογόνος (ὁ, ἡ) — ές (τό) adj. mucos, —ος ὑμὴν mucoasă.
βλεννομεμβράνη (ἡ) mucoasă.
βλεννόρροια (ἡ) blenoragie.
βλεννορροϊκὸς, ἡ, ὸν adj. blenoragic.
βλεννώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. mucos.
βλέπω v. a privì, a se uità, a vedeà.
βλεφαριδωτὸς, ἡ, ὸν adj. genos.
βλεφαρὶς (ἡ) geană.
βλεφαρῖτις (ἡ) blefaritĕ, lipiciu.
βλέφαρον (τὸ) pleoapă.
βλέψις (ἡ) vedere.
βλῆμα (τὸ) Mil. projectil.
βλητα γωγὸν (τὸ) Mil. cheson.
βλῆτρον (τὸ) colțar de fier.
βληχηθμὸς (ὁ) răget.
βληχῶμαι v. a rage.
βλίτον (τὸ) Bot. știr.
βλοσυρὸς, ἀ, ὸν adj. crunt.
βλοσυρότης (ἡ) încruntare.
** βλοῦζα (ἡ) bluză.
βλωμὸς (ὁ) bucătură, dumicat.
βόας (ὁ) Zool. boa.
* βογγητὸν (τὸ) geamăt, văicăreală.
* βογγῶ v. a geme, a se văità.
βόειος, α, ον adj. de bou, bovin κρέας—ον carne de vacă.
βοὴ (ἡ) vuet, sgomot, zarvă, —τῶν ὠτων vâjâitură.
βοήθεια (ἡ) ajutor, sprijin, asistență.
βοήθημα (τὸ) ajutor, sprijin (bănesc).
βοηθητικὸς, ἡ, ὸν adj. ajutător, auxiliar. || —ῶς adv.
βοηθὸς (ὁ, ἡ) ajutor, asistent.
βοηθῶ v. a ajutà, a asistà.
βοηλάτης (ἡ) boar.
* βοητὸν (τὸ) vuet vez. βογγητόν.
βοθρεκκενωτὴς (ὁ) căcănar.
βοθρίον (τὸ) Anat. alveolă.
βόθρος (ὁ) cloacă, haznà.
* βοΐζω v. a vuì, a vâjâì.
βοϊνη (ἡ) slad.
* βόϊσμα (τὸ) vâjâitură, vuet.
* βολάζω v. a aruncà plasa în apă.
βολβοειδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. bulbos.
βολβὸς (ὁ) boțochină, bulb | Anat. — ἐγκεφάλου bulb, —οἱ ὀφθαλμοῦ melci | —κρομμύου căpățână de ceapă.
βολβοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bulbifer.
βολβώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. bulbos.
* βολεὸς, ἡ, ὸν adj. ușor, posibil.
* βολεύω v. a căpătuì, a rostì.
βολὲὼν (ὁ) groapă de gunoi.
βολὴ (ἡ) aruncătură, asvârlitură, lovitură, tragere, — τυφεκίου împușcătură, —κανονίου detunătură.
* βόλι (τὸ) glont vez. σφαῖρα.
βολιδάγρα (ἡ) Chir. tir-bal.
βολιδοθήκη (ἡ) leduncă.
βολιδοσκόπησις (ἡ) sondare, șondaj.
βολιδοσκόπος (ὁ) sondor.
βολιδοσκοπῶ v. v. a sondà.
βολιδόσχοινον (τὸ) Mar. sfoară de sondă.
βολιδοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. umplut cu gloanțe, —ος ὀβὶς șrapnel.
βολιδωτὸς, ἡ, ὸν adj. cu glonț.
* βολίζω v. vez. βολιδοσκοπῶ.
* βολικὸς, ἡ, ὸν adj. comod, bun.
βολὶς (ἡ) Mar. sondă | Astr. bolid, stea căzătoare.

** βόλτα (ἡ) Mar. voltă | plimbare.
** βολταϊκός, ή, όν adj. voltaic.
** βολτατζάρω v. Mar, a face volte.
** βόμβα (ἡ) bombă, obuz.
** βομβάρδα (ἡ) bombardă.
** βομβαρδίζω v. a bombardà.
** βομβαρδισμός (ὁ) bombardament.
** βομβαρδιστής (ὁ) bombardier.
βομβητικός, ή, όν adj. sbârnâitor.
βόμβος (ὁ) vâjâit, vâjâitură, zumzeț, —τῶν ὤτων țiuitură.
βομβύκιον (τὸ) gogoașă.
βομβυκόσπορος (ὁ) sămânță de gândac de mătase.
βομβυκοτροφεῖον (τὸ) sămânțărie de gândaci.
βομβυκοτροφία (ἡ) sericicultură.
βομβύλη (ἡ) Zool. verdet, vierme de varză.
βομβυλιός (ὁ) Zool. urechelniță.
βόμβυξ (ὁ) vez. βομβύκιον.
βομβῶ v. a bâzâì, a vâjâì, a sbârnâi.
βόνασος (ὁ) Zool. zimbru.
βορά (ἡ) pradă.
** βόραξ (ὁ) Chim. borax.
βόρβορος (ὁ) tină, mocirlă, noroiu, —κολλῶν glod.
βορβοροφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mâncător de noroiu. || —(ἡ) dragă.
βορβορυγμός (ὁ) gâlgâit, chiorăitură.
βορβορύζω v. gâlgâì, a chiorăì.
βορβορώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. mâlos, glodos.
* βορβορώνω v. a nămoli, a întinà. || —ώνομαι a se înnoroì.
* βορεινός, ή, όν adj. vez. βόρειος.
βορειοανατολικός, ή, όν adj. nord-estic.
βορειοδυτικός, ή, όν adj. nord-vestic.
βόρειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nordic, de miază-noapte, boreal. || — ως
βορικός, ή, όν adj. Chim. boric. [adv.
βορικοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Chim.
βόριον (τὸ) Chim. bor. [boricat.
βορρᾶς (ὁ) nord, crivăț, miază-noapte | —[ἄνεμος] vânt nordic.
βυσκὴ (ἡ) pășună, pășunat.
βόσκημα (τὸ) pășune.
βοσκήσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. al pășunatului.
βόσκησις (ἡ) pășunat.
βοσκοπήρα (ἡ) Bot. tășcuța ciobanului.
* βοσκοπούλα (ἡ) păstoriță.
βοσκὸς (ὁ) păstor, cioban.
βόσκω v. a paște, a pășunà.
βοστρυχίζω v. a cârlionțà, a frezà.
βοστρύχισμα (τὸ) frezà, frizură.
βοστρυχοκαλαμὶς (ἡ) drot.
βόστρυχος (ὁ) cârlionț | șuviță, curpen.
βοστρυχώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. cârlionțat, curpenos.
βοστρύχωμα (τὸ) frezà.
βοτάνη (ἡ) iarbă.
βοτανίζω v. a cotorì, a plivì | a erborizà.
βοτανικός, ή, όν adj. botanic. || (ἡ) — ἡ botanică. || (ὁ) — ὸς subst. botanist.
βοτάνισμα (τὸ) plivealà | erborizare.
βοτανολογία (ἡ) botanologie | erborizație.
βοτανολόγος (ὁ) botanist, erborist.
βοτανολογῶ v. a erborizà.
βότανον (τὸ) iarbă.
βοτανοπώλης (ὁ) erborist.
βοτανοφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. erbivor.
* βότριδα (ἡ) molie.
βοτρυδὸν adv. în ciorchini.
βότρυς (ὁ) ciorchină.
* βότσαλον (τὸ) pietriș.
* βουβὰ (ἡ) mutism, mutenie.
* βουβαίνω v. a face pe cineva să amuțească. || --ομαι a amuțì.
* βουβαλάκι (τὸ) malac.
* βουβαλιὰ (ἡ) piele de bivol.
βούβαλος (ὁ) bivol.
* βουβαλοτόμαρον (τὸ) piele de bivol.
* βουβαμάρα (ἡ) mutism.
* βουβὸς ἡ, όν adj. mut. || —ὰ adv. muțește.
βουβὼν (ὁ) vintre | Med. bubon.
βουβωνικός, ή, όν adj. inguinal, ἡ χώρα stinghii | bubonic.
βουβωνοκήλη (ἡ) hernie inguinală.
βούγλωσσον (τὸ) Bot. micruță.
** βουδισμὸς (ὁ) budism.
** βουδιστὴς (ὁ) budist.
* βοΐζω v. a produce sgomot, a vâjâì.
* βούζωνας (ὁ) furuncul, buboiu.
* βοῦκα (ἡ) bucătură vez. βλωμός.
βουκένταυρος (ὁ) bucentaur.
βούκεντρον (τὸ) strămurare.
βουκέφαλος (ὁ) bucefal.
βούκινον (τὸ) bucium.

βουκίτσα (ἡ) mică bucătură.
*βούκλειδο (τὸ) foitau.
βουκολικός, ἡ, ὸν adj. păstoresc, pastoral, —ὸν ἄσμα pastorală.
βουκόλιον (τὸ) văcărie.
βουκόλος (ὁ) boar, văcar.
βουλάπαθον (τὸ) Bot. măcrișul boilor.
βουλγαρικός, ἡ, ὸν adj. bulgăresc.
Βούλγαρος (ὁ) — ίς (ἡ) bulgar, — oaică.
** βουλεβάρτον (τὸ) bulevard.
βούλευμα (τὸ) plan, intenție | decret, —ἀπαλλακτικὸν neurmărire.
βουλεύομαι v. a chibzui, a deliberà.
βουλευτεία (ἡ) deputăție.
Βουλευτήριον (τὸ) Camera deputaților.
βουλευτής (ὁ) deputat.
βουλευτικός, ἡ, ὸν adj. parlamentar, —ὸν ἀξίωμα deputăție | deliberativ.
βουλευτοκρατία (ἡ) parlamentocratie.
βουλή (ἡ) voință, chibzuială, proiect | Camera deputaților.
βούλησις (ἡ) voință, κατὰ —ιν după voie, după plac.
βουληφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. deliberant, chibzuitor.
*βούλιαγμα (τὸ) înnec, naufragiu.
*βουλιάζω v. a scufundà.
βουλιμία (ἡ) flămânzire, bulimie.
βουλιμίας (ὁ) flămânzilă.
βουλιμιῶ v. a flămânzì.
**βούλλα (ἡ) bulă, pecete.
**βουλλοκέρι (τὸ) ceară roșie.
**βούλλωμα (τὸ) pecetluire.
**βουλλώνω v. a pecetlui.
βούλομαι v. a voi.
*βουλῶ v. a se scufundà.
βουμελία (ἡ) Bot. mojdrean.
*βουνέκι (τὸ) muntișor.
βούνευρον (τὸ) vână de bou.
*βουνήσιος, α, ον adj. muntenesc.
*βουνὸν (τὸ) munte vez. ὄρος.
*βουνώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. muntos.
*βουνοσειρὰ (ἡ) șir de munți vez. ὀροσειρά.
*βούρβουλας (ὁ) biciu.
*βοῦρκος (ὁ) noroiu, nămol.
*βούρκωμα (τὸ) umplere cu lacrimi.
*βουρκώνω v. a umpleà cu lacrimi.
*βοῦρλα (ἡ) strechie, răsfug.
*βουρλιὰ (ἡ) papură.
*βουρλίζομαι v. a. strechià.
βοῦρλον (τὸ) Bot. pipirig.
**βοῦρτσα (ἡ) perie.
**βουρτσίζω v. a perià.
**βούρτσισμα (τὸ) periaj.
βοῦς (ὁ) bou, jugan.
βουστάσιον (τὸ) văcărie.
*βοῦτα (ἡ) hârdău.
βουταλὶς (ἡ) Zool. bou de baltă.
*βουτηκτὴς (ὁ) scufundător, scafandrier.
*βουτηκτὸς, ἡ, ὸν adj. scufundat.
*βούτημα (τὸ) scufundare | feliuță de pâine pentru cafeà ori ceaiu.
*βουτιὰ (ἡ) scufundătură.
βούτομον (τὸ) Bot. fânul cămilei.
*βουτσάδικον (τὸ) dogărie.
*βουτσᾶς (ὁ) dogar.
*βουτσὶ (τὸ) acov, butoiaș.
*βουτυράδικον (τὸ) magazin unde se vinde unt | vez. βουτυροκομεῖον.
*βουτυρᾶς (ὁ) preparator de unt, vânzător de unt.
βουτυροκομεῖον (τὸ) câșlă.
βουτυροκομία (ἡ) câșlărie.
βουτυροκόμος (ὁ) câșlar.
βουτυροκομῶ v. a face câșlărie.
*βουτυροκόπανος (ὁ) bătător, brighidan.
βούτυρον (τὸ) unt.
βουτυροποιεῖον (τὸ) vez. βουτυροκομεῖον.
βουτυροποιὸς (ὁ) vez. βουτυροκόμος.
βουτυροπωλεῖον (τὸ) magazin cu unt.
βουτυροπώλης (ὁ) vânzător de unt.
βουτυρώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. untos.
*βουτυρώνω v. a unge cu unt.
*βουτῶ v. a muià, a scăldà | a scufundà | a se afundà.
βοῶ v. a strigà, a țipà.
βραβεῖον (τὸ) premiu, recompensă.
βραβεύσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de premiat.
βράβευσις (ἡ) premiare.
βραβεύω v. a premià. || —ομαι a fi premiat.
*βραγιὰ (ἡ) răzor.
βράγχια (τὰ) branchii.
βραγχιακὸς, ἡ, ὸν adj. branchial.
*βραγχνάδα (ἡ) răgușeală.
*βραγχνᾶς (ὁ) coșmar vez. ἐφιάλτης.
*βραγχνιάζω v. a răgușì.
*βράγχνιασμα vez. βραγχνάδα.
*βραγχνὸς, ἡ, ὸν adj. răgușit.

βραγχνώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. răguşit.
*βράδυ (τὸ) seară.
*βραδυὰ (ἡ) seară.
*βραδυάζει v. imp. a se înserà.
*βραδυάζομαι v. a fi surprins de noapte.
*βράδυασμα (τὸ) înserat.
βραδυβάμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Zool. tardigrad.
βραδυγλωσσία (ἡ) gângăvie.
βραδύγλωσσος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. gângav.
βραδυκινησία (ἡ) încetineală.
βραδυκίνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. încetnic.
βραδυλογία (ἡ) vez. βραδυγλωσσία.
βραδυλόγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. βραδύγλωσσος.
βραδύνοια (ἡ) cap greu.
*βραδυνός, ή, όν adj. seral.
βραδύνους (ὁ, ἡ)— ουν (τὸ) adj. greoiu la cap.
βραδύνω v. a întârzià.
βραδυπεψία (ἡ) încetineala mistuirei, bradipepsie.
βραδύπλους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. [corabie] cu mers încet.
βραδυπορία (ἡ) mers încet.
βραδυπορῶ v. a merge, a umblà încet.
βραδύπους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. cu mers încet, tardigrad.
βραδύς, εῖα, ὺ adj. încet, greoiu. ‖ —έως adv.
βραδύτης (ἡ) încetineală.
Βραζιλιανός, ή, όν adj. Brazilian.
βράζω v. a fierbe | a fermentà.
*βράκα (ἡ) caravani, ceacşiri.
*βρακᾶς (ὁ) ciorecar.
*βρακί (τὸ) ismene, nădragi.
*βρακοζώνα (ἡ) brăcinar.
*βρακοθηλειὰ (ἡ) petrecătoare.
*βρακοπέδι (τὸ) şnurul de jos al ismenelor.
*βρακώνω v. a pune nădragi.
*βράσιμον (τὸ) fierbere, fermentare.
βράσις (ἡ) fiertură.
βρασμός (ὁ) vez. βράσιμον | furie.
*βραστερός, ή, όν adj. ceia-ce fierbe uşor.
βραστός, ή, όν adj. fiert. ‖ τὸ—όν subst.
βραχιόλιον (τὸ) brăţară.
βραχιόνιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. al braţului | Anat, brachial.
βραχίων (ὁ) braţ, crac.
Βραχμὰν (ὁ) Brahman.
βραχμανικός, ή, όν adj. brahmanic.
βραχμανισμός (ὁ) brahmanism.
βράχος (ὁ) stâncă.
βραχύβιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de scurtă viaţă, durată.
*βραχύκανον (τὸ) muschet.
βραχυκατάληκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cuvânt terminat cu silabă scurtă.
βραχύκερως (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. butac.
βραχυλογία (ἡ) scurtime de vorbă, ἐν —ᾳ pe scurt.
βραχυλόγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. scurt la vorbă, laconic.
βραχυλογῶ v. a vorbì pe scurt.
βράχυνσις (ἡ) prescurtare.
βραχυντικός, ή, όν adj. prescurtător.
βραχύνω v. a prescurtà.
βραχύουρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu coadă scurtă, ciopârtac.
βραχυπαράληκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Gram. cu penultima silabă scurtă.
βραχύπους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. cu picioare scurte.
βραχυπρόθεσμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu scadenţă scurtă.
βραχύπτερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu aripi scurte.
βραχύς, εῖα, ὺ adj. scurt, διὰ —έων pe scurt. ‖ —έως adv.
βραχυσύλλαβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu silabe scurte.
βραχύσωμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. scund.
βραχύτης (ἡ) scurtime.
βραχύτριχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ţurcan, cu lână scurtă.
βραχυχρόνιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de scurtă durată.
βραχώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. stâncos.
βρέγμα (τὸ) Anat. bregmă.
βρεγματικός, ή, όν adj. Anat. parietal.
βρεκτηρία (ἡ) stropitoare.
*βρεκτοκοῦκι (τὸ) bob muiat în apă.
βρεκτός, ή, όν adj. muiat, udat.
βρέμω v. a vâjâì.
βρενθύομαι v. a se răţoi.
*βρέξιμον (τὸ) stropire, udatul.
*βρετίκια (τὰ) recompensă pentru un lucru găsit.
**βρεττανικός, ή, όν adj. britanic.
βρεφικός, ή, όν adj. pruncesc.
βρεφοδόχος (ἡ) cutie de dept prunci (la aziluri).

βρεφοκομεῖον (τὸ) azil de prunci.
βρεφοκόμος (ἡ) mancă, doică.
βρεφοκτονία (ἡ) pruncucidere.
βρεφοκτόνος (ὁ, ἡ) pruncucigaș.
βρέφος (τὸ) prunc, legănel.
βρέχω v. a muià, a udà. || —ει imper.
βρίθω v. a mișunà, a furnicà. [plouă.
**βρίκιον (τὸ) Mar. bric.
βρογχικός, ἡ, ὸν bronchic.
βρογχιτικός, ἡ, ὸν adj. bronchitic.
βρογχῖτις (ἡ) bronchită.
βρόγχοι (οἱ) bronchi.
βρογχοκήλη (ἡ) gușă.
βρογχοπνευμονία (ἡ) bronchopneumo-
*βροντερός, ἡ, ὸν adj. sgomotos. [nie.
βροντὴ (ἡ) bubuit, tunet.
*βρόντημα (τὸ) bubuitură.
*βρόντος (ὁ) sgomot, gălăgie, εἰς τὸν —ον în zadar.
βροντόφωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu voce tare.
βροντοφωνῶ v. a strigà cu voce tare.
βροντῶ v. a face sgomot. || —ᾷ impers. a bubuì, a tunà.
βροντώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. tună-
βροτός, ἡ, ὸν adj. muritor. [tor.
βροχερός, ά, ὸν adj. pluvios, ploios.
βροχὴ (ἡ) ploaie.
βροχηδὸν adv. în abundență.
βρόχινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de ploaie.
βροχόμετρον (τὸ) pluviometru.
βρόχος (ὁ) juvăț, laț.
βρυάζω v. a mișunà.
βρυγμὸς (ὁ) scrâșnire.
βρύζα (ἡ) secară.
**βρυκόλακας (ὁ) strigoiu.
**βρυκολακιάζω v. a deveni strigoiu.
βρύχω v. a scrâșnì.
βρύον (τὸ) Bot. mușchiu, porigine.
βρύσις (ἡ) fântână, ceșmea.
*βρυσοῦλα (ἡ) isvor mic.
βρυχηθμὸς (ὁ) răcnet.
βρυχῶμαι v. a răcnì.
βρύω v. a mișunà | a țâșnì.
βρυώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. acoperit cu mușchiu, poriginos.
βρυωνία (ἡ) Bot. bribornic.
βρῶμα (τὸ) hrană, aliment.
*βρῶμα (ἡ) miros urât, murdărie | [pentru femei] puturoasă.
βρωμερός, ά, ὸν adj. murdar.
βρώμη (ἡ) Bot. ovăz.
*βρωμίζω v. a murdărì, a infectà.
βρωμικός, ἡ, ὸν adj. Chim. bromic.
βρώμιον (τὸ) Chim. brom.
*βρώμιος, α, ον adj. murdar, împuțit.
βρωμιοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bromat.
βρωμογύναιον (τὸ) femee păcătoasă, târfă.
*βρωμοδουλειὰ (ἡ) afacere murdară.
*βρωμόσκυλλον (τὸ) potaie | javră.
*βρωμοῦσα (ἡ) Bot. urzică mirositoare | târfă | Zool. stelniță de pădure.
βρωμῶ v. a puțì.
βρώσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de mân-
βρῶσις (ἡ) hrană, mâncare. [cat.
βύας (ὁ) Zool. puhace.
*βυδάνιον (τὸ) caniotă.
**βύδρα (ἡ) vidră.
*βύζαγμα (τὸ) suptul, sugere.
*βυζανιάρικον (τό) sugaciu.
*βυζάνω v. a suge | a da țâță.
*βυζάστρα (ἡ) doică.
*βυζί (τὸ) țâță εἶναι — e vacă de muls vez. μαστός.
βυθίζω v. a afundà, a scufundà.
βύθισις (ἡ) scufundare.
βυθισμὸς (ὁ) cufundiș, scufundătură.
βυθοκόρος (ἡ) Mar. dragă vez. βορβορυφάγος.
βυθομέτρησις (ἡ) Mar. sondaj.
βυθομετρῶ v. a sondà.
βυθὸς (ὁ) fund, afund.
*βύθος (τὸ) toropeală.
βυκάνη (ἡ) trombon, bucium.
**βυρὸ (τὸ) viroagă.
βύρσα (ἡ) piele, meșină.
βυρσοδεψεῖον (τὸ) tăbăcărie.
βυρσοδέψης (ὁ) tăbăcar.
βυρσοδέψησις (ἡ) tăbăceală.
βυρσοδεψικός, ἡ, ὸν adj. tăbăcăresc. || ἡ—ἡ subst. tăbăcărie.
βυρσοδεψῶ v. a tăbăcì.
*βυσινάδα (ἡ) vișinată.
βυσινέα (ἡ) Bot. vișin.
βύσινον (τὸ) Bot. vișină.
βυσινόχρους (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vișiniu.
βύσμα (τὸ) astupătoare, dop. [niu.
βυσσοδομῶ v. a urzì, a uneltì.
βυτινοποιὸς (ὁ) dogar.
βυτίνη (ἡ) putină.

βυτίον (τὸ) bute vez. βουτσί.
βωβαίνω v. a muţî vez. βουβαίνω.
βωβός, ἡ, ὸν adj. mut vez. βουβός.
βωβότης (ἡ) muţenie.
*βωβάμαξα (ἡ) car cu boi.
*βῶδι (τὸ) bou vez. βοῦς.
*βωδινός, ἡ, ὸν bovin vez. βόειος.
βωλίτης (ὁ) Bot. chitarcă.
βωλοκόπημα (τὸ) grapă.
βωλοκόπος (ὁ) grăpar.
βωλοκοπῶ v. a grăpà.
βῶλος (ὁ) bulgăre, —γῆς glod.
βωμολοχία (ἡ) proferare de cuvinte urâte vez. ἀχρειολογία.
βωμολόχος (ὁ) proferator de cuvinte urâte vez. ἀχρειολόγος.
βωμολοχῶ v. a proferà cuvinte urâte vez. ἀχρειολογῶ.
βωμιός (ὁ) altar.
*βώτρυδα (ἡ) molie vez. σκῶρος.
*βωτρυδοφαγωμένος, η, ον adj. mâncat de molii vez. σκωροφαγωμένος.
*βῶχα (ἡ) miros tare, (dela un loc închis).

Γ

Γ, γ (gamma) literă a alfabetului | num. γ' trei, ,γ trei mii.
* γαβάθα (ἡ) covată.
* γαβαθωτός, ἡ, ὸν adj. găunos, con-
γαγάτης (ὁ) Min. jeu. [cav.
γαγγλιακός, ἡ, ὸν adj. Med· ganglio-
γάγγλιον (τὸ) Med. ganglion. [nar.
γάγγραινα (ἡ) gangrenă.
* γαγγραινιάζω v. şi
γαγγραινοῦμαι v. a(se) gangrenà.
γαγγραινώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. gangrenos.
γαγγράινωσις (ἡ) gangrenare.
* γάδος (ὁ) Zool. morun.
* γαειτάνι (τὸ) găitan, şnur,
* γαειτανώνω v. a coase şnur.
** γάζα (ἡ) gază, tifon.
** γαζέτα (ἡ) potronic, bani de aramă.
* γαζί (τὸ) tighel.
** γαζία (ἡ) Bot. gazia.
** γαζοφύλαξ (ὁ) vistier.
* γάζωμα (τὸ) tighel.
* γαζώνω v. a da tighel.
γαῖα (ἡ) pământ, teren.
γαιανθρακόπλινθος (ἡ) brichetă.
γαιανθρακοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. carbonifer.
γαιανθρακωρυχεῖον (τὸ) mină de cărbuni.
γαιάνθραξ (ὁ) cărbune de pământ.
* γαϊδάρα (ἡ) [ξυλοκόπου] capră, cră-
* γάϊδαρος (ὁ) măgar vez. ὄνος [cană.
* γαϊδουράγκαθον (τὸ) scaiu vez. ὄνω-
* γαϊδουράκι (τὸ) măgăruş. [νις.
* γαϊδουριὰ (ἡ) măgărie.
* γαϊδουριάρης (ὁ) conducător de măgari vez. ὀνηλάτης.
* γαϊδουρινός, ἡ, ὸν adj. măgăresc.
* γαϊδουροκαβαλαρία (ἡ) cursă cu măγαιοκάστανον (τὸ) Bot. aluncă. [gari.
γαιοκοινοκτημοσύνη (ἡ) răzeşie.
γαιοκοινοκτήμων (ὁ) răzeş.
γαιοκτήμων (ὁ) proprietar.
γαιομισθῶ v. a arendà.
γαιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. pământos.
γάλα (τὸ) lapte, ὅλα ἔγιναν μέλι — toate s'au îndreptat.
* γαλάζιος, α, ον adj. albastru.
* γαλαζόπετρα (ἡ) Min. turcoaza.
γαλαθηνός, ἡ, ὸν adj. sugător.
γαλακτερός, ά, ὸν adj. lăptos. || τὰ—ά lăpturi.
γαλακτίτης (ὁ) Min. galactită.
γαλακτοδοχεῖον (τὸ) dudureaţa.
γαλακτοειδής (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. ca laptele.
γαλακτοκομεῖον (τὸ) lăptărie, câşlă.
γαλακτοκομία (ἡ) producţia laptelui.
γαλακτόμετρον (τὸ) lactometru.
γαλακτοποσία (ἡ) regim lactat.
γαλακτοπωλεῖον (τὸ) lăptărie.
γαλακτοπώλης (ὁ) lăptar, laptagiu.
γαλακτοσάκχαρον (τὸ) lactoză.
γαλακτοτροφία (ἡ) regim lactat.
γαλακτοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lăptos.
γαλακτοφαγία (ἡ) vez. γαλακτοτροφία.
γαλακτοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lactifer, —ἀμνὰς mulgătoare, oaie de muls.

γαλακτόχρους (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de culoarea laptelui.
γαλακτώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. lăptos.
γαλάκτωμα (τὸ) emulsie.
γαλάκτωσις (ἡ) emulsionare.
* γαλανόλευκος, η, ον adj. albastru-alb.
* γαλανομάτης (ὁ) — α (ἡ) cu ochi albaştri.
* γαλανὸς, ἡ, ὸν adj. albastru.
γαλαξίας (ὁ) Astr. Calea robilor (lactee).
* γαλάρι (τὸ) aplecătoare.
* γαλατάδικον (τὸ) vez. γαλακτοπωλεῖον.
* γαλατᾶς (ὁ) vez. γαλακτοπώλης.
* γαλατομπούρεκον (τὸ) plăcintă cu cremă.
* γαλατσίδα (ἡ) Bot. susaiu.
** γαλβανίζω v. a galvanizà.
** γαλβανικὸς, ἡ, ὸν adj. galvanic.
** γαλβάνισις (ἡ) galvanizare.
** γαλβανισμὸς (ὁ) galvanism.
** γαλβανόμετρον (τὸ) galvanometru.
** γαλβανοπλαστικὴ (ἡ) galvanoplastică.
** γαλβανοσκόπιον (τὸ) galvanoscop.
γαλεοπίθηκος (ὁ) Zool. galeopitec.
γαλεὸς (ὁ) Zool. mreană.
** γαλερία (ἡ) galerie.
** γαλέτα (ἡ) galetă.
γαλῆ (ἡ) mâţă, pisică.
γαληνεύω v. a înseninà.
γαλήνη (ἡ) senin(ătate).
γαληναῖος, α, ον adj. senin.
γαλήνιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. liniştit, blajin.
γαληνιότης (ἡ) seninătate.
γαληνιῶ v. a fi senin.
γαληνὸς, ἡ, ὸν adj. mărit.
γαληνότατος (ὁ) Prea-mărit, luminat.
γαληνότης (ἡ) luminăţie.
* γαλιάνδρα (ἡ) ciocârlan.
** Γαλιλαῖος (ὁ) — αία (ἡ) Galileu.
** γαλλίζω v. a imità ceia-ce e franţuzesc, a franţuzi.
** γαλλικὸς, ἡ, ὸν adj. franţuzesc, francez.
γάλλιον (τὸ) Bot. asprişoară.
** γαλλισμὸς (ὁ) franţuzism.
** γαλλιστὶ adv. franţuzeşte.
** γαλλομάθεια (ἡ) cunoştinţa limbei franceze.
** γαλλομαθὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cu cunoştinţe franceze.
** γαλλομανία (ἡ) franţuzomanie.
* γαλλόπουλον (τὸ) curcănaş.
Γάλλος (ὁ) — ις (ἡ) Francez, franţuzoaică.
** γαλόνιον (τὸ) [măsură] galon, | Mil. galon, şiret.
** γαλονοποιὸς (ὁ) şiretar, fabricant de galoane.
γαλούχημα (τὸ) şi γαλούχησις (ἡ) lactaţiune, alăptatul.
γαλουχία (ἡ) vez. γαλούχησις.
γαλουχῶ v. a alăptà.
* γαμβριάτικος, η, ον adj. al mirelui.
γαμβρὸς (ὁ) ginere, mire, ἐπ'ἀδελφῇ cumnat.
γαμήλιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nupţial.
γαμικὸς, ἡ, ὸν adj. nuntitor | Jur. matrimonial. || —ῶς adv.
γάμος (ὁ) nuntă, însurătoare, căsătorie.
** γάμπια (ἡ) Mar. gabier, vela gabierului.
γαμψὸς, ἡ, ὸν adj. încârligat, —ὸς ὄνυξ ghiară.
γαμψώνυξ (ὁ, ἡ) — ονος (τὸ) adj. cu ghiare.
γαμψώνω v. a găbji.
* γανάδα (ἡ) coclează.
* γανιάζω v. a se cocli | a obosì.
** γάντζος (ὁ) Mar. cârlig, cange.
** γαντζώνω v. Mar. a încârligà.
* γάνωμα (τὸ) cositoreală, spoeală.
* γανώνω v. a cositorì, a spoì.
* γανωτὴς (ὁ) spoitor.
* γαράτον (τὸ) sărat (peşte).
* γαργαλήθρα (ἡ) Anat. ganglion.
* γαργαλίζω v. a gâdilà.
* γαργάλισμα (τὸ) gâdilitură.
* γαργαλιστικὸς, ἡ, ὸν adj. gâdilitor.
** γαργάρα (ἡ) gargară.
** γαργαρίζω v. a gargarisì.
** γαργαρισμὸς (ὁ) gargarism.
* γαρδέλι (τὸ) Zool. sticlete.
* γαριάζω v. a se îngălbenì.
* γαρίδα (ἡ) Zool. garidă.
** γαρμπῆς (ὁ) Mar. vânt sud-vestic.
** γάρμπο (τὸ) eleganţă.
* γάρος (ὁ) saramură, ficăţei de peşte sărăţi.
γαρυφαλέα (ἡ) Bot. garoafă.
γαρύφαλον (τὸ) Bot. garoafă.
γαστερόποδα (τὰ) Zool. gasteropode.

γαστὴρ (ὁ) pântece, abdomen.
γαστορὶς (ἡ) Bot. gulie.
γάστρα (ἡ) glastră, ghiveciu.
γαστραλγία (ἡ) dureri de burtă, gastralgie.
γαστρικὸς, ἡ, ὸν adj. gastric.
γαστριμαργία (ἡ) lăcomie.
γαστρίμαργος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lacom.
γαστρῖτις (ἡ) gastrită.
γαστροεντερικὸς, ἡ, ὸν adj. gastrointestinal.
γαστροεντερῖτις (ἡ) gastroenterită.
γαστροκήλη (ἡ) ernie stomacală.
γαστροκνήμιον (τὸ) pulpă.
γαστρονομία (ἡ) gastronomie.
γαστρονομικὸς, ἡ, ὸν adj. gastronomic.
γαστρονόμος (ὁ) gastronom.
** γάτα pisică vez. γαλῆ.
** γατάκι (τὸ) pisicuță.
** γάτος (ὁ) cotoiu. motan.
* γαυγίζω v. a lătra.
* γαύγισμα (τὸ) lătrat.
γαυλὸς (ὁ) bădan, putineiu.
* γαυριάζω v. a fi în călduri vez. γαυριῶ v. a se îngâmfă. [ὀργῶ.
γαῦρος, η, ον adj. trufaș. || —ως adv.
* γδάρσιμον (τὸ) jupuitură.
* γδέρνω v. a jupui.
* γδύνω v. a desbrăcà vez. ἐκδύω.
* γδύσιμον (τὸ) desbrăcare.
* γδυτὸς, ἡ, ὸν adj. desbrăcat.
γεγονὸς (τὸ) eveniment.
γεγωνυῖα (ἡ) în fr. —ίᾳ τῇ φωνῇ cu glas tare.
γέεννα (ἡ) gheenă, iad.
*γεινωμένος, η, ον adj. copt (p. fructe).
* γειὰ (ἡ) sănătate vez. ὑγεία.
γεισόδοκος (ἡ) streșier.
γεῖσον (τὸ) consolă | —πιλικίου cozoroc, vizieră.
γείσωμα (τὸ) bordură, streașină.
γειτνιάζω v. a se învecinà.
γειτνίασις (ἡ) învecinare.
* γειτονεύω v. vez. γειτνιάζω.
γειτονία (ἡ) vecinătate.
* γειτονικὸς, ἡ, ὸν adj. vecin.
* γειτονοπούλα (ἡ) — ον (τὸ) vecinică, mic vecin.
γείτων (ὁ, ἡ) *—ισσα (ἡ) vecin.
* γελαζούμενος, η, ον adj. vez. γελαστός.
γελασῖνος (ὁ) gropiță, (a obrazului).
* γέλασμα (τὸ) inșelătorie vez. ἀπάτη.
γελαστὸς, ἡ, ὸν adj. vesel, râzând.
γέλγη (ἡ) mărunțișuri, marchidănerie.
γελγοπώλης (ὁ) negustor de mărunțișuri, marchidan.
**γελέκι (τὸ) mintean, jiletcă.
γελόεις, εσσα εν adj. râzător.
γελοιογράφημα (τὸ) și
γελοιογραφία (ἡ) caricatură.
γελοιογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. caricatural.
γελοιογράφος (ὁ) caricaturist.
γελοιογραφῶ v. a caricaturà.
*γέλοιον (τὸ) vez. γέλως.
γελοιοποίησις (ἡ) ridiculizare.
γελοιοποιῶ v. a ridiculizà.
γελοῖος, α, ον adj. caraghios, ridicol. || —ως adv.. || τὸ—ον subst. ridicolul.
γελῶ v. a râde, a face haz | *a-și bate joc vez. περιγελῶ | a înșelà.
γέλως (ὁ) râs, râset, —ἄσβεστος râs sardonic.
γελωτοποίησις (ἡ) ridiculizare.
γελωτοποιΐα (ἡ) farsă, poznă.
γελωτοποιὸς (ὁ) poznaș, măscăriciu.
*γεμᾶτος, η, ον adj. plin, umplut, încărcat.
*γεμίδι (τὸ) vez. γέμισμα.
*γεμίζω v. a umpleà, a încărcà.
*γέμισμα (τὸ) umplere, încărcătură.
*γεμιστὴρ (ὁ) încărcătoare.
*γεμιστὴς (ὁ) încărcător.
*γεμιστὸς, ἡ, ὸν adj. umplut.
γέμω v. a fi plin, a se revărsà.
*Γενάρης (ὁ) Ianuar vez. Ἰανουάριος.
γενάρχης (ὁ) șef de nație, de neam.
*γενᾶτος (ὁ) bărbos.
γενεὰ (ἡ) origine, generație, neam.
γενεαλογία (ἡ) tulpină, genealogie.
γενεαλογικὸς, ἡ, ὸν adj. genealogic.
γενέθλιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de naștere, natal, τὰ—α ziua nașterei.
γενειὰς (ἡ) barbă.
γένειον (τὸ) bărbie, barbă.
γενειοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bărbos.
γενειοφορῶ v. a purtà barbă.
γενεσιακὸς, ἡ, ὸν adj. genezic.
γενεσιουργία (ἡ) generație.
γενεσιουργὸς (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. generator.
γένησις (ἡ) naștere | Rel. genezà.

*γεννησιμιὸ (τὸ) vez. γενετή.
γενέτειρα (ἡ) [ţară] de origine.
γενετὴ (ἡ) naştere, ἐκ—ῆς neaoş.
γενικεύσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. generalizabil.
γενίκευσις (ἡ) generalizare.
γενικευτικὸς, ἡ, ὸν adj. generalizator.
γενικεύω v. a generaliză.
γενικὸς, ἡ, ὸν adj. general | generic | genezic, —ἡ λέξις termen generic. || —ῶς adv. în genere, în general. || —ἡ (ἡ) Gram. genitiv.
γενικότης (ἡ) generalitate.
*γέννα (ἡ) naştere vez. τοκετός.
γεννάδας (ὁ) [iron.] ţăudăros.
γενναιοδωρία (ἡ) dărnicie.
γενναιόδωρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. darnic. || —ως adv.
γενναιόκαρδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mărinimos.
γενναιοπρεπὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. generos, nobil. || —ῶς adv.
γενναῖος, α, ον viteaz, voinic. || —ως adv. vitejeşte.
γενναιότης (ἡ) vitejie.
γενναιοφροσύνη (ἡ) mărinimie.
γενναιόφρων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mărinimos. || —όνως adv.
γενναιοψυχία (ἡ) vitejie.
γενναιόψυχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. viteaz.
γέννημα (τὸ) product, fruct | fiu | (τὰ)—ατα cereale.
γέννησις (ἡ) născare, naştere.
γεννητικὸς, ἡ, ὸν adj. genital, generativ.
γεννητὸς, ἡ, ὸν adj. născut, provenit.
*γεννητούρια (τὰ) naştere.
γεννήτωρ (ὁ) — τρια (ἡ) născător.
*γεννοβολῶ v. a plodi.
γεννῶ v. a naşte, a da naştere | a produce. || —μαι a se naşte.
γένος (τὸ) neam, origine, sămânţă | sex | Gram. gen. || ἐν—ει adv. în general.
γεντιανὴ (ἡ) Bot. amărăluţă.
*γενωμένος, η, ον adj. copt vez. ὥριος.
γεραίρω v. a cinsti, a venerà.
*γεραχάρης (ὁ) şoimar.
*γεράματα (τὰ) bătrâneţe vez. γηρατεία.
γεράνδριον (τὸ) Bot. gorun.
γεράνιον (τὸ) Bot. indrişaim.
γερανὸς (ὁ) Zool. cocor | Med. vârtej, macarà.
γεραρὸς, ὰ, ὸν adj. venerabil.
γέρας (τὸ) premiu.
*γερβέλι (τὸ) cofă.
γερμανικὸς, ἡ, ὸν adj. nemţesc, germ[an.
γερμανισμὸς (ὁ) germanism.
γερμανιστὴς (ὁ) germanist.
Γερμανὸς (ὁ) — ὶς (ἡ) neamţ, German.
*γερνῶ v. a îmbătrâni vez. γηράσκω.
*γέρνω v. a (se) aplecà.
*γερολύκος (ὁ) lupoiu.
γεροντικὸς, ἡ, ὸν adj. bătrânesc.
γερόντιον (τὸ) bătrâior, unchiaş.
γεροντισμὸς (ὁ) senilitate.
*γερόντισσα (ἡ) bătrână vez. γραῖα.
γεροντοκόρη (ἡ) fată bătrână.
*γεροντοπαλλήκαρον (τὸ) flacău tomnatic.
*γεροντότερος, α, ον adj. comp. mai bătrân vez. πρεσβύτερος.
*γεροπόρνος (ὁ) ghiuj, bătrân.
*γερὸς, ἡ, ὸν adj. robust, voinic.
γερουσία (ἡ) senat.
γερουσιαστὴς (ὁ) senator.
γερουσιαστικὸς, ἡ, ὸν adj. senatorial.
γέρων (ὁ) bătrân, moş.
γεῦμα (τὸ) dejun, prânz.
γευματίζω v. a dejunà, a prânzi.
γεύομαι v. a gustà | a prânzi.
γεῦσις (ἡ) gust, simţul gustului.
γευστικὸς, ἡ, ὸν adj. gustos.
γέφυρα (ἡ) pod, punte, —αἰωρητὴ pod mişcător, —ζευκτὴ pod din luntre unite, —πλοίου punte, —πλωτὴ ponton.
*γεφύρι (τὸ) vez. γέφυρα.
γεφύριον (τὸ) poduleţ.
γεφυρογερανὸς (ὁ) macarà-pod, titan.
γεφυρόζευγμα (τὸ) vez. γέφυρα ζευκτή.
γεφυροποιΐα (ἡ) construcţie de poduri.
γεφυροποιὸς (ὁ) podar, constructor de poduri | Mil. pontonier.
γεφυρῶ v. a legà, a construì un pod, a uni.
γεφύρωμα (τὸ) şi. [a uni.
γεφύρωσις (ἡ) aruncare, legarea unui pod, unire.
γεφυρωτὴς (ὁ) pontonier.
γεωγνωσία (ἡ) μετεωρολ.
γεωγνώστης (ὁ) μετεωρολ.

γεωγνωστικός, ή, όν adj. geognostic.
γεωγονία geogonie.
γεωγονικός, ή, όν adj. geogonic.
γεωγραφία (ή) geografie.
γεωγραφικός, ή, όν adj. geografic.
γεωγράφος (ό) geograf.
γεωγραφῶ v. a geografiă.
γεωδαισία (ή) hotărnicie.
γεωδαίτης (ό) inginer hotarnic.
γεωδαιτικός, ή, όν adj. hotărnicesc.
γεωδαιτῶ v. a hotărnici.
γεώδης (ό, ή) — ες (τό) adj. pământos.
γεωδυναμικός. ή, όν adj. geodinamic.
γεωλογία (ή) geologie.
γεωλογικός, ή, όν adj. geologic.
γεωλόγος (ό) geolog.
γεώλοφος (ό) moşinoiu, muşuroiu.
γεωμέτρης (ό) inginer.
γεωμετρία (ή) inginerie.
γεωμετρικός, ή, όν adj. geometric.
γεωμετρῶ v. a hotărnici.
γεώμηλον (τό) cartof.
γεώμορον (τό) cens, prestaţie.
γεωπονία (ή) agricultură.
γεωπονικός, ή, όν adj. agricol. || τά —ά subst. tratatul despre agricultură.
γεωπόνος (ό) agricultor.
γεωργήσιμος (ό, ή) — ον (τό) adj. cultivabil.
γεωργία (ή) plugărie, agricultură.
γεωργικός, ή, όν agricol, rural.
γεωργοκτηματίας (ό) proprietar agricol.
γεωργός (ό) plugar, agricultor.
γεωργῶ v. a plugări.
γεωσκώληξ (ό) râmă.
γῆ (ή) pământ, ţară, —καλλιεργημένη ţarină, —νεατὴ ţelină | fondul broderiei.
γηγενής (ό, ή) — ές (τό) adj. băştinaş, indigen.
γηθυλλίς (ή) Bot. chişaran.
γήϊνος, η, ον adj. pământesc.
γήλοφος (ό) deal.
γήπεδον (τό) teren, —ἀδέσποτον maigηραιός, ά, όν adj. şi dan, viran.
γηραλέος, α, ον adj. bătrân.
γῆρας (τό) bătrâneţe.
γηράσκω v. a îmbătrâni.
γηρατεῖα (τά) vez. γῆρας.
γηροκομεῖον (τό) ospiciu de bătrâni.
γηροκομία (ή) asistenţă de bătrâni.
γηροκομῶ v. a asistà pe bătrâni.
*γήτευμα (τό) descântec.
*γητεύω v. a descântà.
γήχυτον (τό) muşuroiu.
*γιαγιά (ή) bunică.
*γιακᾶς (ό) guler, iacă.
*γιαλός (ό) ţărm vez. αἰγιαλός.
**γιαούρτι (τό) iaurt.
**γιαταγάνιον (τό) iatagan.
**γιαχνί (τό) iahnie.
**γιαχνίζω v. a face iahnie.
γιγάντειος (ό, ή) — ον (τό) adj. şi γιγαντιαῖος, α, ον adj. uriaş.
γιγαντομαχία (ή) luptă de uriaşi.
γιγαντώδης (ό, ή) — ες (τό) adj. vez. γίγαρτον (τό) sâmbure. [γιγάντειος.
γίγας (ό) uriaş.
γιγγλυμοειδής (ό, ή) — ές (τό) adj. în formă de balamà
γιγγλυμός (ό) balamà.
γιγγλυμῶ v. a uni prin balamale.
*γίδα (ή) capră vez. αἴξ.
*γίδι (τό) căprioară vez. αἰγίδιον.
*γιδοπρόβατα (τά) capre şi oi.
*γιερός, ή, όν adj. sănătos vez. ὑγιής.
γίννος (ό) ponney.
*γίνομαι v. a se face, a deveni | a se întâmplà | a (se) coace, ἔγινε πολὺ σιτάρι s'a făcut mult grâu, τά σταφύλια ἔγιναν strugurii s'au copt, δέν σοῦ γίνεται αὐτὸ τὸ φόρεμα haina aceasta nu-ţi merge, τί ἔγινες; ce te-ai făcut? τί νά γίνῃ! ce să faci! μὴ γένοι ο să ne ferească D-zeu, γένοιτο! amin!
γινόμενον (τό) Arit. produsul.
γινώσκω v. a cunoaşte, a şti.
*γιοῦχα! interj. huideò,
*γιουχαΐζω v. a huidui.
*γιουχαΐσμός (ὁ) huidueală.
*γκαβός, ή, όν adj. orb vez. τυφλός.
*γκαρίζω v. a sbierà.
*γκιώνης (ό) Zool. ciuhurez.
*γλάρος (ό) Zool. pescărel.
*γλάστρα (ή) glastră, ghiveciu.
γλαυκός, ή, όν adj. albastru, azuriu.
γλαυκότης (ή) albăstrime, azur.
γλαυκόφθαλμος (ό, ή) — ον (τό) adj. cu ochii albaştri.

γλαυκόχρους (ό, ἡ) — ουν (τὸ) adj. vez. γλαυκός.
γλαύκωμα (τὸ) Med. glaucom.
γλαυκῶπις (ἡ) vez. γλαυκόφθαλμος.
γλαὺξ (ἡ) Zool. bufniță, cucuveà.
γλαφυρός, ά, όν adj. grațios, elegant.
*γλείφω v. a linge vez. λείχω.
*γλείψιμον (τὸ) lingere.
**γλεντζές (ό) chefliu.
**γλεντῶ v. a petrece.
*γλέπω v. a vedeà vez. βλέπω.
γλευκόμετρον (τὸ) gleucometru.
γλευκοπωλεῖον (τὸ) mustărie.
γλεῦκος (τὸ) must.
γλήνη (ἡ) Anat. glenă.
γληνοειδής (ό, ἡ) — ες (τὸ) adj. glenoidal.
*γλιγοῦδι (τὸ) lucru gustos.
*γλίντζα (ἡ) murdărie, viscozitate.
*γλιντζιάζω v. a devenì murdar, vis-
*γλιστερός, ή, όν adj. alunecos. [cos.
*γλίστρα (ἡ) alunecuș, gheţușcă.
*γλιστρῶ v. a alunecà vez. ὀλισθαίνω.
γλίσχρος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. sgârcit.
γλισχρότης (ἡ) sgârcenie.
γλίχομαι v. a pofti vez. ὀρέγομαι.
γλοιῖνη (ἡ) gelozǎ.
γλοιὸς (ὁ) mucozitate, vâsc.
γλοιότης (ἡ) viscozitate.
γλοιώδης (ό, ἡ) — ες (τὸ) adj. viscos.
γλουγλουκίζω v. a gâlgâi.
γλουγλουκισμὸς (ὁ) gâlgâiealǎ.
γλουτολέπαδνον (τὸ) Harn. gul.
γλουτιαῖος, α, ον adj. Anat. fesier.
γλουτίνη (ἡ) ciriș, vez. ἀλευρόκολλα.
γλουτὸς (ὁ) Anat. bucă.
*γλυκάδι (τὸ) momiță.
*γλυκαίνω v. a îndulcì | Farm. a edulcorà. || —ομαι a se îndulcì.
γλυκάνισον (τὸ) Bot. anason.
γλυκαντικὸς, ή, όν adj. îndulcitor.
γλυκασμὸς (ὁ) îndulcire.
γλυκερίνη (ἡ) glicerinǎ.
γλυκερὸς, ά, όν adj. dulceag.
γλυκίζω v. a aveà gust dulceag.
γλυκίνη (ἡ) Bot. glicinǎ.
*γλύκισμα (τὸ) prăjiturǎ.
*γλυκοκελαδῶ v. a cântà fermecător.
*γλυκοκοιμίζω v. a adormì încetinel.
*γλυκοκοιμῶμαι v. a adormì încetinel.
*γλυκοκυττάζω v. a se uità duios.
*γλυκολεμονέα (ἡ) Bot. lămâiu dulce.
*γλυκολέμονον (τὸ) lămâie dulce.
*γλυκομίλημα (τὸ) vorbă dulce.
*γλυκομίλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. gură dulce.
*γλυκομιλῶ v. a vorbì frumos.
*γλυκὸν (τὸ) dulceaţă.
*γλυκόξυνος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. dulce-acru.
γλυκοπύρηνος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu sâmbure dulce.
*γλυκόρριζα (ἡ) lemn dulce.
*γλυκοτραγουδῶ v. a cântà duios.
*γλυκούτσικος, η, ον adj. dulceag.
*γλυκοφίλημα (τὸ) sărutare dulce.
*γλυκοφιλῶ v. a sărutà dulce.
*γλυκοχάραγμα (τὸ) revărsatul zilei.
*γλυκοχαράζει v. a se revărsà de
*γλυκόψωμον (τὸ) turtă dulce. [ziuă.
γλυκύπικρος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. dulce-
γλυκύποτον (τὸ) licher. [amar.
γλυκύποτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. dulce
γλυκύρριζα (ἡ) Bot. lichiriție. [la băut.
γλυκὺς, εῖα, ὺ adj. dulce, plăcut, — ὺς λόγος cuvânt ademenitor, κάμνω τὰ πικρὰ —ά a face haz din necaz. || —έως adv.
*γλύκυσμα (τὸ) prăjiturǎ.
γλυκύτης (ἡ) dulceaţă | blândeţe.
γλυκύφωνος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. me-
γλύπτης (ὁ) sculptor. [lodios.
γλυπτικὸς, ἡ, όν adj. sculptural. || ἡ —ἡ subst. sculpturǎ.
γλυπτὸς, ἡ, όν adj. sculptat.
γλύπτω v. a sculptà.
*γλυτῆρι (τὸ) depănător.
*γλύτωμα (τὸ) şi
*γλυτωμὸς (ὁ) scăpare.
*γλυτώνω v. a scăpà, a se mântuì.
*γλυφάδα (ἡ) gust sălciu.
*γλυφαίνω v. a (se) face sălciu.
γλύφανον (τὸ) vez. γλυφίς.
γλυφὴ (ἡ) sculpturǎ, dăltuiturǎ.
*γλυφίζω v. a aveà gust sălciu.
γλυφὶς (ἡ) scoafă, daltă.
*γλυφὸς, ἡ, όν adj. sălciu.
γλῶσσα (ἡ) limbă | —πόρπης ţîmburuș | Zool. limbă, slăvoacă.
γλωσσαλγία (ἡ) durere de limbă.
γλωσσάριον (τὸ) glosar.
*γλωσσᾶς (ὁ) — οῦ (ἡ) limbuț.

γλωσσεύω v. a vorbi de rău.
γλωσσικός, ή, όν adj. linguistic | Anat. lingual. || —ῶς adv.
γλωσσίς (ή) limbuță | Anat. limburuș vez. σταφυλή.
γλωσσῖτις (ή) glosită, inflamația limbei.
*γλωσσοδέτης (ό) frâna limbei.
γλωσσοειδής (ό, ή) —ές (τό) adj. în formă de limbă.
*γλωσσοκοπιά (ή) flecărie.
*γλωσσοκοπῶ v. vez. γλωσσεύω.
γλωσσολογία (ή) linguistică.
γλωσσολογικός, ή, όν adj. linguistic.
γλωσσολόγος (ό) linguist.
γλωσσομάθεια (ή) cunoștință de limbi.
γλωσσομαθής (ό, ή) —ές (τό) adj. cunoscător de limbi.
γλωσσοπέδη (ή) vez. γλωσσοδέτης.
γλωσσοπληγία (ή) paralizia limbei.
*γλωσσοτρώγω v. a vorbi rău.
*γλωσσοφαγία (ή) vorbire de rău.
γλωττίς (ή) Anat. glotă.
γλωττῖτις (ό) Anat. glotită.
γνάφος (ή) falcă.
γναφάλιον (τό) Bot. siminoc.
γνάφαλον (τό) strămătură.
γναφεῖον (τό) piuă, dârstă.
γναφεύς (ό) piuar, înălbitor.
γναφεύω v. a călcă cu piua.
*γνέθω v. a toarce.
*γνέσιμον (τό) tors.
*γνέφω v. a face cu ochiu vez. νεύω.
*γνέψιμον (τό) semn (cu ochiu).
γνήσιος, α, ον adj. adevărat, legitim, neaoș. || —ως adv.
γνησιότης (ή) legitimitate, autenticitate.
γνωματεύω v. a opină.
γνώμη (ή) părere, opinie, idee | caracter | învoire, consimțimânt.
γνωμικόν (τό) maximă, precept.
γνωμικός (ό) sentențios.
γνωμοδότησις (ή) aviz, consultație.
γνωμοδοτῶ v. a avizà.
γνώμων (ό) colțar, dreptar, —τέκτονος vinchel | regulă, model.
γνωρίζω v. a cunoaște, a ști | a face cunoscut . || —ομαι a se cunoaște | a face cunoștință.
γνωριμία (ή) cunoștință.
γνώριμος (ό, ή) —ον (τό) adj. cunoscut.
γνώρισμα (τό) semn, indiciu.
γνῶσις (ή) cunoștință | noțiune | minte, judecată, rațiune.
γνώστης (ό) știutor, cunoscător.
γνωστικισμός (ό) gnosticism.
*γνωστικός, ή, όν adj. rezonabil, cuminte. || οἱ—οἱ Fil. gnostici.
γνωστοποίησις (ή) înștiințare.
γνωστοποιῶ v. a înștiință.
γνωστός, ή, όν cunoscut.
*γοβάκι (τό) papuc.
γόγγρος (ό) nod | Zool. țipar de mare.
γογγύζω v. a geme, a miorlăi [pentru animale] | a ugui, a gongori [pentru păsări].
γογγύλιον (τό) Bot. nap.
γογγυσμός (ό) gemăt.
γογγυστής (ό) mârâitor, morocănos.
γυερός, ά, όν adj. jalnic.
γόης (ό) —σσα (ή) vrăjitor.
γοητεία (ή) fermecătorie, vrăjitorie.
γοητευτικός, ή, όν adj. fermecător.
γοητεύω v. a fermecà, a seduce | a vrăji.
γόητρον (τό) farmec, prestigiu.
**γολέτα (ή) Mar. goeletă.
*γομάρι (τό) vită de povară.
*γόμος (ό) umplutură | încărcătură [pentru arme].
γόμφος (ό) țăruș, cep | Anat. șold | —πεταλου hac.
γομφῶ v. a uni prin țăruși.
γόμφωσις (ή) unire prin țăruși.
γομφωτήρ (ό) gruiu, —ἀμάξης gemănare, —ρυμοῦ huludeț.
γόμωσις (ή) umplutură | sburătură [pentru arme].
γομωτήρ (ό) îndopătoare | arbiu [p. arme].
*γονατίζω v. a (se) îngenuchià.
*γονάτισμα (τό) îngenuchiere.
γονατιστήριον (τό) scăunel de rugăciune.
*γονατιστός, ή, όν adj. îngenuchiat.
γονατόδεσμος (ό) apărătoare de genuchiu.
*γόνατον (τό) vez. γόνυ.
γονατώδης (ό, ή) —ες (τό) adj. geniculat.
**γόνδολα (ή) gondolă.
γονεύς (ό) părinte, genitor.
γονή (ή) generație.
γονικός, ή, όν adj. părintesc.
γονιμοποίησις (ή) fecondație.

γονιμοποιὸς (ὁ, ἡ) — ὸν (τὸ) adj. fecondant, roditor.
γονιμοποιῶ v. a fecondà, a rodnicì.
γόνιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. rodnic, fertil. || —ως adv.
γονιμότης (ἡ) rodnicie, fecunditate.
γονόκοκκος (ὁ) gonococ.
γονόρροια (ἡ) gonoree.
γόνος (ὁ) odraslă, urmaș.
γόνυ (τὸ) genuchiu.
γονυκλινὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. îngenuchiat.
γονυκλισία (ἡ) îngenuchiere.
γονυκλιτῶς adv. îngenuchiând.
γονυπετὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. vez. γονυκλινής.
γονυπετῶ v. a se îngenuchià.
γόος (ὁ) gemăt, văicăreală.
*γοργόνα (ἡ) sirenă | megeră.
γοργὸς, ἡ, ὸν adj. sprinten, repede. || —ῶς adv. Muz. presto.
γοργότης (ἡ) sprintenie, repeziciune.
γοργύρα (ἡ) Mil. cazemată.
**γορίλλας (ὁ) gorilă.
**γοτθικὸς, ἡ, ὸν adj. gothic.
*γοῦβα (ἡ) bolboacă.
*γουβίτσα (ἡ) gojgar.
*γουδὶ (τὸ) piuliță.
*γουδοῦρι (τὸ) crivală, prepeliciu.
*γουδοχέρι (τὸ) pisălog.
**γοῦλα (ἡ) gâtlej | lăcomie.
*γουλὶ (τὸ) miezul poamei.
**γουλιάρης, α, ικο adj. lacom.
*γουμάρι (τὸ) tarhat, sarcină.
*γούμενα (ἡ) odgon vez: παλαμάρι.
*γοῦνα (ἡ) blană.
*γουναράδικον (τὸ) blănărie.
*γούναρης (ὁ) blănar.
*γουνάρικον (τὸ) blană.
*γούνωμα (τὸ) îmblănitul.
*γουνώνω v. a îmblănì, a blănì.
*γούπατο (τὸ) cloacă.
*γουργουρητὸν (τὸ) chiorăitură.
*γουργουρίζω v. a chiorăì.
*γουρλομμάτης (ὁ) — α (ἡ) alunat.
*γούρλωμα (τὸ) bleojdeală.
*γουρλώνω v. a bleojdì, a sgâì (ochii).
*γοῦρνα (ἡ) basin, jghiab.
*γουροῦνα (ἡ) scroafă.
*γουρουνάκι (τὸ) purcel.
*γουρουνήσιος, α, ον adj. porcesc.
*γουροῦνι (τὸ) porc.
*γουρουνοβοσκὸς (ὁ) porcar.
*γουρουνόπουλον (τὸ) vez. γουρουνάκι.
*γουρουνοτόμαρον (τὸ) șoric.
*γουρουνότριχα (ἡ) păr de porc.
**γοῦσα (ἡ) gușă.
**γουστέρα (ἡ) șopârlă, guștер.
**γοῦστον (τὸ) gust.
**γουταπέρκα (ἡ) gutapercă.
*γοῦτος (ὁ) Zool. porumbel.
*γούφαινα (ἡ) Zool. ton.
*γόφος (ὁ) șold.
γραῖα (ἡ) babă.
γραῖδιον (τὸ) băbușcă.
γραικύλος (ὁ) grecoteiu.
γράμμα (τὸ) literă, slovă | *scrisoare τὰ—τα literatura | studii, δὲν μανθάνει —τα nu învață carte.
γραμμάριον (τὸ) gram.
*γραμματάκι (τὸ) bilețel, răvaș.
γραμματεία (ἡ) secretariat, cancelarie.
γραμματεῖον (τὸ) școală de sat.
γραμματεὺς (ὁ) secretar, —δικαστηρίου grefier, —κτήματος logofăt.
γραμματεύω v. a fi cancelar.
γραμματικὸς, ἡ, ον adj. gramatical | Lit. (ὁ) —ὸς gramatic | Gram. (ἡ) —ἡ gramatică | *subst. —ὸς vez. γραμματεύς. || —ῶς adv. gramaticește.
γραμματιολόγιον (τὸ) Com. borderou.
γραμμάτιον (τὸ) Com. bilet, | —ἐμπορικὸν efect, —εἰς διαταγὴν bilet la ordin.
γραμματίσκος (ὁ) logofețel.
*γραμματισμένος, η, ον adj. învățat.
γραμματοδιδασκαλεῖον (τὸ) școală primară.
γραμματοδιδάσκαλος (ὁ) institutor.
γραμματοθήκη (ἡ) cazier.
γραμματοκιβώτιον (τὸ) cutie de scrisori.
γραμματοκομιστὴς (ὁ) factor (poștal).
γραμματολογία (ἡ) gramatologie.
γραμματόσημαίνω v. a timbrà.
γραμματόσημον (τὸ) marcă poștală.
γραμματοσημοσυλλέκτης (ὁ) colecționar (de mărci).
γραμματοσημόφιλος (ὁ) filatelist.
γραμματοφυλάκιον (τὸ) portofoliu.
γραμμὴ (ἡ) linie | rând | cale | trasătură.
γραμμικὸς, ἡ, ὸν adj. liniar.

γραμμογράφος (ὁ) liniator.
γραμμόφωνον (τὸ) gramofon.
γραμμωτός, ή, όν adj. vărgat.
γρανίτης (ὁ) granit.
γρανιτώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. granitic.
*γραντσοῦνα (ἡ) titvă.
*γραντσουνιά (ἡ) sgârietură.
*γραντζουνίζω v. a sgârià.
γραπτός, ή, όν adj. scris. || τὸ—όν subst. ursită. || —ῶς adv. în scris.
γραπτὺς (ἡ) [ραβδισμοῦ] vargă.
*γραπώνω v. a înșfăcà.
*γρασίδι (τὸ) verdeață vez. πρασινάδα.
γραῦς (ἡ) babă vez. γραῖα | pojghița laptelui | —όσπριων spumă.
γραφειακός, ή, όν adj. al biuroului.
γραφειοκρατία (ἡ) biurocrație.
γραφειοκρατικός, ή, όν adj. biurocratic.
γραφεῖον (τὸ) biurou, scrin, —δικαστηρίου grefă, ἐμπορικὸν— contoar.
γραφεύς (ὁ) scriitor, jălbar, copist, — δικαστηρίου grefier.
γραφὴ (ἡ) scriere, scris, ἡ Ἁγία — Sf. Scriptură | condeiu.
*γραφιᾶς (ὁ) conțopist.
γραφικός, ή, όν adj. al scrisului, grafic, —ὸς χαρακτὴρ scriitură | pitoresc [p. localități].
γραφὶς (ἡ) pană | peniță | condeiu.
γραφίτης (ὁ) grafit.
γραφολογία (ἡ) grafologie.
γραφολόγος (ὁ) grafolog.
γραφομανὴς (ὁ) grafoman.
γραφομανία (ἡ) grafomanie.
γραφομηχανὴ (ἡ) mașină de scris.
*γραφτὸ (τὸ) soartă vez. εἱμαρμένη.
γράφω v. a scrie. || *—ομαι a se înscrie vez. ἐγγράφομαι.
*γράψιμον (τὸ) scriitură, scris.
γραώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. bătrânesc.
*γρηά (ἡ) babă vez. γραῖα.
*γρήγορα adv. repede vez. ταχέως.
*γρηγοράδα (ἡ) iuțeală vez. ταχύτης.
*γρήγορος, η, ον adj. iute vez. ταχύς.
γρηγορῶ v. a vegheà, a sta de pază.
*γρηγορωσύνη (ἡ) agilitate, repeziciune.
*γρίνια (ἡ) mârâit.
*γρινιάζω v. a mârâi.
*γρινιάρης (ὁ) mârâitor.
*γρινιάρικος, η, ον adj. sclifositor.
*γρίπος (ὁ) Mar. năvod.
γρίππη (ἡ) gripă.
*γριτσανίζω v. a ronțăi.
*γριτσάνισμα (τὸ) ronțăeală.
γρίφος (ὁ) rebus.
γριφώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. enigmatic. || —ῶς adv.
*γρονθιά (ἡ) bușeală, pumn.
γρονθοκόπημα (τὸ) bușeală.
γρονθοκοπῶ v. a bușì, a ghiontui.
γρόνθος (ὁ) buș, ghiont.
*γρόσιον (τὸ) leu vechiu, piastru.
*γρῦ (τὸ) în fr. δὲν γνωρίζει — nu știe boacă.
γρυλλίζω v. a grohăì, a chirăì.
γρυλλισμὸς (ὁ) chirăit, grohăit.
γρύλλος (ὁ) Zool. greier.
γρυπὸς, ή, όν adj. acvilin.
γρύτη (ἡ) haine vechi (de vânzare).
γρυτοπώλης (ὁ) vânzător de vechituri.
γρυτοπῶλις (ἡ) teleleică.
γρυψ (ὁ) sgriptor.
γρωνὰς (ἡ) poarcă.
γύης (ὁ) podul plugului, traglă.
γυλιὸς (ὁ) Mil. raniță.
γυμνάζω v. a exersà | a dresà.
γυμνασιακός, ή, όν adj. gimnazial | liceal | gimnastic.
γυμνασιάρχης (ὁ) gimnaziarh | director de liceu.
γυμνασιαρχία (ἡ) direcțiune de liceu.
γυμνάσιον (τὸ) liceu | exercițiu | Mil. τὰ—α manevre.
γύμνασις (ἡ) exercițiu | dresare.
γύμνασμα (τὸ) exercițiu.
γυμναστήριον (τὸ) local de gimnastică, teren de sport.
γυμναστὴς (ὁ) gimnast.
γυμναστικός, ή, όν adj. gimnastic. || —ὴ (ἡ) gimnastică.
γυμνητεύω v. a umblà gol.
γυμνήτης (ὁ) coate-goale.
γυμνικός, ή, όν adj. gimnic.
γυμνίτης (ὁ) Min. gimnită.
γυμνογραφία (ἡ) pictura nudului.
γυμνόπους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. desculț.
γυμνόπτερος (ὁ, ἡ) — ον adj. sgău.
γυμνὸς, ή, όν adj. gol, golaș.
*γυμνοσάλιαγκος (ὁ) melc fără ghioc.
γυμνόσπερμα (τὰ) Bot. gimnosperme.

γυμνότης (ἡ) goliciune, nuditate.
γυμνοτράχηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. decoltat.
γυμνῶ v. a despuià, a desbrăcà.
γύμνωμα (τὸ) goliciune.
γύμνωσις (ἡ) despuiere, desbrăcare.
γυναικάδελφος (ὁ), —η (ἡ) cumnat, cumnată.
γυναικαρέσκεια (ἡ) galanterie.
γυναικάρεσκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. galant.
*γυναικᾶς (ὁ) zampara(giu).
γυναικεῖος, α, ον adj. feminin, muieresc.
γυναικοθήρας (ὁ) supăreț.
γυναικοκρατία (ἡ) guvernare de femei.
γυναικολατρεία (ἡ) galanterie.
γυναικολάτρης (ὁ) galant.
γυναικολογία (ἡ) ginecologie.
γυναικολόγος (ὁ) ginecolog.
γυναικομανής (ὁ) mulieratic.
γυναικομανία (ἡ) afemeiare.
γυναικόπαιδα (τὰ) femei și copii.
γυναικοπίπης (ὁ) mulieratic.
γυναικοπρεπής (ὁ) afemeiat.
γυναικότης (ἡ) feminitate.
*γυναικοῦλα (ἡ) femeiușcă.
γυναικωνίτης (ὁ) gineceu, haremlâc.
γύναιον (τὸ) muierușcă.
γυνὴ (ἡ) femeie, nevastă.
γυπαετὸς (ὁ) Zool. ceahlău.
γύργαθος (ὁ) coaje de răchită, speie.
*γυρεύω v. a căutà, a întrebà.
*γυρίζω v. a întoarce, a învârtì | a se învârti, a da târcoale | a se înapoià (din călătorie) | a se plimbà, a călătorì | a guvernà, — μόνη τὸ σπῆτι mă ocup singură de casă | a se schimbà, τὰ πράγματα ἐγύρισαν lucrurile au luat altă întorsătură.
γυρίνη (ἡ) geandră, terciu.
γυρῖνος (ὁ) Zool. slăvoacă, mormoloc.
*γύρισμα (τὸ) întoarcere, înapoiere | cotitură.
*γυριστὸς, ἡ, ὸν adj. încovoiat, învârtit.
*γυρνῶ v. vez. γυρίζω.
*γυρολόγος (ὁ) vânzător ambulant.
*γῦρος (ὁ) ocol, înconjur | cerc, circuit | târcol | —τοῦ κοσκίνου veșcă, —πλοίου bord | —κρεβατιοῦ bordura patului.
γυροσκόπιον (τὸ) Fiz. giroscop.
*γυρτὸς, ἡ, ὸν adj. înclinat.
*γύρω adv. împrejur.
γύρωθεν adv. din toate părțile.
*γύφτικος, η, ον adj. făurăresc. || —ον (τὸ) subst. făurărie.
*γύφτος (ὁ) — σσα (ἡ) țigan.
γὺψ (ὁ) Zool. vultur.
γύψινος, (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ghipsat.
γυψογραφία (ἡ) ghipsografie.
γυψοκάμινος (ἡ) cuptor pentru ghips.
γυψοποιεῖον (τὸ) cuptor de ghips.
γυψοποιὸς (ὁ) lucrător de ghips.
γύψος (ὁ) ghips, ipsos, chit.
γυψώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. ghipsos.
*γυψώνω v. a ghipsui, a chitui.
γύψωσις (ἡ) ghipsuit, chituit.
γωβιὸς (ὁ) Zool. bobârnică, guvid.
γωνία (ἡ) unghiu, colț, ungher | Arh. dreptar vez. γνώμων.
*γωνιὰ (ἡ) vatră, cămin | confort vez. κώχη | coș vez. καπνοδόχη.
*γωνιάζω v. a pune echerul.
γωνιαῖος, α, ον adj. și
γωνιακὸς, ἡ, ὸν adj. unghiular.
γωνιόλιθος (ὁ) piatră unghiulară.
γωνιομετρία (ἡ) goniometrie.
γωνιομετρικὸς, ἡ, ὸν adj. goniometric.
γωνιόμετρον (τὸ) alidadă, curmeziș.
γωνιορυχάνη (ἡ) mucheriu.
γωνιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. unghiular, colțat, colțuros.

Δ

Δ, δ, (delta), literă a alfabetului | mun. δ' patru, ,δ patru mii | Geogr. vest, Apus = Δυσμαί.
*δὰ adv. dar, așà dar, prin urmare, de, ași! ὄχι —! ași! ἔλα — aide-de.
**δαγεροτυπία (ἡ) dagherotipie.
**δαγεροτυπῶ v. a dagherotipà.
*δάγκαμα (τὸ) și
*δαγκαματιὰ (ἡ) mușcătură.
*δαγκανιάρης (ὁ) — α (ἡ) și
*δαγκανιάρικος, η, ον adj. cel ce mușcă, arțăgos.
*δαγκάνω v. a muscà.

δᾴδιον (τὸ) faclă, făclie.
δαδοῦχος (ὁ) masalagiu.
δαδουχία (ἡ) marș cu masalale.
δαιδάλος (ὁ) dedal, chichion.
δαιμονιακός, ἡ, όν adj. demoniac.
δαιμονίζω v. a îndrăci, a băgà în draci. ‖ —ομαι a se îndrăci.
δαιμονικός, ἡ, όν adj. drăcesc.
δαιμόνιον (τὸ) demon, drac | geniu *capriciu.
δαιμόνιος, α, ον adj. divin, dumnezeesc | genial. ‖ —ως adv.
δαιμονιῶ v. a se îndrăci.
δαιμονομανία (ἡ) demonomanie.
δαίμων (ὁ) drac, demon, tartor | ὁ κακὸς — spiritul cel rău.
δαιτυμών (ὁ) conmesean, invitat.
δάκνω v. a muşcà.
δάκρυ (τὸ) lacrimă.
δακρυακός, ἡ, όν adj. lacrimal.
δακρύβρεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lăcrimos.
δακρυδόχος (ἡ) lacrimatoriu.
*δακρύζω v. a lăcrimà.
*δακρυον (τὸ) vez. δάκρυ.
δακρυρροῶ v. a vărsà lacrimi.
δάκρυσμα (τὸ) lăcrimătură.
δακρύω v. vez. δακρύζω.
*δακτυλάκι (τὸ) degetişor.
δακτυλήθρα (ἡ) degetar.
δακτυλιοαδάμας (ὁ) ghiul.
*δακτυλιδάκι (τὸ) ineluş.
*δακτυλιδένιος, α, ον adj. în formă de inel.
δακτυλιδίνη (ἡ) Farm. digitalină.
δακτυλίδιον (τὸ) inel.
δακτυλικός (ὁ) digital | Poez. dactilic.
δακτυλιογλύφος (ὁ) gravor de inele.
δακτυλιοειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. inelar.
δακτυλιοθήκη (ἡ) cutie cu inele.
δακτυλιόλιθος (ὁ) camee.
δακτύλιος (ὁ) inel, verigă, —ἀρραβῶν verighetă, —ἱστίου treţarolă, —σιδηροῦς sbanţ, —κλαδιῶν şild, —δερμάτινος gaiţă, —ἀντηρίδος râncă | toartă cercel.
δακτυλῖτις (ἡ) Bot. digitală, clopoţel.
δακτυλιωτός, ἡ, όν adj. inelar.
δακτυλοβάμονα (τὰ) Zool. digitigrade.
δακτυλογραφία (ἡ) dactilografie.
δακτυλογραφικός, ἡ, όν adj. dactilografic.
δακτυλογράφος (ὁ, ἡ) dactilograf.
δακτυλοδείκτω v. a arătà cu degetul.
δακτυλοειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de deget.
*δάκτυλον (τὸ) şi
δάκτυλος (ὁ) deget.
δακτυλωτός, ἡ, όν adj. digitat.
**δάλια (ἡ) Bot. gherghină.
**δάμα (ἡ) dame [joc].
δαμάζω v. a dresà, a îmblânzi.
*δαμαλάκι (τὸ) viţeluş.
δαμαλιδογόνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vaccinogen.
δαμαλιδοκομεῖον (τὸ) institut vaccinogen.
δαμαλίζω v. a vaccinà.
δάμαλις (ἡ) viţeà, viţică.
δαμαλίς (ἡ) vaccin.
δαμαλισμός (ὁ) vaccinare.
δαμαλιστήριον (τὸ) stabiliment de vaccinare.
δαμαλιστής (ὁ) vaccinator.
δάμασις (ἡ) îmblânzire, domesticire.
δαμασκηνέα (ἡ) Bot. prun, —κιτρίνη corcoduş.
δαμάσκηνον (τὸ) prună, corcoduşă.
δαμασκηνόπνευμα (τὸ) sliboviţă.
δαμασκηνόπολις (ὁ) povidlă.
δαμασκηνορρακή (ἡ) ţuică.
δαμασκηνός, ἡ, όν adj. damaschin, —όν ὕφασμα adamască.
δαμασκηνῶ v. a damaschinà.
δαμασκηνών (ὁ) prunet.
δαμασκωτός, ἡ, όν adj. damascat.
δαμαστής (ὁ) — τρια (ἡ) îmblânzitor, îmblânzitoare.
*δανάδι (τὸ) juncan.
δανδαλίς (ἡ) halvà.
**δανδῆς (ὁ) dandy.
δανείζω v. a împrumutà. ‖ —ομαι a se împrumutà.
*δανεικός, ἡ, όν adj. împrumutat.
δάνειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. împrumutat. ‖ —ον (τὸ) subst. împrumut.
δάνεισμα (τὸ) împrumutare.
δανειστήριον (τὸ) casă de împrumut.
δανειστής (ὁ) împrumutător, creditor.
δανειστικός, ἡ, όν adj. al împrumutătorului.
**δανικός, ἡ, όν adj. danez.
**Δανός (ὁ) Danemarchez.
**δαντέλλα (ἡ) dantelă.
**δαντελλοπλεκτήριον (τὸ) ţesătorie de dantele.

**δαντελλοπλέκτης (ό) — τρια (ἡ) dantelăpánη (ἡ) cheltueală. [telar.
δαπανηρός, ά, όν adj. cheltuitor, scump.
δαπανητέος, α, ον adj. de cheltuit.
δαπανῶ v. a cheltui.
δάπεδον (τὸ) pardoseală, parchet.
*δαρμὸς (ὁ) bătaie (cu vergi).
*δάρσιμον (τὸ) vez. δαρμός.
δαρτὸς, ἡ, ὸν adj. de jupuit | *bătut.
δᾶς (ἡ) făclie, torță.
δασαρχεῖον (τὸ) inspectorat de păduri.
δασάρχης (ὁ) inspector de păduri.
δασικὸς, ἡ, ὸν adj. forestier.
*δασκαλεύω v. a îndrumà spre rău.
*δάσκαλος (ὁ) —α (ἡ) vez. διδάσκαλος.
δασμολόγησις (ἡ) taxare, impunere.
δασμολογικὸς, ἡ, ὸν adj. tarifal, de impunere.
δασμολόγιον (τὸ) tarif, taxă.
δασμολογῶ v. a taxà, a impune.
δασμὸς (ὁ) taxă, tarif, impozit.
δασόβιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pădu-
δασοκομία (ἡ) silvicultură. [rean.
δασοκόμος (ὁ) silvicultor.
*δασολείβαδον (τὸ) preseacă.
δασονομεῖον (τὸ) inspectorat silvic.
δασονομικὸς, ἡ, ὸν adj. forestier.
δασονόμος (ὁ) silvicultor.
δάσος (τὸ) pădure, —δρυῶν dumbravă, κάτοικος —ου: pădurean, —πυκνὸν sihlă, —παρόχθιον zăvoiu.
δασοτέλεια (ἡ) pădurărit.
δασοφυλακεῖον (τὸ) casa pădurarului.
δασοφυλακὴ (ἡ) garda pădurilor.
δασοφύλαξ (ὁ) pădurar, pândar.
δασοφυτεία (ἡ) plantație (de păduri).
δασόφυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. împădurit.
δασύλλιον (τὸ) crâng, pădurice.
δασύμαλλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lânos.
δασύνω v. Gram. a aspirà, a rosti tare. || —ομαι a luà accentul aspirat.
δασὺς, εῖα, ὺ adj. stufos, des, vez. δασύμαλλος. || ἡ—εῖα Gram. semn de aspirație. || — έως adv. | Gram. cu semn de aspirație.
δασύσκιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu umbră deasă.
δασύτης (ἡ) desime | Gram. aspirație.
δασύτριχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. păros.
δασύφυλλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. înfrunzit, stufos.
δασυχαίτης (ὁ) cu coamă deasă.
δασώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. păduros.
*δασώνω v. a împădurì.
δάσωσις (ἡ) împădurire.
δαυκίον (τὸ) Bot. morcov.
δαυλίτης (ὁ) [ἀμπέλων] mană.
δαυλὸς (ὁ) tăciune, făclie.
δαφνέλαιον (τὸ) uleiu de dafin.
δάφνη (ἡ) laur, dafin.
δαφνηφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. laureat.
δαφνηφορῶ v. a fi încununat cu lauri, a fi laureat.
δάφνινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de dafin.
δαφνοειδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. în formă de dafin.
δαφνοκέρασος (ἡ) Bot. lauroceras.
δαφνόκοκκος (ὁ) sâmbure de dafin.
δαφνοστεφὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. laureat.
δαφνοστόλιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. împodobit cu lauri.
δαφνώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. plantat, plin cu lauri.
δαφνὼν (ὁ) dafinet.
δαψίλεια (ἡ) belșug, abundență.
δαψιλεύω v. a da din belșug, a risipì, a dărnicì.
δαψιλὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. îmbelșugat, darnic. || —ῶς adv.
δέ conj. și, iar, dar, ἐγὼ μὲν ἀναγινώσκω, σὺ — γράφεις, eu citesc, iar tu scrii.
δεδόσθω v. imper. să presupunem.
δέησις (ἡ) rugăciune vez. παράκλησις.
*δεθάκι (τὸ) joc. baba-oarba.
δεῖ v. imper. face trebuință, e nevoe, —χρῆ ἁτων e nevoe de bani, πολλοῦ γε καὶ — suntem departe, ὅπου — celor în drept, ὀλίγου δεῖν puțin a rămas, și...
δεῖγμα (τὸ) mostră | probă | dovadă.
δειγματοληψία (ἡ) luare de probă.
δειγματολόγιον (τὸ) cartă de mostre.
δειγματοφόρος (ὁ) purtător de mostre.
δεικνύω v. a arătà, a dovedì, δεῖξε μου τὴν ῥάχην σου cară-te de aici,

ὅπερ ἔδει δεῖξαι ceea-ce erà de dovedit | vez. ἀποδεικνύω.
δεικτης (ὁ) arătător, indicator.
δεικτικὸς, ἡ, ὸν adj. indicativ, demonstrativ. || —ῶς adv.
δείλαιος, α, ον adj. nenorocit.
δειλη (ἡ) chindie, toacă.
δειλία (ἡ) sfială, timiditate.
δειλιάζω v. vez. δειλιῶ.
*δειλινὸν (τὸ) vez. δείλη.
δειλιῶ v. a-i fi frică, a se intimidà, a se teme.
δειλὸς, ἡ, ὸν adj: temător, fricos, timid. || —ῶς adv.
δεῖνα (ὁ, ἡ, τὸ) pron. cutare.
δεινολογία (ἡ) tânguire, vaiet.
δεινολογοῦμαι v. a se tângui.
δεινοπάθημα (τὸ) nenorocire.
δεινοπαθῶ v. a fi nenorocit.
δεινὸς, ἡ, ὸν adj. teribil, de temut, cumplit | dibaciu, îndemânatic. || τὰ—ὰ nenorocirile. || —ῶς adv.
δεινότης (ἡ) cruzime | dibăcie.
δεινῶ v. a înrăutăți, a agravà vez. ἐπιδεινῶ.
δείνωσις (ἡ) înrăutățire, agravare.
δεῖξιμον (τὸ) și
δεῖξις (ἡ) arătare, indicațiune.
δειπνίζω v. vez. δειπνῶ.
δεῖπνον (τὸ) supeu, dineu, cină.
δεῖπνος (ὁ) vez. δεῖπνον.
δειπνῶ v. a cinà.
δειρὰς (ἡ) pisc.
δεισιδαιμονία (ἡ) superstiție.
δεισιδαίμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. superstițios || —όνως adv.
*δείχνω v. vez. δεικνύω.
δέκα num. zece.
δεκάβαθμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. decigrad.
δεκάγωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de-
*δεκάδι (τὸ) jirbiuță. [cagon.
δεκαδικὸς, ἡ, ὸν adj. zecimal.
*δεκάδιπλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. înzecit.
δεκάδραχμον (τὸ) bilet de zece drahme.
δεκάεδρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. decaedru.
δεκαεννέα num. nouă-spre-zece.
δεκαέξ num. șase-spre-zece.
δεκαεξαετὴς, ις. ές adj. de șase-spre-zece ani.
δεκαεξάκις adv. de șase-spre-zece ori.
δεκαεπτὰ num. șapte-spre-zece.
δεκαεπταετὴς, ις, ές adj. deșapte-spre-zece ani.
δεκαεπτάκις adv. de șapte-spre-zece ori.
δεκαετηρὶς (ἡ) aniversare de zece ani.
δεκαετὴς, ις, ὲς adj. de zece ani, de-
δεκαετία (ἡ) deceniu. [cenal.
δεκάζω v. a ademenì, a corupe.
δεκαημερία (ἡ) zece zile.
δεκαήμερον (τὸ) zece zile, decameron.
δεκάκις adv. de zece ori.
δεκακισχίλιοι, αι, α num. zece-mii.
δεκάλεπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de zece bani. || τὸ · ον subst. gologan.
δεκάλιτρον (τὸ) decalitru.
δεκάλογος (ὁ) cele zece porunci, decalog.
δεκαμελὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. de zece membri.
δεκάμετρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de zece metri. || τὸ—ον subst. decametru.
δεκάμηνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de
δεκανδρία (ἡ) decemvirat. [zece luni.
δεκανεὺς (ὁ) caporal.
*δεκανίκι (τὸ) toiag.
δεκαοκταετὴς, ις, ὲς adj. de opt-spre-zece ani.
δεκαοκταετία (ἡ) opt-spre-zece ani.
δεκαοκτὼ num. opt-spre-zece.
δεκαπενθημερία (ἡ) vez. δεκαπενθήμερον.
δεκαπενθήμερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de cinci-spre-zece zile. || τὸ — ον subst. chenzină.
δεκαπενταετὴς, ις, ές adj. de cinci-spre-zece ani.
δεκαπενταετία (ἡ) cinci-spre-zece ani.
δεκαπεντάκις adv. de cinci-spre-zece ori.
δεκαπενταςύλλαβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu cinci-spre-zece silabe.
*δεκαπενταύγουστος (ὁ) prima chenzină a lui August | Bis. postul Sf. Marii.
δεκαπέντε num. cinci-spre-zece.
δεκάπηχυς (ὁ, ἡ) — υ (τὸ) de zece coți.
δεκαπλασιάζω v. a înzecì.
δεκαπλασιασμὸς (ὁ) înzecire.
δεκαπλάσιος, α, ον adj. înzecit.

δεκάπλευρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu zece coaste.
δεκαπλοῦς, ῆ, οῦν adj. vez. δεκαπλάσιος.
δεκάπους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. cu zece picioare.
*δεκάρα (ἡ) gologan.
*δεκαρολογία (ἡ) sfănţueală.
δεκαρχία (ἡ) decemvirat.
δέκαρχος (ὁ) decemvir.
δεκὰς (ἡ) zecime, decadă.
δεκασμὸς (ὁ) ademenire, corupere.
δεκάστιχος (ὁ, η) — ον (τὸ) adj. cu zece linii, versuri.
δεκάστυλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu zece coloane.
δεκασύλλαβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu zece silabe.
δεκατεία (ἡ) zeciuire, zeciuială.
δεκατέσσαρες (οἱ, αἱ) — α (τὰ) num. patru-spre-zece.
δεκατετραετὴς, ις, ές de patru-spre-zece ani.
δεκατεύσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de zeciuit.
δεκατημόριον (τὸ) a zecea parte.
δεκατίζω v. a zeciui.
δεκατισμὸς (ὁ) vez. δεκάτη.
δεκατόλιτρον (τὸ) decilitru.
δεκατόμετρον (τὸ) decimetru.
δεκάτομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu zece volume.
δέκατος, η, ον adj. num. al zecelea. || ἡ—η subst. dijmă, zeciuială.
δεκατρεῖς (οἱ, αἱ) — ία (τὰ) num. trei-spre-zece.
δεκάχορδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu zece coarde.
*δεκάχρονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de zece ani vez. δεκαετής.
Δεκέμβριος (ὁ) Decembrie.
*δεκοχτοῦρα (ἡ) Zool. turturică.
δέκτης (ὁ) acceptător | receptor.
δεκτικὸς, ἡ, ὸς adj. capabil, susceptibil.
δεκτικότης (ἡ) capabilitate, susceptibilitate.
δεκτὸς, ἡ, ὸν adj. primit, admis | admisibil, de primit.
δελεάζω v. a ademeni, a momi.
δέλεαρ (τὸ) momeală.
δελεασμὸς (ὁ) ademenire.
δελεαστικὸς, ἡ, ὸν adj. ademenitor.
δέλετρον (τὸ) felinar de hoţ vez. κλεπτοφάναρον.
δέλτα (τὸ) delta.
δελτάριον (τὸ) cartă | buletin.
δελτίον (τὸ) cartelă, tichet, buletin.
δέλτος (η) tablă, tăbliţă.
δέλφαξ (ὁ) grăsun.
δελφὶν (ὁ) Zool. delfin.
δέμα (τὸ) pachet, legătură, maldăr, —ταχυδρομικὸν colet, —χόρτου sup, —ξύλων crosnă, —πραγματειῶν balot, —ἐμπορικὸν pachet.
*δεματάκι (τὸ) pachetaş, legăturică.
*δεματάρι (τὸ) vez. δεματικὸν.
*δεμάτι (τὸ) snop.
*δεματιάζω v. a împachetà, a legà.
*δεμάτιασμα (τὸ) împachetare.
*δεματικὸν (τὸ) mlajă.
δεμάτιον (τὸ) vez. δεματάκι.
*δὲν adv. nu.
*δενδράκι (τὸ) şi
*δενδρὶ (τὸ) vez. δενδρύλλιον.
δενδρόβιος (ὁ, η) — ον (τὸ) adj. arboricol.
δενδρογαλιὰ (ἡ) năpârcă.
δενδροειδὴς (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. în formă de pom.
δενδροκήπιον (τὸ) livadă.
δενδροκομεῖον (τὸ) pepinieră.
δενδροκομία (ἡ) pomicultura.
δενδροκόμος (ὁ) pomicultor.
*δενδρολίβανον (τὸ) Bot. rosmarin.
*δενδρομολόχα (ἡ) Bot. nalbă mare.
δένδρον (τὸ) copac, arbore, —καρποφόρον pom, —κοῖλον buture.
δενδροστοιχία (ἡ spalier, alee.
δενδροτομία (ἡ) tăierea arborilor.
δενδροτόμος (ὁ) tăietor de arbori.
δενδροτομῶ v. a tăià arbori.
δενδρόφρακτον (τὸ) gard viu.
δενδροφυτεία (ἡ) plantaţie.
δενδροφυτεύω v. a plantà.
δενδρόφυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. plantat cu arbori.
δενδρύλλιον (τὸ) tufar, pomuleţ.
δενδρώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. plin de arbori.
δένδρων (ὁ) codru.
*δένω v. a legà, a strunì, —τὸ κεφάλι μου a se căsători, τὸν ἔδεσαν τὰ μάτια l'au păcălit | *τὸ σιρόπι ἔδεσε siropul s'a îndesat, s'a legat.

δεξαμενή (ἡ) bazin, havuz.
δεξιός, ά, όν adj. drept | îndemânatec vez. ἐπιδέξιος. || ἡ—ά subst. mâna dreaptă. || —ᾷ adv. la dreapta. || —όθεν adv. dinspre dreapta. || *—ά adv. favorabil. || — ῶς adv. îndemânatec.
δεξιοτεχνία (ἡ) dexteritate.
δεξιότης (ἡ) îndemânare, dibăcie.
δεξιοῦμαι v. a primi.
δεξιόχειρ (ὁ) dreptaciu.
δεξιτερίνη (ἡ) dextrină.
δέξωσις (ἡ) primire.
δέομαι v. a rugà, a solicità | a aveà nevoe.
δεόντως adv. convenabil, cum trebue.
δέρας (τὸ) piele.
**δερβίσης (ὁ) derviș.
δέρμα (τὸ) piele, —ἀκατέργαστον jarcă, —ζώου toval.
δερματικός, ή, όν adj. cutaneu.
δερμάτινος, η, ον adj. de piele.
δερματῖτις (ἡ) dermatită.
δερματογραφία (ἡ) dermatografie.
δερματοζώνη (ἡ) chimir, seleah.
δερματολογία (ἡ) dermatologie.
δερματολόγος (ὁ) dermatolog.
δέρω v. a bate.
*δέσιμον (τὸ) legătură | ferecatul.
δεσμά (τὰ) lanțuri, temniță, ἰσόβια — muncă silnică pe viață.
δέσμευσις (ἡ) încătușare.
δεσμεύω v. a încătușà, a pune în lanțuri | Fin. a blocà.
δέσμη (ἡ) legătură vez. δεμάτιον, —χάρτου testeà, —παιγνιοχάρτων plie, —ἀκτίνων șuviță.
δέσμιος, α, ον adj. încătușat, prins în lanțuri.
δεσμίς (ἡ) legăturică, mănunchiu.
δεσμός (ὁ) legătură nod, —ἐρυσιβαίρου peteucă.
δεσμοφύλαξ (ὁ) temnicer.
δεσμωτήριον (τὸ) temniță.
δεσμώτης (ὁ) —ις (ἡ) întemnițat (în lanțuri).
δεσπόζω v. a dominà, a stăpâni.
δέσποινα (ἡ) doamnă, cucoană, stăpâna casei | Bis. Maica Domnului.
δεσποινίς (ἡ) domnișoară.
δεσποτεία (ἡ) dominație.
δεσπότης (ὁ) domn, stăpân, despot | Bis. arhiereu, prelat, δέσποτα! prea Sfinte! Doamne!
δεσποτικός, ή, όν adj. autoritar, despotic | Bis. episcopal. || τὸ—όν subst. scaunul episcopal. || —ῶς adv.
δεσποτισμός (ὁ) despotism.
δετή (ἡ) fașină legată și catranită.
*δετικά (τὰ) costul unei legături de cărți, ferecatul unei pietre scumpe.
δετός, ή, όν adj. legat, înnodat.
δεῦρο! interj. vino!
δεῦτε! interj. aideți! înainte!
δευτεραῖος, α, ον adj. ceia-ce se face ori se întâmplă a doua zi | la două zile odată.
δευτερεῖα (τὰ) al doilea rang, ἔχω τὰ — vez. δευτερεύω.
δευτερεύω v. a veni al doilea (la concurs, la examen). || —εύων (ὁ) part. al doilea, secundar.
δευτερίας (ὁ) [οἶνος] liiuriu.
δευτεροβάθμιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de al doilea grad, secundar.
δευτερογαμία (ἡ) a doua căsătorie.
δευτερόγαμος (ὁ, ἡ) căsătorit pertru a două oară.
δευτερογενής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. al doilea născut.
δευτεροετής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. din anul al doilea | de doi ani.
δευτερόκλιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Gram. de a doua declinare.
δευτερολεπτοδείκτης (ὁ) secundar.
δευτερόλεπτον (τὸ) secundă.
δευτερολογία (ἡ) replică.
δευτερολογῶ v. a replicà.
δευτερονόμιον (τὸ) Bis. deuteronom.
δεύτερος, α, ον adj. al doilea, ἀνὰ πᾶσαν — αν ἡμέραν la două zile odată. || ἡ—α [ἡμέρα] Luni.
δευτερότοκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. al doilea născut.
*δευτεροϋπανδρεύομαι v. a se mărità a doua oară.
δευτερούργημα (τὸ) cârpăceală.
δευτερουργός (ὁ) cârpaciu.
δευτερουργῶ v. a cârpăci.
*δευτερώνω v. a reîncepe.
δέχομαι v. a primi, a admite, a consimți, a binevoi.

δέψησις (ἡ) tăbăcealâ.
δεψίνη (ἡ) tanin.
δεψουργός (ὁ) tăbăcar.
δεψουργοσκάφη (ἡ) ticnicà.
δεψουργῶ v. a tăbăci.
δέω v. a legà vez. δένω.
δέων, ουσα, ον part. necesar, convenabil, oportun, τὰ —οντα complimente, salutări, ὑπὲρ τὸ —ον peste măsură.
δή adv. mai ales, sigur, κατὰ τὸ — λεγόμενον după cum se zice.
δῆγμα (τὸ) muşcătură, înţepătură [de insecte].
δηθεν adv. vorbă să fie, chipurile, adică.
δηκτικός, ἡ, όν adj. muşcător, îmbolditor, ὕφος —όν stil caustic. || —ῶς adv.
δηκτικότης (ἡ) muşcătorie, înţepătură.
δηλαδή adv. adică.
δηλητηριάζω v. a invenină, a otrăvi, Med. a intoxicà.
δηλητηρίασις (ἡ) otrăvire, intoxicare.
δηλητηριαστὴς (ὁ) —άστρια (ἡ) otrăvitor.
δηλητήριον (τὸ) venin, otravă.
δηλητηριώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. veninos, otrăvitor, deleter.
δηλονότι adv. vez. δηλαδή.
δηλοποίησις (ἡ) înştiinţare.
δηλοποιητικός, ἡ, όν adj. vez. δηλωτικός.
δηλοποιῶ v. a înştiinţà.
δῆλος, η, ον adj. vădit, evident.
δηλῶ v. a anunţà, a face cunoscut, a declarà, ὁ μῦθος —οῖ morala fabulei.
δήλωσις (ἡ) declaraţie, înştiinţare.
δηλωτέος, α, ον adj. de declarat.
δηλωτικός, ἡ, όν adj. semnificativ, declarativ. || (τὸ)—όν subst. Com. manifest.
δημαγωγία (ἡ) demagogie.
δημαγωγικός, ἡ, όν adj. demagogic.
δημαγωγός (ὁ) demagog.
δημαγωγῶ v. a face demagogie.
δημαιρεσίαι (αἱ) alegeri municipale.
δημαιρεσιακός, ἡ, όν adj. al alegerilor municipale.
δημαρχεῖον (τὸ) primărie.
δημαρχεύω v. a fi primar.
δημαρχία (ἡ) primariat | primărie.
δημαρχιακός, ἡ, όν adj. municipal.
δήμαρχος (ὁ) primar.
δημεγερσία (ἡ) răscoală.
δημεγέρτης ὁ, aţâţător.
δημεύσιμος (ος, η) — ον (τὸ) adj. de confiscat.
δήμευσις (ἡ) confiscare.
δημευτὴς (ὁ) confiscător.
δημευτικός, ἡ, όν adj. confiscător.
δημεύω v. a confiscà.
δημηγορία (ἡ) pledoarie, cuvântare.
δημηγορῶ v. a pledà, a ţine o cuvântare.
δημητριακοὶ (οἱ) [καρποὶ] cereale bucate.
δήμιος (ὁ) călău.
δημιούργημα (τὸ) creatură, făptură.
δημιουργία (ἡ) creaţiune.
δημιουργικός, ἡ, όν adj. creator, făuritor.
δημιουργικότης (ἡ) putere de creaţiune, de făurire.
δημιουργὸς (ὁ) creator, făuritor.
δημιουργῶ v. a creà, a făurì, a plăzmui.
δημογεροντία (ἡ) pârgărire.
δημογέρων (ὁ) pârgar.
δημοδιδασκαλεῖον (τὸ) şcoală primară.
δημοδιδάσκαλος (ὁ) —ισσα (ἡ) institutor.
δημοκοπία (ἡ) demagogie.
δημοκόπος (ὁ) demagog.
δημοκοπῶ v. a face demagogie.
δημοκράτης (ὁ) democrat, republican.
δημοκρατία (ἡ) republică, democraţie.
δημοκρατικός, ἡ, όν adj. republican, democratic. || —ῶς adv.
δημοκρατικότης (ἡ) republicanism.
δημοκρατοῦμαι v. a fi guvernat prin republică.
δημολογιστὴς (ὁ) contabil municipal.
δημοπρασία (ἡ) licitaţie.
δημοπρατήριον (τὸ) loc de licitaţie.
δημοπράτης (ὁ) comisar licitator.
δημοπρατῶ v. a vinde la licitaţie.
δῆμος (ὁ) comună | municipiu.
δημοσίευμα (τὸ) şi
δημοσίευσις (ἡ) publicare, publicaţie, —νόμου promulgare.
δημοσιεύω v. a publicà, —ἀπόφασιν a pronunţà, —νόμον a promulgà | a da în vileag.
δημοσιογραφία (ἡ) publicitate.

δημοσιογραφικός, ή, όν adj. publicistic.
δημοσιογράφος (ό) publicist.
δημοσιογραφῶ v. a fi publicist.
δημοσιολογία (ἡ) publicistică.
δημοσιολόγος (ό) publicist.
δημοσιολογῶ v. a fi publicist.
δημοσιονομικὴ (ἡ) finanţele statului.
δημόσιος, α, ον adj. public, obştesc. || τὸ—ον subst. obştea, statul. || *ἡ—α [γυνὴ] femee publică vez. πόρνη. || —ᾳ adv. în public.
δημοσιότης (ἡ) publicitate.
δημοσιώνης (ό) dijmuitor.
δημοσιωνία (ἡ) dijmueală.
δημοτελὴς (ό, ἡ) — ές (τὸ) adj. solemn.
δημότης (ό) locuitorul unei comune.
δημοτικὸς, ή, όν adj. municipal, —ὸς ἄρχων edil, —ἡ ἀρχὴ edilitate, —όν σχολεῖον şcoală primară | popular.
δημοτικότης (ἡ) popularitate.
δημοτολόγιον (τὸ) matricula primăriei.
δημοφιλὴς (ό, ἡ) — ές (τὸ) adj. popular.
δημοψήφισμα (τὸ) plebiscit.
δημώδης (ό, ἡ) — ες (τὸ) adj. popular.
δημωφελὴς (ό, ἡ) — ές (τὸ) adj. folositor poporului.
**δηνάριον (τὸ) dinar.
δῆξις (ἡ) muşcătură | înţepătură (a insectei.)
δήποτε adv. în legătură cu pronumele: ὅστιςδήποτε, ὁποιοςδήποτε oricine, ori-care, ὅπωςδήποτε ori-cum, ὁπουδήποτε ori-unde.
δῆτα adv. da, sigur, aşa e.
διά prep. [cu gen. însemnând locul, timpul, chipul] pe, printre, prin, cu, în, διῆλθε — τοῦ δάσους a trecut prin pădure, — τῶν ἐχθρικῶν πλοίων printre vasele inamice, — βραχέων cu puţine vorbe, τὸν ἔφεραν — τῆς βίας l-au adus pe sus, δι'ἐξόδων μου cu cheltueala mea, — τοῦ μικροσκοπίου cu ajutorul microscopului, μετεφράσθη — στίχων a fost tradus în versuri, ἀναχωρῶ — νυκτὸς plec în timpul nopţii, σύνταξις — βίου pensie viageră | [cu acuz. însemnând cauză, timp, scop] pentru, de, προετοιμάζομαι — τὸν χορὸν mă gătesc pentru bal, ἔρχομαι — νὰ ὁμιλήσωμεν viu ca să vorbim, οἰκία δι'ἐνοίκιον casă de închiriat.
*διαβάζω v. a citi.
διαβαθμίζω v. a grad(u)à.
διαβάθμισις (ἡ) grad(u)aţie
διαβάθρα prepeneag.
διαβαίνω v. a trece (prin), a străbate.
διαβάλλω v. a calomnià, a bârfì.
διάβασις (ἡ) trecere, străbatere.
*διάβασμα (τὸ) citire vez. ἀνάγνωσις.
διαβατήριον (τὸ) paşaport.
διαβάτης (ό) trecător.
διαβατικὸς, ή, όν adj. trecător.
διαβατὸς, ή, όν adj. practicabil vez. βατός.
διαβεβαιῶ v. a asigurà, a afirmà.
διαβεβαίωσις (ἡ) asigurare, afirmare.
διαβεβαιωτικὸς, ή, όν adj. asigurător | Jur. confirmativ.
διάβημα (τὸ) demers, pas.
διαβήτης (ό) compas | Med. diabet.
διαβητικὸς, ή, όν adj. Med. diabetic.
διαβιβάζω v. a transmite, a trece.
διαβίβασις (ἡ) transmitere, transmisie.
διαβιβρώσκω v. a roade.
διαβιῶ v. a vieţui.
διαβίωσις (ἡ) vieţuire.
διαβλέπω v. a întrevede, a întrezărì.
διαβόητος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. faimos.
*διαβολάνθρωπος (ό) om afurisit, al dracului.
*διαβολεμένος, η, ον adj. îndrăcit.
διαβολεὺς (ό) calomniator.
*διαβολεύω v. a (se) îndrăcì.
διαβολὴ (ἡ) calomnie.
*διαβολιὰ (ἡ) drăcie.
διαβολικὸς, ή, όν (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. drăcesc, diavolic.
*διαβολόκαιρος (ό) timp rău.
*διάβολος (ό) drac, diavol,
*διαβολόσπερμα (τὸ) sămînţă de drac, om rău.
διαβουκόλησις (ἡ) bătae de joc.
διαβουκολῶ v. a-şi bate jocul.
διαβουλεύομαι v. a chibzuì, a deliberà | a unelti, a urzì.
διαβούλιον (τὸ) chibzueală, deliberare | uneltire.
διαβρεκτήριον (τὸ) topilă.
διάβρεξις (ἡ) îmbibare, înmuiare.
διαβρέχω v. a îmbibà, a înmuià.

διάβροχος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. îmbibat, leoarcă.
διάβρωσις (ἡ) roadere, rozătură.
διαβρωτικὸς ἡ, ὸν adj. rozător, corozîv.
διαγγελεὺς (ό) mesager, purtător de mesagii | Mil. adjutant.
διάγγελμα (τὸ) mesaj | rescript | manifest.
διαγευστὴς (ό) gustăreț.
διαγιγνώσκω v. a diagnosticà.
διαγκωνίζω v. a (îm)brânci.
διαγκωνισμὸς (ό) îmbrânceală.
διάγνωσις (ἡ) diagnoză.
διαγνωστικὸς, ἡ, ὸν adj. diagnostic.
διαγόνατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. noduros.
*διαγουμίζω v. a jăcmăni.
διάγραμμα (τὸ) traseu, plan.
διαγραμμίζω v. a linià.
διαγραφὴ (ἡ) trăsătură | Jur. radiere.
διαγράφω v. a trasà, a desemnà, a descrie ; a prescrie | a șterge.
διάγω v. a duce viața, a trăi, a-și petrece timpul.
διαγωγὴ (ἡ) purtare.
διαγωνίζομαι v. a concurà, a se luà la întrecere.
διαγώνιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. diagonal. || —ως adv. curmezișe.
διαγωνόθετον (τὸ) Arh. paiantă.
διαδέχομαι v. a urmà, a succedà.
διαδηλῶ v. a manifestà, a demonstrà.
διαδήλωσις (ἡ) manifestație, demonstrație.
διαδηλωτὴς (ό) manifestant.
διαδηλωτικὸς, ἡ ὸν adj. demonstrativ.
διάδημα (τὸ) diademă.
διαδίδω v. a răspândi, a propagà. || —ομαι a se svonì.
διαδικασία (ἡ) Jur. procedură.
διάδικος (ό) împricinat, parte.
διάδοσις (ἡ) svon.
διαδοχὴ (ἡ) succesiune, moștenire.
διαδοχικὸς, ἡ, ὸν adj. succesiv.
διαδοχικότης (ἡ) succesibilitate, dreptul de a moșteni.
διάδοχος (ό) succesor, moștenitor, urmaș.
διαδραματίζω v. a jucà un rol. || —ομαι a se întâmplà, a aveà loc [un lucru rău].
διάδρομος (ό) pridvor.
διαζευγνύω v. a separà, a despărți || —ομαι a divorțà.
διαζευκτικὸς, ἡ, ὸν adj. despărțitor | Gram. disjonctiv.
διάζευξις (ἡ) despărțire.
διαζύγιον (τὰ) despărțire, divorț.
διάζωμα (τὸ) legătură, stinghie, —μύλης capră, —οἰκοδομῆς cornișă, —τροχοῦ ferecătură, —ρυμοσχαλίδος splină | Arh. friză | brâu.
διαθερμαίνω v. a înfierbântà.
διαθέρμανσις (ἡ) înfierbântare.
διαθερμία (ἡ) Med. diatermie.
διάθερμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. înfierbântat, diaterm.
διαθέσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. disponibil.
διαθεσιμότης (ἡ) disponibilitate.
διάθεσις (ἡ) dispoziție | rânduială | Gram. formă | *chef, poftă.
διαθέτης (ό) —ις (ἡ) testator.
διαθέτω v. a întocmì, a orândui, dispune | a face testamentul.
διαθήκη (ἡ) testament.
διάθλασις (ἡ) refracțiune.
διαθλάστης (ό) refractor.
διαθλαστικὸς ἡ, ὸν adj. refractiv.
διαθλῶ v. a refractà.
διαθρύλλησις (ἡ) destăinuire, divulgare.
διαθρυλλῶ v. a destăinuì, a răspândì, a divulgà. || —ουμαι a se svonì.
διαθρύπτω v. a fărâmița | a linguși.
διαίρεσις (ἡ) despărțitură | împărțeală, divizie | neunire | Arit. împărțire.
διαιρετέος, α, ον adj. de împărțit | Arit. deîmpărțitul.
διαιρέτης (ό) Arit. împărțitor.
διαιρετικὸς, ἡ, ὸν adj. împărțitor | Gram. —ά σημεῖα trema.
διαιρετὸς, ἡ, ὸν adj. divizibil.
διαιρετότης (ἡ) divizibilitate.
διαιρῶ v. a împărți, a divide, a gradà. || —οῦμαι a se împărțì.
διαίσθησις (ἡ) intuiție.
δίαιτα (ἡ) regim, dietă.
διαιτησία (ἡ) arbitraj, γραφεῖον —ας
διαιτητὴς (ό) arbitru. [contencios.
διαιτητικὸς, ἡ, ὸν adj. arbitral | Med. dietetic. || —ῶς adv.

διαιτῶμαι v. a trăi, a duce viaţă | a locui.
διαιωνίζω v. a împurură, a eterniză, a perpetuă.
διαιώνισις (ἡ) eternizare.
διακαής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. arzător.
διακαινήσιμος (ἡ) Bis. săptămâna luminată.
διακαίω v. a arde, a înflăcără.
διακανονίζω v. a orândui.
διακανόνισις (ἡ) rânduială.
διακατέχω v. a stăpâni, a deţine.
διακατοχή (ἡ) stăpânire, deţinere.
διακάτοχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. stăpânitor, deţinător.
διακαυλίζω v. a desfăcà.
διάκειμαι v. a fi în [cu tare] dispoziţie.
διακεκαυμένος, η, ον part. ars, ζώνη —η zonă călduroasă.
διακεκριμένος, η, ον part. şi adj. distins. || —ως adv. desluşit.
διακελεύω v. a ordonà, a prescrie.
διάκενον (τὸ) golul | interval.
διακήρυξις (ἡ) declaraţie.
διακηρύττω v. a declarà, a proclamà.
διακινδύνευσις (ἡ) primejduire.
διακινδυνεύω v. a primejduì, a riscà.
διακίνησις (ἡ) Med. comoţiune.
διακλαδῶ v. a ramificà, a bifurcà.
διακλάδωσις (ἡ) ramificare | C. F. linie secundară.
διακλύζω v. a clătărì, a clătì. || —ομαι a se clătì în gură.
διακλυστὴρ (ὁ) tulumbiţă.
διακοινοβουλευτικός, ἡ, ὸν adj. interparlamentar.
διακοινῶ v. a comunicà, a divulgà.
διακοίνωσις (ἡ) comunicare, notă.
*διακονεύω v. a cerşì.
διακονία (ἡ) diaconie, serviciul diaconului | Bis. serviciu.
*διακονία (ἡ) cerşetorie.
*διακονιάρης (ὁ) cerşetor.
διακονικός, ἡ, ὸν adj. diaconal. || τὸ —ὸν subst. locul unde stau diaconii.
διακονὶς (ἡ) etamină.
διάκονος (ὁ) diacon, diac.
διακονῶ v. a fi diacon | Bis. a servì.
διακοπὴ (ἡ) întrerupere, suspensie—prerumpere. || αἱ—αἱ subst. vacanţele.
διακόπτης (ὁ) întreruptor.
διακόπτω v. a întrerupe, a prerumpe, a precurmà.
*διακόρευσις (ἡ) deflorare, siluire.
*διακορευτὴς (ὁ) siluitor.
*διακορεύω v. a deflorà, a silui.
*διάκος (ὁ) vez. διάκονος.
διακοσιάκις adv, de două sute de ori.
διακόσιοι, αι, α adj. două sute.
διακοσιοστός, ἡ, ὸν adj. al două-sutelea.
διακόσμησις (ἡ) decorare.
διάκοσμος (ὁ) decor.
διακοσμητικός, ἡ, ὸν adj. decorativ.
διακοσμῶ v. a decorà.
διακούω v. a urmà cursurile.
διακριβῶ a. a constatà.
διακρίβωσις (ἡ) constatare.
διακρίνω v. a deosebì, a distinge, a zărì. || —ομαι a se însemnà, a se deosebì, a se zărì.
διάκρισις (ἡ) deosebire | distincţie.
διακριτικός, ἡ, ὸν adj. deosebitor | distinctiv | discret.
διακριτικότης (ἡ) discreţie.
διακύβευσις (ἡ) risc.
διακυβεύω v. a riscà.
διακυμαίνομαι v. a fluctuà.
διακύμανσις (ἡ) fluctuaţie.
διακωδωνίζω v. a divulgà.
διακωδώνισις (ἡ) divulgare.
διακωλύω v. a împiedicà.
διακωμῳδησις (ἡ) batjocură, ridiculizare.
διακωμωδῶ v. a batjocorì, a ridiculizà.
διαλάλημα (τὸ) anunţare prin pristav, divulgare.
διαλαλῶ v. a anunţà prin pristav, a divulgà.
διαλαμβάνω v. a conţine, a cuprinde.
διαλάμπω v. a strălucì, a se distinge.
διαλανθάνω v. a se ascunde, a nu fi aparent | a scăpà (prin fugă).
διαλέγομαι v. a stà de vorbă, a vorbì, a se întreţine.
*διαλέγω v. a alège.
διάλειμμα (τὸ) răstimp, răsuflu | recreaţie [la scoalei] | întract [teatru] |

ἐκ—άτων prin intervale, în răstimp.
διαλείπω v. a întrerupe, a fi intermitent.
διάλειψις (ἡ) întrerupere, intermitență.
διαλεκτικός, ἡ, ὸν adj. dialectic. || ἡ —ἡ dialectică. || ὁ—ὸς subst. dialectician.
διαλέκτης (ὁ) conferențiar.
διάλεκτος (ἡ) limbaj, dialect.
*διαλεκτός, ἡ, ὸν adj. ales, distins.
διαλέκτωρ (ὁ) trior.
διάλεξις (ἡ) conferință.
διαλευκαίνω v. a limpezi, a lămuri, a deslușì.
διαλεύκανσις (ἡ) limpezire, lămurire, deslușire.
διαλλαγὴ (ἡ) împăcare.
διαλλακτικός, ἡ, ὸν adj. împăciuitor.
διαλλακτικότης (ἡ) împăciuire.
διαλλάσσω v. a împăcà.
διαλογὴ (ἡ) triaj.
διαλογίζομαι v. a meditâ.
διαλογικός, ἡ, ὸν adj. dialogic.
διαλογισμὸς (ὁ) gândire, cuget(are).
διάλογος (ὁ) dialog, conversație.
διάλυμα (τὸ) soluție | întract.
διάλυσις (ἡ) dizolvare, desfacere, descompunere | Chim. soluție.
*διαλυστήρα (ἡ) pieptene mare.
διαλυτικός, ἡ, ὸν adj. disolvant.
διαλυτὸς, ἡ, ὸν adj. disolubil.
διαλυτότης (ἡ) solubilitate.
διαλύω v. a desface, a diluà, a dizolvà, a sparge, a topì, a turnà [metale]. || —ομαι a se topì, a se dizolvà.
*διαμαντένιος, α, ον adj. de diamant vez. ἀδαμάντινος.
*διάμάντι (τὸ) diamant vez. ἀδάμας.
*διαμαντικὰ (τὰ) diamanticale.
*διαμαντόπετρα (ἡ) diamant.
διαμαρτύρησις (ἡ) și
διαμαρτυρία (ἡ) protestare, reclamație.
διαμαρτυρικὸν (τὸ) protest.
διαμαρτύρομαι v. a protestà, a reclamà.
διαμαρτυρόμενος (ὁ) Bis. protestant, θρησκεία —ων protestantism.
διαμαρτυρῶ v. Com. a protestà.
διαμάχη (ἡ) conflict, ceartă.
διαμάχομαι v. a se luptà, a se certà, a se disputà.
διαμείβω v. a schimbà, a preschimbà.
διαμελίζω v. a tăià în bucăți, a îmbucătăți, a desmembrà.
διαμέλισις (ἡ) și
διαμελισμὸς (ὁ) desmembrare îmbucătățire.
διαμελιστικὸς, ἡ, ὸν adj. îmbucătățitor.
διαμελλητὴς (ὁ) tărăgănitor.
διαμένω v. a ședeà, a locuì.
διαμερίζω v. a împărți, a divizà.
διαμέρισμα (τὸ) despărțitură, — οἰκίας încăpere, — βαγονίου compartiment | district.
διαμερισμὸς (ὁ) împărțeală,
διαμεριστικὸς, ἡ, ὸν adj. divizionar.
διάμεσος, (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. intermediar. || τὸ—ον subst. interval.
διαμετακομίζω v. Com. a transità.
διαμετακόμισις (ἡ) Com. transit.
διαμετακομιστικὸς ἡ, ὸν adj. transitar.
διαμέτρημα (τὸ) calibru.
διαμέτρησις (ἡ) măsurătoare.
διαμετρικὸς, ἡ, ὸν adj. diametral.
διάμετρος (ἡ) diametru. || ἐκ —ου adv. diametral.
διαμετρῶ v. a măsurà calibrul.
διαμηνύω v. a trimite vorbă, ordin.
διαμοιβὴ (ἡ) schimb.
διαμοιράζω v. a împărți.
διαμοιρασμὸς (ὁ) împărțeală, distribuție.
διαμονὴ (ἡ) ședere, reședință, locuință.
διαμονητήριον (τὸ) permis de liberă petrecere.
διαμορφῶ v. a formà, a fasonà.
διαμόρφωσις (ἡ) formare, fasonare, conformațiune.
διαμορφωτὴς (ὁ) formator.
διαμορφωτικὸς, ἡ, ὸν adj. formator.
διαμπερὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. pătrunzător.
διαμφισβητῶ v. a contestà vez. ἀμφισβητῶ.
διανάκτης (ὁ) calafatciu.
διάναξις (ἡ) călăfătuire.
διανάσσω v. a călăfătuì.
διανεμητικὸς, ἡ, ὸν adj. împărțitor.
διανέμω v. a împărți, a repartizà, a distribuì.
διανήφω v. a se desmeticì.
διανθὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. înflorat.
διανθίζω v. a înflorà.

διάνθισις (ἡ) înflorare, —εις κεντήμα-
διανόημα (τὸ) gândire. [τος râuri.
διανοητικὸς, ἡ, ὸν adj. intelectual.
διανοητικότης (ἡ) intelectualitate.
διάνοια (ἡ) gândire, inteligență, κατὰ —αν în sine, în gândul său | cu-
διάνοιγμα (τὸ) deschizătură. [getare.
διανοίγω v. a întredeschide, a deschide, a crăpă. || —ομαι a se deschide, a se învoltă.
διανομεὺς (ὁ) împărțitor | — ταχυδρομικὸς factor poștal.
διανομὴ (ἡ) împărțeală, repartiție, distribuție | Jur. diviziune.
διανοοῦμαι v. a (se) gândi.
διανοούμενος, η, ον adj. intelectual.
διάνυσις (ἡ) călătură.
διανυκτέρευσις (ἡ) mânere.
διανυκτερεύω v. a măneà, a înnoptà, a petrece noaptea.
διάνυσις (ἡ) parcurs.
διάνυσμα (τὸ) conac.
διανύω v. a parcurge, a străbate | a
διαξαίνω v. a destrămà. [termină.
διαξιφίζομαι v. a se bate cu sabia.
διαξιφισμὸς (ὁ) lovitură de sabie.
διάξυλον (τὸ) stinghie.
διάξυσμα (τὸ) țandără.
διαπαιδαγώγησις (ἡ) educație.
διαπαιδαγωγῶ v. a da educație.
διαπάλη (ἡ) luptă.
διαπαντὸς adv. pururea.
διαπαρθενεύω v. a silui vez. διακο-
διαπασσαλεύω v. a sfecuì. [ρεύω.
διαπασῶν (ἡ) Muz. diapazon.
διάπεζος (ὁ) cămășoiu.
διαπέμπω v. a licențià | a transmite.
διαπεραιῶ v. a trece peste, a trans-
διαπεραίωσις (ἡ) transportare. [portà.
διαπεραστικὸς, ἡ, ὸν adj. străpungător, pătrunzător.
διαπερῶ v. a străbate, a pătrunde, a străpunge.
διάπηγμα (τὸ) mijlocar, traversă.
διαπίστευσις (ἡ) acreditare.
διαπιστευτήρια (τὰ) scrisori de acre-
διαπιστεύω v. a acreditâ. [ditare.
διαπιστῶ v. a adeverì, a certificà.
διάπλασις (ἡ) formare educare, faso-
*διάπλατα adv. deschis larg. [nare.
διαπλάττω v. a formà, a fasonà.
διαπλάτυνσις (ἡ) lărgire, dilatație.
διαπλατύνω v. a lărgi, a dilatà.
διαπλέκω v. a împletì.
διαπλέω v. a navigà.
διαπληκτίζομαι v. a se certà.
διαπληκτισμὸς (ὁ) ceartà.
διάπλους (ὁ) călătorie pe mare.
διαπνέω v. a suflà prin, a perspirà.
διαπνοὴ (ἡ) perspirație.
διαπορεύομαι v. a străbate.
διαπόρησις (ἡ) șovăire, nehotărîre.
διαπορητικὸς, ἡ, ὸν adj. șovăitor.
διαπόρθμευσις (ἡ) trecere peste apă, mesagerie.
διαπορθμεύω v. a străbate marea.
διαπορῶ v. a șovăì, a ezità.
διαποτίζω v. a îmbibà, a înmuià.
διαπότισις (ἡ) îmbibare, înmuiare.
διαπραγματεύομαι v. a negocià, a
διαπραγμάτευσις (ἡ) negociere. [tratà.
διάπραξις (ἡ) comitere, săvârșire.
διαπράττω v. a săvârșì, a comite.
διαπρεπὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (το) adj. distins.
διαπρέπω v. a se distinge, a excelà.
διαπρύσιος, α, ον adj. răsunător.
διαπύλια (τὰ) [τέλη] accize.
διαπυνθάνομαι v. a întrebà, a cercetà.
διάπυρος (ὁ. ἡ) — ον (τὸ) adj. arzător, înflăcărat. || — ως adv.
διαπυρῶ v. a roșì la foc.
διαπύρωσις (ἡ) ignițiune, roșire la foc.
διάρθρωσις (ἡ) Anat. diartrozà.
διάρκεια (ἡ) durată, decurs.
διαρκὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. dăinuitor, constant, permanent. || —ῶς
διαρκῶ v. a dăinuì, a durà. [adv.
δίαρμα (τὸ) stricătoare, crintă.
διαρπαγὴ (ἡ) prădare, jăf(uire).
διαρπάζω v. a prădà, a jăfuì.
διαρραφὴ (ἡ) însăilare.
διαρρηγνύω v. a sparge, a rupe. ||
—ομαι a se rupe a plesni.
διαρρήδην adv. hotărât, pe șleau.
διαρρήκτης (ὁ) spărgător.
διαρρηκτικὸς, ἡ, ὸν adj. spărgător.
διάρρηξις (ἡ) rupere, spargere, ruptu-
διάρροια (ἡ) diaree. [ră, efracție.
διαρροϊκὸς, ἡ, ὸν adj. diareic.
διαρροῶ v. a avea diaree.
διαρρυθμίζω v. a rânduì, a aranjà.
διαρρύθμισις (ἡ) orânduealà, aranjare

διασάλευσις (ἡ) sguduire.
διασαλεύω v. a sguduì.
διασαλπίζω v. a divulgà.
διασάλπισις (ἡ) divulgare.
διασαφηνίζω v. a răspicà, a lămurì.
διασάφησις (ἡ) răspicare, lămurire | διασαφητικός, ἡ, ὸν adj. lămuritor, διάσεισις (ἡ) scuturătură. [răspicat.
διασείω v. a scuturà.
διάσημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. celebru. || τὰ —α subst. insignele.
διασημότης (ἡ) celebritate, renume.
*διάσιμον (τὸ) urzeală.
διασιμῶ v. a se sbârcì.
διασκεδάζω v. a împrăştià, a risipì | *a petrece, a chefuì. || —ομαι a se împrăştià.
*διασκέδασις (ἡ) petrecere.
διασκεδασμός (ὁ) împrăştiere.
*διασκεδαστικός, ἡ, ὸν adj. desfătător.
*διασκελιὰ (ἡ) piedică.
διασκελίζω v. a sărì peste, a face paşi mari | a pune piedică. || —ομαι a desface picioarele.
διασκέλισμα (τὸ) vez. διασκελιά.
διασκεπτικός, ἡ, ὸν adj. chibzuitor, deliberativ.
διασκέπτομαι v. a chibzuì, a deliberà.
διασκευάζω v. a prelucrà.
διασκευὴ (ἡ) prelucrare.
διάσκεψις (ἡ) chibzuire, deliberare.
διασκορπίζω v. a împrăştià.
διασκόρπισις (ἡ) şi
διασκορπισμός (ὁ) împrăştiere.
διάσμα (τὸ) chedin.
διασπαθίζω v. a risipì.
διασπάθισις (ἡ) risipă.
διάσπασις (ἡ) spărtură, ruptură.
διασπείρω v. a împrăştià, a risipì, a răspândi. || —σμαι a se împrăştià.
διασπορὰ (ἡ) împrăştiere, risipire, răspândire.
διασπῶ v. a rupe, a dislocà.
διασταλτικός, ἡ, ον adj. dilatator.
διασταλτός, ἡ, ὸν adj. dilatabil.
διάστασις (ἡ) desbinare, discordie, neînţelegere | dimensiune, proporţie.
διασταυρῶ v. a crucì, a încrucişà.
διασταύρωσις (ἡ) crucire, încrucişare.
διαστέλλω v. a dilatà, a separà, a întinde | a diferenţià.
διάστερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. înstelat.
διάστημα (τὸ) distanţă, spaţiu | interval, răstimp | interstiţiu.
διαστήριον (τὸ) lergătoare, urzitor.
διαστὴς (ὁ) —τρια (ἡ) urzitor.
διασιζω v. a împestriţà.
διάστικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pestriţ.
διαστιχίζω v. a interlinià.
διάστιχον (τό) Tip. cadrat.
διαστολεὺς (ὁ) dilatator.
διαστολὴ (ἡ) dilataţie | diferenţiare | | Gram. virgulă | Med. diastolă.
διαστρεβλῶ v. a (ră)sucì | a alterà, a falşificà.
διαστρέβλωσις (ἡ) (ră)sucire | alteraţie, falşificare.
διάστρεμμα (τὸ) sucire, scrintire.
διαστρέφω v. a (ră)sucì, a strâmbà | a deformà, a denaturà | Med. a provocà o scrinteală.
διαστροφεὺς (ὁ) răsucitor | alterator, falşificator.
διαστροφὴ (ἡ) (ră)sucitură | deformaţiune | perversiune | falşificare, alteraţiune.
διάστροφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. (ră)sucit | alterat.
διάστυλον (τὸ) depărtare între două coloane | stinghie.
διάσυρτον (τὸ) Chir. seton.
διασύρω v. a terfelì, a defăimà.
διάσφαγμα (τὸ) crăpătură.
διασχίζω v. a sfâşià, a despicà, a străbate.
διάσχισις (ἡ) sfâşiere, despicare, străbatere.
διασώζω v. a salvà, a scăpà.
διασωληνῶ v. a drenà.
διασωλήνωσις (ἡ) drenaj.
διάσωσις (ἡ) salvare, scăpare | conservare.
διαταγὴ (ἡ) poruncă, ordin.
διάταγμα (τὸ) decret, — πριγκηπικὸν ofis.
διατακτικός, ἡ, ὸν adj. poruncitor. || (τὸ) —ὸν subst. Jur. dispozitiv.
διάταξις (ἡ) dispoziţie | orânduealâ, rost.
διατάραξις (ἡ) turburare, deranjare.
διαταράσσω v. a turburà, a deranja.
διάτασις (ἡ) dilataţiune.

διατάσσω v. a porunci, a ordonà.
διατείνω v. a dilatà, a întinde. || —ομαι a pretinde.
διατελῶ v. a fi în, — ὑμέτερος [la scrisori] sunt al Dv.
διατέμνω v. a tăià. || —ομαι a se strătăià.
διατήρησις (ἡ) păstrare, întreţinere, conservare.
διατηρῶ v. a păstrà, a întreţine, a conservà. || —οῦμαι a se (între)ţine, a
διατί adv. dece, pentru ce. [se păstrà.
διατίθημι v. a orândui vez. διαθέτω.
διατίμησις (ἡ) taxă, tarif, preţ.
διατιμητὴς (ὁ) taxator.
διατιμῶ v. a taxà, a evaluà.
διατομὴ (ἡ) tăiere, tăietură | profil.
διατομὶς (ἡ) foarfeci mari.
διατονικὸς, ἡ, ὸν adj. diatonic.
διάτορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pătrunzător, ascuţit.
διατραγώδησις (ἡ) poveste tragică.
διατραγωδῶ v. a povestì într'un mod
διατρανῶ v. a manifestà. [tragic.
διατράνωσις (ἡ) manifestare.
διατρέφω v. a hrănì, a întreţine, a alimentà.
διατρέχω v. a cutreerà, a colindà, a străbate, — κίνδυνον a trece printr'un pericol.
διάτρησις (ἡ) găurire, perforaţie.
διάτρητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. găurit, perforat. || τὸ—ον subst. ajur.
διατριβὴ (ἡ) dizertaţie, ἐναίσιμος — teza de doctorat | şedere, reşedinţă.
διατριβογράφος (ὁ) scriitor de dizertaţii.
διατρίβω v. a şedeà, a aveà reşedinţă | a se ocupà.
διατροφὴ (ἡ) hrană, alimentaţie | Jur. pensie alimentară.
διατρύπησις (ἡ) sfredeleală, găurire.
διατρυπῶ v. a sfredelì, a găurì.
διάττων (ὁ) Astr. steà căzătoare.
διατυμπανίζω v. a divulgà, a bate
διατυμπάνισις (ἡ) divulgare. [toba.
διατυπῶ v. a formulà.
διατύπωσις (ἡ) formalitate.
διαύγεια (ἡ) limpezeală, claritate.
διαυγὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. luminat, străveziu, limpede. || —ῶς adv.
*διαυλακώνω v. a brăzdà.
δίαυλος (ὁ) brazdă.
διαφαίνομαι v. a se întrezărì, a se întrevede.
διαφάνεια (ἡ) străvăzătură, transparenţă.
διαφανὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. transparent, diafan. || —ῶς adv.
διάφασις (ἡ) poiană, luminiş.
διαφέρον (τὸ) deosebire, diferenţă.
διαφέρω v. a diferà, a se deosebì. || —ομαι a fi în ceartă, în discuţie. || οἱ—ενοι Jur. părţile.
διαφεύγω v. a scăpà, a se sustrage.
διαφημίζω v. a face reclamă | a lăudà.
διαφήμισις (ἡ) reclamă.
διαφημιστὴς (ὁ) reclamagiu.
διαφημιστικὸς, ἡ, ὸν adj. de reclamă.
διαφθαρτὸς, ἡ, ὸν adj. coruptibil.
διαφθείρω v. a corupe, a stricà a mituì | a seduce [virgine]. || —ομαι a se stricà, a se destrăbălà.
διαφθορὰ (ἡ) corupţiune, stricăciune, mituire, seducţiune.
διαφθορεὺς (ὁ) coruptor, seductor.
διαφιλονείκησις (ἡ) tăgăduire, contestaţie.
διαφιλονεικῶ v. a tăgăduì, a contestà.
διαφλέγω v. a înflăcărà, a însufleţì. || —ομαι a se însufleţì.
διαφορὰ (ἡ) deosebire, diferenţă | ceartă, diferend.
*διαφορετικὸς, ἡ, ὸν adj. deosebit, diferent. || —ὰ adv. alt-fel.
διαφορικὸς, ἡ, ὸν adj. diferenţial.
διαφορογράφος (ὁ) cronicar (la ziare).
διαφοροποίησις (ἡ) diferenţiare.
διαφορῶ v. a diferenţià.
διάφορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. deosebit, diferit. || τὸ—ον *dobândă. || τὰ—α faptele diverse. || —ως adv. altminterea, alt-fel.
διαφοροτρόπως adv. de mai multe feluri.
διάφραγμα (τὸ) despărţitură, —σταύλου stănog, —ὀφαντηρίου cocleţe. —κυψέλης pretcă | Anat. diafragmă.
διαφυγὴ (ἡ) fugă, escapadă.
διαφύλαξις (ἡ) păstrare, conservare.

διαφυλάττω v. a păstrà, a conservà. || —ομαι a dăinui.
διαφωνία (ἡ) neînţelegere, desbinare. divergenţă.
διαφωνῶ v. a nu se înţelege, a diverge, a se desbinà.
διαφωτίζω v. a deslușì, a lămurì.
διαφώτισις (ἡ) deslușire, lămurire.
διαχάραξις (ἡ) traseu, desemnare.
διαχαράσσω v. a trasà, a desemnà.
διαχειμάζω v. a iernà.
διαχείμανσις (ἡ) iernat.
διαχειρίζομαι v. a administrà, a girà.
διαχείρισις (ἡ) administraţie.
διαχειριστὴς (ὁ) administrator.
διαχειριστικὸς, ἡ, ὸν adj. administrativ.
διαχέω v. a vărsà, a răspândì.
διάχυλον (τὸ) talion, diachilon.
διάχυσις (ἡ) difuziune | veselie.
διαχυτικὸς, ἡ, ὸν adj. difuziv | înveselitor.
διαχυτικότης (ἡ) înveselire.
διάχυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. difuz.
διαχωρητικὸς, ἡ, ὸν adj. pătrunzător | laxativ.
διαχωρητικότης (ἡ) pătrundere.
διαχωρίζω v. a despărţì, a deosebì.
διαχώρισις (ἡ) despărţire, deosebire.
διαχώρισμα (τὸ) despărţitură.
διαψεύδω v. a desminţì.
διάψευσις (ἡ) desminţire.
**διβάνιον (τὸ) divan.
*διβλὶ (τὸ) cioplitoare.
*διβολίζω v. muşuroì, a prăşì.
*διβόλισμα (τὸ) muşuroit, praşilà.
*διβολιστὴς (ὁ) muşuroitor.
διγαμία (ἡ) bigamie.
δίγαμμα (τὸ) Gram. digamă.
δίγαμος (ὁ, ἡ) bigam.
διγενὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. Gram. cu două genuri.
δίγληνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ceacâr.
δίγλυφον (τὸ) Arh. părcan, biglif.
δίγλωσσος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. biglot, cel ce vorbeşte (este scris în) două limbi.
δίγνωμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două păreri.
δίδαγμα (τὸ) lecţie, învăţământ.
διδακτήριον (τὸ) şcoală, institut.
διδακτικὸς, ἡ, ον adj. insructiv, didactic, şcolar.
διδακτορία (ἡ) doctorat.
διδακτορικὸς, ἡ, ὸν adj. doctoral, de doctorat. || —ῶς adv.
δίδακτρα (τὰ) onorarii pentru lecţii.
διδάκτωρ (ὁ) doctor.
διδασκαλεῖον (τὸ) şcoală normală.
διδασκαλία (ἡ) învăţământ | doctrină.
διδασκαλικὸς, ἡ, ὸν adj. profesoral.
διδασκαλιστὴς (ὁ) normalist.
διδάσκαλος (ὁ) —ισσα (ἡ) profesor, institutor, dascăl.
διδάσκω v. a instruì, a dăscălì. || —ομαι a învăţà, a se instruì.
διδαχὴ (ἡ) învăţ(ătură) | Bis. predică.
δίδελφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Zool. didelf.
διδόμενον (τὸ) idee principală, dată, | postulat.
δίδραχμον (τὸ) monedă de două drahme.
δίδυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. geamăn, Astr. οἱ—οι gemenii.
διδυμοτοκία (ἡ) naştere gemelală.
δίδω(μι) v. a da. || —ομαι a se dedà, δεδόσθω să presupunem.
διεγείρω v. a întărâtà, a ridicà, a provocà.
διεγέρσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de întărâtat, excitabil.
διέγερσις (ἡ) întărâtare, excitaţiune.
διεγερτικὸς, ἡ, ὸν adj. întărâtător.
δίεδρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. diedru.
διεθνὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. internaţional. || —ῶς adv.
διείσδυσις (ἡ) răsbatere, pătrundere.
διεισδυτικὸς, ἡ, ὸν adj. pătrunzător, răzbătător.
διεισδύω v. a pătrunde, a răzbate.
διεκδίκησις (ἡ) revendicare.
διεκδικητὴς (ὁ) revendicator.
διεκδικητικὸς, ἡ, ὸν adj. revendicator.
διεκδικῶ v. a revendicà.
διεκπεραιῶ v. a expedià.
διεκπεραίωσις (ἡ) expediere, expediţie.
διεκπεραιωτὴς (ὁ) expeditor.
διεκπλέω v. a trece un canal.
διέκπλους (ὁ) trecerea unui canal.
διέκπρισις (ἡ) Chir. rejecţie.
διεκπρίω v. a rejecà.
διεκτομεὺς (ὁ) preduce.
διεκτομῶ v. a preducì.

διεκφεύγω v. a se furişà, a se strecurà.
διεκφυγή (ἡ) furişare.
διελαύνω v. a parcurge, a străbate, a cutreerà.
διέλευσις (ἡ) trecere.
διένεξις (ἡ) neînţelegere, ceartă.
διενεργῶ v. a săvârşì, a operà, a face.
διεξάγω v. a (con)duce | a urmări.
διεξαγωγή (ἡ) (con)ducere, urmărire.
διεξέρχομαι v. a parcurge, a citì.
διεξοδικός, ή, όν adj. prea lung, interminabil. || —ῶς adv. pe lung.
διεξοδικότης (ἡ) prolixitate.
διέξοδος (ἡ) ieşire, debuşeu.
διέπω v. a cârmui, a conduce.
διέρεισμα (τὸ) proptiş, sprot.
διερεύνησις (ἡ) cercetare, investigaţie.
διερευνῶ v. a cercetà, a investigà.
διερμηνεία (ἡ) tâlmăcie, dragomanat.
διερμηνεύς (ὁ) tâlmaciu, dragoman, interpret.
διερμήνευσις (ἡ) tâlmăcire, interpretare.
διερμηνευτής (ὁ) tâlmăcitor.
διερμηνευτικός, ή, όν adj. interpretativ.
διερμηνεύω v. a tâlmăci, a interpretà.
διέρχομαι v. a trece, a străbate.
διερωτῶ v. a întrebà, a chestionà, a pune întrebări. || —ῶμαι a se întrebà.
δίεσις (ἡ) Muz. dieză.
διεστραμμένος, η, ον adj. pervers.
διεστώς, ῶσα, ὡς part. despărţit, îndepărtat | divergent, τὰ—ῶτα cele două puncte opuse.
διετής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. de doi ani.
διετία (ἡ) răstimp de doi ani.
διευθέτησις (ἡ) rânduială, regulare, întocmire.
διευθετῶ v. a orândui, a întocmì, a rosti.
διεύθυνσις (ἡ) direcţiune, conducere, — ἐπιστολῆς adresă.
διευθυντήριον (τὸ) biuroul directorului | directorat.
διευθυντής (ὁ) director, diriginte, — ὀρχήστρας capel maestru, — ἀστυνομίας chestor.
διευθύντρια (ἡ) directoare.
διευθύνω v. a dirijà, a conduce, a administrà, a îndreptà, — ἐπιστολὴν a adresà o scrisoare. || —ομαι a se îndreptà.
διευκόλυνσις (ἡ) înlesnire.
διευκολυντικός, ή, όν, adj. înlesnitor.
διευκολύνω v. a înlesnì, a uşurà.
διευκρινίζω v. a lămurì.
διευκρίνισις (ἡ) lămurire.
διεύρυνσις (ἡ) lărgire, dilatare.
διευρυντήρ (ὁ) dilatator.
διευρυντικός, ή, όν adj. dilatator.
διευρύνω v. a lărgì, a dilatà.
δίζησις (ἡ) Jur. discuţie.
δίζυγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două rânduri. || τὸ—ον bare paralele.
διήγημα (τὸ) poveste, nuvelă.
διηγηματικός, ή, όν adj. povestitor.
διηγημάτιον (τὸ) mică poveste.
διηγηματογράφος (ὁ) nuvelist.
διηγηματολόγος (ὁ) povestitor (de basme.)
διήγησις (ἡ) poveste, snoavă.
διηγοῦμαι v. a povestì.
διήθησις (ἡ) filtrare, strecurare.
διηθητήριον (τὸ) filtru, strecurătoare.
διηθῶ v. a filtrà, a strecurà.
διήκω v. a se întinde, a aveà întindere.
διημερεύω v. a petrece ziua.
διήμερος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de două zile.
διηνεκής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. neîntrerupt, permanent. || —ῶς adv.
διθυραμβικός, ή, όν adj. ditirambic.
διθύραμβος (ὁ) ditiramb.
διΐδρευσις (ἡ) captare.
διϊδρεύω v. a captà.
διΐσταμαι v. a se despărţì | a diverge.
διϊσχυρίζομαι v. a pretinde.
διϊσχυρισμός (ὁ) pretenţie.
δικάζω v. a judecà.
δικαιόγραφον (τὸ) titlu.
δικαιοδοσία (ἡ) jurisdicţiune | resort.
δικαιοδόχος (ὁ) deţinător de drepturi | concesionar.
δικαιοκρίτης (ὁ) judecător drept.
δικαιολογήσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. justificabil.
δικαιολόγησις (ἡ) justificare.
δικαιολογητικός, ή, όν adj. justificativ.
δικαιολογία (ἡ) justificare, scuză.
δικαιολογῶ v. a justificà.
δικαιοπάροχος (ὁ) Jur. concedent.

δικαιοπραξία (ἡ) Jur. proces-verbal, act judecătoresc.
δίκαιος, α, ον adj. drept, echitabil, just. || τὸ—ον subst. dreptate, justiţie, ἐκκλησιαστικὸν — dreplul canonic. || —ως adv.
δικαιοστάσιον (τὸ) moratoriu.
δικαιοσύνη (ἡ) dreptate, justiţie, — διοικητικὴ contencios administrativ.
δικαιοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel în drept.
δικαιῶ v. a îndreptăţi, a da dreptate. || —οῦμαι a aveà drept.
δικαίωμα (τὸ) drept | *impozit.
δικαιωματικὸς, ἡ, ὸν adj. de drept. || —ῶς adv.
δικαίωσις (ἡ) îndreptăţire.
δικανικὸς, ἡ, ὸν adj. judiciar.
**δίκανον (τὸ) puşcă cu două ţevi.
δικάσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de judecat | litigios | Jur. ἡμέρα —ος termen de judecată.
δικαστήριον (τὸ) tribunal, στρατιωτικὸν — consiliu de războiu, ἐκκλησιαστικὸν — consistoriu, — τῶν ἑνόρκων curtea cu juri.
δικαστὴς (ὁ) jude, judecător, πάρεδρος — supleant.
δικαστικὸς, ἡ, ὸν adj. judecătoresc, judiciar, —ὸς κλητὴρ portărel. || —ῶς adv. prin judecată.
δικατάληκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Gram. cu două terminaţiuni.
*δικάταρτος, η, ον adj. cu două catarguri.
δίκελλα (ἡ) prăşitoare, târnăcop.
δίκερως (ὁ, ἡ) — ων (τὸ) adj. cu două coarne, bicorn.
δικέφαλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două capete, bichefal.
δίκη (ἡ) proces, judecată, θεία — pedeapsa lui D-zeu.
δικηγορία (ἡ) avocatură | pledoarie.
δικηγορικὸς, ἡ, ὸν adj. avocăţesc, —ὸς σύλλογος barou.
δικηγόρος (ὁ) avocat.
δικηγορῶ v. a practicà avocatură.
δίκην adv. pentru, drept vez. ἀντί.
δικλείς (ἡ) supapă | Anat. valvulă.
δικογραφία (ἡ) procedură.
δικολάβος (ὁ) antreprenor de procese.
δικονομία (ἡ) procedură.
δικονομικὸς, ἡ, ὸν adj. procedural.
δίκοπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două tăişuri.
δίκορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ceacâr.
δικοτυλήδονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Bot. dicotiledon.
δίκρανον (τὸ) crăcană, furcă, greblă.
δίκροτον (τὸ) Mar. fregată.
δίκταμνον (τὸ) Bot. diptam.
δικτατορεύω v. a fi dictator.
δικτατορία (ἡ) dictatură.
δικτατορικὸς, ἡ, ὸν adj. dictatorial.
δικτάτωρ (ὁ) dictator.
δίκτυον (τὸ) plasă, mreajă, reţeà, — κωνικὸν cârstaş, — διὰ μεγάλους ἰχθῦς lăptaciu, năvod.
δικτυοπλόκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. împletitor de plasă.
δικτύωμα (τὸ) reticul.
δικτυωτὸς, ἡ, ὸν adj. în formă de plasă. || τὸ—ὸν subst. cafas, gratie, reticul.
δίκωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două lopeţi.
δίλεπτον (ὁ) monedă de doi bani, [bănuţ.
δίλημμα (τὸ) dilemă.
διλημματικὸς, ἡ, ὸν adj. dilematic.
διλοχία (ἡ) două companii.
διμερὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. (compus) din două părţi.
διμεταλλικὸς, ἡ, ὸν adj. bimetalic.
δίμετρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de doi metri.
διμηνία (ἡ) răstimp de două luni.
δίμηνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de două [luni.
δίμιτον (τὸ) stofă cu patru iţe.
διμοιρία (ἡ) Mil. pluton.
διμοιρίτης (ὁ) plutonier.
δίνη (ἡ) vârtej, volbură, sorb.
διὸ adv. de aceea.
διογκοῦμαι v. a se umflà.
διόγκωσις (ἡ) umflătură.
διόδευσις (ἡ) străbatere, trecere.
διοδεύω v. a străbate, a trece.
διόδια (τὰ) podărit.
δίοδος (ἡ) pasaj, trecătoare, defileu.
διοίκησις (ἡ) guvernare, administrare | administraţie | departament, district | — προίκειος regim dotal.

διοικητήριον (τὸ) palat administrativ, prefectură.
διοικητὴς (ὁ) guvernor, administrator, prefect.
διοικητικὸς, ἡ, ὸν adj. administrativ.
διοικῶ v. a guvernà, a administrà.
διολισθαίνω v. a alunecà.
διόλου adv. de fel, de loc.
διομολόγησις (ἡ) convenţie | capitulaţiune.
διομολογῶ v. a conveni, a conchide.
διονυχίζω v. a examinà minuţios.
διονύχισις (ἡ) examen minuţios.
διοξείδιον (τὸ) Chim. bioxid.
δίοπος (ὁ) Mar. caporal.
διόπτρα (ἡ) ochian, lornetă.
δ' οπτρα (τὰ) ochelari.
διοπτρικὸς, ἡ, ὸν adj. dioptric.
δίοπτρον (τὸ) lunetă.
διοπτροφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. purtător de ochelari.
διορατικὸς, ἡ, ὸν adj. isteţ, perspicace.
διορατικότης (ἡ) isteţime, perspicacitate.
*διοργανίζω v. a organizà.
διοργανισμὸς (ὁ) organizaţie.
διοργανῶ v. vez. διοργανίζω.
διοργάνωσις (ἡ) organizare.
διοργανωτὴς (ὁ) organizator.
διοργανωτικὸς, ἡ, ὸν adj. organizator.
διόρθωμα (τὸ) îndreptare, reparaţie.
διορθῶ v. a îndreptà, a reparà.
*διορθώνω v. a regularisì, corectà, a pedepsì.
διόρθωσις (ἡ) îndreptare, reparaţie | *corecţiune | Tip. corectură.
διορθωτέος, α, ον adj. de îndreptat, corigibil, de reparat.
διορθωτὴς (ὁ) corector | îndreptător.
διορθωτικὸς, ἡ, ὸν adj. corectiv, îndreptător.
διορία (ἡ) termen, scadenţă.
διορίζω v. a numì, a institui | a fixà | a ordonà, a comandà.
διορισμὸς (ὁ) numire.
δίορος (ὁ) [joc] made.
διόρυξις (ἡ) găurit, săpat (al unui canal, unui tunel).
διορύσσω v. a găuri, a săpà (un canal, un tunel).
διορῶ v. a întrevedeà, a zări.
διότι conj. fiind-cà, de oare-ce.
διούρησις (ἡ) Med. diurezà.
διουρητικὸς, ἡ, ὸν adj. diuretic.
διοχετεύσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. canalizabil.
διοχέτευσις (ἡ) canalizare.
διοχετεύω v. a canalizà.
*δίπατος, η, ον adj. cu două etaje.
δίπηχυς (ὁ, ἡ) — υ (τὸ) adj. de doi coţi.
*δίπλα adv. alături | vez. παραπλεύρως.
*δίπλα (ἡ) îndoiturà, cutà.
*διπλανὸς, ἡ, ὸν adj. cel de alături, vecin.
*διπλαριὰ (ἡ) lovitură cu latul sabiei.
*διπλάρωμα (τὸ) acostare.
*διπλαρώνω v. a acostà vez. πλευρίζω.
διπλασιάζω v. a dublà, a face de două ori, a reduplicà.
διπλασιασμὸς (ὁ) reduplicare, dublare.
διπλάσιος, α, ον adj. dùblu.
διπλογραφία (ἡ) contabilitate.
διπλογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. al contabilităţei.
*διπλοπόδι adv. ciopor, pe vine vez. ὀκλαδόν.
*διπλὸς, ἡ, ὸν adj. vez. διπλοῦς.
διπλότυπον (τὸ) registru cu matcà | duplicat.
διπλοῦς, ῆ, οῦν adj. dublu vez. διπλάσιος.
δίπλωμα (τὸ) îndoiturà, cutà | diplomà, brevet
διπλωμάτης (ὁ) diplomat.
διπλωματία (ἡ) diplomaţie.
διπλωματικὸς, ἡ, ὸν adj. diplomatic.
διπλωματοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. posesor de diplomà | diplomat.
*διπλώνω v. a îndoì, a face cute | a duplicà.
διπλωπία (ἡ) Med. diplopie, vedere dublă.
*διπλωσιὰ (ἡ) şi
διπλωσις (ἡ) îndoiturà | duplicare.
διπλωτὴς (ὁ) fălţuitor.
δίπους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. biped.
*δίπορτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două uşi, eşiri.
δίπρακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două acte.
διπροσωπία (ἡ) făţărnicie, duplicitate.
διπρόσωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. făţarnic.

δίπτερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două aripi, bipter.
δίπτυχον (τὸ) Bis. pomelnic||τὰ—a diptice.
δίπυλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două porți.
δίπυρίτης (ὁ) pesmet, galetă.
δίπυριτοποιεῖον (τὸ) pesmetărie.
δίπυρον (τὸ) pișcot.
δίς adv. de două ori, bis.
δισάκκιον (τὸ) traistă, desagi.
δισανθρακικός, ἡ, ὸν adj. Chim. bicarbonat.
δισέγγονος (ὁ)—η (ἡ) strănepot.
δισεκατομμύριον (τὸ) miliard.
δισεκατομμυριοῦχος (ὁ, ἡ) miliardar.
δίσεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bisect.
δισήμαντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două sensuri.
δισκάριον (τὸ) tăviță mică.
δισκελής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cu două picioare.
δίσκιον (τὸ) Farm. pastilă.
δισκοβολία (ἡ) Arheol. aruncarea discului.
δισκοβόλος (ὁ) aruncător de disc.
δισκοειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de disc, discoid.
*δισκοπότηρον (τὸ) Bis. potir și discos.
δισκοπρίων (ὁ) războiu (ferestrău rotund).
δίσκος (ὁ) tăviță, tavă, taler, — μετάλλινος sinie, tipsie | Arheol. disc, rotoghilă | Bis. discos.
δισμύριοι, αι, α adj. două zeci de mii.
δισσέλιδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două pagini.
δισταγμός (ὁ) șovăire, ezitare.
διστάζω v. a șovăi, a ezită.
διστακτικός, ἡ, ὸν adj. șovăitor.
δίστηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două coloane. || τὸ—ον subst. dolar.
δίστιχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două linii, versuri. || τὸ—ον subst. Poez. distih, verset.
δίστοιχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. în două rânduri.
δίστομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două tăișuri.
δισύλλαβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două silabe.
διοχιδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. crăcănat, bifurcat.
δισχίλιοι, αι, α adj. două mii.
δισχιλιοστός, ἡ, όν adj. al două miilea.
διτάξιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două clase.
δίτροχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două roți.
δίτρυφον (τὸ) sandviciu.
διττός, ἡ, όν adj. dublu. || —ῶς adv.
διϋλίζω v. a filtrà | a examinà, a cercetà cu amănuntul.
διΰλισις (ἡ) filtrare.
διϋλιστήρ (ὁ) filtru.
διϋλιστής (ὁ) filtrator.
διϋλιστικός, ἡ, όν adj. filtrant.
διϋφαίνω v. a întrețesc.
διφασικός, ἡ, όν adj. Fiz. continuu.
διφθέρα (ἡ) blană.
διφθερῖτις (ἡ) Med. difterie.
διφθεριτικός, ἡ, όν adj. difteric.
δίφθογγος (ἡ) Gram. diftong.
διφοροῦμαι v. a aveà dublu înțeles.
διφορούμενος, η, ον adj. cu două înțelesuri.
διφρηλασία (ἡ) mânatul unei briști.
διφρηλατῶ v. a mânà o brișcă.
δίφρος (ὁ) brișcă, —ἁμαξηλάτου capră.
διφυής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cu două naturi, dublu | Bot. dehiscent.
διφυΐα (ἡ) dublă natură.
δίφυλλος (ὁ ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două frunze, file.
δίφωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două voci.
διχάζω v. a împărți în două, a diviză.
*δίχάλι (τὸ) furcă, cracă.
*διχαλώνω v. a crăci.
διχαλῶτός, ἡ, όν adj. crăcănat.
διχασμός (ὁ) împărțire, dizarc.
δίχειρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două mâini.
δίχηλος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. Zool. fisiped.
διχογνωμία (ἡ) dizidență, opinie separată.
διχογνωμῶ v. a face opinie separată.
διχόνοια (ἡ) desbinare, vrajbă.
διχονοῶ v. învrăjbi vez. διαφωνῶ.
διχοτόμησις (ἡ) tăiere în două, înjumătățire.
διχοτομῶ v. a înjumătăți, a tăià în două.

δίχρονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. în doi timpi | *de doi ani. || τὸ—ον subst. Gram. vocală comună.
δίχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. bicolor.
διχρωματικὸς, ἡ, ὸν Fiz. bicromatic.
δίχρωμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. δίχρους.
*δίχως adv. fără vez. χωρίς.
διψα (ἡ) sete.
διψαλέος, α, ον adj. setos, însetat.
διψήφιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două cifre.
διψῶ v. a-i fi sete.
διώβολον (τὸ) zlot.
διωγμὸς (ὁ) goană, persecuţie.
διῳδία (ἡ) Muz. duet.
διώκτης (ὁ) izgonitor, persecutor, prigonitor.
διώκω v. a (iz)gonì, a urmări.
διώνυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două nume. || τὸ—ον subst. binom.
δίωρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de două ore.
διώροφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două etaje.
διῶρυξ (ἡ) canal.
διωστὴρ bielă.
δίωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu două urechi, mânere.
*διώχνω v. vez. διώκω.
δνοπαλίζω v. a scuturà.
δνοπαλισμὸς (ὁ) scuturătură.
**δόγης (ὁ) doge.
δόγμα (τὸ) precept, doctrină, dogmă.
δογματίζω v. a emite o doctrină, a dogmatizà.
δογματικὸς, ἡ, ὸν adj. doctrinal, dogmatic. || —ῶς adv.
δογματικότης (ἡ) doctrină, dogmatism.
δογματισμὸς (ὁ) doctrinism, dogmatism.
δογματιστὴς (ὁ) doctrinar.
δοθιὴν (ὁ) furuncul, buboiu.
*δοιάκι (τὸ) bară, cârmă vez. οἴαξ.
*δοκάνα (ἡ) decană.
*δόκανον (τὸ) cursă, capcană.
δοκησισοφία (ἡ) prezumpţiozitate.
δοκησίσοφος (ὁ) prezumpţios.
δοκιμάζω v. a cercà, a încercà, — τὸ φαγητὸν a gustà mâncarea | a suferì.
δοκιμασία (ἡ) încercare | examen | — μοναχοῦ stagiu monacal.
δοκιμαστὴρ (ὁ) epruvetă.
δοκιμαστικὸς, ἡ, ὸν adj. cercător. || —ῶς adv. pe încercate.
δοκιμὴ (ἡ) încercare, tentativă.
δοκίμιον (τὸ) încercare | Tip. probă.
δόκιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. încercat, cunoscut | stagiar. || ὁ —ος subst. Mar. aspirant, ucenic. || —ως adv.
δοκιμότης (ἡ) bună calitate.
δοκὶς (ἡ) grindă.
δοκὸς (ἡ) bârnă, — ἀνεμομύλου κεντρικὴ babalâc, — γωνιαία cornar, — διάτοιχος boş, — κυρία δροφῆς praştină, — δροφῆς ἐγκαρσία coardă, comană, — στέγης πλαγία dolie, — στέγης μεγάλη podină, — μεσόροφος cosoroabă.
δοκῶ v. a-i păreà, a crede, κατὰ τὸ δοκοῦν după estimaţie, după cum se pare (cuivà). || —οῦμαι vez. στοχάζομαι.
δολερὸς, ὰ, ὸν adj. vez. δόλιος.
δολιεύομαι v. a înşelà, a face fraudă, a dosì.
δόλιος, α, ον adj. fraudulos, doselnic, viclean. || —ως adv.
δολιότης (ἡ) fraudă, viclenie.
δολιχόουρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu coadă lungă.
**δολλάριον (τὸ) dolar vez. δίστηλον.
δολοπλοκία (ἡ) urzeală, uneltire.
δολοπλόκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. urzitor, uneltitor.
δολοπλοκῶ v. a urzì, a unelti.
δόλος (ὁ) fraudă, înşelătorie.
δολοφονία (ἡ) asasinat.
δολοφονικὸς, ἡ, ὸν adj. asasin.
δολοφόνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. δολοφονικός. || subst. asasin.
δολοφονῶ v. a asasinà.
*δόλωμα (τὸ) momeală, nadă, iem.
δόλων (ὁ) stilet.
*δολώνω v. a momì | vez. νοθεύω.
**δόμινον (τὸ) domino.
δόνησις (ἡ) scuturătură, vibraţiune.
δονητικὸς, ἡ, ὸν adj. vibratoriu.
*δοντᾶς (ὁ) —οῦ (ἡ) cu dinţi mari.
*δόντι (τὸ) dinte, măseà vez. ὀδούς, τοῦ ἔβειξε τὰ —α i-a arătat colţii, τρίζω τὰ —α a fi supărat, τοῦ πονεῖ τὸ — este amorezat, μαχαίρι μὲ —α cuţit dinţat, vechiu.

*δοντίτσι (τὸ) [κεντήματος] bărbus.
*δοντοκοιλιὰ (ἡ) °gingie vez. οὖλον.
δονῶ v. a scuturà, a vibrà.
δόξα (ἡ) glorie, fală, šlavă, —σοι ὁ Θεός! slavă ţie Doamne! | credinţă
*δοξάγκα (ἡ) cobiliţă. [vez. δοξασία.
δοξάζω v. a slăvì, a preamări.
*δοξάρι (τό) arcuş.
*δοξαριὰ (ἡ) (tragere cu) arcuşul.
δοξασία (ἡ) credinţă, doctrină.
δοξασμὸς (ὁ) slăvire.
δοξολογία (ἡ) Te-Deum.
δοξολογῶ v. a slăvì, a glorificà.
δοξομανὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. ambi-
δοξομανία (ἡ) ambiţie. [ţios.
δορὰ (ἡ) piele.
δορὶς (ἡ) hăcuitor, scafă.
δορκὰς (ἡ) căprioară.
δόρκων (ὁ) căprior.
δόρυ (τὸ) lance, suliţă.
δορυάλωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. prizonier, captiv.
δορυφόρος (ὁ) satelit.
δορυφορῶ v. a escortà.
δόσις (ἡ) dat, dare | Com. rată, vărsământ | Farm. dozà.
δοσοληψία (ἡ) daraveră, afacere.
δοτὴρ (ὁ) —ειρα (ἡ) dătător.
δοτικὴ (ἡ) Gram. dativ.
**δούγα (ἡ) doagă.
**δουκᾶτον (τὸ) galben | ducat.
**δουκικὸς, ἡ ὸν adj. ducal.
*δούλα (ἡ) servitoare.
δουλεία (ἡ) robie | Jur. servitute.
*δουλειὰ (ἡ) lucru, treabă, serviciu, ocupaţie, κούτταξε τὴν —άν σου cată-ţi treaba, αὐταὶς εἶναι δικαίς σου —αὶς acestea sunt isprăvile tale | defecaţie, ἔκαμε τὴν —άν του a avut scaun.
δουλεμπορία (ἡ) comerţ de sclavi.
δουλέμπορος (ὁ) comerciant de sclavi.
*δούλευμα (τὸ) lucru, lucrare, muncă.
*δουλευτὴς (ὁ) muncitor.
δουλεύω v. a servì, a fi sclav, a trăì în robie | *a lucrà, a muncì | ἡ πληγὴ —ει rana se adânceşte.
δουλικὸς, ἡ, ὸν adj. servil, slugarnic.
δουλοπαροικία (ἡ) iobăgie.
δουλοπάροικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj.
δουλοπρέπεια (ἡ) servilitate. [iobag.
δουλοπρεπὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. slugarnic, servil. || —ῶς adv.
δοῦλος, η, ον adj. vez. δουλικός. || subst. rob, sclav | *servitor.
δουλοφροσύνη (ἡ) vez. δουλοπρέπεια.
δουλόφρων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. δουλοπρεπὴς.
δουλῶ v. a robì vez. ὑποδουλῶ.
δοῦναι (τὸ) Com. dare.
**δοὺξ (ὁ) —κισσα (ἡ) duce, ducesă.
δοῦπος (ὁ) troncăt.
δοχεῖον (τὸ) oală, vas, — ὁάλινον borcan, — τῆς νυκτὸς oală de noapte, ţucal, — θραυσμένον ciob.
δράβη (ἡ) Bot. flămânzică.
**δραγάτης (ὁ) vier, păzitor de vii.
δράγμα (τὸ) strânsură, mănunchiu vez. δεμάτι.
**δραγομάνος (ὁ) dragoman, tâlmaciu.
**δραγόνος (ὁ) dragon.
*δράκαινα (ἡ) mama pădurei.
δρακόντιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. draconian. || τὸ—ον subst. Bot. tarhon.
*δρακοῦλι (τὸ) fată nou născută, co-
δράκων (ὁ) dragon, smeu. [cuţă.
δρᾶμα (τὸ) dramă.
δραματικὸς, ἡ, ὸν adj. dramatic.
δραματογράφος (ὁ) autor dramatic.
δραματολόγιον (τὸ) repertoriu.
δραματοποίησις (ἡ) dramatizare.
δραματοποιΐα (ἡ) artă dramatică.
δραματοποιὸς (ὁ) vez. δραματογράφος.
δραματοποιῶ v. a dramatizà.
δραματουργία (ἡ) vez. δραματοποιΐα.
δραματουργὸς (ὁ) vez. δραματογράφος.
**δράμιον (τὸ) dram.
**δραμπάλα (ἡ) huţă.
**δράνα (ἡ) asmă vez. ἀναβενδρὰς.
δρὰξ (ἡ) mână, mănunchiu.
δραπέτευσις (ἡ) evaziune.
δραπετεύω v. a evadà.
δραπέτης (ὁ) —ις (ἡ) fugar.
δρᾶσις (ἡ) acţiune.
δραστήριος, α, ον adj. energic, activ. || —ως adv.
δραστηριότης (ἡ) activitate, energie.
δράστης (ὁ) autor, pricinuitor.
δραστικὸς, ἡ, ὸν adj. vez. δραστήριος. Farm. drastic.
*δρατσινιὰ (ἡ) Bot. păducel.
*δράτσινον (τὸ) fructul păducelului.

δράττω, δράττομαι v. a apucà, a pune mâna, —ομαι τῆς εὐκαιρίας profit de ocazie.
δραχμή (ἡ) drahmă.
*δρεπανάκι (τὸ) cosor.
δρεπανηφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. purtător de secere, cosaș.
*δρεπανίζω v. a secerà.
*δρεπάνισμα (τὸ) seceriș.
δρεπανοειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de seceră.
δρέπανον (τὸ) secere, coasă, — ἁρπαγιοφόρον criveà, — ὀδοντωτὸν hreapcă.
δρέπω v. a culege, a recoltà.
δριμύς, εῖα, ὺ adj. acru, aspru | strașnic, puternic. || —έως adv.
δριμύτης (ἡ) asprime | violență | acrime.
δρομαῖος, α, ον adv. grăbit, alergând. || —ως adv.
δρομάς (ἡ) Zool. dromader.
δρομεύς (ὁ) fugaciu, alergător.
δρομόμετρον (τὸ) dromometru.
δρομολόγιον (τὸ) mers, itinerar.
δρόμος (ὁ) cursă, alergare.
*δρόμος drum, stradă, — δενδρόφυτος alee, ἐπῆρε κακὸν —ον a apucat căi greșite, ἔμεινεν εἰς τοὺς —ους a rămas pe drumuri, δίδω —ον a goni, πόσους —ους (ἀμάξης) κάμνεις; câte curse faci? ἡ ὑπόθεσις ἐπῆρε —ον afacerea a fost îndrumată.
δρόμων (ὁ) Mar. corvetă.
δροπακίζώ v. a epilà.
*δροσάτος, η, ον adj. și
δροσερός, ά, ὸν adj. răcoros. || τὸ—ὸν subst. *castravete. || —ῶς adv.
δροσερότης (ἡ) răcoare.
*δροσιὰ (ἡ) vez. δροσερότης și δρόσος.
δροσίζω v. a răcorì.
*δρόσισμα (τὸ) răcoreală.
δροσιστικὸς, ἡ, ὸν răcoritor.
δροσοβόλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. răcoritor.
δροσοβολῶ v. a fi plin de rouă.
δροσόλουστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. plin de rouă, răcoros.
δροσοπάχνη (ἡ) poleiu, îngheț.
δρόσος (ἡ) rouă, abureală.
δροσοσκεπὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. roos.
*δροσοῦλα (ἡ) rouă, ușoară.
δρυὰς (ἡ) driadă.
δρυΐδης (ὁ) Rel. druid.
δρύϊνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de stejar.
*δρύμναι (αἱ) primele șase zile ale lunei August, când oamenii nu trebue să se scalde în mare (credință populară).
*δρυμόνι (τὸ) dârmon.
δρυμὸς (ὁ) codru, pădure.
δρυμώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. păduros.
δρυμὼν (ὁ) stejăriș.
δρυοκολάπτης (ὁ) Zool. ciocănitoare.
δρῦς (ἡ) stejar, — μικρὰ tufă.
δρύτη (ἡ) vană, albie.
δρύφακτον (τὸ) rampă, balustradă, canghelă.
δρῶ v. a lucrà, a săvârși | a activà.
δυαδικὸς, ἡ, ὸν adj. dualist.
*δυάρα (ἡ) monetă de două centime | Joc. carte de doi.
δυάς (ἡ) pereche.
δυϊκὸς (ὁ) Gram dual.
δύναμαι v. a puteà.
δυναμικὸς, ἡ, ὸν adj. potențial, dinamic.
δυναμικότης (ἡ) contingentare.
δύναμις (ἡ) tărie, forță, putere, vigoare, valoare, πάσῃ —ει din răsputeri, —ει τοῦ νόμου în virtutea legei, αἱ μεγάλαι Δυνάμεις marile Puteri, διανοητικαὶ —εις facultățile mintale, ἡ —ις τῶν λέξεων valoarea cuvintelor.
δυναμῖτις (ἡ) dinamită.
δυναμιτιστὴς (ὁ) dinamitard.
δυναμομετρία (ἡ) dinamometrie.
δυναμόμετρον (τὸ) dinamometru.
*δυνάμωμα (τὸ) întărire, reconfortare.
*δυναμώνω v. a (se) întări, a (se) reconfortà | a-și revenì (după boală). ||—μένος, η, ον part. întărit, înaintat (p. studii).
*δυναμωτικὸς, ἡ, ὸν adj. întăritor, fortifiant.
δυναστεία (ἡ) dinastie.
δυναστεύω v. a dominà, a năpăstuì, a oprimà.
δυνάστης (ὁ) năpăstuitor | suveran.
δυναστικὸς ἡ, ὸν adj. năpăstuitor | dinastic. || —ῶς adv.
δυνατὸς, ἡ, ὸν adj. tare, viguros, puternic | posibil, ἐὰν ἦναι —ὸν dacă e cu putință | *δάλε ὅλα σου τὰ —ὰ fă tot posibilul. || *—ὰ adv. cu voce tare.
δυνατότης (ἡ) posibilitate.

δυνητικός, ή, όν adj. potenţial.
δύο num. doi, două, καὶ οἱ — amândoi, δυοῖν θάτερον una din două, ἀλλὰ εἰς τὰς — (ὥρας) vino la (orele) două.
δυσάλωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de cucerit.
δυσάμελκτος (ἡ) [ἀμνάς] hapsână.
δυσανάβατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de suit, de urcat.
δυσανάγνωστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neciteţ | nedescifrabil.
δυσαναλογία (ἡ) disproporţie.
δυσανάλογος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. disproporţionat. || —ως adv. |
δυσαναπλήρωτος (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. greu de înlocuit.
δυσανασχετῶ v. a suportà cu greu, a se necăji.
δυσαπόδεικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de probat.
δυσαπόκτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de căpătat.
δυσαρέσκεια (ἡ) nemulţumire.
δυσάρεστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neplăcut, dezagreabil. || — ως adv.
δυσαρεστῶ v. a nemulţumi, a displăcea, a supărà. || δυσηρεστημένος, η, ον part. nemulţumit.
δυσαρμονία (ἡ) dezacord, neînţelegere.
δυσαρμονικός, ή, όν adj. discordant.
δυσάρμοστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de potrivit.
δυσβάστακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de suportat, de susţinut.
δύσβατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de străbătut, de urcat.
δυσγαμικός, ή, όν adj. morganatic.
δυσδιάθετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. rău dispus, bolnav.
δυσδιάκριτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de zărit, de deosebit.
δυσδιάλυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de topit, de dizolvat.
δυσδιόρθωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de îndreptat.
δυσειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. urât, diform. || τὸ—ές subst. diformitate.
δυσεκπλήρωτος (ὁ, ἡ)—ον (τὸ) adj. greu de îndeplinit.
δυσεντερία (ἡ) dizenterie.
δυσεντερικός, ή, όν adj. dizenteric.
δυσεξήγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. şi
δυσερμήνευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de interpretat, explicat.
δυσεύρετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de găsit.
δυσήνιος (ὁ, ἡ) — ος (τὸ) adj. înnărăvit, γίνομαι —ος a se înnărăvi.
δυσθεράπευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de vindecat.
δυσθυμία (ἡ) inimă reà, mâhnire.
δύσθυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mâhnit, trist. || —ως adv.
δυσθυμῶ v. a se mâhni, a se întristà.
δυσίατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. δυσθεράπευτος
δύσις (ἡ) apus, sfinţit, Geogr. occident | declin.
δύσκαμπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ţeapăn, rigid.
δυσκαμψία (ἡ) rigiditate.
δυσκατάληπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de înţeles.
δυσκατόρθωτος (ὁ. ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de izbutit.
δυσκινησία (ἡ) încetineală.
δυσκίνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de mişcat, greoiu.
δυσκοίλιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. constipat.
δυσκοιλιότης (ἡ) constipaţie.
δυσκοινώνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de comunicat.
*δυσκολεύω v. a pune piedici, a îngreuià. || —ομαι a fi în grea situaţie.
δυσκολία (ἡ) anevoinţă, dificultate, greutate.
*δυσκολομάσητος, η, ον adj. greu de mestecat.
*δυσκολονίκητος, η, ον adj. greu de învins.
*δυσκολοπέραστος, η, ον adj. greu de străbătut.
*δυσκολοπώλητος, η, ον adj. greu de vândut.
δύσκολος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu, anevoios, dificil, ἄνθρωπος —ος om greu de mulţumit, τοκετὸς —ος naştere anevoioasă, καιροὶ —οι vremuri grele. || —ως adv.

*δυσκολοσύναχτος, η, ον adj. greu de cules.
*δυσκολογώνευτος η, ον adj. vez. δύσπεπτος.
δυσκρασία (ἡ) intemperie | Med. discrazie.
δύσληπτος (ὁ, ἡ) -- ον (τὸ) adj. greu de înțeles.
δύσλυτος (ὁ, ἡ) ον (τὸ) adj. greu de deslegat, de rezolvat.
δυσμαθής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. greu la învățatura.
δυσμαί (αἱ) vest, occident.
δυσμένεια (ἡ) disgrație, urgie.
δυσμενής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. defavorabil, nepriincios. || —ῶς adv.
δυσμεταβλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de schimbat.
δυσμεταχείνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de mișcat, de urnit.
δυσμεταχόμιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de transportat.
δυσμετάπειστος (ὁ, ἡ) -- ον (τὸ) adj. greu de convins.
δυσμεταχείριστος (ὁ, η) -- ον (τὸ) adj. greu de maniat, de intrebuințat.
δυσμηνόρροια (ἡ) Med. dismenoree.
δυσμικός, ἡ, όν adj. vestic.
δυσμίμητος (ὁ, ἡ) -- ον (τὸ) adj. greu de imitat.
δύσμορος (ὁ, ἡ) -- ον (τὸ) adj. nenorocos, nenorocit.
δυσμορφία (ἡ) slutenie, urâciune.
δύσμορφος (ὁ, ἡ) — ον τὸ adj. urât.
δυσνόητος (ὁ, ἡ) -- ον (τὸ) adj. greu de înțeles.
δύσνοια (ἡ) lipsa de inteligență, nepricepere.
δύσνους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. neinteligent, nepriceput.
δυσοίωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de rău augur.
δυσοσμία (ἡ) miros rău, fetiditate.
δύσοσμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu miros rău, fetid.
δυσουρητικός, ἡ, όν adj. Med. dizuric.
δυσουρία (ἡ) Med. dizurie.
δυσπαράδεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de admis.
δυσπαρακολούθητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de urmărit.
δυσπεπτικός, ἡ, όν adj. Med. dispeptic.
δύσπεπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Med. indigest, greu de mistuit.
δυσπεπτῶ v. Med. a avea indigestie.
δυσπεψία (ἡ) Med. indigestie.
δυσπιστία (ἡ) neîncredere.
δύσπιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncrezător. || —ως adv.
δυσπιστῶ v. a nu se încrede.
δύσπνοια (ἡ) Med. respirație grea, dispnee.
δυσπόριστος (ὁ, ἡ) — ον τὸ) adj. greu de procurat.
δυσπραγία (ἡ) nenoroc, neizbutire.
δυσπραγῶ v. a fi nenorocit; a nu izbuti.
δυσπρόσιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de apropiat.
δυσπρόφερτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de pronunțat.
δυσσέβεια (ἡ) nelegiuire.
δυσσεβής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nelegiuit.
δύστηκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. greu de topit, de dizolvat.
δύστηνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nenorocit.
δυστίβητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nărăvaș.
δυστοκία (ἡ) Obst. distocie, facere grea.
δυστροπία (ἡ) ciudățenie, capriciu.
δύστροπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. capricios.
δυστροπῶ v. a fi capricios.
δυστύχημα (τὸ) nenorocire, accident.
δυστυχής (ὁ, ἡ) -- ές (τὸ) adj. nenorocit. || —ῶς adv. din nenorocire.
δυστυχία (ἡ) nenorocire.
δυστυχῶ v. a fi nenorocit. a suferi (financiarmente).
δυσυπέρβλητος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. greu de intrecut.
δυσφήμησις (ἡ) defăimare.
δυσφημιστικός, ἡ, όν adj. defăimător.
δυσφημία (ἡ) defăimare.
δυσφημίζω v. și
δυσφημῶ v. a defăimà.
δυσφόρητος (ὁ, ἡ) -- ον (τὸ) adj. greu de suportat.
δυσφορία (ἡ) rástriște | ponos.

δυσφορῶ v. a suportà cu greu, a fi nerăbdător.
δυσχεραίνω v. a îngreuià.
δυσχέρεια (ἡ) dificultate.
δυσχερής (ό, ἡ) — ές (τό) adj. greu, anevoios, dificil. || —ῶς adv. anevoie.
δυσχρηστία (ἡ) întrebuințare anevoioasă, incomoditate.
δύσχρηστος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. greu de întrebuințat, incomod.
δυσώδης (ό, ἡ) — ες (τό) adj. împuțit, rău mirositor. || —ῶς adv..
δυσωδία (ἡ) puțire, miros rău.
δυσώνυμος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. cu nume rău, οἶκος —ος casă de proștituție.
δυσωπῶ v. a potoli.
δύτης (ό) scafandrier.
δυτικός, ἡ, όν adj. occidental | catolic. || —ῶς adv. spre apus.
δύω v. a asfinți, a apune | a se termină, ἔδυσεν ἀδόξως s'a stins fără glorie.
δυωδία (ἡ) duet.
δώδεκα num. două-spre-zece.
δωδεκάγωνος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. dodecagonal. || τό —ον subst. dodecagon.
δωδεκαδάκτυλος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. de (cu) două-spre-zece degete.
δωδεκάεδρος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. dodecaedru.
δωδεκαετής, ις, ές adj. de doi-spre-zece ani.
δωδεκαετία (ἡ) răstimp de doi-spre-zece ani.
δωδεκαήμερος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. de două-spre-zece zile.
δωδεκάκις adv. de două-spre-zece ori.
δωδεκαμελής (ό, ἡ) — ές (τό) adj. cu doi-spre-zece membri.
δωδεκάμηνος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. de două-spre-zece luni.
δωδεκαπλάσιος, α, ον adj. mai mare de două-spre-zece ori. || —ως adv.
δωδεκαπλοῦς, ῆ, οῦν adj. vez. δωδεκαπλάσιος.
δωδεκάς (ἡ) duzină.
δωδεκατημόριον (τό) a două-spre-zecea parte.
δωδέκατος, η, ον, adj. al două-spre-zecelea . || —ον (τό) adv. a două-spre-zecea oară.
δωδεκάωρος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. de două-spre-zece ore.
δῶμα (τό) terasă, tindă | casă.
δωμάτιον (τό) odaie, cameră.
δωρεά (ἡ) danie, donație.
δωρεάν adv. de pomană, gratis.
δωρεοδότης (ό) donator.
δωρεοδόχος (ό) donatar.
δώρημα (τό) dăruială, cadou.
δωρητής (ό) donator.
δωρήτρια (ἡ) donatoare.
δωρικός, ἡ, όν adj. doric.
δωροδοκία (ἡ) mituire, mită.
δωροδοκῶ v. a mitui.
δῶρον (τό) cadou, dar.
δωρῶ, δωροῦμαι v. a dărui, a dona, a face cadou.

E

Ε, ε, (epsilon) literă a alfabetului | num. ε' cinci, ,ε cinci mii | Ε. excelența, ἡ Α. Ε. excelența Sa | ἐ. ἔ. (ἐνεστῶτος ἔτους) al anului curent.
*ἔ! interj. eh! ia!
ἐάν conj. dacă, în caz, când.
ἔαρ (τό) primăvară.
ἐαρινός, ἡ, όν adj. primăvăratic, de primăvară.
ἑαυτός, ἡ, όν pron. cu însu-mi, ὁμιλῶ καθ'—όν vorbesc în mine, ἀφ'—οῦ του de la sine, ἔλεγεν ἐν —ῷ vorbeà în sine, ἔγινεν ἐκτὸς —οῦ s'a suparat foc.
*ἐβγάζω v. a scoate, a da afară | a eși | a trage | a purgà.
*ἐβγαίνω v. a eși (afară), — εἰς τὸ κεφάλι a o scoate la capăt, —ουν τὰ γένεια του barba îi crește.
ἑβδομαδιαῖος, α ον adj. săptămânal.
ἑβδομάς (ἡ) săptămână.
ἑβδομήκοντα num. șapte-zeci.
ἑβδομηκονταετηρίς (ἡ) a, șapte-zecea aniversară.

ἑβδομηκονταετής, ις, ές adj. de şaptezeci de ani.
ἑβδομηκονταετία (ἡ) răstimp de şaptezeci de ani.
ἑβδομηκονταέτις adv. de şapte-zeci de ori.
ἑβδομηκοντούτης (ὁ) —ις (ἡ) adj. septuagenar.
ἑβδομηκοστός, ή, όν adj. al şaptezecilea.
ἕβδομος, η, ον adj. al şaptelea. || τὸ —ον subst. şeptime | adv. pentru a şaptea oară.
ἐβενοειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. ebeniu,
ἔβενος (ὁ) abanos. [abanoziu.
ἐβενουργική (ἡ) ebenisterie.
ἐβενουργός (ὁ) ebenist.
ἐβενόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. de culoare de abanos.
ἐβενώδης (ὁ, ἡ) — ες adj. de abanos.
ἔβουλον (τὸ) Bot. boz.
ἑβραϊκός, ή, όν adj. ebraic, ovreesc. || —ῶς, ἴστι adv. ovreeşte.
Ἑβραῖος, αία (ὁ, ἡ) Ebreu, Ovreiu.
ἔγγαμος (ὁ, ἡ) căsătorit, ἔίος —ος căs-
ἐγγαστριμυθία (ἡ) ventrilochie. [nicie.
ἐγγαστρίθυμος (ὁ) ventriloc.
*ἐγγαστρώνω v. a îngreunà. || —ομαι vez. ἐγκυμονῶ.
ἔγγειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fonciar.
ἐγγηράσκω v. a îmbătrânì (în).
ἐγγίζω v. a atinge | a se apropià.
*ἐγγικτικός, ή, όν adj. jignitor.
ἔγγιστα (ὡς) adv. aproximativ, aproape.
*ἔγγονή (ἡ) —ι (τὸ) nepoată, nepot.
ἔγγονος (ὁ, ἡ) nepot.
ἐγγράμματος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cărturar, cult, ştiutor de carte.
ἐγγραφή (ἡ) inscripţie, înregistrare.
ἔγγραφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. scris, —ος ἀπόδειξις probă scrisă. || τὸ —ον subst. scrisul, document, titlu, — κατηγορίας act de acuzare, μεταξὺ τῶν —ων του între actele lui. || —ως adv.
ἐγγράφω v. a înscrie, a înregistrà, — εἰς τὸ μητρῶον a înmatriculà.
ἐγγύησις (ἡ) cauţiune, garanţie | chezăşie | răspundere.
ἐγγυητήριον (τὸ) act de chezăşie, de garanţie.
ἐγγυητής (ὁ) chezaş, garant.
ἐγγύθεν adv. de aproape.
ἐγγυθήκη (ἡ) [προικὸς] tron.
ἐγγυοδοσία (ἡ) cauţiune.
ἐγγυοδοτῶ v. a oferì cauţiune.
ἐγγὺς adv. aproape.
ἐγγύτατος, η, ον adj. super. cel mai de aproape.
ἐγγύτερος, α, ον adj. comp. mai de aproape.
ἐγγύτης (ἡ) vecinătate, proximitate.
ἐγγυῶμαι v. a garantà, a răspunde.
**ἔγειρα (ἡ) egira.
ἐγείρω v. a sculà, a ridicà, a erige. || —ομαι a se ridicà, a se trezì.
ἔγερσις (ἡ) trezire.
ἐγερτήριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. trezitor, deşteptător. || (τὸ)—ον subst. Mil. deşteptarea, σημαίνω τὸ —ον a bate zorile.
ἐγκαθείργω v. a întemniţà, a deţine.
ἐγκάθειρκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. deţinut, întemniţat.
ἐγκάθειρξις (ἡ) deţinere, recluziune, întemniţare.
ἐγκάθετος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. clacher, aplaudător cu platà.
ἐγκαθηλῶ v. a ţintuì, a bate cu cuie.
ἐγκαθήλωσις (ἡ) ţintuire.
ἐγκαθίδρυσις (ἡ) instalare, înfiinţare.
ἐγκαθιδρύω v. a instalà, a înfiinţà.
ἐγκαθιστῶ v. a instalà. || —αμαι a se instalà, a se înfiinţà, a se statornicì.
ἐγκαίνια (τὰ) inaugurare | —ἐκκλησίας Bis. târnosire.
ἐγκαινάζω v. a inaugurà, — ἐκκλησίαν a târnosì.
ἔγκαιρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel ce vine la timp. || —ως adv. la timp.
ἐγκαιροφλεγὴς (ἡ) [ὀδὶς] Mil. şrapneà.
ἐγκαλλώπισμα (τὸ) podoabă, ornament.
ἐγκαλῶ v. a chemà, a trage în judecată.
ἐγκάρδιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cordial, călduros. || —ως adv.
ἐγκαρδιῶ v. a încurajà, a îmbărbătà.
ἐγκαρδίωσις (ἡ) încurajare, îmbărbătare.

ἔγκαρπον (τὸ) Arh. fiston, ghirlandă de flori.
ἐγκάρσιος, α, ον adj. transversal.
ἐγκαρτέρησις (ἡ) resemnare.
ἐγκαρτερῶ v. a se resemnà.
ἔγκατα (τὰ) profunzime | rărunchi.
ἐγκαταβιῶ v. a petrece viaţa (în).
ἐγκατάβίωσις (ἡ) petrecere a vieţei.
ἐγκαταλείπω v. a părăsi.
ἐγκατάλειψις (ἡ) părăsire.
ἐγκατάστασις (ἡ) instalare, stabilire, aşezare.
ἐγκατάστατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. stabilit | Jur. instituit.
ἐγκάτοικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. locuitor.
ἐγκατοπτρίζομαι v. a se oglindì.
ἔγκαυμα (τὸ) combustie, opărealà.
ἐγκαυστικὸς, ἡ, ὸν adj. encaustic, smălţuit.
ἔγκαυστον (τὸ) smalţ.
ἐγκαυχῶμαι v. v se lăudà, a se făli.
ἔγγειται v. imp. constă, este în.
ἐγκεντρίζω v. a altoì.
ἐγκεντρισμὸς (ὁ) altoire.
ἐγκεντριστὴς (ὁ) altoitor.
ἐγκεφαλικὸς, ἡ, ὸν adj. cerebral.
ἐγκεφαλῖτις (ἡ) Med. encefalità.
ἐγκεφαλονωτιαῖος, α, ον adj. Anat. cerebrospinal.
ἐγκεφαλοκήλη (ἡ) Med. ernie cerebrală.
ἐγκέφαλος (ὁ) creer(i).
ἐγκιβωτίζω v. a pune în lăzi.
ἐγκιβωτισμὸς (ὁ) punere în lăzi.
ἔγκλειστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. închis. || —ως adv. alăturat.
ἐγκλείω v. a închide, a alătură.
ἔγκλημα (τὸ) crimă, —ατος σῶμα corpul delictului.
ἐγκληματίας (ὁ) criminal.
ἐγκληματικὸς, ἡ, ὸν adj. criminal.
ἐγκληματικότης (ἡ) criminalitate.
ἐγκληματῶ v. a face, a comite crimă.
ἔγκλησις (ἡ) Jur. acuzaţie, pârâ.
ἐγκλιματίζω v. a aclimatizà.
ἐγκλιμάτισις (ἡ) aclimatizare.
ἔγκλισις (ἡ) înclinare | Gram. mod.
ἐγκνήθω v. a răzul
ἐγκόλλησις (ἡ) incrustaţiune.
ἐγκολλῶ v. a incrustà.
ἐγκολπίας (ὁ) vânt suflând de la un golf.
ἐγκόλπιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. al buzunarului. ||τὸ —ον subst. medalion | Bis. carte de rugăciune.
ἐγκολπόομαι v. a îmbrăţişà, a cuprinde.
ἐγκοπεὺς (ὁ) cioplitoare.
ἐγκοπὴ (ἡ) scob.
ἐγκοπὶς (ἡ) [στερεὰ] răboj, — κινητὴ
ἐγκόπτω v. a crestà. [ţencuşă.
ἐγκορδύλῶ v. a îmbrobodì.
ἐγκόσμιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lumesc.
ἐγκοχλιῶ v. a înşurubà.
ἐγκοχλίωσις (ἡ) înşurubare.
ἐγκράτεια (ἡ) cumpătare, abstinenţă.
ἐγκρατὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. cumpătat, abstinent. || —ῶς adv.
ἐγκρίνω v. a aprobà, a încuviinţà.
ἔγκρισις (ἡ) aprobare, încuviinţare, — νόμου sancţionare.
ἔγκριτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. distins, ales. || οἱ—οι subst. notabili.
ἐγκρύπτω v. a ascunde în.
ἐγκρυφίας (ὁ) turtă.
ἐγκύκλιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. circular, rotund, —α μαθήματα studi liceale. || —ος (ἡ) subst. circulară
ἐγκυκλοπαιδεία (ἡ) enciclopedie.
ἐγκυκλοπαιδικὸς, ἡ, ὸν adj. enciclopedic. || —ῶς adv.
ἐγκυμονῶ a. a se îngreunà, a fi însărcinată | a plănui, a se pregăti
ἐγκυμοσύνη (ἡ) sarcină, graviditate.
ἐγκύμων (ἡ) şi
ἔγκυος (ἡ) însărcinată, gravidă.
ἐγκύπτω v. a se aplicà, a se dedà.
ἔγκυρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. valabil.
ἐγκύρτιον (τὸ) adj. nătiţă (pescuitului).
ἐγκωμιάζω v. a lăudà.
ἐγκωμιαστὴς (ὁ) lăudător.
ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν adj. elogios.
ἐγκώμιον (τὸ) laudă, elogiu.
ἔγκωπον (τὸ) Mar. dama (bărcei).
ἐγρήγορσις (ἡ) trezire, trezie.
ἐγχάραγμα (τὸ) şi
ἐγχάραξις (ἡ) scobire, gravare.
ἐγχαράττω v. a scobì, a gravà.
ἐγχείρημα (τὸ) întreprindere.
ἐγχειρίδιον (τὸ) pumnal | manual.
ἐγχειρίζω v. a înmânà, Chir. a operà.
ἐγχείρισις (ἡ) înmânare, Chir. operaţie.
ἔγχελυς (ἡ) Zool hel, ţipar.
ἐγχέω v. a injectà.
ἔγχορδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu

ἔγχυμα (τὸ) Farm. infuzie. [coarde.
ἔγχυσις (ἡ) injecţie.
ἐγχώριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. localnic, indigen.
ἐγὼ pron. eu, τὸ ἔλαβες παρ'ἐμοῦ l-ai luat de la mine, ὁ λόγος περὶ ἡμῶν vorba e despre noi, τὸ σωμάτιόν μου odaia mea, εἰς ἡμᾶς θὰ πληρώσητε nouă ne veţi plăti, ἰδοὺ ἡμεῖς iată-ne.
ἐγωϊσμὸς (ὁ) egoism.
ἐγωϊστὴς (ὁ) egoist.
ἐγωϊστικὸς, ἡ, ὸν adj. egoistic.
ἐδαφιαῖος, α, ον adj. profund, până la pământ. || —ως adv.
ἐδαφικὸς, ἡ, ὸν adj. teritorial, fonciar.
ἐδάφιον (τὸ) paragraf, verset. [
ἐδαφιστήριον (τὸ) maiu.
ἐδαφονόμιον (τὸ) câştiu.
ἔδαφος (τὸ) pământ, teren, teritoriu, fond, — πετρῶδες branciog.
ἔδεσμα (τὸ) mâncare, hrană.
ἐδεσματολόγιον (τὸ) listă de bucate, menu.
ἐδνοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ploconar.
ἕδρα (ἡ) scaun, catedră, bancă; reşedinţă, sediu, — δικαστοῦ scaun de judecător, ἀπὸ τῆς —ας ex catedra, — νομαρχίας sediu de prefectură | Anat. anus | — ἀδάμαντος luminiţă, faţetă.
ἑδράζω v. a bază, a întemeià.
ἑδραῖος, α, ον adj. temeinic, solid, tare, ferm. || —ως adv.
ἑδραιότης (ἡ) temeinicie, soliditate, fermitate.
ἑδραιῶ v. a temeinicì, a întări.
ἑδραίωσις (ἡ) temeinicire, întărire.
ἔδρανον (τὸ) jeţ, — θεάτρου stal.
ἑδρεύω v. a aveà reşedinţa, sediul, a ţine şedinţă.
ἐδῶ adv. aici,*—νὰ ici, πρὸς τὰ — încoace.
ἐδωδιμοπωλεῖον (τὸ) magazin cu comestibile, merinde.
ἐδώδιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. comestibil, al mâncărei. || τὰ—α subst. merindele.
*ἐδῶθεν adv. de aici.
ἐδώλιον (τὸ) jeţ, laviţă, — κατηγορουμένου bara justiţiei.
ἐθελοθυσία (ἡ) abnegaţie.
ἐθελοκακία (ἡ) reavoinţă.
ἐθελόκακος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. răuvoitor.
ἐθελοντὴς (ὁ) voluntar., θητεία —οῦ voluntariat.
ἐθελοντικὸς, ἡ, ὸν adj. voluntar.
ἐθελουσίως adv. de bunăvoie.
ἐθίζω v. a obicinui.
ἔθιμον (τὸ) obiceiu, ἤθη καὶ —α datină.
ἐθιμοτυπία (ἡ) ceremonie.
ἐθιμοτυπικὸς, ἡ, ὸν adj. ceremonial.
ἐθναπόστολος (ὁ) apostol naţional.
ἐθνάριον (τὸ) mică naţiune.
ἐθνάρχης (ὁ) şef de naţiune.
ἐθνεγερσία (ἡ) revoluţie.
ἐθνικὸς, ἡ, ὸν adj. naţional | păgân, păgânesc.
ἐθνικότης (ἡ) naţionalitate.
ἐθνισμὸς (ὁ) naţionalism.
ἐθνογραφία (ἡ) etnografie.
ἐθνογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. etnografic.
ἐθνογράφος (ὁ) etnograf.
ἐθνολογία (ἡ) etnologie.
ἐθνολογικὸς, ἡ, ὸν adj. etnologic.
ἐθνολόγος (ὁ) etnolog.
ἔθνος (τὸ) naţiune, ginte, neam.
ἐθνόσημον (τὸ) emblemă naţională.
ἐθνοσυνέλευσις (ἡ) adunare naţională.
ἐθνοσωτήριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de salvare naţională, salvator.
ἐθνότης (ἡ) naţionalitate.
ἐθνοφρουρὰ (ἡ) şi
ἐθνοφυλακὴ (ἡ) miliţie.
ἐθνοφύλαξ (ὁ) miliţian.
ἐθνωφελὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. folositor naţiunei.
ἔθος (τὸ) obiceiu, datină.
εἰ conj. dacă, —δ' ἄλλως alt-fel, —δὲ μὴ de altminteri, — καὶ cu toate că.
εἰδεχθὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. slut, hidos, groaznic. || —ῶς adv.
εἰδήμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cunoscător, tare (în). || —όνως adv. cu pricepere, cu ştiinţă.
εἴδησις (ἡ) ştire, noutate | cunoştinţă, —ιν δὲν ἔχω habar n'am.
εἰδίκευσις (ἡ) specializare.
εἰδικεύω v. a specializà | a specificà.

εἰδικὸς ἡ, ὸν adj. special, specific. subst. specialist. ‖ —ῶς adv. specialmente.
εἰδικότης (ἡ) specialitate.
εἰδοποίησις (ἡ) anunţare, ştire, anunţ, încunoştiinţare.
εἰδοποιῶ v. a încunoştiinţà, a anunţà, a da de ştire, a trimite vorbă.
εἶδος (τὸ) speţă, gen, fel, soiu, seamă, neam, παντὸς —ους καταστήματα magazine de toate felurile, ἐν —ει διαλόγου în formă de dialog, πρόσωπα τοῦ —ους του persoane de teapa lui.
εἰδότως adv. în ştiinţă (de cauză).
εἰδυλλιακὸς, ἡ, ὸν adj. idilic.
εἰδύλλιον (τὸ) idilă.
εἰδωλολατρεία (ἡ) păgânism, idolatrie.
εἰδωλολάτρης (ὁ) păgân, idolatru.
εἰδωλολατρικὸς, ἡ, ὸν adj. păgânesc, idolatric.
εἴδωλον (τὸ) idol.
εἰδὼς, υῖα, ὸς part. cunoscând. ‖ οἱ —ότες subst. cunoscătorii.
εἴθε adv. dee D-zeu.
εἰθισμένος, η, ον adj. part. obişnuit.
εἰκάζω v. a presupune.
εἰκασία (ἡ) presupunere.
εἰκῇ adv. în fr. — καὶ ὡς ἔτυχε la întâmplare.
εἰκονίζω v. a înfăţişà, a reprezintà.
εἰκονικὸς, ἡ, ὸν adj. fictiv, figurat, ἔγγραφον —ὸν act iconomicos. ‖ —ως adv.
εἰκονικότης (ἡ) fictivitate, închipuire.
εἰκόνιον (τὸ) mică icoană.
εἰκόνισμα (τὸ) icoană.
εἰκονογραφία (ἡ) ilustraţie, figură.
εἰκονογράφικὸς, ἡ, ὸν adj. ilustrat.
εἰκονογράφος (ὁ) pictor de icoane, iconar.
εἰκονογραφῶ v. a ilustrà, a pictà.
εἰκονοκλάστης (ὁ) iconoclast.
εἰκονολατρεία (ἡ) iconolatrie.
εἰκονολάτρης (ὁ) iconolatru.
εἰκονομαχία (ἡ) iconomahie.
εἰκονομάχος (ὁ) iconomah.
εἰκονοστάσιον (τὸ) Bis. iconostas.
εἰκὸς (τὸ) ceia-ce e drept, ὡς —după cum e drept, τὰ —τα cele ce trebuesc vez. τὰ δέοντα.
εἰκοσαετηρὶς (ἡ) aniversare de douăzeci de ani.
εἰκοσαετὴς, ὲς, ἐς adj. în vârstă de două-zeci de ani.
εἰκοσαετία (ἡ) răstimp de două-zeci de ani.
εἰκοσαήμερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de două-zeci de zile.
εἰκοσάκις adv. de două-zeci de ori.
εἰκοσάλεπτον (τὸ) sfănţoaică.
εἰκοσαπλάσιος, α, ον adj. de două-zeci de ori mai mare.
εἰκοσὰς (ἡ) două-zeci.
εἰκοσάφραγκον (τὸ) monetă de două-zeci franci, pol.
εἴκοσι num. două-zeci.
εἰκοσιπενταετηρὶς (ἡ) aniversară de două-zeci şi cinci de ani.
εἰκοστὸς, ἡ, ὸν adj. al două-zecilea.
εἰκοτολογῶ v. a presupune.
εἰκότως adv. firește.
εἰκὼν (ἡ) tablou, imagine, chip | icoană.
εἰλικρίνεια (ἡ) sinceritate.
εἰλικρινὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. sincer. ‖ — ῶς adv.
εἰλυὸς (ὁ) gaura şarpelui.
εἴλως (ὁ) şerb, ilot.
*εἶμαι v. a fi, ὅπου καὶ ἂν εἶναι unde ar fi, ἦτο μίαν φορὰν erà odată, ἂς ἦναι fie.
εἱμαρμένος, η, ον adj. fatal, ursit, sortit, scris. ‖ —η (ἡ) soartă, destin.
εἰμὴ adv. dacă nu, afară dacă.
εἶμι v. a merge, a umblà, a se duce.
εἰμὶ v. vez. εἶμαι.
εἶναι v. inf. a fi. ‖ *τὸ —μου existenţa, averea mea vez. ὕπαρξις.
εἴργω v. a închide, a împrejmuì.
εἰρημένος, η, ον part. (sus)zis.
εἰρήνευσις (ἡ) pacificare, împăcare.
εἰρηνευτικὸς, ἡ, ὸν adj. pacificator, împăcinitor.
εἰρηνεύω v. a pacificà, a(se)împăcà.
εἰρήνη (ἡ) pace.
εἰρηνικὸς, ἡ, ὸν adj. pacinic, pacific, liniştit. ‖ —ῶς adv.
εἰρηνοδικεῖον (τὸ) judecătorie de pace, de ocol.
εἰρηνοδίκης (ὁ) judecător, de pace.
εἰρηνοποίησις (ἡ) pacificare, împăciuire.

εἰρηνοποιὸς (ὁ) pacificator, împăciuitor.
εἰρηνοποιῶ v. a pacificà, a împăciuì.
εἰρηνοφύλαξ (ὁ) gardist.
εἱρκτὴ (ἡ) temniță, pușcărie.
εἱρμὸς (ὁ) înlănțuire, șir | tren.
εἴρων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. zeflemist, ironist.
εἰρωνεία (ἡ) zeflemeà, ironie.
εἰρωνεύομαι v. a zeflemisì, a ironizà.
εἰρωνευτὴς (ὁ) zeflemist.
εἰρωνικὸς, ἡ, ὸν adj. ironic, zeflemist. || —ῶς adv.
εἰς prep. la, în, spre, μεταβαίνω — Βουκουρέστιον mă duc la Bucureștì, εἰσῆλθεν — τὸ καφενεῖον a intrat în cafenea, διηυθύνετο — τὴν ἀγορὰν mergeà spre târg, — τὴν νεανικήν μου ἡλικίαν în timpul tinereței mele, πίνω — ὑγείαν σας beau în sănătatea Dv., — τὴν τιμήν μου pe onoarea mea.
εἷς, μία, ἕν num. un, εἷς ἄνθρωπος un om, ἕν καὶ τὸ αὐτὸ una și aceeași, τὸ ἕν(α) τὸ ἄλλο mai una alta.
εἰσαγγελεὺς (ὁ) procuror.
εἰσαγγελεύω v. a fi procuror.
εἰσαγγελία (ἡ) parchet.
εἰσαγγελικὸς, ἡ, ὸν adj. de procuror.
εἰσάγω v. a introduce, a importà.
εἰσαγωγὴ (ἡ) introducțiune, importațiune, import | Muz. uvertură.
εἰσαγωγικὸς, ἡ, ὸν adj. introducător, importator, introductiv, —ὸν τέλος taxă de import. || τὰ—ά subst. ghilemele.
εἰσακούω v. a ascultà, a împlinì.
εἰσάλλω v. a năvălì.
εἰσβολεὺς (ὁ) năvălitor, cotropitor.
εἰσβολὴ (ἡ) năvălire, invazie.
εἰσδύω v. a pătrunde, a trece prin.
εἴσελασις (ἡ) invazie năvălire.
εἰσελαύνω v. a invadà, a năvălì.
εἰσέρχομαι v. a intrà.
εἰσέτι adv. până astăzi, încă.
εἰσέχω v. a intrà în, a proeminà.
εἰσήγησις (ἡ) sfat, referat, raport | αἱ —εις Jur. Institute.
εἰσηγητὴς (ὁ) introducător, raportor | prezentator.
εἰσηγητικὸς, ἡ, ὸν adj. introductoriu.
εἰσηγοῦμαι v. a raportà, a referì.
εἰσιτήριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. introductiv, λόγος —ος cuvântare de recepție. || —ον (τὸ) subst. bilet (de intrare).
εἰσοδεία (ἡ) recoltă, culegere, cules.
εἰσοδεύω v. a recoltà, a culege, a strânge.
εἰσόδημα (τὸ) venit, rentă, produs.
εἰσοδηματίας (ὁ) rentier.
εἰσόδια (τὰ) [τῆς Θεοτόκου] Bis. Intrarea în Biserică.
εἴσοδος (ἡ) intrare.
εἰσορμιῶ v. vez. εἰσελαύνω.
εἰσοχὴ (ἡ) adâncitură.
εἰσπήδησις (ἡ) săritură înăuntru.
εἰσπηδῶ v. sărì înăuntru.
εἰσπλέω v. a intrà în port.
εἴσπλους intrare în port.
εἰσπνέω v. a aspirà, a trage.
εἰσπνοὴ (ἡ) aspirație.
εἰσπρακτέος, α, ον adj. de perceput.
εἰσπράκτωρ (ὁ) perceptor.
εἰσπράξιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. perceptibil, de perceput.
εἴσπραξις (ἡ) percepere, încasare.
εἰσπράττω v. a percepe, a încasà.
εἰσρέω v. a curge în, a se revărsà. || —ων ποταμὸς part. afluent.
εἰσροὴ (ἡ) revărsare.
εἰσφέρω v. a importà, a contribuì, a aduce.
εἰσφορὰ (ἡ) contribuție, refeneà.
εἰσχωρῶ v. a pătrunde, a intra în.
εἶτα adv. apoi, în urmă, după aceea.
εἴτε adv. ori, sau.
εἴωθα v. a aveà obiceiu, a obicinuì.
εἰωθὸς (τὸ) în fraza: κατὰ τὰ —ότα după cum se obișnuește.
ἐκ [ἐξ înaintea vocalelor] prep. de, dela, din, ἔρχομαι — Βουκουρεστίου viu de la Bucureștì, ἐξ αἰτίας σου din cauza ta, ἐξ ἀριστερῶν dinspre stânga, ἐκ στήθους pe de rost, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων din cea mai fragedă vârstă, οἰκία — λίθου casă de piatră.
ἕκαστος, η, ον pron. fie-care, καθ —ην zi cu zi, τὰ καθ' —α detaliile.
ἑκάστοτε adv. în fie care dată.
ἑκατερὶς (ἡ) Joc. brâu.

ἑκάτερος, α, ον pron. fie care din doi. || —ωθεν adv. din amândouă părţile.
ἑκατόγχειρ (ὁ) cu o sută de braţe.
ἑκατόλιτρον (τὸ) ectolitru.
ἑκατόμβη (ἡ) ecatombă.
ἑκατομμύριον (τὸ) milion.
ἑκατομμυριοστὸς, ἡ, ὸν adj. al un milionulea.
ἑκατομμυριοῦχος (ὁ, ἡ) – ον (τὸ) adj. milionar.
ἑκατόμπυλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu o sută de porţi.
ἑκατὸν num. o sută.
ἑκατοντάβαθμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. centigrad.
ἑκατονταδικὸς, ἡ, ὸν adj. centezimal.
ἑκατοντάδραχμον (τὸ) sutar, hârtie de una sută drahme.
ἑκατονταετηρὶς (ἡ) centenar.
ἑκατονταετὴς, ις, ες adj. în vârstă de o sută de ani.
ἑκατονταετία (ἡ) o sută de ani.
ἑκατοντάκις adv. o sută de ori.
ἑκατονταπλασιάζω v. a însuti.
ἑκατονταπλάσιος, α, ον şi
ἑκατονταπλασίων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. însutit. || —ως adv.
ἑκατονταρχία (ἡ) centurie.
ἑκατόνταρχος (ὁ) sutaş, centurion.
ἑκατοντὰς (ἡ) o sută, sutime.
ἑκατοντούτης (ὁ) —ις (ἡ) centenar (om de o sută de ani).
*ἑκατοστάριον (τὸ) de o sută de grame, de bani.
ἑκατοστημόριον (τὸ) a suta parte.
ἑκατοστόγραμμον (τὸ) centigram.
ἑκατοστόλιτρον (τὸ) centilitru.
ἑκατοστόμετρον (τὸ) centimetru.
ἑκατοστὸς, ἡ, ὸν adj. al o sutălea. || τὸ – ὸν subst. centimă, sutime.
ἐκβάθυνσις (ἡ) adâncire.
ἐκβαθυντικὸς, ἡ, ὸν adj. adâncitor.
ἐκβαθύνω v. a adânci. || ομαι a se adânci, a se albia.
ἐκβαίνω v. a eşi, vez. ἐβγαίνω.
ἐκβακχεύω v. a îmbătă.
ἐκβάλλω v. a scoate, a se vărsà [p. râuri] | a gonì.
ἐκβαρβαρῶ v. a barbarizà.
ἔκβασις (ἡ) eşire, sfârşit, rezultat.
ἐκβιάζω v. a violà, a forţà, a silì, a constrânge.
ἐκβίασις (ἡ) şi
ἐκβιασμὸς, (ὁ) silă | şantaj.
ἐκβιαστὴς (ὁ) siluitor, şantajist.
ἐκβιαστικὸς, ἡ, ὸν adj. coercitiv.
ἐκβολὰς (ἡ) scorie de metal, zgură.
ἐκβολὴ (ἡ) gonire, revărsare.
ἐκβράζω v. a scoate la mal, a lepădà.
ἔκβρασμα (τὸ) lepădătură, rest scos la mal.
ἔκγονος (ὁ, ἡ) urmaş vez. ἀπόγονος.
ἐκγυμνάζω v. a terminà exerciţiul.
ἐκγύμνασις (ἡ) terminarea exerciţiului.
ἐκγυμνῶ v. a despuià.
ἐκγύμνωσις (ἡ) despuiere.
ἐκδασῶ v. a despădurì.
ἐκδάσωσις (ἡ) despădurire.
ἐκδεδιητημένος, η, ον part. om stricat.
ἐκδέρω v. a jupuì, a beli.
ἔκδηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vădit.
ἐκδηλῶ v. a manifestà.
ἐκδήλωσις (ἡ) manifestare.
ἐκδίδω v. a publicà, a editâ | Jur. a pronunţà | a extrădà | Com. a emite.
ἐκδικάζω v. a judecà.
ἐκδίκασις (ἡ) judecare.
ἐκδίκησις (ἡ) răzbunare.
ἐκδικητὴς (ὁ) răzbunător.
ἐκδικητικὸς, ἡ, ὸν adj. răzbunător.
ἐκδικῶ v. a răzbunà. || —οῦμαι a se răzbunà.
ἐκδιπλώνω v. a desdoi.
ἐκδίπλωσις (ἡ) desdoitură.
ἐκδιώκω v. a (is)gonì, a alungà.
ἐκδίωξις (ἡ) isgonire, expulsiune.
ἐκδορὰ (ἡ) jupuealâ, belitură.
ἐκδορεὺς (ὁ) jupuitor, sdrelitor.
ἐκδόριον (τὸ) vezicator.
ἔκδοσις (ἡ) publicare [a unei cărţi], ediţie | Jur. pronunţare [a unei hotărîri] | emisiune [a unui împrumut].
ἐκδότης (ὁ) editor | emitent.
ἐκδοτικὸς, ἡ, ὸν adj. editorial | Com. de emisiune.
ἔκδοτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. dedat.
ἐκδούλευσις (ἡ) serviciu, îndatorire.
ἐκδοχεὺς (ὁ) cesionar.
ἐκδοχὴ (ἡ) acceptiune | înţeles, interpretare.
ἐκδρομεὺς (ὁ) excursionist.
ἐκδρομὴ (ἡ) excursiune.
ἐκδύω v. a desbrăcà. || —ομαι a se desbrăcà.
ἐκεῖ adv. acolo.

ἐκεῖθεν adv. dincolo, de acolo.
ἐκεῖνος, η, ο pron. acela.
ἐκεῖσε adv. încolo.
ἐκεχειρία (ἡ) armistiţiu, răgaz.
ἔκζεμα (τὸ) Med. eczemă.
ἐκζεματώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. eczematos.
ἐκζητῶ v. a căutà, a cercetà.
ἐκζώνω v. a descinge. || —ομαι a se descinge.
ἔκζωσις (ἡ) descingere.
ἔκθαμβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. înmărmurit, încremenit.
ἐκθαμβῶ v. a înmărmurì, a ameţì, a încremenì.
ἐκθάπτω v. a desgropà.
ἐκθειάζω v. a lăudà prea mult.
ἐκθειασμὸς (ὁ) laudă prea mare.
ἐκθειαστὴς (ὁ) lăudător, tămâietor.
ἔκθεμα (τὸ) obiect expus.
ἔκθεσις (ἡ) expoziţie, — ἐμπορευμάτων tarabă | — γραπτὴ raport, — ἰδεῶν compunere, compoziţie.
ἔκθεσμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ilegal, nedrept. || —ως adv.
ἐκθετήριον (τὸ) salon de expoziţie.
ἐκθέτης (ὁ) exponent, expozant.
ἔκθετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. expus. || τὸ—ον subst. copil din flori.
ἐκθετοτροφεῖον (τὸ) azil de copii din flori.
ἐκθέτω v. a expune | a compromite.
ἐκθέτων, ουσα, ον part. compromiţător.
ἐκθήλυνσις (ἡ) afemeiare.
ἐκληλύνω v. a afemeià.
ἐκθλίβω v. a stoarce, a extrage | Gram. a elidà.
ἔκθλιψις (ἡ) stoarcere | Gram. eliziune.
ἐκθρασύνω v. a face îndrăzneţ. || —ομαι a se îndrăznì.
ἐκθρονίζω v. a detronà.
ἐκθρονισμὸς (ὁ) detronare.
ἔκθυμα (τὸ) Med. ectimă, bube dulci.
ἔκθυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. călduros. || —ως adv.
ἐκκαθάρισις (ἡ) curăţitul | Com. lichidare.
ἐκκαθαριστὴς (ὁ) lichidator.
ἐκκαίδεκα num. şase-spre-zece vez. ἑκκαίδεκ.
ἐκκαίω v. a aprinde.
ἐκκαλῶ v. a chemà.
ἐκκαμίνευσις (ἡ) turnare de metale.
ἐκκαμινευτὴς (ὁ) turnător de metale.
ἐκκαμινεύω v. a turnà metale.
ἐκκεντρικὸς, ἡ, ὸν adj. excentric.
ἐκκεντρικότης (ἡ) excentricitate.
ἐκκενῶ v. a golì, a evacuà.
ἐκκένωσις (ἡ) golire, evacuare.
ἐκκίνησις (ἡ) pornire.
ἐκκινῶ v. a pornì.
ἐκκλησία (ἡ) biserică | adunare.
ἐκκλησιάζομαι v. a se duce la biserică.
ἐκκλησιάρχης (ὁ) eclesiarh.
ἐκκλησιαστικὸς ἡ, ὸν adj. bisericesc, eclesiastic, —ὸν δίκαιον dreptul canonic, —ῶν ὑπουργεῖον ministerul cultelor.
ἔκκλησις (ἡ) apel.
ἐκκλίνω v. a devià, a se abate (din drumul cel bun).
ἔκκλισις (ἡ) deviare, abatere.
ἐκκοιλαίνω v. a scobì.
ἐκκοίλανσις (ἡ) scobitul.
ἐκκοκίζω v. a strujì, a desghiocà.
ἐκκοκισμὸς (ὁ) strujire.
ἐκκοκιστὴρ (ὁ) strujniţă.
ἐκκολαπτὴρ (ὁ) clocitoare.
ἐκκολάπτω v. a clocì.
ἐκκόλαψις (ἡ) clocire.
ἐκκοπὴ (ἡ) excizie.
ἐκκόπτω v. a excizà.
ἐκκοχλιῶ v. a desşurubà.
ἐκκοχλίωσις (ἡ) desşurubare.
ἐκκρεμὲς (τὸ) pendulă.
ἐκκρεμὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. atârnător, în suspensie.
ἐκκρεμοδικία (ἡ) judecată în suspensie.
ἐκκρεμότης (ἡ) suspensie.
ἐκκρίνω v. a secretà.
ἔκκρισις (ἡ) secreţiune.
ἐκκριτικὸς, ἡ, ὸν adj. secretoriu.
ἐκκύβευσις (ἡ) tragere.
ἐκκυβεύω v. a trage [loteria].
ἐκκωφῶ v. a asurzì.
ἐκκωφωτικὸς, ἡ, ὸν adj. asurzitor.
ἐκλαϊκευσις (ἡ) vulgarizare.
ἐκλαϊκεύω v. a vulgarizà.
ἐκλαμβάνω v. a luà pentru, drept. || —ομαι a fi luat pentru.
ἔκλαμπρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. strălucit(or), ilustru.
ἐκλαμπρότης (ἡ) strălucire, splendoare.
ἐκλάμπω v. a strălucì.
ἐκλαμψία (ἡ) Med. eclampsie.
ἔκλαμψις (ἡ) strălucire.

ἐκλέγω v. a alege, a optà.
ἔκλειγμα (τὸ) Farm. electoriu, ma-
ἐκλειπτικὴ (ἡ) Astr. ecliptică. [giun.
ἐκλείπω v. a dispare, a pieri.
ἔκλειψις (ἡ) dispariție | Astr. eclipsă.
ἐκλεκτικός, ἡ, ὸν adj. electiv, eclectic.
ἐκλεκτικότης (ἡ) electivitate, eclec-
ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν adj. ales. [tism.
ἐκλέκτωρ (ὁ) elector.
ἐκλελυμένος, η, ον part. disolvat | desfrânat.
ἐκλέξιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. eligibil. || τὸ—ον subst. eligibilitate.
ἐκλεπίζω v. a descoji.
ἐκλέπισις (ἡ) descojire.
ἐκλεπτυνσις (ἡ) subțiere.
ἐκλεπτύνω v. a subția.
ἐκλιπαρῶ v. a se rugà stăruitor.
ἐκλογεύς (ὁ) alegător.
ἐκλογὴ (ἡ) alegere.
ἐκλογικὸς, ἡ, ὸν adj. electoral.
ἔκλουτρον (τὸ) ciubăr.
ἔκλυσις (ἡ) relaxare, — ἡθῶν desfrâu | desbăierare.
ἔκλυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. desfrânat.
ἐκλύω v. a desbăierà, a relaxà.
ἐκμαγεῖον (τὸ) calc, calapod.
ἐκμάθησις (ἡ) învățătură desăvârșită.
ἐκμαίνομαι v. a se înfurià.
ἐκμανθάνω v. a învăța cu desăvârșire.
ἐκμανῶς adv. cu furie, pasionat.
ἐκμεταλλεύομαι v. a exploatà.
ἐκμεταλλεύσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de exploatat.
ἐκμετάλλευσις (ἡ) exploatare.
ἐκμεταλλευτὴς (ὁ) exploatator.
ἐκμετρῶ v. a isprăvì măsuratul, ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν a dat ortul popei.
ἐκμηδενίζω v. a nimici.
ἐκμηδένισις (ἡ) nimicire.
ἐκμισθῶ v. a închirià, a arendà.
ἐκμίσθωσις (ἡ) închiriere, arendare.
ἐκμισθωτὴς (ὁ) închirietor, arendător.
ἐκμύζησις (ἡ) sugere, supt.
ἐκμυζητὴρ (ὁ) sugătoare, aspirator.
ἐκμυζῶ v. a suge, a aspirà.
ἐκμυστηρεύομαι v. a desțăinuì.
ἐκμυστήρευσις (ἡ) destăinuire.
ἐκναρκῶ v. a desmorți.
ἐκνάρκωσις (ἡ) desmorțire.
ἐκνευρίζω v. a enervà.
ἐκνευρισμὸς (ὁ) enervare.
ἐκνευριστικὸς, ἡ, ὸν adj. enervant.
ἐκνήφω v. a desbătà, a dezameți.
ἔκνηψις (ἡ) desbătare, dezamețire.
ἔκνικησις (ἡ) [τρίτου] Jur. evicțiune.
ἐκνικῶ v. a evinge.
ἐκνόθευσις (ἡ) corcire.
ἐκνοθεύω v. a corci.
ἔκνομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelegal, nedrept. || —ως adv. || τὸ —ον subst. nelegalitate, nedreptate.
ἑκούσιος, α, ον adj. voluntar, de bună voie. || —ως adv.
ἐκπαίδευσις (ἡ) învățământ, instrucțiune.
ἐκπαιδευτήριον (τὸ) institut, școală.
ἐκπαιδευτικὸς, ἡ, ὸν adj. instructiv, educativ. || —ῶς adv.
ἐκπαιδεύω v. a instruì, a educà, a învățà.
ἔκπαλαι adv. de mult, din moși strămoși.
ἐκπαρθενεύω v. a desvirginà.
ἐκπατρίζω v. a expatrià.
ἐκπατρισμὸς (ὁ) expatriere.
ἐκπέμπω v. a expedià, a trimite.
ἔκπεσμὸς (ὁ) scădere, rabat.
ἐκπηγάζω v. a derivà, a decurge.
ἐκπηδῶ v. a sărì în afară, a țâșnì.
ἐκπιέζω v. a stoarce.
ἐκπίπτω v. a scădeà, a decădeà.
ἐκπλειστηρίασμα (τὸ) prețul adjudecă-
ἐκπλέκω v. a despletì. [rei.
ἐκπλέω v. a eși din port, a luà largul.
ἐκπληκτικὸς, ἡ, ὸν adj. uimitor, încremenitor, surprinzător. || —ῶς adv.
ἔκπληκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. înlemnit, uimit, încremenit.
ἔκπληξις (ἡ) uimire, surprizà.
ἐκπληρῶ v. a îndeplinì, a săvârșì
ἐκπλήρωσις (ἡ) îndeplinire, săvârșire.
ἐκπλήττω v. a uimì, a încremenì, a mirà, a surprinde | a izbì. || —ομαι a se mirà.
ἐκπλοκὴ (ἡ) despletire.
ἔκπλους (ὁ) eșire, plecare din port.
ἐκπλύνω v. a spălà.
ἐκπνέω v. a-și da sufletul, a expirà.
ἐκπνοὴ (ἡ) expirație.

ἐκποδὼν adv. în fr. — ποιοῦμαι a îndepărtà.
ἐκποίησις (ἡ) desfacere, vânzare.
ἐκποιῶ v. a desface, a debità, a vinde.
ἐκπολιορκῶ v. a luà, a cuceri prin
ἐκπολιτίζω v. a civilizà. [asediere.
ἐκπολιτισμὸς (ὁ) civilizare.
ἐκπολιτιστικὸς, ἡ, ὸν adj. civilizator.
ἐκπόνησις (ἡ) elaborare, prefacere.
ἐκπονῶ v. a elaborà, a preface.
ἐκπορεύομαι v. a provenì | Teol. a purcede.
ἐκπόρευσις (ἡ) provenienţă | Teol. purἐκπόρθησις (ἡ) cucerire. [cedere.
ἐκπορθῶ v. a cucerì.
ἐκπόρνευσις (ἡ) prostituare.
ἐκπορνεύω v. a prostituà.
ἐκπορπῶ v. a descătărămà.
ἐκπόρπωσις (ἡ) descătărămare.
ἐκπρόθεσμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. trecut de termen | tardiv.
ἐκπροσώπησις (ἡ) reprezintare.
ἐκπροσωπῶ v. a reprezintà.
ἔκπτωσις (ἡ) scădere, scăzământ, rabat.
ἔκπτωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. căzut.
ἐκπυρσοκρότησις (ἡ) detunătură pocnet.
ἐκπυρσοκροτῶ v. a detunà, a pocnì.
ἐκπωματίζω v. a destupà.
ἐκπωμάτισις (ἡ) destupare.
ἐκπωματιστὴρ (ὁ) destupătoare.
ἐκράπτω v. a descoase.
ἐκρέω v. a scurge.
ἐκρήγνυμαι v. a izbucnì, a irumpe, a explodà.
ἐκρηκτικὸς, ἡ, ὸν adj. izbucnitor, iruptiv, explozibil.
ἔκρηξις (ἡ) explozie, izbucnire, eruptie.
ἐκριζῶ v. a desrădăcinà, a stârpì, a extirpà. || —οῦμαι a se desgrădinà.
ἐκριζώσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de stârpit.
ἐκρίζωσις (ἡ) desrădăcinare, extirpaţie.
ἐκριζωτὴς (ὁ) extirpator, stârpitor.
ἐκροὴ (ἡ) scurgere.
ἔκρους (ὁ) drum de scurgere.
ἔκρυθμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neobişnuit, anormal. || —ως adv.
ἐκσπερματῶ v. a ejaculà.
ἐκσπερμάτωσις (ἡ) ejaculare.
ἐκσπῶ v. a desprinde, a desface, — εἰς γέλωτας a crăpà de râs.
ἔκστασις (ἡ) extaz, încremenire, minunare.
ἐκστατικὸς, ἡ, ὸν adj. extazic, încremenit, trăsnit. || —ῶς adv.
ἐκστηθίζω v. a învăţà pe de rost vez. ἀποστηθίζω.
ἐκστομίζω v. a scoate din gură, a proferà.
ἐκστρατεία (ἡ) campanie, expediţie.
ἐκστρατεύω v. a face campanie.
ἐκστροφεὺς (ὁ) astragaciu.
ἐκσφενδονίζω v. a aruncà (cu praştia).
ἐκσφενδόνισις (ἡ) aruncare (cu praştia).
ἐκτάδην adv. lungit.
ἔκτακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. extraordinar. || —ως adv.
ἑκτάριον (τὸ) hectar.
ἔκτασις (ἡ) întindere, întins, lungime, ὁμιλῶ ἐν —ει a vorbì pe larg.
ἐκτατικὸς, ἡ, ὸν adj. extensiv.
ἐκτατὸς, ἡ, ὸν adj. extensibil.
ἐκταφὴ (ἡ) desgropare.
ἐκτείνω v. a întinde, a lungì, a prelungì. || —ομαι a se întinde.
ἐκτελέσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de executat, de îndeplinit.
ἐκτέλεσις (ἡ) făptuire, execuţie.
ἐκτελεστήρια (τὰ) exequatur, împuternicirea unui trimis oficial.
ἐκτελεστὴς (ὁ) împlinitor, executor.
ἐκτελεστικὸς, ἡ, ὸν adj. executiv.
ἐκτελεστὸς, ἡ, ὸν adj. executoriu.
ἐκτελῶ v. a împlinì, a făptuì, a săvârşì, a executà.
ἐκτελωνιστὴς (ὁ) vămuitor.
ἐκτέμνω v. a tăià.
ἐκτενὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. întins, lung. || —ῶς adv.
ἐκτεταμένος, η, ον part. vez. ἐκτενὴς.
ἐκτημόριον (τὸ) a şasea parte.
ἐκτίθημι v. a expune vez. ἐκθέτω.
ἑκτικὸς, ἡ, ὸν adj. Med. hectic.
ἐκτίλλω v. a deşirà.
ἐκτίμησις (ἡ) preţuealã, estimare, stimă, apreciere, evaluare.
ἐκτιμητὴς (ὁ) estimator, expert.
ἐκτιμητικὸς, ἡ, ὸν adj. estimatoriu.

ἐκτιμῶ v. a preţui, a estimà, a stimà, a evaluà, a aprecià.
ἐκτινάσσω v. a sgudui, a aruncà, a lepădà.
ἐκτίνω v. a plăti, a se achità | a ispăşì [o condamnare].
ἔκτισις (ἡ) expiaţie, ispăşire.
ἐκτιτρώσκω v. a lepădà, a stârpì, a
ἐκτομίας (ὁ) castrât. [avortà.
ἐκτόξευσις (ἡ) asvârlire cu arcul.
ἐκτοξεύω v. a asvârlì cu arcul.
ἐκτοπίζω v. a dislocà, a strămutà.
ἐκτόπισις (ἡ) dislocare, strămutare.
ἔκτος, η, ον adj. al şaselea. || τὸ—ον subst. şesime | adv. pentru a şasea oară.
ἐκτὸς adv. afară, — τοῦ σχολείου afară din şcoală, — τοῦ ὅτι pe
ἔκτοτε adv. de atunci. [lângă.
ἐκτραγῴδησις (ἡ) lamentaţiune.
ἐκτραγῳδῶ v. a se lamentà.
ἐκτραχηλίζω v. a se decoltà | a se desmăţà [moralmente].
ἐκτραχηλισμὸς (ὁ) decoltare, decolteu | desmăţare.
ἐκτράχυνσις (ἡ) înăsprire.
ἐκτραχύνω v. a înăsprì.
ἐκτρέπω v. a întoarce din drum, a îndepărtà, a abate. || —ομαι a se îndepărtà, a se abate | a trece măἐκτρέφω v. a hrănì, a creşte. [sura.
ἔκτροπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. necuviincios.
ἐκτροχιάζω v. a provocà o deraiere. || —ομαι a deraià, a se abate de la moralà.
ἐκτροχίασις (ἡ) deraiere.
ἔκτρωμα (τὸ) lepădătură, pocitură.
ἐκτρωματικὸς, ἡ, ὸν adj. pocit, monstruos. || —ῶς adv.
ἔκτρωσις (ἡ) lepădătură, avort.
ἐκτρωτικὸς, ἡ, ὸν adj. avortiv.
ἐκτύλιξις (ἡ) desfăşurare, deşternere.
ἐκτυλίσσω v. a desfăşurà, a deşterne.
ἔκτυπον (τὸ) calc, copie.
ἐκτυπῶ v. a tipărì, a imprimà.
ἐκτύπωμα (τὸ) efigie.
ἐκτύπωσις (ἡ) imprimare, tipăritul.
ἐκτυφλῶ v. a orbì.
ἐκτύφλωσις (ἡ) orbire.
ἐκτυφλωτικὸς, ἡ, ὸν adj. orbitor.
ἐκτύφω v. a arde molcom, a mocnì.
ἐκφανὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. vădit, vizibil. || —ῶς adv.
ἐκφαυλίζω v. a stricà, a depravà.
ἐκφαυλισμὸς (ὁ) stricare, depravare.
ἐκφέρω v. a rostì vez. προφέρω.
ἐκφεύγω v. a scăpà, a fugì.
ἐκφοβίζω v. a sperià, a înspăimântà, a intimidà.
ἐκφόβισις (ἡ) speriere, intimidare.
ἐκφορὰ (ἡ) înmormântare, funeralii.
*ἐκφορτώνω v. a descărcà.
*ἐκφόρτωσις (ἡ) descărcare.
*ἐκφορτωτὴς (ὁ) descărcător.
ἐκφράζω v. a rostì, [a exprimà. || —ομαι a se rostì.
ἐκφράσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de rostit, exprimabil.
ἔκφρασις (ἡ) rostire, expresie.
ἐκφράσσω v. a desgrădì.
ἐκφραστικὸς, ἡ, ὸν adj. expresiv.
ἐκφυγὴ (ἡ) scăpare.
ἐκφυλίζομαι v. a degenerà.
ἐκφυλισμὸς (ὁ) degenerare.
ἐκφυλλίζω v. a desfrunzì.
ἔκφυλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. degenerat.
ἐκφυματώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. nucos, nudoros.
ἐκφύομαι v. a eşì, a da, a apare [p. plante].
ἔκφυσις (ἡ) crescătură, umflătură, nod.
ἐκφυσῶ v. a suflà.
ἐκφύτευσις (ἡ) desplantare, desrădăcinare.
ἐκφυτεύω v. a desplantà, a desrădăἐκφωλεάζω v. vez. ἐκφωλεύω. [cinà.
ἐκφώλευσις (ἡ) scornire, aninare.
ἐκφωλευτὴς (ὁ) scornitor.
ἐκφωλεύω v. a scornì, a aninà.
ἐκφώνησις (ἡ) pronunţare, chemare, apel.
ἐκφωνῶ v. a pronunţà a strigà.
ἐκχαυνῶ v. a moleşì.
ἐκχαύνωσις (ἡ) moleşire.
ἐκχαυνωτικὸς, ἡ, ὸν adj. moleşitor.
ἐκχειλίζω v. a se revărsà.
ἐκχείλισις (ἡ) revărsare.
ἐκχερσῶ v. a părăginì.
ἐκχέρσωσις (ἡ) părăginire.
ἐκχερσωτὴς (ὁ) părăginitor.
ἐκχέω v. a vărsà, a deşertà.

ἐκχορδίζομαι v. a se dezacordà.
ἐκχριστιανίζω v. a creştinà.
ἐκχυλίζω v. a extrage sucul.
ἐκχύλισις (ἡ) extracţiune.
ἐκχύλισμα (τὸ) Farm. extract.
ἔκχυσις (ἡ) vărsare, deşertare.
ἐκχωματῶ v. a ridicà pământul, a face debleu.
ἐκχωμάτωσις (ἡ) debleu.
ἐκχώρησις (ἡ) cesiune.
ἐκχωρητήριον (τὸ) act de cesiune.
ἐκχωρητής (ὁ) cesionar.
ἐκχωρῶ v. a cesionà.
ἔκχωσις (ἡ) ridicare de pământ.
ἑκών, οὖσα, ὸν adj. cu voinţă, vrând, — ἄκων vrând-nevrând.
*ἔλα v. vino.
ἐλαία (ἡ) măslin | măslină.
ἐλαιογραφία (ἡ) pictură în uleiu.
ἐλαιογραφῶ v. a pictà în uleiu.
ἐλαιόδενδρον (τὸ) măslin.
ἐλαιοδοχεῖον (τὸ) vas de unt-de-lemn.
ἐλαιόκαρπος (ὁ) recoltă de măsline.
*ἐλαιόλαδον (τὸ) unt-de lemn de măsline.
ἔλαιον (τὸ) unt-de-lemn, uleiu [mineral, vegetal], — ἥπατος ὀνίσκου untură de peşte.
ἐλαιοπιεστήριον (τὸ) teasc de produs uleiu.
ἐλαιοπυρήν (ὁ) sâmbure de măslină.
ἐλαιοπώλης (ὁ) măslinar, comerciant de unt-de-lemn, de uleiuri.
ἐλαιοτριβεῖον (τὸ) vez. ἐλαιοπιεστήριον.
ἐλαιοτρίβης (ὁ) uleier.
ἐλαιοφόρος (ὁ) (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. producător de uleiuri, de măsline, oleifer.
ἐλαιόφυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. plantat cu măslini.
ἐλαιόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. măsliniu.
ἐλαιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. unsuros, uleios.
ἐλαιών (ὁ) măslinet.
ἔλασμα (τὸ) lamă, placă | C.F. raliu, şină | —ὡρολογίου zâmberec, arc.
ἐλασματοποιῶ v. a laminà.
ἐλασματώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. foios.
ἐλάσσων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἐλάττων.
ἐλαστικός, ἡ, ὸν adj. elastic, —ὸν κόμμι gumi elastic, cauciuc.
ἐλαστικότης (ἡ) elasticitate.
ἐλατέριον (τὸ) Bot. plesnitoare.
ἐλάτη (ἡ) brad, κλάδος —ης cetină.
ἐλατήριον (τὸ) arc, zâmberec.
ἐλατός, ἡ, ὸν adj. ductil.
ἐλαττῶ v. a ştirbì, a micşorà.
ἐλάττωμα (τὸ) metealnă, defect.
ἐλαττωματικός, ἡ, ὸν adj. defectuos.
ἐλάττων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mai mic.
ἐλάττωσις (ἡ) ştirbire, reducere.
ἐλαττωτικός, ἡ, ὸν adj. reductibil.
ἐλαύνω v. a mânà.
ἐλάφειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cerbesc, de cerb.
ἐλαφόκερας (τὸ) corn de cerb.
ἔλαφος (ἡ) cerb.
ἐλαφοφορβεῖον (τὸ) cerbărie.
ἐλαφρόνοια (ἡ) bicisnicie, uşurătate.
ἐλαφρόνους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. bicisnic, uşuratec.
*ἐλαφρόπετρα (ἡ) pumice.
ἐλαφρόπους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. sprinten.
ἐλαφρός, ά, όν adj. uşor, καφές —ός cafea subţire, καπνός —ός tutun slab, —ὸς ἄνθρωπος uşuratic. || —ῶς adv.
ἐλαφρότης (ἡ) uşurinţă.
ἐλάφρυνσις (ἡ) uşurare.
ἐλαφρυντικός, ἡ, όν adj. uşurător.
ἐλαφρύνω v. şi
*ἐλαφρώνω v. a uşurà, a despovărà.
*ἐλάφρωσις (ἡ) vez. ἐλάφρυνσις.
ἐλάχιστος, η, ον adj. super. cel mai mic, infim, τὸ —ον ὅριον minimum. || τὸ —ον adv. vez. τουλάχιστον.
ἐλέαγνος (ἡ) Bot. sălcioară.
ἐλεγειακός, ἡ, όν adj. elegiac.
ἐλεγεῖον (τὸ) elegie.
ἐλεγκτής (ὁ) controlor, censor.
ἐλεγκτικός, ἡ, όν adj. de control(or), —όν συνέδριον curtea de conturi.
ἔλεγχος (ὁ) control, verificare, — τῆς συνειδήσεως remuşcare. — βαθμολογίας livret de elev.

ἐλέγχω v. a controlà, a verificà, a mustrà.
ἐλεδανός (ὁ) puiuș, legătură de ră-
ἐλεεινολογία (ἡ) deplângere. [chită.
ἐλεεινολογῶ v. a deplânge.
ἐλεεινός, ἡ, ὸν adj. deplorabil, de plâns. || —ῶς adv.
ἐλεεινότης (ὁ) mizerie, stare deplorabilă.
ἐλεημοσύνη (ἡ) pomană, milă.
ἐλεήμων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. milos(tiv), caritabil.
ἐλειογενὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. palus-
ἐλειός (ὁ) Zool. viezure. [tru.
ἐλελίφασκος (ὁ) Bot. jaleș, cinsteț.
ἐλένιον (τὸ) Bot. anin negru.
ἐλεοδότης (ὁ) miluitor.
ἔλεος (τὸ) milă, pomană, caritate, εἰς τὸ —ος τοῦ Θεοῦ în voea Domnului, ἀδελφὴ τοῦ —ους soră de caritate, ὁ ζῶν δι' —ῶν pomanagiu.
ἐλευθερία (ἡ) libertate.
ἐλευθεριάζω v. a fi liberal, — τὴν γλῶσσαν am limba nelegată.
ἐλευθέριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. liberal, —α ἐπαγγέλματα profesii libere.
ἐλευθεριότης (ἡ) liberalitate.
ἐλευθεροκοινωνία (ἡ) liberă practică.
ἐλευθεροκοινωνῶ v. a luà libera practică.
ἐλεύθερος, α, ον adj. liber, slobod, *—ος ἄνθρωπος om neînsurat, ἐπιστολὴ —α scrisoare francată. || —ως adv. în voie.
ἐλευθεροστομία (ἡ) francheță, sinceritate.
ἐλευθερόστομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sincer.
ἐλευθεροτυπία (ἡ) libertate de presă.
ἐλευθεροφροσύνη (ἡ) liberalism.
ἐλευθερόφρων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. liberal.
ἐλευθερῶ v. a eliberà, a slobozi, a despiedicà. || *—ώνομαι a se eliberà | a naște (p. femei).
ἐλευθέρωσις (ἡ) liberare, slobozire.
ἐλευθερωτὴς (ὁ) liberator, slobozitor.
ἔλευσις (ἡ) sosire vez. ἄφιξις.
ἐλεφαντίασις (ἡ) Med. elefantiază.
ἐλεφάντινος, η, ον adj. de elefant, de fildeș.
ἐλεφαντιῶ v. a suferi de elefantiază.
ἐλεφαντόδους (ὁ) fildeș.
ἐλεφαντοειδὴς (ὁ,ἡ) —ὲς (τὸ) adj. elefantin.
ἐλεφαντουργικὴ (ἡ) fildeșerie.
ἐλεφαντουργὸς (ὁ) lucrător de fildeș.
ἐλέφας (ὁ) Zool. elefant.
ἐλεῶ v. a face pomană, a milui.
ἑλιγμογραμμία (ἡ) zigzag.
ἑλιγμὸς (ὁ) șerpuitură, cotitură | Mil. evoluare.
ἑλικοειδὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. șerpuitor, cotit. || —ῶς adv. în spirală, cotiș.
ἑλικόπους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. hăitiș.
ἑλικοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu
ἑλικτὴρ (ὁ) șurupelniță. [elice.
ἑλικωτὴρ (ὁ) filieră.
ἕλινοι (οἱ) Bot. acățătoare, cârceiu.
ἕλιξ (ἡ) elice, — κοχλίου ghivent.
ἐλιξίριον (τὸ) elixir.
ἑλίσσω v. a învârti, a coti. || —ομαι a șerpui.
ἕλκηθρον (τὸ) sanie, — προφυλακτικὸν ἀρότρου cobilă, — γεωργοῦ gra-
ἑλκητὴρ (ὁ) rariță. [pă, boroană.
ἕλκος (τὸ) ulcer, rană.
ἑλκτικὸς, ἡ, ὸν adj. atrăgător.
ἕλκυσις (ἡ) atracțiune.
ἑλκυστὴρ (ὁ) Harn. pieptar.
ἑλκυστικὸς, ἡ, ὸν adj. atrăgător.
ἑλκυστικότης (ἡ) atracțiune, farmec.
ἑλκύω v. a atrage.
ἕλκω v. a trage.
ἑλκώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. ulceros.
ἕλκωσις (ἡ) ulcerație.
ἑλλανοδίκης (ὁ) membru al juriului.
ἑλλανόδικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. al
ἑλλέβορος (ὁ) Bot. bozățel. [juriului.
ἔλλειμμα (τὸ) deficit.
ἐλλειμματίας (ὁ) deficitar.
ἐλλειπὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. incomplect, defectuos | Gram. defectiv. || —ῶς adv.
ἐλλειπτικὸς, ἡ, ὸν adj. eliptic.
ἐλλειπτικότης (ἡ) elipticitate.
ἐλλείπω v. a lipsi.
ἔλλειψις (ἡ) lipsă, cusur, imperfecție | Geom. elipsă.
ἐλλειψοειδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. elipsoid.

Ἕλλην (ὁ) —ίς (ἡ) Grec, Grecoaică.
ἑλληνίζω v. a elenizà.
ἑλληνικός, ἡ, ὸν adj. grec(esc), elin. ‖ τὰ —ά subst. limbă greacă.
ἑλληνισμός (ὁ) elenism.
ἑλληνιστής (ὁ) elenist.
ἑλληνιστί adv. grecește, elinește.
ἑλληνομαθής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cunoscător al limbei eline.
ἑλληνοπρεπής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. demn de un grec. ‖ —ῶς adv.
ἑλληνόφωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vorbitor de limbă greacă.
ἑλλιμενίζομαι v. a stà, a ancorà în port.
ἑλλιμενισμός (ὁ) ancorare în port.
ἑλλόγιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. învățat.
ἑλλογιμότης (ἡ) învățătură.
ἑλλοχευτής (ὁ) pânditor.
ἑλλοχεύω v. a pândì.
ἔλλοψ (ὁ) Zool. morun.
ἑλμινθίασις (ἡ) limbrici, elmintiază.
ἑλμινθοκτόνον (τὸ) limbricariță.
ἕλμις (ἡ) limbric.
ἑλξίπους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. târșieș.
ἕλξις (ἡ) tragere, atracțiune.
ἑλονοσία (ἡ) paludism.
ἕλος (τὸ) mlaștină, — κατάφυτον rogoz.
ἐλπίζω v. a sperà, a nădăjdui. [vină.
ἐλπίς (ἡ) nădejde, speranță.
ἕλυμα (τὸ) [ἀρότρου] cormană.
ἔλυτρον (τὸ) [καρποῦ] pojghiță, [φυτοῦ] bractee | buc.
ἑλώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. mlăștinos | Med. palustru | —ες μέρος slatină.
ἐμαυτοῦ, ῆς, οῦ pron. mie-însumi.
ἐμβαδοκροτῶ v. a lipăi.
ἐμβαδόν (τὸ) arie, suprafață.
*ἐμβάζω v. a introduce, a trimite.
ἐμβαθύνω v. a adânci, a pătrunde.
*ἐμβαίνω v. a intrà, a adânci, ἐμβῆκα εἰς τὴν ὑπόθεσιν am înțeles.
ἐμβάλλω v. a introduce | Mil. a năvăli, a abordà.
*ἐμβάλλωμα (τὸ) petec, cârpeală.
*ἐμβαλλωματής (ὁ) cârpaciu.
*ἐμβαλλώνω v. a cârpi, a cârpàci.
ἔμβαμμα (τὸ) soș.
ἐμβαπτίζω v. și
ἐμβάπτω v. a muià.
ἐμβαφοποιεῖον (τὸ) pantofărie.
ἐμβαφοποιός (ὁ) pantofar.
ἐμβάς (ἡ) pantof, —ᾶδες γυναικεῖαι bușmachi, —ᾶδες ἐξ ὑφάσματος tîrlici.
*ἔμβασμα (τὸ) Com. trimitere.
*ἐμβαστικὴ (ἡ) Com. scrisoare de trimitere.
ἐμβατήριον (τὸ) marș.
ἐμβάτης (ὁ) boare, adiere de la mare.
ἐμβατίκιον (τὸ) Bis. embatic.
ἐμβιβάζω v. vez. ἐμβάζω.
ἐμβλέπω v. a se uità în ochii cuiva.
ἔμβλημα (τὸ) emblemă, firmă.
ἐμβληματικός, ἡ, ὸν adj. emblematic.
ἐμβολεύς (ὁ) cotonoagă.
ἐμβολή (ἡ) Mil. àbordaj.
ἐμβολιάζω v. a altoì | Med. a vaccinà.
ἐμβολιασμός (ὁ) altoire | Med. vaccinare.
ἐμβολιαστής (ὁ) altoitor | vaccinator.
ἐμβόλιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. intercalat, adăugit.
ἐμβόλιον (τὸ) altoiu | vaccin.
ἔμβολον (τὸ) carâmb, piston, răsbiciu, — πλοίου țiu.
ἐμβρέχω v. a muià.
ἐμβριθεια (ἡ) gravitate, seriozitate.
ἐμβριθής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. grav, serios. ‖ —ῶς adv.
ἐμβρόντητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. încremenit, trăsnit.
ἐμβρυολογία (ἡ) embriologie.
ἐμβρυολόγος (ὁ) embriolog.
ἔμβρυον (τὸ) fetus, prunc, embrion.
ἐμβρυοτομία (ἡ) Obst. embriotomie.
ἐμβρυοτόμος (ὁ) embriotom.
ἐμβρυουλκία (ἡ) Obst. extragere prin forceps, prin clește.
ἐμβρυουλκός (ὁ) Obst. clește, forceps.
ἐμβρυώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. embrionar.
ἐμβυθίζω v. a scufundà, a muià, a implântà.
ἐμβύθισις (ἡ) scufundare, implântare, imersiune.
ἔμεσις (ἡ) borîre, vărsare.
ἔμεσμα (τὸ) vez. ἔμετος.
ἐμετίασις (ἡ) borîtură, icnitură.
ἐμετικός, ἡ, όν adj. vomitiv.
ἐμετιῶ v. a icni, a se otihni.
ἔμετος (ὁ) vărsătură.

ἐμμανής (ό, ἡ) — ές (τὸ) adj. furios. || —ῶς adv.
ἐμμάρτυρος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. testimonial, probat cu martori.
ἐμμελής (ό, ἡ) — ές (τὸ) adj. melodios. || — ῶς adv.
ἐμμένω v. a stărui, a persistà.
ἔμμεσος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. indirect. || —ως adv.
ἔμμετρος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. scris în versuri. || —ως adv. în versuri.
ἔμμηνα (τὰ) regulă, menstrue.
ἔμμισθος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. salariat.
ἐμμονή (ἡ) stăruință, persistență.
ἐμός, ἡ, ὸν pron. meu.
ἐμπάθεια (ἡ) pasiune, patimă.
ἐμπαθής (ό, ἡ) — ές (τὸ) adj. pătimaș, pasionat.
ἐμπαιγμός (ό) păcăleală, batjocură.
ἐμπαίζω v. a păcăli, a-și bate joc.
ἐμπαικτικός, ἡ, ὸν adj. păcălitor, batjocorîtor. || —ῶς adv.
ἔμπεδον (τὸ) Mil. regiment de marș, — μόνιμον partea sedentară.
ἐμπεδῶ v. a întări.
ἐμπέδωσις (ἡ) întărire.
ἐμπειρία (ἡ) experiență.
ἐμπειρικός, ἡ, ὸν adj. empiric.
ἐμπειρισμός (ό) empirism.
ἐμπειριστής (ό) empiric.
ἐμπειροπόλεμος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. războinic, cunoscător în ale războiului.
ἐμπειροπράγμων (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. expert.
ἔμπειρος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. experimentat. || —ως adv.
*ἐμπερδεύω v. a încurcà, a încâlci. || —ομαι a se încurcà.
ἐμπεριεκτικός, ἡ, ὸν adj. cuprinzător.
ἐμπεριέχω v. a conține, a cuprinde.
ἐμπεριστατωμένως adv. în detaliu, amănunțit.
ἐμπερονῶ v. a îmboldi.
*ἐμπήγω v. a înfige, a implântà.
*ἔμπηξις (ἡ) înfigere, implântare.
ἐμπίπτω v. a cădeà în.
ἐμπιστεύομαι v. a se încrede, a da pe seamă, a încredința, a se bizui.
ἐμπιστευτικός, ἡ, ὸν adj. confidențial.
ἔμπιστος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. om de încredere, confident.
ἐμπιστοσύνη (ἡ) încredere.
ἔμπλαστρον (τὸ) (em)plastru.
*ἐμπλαστρώνω v. a aplicà plastru.
ἐμπλέκω v. a amestecà, a încurcà, a implicà.
ἔμπλεως (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. plin.
ἐμπλόκιον (τὸ) cordică.
ἔμπνευσις (ἡ) inspirație, însuflețire.
ἐμπνευστός, ἡ, ὸν adj. suflat.
ἐμπνέω v. a inspirà, a însuflà.
ἐμποδίζω v. a împiedicà, a opri, a stăvili.
ἐμπόδιον (τὸ) piedică, obstacol.
ἐμποιῶ v. a pricinui, a cauzà.
ἐμπολατος, α, ον adj. comercial, negustoresc.
ἐμπόλεμος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. beligerant.
ἐμπολὴ (ἡ) bezacteà, cecmegeà.
ἐμπορεία (ἡ) comerț, negustorie.
ἐμπορεῖον (τὸ) port comercial.
ἐμπόρευμα (τὸ) marfă.
ἐμπορευματοθέτης (ό) plasator.
ἐμπορεύομαι v. a face comerț.
ἐμπορικός, ἡ, ὸν adj. negustoresc, comercial, —ὸν ἐπιμελητήριον cameră de comerț. || τὸ—ὸν subst. prăvălie. || —ῶς negustorește.
ἐμπόριον (τὸ) comerț, negoț.
ἐμποροδικεῖον (τὸ) tribunal de comerț.
ἐμποροδίκης (ό) judecător de tribunal de comerț.
ἔμποροναύτης (ό) marinar de vapor comercial.
ἐμποροπανήγυρις (ἡ) bâlciu, târg.
ἐμποροπλοίαρχος (ό) căpitan de vapor comercial.
ἐμπορορράπτης (ό) croitor civil.
ἔμπορος (ό) negustor, comerciant, — δημητριακῶν cerealist.
ἐμποροϋπάλληλος (ό) funcționar comercial.
ἐμπορπῶ v. a încătărămà.
ἐμποτίζω v. a muià, a îmbibà.
ἐμπότισις (ἡ) îmbibare, muiare.
ἔμπρακτος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. real, de fapt. || —ως adv. realmente.
ἐμπρέπει v. imper. îi șade bine, convine.
ἐμπρησμός (ό) incendiare, incendiu.

ἐμπρηστὴς (ὁ) incendiator.
ἐμπρηστικός, ἡ, ὸν adj. incendiar.
ἐμπρόθεσμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. la termen. || —ως adv.
ἐμπρόθετος (ὁ, ἡ) Gram. cuvântul care urmează după o prepoziţie.
*ἐμπρὸς adv. înainte, τὸν ἔβαλα — l-am ocărît, τί εἶμαι ἐγὼ — σὲ σένα; ce sunt eu faţă de tine? τὸν ἔβαλε — εἰς τὰ γράμματα i-a luat înainte la carte.
*ἐμπροσθέλα (ἡ) pestelcă, şorţ.
ἔμπροσθεν adv. dinainte, ὁ — şi
ἐμπρόσθιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel de dinainte, înaintaş | anterior.
*ἐμπροσθογεμὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. ceeace se umple pe dinainte, —ές ὅπλον puşcă cu vergeà.
ἐμπροσθοφυλακὴ (ἡ) avantgardă.
ἐμπτυσμὸς (ὁ) scuipătură.
ἐμπτύω v. a scuipà în.
*ἐμπυάζω v. a supurà, a face puroiu.
*ἔμπυασμα (τὸ) şi
ἐμπύησις (ἡ) supuraţie.
*ἔμπυον (τὸ) puroiu.
ἐμπυοῦμαι v. vez. ἐμπυάζω.
ἐμπυρεῖον (τὸ) empireu.
ἐμπύρευμα (τὸ) Mil. focos.
ἐμπύριον (τὸ) Mil. fitil de tun.
ἐμφαίνω v. a arătà, a probà, a demonstrà.
ἐμφανὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. evident, vădit. || —ῶς adv.
ἐμφανίζω v. a prezintà. || —ομαι a se prezintà, a părea, a se ivì | Jur. a se înfăţişà.
ἐμφάνισις (ἡ) prezintare, apariţie, înfăţişare.
ἐμφαντικός, ἡ, ὸν adj. expresiv, em-
ἔμφασις (ἡ) emfazà. [fatic. || —ῶς adv.
ἐμφιλοχώρησις (ἡ) insinuare, vârîre.
ἐμφιλοχωρῶ v. a se insinuà, a se vârî.
ἔμφοβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. speriat, înspăimântat.
ἐμφόρβιον (τὸ) imaş, impozit pentru păscut.
ἐμφοροῦμαι v. a fi plin, a aveà idea în sine.
ἔμφραξις (ἡ) astupare, obstrucţie.
ἐμφράσσω v. a astupà.
ἔμφροντις (ὁ, ἡ) — ι (τὸ) adj. îngrijat.
ἔμφρων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu minte, prudent. || —όνως adv.
ἐμφύλιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lăuntric, —ος πόλεμος războiu civil.
ἐμφύσημα (τὸ) Med. emfizem.
ἐμφύσησις (ἡ) însuflare.
ἐμφυσῶ v. a (în)suflà.
ἐμφύτευσις (ἡ) emfiteozà.
ἐμφυτεύω v. a împlântà, a plantà.
ἔμφυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. înnăscut, —ος ὁρμὴ instinct.
ἐμφωλεύω v. a se încuibà.
ἔμψυχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. animat, însufleţit.
ἐμψυχῶ v. a însufleţì.
ἐμψύχωσις (ἡ) însufleţire.
ἐμψυχωτὴς (ὁ) animator.
ἐμῶ v. a borî, a vărsà.
ἐν prep. în, însemnează 1) timp — καιρῷ εἰρήνης în timp de pace, — ἑνὶ ἔτει într'un an, — φθινοπώρῳ pe toamnă, — ταυτῷ în acelaşi timp, — ἔτει 1935 în anul 1935. 2) loc, — Κωνστάντζῃ în Constanţa, — ἐμοὶ întru mine, — ταῖς οἰκίαις prin case, — τοῖς ὄρεσι la munţi. 3) fel, chip, ἡ λέξις δὲν εἶναι — χρήσει cuvântul nu se întrebuinţează, εἶμαι — γνώσει sunt la curent, — γένει în general, în deobşte, — ὀλίγοις pe scurt.
ἓν (τὸ) num. un vez. εἷς.
ἐναβρύνομαι v. a se lăudà.
ἐναγὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. ticălos, abominabil.
ἐναγκαλίζομαι v. a îmbrăţişà, a luà în braţe.
ἐναγκαλισμὸς (ὁ) îmbrăţişare.
ἔναγχος adv. de curând.
ἐνάγω v. Jur. a chemà în judecată, a intentà proces. || ἐνάγων (ὁ) Part. pârâş, πολιτικὸς — parte civilă. || ἐναγόμενος (ὁ) pârît.
ἐναγώνιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îngrijorat. || —ως adv.
ἐναέριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. aerian. || —ως adv. în, prin aer.
ἐναίσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inaugural, de deschidere, —ος διατριβὴ teză [de doctorat].

ἐναιωροῦμαι v. a fi în suspensie în.
ἐναλλαγή (ἡ) alternare, schimbare.
ἐναλλὰξ adv. alternativ, pe schimbate.
ἐναλλάσσω v. a alternà, a schimbà. || —όμενος, η, ον adj. alternativ.
ἐνάμιλλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. asemănător | egal.
ἐναμιλλῶμαι v. a rivalizà, a se întrece.
ἐνανθρώπησις (ἡ) încărnare.
ἐνανθρωπῶ v. a încărnà.
ἐναντιολογία (ἡ) contrazicere, împotrivire.
ἐναντιολογῶ v. a contrazice.
ἐναντίος, α, ον adj. opus, potrivnic, contrariu. || οἱ—οι subst. adversarii. || —ον, —ως, ἀπ' —ας adv. contra, împotriva.
ἐναντιότης (ἡ) împotrivire, contrarietate.
ἐναντιοῦμαι v. a se împotrivi, a contrarià
ἐναντιωματικός, ἡ, ὸν adj. contra-
ἐναντίωσις (ἡ) împotrivire. [dictoriu.
ἐναπόθεσις (ἡ) depozit, depunere.
ἐναποθέτω v. a depune.
ἐναπόκειμαι v. a fi depus.
ἐναπομένω v. a rămâneà.
ἐναποταμίευμα (τὸ) rezervă, economie, ταμεῖον —των cassă de economie.
ἐναποταμιεύω v. a păstrà în cassă, a pune la economii.
ἐνάργεια (ἡ) limpezime, claritate, evidență.
ἐναργής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. limpede, clar, evident. || —ῶς adv.
ἐνάρετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. virtuos.
ἔναρθρος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. articulat, cu articol. || —ως adv.
ἐναρκτήριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inaugural, al începutului.
ἐναρμόζω v. a potrivì, a adaptà.
ἐναρμονίζω v. a armonizà.
ἐναρμόνιος (ὁ, ἡ) — ον adj. (τὸ) armonios. || —ως adv.
ἔναρξις (ἡ) începere, început | deschidere.
ἐνάσκησις (ἡ) exercițiu, practică.
ἐνασκῶ v. a exersà, a practicà.
ἐνασμενίζομαι v. a se făli, a găsì plăcerea.
ἔναστρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. înstelat.
ἐνασχόλησις (ἡ) ocupație, îndeletnicire.
ἐνασχολῶ v. a ocupà, a îndeletnicì. || —οῦμαι a se îndeletnicì.
ἐνατενίζω v. a se uità fix.
ἔναυλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. recent, proaspăt, οἱ λόγοι σου εἶναι —οι εἰς τὰ ὦτα μου vorbele tale încă le
ἔναυσμα (τὸ) capsulă, iască. [aud.
ἔνδακρυς (ὁ, ἡ) — υ (τὸ) adj. înlăcrimat.
ἐνδεὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. sărac, sărman. || —ῶς adv. adv. sărăcește.
ἔνδεια (ἡ) sărăcie.
ἐνδεικνύω v. a indicà, a arătà.
ἐνδεικτικός, ἡ, ὸν adj. arătător, indicativ. || τὸ—όν subst. certificat de
ἔνδειξις (ἡ) indicație, arătare. [studii.
ἕνδεκα num. unsprezece.
ἑνδεκαετής, ις, ές adj. de unsprezece ani.
ἑνδεκαετία (ἡ) răstimp de unsprezece ani.
ἑνδεκάκις adv. de unsprezece ori.
ἑνδέκατος, η, ον adj. al unsprezecelea. || τὸ—ον subst. a unsprezecea parte.
ἐνδελέχεια (ἡ) sârguință, nepregetare.
ἐνδελεχής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. sârguitor, nepregetat. || —ῶς adv.
ἐνδέχεται v. imper. se poate, e posibil.
ἐνδεχόμενος, η, ον adj. eventual. || —ως adv. || τὸ—ον subst. eventua-
ἐνδημικός, ἡ, ὸν adj. endemic. [litate.
ἐνδημικότης (ἡ) endemicitate.
ἔνδημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. prezent
ἐνδημῶ v. a fi endemic. [| local.
ἐνδιάθετος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ceia-ce e în minte, în gând, intim, intern. || —ως adv.
ἐνδιαίτημα (τὸ) locuință, locaș.
ἐνδιαιτῶμαι v. a locuì, a stà.
ἐνδιατρίβω v. vez. ἐνδιαιτῶμαι | a se ocupà, a se îndeletnicì.
ἐνδιαφέρον (τὸ) interes.
ἐνδιαφέρω v. a interesà, a-i păsà. || —ομαι a se interesà. || οἱ —όμενοι Part. cei interesați.
ἐνδίδω v. a cedà, a se supune, a se învoì.

ἔνδικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. legal, judiciar.
ἔνδοθεν adv. dinăuntru.
ἐνδοιάζω v. a şovăi, a sta la îndoială, a se îndoi.
ἐνδοιασμὸς (ὁ) şovăire, îndoială.
ἐνδοιαστικὸς, ἡ, ὸν adj. şovăitor, îndoelnic.
ἐνδοκαρδῖτις (ἡ) Med. endocardită.
ἐνδομήτριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Anat. intrauterin.
ἐνδόμυχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. intim, lăuntric. || —ως adv.
ἔνδον adv. înăuntru.
ἔνδοξος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. glorios, ilustru. || —ως adv.
ἐνδόσιμον (τὸ) motiv, pricină.
ἐνδότατος, η, ον adj. super. intim. || —α adv.
ἐνδότερος, α, ον adj. comp. mai la interior, mai înăuntru. || —ω adv.
ἐνδοτικὸς, ἡ, ὸν adj. îngăduitor, împăciuitor. || —ῶς adv.
ἐνδόχωρα (ἡ) hinterland.
ἐνδρομίδες (αἱ) turici, cioci.
ἔνδυμα (τὸ) îmbrăcăminte, haină.
ἐνδυμασία (ἡ) port, costum.
ἐνδυματοπωλεῖον (τὸ) hăinărie.
ἐνδυματοπώλης (ὁ) hăinar.
*ἐνδυναμώνω v. a (se) întări | a prinde forţe, puteri.
*ἐνδυνάμωσις (ἡ) întărire.
ἐνδυναμωτικὸς, ἡ, ὸν adj. întăritor.
ἔνδυσις (ἡ) îmbrăcare, înbrăcăminte.
ἐνδυτήριον (τὸ) (cabinet de) toaletă.
ἐνδύω v. a îmbrăcà, — προσκεφάλαιον a înfăţà. || —ομαι a se îmbrăcà, — γελοίως a se încotoşmăni, — ἀπερίττως a se poşpăi.
ἐνέδρα (ἡ) pândă, cursă.
ἐνεδρευτὴς (ὁ) pânditor.
ἐνεδρευτικὸς, ἡ, ὸν adj. pânditor.
ἐνεδρεύω v. a stà la pândă.
ἕνεκα adv. şi
ἕνεκεν adv. din cauza, pentru.
ἐνεὸς, ὰ, ὸν adj. încremenit, trăsnit.
ἐνέργεια (ἡ) acţiune | activitate | lucrare, tărie.
ἐνεργητικὸς, ἡ, ὸν adj. activ, energic, harnic. || τὸ—ον subst. activul. || —ῶς adv.
ἐνεργητικότης activitate, hărnicie.
ἐνεργὸς (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. activ, energic | Mil. —ὸς ὑπηρεσία activitate. || —ῶς adv.
ἐνεργῶ v. a face, a lucrà | Med. a produce purgaţie.
ἔνεσις (ἡ) injecţie.
ἔνεστι v. imper. în fr. ὅσον — cât e cu putinţă.
ἐνεστὼς, ὼσα, ὸς part. actual, de faţă, în fiinţă. || τὸ—ὸς subst. actualitate. || ὁ—ὼς Gram. prezent.
ἐνετὴρ (ὁ) injector.
ἐνευδιάζω v. a planà.
ἐνευνητὴρ (ὁ) cămaşă de noapte.
ἐνέχομαι v. a fi implicat, inculpat, interesat.
ἐνεχυριάζω v. a amanetà, a pune zălog.
ἐνεχυρίασις (ἡ) zălogire, amanetare.
ἐνεχυρόγραφον (τὸ) bon de consemnaţie.
ἐνεχυροδανειστήριον (τὸ) munte de pietate.
ἐνέχυρον (τὸ) zălog, amanet, gaj.
ἐνέχω v. a conţine, a cuprinde.
ἔνζυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. dospit, fermentat.
ἐνήλατον (τὸ) cocoş (al oiştei).
ἐνηλικιότης (ἡ) vârstnicie, majorat.
ἐνηλικιοῦμαι v. a vârstnici, a devenì major.
ἐνήλικίωσις (ἡ) vez. ἐνηλικιότης.
ἐνήλικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. şi
ἐνήλιξ (ὁ, ἡ) adj. major, vârstnic.
ἐνήμερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel ce
ἔνθα adv. unde. [e la curent.
ἐνθάδε adv. aici, aci, — κεῖται aici zace.
ἐνθάρρυνσις (ἡ) încurajare, îmbărbătare.
ἐνθαρρυντικὸς, ἡ, ὸν adj. încurăjător îmbărbătător.
ἐνθαρρύνω v. a îmbărbătà, a încurajà.
ἔνθειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sulfuros.
ἔνθεν adv. de aici, din această parte, — καὶ — din amândouă părţile, — κακεῖθεν razna.
ἔνθεος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. divin, dumnezeesc.

ἔνθερμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. călduros.
ἐνθήκη (ἡ) mizā.
ἔνθους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. înflăcărat, entuziast.
ἐνθουσιάζω v. a înflăcărà, a entuziasmà. || —ομαι a se entuziazmà.
ἐνθουσιασμός (ὁ) înflăcărare, entuziasm.
ἐνθουσιαστικός, ή, όν adj. înflăcărător, entuziast.
ἐνθουσιῶ v. a se entuziazmà.
ἐνθουσιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. vez. ἐνθουσιαστικός. || —ῶς adv.
ἐνθρονίζω v. a întronà.
ἐνθρόνισις (ἡ) intronare, suire pe tron.
ἔνθρυπτον (τὸ) trahanà.
ἐνθυλακῶ v. a băgà în buzunar.
ἐνθύμησις (ἡ) amintire.
*ἐνθυμητικὸν (τὸ) memorie bună.
ἐνθυμίζω v. a aminti.
ἐνθύμιον (τὸ) amintire, suvenir.
ἐνθυμοῦμαι v. a-şi amintì, a ţine minte.
ἐνιαῖος, α, ον adj. unic. || τὸ —ον subst. unicitate. || —ως adv.
ἐνιαύσιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. anual.
ἐνιαυτὸς (ὁ) an.
ἐνιαχοῦ adv. unde-và, câtvà.
ἐνικὸς (ὁ) Gram. singular. || —ῶς adv. în singular, ὁμιλῶ — a vorbì tuind.
ἔνιοι, αι, α pron. câţi-va.
ἐνίοτε adv. uneori, câte odată.
ἐνίσταμαι v. a se împotrivì, a rezistà.
ἐνίσχυσις (ἡ) întărire.
ἐνισχυτικὸς, ή, όν adj. întăritor.
ἐνισχύω v. a întărì, a înteţì.
ἔννατος, η, ον adj. al nouălea, τὴν —ην Μαρτίου la nouă Martie.
ἐννέα num. nouă.
ἐννεαετηρὶς (ἡ) aniversare de nouă ani.
ἐννεαετὴς, ις, ές adj. de nouă ani.
ἐννεάκις adv. de nouă ori.
ἐννεακόσιοι, αι, α num. nouă sute.
ἐννεακοσιοστὸς, ή, όν adj. al nouăsutelea.
ἐννεάμηνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de nouă luni.
ἐννεαπλάσιος, α, ον adj. de nouă ori mai mare. || —ως adv.
ἐννενήκοντα num. nouă-zeci.
ἐννενηκονταετὴς, ις, ές adj. de nouă-zeci de ani.
ἐννενηκοντάκις adv. de nouă-zeci de ori.
ἐννενηκοντούτης (ὁ) —ις (ἡ) adj. de nouă-zeci de ani (p. vârstă).
ἐννενηκοστὸς, ή, όν adj. al nouă-zecilea.
ἔννοια (ἡ) noimă, sens, rost | noţiune.
*ἔννοια (ἡ) grijă, ἔχω τὴν —αν σου am grijă de tine.
*ἐννοιάζομαι v. a-i păsà, a se îngrijì, a aveà grijă.
ἐννόμιον (τὸ) prinsură.
ἔννομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. legal, legitim. || —ως adv.
ἐννοῶ v. a înţelege, a-şi da seama | a pricepe | a pretinde. || —οῦμαι a fi înţeles.
ἐνοικιάζω v. a închirià, — κτῆμα ἀγροτικὸν a arendà.
ἐνοικίασις (ἡ) închiriere, — ἀγροτικοῦ κτήματος arendare.
ἐνοικιαστήριον (τὸ) contract de închiriere | aviz de închiriere.
ἐνοικιαστὴς (ὁ) chiriaş, locatar, — κτήματος arendaş | închirietor.
ἐνοίκιον (τὸ) chirie, — κτήματος apalt, οἰκία δι' — casă de închiriat.
ἔνοικος, (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. locatar, locuitor.
ἐνοικῶ v. a locuì.
ἐνοκλάζω v. a sta pe vine.
ἐνὸν (τὸ) în fr. κατα τὸ — în măsura posibilului.
ἔνοπλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. (în)armat. || —ως adv. prin arme, cu arme.
ἑνοποίησις (ἡ) unificare.
ἑνοποιῶ v. a unificà.
ἐνόργανος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. organic | instrumental.
ἐνοργανῶ v. a instrumentà.
ἐνορία (ἡ) parohie, enorie.
ἐνοριακὸς, ή, όν adj. parohial.
ἐνορίτης (ὁ) enoriaş.
ἔνορκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. jurat. || οἱ —οι subst. juraţii, jurii, δικαστήριον —ων curtea cu juraţi. || —ως adv. prin jurământ.
ἐνορχήστρωσις (ἡ) Muz. orchestraţie.
ἔνορχις (ὁ) cu testicule, nebătut, necastrat.

ἐνόσω adv. până ce, câtă vreme.
ἑνότης (ἡ) unitate.
ἐνοφθαλμίζω v. a altoi, a inocula.
ἐνοφθαλμισμός (ὁ) altoire, inoculare.
ἐνοχή (ἡ) vinovăţie, culpabilitate Jur. obligaţie.
ἐνοχικός, ή, όν adj. al delicventului, —όν δίκαιον Jur. materia obligaţiunilor.
ἐνόχλησις (ἡ) neajuns, necaz | plictisire, προξενῶ —ιν a deranja.
ἐνοχλητικός, ή, όν adj. plicticos, plictisitor, supărător, stânjenitor. || —ῶς adv.
ἐνοχλῶ v. a stânjeni, a hărţui, a supăra, a necăji, a plictisi.
ἐνοχοποίησις (ἡ) învinovăţire.
ἐνοχοποιητικός, ή, όν adj. învinuitor.
ἐνοχοποιῶ v. a învinui, a învinovăţi, a inculpa.
ἔνοχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. delicvent, culpabil, de vină, —ος ἐγκλήματος criminal, —ος θανάτου de pedepsit cu moartea. || —ως adv.
ἔνσαρκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. încărnat.
ἐνσαρκῶ v. a încărna, a întrupa. || —οῦμαι a se întrupa, a se împielița.
ἐνσάρκωσις (ἡ) incarnaţie, avatar.
ἔνσημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. timbrat. || τὸ—ον subst. ţimbru.
ἐνσκήπτω v. a izbucni, a se deslănţui.
ἐνσπείρω v. a răspândi, a împrăştia.
ἐνσταθμευσις (ἡ) garaj.
ἐνσταλλάζω v. a instila.
ἐνσταλλαξις (ἡ) instilaţie.
ἔνστασις (ἡ) obiecţie, contéstaţie, — περὶ ἀπαρτίας contestaţie de a nu fi în număr.
ἐνστερνίζομαι v. a adopta, a-şi însuşi.
ἔνστικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. instinctiv. || τὸ—ον subst. instinct.
ἔνσφαιρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu glonţ.
ἐνσφηνῶ v. a înţepeni. || —οῦμαι a (se) înţepeni.
ἔνσφήνωσις (ἡ) înţepeneală.
ἐνσφράγιστος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. pecetluit. || —ως adv. sub pecetea.
ἐνσωματῶ v. a întrupa, a incorpora.
ἔνταλμα (τὸ) mandat, — ἐμφανίσεως mandat de aducere, — χρηματικὸν mandat de plată, — συλλήψεως mandat de arestare.
ἔντασις (ἡ) tensiune, intensitate.
ἐντατικός, ή, όν adj. intensiv.
ἐνταῦθα adv. aici, în oraş (pentru scrisori).
ἐνταυτῷ adv. în acelaşi timp.
ἐντάφια (τὰ) giulgiu.
ἐνταφιάζω v. a îngropa.
ἐνταφιασμός (ὁ) îngropare.
ἐντείνω v. a întinde, a încorda.
ἐντειχίζω v. a împrejmui cu ziduri.
ἐντέλεια (ἡ) perfecţiune, desăvârşire.
ἐντελής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. perfect, devăvârşit. || —ῶς adv. cu desăvârşire.
ἐντέλλομαι v. a porunci, a ordona, a însărcina (cu).
ἐντέμνω v. a răscroi.
ἐντεραλγία (ἡ) Med. durere de intestine, enteralgie.
ἐντερικός, ή, όν adj. Anat. intestinal.
ἐντερῖτις (ἡ) Med. enterită.
ἐντεριώνη (ἡ) Bot. inimă.
ἐντεροκήλη (ἡ) Chir. ernie intestinală.
ἔντερον (τὸ) intestin, maţ.
ἐντεροτομία (ἡ) Chir. enterotomie.
ἐντεῦθεν adv. de aici, dincoace.
ἐντευκτήριον (τὸ) loc de întâlnire, vorbitor [al şcoalei].
ἐντευξίδιον (τὸ) răvaş de amor.
ἔντευξις (ἡ) întâlnire.
ἔντεχνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. maestru, măestrit, ingenios, artistic. || —ως adv.
ἔντιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. onorabil, stimabil, stimat. || —ως adv.
ἐντιμότης (ἡ) onorabilitate.
ἐντοιχίζω v. a fixà în zid.
ἐντοίχισις (ἡ) fixarea în zid.
ἔντοκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. producător de dobândă. || —ως adv. cu dobândă.
ἐντολεύς (ὁ) poruncitor, mandant.
ἐντολή (ἡ) poruncă | misiune | sarcină, — πρὸς πληρωμὴν ordin de plată | Jur. mandat.
ἐντολοδότης (ὁ) vez. ἐντολεύς.
ἐντολοδόχος (ὁ) mandatar.

ἐντομή (ἡ) tăietură, crestătură | Chir. incizie | — μυλοπέτρας zimţi.
ἐντομοκτόνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. insecticid.
ἐντομολογία (ἡ) entomologie.
ἐντομολογικός, ἡ, όν adj. entomologic.
ἐντομολόγος (ὁ) entomolog.
ἔντομον (τὸ) gânganie, insectă.
ἐντομοφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. insectivor.
ἐντομοφθόρος (ὁ, ἡ) · ον (τὸ) adj. vez. ἐντομοκτόνος.
ἔντονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. intens, energic. || —ως adv.
ἐντοπίζω v. a localizà.
ἐντόπιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) ad. local, localnic, indigen.
ἐντὸς adv. înăuntru, întru, în, — βολῆς τυφεκίου în bătaia puştii, — πέντε ἡμερῶν în cinci zile, — τῆς οἰκίας în casă, — ὀλίγου în curând | τὰ — τοῦ σχολείου interiorul şcoalei.
ἐντόσθια (τὰ) măruntaie, maţe.
ἐντρέπομαι v. a se ruşinà, a-i fi ruşine.
ἐντριβή (ἡ) fricţie.
ἐντριβής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. experimentat.
ἔντρομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. speriat, înspăimântat. || —ως adv.
*ἐντροπαλός, ἡ, όν adj. ruşinos. || — ά
*ἐντροπή (ἡ) ruşine.
*ἐντροπιάζω v. a ruşinà. || —ομαι a se face de ruşine.
ἐντρύφημα (τὸ) plăcere.
ἐντρύφησις (ἡ) vez. ἐντρύφημα.
ἐντρυφῶ v. a se bucurà, a simţi plăcere (de ceva).
ἐντυγχάνω v. a întâlnì. || —ομαι a se întâlnì. || ἐντευξόμενος (ὁ) part. cititor.
ἔντυπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. imprimat, întipărit. || —ως adv.
ἐντυπῶ v. a imprimà, a tipărì.
ἐντύπωσις (ἡ) impresie, προξενῶ —ιν a impresionà.
ἐνυδρεῖον (τὸ) acvariu.
ἐνυδρίς (ἡ) Zool. vidră.
ἔνυδρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. acvatic.
ἐνυπνιάζομαι v. a visà.
ἐνυπνιασμός (ὁ) Med. poluţie nocturnă.
ἐνύπνιον (τὸ) vis.
ἐνυπόγραφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. semnat. || —ως.
ἐνυπόθηκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ipotecar. || —ως.
ἑνῶ v. a împreunà, a unì, a întrunì, a întruchipà.
ἑνῷ adv. pe câtă vreme, iar, când.
ἐνωμοτάρχης (ὁ) plutonier de jandarmi.
ἐνωμοτία (ἡ) căprărie, escuadă.
ἐνώπιον adv. înainte, în faţă.
ἑνωρίς adv. devreme, —τερον mai devreme.
ἕνωσις (ἡ) uniune, unire | Gram. legătură.
ἐνωτίζομαι v. a ascultà, a auzì.
ἑνωτικός, ἡ, όν adj. al unirei | Subst. unionist.
ἐνώτιον (τὸ) cercel, toartă.
ἕξ num. şase.
ἐξ prep. vez. ἐκ.
ἐξαγγέλλω v. a anunţà, a vestì.
ἐξαγνίζω v. a purificà. || —ομαι a ispăşì.
ἐξαγνισμός (ὁ) purificare, ispăşire.
ἐξαγορά (ἡ) răscumpărare.
ἐξαγοράζω v. a răscumpărà.
ἐξαγόρευσις (ἡ) spovedire vez. ἐξομολόγησις.
ἐξαγορευτής (ὁ) duhovnic vez. ἐξομολογητής.
ἐξαγορεύω v. a spovedì vez. ἐξομολογῶ.
ἐξαγριῶ v. a sălbătici, a scoate din fire.
ἐξαγρίωσις (ἡ) sălbăticire.
ἐξάγω v. a scoate | a exportà | a extrage. || —εται imp. reese.
ἐξαγωγεύς (ὁ) exportator.
ἐξαγωγή (ἡ) scoatere, eşire, extracţiune, export.
ἐξαγωγικός, ἡ, όν adj. al exportùlui, exportativ, extractiv.
ἑξάγωνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu şase colţuri, exagon.
ἑξαδάκτυλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu şase degete.
ἐξάδελφος, η, (ὁ, ἡ) văr.
ἑξαεδρικός, ἡ, όν adj. exaedric.
ἑξάεδρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. exaedru.
ἐξαερῶ v. a gazeificà.
ἐξαέρωσις (ἡ) gazeificare.
ἑξαετής, ής, ές adj. de şase anì.

ἑξαετία (ἡ) răstimp de şase ani.
ἑξαήμερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de şase zile.
ἔξαιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără un pic de sânge.
ἐξαίρεσις (ἡ) excepţie | scoatere | Mil. scutire | Chir. ablaţiune | Fin. scutală | Jur. recuzaţie | dispensă. || —ει adv. exceptat, afară de.
ἐξαιρετέος, α, ον adj. recuzabil.
ἐξαιρετικός, ή, όν adj. excepţional. || —ῶς adv.
ἐξαίρετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. excelent, minunat. || * α adv. || —ως adv. în deosebi.
ἐξαίρω v. a proslăvi, a exaltă.
ἐξαιρῶ v. a scuti, a exceptă, a dispensà, a recuzà, a extirpà.
ἐξαίσιος, α, ον adj. minunat. || —ως adv.
ἐξαιτοῦμαι v. a cere cu stăruinţă, a solicită, a implorà.
ἐξαίφνης adv. deodată vez. αἴφνης.
ἑξάκις adv. de şase ori.
ἐξακολούθησις (ἡ) urmare.
ἐξακολουθητικός, ή, όν adj. necontenit, neîntrerupt. ||—ῶς adv. într'una.
ἐξακολουθῶ v. a urmà, a continuà, a nu încetà.
ἐξακοντίζω v. a azvârlì cu arcul.
ἐξακόντισις (ἡ) azvârlire cu arcul.
ἑξακόσιοι, αι, α num. şase sute.
ἑξακοσιοστός, ή, όν adj. al şasesutelea.
*ἐξακουστός, ή, όν adj. renumit.
ἐξακριβῶ v. a constatà.
ἐξακρίβωσις (ἡ) constatare.
ἑξάκωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu şase lopeţi.
ἐξαλείπτης (ὁ) ştergător.
ἐξαλείφω v. a şterge.
ἐξάλειψις (ἡ) ştergere, ştersătură | Jur. radiere.
ἔξαλλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. eşit, scos din sărite, — ἐκ χαρᾶς foarte îmbucurat.
ἐξάλμη (ἡ) salată.
ἐξαλμοδόχη (ἡ) salatieră.
ἐξαλμυρίζω v. a dessărà.
ἐξαλμύρισμα (τὸ) dessăratul.
ἐξάμβλωμα (τὸ) lepădătură, stârpitură.
ἐξαμβλωματικός, ή, όν adj. al lepădăturei, monstruos, urât.
ἐξάμβλωσις (ἡ) lepădătură, avort.
ἑξαμελής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. cu şase membri.
ἑξάμετρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de şase metri | Poez. exametru.
ἑξαμηνία (ἡ) semestru.
ἑξάμηνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. semestrial, de şase luni. || —ον (τὸ) subst. semestru.
ἐξαμυστίζω v. a beà de-a duşca.
ἐξαναγκάζω v. a silì, a constrânge, a forţà.
ἐξαναγκασμός (ὁ) silă, constrângere.
ἐξαναγκαστικός, ή, όν adj. coercitiv.
*ἐξανασαίνω v. a se odihni, a răsuflà.
ἐξανδραποδίζω v. a robi.
ἐξανδραποδισμός (ὁ) robire.
ἐξάνθημα (τὸ) erupţie, exantemă.
ἐξανθηματικός, ή, όν adj. eruptiv, exantematic.
ἐξάνθησις (ἡ) înflorire.
ἐξανθῶ v. a înflorì.
ἐξανίστα-αι v. a se răzvrătì.
*ἐξανοίγω v. a se înseninà. || —ομαι a se descoperi, a se destăinuì | a se desrăbălà | Mar. a luà largul.
ἐξάντλησις (ἡ) istovire, sleire.
ἐξαντλῶ v. a istovì, a sleì, a stoarce. || —οῦμαι a se istovì, a secà.
ἐξάπαντος adv. de sigur, negreşit.
ἐξαπάτησις (ἡ) înşelăciune, înşelătorie.
ἐξαπατῶ v. a înşelà.
ἐξαπλασιάζω v. a sextuplà, a mări de şase ori.
ἐξαπλάσιος, α, ον adj. mai mare de şase ori. || —ως adv.
ἑξάπλευρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) (adj. cu şase laturi.
*ἐξάπλωμα (τὸ) întinsoare, lungire.
*ἐξαπλώνω v. a întinde, a lăţì, a culcà. || —ομαι a se întinde, a se lungì.
*ἐξάπλωσις (ἡ) culcatul, lungire.
*ἐξαπολνῶ v. şi
ἐξαπολύω v. a deslănţuì, a da drumul.
ἐξαποστέλλω v. a expedià.
ἐξαποστολή (ἡ) expediere.
ἐξαπτέρυγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu şase aripi. || τὰ —α Bis. ripide.
ἐξάπτω v. a înflăcărà, a excità, a aprinde. || —ομαι a se excità. ||ἐξημμένος, η, ον part. cu cap exaltat.
ἐξαργυρῶ v. a plătì în bani.

ἐξαργύρωσις (ἡ) plată în bani.
ἐξαρθρῶ v. a scrinti | Chir. a dezarticulà.
ἐξάρθρωμα (τὸ) scrintitură, entorsă.
ἐξάρθρωσις (ἡ) dezarticulare.
*ἑξάρι (τὸ) [Joc de cărți] șase.
ἐξαρκῶ v. a ajunge, a fi de ajuns, a îndestulà.
ἔξαρσις (ἡ) exaltare, proslăvire.
ἐξάρτημα (τὸ) anexă, dependință. || —τα (τὰ) accesorii.
ἐξάρτησις (ἡ) dependență, subordonare.
ἐξάρτια (τὰ) Mar. sartii.
ἐξαρτίζω v. Mar. a echipà.
ἐξάρτισις (ἡ) Mar. echipare | Tip. răstav.
ἐξαρτῶ v. a subordinà, a atârnà. || —ῶμαι a depinde, a ține.
ἐξαρχία (ἡ) exarhat.
ἔξαρχος (ὁ) exarh.
ἑξάς (ἡ) șase.
ἐξασθένησις (ἡ) slăbire, lihnire, extenuare.
ἐξασθενῶ v. a slăbi, a lihni.
ἐξάσκησις (ἡ) exercițiu, practică.
ἐξασκῶ v. a exercità, a practicà, a îndeplinì o funcție, a întrebuința.
ἑξάστηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. în șase coloane.
ἑξάστιχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. în șase versuri, linii.
ἐξαστράπτω v. a (strà)luci.
ἐξασφαλίζω v. a asigurà. || —ομαι a se asigurà.
ἐξασφάλισις (ἡ) asigurare.
ἐξατμίζω v. a evaporà. || —ομαι a se evaporà, a se trezì.
ἐξατμισίμετρον (τὸ) evaporometru.
ἐξάτμισις (ἡ) evaporare, trezire.
ἐξατμιστήριον (τὸ) evaporatoriu.
ἐξατμιστικός, ἡ, ὸν adj. evaporator.
ἐξαϋλῶ v. a imaterializà.
ἐξαϋλωσις (ἡ) imaterializare.
ἐξαυστὴρ (ὁ) furcoiu.
ἐξαφανίζω v. a face să dispară. || —ομαι a dispăreà, a pierì.
ἐξαφάνισις (ἡ) dispariție, peire.
*ἐξαφνα adv. vez. ἐξαίφνης.
*ἐξαφνικός, ἡ, ὸν adj. neașteptat, năprasnic, subit. || τὸ—ὸν subst. accident. || —ὰ adv. pe neașteptate.
ἐξαφρίζω v. a luà spuma, a despumà.
ἐξάφρισις (ἡ) despumare.
*ἐξαφριστῆρι (τὸ) spumătoare.
ἐξαχνίζω v. a sublimà.
ἐξάχνισις (ἡ) sublimație.
ἐξαχνιστικὸς, ἡ, ὸν adj. sublimatoriu.
ἐξάχορδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu șase coarde.
ἐξαχρειῶ v. a depravà, a corupe.
ἐξαχρείωσις (ἡ) depravare, corupțiune.
ἐξαχρειωτὴς (ὁ) depravator, corupător.
ἐξάψαλμος (ὁ) cei șase psalmi, ψάλλω τὸν —ον a dojenì.
ἔξαψις (ἡ) înflăcărare, aprindere, exaltare.
ἐξάωρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de șase ore.
ἐξεγείρω v. a asmuți, a trezì, a excità, a răsculà. || —ομαι a se trezì, a se sculà, a se răsculà.
ἐξέγερσις (ἡ) trezire, răsculare.
ἐξέδρα (ἡ) estradă.
ἐξεικονίζω v. a depinge, a zugrăvì, a reprezintà.
ἐξεικόνισις (ἡ) depingere, zugrăvire, reprezentare.
ἐξέλασις (ἡ) îndepărtare, surghiunire.
ἐξελαύνω v. a îndepărtà, a surghiuni.
ἐξελεγκτὴς (ὁ) controlor, verificator.
ἐξελεγκτικὸς, ἡ, ὸν adj. al controlului, verificator.
ἐξελέγχω v. a controlà, a verificà, a cercetà.
ἐξελικτὸς, ἡ, ὸν adj. evolutiv.
ἐξέλικτρον (τὸ) vârtelniță.
ἐξέλιξις (ἡ) desfășurare, evoluție.
ἐξελίσσω v. a desfășurà. || —ομαι a se desfășurà, a evoluà.
ἐξελκῶ v. a ulcerà. || —οῦμαι a se ulcerà.
ἐξέλκωσις (ἡ) ulcerație.
ἐξελληνίζω v. a elenizà, a traduce în grecește.
ἐξελλήνισις (ἡ) elenizare, traducere în grecește.
ἐξεμῶ v. a vărsà, a vomità.
ἐξεντερίζω v. a spintecà.
ἐξεντερισμὸς (ὁ) spintecătură.
ἐξεντεριστὴς (ὁ) spintecător.
*ἐξεπίτηδες adv. dinadins vez. ἐπίτηδες.
ἐξεργάζομαι v. a preface, a elaborà.
ἐξεργασία (ἡ) prefacere, elaborare.

ἔξεργον (τὸ) exergă.
ἐξερεθίζω v. a iritâ, a întărâtà, a excità.
ἐξερεύγομαι v. a vomità, a (re)vărsà.
ἐξερευνήσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. explorabil, de cercetat.
ἐξερεύνησις (ἡ) explorare, explorație, cercetare, investigație.
ἐξερευνητὴς (ὁ) explorator, investigator, cercetaș.
ἐξερευνητικὸς, ἡ, ὸν adj. explorator, cercetător, investigator.
ἐξερευνῶ v. a explorà, a cercetà.
ἐξέρχομαι v. a ieși.
ἔξεστι v. imper. e voie.
ἐξετάζω v. a cerceta, a căutà, a examinà a consultà | a supune la interogatoriu. || —ομαι a se cercetà, a trece examenele, a se supune la interogatoriu.
ἐξέτασις (ἡ) examen, cercetare | Jur. interogatoriu, ἱερὰ — inchiziție.
ἐξεταστέος, α, ον adj. de examinat, de cercetat.
ἐξεταστὴς (ὁ) examinator, cercetător.
ἐξεταστικὸς, ἡ, ὸν adj. examinatoriu, —ἡ ἐπιτροπὴ juriu examinator | Jur. vez. ἀνακριτικός.
ἐξέταστρα (τὰ) taxă de examene.
ἐξευγενίζω v. a înnobilì | a cioplì.
ἐξευγένισις (ἡ) înnobilire.
ἐξευμενίζω v. a înduplecà.
ἐξευμένισις (ἡ) înduplecare.
ἐξευμενιστικὸς, ἡ, ὸν adj. înduplecător.
ἐξεύρεσις (ἡ) găsire.
ἐξευρίσκω v. a găsì.
ἐξευτελίζω v. a înjosì, a defăimà.
ἐξευτελισμὸς (ὁ) înjosire, degradare.
ἐξευτελιστικὸς, ἡ, ὸν înjositor, degradator.
ἐξέχω v. a ieșì în afară, a proeminà, a depășì | a întrece vez. ὑπερτερῶ.
ἐξηγηματικὸς, ἡ, ὸν adj. explicativ.
ἐξήγησις (ἡ) explicație.
ἐξηγητὴς (ὁ) deslușitor, interpret | Bis. exeget.
ἐξηγητικὸς, ἡ, ὸν adj. explicativ.
ἐξηγῶ v. a explicà, a deslușì. || —οῦμαι a se explicà.
ἑξήκοντα num. șase zeci.
ἐξηκονταετὴς, ἐς, ἐς adj. de șase zeci de ani.
ἐξηκονταετία (ἡ) răstimp de șase zeci de ani.
ἐξηκοντάκις adv. de șase zeci de ori.
ἐξηκοντὰς (ἡ) șase zeci.
ἐξηκοντούτης (ὁ) —ις (ἡ) adj. vez. ἐξηκονταετής.
ἐξηκοστημόριον (τὸ) a șase zecea parte.
ἐξηκοστὸς, ἡ, ὸν adj. al șase zecilea. || —ὸν adv. vez. ἐξηκοντάκις.
ἐξηκριβωμένος, η, ον part. verificat. || —ως adv.
ἐξηλῶ v. a descuià, a scoate cuele.
ἐξημερῶ v. a domesticì.
*ἐξημέρωμα (τὸ) zorile, faptul zilei. || τὰ—τα adv. în zori de zi.
*ἐξημερώνω v. vez. ἐξημερῶ | —ει imper. se face ziua.
ἐξημέρωσις (ἡ) domesticire.
*ἑξήντα num. vez. ἑξήκοντα.
*ἐξηνταβελόνης (ὁ) sgârie-brânză.
*ἐξηντάρης (ὁ) —α (ἡ) sexagenar.
ἐξηντλημένος, η, ον part. răsuflat, secătuit.
ἑξῆς adv. următor, εἰς τὸ — de aci înainte, ὁ — următorul, cel ce urmează, καὶ τὰ — etc. ὡς — după cum urmează.
ἐξιδανίκευσις (ἡ) idealizare.
ἐξιδανικεύω v. a idealizà.
ἐξιδιασμένος, η, ον adj. potrivit | unic, ciudat.
ἐξίδρωμα (τὸ) Med. exsudat.
ἐξίδρωσις (ἡ) exsudație.
ἐξιθαγενεύω v. a desnaționalizà.
ἐξικνοῦμαι v. a sosì.
ἐξιλάσκομαι v. a ispăși, a expià.
ἐξιλασμὸς (ὁ) ispășire, expiere.
ἐξιλαστήριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ispășitor, expiator.
ἐξιλεῶ v. a potolì, a calmà, a face favorabil.
ἐξιλεώσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de potolit, de calmat, de devenit favorabil.
ἐξιλέωσις (ἡ) ispășire, expiere.
ἐξιλεωτικὸς, ἡ, ὸν adj. ispășitor, expiator.
ἕξις (ἡ) obiceiu, obișnuință, deprindere.
ἐξίσου adv. deopotrivă, asemenea.

ἐξίσταμαι v. a se minunà, a se mirà, a se uimì, a rămâneà uimit.
ἐξιστόρησις (ἡ) povestire, istorisire.
ἐξιστορῶ v. a povesti, a istorisì.
ἐξίσχιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. şoldit.
ἐξισῶ v. a potrivì, a egalizà, a cumpănì, a echilibrà.
ἐξίσωσις (ἡ) potrivire, egalizare, cumpănire, echilibrare — ἀλγεβρικὴ ecuaţie.
ἐξίτηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. decolorat, ieşit.
ἐξιτήριον (τὸ) bilet de eşire [de la spital], exeat.
ἐξιχνιάζω v. a găsì urma, a scornì, a cercetà.
ἐξιχνίασις (ἡ) scornire.
ἐξοβελίζω v. a scoate din frigare, a aruncà, a lepădà.
ἐξοβέλισις (ἡ) şi ἐξοβελισμὸς (ὁ) aruncare, lepădare.
ἐξοβελιστέος, α, ον adj. de aruncat, de lepădat.
ἐξογκῶ v. a umflà, a exagerà.
ἐξόγκωμα (τὸ) umflătură, tumoare.
ἐξόγκωσις (ἡ) umflare, exagerare | vez. ἐξόγκωμα.
ἐξόδευσις (ἡ) consumaţie | Com. debit | cheltuială vez. ἔξοδον.
ἐξοδευτὴς (ὁ) cheltuitor, risipitor.
ἐξοδεύω v. a cheltuì, a risipì.
ἔξοδον (τὸ) cheltuială, spese.
ἔξοδος (ἡ) eşire | [pentru populaţii] exod | Bis. μικρὰ — vahod.
ἐξοιδαίνω v. a umflà, a bombà. || —αμαι a se umflà.
ἐξοίδημα (τὸ) umflătură.
ἐξοίδησις (ἡ) umflare.
ἐξοικειῶ v. a obişnuì, a familiarizà. || —οῦμαι a se familiarizà.
ἐξοικείωσις (ἡ) obişnuinţă, familiarizare.
ἐξοικονόμησις (ἡ) rânduială, aranjare.
ἐξοικονομῶ v. a rânduì, a aranjà | a ajutà băneşte.
ἐξοκέλλω v. a se aruncà la mal | a alunecà.
ἐξολίσθησις (ἡ) alunecare.
ἐξολόθρευσις (ἡ) exterminare, stârpire.
ἐξολοθρευτὴς (ὁ) exterminator, stârpitor.
ἐξολοθρευτικὸς, ἡ, ὸν, adj. exterminator, stârpitor.
ἐξολοθρεύω v. a prăpădì, a exterminà, a stârpì.
ἐξομάλυνσις (ἡ) aplanare, netezire, nivelare
ἐξομαλύνω v. a aplanà, a netezì, a nivelà.
ἐξομνύω v. a se lepădà, [de naţiune, de religie, de politică], a abjurà.
ἐξομοιῶ v. a asimilà, a contopì. || —οῦμαι a se asimilà.
ἐξομοίωσις (ἡ) asimilare, contopire.
ἐξομολόγησις (ἡ) spovedire, spovedanie.
ἐξομολογητήριον (τὸ) confesional.
ἐξομολογητὴς (ὁ) duhovnic, confesor.
ἐξομολογητικὸς, ἡ, ὸν adj. duhovnicesc confesional.
ἐξομολογῶ v. a spovedì, a confesà. || —οῦμαι a se spovedì.
*ἐξὸν prep. vez. ἐκτός.
ἐξοντῶ v. a nimicì, a exterminà.
ἐξόντωσις (ἡ) nimicire exterminare.
ἐξοντωτικὸς, ἡ, ὸν adj. nimicitor, exterminator.
ἐξονυχίζω v. a cercetà cu amănuntul.
ἐξονύχισις (ἡ) cercetare cu amănuntul.
ἐξοπλίζω v. Mil. a (în)armà | Mar. a echipà.
ἐξοπλισμὸς (ὁ) înarmare, echipare.
ἐξοργίζω v. a întărâtà, a înfurià. || —ομαι a se întărâtà.
ἐξορία (ἡ) exil, pribegie.
ἐξορίζω v. a exilà, a pribegì.
ἐξόριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. exilat, izgonit.
ἐξορκίζω v. a conjurà, a rugà călduros | *a descântà.
ἐξόρκιον (τὸ) descântec.
ἐξορκισμὸς (ὁ) conjurare, descântat | Bis. exorcism.
ἐξορκιστὴς (ὁ) descântător.
ἐξόρμησις (ἡ) repezire, avânt.
ἐξορμῶ v. a se repezì, a-şi lua avântul.
ἐξόρυξις (ἡ) excavare, scobire, săpare, — ὀφθαλμοῦ Med. enucleare.
ἐξορύττω v. a scobì, a săpà, a desgropà | a extirpà | — ὀφθαλμὸν a enucleà.
ἐξοσμῶ v. a provocà exosmoză.
ἐξόσμωσις (ἡ) exosmoză.

ἐξοσμωτικός, ή, όν adj. exosmozator.
ἐξοστρακίζω v. a exilà prin ostra-
ἐξοστρακισμός (ό) ostracism. [cism.
ἐξόστωσις (ή) Med. exostoză.
ἐξουδενῶ v. a nimici.
ἐξουδένωσις (ή) nimicire.
ἐξουδετερῶ v. a neutralizà.
ἐξουδστέρωσις . (ή) neutralizare.
ἐξουσία (ή) putere, stăpânire, dominație, δὲν εἶναι εἰς τὴν —αν μου nu depinde de mine, περιβολὴ —ας învestitură.
ἐξουσιάζω v. a stăpâni, a fi la putere, a guverna, a domina.
ἐξουσιοδότησις (ή) autorizare, încuviințare, împuternicire.
ἐξουσιοδοτῶ v. a autorizà, a încuviință, a împuternici.
ἐξόφλησις (ή) achitare, πρὸς —ιν achi-
ἐξοφλητέος, α, ον adj. de achitat. [tat.
ἐξοφλητικὸν (τὸ) chitanță.
ἐξοφλῶ v. a achità, a plăti.
ἐξοχάς (ή) țâțână.
ἐξοχὴ (ή) ieșitură, proeminență | κατ' —ὴν prin excelență vez. ἐξαιρέτως | țară, câmp, *κάμνω —ὴν a petrece la țară.
ἐξοχικός, ή, όν adj. de la țară.
ἔξοχος (ό, ή) — ον (τὸ) adj. superior, eminent. || —ως adv. || —ώτατος superl. [titlu] Excelență.
ἐξογότης (ή) eminență, superioritate [titlu] ἡ A. E. Excelența Sa.
ἐξυβρίζω v. a insultà.
ἐξύβρισις (ή) insultare | ultraj.
ἐξυβριστικός, ή, όν adj. insultător.
ἐξυγιαίνω v. a asanà.
ἐξυγίανσις (ή) asanare.
ἐξυγιαντικός, ή, όν adj. de asanare.
ἐξύμνησις (ή) lăudare.
ἐξυμνῶ v. a lăudà.
ἐξυπακούομαι v. a se subînțelege.
ἐξυπαρχῆς adv. pentru a doua oară,
ἐξυπηρέτησις (ή) slujire. [d'acapo.
ἐξυπηρετῶ v. a sluji, a servì, a fo-
*ἐξυπνάδα (ή) deșteptăciune. [losì.
ἐξυπνητήριον (τὸ) deșteptător.
*ἐξύπνισμα (τὸ) deșteptare.
ἔξυπνος (ό, ή) — ον (τὸ) adj. deștept. inteligent | treaz.
ἐξυπνῶ v. a (se) trezi, a (se) deșteptà.
ἐξυπολύω v. a descălță. || —ύομαι a se descălță.
ἐξυπόλυτος (ό, ή) — ον (τὸ) adj. des-
ἐξυφαίνω v. a urzì | a unelti. [culț.
ἐξύφανσις (ή) urzire | uneltire.
ἐξυψῶ v. a ridicà, a înălță, a mărì, a urcà.
ἐξύψωσις (ή) ridicare, înălțare, mărire.
ἔξω adv. afară, — φρενῶν vez. ἐξαλ-
λος foarte supărat, ὁ — ἀπ' ἐδῶ diavolul, τὸ εἰξεύρω ἀπ' — îl știu pe de rost.
ἐξωφθηκώς, υῖα, ὸς part. umflat, —ὼς καὶ κίτρινος puhav.
ἐξώδικος (ό, ή) — ον (τὸ) adj. extrajudiciar, afară de chestie. || —ως
ἐξώζευγλον (τὸ) resteu. [adv.
ἔξωθεν adv. din afară.
ἐξώθησις (ή) respingere.
ἐξώθυρα (ή) poartă.
ἐξωθῶ v. a respinge, a împinge în spre afară.
ἐξωκκλήσιον (τὸ) bisericuță, paraclis.
ἐξώλης (ό, ή) adj. desfrânat.
ἔξωμος (ό, ή) — ον (τὸ) adj. decoltat.
ἐξωμοσία (ή) abjurare.
ἐξωμότης (ό) renegat.
ἐξώνησις (ή) răscumpărare.
*ἐξωνοῦ (τὸ) nepăsare vez. ἀφροντισιά.
*ἐξωνοῦμαι v. a răscumpărà.
*ἐξώπασχα adv. după Paști,
*ἐξώπετσα adv. deasupra, superfi-
*ἐξώπορτα (ή) poartă. [cial.
ἐξώπροικος (ό, ή) — ον (τὸ) adj. para-
ἐξωραΐζω v. a înfrumusețà. [fernal.
ἐξωράϊσις (ή) înfrumusețare.
ἐξωραϊστικός, ή, όν adj. înfrumuse-
*ἐξώρας adv. târziu. [țător.
ἔξωσις (ή) expulzare, izgonire.
ἐξώστης (ό) terasă, verandă, balcon.
ἐξωτερίκευσις (ή) exteriorizare, manifestare.
ἐξωτερικεύω v. a exteriorizà, a manifestà.
ἐξωτερικός, ή, όν adj. extern, din afară, exterior, exotic, τὸ —όν străinătate | [ἑνὸς ἀτόμου] făptură, înfățișare. || —ῶς adv. pe din afară.
ἐξώτερος, α, ον adj. comp. mai în afară, τὸ πῦρ τὸ —ον focul iadului, gheenă.

ἐξωτικὸς, ἡ, ὸν adj. exotic. || *τὸ —ὸν subst. vârcolac, stafie, τά —ά ielele. || —ῶς adv.
ἐξωφρενικὸς, ἡ, ὸν adj. ciudat, extravagant. || —ῶς adv.
ἐξωφρενικότης (ἡ) ciudăţenie, extravaganţă.
ἐξώφυλλον (τὸ) scoarţă de carte | Joc. carte albă.
ἑορτάζω v. a serbă, a sărbătorì.
ἑορτάσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. sărbătoresc.
ἑορταστὴς (ὁ) sărbătoritor.
ἑορτὴ (ἡ) sărbătoare, serbare, — ἐκκλησίας hram, — ἐκκλησιαστικὴ praznic, ἦλθες κατόπιν —ῆς ai sosit prea târziu.
ἑορτολόγιον (τὸ) calendar.
ἐπαγγελία (ἡ) făgăduinţă, promisiune.
ἐπαγγέλλομαι v. a făgădui, a promite | a profesà, a practicà.
ἐπάγγελμα (τὸ) profesiune, meserie, meşteşug.
ἐπαγγελματίας (ὁ) meseriaş, meşteşugar.
ἐπαγγελματικὸς, ἡ, ὸν adj. de meserie, profesional.
ἐπαγρύπνησις (ἡ) supraveghere.
ἐπαγρυπνῶ v. a supravegheà.
ἐπάγω v. a pricinuì, a produce | Jur. a deferì.
ἐπαγωγὴ (ἡ) Filoz. inducţiune | Jur. deferire, —κληρονομίας devoluţiune.
ἐπαγωγὸς (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. atrăgător, tentator.
ἔπαθλον (τὸ) premiu, răsplată.
ἐπαινέτης (ὁ) lăudător.
ἐπαινετικὸς, ἡ, ὸν adj. lăudător, elogios. || —ῶς adv.
ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν adj. de lăudat. ||
ἔπαινος (ὁ) laudă. [—ῶς adv.
ἐπαινῶ v. a lăudà.
ἐπαίρομαι v. a se lăudà, a se mândrì, a se făli.
ἐπαισθητὸς, ἡ, ὸν adj. sensibil, pronunţat, simţitor.
ἐπαισχυντος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ruşinos. || —ως adv.
ἐπαιτεία (ἡ) cerşetorie.
ἐπαίτης (ὁ) —ις (ἡ) cerşetor.
ἐπαιτικὸς, ἡ, ὸν adj. cerşetoresc.
ἐπαιτῶ v. a cerşì.
ἐπαΐω v. a înţelege, a cunoaşte bine.
ἐπαιώρησις (ἡ) tontoroiu.
ἐπακολούθημα (τὸ) consecinţă, urmare.
ἐπακόλουθος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. următor, consecvent. || τὰ—α subst. urmările, consecinţele.
ἐπακολουθῶ v. a urmà, a reeşi.
ἐπακουμβῶ v. a se răzimà.
ἐπακούω v. a ascultà.
ἐπακριβῶς adv. întocmai, exact.
ἔπακρον (τὸ) culme.
ἐπακτὴ (ἡ) Astr. epactă.
ἐπάκτιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Mar. de coaste, ţărmurean.
ἐπακτὸς, ἡ, ὸν adj. intercalat, adăogit, ὅρκος —ὸς Jur. jurământ deferit.
ἐπακτρὶς (ἡ) barcă de pescuit.
ἐπαλείφω v. a unge.
ἐπάλειψις (ἡ) ungere.
ἐπαλήθευσις (ἡ) adeverire, confirmare.
ἐπαληθεύω v. a se adeverì; a se confirmà.
ἐπάλληλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. neîntrerupt, succesiv.
ἔπαλξις (ἡ) crestătură, zimţi.
ἐπαλξωτὸς, ἡ, ὸν adj. crestat, zimţat.
ἐπαμφοτερίζω v. a fi de două feluri, cu două opinii.
ἐπαναβλέπω v. a revedeà.
ἐπαναγίνομαι v. a redevenì.
ἐπαναγινώσκω v. a reciti, a răscitì.
ἐπάναγκες (τὸ) trebuincios, strictul necesar, neapărat.
ἐπανάγω v. a readuce.
ἐπαναδίδω v. a înapoià.
ἐπαναδιηγοῦμαι v. a repovestì.
*ἐπαναδιορθώνω v. a reparà din nou.
ἐπαναζῶ v. a retrăì.
ἐπαναθέτω v. a repune.
ἐπανακαθιστάνω v. a reintegrà.
ἐπανακαλῶ v. a rechemà.
ἐπανακάμπτω v. a se reîntorce.
ἐπανακερδίζω v. a recâştigà.
ἐπανακλείω v. a reînchide.
ἐπανακτῶ v. a recăpătà, a redobândì.
ἐπαναλαμβάνω v. a reîncepe, a repetà.
ἐπαναλέγω v. a spune din nou, a repetà.
ἐπαναληπτικὸς, ἡ, ὸν adj. repetat, cu

repetiţie, —αἱ ἐκλογαὶ alegeri complementare.
ἐπαναλῆψις (ἡ) repetiţie. || κατ' —ιν adv. de repeţite ori.
ἐπανανοίγω v. a redeschide.
ἐπαναπαύομαι v. a se odihni, a se bizui, a se încredinţà.
ἐπαναπίπτω v. a recădea.
ἐπαναρχίζω v. a reîncepe.
ἐπανάστασις (ἡ) răscoală, răsvrătire, revoluţie, — τοῦ 1821 răsmeriţă, zaveră.
ἐπαναστάτης (ὁ) răsculat, răzvrătit.
ἐπαναστατικός, ἡ, ὸν adj. răsculător, răzvrătitor, revoluţionar.
ἐπαναστατῶ v. a se răsculà, a se răzvrăti.
ἐπαναστροφὴ (ἡ) voltă.
ἐπανασφαλίζω v. a reasigurà.
ἐπανατυπώνω v. a retipări.
ἐπαναφαίνομαι v. a reapare.
ἐπαναφέρω v. a readuce.
ἐπαναφορὰ (ἡ) readucere, restabilire.
ἐπανεγκαθιδρύω v. a reinstalà.
ἐπανειλημμένως adv. repetat.
ἐπανερμηνεύω v. a răstălmăci.
ἐπανέρχομαι v. a se reîntoarce, — εἰς ἑαυτὸν a-şi revenì în fire.
ἐπανευρίσκω v. a regăsì.
ἐπανθρακὶς (ἡ) pârjoală.
ἐπανθῶ v. a înflorì.
ἐπανιστάνω v. a răzvrătì. || —αμαι vez. ἐπαναστατῶ.
ἐπάνοδος (ἡ) reîntoarcere.
ἐπανορθῶ v. a reparà, a îndreptà, a descovoià.
ἐπανόρθωσις (ἡ) îndreptare, reparaţiune, restatornicire.
ἐπανορθωτὴς (ὁ) îndreptător, reparator.
ἐπανορθωτικός, ἡ, ὸν adj. îndreptător, reparator, restatornicitor.
ἐπάνω adv. sus, de asupra, ἔχει χρήματα — του are bani la el, ἀπὸ — ἕως κάτω de sus până în jos, — κάτω cam, aproape, τὸ πῆρε — του* s'a îngâmfat, τὸν ἔβγαλε καὶ ἀπὸ — καὶ ἀπὸ κάτω a avut vărsături şi scaun. || ὁ — cel de sus.
*ἐπάνω γραμμα (τὸ) adresă [a scrisorii].
*ἐπανωτὸς, ἡ, ὸν adj. unul peste altul.
ἐπανωφόριον (τὸ) palton, pardesiu.
ἐπάξιος, α, ον adj. demn, vrednic. || —ως adv.
ἐπαξόνιον (τὸ) perinoc, — ὀπίσθιον scară, scaun.
ἐπάρατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. blestemat, afurisit.
ἐπάργυρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. argintat, ferecat.
ἐπαργυρῶ v. a argintà, a ferecà.
ἐπαργύρωσις (ἡ) ferecare, argintare.
ἐπάρδω v. a scurge.
ἐπαρίστερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. stângaciu.
ἐπάρκεια (ἡ) îndestulare.
ἐπαρκὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. îndestulător. || —ῶς adv.
ἐπαρκῶ v. a îndestulà.
ἔπαρσις (ἡ) semeţie, aroganţă.
ἐπαρυστρὶς (ἡ) vadră.
ἔπαρχεῖον (τὸ) sub-prefectură.
ἐπαρχία (ἡ) provincie | Bis. eparhie | Adm. ţinut.
ἐπαρχιακὸς, ἡ, ὸν adj. provincial.
ἐπαρχιώτης (ὁ) —ις (ἡ) provincial.
ἐπαρχιωτισμὸς (ὁ) provincialism.
ἔπαρχος (ὁ) sub-prefect.
ἐπασχολῶ v. a preocupà.
ἐπαύλια (τὰ) legătoare, a doua zi după nuntă.
ἔπαυλις (ἡ) conac, vilă, fermă.
ἐπαυξάνω v. a mărì, a urcà. a sporì.
ἐπαύξησις (ἡ) urcare, sporire, adaos.
ἐπαύριον (ἡ) ziua de mâine.
ἐπαυχένιον (τὸ) glugă, capişon | Harn. spătar anterior.
ἐπαφὴ (ἡ) atingere, contact.
ἐπαχθὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. împovărător, copleşitor. || —ῶς adv.
ἐπείγω v. a strânge, a zori, a silì, a urgentà. || —ομαι a se grăbì | Med. a se screme, a se opintì. || —όντως adv. în grabă. || —ων, ουσα, ον part. grabnic, urgent. || —ον (τὸ) subst. urgent.
ἐπειδὰν adv. când vez. ὅταν.
ἐπειδὴ conj. de oarece.
ἔπειξις (ἡ) opinteală, scremătură.
ἐπείσακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. intrus, venetic, străin.
ἐπεισοδιακὸς, ἡ, ὸν adj. episodic.
ἐπεισόδιον (τὸ) incident, episod.
ἔπειτα adv. pe urmă, apoi.
ἐπέκεινα adv. dincolo de, în plus.

ἐπέκτασις (ἡ) prelungire.
ἐπεκτείνω v. a întinde, a prelungì.
ἐπέλασις (ἡ) Mil. atac, şarjă.
ἐπελαύνω v. Mil. a atacà, a şarjà.
ἐπεμβαίνω v. a mijlocì, a intervenì | a se amestecà.
ἐπέμβασις (ἡ) intervenţie, amestec, mijlocire.
ἐπένδυσις (ἡ) căptuşeală, — λέμβου slaiu.
ἐπενδύτης (ὁ) pardesiu.
ἐπενδύω v. a căptuşì, a blănì.
ἐπενέργεια (ἡ) acţiune, influenţă, înrâurire.
ἐπενεργῶ v. a lucrà, a influenţà, a înrâurì.
ἐπεξεργάζομαι v. a (pre)lucrà, a prefface, a terminà, a elaborà.
ἐπεξεργασία (ἡ) prefacere, terminare, elaborare, prelucrare.
ἐπεξηγηματικός, ἡ, όν adj. explicativ.
ἐπεξήγησις (ἡ) explicaţie.
ἐπεξηγῶ v. a explicà.
ἐπέπρωτο v. imper. erà scris, fatal.
ἐπέραστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. binevoitor, amabil.
ἐπερείδω v. a răzimà.
ἐπέρχομαι v. a venì pe deasupra, a se întâmplà, a se petrece | Mil. a atacà, a se arunçà asupra.
ἐπερώτησις (ἡ) interpelare | Jur. interogator.
ἐπερωτῶ v. a interpelà | Jur. a interogà.
ἐπέτειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. anual. || ἡ —ος subst. aniversară.
ἐπετηρίς (ἡ) aniversară vez. ἐπέτειος.
ἐπευφημία (ἡ) aclamare.
ἐπευφημῶ v. a aclamà.
ἐπεύχομαι v. a urà, a dorì.
ἐπέχω v. a ţine loc de.
ἐπηγκενίς (ἡ) Mar. podină.
ἐπήκοον (τὸ) în fr. εἰς — [πάντων] în auzul tuturor.
ἔπηλυς (ὁ, ἡ) —υ (τὸ) adj. venetic.
ἐπηρεάζω v. a înrâurì.
ἐπήρεια (ἡ) înrâurire, vază.
ἐπῃρμένος, η, ον part. îngâmfat, orgolios.
ἐπί prep. [cu genitiv] pe, în, însemnând locul şi timpul, — τῆς ἕδρας pe scaun, ἐφ'ἁμάξης în trăsură, — τοῦ Δουνάβεως pe Dunăre, ὁ — τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ministru de război | — τῆς καθόδου τῶν Δακῶν la descălecarea Dacilor. — δημοκρατίας sub republică, ὁ — τῶν τελετῶν cel însărcinat cu ceremonii, — ζωῆς în timpul vieţii. || cu dativ însemnând cauză, condiţie, fel, în, pe, pentru, — ἀγαθῷ τῆς πατρίδος pentru binele patriei, — τούτῳ înadins, — τῷ ὅρῳ cu condiţia, — λέξει cuvânt cu cuvânt, κατηγορεῖται — φόνῳ este acuzat de omor, τῷ ἐδάνεισα — ὑποθήκῃ i-am împrumutat pe ipotecă. || cu adjectiv însemnând mişcare, loc, mod, ἐφ'ἅπασαν τὴν γῆν peste tot pământul, — πενταετίαν timp de cinci ani, ἐφ'ὅσον câtă vreme, ὡς — τὸ πλεῖστον în cea mai mare parte, — τὰ χείρω înspre rău, — τὸ ἁπλούστερον mai deslușit, τὸ ἐπ'ἐμέ în ce mă priveşte.
ἐπίατρος (ὁ) Mil. medic maior.
ἐπιβάθρα (ἡ) îmbarcader.
ἐπιβαίνω v. a încălecà, a se suì, — ἁμάξης a sta în trăsură, — ἵππου a călărì, — πλοίου a fi pe bord.
ἐπιβάλλω v. a impune, a pune pe, — φόρον a impune, — ὅρκον a deferì jurământ, — ποινήν a aplicà o pedeapsă.
ἐπιβάρυνσις (ἡ) îngreunare, agravare.
ἐπιβαρυντικός, ἡ, όν adj. îngreunător, agravant. || —ῶς adv.
ἐπιβαρύνω v. a îngreunà, a împovărà, a agravà, a grevà | a deranjà, a importunà.
ἐπιβάτης (ὁ) —ις (ἡ) pasager.
ἐπιβεβαιῶ v. a confirmà.
ἐπιβεβαίωσις (ἡ) confirmare.
ἐπιβεβαιωτικός, ἡ, όν adj. confirmativ.
ἐπιβήτωρ (ὁ) armăsar.
ἐπιβιβάζω v. a îmbarcà.
ἐπιβίβασις (ἡ) îmbarcare.
ἐπιβιῶ v. a supravieţuì.
ἐπιβίωσις (ἡ) supravieţuire.
ἐπιβλαβής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. vătămător. || —ῶς adv.
ἐπιβλέπω v. a supraveghià.
ἐπίβλεψις (ἡ) supraveghiere.

ἐπιβλὴς (ὁ) zăvor, clanță.
ἐπιβλητέος, α, ον adj. de impus.
ἐπιβλητικὸς, ἡ, ὸν adj. arătos, impunător | imperios. || (τὸ) —ον subst. prestanță, înfățișare impunătoare. || —ῶς adv.
ἐπιβοηθητικὸς, ἡ, ὸν adj. auxiliar. || —ῶς adv. Jur. în subsidiar.
ἐπιβοηθῶ v. a asistà, a ajutà.
ἐπιβολὴ (ἡ) impunere, aplicare.
ἐπιβουλεύομαι v. a unelti, a complotà.
ἐπιβουλὴ (ἡ) pică, necaz.
ἐπίβουλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. viclean, perfid. || —ως adv. vicleneşte.
ἐπιβραβεύω v. a răsplătì.
ἐπιβράδυνσις (ἡ) întârziere.
ἐπιβραδύνω v. a întârzià.
ἐπιγαμία (ἡ) încuscrire.
ἐπίγαμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nubil, la vârsta de însurat.
ἐπιγαστρικὸς, ἡ, ὸν adj. Anat. epigastric.
ἐπιγάστριον (τὸ) Anat. epigastru.
ἐπίγειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pământesc.
ἐπιγίνομαι v. a venì pe deasupra, a se întâmplà.
ἐπιγλωττὶς (ἡ) Anat. epiglotă.
ἐπίγνωσις (ἡ) cunoştinţă intimă. || ἐν —ει adv. în cunoştinţă de cauză.
ἐπιγονάτιον (τὸ) genuchiere | Bis. bederniță.
ἐπιγονατὶς (ἡ) scurteică | Anat. rotulă.
ἐπίγονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. urmaş.
ἐπίγραμμα (τὸ) epigramă.
ἐπιγραμματικὸς, ἡ, ὸν epigramatic. || —ῶς adv.
ἐπιγραμματογράφος (ὁ) epigrafist.
ἐπιγραφὴ (ἡ) inscripție, — ἐπιστολῆς adresă, — καταστήματος firmă.
ἐπιγραφικὸς, ἡ, ὸν adj. epigrafic.
ἐπιγραφολόγος (ὁ) epigrafist.
ἐπιγραφοποιὸς (ὁ) zugrav de firme.
ἐπιγράφω v. a înscrie, a scrie adresă.
ἐπιδαψιλεύω v. a fi darnic, a cheltuì din belşug.
ἐπιδεικνύω v. a arătà.
ἐπιδεικτικὸς, ἡ, όν adj. ostentativ. || —ῶς adv.
ἐπιδεινῶ v. a agravà.
ἐπιδείνωσις (ἡ) agravare.
ἐπίδειξις (ἡ) ostentație, paradă.
ἐπιδεκτικὸς, ἡ, ὸν adj. susceptibil.
ἐπιδεκτικότης (ἡ) susceptibilitate.
*ἐπιδένω v. a legà, a înfășà, a pansà, a bandajà,
ἐπιδέξιος, α, ον adj. dibaciu, îndemânatec. || —ως adv.
ἐπιδεξιότης (ἡ) dibăcie, îndemânare.
ἐπιδερμικὸς, ἡ, ὸν adj. epidermic.
ἐπιδερμὶς (ἡ) pieliță, epidermă.
ἐπίδεσις (ἡ) înfășare, pansare.
ἐπιδεσμικὸς, ἡ, ὸν adj. înfășător, de pansament.
ἐπιδεσμολογία (ἡ) Chir. epidesmologie.
ἐπίδεσμος (ὁ) fașă, pansament, legătură, bandaj.
ἐπιδέχομαι v. a admite, a suferì, a primì, a fi susceptibil.
ἐπιδέω v. vez. ἐπιδένω.
ἐπιδημία (ἡ) epidemie.
ἐπιδημικὸς, ἡ, ὸν adj. epidemic.
ἐπιδημῶ v. a stà provizoriu.
ἐπιδιαθήκη (ἡ) codicil.
ἐπιδίδω v. a dedà, a remite, a face progrese, — εἰς τὴν ζωγραφικὴν a aveà talent pentru pictură. || —ομαι a se dedà.
ἐπιδικάζω v. a adjudecà.
ἐπιδίκασις (ἡ) adjudecare.
ἐπίδικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. litigios, contestabil.
*ἐπιδιορθώνω v. a drege, a reparà.
*ἐπιδιόρθωσις (ἡ) dres, reparație.
*ἐπιδιορθωτὴς (ὁ) reparator.
ἐπιδιφριὰς (ἡ) amnar, loitret.
ἐπιδιώκω v. a urmărì, a stărui.
ἐπιδίωξις (ἡ) urmărire, stăruință.
ἐπιδοκιμάζω v. a aprobà, a încuviințà.
ἐπιδοκιμασία (ἡ) aprobare, încuviințare.
ἐπιδοκιμαστικὸς, ἡ, ὸν adj. aprobător, încuviințător. || —ῶς adv.
ἐπίδομα (τὸ) apanaj.
ἐπίδοξος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. prezumptiv.
ἐπιδόρπια (τὰ) desert.
ἐπίδοσις (ἡ) remitere | record | Jur. — ἀγωγῆς introducere de acțiune.
ἐπιδοτέος, α, ον adj. de remis, de dat.
ἐπιδοτήριον (τὸ) dovadă de remitere cidulă.

ἐπίδρασις (ἡ) influenţă, înrâurire.
ἐπιδρομεὺς (ὁ) năvălitor.
ἐπιδρομή (ἡ) năvală.
ἐπίδρομον (τὸ) Mar. bum.
ἐπίδρομος (ὁ) ochiu [de plasă] | Mar. brigantină.
ἐπιδρῶ v. a înrâurì, a influenţà.
ἐπιείκεια (ἡ) îngăduinţă, indulgenţă, clemenţă.
ἐπιεικὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. îngăduitor, indulgent. || —ῶς adv.
ἐπίζηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj de râvnit, de invidiat. || —ως adv.
ἐπιζήμιος (ὁ, ἡ) – ον (τὸ) adj. dăunător, păgubitor. || —ως adv.
ἐπιζήτησις (ἡ) căutare.
ἐπιζήτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. căutat ·vez. περιζήτητος.
ἐπιζητῶ v. a căutà.
ἐπιζύγωμα (τὸ) zăvor.
ἐπιζῶ v. a supravieţui.
ἐπιζωοτία (ἡ) epizootie.
ἐπιθαλάμιον (τὸ) oraţie.
ἐπιθαλαμωδία (ἡ) colăcărit.
ἐπιθαλαμωδὸς (ὁ) colăcar.
ἐπιθαλαμωδῶ v. a colăcărì.
ἐπιθαλάσσιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. maritim.
ἐπιθανάτιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. mortuar.
ἐπιθάνατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. muribund.
ἐπίθεσις (ἡ) aplicare | punere | Mil. atac, ofensivă.
ἐπιθετικὸς, ἡ, ὸν adj. ofensiv | Gram. ca adjectiv. || —ῶς adv.
ἐπίθετον (τὸ) adjectiv.
ἐπιθέτω v. a (supra)pune, a pune pe.
ἐπιθεώρησις (ἡ) inspecţie | revistă.
ἐπιθεωρητὴς (ὁ) inspector.
ἐπιθεωρῶ v. a inspectà | a vizà.
ἐπιθυμητικὸς, ἡ, ὸν adj. poftitor, râvnitor, doritor.
ἐπιθυμητὸς, ἡ, ὸν adj. [de] dorit. || τὸ —ὸν subst. deziderat.
ἐπιθυμία (ἡ) dorinţă, dor.
ἐπίθυμον (τὸ) Bot. întorţel.
ἐπιθυμῶ v. a dorì, a pofti, a râvnì.
ἐπιθωράκιον (τὸ) corsaj.
ἐπικάθημαι v. a şedeà, a sta pe.
ἐπικαθίζω v. a aşezà pe.
ἐπίκαιρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. priincios, oportun. || —ως adv. || τὸ—ον subst. pont, ţanc.
ἐπικαλοῦμαι v. a invocà, a citâ | a se supranumì.
ἐπικαλύμαυχον (τὸ) camilafcă.
ἐπικάλυμμα (τὸ) învelitură.
ἐπικαλύπτω v. a acoperì.
ἐπικαμπὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cârjoiat.
ἐπικαρπία (ἡ) uzufruct.
ἐπικαρποῦμαι v. a aveà uzufruct.
ἐπικαρπωτὴς (ὁ) uzufructuar.
ἐπικαταβολὴ (ἡ) Joc. mazù.
ἐπικαταλλαγὴ (ἡ) agio, baş.
ἐπικατάρατος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. blestemat.
ἐπίκειμαι v. a fi aşezat. || imper. —ται e în apropiere, e iminent, ameninţă.
ἐπικερδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. bănos, lucrativ. || —ῶς adv.
ἐπικεφαλὶς (ἡ) titlu, antet, adresă.
ἐπικήδειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. funerar, de înmormântare.
ἐπικήρυξις (ἡ) punere la preţ.
ἐπικηρύττω v. a pune la preţ.
ἐπικίνδυνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. periculos, primejdios. || —ως adv.
ἐπίκλειστρον (τὸ) supapă, valvă.
ἐπίκληρος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. al moşteni.
ἐπίκλησις (ἡ) invocare.
ἐπικλινὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. povârnit, aplecat, inclinat. || —ῶς adv.
ἐπίκλιντρον (τὸ) sofà.
ἐπικοινωνία (ἡ) comunicaţie.
ἐπικοινωνῶ v. a comunicà.
ἐπικόλλημα (τὸ) tablă, furnir.
ἐπικόλλησις (ἡ) lipire cu cleiu.
ἐπικολλῶ v. a lipì cu cleiu.
ἐπικόμειον (τὸ) toşcă, vez. κομπόδεμα.
ἐπικὸς, ἡ, ὸν adj. epic.
ἐπικόσμησις (ἡ) înfrumuseţare, împodobire.
ἐπικοσμῶ v. a înfrumuseţà, a împodobì.
ἐπικουρία (ἡ) ajutor, întărire.
ἐπικουρικὸς, ἡ, ὸν adj. întăritor.
ἐπικούριος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. epicuric.
ἐπίκουρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ajutor, de întărire, întăritor.
ἐπίκρανον (τὸ) Anat. epicran.
ἐπικράτεια (ἡ) stat, împărăţie.

ἐπικρατὴς (ὁ, ἡ)—ές (τὸ) adj. precumpănitor.
ἐπικράτησις (ἡ) precumpănire.
ἐπικρατίς (ἡ) basmà, savan.
ἐπικρατῶ v. a precumpănì, a predominà.
ἐπικρέμαμαι v. a atârnà.
ἐπίκριμα (τὸ) Jur. ordonanță.
ἐπικρίνω v. a criticà, a recenzà.
ἐπίκρισις (ἡ) critică, recenzie.
ἐπικριτέος, α, ον adj. criticabil.
ἐπικριτὴς (ὁ) critic, recenzor.
ἐπικρότησις (ἡ) aprobare, încuviințare.
ἐπικροτῶ v. a aprobà, a încuviință.
ἐπίκρουσις (ἡ) Med. percuție.
ἐπικρουστὴρ (ὁ) Mil. focos.
ἐπικρούω v. a percutà.
ἐπικτηνίατρος (ὁ) veterinar șef.
ἐπίκτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) ad. dobândit, căpătat.
ἐπικύησις (ἡ) Med suprafetație.
ἐπικυριαρχία (ἡ) suzeranitate.
ἐπικυριαρχικὸς, ἡ, ὸν adj. de suzeran.
ἐπικυρίαρχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. suzeran.
ἐπικυρῶ v. a confirmà, a ratificà, a învestì, a legalizà, a vizà, a sancționà.
ἐπικύρωσις (ἡ) confirmare, ratificare, învestire, legalizare, vizã.
ἐπικυρωτέος, α, ον adj. de confirmat, de ratificat, de învestit, de legalizat, de vizat.
ἐπικυρωτικὸς, ἡ, ὸν adj. confirmativ.
ἐπικυφώνιον (τὸ) Harn. sul.
ἐπιλαβὴ (ἡ) prehensiune.
ἐπιλαμβάνομαι v. a întreprinde.
ἐπιλανθάνομαι v. a uità.
ἐπίλαρχος (ὁ) maior de cavalerie.
ἐπιλαχὼν, οῦσα, ὸν part. suplinitor.
ἐπιλέγω v. a vorbì în urmă, a replicà. || —ομαι a se supranumì.
ἐπιλείπω v. a lipsì.
ἐπίλεκτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ales, de elită.
ἐπιληπτικὸς ἡ, ὸν adj. epileptic.
ἐπιλήσμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. uituc.
ἐπιληψία (ἡ) epilepsie.
ἐπιλήψιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. reprehensibil. || —ως adv.
ἐπιλογὴ (ἡ) opțiune.
ἐπίλογος (ὁ) epilog, peroratie.
ἐπίλοιπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. rămas, cel ce rămâne. || τὸ —ον subst. restul, rămășiță.
ἐπιλοχίας (ὁ) sergent-major.
ἐπιλόχιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. puerperal.
ἐπίλυσις (ἡ) soluțiune, — ἀναφορᾶς rezoluție.
ἐπιλύχνιον (τὸ) abajur.
ἐπιλύω v. a soluționà, a rezolvà, a deslegà.
ἐπιμάνικα (τὰ) Bis. mânecări; rucavițe.
ἐπιμαρτυρῶ v. a confirmà | a mărturisì.
ἐπιμαχία (ἡ) alianță defensivă.
ἐπιμέλεια (ἡ) sârguință, silință.
ἐπιμελὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. sârguitor, silitor. || —ῶς adv.
ἐπιμελητάρχης (ὁ) sluger, intendent
ἐπιμελητεία (ἡ) Mil. intendență. [șef.
ἐπιμελητεύω v. a fi intendent.
ἐπιμελητήριον (τὸ) intendență, — ἐμπορικὸν cameră de comerț.
ἐπιμελητὴς (ὁ) econom, supraveghetor | Mil. intendent | — ἐπισκοπῆς dichiu, — σχολείου repetitor | chestor.
ἐπιμελοῦμαι v. a îngriji, a se sârguì.
ἐπίμεμπτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. imputabil.
ἐπιμένω v. a stăruì, a insistà. [tabil.
ἐπιμερίζω v. a împărți.
ἐπιμερισμὸς (ὁ) împărțire.
ἐπιμεριστικὸς, ἡ, ὸν adj. împărțitor, distributiv.
ἐπίμετρον (τὸ) culme, ὡς — colac peste pupăză.
ἐπιμήθεια (ἡ) gândire întârziată.
ἐπιμηθὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. cel ce se gândește târziu.
ἐπιμήκης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. prelung, longitudinal.
ἐπιμηκύνω v. a prelungì.
ἐπιμιξία (ἡ) amestecătură, corcitură.
ἐπιμίσγω v. a corcì.
ἐπιμίσθιον (τὸ) diurnă.
ἐπιμνημόσυνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. comemorativ.
ἐπιμονὴ (ἡ) stăruință, cerbicie, insistență.

ἐπίμονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. stăruitor, cerbicos.
ἐπίμορτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cultivator în dijmă.
ἐπίμοχθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. obositor, laborios.
ἐπιμύθιον (τὸ) morala fabulei.
ἐπίνειον (τὸ) port.
ἐπίνευσις (ἡ) consimţimânt.
ἐπινεύω v. a consimţì, a se învoi.
ἐπινόημα (τὸ) şi
ἐπινόησις (ἡ) născocire, iscodeală.
ἐπινομία (ἡ) suhat.
ἐπινόμιον (τὸ) ierbărit.
ἐπινομίς (ἡ) safteà.
ἐπινοῶ v. a născocì, a iscodi.
ἐπινώτιον (τὸ) şal.
ἐπίξανθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vulpiu.
ἐπιξέω v. a răzui, a râcâi, a scărpinà.
ἐπίξηνον (τὸ) buştean.
ἐπιορκία (ἡ) sperjur.
ἐπίορκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. sperjur.
ἐπιορκῶ v. a jurà falş, a fi sperjur.
ἐπίουρος (ὁ) cocoş (al osiei).
ἐπιούσιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de toate zilele.
ἐπίπαγος (ὁ) pojghiţă, poleiu | — ζωμοῦ pieliţă.
ἐπιπάσσω v. a poşpăi, a presărà.
ἐπιπεδογράφος (ὁ) planigraf.
ἐπιπεδομετρία (ἡ) planimetrie.
ἐπιπεδόμετρον (τὸ) planimetru.
ἐπίπεδος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. neted, şes. || τὸ —ον subst. plan, neteziş.
ἐπιπεδόσφαρα (ἡ) mapamond.
ἐπιπεδῶ v. a obli, a netezi.
ἐπιπέδωσις (ἡ) netezire.
ἐπιπίπτω v. a se repezì, a se năpustì.
ἐπίπλαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. prefăcut.
ἐπιπλέκω v. a complicà, a încurcà.
ἐπιπλέον adv. şi mai mult.
ἐπιπλεύσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. flotabil.
ἐπίπλευσις (ἡ) plutire.
ἐπιπλέω v. a plutì, a flotà.
ἐπιπληκτικός, ἡ, όν adj. dojenitor.
ἐπίπληξις (ἡ) dojană, mustrare.
ἐπιπλήττω v. a dojenì, a mustrà.
ἐπιπλοκή (ἡ) complicaţie.
ἐπίπλοον (τὸ) prapur, epiploon.
ἐπιπλοποιεῖον (τὸ) fabrică de mobile.
ἐπιπλοποιία (ἡ) fabricaţiune de mobile.
ἐπιπλοποιός (ὁ) fabricant de mobile.
ἐπιπλοπωλεῖον (τὸ) magazin cu mobile.
ἐπιπλοπώλης (ὁ) vânzător de mobile.
*ἐπιπλοστρώνω v. a tapiţà.
*ἐπιπλόστρωσις (ἡ) tapiţerie.
*ἐπιπλοστρωτής (ὁ) tapiţer.
ἐπίπλους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. gata de navigat.
*ἐπιπλώνω v. a mobilà. || —μένος part. mobilat.
ἐπιπλωσις (ἡ) mobilare.
ἐπιπνέω v. a suflà, a inspirà.
ἐπίπνοια (ἡ) Bis. inspirare.
ἐπιποθῶ v. a dorì.
ἐπιπολάζω v. a abundà, a fi în belşug | vez. ἐπιπλέω.
ἐπιπόλαιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. uşuratec, superficial. || —ως adv.
ἐπιπολαιότης (ἡ) uşurătate, superficialitate.
ἐπίπονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. penibil, obositor. || —ως adv.
ἐπιπρηστήν (ὁ) prior vez. φιμάρι.
ἐπιπρόσθετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. adăogat de asupra, adiţional.
ἐπιπροσθετῶ v. a adiţionà.
ἐπιπρόσθησις (ἡ) oprire din drum, interceptare.
ἐπιπροσθῶ v. a oprì din drum, a interceptà.
ἐπίπτωμα (τὸ) capac.
ἐπιρραβδοφορῶ v. a hâşâì.
ἐπιρράπτω v. a coase pe.
ἐπιρρεπής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. aplecat, pornit. || τὸ—ές subst. pornire.
ἐπίρρημα (τὸ) adverb.
ἐπιρρηματικός, ἡ, όν adj. adverbial.
ἐπιρρίνιον (τὸ) Harn. botar.
ἐπιρρίπτω v. a aruncà pe | a atribuì, a imputà.
ἐπιρροή (ἡ) înrâurire.
ἐπιρρωνύω v. a întărì.
ἐπίρρωσις (ἡ) întărire.
ἐπισαίρω v. a se rânji.
ἐπίσαξις (ἡ) înşeoare.
ἐπισάττω v. a înşeuà.
ἐπισείω v. a ridicà ceva pentru a lovì.
ἐπισείων (ὁ) flamură.
ἐπίσημα (τὸ) cotă.

ἐπισημαίνω v. a marcà | Mil. a reperà.
ἐπισημειῶ v. a notà pe margine, a apostilà.
ἐπισημείωσις (ἡ) adnotaţie, apostilă.
ἐπισημοποιῶ v. a oficializà.
ἐπίσημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. oficial, autorizat, solemn, însemnat, distins. || οἱ —οι subst. notabilii, fruntaşii. || —ως adv.
ἐπισημότης (ἡ) oficialitate, solemnitate.
ἐπίσης adv. asemenea.
ἐπισιτίζω v. a aprovizionà.
ἐπισίτιος (ὁ) ucenic.
ἐπισιτισμὸς (ὁ) aprovizionare.
ἐπισκάπτω v. a semănà.
ἐπισκεπτήριον (τὸ) carte de vizită.
ἐπισκέπτης (ὁ) —ρια (ἡ) vizitator.
ἐπισκέπτομαι v. a vizità, a face vizită.
ἐπισκευάζω v. a reparà, a drege.
ἐπισκευὴ (ἡ) reparaţiune, dregere.
ἐπίσκεψις (ἡ) vizită.
ἐπισκιάζω v. a (ad)umbrì, a întunecà.
ἐπισκίασις (ἡ) adumbrire, întunecare.
ἐπισκοπεία (ἡ) episcopat.
ἐπισκοπὴ (ἡ) episcopie, diocezà.
ἐπισκόπησις (ἡ) inspecţiune, cercetare.
ἐπισκοπικὸς, ἡ, ὸν adj. episcopal, diocezan.
ἐπίσκοπος (ὁ) episcop.
ἐπισκοπῶ v. a inspectà, a cercetà.
ἐπισκοτίζω v. a umbrì, a întunecà.
ἐπισκότισις (ἡ) adumbrire, întunecare.
ἐπισπάδην adv. de-a dușca.
ἐπισπαστικὸς, ἡ, ὸν adj. Med. revulsiv.
ἐπισπεύδω v. a grăbì, a accelerà, a precipità, a pripì.
ἐπίσπευσις (ἡ) grăbire, pripire.
ἐπισπορὰ (ἡ) semănatul din nou.
ἐπισπῶ v. a atrage | Med. a provocà revulsiune.
ἐπισταθμευσις (ἡ) cantonament, cantonare.
ἐπισταθμεύω v. a cantonà.
ἐπίσταθμος (ὁ) conăcar.
ἐπίσταμαι v. a cunoaşte bine.
ἐπισταμένως adv. cu băgare de seamă.
ἐπίσταξις (ἡ) Med. epistaxă, emoragie din nas.
ἐπιστασία (ἡ) supraveghiere.
ἐπιστάτης (ὁ) supraveghietor.
ἐπιστατῶ v. a supraveghià.
ἐπιστεγάζω v. a acoperì, a învelì.
ἐπιστέγασμα (τὸ) învelitură.
ἐπίστεγον (τὸ) [ἀμάξης] coviltir.
ἐπιστέλλω v. a scrie, a corespunde (în scris).
ἐπιστίφω v. a încoronà | a împodobì | a terminà cu succes,
ἐπιστήθιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. intim, —οι φίλοι prieteni la cataramă. || τὸ —ον subst. pieptar.
ἐπιστήμη (ἡ) ştiinţă.
ἐπιστημονικὸς, ἡ, ὸν adj. ştiinţific. || —ῶς adv. ştiinţificeşte.
ἐπιστημοσύνη (ἡ) ştiinţă.
ἐπιστήμων (ὁ) om de ştiinţă, savant, învăţat.
ἐπιστήριγμα (τὸ) reazăm, propteà.
ἐπιστηρίζω v. a răzimà, a proptì.
ἐπιστολάριον (τὸ) epistolar, călăuză de redactat scrisori.
ἐπιστολὴ (ἡ) scrisoare, epistolă.
ἐπιστολικὸς, ἡ, ὸν adj. de scrisori, epistolar.
ἐπιστόλιον (τὸ) mică scrisoare.
ἐπιστολογραφία (ἡ) corespondenţă.
ἐπιστολογράφος (ὁ) ţiitor de corespondenţă.
ἐπιστολογραφῶ v. a ţine corespondenţă.
ἐπιστόμιον (τὸ) supapă, capac, — φρέατος colac.
ἐπιστράτευσις (ἡ) mobilizare.
ἐπιστρατεύω v. a mobilizà.
ἐπίστρατος (ὁ) mobilizat, mobilizabil.
ἐπιστρέφω v. a restituì | a se înapoià, a se reîntoarce.
ἐπιστοφὴ (ἡ) întoarcere, înapoiere | retur.
ἐπίστρωμα (τὸ) cuvertură (de pat).
ἐπιστρωνύω v. şi
*ἐπιστρώνω v. a tapiţà.
ἐπίστρωσις (ἡ) căptuşeală, tapiţerie.
ἐπιστύλιον (τὸ) Arh. arhitravă.
ἐπισυμβαίνω v. a se întâmplà pe lângă
ἐπισυνάπτω v. a alăturà. [celelalte.
ἐπίσυρμα (τὸ) trenă.
ἐπισύρω v. a atrage.
ἐπισφαγὶς (ἡ) Anat. şiră.
ἐπισφαλὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nesigur. || —ῶς adv.
ἐπισφραγίζω v. a pecetluì.

ἐπισφράγισις (ἡ) pecetluire.
ἐπίσχεσις (ἡ) reţenţiune.
ἐπίσχετρον (τὸ) clempuş.
ἐπισώρευσις (ἡ) îngrămădire, vrăfuire, cumul.
ἐπισωρεύω v. a îngrămădi, a vrăfui, a cumulà.
ἐπίσωτρον (τὸ) C. F. bandaj.
ἐπιταγὴ (ἡ) mandat, — χρηματικὴ cec.
ἐπιτακτικὸς, ἡ, ὸν adj. poruncitor, imperios. || —ῶς adv.
ἐπίτακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. rechiἐπίταξις (ἡ) rechiziţie. [ziţionat.
ἐπίτασις (ἡ) intensitate.
ἐπιτάσσω v. a ordonà | a rechiziţionà.
*ἐπιταυτοῦ adv. exprés, dinadins.
ἐπιτάφιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. funerar, de înmormântare, — ὕμνος prohod. || ὁ —ος subst. Bis. epitaf.
ἐπιτάχυνσις (ἡ) iuţire, accelerare, grăbire.
ἐπιταχύνω v. a iuţì, a accelerà, a
ἐπιτεγὶς (ἡ) coardă, martac. [grăbì.
ἐπιτείνω v. a mărì, a sporì, a întărì.
ἐπιτελάρχης (ὁ) şef de stat major.
ἐπιτελεῖον (τὸ) stat major, ştab.
ἐπιτέλεσις (ἡ) îndeplinire, împlinire, săvârşire.
ἐπιτελὴς (ὁ) ofiţer de stat major.
ἐπιτελικὸς, ἡ, ὸν adj. de stat major.
ἐπιτελῶ v. a îndeplinì, a împlinì, a săvârşì.
ἐπίτευξις (ἡ) obţinere, reuşită.
ἐπιτήδειος, α, ον adj. priceput, îndemânatic, dibaciu, destoinic. || —ως
ἐπίτηδες adv. exprés, dinadins. [adv.
ἐπιτήδευμα (τὸ) meserie, meşteşug, φόρος —τος patentă.
ἐπιτηδευματίας (ὁ) meseriaş.
ἐπιτηδεύομαι v. a se pricepe, a fi îndemânatic | a fi afectat, a se prefface.
ἐπιτήδευσις (ἡ) prefăcătorie, afectaţie.
ἐπιτήρησις (ἡ) supraveghere.
ἐπιτηρητὴς (ὁ) supraveghetor.
ἐπιτηρητικὸς, ἡ, ὸν adj. de supraveἐπιτηρῶ v. a supravegheà. [ghere.
ἐπιτίθημι v. a suprapune. || —εμαι a atacà.
ἐπιτίμησις (ἡ) dojană, mustrare.
ἐπιτιμητικὸς, ἡ, ὸν adj. dojenitor.
ἐπιτίμιον (τὸ) pedeapsă vez. πρόστιμον.
ἐπίτιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. onorific.
ἐπιτιμῶ v. a dojeni, a mustrà.
ἐπιτόκιον (τὸ) dobândă compusă.
ἐπίτοκος (ἡ) gata să nască.
ἐπιτολὴ (ἡ) răsăritul stelelor.
ἐπιτομεὺς (ὁ) prescurtător.
ἐπιτομὴ (ἡ) prescurtare, rezumat.
ἐπίτομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. prescurtat.
ἐπιτόνιον (τὸ) cheie de vioară.
ἐπίτονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. întins,
ἐπιτοξὶς (ἡ) babă a arcului). [tare.
ἐπιτόπιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. local. || — ως adv. pe loc.
ἐπίτραγος (ὁ) [ἀμπέλου] coardă.
ἐπιτραπέζιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. al mesei, —α σκεύη veselă.
ἐπιτραχήλιον (τὸ) orar, patrafir, — βραχὺ schir.
ἐπιτρέπω v. a îngădui, a da voie, a permite.
ἐπιτρίβω v. a frecà, a fricţionà.
ἐπίτριψις (ἡ) fricţie.
ἐπιτροπεία (ἡ) intendenţă | Jur. tutelă.
ἐπιτροπεύω v. a fi tutore.
ἐπιτροπὴ (ἡ) comisie, curatelă, epitropie.
ἐπιτροπικὸς, ἡ, ὸν adj. al procuratorului, al tutorului. || τὸ —ὸν subst. [act de] procură. || — ῶς adv. prin procură.
ἐπίτροπος (ὁ) epitrop | intendent | tutore | procurator.
ἐπιτροχάδην adv. în grabă.
ἐπιτυγχάνω v. a reuşì | a isbutì | a nemerì.
ἐπιτύμβιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. funerar, al mormântului. || —ον (τὸ) subst. inscripţie funerară.
ἐπιτυχὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. reuşit, nimerit, cu succes. || —ῶς adv.
ἐπιτυχία (ἡ) reuşită, izbândă.
ἐπιφαίνομαι v. a apărea, a se arătà, a se ivì.
ἐπιφάνεια (ἡ) suprafaţă, nivel, κατ' —αν în aparenţă, ἀνώμαλος —α scofală.
ἐπιφανὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. însemnat, celebru, ilustru. || —ῶς adv. în chip strălucit.

ἐπιφατνίδιον (τὸ) grătar (de ieslă).
ἐπιφέρω v. a aduce | a produce, a pricinui.
ἐπίφθονος (ὁ, ἡ) -- ον (τὸ) adj. de invidiat.
ἐπίφοβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de te-
ἐπιφοίτησις (ἡ) Bis. scoborîre. [mut.
ἐπιφοιτῶ v. a scoborî.
ἐπιφορὰ (ἡ) suprataxă, Med. epiforă.
ἐπιφορτίζω v. a însărcinà.
ἐπιφυὰς (ἡ) mlada.
ἐπιφυλακτικὸς, ἡ, ὸν adj. rezervat.
ἐπιφυλακτικότης (ἡ) rezervă.
ἐπιφύλαξις (ἡ) rezervă.
ἐπιφυλάττω v. a rezervà. || —ομαι a-şi rezervà.
ἐπιφυλλιδογραφία (ἡ) foiletonism.
ἐπιφυλλιδογράφος (ὁ) foiletonist.
ἐπιφυλλίζω v. a cârceià.
ἐπιφυλλὶς (ἡ) cârcel | foileton.
ἐπίφυσις (ἡ) Anat. epifiză.
ἐπιφώνημα (τὸ) Gram. interjecţie.
ἐπιφώνησις (ἡ) exclamaţie.
ἐπιφωνῶ v. a exclamà.
ἐπιχαίρω v. a se bucurà.
ἐπιχαλικῶ v. a balastrà, a împietrì.
ἐπίχαρις (ὁ, ἡ) — ι (τὸ) adj. graţios, plăcut, amabil. || —ίτως adv.
ἐπίχειρα (τὰ) pedeapsă, răsplată.
ἐπιχείρημα (τὸ) argument.
ἐπιχειρηματίας (ὁ) antreprenor.
ἐπιχειρηματικὸς, ἡ, ὸν adj. argumentator | întreprinzător.
ἐπιχειρηματικότης (ἡ) spirit întreprinzător.
ἐπιχειρηματολογῶ v. a argumentà.
ἐπιχείρησις (ἡ) întreprindere.
ἐπίχειρον (τὸ) recompensă, plată.
ἐπιχειρῶ v. a întreprinde, a încercà.
ἐπιχέω v. a vărsà pe.
ἐπιχιτώνιον (τὸ) camizolă.
ἐπιχόλερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. contaminat de holeră.
ἐπιχορήγησις (ἡ) subvenţie, — βασιλικὴ listă civilă.
ἐπιχορηγῶ v. a subvenţionà.
ἐπίχρισις (ἡ) lipitură, tencueală.
ἐπίχριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lipit,
ἐπιχρίω v. a lipì, a tencuì. [tencuit.
ἐπίχρυσος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. poleit.
ἐπιχρυσῶ v. a polei.
ἐπιχρύσωσις (ἡ) poleială.
ἐπιχρυσωτὴς (ὁ) poleitor.
ἐπιχώστης (ὁ) estompă.
ἐπιχωματῶ v. a face terasament.
ἐπιχωμάτωσις (ἡ) rambleu, terasament.
ἐπιχώριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. indi-
ἐπίψαυσις (ἡ) atingere. [gen, local.
ἐπιψαύω v. a atinge (uşor).
ἐπιψηφίζω v. a votà.
ἐπιψήφισις (ἡ) votare.
*ἐπιψωμίζω v. a hrănì cu fărâmiţa.
ἐπιὼν, οῦσα, ὸν part. următor. | — οῦσα (ἡ) ziua de mâine.
ἐποικίζω v. a colonizà.
ἐποικισμὸς (ὁ) colonizare.
ἐποικοδόμησις (ἡ) clădire, edificare.
ἐπικοδομητικὸς, ἡ, ὸν adj. întăritor, edificant.
ἐποικοδομῶ v. a clădi pe, a edificà.
ἔποικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. colonist.
ἕπομαι v. a urmà, a venì în urmă. || —εται imper. urmează, rezultă.
ἑπόμενος, η, ον part. următor. || (ἡ) — η subst. ziua următoare. || —ως adv. prin urmare, deci.
ἐπονείδιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ruşi-
ἐπονομάζω v. a supranumi. [nos.
ἐποποιΐα (ἡ) epopee.
ἐποποιὸς (ὁ) poet epic.
ἐποπτεία (ἡ) supraveghere.
ἐποπτεύω v. a supravegheà.
ἐπόπτης (ὁ) supraveghetor, inspector.
ἔπος (τὸ) vorbă, cuvânt, ἅμ' — ἅμ' ἔργον zis şi făcut | poezie.
ἐπουλὶς (ἡ) Med. ipertrofia gingiei.
ἐπουλῶ v. a cicatrizà.
ἐπούλωσις (ἡ) cicatrizare.
ἐπουλωτικὸς, ἡ, ὸν adj. cicatrizant.
ἐπουράνιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ceresc.
ἐπουσιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. secundar, accesoriu. || —ῶς adv.
ἐποφθαλμιῶ v. a năzuì, a râvnì.
ἔποχα (τὰ) Harn. chingă.
ἐποχεὺς (ὁ) opritoare, — κλωστηρίου zatcă.
ἐποχὴ (ἡ) epocă, sezon, anotimp.
ἐποχλεὺς (ὁ) [ἁμάξης] rac.
ἐποχοῦμαι v. a fi în trăsură.
ἔποψ (ὁ) Zool. pupăzà.
ἔποψις (ἡ) vedere, privire, aspect.
ἑπτὰ num. şapte

ἑπτάγωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu şapte colţuri, eptagon.
ἑπτάεδρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu şapte laturi, eptaedru.
ἑπταετής, ες. ές adj. de şapte ani.
ἑπταετία (ἡ) răstimp de şapte ani.
ἑπταήμερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de şapte zile. ‖ τὸ — ον subst. săptămână.
ἑπτάκις adv. de şapte ori.
ἑπτακόσιοι, αι, α adj. şapte sute.
ἑπτακοσιοστός, ή, όν adj. al şapte sutelea.
ἑπτάλοφος (ἡ) [oraş] cu şapte dealuri.
ἑπταμελής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cu şapte membri.
ἑπταμερής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cu şapte părţi.
*ἑπταμηνιάτικος, η, ον şi
ἑπτάμηνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de şapte luni. ‖ (τὸ) — ον răstimp de şapte luni.
ἑπταπλασιάζω v. a înseptì, a multiplicà de şapte ori.
ἑπταπλάσιος, α, ον adj. înseptit.
ἑπτάπλευρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu şapte laturi.
ἑπταπλοῦς, ῆ, οῦν adj. vez. ἑπταπλάσιος.
ἑπτάτομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu şapte volume.
ἑπτάφωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu şapte lumini.
*ἑπτάψυχος, η, ον adj. cu şapte suflete | rezistent, forte.
ἑπτάωρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de şapte ori.
ἐπωάζω v. a clocì, a puì.
ἐπώασις (ἡ) clocitură | Med. incubaţie.
ἐπωαστήρ (ὁ) clocitoare.
ἐπωδή (ἡ) descântătură | refren.
ἐπωδός (ἡ) refren.
ἐπῳδός (ὁ) descântător.
ἐπώδυνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. dureros.
ἐπωλῶ v. a îmbrâncì.
ἐπώμιον (τὸ) broboadă, şal | — τεμάχιον ὑποκαμίσου platcă.
ἐπωμίς (ἡ) epolet, spaletă.
ἐπώνιον (τὸ) dăruitul.
ἐπωνυμία (ἡ) supranume, firmă.
ἐπώνυμον (τὸ) supranume, nume de familie.
ἐπώστης (ὁ) [βαρελίου] păpuşă.
ἐπωτίς (ἡ) Mar. gruia ancorei.
ἐπωφελής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. priincios, avantajos. ‖ — ῶς adv.
ἐπωφελοῦμαι v. a se fososì, a trage folos, a profità.
ἐρανίζομαι v. a compilà | a se documentà.
ἐράνισμα (τὸ) compilaţie.
ἐρανιστής (ὁ) compilator.
ἐρανιστικός, ή, όν adj. al compilaţiei.
ἔρανος (ὁ) colectă, cotizaţie, chetă, lista de subscripţie.
ἐρασιτέχνης (ὁ) amator, diletant.
ἐρασιτεχνία (ἡ) diletantism.
ἐράσμιος, α, ον adj. amabil.
ἐρασμιότης (ἡ) amabilitate.
ἐραστής (ὁ) amant | iubit(or).
ἐρατεινός, ή, όν adj. vez. ἐράσμιος.
ἐργάζομαι v. a lucrà, a munci.
ἐργαλειοθήκη (ἡ) trusă.
ἐργαλεῖον (τὸ) sculă, unealtă, instrument.
*ἐργαλειός (ὁ) războiu.
ἐργασία (ἡ) lucru, lucrare, muncă, treabă.
ἐργάσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de lucru.
ἔργασμα (τὸ) tăbăceală, argăsit.
*ἐργαστηριάρχης (ὁ) prăvăliaş.
*ἐργαστήριον (τὸ) prăvălie | laborator.
ἐργάτης (ὁ) — ις (ἡ) muncitor.
ἐργατικός, ή, όν adj. muncitoresc | harnic. ‖ *ὁ — ὸς subst. muncitor.
ἐργατικότης (ἡ) hărnicie.
ἐργατόκρανον (τὸ) Mar. coroana scripetului.
**ἐργένης (ὁ) neînsurat, burlac.
ἐργοδηγός (ὁ) conductor, — ὁδοποιΐας picher.
ἐργοδιώκτης (ὁ) muncitor, cel ce umblă după muncă.
ἐργοδοτῶ v. a procurà muncă.
ἐργολαβία (ἡ) antrepriză | *flirt.
ἐργολαβικός, ή, όν adj. al antreprizei. ‖ — ῶς adv. în antrepriză.
ἐργολάβος (ὁ) antreprenor.
ἐργολιψία (ἡ) vez. ἐργολαβία.
ἔργον (τὸ) lucrare, lucru, muncă, καὶ ἀναγκαστικὰ — α muncă silnică, εἶναι εὐχῆς — este de dorit | profesiune.
ἐργοστασιάρχης (ὁ) fabricant.
ἐργοστάσιον (τὸ) fabrică.

ἐργοτάξιον (τὸ) şantier.
ἐργόχειρον (τὸ) lucru manual.
ἐργώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. greu de făcut, de lucrat, dificil.
ἐρέα (ἡ) postav.
ἐρέβινθος (ὁ) Bot. năut.
ἔρεβος (τὸ) întuneric.
ἐρεβώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. întunecos.
ἐρεθίζω v. a îndârji, a întărâtà, a irità, a excità. || —ομαι a se întărâtà.
ἐρεθισμὸς (ὁ) îndârjire, întărâtare, excitare, excitaţie.
ἐρεθιστικὸς, ἡ, ὸν adj. întărâtător, excitant. || —ῶς adv.
ἐρεθιστικότης (ἡ) excitabilitate, iritabilitate.
ἐρείδω v. a răzimà, a proptì.
ἐρείκη (ἡ) Bot. buruiană.
ἐρείπιον (τὸ) dărâmătură, surpătură.
ἐρειπῶ v. a dărâmà, a dărăpănà, a surpà. || —οῦμαι a se dărăpănà.
ἐρεισίνωτον (τὸ) spată, spătar.
ἔρεισμα (τὸ) propteà.
ἐρέσσω v. a vâslì.
ἐρεσχελία (ἡ) flecăreală.
ἐρεσχελῶ v. a flecărì.
ἐρέτης (ὁ) vâslaş.
ἐρευγμὸς (ὁ) râgâeală.
ἐρεύγομαι v. a râgâì.
ἔρευθος (τὸ) roşeaţă.
ἐρεύθω v. a văpsì roşiu.
ἔρευνα (ἡ) cercetare, căutare | perchiziţie, κατ'οἶκον — descindere.
ἐρευνῶ v. a cercetà, a căutà, a examinà | a perchiziţionà.
*ἐρημάζω v. vez. ἐρημῶ.
ἐρήμην adv. Jur. în contumacie, în
ἐρημία (ἡ) pustiu, pustietate. [lipsă.
ἔρημικὸς, ἡ, ὸν adj. pustiu. || —ῶς adv.
ἐρημιτεύω v. a se pustnicì.
ἐρημιτήριον (τὸ) schit, sihăstrie.
ἐρημίτης (ὁ) pustnic, sihastru.
ἐρημιτικὸς, ἡ, ὸν adj. pustnicesc.
*ἐρημοκκλήσι (τὸ) bisericuţă părăsită.
ἐρημόνησος (ἡ) insulă pustie.
ἔρημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pustiu, nelocuit. || ἡ —ος subst. pustie, pustietate.
ἐρημῶ v. a pustiì, a devastà.
ἐρήμωσις (ἡ) pustiire, devastare.
ἐρημωτὴς (ὁ) pustiitor, devastator.
ἐρημωτικὸς, ἡ, ὸν adj. pustiitor.
ἐριαυχένια (τὰ) Harn. trânzele.
ἐριβῶλαξ (ὁ, ἡ) cu pământ gras, fertil.
ἐρίζω v. a se certà, a se sfădì.
ἐρικίτης (ὁ) pâine urluită.
Ἐρινὺς (ἡ) Arh. Furie, Erinie.
ἐρινὸς (ὁ) Bot. smochină sălbatecă.
ἔριον (τὸ) lână.
ἐριοπωλεῖον (τὸ) lânărie, postăvărie.
ἐριοπώλης (ὁ) lânar, postăvar.
ἐριουργεῖον (τὸ) lânărie, postăvărie.
ἐριουργία (ἡ) lânărie, postăvărie.
ἐριουργὸς (ὁ) lânar, postăvar.
ἐριοῦχον (τὸ) postav.
ἐριόφορον (τὸ) Bot. lânărică.
ἐριοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. producător de lână, purtător de lână.
ἔρις (ἡ) ceartă, discordie.
ἐριστὴς (ὁ) certăreţ, certător.
ἐριστικὸς, ἡ, ὸν adj. sfădicios.
ἐριφιόδερμα (τὸ) şevró.
ἐρίφιον (τὸ) ied.
ἐριώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. lânos.
ἑρκάνη (ἡ) [κλίμακος] vang.
ἕρκος (τὸ) barieră, îngrăditură, —
ἕρμα (τὸ) lest, savură. [ἁλείας leş.
ἕρμαιον (τὸ) pradă.
ἕρμακες (οἱ) grohotă.
ἑρμάριον (τὸ) dulap, armoar.
ἑρματίζω v. a luà savură.
ἑρματισμὸς (ὁ) luare de savură.
ἑρμαφρόδιτος (ὁ) fătălău, ermafrodit.
ἑρμηνεία (ἡ) tâlmăcire, interpretare.
ἑρμηνευτὴς (ὁ) tâlmaciu, interpret.
ἑρμηνευτικὸς, ἡ, ὸν adj. tâlmăcitor, interpretativ. || —ῶς adv.
ἑρμηνεύω v. a tălmăcì.
ἑρμητικὸς, ἡ, ὸν adj. ermetic. || —ῶς
ἅρμιν (ἡ) capră [a patului]. [adv.
ἑρμογλύφος (ὁ) sculptor.
*ἕρμον (τὸ) [ζῶον] aloviţă, de pripas.
ἑρπετὸν (τὸ) reptilă, târîtură.
ἑρπετοφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. reptivor.
ἕρπης (ὁ) Med. spuză, erpes. [vor.
ἑρπητιῶ v. Med. a se spuzì.
ἕρπυλλον (τὸ) Bot. alămâioară. cer-
ἕρπω v. a se târî. [pun.
ἔρρε! ἐρρέτω! imp. du-te, ducă-se dracului!

Ἄρρινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nazal.
ῥρυθμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cadențial, ritmic. || —ως adv.
ἐρρωμένος, η, ον part. puternic, viguros. || —ως adv.
ἔρρωσο, ἔρρωσθε v. imp. să fii, să fiți sănătos.
ἐρυγή (ἡ) râgâeală.
ἐρύθημα (τὸ) roșeață.
ἐρυθρῖνος (ὁ) Zool. pește de aur.
ἐρυθριῶ v. a se roși, a se îmbujorà.
ἐρυθροέχχὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. colorat în roșiu, înroșit.
ἐρυθροέχφῶ v. a înroșì, a băcănì. || —οῦμαι a se băcănì.
ἐρυθρόδανον (τὸ) Bot. brociu, garanță.
ἐρυθρόδερμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu piele roșie. || οἱ —οι subst. piei roșii.
ἐρυθρόμαλλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cazan, cu lână roșie.
ἐρυθρόξυλον (τὸ) băcan, lemn roșiu.
ἐρυθρός, ά, όν adj. roș, —ὸς οἶνος porfir, —ά σταφυλή porfiră.
ἐρυθρόστικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. creștesc.
ἐρυθρότης (ἡ) roșeață.
ἐρυθρωπός, ή, όν adj. roșiatic.
ἐρυσίβη (ἡ) Bot. neghină, mălură.
ἐρυσιβώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. neghinos.
ἐρυσίπελας (τὸ) Med. erizipel, brâncă.
ἐρυσιπελατώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. erizipelatos.
ἔρχομαι v. a veni, a sosì, — εἰς ἐμαυτὸν a-și veni în fire vez. συνέρχομαι, τὸ φόρεμα σοῦ —εται καλὰ haina îți vine bine, τί σοῦ ἦλθε νὰ ὁμιλήσῃς; cine te-a pus să vorbești?, — εἰς λόγους a se certà, ἔλα στὰ συγκαλά σου vino-ți în minți, δὲν τοῦ ἦλθε καλὰ nu i-a convenit.
*ἔρχομὸς (ὁ) sosire.
ἐρωδιὸς (ὁ) Zool. bătlan.
ἐρῶμαι v. a iubì, a se îndrăgostì.
ἐρωμένος (ὁ) —η (ἡ) ibovnic, amant.
ἔρως (ὁ) amor, iubire, dragoste.
ἐρωταπόκρισις (ἡ) întrebare și răspuns.
*ἐρωτεύομαι v. vez. ἐρῶμαι.
ἐρώτημα (τὸ) întrebare.
ἐρωτηματικὸς, ή, όν adj. întrebător. ||(τὸ) —όν Gram. semn de întrebare. || —ῶς adv. prin întrebări.
ἐρώτησις (ἡ) întrebare, chestiune.
ἐρωτιδεὺς (ὁ) amoraș.
ἐρωτικὸς, ή, όν adj. amoros, erotic.
ἐρωτόληπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. amorezat.
ἐρωτολογία (ἡ) flirt.
ἐρωτολογῶ v. a flirtà.
ἐρωτομανὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. erotoman.
ἐρωτομανία (ἡ) erotomanie.
ἐρωτοπαίγνιον (τὸ) madrigal.
ἐρωτοτροπία (ἡ) cochetărie.
ἐρωτότροπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cochet.
ἐρωτοτροπῶ v. a cochetà, a flirtà.
ἐρωτύλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. amoros, drăgăstos. || —ως adv.
ἐρωτῶ v. a întrebà, a chestionà.
ἐς prep. vez. εἰς.
ἐσθὴς (ἡ) rochie, fustă.
ἐσθίω v. a mâncà.
ἐσκεμμένως adv. cu chibzuealà.
ἐσμὸς (ὁ) roiu vez. σμῆνος.
ἐσοδία (ἡ) recoltă..
ἔσοδον (τὸ) venit.
ἐσοχὴ (ἡ) adâncitură.
ἑσπέρα (ἡ) seară, înserat | ἀτὸ τῆς προηγουμένης —ας de cu seară, τὴν —αν ταύτην deseară. [aseară,
ἑσπέρας (τὸ) seară, amurg. || τὸ — adv. deseară, πρὸς τὸ — pe înnoptate.
ἑσπερία (ἡ) occident, ἡ — Εὐρώπη Europa occidentală.
ἑσπεριδοειδὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. Bot. esperidoid.
ἑσπερινὸς, ή, όν adj. al serei, seral. || ὁ —ὸς subst. Bis. vecernie.
ἑσπερὶς (ἡ) seratà, — μετὰ χοροῦ seratà dansantà | Bot. nopticioasà.
ἕσπερος (ὁ) Astr. luceafăr.
ἑσπευσμένως adv. în grabă.
ἐσταυρωμένος, η, ον part. crucificat, răstignit.
ἑστία (ἡ) focar, vatră | cămin.
ἑστιὰς (ἡ) vestală.
ἑστίασις (ἡ) ospăț.
ἑστιατόριον (τὸ) ospătărie, restaurant.
ἑστιάτωρ (ὁ) restaurator, birtaș.
ἑστιῶ v. a ospătà.
ἔστω! v. imp. fie! treacă!
ἐσφαλμένος, η, ον part. greșit. || —ως adv.
ἐσχάρα (ἡ) grătar | Med. gangrenă

superficială | — φάτνης corlată, — ὑπογείου corcie.
ἐσχαρόξυλα (τὰ) prăştină.
ἐσχαρόπεπτον (τὸ) pârjoală.
ἐσχαροψήνω v. a frige la grătar.
ἐσχατιὰ (ἡ) extremitate.
ἐσχατόγηρας (τὸ) gârbovire.
ἐσχατόγηρως (ὁ) gârbovit.
ἔσχατος, η, ον adj. cel din urmă, ultim, extrem, μέχρις —ων până în pânzele albe, εἶναι εἰς τὰ —α a-şi da sufletul. || —ως adv. de curând, recent.
ἔσω adv. înăuntru.
*ἐσώβρακον (τὸ) izmene.
*ἐσώγουνα (ἡ) sucman.
ἐσώζευγλον (τὸ) bulfeiu.
ἔσωθεν adv. dinăuntru.
*ἐσωθικὰ (τὰ) vez. ἐσωτικά.
ἐσωκάρδιον (τὸ) vestă, jiletcă.
ἐσώκλειστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. alăturat. || —ως adv..
ἐσωκλείω v. a alătură.
*ἐσώπανον (τὸ) căptuşeală.
*ἐσώρρουχα (τὰ) rufe.
ἐσωτερικὸς, ἡ, ὸν adj. interior, intern. || τὸ —όν subst. interiorul, lăuntric, hinterland.
*ἐσωτικὰ (τὰ) rărunchi, maţele, ficaţi.
ἐσωτρόπιον (τὸ) Mar. carlingă, (coloana vertebrală a vasului).
ἐσωφόριον (τὸ) jupon, fustă.
ἐσωχὰς (ἡ) Med. trânji interni.
ἑτάζω v. a examină.
ἑταίρα (ἡ) curtizană, cocotă.
ἑταιρεία (ἡ) societate, asociaţie.
ἑταιρικὸς, ἡ, ὸν adj. social. || —ῶς adv. în asociaţie.
ἑταῖρος (ὁ) asociat, societar.
ἑταστικὸς, ἡ, ὸν adj. cercetător, scrutător. || —ῶς adv.
ἑτεόκριθος (ἡ) Bot. orzoaică.
ἑτεροβαρὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. Jur. unilateral.
ἑτερογένεια (ἡ) eterogenie.
ἑτερογενὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. eterogen, de alt neam.
ἑτερόγλωσσος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de altă limbă.
ἑτεροδικία (ἡ) exteritorialitate.
ἑτεροδοξία (ἡ) altă credinţă.
ἑτερόδοξος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de altă credinţă.
ἑτεροδοξῶ v. a fi de altă credinţa.
ἑτεροδρομία (ἡ) buestru.
ἑτεροεθνὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. de alta naţiune, străin.
ἑτεροθαλὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. uterin, vitreg.
ἑτερόκλιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Gram. de altă declinare, eteroclit.
ἑτερόρρυθμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de alt stil, —ος ἑταιρεία societate în comandită.
ἕτερος, α, ον pron. cellalt [din doi], ἄνευ —ου fără altele, δυοῖν θάτερον una din două.
ἑτεροσκελὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. şchiop.
ἑτερόφθαλμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. chior.
ἑτερόφρων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de altă opinie.
ἑτερώνυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de alt nume.
ἐτήσιος, α, ον adj. anual. || —ως adv. pe an. || αἱ —αι subst. vânturi [alizee.
ἔτι adv. încă, şi.
ἔτνος (τὸ) bob făcăluit, — φασηόλων sleită.
ἑτοιμάζω v. a (pre)găti. || —ομαι a se (pre)găti.
ἑτοιμασία (ἡ) găteală, preparare, —αι preparative.
*ἑτοιμόγεννη (ἡ) gata să nască vez. ἐπίτοκος.
ἑτοιμοθάνατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pe moarte, muribund.
ἑτοιμολογία (ἡ) prezenţă de spirit.
ἑτοιμολόγος (ὁ) cel ce are răspunsul gata.
ἑτοιμοπόλεμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. gata de război.
ἑτοιμόρροπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. gata de prăbuşit.
ἕτοιμος, η, ον adj. gata (de).
ἑτοιμότης (ἡ) promptitudine, — πνεύματος prezenţă de spirit.
ἔτος (τὸ) an, τὸ ἑπόμενον — la anul, δι' ἔν — pe un an, κατ' — pe fie-
*ἔτσι adv. aşà. [care an.

ἐτυμηγορία (ἡ) hotărâre, sentinţă, ver-
ἐτυμολογία (ἡ) etimologie. [dict.
ἐτυμολογικός, ἡ, όν adj. etimologic.
εὖ adv. bine.
εὐαγγελίζομαι v. a da o veste bună.
εὐαγγελικός, ἡ, όν adj. evanghelic.
εὐαγγέλιον (τὸ) evanghelie.
Εὐαγγελισμός (ὁ) Bis. Buna-Vestire.
εὐαγγελιστής (ὁ) evanghelist.
Εὐαγγελίστρια (ἡ) Bis. Maica Domnului a Bunei-Vestiri.
εὐαγής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cuvios, pios, sfânt. || —ῶς adv.
εὐάγωγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. binecrescut.
εὐάερος (ὁ, ἡ) - ον (τὸ) adj. bine aerisit.
εὐαισθησία (ἡ) simţiciune, sensibilitate.
εὐαίσθητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. simţicios, simţitor, sensibil.
εὐαισθητῶ v. a fi simţitor, a se simţi.
εὐάλωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de cucerit.
εὐανάγνωστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. citeţ, descifrabil. || — ως adv.
εὔανδρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bogat în oameni meritoşi.
εὐανθής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. cu flori frumoase.
εὐαπάτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de înşelat.
εὐαπόδεικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de dovedit.
εὐαπόκτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de dobândit.
εὐαρέσκεια (ἡ) bunăvoinţă, mulţumire.
εὐάρεστος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. plăcut. || —ως adv.
εὐαρεστῶ v. a plăceà, a satisface. || —οῦμαι a binevoi.
εὐάριθμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. puţin, mic la număr.
εὐάρμοστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bine potrivit, convenabil.
εὔασμα (τὸ) chiot.
εὖγε! interj. bravo! bine!
εὐγένεια (ἡ) nobleţă.
εὐγενής (ὁ, ἡ)— ές (τὸ) adj. nobil. || οἱ —εῖς subst. boieri. || —ῶς adv.
*εὐγενία (ἡ) în fr. ἡ εὐγενία σας. | εὐγενίζω v. a innobili. [D-voastră.
εὐγενικός, ἡ, όν adj. îndatoritor, politicos | boieresc. || —ῶς adv. boiereşte.
εὔγευστος (ὁ, ἡ)—ον (τὸ) adj. gustos.
εὐγλωττία (ἡ) elocinţă.
εὔγλωττος (ὁ, ἡ) -- ον (τὸ) adj. elocvent. || —ως adv.
εὐγνωμονῶ v. a fi recunoscător.
εὐγνωμοσύνη (ἡ) recunoştinţă.
εὐγνώμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. recunoscător.
εὐγνώριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de recunoscut.
εὐδαιμονία (ἡ) fericire.
εὐδαιμονῶ v. a fi fericit.
εὐδαίμων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. fericit.
εὐδία (ἡ) senin.
εὐδιάβατος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. lesne de trecut.
εὐδιάγνωστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. uşor de diagnosticat.
εὐδιαθεσία (ἡ) bună dispoziţie, chef.
εὐδιάθετος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu bună dispoziţie, chefliu.
εὐδιάκριτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de deosebit.
εὐδιάλλακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de împăcat.
εὐδιάλυτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. solubil.
εὐδιόμετρον (τὸ) evdiometru.
εὐδιόρθωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. uşor de reparat.
εὔδιος, α, ον adj. senin. [de reparat.
εὐδοκία (ἡ) bună învoire.
εὐδοκίμησις (ἡ) izbândă.
εὐδοκιμῶ v. a izbuti, a reuşi.
εὐδοκίμως adv. cu succes.
εὐδοκῶ v. a binevoi.
εὔδρομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu drum iute, rapid.||τὸ —ον subst. Mar. crucişător.
εὐειδής (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. frumos, chipeş.
εὔελπις (ὁ, ἡ) — ι (τὸ) adj. plin de nădejde. || (ὁ)—ιδος subst. elev al şcoalei militare, cadet.
εὐελπιστῶ v. a nădăjdui, a sperà.
εὐεξάλειπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de şters.

εὐέξαπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. arţăgos.
εὐεξήγητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de tălmăcit, de explicat.
εὐεξία (ἡ) bună stare, sănătate.
εὐεργεσία (ἡ) binefacere.
εὐεργέτημα (τὸ) vez. εὐεργεσία, — τῆς ἀπογραφῆς beneficiu de inventar.
εὐεργέτης (ὁ) binefăcător.
εὐεργετικός, ἡ, ὸν adj. binefăcător, —ἡ παράστασις reprezentaţie de beneficiu.
εὐεργετῶ v. a face binele.
εὐεπίστατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. supărăcios.
εὐζωΐα (ἡ) bună stare, traiu bun.
εὐζωνικός, ἡ, ὸν adj. Mil. vânătoresc.
εὔζωνος (ὁ) Mil. vânător, evzon.
εὐζωῶ v. a trăi bine.
εὐήθεια (ἡ) prostie.
εὐήθης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. prost(ănac). || —ως adv. prosteşte.
εὐήκοος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu urechile bine ascultătoare.
εὐήλιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. luminat, bătut de soare.
εὐημερία (ἡ) prosperitate.
εὐημερῶ v. a prosperă.
εὐήνιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. uşor de mânat.
εὔηχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. răsunător, sonor.
εὐθάλεια (ἡ) Bot. beladonă.
εὐθαλής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. înfloritor.
εὐθαρσής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. curajos. || —ῶς adv.
εὐθερόπευτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de vindecat.
εὔθετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. potrivit, cuvenit, τὸ —ον τοῦ τόπου loc convenabil, ἐν καιρῷ —ῳ la timpul oportun.
εὐθετῶ v. a orândui, a pune bine.
*εὐθηνίζω v. a eftini.
*εὐθηνία (ἡ) eftinătate.
*εὐθηνοδουλειὰ (ἡ) lucru eftin, de mică valoare, de preţ mic.
*εὐθηνός, ἡ, ὸν adj. eftin. || —ά adv. — τὴν ἐγλύτωσε a scăpat uşor.
εὔθικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. susceptibil.
εὐθιξία (ἡ) susceptibilitate.
εὔθραυστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. spărgăcios, şubred.
εὔθρυπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fărâmicios.
εὐθύαυλος (ὁ) clarinetă.
εὐθυβολία (ἡ) lovitură la ţanc, la mir.
εὐθυβολῶ v. a da la ţanc, la mir.
εὐθυγραμμία (ἡ) aliniere.
εὐθύγραμμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. aliniat, în linie dreaptă.
εὐθυγραμμῶ v. a aliniă.
εὐθυδικία (ἡ) echitate.
εὐθυκρισία (ἡ) bun simţ.
εὐθυμία (ἡ) voioşie, veselie.
εὐθυμογράφος (ὁ) umorist.
εὔθυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. voios, vesel. || —ως adv.
εὐθυμῶ v. a petrece, a chefui.
εὐθύνη (ἡ) responsabilitate.
εὐθύνομαι v. a-şi asumă, a fi responsabil.
εὐθυπορεία (ἡ) marş în linie dreaptă.
εὐθύς, εῖα, ὺ adj. drept, direct | cinstit. || ἡ —ά strună, linie dreaptă. || —έως, κατ' —εῖαν, —ὺ adv. direct. || —ὺς adv. îndată, imediat.
εὐθυσκοπῶ v. a puntă.
εὐθυτενής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. înfipt, băţos, împroţăpit. || —ῶς adv. bumben.
εὐθύτης (ἡ) dreptate.
εὐκαιρία (ἡ) prilej, ocazie.
εὔκαιρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. priincios, faborabil | *gol, disponibil.
εὐκαιρῶ v. a dispune de timp.
*εὐκαιρώνω v. a goli, a evacuă.
εὐκάλυπτος (ὁ) Bot. eucalipt.
εὔκαμπτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. mlădios.
εὐκαμψία (ἡ) mlădiere.
εὐκαρπία (ἡ) rodire, fertilitate.
εὔκαρπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. rodnic, roditor, fertil.
εὐκατάληπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de înţeles.
εὐκατάλυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de desfiinţat.
εὐκατάποτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de înghiţit.
*εὐκατάστατος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu stare, înstărit.

εὐκατάτακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de orânduit, de înrolat.
εὐκαταφρόνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de disprețuit.
εὐκατόρθωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de făcut, de prididit.
εὐκινησία (ἡ) sprintenie.
εὐκίνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sprinten.
εὔκλαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ușor de spart, fragil.
εὐκλεής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. ilustru, glorios. || —ῶς adv.
εὐκλεια (ἡ) glorie, slavă.
εὔκνημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pulpos.
εὐκοίλιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. diareic.
εὐκοιλιότης (ἡ) diaree.
εὐκοινώνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sociabil.
εὐκολία (ἡ) ușurință.
*εὐκολοαναίβατος, η, ον adj. ușor de suit.
*εὐκολόβραστος, η, ον adj. ușor de fiert.
*εὐκολομοίραστος, η, ον adj. ușor de împărțit.
*εὐκολοπέραστος, η, ον adj. ușor de trecut, de petrecut.
*εὐκολόπιστος, η, ον adj. încrezător vez. εὔπιστος.
*εὐκολοπώλητος, η, ον adj. ușor de vândut.
*εὐκολοσήκωτος, η, ον adj. ușor de ridicat.
εὔκολος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ușor, lesne, lesnicios. || —ως adv.
*εὐκολοχώνευτος, η, ον adj. ușor de mistuit, digestibil.
εὔκολπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu bune golfuri | cu piept frumos.
εὐκολυντικός, ἡ, όν adj. înlesnicios, facultativ.
εὐκολύνω v. a înlesni, a ușura. || *—ομαι a se înlesni, a avea mijloace (financiare).
εὔκομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu păr frumos.
εὐκοσμία (ἡ) cuviință.
εὔκοσμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cuviincios. || — ως adv.
εὐκρατής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. temperat.
εὐκρασία (ἡ) temperatură dulce.
εὔκρατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. temperat.
εὐκρίνεια (ἡ) lămurire, claritate, deslușire.
εὐκρινής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. deslușit, clar. || —ῶς adv.
εὐκταῖος, α, ον adj. de dorit.
εὐκτήριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de rugăciune.
εὐκτικός, ἡ, όν adj. optativ. || (ἡ) —ἡ subst. Gram. optativ.
εὐκυβέρνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de cârmuit, de guvernat.
εὐλάβεια (ἡ) cucernicie.
εὐλαβής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cucernic, pios. || —ῶς adv.
εὐλαβοῦμαι v. a respectà.
εὔλαλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. elocvent.
εὔληπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de înțeles, deslușit. || —ως adv.
εὐλίμενος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu port bun, sigur.
εὐλογητός, ἡ, όν adj. binecuvântat.
εὐλογία (ἡ) binecuvântare | Med. vărsat, variolă, -- προβάτων gălbează.
*εὐλογιάρης (ὁ) —α (ἡ) —ικον (τὸ) adj. ciupit de vărsat.
εὐλογιῶ v. a fi bolnav de variolă.
εὔλογος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. rezonabil, temeinic, κρίνω —ον a găsi cu cale. || —ως adv.
εὐλογοφανής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. verosimil. || —ῶς adv.
εὐλογῶ v. a binecuvântà.
εὐλυγισία (ἡ) mlădioșie, flexibilitate.
εὐλύγιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mlădios, flexibil.
εὔλυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de deslegat, rezolvit.
εὐμάθεια (ἡ) învățătură lesnicioasă.
εὐμαθής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. ușor la învățătură.
εὐμάρεια (ἡ) confort.
εὐμαρίς (ἡ) papuc.
εὐμεγέθης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. măricel.
εὐμέθοδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. metodic.
εὐμέλεια (ἡ) melodie | proporțiune de corp.
εὐμελής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. bine proporționat | melodic. || —ῶς adv.
εὐμένεια (ἡ) bunăvoință.

εὐμενής (ό, ἡ) — ές (τὸ) adj. binevoitor.
εὐμετάβλητος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. schimbăcios, variabil. || —ως adv.
εὐμετάδοτος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de transmis, de comunicat.
εὐμετάθετος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. mutăcios, amovibil.
εὐμετακίνητος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de mutat de mişcat.
εὐμετακόμιστος (ό, ἡ) — ον adj. lesne de transportat, portativ.
εὐμετάπειστος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de convins.
εὐμεταπλήτος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de transformat, pe prefăcut.
*εὐμεταχείριστος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de mânuit, de întrebuinţat.
εὐμνημόνευτος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. uşor de ţinut minte.
εὐμοιρῶ v. a avea cu prisosinţă.
*εὐμορφαίνω v. a deveni frumos.
*εὐμορφάνθρωπος (ὁ) bărbat frumos.
*εὐμορφία (ἡ) frumuseţe.
*εὐμορφοκαμωμένος, η, ον adj. bine făcut, chipeş.
*εὔμορφος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. frumos.
εὐνὴ (ἡ) pat. || —α adv.
εὐνίκητος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de învins.
εὐνόητος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de înţeles. || — ως adv.
εὔνοια (ἡ) favoare, bunăvoinţă, protecţie.
*εὐνοϊκός, ἡ, όν adj. priincios, prielnic, favorabil. || — ῶς adv.
εὐνομία (ἡ) legi bune, cârmuire dreaptă.
εὔνομος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu legi bune, bine cârmuit.
εὐνομοῦμαι v. a se cârmui bine, cu dreptate, a avea legi bune.
εὔνους (ό, ἡ) — ουν (τὸ) adj. vez. εὐνοϊκός.
*εὐνουχίζω v. a jugăni, a scopi, a castrà, — χοῖρον a vierì.
*εὐνουχισμὸς (ὁ) jugănire, scopire, castrare, castraţie.
*εὐνουχιστὴς (ὁ) jugănar, castrator.
εὐνοῦχος (ὁ) eunuc, scapet.
εὐνοῶ v. a priì, a favorizà.
εὔνωτος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. spătos.
εὔξεινος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. ospitalier, πόντος — marea neagră.
εὔξεστος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. lesne de cioplit.
εὐοδοῦμαι v. a sosì în port, a reuşi.
εὐόδωσις (ἡ) sosire bună, reuşită.
εὐοικονόμητος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de mulţumit, îngăduitor.
εὔοινος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. bogat în vinuri.
εὐοίωνος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. de bun augur, bun prevestitor.
εὐόλκιμος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. ţeapăn.
εὔοπλος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. bine armat.
εὐορκία (ἡ) fidelitate în jurământ.
εὔορκος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. credincios jurământului. || — ως adv.
εὔοσμος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu bune porturi.
εὐοσμία (ἡ) miros bun.
εὔοσμος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. bine mirositor, parfumat.
εὐπάθεια (ἡ) simţiciune, sensibilitate.
εὐπαθὴς (ό, ἡ) —ές (τὸ) adj. simţicios, sensibil. || —ῶς adv.
εὐπαίδευτος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. învăţat.
εὐπαράδεκτος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. lesne de admis.
*εὐπαρουσίαστος, η, ον adj. prezentabil.
εὐπαρρησίαστος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu francheţă.
εὐπάρυφος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu frumoasă bordură, frumos.
εὐπατρίδης (ὁ) gentilom.
εὐπείθεια (ἡ) supunere, ascultare.
εὐπειθὴς (ό, ἡ) —ές (τὸ) adj. supus, ascultător. || —ῶς adv. cu supunere.
εὔπεπτος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de mistuit, digestibil.
εὐπεψία (ἡ) mistuire lesnicioasă, digestibilitate.
εὐπερίγραπτος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de descris.
εὐπιστία (ἡ) credulitate, bonomie.
εὔπιστος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. încrezător. || —ως adv.
εὔπλαστος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. lesne de frământat ; bine făcut.
εὔπλοια (ἡ) călătorie fericită pe apă.

εὐπλοΐω v. a face călătorie fericită
εὐποιΐα (ἡ) binefacere.
εὐποιῶ v. a face binele. [pe apă.
εὐπόρθητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. uşor de cucerit vez. εὐάλωτος.
εὐπορία (ἡ) belşug, bogăţie.
εὔπορος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. bogat.
εὐπορῶ v. a fi bogat.
εὐπραγὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. ferice.
εὐπραγία (ἡ) prosperitate.
εὐπρέπεια (ἡ) bunăcuviinţă.
εὐπρεπὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. cuviincios. || —ῶς adv.
εὐπρηστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de incendiat.
εὐπρόσβλητος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. lesne de atacat.
εὐπρόσδεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. acceptabil, binevenit.
εὐπροσηγορία (ἡ) curtoazie, afabilitate.
εὐπροσήγορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. afabil, curtenitor. || —ως adv.
εὐπρόσιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de apropiat, prietenos, accesibil.
εὐπρόσωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. prezentabil. || —ως adv.
εὐπρόφερτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. uşor de pronunţat.
εὐπτόητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sperios.
εὐραὶ (αἱ) fusul osiei.
εὕρεσις (ἡ) găsire, descoperire.
εὑρεσιτεχνία (ἡ) invenţie.
εὑρετήριον (τὸ) repertoriu.
*εὑρετὸν (τὸ) rebus, problemă.
εὕρημα (τὸ) descoperire | chilipir.
εὑρίσκω v. a găsi, a nimeri, — εὔλογον a găsi de cuviinţă.
εὖρος (ὁ) Geogr. vânt de sud-est.
εὖρος (τὸ) lăţime.
εὐρυθμία (ἡ) bună proporţie | armonie | Arhit. stil frumos.
εὔρυθμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. proporţional, cadenţat, armonios | cu
εὐρυμάθεια (ἡ) erudiţie. [stil frumos.
εὐρυμαθὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. erudit.
εὐρυμέτωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu fruntea lată.
εὔρυνσις (ἡ) lăţire, lărgire.
εὐρύνω v. a lăţi, a lărgi.
εὐρύνωτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. spătos.
εὐρὺς, εἶα, ὺ adj. larg, prelarg, lat, spaţios, vast. || —έως adv.
εὐρύστερνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. piept-
εὐρύτης (ἡ) lărgime, lăţime. [os.
εὐρυχωρία (ἡ) spaţiu mare.
εὐρύχωρος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. spaţios, încăpător, vast. || —ως adv.
εὐρωπαΐζω v. a se europenizà.
εὐρωπαϊκὸς, ἡ, ὸν adj. europenesc.
Εὐρωπαῖος, α (ὁ, ἡ) European.
Εὐρώπη (ἡ) Europa.
εὐρὼς (ὁ) mucegaiu.
εὐρωστία (ἡ) vigoare.
εὔρωστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. viguros.
εὐρωτιῶ v. a mucezi.
εὐσαρκία (ἡ) trupeşie, grăsime.
εὔσαρκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cărnos, gras.
εὐσεβάστως adv. cu respect.
εὐσέβεια (ἡ) cucernicie, pietate.
εὐσεβὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. cucernic, pios. || —ῶς adv.
εὔσκιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. umbros.
εὐσπλαγχνία (ἡ) milă, milostivire.
εὐσπλαγχνίζομαι v. a se îndurà, a se milostivi, a se înduioşà.
*εὐσπλαγχνικὸς, ἡ, ὸν adj. şi
εὔσπλαγχνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îndurător, milos. || —ως adv. cu milă.
εὐστάθεια (ἡ) statornicie.
εὐσταθὴς (ὁ, ἡ)—ἐς (τὸ) adj. statornic. || —ῶς adv.
εὐσταλὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. sprinten, vioiu. || —ῶς adv.
εὐστόμαχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. digestiv.
εὐστοχία (ἡ) ochire, ţintire bună.
εὔστοχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bine ţintit, precis. || —ως adv. cu ţintă bună.
εὐστοχῶ v. a ochì, a ţinti bine | a reuşi.
εὐστροφία (ἡ) sprintenie, agilitate.
εὔστροφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. sprinten, mlădios. || —ως adv.
εὐσυμβίβαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de convenit, culant.
εὐσυνειδησία (ἡ) conştiinciozitate.
εὐσυνείδητος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. conştiincios. || —ως adv.
εὐσύνοπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lesne de rezumat.

εὐσχημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cuviincios.
εὐσχημοσύνη (ἡ) cuviinţă (bună).
εὐσχήμων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ver. εὐσχημος. || —όνως adv. cu cuviinţă.
εὔσωμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bine făcut, proporţionat la corp.
εὔτακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu bună purtare, cuminte, ascultător, liniştit.
εὐταχτῶ v. a fi cuminte, a sta liniştit.
εὐταξία (ἡ) linişte, cuminţenie.
εὐταξίας (ὁ) supraveghetor (la şcoală, la biserică).
εὐτεκνία (ἡ) însuşire de a avea copii buni.
εὔτεκνος (ὁ, ἡ) adj. cu buni copii.
εὐτέλεια (ἡ) josnicie.
εὐτελὴς (ὁ, ἡ)— ές (τὸ) adj. josnic, —ὴς τιμὴ preţ neînsemnat. || —ῶς adv.
εὔτηκτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. lesne de topit, fuzibil.
εὐτηξία (ἡ) fuzibilitate uşoară.
εὐτοκία (ἡ) Obst. facere uşoară.
εὔτοκος (ὁ) lesne născătoare, fecundă.
εὐτολμία (ἡ) îndrăzneală, cutezanţă.
εὔτολμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îndrăzneţ, cutezător.
εὔτορνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lucrat bine la strung, frumos.
εὐτραπελία (ἡ) umor, haz, şagă.
εὐτραπελογράφος (ὁ) umorist.
εὐτράπελος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. hazliu, umoristic, şăgalnic. || —ως adv.
εὐτραφὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. bine hrănit, durduliu.
εὐτρεπίζω v. a rândui, a aşezà.
εὐτρεπισμὸς (ὁ) rânduire.
εὐτρόμακτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. speεὐτροφία (ἡ) corpolenţă. [rios.
εὔτυκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. uşor de
εὐτύχημα (τὸ) fericire, noroc. [zidit.
εὐτυχὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. ferice, fericit. || —ῶς adv.
εὐτυχία (ἡ) fericire.
εὐτυχίζω v. a fericì.
εὐτυχιστικὰ (τὰ) roade fericitoare.
εὐτυχῶ v. a fi, a trăì fericit.
εὐϋπόληπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu bună reputaţie.
εὐϋπολημψία (ἡ) bună reputaţie.
εὐφάνταστος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. imaginativ.
εὐφημία (ἡ) aclamare.
εὐφημίζω v. a aclamà.
εὐφημισμὸς (ὁ) aclamaţie | eufemism.
εὔφημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. elogios, —ος μνεία menţiune onorabilă.
εὐφημῶ v. vez. εὐφημίζω.
εὔφημος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. strepezitor.
εὔφλεκτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. inflamabil.
εὐφόρβιον (τὸ) Bot. alior.
εὐφορία (ἡ) rodnicie.
εὔφορος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. rodnic, fertil, mănos.
εὐφορῶ v. a fi rodnic, a rodnicì.
εὐφράδεια (ἡ) elocinţă.
εὐφραδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. elocvent.
εὐφραίνω v. a desfătà.
εὐφραντικὸς, ἡ, ὸν adj. desfătător.
εὐφρασία (ἡ) Bot. bureniţă, silur.
εὐφροσύνη (ἡ) bucurie, plăcere.
εὐφρόσυνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. bucuros, plăcut, agreabil. || —ως adv.
εὐφυὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. deştept, inteligent. || —ῶς adv.
εὐφυΐα (ἡ) deşteptăciune, inteligenţă.
εὐφυολογία (ἡ) năzbâtie.
εὐφυολόγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. muεὐφυολογῶ v. a face glume. [calit.
εὐφωνία (ἡ) Gram. eufonie.
εὐφωνικὸς, ἡ, ὸν adj. eufonic.
εὔφωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu voce bună.
εὔχαρις (ὁ, ἡ) — ι (τὸ) adj. drăgălaş, gentil. || τὸ — ι subst. drăgălăşie, gentileţă.
εὐχαριστήριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de mulţumire. || —ον (τὸ) subst. scrisoare de mulţumire.
εὐχαριστησις (ἡ) mulţumire, plăcere, satisfacţie.
εὐχαριστία (ἡ) mulţumire | Bis. precistanie.
εὐχάριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. plăcut, agreabil. || —ως adv. cu plăcere.
εὐχαριστῶ v. a mulţumì, a face plăcere. || —οῦμαι a se mulţumì.
εὐχέλαιον (τὸ) Bis. maslu.
εὐχέρεια (ἡ) uşurinţă, înlesnire.
εὐχερὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. uşor, lesne de făcut. || —ῶς adv.

εὐχέτης (ὁ) binecuvântător.
εὐχετικός, ἡ, ὸν adj. de binecuvântare.
εὐχή (ἡ) urare ; binecuvântare | rugăciune. || κατ' —ὴν adv. după dorință.
εὐχολόγιον (τὸ) Bis. ceaslov, carte de rugăciuni.
εὔχομαι v. a urà, a binecuvântà.
εὐχρηστία (ἡ) bună întrebuințare.
εὔχρηστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. (lesne de) întrebuințat, obișnuit, uzual, comod.
εὐχροια (ἡ) colorit frumos.
εὔχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. frumos colorat.
εὔχυλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. și
εὔχυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. zemos, suculent.
εὐχωλὴ (ἡ) mândrie, trufie.
εὐψυχία (ἡ) îndrăzneală, curaj.
εὐώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. bine mirositor, parfumat.
εὐωδία (ἡ) miros bun, parfum.
εὐωδιάζω v. a mirosi bine, a aveà parfum.
εὐωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. eftin.
εὐώνυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. stâng.
εὐωχία (ἡ) ospăț, masă mare, banchet.
εὐωχοῦμαι v. a se ospătà, a face chef, a benchetui.
ἐφάμιλλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. emul, egal, de opotrivă. || —ως adv.
ἐφάπαξ adv. odată pentru totdeauna.
ἐφάπλωμα (τὸ) plapomă.
ἐφάπτομαι v. a atinge.
ἐφαπτομένη (ἡ) Trig. tangentă.
ἐφαρμογὴ (ἡ) aplicare.
ἐφαρμόζω v. a aplicà. || —ομαι a se potrivì.
ἐφαρμόσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de aplicat, aplicabil.
ἐφάρμοσις (ἡ) potrivitul, ajustaj.
ἐφαρμοστὴς (ὁ) ajustor.
ἐφεδρεία (ἡ) rezervă, gloată.
ἐφεδρικός, ἡ, ὸν adj. de rezervă.
ἔφεδρος (ὁ) rezervist, glotaș.
ἐφεκτικός, ἡ, ὸν adj. cumpătat, măsurat, rezervat. || —ῶς adv.
ἐφεκτικότης (ἡ) cumpătare, rezervă.
ἐφελκίς (ἡ) Med. crustă.
ἐφελκύω v. a atrage.
ἐφεξῆς adv. dearândul, și mai departe.
ἐφεσείων (ὁ) Jur. apelant.
ἐφεσιβάλλω v. a face apel, a apelà.
ἐφεσίβλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. intimat.
ἔφεσις (ἡ) apel.
ἐφεσπερὶς (ἡ) serată.
ἐφέστιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. al vetrei, al căminului, —οι θεοὶ zeii penați.
ἐφεστρὶς (ἡ) jachetă, mănțiș.
ἐφετεινὸς, ἡ, ὸν adj. al anului curent.
ἐφετεῖον (τὸ) curte de apel.
ἐφέτης (ὁ) consilier la curtea de apel.
ἐφέτος adv. anul acesta.
ἐφεύρεσις (ἡ) descoperire, invenție.
ἐφευρέτης (ὁ) descoperitor, inventator.
ἐφευρετικὸς, ἡ, ὸν adj. iscoditor, inventiv, ingenios.
ἐφευρετικότης (ἡ) ingeniozitate, inventivitate.
ἐφευρίσκω v. a descoperì, a iscodì.
ἐφήβαιον (τὸ) Anat. pubis.
ἐφηβεῖον (τὸ) închisoare corecțională.
ἐφηβία (ἡ) adolescență.
ἐφηβικὸς, ἡ, ὸν adj. al adolescentului.
ἔφηβος (ὁ) adolescent, flăcău.
ἐφηλὶς (ἡ) pistruie | [κλειδωνιὰς] lambă.
ἐφημερεύω v. a fi paroh.
ἐφημερία (ἡ) parohie.
ἐφημεριδογραφία (ἡ) ziaristică, gazetărie.
ἐφημεριδογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. ziaristic.
ἐφημεριδογράφος (ὁ) ziarist, gazetar.
ἐφημεριδογραφῶ v. a fi ziarist, gazetar.
ἐφημεριδοπώλης (ὁ) vânzător de ziare.
ἐφημέριος (ὁ) paroh.
ἐφημερὶς (ἡ) ziar, gazetă.
ἐφήμερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. trecător, efemer.
ἐφησυχάζω v. a se odihnì.
ἐφθὸς, ἡ, ὸν adj. fript.
ἐφιάλτης (ὁ) vis urât, coșmar.
ἐφιδρῶ v. a năduși, a transpirà.
ἐφίδρωσις (ἡ) nădușeală, transpirație.
ἐφίεμαι v. a dorì, a râvnì.
ἐφικτὸς, ἡ, ὸν adj. posibil, lesne de obținut.
ἐφίππιον (τὸ) șeà.
ἔφιππος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. călăreț. || — adv. călare.
ἐφικνῶ v. a atrage, ἐπέστη ὁ καιρὸς a ajuns timpul.

ἐφοδεία (ἡ) Mil. rond.
ἐφοδιάζω v. a aprovizionà, a îngriji.
ἐφοδιασμός (ὁ) aprovizionare.
ἐφόδιον (τὸ) provizie | —α mijloace.
ἐφοδιοπομπή (ἡ) convoiu.
ἔφοδος (ἡ) asalt, iureș.
ἐφόλκιον (τὸ) șalupă.
ἐφολκίτης (ὁ) om îmbarcat.
ἐφοπλίζω v. a echipà, a armà.
ἐφοπλισμός (ὁ) echipare, armament.
ἐφοπλιστής (ὁ) armator.
ἐφορεία (ἡ) eforie, comitet școlar | curatelă | inspecție.
ἐφορειακός, ἡ, όν adj. al eforiei.
ἐφορεύω v. a fi efor, a supravegheà.
ἐφόρμησις (ἡ) asalt, avânt.
ἐφορμῶ v. a asaltà, a se aruncà.
ἔφορος (ὁ) efor, curator, οἰκονομικὸς — administrator financiar.
ἐφορῶ v. a inspectà, a supravegheà.
ἔφυγρος (ὁ, ἡ) — ον(τὸ) adj. jilav.
ἐχέγγυον (τὸ) garanție, chezășie.
ἐχεμύθεια (ἡ) discreție.
ἐχέμυθος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. discret.
ἐχέτλη (ἡ) mânerul plugului.
ἐχεφροσύνη (ἡ) prudență, cumințenie.
ἐχέφρων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. prudent, cuminte.
ἐχθαίρω v. a dușmăni.
ἔχθρα (ἡ) dușmănie, vrăjmășie.
*ἐχθρεύω v. a îndușmăni, a învrăjbi. || —ομαι a vrăjmășì.
ἐχθρικός, ἡ, όν adj. vrăjmășesc, dușmănos. || —ῶς adv. vrăjmășește
ἐχθρικότης (ἡ) dușmănie, ostilitate.
ἐχθροπάθεια (ἡ) animozitate, dușmă-
ἐχθροπραξία (ἡ) ostilitate. [nie.
ἐχθρός, ά, όν adj. dușman, vrăjmaș
ἐχθρότης (ἡ) vez. ἔχθρα. [inamic
ἔχιδνα (ἡ) viperă.
ἐχινόκοκκος (ὁ) Med. echinococ.
ἐχῖνος (ὁ) ariciu (de mare).
ἔχω v. a aveà, a stăpânì, a posedà, *μὲ ποῖον τὰ —εις; pe cine ești supărat? ποῦ —ετε τὰ χρήματά σας unde țineți banii voștri? πῶς —ετε; cum vă lăudați? τὰ — καλὰ μὲ τὸν κύριόν μου stau bine cu stăpânul meu, —ει δύο χρόνια ποῦ ἀνεχώρησε sunt doi ani decând a plecat, τὸν — δι' ἄρρωστον îl cred bolnav, —ει ὁ Θεὸς! bun e D-zeu!
*ἑψήνω v. a frige, a coace. || —ομαι a se frige. || —μένος, η, ον part. fript, copt.
ἑωθινός, ἡ, όν adj. matinal | Bis. —ὸς (ὁ) subst. polieleu | Mil. (τὸ) —όν deșteptare.
ἔωλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. putrezit, stricat, descompus.
ἕως (ἡ) zorile, auroră.
ἕως adv. până, — εἰς τὸ σπῆτι până acasă, ἦσαν — χίλιοι erau până la
Ἑωσφόρος (ὁ) Luceafăr. [o mie.

Z

Z, ζ (zita) literă a alfabetului | ζ' num. șapte, ,ζ șapte mii.
*ζαβίλα (ἡ) Med. zăbală.
*ζαβιλιάρης (ὁ) zăbălos.
*ζαβομάρα (ἡ) orbire | tâmpenie.
*ζαβός, ἡ, όν adj. orb | tâmpit.
*ζαβώνω v. a orbì | a tâmpì.
*ζαγάρι (τὸ) copoiu | om rău.
ζάγκλη (ἡ) cosoraș.
**ζακόνι (τὸ) datină, obiceiu.
*ζάχαρις (ἡ) zahăr vez. σάκχαρον.
*ζαλάδα (ἡ) și
*ζάλη (ἡ) amețeală, vertigiu.
*ζαλίζω v. a ameți, a ului, a zăpăci, || —ομαι a se ameți.
*ζάλισμα (τὸ) vez. ζάλη.
**ζαμπούνης (ὁ) indispus, bolnav | slab, pipernicit.
ζάπλουτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bogă-
*ζαργάνα (ἡ) Zool. zargană. [taș.
**ζάρζαλο (τὸ) zarzăr.
**ζάρι (τὸ) zar.
**ζαρίφης (ὁ) elegant.
*ζαρκάδι (τὸ) căprioară vez. δορκάς.
**ζάρφι (τὸ) zarf.
*ζάρωμα (τὸ) încrețitură, cută, sbârcitură.
*ζαρώνω v. a încreți, a (se)sbârci.
**ζατρίκιον (τὸ) șah.
**ζατρικιστής (ὁ) jucător de șah.

**ζαφείρι (τὸ) safir vez. σάπφειρος.
*ζαχαρικὸν (τὸ) bomboană. || τὰ —ά subst. zaharicale.
*ζαχαροθήκη (ἡ) zaharniță.
*ζαχαροκάλαμον (τὸ) trestie de zahăr.
*ζαχαροπλαστεῖον (τὸ) cofetărie, patiserie.
*ζαχαροποιεῖον (τὸ) fabrică de zahăr.
*ζαχαρώνω v. a zaharà, a zaharisì | a trage clopote, a flirtà.
*ζαχαρωτὸν (τὸ) vez. ζαχαρικόν.
ζέα (ἡ) [ἵππου] zâmbre.
*ζεματίζω v. a opărì.
*ζεμάτισμα (τὸ) opăreală.
*ζεματιστήρι (τὸ) opăritor.
*ζεματιστός, ἡ, ὸν adj. opărit.
*ζεματῶ v. vez. ζεματίζω.
**ζεϋπίλι (τὸ) zambil, coș de papură.
ζενίθ (τὸ) zenit.
*ζερβός, ἡ, ὸν adj. stângaciu.
*ζερβοχέρης (ὁ) —α (ἡ) vez. ζερβός.
ζέσις (ἡ) dogor, fierbere, ardoare.
*ζεσταίνω v. a încălzì.
*ζέσταμα (τὸ) încălzire.
*ζεστασιὰ (ἡ) căldură.
*ζέστη (ἡ) căldură | febră.
*ζεστός, ἡ, ὸν adj. cald, fierbinte.
*ζευγάρι (τὸ) vez. ζεῦγος.
*ζευγάρωμα (τὸ) împerechiere, împreunare, înhămare.
*ζευγαρώνω v. a împerechià, a împreunà, a înhămà. || —ομαι a se mârlì.
*ζευγαρωτός, ἡ, ὸν adj. împerechiat.
*ζευγᾶς (ὁ) și
ζευγηλάτης (ὁ) înhămaciu.
ζευγίτης (ὁ) vez. ζευγηλάτης | plugar.
ζεύγλη (ἡ) grindeiu.
ζεῦγμα (τὸ) legătură, unire, joncțiune | Gram. zevgmă | vez. ζευκτὴ
ζεύγνυμι v. și [γέφυρα.
ζευγνύω v. a înhămà, a împreunà, a împerechià, ζεῦξε τὰ ἄλογα pune
ζεῦγος (τὸ) pereche. [caii.
**ζευζέκης (ὁ) zevzec, idiot.
**ζευζεκιὰ (ἡ) zevzeclâc.
**ζεῦκι (τὸ) petrecere.
ζεῦξις (ἡ) înhămare, împreunare.
ζεφύριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. zefirin.
ζεφυρίτις (ἡ) adiere.
ζέφυρος (ὁ) zefir, boare | Mar. vânt de apus.
ζέω v. a fierbe, a forfotì. || τὸ —ον subst. apă caldă.
*ζήλεια (ἡ) vez. ζηλοτυπία.
ζηλευτὸς, ἡ ὸν adj. de invidiat.
*ζηλεύω v. a fi gelos.
*ζηλιάρης (ὁ) vez. ζηλότυπος.
ζῆλος (ὁ) zel, râvnă.
ζηλοτυπία (ἡ) gelozie.
ζηλότυπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. gelos, invidios. || —ως adv.
ζηλοτυπῶ v. vez. ζηλεύω.
*ζηλοφθονία (ἡ) invidie.
*ζηλόφθονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. in-
*ζηλοφθονῶ v. a invidià. [vidios.
ζηλωτὴς (ὁ) zelos, zelător.
ζηλωτὸς, ἡ, ὸν adj. de invidiat.
ζημία (ἡ) daună, pagubă.
*ζημιάρης, α, ικον adj. stricător.
ζημιῶ v. a păgubì pe cinevà | || —οῦμαι a păgubì.
ζῆν (τὸ) viață, existență, ὅσν ἔχει τὰ πρὸς τὸ — n'are cu ce trăì.
ζηταχίζω v. a sâsâì.
ζηταχισμὸς (ὁ) sâsâitură.
*ζητεία (ἡ) cerșetorie.
*ζητεύω v. vez. ζητιανεύω.
ζήτημα (τὸ) chestiune.
ζήτησις (ἡ) cerere, căutare.
*ζητιανειὰ (ἡ) cerșetorie | cerșetorime.
*ζητιανεύω v. a cerșì, a cere.
*ζητιάνος (ὁ) —α (ἡ) cerșetor.
ζητῶ v. a cere, a căutà.
ζήτω adv. să trăiască | interj. ura!
ζητωκραυγάζω v. a aclamà.
ζητωκραυγὴ (ἡ) aclamație.
**ζηχοῦνι (τὸ) astmă.
**ζιγκογραφία (ἡ) zincografie.
**ζιγκογράφος (ὁ) zincograf.
**ζίγκος (ὁ) zinc vez. ψευδάργυρος.
ζιζάνιον (τὸ) Bot. neghină | zâzanie.
ζιζυφιὰ (ἡ) jujub, zizif.
ζίζυφον (τὸ) jujubă, zizifă.
**ζόρι (τὸ) zor.
**ζορμπᾶς (ὁ) zorbagiu.
**ζουλάπι (τὸ) animalcul, lighioană.
*ζουλεύω v. a zulipsì, a gelozì.
*ζούλια (ἡ) zulie, gelozie.
*ζουλιάρης (ὁ) zuliar, gelos.
*ζούλισμα (τὸ) apăsare, presiune.

*ζουλῶ v. a tescui, a presà.
*ζουμερός, ἡ, ὸν adj. zemos.
*ζουπίζω v. vez. ζουλῶ.
*ζοῦρα (ἡ) lâncezeală, marasm.
*ζουριάζω v. a lâncezi.
*ζουρλαίνω v. a nebuni.
*ζουρλομανδύας (ὁ) cămaşă de forţă.
*ζουρλός, ἡ, ὸν adj. nebun, smintit.
**ζουρνᾶς (ὁ) zurnà.
ζοφερός, ά, ὸν adj. vez. ζοφώδης.
ζοφερότης (ἡ) şi
ζόφος (ὁ) întuneric.
ζοφώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. întunecos, sumbru.
*ζοχός (ὁ) Bot. susaiu,
*ζυγαριὰ (ἡ) balanţă.
*ζύγι (τὸ) greutate.
ζυγία (ἡ) Bot. carpen.
ζυγίζω v. a cântări.
ζυγιοφυτεία (ἡ) cărpiniş.
*ζύγισμα (τὸ) cântăritul.
ζυγιστὴς (ὁ) cantaragiu.
ζυγιστικός, ἡ, ὸν adj. cântăritor. || τὰ —ά subst. cântăritul.
*ζυγολοῦρια (τὰ) câmpuri.
*ζυγὸς (ὁ) jug | vez. ζυγαριὰ | — ὑποδημάτων nojiţă, brănişor |Mil. rang.
*ζυγός, ἡ, ὸν adj. adj. cu soţ, pereche, μονὰ ἤ —ά; cu soţ ori fără soţ?
ζυγοστάτης (ὁ) limba cumpenei.
*ζυγοῦρι (τὸ) prior.
ζύγωθρον (τὸ) piroiu, ciocâltău.
ζύγωμα (τὸ) Anat. zigoma.
ζυγωματικός, ἡ, ὸν adj. zigomatic.
*ζυγώνω v. a se apropià, a acostà vez. πλευρίζω.
ζυθοποιεῖον (τὸ) fabrica de bere.
ζυθοποιία (ἡ) fabricarea berei.
ζυθοποιὸς (ὁ) berar, fabricant de bere.
ζυθοποσία băutul berei.
ζυθοπότης (ὁ) băutor de bere.
ζυθοποτῶ v. a beà bere.
ζυθοπωλεῖον (τὸ) berărie.
ζυθοπώλης (ὁ) berar.
ζῦθος (ὁ) bere.
ζυθόχορτον (τὸ) hameiu.
*ζυμαρικὸν (τὸ) pastă făinoasă.
*ζυμαρικοπλάστης (ὁ) filigiu.
ζύμη (ἡ) plămadă, dospeală.
ζυμοσκάφη (ἡ) buduiu, covată.
ζυμῶ v. a frământà. || —οῦμαι a dospi, a fermentà.
*ζύμωμα (το) frământătură.
*ζυμώνω v. vez. ζυμῶ.
ζύμωσις (ἡ) fermentaţie.
*ζυμωταριὰ (ἡ) vez. ζυμοσκάφη.
ζυμωτήριον (τὸ) copaie, căpistere.
ζυμωτὴς (ὁ) frământător.
ζυμωτικός, ἡ, ὸν adj. al frământăturei, frământător.
ζυμωτὸς, ἡ, ὸν adj. frământat.
ζῶ v. a trăi, — ἐπὶ μακρὸν a vecui, [a vieţui.
ζωάρκεια (ἡ) subsistenţă.
*ζωγραφία (ἡ) pictură, zugrăveală.
*ζωγραφίζω v. a pictà, a zugrăvi.
ζωγραφικός, ἡ, ὸν adj. pictural. || (ἡ) —ἡ subst. pictură.
*ζωγράφισμα (τὸ) zugrăveală.
*ζωγραφιστὸς, ἡ, ὸν adj. pictat, zugrăvit.
ζωγράφος (ὁ) pictor, zugrav.
ζωγραφῶ v. a pictà vez. ζωγραφίζω.
ζώγρησις (ἡ) captură (de om).
ζωγρῶ v. a capturà (un om).
ζωδιακός, ἡ, ὸν adj. zodiacal.
ζώδιον (τὸ) zodie.
ζωεμπορία (ἡ) geambaşlâc.
ζωέμπορος (ὁ) geambaş.
ζωὴ (ἡ) viaţă, vietate, vieţuire | traiu, — κακὴ traiu cu vătraiu vez. βίος.
ζωηρεύω v. a se însufleţì, a se animà.
ζωηρὶς (ἡ) faună.
ζωηρὸς, ά, ὸν adj. vioiu, sprinten, aprig, sglobiu. || —ῶς adv.
ζωηρότης (ἡ) vioiciune, sprintenie, aprigime.
ζωηφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. însufleţitor.
ζωϊκός, ἡ, ὸν adj. vital, animal, al vieţei, τὸ —ὸν βασίλειον faună.
ζωϊκότης (ἡ) vitalitate.
ζωμοδόχη (ἡ) supieră.
ζωμὸς (ὁ) zeamă, ciorbă, — ὀξυνος borş, — κριθινος chesmet, — ἐκ στομάχου ζώου schembeà, — ἐκ ποδῶν ζώου paceà, — ἑορτασμοῦ νεονύμφων imbroc | bulion.
ζωμοτάριχος (τὸ) bulion.
*ζωνάρι (τὸ) şi
ζώνη (ἡ) brâu, încingătoare, cureà, colan, betelie, — δερματίνη chingă, chimir, — μαργαριτοφόρος brăcie,

— περισκελίδος brăcinar | Geogr. zonă, — ἐλευθέρα zonă francă.
ζωνοειδής (ό, ή) —ές (τὸ) adj. în formă de brâu.
ζώννυμι v. şi
ζωννύω v. a încinge, a împresurà | vez. περιζωννύω.
ζωντανεύω v. a se reînsufleţì.
*ζωντανός, ή, όν adj. viu.
*ζωντόβολον (τὸ) brută.
*ζωντοχήρα (ἡ) femeie divorţată.
*ζώνω v. vez. ζωννύω.
*ζωογδάρτης (ό) belitor.
ζωογόνησις (ἡ) însufleţire, vivifiare.
ζωογόνος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. însufleţitor, vivifiant.
ζωογονῶ v. a însufleţì, a da viaţă, a vivificà.
ζωοδότης (ό) dătător de viaţă.
ζωοδόχος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. deţinător de viaţă, Bis. — Πηγή Izvorul tămăduirei.
ζωοκλέπτης (ό) hoţ de cai, de animale.
ζωοκλοπή (ἡ) hoţie de cai, de animale.
ζωοκτονία (ἡ) omorîre de animale.
ζωολατρεία (ἡ) zoolatrie.
ζωολογία (ἡ) zoologie.
ζωολογικός, ή, όν adj. zoologic.
ζωολόγος (ό) zoolog.
ζῶον (τὸ) dobitoc, vită, animal, — γεγηρακὸς ciuruc, — ἀνάπηρον boambă.
ζωοπάροχος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. dătător de viaţă.
ζωοποιός (ό, ἡ). — ον (τὸ) adj. însufleţitor, vivifiant.
ζωοποιῶ v. a însufleţì, a vivificà.
ζωοτεχνία (ἡ) zootehnie.
ζωότης (ἡ) animalitate, dobitocie.
ζωοτοκία (ἡ) viviparism.
ζωοτόκος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. viviparˌ.
ζωοτοκῶ v. a naşte animale.
ζωοτομὴ (ἡ) vivisecţie.
ζωοτροφεῖον (τὸ) menajerie.
ζωοτροφία (ἡ) merinde.
ζωοτροφῶ v. a procurà merinde.
ζωοφάγος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. carnivor, mâncător de animale.
ζωόφιλος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. zoofil.
ζωοφόρος (ἡ) Arh. frizǎ.
ζωοφύλαξ (ό) păzitor de vite.
ζωοφυτικός, ή, όν adj. zoofitic.
ζωοφυτολογία (ἡ) zoofitologie.
ζωόφυτον (τὸ) zoofit.
ζωοφυτόστρακον (τὸ) madrepor.
ζωόψωρα (ἡ) rapăn.
ζώπυρον (τὸ) cuşniţă.
*ζώσιμον (τὸ) încingere.
ζωστὴρ (ό) bete, încingătoare, eşarpă | Arh. brâu.
*ζωστός, ή, όν adj. încins.
*ζώστρα (ἡ) încingătoare.
ζωτικός, ή, όν adj. vital.
ζωτικότης (ἡ) vitalitate.
ζωΰφιον (τὸ) insectă, gânganie.
*ζωχάδα (ἡ) trânji vez. ἀσωχάς.
*ζωχαδιακός, ή, όν adj. emoroidal | supărăcios.
ζωώδης (ό, ἡ) — ες (τὸ) adj. dobitocesc. || —ῶς adv. dobitoceşte.

H

H, η (ita) literă a alfabetului | num. η opt, ,η opt mii.
ἡ art. fem. — θάλασσα marea.
ἡ pron. care.
ἤ conj. ori, sau, σὺ — ἐγὼ tu ori eu. comp. decât, καλύτερος — ὁ Δημήτριος mai bun decât Dumitru.
ἥβη (ἡ) pubertate.
ἡβηδὸν adv. ca flăcău vitejeşte.
ἡβικός, ή, όν adj. pubian, —όν ὀστοῦν Anat. osul pubisului.
ἥβισκος (ό) Bot. bame.
ἡβῶ v. a fi în pubertate.
ἡγεμονεύω v. a domni.
ἡγεμονία (ἡ) domnie | principat.
ἡγεμονίδης (ό) prinţ (regal).
ἡγεμονικός, ή, όν adj. princiar, maiestuos. || τὸ —όν subst. purtare

majestuoasă, ighemonicon. || —ῶς
ἡγεμονόπαις (ὁ, ἡ) fiu de prinţ. [adv.
ἡγεμών (ὁ) —ονίς (ἡ) prinţ, principe, domn, suveran, şef.
ἡγέτης (ὁ) şef.
ἡγοῦμαι v. a merge înainte, în cap, a comandà, a conduce.
ἡγουμενεῖον (τὸ) reşedinţa stareţului.
ἡγουμενία (ἡ) stareţie.
ἡγουμενικός, ἡ, όν adj. stareţesc.
ἡγούμενος (ὁ) -η (ἡ) stareţ, stariţă.
ἤγουν adv. adică.
ἤδη adv. dejà.
ἥδομαι v. a se bucurà.
ἡδονή (ἡ) plăcere, desmierdare, desfătare, deliciu, voluptate.
ἡδονικός, ἡ, όν adj. voluptuos, delicios.
ἡδυεπής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. cu vorbă dulce.
ἡδυμελής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cu voce dulce, melodios.
ἡδύνω v. a îndulci, a face plăcut. || —ομαι a se mulţumi, a se desfătà.
ἡδύοσμος (ὁ) Bot. izmă.
ἡδυπάθεια (ἡ) voluptate, sensualitate.
ἡδυπαθής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. voluptuos. || —ῶς adv.
ἡδύπνους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. balsamat, parfumat.
ἡδύποτον (τὸ) licher, rosolie.
ἡδύς, εῖα, ὺ adj. dulce, delicios, agreabil. || —έως adv.
ἥδυσμα (τὸ) dulceaţă.||(τὰ) —ατα subst. zaharicale.
ἡδύτης (ἡ) dulceaţă, suavitate.
ἠθική (ἡ) morală.
ἠθικοθεολογία (ἡ) cazuistică.
ἠθικοθεολόγος (ὁ) cazuist.
ἠθικολογία (ἡ) tratat de morală.
ἠθικολόγος (ὁ) moralist.
ἠθικολογῶ v. a vorbì despre morală.
ἠθικοποίησις (ἡ) moralizare.
ἠθικοποιός, ὰ, όν adj. moralizator.
ἠθικοποιῶ v. a moralizà.
ἠθικός, ἡ, όν adj. moral. || (ἡ) —ἡ Fil. morală, etică. || —ῶς adv. moralmente.
ἠθικότης (ἡ) moralitate.
ἠθμοειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de strecurătoare, etmoid.
ἠθμός (ὁ) strecurătoare, sită, filtru.
ἠθογραφία (ἡ) etografie.
ἠθογράφος (ὁ) etograf.
ἠθογραφῶ v. a descrie moravurile.
ἠθολογία (ἡ) etologie.
ἠθολογικός, ἡ, όν adj. etologic.
ἠθολόγος (ὁ) etolog.
ἠθολογῶ v. a se ocupà de moravuri.
ἠθοπλαστικός, ἡ, όν adj. moralizator.
ἠθοποιΐα (ἡ) moralizare | arta teatrului, actorie.
ἠθοποιός (ὁ, ἡ) actor.
ἦθος (τὸ) caracter | natură. || τὰ —η ἠϊών (ἡ) plajă. [subst. moravurile.
ἤκεστος (ὁ) juncan.
ἡλάγρα (ἡ) cherpedin.
ἡλακάτη (ἡ) fuior.
ἡλεκτραγωγός (ὁ) bun conducător de electricitate.
ἠλεκτρίζω v. a electrizà.
ἠλεκτρικός, ἡ, όν adj. electric.
ἠλέκτρινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. chihlimbariu.
ἠλέκτρισις (ἡ) electrizare. [
ἠλεκτρισμός (ὁ) electricitate.
ἠλεκτριστής (ὁ) electrizor.
ἠλεκτριστικός, ἡ, όν adj. electrizator.
ἠλεκτρογόνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. electromotor. || τὸ —ον subst. electrogen.
ἠλεκτροδυναμικός, ἡ, όν adj. electrodinamic. || (ἡ) —ἡ subst. electrodinamică.
ἠλεκτροθεραπεία (ἡ) electroterapie.
ἠλεκτροθεραπευτής (ὁ) electroterapeut.
ἠλεκτροκίνητος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. mişcat prin electricitate.
ἠλεκτρολογία (ἡ) electrologie.
ἠλεκτρολόγος (ὁ) electrician.
ἠλεκτρόλυσις (ἡ) electroliză.
ἠλεκτρόμετρον (τὸ) electrometru.
ἤλεκτρον (τὸ) chihlimbar.
ἠλεκτροσκόπιον (τὸ) electroscop.
ἠλεκτροτεχνία (ἡ) electrotehnică.
ἠλεκτροφώτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. luminat prin electricitate.
ἠλεκτρώδιον (τό) electrod.
ἡλιάζω v. a expune, a uscà la soare. || —ομαι a se sorì.
ἡλιακός, ἡ, όν adj. soresc, solar. || *—ὸς (ὁ) subst. corlată, tindă.
*ἡλιακωτὸν (τὸ) vez. ἡλιακός.
ἡλίανθος (ὁ) Bot. mălăcel.
ἡλίασις (ἡ) insolaţie.

ἡλιαστός. ή, όν adj. uscat la soare.
ἡλίθιος, α, ον adj. imbecil.
ἡλιθιότης (ἡ) imbecilitate.
ἡλικία (ἡ) vârstă, etate, παιδική — copilărie, γεροντική bătrâneţe | Mil. leat, contingent.
ἡλικιοῦμαι v. a ajunge în vârstă. || —ωμένος (ὁ) part. om în vârstă.
ἡλιογραφία (ἡ) eliogravură.
ἡλιοθεραπεία (ἡ) elioterapie.
ἡλιοκαής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. pârlit (de soare).
ἡλιοκαίω v. a pălì, a pârli.
ἡλιόκαυμα (τὸ) pripaс, strapaţă.
ἡλιόκαυσις (ἡ) dogorîre, pârliturâ.
ἡλιόκαυστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ars de soare.
ἡλιόλουστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. luminat, plin de soare.
*ἡλισπύρι (τὸ) arşiţa soarelui.
ἥλιος (ὁ) soare | Bot. floarea soarelui.
ἡλιοσκόπιον (τὸ) elioscop.
ἡλιοτρόπιον (τὸ) Bot. eliotrop.
ἡλιοφώτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἡλιόλουστος.
ἡλοπωλεῖον (τὸ) magazin de cuie.
ἧλος (ὁ) cuiu, — μέγας piron.
ἦμαρ (τὸ) vez. ἡμέρα.
ἡμαρτημένος, η, ον part. greşit, eronat. || —ως adv.
ἡμεδαπός, ή, όν adj. localnic, indigen.
ἡμεῖς pron. noi.
ἡμέρα (ἡ) zi, ziua, ἐργάζομαι μὲ τὴν —αν a lucrà cu ziua, —αν τινά cândvà, ποία — εἶναι σήμερον; ce zi avem astăzi?
ἡμερεύω v. a petrece ziua vez. διημερεύω.
ἡμερήσιος, α, ον adj. zilnic, diurn, —α διάταξις ordinea zilei. || —ως adv. pe zi.
ἡμερόβιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. diurn, cu viaţă de o zi.
ἡμεροδείκτης (ὁ) calendar.
*ἡμεροδοῦλι (τὸ) salariu pe o zi.
ἡμεροδρόμος (ὁ) surugiu.
*ἡμεροκαματάρης (ὁ) lucrător cu ziua.
*ἡμεροκάματον (τὸ) vez. ἡμερομίσθιον.
ἡμερολόγιον (τὸ) almanah | Com. jurnal.
ἡμερομηνία (ἡ) dată.
ἡμερομίσθιον (τὸ) diurnă, munca unei zile.
ἡμερονύκτιον (τὸ) zinoptime.
ἥμερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. domesticit, blând, pacinic.
ἡμερότης (ἡ) blândeţe.
*ἡμεροφάγι (τὸ) mâncare de toată ziua.
ἡμεροφύλαξ (ὁ) gardist de zi.
ἡμερῶ v. a domestici, a îmblânzi.
ἡμέρωσις (ἡ) domesticire, îmblânzire.
ἡμέτερος, α, ον pron. nostru.
ἡμιάγριος, α, ον adj. semisălbatic.
ἡμιανοίγω v. a întredeschide.
ἡμιάνοικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. întredeschis.
ἡμιβάρβαρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. semibarbar.
ἡμιβαρβαρότης (ἡ) semibarbarie.
ἡμίγυμνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. seminud.
ἡμιδιαφανής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. semidiafan.
ἡμίδραχμον (τὸ) băncuţă, cinzeacă.
ἡμιεκτάριον (τὸ) pogon.
ἡμιεπίσημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. semioficial. || —ως adv.
ἡμίεφθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pe jumătate fript.
ἡμιθανής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. pe jumătate mort.
ἡμίθεος (ὁ) semizeu.
ἡμίκαυστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pe jumătate ars.
ἡμίκλαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îndoit.
ἡμίκλειστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pe jumătate închis, întredeschis.
ἡμικλείω v. a închide pe jumătate.
ἡμίκοσμος (ὁ) demimond.
ἡμικρανία (ἡ) migrenă.
ἡμικυκλικός, ή, όν adj. semicircular.
ἡμικύκλιον (τὸ) semicerc.
ἡμικυλινδρικός, ή, όν adj. semicilindric.
ἡμίλιτρον (τὸ) semilitru, halbă.
ἡμίλουτρον (τὸ) baie până la jumătatea corpului.
ἡμιμάθεια (ἡ) semicultură.
ἡμιμαθής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. semidoct.
ἡμιολία (ἡ) Mar. goeletă.
ἡμιόλιον (τὸ) odată şi jumătate.
ἡμιονηλάτης (ὁ) conductor de catâri.
ἡμίονος (ὁ) catâr.
ἡμιπαράφρων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. jumătate nebun.

ἡμιπένθιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu jumătate doliu.
ἡμιπεριφέρεια (ἡ) semicirconferință.
ἡμιπληγία (ἡ) emiplegie.
ἡμιπληγικός, ἡ, όν adj. emiplegic.
ἡμίσβεστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pe jumătate stins.
ἡμισεληνοειδής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj.
ἡμισέληνος (ἡ) semilună. [semilunar.
ἡμίστοιχον (τὸ) jumătate de vers.
ἡμιστρόφιον (τὸ) jumătate de învârtitură.
ἡμισυς, εια, υ adj. jumătate. [sferic.
ἡμισφαιρικός, ἡ, όν adj. emi-
ἡμισφαίριον (τὸ) emisfer.
ἡμιτελής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. făcut pe jumătate, neisprăvit. || — ῶς adv. pe jumătate.
ἡμίτονον (τὸ) Muz. semiton|Mat. sinus.
ἡλίφλεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pe jumătate ars.
ἡμίφυλλον (τὸ) jumătate filă.
ἡμίφωνον (τὸ) semivocală.
ἡμίφως (τὸ) penumbră.
ἡμιώβολον (τὸ) jumătate de obol.
ἡμιώριον (τὸ) jumătate de oră.
*ἡμπορῶ v. a puteà, *δὲν —εἶ e bolnav. [nav.
ἡνία (τά) dârloage, hățuri.
ἡνίοχος (ὁ) vizitiu.
ἡνιοχῶ v. a mânà.
ἡνυστρον (τὸ) Zool. rânză.
*ἠξεύρω v. a ști vez. γνωρίζω.
ἦπαρ (τὸ) ficat.
ἡπατικός, ἡ, όν adj. epatic.
ἡπατῖτις (ἡ) epatită.
ἤπειρος (ἡ) continent.
Ἠπειρώτης (ὁ) Epirot.
ἠπειρωτικός, ἡ, όν adj. continental.
ἥπιος, α, ον adj. blând, blajin. || —ως adv.
ἠπιότης (ἡ) blândețe. [adv.
ἦρα (ἡ) neghină.
ἡρακλειος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. erculean.
ἡράνθεμον (τὸ) Bot. ciuboțica cucului.
ἡρεμία (ἡ) tihnă, seninătate, liniște, calm.
ἥρεμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. tihnit, senin, potolit, calm, lin. || —έμα adv. binișor, încet-încet, — καὶ κατὰ μικρὸν încetișor.
ἡρεμῶ v. a fi calm, lin, potolit.
ἡριγέρων (ὁ) Bot. bătătarnică.
ἡρωϊκός, ἡ, όν adj. vitejesc, eroic. || —ῶς adv. vitejește.
ἡρωϊσμός (ὁ) vitejie, eroism.
ἡρῷον (τὸ) monument al eroilor, mau-
ἥρως (ὁ) —ῖς (ἡ) erou, viteaz. [zoleu.
ἡσυχάζω v. a (se) liniști | a se. repauzà.
ἡσυχαστήριον (τὸ) sihăstrie, loc de
ἡσυχαστής (ὁ) sihastru. [repaos.
ἡσυχαστικός, ἡ, όν adj. liniștitor.
ἡσυχία (ἡ) liniște vez. ἡρεμία | astâmpăr.
ἥσυχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. domol, liniștit, ἄφες με —ον lasă-mă în pace vez. ἥρεμος. || —ως adv. alene.
ἥτις pron. fem. care vez. ὅστις.
ἤτοι conj. adică.
ἤτριον (τὸ) etamină, filtru.
ἦτρον (τὸ) Anat. ipogastru.
ἧττα (ἡ) înfrângere.
ἡττοπαθής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. defetist.
ἡττῶμαι v. a fi învins.
ἧττων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mai mic, inferior. ||—ον adv. mai puțin, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ — mai mult sau mai puțin, οὐχ' — totuș.
ἡφαιστειογενής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj.
ἡφαίστειον (τὸ) vulcan. [vulcanic.
ἠχηρός, ά, όν adj. sunător, sonor.
ἠχηρότης (ἡ) sonoritate.
ἠχητικός, ἡ, όν adj. răsunător.
ἠχομετρία (ἡ) ecometrie.
ἦχος (ὁ) sunet | Bis. ton.
ἠχώ (ἡ) ecou.
ἠχῶ v. a sunà, a răsunà.
ἠὼς (ἡ) zorile vez. ἕως.

Θ

Θ, θ (thita) literă a alfabetului | num. θ' nouă, ,θ nouă mii.
*θά partic. care formează viitorul și condiționalul, — ὁμιλήσω voiu vorbi, — ὡμίλουν ași vorbi.
*θαιροκοπαστὴ (ἡ) drăghinar.

θαιρὸς (ὁ) loitră, — πλεκτὸς draghină.
θαλάμη (ἡ) gaură, locul retragerei
θαλαμηγὸς (ἡ) Mar. iacht. [peştilor.
θαλαμηπόλος (ὁ, ἡ) fecior de casă, logofăt, ἡ —ος jupânească, fată
θαλαμίσκος (ὁ) cabină. [în casă.
θάλαμος (ὁ) odaie (de culcat), iatac.
θάλασσα (ἡ) mare.
θαλασσασφάλεια (ἡ) asigurare maritimă.
*θαλασσινὸς, ἡ, ὸν adj. al mărei, marin. || οἱ —οἱ subst. marinarii, τὰ —ά scoicile.
θαλάσσιος, α ον adj. al mărei, marin, maritim.
*θαλασσοβρέχομαι v. a fi udat de mare.
θαλασσογραφία (ἡ) pictură de mare, marină.
θαλασσογράφος (ὁ) pictor de marine.
θαλασσοδάνειον (τὸ) împrumut maritim.
*θαλασσοδέρνω v. a se luptà cu marea.
θαλασσοζημία (ἡ) Mar. avarie.
θαλασσοκρατία (ἡ) dominarea mărilor.
θαλασσοκράτωρ (ὁ) —ειρα (ἡ) stăpân al mărilor.
θαλασσομάχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. luptător contra valurilor.
θαλασσομαχῶ v. a se luptà cu valurile.
θαλασσομέδων (ὁ) rege al mărilor.
*θαλασσόνερον (τὸ) apă de mare.
θαλασσοπορία (ἡ) navigaţiune,
θαλασσοπόρος (ὁ) navigator.
θαλασσοπορῶ v. a navigà.
*θαλασσοπούλι (τὸ) Zool. pasăre de mare, alcion | bun marinar.
θαλασσοταραχὴ (ἡ) hulă.
θαλασσόχρους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. cu coloare de mare.
θαλασσῶ v. a scufundà | a devenì furtunos (p. mare) | *a o face lată.
θαλάσσωμα (τὸ) scufundare, furtună.
θαλερὸς, ά, ὸν adj. înverzit, înflorit.
θαλερότης (ἡ) înflorire.
θαλία (ἡ) petrecere, banchet.
θαλλὸς (ὁ) Bot. frate, mlădiţă.
θάλλω v. a înflorì, a înverzì.
θαλπερὸς, ά, ὸν adj. cald.
θάλπος (τὸ) căldură.
θαλποχείριον (τὸ) manşon.
θᾶμά adv. des.
θάμβος (τὸ) orbire vez. ἔκπληξις.
θαμβὸς, ἡ, ὸν adj. întunecat, şters.
θαμβῶ v. a luà văzul, a orbì.
θάμβωμα (τὸ) vez. θαμβός.
θαμβωτὸς, ἡ, ὸν adj. orbitor, ameţitor.
θαμνοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. în formă
θάμνος (ὁ) stuf, tufă. [de tufiş.
θαμνώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. smidos,
θαμνὼν (ὁ) tufăriş. [stufos.
θαμὼν (ὁ) client.
θανάσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. mortal. || —ως adv.
θανατηφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. mortal. || —ως adv.
θανατικὸς, ἡ, ὸν adj. al morţilor. || *(τὸ) —ὸν subst. epidemie omorâtoare.
θάνατος (ὁ) moarte.
θανατῶ v. a omorî.
θανάτωσις (ἡ) omorîre, execuţie.
θανὴ (ἡ) moarte.
θάπτω v. a înmormântà, a îngropà.
*θαραπαὴ (ἡ) mulţumire.
*θαραπεύω v. a mulţumì.
θαρραλέος, α, ον adj. inimos, curagios. || —έως adv.
θαρραλεότης (ἡ) inimoşie, curaj.
θαρρεύω v. a prinde curaj.
θάρρος (τὸ) curaj.
θαρρούντως adv. vez. θαρραλέως.
θαρρύνω v. a încurajà, a îmbărbătà.
θαρρυντικὸς, ἡ, ὸν adj. încurăjător.
θαρρῶ v. vez. θαρρεύω. | *a crede.
θάτερον (τὸ) unu din doi.
θᾶττον adv. mai curând.
θαῦμα (τὸ) minune, miracol.
θαυμάζω v. a se minunà, a se mirà.
θαυμάσιος, α, ον adj. minunat, miraculos. || —ως adv.
θαυμασμὸς (ὁ) minunare, admiraţie.
θαυμαστὴς (ὁ) slăvitor, admirator.
θαυμαστικὸν (τὸ) semn de exclamaţie.
θαυμαστὸς, ἡ, ὸν adj. minunat, admi-
θαυματοποιΐα (ἡ) scamatorie. [rabil.
θαυματοποιὸς (ὁ) scamator.
θαυματουργία (ἡ) miracol.
θαυματουργὸς (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. făcător de minune.
θαυματουργῶ v. a face minuni.
θέα (ἡ) privelişte, vedere.

θεά (ἡ) zână, zeiță.
θέαμα (τὸ) spectacol, privelişte.
θεαματικός, ἡ, ὸν adj. al spectacolului | spectaculos.
Θεάνθρωπος (ὁ) om-Dumnezeu.
θεάρεστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. plăcut lui D-zeu.
θεατὴς (ὁ) spectator, privitor.
θεατρίδιον (τὸ) mic teatru.
*θεατρίζω v. a da în spectacol. || —ομαι a se da în spectacol.
θεατρικός, ἡ, ὸν adj. teatral.
*θεατρισμὸς (ὁ) expunere la dispreţuire.
θεατρομανὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. teatroman.
θέατρον (τὸ) teatru.
*θεατρώνης (ὁ) regisor.
θεία (ἡ) mătuşă.
*θειάφι (τὸ) pucioasă, sulf.
*θειαφίζω v. a sulfurà.
*θειάφισμα (τὸ) sulfurare.
θειϊκός, ἡ, ὸν adj. sulfuric, pucios.
θεϊκός, ἡ, ὸν adj. dumnezeesc, divin.
θεῖον (τὸ) Chim. pucioasă, sulf.
θειοπηγὴ (ἡ) izvor de pucioasă.
θεῖος (ὁ) unchiu, moş.
θεῖος, α, ον adj. dumnezeesc, divin. || τὰ —α subst. lucrurile sfinte. || τὸ —ον divinitatea. || —ως adv.
θειότης (ἡ) divinitate.
θειοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sulfuros.
θεϊσμὸς (ὁ) deism.
θεϊστὴς (ὁ) deist.
*θείτσα (ἡ) mătuşică.
θειωρυχεῖον (τὸ) carieră de sulf.
θέλγητρον (τὸ) lipiciu, vrajă.
θέλγω v. a desmierdà, a încântà.
θέλημα (τὸ) voinţă.
*θελληματικός, ἡ, ὸν adj. voluntar.
θέλησις (ἡ) voinţă, voie.
θελκτικός, ἡ, ὸν adj. răpitor, încântător.
θελξικάρδιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. încântător al inimei.
*θέλω v. a voì, — ὁμιλήσει (viitor) voiu vorbi, ἤθελον ὑπάγει (condiţional) m'aşi fi dus, —ει νὰ τὸν ἀπατήσῃ caută să-l înşele, πόσα —εις διὰ τὸ φόρεμα; cât ceri pentru haină? || —οντας καὶ μὴ adv. de voie de nevoie.
θέμα (τὸ) subiect, materie | Fil. teză | Gram. temă | Adm. ţinut.
θεματικός ἡ, ὸν adj. al temei, tematic.
θεματογραφία (ἡ) compoziţie de teme.
θεματογραφῶ v. a compune o temă.
θεματοφύλαξ (ὁ) depozitar, custode.
θεμέλιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vez. θεμελιώδης. || (τὸ) —ον subst. temelie, fundament.
θεμελιῶ v. a întemeià, a pune temelia, a fundà.
θεμελιώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. fundamental, temeinic. || —ῶς adv.
θεμελίωσις (ἡ) întemeiere, aşezare de temelii.
θεμελιωτὴς (ὁ) fondator, întemeietor.
θέμις (ἡ) justiţie, οὐ — nu e drept.
θεμιστεύω v. a da sentinţă.
θεμιστοπόλος (ὁ) jurisconsult.
θεμιτὸς ἡ, ὸν adj. licit, permis de lege. || —ῶς adv.
θέναρ (τὸ) Anat. tenar, podul palmei.
θεοβλάβεια (ἡ) cucernicie.
θεοβλαβὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cucernic.
θεογνωσία (ἡ) cunoaştere de D-zeu | raţiune, τὸν ἔφερα εἰς —αν l-am adus pe calea cea bună.
θεογονία (ἡ) teogonie.
*θεόγυμνος, η, ον adj. gol de tot vez. ὁλόγυμνος.
θεοδικία (ἡ) judecata lui D-zeu.
θεόδοτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. dăruit de D-zeu.
θεοπλατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. trimis de D-zeu (ca pedeapsă).
Θεόθεν adv. dela D-zeu.
θεοκάπηλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. traficant de lucruri sfinte.
θεοκατάρατος (ὁ, η) — ον (τὸ) adj. urgisit de D-zeu, păcătos.
θεοκρατία (ἡ) teocraţie.
θεοκρατικός, ἡ, ὸν adj. teocratic.
θεολογία (ἡ) teologie.
θεολογικός, ἡ, ὸν adj. teologic.
θεολόγος (ὁ) teolog.
θεολογῶ v. a se ocupà cu teologia.
θεομανὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. teoman.
θεομανία (ἡ) teomanie.
θεομηνία (ἡ) flagel.
Θεομήτωρ (ἡ) Maica Domnului.

θεομίσητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. urît de D-zeu.
*θεομπαίκτης (ὁ) cel ce râde de lucruri sfinte.
*θεονήστικος, η, ον adj. flămânzit.
θεόπεμπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. trimis de D-zeu.
θεόπνευστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. inspirat de D-zeu.
θεοποίησις (ἡ) divinizare.
θεοποιῶ v. a divinizà.
θεοπρεπής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. demn de D-zeu, divin. || ῶς adv.
θεοπρόβλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. propus de D-zeu.
*θεόρατος, η, ον adj. enorm.
Θεὸς (ὁ) Dumnezeu, zeu.
θεοσέβεια (ἡ) cucernicie, cuviosie.
θεοσεβής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cucernic, cuvios. || —ῶς adv.
θεοσημία (ἡ) semn divin.
θεοσοφία (ἡ) teosofie.
*θεοσκότεινος, η, ον adj. întunecos
*θεόστραβος, η, ον adj. orbeț. [beznă.
θεοστυγής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. urît de
θεότης (ἡ) divinitate. [D-zeu.
Θεοτόκος (ἡ) Născătoare de D-zeu.
*θεότρελλος, η, ον adj. nebun de le-
Θεοφάνεια (τὰ) Bobotează. [gat.
θεοφιλής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. iubit de D-zeu.
*θεοφοβούμενος, η, ον adj. temător de D-zeu.
θεοφύλακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. păzit de D-zeu.
θεραπαινίς (ἡ) fată de casă.
θεραπεία (ἡ) vindecare, tratament, tămăduire, curarisire.
θεραπεύσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vindecăcios, de vindecat.
θεραπευτήριον (τὸ) infirmerie | casă de sănătate, sanatoriu.
θεραπευτής (ὁ) vraciu, tămăduitor.
θεραπευτικός, ή, όν adj. terapeutic, tămăduitor. || (ἡ) —ή subst. terapeutică.
θεραπεύω v. a tămădui, a vindecà, a curarisì | a cultivà, a se ocupà, — τὰς μούσας a cultivà muzele.
θεράπων (ὁ) servitor, fecior în casă.
θέρετρον (τὸ) văratic.
θέρηγνον (τὸ) odobaie.
*θεριακή (ἡ) vez. θηριακή.
*θεριεύω v. a se face mare | a se face
θερίζω v. a così, a secerà. [sălbatic.
θερινός, ή, όν adj. văratic, de vară.
*θεριό (τὸ) fiară vez. θηρίον.
θερισμός (ὁ) seceriș, cosit.
θεριστής (ὁ) cosaș, secerător.
θεριστικός, ή, όν adj. secerător.
θερμαγωγός (ὁ, ἡ) —όν (τὸ) adj. calorifer.
θέρμαι (αἱ) izvor termal, terme.
θερμαίνω v. a încălzì. || —ομαι a se încinge | *a aveà febră.
θέρμανσις (ἡ) încălzire.
θερμαντικός, ή, όν adj. încălzitor.
θερμαντικότης (ἡ) caloricitate.
*θερμασιά (ἡ) încălzire | acces de febră.
θερμαστής (ὁ) fochist, șofer.
θερμάστρα (ἡ) sobă.
θερμαστρίς (ἡ) scoabă, pleviță.
*θέρμη (ἡ) febră, friguri.
θερμημερία (ἡ) arșiță.
θερμικός, ή, όν adj. termic.
θερμόαιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu sânge cald.
θερμογόνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. calorifer. || (τὸ) —ον subst. calorie.
θερμοδυναμική (ἡ) termodinamică.
θερμοθεραπεία (ἡ) termoterapie.
θερμοκαυτήρ (ὁ) termocauter.
θερμοκέφαλος (ὁ) pușcă-în-lună.
θερμοκήπιον (τὸ) seră.
θερμοκοιτίς (ἡ) Obst. cuvezătă.
θερμοκρασία (ἡ) temperatură.
θερμόλουτρον (τὸ) baie caldă.
θερμομέτρησις (ἡ) termometrie.
θερμομετρικός, ή, όν adj. termometric.
θερμόμετρον (τὸ) termometru.
θερμομετρῶ v. a termometrizà.
θερμοπαρακαλῶ v. a rugà călduros,
θερμόπλα (ἡ) ariceală. [a solicità.
θερμοποσία (ἡ) întrebuințare de băuturi calde.
θερμοπότης (ὁ) băutor de băuturi calde.
θερμοπώλης (ὁ) negustor de băuturi calde, cafegiu, salepigiu.
θερμός, ή, όν adj. cald, călduros | termal. || —ῶς adv.
θέρμος (ὁ) Bot. nipralà.

θερμότης (ἡ) căldură, ferbinţeală, — ἀποπνικτικὴ năduf.
θερμόχορτον (τό) Bot. centaură mică.
θέρος (τὸ) vară [sezon] | *vez. θερισμός.
θεσιθήρας (ὁ) vânător de slujbă.
θεσιθηρία (ἡ) goană după slujbă.
θέσις (ἡ) loc, post, poziţie, stare |
θεσμοθεσία (ἡ) legislaţie. [raion | tezâ.
θεσμοθέτης (ὁ) legislator.
θεσμολόγιον (τὸ) colecţie de legi.
θεσμὸς (ὁ) lege, instituţie.
θεσμοφύλαξ (ὁ) depozitar de legi.
θεσπέσιος α, ον adj. dumnezeesc, divin, sublim. || —ως adv.
θεσπίζω v. a decretà, a face moţiune.
θέσπισμα (τὸ) decret, moţiune.
θεσσαλικὸς, ἡ, ὸν adj. tesalic.
Θεσσαλὸς (ὁ) — ἡ (ἡ) Tesalian.
θέσφατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. zis de
θετικισμὸς (ὁ) pozitivism. [D-zeu.
θετικιστὴς (ὁ) pozitivist.
θετικὸς, ἡ, ὸν adj. pozitiv. || —ῶς adv.
θετικότης (ἡ) pozitivitate.
θετὸς, ἡ, ὸν adj. adoptiv.
θέτω v. a pune, a aşezà.
θέω v. a alergà.
θεῶμαι v. a se uità, a vedeà.
θεωρεῖον (τὸ) lojă.
θεώρημα (τὸ) teoremă.
θεωρητικὸς, ἡ, ὸν adj. teoric, speculativ. || (ὁ) ἡ —ὸς subst. teoretician. || —ῶς adv. în teorie.
θεωρία (ἡ) teorie | aspect, exterior, aparenţă.
θεωρῶ v. vez. θεῶμαι | a considerà, a crede, a stimà | a vizà.
*θηκάρι (τὸ) şi
θήκη (ἡ) teacă, toc, — καπνοσύριγγος calâf.
*θηκιάζω v. a împachetà, a suprapune, a înghesuì.
θηλάζω v. a suge | a alăptà, a da ţâţă. || τὸ —ον subst. sugaciu.
θηλασμὸς (ὁ) suptul, alàptatul.
θηλαστικὸς, ἡ, ὸν adj. sugător.
θηλάστρια (ἡ) doică.
θήλαστρον (τὸ) gurguiu, biberon.
*θηλειὰ (ἡ) arcan, laţ.
*θηλειάζω v. vez. θηλυκώνω.
θηλὴ (ἡ) sfârc.
θηλυγόνος (ἡ) ceia-ce naşte fete.
θηλυδρίας (ὁ) bătălău.
*θηλυκὸς, ἡ, ὸν adj. vez. θῆλυς. || τὸ —ὸν Gram. femenin.
*θηλύκωμα (τὸ) încopcare, prindere în copci.
*θηλυκώνω v. a încopcà, a prinde în copci.
*θηλυκωτῆρι (τὸ) încheetoare, cheotoare.
θηλυπρεπὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. afemeiat. || —ῶς adv. ca o femeie.
θῆλυς, εια, υ adj. femenin. || τὸ —υ subst. femeie, partea femeiască.
θημωνιὰ (ἡ) alergătoare, claie, — μα-
*θημωνιάζω v. a ferecà. [κρὰ şiră.
θήρα (ἡ) vânătoare.
θήραμα (τὸ) vânat.
θηρεύσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de vânat.
θηρευτὴς (ὁ) vânător.
θηρευτικὸς, ἡ, ὸν adj. vânătoresc.
θηρεύω v. a vânà.
θηριακὴ (ἡ) Med. teriac.
θηριοδαμαστὴς (ὁ) îmblânzitor de fiare.
θηριόδηκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. muşcat de fiare.
θηριομαχία (ἡ) luptă cu fiarele.
θηριομάχος (ὁ) gladiator.
θηριομαχῶ v. a se luptà cu fiarele.
θηριόμορφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. asemănător fiarelor.
θηρίον (τὸ) fiară, balaur.
θηριοτροφεῖον (τὸ) menajerie.
θηριοφωλεὰ (ἡ) vizuină.
θηριώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. sălbatec, crâncen, feroce. || —ῶς adv.
θηριωδία (ἡ) ferocitate, sălbătecie.
θὴς (ὁ) codaş, pălmaş.
θησαυρίζω v. a strânge, a tezaurizà.
θησαύρισις (ἡ) strângere (de bani).
θησαυριστὴς (ὁ) strângător.
θησαυρὸς (ὁ) tezaur, comoară.
θησαυροφυλάκιον (τὸ) vistierie, haznà.
θησαυροφύλαξ (ὁ) vistier(nic).
θητεία (ἡ) stagiu, serviciu militar.
θιασάρχης (ὁ) şef de trupă teatrală.
θίασος (ὁ) companie teatrală.
θιασώτης (ὁ) —ις (ἡ) partizan, părtaş.
θιγγάνω v. şi
θίγω v. a atinge.
θὶς (ἡ) prundiş vez. ἀμμουδιά.

θλάσις (ἡ) spargere, frângere.
θλιβερός, ά, όν adj. jalnic.
θλίβω v. a mâhnì, a întristà | a strânge, a tescui.
θλίψις (ἡ) mâhnire, întristare, jale | presiune, tescuire.
θλῶ v. a sparge, a frânge | Fiz. a refractà, a resfrânge.
θνησιγενής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. născut mort. || τὸ —ές subst. moroiu.
θνησιμαῖος, α, ον adj. mort. || τὸ —αῖον subst. mortăciune, stârv.
θνησιμότης (ἡ) mortalitate.
θνήσκω v. a murì.
θνητός, ή, όν adj. muritor.
θολία (ἡ) umbrelă.
θόλος (ὁ) boltă, dom, cupolă.
θολός, ή, όν adj. turbure.
θολοσκεπής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. bolt.
*θολόστακτη (ἡ) leşie.
θολῶ v. a turburà.
θόλωμα (τὸ) turburare.
*θολώνω v. vez. θολῶ.
θολωτός, ή, όν adj. boltit vez. θολοσκεπής. || τὸ —όν subst. gherghir.
θορός (ὁ) lapţi.
θορυβοποιός (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sgomotos, gălăgios.
θόρυβος (ὁ) sgomot, tămbălău, larmă, vâlvă, gălăgie.
θορυβῶ v. a face gălăgie. || —οῦμαι a o sfecli, a se fâstâci.
θορυβώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. gălăgios, turbulent, sgomotos. || —ῶς
θούριον (τὸ) cântec de război. [adv.
θρανεύω v. a sfecui, a întinde pielea
θράνιον (τὸ) bancă. [pentru tăbăcit.
θράσος (τὸ) îndrăzneală.
θρασυδειλία (ἡ) desfidere, voinicoşie.
θρασύδειλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. voinicos.
θρασύνομαι v. a se voinicì. [cos.
θρασύς, εῖα, ὺ adj. voinicos, îndrăzneţ. || —έως adv.
θρασύτης (ἡ) vez. θράσος.
θραῦσις (ἡ) spargere, frângere | pustiire.
θραῦσμα (τὸ) ciob.
θραύω v. a sparge, a frânge.
θρέμμα (τὸ) copil de ţâţă, γέννημα καὶ — născut-crescut. || *τὰ —τα subst. cireadă.
*θρεπτάρι (τὸ) vez. θρεπτόν.
θρεπτικός, ή, όν adj. hrănitor, nutritiv.
θρεπτικότης (ἡ) putere hrănitoare.
θρεπτόν (τὸ) hrănit.
θρέπτρα (τὰ) plată pentru creştere (a unui copil).
θρέψις (ἡ) nutriţiune.
θρηνητικός, ή, όν adj. plângăcios.
θρηνολογία (ἡ) bocire.
θρηνολογῶ v. a boci, a jelì.
θρῆνος (ὁ) plânset, bocet, jelanie.
θρηνῶ v. a plânge, a deplorà.
θρηνώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. plângăcios, bocitor, jeluitor. || —ῶς adv.
θρηνωδία (ἡ) bocet, jeluitură.
θρηνωδός (ὁ, ἡ) jeluitor, bocitor.
θρηνωδῶ v. vez. θρηνολογῶ.
θρησκεία (ἡ) religie, lege.
θρήσκευμα (τὸ) vez. θρησκεία.
θρησκευτικός, ή, όν adj. religios.
θρησκευτικότης (ἡ) religiozitate.
θρησκομανής (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. bigot, habotnic, fanatic. || —ῶς adv.
θρησκομανία (ἡ) habotnicie, fanatism.
θρῆσκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vez. θρησκομανής.
θριαμβευτής (ὁ) triumfător.
θριαμβευτικός, ή, όν adj. triumfal.
θριαμβεύω v. a triumfà.
θρίαμβος (ὁ) triumf.
θριγκός (ὁ) Arh. ciubuc, chenar | —εἰσόδου turnichet.
θριδάκιον (τὸ) Bot. brustan.
θρίδαξ (ὁ) Bot. lăptucă.
θρίναξ (ὁ) furcoiu.
θρίξ (ἡ) păr.
θριοβολῶ v. a da cu ghiocul, a da în bobi.
θρίον (τὸ) sarmà.
θρίσσα (ἡ) Zool. chepă.
θρόμβος (ὁ) chiag, cocoloş.
θρομβοῦμαι v. a se închiegà, a se legà.
θρομβώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. plin de chiaguri, în formă de chiag.
θρόμβωσις (ἡ) închiegare | Med. trombă.
*θρονιάζω v. a întronà.
*θρόνιασμα (τὸ) întronare.
θρονίον (τὸ) scaun, fotoliu, jilţ.
θρόνος (ὁ) tron, scaun.
*θρουβαλίζω v. a strivì, a îmbucătăţì.
*θρούβαλον (τὸ) bucăţică.
*θροῦμπα (ἡ) măslină coaptă.

*θροῦμπι (τὸ) cimbru de Candia.
θροῦς (ὁ) fâşâit [al valurilor, al ro-
θροῶ v. a fâşâi. [chiei].
θρυαλλίς (ἡ) muc, fitil.
*θρύβω v. vez. θρουβαλίζω.
θρύλλημα (τὸ) murmur, svon.
θρυλλικός, ἡ, όν adj. legendar.
θρύλλος (ὁ) svon | legendă.
θρυλλῶ v. a svoni. || —οῦμαι a se svoni.
θρύμμα (τὸ, bucăţică, fărâmătură.
*θρυμματίζω v. a fărâmà.
*θρυμματισμός (ὁ) îmbucătăţire.
θρύμπη (ἡ) Bot. pălămidă.
θρύος (τὸ) Bot. stuf de câmp.
θυγάτηρ (ἡ) fiică.
θυγατριδοῦς (ὁ) —ῆ (ἡ) nepot după fiică.
θυγάτριον (τὸ) fiică mică, fetiţă.
θύελλα (ἡ) vijelie, furtună.
θυελλώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. furtunos, vijelios, înviforat.
θυλάκιον (τὸ) buzunar, pungă.
θυλακώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. capsu-
θύλαξ (ὁ) sac(uleţ). [lar.
θῦμα (τὸ) jertfă, victimă.
θυμάλωψ (ὁ) tăciune.
*θυμάρι (τὸ) vez. θύμος.
θύμβρα (ἡ) Bot. vez. θύμος.
θυμέλη (ἡ) scenă de teatru.
θυμηδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. vesel,
θυμηδία (ἡ) veselie, voioşie. [voios.
θυμήρης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. plăcut,
*θυμιάζω v. a tămâià. [agreabil.
θυμίαμα (τὸ) tămâie.
θυμίασμα (τὸ) tămâiere.
θυμιατήριον (τὸ) şi
*θυμιατὸν (τὸ) cădelniţă, tămâietoare.
θυμιῶ v. vez. θυμιάζω.
θυμοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. fugos.
θυμὸς (ὁ) supărare, mânie.
θύμος (ὁ) Bot. cimbru | Anat. lanţi.
θυμώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. supărăcios, arţăgos.
*θυμώνω v. a (se) supărà.
θυννάϊον (τὸ) lacherdă.
θυννεῖον (τὸ) plasă de pescuit ton.
θύννος (ὁ) Zool. ton.
θύρα (ἡ) uşă, ἔξω, αὐλειος — poartă, — ἀκτομὰς portiţă, - κήπου vraniţă.
θύραθεν adv. pe din afară, ἡ — σοφία cunoştinţele elementare.
θυραυλία (ἡ) serenadă.
θυραυλῶ v. a face o serenadă.
θυρεὸς (ὁ) pajură, pavăză.
θυρὶς (ἡ) fereastră, firidă, — ἀμάξης portieră, — ταχυδρομείου, τραπέζης
θυρόφυλλον (τὸ) canat. [ghişeu.
θυρωρεῖον (τὸ) loja portarului.
θυρωρὸς (ὁ) portar, aprod.
θύσανος (ὁ) ciucure, — σπάθης dragon.
θυσανωτὸς, ἡ, όν adj. ciucurat.
θυσία (ἡ) jertfă, sacrificiu, πάσῃ —ᾳ cu ori-ce preţ.
θυσιάζω v. a sacrificà, a jertfi.
θυσιαστήριον (τὸ) jertfelnic.
θυσιαστὴς (ὁ) jertfitor.
θύω v. vez. θυσιάζω.
θῶμιγξ (ὁ) sfoară, cordon | Mar. barbet.
θωπεία (ἡ) desmierdare, mângâiere.
θωπευτικὸς, ἡ, όν adj. alintător, desmierdător, mângâietor.
θωπεύω v. a alintà, a desmierdà, a mângâià.
θωρακίζω v. a împlătoşà, a blindà, a înzelà.
θωρακικὸς, ἡ, όν adj. Anat. toracic.
θωράκιον (τὸ) Mar. gabie.
θωρακοβάρις (ἡ) canonieră cuirasată.
θωρακοδρόμων (ὁ) corvetă cuirasată.
θωρακοφόρος (ὁ, ἡ) —όν (τὸ) adj. înzelat, cuirasat.
θώραξ (ὁ) coş, torace | cuirasă, platoşă, — ἀλυσιδωτὸς zale.
θωρηκτὸς, ἡ, όν adj. blindat. || τὸ —όν subst. cuirasat.
*θωριὰ (ἡ) coloare vez. ὄψις.
θώριον (το) Chim. toriu.
θὼς (ὁ) Zool. şacal.

I, ι (iota) literă a alfabetului | num. ι' zece, ,ι zece mii.
ἰάομαι v. a vindecà.
ἴαμα (τὸ) medicament.
ἰαματικὸς, ἡ, όν adj. vindecător | medicinal, ὕδωρ —όν apă minerală.

ἰαμβικός, ή, όν adj. iambic.
ἴαμβος (ὁ) Poez. iamb.
ἴανθον (τὸ) Bot. viorea.
Ἰανουάριος (ὁ) Ianuarie.
ἰάσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de vindecat.
ἴασις (ἡ) vindecare.
ἴασμος (ὁ) Bot. iasomie.
ἴασπις (ὁ) matostat.
ἰατός, ή, όν curabil.
*ἰάτραινα (ἡ) femeie medic, empirică | soție de medic.
ἰατρεία (ἡ) vindecare.
ἰατρεῖον (τὸ) ambulatoriu.
*ἰατρευμός (ὁ) vez. ἰατρεία.
*ἰατρεύω v. a vindecà, a curarisì.
ἰατρικός, ή, όν adj. medical. || ἡ —ή subst. medicină. || τὸ —όν medicament, doctorie. || —ῶς adv. doctorie.
ἰατροδικαστής (ὁ) medic legist. [ceşte.
ἰατροδικαστικός ή, όν, adj. medico-legal. || (ἡ) —ή subst. medicină legală.
*ἰατροπορεύομαι v. a face pe medicul (iron).
ἰατρός (ὁ) medic, — ἔμπειρος practician.
ἰατρόσημον (τὸ) timbru medical.
ἰατροσόφιον (τὸ) tratat de medicină.
ἰατροσυμβούλιον (τὸ) consult medical.
ἰατροσυνέδριον (τὸ) consiliu sanitar.
ἰατροσύνεδρος (ὁ) membru în consiliu sanitar.
ἰαχή (ἡ) chiot.
ἰβηρικός, ή, όν adj. iberic.
ἰγδίον (τὸ) piuă, — ξύλινον trocuță.
ἰγδοκόπανος (ὁ) pisălog.
ἰγνύς (ἡ) Anat. regiunea poplitee.
ἰδανίκευσις (ἡ) idealizare.
ἰδανικεύω v. a idealizà.
ἰδανικός, ή, όν adj. ideal. || —ῶς adv.
ἰδανικότης (ἡ) idealul, idealism.
ἴδε v. vezi vez. βλέπω.
ἰδέα (ἡ) idee, gând, opinie.
*ἰδεάζω v. a sugerà o idee, a prevenì.
ἰδεολογία (ἡ) ideologie.
ἰδεολογικός, ή, όν adj. ideologic.
ἰδεολόγος (ὁ) idealist.
ἰδεώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. ideal. || τὸ —ες subst. idealul.
ἰδιαζόντως adv. în deosebì, în special.
ἰδιάζω v. a privì, a fi special.
ἰδιαίτατος, η, ον adj. super. cu totu particular, special. || —α adv.
ἰδιαίτερος, α, ον adj. comp. deosebit. || —ως adv. în particular, în deosebì.
*ἰδικός, ή, όν adj. [împreună cu pronumele personale] al meu, al tău, al său, τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι —όν μου cartea aceasta este a mea, τὸ —όν μου βιβλίον cartea mea, οἱ —οί σας ai voştri.
ἰδιόγραφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. olograf, autograf. || —ως adv. cu proprie mână.
ἰδιοκτημονῶ v. a împroprietărì.
ἰδιοκτησία (ἡ) proprietate, — μεγάλη latifundiu, — μικρά sfoară.
ἰδιόκτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. propriu, ceia-ce aparține lui.
ἰδιόμορφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. originał.
ἰδιοπάθεια (ἡ) idiopatie.
ἰδιοποίησις (ἡ) însușire.
ἰδιοποιοῦμαι v. a-şi însuşì, a-şi arogà | a acaparà.
ἰδιορρυθμία (ἡ) originalitate.
ἰδιόρρυθμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. original, ţicnit. || —ως adv.
ἴδιος, α, ον adj. propriu, particular, special, acelaşi, —ον νουνεχοῦς ἀνθρώπου particularitatea omului cu minte, ἐξ —ων κρίνει τὰ ἀλλότρια judecă faptele celorlalți după el însuşi, —αις χεροί cu mâinile sale proprii | *ἔρχομαι ὁ —ος vin eu singur. || —ᾳ adv. vez. ἰδιαιτέρως, κατ' —αν în particular, —ως mai
ἰδιοσυγκρασία (ἡ) temperament. [ales.
ἰδιοτέλεια (ἡ) interes (meschin).
ἰδιοτελής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. interesat. || —ῶς adv.
ἰδιότης (ἡ) însuşire, calitate.
ἰδιοτροπία (ἡ) mendre, capriciu, trăsnaie.
ἰδιότροπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. capricios, ţâfnos, colţuros. || —ως adv.
ἰδιότυπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. bizar.
ἰδιοφυής (ὁ, ἡ)— ές (τὸ) adj. talentat.
ἰδιοφυΐα (ἡ) talent.
ἰδιόχειρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. scris de proprie mână. || —ως adv. de propria sa mână.

ἴδίωμα (τὸ) calitate, obiceiu | Lit. limbă.
ἰδιωτεύω v. a duce o viaţă privată.
ἰδιώτης (ὁ) particular | idiot, imbecil.
ἰδιωτικός, ἡ, ὸν adj. privat, particular. || —ῶς adv.
ἰδιωτισμός (ὁ) idiotism.
ἰδού adv. iacă, iată, uite-te, — ἐγώ! iaca-mă!
ἵδρυμα (τὸ) stabiliment, fondaţie.
ἵδρυσις (ἡ) fondare, stabilire. ctitorie, întemeiere.
ἱδρυτής (ὁ) fondator, ctitor, întemeietor.
ἱδρύω v. a fondà, a stabili, a ctitorì, a întemeià, a ridicà.
*ἵδρωμα (τὸ) transpiraţie, năduşire.
*ἱδρώνω v. a înnăduşì, a transpirà, δέν —ει τὸ αὐτί μου puţin îmi pasă, —ει τὸ μουστάκι του îi mijeşte mus-
ἱδρώς (ὁ) sudoare, năduşeală. [taţa.
*ἱδρωτῆρι (τὸ) spuzeală.
ἱδρωτικός, ἡ, ὸν adj. sudorific.
ἱδρωτοποιός, ἀ, ὸν adj. sudorifer.
ἱεράκειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. şoimu-
ἱερακοτρόφος (ὁ) şoian. [leţ.
ἱέραξ (ὁ) şoim, uliu.
ἱεραποστολή (ἡ) misiune.
ἱεραπόστολος (ὁ) misionar.
ἱεράρχης (ὁ) prelat, ierarh.
ἱεραρχία (ἡ) ierarhie.
ἱεραρχικός, ἡ, ὸν adj. ierarhic.
ἱεραρχῶ v. a fi ierarh.
ἱερατεῖον (τὸ) clerul, preoţime.
ἱερατεύω v. a preoţi.
ἱερατικός, ἡ, ὸν adj. preoţesc, sácerdotal, —ἡ σχολή seminar.
ἱέρεια (ἡ) preoteasă.
ἱερεμιάς (ἡ) ieremiadă.
ἱερεξεταστής (ὁ) inchizitor.
ἱερεύς (ὁ) popă, preot, — διαμαρτυρόμενος pástor, — καθολικός barat.
ἱεροβοτάνη (ἡ) Bot. sporiş, verbină.
ἱερογλυφικός, ἡ, ὸν adj. ieroglif.
ἱεροδιάκονος (ὁ) diacon.
ἱεροδιδασκαλεῖον (τὸ) seminar.
ἱεροδιδάσκαλος (ὁ) profesor la semi-
ἱεροδικαστής (ὁ) vez. ἱερεξεταστής. [nar.
ἱεροδικεῖον (τὸ) tribunal de inchiziţie.
ἱερόδουλος (ἡ) curvă.
ἱεροκήρυξ (ὁ) predicator.
ἱεροκρισία (ἡ) inchiziţie.
ἱεροκρυφίως adv. pe ascuns.
ἱερολοχίτης (ὁ) zavergiu, mavrofor.
ἱερομάρτις (ὁ) martir.
ἱερομνήμων (ὁ) păzitor, arhivar al bi-
ἱερομόναχος (ὁ) ieromonah. [sericei.
ἱεροπραξία (ἡ) Bis. slujbă.
ἱεροπρεπής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. venerabil.
ἱερός, ά, όν adj. sfânt, sacru, consacrat, ἐνδεδυμένος μὲ τὰ —ά του îmbrăcat în odăjdiile lui, —όν ὀστοῦν Anat. osul sacru. || τὸ —όν subst. Bis. altarul, τὰ —ά lucrurile sfinte. || —ῶς adv.
ἱεροσπουδαστήριον (τὸ) seminar.
ἱεροσπουδαστής (ὁ) seminarist.
ἱεροσυλία (ἡ) sacrilegiu.
ἱερόσυλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cel ce comite sacrilegiu.
ἱεροσυλῶ v. a comite sacrilegiu.
ἱεροτελεστία (ἡ) Bis. slujbă.
ἱερότης (ἡ) sfinţenie.
ἱερουργία (ἡ) vez. ἱεροτελεστία.
ἱερουργῶ v. Bis. a slujì.
ἱεροφάντης (ὁ) ierofant.
ἱεροψάλτης (ὁ) dascăl (de biserică).
ἱερώνομαι v. a se preoţi.
ἱερωσύνη (ἡ) preoţie.
ἵζάνω v. a precipità vez. καθιζάνω.
ἵζημα (τὸ) precipitat, — κηροῦ babaş.
ἵημι v. a pune în mişcare, a trimite.
ἰησουΐτης (ὁ) iezuit.
ἰησουϊτικός, ἡ, ὸν adj. iezuitic.
ἰησουϊτισμός (ὁ) iezuitism.
Ἰησοῦς (ὁ) Iisus.
ἰθαγένεια (ἡ) naturalizare, împământenire | naţionalitate, ἀποκτῶ —αν a se naturalizà, a se împământenì.
ἰθαγενής (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. pământean, indigen.
ἰθύντωρ (ὁ) director. [tean, indigen.
ἰθύνω v. a cârmuì, a conduce.
ἰθύφαλλον (τὸ) Bot. bozie.
ἱκανοποίησις (ἡ) satisfacţie.
ἱκανοποιητικός, ἡ, ὸν adj. satisfăcător, mulţumitor, edificator.
ἱκανοποιῶ v. a satisface, a mulţumì. || —οῦμαι a se mulţumì.
ἱκανός, ἡ, όν adj. destoinic, capabil | satisfăcător.

ἱκανότης (ἡ) destoinicie, capacitate, aptitudine.
ἱκεσία (ἡ) rugăminte, rugă călduroasă.
ἱκετευτικός, ἡ, όν adj. rugător. || —ῶς
ἱκετεύω v. a rugà călduros. [adv.
ἱκετήριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ἱκετευτικός.
ἱκέτης (ὁ) —ις (ἡ) rugător.
ἰκμάς (ἡ) suc, vlagă.
ἱκρίον (τὸ) schelă.
ἱκρίωμα (τὸ) eşafod.
ἱκριωτὴρ (ὁ) grindeiu.
ἴκτερος (ὁ) gălbinare, icter.
ἱκτερώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. icteric.
ἰκτίς (ἡ) Zool. iltis, nevăstuică, — ἀρκτώα cacum.
ἵλαρὸς, ά, όν adj. senin, descreţit. || (ἡ) —ά subst. Med. pojar, morbili. || —ῶς adv.
ἱλαρότης (ἡ) seninătate, descreţire.
ἱλαροτραγωδία (ἡ) tragi-comedie.
ἱλαρύνω v. a înseninà, a descreţì.
ἵλαρχος (ὁ) căpitan de cavalerie.
ἱλάσκομαι v. a ispăşì, a expià.
ἱλασμός (ὁ) ispăşire, expiaţie.
ἱλαστήριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ispăşitor.
ἵλεως (ὁ, ἡ) —ων (τὸ) adj. binevoitor, îndurător, milostiv.
ἴλη (ἡ) Mil. escadron.
ἱλιακὸς, ἡ, όν adj. Anat. iliac, —όν ὀστοῦν ii.
ἱλιγγιῶ v. a ameţì, a căpià, a aveà vertigiu.
ἱλιγγιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. vertiginos, ameţitor.
ἵλιγγος (ὁ) vertigiu, căpicre, — προ-
ἱλλωπία (ἡ) mijă. [σάτων răsfug.
ἱλλωπίζω v. a miji.
ἰλὺς (ἡ) im, mâl, nămol.
ἱλυώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. nămolos.
ἱμαλιὰ (ἡ) uium vez. ἀλεστικά.
ἱμάντινος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. [făcut] de cureà.
ἱμὰς (ὁ) cureà, — σανδάλων nojiţă,
ἱμάσθλη (ἡ) frişcă, năpârcă. [târsână.
ἱματιοθήκη (ἡ) şifonieră, garderob.
ἱμάτιον (τὸ) haină.
ἱματιοφυλάκιον (τὸ) vestiar.
ἱματιοφύλαξ (ὁ) păzitor de vestiar.
ἱματισμὸς (ὁ) îmbrăcăminte, echipament.
ἵμερος (ὁ) dor, jind.
ἵνα conj. spre a, ca să.
ἱνδαλέκτωρ (ὁ) curcan.
ἴνδαλμα (τὸ) imagine, icoană.
ἰνδιάνα (ἡ) alageà, stambă.
*ἰνδιάνος (ὁ) vez. ἰνδαλέκτωρ.
ἰνδικὸν (τὸ) sineală, indigo.
ἰνδικόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. lulachiu, de coloare indigo.
ἰνδικτιὼν (ἡ) indiction.
ἰνδοκάλαμος (ὁ) papură.
ἴνδορνις (ἡ) curcă.
ἰνιακὸς, ἡ, όν adj. Anat. occipital.
ἰνικὴ (ἡ) Fiziol. fibrină.
ἰνίον (τὸ) Anat. occiput.
ἰνώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. fibros.
ἰξευτὴς (ὁ) ţivlitor.
ἰξεύω v. a ţivli.
*ἰξόβεργα (ἡ) vargă de prins păsări
ἰξὸς (ὁ) cleiu. [unsă cu cleiu.
ἰξώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. cleios.
*ἰξώνω v. a înclei.
ἰοβαφὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. vioriu.
ἰοβόλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. veninos.
ἴον (τὸ) Bot. vioreà, toporaşi.
ἰόξυλον (τὸ) palisandru.
ἰὸς (ὁ) cocleală | venin.
ἰοστεφὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. încununat cu viorele.
ἰουδαΐζω v. a iudaizà. [nat cu viorele.
ἰουδαϊκὸς, ἡ, όν adj. iudaic.
Ἰουδαῖος (ὁ) —αία (ἡ) Evreu.
ἰουδαϊσμὸς (ὁ) iudaism.
Ἰούλιος (ὁ) Iulie.
Ἰούνιος (ὁ) Iunie.
ἰόχρους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. micşuniu,
ἱπνολέβης (ὁ) samovar. [stânjeniu.
ἱππάριον (τὸ) căluşel, mânz.
ἱππασία (ἡ) călărie.
ἱππαστὶ adv. călare.
ἱππειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de cal.
ἱππέμπορος (ὁ) geambaş.
ἱππεὺς (ὁ) călăreţ.
ἱππεύσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de călărit.
ἱππευτήριον (τὸ) manej.
ἱππευτικὴ (ἡ) echitaţie, călărie.
ἱππεύω v. a călări, a încălecà.
ἱππηλασία (ἡ) cavalcadă.
ἱππιατρικὴ (ἡ) medicină veterinară.
ἱππίατρος (ὁ) veterinar.
ἱππικὸν (τὸ) cavalerie, călărime.

ἱπποδαμαστὴς (ὁ) binigiu, îmblânzitor de cai.
ἱπποδρομία (ἡ) curse de cai.
ἱπποδρόμιον (τὸ) câmp de curse, ipodrom | circ.
ἱππόδρομος (ὁ) vez. ἱπποδρόμιον.
ἱπποκάμπη (ἡ) Zool. cal de mare.
ἱπποκόμος (ὁ) îngrijitor de cai, sluger.
ἱπποκρηπὶς (ἡ) Bot. unghia calului.
ἱπολάπαθον (τὸ) Bot. dragaveiu.
ἱπποµαχία (ἡ) luptă călare.
ἱπποπέδη (ἡ) piedică.
ἱπποπεδῶ v. a împiedicà.
ἱπποπόταμος (ὁ) ipopotam.
ἵππος (ὁ) cal.
ἱπποσιδηρόδρομος (ὁ) tramvay cu cai.
ἱππόσκεπασμα (τὸ) procovăţ.
ἱππόσκευὴ (ἡ) harnaşament.
ἱππόστασιον (τὸ) grajd.
ἱππότης (ὁ) cavaler.
ἱππότικός, ὴ, ὸν adj. cavaleresc.
ἱππότισμὸς (ὁ) cavalerism.
ἱππότροφεῖον (τὸ) vez. ἱπποφορβεῖον.
ἱππουρὶς (ἡ) strup.
ἱπποφορβεῖον (τὸ) herghelie.
ἱπποφορβὴ (ἡ) nutreţ, furaj.
ἱπποφύλαξ (ὁ) herghelegiu.
ἱππωνία (ἡ) remontă.
ἵπταμαι v. a sburà.
ἰριδόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. cu culori de curcubeu.
ἶρις (ἡ) curcubeu | Anat. iris | Bot.
ἶς (ἡ) Anat. fibră. [stânjenel.
*ἰσάζω v. a îndreptà, a nivelà, a acomodà, — τὴν ῥάχιν a bate (spinarea).
ἰσάκις adv. deopotrivă. [linie de plutire.
ἴσαλος (ἡ)
ἰσάξιος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. echivalent.
ἰσάριθμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. egal
ἴσατις (ἡ) Bot. drobuşor. [în număr.
ἰσημερία (ἡ) echinox.
ἰσημερινὸς, ἡ, ὸν adj. echinoxial. || ὁ —ὸς subst. ecuator.
Ἴσθμια (τὰ) Jocurile istmice.
ἰσθμὸς (ὁ) Geogr. istm.
*ἰσιάδα (ἡ) dreptate, echitate.
*ἴσιος, α, ον adj. drept direct. || —α adv. — μὲ τὸ κεφάλι până în cap, — μὲ ἓν πορτοκάλλι (mare) ca o portocală, — — τὴν ὥρα ποῦ ἐτρώγαμεν exact la ora mesei.
*ἴσκιωμα (τὸ) teren plat.
**ἴσκα (ἡ) iască.
*ἰσκιάζω v. a umbrì vez. σκιάζω.
*ἴσκιος (ὁ) umbră vez. σκιά.
*ἴσκιωμα (τὸ) umbrar.
*ἰσκιώνω v. a face umbră.
ἰσοβαθὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. de aceiaşi adâncime. || —ῶς adv.
ἰσόβαθμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de acelaşi grad. || —ως adv.
ἰσοβαρὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. de aceiaşi greutate. || —ῶς adv.
ἰσόβιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pe viaţă, δεσμὰ —α muncă silnică pe viaţă, —ος δικαστὴς judecător inamovibil, πρόσοδος —ος rentă viageră. || —ως [adv.
ἰσοβιότης (ἡ) inamovibilitate.
ἰσόγειος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. la nivel cu pământul. || (τὸ) —ον subst. parter.
ἰσογώνιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Geom. echiunghiu.
ἰσοδύναμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. echivalent. || (τὸ) —ον subst. surogat.
ἰσοδυναμῶ v. a echivalà.
ἰσοζυγὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. cu aceiaşi greutate.
ἰσοζυγίζω v. a echilibrà.
ἰσοζύγιον (τὸ) echilibru, Com. bilanţ.
ἰσολογίζω v. a cumpăni, a aveà bun
ἰσολογισμὸς (ὁ) Com. bilanţ. [bilanţ.
ἰσομεγέθης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. de aceeaşi mărime.
ἰσομετρία (ἡ) măsură egală.
ἰσόμετρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de aceiaşi măsură.
ἰσομήκης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. de aceiaşi lungime.
ἰσονομία (ἡ) egalitate de drepturi.
ἰσόνομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu aceleaşi drepturi.
ἴσοξ (ὁ) Zool. ştiucă.
ἰσοπάλη (ἡ) luptă egală.
ἰσόπαλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu forţe egale.
ἰσόπεδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de a-
ἰσοπεδῶ v. a nivelà. [celaşi nivel.
ἰσοπέδωσις (ἡ) nivelare.
ἰσοπεδωτὴς (ὁ) nivelator.
ἰσόπλευρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. echilateral.

ἰσοπολιτεία (ἡ) egalitate de drepturi politice.
ἰσορροπία (ἡ) cumpănă, echilibru.
ἰσόρροπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. echilibrat, cumpănit.
ἰσορροπῶ v. a cumpăni, a echilibrà.
ἴσος, η, ον adj. de o potrivă, acelaşi, egal. || τὸ —ον subst. Muz. Bis. hang. || —ον adv. Arit. egal | ἐξ —ου asemenea, de o potrivă.
ἰσοσκελὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. Geom. isoscel.
ἰσοσταθμίζω v. a echiponderà.
ἰσοστάθμισις (ἡ) echiponderenţă.
ἰσοσύλλαβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu acelaşi număr de silabe.
ἰσοταχὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. de aceiaşi vitesă. || —ῶς adv.
ἰσοτέλεια (ἡ) egală impunere.
ἰσότης (ἡ) egalitate.
ἰσοτιμία (ἡ) egalitate de preţuri.
ἰσότιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. egal la preţ.
ἰσοϋψὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. de aceiaşi înălţime.
ἰσοφαρίζω v. a egalà.
ἰσόχρονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de aceiaşi durată, isohron.
ἰσοψηφία (ἡ) balotaj.
ἰσοψηφῶ v. a fi în balotaj.
Ἰσραηλίτης (ὁ) —ις (ἡ) Israelit.
ἰσραηλιτικὸς, ἡ, ὸν adj. israelit(ic).
ἵσταμαι v. a stà, a se oprì, ἐστάθη ἀδύνατον n'a fost cu putinţă. || τὴν πέμπτην τοῦ ἱσταμένου la cinci ale lunei corente.
ἱστέον adv. trebuie să ştii.
ἵστημι v. a ridicà, a ţine drept vez.
ἱστιοδρομία (ἡ) cursă cu vele.
ἱστιοδρομῶ v. a navigà cu vele.
ἱστίον (τὸ) vintrele, velă.
ἱστιοφόρον (τὸ) corabie.
ἱστοβόη (ἡ) grindeiu.
ἱστολογία (ἡ) Med. istologie.
ἱστόπους (ὁ) tindeche.
ἱστόρημα (τὸ) poveste.
ἱστορία (ἡ) istorie.
ἱστορικὸς, ἡ, ὸν adj. istoric.
ἱστοριογραφία (ἡ) istoriografie.
ἱστοριογράφος (ὁ) istoric.
ἱστοριοδίφης (ὁ) istoric.
ἱστορῶ v. a istorisì.
ἱστὸς (ὁ) Mar. catarg | Anat. ţesut | pânză, — ἀράχνης păinjiniş.
ἰσχὰς (ἡ) smochină uscată.
ἰσχιακὸς, ἡ, ὸν adj. Anat. sciatic.
ἰσχιαλγία (ἡ) sciatică.
ἰσχιαρθροκάκη (ἡ) Med. coxalgie.
ἰσχίον (τὸ) Anat. şold, ischion.
ἰσχναίνω v. a slăbì.
ἰσχνὸς, ἡ, ὸν adj. slab, firav.
ἰσχνότης (ἡ) slăbiciune.
ἰσχουρία (ἡ) retenţie urinară.
ἰσχουρῶ v. a suferì de retenţie urinară.
ἰσχυρίζομαι v. a pretinde.
ἰσχυρισμὸς (ὁ) aserţiune.
ἰσχυρογνωμῶ v. a se încăpăţânà.
ἰσχυρογνωμοσύνη (ἡ) încăpăţânare.
ἰσχυρογνώμων (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. încăpăţânat. || —όνως adv.
ἰσχυροποίησις (ἡ) întărire.
ἰσχυροποιῶ v. a întărì.
ἰσχυρὸς, ἀ, ὸν vez. tare, puternic. || —ῶς adv.
ἰσχὺς (ἡ) tărie, forţă, putere, vigoare.
ἰσχύω v. a aveà tărie, vigoare | a fi valabil | a puteà.
ἰσῶ v. a egalizà.
ἴσως adv. poate.
ἰταμὸς, ἡ, ὸν adj. îndrăzneţ. || —ῶς adv.
ἰταμότης (ἡ) îndrăzneală.
ἰτέα (ἡ) Bot. salcie.
ἰτεϋλικὸς, ἡ, ὸν adj. Chim. salicilic.
ἰτεὼν (ὁ) sălciş.
ἰχθύδιον (τὸ) chesacă.
ἰχθυέλαιον (τὸ) untură de peşte.
ἰχθυοβάραθρον (τὸ) pelie, răstoacă.
ἰχθυοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. în formă de peşte.
ἰχθυόκολλα (ἡ) gelatină, cleiu.
ἰχθυολογία (ἡ) ihtiologie.
ἰχθυοπωλεῖον (τὸ) pescărie.
ἰχθυοπώλης (ὁ) pescar.
ἰχθυοτροφεῖον (τὸ) heleşteu.
ἰχθυοτροφία (ἡ) piscicultură.
ἰχθυοτρόφος (ὁ) piscicultor.
ἰχθυοφαγία (ἡ) mâncare de peşte.
ἰχθυοφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. piscivor.
ἰχθυοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. plin de peşte.
ἰχθὺς (ὁ) peşte.
*ἴχνάριον (τὸ) tipar, patron, model.
ἰχνηλασία (ἡ) crilă, hăitueală.
ἰχνηλάτης (ἡ) hăitaş, gonaciu.

ἰχνηλατῶ v. a hăituì.
ἰχνογράφημα (τὸ) desemn.
ἰχνογράφησις (ἡ) desemnare.
ἰχνογραφία (ἡ) desemn.
ἰχνογραφικός, ἡ, ὸν adj. de desemn.
ἰχνογράφος (ὁ) desemnator.
ἰχνογραφῶ v. a desemnà.
ἴχνος (τὸ) urmă.
ἰχὼρ (ὁ) puroiu.
ἰχωρώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. purulent, ihoros.
**ἰώβειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. al lui Iov.
**ἰωβηλαῖον (τὸ) jubileu.
ἰώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. stânjiniu.
ἰώδιον (τὸ) Chim. iod.
ἰωδιοῦχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. iodat.
ἰωδοφόρμιον (τὸ) Farm. iodoform.
ἴωμαι v. a se vindecà, a se tămădui.
ἰωνικός, ἡ, ὸν adj. ionic, ionian.

K

Κ, κ (capa) literă a alfabetului | num. κ' două-zeci, ,κ două-zeci de mii.
*καβάδι (τὸ) zăbun.
**καβάλα (ἡ) călărie vez. ἱππασία.
**καβαλάρης (ὁ) călăreț vez. ἱππεύς.
**καβαλίκευμα (τὸ) vez. καβάλα.
**καβαλικευτά adv. călare.
**καβαλικεύω v. a călări vez. ἱππεύω.
**καβαλίνα (ἡ) baligă de cal.
**καβάλλη (ἡ) căluș de vioară.
**καβάλλος (ὁ) scaun.
**καβανόζι (τὸ) gavanos.
**καββάλα (ἡ) cabală.
**καββαλιστής (ὁ) cabalist.
**καββαλιστικός, ἡ, ὸν adj. cabalistic.
*κάβουρας (ὁ) rac de mare vez. καρκίνος.
**καυγᾶς (ὁ) ceartă.
**καυγατζῆς (ὁ) scandalagiu.
**κάβος (ὁ) Mar. cap.
**καβοῦκι (τὸ) cauc.
**καβουρδίζω v. a prăji vez. φρύγω.
**καβούρδισμα (τὸ) prăjitul vez. φρῦξις.
**καβουρδιστήρι (τὸ) prăjitoare vez. φρύγετρον.
**καβουρδιστός, ἡ, ὸν adj. prăjit.
**καγκελλαρία (ἡ) cancelarie.
**καγκελλάριος (ὁ) cancelar.
**κάγκελλον (τὸ) balustradă, zăbrele.
**καγκελλώνω v. a pune zăbrele.
**καγκελλωτός, ἡ, ὸν adj. împrejmuit cu gratii.
καγχάζω v. a crăpà de râs.
καγχασμός (ὁ) râs sgomotos.
**καδένα (ἡ) lanț (de ceasornic).
**καδῆς (ὁ) cadiu.
καδίσκος (ὁ) putinețu.
καδμεία (ἡ) [γῆ] Min. calamină.
καδοποιεῖον (τὸ) dogărie.
καδοποιός (ὁ) dogar.
κάδος (ὁ) cadă, doniță.
**κάδρον (τὸ) cadru, ramă.
**καζάνι (τὸ) cazan.
**καζανιά (ἡ) un cazan plin.
καθά adv. după cum vez. καθώς.
καθαγιάζω v. a consacrà.
καθαγίασις (ἡ) consacrare.
καθαίρεσις (ἡ) degradare.
καθαιρετέος, α, ον adj. de degradat.
καθαιρῶ v. a degradà ! Bis. a caterisi, a despopi.
καθαίρω v. a curăți vez. καθαρίζω.
καθάπαξ adv. odată pentru totdeauna.
καθάπτομαι v. a atacà ! a blamà.
καθαρεύω v. a fi curățit. || γλῶσσα —ουσα part. limbă literară.
καθαρίζω v. a curăți, a limpezì, — λογαριασμὸν a regulà o socoteală | a purificà ¡ Med. a da purgativ.
*καθάριος, α, ον adj. curat, spălățel. || —α adv.
καθαριότης (ἡ) curățenie, limpezeală.
*καθάρισμα (τὸ) curățitul, curățire.
καθαρισμός (ὁ) purificare.
κάθαρμα (τὸ) lepădătură, ticălos.
καθαρμός (ὁ) vez. καθάρισμα.
καθαρόαιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. pur sânge.
καθαρογράφω v. a scrie (pe) curat.
καθαρός, ά, όν adj. curat, clar, deslușit, —ὸν κέρδος câștig net. || —ῶς adv. *—ά pe șleau.
καθαρότης (ἡ) puritate, limpezeală.

καθάρσιον (τὸ) curăţenie, purgativ.
κάθαρσις (ἡ) purificare | purgaţie, curăţire | carantină.
καθαρτήριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. purificator, curăţitor, ispăşitor. || (τὸ) —ον subst. purgatoriu.
καθαρτικὸς, ἡ, ὸν adj. purgativ.
*καθαυτὸ adv. propriu zis, cataftó.
*κάθε pron. fie-care, — λογῆς de toate felurile, — ἄλλο ori-ce alt lucru vez. καθεὶς şi ἕκαστος.
καθέδρα (ἡ) catedră, jilţ.
καθεδρικὸς, ἡ, ὸν adj. catedral.
καθέζομαι v. vez. κάθημαι.
καθείργω v. a întemniţà, a deţine.
κάθειρξις (ἡ) detenţiune.
*καθεὶς, εμία, ἐν pron. fie-care.
καθέκαστα (τὰ) detalii, amănunte.
*καθέκλα (ἡ) scaun.
καθέκτης (ὁ) tarabă | oblon.
καθελκτὴρ (ὁ) Harn. opritoare.
καθέλκυσις (ἡ) Mar. lansare.
καθελκύω v. Mar. a lansà.
καθεξῆς adv. dearândul, καὶ οὕτω — şi aşà mai departe.
καθεστηκὼς, υῖα, ὸς part. stabilit, —υῖαι ἀρχαὶ autorităţi constituite, ἄνθρωπος —ὼς om aşezat.
καθεστὼς, ῶσα, ὸς part. stabilit. || τὸ —ὸς subst. statu-quo.
καθετὴρ (ὁ) Chir. sondă, cateter.
καθετηριάζω v. a sondà, a cateterizà.
καθετηρίασις (ἡ) sondaj, cateterism.
κάθετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vertical, perpendicular. || —ως adv.
καθεύδω v. a dormì.
καθηγεσία (ἡ) profesorat.
καθηγητὴς (ὁ) profesor.
καθηγητικὸς, ἡ, ὸν adj. profesoral.
καθηγούμενος (ὁ) Bis. stareţ.
καθηδύνω v. a desfătà.
καθῆκον (τὸ) datorie, obligaţie, —οντα διευθυντοῦ funcţie de director.
καθηλῶ v. a ţintuì.
καθήλωσις (ἡ) ţintuire.
κάθημαι v. a şedeà, a sta jos, a luà loc | *τί —εσαι καὶ δμιλεῖς; ce tot vorbeşti (prostii)? τὸ καράβι ἐκάθησε corabia s'a înnămolit, ἐκάθησε καὶ εἶπε i-a trăsnit să spună, κάθησε στὰ αὐγά σου cată-ţi de treabă, τὸ φαγὶ ἐκάθησε στὸ στομάχι μου mâncarea mi-a stat pe stomac. || *στὰ καλὰ καθούμενα adv. din senin.
*καθημερινὸς, ἡ, ὸν adj. cel de toate zilele, cotidian.||τὸ —ὸν subst. mâncarea de zi, τὰ —ὰ hainele purtate. || —ῶς adv. în fiecare zi.
*καθησιὰ (ἡ) statul, şedere, τρῶγι ἕνα ἀρνὶ στὴν —άν του mănâncă un miel la masă.
*καθισιὸ (τὸ) nelucru, şomaj.
καθησυχάζω v. a potoli, a (se) liniştì.
καθησύχασις (ἡ) potolire, liniştire.
καθησυχαστικὸς, ἡ, ὸν adj. liniştitor, potolitor.
καθίδρυμα (τὸ) aşezământ.
καθιδρύω v. a aşezà, a fondà.
κάθιδρως (ὁ, ἡ) — ων (τὸ) adj. plin de năduşeală, înnăduşit.
καθιερῶ v. a consfinţi, a consacrà.
καθιέρωσις (ἡ) consfinţire, consacrare.
καθίζημα (τὸ) rămăşiţă | Chim. precipitat.
καθίζησις (ἡ) rătăcanie, precipatare.
*καθίζω v. a aşezà, a pune.
καθικετεύω v. a rugà călduros.
*καθίκι (τὸ) oală de noapte, ţucal, εἶναι — e intrigant.
*κάθισμα (τὸ) scaun | şedere | înnă-
*καθισμάτιον (τὸ) scăunaş. [molire.
καθίσταμαι v. a devenì, a se face | a ajunge.
*καθιστικὸς, ἡ, ὸν adj. sedentar.
*καθιστὸς, ἡ, ὸν adj. aşezat, şezând. || —ὰ adv.
*καθίστρα (ἡ) [ἀργαλειοῦ] stinghie.
καθιστῶ v. a stabilì, a constituì, a
καθὸ adv. din cauză de. [alcătuì.
καθοδήγησις (ἡ) conducere.
καθοδηγῶ v. a conduce, a mânà.
κάθοδος (ἡ) coborîre, descindere.
καθολίκευσις (ἡ) generalizare.
καθολικεύω v. a generalizà.
καθολικισμὸς (ὁ) catolicism.
καθολικὸς, ἡ, ὸν adj. universal, general | Bis. catolic. || — ῶς adv. || τὸ —ὸν Cont. cartea mare.
καθολικότης (ἡ) universalitate | catolicitate.
καθολκὴ (ἡ) lansarea unui bastiment.

καθόλου adv. în general | *de loc, defel vez. διόλου.
καθομιλούμενος, η, ον vorbit. || ἡ —η limbă vorbită, a poporului.
καθομολόγησις (ἡ) mărturisire.
καθομολογῶ v. a mărturisi.
καθορίζω v. a determină, a fixà.
καθορισμὸς (ὁ) determinaţiune, fixare.
καθορῶ v. a zări.
καθοσιῶ v. a consfinţi.
καθοσίωσις (ἡ) consfinţire, ἔγκλημα —εως crimă de lez-majestate.
καθόσον adv. în cât.
καθότι adv. de oare-ce.
*καθρέπτης (ὁ) oglindă.
*καθρεπτίζομαι v. a se oglindi.
κάθυγρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ud de tot, leoarcă.
καθυποβάλλω v. a supune.
καθυποβολὴ (ἡ) supunere.
καθυποτάσσω v. a subjugà.
καθυστέρησις (ἡ) întârziere.
καθυστερῶ v. a întârzià. || τὰ —ούμενα part. rămăşiţele (de plată).
καθωραΐζω v. a înfrumuseţà.
*καθὼς adv. precum, după cum | καὶ conj. şi. [după ce.
**καΐκι (τὸ) caic.
**καϊμάκι (τὸ) cremă, caimac.
καινοθήρας (ὁ) cel ce umblă după noutăţi.
καινοθηρία (ἡ) umblet după noutăţi.
καινολογία (ἡ) termen nou.
καινοπρεπὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. vez. καινοφανής.
καινὸς, ἡ, ὸν adj. nou.
καινοσπουδία (ἡ) aviditate de noutăţi.
καινόσπουδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. avid pentru noutăţi.
καινοτομία (ἡ) inovare, inovaţiune | Jur. modificare.
καινοτομῶ v. a inovà | Jur. a modificà.
καινουργὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nou.
καινουργῶ v. a reînnoi.
καινοφανὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nou apărut. || τὸ —ές subst. noutate.
καίπερ conj. cu toate că.
καιρικὸς, ἡ, ὸν adj. al timpului, sezonului.
καίριος, α, ον adj. grav, mortal. || —ως, εἰς τὰ καίρια adv.
καιρὸς (ὁ) timp (potrivit), —παντὶ πράγματι fie-ce lucru la timpul lui | vreme, epocă | *timp, μίαν φορὰν καὶ ἕνα —ὸν a fost odată ca nici odată.
καιροσκοπία (ἡ) oportunism.
καιροσκόπος (ὁ) oportunist.
καιροφυλακτῶ v. a pândi momentul.
καίρωμα (τὸ) neghilită.
καίτοι conf. cu toate că.
καίω v. a arde | a usturà.
*κακάβι (τὸ) cazan de maşini.
*κάκαδον (τὸ) coajă de rană.
*κακαϊδοῦ (ἡ) mahalagioaică.
**κακαόδενδρον (τὸ) Bot. cacaotier.
**κακάον (τὸ) cacao.
*κακαρίζω v. a cotcodăci, a cârâi.
*κακάρισμα (τὸ) cârâeală.
κακεῖθεν adv. în fr. ἔνθεν — pe ici pe colo.
κακεῖσε adv. în spre acolo.
κακέμφατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu semnificare rea.
κακεντρέχεια (ἡ) răutate.
κακεντρεχὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. răutăcios.
κακία (ἡ) răutate.
κακίζω v. a dojeni, a blamà.
κάκιστος, η, ον adj. super. cel mai rău. || —α adv. foarte rău.
*κάκιωμα (τὸ) supărare.
*κακιωμένος, η, ον part. supărat.
*κακιώνω v. a se supărà.
*κακκανίζω v. a râde cu hohote
*κακκαρίζω v. a orăcăi.
*κακκάρωμα (τὸ) moarte de frig.
*κακκαρώνω v. a îngheţà, a murì de frig.
κακοανατεθραμμένος, η, ον adj. om rău crescut.
*κακόβολος, η, ον adj. incomod, greu de mulţumit.
κακοβουλία (ἡ) rea voinţă.
κακόβουλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. răuvoitor. || =ως adv.
*κακόβραστος, η, ον adj. greu de fiert.
*κακογεννήτρα (ἡ) grea la naştere.
*κακογεννῶ v. a naşte greu.
*κακογεράζω v. a avea rele bătrâneţe.
*κακόγερος (ὁ) bătrân răutăcios.
*κακογλωσσιὰ (ἡ) bârfire, clevetire.
*κακόγλωσσος, η, ον adj. bârfitor, clevetitor.

*κακογνωμία (ἡ) ciudăţenie vez. δυστροπία.
*κακόγνωμος, η, ον adj. arţăgos vez. δύστροπος.
κακογραφία (ὁ) scriitură proastă.
κακογράφος (ὁ) prost scriitor.
κακογραφῶ v. a scrie prost.
κακοδαιμονία (ἡ) nenoroc.
κακοδαιμονῶ v. a fi nenorocos.
κακοδαίμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nenorocos.
*κακοδιαθεσία (ἡ) indispoziţie.
*κακοδιάθετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. indispus.
*κακοδιαθετῶ v. a fi indispus.
κακοδιοίκησις (ἡ) administraţie rea.
κακοδιοικῶ v. a administrà rău.
κακοδοξία (ἡ) credinţă falşă.
κακόδοξος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. falş credincios.
κακοενδύομαι v. a se îmbrăcà rău.
κακόζηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de
*κακοζῶ v. a trăì rău. [prost gust.
*κακοζωΐα (ἡ) traiu rău.
κακοήθεια (ἡ) mârşăvie, imoralitate | Med. malinitate.
κακοήθης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. mârşav, imoral | Med. malin. || —ως adv.
κακόηχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu sunet rău. || —ως adv.
*κακοθελητὴς (ὁ) —ρια (ἡ) răuvoitor.
*κακοκαιρία (ἡ) timp rău, vreme rea.
*κακοκαμωμένος, η, ον adj. diform.
*κακοκαρδίζω v. a mâhnì.
*κακοκάρδισμα (τὸ) mâhnire.
*κακοκεφαλιὰ (ἡ) încăpăţânare.
*κακοκέφαλος, η, ον adj. încăpăţânat.
κακολογία (ἡ) bârfeală, clevetire.
κακολόγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bârfitor, clevetitor.
κακολογῶ v. a bârfi, a cleveti.
*κακομαθαίνω v. a învăţà rău.
*κακομελετῶ v. a cobì.
*κακομεταχειρίζομαι v. a maltratà, a a terfelì.
*κακομεταχείρισις (ἡ) terfeleală.
*κακομιλῶ v. a vorbì rău, cu violenţă.
*κακομοιριὰ (ἡ) mizerie.
*κακόμοιρος, η, ον adj. mizerabil. | nenorocos | biet.
*κακομούρης (ὁ) —α (ἡ) adj. şi
*κακομούτσουνος, η, ον adj. pocit.
*κακονύχτι (τὸ) noapte rea.
*κακονυχτίζω v. a petrece noapte
κακοπάθεια (ἡ) suferinţă. [rea.
κακοπαθῶ v. a suferì, a îndurà.
*κακόπαιδον (τὸ) copil rău.
*κακοπαίζω v. [ὄργανον] a drăngănì.
*κακοπέρασις (ἡ) vieţuire rea.
*κακοπερνῶ v. a vieţuì rău.
*κακοπέφτω v. a se însurà, mărità rău.
κακοπιστία (ἡ) rea credinţă.
κακόπιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de rea credinţă.
*κακοπληρώνω v. a plătì rău.
*κακοπληρωτὴς (ὁ) rău platnic.
*κακοπλύνω v. a zoì.
κακοποίησις (ἡ) vătămare, tratament rău.
κακοποιὸς (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. răufăcător
κακοποιῶ v. a face rău, a vătămà.
*κακορριζικιὰ (ἡ) nenoroc, suferinţă.
*κακορριζικος, η, ον adj. nenorocos, nenorocit.
κακὸς, ἡ, ὸν adj. rău, prost, viţios. || *(τὸ) --ὸν subst. nenorocire | răutate, pismă, σκάνει ἀπὸ τό — του crapă de pismă, κάμνω μεγάλο — a face mare sgomot. || *τοῦ κάκου adv. în zadar. || —ῶς adv.
*κακόσαρκος, η, ον adj. rău de carne.
*κακοστομαχιὰ (ἡ) indigestie.
*κακοστομαχιάζω v. a suferì de indigestie.
*κακοστόμαχος, η, ον adj. indigest.
*κακόστομος, η, ον adj. gură rea.
*κακοσυνηθίζω v. a învăţà rău.
*κακοσυσταίνω v. a recomandà rău.
κακοτεχνία (ἡ) cârpăceală.
κακότεχνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cârpaciu.
*κακοτοπιὰ (ἡ) trecătoare rea (prin
*κακοτροπία (ἡ) perversitate. [munţi).
*κακότροπος, η, ον adj. pervers.
*κακοτυχία (ἡ) ghinion.
*κακοτυχίζω v. a deplânge pe cinevà (de soarta lui).
*κακότυχος, η, ον adj. ghinionist.
*κακοτυχῶ v. a fi nenorocos.
*κακοῦμι (τὸ) Zool. cacom.
κακούργημα (τὸ) crimă, nelegiuire.
κακουργοδικεῖον (τὸ) curtea criminală.

κακοῦργος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. criminal. || —ως adv.
κακουργῶ v. a comite o crimă.
κακουχία (ἡ) suferinţă | lipsă, privaţiune.
κακουχοῦμαι v. a suferì, a aveà lipsă.
*κακοφαγιὰ (ἡ) rea întreţinere.
*κακοφαίνεται v. impers. în fr. μοῦ — îmi pare rău, regret.
*κακοφανισμὸς (ὁ) părere de rău.
κακοφημία (ἡ) difamare.
κακοφημίζω v. a difamà.
*κακοφορεμένος, η, ον part. rău îm-
*κακοφορμίζω v. a se infectà. [brăcat.
*κακοφόρμισμα (τὸ) infectare (de rană).
*κακοφτειασμένος, η, ον part. rău făcut, pocit.
κακοφωνία (ἡ) discordanţă, cacofonie.
κακόφωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. discordant.
*κακοχρονίζω v. a urà un an rău.
κακοχυμία (ἡ) Med. cacohimie.
κακόχυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cacohim.
*κακοχώνευτος, η, ον adj. indigest.
*κακοψήνω v. a frige rău.
*κακοφύχι (τὸ) sarcină cu vărsături.
*κακόψυχος, η, ον adj. cu maţe pestriţe, cu suflet rău.
*κακοψυχῶ v. a aveà vărsături în timpul sarcinei.
κάκτος (ἡ) Bot. cactus.
κακῶ v. a brutalizà, a maltratà.
κάκωσις (ἡ) maltratare.
**καλάϊ (τό) cositor.
*καλαγκάθι (τὸ) Med. panariţiu, su-
*καλάθι (τὸ) şi [gel.
καλαθίσκος (ὁ) coşuleţ.
κάλαθος (ὁ) coş, — ὠνίων coşniţă.
καλαθοποιΐα (ἡ) coşărit.
καλαθοποιὸς (ὁ) coşărar.
κάλαϊς (ὁ) peruzeà, turcoază.
καλαισθησία (ἡ) bun gust.
καλαίσθητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu bun gust. || —ως adv.
*καλαμαρᾶς (ὁ) cărturar.
*καλαμάρι (τὸ) călimară | Zool. vez. σηπία.
*καλαμένιος, α, ον adj. vez. καλάμινος.
καλάμη (ἡ) stuf.
*καλάμι (τὸ) vez. κάλαμος, — ἐργαλειοῦ guritor, — ποδιοῦ Anat. fluer,
*καλαμιὰ (ἡ) păiş, stufiş. [tibia.
*καλαμίδι (τὸ) vez. καλαμίς.
*καλαμίζω v. a depănà pe mosor.
καλάμινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de trestie.
καλαμίς (ἡ) calem, — ἁλιευτικὴ coluz.
καλαμίσκος (ὁ) mosor(aş) | stuf mic.
καλαμίτης (ὁ) calamină.
καλαμοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. plin
καλαμογλυφὶς (ἡ) briceag. [de stuf.
καλαμόπλεκτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. împletit cu stuf.
κάλαμος (ὁ) trestie, — γραφικὸς calem, toc, — ἁλιευτικὸς răboj, — ἀραβοσίτου hluz(an), ἐάσις —ου closteiu.
καλαμοσάκχαρον (τὸ) zahăr de trestie.
καλαμόσιτος (ὁ) hrişcă.
καλαμοσκεπὴς(ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. acoperit cu stuf.
καλαμόσχοινον (τὸ) mlajă.
καλαμοτομῶ v. a păioşi.
*καλαμπόκι (τὸ) păpuşoiu.
καλαμὼν (ὁ) stufărie, mirişte.
*καλαμώνω v. a depănà.
*καλαμωτὴ (ἡ) clintă, leasă.
**κάλανδα (τά) colindă.
**καλανδάρι (τὸ) calendar.
*καλάνδρα (ἡ) ciocârlan mare.
*καλαπόδι (τὸ) calapod.
καλάσιρις (ἡ) [ἱερέως] periman, anteriu.
καλαῦροψ (ὁ) caţă.
**καλαφάτης (ὁ) calafatciu.
**καλαφατίζω v. a călăfătuì.
**καλαφάτισμα (τὸ) călăfătuitul.
*καλεὶά adv. în fr. ăme — σου caută-ţi de drum.
**καλειδοσκόπιον (τὸ) caleidoscop.
**καλένδαι (αἱ) calende.
*κάλεσμα (τὸ) invitaţie, pofteală.
*καλεσμένος, η, ον part. invitat, poftit.
*κάλεστὸς (ὁ) chemător, colăcer.
*καλημέρα (ἡ) bunăziua.
*καλημερίζω v. a urà bunăziua.
*καλησπέρα (ἡ) bunăseara.
*καλησπερίζω v. a urà bunăseara.
κάλι (τὸ) Chim. potasă.
καλιὰ (ἡ) pat, pătul.
**καλιάσκα (ἡ) caleaşcă.

*καλίβωμα (τὸ) potcovitul.
*καλιβώνω v. a potcovi.
*καλιβωτὴς (ὁ) potcovar.
*καλικάντζαρος (ὁ) pricoliciu.
**καλίφης (ὁ) calif.
**καλκάνι (τὸ) calcan.
*καλλιγάτι (τὸ) abraș.
*καλλίγια (τὰ) căligi.
καλλιγραφία (ἡ) caligrafie.
καλλιγραφικὸς, ἡ, ὸν adj. caligrafic.
καλλιγράφος (ὁ) caligraf.
καλλιγραφῶ v. a caligrafià.
καλλιέπεια (ἡ) frumusețe de știl.
καλλιεπὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. cu stil frumos. || —ῶς adv.
καλλιέργεια (ἡ) cultură.
καλλιεργήσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cultivabil.
καλλιεργητὴς (ὁ) cultivator.
καλλιεργῶ v. a cultivà.
καλλικέλαδος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu bun ciripit.
καλλίκομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu frumos păr.
καλλιμάρμαρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu frumoasă marmoră.
καλλίμορφος (ὁ, ἡ) —ὸν (τὸ) adj. frumos.
καλλίνικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. victorios.
κάλλιον adv. mai bine.
καλλιπάρειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu obraji frumoși.
καλλιπρεπὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. cu frumoasă înfățișare.
κάλλιστος, η, ον adj. super. foarte bun, excelent. || —α adv. foarte bine.
καλλιτέρευσις (ἡ) ameliorare.
*καλλιτερεύω v. a (se) ameliorà.
*καλλίτερος, α, ον adj. comp. mai bun. || —ον, α adv. mai bine.
καλλιτέχνημα (τὸ) operă de artă.
καλλιτέχνης (ὁ) —ις (ἡ) artist, —ă.
καλλιτεχνία (ἡ) artele frumoase.
καλλιτεχνικὸς, ἡ, ὸν adj. artistic. || —ῶς adv.
καλλιτεχνῶ v. a lucrà artistic.
καλλιφωνία (ἡ) frumusețea vocii.
καλλίφωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu voce frumoasă.
καλλονὴ (ἡ) și καλλος (τὸ) frumusețe.
καλλυντήριον (τὸ) budoar.
καλλυντικὸς, ἡ, ὸν adj. înfrumușe-
καλλύνω v. a înfrumușețà. [țător.
καλλωπίζω v. a ferchezui, a găti.
καλλωπισμὸς (ὁ) ferchezuire, găteală, înfloritură.
καλλωπιστὴς (ὁ) fercheș, muțunache.
καλόβαθρα (τὰ) cătălige, picioroange.
*καλόβολος, η, ον adj. comod, bun.
*καλόβραστος, η, ον adj. ceia-ce fierbe
*καλογηρεύω v. a se călugărì. [ușor.
*καλογηρικὸς, ἡ, ὸν adj. călugăresc.
*καλόγηρος (ὁ) călugăr.
*καλόγνωμος, η, ον adj. îngăduitor, împăciuitor.
*καλογραῖα (ἡ) maică, călugăriță.
*καλογραιεύω v. a înzăvonì.
*καλοδέξιμον (τὸ) bună primire.
*καλοδέχομαι v. a primì bine.
*καλοζῶ v. a viețuì bine.
*καλοζωΐα (ἡ) traiu bun.
καλοήθεια (ἡ) bune moravuri.
καλοήθης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. cu bune moravuri.
*καλοθεληκὸς, ἡ, ὸν adj. binevoitor.
*καλοθέλω v. a binevoì.
*καλοθέτω v. a pune bine.
καλοκαγαθία (ἡ) bunăvoință.
καλοκάγαθος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. binevoitor. || —ως adv.
*καλοκάθημαι v. a stà bine, a fi comod, a stà mai mult decât trebue.
*καλοκαῖρι (τὸ) vară vez. θέρος.
*καλοκαιριάζει v. a se învărà.
*καλοκαιρινὸς, ἡ, ὸν adj. de vară vez. θερινὸς.
*καλοκαμωμένος, η, ον adj. bine făcut.
*καλοκαρδίζω v. a (se) înveseli.
*καλόκαρδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vesel, înveselitor.
*καλοκυττάζω v. a se uità bine vez. καλομεταχειρίζομαι.
*καλομαθαίνω v. a se învățà cu binele.
*καλομελετῶ v. a augurà de bine, a nu cobì.
καλόμελι (τὸ) Chim. calomel.
*καλομεταχειρίζομαι v. a îngrijì, a căutà, a tratà bine.
*καλομίλητος, η, ον adj. afabil.
*καλόμοιρος, η, ον adj. norocos.
*καλονυκτίζω v. a urà noapte bună.

*καλοπέρασις (ἡ) bună petrecere.
*καλοπερνῶ v. a trăi bine.
*καλοπιάνω v. a se pune bine pe lângă cineva.
*καλόπιασμα (τὸ) tratare bună.
*καλοπίχειρος, η, ον adj. comod.
*καλοπληρώνω v. a plăti bine.
*καλοπληρωτὴς (ὁ) bun platnic.
*καλοπροαίρετος, η, ον adj. binevoitor.
*καλοραμμένος, η, ον adj. bine cusut.
καλὸς, ἡ, ὸν adj. frumos | *bun, brav, αὐτὸς εἶναι —ὸς διά σέ ăsta e bun de cojocul tău, ἡ —ἡ τοῦ ὑφάσματος faţa ştofei, ὥραν —ἠν! cu bine! ὁ —ός της amantul ei, τί λέγεις —έ; ce spui dragul meu? τραβῶ ἕνα —ὸν ξύλον a trage o sfântă de bătaie. || (τὸ) —ὸν subst. binele, διά — καὶ διὰ κακὸν pentru orice eventualitate, πήγαινε εἰς τὸ — lasă-mă în pace, δὲν εἶναι στά —ά του nu e în ale lui, ἔχει καὶ τὰ —ά του are şi părţile lui bune. || *—ά, —ῶς adv. bine, δὲν εἶσαι —ά nu eşti bine, nu eşti în ale tale, —ῶς τον! fii bine venit!
**κάλος (ὁ) bătătură.
*καλοστόμαχος, η, ον adj. digestiv.
*καλοστρημμένος, η, ον adj. bine tors.
*καλοσυλλογίζομαι v. a se gândi bine, îndelung.
*καλοσυνειθίζω v. a râzgâi.
*καλοσυνεύει v. impers. se îndreaptă (timpul).
*καλοσύνη (ἡ) bunătate | timp frumos.
καλοτίθηνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. desmierdat.
*καλοτρώγω v. a mâncă bine.
*καλοτυχίζω v. a fericì.
*καλότυχος, η, ον adj. ferice, noros.
**καλοῦπι (τὸ) calup.
**καλουπώνω v. a înşelà, a trage chiulul.
*καλούτσικος, η, ον adj. bunicel, pasabil. || —α adv.
*καλοφαγᾶς (ὁ) amator de mâncare aleasă.
*καλοφαγία (ἡ) mâncare aleasă.
*καλοφαίνεται v. imp. a-i părea bine.
*καλοφορεμένος, η, ον adj. bine îmbrăcat.
*καλοχώνευτος, η, ον adj. uşor de mistuit.
*καλοψήνω v. a frige bine.
καλπάζω v. a ropotì.
**καλπάκι (τὸ) căciulă.
καλπασμὸς (ὁ) ropot, treapăd.
**καλπάτσα (ἡ) gălbează.
κάλπη (ἡ) urnă.
**κάλπικος, η, ον adj. falş.
καλπονόθευσις (ἡ) falşificare de urnă.
καλπονοθεύω v. a falşificà urna.
**κάλτσα (ἡ) ciorap.
**καλτσοδελόνη (ἡ) igliţă.
**καλτσοδέτα (ἡ) jaretieră.
**καλτσοῦνι (τὸ) colţun.
καλύβη (ἡ) colibă, baracă, pătul, — ὑπόγειος bordeiu, — ἐκ φυλλωμάτων covergă, — πλεκτὴ coşmagă, — ἐν τοῖς ὄρεσι cabană.
*καλυβάκι (τὸ) argelaş, cobârnă.
καλυβίτης (ὁ) locuitor de colibă.
*καλυβόσπιτον (τὸ) colibă.
κάλυμμα (τὸ) învelitură, scoarţă | capac, — πυραύνου plită.
καλυμμαύχιον (τὸ) camilafcă, potcap, — μοναχοῦ comănac.
καλυμμαυχοποιὸς (ὁ) potcapier.
κάλυξ (ὁ) boboc, corolă | Mil. pahar (al obuzului).
καλύπτρα (ἡ) voal, zăvon, — μοναχοῦ tocă.
καλύπτω v. a învelì | a aciuì, — διὰ πέπλου a înhobotà, — ὑπὸ χιόνων a troienì, — τὴν κεφαλὴν a brobodì.
καλῶ v. a chemà | a invità, a pofti
καλώδιον (τὸ) şi [| a strigà.
κάλως (ἡ) cablu | otgon.
*κάμα (ἡ) mare cuţit.
καμακίζω v. a jordì.
καμάκισμα (τὸ) jordire.
κάμαξ (ὁ) jòrdie.
*καμάρα (ἡ) cămară, — γεφύρας arcadă vez. ἄψις.
**κάμαρα (ἡ) odaie vez. δωμάτιον.
*καμάρι (τὸ) păunealà, pozà.
**καμαριέρης (ὁ) —α (ἡ) camerist vez. θαλαμηπόλος.
*καμάρωμα (τὸ) păunealà.
*καμαρώνω v. a se păunì.

*καμαρωτὸς, ἡ, ὸν adj. arcuit.
*καματερὸς, ἡ, ὸν adj. laborios, muncitor. || τὸ—ὸν subst. bou arător.
κάματος (ὁ) oboseală.
**καμέλια (ἡ) Bot. camelia.
καμηληλάτης (ὁ) cămilar.
*καμηλήσιος, α, ον adj. de cămilă.
καμηλοβοσκὸς (ὁ) păstor de cămile.
καμηλόδερμα (τὸ) piele de cămilă.
καμηλοπάρδαλις (ἡ) Zool. girafă.
κάμηλος (ἡ) cămilă.
καμηλωτὴ (ἡ) percan.
**καμιζόλα (ἡ) şemizetă.
**καμινάδα (ἡ) horn.
καμινεία (ἡ) cuptor.
*καμινέτον (τὸ) caminet.
καμινεὺς (ὁ) şofer.
καμινευτὴς (ὁ) turnător.
καμινεύω v. a turnà.
καμινοκαθαριστὴς (ὁ) hornar, coşar.
κάμινος (ἡ) mare cuptor.
καμινὼ (ἡ) cenuşăreasă.
*κάμνω v. a face | a executà | a produce | a comite, τί —εις; ce faceţi, τὰ ἔκαμες θάλασσα ai făcut-o fiartă, ἔκαμα χωρὶς ψωμὶ πέντε ἡμέρας am stat cinci zile fără pâine, τὸ φόρεμα δὲν σὲ —ει haina nu-ţi merge.
κάμνω v. a obosì | a se îmbolnăvi.
**καμπάνα (ἡ) clopot.
**καμπαναρειὸν (τὸ) clopotniţă.
**καμπανίτης (ὁ) vin de şampanie.
**καμπανὸς (ὁ) limbă de clopot.
καμπὴ (ἡ) cotitură, şerpuitură, cârligătură, întorsătură.
κάμπη (ἡ) Zool. omidă.
**κάμπος (ὁ) câmp, şes vez. πεδιάς.
*κάμποσος, η, ον adj. oare-care, multişor, κάμνει τὸν —ον face pe grozavul.
*καμπούρης (ὁ) —α (ἡ) ghebos. || (ἡ) —α subst. cocoaşă.
*καμπουριάζω v. a gheboşi.
*καμπουρωτὸς, ἡ, ὸν adj. curb, gârbovit vez. ἀψιδωτός.
**καμποχώρια (τὰ) sate din şes.
καμπτὴρ (ὁ) adj. Anat. flexisor.
καμπτὸς, ἡ, ὸν adj. încovoiat.
κάμπτω v. a mlădià. a îndoì. || —ομαι a se îndoioşà.
καμπυλόγραμμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Geom. curbiliniu.
καμπύλος, η, ον adj. curb, încovoiat. || (ἡ) —η subst. linie curbă.
καμπυλότης (ἡ) curbură, încovoiere.
καμπυλῶ v. a curbà, a încovoià.
**καμφορὰ (ἡ) camfor.
**καμτσίκι (τὸ) biciu vez. μάστιξ.
κάμψα (ἡ) cufăr.
κάμψις (ἡ) inflexiune, îndoitură.
*κάμωμα (τὸ) faptă, —τα (τὰ) fasoane
*καμωμένος, η, ον adj. făcut, lucrat
*καμώνομαι v. a se preface vez. προσποιοῦμαι.
*κὰν adv. cel puţin, nici.
*κανακάρης (ὁ) unic, unul la părinţi.
**καναπὲς (ὁ) canapeà, sofa.
**κανάτα (ἡ) cană.
**κανατᾶς (ὁ) olar.
**κανάτι (τὸ) ulcică — παραθύρου oblon.
**κανδήλα (ἡ) candelă.
**κανδηλάπτης (ὁ) paracliser, crâsnic.
**κανδηλέρι (τὸ) candelabru.
**κάνδιον (τὸ) zahăr de candel.
*κανεὶς, καμμία, κανὲν adj. nimenea, nici uh | cinevà, ἂν ἰδῇς καμμίαν γυναῖκα dacă vei vedeà vre-o femeie.
**κανέλλα (ἡ) Bot. scorţişoare.
**κανελλόδενδρον (τὸ) scorţişor.
κάνεον (τὸ) mătăuz.
κάννη (ἡ) poclit.
κανηφόρος (ὁ, ἡ) adj. purtător de coş.
κανθαρὶς (ἡ) cantaridă.
κάνθαρος (ὁ) Zool. cărăbuş.
κάνθος (ὁ) fălceà.
κανθὸς (ὁ) Anat. unghiul, coada ochiului.
*κανὶ (τὸ) festioc. || (τὰ) —ιὰ craci.
κάνιστρον (τὸ) coş, paner.
κανιστροποιὸς (ὁ) coşărar.
**κάννα (ἡ) baston, băţ | — ὅπλου ţeavă (a armei).
*κανναβάτσον (τὸ) etamină, dril.
κανναβινος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de
κάνναβις (ἡ) Bot. cânepă. [cânepă.
*κανναβοκόπανος (ὁ) frângătoare.
*κανναβόπανον (τὸ) dril.
*κανναβόσπορος (ὁ) sămânţă de cânepă.
*κανναβόσχοινον (τὸ) măloiu.
*κανναβοῦρι (τὸ) vez. κανναβόσπορος.

κανναβοφυτεία (ἡ) cânepiște.
**κανιβαλισμός (ὁ) canibalism.
**κανίβαλος (ὁ) canibal.
κανόναρχος (ὁ) isonar.
κανοναρχῶ v. a ţine isonul, hangul.
κανονίας (ὁ) lungăreţ, vlăjgan.
**κανονιέρης (ὁ) chiulangiu.
κανονίζω v. a regulà, a pune la cale, — λογαριασμόν a se răfui | Bis. a canonizà.
κανονικός, ἡ, ὸν adj. regulat, potrivit | Bis. canonic.
κανονικότης (ἡ) regularitate | canonicitate.
**κανόνιον (τὸ) tun.
κανονίσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. canonizabil | de regulat.
κανονισμός (ὁ) regulament | canonizare.
κανονιστικός, ἡ, ὸν adj. regulator.
**κανονοβολισμός (ὁ) lovitură de tun.
**κανονοβολῶ v. a bate cu tunul.
**κανονοστοιχία (ἡ) baterie.
**κανονοφόρος (ἡ) canonieră.
**κανοῦτο (τὸ) canut.
**καντάρι (τὸ) cântar.
**κάντζα (ἡ) cange.
**καντζαρώνω v. a se căţărà.
**κάντιον (τὸ) zahăr de candel.
**καντιώνω v. a se cristalizà.
κανών (ὁ) regulă | Bis. canon | Tipogr. culegău | — ξυλουργοῦ ţâr.
**κάπα (ἡ) pătură | mantà cu glugă.
**καπάκι (τὸ) capac.
**καπαμᾶς (ὁ) capamà.
**καπάρωμα (τὸ) arvună.
**καπαρώνω v. a arvuni.
**καπελάδικον (τὸ) magazin de pălării.
**καπελᾶς (ὁ) —οῦ (ἡ) negustor de pălării.
**καπελιέρα (ἡ) capelieră.
**καπέλον (τὸ) pălărie.
**καπετανᾶτον (τὸ) vătăşie, comandă.
**καπετάνιος (ὁ) căpitan, şef.
**καπετάνισσα (ἡ) căpităneasă.
καπηλεία (ἡ) trafic.
καπηλεῖον (τὸ) tavernă, cârciumă, — στρατοῦ cantină.
καπηλεύομαι v. a traficà, a exploatà.
καπηλευτικός, ἡ, ὸν adj. exploatator, traficant.
καπηλικός, ἡ, ὸν adj. vez. καπηλευτικός | grosolan. || —ῶς adv.
καπηλίς (ἡ) vivandieră.
κάπηλος (ὁ) cârciumar, — στρατοῦ cantinier.
**καπίστρι (τὸ) stănog, struneà.
**καπλαμᾶς (ὁ) furnir.
καπναποθήκη (ἡ) depozit de tutun.
καπνεμπορεία (ἡ) comerţ de tutunuri.
καπνέμπορος (ὁ) comersant de tutunuri.
καπνεργοστάσιον (τὸ) fabrică de tutunuri.
*καπνιὰ (ἡ) funingine | Bot. corcodan.
καπνίζω v. a fumà, a fumegà, a afumà, a filà, λέγει ὅτι τοῦ —σῃ spune verzi şi uscate.
*καπνίλα (ἡ) miros de fum, fumărie.
κάπνισμα (τὸ) fumat.
καπνιστήριον (τὸ) fumoar.
καπνιστής (ὁ) fumător.
καπνιστός, ἡ, ὸν adj. afumat.
καπνοβοχεῖον (τὸ) cutie de tutun.
καπνοβόχη (ἡ) buduref, cubeà, horn.
καπνοβοχοκαθαριστής (ὁ) coşar, hornar.
καπνοβοχοσάρωθρον (τὸ) măturătoare de coşuri.
καπνοθήκη (ἡ) tabachieră.
καπνοκοπτήριον (τὸ) havan.
καπνοπαραγωγή (ἡ) recoltă de tutun.
καπνοπαραγωγός (ὁ) producător de tutun.
καπνοπωλεῖον (τὸ) tutungerie.
καπνοπώλης (ὁ) tutungiu.
καπνός (ὁ) fum | tutun.
*καπνοσακκοῦλα (ἡ) vez. καπνοθήκη.
καπνοσύριγξ (ἡ) ciubuc.
καπνοτέλεια (ἡ) tutunărit.
καπνοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. καπνοπαραγωγός.
καπνόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. tutuniu.
καπνώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. fumos, fumuriu.
*κάποιος, α, ον adj. cinevà, oare-care.
**καπόνιον (τὸ) clapon.
*κάποτε adv. uneori.
*κάπου adv. undevà.
*καπούλια (τὰ) crupa calului.
κάππαρις (ἡ) Bot. caper.

καπρίσκος (ὁ) Zool. gligan.
κάπρος (ὁ) Zool. porc mistreț.
κάπρος (ἡ) ianicire, boala stupului.
καπτὴρ (ὁ) urloiu.
καπύριον (τὸ) crochetă.
*κάπως adv. oarecum.
κάρα (ἡ) Bis. cap de sfânt.
**καραβάνα (ἡ) gamelă.
**καραβάνιον (τὸ) caravană.
*καράβι (τὸ) corabie.
**καραβίνα (ἡ) carabină.
**καραβινοφόρος (ὁ) carabinier.
καραβὶς (ἡ) rac.
*καραβοκύρης (ὁ) caravachir.
*καραβόπανον (τὸ) pânză de vele.
κάραβος (ὁ) Zool. gândac de gunoiu.
*καραβοτσακίζομαι v. a naufragià.
καραδοκία (ἡ) așteptare, pândire.
καραδοκῶ v. a așteptà, a pândì.
καράκαλλον (τὸ) ipingeà.
*καρακάξα (ἡ) Zool. caragață.
*καρακοῦδα (ἡ) Zool. gaiță.
**καραμέλα (ἡ) caramelă, acadeà.
*καραμοῦζα (ἡ) cimpoiu.
**καράτιον (τὸ) carat.
καρατόμησις (ἡ) tăierea capului.
καρατομῶ v. a tăià capul.
*καρβέλι (τὸ) pâinea (de toate zilele).
**καρβουναρεῖον (τὸ) depozit de căr-
**καρβουνιὰ (ἡ) jăratec. [buni.
**καρβουνιάζω v. a se face jăratec.
**καρβουνιάρης (ὁ) cărbunar.
**κάρβουνον (τὸ) cărbune.
**καρτάρω v. Mar. a se pune pe o parte, a inclinà.
καρδαμίνη (ἡ) Bot. râjnică.
κάρδαμον (τὸ) Bot. cardamă, — κηπαῖον hreniță, — πηγῆς năsturei.
κάρδαξ (ὁ) joimir, mercenar.
**καρδάρα (ἡ) bute, vas mare de
**καρδερίνα (ἡ) Zool. sticlete. [lemn.
καρδία (ἡ) cord, inimă | *suflet, χαλνῶ τὴν —αν a nemulțumi | stomac.
καρδιακός, ἡ, ὸν adj. cardiac | *cordial, —οἱ φίλοι prieteni la cataramă.
καρδιαλγής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. îndurerat.
καρδιαλγία (ἡ) Med. cardialgie, durere stomacală.
**καρδινάλιος (ὁ) cardinal.
καρδιοβόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ceiace roade sufletul.
καρδιογνώστης (ὁ) cel ce citește în inimi.
καρδιογραφία (ἡ) Med. cardiografie.
*καρδιοκτύπι (τὸ), palpitație, bătaie de inimă.
*καρδιόπονος (ὁ) durere de inimă, de
κάρδοπος (ἡ) căpistere. [stomac.
καρηβαρία (ἡ) Med. durere de cap.
καρηκομῶ v. a purtà părul lung.
καρὶς (ἡ) Zool. garidă, crevetă.
*κάρκαδον (τὸ) muc de lumânare.
**κάρκαρον (τὸ) carcere.
καρκινοβασία (ἡ) umblet de rac.
καρκινοβατικῶς adv. umblând ca racul, d'andăratele.
καρκινοβατῶ v. a umblà ca racul.
καρκινοειδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. în formă de rac. || (τὸ) —ές Med cancroid. || —ῶς adv. ca racul.
καρκίνος (ὁ) rac | Med. Astr. cancer
**καρότον (τὸ) Bot. morcov.
**καρότσα (ἡ) car.
*καροῦλι (τὸ) scripete.
κάρπιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. rodnic.
καρπιμότης (ἡ) rodnicie.
καρποβριθὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. încărcat cu fructe.
καρπὸς (ὁ) rod, fruct, product, —οἱ ἀνάμικτοι rogodele.
καρποῦζι (τὸ) pepene verde.
καρποῦμαι v. a beneficià, a profità, a folosì.
καρποφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fruc-
καρποφορία (ἡ) rodnicie. [tivor.
καρποφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. rodnic, roditor.
καρποφορῶ v. a rodì, a rodnici.
κάρπωσις (ἡ) folosință, exploatare.
καρπωτὴς (ὁ) exploatator | Jur. uzu-
**καραγωγεὺς (ὁ) căruțaș. [fructuar.
**κάρον (τὸ) căruță.
κάρταλος (ὁ) paporniță.
*καρτέρι (τὸ) cursă.
καρτερία (ἡ) stăruință, perseverență.
καρτερικὸς, ἡ, ὸν adj. stăruitor, perseverent. || —ῶς adv.
καρτερικότης (ἡ) vez. καρτερία.
*καρτερῶ v. a așteptà, κάλλιο πέντε

καὶ στὸ χέρι παρά δέκα καὶ — σι ce e în mână nu-i minciună.
καρυὰ (ἡ) nuc.
καρυᾶτις (ἡ) cariatidă.
*καρυδιὰ (ἡ) vez. καρυά.
*καρυδότσεφλον (τὸ) coajă de nucă.
καρυέλαιον (τὸ) uleiu de nucă.
καρύκευσις (ἡ) dresul bucatelor.
καρυκεύω v. a drege bucatele.
καρυοθραύστης (ὁ) spărgătoare de nuci.
κάρυον (τὸ) nucă.
καρυόξυλον (τὸ) lemne de nuc.
*καρυοφύλλι (τὸ) şişaneà.
καρυόφυλλον (τὸ) Bot. cuişoare.
*καρφὶ (τὸ) cuiu, — μέγα piron.
καρφίδιον (τὸ) ţintă.
καρφιδοκεφαλὴ (ἡ) gămălie.
καρφὶς (ἡ) [πολυτελείας] broşă.
*καρφίτσα (ἡ) bold.
καρφοβελόνη (ἡ) cuiu.
κάρφος(τὸ) păiuş.
*κάρφωμα (τὸ) ţintuire.
*καρφώνω v. a ţintuì, a pironì, — θύραν a înfundà o uşă.
*καρφωτὸς, ἡ, ὸν adj. bătut în cuie.
καρχαρίας (ὁ) Zool. rechin.
καρχήσιον (τὸ) Mar. gabie.
*καρώνω v. a aromì.
κάρωσις (ἡ) aromeală, aţipeală.
καρωτικὸς, ἡ, ὸν adj. aromitor.
καρωτὶς (ἡ) Anat. carotidă.
**κασέρι (τὸ) caşcaval.
*κασίδα (ἡ) chelbe.
*κασιδιάζω v. a chelbăşì.
*κασιδιάρης (ὁ) chelbaş.
**κάσσα (ἡ) ladă (de bani).
**κασσάκι (τὸ) lădiţă.
**κασσέλα (ἡ) cufăr.
κάσσης (ὁ) [ἐφιπίου] poclad.
**κασσιάρα (ἡ) stână.
κασσίτερος (ὁ) cositor, calaiu.
κασσιτέρωμά (τὸ, spoeală.
*κασσιτερώνω v. a spoì, a cositorì.
κασσιτερωτὴς (ὁ) spoitor.
καστανέα (ἡ) Bot. castan.
καστανεὼν (ὁ) castanet.
κάστανον (τὸ) Bot. castan
καστανὸς, ἡ, ὸν adj. şi
καστανόχρους (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. castaniu.
*καστανόχωμα (τὸ) pământ de bu-
**κάστελλο (τὸ) castel. [ruieni.
καστόριον (τὸ) castoreu.
**καστρινὸς (ὁ) orăşean.
**κάστρον (τὸ) cetate | capitală de provincie | oraş.
κάστωρ (ὁ) Zool. biber, ghiugiu.
κατὰ prep. complinit cu genitiv: contra, — τοῦ ἐχθροῦ contra duşmanului, pe, — γῆς la pământ. Cu acuzativ însemnând locul: — γῆν pe uscat, τὸν προσέβαλε — μέτωπον l-a atacat pe front, — μῆκος καὶ — πλάτος în lung şi în lat | timpul: — τὴν νύκτα peste noapte, καθ' ἑβδομάδα în fie-care săptămână | modul: — τὰς περιστάσεις după împrejurări, — γράμμα literalmente. || καθ'ὰ după cum.
καταβαίνω v. a se scoborî, a se da jos, a descinde, τῷ κατέβη νὰ ἀναχωρήσῃ i-a abătut să plece.
καταβάλλω v. a răpune, a doborî, a depune. || —ομαι a se copleşi.
καταβασανίζω v. a torturà, a schingiuì.
κατάβασις (ἡ) coborîre, descindere.
καταβιβάζω v. a coborî.
καταβίβασις (ἡ) scădere | coborîre.
καταβιβρώσκω v. a mâncà cu lacomie.
καταβλασφημῶ v. a blestemà.
καταβλητέος, α ον adj. de depus.
καταβοὴ (ἡ) huidueală.
καταβόθρα (ἡ) haznà, cloacă.
καταβολὰς (ἡ) springă.
καταβολεύω v. a springuì.
καταβολὴ (ἡ) depunere, doborîre, ἀπὸ —ῆς κόσμου dela creaţia lumii.
καταβοῶ v. a huidui.
κατάβρεγμα (τὸ) stropitul, udatul.
καταβρεκτήριον (τὸ) stropitoare.
καταβρέχω v. a stropì, a udà.
παταβροχθίζω v. a înghiţi, a înfulicà.
καταβρόχθισις (ἡ) înghiţire.
καταβυθίζω v. a scufundà.
καταβύθισις (ἡ) scufundare.
κατα γγελία (ἡ) denunţ.
καταγγέλλω v. a denunţà. || (ὁ) — ων part. văditor.
καταγέλαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ridicol.

καταγελῶ v. a râde, a-şi bate jocul.
καταγίνομαι v. a se ocupà, a lucrà.
καταγινώσκω v. a aplicà, a impune.
κάταγμα (τὸ) Chir. fractură.
κατάγνυμι v. a sfărâmà.
κατάγνωσις (ἡ) aplicare, impunere.
καταγοητεύω v. a încântà.
καταγραφὴ (ἡ) înregistrare, inventariere | opis | recensământ.
καταγράφω v. a înregistrà, a inventarià | a face recensământ.
κατάγυμνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. gol, golan.
κατάγω v. a coborî | a repurtà. || —ομαι a se trage, a fi născut de.
καταγωγὴ (ἡ) coborîre, naştere, obârşie.
καταγώγιον (τὸ) tripou, speluncă.
καταγωνίζομαι v. a învinge.
καταδαμάζω v. a îmblânzì.
καταδαπανῶ v. a cheltuì.
καταδεικνύω v. a demonstrà.
κατάδειξις (ἡ) demonstraţie.
*καταδεκτικὸς, ἡ, ὸν adj. afabil.
*καταδεκτικότης (ἡ) afabilitate.
*καταδέχομαι v. a catadixì.
κατάδηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vădit, evident. || —ως adv.
καταδίζω v. a denunţà.
καταδικάζω v. a osândi, a condamnà.
καταδικαστέος, α, ον adj. condamnabil.
καταδικαστικὸς, ἡ, ὸν adj. osânditor.
καταδίκη (ἡ) osândă, condamnare.
κατάδικος (ὁ, ἡ) puşcăriaş, ocnaş.
καταδιωκτικὸς, ἡ, ὸν adj. urmăritor.
καταδιώκω v. a (pri)gonì, a persecutà.
καταδίωξις (ἡ) prigonire.
καταδολιεύομαι v. a fraudà, a frustrà.
καταδολίευσις (ἡ) fraudă, frustrare.
κατάδοσις (ἡ) denunţ.
καταδότης (ὁ) denunţător.
καταδρομὴ (ἡ) persecuţie.
καταδρομικὸς, ἡ, ὸν adj. de curse. || (τὸ) —ὸν subst. Mar. crucişător.
καταδυνάστευσις (ἡ) asupreală.
καταδυναστευτικὸς, ἡ, ὸν adj. asuprikαταδυναστεύω v. a asuprì.
κατάδυσις (ἡ) imersiune, scufundare.
καταδυτικὸς, ἡ, ὸν adj. scufundător.
καταδύω v. a scufundà.
*καταζαλίζω v. a ameţì, a zăpăcì.
καταζήτησις (ἡ) căutare cu insistenţă.
καταζητῶ v. a căutà cu insistenţă, a umblà după.
καταζώστης (ὁ) Harn. taftur.
καταθέλγω v. a încântà.
κατάθελξις (ἡ) încântare.
κατάθεσις (ἡ) depunere, consemnare.
καταθέτης (ὁ) depunător.
καταθέτω v. a depune, — τὴν ἀρχὴν a abdicà.
καταθλίβω v. a copleşì | a mâhnì, a întristà.
καταθλιπτικὸς, ἡ, ὸν adj. copleşitor | mâhnitor. || —ῶς adv.
κατάθλιψις (ἡ) copleşire | mâhnire, întristare.
καταθορυβῶ v. a turburà, a înspăimântà.
καταθραύω v. a sparge, a fărămà.
*καταθύμιος, α, ον adj. agreabil, dorit.
*καταιβάζω v. a coborî vez. καταβιβάζω.
καταιβασία (ἡ) Bis. catavasie.
*καταιβασιὰ (ἡ) guturaiu | hernie inguinală.
*καταιβατὸν (τὸ) paginä.
καταιγὶς (ἡ) vijelie, furtună.
καταισχύνη (ἡ) ruşine, ocară.
καταισχύνω v. a face de ruşine.
καταιώνησις (ἡ) irigaţiune, spălare cu duşul.
καταιωνητὴρ (ὁ) Chir. irigator.
καταιωνίζω v. a spălà cu irigatorul, cu duşul.
*κατακάθισμα (τὸ) precipitatul vez. καθίζημα.
κατακαίω v. a arde.
*κατάκαρδα adv. din toată inima.
κατάκειμαι v. a fi culcat, întins.
κατακεραυνῶ v. a trăsnì.
κατακερματίζω v. a face bucăţi, a îmbucătăţì.
κατακερματισμὸς (ὁ) îmbucătăţire.
*κατακέφαλα adv. cu capul înainte.
*κατακεφαλιὰ (ἡ) liopă.
κατακηλῶ v. a încântà.
*κατακιτρινίζω v. a îngălbenì.
*κατακίτρινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. galben peste tot.
κατακλεὶς (ἡ) concluzie.
κατάκλειστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. închis peste tot.

κατακλείω v. a închide.
κατακλίνομαι v. a se culcà.
κατάκλισις (ἡ) culcare.
κατακλύζω v. a se revărsà, a inundà.
κατακλυσμιαῖος, α, ον adj. diluvian.
κατακλυσμὸς (ὁ) potop, cataclism.
κατάκοιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. întins pe pat, culcat.
*κατακοκκινίζω v. a roşì.
*κατακόκκινος, η, ον adj. roşiu peste
κατακόμβαι (αἱ) catacombe. [tot.
*κατακομματιάζω v. a îmbucătăţì.
*κατακοπιάζω v. a fi rupt de oboseală.
*κατάκοπος, η, ον adj. rupt de obo-
κατακορμίζω v. a stânjenì. [seală.
κατάκορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sătul.
κατακόρυφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. culminant. || (τὸ) — ον subst. zenit.
*κατακουράζω v. a rupe pe cineva de oboseală. || —ομαι a obosì peste măsură.
κατακράτησις (ἡ) deţinere, secvestrare, detenţiune.
κατακρατῶ v. a deţine, a opri.
κατακραυγάζω v. a ţipà tare contra
κατακραυγὴ (ἡ) larmă. [cuiva.
κατακρεούργησις (ἡ) masacru.
κατακρεουργῶ v. a masacrà.
κατακρημνίζω v. a nărui. || —ομαι a se prăvăli.
κατακρήμνισις (ἡ) năruială.
κατακρίνω v. a dojenì, a blamà.
κατάκρισις (ἡ) dojană, blam.
κατακριτέος, α, ον adj. de dojenit, blamabil.
κατάκτησις (ἡ) cotropire, cucerire.
κατακτητὴς (ὁ) cotropitor, cuceritor.
κατακτητικὸς ἡ, ὸν adj. cotropitor, cuceritor. || —ῶς adv.
κατακτῶ v. a cuceri, a cotropì.
*κατακύλισμα (τὸ) rostogoleală, prăvăleală.
*κατακυλῶ v. a prăvăli, a (se) resto-
κατακυρίευσις (ἡ) dominare. [golì.
κατακυριεύω v. a dominà, a stăpânì.
κατακυρῶ v. a adjudecà.
κατακύρωσις (ἡ) adjudecare.
κατακυρωτικὸς, ἡ, ὸν adj. adjudeca-
*καταλαλιὰ (ἡ) bârfire, clevetire. [tiv.
*καταλαλῶ v. a bârfi, a cleveti.
καταλαμβάνω v. a ocupà, a stăpânì | a înţelege, a pricepe. || —ομαι a căşunà, a fi prins.
*καταλασπώνω v. a umpleà de noroiu, a înnoroì.
καταλέγω v. a socotì. || —ομαι a se socotì, a fi printre.
καταλείπω v. a lăsà, a părăsì.
*καταλεπτῶς adv. cu amănuntul.
κατάλευκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. alb peste tot.
καταλήγω v. a sfârşì, a terminà.
καταληκτικὸς, ἡ, ὸν adj. terminal, final.
κατάληξις (ἡ) Gram. terminaţiune.
καταληπτικὸς, ἡ, ὸν adj. Med. cataleptic.
καταληπτὸς, ἡ, ον adj. uşor de înţeles. || —ῶς adv.
καταληψία (ἡ) Med. catalepsie.
κατάληψις (ἡ) ocupare stăpânire, — κληρονομίας Jur. sezină.
καταλιμπάνω v. a părăsì.
καταλλαγὴ (ἡ) Com. agio.
κατάλληλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. potrivit, convenabil. || —ως adv.
καταλληλότης (ἡ) potrivire.
καταλογίζω v. a imputà, a socoti.
καταλογισμὸς (ὁ) imputare.
κατάλογος (ὁ) catalog, listă, — ὀνομαστικὸς stat nominativ, — φαγητῶν listă de bucate.
κατάλοιπον (τὸ) Arit. rest.
κατάλυμα (τὸ) Mil. cuartir.
καταλυματίας (ὁ) Mil. ofiţerul cu cuartiruirea.
καταλυπῶ v. a mâhnì, a întristà.
κατάλυσις (ἡ) desfiinţare | Bis. voie de a mâncà dulce, lăsat de sec.
καταλυτὴς (ὁ) prăpăditor.
καταλύω v. a desfiinţà | a mâncà dulce, a lăsà sec | a conăcì, a trage la hotel.
καταμαγεύω v. a vrăjì, a fermecà.
καταμανθάνω v. a învăţà bine.
καταμαραίνω v. a veştejì cu totul.
καταμαρτυρία (ἡ) acuzare.
καταμαρτυρῶ v. a acuzà.
καταμαστίζω v. a biciuì, a pustiì.
*καταμαυρος, η, ον adj. şi

καταμέλανος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. negru de tot.
καταμέμπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de dispreţuit.
καταμέμφομαι v. a imputà.
καταμερίζω v. a împărţì
καταμερισμός (ὁ) împărţeală.
*καταμεσήμερα adv. ziua în amiaza mare.
*καταμεσῆς adv. tocmai la mijloc.
καταμέτρησις (ἡ) măsurătoare, cotă, — γῆς hotărnicire.
καταμετρητὴς (ὁ) măsurător, cotar.
καταμετρῶ v. a măsurà, — χωρητικότητα a cotì, — γῆν a hotărnici.
καταμήνια (τὰ) menstruaţie.
καταμήνυσις (ἡ) denunţ.
καταμηνύω v. a denunţà.
καταμολύνω v. a mânji, a spurcà.
καταμόνας adv. izolat, singur.
κατάμονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. singuratec.
*κατάμουτρα adv. pe faţă | cu faţa în jos.
καταναγκάζω v. a constrânge, a silì.
καταναγκασμός (ὁ) constrângere | coacţiune | Jur. servitute.
καταναγκαστικὸς, ἡ, ὸν adj. silnic.
καταναλίσκω v. a cheltuì, a consumà.
καταναλώσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de cheltuit.
κατανάλωσις (ἡ) consum(aţie).
καταναλωτὴς (ὁ) consumator.
καταναλωτικὸς, ἡ, ὸν adj. consumator.
καταναυμαχῶ v. a învinge definitiv în bătălia navală.
κατανεμητέος, α, ον adj. de împărţit, de repartizat.
κατανέμω v. a împărţì, a repartizà.
κατάνευσις (ἡ) consimţimânt.
κατανεύω v. a consimţì.
κατανίκησις (ἡ) birueală.
κατανικῶ v. a biruì.
κατανόησις (ἡ) adâncă cunoaştere.
κατανοῶ v. a pricepe, a înţelege bine.
*κατάντημα (τὸ) hal.
κατάντης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. coborîtor, înclinat, aplecat.
*καταντιὰ (ἡ) vez. κατάντημα.
*κατάντικρυ adv. cu totul în faţă.
*καταντῶ v. a ajunge, a deveni.
κατανυκτικὸς, ἡ, ὸν adj. meditativ, pios. || —ῶς adv. cu cucernicie.
κατάνυξις (ἡ) cucernicie, pietate, meditaţiune.
κατανωτιαία (ἡ) Harn. spătar.
*καταξεσχίζω v. a sfâşià.
καταξηραίνω v. a desecà.
κατάξηρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. seç de tot, uscat.
*καταπακτὴ (ἡ) chepeng, clapcă.
καταπάτησις (ἡ) călcare, violare.
καταπάτι (τὸ) precipitat.
καταπατῶ v. a călcà, a violà.
κατάπαυσις (ἡ) încetare.
καταπαύω v. a încetà.
καταπείθω v. a înduplecà, a convinge.
καταπειστικὸς, ἡ, ὸν adj. convingător.
καταπέλτης (ὁ) Mil. balistă.
καταπέμπω v. a trimite de sus.
καταπέτασμα (τὸ) perdeà, cortină | Bis. catapeteasmă.
καταπὴξ (ὁ) stobor.
*καταπιάνω v. a însăilà. || —ομαι a se apucà.
*κατάπιασμα (τὸ) însăilare, apucare.
καταπιέζω v. a asuprì, a oprimà.
καταπίεσις (ἡ) asuprire, oprimare.
καταπιεστικὸς, ἡ, ὸν adj. asupritor.
καταπικραίνω v. amârî | a întristà.
κατάπικρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte amar.
καταπίνω v. a înghiţì.
καταπίπτω v. a cădeà, a descreşte.
καταπίστευμα (τὸ) Jur. fideicomis.
καταπιστευματοδόχος (ὁ) fiduciar.
*καταπλακώνω v. a copleşì. a doborî.
κατάπλασμα (τὸ) cataplasmă.
κατάπλέω v. a venì la mal, a abordà.
*καταπληγώνω v. a umpleà cu răni.
καταπληκτικὸς, ἡ, ὸν adj. uimitor, înspăimântător, îngrozitor. || —ῶς adv.
κατάπληκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îngrozit.
καταπλήττω v. a uimì, a mirà, a îngrozì, a deconcertà.
κατάπλους (ὁ) sosire în port, abordaj.
καταπλουτίζω v. a îmbogăţì.
καταπνίγω v. a înnăbuşì.
κατάπνιξις (ἡ) înnăbuşeală.
καταπόδας adv. pe urmele cuivà.

*καταπόδι adv. vez. καταπόδας.
*καταποδιαστὸς, ἡ, ὸν adj. unul după altul, călcând pe urmele.
καταπολέμησις (ἡ) luptă aprigă.
καταπολεμῶ v. a luptà aprig.
καταπόνησις (ἡ) oboseală tare.
καταπονητικὸς, ἡ, ὸν adj. foarte obositor.
καταποντίζω v. a înnecà.
καταποντισμὸς (ὁ) înnecare.
καταπονῶ v. a obosì, a sili, a supune, a speti.
καταπόρνευσις (ἡ) prostituare.
καταπορνεύω v. a prostituà.
καταπόρφυρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu totul roşiu, roşiu ca racul.
κατάποσις (ἡ) deglutiţie.
καταπότιον (τὸ) Farm. pilulă, hap.
καταπράσινος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu totul verde.
καταπράϋνσις (ἡ) potolire.
καταπραϋντικὸς, ἡ, ὸν adj. potolitor | Med. sedativ.
καταπραΰνω v. a potoli, a calmà.
*καταπρόσωπα adv. faţă în faţă.
κατάπτυστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nedemn, dispreţuit.
κατάπτωσις (ἡ) decădere, depresiune.
κατάρα (ἡ) blestem.
κατάρατος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. blestemat.
κατάργησις (ἡ) desfiinţare.
καταργῶ v. a desfiinţà, a suprimà.
καταρράκτης (ὁ) cădere de apă, cascadă | Med. cataractă.
*καταρρακώνω v. a sdrenţuì.
κατάρρευσις (ἡ) prăbuşire, surpare.
καταρρέω v. a se prăbuşì, a se surpà.
καταρρίπτω v. a trântì, a doborî.
κατάρριψις (ἡ) trânteală, doborîre.
*καταρροὴ (ἡ) guturaiu.
*καταρροΐζομαι v. a aveà guturaiu.
καταρροϊκὸς, ἡ, ὸν adj. cataral.
κατάρρους (ὁ) vez. καταρροὴ | Med. catar.
καταρρυπαίνω v. a mânji, a murdărì.
κατάρρυτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. udat peste tot.
*κατάρτι (τὸ) Mar. catarg vez. ἱστός.
καταρτίζω v. a alcătui, a constitui.
κατάρτισις (ἡ) alcătuire, constituire.
καταρχὴ (ἡ) debut, începere.
καταρῶμαι v. a blestemà.
*κατάσαρκα adv. pe piele.
κατάσβεσις (ἡ) stingere.
κατασβεστὴρ (ὁ) stingător.
κατασβεστικὸς, ἡ, ὸν adj. stingător, extinctiv.
*κατασβύνω v. a stinge.
κατασιγάζω v. a impune tăcere, a potolì.
κατασίγασις (ἡ) potolire.
κατασκάπτω v. a săpà, a scobì.
κατασκαφὴ (ἡ) săpare, scobire.
κατασκευάζω v. a construì, a clădì, a fabricà, a face, a lucrà.
κατασκεύασμα (τὸ) fabricare, clădire ¦ operă, lucrare.
κατασκευαστὴς (ὁ) constructor, făcător, fabricator.
κατασκευὴ (ἡ) construcţie, fabricare, confecţiune.
κατασκηνῶ v. Mil. a aşezà lagărul.
κατασκήνωσις (ἡ) Mil. tabără, lagăr.
κατασκηνωτὴς (ὁ) tăbăraş.
κατάσκιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. umbrit.
κατασκοπεία (ἡ) iscodeală, spionaj.
κατασκόπευσις (ἡ) Mil. recunoaştere.
κατασκοπεύω v. a iscodì | Mil. a spionà, a recunoaşte.
κατάσκοπος (ὁ) iscoadă, spion.
κατασκορπίζω v. a împrăştià, a risipì.
κατασκότεινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte întunecos.
κατασκοτίζω v. a întunecà ¦ *a plictisì.
κατασπάζομαι v. a îmbrăţişà, a săruta.
κατασπαράττω v. a sfâşià.
κατασπαταλῶ v. a risipì.
*κάτασπρος, η, ον adj. alb de tot.
*κατασταλαγμα (τὸ) scurgere, rămăşiţă, precipitat.
*καταστάλαζω v. a scurge, a se precipità.
κατάστασις (ἡ) stare, situaţie, avere | hal | Cont. stat.
καταστατικὸς, ἡ, ὸν adj. al constituţiunei.||(τὸ) —ὸν subst. regulament, statut.
καταστέλλω v. a înnăbuşi, a reprimà.
κατάστενον (τὸ) Geogr. strâmtoare.
κατάστερος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. înstelat.
κατάστημα (τὸ) stabiliment, magazin, prăvălie.

καταστηματάρχης (ὁ) prăvăliaș.
κατάστικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. împestrițat.
*καταστιχογραφία (ἡ) contabilitate.
*καταστιχογράφος (ὁ) contabil.
*κατάστιχον (τὸ) registru, catastif.
καταστολὴ (ἡ) represiune.
καταστολίζω v. a găti, a împodobi.
καταστρατήγησις (ἡ) învingere prin vicleșug, înșelătorie, — νόμου eludarea legei.
καταστρατηγῶ v. a învinge prin vicleșug, a înșelà.
καταστρεπτικὸς, ἡ, ὸν adj. nimicitor, mistuitor, devastator. || —ῶς adv.
καταστρέφω v. a distruge, a devastà, a nimici, a mistuì, — τὸν λόγον a terminà cuvântarea.
καταστροφεὺς (ὁ) devastator, nimicitor.
καταστροφὴ (ἡ) dezastru, devastare, catastrofă.
*κατάστρωμα (τὸ) punte, copertă | — γεφύρας tablier.
*καταστρώνω v. a găti, a redijà [un plan, un cont.]
*κατάστρωσις (ἡ) dresare, redijare.
κατασυντρίβω v. a sdrobi, a știrbi.
κατασφάζω v. a măcelări.
κατάσχεσις (ἡ) poprire, confiscare.
κατασχετέος, α, ον adj. de poprit, de confiscat, de sechestru.
κατασχετήριον (τὸ) Jur. proces-verbal de sechestru.
κατασχίζω v. a rupe, a sfâșià.
κατασωτεύω v. a risipì, a irosì.
κατάταξις (ἡ) orânduelă, clasificare.
καταταράσσω v. a turburà, a buimăcì.
καταταρταρῶ v. a precipità în iad.
κατατάσσω v. a orânduì, a clas(ific)à, a înrolà, — μεταξὺ τῶν ἁγίων a canonizà.
κατατέμνω v. a îmbucătăți. [nonizà.
κατατέρπω v. a desfătà.
κατατήκω v. a topì, a consumà.
κατατίθημι v. a depune vez. καταθέτω.
κατάτμησις (ἡ) îmbucătățire.
κατατομὴ (ἡ) profil.
*κατατόπι (τὸ) localitate | loc secret.
*κατατοπίζω v. a localizà, a orientà.
*κατατρεγμὸς (ὁ) persecuție.
κατατρέχω v. a persecutà, a prigonì.
κατατρίβω v. a măcinà | a obosì.
κατατρομάζω v. a înspăimântà.
κατατροπῶ v. a învinge, a derutà.
κατατρόπωσις (ἡ) învingere, derută.
κατατρύχω v. a prigonì.
κατατρώγω v. a sfâșià, a mistuì.
*κατατσακίζω v. a sparge definitiv, a distruge, a stâlcì.
κατατυραννῶ v. a tiranizà, a asuprì.
καταυγάζω v. a iluminà.
καταυγαστὴρ (ὁ) abajur.
καταυλίζομαι v. Mil. a cantonà.
καταυλισμὸς (ὁ) Mil. cantonament, — ζώων otac.
καταφαίνομαι v. a se arătà, a apare.
καταφανὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. vădit. evident. || —ῶς adv.
κατάφασις (ἡ) afirmație.
καταφάσκω v. a afirmà.
καταφατικὸς, ἡ, ὸν adj. afirmativ.
καταφέρω v. a da [o lovitură] | *a reușì.
καταφεύγω v. a recurge, a se aciuà, a se refugià.
καταφθάνω v. a sosì în grabă.
καταφιλῶ v. a sărutà, a acoperì cu sărutări.
καταφλέγω v. a dogoì, a înflăcărà.
κατάφλεκτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. dogorît, acoperit cu flăcări.
κατάφλεξις (ἡ) dogorîre, înflăcărare.
καταφλυαρῶ v. a flecărì.
καταφοβίζω v. a înspăimântà.
καταφορὰ (ἡ) prigonire, persecuție.
κατάφορτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. încărcat.
καταφρόνησις (ἡ) dispreț.
καταφρονητέος, α, ον adj. de disprețuit.
καταφρονητικὸς, ἡ, ὸν adj. disprețuitor.
*καταφρόνι (τὸ) vez. καταφρόνησις.
καταφρονῶ v. a disprețuì.
καταφυγὴ (ἡ) refugiu.
καταφύγιον (τὸ) loc de retragere, — ἐξοχικὸν conac, — ποιμένων arcaciu, — χειμερινὸν προβάτων saivan.
κατάφυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. plantat.
κατάφωρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. prins asupra faptei.
καταφωρῶ v. a prinde asupra faptei.
κατάφωτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. iluminat, plin de lumini.

καταχειροκροτῶ v. a aplaudà frenetic.
καταχθόνιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. infernal. || —ως adv.
καταχθονιότης (ἡ) infernalitate.
καταχλευάζω v. a luà în râs.
*καταχνιὰ (ἡ) ceaţă.
καταχραστὴς (ὁ) concusionar.
*καταχρεώνω v. a îndatorà.
καταχρεως (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îndatorat.
κατάχρησις (ἡ) abuz | exces.
καταχρηστικὸς, ἡ, ὸν adj. abuziv | nepotrivit. || —ῶς adv.
*κατάχρυσος, η, ον adj. aurit peste tot.
*καταχρυσώνω v. a aurì complect.
καταχρῶμαι v. a abuzà, — ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ a măsluì.
*καταχωνιάζω v. a mâncà cu aviditate.
*καταχώνω v. a vârî adânc.
καταχωρίζω v. a inserà, a publicà.
καταχώρισις (ἡ) inserţie, publicare.
κατάχωσις (ἡ) îngropare.
καταψηφίζω v. a votà contra.
καταψήφισις (ἡ) votare contra.
κατάψυξις (ἡ) răcire, rebegire.
καταψύχομαι v. a rebegì.
κατάψυχρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îngheţat, rebegit.
κατεδαφίζω v. a surpà, a dărâmà.
κατεδάφισις (ἡ) surpare, dărâmare.
κατεδαφιστὴς (ὁ) surpător, dărâmător.
κατειρωνεύομαι v. a zeflemisì, a pernà.
κατέναντι adv. faţă în faţă.
κατενθουσιάζω v. a entusiasmà.
κατεξανίστᾶμαι v. a se răzvrăti.
*κατεντροπιάζω v. a ruşinà.
*κατεξοδεύω v. a risipì, a irosì.
κατεξουσιάζω v. a stăpânì.
*κατεπάνω adv. contra, pe.
κατεπεῖγον (τὸ) urgenţă.
κατεπειγόντως adv. urgent.
κατεπείγω v. a fi grabnic, urgent. || —ων part. urgent.
κατεργάζομαι v. a lucrà [cu grije], a elaborà, a preface.
*κατεργάρης (ὁ) şirengar, şmecher.
*κατεργαριὰ (ἡ) şirengărie, şmecherie.
κατεργασία (ἡ) lucrare, elaborare.
κάτεργον (τὸ) ocnă, galeră.
κατερημῶ v. a pustiì.
κατερήμωσις (ἡ) pustiire.
κατέρυθρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cârmâziu.
κατέρχομαι v. a coborî, a descinde.
κατεσκληκὼς, υῖα, ὸς part. scofâlcit.
κατεσπευσμένος, η, ον part. foarte grăbit. || —ως adv.
κατεύθυνσις (ἡ) direcţiune, îndrumare.
κατευθύνω v. a dirijà, a îndrumà.
κατευνάζω v. a alinà, a domolì.
κατευνασμὸς (ὁ) alinare, domolire.
κατευναστικὸς, ἡ, ὸν adj. alinător, domolitor.
κατευόδιον (τὸ) călătorie bună.
κατευοδῶ v. a petrece pe cinevà. || —οῦμαι a sosì cu bine.
κατεύόδωσις (ἡ) sosire bună.
κατέχω v. a ocupà, a reţine | Jur. a face poprire. || —ομαι a fi cuprins.
κατεψυγμένος, η, ον part. rebegit, —η ζώνη Geogr. zonă glacială.
κατηγόρημα (τὸ) Gram. atribut.
κατηγορηματικὸς, ἡ, ὸν adj. atributiv | categoric. || —ῶς adv.
κατηγορητήριον (τὸ) Jur. rechizitoriu.
κατηγορία (ἡ) pârâ, acuzare | categorie.
κατήγορος (ὁ) acuzator, detractor.
κατηγορούμενος, η, ον adj. acuzat, pârît. || (τὸ) —ον subst. Gram. predicat.
κατηγορῶ v. a acuzà, a pârî, a învinovăţì, a vorbi de rău.
κατῆλιψ (ὁ) laghiţă.
κατηραμένος, η, ον adj. proclet, blestemat.
**κατηφεδένιος, α, ον adj. de catifeà.
κατήφεια (ἡ) posomorîre.
**κατηφὲς (ὁ) catifeà.
κατηφὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. posomorît.
*κατηφορίζω v. a fi povârnit.
*κατηφορικὸς, ἡ, ὸν adj. povârnit.
*κατήφορος (ὁ) costiş, povârniş, pantă.
κατήχησις (ἡ) catehism.
κατηχητὴς (ὁ) catehist.
κατηχητικὸς, ἡ, ὸν adj. catehetic.
κατηχῶ v. a catehizà. || (ὁ) —ούμενος subst. part. catehumen.
*κάτι pron. ceva.
κάτισχνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte slab, spiţelat.

κατίσχυσις (ἡ) precumpănire.
κατισχύω v. a prevalà, a precumpănì.
κατιὼν, οῦσα, ὸν part. coborîtor, descendent, —όντες συγγενεῖς linie coborîtoare de rude.
κατοικήσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de locuit, locuibil.
κατοικητήριον (τὸ) locuinţă, sălaş.
κατοικία (ἡ) locuinţă, domiciliu.
κατοικίδιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. domestic.
κατοικίζω v. a (îm)populà.
κατοίκισις (ἡ) populare.
κάτοικος (ὁ) locuitor.
κατοικῶ v. a locuì, a domicilià.
κατονειδίζω v. a înjurà, a ocărî.
κατονομάζω v. a denumì,
κατονομασία (ἡ) denumire.
*κατόπιν adv. pe urmă, în urmă, — ἑορτῆς la spartul târgului.
*κατοπινὸς, ἡ, ὸν adj. următor.
κατόπτευσις (ἡ) Mil. recunoaştere.
κατοπτεύω v. Mil. a recunoaşte.
κατοπτρίζομαι v. a oglindì, a se mirà.
κατοπτρισμὸς (ὁ) oglindire.
κάτοπτρον (τὸ) oglindă.
κατοπτροποιεῖον (τὸ) fabrică de oglinzi.
κατορθῶ v. a parvenì, a isbutì.
κατόρθωμα (τό) ispravă, isbândă.
κατορθωτὸς, ἡ, ὸν adj. posibil.
κατόρυγμα (τὸ) târşit.
*κατούρημα (τὸ) urinare.
*κατουρλᾶς (ὁ) pişoarcă.
*κατουρλιὸν (τὸ) urină.
*κατουρλοκάνατον (τὸ) oală de noapte.
*κατουρῶ v. a urinà.
κατοχὴ (ἡ) stăpânire, posesiune, detenţiune | Mil. ocupaţie.
*κατόχι (τὸ) Harn. scară.
κάτοχος (ὁ, ἡ) ţiitor, detentor.
*κατρακύλισμα (τὸ) rostogolire.
*κατρακυλῶ v. a rostogolì.
**κατράμι (τὸ) păcură, gudron.
**κατραμόνερον (τὸ) apă de catran, de gudron.
**κατράμωμα (τὸ) cătrăneală, gudronaj.
**κατραμώνω v. a cătrănì, a gudronà.
**κατσαβίδι (τὸ) şurupelniţă.
*κατσάβραχα (τὰ) coclaură.
*κατσάδα (ἡ) mustrare, perdaf.
*κατσαδιάζω v. a mustrà.
*κατσάρι (τὸ) gheată cu talpa de lemn.
*κατσαρίδα (ἡ) libarcă.
**κατσαρόλα (ἡ) cratiţă.
*κατσαρὸς, ἡ, ὸν adj. creţ vez. οὖλος.
*κατσιάζω v. a se ofilì, a chircì.
*κάτσιασμα (τὸ) ofilire, chircit.
*κατσίβελος (ὁ) —α (ἡ) ţigan, ţigancă.
*κατσίκα (ἡ) capră.
*κατσικήσιος, α, ον adj. căpresc, de capră.
*κατσίκι (τὸ) ied.
*κατσικοκλέπτης (ὁ) hoţ de capre.
*κατσιποδιὰ (ἡ) lipsă de noroc.
*κατσιποδιάζω v. a nu aveà noroc.
*κατσούφης (ὁ) —α (ἡ) posomorît.
*κατσουφιὰ (ἡ) posomorîre.
*κατσουφιάζω v. a fi posomorît.
κάττυμα (τὸ) opsas.
καττὺς (ἡ) plotoage, petec la gheată.
*κάτω adv. jos, în jos, subt, ἐπάνω — aproape, aproximativ, πρὸς τὰ — la vale, τὰ ἔβαλε — s'a predat, ἔκαμε τὸν κόσμον ἄνω — a întors lumea pe dos, τὸν ἔγάζει ἀπὸ — a are diaree.
κάτωθεν adv. din spre jos.
*κατωσένδονον (τὸ) cearceaful saltelei.
κατώτατος, η, ον adj. super. cel mai jos, τὸ —ον ὅριον minimum.
κατώτερος, α, ον adj. compar. mai jos, inferior. || —ω adv. mai prejos, mai la vale.
κατωφέρεια (ἡ) costiş, coborîş.
κατωφερὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. povârnit, înclinat.
*κατώφλιον (τὸ) prag.
κάτωχρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte palid.
**καυγᾶς (ὁ) ceartă.
*καύκαλον (τὸ) ţeastă, craniu.
καυκάσιος, α, ον adj. caucazian.
*καυκὶ (τὸ) felegean, ceaşcă.
*καῦλα (ἡ) pârleală, miros de pârlit | căldură, erecţiune.
καυλὸς (ὁ) tulpină, cocean ! — ζώου tulac.
*καυλώνω v. a fi în erecţiune.
καῦμα (τὸ) arsură, κυνικὰ —τα (τὰ) arşiţă.
*καυμένος, η, ον part. ars.
*καϋμένος, η, ον adj. biet, sărac.
*καϋμός (ὁ) aht, boc.
καυνάκης (ὁ) singeap.
καυσαλίζω v. a prăjì, a frige, — ἔρνιθα a pârlì.

καυσάλισμα (τὸ) pârleală.
καύσαλον (τὸ) tăciune.
καυσία (ἡ) glugă.
καύσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de ars, combustibil. || *(τὸ) —ον subs. combustie vez. ἔγκαυμα.
καῦσις (ἡ) arsură, usturime, usturătură.
καυσόξυλα (τὰ) lemne de ars.
καυστικός, ἡ, ὸν adj. arzător, usturător, caustic.
καυστικότης (ἡ) usturime, causticitate.
καυστόμελι (τὸ) caramel.
καύσων (ὁ) căldură, dogoreală.
*καυτερός, ἡ, ὸν adj. dogorîtor, arzător.
καυτηριάζω v. a cauterizà.
καυτηρίασις (ἡ) cauterizare.
καυτήριον (τὸ) cauter.
*καύτρα (ἡ) muc.
καύχημα (τὸ) fală, mândrie.
καυχηματίας (ὁ) fanfaron, lăudăros.
*καυχησιάρης, α, ικον adj. vez. καυχηματίας.
καυχησιλογία (ἡ) fanfaronadă, lăudăroşie.
καυχησίλογος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj.
καύχησις (ἡ) lăudăroşie.
καυχῶμαι v. a se lăudà.
**καφάσι (τὸ) cafas, zăbrele.
**καφασώνω v. a pune zăbrele.
**καφασωτὸς, ἡ, ὸν adj. zăbrelit.
**καφέα (ἡ) Bot. cafea (pomul).
**καφεδοχεῖον (τὸ) ibric, cafetieră.
**καφεῖον (τὸ) vez. καφενεῖον.
**καφεΐνη (ἡ) Farm. cafeină.
**καφέμυλος (ὁ) râşniţă.
**καφενεῖον (τὸ) cafeu, cafeneà.
**καφεπότης (ὁ) băutor de cafea.
**καφεπώλης (ὁ) cafegiu.
**καφὲς (ὁ) Bot. cafeà.
**καφεστιατόριον (τὸ, cafe-restaurant.
**καφτάνι (τὸ) caftan.
**καφωδεῖον (τὸ) café-şantan.
καχεκτικός, ἡ, ὸν adj. chircit, cahectic.
καχεκτῶ v. a chircì, a se cahectizà.
καχεξία (ἡ) chirciturà, cahexie.
καχύποπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. prekáψα (ἡ) raclă. [supuitor, temător.
καψάκιον (τὸ) Farm. bulin.
*καψαλίζω v. a pârli, a ciupeli.
*καψάλισμα (τὸ) pârleală.
*καψάλωμα (τὸ) smidă.
καψέας (ὁ) streghiaţă.
*καψονοικοκύρης (ὁ) gospodar pârlit.
*καψόπαιδον (τὸ) copil nenorocit.
καψυλλιοθήκη (ἡ) port-capsule.
καψύλλιον (τὸ) capsulă.
καψυλλιοφόρον (τὸ) capsular.
κεγχρηὶς (ἡ) Zool. gangur.
κεγχροζυθοπωλεῖον (τὸ) bragagerie.
κεγχροζυθοπώλης (ὁ) bragagiu.
κεγχρόζυθος (ὁ) bragă.
κέγχρος (ὁ) Bot. meiu, — σύκου drup.
κεγχρόσταχυς (ὁ) Bot. dughie.
κεγχρὼν (ὁ) Bot. meişte.
κεδρέλαιον (τὸ) cedrol.
κέδρινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de cedru.
κέδρος (ὁ) Bot. cedru.
κέδρον (τὸ) Bot. odagaciu, ciuien.
κεῖμαι v. a zăceà, a fi situat, a se găsì.
κείμενον (τὸ) text.
κειμήλιον (τὸ) odor.
κείρω v. a tunde, — ἱερέα a tonsurà, — ἀρνίον a miţui.
κεκμηκὼς, υῖα, ὸς part. obosit.
κεκρύφαλος (ὁ) fileu, scufie.
κέκτημαι v. a aveà, a stăpâni.
κελάδημα (τὸ) ciripit.
κελαδητικὸς, ἡ, ὸν adj. ciripitor.
κελαδῶ v. a ciripi.
κελαρύζω v. a şopti [p. apele curgătoare], a murmurà.
κελάρυσμα (τὸ) şoaptă.
κέλευσμα (τὸ) comandă, — κινδύνου alarmă.
κελεύω v. a comandà, a ordonà.
κέλης (ὁ) cursier, telegar.
*κελλάρης (ὁ) jignicer, chelar.
*κελλάρι (τὸ) jigniţă, cămară.
κελλίον (τὸ) chilie, celulă.
κέλυφος (τὸ) coajă, ghioacă.
κεμὰς (ἡ) Zool. capră.
**κενάρι (τὸ) ciucure.
κενοδοξία (ἡ) vanitate.
κενόδοξος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vanitos.
κενὸς, ἡ, ὸν adj. deşert, gol, vacant, neocupat. || (τὸ) —ὸν subst. spaţiu, vid.
κενόσπουδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. flecar
κενοτάφιον (τὸ) cenotaf.
κενότης (ἡ) goliciune.

κενταύριον (τὸ) Bot. albăstreà.
κένταυρος (ὁ) Mit. centaur.
κέντημα (τὸ) pișcătură, înțepătură | *broderie, ἄνθη —τος râuri.
*κεντήστρα (ἡ) brodeză.
*κεντητῆρι (τὸ) sulă.
*κεντητής (ὁ) broder.
κεντητικός, ἡ, ὸν adj. pișcător, înțepător.
*κεντητός, ἡ, ὸν adj. brodat.
**κεντιάτικο (τὸ) chindie vez. ξειλινόν.
κεντρίζω v. a pișcà, a înțepà, a înghimpà, a împintenà.
κεντρικός, ἡ, ὸν adj. central.
κεντρικότης (ἡ) centralitate.
κεντρίον (τὸ) ghimpe, țepușă.
κεντρομόλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. centripet.
κέντρον (τὸ) centru, mijloc | vez. κεντρίον.
κεντρόφυξ (ὁ, ἡ) centrifug.
κέντρωμα (τὸ) altoire.
κέντρων (ὁ) Muz. potpuri | compilație.
*κεντρώνω v. a înțepà, a înghimpà, a îmbolbi vez. φελιάζω.
*κεντρωτής (ὁ) altoitor.
κεντῶ v. a înțepà, a pișcà, a împunge | *a brodà.
κενῶ v. a deșertà, a goli, a evacuà.
*κενώνω v. a servi mâncarea vez. κενῶ.
κένωσις (ἡ) deșertare.
*κερὰ (ἡ) cocoană.
κεραία (ἡ) drug, vargă, trăsătură de condeiu, μέχρι —ας până la cel mai mic detaliu | Mar. verg | Zool. antenă, corn.
κεραιουχῶ v. Mar. a brațà.
κεραμεῖον (τὸ) olărie, cărămidărie.
κεραμεὺς (ὁ) olar, cărămidar.
κεραμευτικὴ (ἡ) ceramică.
*κεραμίδι (τὸ) vez. κέραμος.
*κεραμιδοκόμματο (τὸ) bucată de cărămidă.
κεραμικός, ἡ, ὸν adj. ceramic: || (ἡ) —ἡ subst. ceramică.
κεράμινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de teracotă.
κεράμιον (τὸ) oală.
κεραμὶς (ἡ) vez. κέραμος.
κεραμῖτις (ἡ) argilă, lut.
κεραμόκονις (ἡ) corasan.
κεραμοπλαστικὴ (ἡ) olărie.
κεραμοποιεῖον (τὸ) vez. κεραμεῖον.
κεραμοποιὸς (ὁ) vez. κεραμεύς.
κέραμος (ὁ) olană, cărămidă, țiglă.
κεραμουργὸς (ὁ) vez. κεραμεύς.
κεραμόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. căcămiziu.
κεραμωτὸν (τὸ) vez. κεραμόκονις.
κεράννυμι v. a amestecà.
*κερᾶς (ὁ) fabricant de lumânări.
κέρας (τὸ) corn | goarnă | Mil. aripă.
κεράς (ἡ) mioară.
κερασέα (ἡ) Bot. cireș.
κερασεών (ὁ) cireșiș.
κεράσιον (τὸ) cireașă.
*κέρασμα (τὸ) cinste, tratație.
κερασφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cornut.
*κερατᾶς (ὁ) încornorat.
κερατέα (ἡ) Bot. roșcov.
κερατίζω v. a împunge, a berbecà.
κεράτινος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de corn.
κεράτιον (τὸ) mic corn | Bot. roșcovă | carat.
κερατισμὸς (ὁ) împungere.
κερατῖτις (ἡ) Med. cheratită.
κερατοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de corn. ||ὁ—ἡς Anat. cornee.
κερατόφυλλον (τὸ) Bot. brădiș.
κερατώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. cornut.
*κερατώνω v. a încornorà.
κεραυναγωγὸς (ὁ) paratrăsnet.
κεραυνοβόλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. fulgerător, trăsnitor.
κεραυνοβολῶ v. a fulgerà, a trăsni.
κεραυνόπληκτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. trăsnit.
κεραυνοπληξία (ἡ) fulgerătură.
κεραυνὸς (ὁ) fulger, trăsnet.
κεραυνῶ v. vez. κεραυνοβολῶ.
κεραύνωσις (ἡ) vez. κεραυνοπληξία.
κέρβερος (ὁ) Mit. cerber.
κερδαίνω v. vez. κερδίζω.
κερδαλέος, α, ον adj. lucrativ.
*κερδίζω v. a câștigà, a beneficià, — μετὰ κόπου a agonisì.
κέρδος (τὸ) câștig, beneficiu, spor, folos(ință), rost.
κερδοσκοπία (ἡ) speculă.
κερδοσκοπικός, ἡ, ὸν adj. speculator.
κερδοσκόπος (ὁ) speculant.
κερδοσκοπῶ v. a speculà.
κερδοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. și
κερδῷος, α, ον adj. lucrativ.

*κερί (τό) ceară | lumânare.
κερκιθαλλίς (ἡ) Zool. lișiță.
κερκίς (ἡ) suveică | Anat. radius | Muz. pană.
κερκοπίθηκος (ὁ) Zool. coșcodan.
κέρκος (ἡ) coadă.
κερκοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. cu coadă.
κερματίζω v. a hăcui, a amănunți.
κερμάτιον (τό) ban mărunt.
*κερνῶ v. a tratà, a face cinste.
κεροίαξ (ὁ) Mar. balansină.
κερουλίς (ἡ) Zool. cornuță.
κερουλκῶ v. Mar. a brață.
κέρχνωμα (τό) zimți.
κεστὸς (ὁ) betelă, cest.
κέστρον (τό) găurar, popârțac | Bot. betonică.
κευθμών (ὁ) vizuină.
*κεφάλα (ἡ) căpățână.
κεφάλαιον (τό) capitol | Com. fond, capital.
κεφαλαῖον (τό) majusculă.
κεφαλαιοῦχος (ὁ) capitalist.
κεφαλαιῶ v. a capitalizà.
κεφαλαιώδης (ὁ, ἡ) —ες (τό) adj. capital.
κεφαλαίωσις (ἡ) capitalizare.
κεφαλαλγία (ἡ) durere de cap.
κεφαλαλγῶ v. a aveà dureri de cap.
κεφαλάνδριον (τό) Bor. tărtăcuță.
κεφαλάρι (τό) buceà | isvor | vez. οὐ-
*κεφαλᾶς (ὁ) căpățânos.
κεφαλή (ἡ) cap, — ζώου, τροφίμων căpățână.
*κεφάλι (τό) vez. κεφαλή, ἔπεσε μὲ τὸ — a căzut cu capul înainte, greu bolnav, βάζω τὸ — μου îmi pun capul, δὲν ἔχει — e fără minte, — ζαχάρεως căpățână de zahăr, τὸ κρασὶ τὸν ἐκτύπησε στὸ — vinul s'a suit la cap, ἕνα — τυρί o roată de caşcaval, — χοίρου devlă.
*κεφαλιάτικον (τό) capitație, haraciu.
κεφαλικός, ἡ, ὸν adj. al capului, —ὸς φόρος haraciu, —ἡ ποινὴ pedeapsă capitală | Med. cefalic.
κεφαλίς (ἡ) frontispiciu | căpută.
*κεφαλόβρυσον (τό) izvor principal.
κεφαλογέφυρα (ἡ) Med. cap de pod.
*κεφαλοδένω v. a se încârpui (la cap).
κεφαλόδεσμος (ὁ) moadă.
κεφαλόλουτρον (τό) lăutoare.
κεφαλόποδα (τά) Zool. cefalopode.
*κεφαλόπονος (ὁ) vez. κεφαλαλγία.
κέφαλος (ὁ) Zool. chefal.
*κεφαλοτράπεζον (τό) cap de masă.
*κεφαλοτύρι (τό) caşcaval.
*κεφαλοχῶρι (τό) slobozie.
**κεφτὲς (ὁ) chiftea.
κεχηνώς, υῖα ὸς part. cu gura căscată.
**κεχρίμπάρι (τό) chilimbar.
κηδεία (ἡ) înmormântare.
κηδεμονεύω v. a fi tutor.
κηδεμονία (ἡ) tutelă.
κηδεμονικός, ἡ, ὸν adj. tutelar.
κηδεμὼν (ὁ) tutor.
κηδεστὴς (ὁ) rudă prin alianță.
κηδεστία (ἡ) rudenie prin alianță.
κηδεύω v. a înmormântà.
κήδομαι v. a aveà grijă, a grijì.
κηκιδοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. purtător de risticuri.
κηκὶς (ἡ) Bot. ristic.
κηλεπίδεσμος (ὁ) Chir. bandaj erniar.
κήλη (ἡ) ernie | vătămătură.
κηλιδῶ v. a înglodà, a pătà | a prihăni. || —οῦμαι a se pătà.
κηλίδωσις (ἡ) pătare, prihănire.
κηλιδωτὸς, ἡ, ὸν adj. pestrițat.
κηλὶς (ἡ) pată, prihană.
κηλοτομία (ἡ) operație de ernie.
κηλώδης (ὁ, ἡ) —ες (τό) adj. ernios.
**κημᾶς (ὁ) tocătură, umplutură.
κημὸς (ὁ) zăbală.
κηπάριον (το) grădiniță.
κῆπος (ὁ) grădină.
κηπουρικός, ἡ, ὸν adj. de horticultor. || ἡ — ἡ subst. horticultură.
κηπουρὸς (ὁ) grădinar.
κηραλοιφὴ (ἡ) alifie de ceară.
κηρήθρα (ἡ) turtă de ceară.
κήρινος, η, ον adj. de ceară.
κηρίον (τό) lumânare.
κηροδόχη (ἡ) fofează.
*κηρόπανον (τό) pânză ceruită.
κηροπηγεῖον (τό) vez. κηροπλαστεῖον.
κηροπήγιον (τό) sfeșnic.
*κηρόπηγα (ἡ) turtă de ceară.
κηροπλαστεῖον (τὸ) cerărie.
κηροπλάστης (ὁ) cerar.
κηροπλαστικὴ (ἡ) cerărie.
κηροποιὸς (ὁ) lumânărar.
κηροπωλεῖον (τὸ) lumânărărie.

κηροπώλης (ὁ) lumânărar.
κηρός (ὁ) ceară, -- ἱσπανικὸς ceară roşie.
κηροστάτης (ὁ) vez. κηροπήγιον.
κηροφάλιδον (τὸ) mucarniţă.
κήρυγμα (τὸ) strigare | Bis. predică.
κηρύκειον (τὸ) caduceu.
κήρυξ (ὁ) crainic, strigător.
κήρυξις (ἡ) proclamaţie, strigare | Mil. -- πολέμου declaraţie de război | Bis. propovedanie.
κηρύττω v. a proclamà | a declarà | a propovăduì | Bis. a predicà.
κηρῶ v. a ceruì, — ὑποδήματα a văxuì.
κήρωμα (τὸ) cerueală, — ὑποδημάτων văxueală.
κηρωτὴς (ὁ) ceruitor | văxuitor.
κηρωτὸς, ἡ, ὸν adj. ceruit. || (τὸ) —ὸν subst. Med. diachilon, cerat.
κητοειδὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. cetaceu.
κῆτος (τὸ) chit, balenă.
κηφὴν (ὁ) Zool. bondar | trântor.
*κηφηναρεῖο (τὸ) trântorime.
**κιάλι (τὸ) ochian, lunetă.
κιβδηλεία (ἡ) falşificare.
κιβδηλοποιΐα (ἡ) falşificare de monede.
κιβδηλοποιὸς (ὁ) falşificator de monede.
κίβδηλος (ὁ, ἡ) -- ον (τὸ) adj. falş.
κιβδηλότης (ἡ) falşitate.
*κιβοῦρι (τὸ) coşciug.
κιβωτίδιον (τὸ) cufăraş, lădiţă.
κιβώτιον (τὸ) cufăr, ladă, — ἁμάξης chelnă, -- πωλητοῦ coropcă, — ξημητριακῶν siniac.
κιβωτοποὸς (ὁ) cufărar.
κιβωτὸς (ἡ) arcă, chivot.
κιγκλίδωμα (τὸ) grilaj, balustradă.
κιγκλιδωτὸς, ἡ, ὸν adj. cu zăbrele, κιγκλὶς (ἡ) zăbreà, gratie. |cu gratii.
κίδαρις (ἡ) cealmà, chiulaf.
κιθάρα (ἡ) chitară, ţiteră.
κιθαρίζω v. a cântà din chitară.
κιθαριστὴς (ὁ) şi
κιθαρωδὸς (ὁ) chitarist.
κίκι (τὸ) Bot. ricină.
κικινέλαιον (τὸ) Farm. uleiu de ricină.
**κιλαρμενί (τὸ) Farm. teriac.
κιλίκιον (τὸ) etamină.
κιλλίβας (ὁ) patul tunului, cotiugă.
κιμωλία (ἡ) cretă, tibişir.
κινάβρα (ἡ) miros de capră.
κίναιδος (ὁ) puşchiu.
κινάρα (ἡ) Bot anghinară.
κινδυνεύω v. a fi în primejdie | a riscà.
κινδυνοκέλευσμα (τὸ) alarmă.
κίνδυνος (ὁ) primejdie, pericol, rizic.
κινδυνώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. primejdios, periculos.
κίνημα (τὸ) mişcare.
κινηματογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. cinematografic, —ἡ ταινία film.
κινηματογράφος (ὁ) cinematograf.
κίνησις (ἡ) mişcare.
κινητὴρ (ὁ) motor.
κινητήριος (ὁ, ἡ) -- ον (τὸ) adj. mişcător.
κινητικὸς, ἡ, ὸν adj. mişcător, umblător. || *(τὸ) —ὸν subst. purgativ.
κινητοποίησις (ἡ) Mil. mobilizare.
κινητοποιῶ v. a mobilizà.
κινητὸς, ἡ, ὸν adj. mişcător, mobil, —ἀ καὶ ἀκίνητα avere mobilă şi imobilă.
κινητοσκόπιον (τὸ) cinetoscop.
κίνητρον (τὸ) mobilul.
κινίνη (ἡ) Farm. chinină.
κίννα (ἡ) Bot. chină.
κιννάβαρι (τὸ) Farm. chinovar.
κιννάμωμον (τὸ) Bot. scorţişoară.
κινύρα (ἡ) harpă cu zece coarde.
κινῶ v. a mişcà, a pune în mişcare | a clintì, — εἰς τὸν ἀέρα a fluturà. || —οῦμαι a se mişcà.
κιονόκρανον (τὸ) Arh. capitel.
κιονοστοιχία (ἡ) colonadă.
κιρκάσιος. α, ον adj. circazian.
κίρκος (ὁ) Zool. gaie, uie.
κίρρωσις (ἡ) Med. ciroză.
κίρσιον (τὸ) Bot. pălămidă.
κιρσοκήλη (ἡ) Med. varicocel.
κιρσὸς (ὁ) Med. varice.
κιρσώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. Med. varicos.
κίσσα (ἡ) Zool. coţofană | Med. pică.
κισσάμπελος (ἡ) Bot. zorele.
κίσσηρις (ἡ) Min. chisar, pumice.
κισσὸς (ὁ) Bot. iederă.
κίστη (ἡ) paner, cufăr.
κισύβιον (τὸ) raclă.

κιτρέα (ἡ) Bot. chitru.
κιτρικός, ή, όν adj. Chim. citric.
*κιτρινάδα (ἡ) gălbinare | Med. icter.
*κιτρινάδι (τὸ) gălbenează, — τοῦ αὐγοῦ gălbenuș vez. λέκιθος.
*κιτρινιάρης, α, ικον adj. gălbejit.
*κιτρινίζω v. a (se) îngălbeni.
κιτρινοβαφὴ (ἡ) gălbenează.
κίτρινος, η, ον adj. galben.
*κιτρινόχωμα (τὸ) ocru.
κιτρινωπὸς, ή, όν adj. gălbuiu.
κίτρον (τὸ) Bot. chitră.
κιτροσιρόπιον (τὸ) tetreă.
κιτρόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. citrin.
κίχλα (ἡ) Zool. sturz.
κιχώριον (τὸ) Bot. cicoare.
κίων (ὁ) Arhit. coloană.
*κλαβανὴ (ἡ) chepeng.
κλαγγὴ (ἡ) trâncănează, clinchet.
κλαδαρὸς, ή, όν adj. mahmur.
κλάδευσις (ἡ) cosorîre.
κλαδευτήριον (τὸ) cioinag, cosoraș.
κλαδεύω v. a cosori.
κλαδίον (τὸ) rămureă.
κλαδοκλινὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. pletos.
κλάδος (ὁ) ramură, cracă, —οι ξηροὶ rascote, — οἰκογενείας cimotie.
κλαδοσάρωθρον (τὸ) târn.
κλαδωτὸς, ή, όν adj. rămurat, crăcănat.
κλαίω v. a plânge. || *—ομαι a se
*κλάμμα (τὸ) plâns. [plânge.
*κλανιάρης (ὁ) —α (ἡ) bășinos.
*κλάνω v. a se băși.
*κλαρὶ (τὸ) vez. κλαδίον.
**κλαρινέτον (τὸ) clarinetă.
κλασικὸς, ή, όν adj. clasic. || —ῶς adv.
κλάσις (ἡ) clasă, — κοινωνικὴ castă.
κλάσμα (τὸ) Arit. fracțiune | fragment.
κλασματικὸς, ή, όν adj. fragmentar.
κλαυθμηρὸς, ά, όν adj. plângător, tânguitor. || —ῶς adv.
κλαυθμηρίζω v. a se văietà, a se tângui.
κλαυθμὸς (ὁ) plânset, tânguire, vaiet.
κλαυθμὼν (ὁ) loc de plânsete.
*κλαυσιάρης (ὁ) —α (ἡ) scâncitor.
κλαυσίγελως (ὁ) râs și plâns.
*κλάψα (ἡ) lacrimație.
*κλειδαριὰ (ἡ) lacăt.
*κλειδαρότρυπα (ἡ) gaura lacătului.
κλειδίον (τὸ) cheie, — σιδηροδρόμου macaz.
κλειδοκυμβαλίζω v. a cântà la pian.
κλειδοκυμβαλιστὴς (ὁ) pianist.
κλειδοκύμβαλον (τὸ) pian.
*κλειδοπίνακον (τὸ) farfurie de lemn cu capac.
κλειδοῦχος (ὁ) șambelan, clucer | — κτήματος chelar, — σιδηροδρόμου
κλειδοφύλαξ (ὁ) chelar. [macagiu.
*κλείδωμα (τὸ) încuiere.
*κλειδώνω v. a încuià.
*κλείδωσις (ἡ) Anat. articulație.
κλεῖθρον (τὸ) broască, lacăt.
κλειθροποιεῖον (τὸ) lăcătușerie.
κλειθροποιὸς (ὁ) lăcătuș.
κλεινὸς, ή, όν adj. celebru, vestit.
κλεὶς (ἡ) cheie, — πλαγιαύλου clapă.
κλεισιὰς (ἡ) zăgaz, stăvilar.
κλείσιμον (τὸ) închizătură.
κλεῖσμα (τὸ) teren îngrădit.
*κλεισοῦρα (ἡ) defileu vez. στενωπός.
κλειστὸς, ή, όν adj. închis.
κλειτορὶς (ἡ) Anat. clitoris.
κλεῖτσος (ὁ) cață.
κλείω v. a închide, a încheià.
κλέος (τὸ) glorie, celebritate.
κλεπταποδόχος (ὁ) tăinuitor; gazdă.
κλέπτης (ὁ) —τρια (ἡ) hoț.
κλεπτικὸς, ή, όν adj. hoțesc.
κλεπτομανὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. clep-
κλεπτοπόλεμος (ὁ) guerilă. [toman.
*κλεπτοφάναρον (τὸ) lampă de hoți.
κλέπτω v. a fură.
*κλεφτὰ adv. pe furiș, pe ascuns.
*κλέφταρος (ὁ) hoțoman.
*κλέφτης (ὁ) cleft, comitagiu.
*κλέφτικος, η, ον adj. de cleft.
*κλεφιὰ (ἡ) furt vez. κλοπή.
κλεψιγαμία (ἡ) adulter.
κλεψίγαμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. adul-
κλεψιτυπία (ἡ) plagiatură. [terin.
κλεψίτυπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pla-
κλεψιτυπῶ v. a plagià. [giat.
κλεψύδρα (ἡ) Arh. clepsidră, ceasornic de apă, de nisip.
κλῆθρος (ὁ) Bot arin.
κληθρὼν (ὁ) ariniște.
κλῆμα (τὸ) viță de vie, râpcă.

*κληματαριά (ἡ) boltă de viță, asmă.
κληματίς (ἡ) curpen.
κληματῖτις (ἡ) Bot. albeț, călin.
*κληματόβεργα (ἡ) jijiță.
*κληματόφυλλον (τὸ) foaie de viță.
κληρικός, ἡ, ὸν adj. cleric(al).
κληρικότης (ἡ) clericalism.
κληρικόφρων (ὁ) clericalist.
κληροδότημα (τὸ) legat.
κληροδότης (ὁ) testator.
κληροδοτῶ v. a testà.
κληροδόχος (ὁ) legatar.
κληρονομία (ἡ) succesiune, moștenire.
κληρονομικός, ἡ, ὸν adj. ereditar.
κληρονομικότης (ἡ) ereditate.
κληρονόμος (ὁ, ἡ) moștenitor.
κληρονομῶ v. a moșteni.
κλῆρος (ὁ) sorți, τῷ ἔλαχεν ὁ — i-au căzut sorții.
κληροῦχος (ὁ) [γεωργὸς] răzeș.
κληρῶ v. a sorti. || —οῦμαι a trage la sorți.
κλήρωσις (ἡ) tragere (la sorți).
κληρωτίς (ἡ) urnă.
κληρωτός (ὁ) Mil. sorțar.
κλῆσις (ἡ) chemare | vocațiune | Jur. citațiune.
κλήτευσις (ἡ) Jur. citațiune.
κλητεύω v. Jur. a citâ.
κλητὴρ (ὁ) aprod, δικαστικὸς — portărel, ἀστυνομικὸς — sergent de
κλητήριον (τὸ) Jur. citație. [stradă.
κλητικὴ (ἡ) Gram. vocativ.
κλητός, ἡ, ὸν adj. chemat, invitat.
κλήτωρ (ὁ) aprod.
κλίβανος (ὁ) cuptor, — ἀπολυμαντικὸς etuvă, — πλανοδίου țest, —μι-
κλίμα (τὸ) climă. [κρὸς cameniță.
κλιμακηδὸν adv. treptat.
κλιμακίζω v. a eșalonà.
κλιμάκιον (τὸ) treaptă, — ἐφοδιασμοῦ Mil. tren de luptă | Fin. tranșă.
κλιμακωτός, ἡ, ὸν adj. eșelonat.
κλίμαξ (ἡ) scară | Muz. gamă.
κλιματικός, ἡ, ὸν adj. climateric.
κλιματολογία (ἡ) climatologie.
κλινάμαξα (ἡ) vagon-pat.
κλίνη (ἡ) pat, culcuș, — φορητὴ pataşcă, — κρεμαστὴ brând, — μετὰ φώμιγκος țincălău, — μὲ στερεοὺς πόδας laviță.
κλινήρης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. culcat, εἶμαι —ης a zăceà.
κλινικός, ἡ, ὸν adj. clinic. || (ὁ) —ὸς subst. clinician. || (ἡ) —ὴ clinică. || —ῶς adv. clinicește.
κλινίς (ἡ) [ἁμάξης] capră.
κλινοκαθέδριον (τὸ) litieră.
κλινοποιὸς (ὁ) fabricant de paturi.
κλινοσκέπασμα (τὸ) învelitoare, sco-
κλινοστρωμνὴ (ἡ) salteà. [arță.
κλιντὴρ (ὁ) fotoliu, canapeà.
κλίνω v. a plecà, a se aplecà, δὲν ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν —αι n'are unde să-și pună capul, — τὸν αὐχένα a se aplecà, ὁ καιρὸς —ει πρὸς τὴν βροχὴν timpul trage a ploaie, τὸ δεξιὸν κέρας τοῦ στρατοῦ —ει aripa dreaptă a armatei cedează, ὁ ἥλιος —ει πρὸς τὴν δύσιν soarele e aproape de asfințit | a se povârnì, a înclinà | Gram. a declinà, a conjugà.
κλισιοσκόπιον (τὸ) Mil. înălțător.
κλίσις (ἡ) povârnire, înclinare | Gram. declinare, conjugare.
κλιτὸς, ἡ, ὸν adj. declinabil.
κλιτυοτομὴ (ἡ) teșitură.
κλιτυοτομῶ v. a teși.
κλιτὺς (ἡ) povârniș, cotiș.
κλοιὸς (ὁ) colan, — ζώων jujâu.
κλονίζω v. a clătinà, a sguduì, a sdruncinà.
κλονισμὸς (ὁ) clătinătură, sdruncin(ătură), sguduitură.
κλονιστικὸς, ἡ, ὸν adj. clătinător, sdruncinător | Med. clonic.
κλόνος (ὁ) Med. comoție, spasm.
κλονῶ v. vez. κλονίζω.
κλοπὴ (ἡ) furt.
κλοπιμαῖος, α, ον adj. furat.
**κλο-σάρης (ὁ) clucer.
*κλουβιάζω v. a cloci.
*κλούβος, α, ον adj. clocit.
κλυδάζω v. a fluctuà.
κλυδασμὸς (ὁ) fluctuație.
κλύδων (ὁ) furtună.
*κλύδωνας (ὁ) drăgaică.
κλυδωνίζομαι v. a fi agitat de talazuri.
κλυδωνισμὸς (ὁ) agitația unei corăbii pe valuri.

κλυδωνομάντις (ὁ) Zool. albatros.
κλύσμα (τὸ) Chir. clistir, ciismă.
*κλυστήριον (τὸ) Chir. clistir.
κλωβίον (τὸ) cuşcă, colivie.
κλωβός (ὁ) vez. κλωβίον.
κλωγμός (ὁ) cloncănit.
κλώζω v. a cloncăni, a orăcăi.
*κλωθογυρίζω v. a da târcoale, a ezită.
κλώθω v. a toarce.
κλωνίον (τὸ) rămurică, — φραγμοῦ grădeà.
κλῶνος (ὁ) ramură.
*κλώσιμον (τὸ) torsul.
*κλῶσσα (ἡ) cloşcă.
*κλώσσημα (τὸ) clocitul.
*κλωσσόπουλον (τὸ) puiu de cloşcă.
*κλωσσῶ v. a cloci.
κλωστὴ (ἡ) (fir de) aţă.
κλωστήριον (τὸ) torcătorie, alergă-
κλώστης (ὁ) torcător. [toare.
κλωστικός, ἡ, ὸν adj. torcător. || (ἡ) —ἡ subst. torcătorie.
*κλωτσιὰ (ἡ) lovitură de picior.
*κλωτσῶ v. a da cu piciorul.
κνήθη (ἡ) jip.
κνήθω v. a produce mâncărime.
κνηκός (ὁ) cână.
κνήμη (ἡ) gambă, fluier, crac.
κνημία (ἡ) sprot (al scaunului).
κνημὶς (ἡ) jambieră.
κνημοδέτης (ὁ) jaretieră.
κνησμός (ὁ) mâncărime vez. κνήθη.
κνίδη (ἡ) Bot. urzică.
κνιδοειδῆ (τὰ) Bot. urticee.
*κνιδώνω v. a urzică.
κνίδωσις (ἡ) Med. urticarie, furnicei.
κνίσσα (ἡ) pârleală.
κνωδάκιον (τὸ) pivot.
κνώδαλον (τὸ) bestie, dobitoc.
κοάζω v. a orăcăi a cloncăni.
κοασμός (ὁ) cloncănit, orăcăit.
κοβαλεία (ἡ) festă | pungăşie.
κόγχη (ἡ) ghioc Anat. orbita ochiu-
κόγχος (ὁ) şi [lui.
κογχύλη (ἡ) scoică, ghioacă.
κόγχυλιοειδὴς (ὁ. ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de ghioc.
κογχυλιολόγος (ὁ) conchiliolog.
κογχύλιον (τὸ) vez. κογχύλη.
κογχυλιοφόρος (ὁ) producător de ghiocuri, conchilifer.
**κόζι (τὸ) maslă, coz.
κόθορνος (ὁ) coturn | taler cu donă
κοιλαίνω v. a scobi. [feţe (metaf).
*κοιλαρᾶς (ὁ) pântecos, borţos.
κοιλὰς (ἡ) vale, — ὄρους vârtop.
κοιλία (ἡ) pântece, abdomen, burtă.
κοιλιακὸς, ἡ, ὸν adj. al pântecelui, abdominal.
κοιλιόδουλος (ὁ, ἡ) mâncăcios.
*κοιλὸν (τὸ) chilă.
*κοιλοπόνημα (τὸ) Obst. munci.
*κοιλόπονος (ὁ) dureri de burtă.
*κοιλοπονῶ v. Obst. a avea dureri.
κοῖλος, η, ον adj. scorburos, găunos, concav. || (τὸ) —ον subst. cavitate.
κοιλότης (ἡ) cavitate, — δένδρου scorbură.
κοίλωμα (τὸ) adâncitură, scobitură.
κοίμησις (ἡ) dormire | Bis. Adormi-
κοιμητήριον (τὸ) cimitir. [rea.
κοιμίζω v. a adormì.
*κοιμισμένος, η, ον part. adormit.
κοιμιστικὸς, ἡ, ὸν adj. adormitor.
κοιμῶμαι v. a dormì. || οἱ κεκοιμημένοι part. reposaţii.
κοινοβιακὸς, ἡ, ὸν adj. chinoviac.
κοινόβιον (τὸ) chinovie.
κοινοβίτης (ὁ) chinovit.
κοινοβουλευτικὸς, ἡ, ὸν adj. parla-
κοινοβούλιον (τὸ) parlament. [mentar.
κοινοκτημοσύνη (ἡ) comunism.
κοινοκτήμων (ὁ) comunist.
κοινολογία (ἡ) destăinuire.
κοινολογῶ v. a destăinuì.
κοινοποίησις (ἡ) comunicare, notificare.
κοινοποιῶ v. a comunicà, a notificà.
κοινοπραξία (ἡ) lucrare în comun.
κοινὸς, ἡ, ὸν adj. comun, public, —ὸς ἄνθρωπος om ordinar, τί —ὸν μεταξὺ τούτου καὶ ἐκείνου; ce are de a face una cu alta?. || —ῇ, ἀπὸ —οῦ adv. în comun, laolaltă, —ῶς obişnuit, în mod ordinar, după expresia poporului.
κοινοτάφιον (τὸ) groapă comună.
κοινότης (ἡ) Comunitate, Comună.
κοινοτικὸς, ἡ, ὸν adj. comunal.
κοινωνία (ἡ) societate | comunicaţie | Bis. împărtăşanie.
κοινωνικὸς, ἡ, ὸν adj. comunicativ,

socia(bi)l. ‖ (τὸ)—όν subst. Bis. prieten.
κοινωνιολογία (ἡ) sociologie.
κοινωνιολόγος (ὁ) sociolog.
κοινωνισμός (ὁ) comunism.
κοινωνιστής (ὁ) comunist.
κοινωνός (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. partaş.
κοινωνῶ v. a comunicà | Bis. a împărtăşi.
κοινωφελής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. de utilitate publică. ‖ -ῶς adv.
κοίτη (ἡ) culcuş, — ποταμοῦ matcă,
κοιτίς (ἡ) leagăn. [— ζώου strat.
*κοίτομαι v. a fi culcat, a zăcea.
κοιτών (ὁ) odaie de culcare, dormitor.
κοιτωνίσκος (ὁ) odăiţă | Mar. cabină.
κοιτωνίτης (ὁ) halat, capot.
**κοκαΐνη (ἡ) cocaină.
*κοκκαλιάζω v. a se osificà | a re-
*κόκκαλον (τὸ) os. [begì.
*κοκκαλώνω v. a se întărì ca osul.
*κοκκινάδα (ἡ) roşeaţă | Med. pojar.
*κοκκινάδι (τὸ) roşu.
*κοκκινίζω v. a roşì.
*κοκκινοβαφής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. de coloare roşie.
*κοκκινοβολῶ v. a fi foarte roşiu.
*κοκκινογένης (ὁ) cu barbă roşie.
*κοκκινογοῦλι (τὸ) sfeclă (roşie).
*κοκκινομάλλης (ὁ) cu păr roşu.
*κόκκινος, η, ον adj. roşu.
*κοκκινόχωμα (τὸ) pământ roşu, mi-
*κοκκινωπός, ή, όν adj. roşiatic. [niu.
κοκκιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. grăunţos.
κοκκοθλάστης (ὁ) râşniţă.
κοκκοθραύστης (ὁ) Zool. hot-gros.
κοκκοκάρυον (τὸ) cocos.
*κόκκορας (ὁ) cocoş.
*κοκκορεύομαι v. a se umflà în pene.
κόκκορος (ὁ) cobelciu.
κοκκορυθμιστής (ὁ) terteleag.
κόκκος (ὁ) grăunte, boabă | Farm.
κοκκοφοίνιξ (ὁ) cocotier. [Granulă.
κοκκυμηλέα (ἡ) Bot. prun.
κοκκύμηλον (τὸ) Bot. prună.
κόκκυξ (ὁ) Zool. cuc.
κοκκῦτις (ἡ) Med. tuse convulsivă.
κοκκώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. bobiţos, granulos.
*κοκορέτσι (τὸ) maţe şi măruntaie la
**κοκώνα (ἡ) cocoană. [frigare.
κολάζω v. a pedepsi, a târnui. ‖ *—ομαι a păcătui.
κολακεία (ἡ) linguşire.
κολακευτικός, ή, όν adj. linguşitor, măgulitor. ‖ -ῶς adv.
κολακεύω v. a linguşì. ‖ *—ομαι a
**κολαοῦζος (ὁ) călăuză. [crede.
κόλαξ (ὁ) linguşitor, pricoliciu.
κολάσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de pedepsit, reprobabil.
κόλασις (ἡ) pedeapsă | iad, *πέτρα τῆς —εως Chim. nitrat de argint.
κολασμός (ὁ) pedeapsă.
κολαστήριον (τὸ) târnuială.
κολαφίζω v. a clepsi.
κολαφισμός (ὁ) şi
κόλαφος (ὁ) bleandă, plesnitură.
κολεόπτερον (τὸ) Zool. gândac, goan-
κολεός (ὁ) teacă. [gă.
κολίβριον (τὸ) Zool. colibri.
*κολιός, (ὁ) Zool. scrumbie.
κόλλα (ἡ) gumă | scrobeală | cleiu.
κόλλαβος (ὁ) jimblă.
*κολλαρίζω v. a scrobi, a crohmoli.
*κολλάρισμα (τὸ) scrobire, crohmolire
**κολλήγας (ὁ) cultivator în dijmă.
**κολληγιάζω v. a se asocià (în agri-
κόλλημα (τὸ) lipitul. [cultură).
κόλλησις (ἡ) lipire.
κολλητής (ὁ) lipitor.
κολλητί adv. lipit, lipcă.
κολλητικός, ή, όν adj. lipicios | *Med. contagios.
κολλητός, ή, όν adj. lipit. ‖ —ά abv.
*κολλητσίδα (ἡ) Bot. lipan, cornăţel.
κόλλυβα (τὰ) colivă.
κολλυβιστής (ὁ) zaraf.
*κολλυβογράμματα (τὰ) az-buche.
*κολλυβοζούμι (τὸ, zulf.
κολλύριον (τὸ) Farm. colir.
κολλῶ v. a lipì, a se lipì.
κολλώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. lipicios,
κολλώδιον (τὸ) Farm. colodiu. [cleios.
κολόβιον (τὸ) mintean, vestă.
κολοβός, ή, όν adj. ciunt, olog, schilod.
κολόβωμα (τὸ) ciuntitură, schilodeală.
κολοβῶ v. a ciungì, a ciunti, a schilodì, a mutilà.

κολόβωσις (ἡ) schilodire, ciuntire, mu-
κολοιός (ὁ) Zool. stancă. [tilare.
*κολοκάτσι (τὸ) gulie, nap.
κολοκύνθη (ἡ) dovleac, bostan.
κολοκυνθοειδὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. în formă de dovleac.
*κολοκυνθόσπορος (ὁ) sămânță de dovleac.
κόλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vez. κολοβός.
κολοσσιαῖος, α, ον adj. colosal, enorm.
κολοσσὸς (ὁ) colos, námilă.
κόλουρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. berc.
κολοφὼν (ὁ) creștet, culme.
κολοφώνιον (τὸ) Muz. colofon, sacâz.
κολπίσκος (ὁ) golfuleț.
κολποειδὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. în formă de golf.
κόλπος (ὁ) sân, — δικτύου matcă, mitiță, εἰς τοὺς —ους τῆς μητρὸς în poalele mamei | Geogr. golf.
κόλπωμα (τὸ) îndoitură | Anat. sinuozitate.
κολυμβήθρα (ἡ) cristelniță, scăldătoare.
κολύμβημα (τὸ) înnot(at).
κολυμβητὴς (ὁ) înnotător.
κολυμβητί adv. înnot(ând).
κολυμβητικὸς, ή, ὸν adj. de înnotător.
κολυμβὶς (ἡ) Zool. cufundar.
κόλυμβος (ὁ) înnotătură | Zool. haret.
κολυμβῶ v. a înnotà.
**κολώνα (ἡ) coloană.
**κολωνᾶτον (τὸ) dolar.
κόλωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ciul.
κόμαρον (τὸ) Bot. pomișoară.
κόμαρος (ἡ) Bot. pomișor.
κομβιοδόχη (ἡ) butonieră.
κομβίον (τὸ) nasture, buton, bumb.
*κομβοδένω v. a înnodà.
*κομβολόγιον (τὸ) mătanie.
κόμβος (ὁ) nod | *picătură, ἕνα —ον νεροῦ un pic de apă, ὀφαδίου
*κόμβωμα (τὸ) închietură. [crâmpiță.
*κομβώνω v. a încheià la nasturi, a îmbumbà.
*κομβωτῆρι (τὸ) închietoare.
κόμη (ἡ) păr.
**κόμης (ὁ) —ησα (ἡ) conte, contesă.
**κομητεία (ἡ) comitat.
κομήτης (ὁ) Astr. cometă.
κομιδῇ adv. cu totul, de-a întregul.
κομίζω v. a duce, a purtà.
κομιστὴς (ὁ) aducător.
κόμιστρα (τὰ) cheltuieli de transport.
**κομιτᾶτον (τὸ) comitet.
κόμμα (τὸ) partid | Gram. virgulà.
*κομμάρα (ἡ) dureri de mijloc.
*κομμάτα (ἡ) bucatà mare.
κομματάρχης (ὁ) șef de partid.
*κομμάτι (τὸ) bucată, fracțiune, dumicat. || ἕνα — adv. puțin.
*κομματιάζω v. a îmbucătăți, a dumicà. || —ομαι a se face bucăți.
*κομμάτιασμα (τὸ) îmbucătățire.
*κομματιαστὸς, ή, ὸν adj. îmbucătățit.
κομματικὸς, ή, ὸν adj. al partidului. || —ῶς adv. cu parțialitate.
κομματισμὸς (ὁ) parțialitate.
κόμμι (τὸ) gumă.
κομμιώδης (ὁ, η) —ες (τὸ) adj. gumos.
κομπάζω v. a se lăudà.
κομπασμὸς (ὁ) lăudăroșie, fanfaronadă.
κομπαστὴς (ὁ) lăudăros, fanfaron.
κομπαστικὸς, ή, ὸν adj. lăudăros.
*κομπιάζω v. a face noduri | a înghiți în sec | a se îndoì.
*κόμπιασμα (τὸ) înghițitul în sec | îndoire.
*κομπογιαννίτης (ὁ) șarlatan, vraciu.
*κομπογιαννίτικος, η, ον adj. șarlatanesc.
*κομπόδεμα (τὸ) mici economii, ciorap.
*κομποδένω v. a face noduri, a legà de mai multe ori, a împachetà bine, a o luà în serios.
κομπορρημονῶ v. a se lăudà.
κομπορρημοσύνη (ἡ) lăudăroșie.
κομπορρήμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lău-
**κόμπόστα (ἡ) compot. [dător.
*κομποσχοινι (τὸ) sfoară cu noduri.
κομψεύομαι v. a se ferchezuì. || —ενος, η, ον part. elegant, cochet.
κομψοπρεπὴς (ὁ, ἡ)— ὲς (τὸ) adj. sclivisit, grațios. || —ῶς adv.
κομψοπρεπίδια (τὰ) zorzoane.
κομψὸς, ή, ὸν adj. elegant.
κομψοτέχνημα (τὸ) bibelou.
κομψότης (ἡ) eleganță.
κόμωσις (ἡ) coafură.
κομωτήριον (τὸ) salon de coafură.
κομωτὴς (ὁ) coafor.

*κονάκι (τὸ) conac | popas.
*κονδυλιὰ (ἡ) trăsătură de condeiu.
*κονδύλιον (τὸ) condeiu.
κονδυλομάχαιρον (τὸ) briceag.
κόνδυλος (ὁ) Anat. condil.
κονδυλοφόρος (ὁ) toc.
κονδύλωμα (τὸ) Med. condilomă.
**κονιὰκ (τὸ) coniac.
κονίαμα (τὸ) mortar.
*κόνιδα (ἡ) lindine.
*κονιδιάζω v. a se umple de lindini.
*κονιδιάρης (ὁ) – α (ἡ) lindinos.
*κονιδοβότανον (τὸ) Bot. popaz.
κόνικλος (ὁ) Zool. iepure de casă.
κονιοποίησις (ἡ) pulverizare.
κονιοποιῶ v. a pulverizà.
κονιορτὸς (ὁ) prăfărie.
κονιορτώδης (ὁ, ἡ) — ες(τὸ) adj. prăfos.
κόνις (ἡ) praf, tos, ţărână.
κονίσαλος (ὁ. praf ridicat în aer.
κονίστρα (ἡ) arenă.
κονιῶ v. a aplicà mortar.
κόνος (ὁ) moţ.
*κοντὰ adv. aproape.
*κονταίνω v. a scurtà.
*κοντακιανὸς, ἡ, ὸν adj. scurt (la talie).
κοντάκιον (τὸ) patul puştei | Bis. contac.
*κοντανασαίνω v. a gâfâi.
*κοντάρι (τὸ) suliţă | prăjină.
*κονταριὰ (ἡ) lovitură de suliţă.
*κοντεύω v. a fi aproape, a se apropià.
*κοντινὸς, ἡ, ὸν adj. apropiat.
*κοντογοῦνι (τὸ) mânecar, scurteică.
*κοντολαίμης (ὁ) —α (ἡ) cu gât scurt.
*κοντολογῆς adv. pe scurt.
κοντολογία (ἡ) vorbă scurtă.
*κοντολογῶ v. a vorbi pe scurt.
*κοντομάνικος, η, ον adj. cu mâneci scurte, cu mâner scurt.
*κοντόξυλον (τὸ) scurtătură.
*κοντόρασον (τὸ) cabană.
κοντὸς (ὁ) vez. κοντάρι.
*κοντὸς, ἡ, ὸν adj. scurt, ὁ ἕνας τὸ —όν του καὶ ὁ ἄλλος τὸ μακρύ του ba e scurtă, ba e lungă, τὸν πῆρε ἀπὸ τὸ —όν l-a luat la zor. || —ὰ adv. apropiat, pe lângă, — στὸν νοῦ και ἡ γνῶσι nu mai încape îndoială, παίρνω ἀπὸ —ὰ a urmà de aproape, a se luà cu bine pe lângă cinevà.
*κοντοστέκομαι v. a se îndoi.
*κοντότερος, η, ον adj. mai scurt. || —α adv. mai aproape.
*κοντόφθαλμος, η, ον adj. miop.
*κοντόχονδρος, η, ον adj. bondoc.
**κοντραστάρω v. a se opune.
*κοπάδι (τὸ) cireadă vez. ἀγέλη.
*κοπαδιάζω v. a adunà o turmă.
*κοπαδιαστὸς, ἡ, ὸν adj. cel ce umblă în turmă. || —ὰ adv.
κοπάζω v. a se domolì, a se linişti, a se potolì.
*κοπανάκι (τὸ) mosorel de fabrica dantele.
*κοπανιὰ (ἡ) lovitură de ciomag.
*κοπανίζω v. a pisà | a bate, — ἀέρα a bate apa în piuă | a tocà.
*κοπάνισμα (τὸ) pisatul.
*κοπανιστῆρι (τὸ) maiu, pilug.
*κοπανιστὸς, ἡ, ὸν adj. pisat, tocat, —ὸν κρέας tocătură.
*κόπανος (ὁ) maiu, pilug | patul puştii.
*κοπέλα (ἡ) fată tânără, domnişoară.
*κοπέλι (τὸ) servitor (mic), κατὰ τὸν μαστρογιάννη καὶ τὰ —α του cum e Turcul şi pistolul.
*κοπελοῦδα (ἡ) fetiţă.
κοπετὸς (ὁ) bocet, văicărit.
κοπὴ (ἡ) tăiş, tăietură.
*κοπιάζω v. a munci, a obosì, —στε poftim de luaţi loc, ἂς —σῃ! să îndrăznească!
*κοπιαστικὸς, ἡ, ὸν adj. obositor.
*κοπίδι (τὸ) vez. κοπίς.
*κόπικας (ὁ) Zool. molie.
κοπὶς (ἡ) tăişul, cuţit.
**κόπιτσα (ἡ) copcă, sponcă.
κοπιῶ v. a munci, a obosì.
κοπιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. obositor, greu. || — ῶς adv.
κόπος (ὁ) osteneală, trudă, oboseală | *plată pentru muncă.
κόπρανον (τό) căcat.
κοπρία, *—ὰ (ἡ) baligă.
κοπρίζω v. a se băligà | *a îngrăşà pământul.
*κόπριον (τὸ) vez. κόπρος.
*κόπρισις (ἡ) şi
*κόπρισμα (τὸ) îngrăşare, gunoire.
*κοπρίτης (ὁ) ticălos, derbedeu.
κοπροδοχεῖον (τὸ) vas de murdării.

κοπρολόγος (ὁ) adunător de baliga
κόπρος (ὁ) baliga, ingrășăminte, cacat.
*κοπρόσκυλον (τὸ) câine murdar, javra vez. κοπρίτης.
*κοπροσκυλῶ v. a nu lucrà nimic, a umblà forfota.
κοπροφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mâncător de baligă.
κοπρώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. băligos.
κοπρών (ὁ) depozit de baligă.
*κοπτερὸς, ἡ, ὸν adj. tăios. || —ἡ (ἡ) subst. tăiș.
κόπτης (ὁ) satâr | tăietor | Bis. Copt.
κοπτικὸς ἡ, ὸν adj. tăietor.
κοπτὸς, ἡ, ὸν adj. tăiat.
κόπτω v. a tăià | a descăpățânà | a rupe | a împărți | a încetà, — τὸν καπνὸν a se lăsà de fumat, — τὸν ῥῆχα a-i tăià nasul (metaf.), ἔκοψε τὸ χρῶμα s'a decolorat | a se stricà, ἔκοψε τὸ γάλα laptele s'a stricat, a-i păsà, δὲν μὲ κόπτει διόλου nu-mi pasă de nimic. || —ομαι a muncì, a-și face de lucru, a se interesà | a se văicărì.
κόπωσις (ἡ) oboseală.
κόρα (ἡ) coaje (a pâinii).
*κόρακας (ὁ) și
*κοράκι (τὸ) vez. κόραξ.
*κορακιστικὰ (τὰ) limbă păsărească.
κορακοειδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. asemănător cioarei, coracoid.
κορακώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. cioresc.
κοράλλινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de
κοράλλιον (τὸ) mărgean. [mărgean.
κόραξ (ὁ cioară. || Ἔς — ακας! du-te la naiba.
**κορασάνι (τὸ) corasan vez. κερμωκόρασιον (τὸ) și [τόν.
κορασὶς (ἡ) fetiță.
**κορβανὰς (ὁ) pușculiță.
**κορβέτα (ἡ) Mar. corvetă.
**κόρδα (ἡ) coardă.
κορδακίζω v. a jucà cancanul.
κόρδαξ (ὁ) cancan, dans necuviincios.
**κορδέλλα (ἡ) panglică | ruleta hotarnicului.
**κορδελιάζω v. a aplicà panglici.
**κορδόνι (τὸ) cordon.
κορδύλη (ἡ) glugă.
κόρδωμα (τὸ) fasoleală, umblet țanțoș.
**κορδώνομαι v. a se fasoli, a umblà țanțoș. || —μένος, η, ον part. fasolit, arogant.
κορένυμι v. a se săturà | a împlinì | a satisface.
*κορέος (ὁ) plosniță.
κορεσμὸς (ὁ) saturație | împlinire | satisfacere.
κορεστικὸς, ἡ, ὸν adj. săturător.
κόρη (ἡ) fată, domnișoară | Anat. pupilă.
*κοριάζω v. a se umpleà cu plosnițe.
κορίαννον (τὸ) Bot. coriandru.
*κόριξ (ὁ) vez. κορέος.
*κοριτσάκι (τὸ) fetiță mică.
*κοριτσήσιος, α, ον adj. de fetiță, fetesc.
*κορίτσι (τὸ) vez. κοριτσάκι.
*κοριτσήστικος, η, ον adj. vez. κοριτσήσιος.
κόρκορος (ὁ) iarbă sălbatică.
*κορμὶ (τὸ) trunchiu, corp, trup, χαμένο — om de nimic.
*κορμοστασιὰ (ἡ) statură, făptură, talie.
*κορνιαχτὸς (ὁ) praf vez. κονιορτός.
**κορνίζα (ἡ) cadru, ramă.
*κοροϊδεύω v. a-și bate joc, a bârfi.
*κοροϊδία (ἡ) bataie de joc, bârfeală.
*κορόϊδον (τὸ) om ridicol, imbecil.
*κορομηλιὰ (ἡ) corcoduș.
*κορόμηλον (τὸ) corcodușa.
κόρος (ὁ) saturație desgust.
**κορούνδιον (τὸ) Miner. corindon.
Κορύβαντες (οἱ) Coribanți, locuitorii Cretei.
κορυβαντιῶ v. a se mișcà ca un nebun.
κορυδαλὸς (ὁ) Zool. ciocârlie.
κόρυζα (ἡ) Med. țâfnă. coryza.
κόρυμβος (ὁ) coc | Bot. corimb.
κορυμβώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. în formă de coc.
κορύνη (ἡ) măciucă (de gimnastică) | Joc. cheglă.
κορυνηφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. purtător de bâtă, bătăuș.
κορυφαῖος, α, ον adj. șef, culminant, corifeu. || ἡ —α subst. Harn. căpățel.
κορυφὴ (ἡ) vârf, culme, coamă, — ὄρους țuguiu, creastă.

κορυφοῦμαι v. a fi la culme.
κορύφωμα (τὸ) culmea.
*κόρωμα (τὸ) ardere, aprindere.
*κορώνα (ἡ) coroană, blazon.
κορώνη (ἡ) Zool. ciorobară, sfrancioc.
κορωνίς (ἡ) cunună, coamă.
*κορώνω v. a aprinde, a inflamă | a arde în flăcări.
*κοσκινᾶς (ἡ) —οῦ (ἡ) ciuruitor.
*κοσκινίδι (τὸ) pleavă.
*κοσκινίζω v. a cerne, a ciurui.
*κοσκίνισμα (τὸ) cernere, ciuruitul.
κοσκινιστὴς (ὁ) vez. κοσκινᾶς.
*κοσκινιστὸς, ἡ, ὸν adj. cernut.
*κοσκινόγυρος (ὁ) vescă.
κόσκινον (τὸ) ciur, sită.
κοσκινοποιὸς (ὁ) ciurar.
κόσμημα (τὸ) podoabă, ornament, —ατα giuvaericale.
κοσμηματογράφος (ὁ) ornamentist.
κοσμηματοπωλεῖον (τὸ) giuvaergerie.
κοσμηματοπώλης (ὁ) giuvaergiu.
κοσμητεία (ἡ) decanat.
κοσμητικὸς, ἡ, ὸν adj. de ornamentaţie. || τὸ —ὸν subst. cosmetic.
κοσμήτωρ (ὁ) decan.
κοσμικὸς, ἡ, ὸν adj. lumesc, laic, ἱερεὺς —ὸς mirean.
κόσμιος, α, ον adj. cuviincios. || —ως adv.
κοσμιότης (ἡ) bunăcuviinţă.
κοσμογονία (ἡ) creaţiunea lumei, cosmogonie.
κοσμογονικὸς, ἡ, ὸν adj. cosmogonic.
κοσμογραφία (ἡ) cosmografie.
κοσμογραφικὸς, ἡ, ὸν cosmografic.
κοσμοκρατορία (ἡ) stăpânirea lumei.
κοσμοκράτωρ (ὁ) stăpân al lumei.
κοσμολογία (ἡ) cosmologie.
κοσμολογικὸς, ἡ, ὸν adj. cosmologic.
κοσμοπολιτεία (ἡ) cosmopolitie.
κοσμοπολίτης (ὁ) cosmopolit.
κοσμοπολιτισμὸς (ὁ) cosmopolitism.
κόσμος (ὁ) lume, κάθηται εἰς τὴν ἄκραν τοῦ —ου stă la dracu în praznic, ἐχάλασε τὸν —ον a făcut mare vâlvă | podoabă.
κοσμοσωτήριος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. salutar.
*κοσμοχαλασιὰ (ἡ) prăpăd.
κοσμῶ v. a împodobi, a găti.
**κόσσα (ἡ) coasă.
**κοσσίζω v. a cosi
**κόσσισμα (τὸ) cositul.
κοσσούθη (ἡ) Bot. cătină.
κόσσυμβος (ὁ) fiong.
κόσσυφος (ὁ) Zool. mierloiu.
**κοστίζω v. a costà.
**κοστιστικὸς, ἡ, ὸν adj. costisitor.
**κόστος (τὸ) cost.
**κότερον (τὸ) Mar. coter.
κότινος (ὁ) Bot. măslin sălbatic.
*κοτρῶνι (τὸ) bolovan.
**κοτσάνι (τὸ) tulean, cocean.
*κότσι (τὸ) gheznă vez. ἀστράγαλος, τὰ —α Joc. arşici, ἔσπασε τὰ —α του a obosit.
*κοτσίδα (ἡ) chică.
*κότσος (ὁ) moţ vez. κόνος.
*κότσυφας (ὁ) vez. κόσσυφος.
*κόττα (ἡ) găină vez. ὄρνις.
*κοττόπουλον (τὸ) puiu de găină.
*κοττόφειρα (ἡ) păduche de găină.
κοτύλετον (τὸ) Bot. buricul venerei.
κοτύλη (ἡ) cântă | Anat. cotilă.
κοτυληδὼν (ἡ) Bot. cotiledon.
*κοτῶ v. a cuteza, a îndrăzni.
*κουβάλημα (τὸ) transport.
*κουβαλητὴς (ὁ) hamal.
*κουβαλῶ v. a transportà.
*κουβάρι (τὸ) mototol, ghem.
*κουβαριάζω v. a încolăci, a înghemuì. || —ομαι a se încolăcì.
*κουβάριασμα (τὸ) încolăcitură.
*κουβαρίδα (ἡ) Zool. cărcălac.
*κουβαρίστρα (ἡ) sucală.
**κουβᾶς (ὁ) cofă, găleată.
**κουβέντα (ἡ) conversaţie.
**κουβεντιάζω v. a sta la taifas, a se întreţine. a vorbì.
**κουβέρτα (ἡ) pătură | Mar. copertă.
**κουβούκλιον (τὸ) baldachin.
*κουδούνι (τὸ) clopoţel.
*κουζουλὸς (ὁ) nebun, lunatic.
*κουκκὶ (τὸ) bob, ῥήχγω —ιά a da cu bobii | vez. κόκκος.
*κουκκιὰ (ἡ) Bot. bob (plantă).
*κουκκίδα (ἡ) punct.
*κοῦκκος (ὁ) Zool. vez. κόκκυξ.
*κουκκουβάγια (ἡ) Zool. cucuveà.
**κουκούλα (ἡ) glugă, capişon.
*κουκκοῦλι (τὸ) gogoaşă de mătase
*κουκκουλόσπορος (ὁ) sămânţă de mă-
**κουκκούλωμα (τὸ) oblojeală. [tasé.
**κουκκουλώνω v. a cocolosì, a obloji.

*κουκκουνάρα (ἡ) arvă, coconară.
*κουκκουναριὰ (ἡ) coconar.
*κουκκοῦτσι (τὸ) sâmbure.
*κοῦκλα (ἡ) păpuşă vez. πλαγγών.
*κοῦλα (ἡ) abraş (cal).
**κουλιάστρα (ἡ) colastră.
*κουλλαίνω v. a ciungi.
*κουλλὸς, ἡ, ὸν adj. ciung.
*κουλλοῦρα (ἡ) colac | covrig.
*κουλλουρᾶς (ὁ) covrigar.
*κουλλουριάζω v. a încolăci, a încoκουλλούριασμα (τὸ) încolăcitură. [voiă.
*κουλλοχέρης (ὁ) —α (ἡ) ciung.
*κουμάρι (τὸ) ulcică.
*κούμαρον (τὸ) Bot. pomişor.
**κουμπάνια (ἡ) merinde.
**κουμπαρᾶς (ὁ) puşculiţă.
**κουμπαριὰ (ἡ) cumetrie.
**κουμπάρος (ὁ) —α (ἡ) cumătru.
*κουμπότρυπα (ἡ) butonieră.
**κουμπούρα (ἡ) pistol.
**κουμπουριὰ (ἡ) aruncătură de pistol.
**κουμπουριάζω v. a trage cu pistolul.
*κούμπωμα (τὸ) încheietură.
*κουμπώνω v. a încheiă.
*κουμπωτῆρι (τὸ) încheietoare.
*κουνάδι (τὸ) Zool. viezure.
*κουνέλι (τὸ) Zool. iepure de casă
*κούνια (ἡ) leagăn.
**κουνιάδος (ὁ) —α (ἡ) cumnat.
*κουνοῦπι (τὸ) ţânţar.
*κουνουπίδι (τὸ) conopidă.
*κουνουπιέρα (ἡ) polog.
*κουντούρα (ἡ) ciobotă.
*κουντουρᾶς (ὁ) ciobotar.
*κουντῶ v. a îmbrânci.
*κουνῶ v. a mişcà vez. κινῶ.
**κοῦπα (ἡ) pahar | Joc. cupă.
**κοῦρα (ἡ) tratament; vizită medikουρὰ (ἡ) tundere, tuns. [cală.
**κουράγιο (τὸ) curaj vez. θάρρος.
*κουράδα (ἡ) căcat gros.
*κουράζω v. a obosi.
*κουρ'αμάνα (ἡ) pâine militară.
*κούρασις (ἡ) oboseală.
*κούρβουλον (τὸ) butuc.
κουρεῖον (τὸ) bărbierie, frizerie.
*κουρέλι (τὸ) sdreanţă, cârpă.
*κουρελιάζω v. a sdrenţui.
*κουρελιάρης (ὁ) —α (ἡ) cărpănos.
*κουρέλιασμα (τὸ) cărpănosie.
*κούρεμα (τὸ) tunsoare.
κουρεὺς (ὁ) coafor, bărbier, frizer.
*κουρευτὴς (ὁ) tunzător.
*κουρευτικὸς, ἡ, ὸν adj. tunzător, —ἡ μηχανὴ tunzătoare. || τὰ —ά subst. plată de tuns.
*κουρεύω v. a tunde.
**κοῦρκος (ὁ) curcan.
*κουρκοῦτι (τὸ) terciu.
*κουρκουτιάζω v. a terciui.
*κουρκούτισμα (τὸ) terciuitură, — ἀραβοσίτου păsat.
*κουρνιαδόξυλον (τὸ) culme.
*κουρνιάζω v. a se cucuià, a se cocoţà.
**κουρντίζω v. a întinde coarda, Muz. a acordà | a montà pe cineva contra cuivà | a întoarce.
**κούρντισμα (τὸ) acordare, montare | întoarcerea unui ceasornic.
*κουρόμαλλον (τὸ) lână codană.
*κουροῦνα (ἡ) sfrancioc vez. κορώνη.
*κουροῦπι (τὸ) borcan (de pământ).
*κουροφάξαλα (τὰ) vorbe fără noimă,
**κουρσάρος (ὁ) pirat, corsar. [prostii.
**κουρσεύω v. a jăcmăni, a impilà.
**κουσούρι (τὸ) defect, cusur.
*κουτάβι (τὸ) căţeluş.
**κουτάκι (τὸ) cutiuţă.
*κουτάλα (ἡ) linguroiu, căuş.
*κουταλάκι (τὸ) şi
*κουτάλι (τὸ) linguriţă.
*κουταλίδι (τὸ) maiu.
*κουταμάρα (ἡ) prostie.
*κούτελον (τὸ) frunte.
**κουτί (τὸ) vez. κουτάκι.
*κουτοπόνηρος (ὁ) şiret prost.
*κουτὸς, ἡ, ὸν adj. prost, bleg.
*κουτουλῶ v. a berbecà.
**κουτουροῦ adv. la noroc, la în-
*κοῦτρα (ἡ) căpăţână. [voeală.
*κουτρίζω v. vez. κουτουλῶ.
*κουτρουβάλα (ἡ) tumbă, rostogolire.
*κουτρουβαλιάζω v. a se duce de-a
*κουτρούλης (ὁ) pleşuv. [berbeleacu.
*κοῦτσα (ἡ) şchiopătatul.
*κουτσαβάκης (ὁ) ciomăgaş.
*κουτσαίνω v. a şchiopătà.
*κουτσαύτης (ὁ) ciul.
*κουτσοδόντης (ὁ)—α (ἡ) nedinţat.
*κουτσοκεφαλιάζω v. a decapità.

κουτσομεσιάζω v. a speti.
κουτσομύτης (ὁ) cârn.
κουτσοπίνω v. a beà câte puţin.
κουτσός, ή, όν adj. şchiop.
κουτσουλιά (ἡ) găinaţ.
κουτσουρεύω v. a ciunti, a mutilà.
κουτσουροειδής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. butucos.
κούτσουρον (τὸ) butuc, buştean | metaf. stupid, dobitoc.
κουτσοχέρης (ὁ) ciung.
κούφα (ἡ) vez. κόφινος.
κουφαηδόνι (τὸ) tare surd.
κουφάρι (τὸ) coş | Mar. cocă, scoica
κουφέτον (τὸ) bomboană. [vasului.
κουφίζω v. a fi greu la auz.
κούφιος, α, ον adj. găunos, scor-
κουφόβρασις (ἡ) zăpuşeală. [buros.
κουφολογία (ἡ) palavră.
κουφολόγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. palavragiu.
κουφόνοια (ἡ) uşurinţă, uşuratate.
κουφόνους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. uşuratec.
κουφοξυλιά (ἡ) Bot. soc.
κοῦφος, η, ον adj. uşuratec.
κουφότης (ἡ) vez. κουφόνοια.
κούφταλον (τὸ) hodorog, bătrân.
κούφωμα (τὸ) adâncătură, scorbură.
κοφινᾶς (ὁ) şi
κοφινοποιός (ὁ) coşurar.
κόφινος (ἡ) coş.
κοφτὰ adv. tăiş, ὀρθὰ — pe şleau.
κόχλαξ (ὁ) tulean.
κοχλασμός (ὁ) clocot, bulbucătură.
κοχλιάριον (τὸ) lingură, linguriţă.
κοχλιαροποιός (ὁ) lingurar.
κοχλίας (ὁ) Zool. melc | Mec. şurub, — ἔσω ghivent.
κοχλιοειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. spiral.
κοχλιοστρόφιον (τὸ) şurupelniţă.
κοχλιῶ v. a înşurupà, a ghivintuì.
κόχλος (ὁ) culbec, ghioc, — ψιμυθίου albeală.
κοχώνη (ἡ) Anat. vangă.
κόψιμον (τὸ) croeală, tăiere | Med. | —ατα colici intestestinale, tăieturi.
κόψις (ἡ) tăiş, tăiere.
κράβατος (ὁ) cosciug, sicriu.
κραδαίνω v. a învârti în mână.
κράζω v. a strigà, a chemà.
κραιπάλη (ἡ) chefuit.
κραιπαλῶ v. a chefuì.
κραιπαλώδης (ὁ, ἡ) ες (τὸ) adj. crapulos.
κράκτης (ὁ) crainic, strigător, telal.
κρᾶμα (τὸ) amestecătură, — μετάλλων aliaj.
κραμβέλαιον (τὸ) uleiu de rapiţă.
κράμβη (ἡ) şi
κραμβολάχανον (τὸ) Bot. varză.
κραμβορραφανίς (ἡ) Bot. calarabă.
κρανέα (ἡ) Bot. sânger, corn.
κράνεον (τὸ) Bot. coarnă.
κρανεών (ὁ) cornet.
κρανιακός, ή, όν adj. Anat. cranian.
κρανιολογία (ἡ) craniologie.
κρανιολογικός, ή, όν adj. craniologic.
κρανιολόγος (ὁ) craniolog.
κρανιομετρία (ἡ) craniometrie.
κρανίον (τὸ) Anat. craniu.
κρανιοσκοπία (ἡ) cranioscopie.
κρανιοσκόπος (ὁ) cranioscop.
κράνος (τὸ) cască, coif.
κρασί (τὸ) vin.
κρᾶσις (ἡ) Med. temperament, constituţie | Gram. contracţiune.
κρασοκανάτι (τὸ) pritoacă.
κρασοκατάνυξις (ἡ) sentimentalism
κρασόξυλο (τὸ) aleveş. [de beţiv.
κρασοπατέρας (ὁ) suge-bute.
κρασοπότηρον (τὸ) pahar de vin.
κρασοπωλεῖον (τὸ) cârciumă.
κρασοπώλης (ὁ) cârciumar.
κρασότοπος (ὁ) loc de podgorii.
κρασοψιχιὰ (ἡ) miez de pâine muiat în vin.
κράσπεδον (τὸ) pulpană, artan.
κρασπεδῶ v. a refecà.
κρασπέδωσις (ἡ) refec.
κραταιός, α, ον adj. tare, voinic, puternic. | —ῶς adv.
κραταιότης (ἡ) puternicie.
κραταιῶ v. a întărì.
κραταίωσις (ἡ) întărire.
κρατερός, ά, όν adj. puternic.
κρατευτής (ὁ) crăcană.
κρατὴρ (ὁ) ulcior cu două urechi | crater.
κράτησις (ἡ) arestare, detenţiune.
κρατητήριον (τό) arest, dubă.
κρατίδιον (τὸ) stătuleţ.
κρατισμός (ὁ) etatism.

κράτιστος, η, ον adj. super. cel mai bun.
κράτος (τὸ) stat, împărăție. | putere, forță, τὸ — τῶν νόμων autoritatea legilor, ἐνίκησε κατά — a învins
κρατύνω v. a întări. [definitiv.
κρατῶ v. a ține, a menține | a păstra | a împiedica | a reține | a ocupa, ἐγὼ — τὰ ἔξοδα τοῦ σπιτιοῦ eu țin cheltuelile casei, τὸν ἐκράτησα δύο ἡμέρας l-am reținut două zile, — ἀντίγραφον păstrez copie, πόσα πατώματα —εἰς; câte apartamente ocupi?
κραυγάζω v. a țipa, a striga.
κραύγασος (ὁ) javră, potaie.
κραυγὴ (ἡ) țipăt, strigăt.
*κράχτης (ὁ) crainic, — πτηνῶν mina-
κρεάγρα (ἡ) furculiță. [vet.
κρέας (τὸ) carne, βωδινὸν carne de
*κρεατᾶς (ὁ) măcelar. [vacă.
*κρεατοελιὰ (ἡ) neg.
*κρεατόπιτα (ἡ) plăcintă cu carne,
*κρεατοσάνιδον (τὸ) tocător. [pateu.
*κρεατοχουλιάρα (ἡ) furcoiu.
*κρεατώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. cărnos.
*κρεββάτι (τὸ) pat, crivat.
*κρεββατίνη (ἡ) talpă.
*κρεββατόστρωσις (ἡ) așternut.
κρείττων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. comp. mai bun.
**κρέμα (ἡ) smântână, cremă.
*κρεμάθρα (ἡ) felinar, (dulap atârnat p. alimente).
*κρεμάλα (ἡ) spânzurătoare vez. ἀγχόνη.
κρέμαμαι v. a atârnà, a depinde.
κρεμάννυμι v. vez. κρεμῶ.
*κρεμανταλᾶς (ὁ) lungan.
*κρέμασμα (τὸ) spânzurare.
*κρεμαστάρια (ἡ) și
*κρεμάστρα (ἡ) crăcană, cuier, — παρὰ τὴν ὀροφὴν culme, pateră.
*κρεμαστῆρι (τὸ) acățătoare.
κρεμαστὸς, ἡ, ον adj. atârnat, suspendat.
κρέμβαλον (τὸ) clăncănitoare.
*κρεμῶ v. a atârnà | a spânzurà.
κρεουργεῖον (τὸ) scaun (al măcela-
κρεούργησις (ἡ) masacru. [rului).
κρεουργῶ v. a masacrà, a măcelări.
κρεωκάκκαβος (ὁ) ghiveciu
κρεωκοπῶ v. a tocà carne.
κρεοπωλεῖον (τὸ) măcelărie.
κρεωπώλης (ὁ) măcelar.
κρεωφαγία (ἡ) mâncare de dulce.
κρεωφάγος (ὁ) carnivor, ἑβδομὰς —
κρεωφαγῶ v. a mâncà carne. [arți.
κρήδεμνον (τὸ) diademă, panglică în jurul capului.
κρημνίζω v. a doborî, a dărâmà. || —ομαι a se dărâmà, a se aruncà.
κρήμνισμα (τὸ) doborîre, aruncare, dărâmare.
κρημνὸς (ὁ) râpă, prăpastie, — ἀκτῆς surduc | Med. bont.
κρημνώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. râpos.
κρήνη (ἡ) cișmea, crună.
κρηνοφύλαξ (ὁ) cișmegiu, suiulgiu.
κρηπίδωμα (τὸ) vez. κρηπίς.
κρηπιδῶ v. a iezì, a tălpui.
κρηπὶς (ἡ) bază, soclu, temelie, — ὑποδήματος talpă, — ξυλίνη ὑποδήματος tălpoiu, — φερέτρου catafalc, — φρέατος buduroiu, — ἀγάλματος piedestral | cheiu.
*κρησάρα (ἡ) sită.
*κρησαρίζω v. a cerne, a strecurà.
*κρησέριον (τὸ) sită subțire.
κρησφύγετον (τὸ) pituluș, gazdă, speluncă, vizuine, cuib.
κρητιδώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. cre-
κρητὶς (ἡ) cretă, tibișir. [taceu.
*κριάρι (τὸ) berbec.
κριθάλευρον (τὸ) făină de orz.
*κριθαράκι (τὸ) Med. urcior | orzișor.
*κριθρόνερον (τὸ) ceaiu de orz.
κριθέμπορος (ὁ) orzar.
κριθὴ (ἡ) orz, — ὄψιμος alac, — ἀπολεπισμένη arpăcaș.
κρίθινος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de orz.
κριθοβολὼν (ὁ) orzar.
κριθολόγος (ὁ) Zool. ortolan vez. χλω-
*κρικέλλα (ἡ) pârâitoare. [ρίων.
κρικοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de inel.
κρίκος (ὁ) inel, cârlig, belciug.
*κρικώνω v. a inelà, a belciugà.
κρικωτὸς, ἡ, ὸν adj. inelat, belciugat, cârligat.
*κρῖμα (τὸ) judecată | *păcat.
κρίμνον (τὸ) urlueală.

κρινοειδής (ό, ή) — ές (τό) adj. în formă de crin.
κρινόλευκος (ό, ή) —ον (τό) adj. alb ca crinul.
**κρινόλινον (τό) malacov.
κρίνος (ό) Bot. crin.
κρίνω v. a judecà, a se gândì | *a critică.
κριός (ό) berbec, — ὀρχεκτομηθείς batal, — ἀναπαραγωγῆς mârlan | Arh. — πασσάλων arete | Mil. — θωρακωτός tanc.
κρίσιμος (ό. ή) —ον (τό) adj. deciziv, critic, στιγμή — dică. || —ως adv.
κρισιμότης (ή) stare critică.
κρίσις (ή) judecată, rezonament | *Jur. decizie, proces, acțiune | Med. criză.
κριταμον (τό) Bot. molotru.
κριτήριον (τό) criteriu | *Jur. tribunal.
κριτής (ό) judecător.
κριτικός, ή, όν adj. critic. || ή —ή subst. critică.
*κροκάδι (τό) vez. κρόκος.
κροκάλη (ή) pietriș.
κροκαλοπαγής (ό, ή) —ές (τό) adj. conglomerat (în piatră).
*κροκίδι (τό) lătunoaie, fulg.
κρόκινος (ό, ή) — ον (τό) adj. șofrăniu.
κροκοβαφής (ό, ή) — ές (τό) adj. coloare de safran.
κροκόδειλος (ό) Zool. crocodil.
κρόκος (ό) Bot. șofran | *gălbenuș de ou.
κροκύφαντον (τό) crep, tulpan.
*κρομμύδι (τό) vez. κρόμμυον.
*κρομμυδοσαλάτα (ή) salată de ceapă.
*κρομμυδότσεφλον (τό) coaje de ceapă.
κρόμμυον (τό) Bot. ceapă.
κρομμυοπώλης (ό) vânzător de ceapă.
κρομμυοφαγητόν (τό) tocană.
κρομμυών (ό) cepărie.
κρονόληρος (ό) ramolit.
*κροντῆρι (τό) stacană, clondir.
κροσσός (ό) ciucure, — χρυσοῦς tertel.
κροσσωτός, ή, όν adj. ciucurat.
κροταλίας (ό) Zool. șarpe crotal.
κροταλίζω v. a cloncăni, — διὰ τῆς μάστιγος a jâpâ | [ἐπί πελαργῶν] a
κροταλισμός (ό) cloncăt. [tocă.
κρόταλον (τό) morișcă, — μύλου titi-
κροταλοτύμπανον (τό) daiercă. [rez.
κροταφικός, ή, όν adj. Anat. temporal.
κρόταφος (ό) tâmplă, — σφυρίου șmal.
κροτίς (ή) plesnitoare.
κρότος (ό) sgomot, vuet.
κροτῶ v. a face sgomot, [ἐπί τηλεβόλων] a bubui.
κρότων (ό) Zool. țepușă | Bot. croton.
κρουνηδόν adv. cu găleata, șiroaie.
κρουνός (ό) slavină, cana, robinet.
*κρούπεζα (ή) galeț; pantof de lemn.
κρουσιφλεγής (ό, ή) —ές (τό) adj. percutant.
κροῦσμα (τό) Med. caz.
κρούω v. a lovi, a bate, a suna, (p. instrumente de coarda) a cânta.
*κρυολόγημα (τό) răceală.
*κρυολογῶ v. a răci.
*κρύον (τό) frig vez. ψῦχος.
*κρύος, α, ον adj. rece vez. ψυχρός.
κρύπτη (ή) ascunzătoare | cripta.
κρυπτίνδα (ή) vez. κρυπτόν.
κρυπτογαμία (ή) criptogamie.
κρυπτόγαμος (ό) criptogam.
κρυπτογράφημα (τό) cifrat.
κρυπτογραφία (ή) cifrare.
κρυπτογραφικός, ή, όν adj. cifrat, —όν λεξικόν cifru.
κρυπτογράφος (ό) criptograf.
κρυπτογραφῶ v. a cifrà.
κρυπτός, ή, όν adj. ascuns. || ἐν —ῷ adv. pe ascuns. || τό —όν subst. Joc. de-a ascunsele.
κρύπτω v. a ascunde, a tăinui | *a păstrà, κρύψε τήν ὄρεξιν σου ștergete pe bot.
*κρυσταλλένιος, α, ον adj. vez. κρυστάλλινος.
κρυσταλλικός, ή, όν adj. cristalin.
κρυστάλλινος (ό, ή) — ον (τό) adj. de cristal.
κρυσταλλογραφία (ή) cristalografie.
κρυσταλλογράφος (ό) cristalograf.
κρυσταλλοειδής (ό, ή) — ές (τό) adj. cristaloid, în formă de cristal.
κρυσταλλουργία (ή) cristalerie.
κρύσταλλος (ό) cristal, cleștar.
κρυσταλλῶ v. a cristalizà.
κρυσταλλώσιμος (ό, ή) — ον (τό) adj. cristalizabil.
κρυστάλλωσις (ή) cristalizare.
κρύφα adv. vez. κρυφίως.
*κρυφακούω v. a ascultà pe ascuns.

κρύφιος, α, ον adj. secret, tainic, ascuns. || —ως adv. pitiș.
*κρυφογελῶ v. a râde sub mustață.
*κρυφοθέρμη (ἡ) friguri ascunse.
*κρυφομιλῶ v. a șopti.
*κρυφός, ἡ, ὸν adj. vez. κρύφιος. || —ά adv. || τὸ —όν subst. secret, taină.
κρυψίνοια (ἡ) viclenie, șiretlâc.
κρυψίνους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. viclean, șiret.
κρύψορχις (ὁ) cu testicule necoborâte.
κρυψών (ὁ) ascunzătoare.
*κρύωμα (τὸ) răceală.
*κρυώνω v. a răci.
κρωγμός (ὁ) buhnet, croncănit.
κρώζω v. a croncăni.
*κτενᾶς (ὁ) pieptănar.
*κτένιον (τὸ) pieptene, — μαλλίων ζώου darac, — ὑφασμάτων pieptenuș.
*κτενίζω v. a pieptănà, a coafà.
*κτένισμα (τὸ) pieptănătură, coafură.
κτενοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. în formă de pieptene.
κτῆμα (τὸ) proprietate, posesiune, — ἀκίνητον imobil, — ἀγροτικὸν [moșie.
κτηματίας (ὁ) proprietar.
κτηματικός, ἡ, ὸν adj. fonciar, —ὸς φόρος foncieră, —ἡ τράπεζα bancă de credit fonciar.
κτηματολόγιον (τὸ) cadastru.
κτηνιατρικὴ (ἡ) medicină veterinară.
κτηνίατρος (ὁ) medic veterinar.
κτῆνος (τὸ) dobitoc, bestie, brută.
κτηνοτροφία (ἡ) creștere de animale.
κτηνοτρόφος (ὁ) crescător de animale, econom de vite.
κτηνώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. dobitocesc, brutal, bestial. || —ῶς adv. dobitocește.
κτηνωδία (ἡ) dobitocie, bestialitate.
κτῆσις (ἡ) achiziție, posesie.
κτητικὸς, ἡ, ὸν adj. Gram. posesiv.
κτήτωρ (ὁ) dobânditor, posesor.
κτίζω v. a zidi, a construi.
κτίλος (ὁ) clopotar.
κτίριον (τὸ) clădire.
*κτίσιμον (τὸ) clădire, zidărit.
κτίσις (ἡ) construcție | fondare.
κτίσμα (τὸ) clădire, zidire.
κτίστης (ὁ) zidar | creator, ziditor.
κτιστὸς, ἡ, ὸν adj. zidit.
κτίτωρ (ὁ) ctitor.
*κτύπημα (τὸ) lovitură, lovire.
*κτυπητόγαλα (τὸ) lapte bătut.
*κτυπητὸς, ἡ, ὸν adj. bătut, — αὐγὰ (ouă) jumări.
*κτυπῶ v. a bate, a lovi, a izbi, — ἰσχυρῶς a plesni | *a se lovi, ἔπεσε καὶ ἐκτύπησε a căzut și s'a lovit | ἐκτύπησε μεσημέρι a sunat de amiazi.
κτῶμαι v. a dobândì, a căpătà.
κυαθίσκος (ὁ) ceșcuță.
κύαθος (ὁ) ceașcă, feligean.
κύαμος (ὁ) bob.
κυανογόνον (τὸ) Chim. cianogen.
κυανόλευκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. albastru și alb. || ἡ —ος subst. drapelul grec.
κύανος (ὁ) Bot. albăstriță.
κυανοῦμαι v. a se albăstrì.
κυανοῦς, ῆ, οῦν adj. albastru.
κυανόφαιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. bozafer, albastru-cenușiu.
κυανόφθαλμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu ochi albaștri.
κυανόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. albastru.
κυανῶ v. a albăstrì, a învineți.
κυάνωσις (ἡ) Med. cianoză.
κύαρ (τὸ, [βελόνης] ureche.
κυβεία (ἡ) joc cu zaruri | Com. agiotaj.
κυβερνεῖον (τὸ) palatul guvernatorului | guvernie.
κυβέρνησις (ἡ) guvern | guvernământ, cârmuire.
κυβερνήτης (ὁ) guvernator | Mar. comandant.
κυβερνήτικὸς, ἡ, ὸν adj. guvernamental.
κυβερνῶ v. a guvernà, a cârmuì.
κυβευτήριον (τὸ) tripou.
κυβευτὴς (ὁ) jucător.
κυβεύω v. a jucà.
κυβικὸς, ἡ, ὸν adj. cubic.
κυβίστησις (ἡ) tumbă, alivantă.
κυβιστίνδην adv. de-a berbeleacu.
κυβιστοποιὸς (ὁ) rotaș.
κυβιστῶ v. a rostogoli.
κυβόλιθος (ὁ) lespede, piatră cubică.
κυβομέτρησις (ἡ) cubaj.
κυβομετρῶ v. a cubà.

κύβος (ὁ) cub | zar.
*κυδωνᾶτον (τὸ) dulceaţă de gutuie.
κυδωνέα (ἡ) Bot. gutuiu.
κυδώνιον (τὸ) gutuie.
*κυδωνόπαστον (τὸ) pastă de gutuie.
κυδωνόπολτος (ὁ) peltea.
κύησις (ἡ) graviditate, sarcină.
κυκεών (ὁ) amestecătură, confuzie.
κύκηθρον (τὸ) polonic, făcăţel | haos.
κυκλάμενον (τὸ) Bot. ciclamen.
κυκληδὸν adv. vez. κυκλοτερῶς
κυκλικός, ἡ, ὸν adj. ciclic, circular. || —ῶς adv. roată.
κυκλοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. vez. κυκλοτερής.
κύκλος (ὁ) cerc, cearcăn, circuit | roată | toartă | — ἐργασιῶν cifra de afaceri | Astr. ciclu. || —ω adv. împrejur, roată.
κυκλοτερὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. circular. || —ῶς adv.
κυκλοφορία (ἡ) curs | circulaţie.
κυκλοφορικός, ἡ, ὸν adj. circulatoriu.
κυκλοφορῶ v. a circulà | Com. a aveà curs.
κυκλῶ v. a înconjurà, a învăluì.
κύκλωθεν adv. de jur împrejur.
κύκλωμα (τὸ) circuit.
κυκλὼν (ὁ) ciclon.
κυκλώπειος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ciclopic.
κύκλωσις (ἡ) mişcare de învăluit.
κυκλωτικός, ἡ, ὸν adj. înconjurător, învăluitor.
κύκλωψ (ὁ) chiorilă, ciclop.
κύκνειος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de lebădă.
κύκνος (ὁ) Zool. lebădă.
κυκῶ v. a amestecà, a turburà.
κυλικεῖον (τὸ) bufet.
*κυλιμίνδρισμα (τὸ) tăvăleală.
*κυλιμινδρῶ v. a tăvăli.
κυλινδρικός, ἡ, ὸν adj. cilindric.
κυλινδροειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. cilindroid.
κύλινδρος (ὁ) sul, vălătuc, cilindru, — ἀνεμομύλου vălug.
κυλινδρῶ v. a vălătucì.
κυλίνδρωσις (ἡ) vălătucire.
κυλινδῶ v. a rostogolì.
κύλιξ (ὁ) cupă.
κύλισμα (τὸ) tăvăleală.
κυλίω v. a tăvăli, a rostogolì. || —ομαι a se rostogoli, a se prăvăli.
κυλλὸς, ἡ, ὸν adj. schilod.
*κυλῶ v. a rostogolì.
κῦμα (τὸ) talaz, val, undă.
κυμαίνομαι v. a unduì, a se legănà.
κύμανσις (ἡ) unduire, legănare.
κυματίζω v. a ondulà, a fâlfâì.
κυματισμός (ὁ) ondulaţiune.
κυματοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. undulător.
κυματοθραύστης (ὁ) dig.
κυματώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. văluros.
*κυματώνω v. a unduì, a ondulà.
κυμάτωσις (ἡ) ondulare.
κυμβαλίζω v. a cântà la piano.
κυμβαλιστὴς (ὁ) pianist.
κύμβαλον (τὸ) cembal | piano.
κύμβη (ἡ) nacelă.
κυμεῖον (τὸ) ceaşcă.
κύμινον (τὸ) chimen.
κυματόμος (ὁ) sparge-valuri.
κυνάγχη (ἡ) Med. angină.
κυναγωγὸς (ὁ) fălăitar, falet.
κύναιδος (ὁ) puşchiu.
κυνάριον (τὸ) căţel, şarlă.
κυνδαλισμὸς (ὁ) joc. de-a ţurca.
κύνδαλος (ὁ) ţurcă.
κυνηγεσία (ἡ) vânătoare.
κυνηγετικός, ἡ, ὸν adj. vânătoresc, — κύων prepelicar.
κυνήγιον (τὸ) vânătoare | vânat.
κυνηγὸς (ὁ) vânător.
κυνηγῶ v. a vânà | a urmărì.
κυνικός, ἡ, ὸν adj. câinesc | cinic | —ὰ καύματα raliţă. || —ῶς adv. câineşte.
κυνισμὸς (ὁ) cinism.
κυνόγλωσσον (τὸ) Bot. arăţel.
κυνόδεσμος (ὁ) lanţ de câine.
κυνόδηκτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. muşcat de câine.
κυνοδόντιον (τὸ) Bot. dintele câinelui.
κυνόδους (ὁ) dinte câinesc, canin.
κυνοκέφαλος (ὁ) Zool. cinocefal.
κυνοκτόνος (ὁ) cotigar.
κυνόλυκος (ὁ) câine-lup.
κυνόμυια (ἡ) căpuşă.
κυνόσβατον (τὸ) Bot. măcieşă.
κυνόσβατος (ἡ) Bot. măcieş.
κυνόσουρα (ἡ) Astr. Ursă mică.
κυνοστάσιον (τὸ) câinărie.

κυνοσυλλέκτης (ὁ) cotigar., hengher.
κυνοσυλλογεῖον (τὸ) cotigă.
κυοφορία (ἡ) sarcină | zămislire.
κυοφορῶ v. a fi gravidă, a zămislì.
*κυπαρισσένιος, α, ον adj. de chiparos, drept.
κυπαρισσόμηλον (τὸ) nucă de chiparos.
κυπάρισσος (ἡ) Bot. chiparos.
κυπαρισσών (ὁ) chipăriş.
κύπειρος (ἡ) Bot. abligeană, căprişor.
κύπελλον (τὸ) ceaşcă, pahar.
κυπρῖνος (ὁ) Zool. crap.
κυπριπόδιον (τὸ) Bot. blăbornic.
κυπρισκόπιον (τὸ) Bot. oglinda fetei.
*κυπροκούδουνον (τὸ) balangă.
κύπρος (ἡ) Bot. abăgiubă.
κύπτω v. a se apleca, a se înclinà.
*κὺρ (ὁ) conu (iron.) | vez. κύριος.
*κυρὰ (ἡ) cocoană, jupâneasă.
*κυράτσα (ἡ) mahalagioaică.
*κυρατσιτσιὰ (ἡ) mahalagism.
*κύρης (ὁ) tată.
κυρία (ἡ) cocoană, doamnă.
*κυριακάτικος, η, ον adj. şi
κυριακὸς, ἡ, ὸν adj. dominical. || ἡ —ἡ subst. Duminecă, — τῶν Ἀποκρέω Dumineca lăsatului de sec, — τῶν Βαΐων Dumineca Floriilor, — τοῦ Θωμᾶ Dumineca Tomii.
κυριάρχης (ὁ) dominator, suveran.
κυριαρχία (ἡ) dominaţiune, suveranitate.
κυριαρχικὸς, ἡ, ὸν adj. stăpânesc, al dominaţiunei. || —ῶς adv. stăpâneşte.
κυριαρχος (ὁ, ἡ) suveran.
κυριαρχῶ v. a dominà, a stăpânì.
κυρίευσις (ἡ) cucerire.
κυριεύω v. a cucerì | a (cu)prinde.
κυριολεκτικὸς, ἡ, ὸν adj. în sens propriu. || —ῶς adv.
κυριολεκτῶ v. a se servì de cuvântul propriu.
κυριολεξία (ἡ) cuvânt propriu.
κύριος, α, ον adj. principal, esenţial, propriu | —ον ὄνομα prenume, Gram. nume propriu. || ὁ —ος subst. stăpân, domn, Κύριος οἶδε D-zeu ştie. || —ως adv. esenţialmente.
κυριότης (ἡ) dominare | proprietate.
*κυρίτσης (ὁ) mahalagiu.
κῦρος (τὸ) autoritate | validitate.
*κυροῦλα (ἡ) bunică.
κυρτὸς, ἡ, ὸν adj. curb, încovoiat | gârbov, recurbat.
κύρτος (ὁ) vârşă.
κυρτότης (ἡ) încovoietură, îndoitură, curbură.
κυρτῶ v. a curbà, a încârjoià, a încovrigà. || —οῦμαι a se încovoià, a se gârbovì.
κύρτωσις (ἡ) încovoiere, gârbovină.
κυρῶ v. a ratificà vez. ἐπικυρῶ.
κύρωσις (ἡ) ratificare vez. ἐπικύρωσις.
κυρωτικὸς, ἡ, ὸν adj. confirmativ.
κυστικὸς, ἡ, ὸν adj. Anat. cistic.
κύστις (ἡ) băşică, vesiculă | — οὐροδόχος Anat. băşica udului.
κυστῖτις (ἡ) Med. cistită.
κυστοτομὴ (ἡ) Chir. cistotomie.
κυστοτόμος (ὁ) Chir. cistotom.
κύτινος (ὁ) săculeţ.
κυτίον (τὸ) cutie, lădiţă.
κυτὶς (ἡ) coropcă.
κύτισος (ὁ) Bot. bobiţel, citis.
κύτος (τὸ) Mar. fund.
*κύτταγμα (τὸ) uitătură.
*κυττάζω v. a se uità, a vedeà, a căutà | a tratà (pentru bolnavi) | κύτταξε τὴν δουλειάν σου caută-ţi de treabă. || —ομαι a se uità în oglindă, a se tratà.
κυτταρίνη (ἡ) Chim. celuloză.
κυτταροειδὲς (τὸ) Chim. celuloid.
κύτταρον (τὸ) Anat. celulă, — μελιτηρίδος boţcă.
κυτταρώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. celular.
κυφὸς, ἡ, ὸν adj. ghebos, cocoşat.
κυφότης (ἡ) gheboşie, cocoaşă.
κυφῶ v. a cocoşà. || —οῦμαι a se gheboşì, a se ghemui.
κύφων (ὁ) gârliţă, — ζυγοῦ grindeiu.
κυφώνιον (τὸ) [ζυγοῦ] ceafă.
κύφωσις (ἡ) gârbovie, gheboşie.
κυψέλη (ἡ) stup, matcă.
κυψελὶς (ἡ) cleiu, cerumen.
κυψελομάχαιρα (ἡ) scoabă.
κυψελόμιξις (ἡ) preatcă.
κυψελόφορος (ὁ) stupărit, prisăcărit.
κυψελοφύλαξ (ὁ) stupar, prisăcar.
κυψελώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. celular.

κυψελών (ὁ) stupărie, — θερινός prisacă, — χειμερινός temnic.
κύων (ὁ) câine.
κωβιός (ὁ) Zool. guvid, chitic, — ποτάμιος râbiță.
κωβίτης (ὁ) Zool. pișcar.
**κωδίκελλος (ὁ) codicil.
**κωδικοποίησις (ἡ) codificare.
**κωδικοποιῶ v. a codifică.
**κῶδιξ (ὁ) cod, codice.
κώδιον (τὸ) piele de oaie.
κώδων (ὁ) clopot.
κωδωνίζω v. a sdrăngăni.
κωδωνίσκος (ὁ) clopoțel.
κωδωνισμός (ὁ) sdrăngănitură.
κωδωνοκρουσία (ἡ) tragerea clopotelor.
κωδωνοκρούστης (ὁ) clopotar.
κωδωνοστάσιον (τὸ) clopotniță.
κωδωνοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. purtător de clopot.
κωδωνοχύτης (ὁ) turnător de clopote, clopotar.
κῶθος (ὁ) Zool. chefal.
κώθων (ὁ) pahar mare.
*κωθῶνι (τὸ) nerod.
κωθωνίζω v. a beà cu paharul mare.
**κῶκος (ὁ) coc.
*κωλικόπονος (ὁ) și
κωλικός (ὁ) Med. colică.
*κωλομέρι (τὸ) bucă.
κῶλον (τὸ) Anat. membru | colon.
*κωλόπανον (τὸ) scutec.
*κωλορρίζι (τὸ) vlăstar.
*κῶλος (ὁ) cur.
*κωλοσέρνω v. a târî pe cur.
*κωλοσφοῦγγι (τὸ) hârtie ori pânză de closet.
*κωλοφωτιά (ἡ) licuriciu.
κώλυμα (τὸ) piedică, obstacol.
κωλυσιεργία (ἡ) obstrucție.
κωλυσιεργός (ὁ) obstrucționist.
κωλυσιεργῶ v. a face obstrucție.
κωλύω v. a împiedică.
κῶμα (τὸ) Med. comă.
κωμάζω v. a petrece cu cântece.
κωματώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. Med. comatos.
κωμειδυλλιογράφος (ὁ) Muz. vodevilist.
κωμειδύλλιον (τὸ) Muz. vodevil.
κώμη (ἡ) cătun.
κωμικός, ἡ, όν adj. comic.
κωμικοτραγικός, ἡ, όν adj. tragicomic.
κωμόπολις (ἡ) orășel.
κῶμος (ὁ) petrecere de noapte cu cântece, serenadă.
κωμῳδησις (ἡ) batjocură.
κωμῳδία (ἡ) comedie.
κωμῳδός (ὁ) comedian.
κωμῳδῶ v. a comedià.
κώνειον (τὸ) Bot. cucută.
κωνικόρραμφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Zool. conirostru.
κωνικός, ἡ, όν adj. țuguiat, conic.
κωνικότης (ἡ) conicitate.
κωνίς (ἡ) cană în forma conică.
κωνισκοπαίτης (ὁ) popicar.
κωνίσκος (ὁ) popic.
κωνοειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de con, conoid. || —ῶς adv.
κῶνος (ὁ) țuguiu, con | Bot. — ἐλάτης cucuruz, — πεύκης coconar.
κωνοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Bot. conifer.
*κωνσταντινᾶτον (τὸ) monedă de aur cu efigia Sf. Constantin și Elena.
κωνωπεῖον (τὸ) polog.
*κωνωπίδι (τὸ) Bot. conopidă.
κώνωψ (ὁ) Zool. țânțar.
κωπαστὴ (ἡ) Mar. copastie.
κώπη (ἡ) lopată, vâslă.
κωπηλασία (ἡ) învâslire, lopătare.
κωπηλάτης (ὁ) vâslar, lopătar.
κωπηλατῶ v. a vâsli.
κωπήρης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. cu vâsle.
κωπίον (τὸ) mică ramă, lopățică.
κώρυκος (ὁ) chișcă, ciorap plin cu nisip.
κωταλίς (ἡ) ciorpac.
κωφαίνομαι v. a surzi.
κωφάλαλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. surdomut.
κωφεύω v. a face pe surdul.
κωφός, ἡ, όν adj. surd.
κωφότης (ἡ) și
κώφωσις (ἡ) surzenie.
*κώχη (ἡ) colț.
*κωχιαστός, ἡ, όν adj. colțuros.
*κωχίτσα (ἡ) colțișor.

Λ

Λ, λ (lamda), literă a alfabetului | λ' num. treizeci, ,λ trei mii.
λάβα (ἡ) lavă.
**λαβάντα (ἡ) Bot. aspic.
**λάβαρον (τὸ) prapur, stindard.
λαβή (ἡ) coadă, mâner, — σπάθης plăseà, — δικτύου coluz, — δρεπάνου cosie, — ἠλακάτης, χειρομύλου gânjeiu, — μαστιγίου codărişte, — πελέκεως toporişte, | parte slabă.
λαβίς (ἡ) cleşte, pensă, — ἀποφιλωτικὴ cimbistră, — ξυλίνη crivală.
*λάβρα (ἡ) dogoreală.
λάβραξ (ὁ) Zool. lup de mare, lavrac.
λάβρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. năvalnic, vijelios, aprig. || —ως adv.
λαβύρινθος (ὁ) labirint.
λαβυρινθώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. întortochiat, de nedescurcat.
*λάβωμα (τὸ) rănire.
*λαβώνω v. a răni.
λαγάνιον (τὸ) fanon, salbă | [ὑποκαμίσου] iie | lipie.
λάγανον (τὸ) foaie de plăcintă.
*λαγάρα (ἡ) floare (a unui lucru).
*λαγαρίζω v. a curăţi.
*λαγγάδι (τὸ) văgăună.
*λάγγαρας (ὁ) cighir.
*λαγγεύω v. a se uità cruciş vez. ἀλληθωρίζω.
λάγηνος (ἡ) ulcică, bardacă.
λαγιδεὺς (ὁ) Zool. vătuiu.
*λαγκεύω v. a sări.
λαγνεία (ἡ) desfrâu, lascivitate.
λάγνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. desfrânat, lasciv. || —ως adv.
*λαγοκοιμῶμαι v. a moţăi, a dormità.
*λαγομαγείρευμα (τὸ) ostropăţ.
λαγόνιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Anat. iliac.
*λαγοτόμαρον (τὸ) piele de iepure.
*λαγούτα (ἡ) cobuz, cobză.
*λαγουτωδὸς (ὁ) lăutar, cobzar.
*λαγόψωμον (τὸ) Bot. ciclamen.
λαγχάνω v. a (-i) nemeri.
λαγὼν (ἡ) pântece, flanc.
*λαγωνικοειδὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. ogarnic.
*λαγωνικός, ἡ, ὸν adj. iepuresc. || (τὸ) —ὸν subst. şoldan, ogar.
*λαδᾶς (ὁ) şi
*λαδέμπορος (ὁ) negustor de untdelemn.
*λαδερὸς, ἡ, ὸν adj. de untdelemn, unsuros. || (τὸ) —ὸν subst. sticluţă de serviciu de masă cu untdelemn. || (τὰ) —ὰ subst. mâncăruri gătite cu untdelemn.
*λάδι (τὸ) untdelemn.
*λαδιὰ (ἡ) pată de untdelemn.
*λαδικὸ (τὸ) femee flecăreaţă.
*λαδομπογιὰ (ἡ) văpseà cu uleiu.
*λαδόχαρτον (τὸ) hârtie unsă.
*λάδωμα (τὸ) unsul cu untdelemn.
*λαδώνω v. a unge cu untdelemn.
*λαθεύω v. a greşì.
λάθος (τὸ) greş(ală).
*λαθοῦρι (τὸ) Bot. măzăriche.
λάθρα adv. pe furiş, tiptil.
λαθραῖος, α, ον adj. furiş, secret, ascuns. || —ως adv. vez. λάθρα.
λαθρεμπορικὸς, ἡ, ὸν adj. de contrabandă. || —ῶς adv.
λαθρεμπόριον (τὸ) contrabandă.
λαθρέμπορος (ὁ) contrabandist.
λαθρεμπορῶ v. a face contrabandă.
λαθροβιῶ v. a trăì necunoscut.
λαθρογαμία (ἡ) căsătorie secretă.
λαθροθήρας (ὁ) braconier.
λαθροθηρία (ἡ) braconaj.
λαθροθηρῶ v. a braconà, a vânà pe furiş.
λαθροχειρία (ἡ) scamatorie, şterpeleală.
λαθροχειρίζω v. a scamotà, a şterpeli.
λάθυρος (ὁ) vez. λαθοῦρι.
λαϊκοποίησις (ἡ) laicizare.
λαϊκοποιῶ v. a laicizà.
λαϊκὸς, ἡ, ὸν adj. laic, mirean | poporan. || —ῶς adv.
λαϊκότης (ἡ) laicitate.
λαΐλαψ (ἡ) vijelie.
λαιμαργία (ἡ) lăcomie.
λαίμαργος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lacom. || —ως adv.
*λαιμαριὰ (ἡ) Harn. colac de cal.

λαιμητόμος (ἡ) ghilotină.
λαιμοδέτης (ὁ) cravată, fular.
λαιμοκήλη (ἡ) Med. guşă.
*λαιμόπονος (ὁ) dureri de gât, gâlci.
λαιμός (ὁ) gât, grumaz, — φιάλης gurguiu.
*λαιμοστολίδι (τὸ) podoabă de gât.
**λακέρδα (ἡ) lacherdă.
*λακκάκι (τὸ) şi
λακκίσκος (ὁ) gropiţă.
λάκκος (ὁ) groapă, — ὕδατος apăraie, — βλήματος proaşcă.
λακπατῶ v. a călcà în picioare.
λακτίζω v. a da cu piciorul.
λάκτις (ἡ) coleşer.
λάκτισμα (τὸ) lovitură de picior.
λακωνικός, ἡ, ὸν adj. laconic.
λακωνισμός (ὁ) laconism.
*λαλαγγήτα (ἡ) clătită.
**λαλᾶς (ὁ) eunuc.
λαλιὰ (ἡ) graiu, vorbă, voce.
λάλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vorbăreţ, flecar, guraliv.
λαλῶ v. a vorbì, a spune, *[p. cocoşi] a cântà. ‖ (τά) — σύμενα subst. instrumente muzicale.
**λάμα (ἡ) lamă, placă.
**λαμαρίνα (ἡ) tablă de fier.
λαμβάνω v. a luà, a obţine, — τὸν κόπον a-şi da osteneala.
*λάμια (ἡ) lamia, monstru.
λαμπαδηδρομία (ἡ) şi
λαμπαδηφορία (ἡ) retragere cu torţe.
λαμπαδηφόρος (ὁ) masalagiu, făclier.
λαμπαδηφορῶ v. a umblà cu facle.
λαμπὰς (ἡ) faclă, făclie.
λαμπερός, ὰ, ὸν adj. luminos, lucios.
λαμπηδὼν (ἡ) splendoare.
λαμπραδάμας (ὁ) briliant.
*Λαμπρὴ (ἡ) Paşti.
*λαμπριάτικος, η, ον adj. de Paşti.
λαμπρίνη (ἡ) briliantină.
λαμπρός, ὰ, ὸν adj. luciu, lucios, splendid. ‖ —ῶς adv.
*λαμπρόσχολα (τὰ) vacanţa de Paşti.
λαμπρότης (ἡ) strălucire, splendoare.
λαμπροφορῶ v. a purtà haine strălucitoare.
λαμπρύνω v. a face strălucit ¦ a ilustrà.
λαμπτὴρ (ὁ) lampă.
λαμπυρίζω v. a scânteià, a sclipì.
λαμπυρὶς (ἡ) Zool. licuriciu.
λάμπω v. a strălucì, a licărì.
λάμψις (ἡ) strălucire, lucire.
**λανάρα (ἡ) darac.
**λαναρίζω v. a dărăc— a scărmănà.
**λανάρισμα (τὸ) dărăcire, scărmănătură.
λανθάνω v. a fi ascuns, a fi latent, δὲν τῷ —ει τίποτε nu-i scapă nimic. ‖ —ομαι a greşì, a face eroare.
**λανολίνη (ἡ) Farm. lanolină.
λὰξ adv. cu lovituri de picioare.
λάξευσις (ἡ) cioplitură.
λαξευτὸς, ἡ, ὸν adj. cioplit.
λαξευτὴρ (ὁ) cioplitoare, ciubuc.
λαξευτήριον (τὸ) daltă.
λαξεύω v. a cioplì.
λαογραφία (ἡ) folklor.
λαοκατάρατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. blestemat de popor.
λαοκόλαξ (ὁ) linguşitor al poporului.
λαοκρατία (ἡ) dominaţiunea poporului.
λαοπλάνος (ὁ) înşelător al poporului.
λαοπρόβλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. propus de popor.
λαὸς (ὁ) popor, norod.
λαοσωτήριος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. salvator de popor.
λαοφιλὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. iubit [de popor.
λάπαθον (τὸ) Bot. ştevie.
λαπάρα (ἡ) Anat. şold.
λαπαροτομία (ἡ) Chir. laparotomie.
**λαπᾶς (ὁ) orez fiert, lapà.
λάπτω v. a limpì, a leopăì.
**λαρδὶ (τὸ) slănină.
λάριξ (ἡ) Bot. zadă.
λάρναξ (ἡ) urnă ¦ raclă.
λάρος (ὁ) Zool. pescărel.
λαρυγγίζω v. Muz. a face rulade.
λαρυγγικὸς, ἡ, ὸν adj. laringian.
λαρυγγισμὸς (ὁ) Muz. ruladă.
λαρυγγῖτις (ὁ) Med. laringită.
λαρυγγοσκόπιον (τὸ) Med. laringoscop.
λαρυγγοτόμος (ὁ) Chir. laringotom.
λαρυγγόφωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. gutural.
λάρυγξ (ὁ) gâtlej, larinx.
λάσιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. păros.
λασίοφρυς (ὁ, ἡ) —υ (τὸ) adj. sprâncenat.
*λάσπη (ἡ) noroiu, nămol.

*λασπώδης (ό, ἡ) — ες (τὸ) adj. noroios, nămolos.
*λασπώνω v. a înglodà, a înnoroì.
*λασπωρὶὰ (ἡ) glodărie.
**λατἰνικὸς, ἡ, ὸν adj. latin.
**λατἰνισμὸς (ὁ) latinism.
**λατινιστὴς (ὁ) latinist.
**λατἰνιστὶ adv. latinește.
**Λατῖνος (ὁ) Latin.
λατομεῖον (τὸ) carieră de piatră.
λατόμος (ὁ) lucrător de carieră.
λατομῶ v. a lucrà la carieră.
*λάτρα (ἡ) îngrijire, muncă grea.
λατρεία (ἡ) cult, adorație.
λατρευτὴς (ὁ) adorator, slăvitor.
λατρευτὸς, ἡ, ὸν adj. adorabil.
λατρεύω v. a slăvi, a adorà.
λάτρις (ὁ, ἡ) vez. λατρευτής.
λατύπη (ἡ) bucată din cioplitură de
**λαύδανον (τὸ) Farm. laudan. [piatră.
λαύρα (ἡ) Bis. lavră.
λαφυραγωγία (ἡ) jăcman, jac.
λαφυραγωγὸς (ὁ) jăcaș.
λαφυραγωγῶ v. a jăcmăni.
λάφυρον (τὸ) plean, pleașcă.
*λαχαίνω v. a nemerì vez. λαγχάνω.
*λαχαναγορά (ἡ) târg de verze.
*λαχανιάζω v. a gâfâì.
*λαχάνιασμα (τὸ) gâfâeală.
*λαχανικὸν (τὸ) legumă, zarzavat.
λαχανόκηπος (ὁ) grădină cu legume.
λάχανον (τὸ) varză, πλακοῦς ἐκ —ου vărzare.
λαχανοπωλεῖον (τὸ) vărzărie.
λαχανοπώλης (ὁ) vărzar.
λαχανοφαγία (ἡ) vegetarianism.
λαχανοφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vegetarian.
λαχανόφυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. plantat cu zarzavaturi.
λαχεῖον (τὸ) tombolá, loterie.
λαχειοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu
λαχνὸς (ὁ) loz. [loterie.
*λαχταριστὸς, ἡ, ὸν adj. râvnit, așteptat cu nerăbdare.
*λαχτάρα (ἡ) râvnă, jind.
*λαχταρῶ v. a râvnì, a jindui.
λαψάνη (ἡ) Bot. varză sălbatică.
λέαινα (ἡ) Zool. leoaică.
**λεβέντης (ὁ) levent, svelt.
**λεβεντιὰ (ἡ) sveltime.
λέβης (ὁ) cazan, căldare.
λεβητοποιὸς (ὁ) cazangiu, căldărar.
*λεβίθα (ἡ) limbric.
*λεβιθόχορτον (τὸ) Bot. cocoșel de câmp, santonină.
*λεγάμενος, η, ον adj. persoana în
**λεγένι (τὸ) lighean. [chestie
λεγεὼν (ἡ) legiune, cohortă.
λέγω v. a spune, a zice, a vorbì. — κατὰ νοῦν a vorbì în sine, || *—ομαι a se chemà.
λεηλασία (ἡ) prădare, jaf.
λεηλατῶ v. a prădà, a jefuì.
λεία (ἡ) jaf, prădă(ciune).
λειαίνω v. a șlefuì.
λείανσις (ἡ) șlefuire.
λειαντὴρ (ὁ) clem, șlefuitor.
λείμαξ (ὁ) Zool. melc fără ghioc.
λειμὼν (ὁ) islaz, livadă.
λειόμιτος (ἡ) lopățică, mângălău.
λειομιτῶ v. a mângălui.
λεῖος, α, ον adj. neted, lins.
λειστριῶ v. a porfirizà.
*λειπανάδατος, η, ον adj. nedospit.
λειποθυμία (ἡ) leșin, sfârșeală.
λειπόθυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. leșinat.
λειποθυμῶ v. a leșinà.
λειπομαρτυρία (ἡ) Jur. lipsă de martori.
λειπόσαρκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. firav,
λειποτάκτης (ὁ) dezertor. [slab.
λειποταχτῶ v. a dezertà.
λειποταξία (ἡ) dezertare.
λειποψυχία (ἡ) descurajare.
λειποψυχῶ v. a se descurajà.
λείπω v. a absentà, a fi absent | a lipsì.
λειριοειδῆ (τὰ) Bot. tulipacee.
λείριον (τὸ) creastă [a cocoșului] | Bot. laleà.
λειριώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. în formă de laleà.
λειτουργία (ἡ) funcțiune, întrebuințare | Bis. liturghie, slujbă.
λειτουργικὸς, ἡ, ὸν adj. liturgic.
λειτουργὸς (ὁ) preot oficiant, slujitor, — δημόσιος dregător.
λειτουργῶ v. a oficià, a funcționà | Bis. a slujì, a zice slujba. || —οῦμαι a asistà la liturghie.
λειχὴν (ὁ) Med. pecingine.

λειχηνόχορτον (τὸ) Bot. pojarniță.
λειχηνώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. pecinginos.
λείχω v. a linge.
λειψανδρία (ἡ) lipsă de oameni (de valoare).
λειψανδρῶ v. a avea lipsă de oameni (de valoare).
λειψανοθήκη (ἡ) lacră, chivot.
λείψανον (τὸ) rămășițe, rest, ἅγιον — moaște.
*λειψόπηττα (ἡ) pogaciu.
*λειψός, ἡ, ὸν adj. incomplect, lipsit, εἶναι ὀλίγον — îi lipsește o doagă.
*λειψοφέγγαρον (τὸ) încinat.
λειψυδρία (ἡ) lipsă de apă.
λειῶ v. a șlefui, a netezi.
λεκάνη (ἡ) lighean, chiuvetă ! tocitoare | Anat. basen.
λεκανίδιον (τὸ) lighenaș, — χειρουργοῦ tăviță.
λεκανοειδής (ὁ, ἡ)— ές (τὸ) adj. în formă de lighean, lecanoid.
λεκανομαντεία (ἡ) ghicitorie prin lighean, lecanomantie.
λεκανοπέδιον (τὸ) vale.
**λεκὲς (ὁ) pată | Met. licheă.
**λεκιάζω v. a pătă.
λέκιθος (ἡ) gălbenuș.
λεκιθώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. vitelin.
λεκτέος, α, ον adj. de spus.
λεκτικολογία (ἡ) stilistică.
λεκτικολόγος (ὁ) stilist.
λεκτικολογῶ v. a stiliză.
λεκτικός, ἡ, ὸν adj. de dicțiune. || (τὸ) —ὸν subst. stil, limbaj.
λεκτρίτης (ὁ) canapeă.
λέκτρον (τὸ) pat.
λελητθότως adv. pe furiș.
λεμβοδρομία (ἡ) regate.
λέμβος (ἡ) barcă, luntre, — ἁλιευτικὴ chirhan, — μακρὰ șaică, — ἄνευ τρόπιδος lotcă.
λεμβοῦχος (ὁ) luntraș, barcagiu.
λεμβωδία (ἡ) barcarolă.
*λεμονάδα (ἡ) limonadă.
*λεμοναδοποιὸς (ὁ) limonadagiu.
λεμονέα (ἡ) lămâiu.
λεμονεών (ὁ) plantație de lămâi.
λεμόνιον (τὸ) lămâie.
*λεμονόκοπα (ἡ) lămâie stoarsă.
λεμονοπώλης (ὁ) lămâier.
λεμονόχρους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. lemoniu.
λεξίδιον (τὸ) cuvințel.
λεξιθηρία (ἡ) căutare de cuvinte.
λεξικογραφία (ἡ) lexicografie.
λεξικογραφικός, ἡ, ὸν adj. lexicografic.
λεξικογράφος (ὁ) lexicograf.
λεξικογραφῶ v. a scrie dicționar.
λεξικολογία (ἡ) lexicologie.
λεξικὸν (τὸ) dicționar.
λεξιλογία (ἡ) terminologie.
λεξιλόγιον (τὸ) vocabular.
λέξις (ἡ) cuvânt, vorbă, termen.
*λεοντάρι (τὸ) leu vez. λέων.
λεόντειος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. leonin, leesc.
λεοντῆ (ἡ) piele de leu.
λεοντιδεὺς (ὁ) Zool. puiu de leu.
λεοντοειδής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. leonin, leesc.
λεοντοθήρας (ὁ) vânător de lei.
λεοντόθυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. și *λεοντόκαρδος, η, ον adj. cu inimă de leu.
λεοπάρδαλις (ἡ) Zool. leopard, parc.
λεπαδνοδέτης (ὁ) răscruce.
λέπαδνον (τὸ) ham.
λεπαδνοποιεῖον (τὸ) hamurărie.
λεπαδνοποιὸς (ὁ) hamurar.
λεπιδόπτερα (τὰ) Zool. lepidoptere.
λεπιδωτὸς, ἡ, ὸν adj. imbricat, solzos.
λέπιον (τὸ) solz.
λεπὶς (ἡ) tăiș, limbă.
λέπος (τὸ) bagă.
λέπρα (ἡ) lepră.
λεπριῶ v. a suferi de lepră.
λεπροκομεῖον (τὸ) spital de leproși.
λεπρὸς, ὰ, ὸν adj. lepros, gubav.
λεπτάχυρα (τὰ) ogrinji.
λεπτεπίλεπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. rafinat, foarte fin.
λεπτόγειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu pământ puțin fertil.
λεπτογραφία (ἡ) scriitură fină.
λεπτοδείκτης (ὁ) minutar.
λεπτόδερμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu piele fină.
*λεπτοκαμωμένος, η, ον adj. delicat, subțirel.
λεπτοκαρυὰ (ἡ) Bot. alun.
λεπτοκάρυον (τὸ) Bot. alună.
λεπτοκαρυών (ὁ) aluniș.

λεπτολογία (ἡ) subtilitate, minuţiozi-
λεπτολογικός, ἡ, όν adj. şi [tate.
λεπτολόγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. migălos, minuţios, subtil.
λεπτολογῶ v. a migălì, a puricà.
λεπτομέρεια (ἡ) amănunt, detaliu.
λεπτομερής (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. amănunţit, detailat. || —ῶς adv.
*λεπτοξυλουργός (ὁ) tâmplar.
λεπτός, ἡ, όν adj. mărunt, subţire, delicat, subtil. || τὸ —όν subst. ban, lăscaie | —ά bani mărunţi | bani | (τὸ) —όν minută.
λεπτόσωμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. delicat, subţirel.
λεπτότης (ἡ) fineţă, subţirime, delicateţă. .
λεπτότριχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu păr subţire.
λεπτουργικός, ἡ, όν adj. tâmplăresc. || (ἡ) —ἡ subst. tâmplărie.
λεπτουργός (ὁ) tâmplar.
λεπτοϋφής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cu ţesătură fină.
λεπτοφυής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. plăpând, subţiratic, delicat.
λεπτοφυΐα (ἡ) subţirenie, delicateţă.
λέπτυνσις (ἡ) subţiere.
λεπτύνω v. a subţià.
λεπυρίζω v. a scoate coajă.
λέπυρον (τὸ) fofează, vospă.
λεπυρώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. peliţos.
*λέρα (ἡ) murdărie, jeg | licheà.
*λερὸς, ἡ, όν adj. murdar, jegos.
*λερώνω v. a murdărì, a împuţi. || —ομαι a se murdărì.
λέσχη (ἡ) cerc, club.
λεσχηνεύω v. a vorbì mult.
λεσχηνία (ἡ) vorbărie.
**λεύγα (ἡ) leghe.
λευκάζω v. a pare alb.
λευκαίνω v. a albì, a înălbì.
λευκάκανθα (ἡ) Bot. gheorghin, păducel.
λευκάνθεμον (τὸ) Bot. margaritä.
λευκανθής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ)adj. cu flori albe.
λεύκανσις (ἡ) albire.
λευκαντής (ὁ) nălbitor.
λεύκη (ἡ) [ὀνύχων] noiţă | Bot. plop.
λευκίσκος (ὁ) Zool. albişoară.
λευκογένειος (ὁ) vez. λευκόθριξ,
λευκόγραμμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ghilan.
λευκόδερμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu piele albă.
λευκοέρυθρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. dereş.
λευκόθριξ (ὁ, ἡ) cu păr alb.
λευκοΐκτις (ἡ) Zool. hermelin, samur.
λεύκιον (τὸ) Bot. primăvariţă.
λευκόλιθος (ὁ) magnezie.
λευκοπάρυφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu bordură albă.
λευκόπεπλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. voalat în alb.
λευκόπους (ὁ) [ἵππος] pintenog.
λευκόπτερνος vez. λευκόπους.
λευκόπτερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu pene albe.
λευκοπώγων (ὁ) cu barbă albă.
λευκόρροια (ἡ) Med. leucoree, poală albă.
λευκόρυγχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bel.
λευκὸς, ἡ, όν adj. alb.
λευκόσαρκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu carne albă.
λευκοσίδηρος (ὁ) tinicheà.
λευκοσιδηρουργεῖον (τὸ) tinichigerie.
λευκοσιδηρουργὸς (ὁ) tinichigiu.
λευκόστικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu pete albe, prian.
λευκότης (ἡ) albeaţă.
λευκόφαιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sur.
λευκοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îmbrăcat în alb.
λευκοφορῶ v. a se îmbrăcà în alb.
λευκόφυλλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu frunze albe.
λευκόχειλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu buze albe.
λευκόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. de coloare albă.
λευκόχρυσος (ὁ) Min. platină.
λευκώλενος (ἡ) cu braţe albe.
λεύκωμα (τὸ) albuş.| Med. albumină, — τοῦ ὀφθαλμοῦ albeaţă.
λευκωματικός, ἡ, όν adj. albuminos.
λευκωματουρία (ἡ) albuminurie.
λευκωματώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. al-
λευκὼν (ὁ) plopişte. [buminos.
λευχαιμία (ἡ) Med. leuchemie.

λευχειμονῶ v. vez. λευκοφορῶ.
λευχείμων (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. vez. *λεχοῦδι (τό) nou născut. [λευκοφόρος.
λεχὼ (ἡ) lăuză.
*λεχωνιὰ (ἡ) vez. λεχωσιά.
*λεχωνιάτικα (τὰ) rodine.
*λεχωσιὰ (ἡ) lăuzie.
λέων (ὁ) Zool. leu.
λεωφορεῖον (τὸ) tramcar.
λεωφόρος (ἡ) bulevard, cale.
λήγουσα (ἡ) silabă finală.
λήγω v. a se termină, a se isprăvi. || —ων (ὁ) part. [μὴν] luna pe sfâr-
ληθαργία (ἡ) amorţire, letargie. [şite.
ληθαργικός, ἡ, ὸν adj. amorţitor, le-
λήθαργος (ὁ) vez. ληθαργία. [targic.
λήθη (ἡ) uitare.
λήϊτον (τὸ) pleaşcă.
λήκυθος (ἡ) Arh. sticluţă,
λῆμα (τὸ) voinţă, hotărire.
*λημέρι (τὸ) speluncă.
λήμη (ἡ) urdoare, sgăbârdă.
λῆμμα (τὸ) câştig | Gram. propoziţie principală | Fil. premiză.
λημώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. urdu-
ληνός (ὁ) teasc. [ros, puchinos.
ληνοφάτνη (ἡ) şar.
ληνοχοάνη (ἡ) hindichiu.
λῃξιαρχικός, ἡ, ὸν adj. al stării civile.
λῃξίαρχος (ὁ) ofiţer al stării civile.
λῃξιπρόθεσμος (ὁ, ἡ) — ον *(τὸ) adj. cu termen împlinit.||(τὸ) —ον subst.
λῆξις (ἡ) scadenţă termen. [scadenţă.
λῃπτέος, α, ον adj. de luat.
λήπτης (ὁ) încasator.
λῆρος (ὁ) flecăreală, vorbărie.
λῃρῶ v. a aiurì.
λησμονῶ v. a uitâ.
λησμοσύνη (ἡ) uitucie.
λησταποδοχὴ (ἡ) găzduire, tăinuire.
λησταποδόχος (ὁ) gazdă, tăinuitor.
λησταρχεῖον (τὸ) cuib de tâlhari.
λήσταρχος (ὁ) tâlhăroiu, şef de tâl-
λῃστεία (ἡ) tâlhărie. [hari.
λήστευσις (ἡ) tâlhărie, spoliaţie.
λῃστεύω v. a tâlhări, a jăpcăni.
λῃστὴς (ὁ) tâlhar.
λῃστοπραξία (ἡ) tâlhărie.
λῃστοσυμμορία (ἡ) bandă de tâlhari.
λῃστοφυγόδικος (ὁ) tâlhar în contumace.
λῃστρικὸς, ἡ, ὸν adj. tâlhăresc. || —ῶς adv. tâlhăreşte.
λῆψις (ἡ) primire, luare | recepţiune.
ληψοδοσία (ἡ) Com. daravere.
λίαν adv. prea, foarte, tare.
*λιανίζω v. a tăià mărunt, a tocà.
*λιανικὸς, ἡ, ὸν adj. mărunt, în detaliu. || —ῶς adv.
*λιάνισμα (τὸ) tocare.
*λιανοπωλητὴς (ὁ) mărunţişar.
*λιανοπωλῶ v. a detailà, a vinde cu mărunţişul.
*λιανὸς, ἡ, ὸν adj. mărunt. || (τὰ) —ά susbs. bani schimbaţi.
*λιανοτράγουδον (τὸ) distic popular.
*λιβάδι (τὸ) tonorog, — περίφραχτον troaş | livadă.
*λιβαδοπέρδικα (ἡ) Zool. ieruncă.
*λιβάνι (τὸ) tămâie.
*λιβανίζω v. a tămâià.
*λιβάνισμα (τὸ) tămâiere.
*λιβανιστῆρι (τὸ) cădelniţă.
λίβανος (ὁ) vez. λιβάνι.
λιβανωτὶς (ἡ) Bot. tămâioară, rosma-
λιβανωτὸν (τὸ) vez. λίβανος. [rin.
*λίβας (ὁ) [vânt] sărăcilă.
λιβελλογραφία (ἡ) pamfletărie.
λιβελλογράφος (ὁ) pamfletist.
λιβελλογραφῶ v. a scrie pamflete.
λίβελλος (ὁ) pamflet.
λιβόνοτος (ὁ) vânt de sud-sudvest.
λιβυρνὶς (ἡ) Mar. şalupă cu vele.
*λίγδα (ἡ) jeg.
*λιγδώνω v. a murdări cu unsoare.
*λιγερὸς, ἡ, ὸν adj. tivilichiu, mlă-
*λιγνάδα (ἡ) şi [dios.
*λίγνευμα (τὸ) slăbire.
*λιγνεύω v. a slăbì.
*λιγνὸς, ἡ, ὸν adj. slab vez. ἰσχνός.
λιγνὺς (ἡ) funingine.
*λιγοῦρα (ἡ) greaţă.
λιγυρὸς, ά, ὸν adj. vez. λιγερός.
λιγυρότης (ἡ) mlădiere | melodiere.
λιγύφθογγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu voce melodioasă.
*λίγωμα (τὸ) lâncezeală, sfârşeală.
*λιγώνω v. a se sfârşi, a leşinà.
λιθανθρακίτης (ὁ) Min. antracit.
λιθανθρακοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. conţinător de huilă.
λιθάνθραξ (ὁ) Min. cărbune de piatră.

λιθάργυρος (ὁ) Chim. oxid de plumb, litargir.
*λιθάρι (τὸ) pietricică, — ποταμοῦ cruh.
λιθίασις (ἡ) Med. gravelurie, litiază.
λίθινος, η, ον adj. pietros, de piatră.
λίθιον (τὸ) Min. litiu.
λιθιῶ v. Med. a suferì de gravelă, a aveà piatră (la rinichi).
λιθοβολία (ἡ) lapidare, împroşcătură.
λιθοβολῶ v. a lapidà, a împroscà.
λιθογλυφία (ἡ) săpatul în piatră.
λιθογλύφος (ὁ) săpător în piatră.
λιθογραφεῖον (τὸ) litografie.
λιθογραφία (ἡ) litografie.
λιθογράφος (ὁ) litograf.
λιθογραφῶ v. a litografià.
λιθόδμητος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vez. λιθόκτιστος.
λιθοθρυψία (ἡ) Chir. litotripsie.
λιθοκονία (ἡ) praf de piatră, mortar.
λιθόκτιστος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. zidit cu piatră.
λιθοξόος (ὁ) cioplitor de piatră.
λίθος (ὁ) piatră Med. calcul. || λυδία — (ἡ) mehenghiu.
λιθόσπερμον (τὸ) Bot. mohor.
λιθόστρωσις (ἡ) pavare.
λιθοστρωτὴς (ὁ) caldărâmgiu.
λιθόστρωτος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. pavat cu piatră. || (τὸ) —ον subst. pavaj, caldărâm.
λιθοσύντριμμα (τὸ) morenă.
λιθοτομία (ἡ) Chir. litotomie.
λιθοτόμος (ὁ) Chir. litotom | pietrar.
λιθοτρίπτης (ὁ) Chir. litotriptor.
λιθοτριψία (ἡ) vez. λιθοθρυψία.
λιθώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. pietros.
λικμίζω v. a vânturà.
λικμιστήριον (τὸ) vânturătoare.
λικνίζω v. a legănà.
λίκνον (τὸ) leagăn.
**λίμα (ἡ) pilă | foame | flecărie.
**λιμαδόρος (ὁ) flecar, pisălog.
*λιμάζω v. a-i fi foame.
*λιμάνι (τὸ) vez. λιμήν.
*λιμάρης (ὁ) —α (ἡ) lacom.
**λιμάρισμα (τὸ) pilire.
**λιμάρω v. a pili.
λιμεναποθήκη (ἡ) doc.
λιμεναρχεῖον (τὸ) căpităniа portului.
λιμενάρχης (ὁ) căpitan pe port.
λιμενικὸς, ἡ, ὸν adj. al portului.
λιμενίσκος (ὁ) port mic, iadă.
λιμενοβραχίων (ὁ) dig.
λιμενοφύλαξ (ὁ) gardian de port.
λιμὴν (ὁ) port, limân.
λιμνάζω v. a fi stătut, a clocì.
λιμναῖος, α, ον adj. lacustru.
λίμνασμα (τὸ) stătutul.
λιμναστικὸς, ἡ, ὸν adj. stătut, stătător.
λίμνη (ἡ) lac.
λιμνόβιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. şi λιμνοβίαιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lacustru.
λιμνοθάλασσα (ἡ) lagună.
λιμνώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. băltos.
*λιμοκοντόρος (ὁ) gomos.
λιμοκτονία (ἡ) flămânzire.
λιμοκτονῶ v. a flămânzì, a se înfometà.
λιμὸς (ὁ) foamete.
*λιμπίζομαι v. a poftì [o mâncare].
λιμώττω v. a flămânzì.
*λινάρι (τὸ) vez. λίνον.
*λιναρόσπορος (ὁ) sămânţă de in.
*λινοβάμβακος, η. ον adj. in în bumbac. || (τὸ) —ον subst. bazeà.
**λινογραφία (ἡ) linografie.
*λινομέταξος, η, ον adj. in cu mătase.
λίνον (τὸ) Bot. in.
λινὸς, ἡ, ὸν adj. de in. || (τὸ) —ὸν subst. linon.
λινοσκύβαλα (τὰ) paceşă.
λινόσπορος (ὁ) vez. λιναρόσπορος.
λινοστολὴ (ἡ) rufărie, albituri.
*λινότοπος (ὁ) inişte.
**λινοτυπία (ἡ) linotipie.
**λινοτυπικὴ (ἡ) [μηχανὴ] linotip.
λιπαίνω v. a îngrăşà, a unge.
λίπανσις (ἡ) îngrăşare, ungere.
λιπαντὴς îngrăşător, ungător.
λιπαντικὸς, ἡ, ὸν adj. îngrăşător, de îngrăşăminte.
λιπαρὸς, ὰ, ὸν adj. untos, unsuros.
λιπαρότης (ἡ) unsuroşie.
λίπασμα (τὸ) îngrăşământ.
λιποβαρὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. ceia-ce are lipsă la cântar.
λιποθυμία (ἡ) leşin.
λίπος (τὸ) grăsime, untură, — χοίρειον slănină.
λιπόσαρκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. uscăcios.

λιποτάκτης (ό) dezertor vez. λειποτάκτης.
λιπώδης (ό, ἡ) —ες (τὸ) adj. unsuros.
*λίρα (ἡ) liră.
λισγάρι (τὸ) vez. λίσγος.
λισγαρίζω v. a săpà.
λίσγος (ό) grapă-periță, — ξύλινος sclivisitoare. [răzuș.
λιταί (αἱ) Bis. miron.
λιτανεία (ἡ) Bis. procesiune, litanie.
λιτανεύω v. Bis. a face procesiune.
λιτοδίαιτος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. și
λιτός, ἡ, ὸν adj. frugal, cumpătat. || —ῶς adv.
λιτότης (ἡ) cumpătare.
**λίτρα (ἡ) litră.
**λίτρον (τὸ) litru.
λιχανός (ό) index.
*λιχνεύομαι v. și
*λιχουδεύομαι v. a fi pofticios.
*λιχούδης (ό) pofticios.
λίψ (ὁ) austru, săràcilă.
λοβίδιον (τὸ) Anat. lobulă.
λοβός (ό) pojghiță | Anat. lob.
λοβώδης (ό, ἡ) — ες (τὸ) adj. lobulos.
λογάδην adv. prin alegere, pe alese.
*λογαριάζω v. a calculà, a socoti | a gândì.
*λογαριασμός (ό) socoteală, cont | seamă, αὐτὸ εἶναι ἰδικός μου — asta e treaba mea.
*λογαριαστής (ό) calculator.
λογαριθμικός, ἡ, ὸν adj. logaritmic.
λογάριθμος (ό) logaritm.
λογάς (ό) om de elită, om ales.
*λογᾶς (ό) vorbăreț.
*λόγγος (ό) pădure.
λογεῖον (τὸ) bară.
*λογῆς adv. fel, κάθε — ἄνθρωποι oameni de tot felul.
*λογιάζω v. vez. λογίζομαι.
λογίδριον (τὸ) alocuțiune, cuvântare scurtă.
λογίζομαι v. a gândi, a socoti, a calculà. || —ομαι pas. a fi socotit, crezut.
λογικεύομαι v. a raționà.
λογικός, ἡ, ὸν adj. rațional, logic. || ἡ —ἡ subst. Fil. logică. || (τὸ) —ὸν subst. rațiune, judecată, minte. || —ῶς adv.
λογικότης (ἡ) rațiune.
*λόγιον (τὸ) cuvânt, vorbă, dicton, ἀδίκως χάνεις τὰ —α σου perzi timpul tău de geaba.
λόγιος, α, ον adj. învățat, instruit.
λογιότης (ἡ) învățătură.
λογισμός (ὁ) gând.
λογιστήριον (τὸ) biurou de contabilitate, γενικόν — curtea de conturi.
λογιστής (ό) contabil.
λογιστικός ἡ, ὸν adj. Com. al contabilității. || ἡ —ἡ subst. contabilitate.
*λογιῶν adv. fel, felurite, — τῶν — πουλιὰ tot felul de păsări.
λογιώτατος (ό) foarte instruit | scolastic, pedant.
*λογκόφι (τὸ) ceatlău.
λογογραφικός, ἡ, ὸν adj. logografic, prozaic. || —ῶς adv.
λογογράφος (ό) prozaist, prozator.
λογογραφῶ v. a scrie în proză.
λογόγριφος (ό) rebus, șaradă.
λογογριφῶ v. a cimili.
*λογοδιάφροια (ἡ) flecăreală.
λογοδοσία (ἡ) dare de seamă.
λογοδοτῶ v. a da seama, socoteală.
λογοθετεία (ἡ) logofeție.
λογοθέτης (ό) logofăt.
λογοκλοπία (ἡ) plagiat.
λογοκλόπος (ό) plagiator.
λογοκλοπῶ v. a plagià.
λογοκοπία (ἡ) verbiaj, flecăreală.
λογοκρίνω v. a censurà.
λογοκρισία (ἡ) censură.
λογοκρίτης (ό) censor.
λογομαχία (ἡ) ceartă cu vorbe.
λογομαχῶ v. a (se) certà cu vorbe.
λογοπαίγνιον (τὸ) calambur.
λογοπαίκτης (ό) calamburist.
λογοπαικτῶ v. a face calambururi.
λογοποιός (ό) prozator.
λόγος (ό) cuvânt, vorbă | discurs, cuvântare | proverb, ἄξιον —ου important, ἀπὸ —ου εἰς —ον dintr' una într' alta, νὰ γίνεται — vorbă să fie, γίνεται πολὺς — se face mare vâlvă, ἔχω —ους σπουδαίους am motive serioase, δὲν ἀκούει —ους nu ascultă de sfaturi, κατ' ἀντίστροφον —ον în raport invers, —ῳ ὑγείας din cauză de sănătate | τὰ μέρη τοῦ —ου Gram. părțile cuvântului.
λογοτέχνης (ό) literat. [

λογοτεχνία (ἡ) literatură.
λογοτεχνικός, ἡ, ὸν adj. literar.
λογοτριβή (ἡ) vez. λογομαχία.
λογοτριβῶ v. vez. λογομαχῶ.
λογύδριον (τὸ) mică cuvântare.
λόγχη (ἡ) suliță, lănce.
λογχίζω v. a sulița.
λογχισμός (ὁ) sulițare.
λογχιστής (ὁ) sulițaș.
λογχοειδής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. lanceolat, în formă de suliță.
λογχοφόρος (ὁ) sulițaș, lăncier.
λοιδορία (ἡ) ofensă, batjocură.
λοίδορος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ofensator, batjocoritor.
λοιδορῶ v. a ofensa, a batjocori.
λοιμικός, ἡ, ὸν adj. pestilențios.
λοιμοκαθαρτήριον (τὸ) lazaret, carantină.
λοιμός (ὁ) ciumă.
λοιμώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. pestilențios, infecțios, contagios.
λοιπὸν conj. dar, așà-dar, prin urmare.
λοιπός ἡ, ὸν adj. vez. ἐπίλοιπος, rămas, rest. || τὰ —ά subst. restul, καὶ τὰ —ά etc. || adv. τοῦ —οῦ d'aci în colo, de acum în colo.
λοίσθια (τὰ) în fr. πνέω τὰ — a fi în agonie.
**λουκουμᾶς (ὁ) locmà, gogoașă.
*λόξα (ἡ) bucată de stofă | toană.
λοξεύω v. a devià, a merge oblic.
*λοξοβλέπω v. a se uità chiorîș.
λοξοδρομία (ἡ) ocolire, ocoliș.
λοξοδρομῶ v. a ocoli, a oblicà.
λοξός, ἡ, ὸν adj. oblic, strâmb, pieziș. || —ῶς adv. de-a curmezișul, chioriș.
λοξότης (ἡ) oblicitate.
*λόξυγκας (ὁ) sughiț vez. λύγξ.
λοπὰς (ἡ) cupă, castron ! — ὁδοιπορικὴ covățeà, gamelă.
*λόρδα (ἡ) foame.
**λόρδος (ὁ) lord.
λοστὸς (ὁ) rangă.
**λοστρόμος (ὁ) Mar. nostrom.
*λουβί (τὸ) gușă.
**λουδοβίκειον (τὸ) napoleon, pol.
*λουκάνικον (τὸ) cartaboș, salam.
**λουκέτον (τὸ) lacăt.
**λουκοῦμι (τὸ) rahat.
**λουκουμοπώλης (ὁ) rahagiu.
**λουλάκι (τὸ) sineală.
**λουλᾶς (ὁ) turteà, luleà.
*λουλοῦδα (ἡ) femeie ușoară.
*λουλοῦδι (τὸ) floare.
*λουλουδόσπαρτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. semănat cu flori.
*λοῦρος (ὁ) prăjină.
*λούσιμον (τὸ) spălătură, baie.
*λουστικὸν (τὸ) platà pentru îmbăiere.
**λουστράρισμα (τὸ) lustruitul.
**λουστράρω v. a lustrui.
**λουστρίνι (τὸ) (gheată de) lac.
**λοῦστρον (τὸ) poleală.
**λοῦστρος (ὁ) lustragiu.
λουτὴρ (ὁ) putină, scăldătoare, cadă
**λοῦτος (ὁ) lut. [de baie.
*λουτράρης (ὁ) băiaș.
*λουτρικὸν (τὸ) și
λουτρὶς (ἡ) ștergar de baie.
λουτρὸν (τὸ) baie, — νεογνοῦ scaldă, αὐτοφυῆ —ὰ băi minerale.
*λουτροπουκάμισον (τὸ) cămașă de baie.
λουτρὼν (ὁ) baie.
*λουφάζω v. a tăceà, a stà nemișcat.
*λουφάρι (τὸ) Zool. lufar.
**λουφὲς (ὁ) soldă, plată.
λούω v. a spălà, a scăldà.
λοφιὰ (ἡ) vez. λοφίον.
λοφίδιον (τὸ) grind.
λοφίον (τὸ) moț, penaj, — λιθοποίκιλτον surguciu.
λοφίσκος (ὁ) muncel.
λοφιώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. cucuiat.
λοφοπέδιον (τὸ) obrejă.
λόφος (ὁ) deal, movilă, — ἐπιμήκης grădiște, κορυφὴ —ου colnic.
λοφοσειρὰ (ἡ) șiră de movile.
λοφώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. deluros.
λοφωτὸς, ἡ, ὸν adj. crestos, moțat.
λοχαγὸς (ὁ) Mil. căpitan.
λοχεία (ἡ) Obst. lăuzie.
λοχεύω v. a pândì.
λόχια (τὰ) Obst. lochii.
λοχίας (ὁ) sergent.
λόχμη (ἡ) desime, tufiș.
λόχος (ὁ) Mil. companie.
*λυβρὸς, ἡ, ὸν adj. slab, vition.
*λυγαριὰ (ἡ) Bot. mlajă.
*λυγίζω v. a încovoià, a recurbà.
*λύγισμα (τὸ) încovoiere.

*λυγιστὸς, ἡ, ὸν adj. încovoiat.
λυγμὸς (ὁ) plânset, suspin.
λύγος (ὁ) Bot. pâj.
λύγξ (ὁ) Med. sughiţ.
*λυθρίνι (τὸ) Zool. mergean.
λύθρον (τὸ) sânge amestecat cu praf.
λύκαινα (ἡ) Zool. lupoaică.
λυκάνθρωπος (ὁ) om-lup.
λυκαυγὲς (τὸ) auroră, zori de zi.
λύκειον (τὸ) liceu.
λυκιδεὺς (ὁ) Zool. puiu de lup.
λυκίσκος (ὁ) Bot. lupulină.
λυκοπέρσιον (τὸ) Bot. prohaviţă.
λυκοπόδιον (τὸ) Bot. brădişor, licopod.
λύκος (ὁ) Zool. lup | iavaşà | — ἐμπυρέως Mil: cocoş.
λυκοφιλία (ἡ) prietenie falşă.
λυκόφως (τὸ) crepuscul, amurg.
λυμαίνομαι v. a bântuì.
λυμεὼν (ὁ) bântuitor.
λύμη (ἡ) urdoare vez. λήμη.
λυμφατικὸς, ἡ, ὸν adj. Med. limfatic.
λύμφη (ἡ) limfă.
λύπη (ἡ) mâhnire, tristeţă, regret.
λυπηρὸς, ὰ, ὸν adj. mâhnicios, trist, întristător. || —ῶς adv.
*λυπητερὸς, ἡ, ὸν adj. milos vez. λυπηρός.
λυπῶ v. a mâhnì, a întristà. || — οῦμαι a se mâhnì, a regretà.
λύρα (ἡ) Muz. lirà.
*λυριάζω v. a slăbi.
λυρικὸς, ἡ, ὸν adj. liric. || —ῶς adv.
λυρισμὸς (ὁ) lirism.
λυσίκομος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu părul despletit.
λυσιμαχία (ἡ) Bot. bănuţei, duminiţă.
*λύσιμον (τὸ) deslegare | demontare.
λυσίπονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. alinător de dureri.
λύσις (ἡ) deslegare, soluţie, desnodământ | Med. lizis.
λυσιτελὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. folositor, util. || —ῶς adv. cu folos.
λύσσα (ἡ) turbare.
*λυσσάζω v. vez. λυσσῶ.
λυσσαλέος, α, ον adj. şi
*λυσσιάρικος η, ον adj. turbat.
λυσσιατρεῖον (τὸ) institut antirabic.
λυσσικὸς, ἡ, ὸν adj. rabic.
λυσσόδηκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. muşcat de câine turbat.
λυσσῶ v. a turbà.
λυσσώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. turbat. || —ῶς adv.
*λυτάρι (τὸ) lanţ de câine.
λυτὸς, ἡ, ὸν adj. deslegat.
λύτρα (τὰ) spenge, vâlceag.
λυτρῶ v. a răscumpărà.
λυτρὼν (ὁ) latrină.
λύτρωσις (ἡ) răscumpărare.
λυτρωτὴς (ὁ) liberator, ispăşitor.
λυχνάπτης (ὁ) fanaragiu, lampist.
λυχνάρι (τὸ) opaiţ vez. λύχνος.
λυχνία (ἡ) lampă.
λυχνικὸν (τὸ) Bis. mânecat.
λυχνὶς (ἡ) Bot. arsinic, bobornic.
λυχνίσκος (ὁ) lampion.
λυχνοποιὸς (ὁ) constructor de lămpi.
λυχνοπώλης (ὁ) lampagiu.
λύχνος (ὁ) lampă mică, lampion, περὶ —ων ἀφὰς pe înserate, ἀκοίμητος — Bis. prisnă.
λυχνοστάτης (ὁ) lampadar.
λύω v. a desnodà, a deslegà | a soluţionà | — τὴν συνεδρίαν, τὴν πολιορκίαν a ridicà şedinţa, asediul | a demontà [o maşinà].
*λυώνω v. a (se) topì.
*λυώσιμον (τὸ) topire.
λώβη (ἡ) Med. leprà.
*λωβιάζω v. a se îmbolnăvi de leprà.
*λωβιάρης (ὁ) —α (ἡ) lepros.
λωγάνιον (τὸ) Anat. gârbiţă, grebăn.
*λωλάδα (ἡ) nebunie.
*λωλαίνω v. a înnebuni pe cinevà. || —ομαι a înnebunì.
*λωλὸς, ἡ, ὸν adj. nebun.
λῶμα (τὸ) ciucure.
λωποδυσία (ἡ) pungăşie, potlogărie.
λωποδύτης (ὁ) pungaş, borfaş.
λωποδυτικὸς, ἡ, ὸν adj. pungăşesc.
λωποδυτῶ v. a pungăşi, a buzunări.
λωρίον (τὸ) cureà.
λωρὶς (ἡ) bandă, panglică, fâşie.
λῶρος (ὁ) cureà, ὀμφαλικὸς — Anat. cordon ombilical, (οἱ) —οι ἱπποσκευῆς hamuri.
λωτὸς (ὁ) Bot. treflă, lotus.
λωτοφάγος (ὁ) mâncător de lotus.

M

M, μ (mi), literă a alfabetului | μ' num. patru-zeci, ,μ patru zeci de mii | M. Μεγαλειότης Maiestate.
*μὰ adv. dar.
μαγάδιον (τὸ) Muz. căluş.
μάγαδις (ἡ) ţambal.
μαγαδιστὴς (ὁ) ţambalagiu.
**μαγαζὶ (τὸ) dughiană, prăvălie.
*μαγαρίζω v. a mânji cu căcat | a [spurcà.
*μαγαρισιὰ (ἡ) căcat.
*μαγάρισμα (τὸ) spurcare.
μαγγανεία (ἡ) farmec, solomonie.
μαγγανεύω v. a face farmece, a solomoni.
*μαγγανίζω v. a strânge, a mângălui.
μαγγάνιον (τὸ) Chim. manganez.
μαγγανιοῦχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. manganezic.
*μαγγανον (τὸ) presă, maşină de presat, — ἁμαξοπηγοῦ bedreag.
*μαγγανοπήγαδον (τὸ) puţ cu menghineà.
*μάγγανος (ὁ) menghineà | gherghef.
*μαγγώνω v. a strânge (cu menghi- [neà).
μαγδαλὶς (ἡ) găluşcă.
μαγεία (ἡ) bosconitură, vrăjitorie.
μαγειρεῖον (τὸ) bucătărie | birt.
μαγείρευμα (τὸ) gătitul (bucatelor).
μαγειρεύω v. a găti (bucate).
μαγειρικὸς, ἡ, ὸν adj. al bucătăriei, culinar. || (ἡ) —ἡ subst. gătitul.
μαγείρισσα (ἡ) bucătăreasă.
μάγειρος (ὁ) bucătar, birtaş.
*μάγευμα (τὸ) vrăjitorie.
μαγευτικὸς, ἡ, ὸν adj. vrăjitor, feeric. || —ῶς adv.
μαγεύω v. a vrăji, a fermecà, a în- [cântà.
*μάγια (τὰ) vrăjitorii, farmece.
*μαγιὰ (ἡ) chiag, drojdie, ferment.
*μαγιάτικος, η, ον adj. de Mai.
μαγικὸς, ἡ, ὸν adj. magic.
μαγὶς (ἡ) co[illegible]ată.
μάγισσα (ἡ) măeastră, vrăjitoare.
*μάγκα (ἡ) ştrengar.
*μαγκοῦρα (ἡ) bâtă, măciucă.
*μαγκουροφορία (ἡ) bătăuşie.
*μαγκουροφόρος (ὁ) bătăuş.
*μαγκούφης (ὁ) bleg.
μαγνησία (ἡ) Chim. magnezie.
μαγνήσιον (τὸ) Chim. magneziu.
μαγνήτης (ὁ) Fiz. magnetă.
μαγνητίζω v. a magnetizà.
μαγνητικὸς, ἡ, ὸν adj. magnetic.
μαγνητίσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. magnetizabil.
μαγνητισμὸς (ὁ) magnetism.
μαγνητιστὴς (ὁ) magnetizator.
μάγος (ὁ) vrăjitor | mag.
μάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. magic încântător.
*μαγουλήθρα (ἡ) fălcariţă.
*μαγουλίκα (ἡ) basmà.
*μάγουλον (τὸ) obraz.
*μαδέρι (τὸ) Mar. podină.
*μάδημα (τὸ) jumulitură.
*μαδῶ v. a jumuli.
μάζα (ἡ) pastă | massă.
*μαζάλη (ἡ) scrobeală.
*μαζαλίζω v. a scrobì.
**μαζέτα (ἡ) ignorant.
*μάζευμα (τὸ) adunare, înjghebare.
*μαζεύω v. a adunà.
*μαζῆ adv. împreună, cu.
μαζονόμος (ἡ) tavă de pâine.
μαθηματικὸς, ἡ, ὸν adj. matematic. || —ῶς adv. || (ὁ) —ὸς subst. matematician. || (τὰ) —ὰ subst. matematice.
μάθησις (ἡ) instrucţie, învăţătură, cunoştinţi.
μαθητεία (ἡ) studii | ucenicie.
μαθητεύω v. a fi elev, a studià | a ucenici. || (ὁ) —όμενος subst. ucenic.
μαθητὴς (ὁ) elev, şcolar | discipol | ucenic.
μαθητικὸς, ἡ, ὸν adj. al şcolarului, ἡ —ἡ νεολαία şcolărime.
μαθητιῶ v. a aveà dorinţă de studii.
μαθητολόγιον (τὸ) registru de prezenţă al elevilor.
μαθήτρια (ἡ) şcolăriţă, elevă | ucenică.
*μαθὸς (ὁ) cunoscător, ὁ παθὸς — Stan [păţitul.
μαῖα (ἡ) moaşă.
μαιανδρικὸς, ἡ, ὸν adj. meandric.
μαίανδρος (ὁ) meandru.
*μαϊδανὸς (ὁ) Bot. pătrunjel.

μαιἐνθεμον (τὸ) Bot. lăcrimiță.
μαιευτὴρ (ὁ) mamoș.
μαιευτήριον (τὸ) maternitate.
μαιευτικὸς, ἡ, ὸν adj. obstetric. || ἡ —ἡ subst. obstetrică, moșitul.
μαιεύω v. a moși.
**μαϊμοῦ (ἡ) maimuță.
μαινὰς (ἡ) bacantă.
μαινὶς (ἡ) Zool. scrumbie.
μαίνομαι v. a înnebuni.
Μάϊος (ὁ) Mai.
μαιουργία (ἡ) moșitul.
μαιουργῶ v. a moși.
**μακαρᾶς (ὁ) macarà | mosor.
*μακάρι! interj. dee D-zeu, fie-chiar, — νὰ ἦναι ἔτσι ar fi bine să fie așà.
*μακαριὰ (ἡ) praznic.
μακαρίζω v. a fericì pe cinevà.
μακάριος, α, ον adj. fericit. || —ως adv. || ὁ —ώτατος superl. prea Sfânt (p. prelați).
μακαριότης (ἡ) fericire | Bis. Sfinția.
μακαρισμὸς (ὁ) beatitudine. || Bis. οἱ —οἱ subst. blagocesteniile.
μακαρίτης (ὁ) —ις (ἡ) răposat, de-
**μακαρόνια (τὰ) macaroane. [funct.
**μακαρονίζω v. Lit. a scrie cu emfază.
**μακαρονοποιεῖον (τὸ) fabrică de macaroane.
**μακαρονοποιὸς (ὁ) fabricant de macaroane.
*μακεδονῆσι (τὸ) Bot. pătrunjel.
μακεδονικὸς, ἡ, ὸν adj. macedonean.
Μακεδὼν (ὁ) Macedonean.
μακραίων (ὁ) ani mulți.
μακρὰν adv. departe.
μακρηγορία (ἡ) vorbă lungă.
μακρηγορῶ v. a lungì (vorba).
*μακρινάρι (τό) construcție zidită în lung | galerie, coridor.
μακρόβιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu viață lungă.
μακροβιότης (ἡ) longevitate.
*μακροβοῦτι (τὸ) scufundare lungă.
*μακρόγουνα (ἡ) șubă.
μακροζωία (ἡ) vez. μακροβιότης.
μακροημερεύω v. a înzili.
μακρόθεν adv. de departe.
μακροθυμία (ἡ) îndelungă răbdare.
μακρόθυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îndelung răbdător. || —ως adv.
μακροθυμῶ v. a răbdà îndelung.
μακροκατάληκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Gram. cu silabă terminală lungă.
μακρόκερως (ὁ, ἡ) —ων (τὸ) adj. cu coarne lungi.
μακρόκωλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu membre lungi.
*μακρολαίμης (ὁ) gâtos.
μακρολογία (ἡ) vorbă lungă.
μακρολόγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu vorbă lungă.
μακρολογῶ v. a lungì (vorba).
μακρόμαλλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lățos, pletos.
μακρόουλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. țurcan.
μακρόουρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu coadă lungă, codaciu.
μακρόποδα (τὰ) Zool. macropode.
*μακροπροσκυνῶ v. a se temeni.
μακροπρόσωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu fața lungă.
μακροπώγων (ὁ) cu barbă lungă.
μακρὸς, ὰ, ὸν adj. lung, îndelung. || adv. πρὸ —οῦ de mult, διὰ —ῶν deșirat.
μακροσκελὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. cu picioare lungi.
μακρότερον adv. mai departe.
μακρότης (ἡ) lungime.
*μακρουλὸς ἡ, ὸν adj. cam lung.
μακρόχειρ (ὁ, ἡ) cu mâini lungi.
μακροχρόνιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. îndelung, cu viață lungă.
μακρόωτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ure-
*μακρυνάρι (τὸ) vez. μακρινάρι. [chiat.
*μακρύνω v. a lungi, a prelungi.
*μακρὺς, ὐὰ, ὺ adj. lung vez. μακρὸς, ὁ ἕνας τὸ —ύ του καὶ ὁ ἄλλος τὸ κοντό του fie-care cu vorbele lui.
μάκτρον (τὸ) ștergătoare.
μάλα adv. (foarte) mult.
*μαλάζω v. a terciul, a malaxà.
*μάλαθρον (τὸ) Bot. mărar.
*μαλάκα (ἡ) ramolisment cerebral.
*μαλακία (ἡ) masturbație | moliciune.
*μαλακίζομαι v. a se masturbà.
μαλάκιον (τὸ) molusc.
μαλακόδερμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. malacoderm.
μαλακὸς, ἡ, ὸν adj. moale.

μαλακόστρακον (τὸ) Zool. crustaceu.
μαλακότης (ἡ) moliciune.
μαλακτικός, ἡ, ὸν adj. emolient.
μαλάκτης (ὁ) masor, trăgător.
μαλάκυνσις (ἡ) ramolisment.
μαλακύνω v. a muià, a face moale. || —ομαι a se flecuì, a se muià.
*μάλαμμα (τὸ) aur vez. χρυσός.
μάλαξις (ἡ) masaj, tras.
μαλάσσω v. a masà, a trage, a malaxà.
**μαλαφράντζα (ἡ) sfrenție, sifilis.
μαλάχη (ἡ) Bot. nalbă.
μαλαχίτης (ὁ) Min. malahită.
μαλαχοειδῆ (τὰ) Bot. malvacee.
*μαλαχτάρι (τὸ) ojoc.
*μαλαχταριὰ (ἡ) vălătuc.
*μαλαχταριάζω v. a vălătucì.
μάλη (ἡ) subțioară. || ὑπὸ —ης adv.
μαλθακὸς, ἡ, ὸν adj. molatec | afemeiat. || —ῶς adv.
μαλθακότης (ἡ) moliciune | afemeiere.
μάλις (ἡ) Med. răpciugă, morvă.
μάλιστα adv. da, mai ales | chiar.
μαλιώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. răpciugos.
*μαλλιαρὸς, ἡ, ὸν adj. păros, pletos. || ὁ —ὸς subst. autor poporanist.
*μάλλινος, η, ον adj. de lână.
*μαλλὶ (τὸ) lână. || τὰ —ά subst. păr, μακρυὰ — κοντὴ γνῶσι poale lungi minte scurtă, πιάσθηκαν ἀπὸ τὰ — s'au certat foc.
*μαλλοβάμβακος, η, ον adj. lână în bumbac. || τὸ —ον subst. șaiu.
*μαλλοκέφαλα (τά) părul din cap, χρεωστεῖ τὰ —του e dator vândut.
*μαλλομέταξος, η, ον adj. lână în mătase. || (τὸ) —ον subst. melez.
μᾶλλον adv. mai mult, mai bine, în plus, mai, κατὰ τὸ — καὶ ἧττον mai mult sau mai puțin.
μαλλὸς (ὁ) lână.
*μαλλοσκέπασμα (τὸ) velință.
*μαλοκοπῶ v. a se certà cu îndârjire.
*μάλωμα (τὸ) ceartă.
*μαλώνω v. a (se) certà.
**μαμαλίγκα (ἡ) mămăligă.
μαμμάκουθος (ὁ) bleg, netod.
μάμμη (ἡ) bunică.
*μαμμὴ (ἡ) moașă vez. μαῖα.
*μαμμικὴ (ἡ) moșitul.
μαμμόθρεπτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. alintat.
*μάμμος (ὁ) Obst. mamoș.
*μαμμοῦδι (τὸ) gândac.
*μανάβης (ὁ) zarzavagiu.
*μανάβικον (τὸ) zarzavagerie.
*μανάρι (τὸ) vită îngrășată.
*μανδαλάκι (τὸ) [ἀσπροφρούχων] sclimpuș.
*μάνδαλος (ὁ) clampă, zăvor.
*μανδάλωμα (τὸ) încuiere, zăvorire.
*μανδαλώνω v. a încuià, a zăvorì.
*μανδαλωτος, ἡ, ὸν adj. zăvorit.
**μανδαρινέα (ἡ) Bot. mandarin.
**μανδαρίνιον Bot. (τὸ) mandarină.
**μανδαρῖνος (ὁ) mandarin.
**μανδήλιον (τὸ) batistă.
**μανδηλοσακκοῦλα (ἡ) toșcă.
**μανδολᾶτον (τὸ) nugà.
**μανδολῖνον (τὸ) mandolină.
*μάνδρα (ἡ) strungă, târlă.
μανδραγόρας (ὁ) Bot. mătrăgună.
*μανδρίζω v. a țincuì.
*μανδρόσκυλος (ὁ) dulău vez. μολοσσός.
*μανδρώνω v. a îngrădì.
μανδύας (ὁ) mantà, mantie.
μανθάνω v. a învățà | a aflà, a prinde de veste | a auzì, a se informà | a se obișnuì, a se învățà.
*μάνι adv. repede.
μανία (ἡ) nebunie | manie, furie | *năbădaie, pandalii.
μανιακὸς, ἡ, ὸν adj. maniac.
**μανίκι (τὸ) mânecă.
**μανιοκάλευρον (τὸ) tapiocă.
*μανιτάρι (τὸ) mănătârcă.
μανιώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. furios, mânios. || —ῶς adv.
*μάννα (ἡ) mamă.
μάννα (ἡ) Farm. manà.
*μαννοῦλα (ἡ) măicuță.
**μανόμετρον (τὸ) manometru.
**μανουάλιον (τὸ) Bis. lumânărar.
μαντεία (ἡ) ghicire ghicit.
**μαντᾶτα (τὰ) noutăți, vești.
μαντεῖον (τὸ) oracol.
μαντεύσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de ghicit.
μαντευτικὸς, ἡ, ὸν adj. ghicitor, divinatoriu.
μαντεύω v. a ghicì.
**μαντζουράνα (ἡ) Bot. maghiran.

μαντικός, ή, όν adj. fatidic vez. μαντευτικός. || ἡ —ή subst. ghicitorie, divinaţiune.
μάντις (ὁ) ghicitor, divinator.
*μαξιλάρα (ἡ) pernă mare, lungă.
**μαξιλάρι (τὸ) pernă, — ξόνος perinoc.
**μαξιλαροθήκη (ἡ) faţă de pernă.
**μαξιλάρωμα (τὸ) aruncare de perne pe scenă (p. dezaprobare).
**μαξιλαρώνω v. a aruncă perne pe scenă (p. dezaprobare).
*μάραγκος (ὁ) tâmplar.
*μάραγνα (ἡ) năpârcă.
**μαράζι (τὸ) suferinţă, păs, maraz.
**μαραζιάζω v. a se ofili, a lâncezi.
μάραθρον (τὸ) Bot. mărar.
μαραίνω v. a uscà, a vesteji, a ofili. || —ομαι a se vesteji.
μαρασμός (ὁ) lâncezeală, marasm.
μαρασμώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. veşted, lânced.
**μαργαρίτα (ἡ) Bot. margaritä.
μαργαρίτης (ὁ) mărgăritar, perlă.
μαργαριτοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. perlifer.
μάργαρον (τὸ) sidef.
μαργαρώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. sidefiu.
**μαργελώνω v. a tivi.
*μαργιὰ (ἡ) oaie stearpă.
*μαργιολιὰ (ἡ) răutate.
*μαργιόλος (ὁ) —α (ἡ) marghiol.
*μάργωμα (τὸ) amorţire.
*μαργώνω v. a amorţi.
*μαρίδα (ἡ) plevuşcă.
**μαρινᾶτον (τὸ) marinată.
**μαρίτσα (ἡ) Zool. mariuţă.
**μαρκάσι (τὸ) Min. talc.
**μαρκήσιος, α, (ὁ, ἡ) marchiz.
**μάρκον (τὸ) marcă.
μαρμαίρω v. a scânteià, a sclipi.
*μαρμάρα (ἡ) stearpă.
*μαρμαρᾶς (ὁ) marmorar.
μαρμάρινος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. de marmoră.
μαρμαρογλυφεῖον (τὸ) marmurărie.
μαρμαρογλύφος (ὁ) vez. μαρμαρᾶς.
μαρμαροκονία (ἡ) stuc.
μαρμαρόκονις (ἡ) praf de marmoră.
μαρμαροκονιῶ v. a stucà.
μαρμαροκόσμημα (τὸ) stucatură.
μαρμαρόκτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. zidit cu marmoră.
μάρμαρον (τὸ) marmoră.
μαρμαρόστρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pavat, aşternut cu marmoră.
μαρμαρυγὴ (ἡ) sclipire.
μαρμαρύγιον (τὸ) Min. mică.
μαρμαρυγιώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. micaceu.
μαρμαρώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. marmoreu.
*μαρμαρώνω v. a schimbà în marmoră | a încremenì.
μαρμαρωρυχεῖον (τὸ) carieră de marmoră.
**μαρμελάδα (ἡ) marmeladă.
**μαροκινὸν (τὸ) marochin.
*μαρούλι (τὸ) Bot. marulă.
μαρσίπιον (τὸ) ciochină.
μάρσιπος (ὁ) geamantan.
*μαρτιάτικος, η, ον adj. al lunei Martie. || —ον (τὸ) subst. mărţişor.
Μάρτιος (ὁ) Martie.
μαρτυρία (ἡ) mărturie.
*μαρτυριακὸν (τὸ) mărturie (de botez).
μαρτυρικός, ή, όν adj. al martirului, mucenicesc. || Jur. testimonial. || —ῶς adv.
μαρτύριον (τὸ) mucenicie, martiriu | probă, document.
μαρτυρολόγιον (τὸ) martirolog.
μαρτυρῶ v. a mărturisì, a depune | Bis. a mucenicì | a probà, a documentà.
μάρτυς (ὁ) Bis. martir, mucenic | Jur. martor. || ἡ—υς Bis. mironosiţă.
μαρύδη (ἡ) Bot. cătuşă.
*μᾶς pron. pe noi vez. ἐγώ.
μάσησις (ἡ) masticaţie.
μασητὴρ (ὁ) Anat. măseà, molar.
*μασιὰ (ἡ) cleşte de foc.
**μασκαρᾶς (ὁ) mascat, bufon, mascarà.
**μασκαρεύω v. a ridiculizà, a face de râs.
**μασκαρώνομαι v. a se mascà, a se deghizà.
*μασουλίζω v. a morfăi, a mozoli.
*μασούλισμα (τὸ) morfăialä.
**μασοῦρι (τὸ) mosor.
**μασσαλιώτης (ὁ) —ις (ἡ) -marsiliez. || —ις (ἡ) Muz. Marsilieza.

*μαστάρα (ἡ) cep.
**μαστέλλο (τὸ) ciubăr.
μαστίγιον (τὸ) biciușcă.
μαστιγῶ v. a biciui | a flagelà.
μαστίγωσις (ἡ) biciuire | flagelație.
μαστίζω v. a biciui | a devastà.
μάστιξ (ἡ) biciu.
μαστίχη (ἡ) mastică, — κολλητικὴ sacâz.
μαστιχοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. producător de mastică.
μαστόδους (ὁ) mastodont.
μαστοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de țâță, mastoid.
**μαστορεύω v. a meșterì, a meșteșugì, a aranjà, a drege.
**μάστορης (ὁ) | maestru | zidar | stăpân, patron | om meșter.
**μαστοριὰ (ἡ) meșteșugire, dibăcie, [dres.
μαστὸς (ὁ) țâță, mamelă.
μαστοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. mamifer.
**μαστραπᾶς (ὁ) cană de apă (de metal).
μαστρωπεία (ἡ) motrie, codoșie.
μαστρωπεύω v. a motrì.
μαστρωπὸς (ὁ) motru, codoș | ἡ —ὸς codoșcă.
μασχάλη (ἡ) subsuoară vez. μάλη.
μασχαλιστὴρ (ὁ) Harn. grebănar.
μασῶ v. a mestecà, — μαστίχην a clefetì.
ματαιοδοξία (ἡ) vez. ματαιοφροσύνη.
ματαιολογία (ἡ) vorbă fără rost.
ματαιολόγος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cel ce vorbește fără rost.
ματαιολογῶ v. a vorbì fără rost.
ματαιοπονία (ἡ) muncă fără rost, arguție.
ματαιόπονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. muncitor fără rost.
ματαιοπονῶ v. a muncì fără rost.
μάταιος, α, ον adj. deșert, gol, zadarnic, inutil. | —ως, μάτην adv. în zadar.
ματαιοσχολία (ἡ) frivolitate, ocupație fără rost.
ματαιόσχολος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel ce se ocupă fără rost.
ματαιότης (ἡ) deșertăciune, zădărnicie.
ματαιοφρονῶ v. a se înfumurà. [cie.
ματαιοφροσύνη (ἡ) înfumurare, vanitate.
ματαιόφρων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. înfumurat, vanitos.
ματαιῶ v. a zădărnici.
ματαίωσις (ἡ) zădărnicire.
*μάτι (τὸ) ochiu, κάμνω τὰ γλυκὰ —α a se uità galeș, τὰ —α σου τέσσαρα fii cu ochii în patru, γιὰ τὰ μαῦρα —α de florile mărului, τὸν ἔχω στὸ -- îl păzesc, τὸν ἔπιασε — a fost deochiat, —α μου! dragul meu! ἔμεινε τό — του a râvnit, αὐγὰ —α
*ματιὰ (ἡ) privire. [(ouă) ochiuri.
*ματιάζω v. a deochià.
*μάτιασμα (τὸ) deochiu.
*ματογυάλι (τὸ) ochelar.
*ματόκλαδον (τὸ) și
*ματοτσίνορον (τὸ) geană.
*ματόφρυδον (τὸ) ochi și sprîncene.
*ματόφυλλον (τὸ) pleoapă.
**μάτσο (τὸ) legătură.
**ματσοῦκα (ἡ) măciucă vez. μαγ-
*μαυράδα (ἡ) negreală. [γοῦρα.
*μαυράδι (τὸ) pată neagră, — ματιοῦ pupilă.
*μαυρογένης (ὁ) cu barba neagră.
*μαυρειδερὸς, ἡ, ὸν adj. brunet, oacheș.
*μαυρίζω v. a înnegrì.
*μαυρίλα (ἡ) negreală, întuneric.
*μαύρισμα (τὸ) înnegrire.
*μαυροκοῦκι (τὸ) neghină.
**μαυρομάνικος, η, ον adj. cu mâner
μαυροπίναξ (ὁ) tablă neagră. [negru.
*μαυροποῦλι (τὸ) Zool. graur vez. ψάρ.
*μαῦρος, η, ον adj. negru, διὰ τά —α μάτια de florile mărului, μᾶς κάμνεις τὰ —α μάτια ne faci să te dorim.||(ὁ) —ος subst. Negru, Negritean.
*μαυροφόρας (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. îmbrăcat în negru, cel ce poartă doliu.
μαυροφορῶ v. a se îmbrăcà în negru, a purtà doliu.
μάχαιρα (ἡ) cuțit, — βαρελοποιοῦ cuțitoaie.
*μαχαιριὰ (ἡ) lovitură de cuțit.
*μαχαιρίδιον (τὸ) cuțitaș.
*μαχαιροβγάλτης (ὁ) bătăuș.

μαχαιρόξεστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. costorit.
*μαχαιροπέρουνον (τὸ) tacâm de masă.
μαχαιροποιεῖον (τὸ) cuţitărie.
μαχαιροποιὸς (ὁ) cuţitar.
μαχαιρώνω v. a înjunghià.
μάχη (ἡ) luptă, bătălie.
μαχητὴς (ὁ) luptător, combatant.
μάχιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. combativitate. [tiv.
μαχιμότης (ἡ) combativitate.
μάχομαι v. a se bate, a combate.
με pron. pe mine vez. ἐμέ.
*μετ prep. cu, împreună, prin, în, ἔρχομαι — τὰ πόδια a veni pe jos, — τὸ ἀμάξι în trăsură, κατορθώνω — τὰ χρήματα a reuşi prin mijloace băneşti, — ὅλα αὐτὰ cu toate astea, ἐργάζομαι — τὴν ἡμέραν a lucrà cu ziua, vez. μετά.
μεγαθήριον (τὸ) monstru.
μεγαθυμία (ἡ) mărinimie.
μεγάθυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mărinimos. || —ως adv.
μέγαιρα (ἡ) sgripţoroaică, strigoaică.
μεγαλαυχία (ἡ) lăudăroşie, trufie.
μεγάλαυχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. lăudăros.
μεγαλαυχῶ v. a se lăudà, a se trufì.
μεγαλεῖον (τὸ) mărire, mărime.
μεγαλειότατος (ὁ) majestatea sa, —ε!
μεγαλειότης (ἡ) majestate. [sire!
*μεγαλείτερος, α, ον comp. mai mare.
μεγαλέμπορος (ὁ) mare negustor.
μεγαλεπίβολος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. întreprinzător, cu vederi mari
μεγαληγορία (ἡ) lăudăroşie.
μεγαλιθικὸς, ἡ, ὸν adj. megalitic.
μεγάλιθος (ὁ) megalit.
*μεγαλοεβδόμαδον (τὸ) săptămâna patimilor.
μεγαλοδύναμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. a tot puternic.
μεγαλοδωρία (ἡ) dărnicie.
μεγαλόδωρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. darnic.
*μεγαλοϊδεάτης (ὁ) cu idei mari. [nic.
*μεγαλόκαρδος, η, ον adj. mărinimos.
μεγαλοκτηματίας (ὁ) mare proprietar.
μεγαλομανὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. grandoman, înfumurat.
μεγαλομανία (ἡ) grandomanie.
μεγαλομάρτυς (ὁ) mare mucenic.
μεγαλόνησος (ἡ) mare insulă.
μεγαλόνους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. genial.
*μεγαλοπιάνομαι v. a-şi da aere.
μεγαλοποίησις (ἡ) exagerare.
μεγαλοποιῶ v. a exagerà.
μεγαλόπολις (ἡ) oraş mare.
μεγαλοπραγμονῶ v. a se ocupà cu lucruri mari.
μεγαλοπραγμοσύνη (ἡ) întreprindere de lucruri mari.
μεγαλοπράγμων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. întreprinzător de lucruri mari.
μεγαλοπρέπεια (ἡ) prestanţă, măreţie.
μεγαλοπρεπὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. măreţ, majestuos.
μεγαλορρημονῶ v. a se lăudà.
μεγαλορρημοσύνη (ἡ) lăudăroşie.
μεγαλορρήμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lăudăros.
μεγαλόρρυγχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. botos.
*μεγάλος, η, ον adj. vez. μέγας.
*μεγαλοσιᾶνος (ὁ) --α (ἡ) baroşan.
μεγαλοσπληνία (ἡ) Med. rast, megalosplenie.
μεγαλόσταυρος (ὁ) mare cruce.
μεγαλόσχημος (ὁ) răsărit, înalt.
μεγαλόσωμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. corpolent.
μεγαλούργημα (τὸ) faptă mare.
μεγαλουργὸς (ὁ, ἡ) — ὸν (τὸ) adj. cel ce face fapte mari.
μεγαλουργῶ v. a face fapte mari.
*μεγαλούτσικος, η, ον adj. mărişor.
μεγαλόφθαλμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ochios, cu ochi mari.
μεγαλοφρονῶ v. a se trufì.
μεγαλοφροσύνη (ἡ) trufăşie.
μεγαλόφρων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. trufaş. || —όνως adv.
μεγαλοφυὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. genial. || —ῶς adv.
μεγαλοφυΐα (ἡ) geniu.
μεγαλόφωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu voce tare. || —ως adv.
μεγαλοψυχία (ἡ) mărinimie.
μεγαλόψυχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mărinimos. || —ως adv.
μεγαλύνω v. a mări, a preamărì.
μεγαλώνυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. renumit, vestit.

*μεγαλώνω v. a mări, a exagerà | a creşte, a se face mare (în vârstă).
*μεγαλωσύνη (ἡ) măreţie.
μέγαρον (τὸ) palat, casă mare.
μέγας, ἀλη, α adj. mare. || —άλως adv. foarte mult, vez. λίαν.
μεγάτιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte onorabil.
*μέγγλαρος (ὁ) vlăjgan, lungan.
μέγεθος (τὸ) mărime | volum.
μεγέθυνσις (ἡ) mărire.
μεγεθυντικὸς, ἡ, ὸν adj. măritor.
μεγεθῦνω v. a mări.
μέγιστα [τὰ] adv. foarte mult.
μεγιστὰν (ὁ) demnitar.
μέγιστος, η, ον adj. super. foarte mare, enorm.
μέδιμνος (ὁ) dimerlie, ferdelă.
*μεδοῦλι (τὸ) măduva oaselor.
μέδουσα (ἡ) meduză.
*μεθαυριανὸς, ἡ, ὸν adj. de poimâine.
μεθαύριον adv. poimâine.
μέθεξις (ἡ) participare.
μεθερμήνευσις (ἡ) interpretare.
μεθερμηνευτὴς (ὁ) interpret.
μεθερμηνεύω v. a interpretà.
μέθη (ἡ) beţie.
μεθημερινὸς, ἡ, ὸν adj. cel de toate zilele, vez. καθημερινός.
μεθίσταμαι v. a schimbà locul, a se transportà, a plecà.
μεθοδικὸς, ἡ, ὸν adj. metodic. || —ῶς adv.
μεθοδικότης (ἡ) metodă.
μεθοδισμὸς (ὁ) Teol. metodism.
μεθοδιστὴς (ὁ) Teol. metodist.
μέθοδος (ἡ) metodă.
*μεθοκόπημα (τὸ) beţie mare, îmbătare.
*μεθοκοπῶ v. a se îmbătà.
μεθοριακὸς, ἡ. ὸν adj. şi
μεθόριος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. al graniţei, limitrof. || ἡ —ος subst. graniţă.
μεθύλιον (τὸ) Chim. metil.
μεθύσκω v. a îmbătà.
μεθυσμένος, η, ον part. îmbătat.
μέθυσος (ὁ, ἡ) beţiv.
*μεθύστακας (ὁ) beţivan.
μεθυστικὸς, ἡ, ὸν adj. îmbătător.
μεθύω ψ. a se îmbătà.
*μεθῶ v. vez. μεθύω.
μειδίαμα (τὸ) surâs, zâmbet.
μειδιῶ v. a surâde, a zâmbi.
μείζων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. comp. mai mare.
μειλίχιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. blajin, afabil.
μειλιχιότης (ἡ) blândeţe.
μειοδοσία (ἡ) licitaţie.
μειοδότης (ὁ) ofertant, licitator.
μειοδοτῶ v. a licità.
μεῖον adv. mai puţin.
μειονέκτημα (τὸ) dezavantaj.
μειονεκτικὸς, ἡ, ὸν adj. dezavantajos.
μειονεκτῶ v. a fi dezavantajat, inferior.
μειονότης (ἡ) şi
μειονοψηφία (ἡ) minoritate.
μειονοψηφῶ v. a fi în minoritate.
μειρακιεύομαι v. a se purtà copilăreşte.
μειράκιον (τὸ) băieţandru, copilaş.
μεῖραξ (ὁ) adolescent, tânăr.
μειῶ v. a împuţinà, a reduce.
μείων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mai puţin.
μείωσις (ἡ) împuţinare, reducere.
μειωτικὸς, ἡ, ὸν adj. micşorător.
μελαγχολία (ἡ) duioşie, melancolie.
μελαγχολικὸς, ἡ, ὸν adj. duios, melancolic. || —ῶς adv.
μελαγχολῶ v. a se înduioşà.
μελάγχροια (ἡ) negreală (de piele) | oacheşie.
*μελαγχροινὸς, ἡ, ὸν adj. şi
μελάγχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. oacheş, smead, brun, negricios.
μελάγχρωσις (ἡ) pigment.
μελαγχρωτικὸς, ἡ, ὸν adj. pigmentat.
μελάμπυρον (τὸ) Bot. păduroniu.
*μελανάδα (ἡ) negrime.
μελανειμονῶ v. a se îmbrăcà în doliu.
μελανείμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îmbrăcat în negru, în doliu.
μελάνθιον (τὸ) Bot. boarze.
μελάνη (ἡ) cerneală, σινικὴ — tuş.
*μελανιάζω v. a se învineţi.
*μελάνιασμα (τὸ, învineţeală.
μελανοδοχεῖον (τὸ) călimară.
μελανόρρυγχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. bucălău.
*μελανὸς, ἡ, ὸν adj. negruliu.
μελανόστικτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. flomelanότης (ἡ) vez. μελανάδα.
*μελανοῦρι (τὸ) Zool. sepie.

μελανόφαιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. rânduniu.
μελανόφθαλμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. oacheș.
μελανόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. tuciuriu.
μελανῶ v. a mânji cu cerneală, a
μελάνωμα (τὸ) cernire, cernit. [cerni.
μελανωπός, ἡ, ὸν adj. negruliu.
μέλας, αινα, αν adj. negru, μαλλίον —αν lânã laie. || ἡ —αινα subst. Med. melenă.
*μελᾶτον (τὸ) ou moale.
*μελαφὸς, ἡ, ὸν adj. brunet.
μελεαγρὶς (ἡ) Zool. bibilică.
μελεάζω v. a lălâi.
μελεασμὸς (ὁ) lălâitură.
μέλει v. impers. a-i păsà, a-l intemελέτη (ἡ) studiu. [resà.
μελετηρὸς, ὰ, ὸν adj. studios.
μελετητήριον (τὸ) cabinet de studiu.
μελετητὴς (ὁ) meditator.
μελετῶ v. a studià | a da meditații.
μέλημα (τὸ) grijă, păs.
μέλι (τὸ) miere, — καθαρὸν răvac.
μελία (ἡ) Bot. frasin.
*μελίγγι (τὸ) tâmplă.
μελικηρὶς (ἡ) fagure.
μελίκρατον (τὸ) idromel, șerbet.
μελίλωτον (τὸ) Bot. sulcină.
μελίνη (ἡ) Bot. bursoacă.
μελινῖτις (ἡ) melinită.
μελίπηκτον (τὸ) pelteà.
μελίρρυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mieros.
μελισμὸς (ὁ) Muz. tril.
μέλισσα (ἡ) albină | Bot. mătăciune vez. μελισσόχορτον.
μελισσοκομία (ἡ) albinărit, apicultură.
μελισσοκόμος (ὁ) apicultor.
μελισσοτροφία (ἡ) vez. μελισσοκομία.
μελισσουργὸς (ὁ) apicultor | Zool. prigoare.
μελισσοφάγος (ὁ) Zool. pițigoiu.
μελισσόχορτον (τὸ) Bot. lămâiță.
μελισσὼν (ὁ) stupărie, prisacă.
μελισταγὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. vez. μελίρρυτος.
*μελιτζάνα (ἡ) Bot. pătlăgeà vânătă.
*μελιτζανῆς, ιὰ, ὶ adj. pătlăgeniu.
μελιτομάχαιρον (τὸ) custură.
μελιτοπώλης (ὁ) mierar.
μελιτώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. mieros.
μελίτωμα (τὸ) strighe, mană.
μελιὼν (ὁ) frăsinet.
μέλλον (τὸ) viitor.
μελλοντικὸς, ἡ, ὸν adj. al viitorului.
μελλοντικότης (ἡ) viitorime.
μελλόνυμφος (ὁ, ἡ) logodit, viitor ginere.
μέλλω v. a fi pe punctul, a se gândì, a-și propune, a aveà în gând, — νὰ γράψω voiu scrie, —ει γενέσθαι ce urmează a fi.
μέλλων, ουσα, ον part. viitor. || Gram. ὁ —ων subst. viitorul.
μελόδραμα (τὸ) operă, melodramă.
μελοδραματικὸς, ἡ, ὸν adj. melodramatic, de operă. || —ὡς adv.
μελοδραματοποιὸς (ὁ) compozitor de
μελόη (ἡ) Bot. mamornic. [opere.
μελοποίησις (ἡ) Muz. compoziție.
μελοποιὸς (ὁ) compozitor.
μελοποιῶ v. a compune.
μέλος (τὸ) membru | Muz. compoziție, cântec, melodie.
μέλπω v. a cântà.
**μελτέμι (τὸ) vânt etezian.
μελωδία (ἡ) melodie.
μελωδικὸς, ἡ, ὸν adj. melodic. || —ῶς
μελωδικότης (ἡ) melodie. [adv.
μελωδὸς (ὁ) cântăreț.
μελῳδῶ v. a cântà.
μεμακρυσμένος, η, ον part. îndepărtat.
μεμβράνα (ἡ) membrană, — ἐκ νύστεως țiplă | pergament.
μεμβρανώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. membranos, pergamentos.
μεμετρημένος, η, ον part. tacticos.
μεμονωμένος, η, ον part. izolat.
μεμπτέος, α, ον adj. de reproșat, de blamat, de dojenit.
μέμφομαι v. a reproșà, a dojenì.
μεμψιμοιρία (ἡ) cârteală, tânguire.
μεμψίμοιρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cârtitor.
μεμψιμοιρῶ v. a cârtì, a se tânguì.
μὲν conj. ὁ — καὶ ὁ δὲ unul și altul, δὲν ὁμιλῶ —, γράφω ὅμως nu vorbesc dar scriu.
**μενεξεδένιος, α, ον adj. de vioreà.
*μενεξὲς (ὁ) Bot. vioreà.
μένος (τὸ) ardoare, înfocare, zel,

πνέω τὰ —εα a fi foc contra cuivà.
**μέντα (ἡ) Bot. izmă.
μένω v. a rămâneà, a stà, a aveà domiciliu, τί μᾶς —ει νὰ πράξωμεν; ce ne mai rămâne să facem? — εἰς τὸν δρόμον a rămâne pe drumuri, αὐτὸ μᾶς ἔμεινε asta ne lipseà.
μεραρχία (ἡ) Mil. divizie.
μέραρχος (ὁ) comandant de divizie.
**μερεμέτι (τὸ) meremet, reparaţie.
*μεριὰ (ἡ) vez. μέρος
μερίδιον (τὸ) parte, cotitate, porţie.
μεριδιοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. părtaş.
μερίζω v. a împărţi.
μερίκευσις (ἡ) specificare.
μεριμνεύω v. a specificà.
μερικός, ἡ, ὸν adj. parţial. || —οί pron. câţiva, εἰς —ὰς περιστάσεις în unele circumstanţe, θὰ στοιχίσῃ —ὰ χρήματα va costà cevà bani. || —ῶς adv.
μερικότης (ἡ) particularitate.
μέριμνα (ἡ) grijă.
μεριμνῶ v. a se îngriji.
μερίς (ἡ) parte, porţiune | vez. παροψίς | partid.
μέρισμα (τὸ) împărţeală | dividend.
μερισμός (ὁ) repartiţie, distribuţie.
μεριστικός, ἡ, ὸν adj. partitiv.
*μεροκάματον (τὸ) munca unei zile.
μεροληπτικός, ἡ, ὸν adj. parţial, părtinitor.
μεροληπτῶ v. a fi parţial, a părtini.
μεροληψία (ἡ) parţialitate, părtinire.
μέρος (τὸ) parte, patrie, ἀπὸ ποῖον — εἶσθε; de unde sunteţi? δέχθῆτε τοῦτο τὸ δῶρον ἐκ —ους μου primiţi acest cadou din partea mea | Gram. τά —η τοῦ λόγου părţile cuvântului | [la teatru] rol.
μέροψ (ὁ) Zool. pitigoiu.
**μερσίνι (τὸ) morun, nisetru.
**μερτζάνι (τὸ) coral.
*μερτικὸν (τὸ) mertic ver. μερίδιον.
*μερώνω v. a îmblânzì vez. ἡμερῶ.
*μέσα adv. înăuntru, εἶπα — μου miam zis (în mine), ἔχει τὸν διάβολον — tou e dat dracului, τὸν ἔχωσαν — l-au băgat la răcoare, τὸν ἔβαλε — l-a păcălit, δὲν ξέρω τί ἔχει — του nu ştiu ce gânduri are, ἐμπῆκες —; ai înţeles? δὲν γνωρίζομεν τὰ παρὰ — nu ştim miezul afacerei.
μεσάζω v. a fi la mijloc, a interveni.
μεσάζων, ουσα ον part. mijlocitor, interpus.
μεσαῖος, α, ον adj. al mijlocului, din mijloc.
μεσαίων (ὁ) evul mediu.
μεσαιωνικός, ἡ, ὸν adj. medieval.
μεσαιωνοδίφης (ὁ) istoric al evului mediu.
μεσανάβαθρον (τὸ) podestru.
*μεσάνυκτα (τὰ) miezul nopţii, vez. μεσονύκτιον
*μεσάρι (τὸ) jumătate baniţă | vez. μεσότοιχον.
μεσεγγύησις (ἡ) sechestru.
μεσέγγυον (τὸ) poprire.
μεσεγγυοῦχος (ὁ, ἡ) sechestru.
μεσεγγυῶ v. a sechestrà.
μεσεμβολὴ (ἡ) [ἀρότρου] dreptar.
μεσεντέριον (τὸ) Anat. mesenter.
*μέση (ἡ) mijloc | talie | şale, ἐμβαίνω εἰς τὴν —ην a se interpune, ἐβγαίνω ἀπὸ τὴν —ην a dispare, ἀφίνω εἰς τὴν —ην a lăsà lucrurile baltă, ἐβγαίνω εἰς τὴν —ην a eşì la iveală, λεπτὴ — talie subţire, πόνος τῆς —ης lumbago, dureri de şale, εἰς τὴν —ην τοῦ χειμῶνος în toiul iernei, ἐβγάζω εἰς τὴν —ην a divulgà, ἐμβάζω εἰς τὴν —ην a pune la masa comună.
μεσῆλιξ (ὁ, ἡ) de vârstă mijlocie.
μεσημβρία (ἡ) amiazi, prânz | Geogr. miază-zi, sud.
μεσημβριάζω v. a face siestă, a se odihni după masă.
μεσημβριασμὸς (ὁ) siestă.
μεσημβρινός, ἡ, ὸν adj. de miază-zi, sudic | || ὁ —ὸς subst. Geogr. meridian.
*μεσημέρι (τὸ) vez. μεσημβρία.
*μεσημερινὸς ἡ, ὸν adj. de amiazi.
*μεσιανός, ἡ, ὸν adj. mijlocaş.
**Μεσίας (ὁ) Mesia.
**μεσίνι (τὸ) meşină, piele tăbăcită subţire.
μεσίστιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. la mijlocul catargului.
*μεσιτεία (ἡ) mediaţie | *misitie.
*μεσίτευσις (ἡ) mijlocire.

*μεσιτεύω v. a mijloci.
*μεσίτης (ὁ) mijlocitor, misit.
*μεσιτικός, ή, όν adj. mijlocitoresc. || τὰ —ά subst. drepturi de mijlocitor. || το —όν subst. biurou de
*μεσίτρια (ἡ) mijlocitoare. [mijlocitor.
μεσοβασιλεία (ἡ) interegn.
μεσοβασιλεύς (ὁ) interege.
μεσογάστριον (τὸ) Anat. mesogastru.
μεσόγειος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. interior. || τὰ —α subs. interiorul țării. || ἡ —ος (θάλασσα) Mediteranee.
μεσόδμη (ἡ) coamă, — στέγης țăpoiu, — δώματος paiantă, — οἰκίας oplean, — ἁλκήθρου scaun, splină.
μεσόζευγλον (τὸ) tegliciu.
*μεσόκοπος (ὁ) —η (ἡ) de vârstă mijlocie.
μεσοκύνιον (τὸ) chișiță.
μεσολάβησις (ἡ) mijlocire, intervenție.
μεσολαβῶ v. a mijloci, a interveni.
μεσονυκτικόν (τὸ) Bis. privegher.
μεσονύκτιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de miezul nopții. || τὸ—ον subst. miezul nopții.
μεσοπεντηκοστὴ (ἡ) mijlocul Rusaliilor.
μεσόπλευρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Anat. intercostal.
μεσοποτάμιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. mesopotamian, între râuri.
μέσος, η, ον adj. de mijloc, mijlociu, ὁ —ος ὅρος termenul mediu, ἡ —η ἐκπαίδευσις învățământul secundar, ἐν —ῳ τοῦ θέρους în toiul verei. || τὸ —ον subst. mijloc, prilej, τὸ — τοῦ μετώπου mir, διὰ —ου τῶν ἀγρῶν peste câmpuri | miez. || adv. via, —ον Κωνσταντσης via Constanța.
μεσοστάτης (ὁ) babalâc, măgar.
μεσόστεγον (τὸ) Mar. tambuchiu.
μεσοσώτριον (τὸ) cep.
μεσοτεσσαρακοστὴ (ἡ) miezi-părezi.
μεσότοιχον (τὸ) zid despărțitor.
*μεσότριβος, η, adj. vez. μεσόκοπος.
μεσουράνησις (ἡ) trecere prin meridian.
μεσουρανῶ v. a trece prin meridian.
*μεσοφόριον (τὸ) și
**μεσοφούστανον (τὸ) sucnă, jupon
μεσόφρυον (τὸ) Anat. regiunea între sprâncene.
μεσόφωνος (ὁ) Muz. contralto.
μεσόχηλον (τὸ) despicătura copitei, φλόγωσις —ου scală.
μεσπιλέα (ἡ) Bot. moșmon.
μέσπιλον (τὸ) Bot. moșmoană.
μεστὸς, ή, όν adj. plin.
*μέστωμα (τὸ) maturitate.
*μεστώνω v. a coace, a se cumini.
μεσώροφον (τὸ) antresol.
μετὰ prep. [cu genitiv] cu, — χαρᾶς cu plăcere, — τοῦ πατρός μου împreună cu tatăl meu | [cu acuzativ] după, — τὰς ἑορτὰς după sărbători, μετ'οὐ πολὺ curând.
μεταβαίνω v. a se duce, a se transportà.
μεταβάλλω v. a schimbà, — ποινὴν a comutà. || —ομαι a se schimbà.
μεταβαπτίζω v. a botezà din nou.
μεταβάπτισις (ἡ) rebotezare.
μετάβασις (ἡ) ducere | Jur. transport | Ret. tranșiție.
μεταβατικὸς, ή, όν adj. mutător, ambulant | Ret. transitoriu | Gram. transitiv.
μεταβιβάζω v. a transmite.
μεταβιβάσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. transmisibil.
μεταβίβασις (ἡ) transmitere | Jur. devoluție.
μεταβλητὸς, ή, όν adj. de modificat, variabil. || τὸ —όν subst. mutabilitate.
μεταβολὴ (ἡ) schimbare, modificare, — ποινῆς Jur. comutațiune.
μεταβουλεύομαι v. a se răzgândi.
μεταγγίζω v. a pritoci, a transvazà.
μετάγγισις (ἡ) transvazare, pritocire.
μεταγενέστερος, α, ον adj. comp. posterior, mai nou. || οἱ —οι subst. posteritatea.
μεταγλωττίζω v. a traduce.
μεταγλώττισις (ἡ) traducere, traducțiune.
μεταγραμματισμὸς (ὁ) transpoziție de litere.
μεταγραφὴ (ἡ) transcripție.
μεταγράφω v. a transcrie.
μετάγω v. a transportà.
μεταγωγὴ (ἡ) transport.

μεταγωγικός, ή, όν adj. de transport.
μεταγωγός (ό) Elect. comutator.
μεταδίδω v. a transmite. || —ομαι a se transmite, a trece.
μεταδόσιμος (ό, ή) — ον (τό) adj. transmisibil.
μετάδοσις (ή) transmitere | Bis. împărtășanie.
μεταδότης (ό) transmițător.
μεταδοτικός, ή, όν, adj. transmițător | Med. contagios.
μεταδοτικότης (ή) transmisibilitate | Med. contagiozitate.
μεταθέσιμος (ό, ή) — ον (τό) adj. amovibil.
μετάθεσις (ή) mutare, permutare, transferare, deplasare.
μεταθέτω v. a mută, a permută, a strămută, a deplasà.
μεταίχμιον (τό) interval.
μετακαλῶ v. a rechemà.
μετακάρπιον (τό) Anat. metacarp.
μετακίνησις (ή) dislocare.
μετακινῶ v. a dislocà, a mișcà din
μετάκλησις (ή) rechemare. [loc.
μετακλητός, ή, όν adj. de rechemat.
μετακομιδή (ή) Bis. strămutare (de moaște).
μετακομίζω v. a transportà. || —ομαι a se mutà.
μετακόμισις (ή) transport | mutare, mutat.
μεταλαμβάνω v. Bis. a se cuminecà, a griji.
μετάληψις (ή) Bis. cuminecare, grijanie.
μεταλλαγή (ή) preschimbare. [janie.
μεταλλάσσω v. a preschimbà.
μεταλλειολογία (ή) mineralogie.
ματαλλειολόγος (ό) mineralogist.
μετάλλειον (τό) minà.
μετάλλευμα (τό) minereu.
μεταλλεύσιμος (ό, ή) — ον (τό) adj. exploatabil.
μετάλλευσις (ή) exploatare.
μεταλλευτής (ό) lucrător de minà.
μεταλλευτικός, ή, όν adj. de minà.
μεταλλεύω v. a exploatà o minà.
μεταλλικός, ή, όν adj. mineral, metalic.
μετάλλινος (ό, ή) — ον (τό) adj de metal.
μετάλλιον (τό) medalie.
μεταλλογραφία (ή) metalografie.
μεταλλογραφικός, ή, όν adj. metalografic.
μεταλλοειδής (ό, ή) — ές (τό) adj. metaloid.
μέταλλον (τό) metal.
μεταλλουργεῖον (τό) uzinà metalurgicà.
μεταλλουργία (ή) metalurgie.
μεταλλουργικός, ή, όν adj. metalurgic.
μεταλλουργός (ό) metalurgist.
μεταλλοφόρος (ό, ή) —ον (τό) adj. metalifer.
μεταλλωρύχος (ό) lucrător de minà.
μεταμέλεια (ή) (po)căință.
μεταμελοῦμαι v. a se (po)căi.
μεταμορφῶ v. a schimbà la față, a transformà. || —οῦμαι Bis. a se transfigurà, a se schimbà la față.
μεταμόρφωσις (ή) schimbare la față, transformare | Bis. schimbarea la față, preobrajenie.
μεταμορφωτής (ό) transformator.
μεταμόσχευμα (τό) altoiu.
μεταμόσχευσις (ή) altoire.
μεταμοσχεύω v. a altoi.
μεταμφιεννύω v. a îmbrăcà în alte haine, a deghizà.
μεταμφίεσις (ή) deghizare.
μετανάστευσις (ή) emigrare.
μεταναστευτικός, ή, όν adj. emigrator.
μεταναστεύω v. a emigrà.
μετανάστης (ό) emigrant.
μετάνιπτρον (τό) spălăcanie.
μετάνοια (ή) căință | Bis. canon, penitență | *mătanie, închinăciune.
μετανοῶ v. a se (po)căi.
μέταξα (ή) mătase.
*μεταξᾶς (ό) negustor de mătăsuri.
μεταξίνος (ό, ή) — ον (τό) adj. de mătase.
μεταξοκλωστήριον (τό) torcătorie de
μεταξοσάγη (ή) saià. [mătase.
μεταξοσκωληκοτροφία (ή) creșterea gândacilor de mătase.
μεταξοσκώληξ (ό) gândac de mătase.
μεταξόσπορος (ό) sămânță de gândac de mătase.
μεταξουργεῖον (τό) fabricà de mătase.
μεταξουργία (ή) mătăsărie, industrie
μεταξουργός (ό) mătăsar. [de mătase.
μεταξοῦφαντος (ό, ή) —ον (τό) adj.

țesut cu mătase.
μεταξὺ adv. între, printre, — τῶν ἀνθρώπων printre oameni. || ἐν τῷ — adv. între timp.
μεταξώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. mătăsos.
μεταξωτὸς, ἡ, ὸν adj. de mătase. || τὰ —ά subst. mătăsurile.
μεταπείθω v. a desfătui.
μεταπέμπομαι v. a trimite după cineva, a chemà.
μεταπήδησις (ἡ) trecere bruscă, săritură | digresiune.
μεταπηδῶ v. a sări de la unul la altul.
μεταπίπτω v. a cădeà de la unul la
μεταποίησις (ἡ) transformare. [altul.
μεταποιῶ v. a transformà.
μεταπολίτευσις (ἡ) schimbare politică.
μεταπράτης (ὁ) vânzător de mărfuri în
μετάπτωσις (ἡ) transiție. [partide mici.
μεταπώλησις (ἡ) vânzare din nou.
μεταπωλητὴς (ὁ) vez. μεταπράτης.
μεταπωλῶ v. a vinde din nou.
μεταρρυθμίζω v. a reformà.
μεταρρύθμισις (ἡ) reformă.
μεταρρυθμιστὴς (ὁ) reformator.
μεταρρυθμιστικὸς, ἡ, ὸν adj. reformator.
μετάρσιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. aerian.
μεταρσιῶ v. a ridicà în aer | a exaltà.
μεταρσίωσις (ἡ) ridicare în aer, exal-
μετασκευάζω v. a (p)reface. [tare.
μετασκευὴ (ἡ) (p)refacere.
μεταστάθμευσις (ἡ) schimbare de loc, de stație, de conac.
μεταστάθμεύω v. a schimbà locul, stația, conacul.
μετάστασις (ἡ) schimbare de loc, — πολιτικὴ transfugere politică | Med. metastază.
μεταστατικὸς, ἡ, ὸν adj. metastatic.
μεταστρέφω v. a întoarce, a converti.
μεταστροφὴ (ἡ) întorsătură, — τῶν χρεῶν conversiune.
μετασχηματίζω v. a preschimbà, a prelucrà.
μετασχηματισμὸς (ὁ) preschimbare.
μετατάρσιον (τὸ) Anat. metatars.
μετατίθημι v. a mutà vez. μεταθέτω.
μετατοπίζω v. a strămutà, a dislocà,
μετατόπισις (ἡ) strămutare. [a urnì.
μετατρέπω v. a schimbà, a prefăce.
μετατροπὴ (ἡ) schimbare, prefăcere.
μετατυπῶ v. a reimprimà.
μετατύπωσις (ἡ) reimprimare.
μεταφέρω v. a cărà, a transportà.
μεταφορὰ (ἡ) cărătură, transport, — δι' ἁμαξῶν camionaj | Com. report.
μεταφοράμαξα (ἡ) camion.
μεταφορεὺς (ὁ) [πνευματικὸς] siloz.
μεταφορικὸς, ἡ, ὸν adj. metaforic, figurat. || —ῶς adv. la figurat.
μεταφράζω v. a traduce.
μεταφράσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. tra-
μετάφρασις (ἡ) traducțiune. [ductibil.
μεταφραστέος, α, ον adj. de tradus.
μεταφραστὴς (ὁ) traductor.
μετάφρενον (τὸ) Anat. regiunea dintre cele două spete.
μεταφυσικὸς, ἡ, ὸν adj. metafizic. || (ἡ) —ἡ subst. metafizică. || — ῶς adv.
μετάφύτευσις (ἡ) presădire. [adv.
μεταφυτεύω v. a presădì, a răsădì.
μεταχειρίζομαι v. a întrebuința.
μεταχείρισις (ἡ) întrebuințare.
μεταχρονίζω v. a postdatà.
μεταχρονισμὸς (ὁ) postdată.
μεταχρωματίζω v. a revăpsì.
μετεμφανίζομαι v. a reapare.
μετεμφάνισις (ἡ) reapariție.
μετεμψυχοῦμαι v. a transmigrà.
μετεμψύχωσις (ἡ) transmigrare, metempsihoză.
μετεξετάζω v. a examinà din nou.
μετεξέτασις (ἡ) examinare din nou.
μετεξεταστέος, α, ον adj. corigent.
μετέπειτα adv. pe urmă, apoi.
μετεπιβιβάζω v. a transbordà.
μετεπιβιβασμὸς (ὁ) transbordare.
**μετερέζι (τὸ) barbacană.
μετέρχομαι v. a practicà, a exersà, a profesà.
μετέχω v. a luà parte.
μετεωρίζω v. a ridicà în aer, a ține în suspensie. || —ομαι Med. a se balonà, a se meteorizà.
μετεωρικὸς, ἡ, ὸν adj. meteoric.
μετεωρισμὸς (ὁ) Med. meteorism.
μετεωρόλιθος (ὁ) meteorită.
μετεωρολογία (ἡ) meteorologie.
μετεωρολόγος (ὁ) meteorolog.
μετέωρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ridicat

în aer | nesigur, indecis. || τὸ —ον subst. meteor.
μετεωροσκοπία (ἡ) meteoroscopie.
μετεωροσκόπιον (τὸ) meteoroscop.
μετημφιεσμένος, η, ον part. deghizat, mascat, travestit.
μετοικεσία (ἡ) și mutare.
μετοίκησις (ἡ) mutare.
μετοικίζω v. a mută.
μέτοικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. băjenar, emigrant.
μετοικῶ v. a se mută, a bejeni, a emigrà.
μετονομάζω v. a schimbà numele.
μετονομασία (ἡ) schimbare de nume.
μετόπη (ἡ) Arhit. metopă.
μετοπωρινός, ἡ, ὸν adj. al toamnei.
μετόπωρον (τὸ) toamnă vez. φθινόπωρον.
μετουσιῶ v. a denaturà | Teol. a transmutà, a transsubstanțià.
μετουσίωσις (ἡ) denaturare | Teol. transmutățiune, transsubstanțare.
μετοχέτευσις (ἡ) derivație.
μετοχετεύω v. a derivà.
μετοχή (ἡ) participare | Gram. participiu | Com. acțiune.
μετοχικός, ἡ, ὸν adj. social, acționar, —ἡ ἑταιρία societate pe acțiuni, —ὸν κεφάλαιον capital social | Gram. —ὸς al participiului. || —ῶς adv. pe acțiuni.
μετόχιον (τὸ) Bis. metoc.
μέτοχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. părtaș. || ὁ —ος subst. acționar.
μέτρημα (τὸ) și
μέτρησις (ἡ) enumerare, numărătoare | măsurătoare, măsurătură.
μετρητής (ὁ) contor, măsurător.
μετρητός, ἡ, ὸν adj. numărat, măsurat. || τὰ —ά subst. numerar. || τοῖς —οῖς adv. pesin, în numerar.
μετριάζω v. a moderà, a împuținà | a temperà | a se măsurà.
μετρίασις (ἡ) moderație, diminuare, împuținare.
μετρικός, ἡ, ὸν adj. metric.
μετριόδοξος (ὁ) Fil. doctrinal.
μετριοπάθεια (ἡ) moderație, nart.
μετριοπαθής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cumpănit, moderat. || —ῶς adv.
μέτριος, α, ον adj. potrivit, mediocru, de mijloc | moderat | vez. μέσος. || —ως adv.
μετριότης (ἡ) moderație | mediocritate.
μετριοφρονῶ v. a fi modest.
μετριοφροσύνη (ἡ) modestie.
μετριόφρων (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. modest. || —όνως adv.
μετρολογία (ἡ) metrologie.
μέτρον (τὸ) măsură | metru.
μετρῶ v. a numărà, a măsurà, — διὰ τοῦ πήχεως a cotì, — ἀναλογικῶς a titrà.
μετωνυμία (ἡ) metonimie.
μετωνυμικός, ἡ, ὸν adj. metonimic.
μετωπιαῖος, α, ον adj. frontal.
μετωπὶς (ἡ) moadă.
μέτωπον (τὸ) frunte | Mil. front.
μέχρι(ς) adv. până.
μὴ partic. nu, ὃ — γένοιτο să ne ferească Sfântul.
*μηγάρ adv. este? nu o fi?
μηδαμινός, ἡ, ὸν adj. nul, fără preț, —ὸς [ἄνθρωπος] derbedeiu.
μηδαμινότης (ἡ) nulitate, nimicnicie, moft.
μηδαμοῦ adv. nicăiri.
μηδαμῶς adv. în niciun fel, nicidecum.
μηδέ adv. nici.
μηδείς, εμία, έν adj. niciun, nimeni. || (τὸ) —έν subst. nimic | Arit. zero.
μηδενίζω v. a nimici.
*μηδενικὸν (τὸ) zero.
μηδένισις (ἡ) nimicire.
μηδενισμὸς (ὁ) nihilism.
μηδενιστὴς (ὁ) nihilist.
μηδέποτε adv. niciodată.
μηδέτερος, α, ον pron. niciunul nici altul.
μηδικός, ἡ, ὸν adj. midic, —ὸν σίλφιον Bot. aerel.
μηδόλως adv. nicidecum, defel.
μηκέτι adv. nu mai.
μηκηθμὸς (ὁ) muget.
μήκιστος, η, ον adj. super. cel mai lung.
μῆκος (τὸ) lungime. || κα' ἀ — καὶ κατὰ πλάτος adv. în lung și lat.
μηκύνω v. a lungì.
μηκῶμαι v. a mugì.
μήκων (ἡ) Bot. mac, paparoa
μηκωνιδέλαιον (τὸ) bizir.
μηκώνιον (τὸ) Obst. meconiu.
μηλέα (ἡ) Bot. măr.

μήλη (ἡ) Chir. sondă.
μηλίτης (ὁ) must de mere.
μηλοκαλλιέργεια (ἡ) pomărit.
μηλολόνθη (ἡ) Zool. cărăbuş.
μῆλον (τὸ) oaie.
μῆλον (τὸ) măr, — ῥάβδου măciulie, topuz, τὰ — α τῶν ὤ κρειῶν umerii obrazului.
*μηλόπητα (ἡ) plăcintă cu mere.
μήλωθρον (τὸ) Bot. dulcamară.
μηλωτὴ (ἡ) blană, maloteă.
μὴν (ὁ) lună.
μηναῖον (τὸ) Bis. mineu.
μήνη (ἡ) semilună.
μηνιαῖος, α, ον adj. lunar. || —ως adv. || τὸ —ον subst. chirie | plată cu luna | leafă lunară.
*μηνιάτικον (τὸ) vez. μηνιαῖον.
μηνιγγικός, ή, όν adj. meningitic.
μηνιγγῖτις (ἡ) Med. meningită.
μῆνιγξ (ἡ) meninge.
μηνίσκος (ὁ) ghilemeà, semn de citaţiune.
μηνοειδής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. în formă de semilună.
μηνολόγιον (τὸ) calendar.
μήνυμα (τὸ) anunţ, solie.
μήνυσις (ἡ) plângere, reclamaţie | denunţ.
μηνυτής (ὁ) denunţător.
μηνύτωρ (ὁ) monitor.
μηνύω v. a reclamà | a chemà, a anunţà
μήποτε adv. niciodată.
μήπω adv. nu încă.
μήπως conj. să nu, de nu, că, φοβοῦμαι — ἔλθῃ mi-e teamă că vine | [în întrebări] — ἤργησα; oare am întârziat? — εἶσαι κουρασμένος; nu cumvà eşti obosit?.
μηριαῖος, α, ον adj. Anat. crural, al coapsei.
μήρινθος (ἡ) sfoară.
μηρός (ὁ) coapsă, şold.
μηρυκάζω v. a rumegà.
μηρυκαστικός, ή, όν adj. rumegător.
μήτε adv. nici vez. οὔτε.
μήτηρ (ἡ) mamă, — Θεοῦ Maica Domnului.
μήτρα (ἡ) Anat. mitră, uter.
μητραλγία (ἡ) Med. dureri de mitră.
μητραλοίας (ὁ) omorîtor de mamă.
μητρικός, ή, όν adj. matern, al mamei | Anat. uterin. || —ως adv. || τὰ —ά subst. Med. boală de mitră.
μητρόθεν adv. din partea mamei.
μητροκτονία (ἡ) ucidere de mamă.
μητροκτόνος (ὁ) ucigător de mamă.
μητρομανὴς (ἡ) nimfomană.
μητρομανία (ἡ) nimfomanie.
μητρόπολις (ἡ) metropolă | catedrală | mitropolie.
μητροπολίτης (ὁ) mitropolit.
μητροπολιτικός, ή, όν adj. metropolitan, —ὸς ναὸς catedrală.
μητροσκόπιον (τὸ) Chir. speculum.
μητρότης (ἡ) maternitate.
μητρυιὸς (ὁ) ἀ (ἡ) tată vitreg, mamă vitregă.
μητρῷος, α, ον adj. vez. μητρικός. || τὸ —ον subst. control | matricolă.
μηχάνευ·α (τὸ) maşinaţie, urzire.
μηχανεύομαι v. a urzì.
μηχανὴ (ἡ) maşină, ὑφαντικὴ — răsboiu.
μηχάνημα (τὸ) maşină, aparat.
μηχανικός, ή, όν adj. maşinal, mecanic. || ἡ —ὴ subst. mecanică. || ὁ —ὸς subst. maşinist, mecanic, inginer. | —ῶς adv. mecaniceşte. || τὸ —όν subst. Mil. geniu.
μηχανισμὸς (ὁ) maşinărie, mecanism.
μηχανοδηγὸς (ὁ) mecanic de locomotivă.
μηχανοποιία (ἡ) fabricare de maşini.
μηχανορραφία (ἡ) ţesătură de intrigi.
μηχανορράφος (ὁ) ţesător de intrigi.
μηχανορραφῶ v. a ţese intrigi.
μηχανοστάσιον (τὸ) depou de maşini, uzină.
μηχανουργεῖον (τὸ) fabrică de maşini.
μηχανουργὸς (ὁ) fabricant de maşini.
μηχανῶμαι v. a inventà, a imaginà,
μία (ἡ) num. una.
μιαίνω v. a murdări, a mânji.
μίανσις (ἡ) murdărie, mânjire.
μιαρὸς, ά, όν adj. necurat, murdar, spurcat. || —ῶς adv.
μιαρότης (ἡ) necuráţenie, spurcăciune.
μίασμα (τὸ) infecţie.
μιασματικός, ή, όν adj. infecţios.
μιγὰς (ὁ, ἡ) amestecat. || subst. creol.
μίγδην adv. în fr. φύρδην-μίγδην talmeş-balmeş.
μίγμα (τὸ) amestec | Farm. mixtură | Chim. aliaj.
μίγνυμι v. şi
μιγνύω v. a amestecà.
μικραίνω v. a mărunţi | a (se) micşorà.

μικρανεψιὸς (ὁ) —ά (ἡ) strănepot.
μικρεμπόριον (τὸ) negoţ mic.
μικρέμπορος (ὁ) negustor detailant.
μικροάμαξα (ἡ) caleaşcă.
μικροβιακὸς, ἡ, ὸν adj. microbian.
μικροβιόκτονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. microbicid.
μικροβιολογία (ἡ) microbiologie.
μικροβιολογικὸς, ἡ, ὸν adj. microbio-
μικροβιολόγος (ὁ) microbiolog. [logic.
μικροβιομήχανος (ὁ) mic industriaş.
μικρόβιον (τὸ) microb.
μικρογραφία (ἡ) miniatură.
μικρογράφος (ὁ) miniaturist.
*μικροδουλειὰ (ἡ) mică afacere, trebuşoară.
*μικροκάμωτος, η, ον adj. micuţ, minion.
μικρόκερως (ὁ, ἡ) —ων (τὸ) adj. cu coarne scurte, —ως ἀγελὰς su-
μικρόκοσμος (ὁ) lume mică. [chiană.
μικροκτηματίας (ὁ) mic proprietar,
μικρολογία (ἡ) chiţibuş. [moşnean.
μικρολόγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. chi-
μικρολογῶ v. a migăli. [ţibuşar.
*μικρομάγαζον (τὸ) tarabă.
μικρόνοια (ἡ) strâmptime de cap.
μικρόνους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. cu cap
μικροπρέπεια (ἡ) josnicie. [strâmpt.
μικροπρεπὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. josnic.
μικρὸς, ά, ὸν adj. mic, scurt, —ὸς ἄνθρωπος om de nimic, —ὸν ζώου puiu. || —ὸν κατὰ —ὸν adv. puţin câte puţin.
μικροσκοπικὸς, ἡ, ὸν adj. microsco-
μικροσκόπιον (τὸ) microscop. [pic.
μικρόσχημος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de mic format.
μικρόσωμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. mărunţel.
μικροτέχνημα (τὸ) jucărie de copii,
μικρότης (ἡ) micime. [fleac.
*μικρούλης (ὁ) —α (ἡ) micuţ, mititel.
μικροφιλοδοξία (ἡ) gloriolă.
μικροφιλοτιμία (ἡ) vanitate.
μικροφιλότιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj.
μικρόφωνον (τὸ) microfon. [vanitos.
μικροψυχία (ἡ) sfiiciune.
μικρόψυχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. sfii-
μικροψυχῶ v. a pierde curajul. [cios.
μικτὸς, ἡ, ὸν adj. amestecat, mixt.
*μιλιὰ (ἡ) vorbă vez. ὁμιλία.
**μίλιον (τὸ) Mar. milă.
*μιλιόνι (τὸ) puşcă lungă.
**μιλιόρι (τὸ) mioară.
μίλτος (ἡ) smalţ | carmin.
μιλτόχρους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. coloare de carmin.
μιλτῶ v. a smălţui | a colorà cu carmin.
μιλτωτὴς (ὁ) smălţuitor. [min.
μιμευτροπία (ἡ) snobism.
μιμεύτροπος (ὁ) snob.
μίμησις (ἡ) imitaţie.
μιμητὴς (ὁ) imitator.
μιμητικὸς, ἡ, ὸν adj. imitativ.
μιμικὸς, ἡ, ὸν adj. mimic.
μιμόρχημα (τὸ) pantomimă.
μίμος (ὁ) (panto)mim.
μιμοῦμαι v. a imità.
μίνθη (ἡ) Bot. izmă.
**μίνιον (τὸ) Min. miniu.
μίξις (ἡ) amestec(ătură), mixtură.
μιξοβάρβαρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pe jumătate barbar.
μιξομέταξον (τὸ) lustrin (stofă).
μιξοπάρθενος (ἡ) jumătate virgină.
μιξοπόλιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cărunt. || τὸ —ον subst. cărunţeală.
μισαλλοδοξία (ἡ) neîngăduinţă.
μισαλλόδοξος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîngăduitor.
μισανθρωπία (ἡ) mizantropie
μισάνθρωπος (ὁ) mizantrop.
*μισαποθαμμένος, η, ον adj. pe jumătate
μισέλλην (ὁ) mizelen. [mort.
*μισερὸς, ἡ, ὸν adj. slăbuţ, mutilat.
*μισευμὸς (ὁ) plecare, călătorie.
μισητὸς, ἡ, ὸν adj. urîcios. || —ῶς adv.
μισθαποδοσία (ἡ) remuneraţie.
μισθαποδότης (ὁ) remunerator.
μίσθαρνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mercenar.
μισθαρνῶ v. a se tocmi pe bani.
μίσθιος, α, ον adj. vez. μισθωτός. || τὸ —ον subst. chirie.
μισθοδοσία (ἡ) leafă.
μισθοδοτικὸς, ἡ, ὸν adj. al lefei.
μισθοδοτῶ v. a plăti cu leafă.
μισθολόγιον (τὸ) ştat de plata lefurilor.
μισθὸς (ὁ) leafă, simbrie.

μισθοφόρος (ό, ή) —ον (τὸ) adj. mercenar, simbriaș.
μισθῶ v. a plăti cu leafă, a închirià, a aveà la serviciu cu leafă.
μίσθωσις (ἡ) închiriere.
μισθωτὴς (ὁ) închirietor, locatar.
μισθωτὸς, ἡ, ὸν adj. mercenar, salariat.
*μισοανοίγω v. a întredeschide.
*μισοβάμβακον (τὸ) demicoton.
μισογύνης (ὁ) cel ce urăște femeile.
μισόκαλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. dușmanul frumosului.
*μισοκαμωμένος, η, ον adj. neisprăvit.
*μισόκλειστος, η, ον adj. pe jumătate închis.
*μισοκλείω v. a închide pe jumătate.
μισοκοσμία (ἡ) ură de lume.
μισόξενος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. inospitalier.
μῖσος (τὸ) ură, urgie.
*μισὸς, ἡ, ὸν adj. jumătate vez. ἥμισυς.
**μισοσιόλα (ἡ) pingeà.
*μισοτελειώνω v. a isprăvi pe jumătate.
*μισότριβος, η, ον adj. pe jumătate uzat, γυναῖκα —η femee de vârstă mijlocie.
*μισοφέγγαρον (τὸ) semilună.
*μισοψήνω v. a frige pe jumătate.
μιστύλη (ἡ) pleftură.
μίσχος (ὁ) coadă de fructe | tulpină, cotor, — ἀραβοσίτου cocean.
μισχωτὸς, ἡ, ὸν adj. codat.
μισῶ v. a urî.
*μιτάρι (τὸ) iță.
*μιταρόβεργα (ἡ) fustel.
μίτος (ὁ) fir.
μίτρα (ἡ) Bis. mitră.
μνεία (ἡ) pomeneală, mențiune, citațiune, ποιοῦμαι —αν a pomenì, a cità.
*μνῆμα (τὸ) mormânt.
μνημεῖον (τὸ) monument.
μνημειώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. monumental.
μνήμη (ἡ) memorie vez. μνημονικὸν | Bis pomenire. || ἀπὸ —ης adv. pe de rost.
μνημόνευσις (ἡ) menționare, pomenire.
μνημονευτικὸς, ἡ, ὸν adj. comemorativ.
μνημονεύω v. a cità, a menționà | Bis. a pomenì, a comemorà.
μνημονικὸς, ἡ, ὸν adj. al memoriei || τὸ —ὸν subst. memorie.
μνημοσύνη (ἡ) memorie puternică.
μνημόσυνον (τὸ) parastas.
μνήμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu memorie bună.
μνησικακία (ἡ) ură, pică.
μνησίκακος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. urîtor, pizmaș.
μνησικακῶ v. a pizmui.
μνηστεία (ἡ) logodnă.
μνήστευσις (ἡ) logodire.
μνηστεύω v. a logodi. || —ομαι a se logodì.
μνηστὴρ (ὁ) —ὴ (ἡ) logodnic.
**μόδα (ἡ) modă vez. συρμός.
μόδιον (τὸ) baniță, obroc.
**μοδίστρα (ἡ) modistă.
μοῖρα (ἡ) soartă, ursită, noroc. || αἱ —αι subst. Mit. ursitoarele | Geogr. grad | Mil. secție | Mar. escadră.
*μοιράζω v. a împărți.
μοιραιοδοξία (ἡ) fatalism.
μοιραῖος, α, ον adj. fatal. || τὸ —ον subst. fatalitate. || —ως adv. fatalmente.
μοιραρχία (ἡ) divizie de jandarmi.
μοίραρχος (ὁ) căpitan de jandarmi | Mar. comandant de escadră.
*μοιράσι (τὸ) (împărțeală de) moște.
*μοίρασμα (τὸ) împărțeală. [nire.
*μοιραστὴς (ὁ) împărțitor.
μοιρολατρεία (ἡ) fatalism.
μοιρολάτρης (ὁ) fatalist.
μοιχαλὶς (ἡ) femee adulteră.
μοιχεία (ἡ) adulter.
μοιχεύω v. a comite adulter.
μοιχογέννητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. [adulterin.
μοιχὸς (ὁ) adulter.
**μόλα! interj. Mar. lasă! liber!
**μολάρω v. Mar. a lăsà, a liberà.
μολαταῦτα conj. totuși.
μόλις adv. abia, — καὶ μετὰ βίας cu chiu cu vai.
μολονότι conj. cu toate că.
μολοντοῦτο conj. vez. μολαταῦτα.
**μόλος (ὁ) cheiu.
μολοσσὸς (ὁ) câine ciobănesc, dulău, boldog.
*μολόχα (ἡ) Bot. nalbă.
μολυβδαινα (ἡ) Min. plombagină.
μολυβδασφάλεια (ἡ) Elect. siguranță.

μολύβδινος, η, ον adj. plumbos.
μολυβδίς (ἡ) creion, plaivas.
μολυβδοβόλον (τὸ) şişaneà.
μολυβδοειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. ca plumbul.
μολυβδοθέτης (ὁ) plumbuitor.
μολυβδοκάψα (ἡ) plumbiţă.
*μολυβδοκόνδυλον (τὸ) vez. μολυβδίς.
μόλυβδος (ὁ) plumb.
μολυβδοσωλήν (ὁ) tub de plumb.
μολυβδόχρους (ὁ, ἡ) —ρουν (τὸ) adj. plumburiu.
*μολυβδόχωμα (τὸ) vez. μολύβδαινα.
μολυβδῶ v. a plumbuì.
μολύβδωσις (ἡ) plumbuire.
*μολυβήθρα (ἡ) avă.
*μολύβι (τὸ) plumb | glonţ | plaivas.
*μολυβόνερον (τὸ) apă de plumb.
*μολυβώνω v. vez. μολυβδῶ.
*μολυβωτός, ή, όν adj. plombat.
μόλυνσις (ἡ) contaminare, molipsire.
μολύνω v. a contaminà, a molipsì.
μόλυσμα (τὸ) contagiune, molimă.
μολυσματικός, ή, όν adj. contagios, molipsitor.
μολυσματικότης (ἡ) contagiozitate.
μολυσμός (ὁ) molipseală, contagiu.
**μολώνω v. a zidi un zid (în apă).
μομφή (ἡ) dojană.
*μοναδικός, ή, όν adj. unic.
*μοναδικότης (ἡ) unicitate.
μονάζω v. a sihăstrì.
*μονάκριβος, η, ον adj. unic fiu şi iubit | prea iubit.
μοναξία (ἡ) singurătate.
μονάρχης (ὁ) monarh, suveran.
μοναρχία (ἡ) monarhie.
μοναρχικός, ή, όν adj. monarhic. || ὁ —ός subst. monarhist. || —ῶς adv.
μοναρχῶ v. a fi monarh.
μονάς (ἡ) unitate.
μοναστηριακός, ή, όν adj. mănăstiresc.
μοναστήριον (τὸ) mănăstire.
μοναστής (ὁ) călugăr, sihastru.
μοναστικός, ή, όν adj. călugăresc. || —ῶς adv. călugăreşte.
μοναχή (ἡ) călugăriţă, maică.
μοναχικός, ή, όν adj. monacal | *singuratic.
*μοναχοκόρη (ἡ) fiică unică.
*μοναχόπαιδον (τὸ) copil unic.
μοναχός (ὁ) călugăr, sihastru.
*μοναχός, ή, όν adj. singurel.
*μοναχοϋιός (ὁ) fiu unic.
μονή (ἡ) vez. μοναστήριον.
μονήρης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. solitar, singuratic.
μονιμοποίησις (ἡ) stabilizare.
μονιμοποιῶ v. a stabilizà.
μόνιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. stabil, permanent. || —ως adv.
μονιμότης (ἡ) stabilitate, fixitate.
μόνιππος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu un singur cal.
μονογενής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. singur, unul la părinţi.
μονόγραμμα (τὸ) monogramă, — σουλτανικὸν turà.
μονογράφησις (ἡ) parafare.
μονογραφία (ἡ) monografie.
μονογραφικός, ή, όν adj. monografic.
μονογραφῶ v. a parafà.
μονόδραχμον (τὸ) bilet de o drahmă.
μονόεδρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Geom. monoedru, monoedric.
μονοετής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. de un an.
μονόζυγον (τὸ) bară fixă.
μονοθεΐα (ἡ) monoteism.
μονοθεϊκός, ή, όν adj. monoteist.
μονοθεϊστής (ὁ) monoteist.
*μονοιάζω v. a se înţelege uşor.
*μόνοιασμα (τὸ) bună înţelegere.
μονοκατοικία (ἡ) casă locuită de o singură familie.
μονόκερως (ὁ, ἡ) —ων (τὸ) adj. ciong.
*μονοκόμματος, η, ον adj. dintr'o bucată, grămadă.
*μονοκονδυλιά (ἡ) parafă | trăsătură de condeiu.
μονοκοτυλήδονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Bot. monocotiledon.
μονοκρατία (ἡ) suveranitate.
μονοκράτωρ (ὁ) suveran.
μονόκροτον (τὸ) Mar. fregată.
μονόλεπτον (τὸ) centimă, ban.
μονόλιθος (ὁ) monolit.
μονόλογος (ὁ) monolog.
μονολογῶ v. a vorbì singur.
μονομανής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. momonomanie (ἡ) monomanie.
μονομαχία (ἡ) duel.
μονομάχος (ὁ) duelist | gladiator.
μονομαχῶ v. a se bate în duel.

μονομερής (ό, ἡ) —ές (τὸ) adj. unilateral.
μονομεταλλικός, ἡ, όν adj. monometalic.
μονομεταλλισμός (ὁ) monometalism.
*μονομιᾶς adv. dintrodată.
*μονόξυλον (τὸ) ciobacă | pirogă.
*μονοπάτι (τὸ) potecă, cărare.
μονόπλευρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. unilateral.
μονόπρακτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. într'un act.
μονοπώλησις (ἡ) monopolizare.
μονοπωλιακός, ἡ, όν adj. al monopolului, al regiei.
μονοπώλιον (τὸ) monopol, regie.
μονοπωλῶ v. a monopoliză.
*μονορροῦφι (τὸ) adv. de-a dușca.
μόνορχις (ὁ) râncaciu.
*μονός, ἡ, όν adj. nepereche. || —ἀ ἢ ζυγά; adv. soț sau fără soț?
μόνος, η, ον adj. unic, singur vez. μοναδικός | se combină cu pron. poses. μου, σου, του, —ος του ἦλθε a venit singurel. || —ον adv. numai, — αὐτὸ δὲν γίνεται numai astă nu se face.
μονόσπερμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Bot. monosperm.
μονόστυλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu o singură coloană.
μονοσυλλαβισμός (ὁ) Gram. monosilabism.
μονοσύλλαβος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Gram. cu o singură silabă, monosilab.
μονοτονία (ἡ) monotonie.
μονότονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. monoton.
μονότροχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu o singură roată, ἁμάξιον —ον roabă.
μονόφθαλμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. chior.
μονόχειρ (ὁ, ἡ) ciung, ciolac.
μονόχηλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. soliped.
*μονόχνωτος, η, ον adj. mizantrop.
μονόχορδον (τὸ) monocord.
μονόχρους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. și
*μονόχρωμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. unicolor.
μονύελος (ὁ) monoclu.
μονωδία (ἡ) Muz. solo.
μονωδός (ὁ) Muz. solist.
μονωδῶ v. a cântă solo.
μόνωσις (ἡ) izolare, singurătate.
μονωτὴρ (ὁ) Elec. izolator.
μόργος (ὁ) odobaie.
μορέα (ἡ) Bot. dud.
μορεοφυτεία (ἡ) dudiș.
**μόρικος, η, ον adj. moricó.
μόριον (τὸ) părticică | Chim. moleculă | Gram. particulă | τὰ γεννητικὰ —α părțile genitale.
μορμολύκειον (τὸ) sperietoare, gogoriță.
μορμυρίζω v. a șopti, a mormăi.
μορμυρισμός (ὁ) șoaptă, mormăit.
μορτὴ (ἡ) dijmă.
μορτίτης (ὁ) țăran dijmuit.
μορφάζω v. a se strâmbă.
μορφασμός (ὁ) strâmbătură.
μορφὴ (ἡ) formă | figură, obraz.
μορφίνη (ἡ) Farm. morfină.
μορφινίζω v. a morfinizà.
μορφινισμός (ὁ) morfinism.
μορφολογία (ἡ) morfologie.
μορφολογικός, ἡ, όν adj. morfologic. || —ῶς adv.
*μορφώνω v. a formà, a cultivà, a fasonà. || —ομαι a se instrul, a se cultivà.
μόρφωσις (ἡ) educație, cultură, — ἐπιπολαία spoială.
μορφωτικός, ἡ, όν adj. instructiv, educativ. || —ῶς adv.
*μοσχάριον (τὸ) viței.
*μοσχάτος, η, ον adj. tămâios.
μόσχειος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de vi-
*μοσχεύω v. a butăși. [țel.
*μοσχοβόλος, α, ον adj. frumos mirositor.
*μοσχοβολῶ v. a mirosì frumos.
μοσχογαλῆ (ἡ) Zool. ianod.
*μοσχοθυμίαμα (τὸ) vez. μοσχολίβανον.
μοσχοκαρυδέα (ἡ) Bot. nucșor.
μοσχοκάρυον (τὸ) Bot. nucșoară.
*μοσχοκάρφιον (τὸ) Bot. cuișor.
*μοσχολίβανον (τὸ) Bot. benzoe.
*μοσχολούλουδον (τὸ) Bot. țintorie.
*μοσχομυρίζω v. vez. μοσχοβολῶ.
*μοσχομυρωδάτος, η, ον adj. parfumat.
μόσχος (ὁ) musc | Zool. viței, jung.
*μοσχοσάπωνον (τὸ) săpun de toaletă.
*μοσχοστάφυλον (τὸ) strugure tămâios.
μοτὸς (ὁ) scamă.

μου pron. mie, al meu vez. ἐγώ, ἄνθρωπός μου om al meu.
*μουγγός, ή, όν adj. mut.
*μουγκρίζω v. a mugi.
*μούγκρισμα (τό) mugire.
**μοῦγκρος (ό) mugur.
*μουδιάζω v. a furnicà vez. ἀμωδιῶ.
*μούδιασμα (τό) furnicătură.
**μουκαλίτης (ό) mucalit.
**μουλάρι (τό) Zool. catâr.
**μοῦλος (ό) bastard, copil din flori.
**μούμια (ή) mumie.
**μουμιοποίησις (ή) momificare.
**μουμιοποιῶ v. a momificà.
*μοῦντζα (ή) tiflă.
*μουντζοῦρα (ή) mâzgăleală.
*μουντζουρώνω v. a mâzgăli.
*μουντζώνω v. a da cu tifla.
**μουντός, ή, όν adj. de coloare închisă.
**μοῦργα (ή) drojdie de untdelemn.
**μοῦργος (ό) câine cu păr roșcat.
*μούρη (ή) mutră.
*μουριά (ή) dud.
*μουρλαίνω v. a înnebuni pe cinevà.
*μουρλός, ή, όν adj. nebun.
*μουρμουρητόν (τό) vez. μορμυρισμός.
*μουρμουρίζω v. vez. μορμυρίζω.
**μουρνταρεύω v. a spurcà.
*μοῦρον (τό) Bot. dudă.
**μουρούνα (ή) Zool. morun.
**μουρουνόλαδον (τό) untură de pește.
μοῦσα (ή) muză.
**μουσαμᾶς (ό) muşamà.
μουσεῖον (τό) muzeu.
**μουσελίνη (ή) muselină.
μουσικογράφος (ό) autor muzical.
μουσικοδιδάσκαλος (ό) maestru de muzică, compozitor.
μουσικομανής (ό, ή) —ές (τό) adj. muzicoman.
μουσικός, ή, όν adj. muzical. || —ῶς adv. muzicalicește. || ό —ός subst. muzicant, —ὸς ἀθίγγανος lăutar. || ἡ —ή subst. muzică.
*μούσκευμα (τό) udătură.
*μουσκεύω v. a udà, a muià.
**μουσλοῦκι (τό) canà.
*μουσμουλιά (ή) moşmon vez. μεσπιλέα.
*μούσμουλον (τό) moşmoană vez. μέσπιλον.
μουσοτραφής (ό, ή) —ές (τό) adj. crescut de muze.
*μουσουνίζω v. a toarce (la pisici.)
μουσουργός (ό) compozitor.
μουσουργῶ v. a compune.
*μούσταξ (ό) mustăcios.
*μουστάκι (τό) mustață.
*μουσταλευριά (ή) caș, mustuleț.
**μουστάρδα (ή) muștar.
*μουστολαμπάδα (ή) sugiuc de must.
*μουστόπητα (ή) mustopită.
*μοῦστος (ό) must.
*μοῦτρον (τό, mutră.
**μοῦτσος (ό) Mar. asistent de punte,
*μουτσοῦνα (ή) mască. [mus.
**μουφλουζεύω v. a da faliment, a se sărăcì.
**μουφλούζης (ό) falit, sărac, mofluz.
**μουφλουζιά (ή) faliment, sărăcie.
*μοῦχλα (ή) mucegaiu.
*μουχλιάζω v. a mucezì.
μοχθηρία (ή) răutate, perversitate.
μοχθηρός, ά, όν adj. rău, pervers.
μοχθηρότης (ή) vez. μοχθηρία.
μόχθος (ό) osteneală, oboseală, trudă, muncă, μετὰ πολλῶν —ων καὶ κόπων cu chiu cu vai.
μοχθῶ v. a ostenì, a obosì, a se trudì.
μοχλεύω v. a pune pârghie.
μοχλὸς (ό) pârghie, opritoare, încheietoare, — πηδαλίου condeiu, — πριονιστηρίου cocăneà, — τυλιγαδίου pop, — θύρας zăvor, — ἀλέσματος posadă.
μοχλωτός, ή, όν adj. cu pârghie.
**μπάγκος (ό) bancă de şezut | banc (de joc) | de tâmplar.
**μπαγλάρωμα (τό) bătaie cu baston.
**μπαγλαρώνω v. a stâlcì în bătaie.
**μπακάλης (ό) băcan.
**μπακαλιάρος (ό) morun uscat.
**μπακάλικον (τό) băcănie.
**μπαλκόνι (τό) balcon.
**μπάμια (ή) Bot. bame.
**μπάμπαλο (τό) ciupi vez. κρομίδια.
**μπάντα (ή) lature. || στὴν — adv. la
**μπαοῦλο (τό) cufăr. [o parte.
**μπάρμπας (ό) unchiaș, nene, bade.
**μπαρμπούνι (τό) Zool. barbun.

**μπαρσῦτι (τὸ) iarbă de puşcă.
**μπάσιος (ὁ) baciu.
**μπάσταρδος (ὁ) copil natural.
**μπαστοῦνι (τὸ) baston.
**μπατάρι (τὸ) dulap în zid.
*μπάτης (ὁ) adiere de mare.
**μπατσαριά (ἡ) vărzare.
**μπατσίζω v. a pălmui.
**μπάτσος (ὁ) pălmuială.
**μπαχάρι (τὸ) pipăruş.
**μπεζαχτᾶς (ὁ) bezacteà.
**μπεζεστένι (τὸ) bazar de manufactură.
**μπεκάτσα (ἡ) Zool. sitar.
**μπετσικώνω v. a se băşică.
**μπιζέλι (τὸ) Bot. mazăre.
**μπιλιάρδον (τὸ) biliard.
*μπιμπίλα (ἡ) tighel.
*μπλάστρι (τὸ) plastru.
**μπλόφα (ἡ) cacialmà.
*μπογάδα (ἡ) spălatul rufelor şi strecuratul lor cu leşie.
*μπογαδιάζω v. a spălà rufele cu leşie.
**μπογάτσα (ἡ) plăcintă cu foi, bogaciu.
**μπόγιας (ὁ) hengher.
*μπόλι (τὸ) butaş | Med. vaccin contra variolei.
*μπολιάζω v. a butăşi | a vaccinà contra variolei.
**μπομπότα (ἡ) mămăligă vârtoasă.
**μποναμᾶς (ὁ) dar de anul nou.
**μπόρα (ἡ) furtună, vijelie.
**μπόσικος, η, ον adj. uşuratic.
**μποτζαργάτης (ὁ) Mar. vârtej.
**μπουζοῦκι (τὸ) läută cu mâner lung şi două coarde.
**μπουκώνω v. a îmbucà, a îndopà.
**μπουλοῦκι (τὸ) pâlc.
**μπουμποῦκι (τὸ) boboc.
*μπουμπουνητόν (τὸ) bubuitură.
*μπουμπουνίζω v. a bubui.
*μπουνιά (ἡ) buşeală.
**μπουρέκι (τὸ) pateu.
**μπουρίνι (τὸ) vijelie mică, τὸν ἔπιασαν τὰ —α του are toanc.
*μπούρμπουλας (ὁ) goangă.
*μπουρμπουλήθρα (ἡ) băşică de aer.
**μπουσλῶ v. a umblà de-a buşilea.
**μπούσουλας (ὁ) busolà.
**μποῦτι (τὸ) coapsă but.
**μπουτία (ἡ) butie.
**μποῦφος (ὁ) Zool. bufniţă.
**μπουχτίζω v. a se saturà.
**μπριζόλα (ἡ) pârjoală, fleică.
μυάγρα (ἡ) capcană.
*μυαλόν (τὸ) creier.
μύαξ (ὁ) Zool. midie.
μυγαλῆ (ἡ) Zool. şoarece cu botul ascuţit.
*μυγοκάθισμα (τὸ) căcàt de muscă.
*μύδι (τὸ) vez. μύαξ.
μυδραλλιοβόλον (τὸ) mitralieră.
μυδράλλιον (τὸ) cartecă.
μυδροβόλος (ἡ) obuzier.
μυδροβολῶ v. a mitralià.
μύδρος (ὁ) obuz.
μυελός (ὁ) măduvă | creieri.
μυελώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. măduvos.
*μυζήθρα (ἡ) urdă.
μύζησις (ἡ) sugere, aspiraţie.
μυζητήρ (ὁ) sugătoare.
μυζητικός, ἡ, όν adj. sugător.
μυζῶ v. a suge.
μύησις (ἡ) iniţiere.
μυθικός, ἡ, ὸν adj. fabulos, legendar.
μυθιστόρημα (τὸ) roman.
μυθιστορηματικός, ἡ, ὸν adj. de roman.
μυθιστορία (ἡ) roman.
μυθιστοριογραφία (ἡ) scriere de romane.
μυθιστοριογράφος (ὁ) romancier.
μυθιστοριογραφῶ v. a scrie romane.
μυθογράφος (ὁ) fabulist.
μυθολογία (ἡ) mitologie.
μυθολογικός, ἡ, ὸν adj. mitologic.
μυθολόγος (ὁ) mitolog, palavragiu.
μυθολογῶ v. a spune fabule, palavre.
μῦθος (ὁ) poveste, fabulă.
μυθώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. fabulos. || —ῶς adv.
μυῖα (ἡ) Zool. muscă, ὅποιος ἔχει τὴν —αν σκιάζεται e cu musca pe căciulă.
*μυιγιάγγιστος, η, ον adj. susceptibil.
*μυιγιάζω v. a alungà muştele.
*μυιγιαστῆρι (τὸ) vez. μυιοσόβη.
*μυιγοχάφτης (ὁ) paşte-vânt.
μυιοσόβη (ἡ) apărătoare de muşte.
μυϊκός, ἡ, όν adj. Anat. muscular.
μυκηθμός (ὁ) muget.
μύκης (ὁ) Bot. ciupercă | mucul lumânării.
μυκτήρ (ὁ) nară.
μυκτηρίζω v. a rânji.
μυκτηρισμός (ὁ) rânjeală.

μυκτηριστὴς (ὁ) rânjitor.
μυκῶμαι v. a mugi.
μυλακρὶς (ἡ) Zool. morar, sfoiag.
μυλαύλαξ (ἡ) scoc, lăptoc.
μύλη (ἡ) Chir. stilet, sondă.
μυλοκρόταλον (τὸ) bătează.
μυλόπετρα (ἡ) piatră de moară, ἄνω — piatră alergătoare, κάτω — piamυλόρρειθρον (τὸ) iaz. [tră zăcătoare.
μύλος (ὁ) moară.
μυλοσκάφη (ἡ) scuturătoare.
μυλοχοάνη (ἡ) ţarc.
μυλωθρὸς (ὁ) morar.
*μύξα (ἡ) muci.
*μυξιάρης, α, ικον adj. mucos.
*μυξομάνδηλον (τὸ) batistă.
*μυξώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. mucos.
μυόδρωτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. mâncat, ros de şoareci.
μυοδρόμων (ὁ) Mar. corvetă.
μυολογία (ἡ) Anat. miologie.
μυοπαγὶς (ἡ) capcană.
μυοπάρων (ὁ) Mar. bric.
μυοσωτὶς (ἡ) Bot. urechea şoarecelui, miozotis.
μύραινα (ἡ) Zool. mreană.
μυραλοιφὴ (ἡ) pomadă.
μυράπιον (τὸ) Bot. pergamot.
μυρεψεῖον (τὸ) parfumerie.
μυρεψὸς (ὁ) parfumar.
μυριάκις adv. de zece mii de ori.
μυριάμετρον (τὸ) miriametru.
μυριὰς (ἡ) miriadă, zece mii.
*μυρίζω v. a mirosi (rău). || —ομαι a simţi.
μυρίκη (ἡ) Bot. iarbă lemnie.
μύριοι, αι, α num. zece mii.
μυρίοι, αι, α nenumăraţi.
μυριόνεκρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu zeci de mii, cu nenumăraţi morţi.
μυριοπληθὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nenumărat.
μυριόπλουτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. bogătaş.
μυριοστημόριον (τὸ) parte infinitesimală.
μυριόσιομος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu mii de guri.
μυριοστὸς, ἡ, ὸν adj. al zece miilea. || τὸ —ὸν subst. infinitesimal.
μυριοτρόπως adv. de mii de feluri.
μυρίπνους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. frumos mirositor.
μυρμηκιὰ (ἡ) furnicar.
μυρμηκίασις (ἡ) mişunare, furnicătură.
μυρμηκιῶ v. a furnică, a mişună.
μυρμηκοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. în formă de furnică.
μυρμηκολέων (ὁ) Zool. furnicar.
μυρμηκοφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mâncător de furnici. || ὁ —ος subst. Zool. vez. μυρμηκολέων.
μυρμηκοφωλεὰ (ἡ) furnicar.
μύρμηξ (ὁ) Zool. furnică.
μυροβόλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vez. μυρίπνους.
μυροθήκη (ἡ) cutie cu parfumuri.
μύρον (τὸ) parfum, esenţă | Bis. mir.
μυροπωλεῖον (τὸ) parfumerie.
μυροπώλης (ὁ) parfumar.
μυρσίνη (ἡ) Bot. mirt.
μυρσινοστόλιστος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. împodobit cu mirt.
μύρσος (ὁ) târnă.
*μυρτιὰ (ἡ) Bot. vez. μυρσίνη.
μυρτίλος (ὁ) Bot. afin.
μύρτον (τὸ) vez. μυρσίνη.
*μυρώδᾶτος, η, ον adj. parfumat.
*μυρωδιὰ (ἡ) miros, parfum, πῆρε —αν a înţeles.
*μυρωδικὸν (τὸ) parfum, mirodenie.
μύρωμα (τὸ) miruială.
μυρώνω v. a miruì.
μύρωσις (ἡ) miruire.
μῦς (ὁ) Zool. şoarece, — μέγας şobolan, — τῶν ὀρέων pinţ | Anat. muşchiu.
μυσαρὸς, ά, ὸν adj. mârşav, ticălos, execrabil. || —ῶς adv.
μυσαρότης (ἡ) mârşăvie, ticăloşie.
μυσάττομαι v. a se scârbi.
μυσεῖδια (τὰ) trăsături ale obrazului.
μυσταγωγία (ἡ) Bis. slujbă, liturghie | iniţiare.
μυσταγωγὸς (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. iniţiator. || ὁ —ὸς subst. preot.
μυστακίας (ὁ) mustăcios.
μυστακοφόρος (ὁ) vez. μυστακίας.
μυστακώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. purtător de mustaţă, mustăcios.
μύσταξ (ὁ) mustaţă.
μυστήριον (τὸ) mister, secret, taină,

τὰ ἄχραντα —α sfânta cuminecătură.
μυστηριώδης (ὁ, ἡ) —ες (τό) adj. misterios. || —ῶς adv.
μύστης (ὁ) inițiat, adept.
μυστικαστυνόμος (ὁ) detectiv, polițist
μυστικισμὸς (ὁ) misticism. [secret.
μυστικοποίησις (ἡ) mistificare.
μυστικοποιῶ v. a mistifică.
μυστικὸς, ἡ, ὸν adj. secret, tainic | Bis. mistic, ὁ —ὸς δεῖπνος cina cea de taină. || —ῶς adv. în taină. || τὸ —ὸν subst. taină, secret, — κιβωτίου chichiță.
μυστικοσυμβούλιον (τὸ) consiliu tainic, intim.
μυστικοσύμβουλος (ὁ) consilier intim.
μυστικότης (ἡ) păstrarea secretului | [discreție.
μυστρίον (τὸ) mistrie, malà.
μυστριὰ (ἡ) dare cu mistria.
μυστρίζω v. a lucrà cu mistria.
*μυταρᾶς (ὁ) năsos.
*μυτερὸς, ἡ, ὸν adj. ascuțit.
*μύτη (ἡ) nas, cioc, bot, — ἐργαλείου vârf, μιλῶ μὲ τὴν —ην a vorbi pe nas, ὑψήλωσε ἡ —η του și-a luat nasul la purtare.
*μυτιὰ (ἡ) bobârnac.
μυτωτὸν (τὸ) scordoleà.
μυχθίζω v. a horcăni.
μύχιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. intim, adânc, ἐκ —ων din adâncul inimei.
μυχὸς (ὁ) fund (al golfului).
μυῶ v. a inițià, a pune în curent.
μυώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. musculos.
μυὼν (ὁ) Anat. mușchiu.
μυωξὸς (ὁ) Zool. hârciog.
μυωπία (ἡ) vedere scurtă, miopie.
μύωψ (ὁ) chiomb, miop.
μωαμεθανικὸς, ἡ, ὸν adj. mahometan.
μωαμεθανισμὸς (ὁ) mahometanism.
Μωαμεθανὸς (ὁ) —ὶς (ἡ) Mahometan.
μωλωπίζω v. a face vânătăi, a contuzionà.
μώλωψ (ὁ) vânătaie, contuziune.
μῶμος (ὁ) dojană, πρωσάπτω —ον a dojenì.
μωραίνω v. a prosti, a luà mințile, a năucì.
μωρία (ἡ) prostie, năucie.
μωρολογία (ἡ) flecăreală, nerozie.
μωρολόγος (ὁ) nerod.
μωρολογῶ v. a flecărì.
*μωροπιστία (ἡ) credulitate.
*μωρόπιστος, η, ον adj. lesne încrezător.
μωρὸς, ὰ, ὸν adj. năuc, nerod, prost. || *το —ὸν subst. copilaș, bebe. || —ῶς adv. prostește.
μωσαϊκὸς, ἡ, ὸν adj. mozaic. || τὸ —ὸν subst. mozaicul.
μωσαϊσμὸς (ὁ) mozaism.

N

N, ν (ni) literă a alfabetului | num. ν' cincizeci, ,ν cincizeci de mii | Geogr. N Sud, miazăzi.
*νὰ conj. vez. ἵνα, spre, pentru a, de a, să, ca să, ἔρχομαι — σὲ ἴδω viu să te văd, τί ἔχει — κάμῃ! ce are de a face! ἐργάζομαι διὰ — κερδίζω lucrez spre a câștigà | vez. ἐὰν, dacă, de, — ἤξευρα dacă știam.
*νὰ! partic. iacă! uite! —τος! iată-l! — κράτησε! uite ține!
**ναδὶρ (τὸ) Astr. nadir.
**νάζι (τὸ) nazuri, κάμνει —α face mofturi.
ναὶ adv. da, *μὰ τὸ —! în adevăr!
ναΐὰς (ἡ) naiadă.
ναΐδριον (τὸ) vez. ναΐσκος.
*ναΐσκε adv. da, da | sigur.
ναΐσκος (ὁ) bisericuță, capelă.
νᾶμα (τὸ) izvor.
νάνος (ὁ) pitic, φασήολος — fasole oloagă.
*νανουρίζω v. a legănà.
*νανούρισμα (τὸ) legănat | Muz. cântec de leagăn.
ναξία (ἡ) [λίθος] șmirghel.
ναὸς (ὁ) templu, biserică.
νάπη (ἡ) munte împădurit.
**ναπολεόνιον (τὸ) napoleon, pol.
**ναργιλὲς (ὁ) narghileà.

νάρδος (ἡ) Bot. odolean, valeriană.
νάρθηξ (ὁ) Bis. nartecă | Chir. gutieră.
νάρκη (ἡ) toropeală, amorţire | Mar. mină, torpilă.
νάρκισσος (ὁ) Bot. căprine, narciz.
ναρκοβόλον (τὸ) torpilor.
ναρκῶ v. a amorţì | Med. a narcozà.
νάρκωσις (ἡ) amorţire | Med. narcoză.
ναρκωτικός, ἡ, ὸν adj. amorţitor | Med. narcotic.
ναστοδένω v. a cartonà.
ναστόδεσις (ἡ) cartonaj.
ναστόδετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cartonat.
ναστόχαρτον (τὸ) carton, mucavà.
νάτριον (τὸ) Chim. sodiu.
ναυαγιαιρεσία (ἡ) Mar. salvare.
ναυαγιαιρεσιακός, ἡ, ὸν adj. de salvare maritimă.
ναυαγιαιρέτης (ἡ) marinar de salvare.
ναυάγιον (τὸ) naufragiu, τὰ —α sfărâmături de naufragiu.
ναυαγός (ὁ) naufragiat.
ναυαγοσωστικός, ἡ, ὸν adj. al salvării marine.
ναυαγῶ v. a naufragià.
ναυαρχεῖον (τὸ) amiralitate.
ναυαρχίς (ἡ) vas-amiral.
ναύαρχος (ὁ) amiral.
ναυαρχῶ v. a comandà o flotă.
ναυβάτης (ὁ) pasager.
ναύκλαστρον (τὸ) torpilă.
ναύκληρος (ὁ) Mar. şef de echipaj.
ναυκρατῶ v. a învinge pe mare.
ναυλομεσίτης (ὁ) misit de navluri.
ναῦλος (ὁ) navlu.
ναυλοσυμφωνητικὸν (τὸ) contract de navlosire.
ναυλοχῶ v. a stà în port [p. corăbii].
ναυλῶ v. a navlosì.
ναύλωσις (ἡ) navlosire.
ναυλωτὴς (ὁ) navlositor.
ναυλωτικὸν (τὸ) vez. ναυλοσυμφωνητικόν.
ναυμαχία (ἡ) bătălie navală.
ναυμάχος (ὁ) luptător pe mare.
ναυμαχῶ v. a se bate pe mare.
ναυπηγεῖον (τὸ) şantier.
ναυπήγησις (ἡ) construcţia unui vas.
ναυπηγικός, ἡ, ὸν adj. al construcţiei navale. || ἡ —ἡ subst. construcţia navală.
ναυπηγὸς (ὁ) constructor naval.
ναυπηγῶ v. a construì năvi.
ναῦς (ἡ) navă, vas, corabie.
ναυσιβλάβεια (ἡ) avarie.
ναυσιβλαβὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. avariat.
ναυσιπλοΐα (ἡ) navigare.
ναύσταθμος (ὁ) arsenal.
ναυταπάτη (ἡ) fraudă maritimă.
ναύτης (ὁ) marinar, matroz.
ναυτία (ἡ) şi
ναυτίασις (ἡ) rău de mare | greaţă.
ναυτικός, ἡ, ὸν adj. maritim, naval. || τὸ —ὸν subst. marină.
ναυτιλία (ἡ) navigaţie.
ναυτιλιακός, ἡ, ὸν adj. de navigaţie.
ναυτίλλομαι v. a navigà.
ναυτίλος (ὁ) navigator.
ναυτιῶ v. a suferì de rău de mare.
ναυτιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. greţos.
ναυτοδάνειον (τὸ) împrumut maritim.
ναυτοδικεῖον (τὸ) tribunal de prize maritime.
ναυτοδίκης (ὁ) judecător maritim.
ναυτολογία (ἡ) înrolare de echipaj.
ναυτολόγιον (τὸ) rol de echipaj.
ναυτολογῶ v. a înrolà echipajul.
ναυτομεσίτης (ὁ) misit maritim.
ναυτόπαις (ὁ) Mar. asistent de punte.
ναυτοσάλπιγξ (ἡ) tulnic.
ναυτὼν (ὁ) cazarmă de marinari.
νάφθα (ἡ) ţiţeiu.
ναφθαλίνη (ἡ) naftalină.
ναφθόλαιον (τὸ) Farm. naftol.
νεάζω v. a fi tânăr.
νεανίας (ὁ) fecior, june, flăcău.
νεανιεύομαι v. a face, a imità pe tineri.
νεανικός, ἡ, ὸν adj. juvenil. || —ῶς adv.
νεανικότης (ἡ) juneţe.
νεᾶνις (ἡ) junică, fecioară.
νεανίσκος (ὁ) adolescent.
νεαρός, ά, ὸν adj. june, tânăr, juvenil, —ὰ ἡλικία tinereţe | Νεαραί Jur. Novele. || —ῶς adv. ca tânăr.
νεαρότης (ἡ) tinereţe.
νεατὴ (ἡ) [γῆ], paragină, pârlog.
νεβρὸς (ὁ) Zool. căprior.
νέηλυς (ὁ) nou-venit, nou-sosit.
*νειάτα (τὰ) vez. νεότης.
νειοποιῶ v. a desţelenì.
*νειὸς (ὁ) —ά (ἡ) vez. νέος.
νεκρανασταίνω v. a reînvià.
νεκρανάστασις (ἡ) reînviere.
νεκρικός, ἡ, ὸν adj. mortuar, funebru.

νεκρογέννητος (ό, ἡ) -- ον (τὸ) adj. născut mort.
νεκροθάπτης (ὁ) gropar, cioclu.
νεκροθήκη (ἡ) urnă mortuară.
νεκροκράββατον (τὸ) sicriu.
νεκρολογία (ἡ) pomelnic.
νεκρομαντεία (ἡ) necromanție.
νεκρομάντις (ὁ) necromant.
νεκρόπολις (ἡ) necropolă.
νεκροπομπὸς (ὁ) antreprenor de pompe funebre.
νεκρός, ά, όν adj. mort.
νεκροσκοπία (ἡ) autopsie.
νεκροσυλία (ἡ) profanare de morminte.
νεκρόσυλος (ὁ) profanator de morminte.
νεκροταφεῖον (τὸ) cimitir.
νεκροτόκιον (τὸ) naștere de copil mort.
νεκροφάνεια (ἡ) moarte aparentă.
νεκροφανὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. mort in aparență, necrofan.
νεκροφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. transportător de morți, —ος ἅμαξα dric. || ὁ —ος subst. cioclu.
νεκροφύλαξ (ὁ) paznic de cimitir.
νεκροψία (ἡ) autopsie.
νεκρῶ v. a omorî, a mortifică | Med. a necroză.
νεκρώσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mortuar, funebru, —ος ἀκολουθία prohod.
νέκρωσις (ἡ) mortificare, — ἐμπορίου stagnare comercială | Med. necroză.
νέκταρ (τὸ) nectar.
νέμεσις (ἡ) răzbunare divină.
νέμομαι v. a se folosi.
νεοβάπτιστος (ὁ, ἡ) -- ον (τὸ) adj. nou botezat.
νεόγαμβρος (ὁ) nou mire.
νεόγαμος (ὁ, ἡ) însurățel.
νεογέννητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nou născut.
νεόγνον (τὸ) prunc.
νεόδενδρον (τὸ) semincer.
νεοδίδακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nou instruit.
νεόδμητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nou zidit.
νεόδρεπτος, (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de curând cules.
νεοελληνικὸς, ἡ, ὸν adj. neogrec.
νεόθρησκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neofit.
νεοκαθολικὸς, ἡ, ὸν adj. neocatolic.
νεόκτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. νεόδμητος.
νεολαία (ἡ) tineret, tinerime.
νεολόγος (ὁ) nuvelist.
νεόνυμφος (ὁ, ἡ) nou-căsătorit.
νεόπλασμα (τὸ) Med. neoplasmă.
νεοπλασματικὸς, ἡ, ὸν adj. neoplasmic.
νεόπλεκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nou împletit.
νεόπλουτος (ὁ) nou îmbogățit, parvenit.
νεοπολίτης (ὁ) cetățean nou.
νέος, α, ον adj. nou. || ὁ —ος, ἡ —α subst. tânăr, june, tânără. || τὰ —α subst. vești, noutăți, τί νέα; ce mai nou? || ἐκ —ου adv. din nou.
νεόσπαρτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de curând semănat.
νεοσσιὰ (ἡ) cuib.
νεοσσὸς (ὁ) puișor, puiu de găină, — ἄπτερος fofolog.
νεοσσοτροφῶ v. a hrăni, a crește pui de găină.
νεοσύλλεκτος (ὁ) recrut.
νεοσυλλεξία (ἡ) recrutare.
νεοσύστατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nou întemeiat.
νεοσφαγὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. de curând tăiat.
νεότης (ἡ) tinerețe, juneță.
νεόπανδρος (ἡ) nou-măritată.
νεοφανὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. nou apărut, recent.
*νεοφερμένος, η, ον adj. nou venit.
νεόφυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. brudnic, de curând sădit. || τὸ —ον subst. seciu.
νεοφώτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neofit.
*νεράϊδα (ἡ) măeastră, nereidă.
*νεραντζιὰ (ἡ) naramz.
*νεράντζιον (τὸ) naramză.
*νεροβάρελον (τὸ) butoiu de apă.
*νερόβραστος, η, ον adj. fiert numai cu apă (fără grăsime).
*νεροζύγι (τὸ) nivelare prin apă.
*νεροκάνατον (τὸ) oală de apă.
*νεροκάρδαμον (τὸ) Bot. bobâlnic.
*νεροκολόκυνθον (τὸ) cucurbetă, titvă.
*νεροκουβαλητὴς (ὁ) sacagiu.
*νεροκράτης (ὁ) suiulgiu.
*νερολάγηνον (τὸ) ulcior de apă.
*νεροπηγιὰ (ἡ) văpseă de apă.

*νερόμυλος (ὁ) moară de apă.
*νερὸν (τὸ) apă, βαρέλι —οῦ sacă, ὕφασμα μέ —ὰ stofă moarată | râu, περνῶ — a trece un râu | urină, ἔκαμε τὸ — του a urinat | vez. ὕδωρ.
*νεροπίθαρον (τὸ) chiup de apă.
*νεροποῦλι (τὸ) pasăre acvatică.
*νεροπωλητὴς (ὁ) sacagiu.
*νερουλιάζω v. a se muiă, a se face ca apa | a se ramolì (p. bătrâni).
*νερουλὸς, ἡ, ὸν adj. apos.
*νεροφεῖδα (ἡ) şarpe de apă.
*νερόχιονον (τὸ) lapoviţă.
*νεροχύτης (ὁ) spălător, lavabou.
*νέρωμα (τὸ) amestecare cu apă.
*νερώνω v. a amestecà cu apă.
**νετάρω v. a isprăvì, a terminà un
**νέτος, η, ον adj. net. [cont.
νεῦμα (τὸ) semn (cu ochiul).
νευρὰ (ἡ) drâng, coardă, — ξοὸς trăgătoare.
νευραλγία (ἡ) nevralgie.
νευραλγικὸς, ἡ, ὸν adj. nevralgic.
νευρασθένεια (ἡ) neurastenie.
νευρασθενὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. neurastenic.
νευρασθενικὸς, ἡ, ὸν adj. neurastenic.
νευρικὸς, ἡ, ὸν adj. nervos.|| —ῶς adv.
νευρικότης (ἡ) nervozitate.
νευρισμὸς (ὁ) nevrozism.
*νευροκαβαλίκευμα (τὸ) cârcei.
νευρολογία (ἡ) nevrologie.
νευρολογικὸς, ἡ, ὸν adj. nevrologic.
νευρολόγος (ὁ) nevrolog.
νεῦρον (τὸ) nerv.
νευροπάθεια (ἡ) nevrozǎ, nevropatie.
νευροπαθὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. nevropat.
νευροπαθολογία (ἡ) neuropatologie.
νευροπαθολογικὸς, ἡ, ὸν adj. neuropatologic.
νευρόσπαστον (τὸ) marionetă.
νευρώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. vânjos,
νεύρωμα (τὸ) Med. nevrom. [voinic.
νεύρωσις (ἡ) Med. nevrozǎ.
*νεύσιμον (τὸ) vez. νεῦμα.
νεύω v. a face semn (cu ochiul).
νεφέλη (ἡ) nor.
νεφελότης (ἡ) nebulozitate.
νεφελώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. înnorat, nebulos.
νέφος (τὸ) nor. [rinichi.
νεφραλγία (ἡ) durere de
νεφρικὸς, ἡ, ὸν adj. nefretic.
νεφρῖτις (ἡ) Med. nefritǎ.
νεφρόλιθος (ὁ) Med. calcul renal.
νεφρὸς (ὁ) rinichiu.
νεφύδριον (τὸ) mic nor.
νέω v. a înnotà | a toarce.
νεωκόρος (ὁ) paracliser.
νεώριον (τὸ) şi
νεώσοικος (ὁ) bazin de reparat vase | calǎ deschisǎ.
νεωστὶ adv. de curând.
νεωτερίζω v. a înnoì, a innovà.
νεωτερισμὸς (ὁ) innovaţie, noutate.
νεωτεριστὴς (ὁ) innovator.
νεώτερος, α, ον adj. comp. mai nou, tânăr | modern.
νήδυμος (ὁ) somn profund.
νήθω v. a toarce.
νηκτικὸς, ἡ, ὸν adj. de înnotat, notatoriu.
νῆμα (τὸ) fir (de cusut), bumbăcel, iţă | Med. filament.
νημάτιον (τὸ) firicel.
νηματοειδὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. filiform.
νηματουργεῖον (τὸ) stabiliment de filaturǎ, torcătorie.
νηματουργία (ἡ) torcătorie.
νηματουργὸς (ὁ) torcător.
νηματώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. filamentos.
νηνεμία (ἡ) calm, linişte.
νηνεμῶ v. a fi linişte.
νηολόγησις (ἡ) înmatricularea unui
νηολόγιον (τὸ) Mar. registru. [vas.
νηολογῶ v. a înmatriculà un vas.
νηοπομπὸς (ὁ) armator.
νηοψία (ἡ) Mar. vizitarea vaselor,
νηπιαγωγεῖον (τὸ) grădină de copii.
νηπιαγωγὸς (ἡ) instituoare la grădină de copii.
νηπιάζω v. a cădeà în mintea copiilor.
νηπιακὸς, ἡ, ὸν adj. pruncesc.
νήπιον (τὸ) spârc, înfăşăţel. || —όθεν adv. din faşe, din mică copilărie.
νηπιότης (ἡ) mică copilărie.
νηπιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. copilăresc, copilăros.
νηρηΐς (ἡ) Mit. nereidă.
νησίδιον (τὸ) şi
νησίον (τὸ) şi

νησίς (ἡ) insulă mică.
νησιώτης (ὁ)—ις (ἡ) insular.
νησιωτικός, ἡ, ὸν adj. insular.
νῆσος (ἡ) insulă, — ποταμία ostrov, — δασώδης zăvoiu.
νῆσσα (ἡ) rață.
νηστεία (ἡ) post.
νηστευτής (ὁ) postitor.
νηστεύω v. a posti.
*νηστικάδα (ἡ) vez. νηστεία.
*νηστικός, ιά, ὸν adj. vez. νῆστις.
νηστήσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de post.
νῆστις (ὁ, ἡ) —ι (τὸ) adj. nemâncat.
νηφάλιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj cumpătat, sobru. || —ως adv.
νηφαλιότης (ἡ) cumpătare, sobrietate.
νήφω v. a fi cumpătat.
νήχομαι v. a înnotà.
*νιανιά (τὰ) papă, mâncare.
*νιαουρίζω v. a miorlăi.
*νιαούρισμα (τὸ) miorlăitură.
*νιαουριστικός, ἡ, ὸν adj. miorlăitor.
**νεκέλινος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. de
**νικέλιον (τὸ) nikel. [nikel, nikelat.
**νικελιοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ni-
**νικελῶ v. a nikelà. [kelifer.
**νικέλωσις (ἡ) nikelaj.
νίκη (ἡ) victorie, biruință.
νικητήριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. al victoriei.
νικητής (ὁ) —τρια (ἡ) învingător.
νικηφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. victorios. || —ως adv.
νικοτιανή (ἡ) tutun.
νικοτίνη (ἡ) nicotină.
νικοτινισμός (ὁ) nicotinism.
νικῶ v. a înfrânge, a învinge.
νιπτήρ (ὁ) lavoar.
νίπτω v. a spălà. || —ομαι a se spălà.
**νισάφι (τὸ) milă.
νιτρικός, ἡ, ὸν adj. Chim. nitric.
νιτρογόνον (τὸ) Chim. nitrogen.
νίτρον (τὸ) Chim. nitru, silitră.
νιτροποιεῖον (τὸ) fabrică de nitru.
νιτροποίησις (ἡ) nitrificare.
νιτροποιός (ὁ) nitrifica tor.
νιτροποιῶ v. a nitrificà.
νιτρώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. Chim.
νιφὰς (ἡ) fulg. [nitros.
νιφετός (ὁ) zăpadă.
*νίψιμον (τὸ) spălătură.
Νοέμβριος (ὁ) Noembrie.
νοερός, ά, ὸν adj. mental, spiritual. || —ῶς adv. mentalmente.
νόημα (τὸ) sens, semnificare | *semn.
νοημοσύνη (ἡ) inteligență, pricepere.
νοήμων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. inteligent.
νοητικός, ἡ, ὸν adj. intelectual.
νοητικότης (ἡ) intelectualitate.
νοητός, ἡ, ὸν adj. de înțeles, inteligibil. || —ῶς adv.
νοθεία (ἡ) naștere din flori | falșificare, alterație.
νοθογένεια (ἡ) vez. νοθεία.
νόθευσις (ἡ) măsluire, falșificare.
νοθεύω v. a măslui, a falșificà a drege, a alterà.
νόθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. falș, alterat, măsluit, dres. || ὁ —ος subst. copil natural.
*νοιάζομαι v. a se preocupà, a se sin-
*νοιάσιμον (τὸ) preocupare. [chisi.
*νοιώθω v. a înțelege, a se pricepe.
*νοικοκυρειὸ (τὸ) menaj.
*νοικοκύρης (ὁ) —ά (ἡ) proprietar | stăpân. || —ά gospodină.
νομαδικός, ἡ, ὸν adj. nomad, rătăcitor. || —ως adv. ca nomazii.
νομαρχεῖον (τὸ) prefectură.
νομαρχεύω v. a fi prefect.
νομάρχης (ὁ) prefect.
νομαρχία (ἡ) prefectură.
νομαρχιακός, ἡ, ὸν adj. al prefecturei, prefectorial.
νομὰς (ὁ, ἡ) adj. nomad, — ἀθίγγανος lăieș.
νομεὺς (ὁ) Jur. posesor.
νομὴ (ἡ) păscut | Jur. posesie.
νομίζω v. a crede, a gândi, a stimà, a socotì. || —ομαι a se stabilì prin lege. || ὁ —σμένος τόκος part. dobânda legală.
νομικός, ἡ, ὸν adj. legal, de drept, juridic. || ὁ —ὸς subst. jurist. || τὰ —ά subst. dreptul. || —ῶς adv. din punct de vedere juridic.
νομισοβαρὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cu greutate legală.
νομιμοποίησις (ἡ) legitimare.
νομιμοποιῶ v. a legitimà.
νόμιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. legitim,

legal, ἡλικία —ος majoritate, || τὰ —α subst. obiceiurile consacrate, instituţiile. || —ως adv.
νομιμότης (ἡ) legalitate, legitimitate.
νομιμοφροσύνη (ἡ) lealitate.
νομιμόφρων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. leal,
νόμισμα (τὸ) monedă. [loaial.
νομισματικὸς, ἡ, ὸν adj. monetar, numismatic.
νομισματογνώμων (ὁ) expert numismatic.
νομισματογραφία (ἡ) numismatografie.
νομισματογράφος (ὁ) numismatograf.
νομισματοκοπεῖον (τὸ) monetărie.
νομισματοκοπῶ v. a bate monedă.
νομισματολογία (ἡ) numismatică.
νομισματολόγος (ὁ) numismat.
νομογραφία (ἡ) nomografie.
νομοδιδάσκαλος (ὁ) jurisconsult.
νομοθεσία (ἡ) legislaţie.
νομοθέτημα (τὸ) act legislativ.
νομοθέτης (ὁ) legiuitor.
νομοθέτησις (ἡ) legislaţie.
νομοθετικὸς, ἡ, ὸν adj. legislativ, —ὸν διάταγμα decret-lege. || —ῶς adv.
νομοθετῶ v. a legiferà.
νομολογία (ἡ) jurisprudenţă.
νομολογικὸς, ἡ, ὸν adj. jurisprudenţial.
νομομάθεια (ἡ) cunoştinţa legilor.
νομομαθὴς (ὁ) jurist.
νομομηχανικὸς (ὁ) inginer al judeţu-
νόμος (ὁ) lege, pravilă. [lui.
νομὸς (ὁ) judeţ.
νομοσχέδιον (τὸ) proect de lege.
νομοταγὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. leal.
νομοφύλαξ (ὁ) Bis. nomofilax.
νοομαντεία (ἡ) noomantie.
νοομάντις (ὁ) cititorul gândurilor.
νοοτροπία (ἡ) mentalitate.
νοσηλεία (ἡ) îngrijirea unei boli.
νοσηλεύω v. a îngriji un bolnav.
νόσημα (τὸ) boală, maladie.
νοσηρὸς, ὰ, ὸν adj. morbos, insalubru.
νοσηρότης (ἡ) insalubritate.
νοσογόνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. provocător de boli.
νοσοκομεῖον (τὸ) spital.
νοσοκόμος (ὁ) infirmier.
νοσολογία (ἡ) nosologie.
νόσος (ἡ) boală, maladie.
νοσοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vez. νοσογόνος.
νοσταλγία (ἡ) dor de ţară, nostalgie.
νοσταλγικὸς, ἡ, ὸν adj. nostalgic.
νοσταλγῶ v. a nostalgià.
*νοστιμάδα (ἡ) gust, savoare.
*νοστιμεύομαι v. a-i plăccà, a gustà, a aveà plăcere.
*νοστιμίζω v. a da gust, savoare | a devenì savuros, gustos.
*νόστιμος, η, ον adj. gustos, savuros | agreabil, amabil.
*νοστιμοῦλα (ἡ) gentilă, frumuşică, nostimă.
νόστος (ὁ) reîntoarcere în patrie.
νοσφίζομαι v. a-şi însuşì, a sfeterisì.
νοσφισμὸς (ὁ) însuşire, sfeterisire.
νοσῶ v. a se îmbolnăvì.
νοσώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. morbos, plin de boli.
*νοτερὸς, ἡ, ὸν adj. umed, jilav.
*νοτιὰ (ἡ) vânt de sud.
*νοτίζω v. a jilăvì, a prinde umezeală.
νοτιοανατολικὸς, ἡ, ὸν adj. de sud-est. || —ῶς adv. în spre sud-est.
νοτιοδυτικὸς, ἡ, ὸν adj. de sud-vest. || —ῶς adv. în spre sud-vest.
νότιος, α, ον adj. sudic, meridional; de miazăzi.
νότος (ὁ) miazăzi, Sud.
νουθεσία (ἡ) dojană.
νουθετῶ v. a dojeni.
**νοῦλα (ἡ) zero.
νουμηνία (ἡ) lună nouă.
νουνεχὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. cu minte, mintos, prudent. || —ῶς adv.
*νουνὸς (ὁ) —ὰ (ἡ) nun vez. ἀνάδοχος.
νοῦς (ὁ) minte, duh, simţ, gând, κοινὸς — simţ comun, ἔχω νοῦν a fi inteligent, εἶπε κατὰ νοῦν şi-a zis (în sine), βγάλε το ἀπὸ τὸν νοῦν σου scoate-ţi din cap ideea aceasta, ποῦ ἔχεις τὸν νοῦν σου; unde-ţi e
νοῶ v. a înţelege. [gândul?
**νταβοῦλι (τὸ) tobă.
**νταῆς (ὁ) nene | derbedeu, bătăuş.
**ντάμα (ἡ) damă | pătrat de joc de damă.
**νταμωτὸς, ἡ, ὸν adj. cadrilat.

**νταντά (ἡ) dădacă, mancă.
**νταντεύω v. a dădăci.
**ντζάμι (τὸ) geam.
**ντζαμί (τὸ) geamie.
**ντζαμτζῆς (ὁ) geamgiu.
**ντιβάνι (τὸ) divan, canapeà.
**ντολμᾶς (ὁ) sarmà.
**ντουζίνα (ἡ) duzină.
**ντουλάπι (τὸ) dulap.
νυγμός (ὁ) înţepătură | insinuare.
νυκταλωπία (ἡ) Med. nictalopie, orbul găinilor.
νυκτάλωψ (ὁ) Med. nictalop.
*νυκτέρευμα (τὸ) şezătoare, clacă.
*νυκτερεύω v. a face şezătoare.
*νυκτέρι (τὸ) vez. νυκτέρευμα.
νυκτερινός, ἡ, ὸν adj. al nopţii, nocturn.
νυκτερίς (ἡ) Zool. liliac.
*νυκτιά (ἡ) noapte, durata unei nopţi.
*νυκτιάζει v. imp. se face noapte.
νυκτικός, ἡ, ὸν adj. nocturn. || *τὸ - ὸν subst. cămaşă de noapte.
νυκτοβασία (ἡ) somnambulism.
νυκτοβάτης (ὁ) —ις (ἡ) somnambul.
νυκτοβατῶ v. a fi somnambul.
νυκτόβιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cel ce trăieşte noaptea.
νυκτοκαλλίς (ἡ) Bot. mândra nopţii.
νυκτοκλέπτης (ὁ) hoţ de noapte.
νυκτοκόραξ (ὁ) Zool. bătlan.
νυκτοπερίπολος (ἡ) rond.
*νυκτοπούλι (τὸ) pasăre de noapte.
*νυκτόσκουφος (ὁ) scufiţă de noapte.
νυκτοφυλακή (ἡ) pază de noapte.
νυκτοφύλαξ (ὁ) paznic de noapte.
*νυκτώνει v. imp. a înnoptà.
νύκτωρ adv. în timpul nopţii.
νυμφαία (ἡ) Bot. nufăr.
νυμφαγωγός (ὁ, ἡ) —ὸν (τὸ) adj. aducător de mireasă.
νυμφεύω v. a însurà. || —ομαι a se însurà.
νύμφη (ἡ) mireasă, — ἐπὶ υἱῷ noră, — ἐπὶ ἀδελφῷ cumnată | Mit. zână, nimfă.
*νυμφιάτικος, η, ον adj. şi
νυμφικός, ἡ, ὸν adj. al nunţii, nupţial. || *τὸ —ὸν subst. rochie de mireasă.
νυμφίος (ὁ) mire | οἱ νυμφίοι Bis. denii.
νυμφομανής (ἡ) nimfomană.
νυμφομανία (ἡ) nimfomanie.
νυμφών (ὁ) odaie nupţială.
νῦν adv. acum.
νύξ (ἡ) noapte. || διὰ νυκτὸς adv. în timpul nopţii.
νύξις (ἡ) împunsătură vez. νυγμός.
νύσσω v. a înţepà.
*νύστα (ἡ) vez. νυσταλγία.
νυσταγμός (ὁ, somn | Med. nistagm.
νυστάζω v. a moţăi | a-i fi somn.
νυσταλγία (ἡ) moţăire.
νυσταλέος, α, ον adj. somnolent.
*νυστέρι (τὸ) lancetă, nister.
*νυστεριά (ἡ) tăietură de lancetă.
*νυφίτσα (ἡ) Zool. nevăstuică.
*νυχάκι (τὸ) unghişoară | Bot. sulcină.
*νυχάτος, η, ον adj. în formă de unghie. || τὸ —ον [σταφύλι] coarnă.
νυχθήμερον (τὸ) zinoptime. || —ὸν adv. ziua şi noaptea.
*νύχι (τὸ) unghie, ἔπεσε στὰ —α του i-a căzut în mâini.
νωδός, ἡ, ὸν adj. nedinţat, ştirb.
νωθρεύω v. a trândăvi.
νωθρός, ά, ὸν adj. trândav, leneş. || —ῶς adv. cu lenevie.
νωθρότης (ἡ) lenevie, trândăvie.
νωπός, ἡ, ὸν proaspăt, recent. || —ῶς adv.
νῶτα (τὰ) spate, spinare.
νωτιαῖος, α, ον adj. Anat. dorsal, spinal, —ος μυελὸς măduva spinării.
νωχέλεια (ἡ) tembelâc.
νωχελής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. molatic, tembel. || —ῶς adv.

Ξ, ξ (xi) literă a alfabetului | num. ξ' şasezeci, ,ξ şasezeci de mii.
ξαίνω v. a scărmănà, a răgilà.
*ξανά adv. din nou | prep. în loc de
ἐξανα, re, ξαναέρχομαι a revenì.
*ξαναβάζω v. a pune din nou.
*ξαναβγάζω v. a scoate din nou.
*ξαναβλέπω v. a revedeà.

*ξαναβράζω v. a fierbe din nou.
*ξαναγεμίζω v. a umplea din nou.
*ξαναγράφω v. a scrie din nou.
*ξαναδένω v. a legà din nou.
*ξαναδέρνω v. a bate din nou.
*ξαναδιαβάζω v. a răscitì.
*ξαναδιπλώνω v. a reîndoì.
*ξαναέρχομαι v. a revenì.
*ξαναζεσταίνω v. a reîncălzì.
*ξαναζητῶ v. a căutà din nou.
*ξαναζυγίζω v. a cântărì din nou.
*ξανακάθημαι v. a se reașezà.
*ξανακάμνω v. a face din nou.
*ξανακλείω v. a reînchide.
*ξανακοιμοῦμαι v. a readormì.
*ξανακολλῶ v. a realipì.
*ξανακοσκινίζω v. a cerne din nou.
*ξανακτυπῶ v. a bate din nou.
*ξανακύλημα (τὸ) Med. Jur. recidivă.
*ξανακυλῶ v. Med. Jur. a recidivà.
*ξαναλέγω v. a zice din nou.
*ξαναμασῶ v. a reamestecà.
*ξαναμετρῶ v. a socotì, a măsurà, a plătì din nou.
*ξαναμοιράζω v. a reîmpărți.
*ξαναμωραίνομαι v. a se ramolì.
*ξαναμώραμα (τὸ) xanamorisire.
*ξαναμωραμένος, η, ον adj. xanamorisit.
*ξανανειώνω v. a reîntinerì.
*ξανανοιχιάζω v. a reînchirià.
*ξαναμιλῶ v. a vorbì din nou.
*ξαναπαθαίνω v. a pățì din nou.
*ξαναπαίζω v. a jucà din nou.
*ξαναπέρνω v. a reluà.
*ξαναπανδρεύω v. a remăritâ.
*ξαναπατῶ v. a călcà din nou.
*ξαναπερνῶ v. a trece din nou.
*ξαναπηδῶ v. a săltà din nou.
*ξαναπιάνω v. a prinde, a apucà din nou.
*ξαναπλαγιάζω v. a se culcà din nou.
*ξαναπλύνω v. a spălà din nou.
*ξαναπωλῶ v. a revinde.
*ξαναράβω v. a coase din nou.
*ξαναρχίζω v. a reîncepe.
*ξαναρωτῶ v. a reîntrebà.
*ξανασαίνω v. a respirà | a se odihnì.
*ξανασπέρνω v. a răsădì.
*ξαναστέλλω v. a retrimite.
*ξαναστουπώνω v. a reastupà.
*ξανάστροφος, η, ον adj. reîntors.
*ξανατινάζω v. a aruncà (un obiect), a bate din nou.
*ξανατραβῶ v. a trage din nou.
*ξανατρώγω v. a mâncà din nou.
*ξανατυπώνω v. a reimprimà.
*ξαναυρίσκω v. a regăsì.
*ξαναφαίνομαι v. a reapare.
*ξαναφέρνω v. a readuce.
*ξαναφκιάνω v. a reface.
*ξαναφορτώνω v. a reîncărcà.
*ξαναφυτεύω v. a răsădì.
*ξαναφυτρώνω v. a reîncolți.
*ξαναφωνάζω v. a rechemà.
*ξαναχάνω v. a pierde din nou.
*ξαναχύνω v. a topì, a scurge din nou.
*ξαναψήνω v. a frige din nou.
*ξανθίζω v. a bate în auriu.
ξάνθιον (τὸ) Bot. cornuță, purcelaș.
*ξανθογένης (ὁ) cu barbă blondă.
ξανθόμαλλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. blond, bălan, —ον πρόβατον oaie bălaie.
ξανθοπλόκαμος (ἡ) codalbă.
ξανθόπυρρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. roib.
ξανθοπώγων (ὁ) cu barba bălană.
ξανθός, ἡ, ὸν adj. bălan, blond.
ξανθότριχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. codălbiu.
ξανθωπός, ἡ, ὸν adj. blondin, auriu.
ξανίζω v. a descămà.
ξάνιον (τὸ) darac, scărmănătoare.
ξάνισμα (τὸ) descămare.
*ξανοίγω v. a se întredeschide | a-și luà avântul.
*ξανσικτικός, ἡ, ὸν adj. răcoritor.
ξάντης (ὁ) dărăcitor.
ξαντὸν (τὸ) scamă.
*ξαραχνιάζω v. a curăți de păianjeni.
*ξάστερα adv. pe șleau, verde.
*ξαστεριὰ (ἡ) senin.
*ξάστερος (ὁ) curat, înstelat.
*ξεβάφω v. a scoate văpseaua.
**ξεβιδώνω v. a desșurupà.
**ξεβουλώνω v. a despecetluì.
*ξεβρακώνω v. a scoate ismenele.
*ξεβράκωτος, η, ον adj. fără ismene, sărac, proletar.
*ξεβραχνιάζω v. a scăpà de răgușeală.
*ξέγδαρμα (τὸ) jupuitură.
*ξεγδέρνω v. a jupuì.
*ξεγελῶ v. a seduce.

*ξεγεννῶ v. a moşi.
*ξεγοφιασμένος, η, ον adj. şoldit.
*ξεγυμνώνω v. a desbrăcà.
*ξεδιαλεγεσθαι (τὸ) lepădătură.
*ξεδιαλέγω v. a alege.
*ξεδιπλίζω v. a descurcà.
*ξεδιπλώνω v. a aşterne.
*ξεζεύγω v. a desjugà.
*ξεζώνω v. a descinge.
*ξεθάπτω v. a desgropà.
*ξεθαρρεύω v. a prinde curaj.
*ξεθηλυκώνω v. a desbumbà.
*ξεθυμαίνω v. a răbufnì, a răsuflà | a se potolì.
*ξεθύμασμα (τὸ) răsuflătură | răsuflătoare.
*ξεθυμώνω v. a se potolì.
*ξεθωριάζω v. a se decolorà.
*ξειδᾶτος, η, ον adj. preparat cu oţet.
*ξειδερὸν (τὸ) oţetar.
*ξειδι (τὸ) oţet.
*ξειδιάζω v. a se oţeţì.
*ξειδόλαδον (τὸ) untdelemn cu oţet.
*ξεκαθαρίζω v. a curăţi | a lichidà.
*ξεκαθάρισμα (τὸ) lichidare.
*ξεκακιώνω v. a-i trece supărarea.
*ξεκάμνω v. a desface.
*ξεκαρδίζομαι v. a crăpà de râs.
*ξεκαρφώνω v. a scoate cuiele.
*ξεκάρφωτος, η, ον adj. deştintuit, deşelat.
*ξεκινῶ v. a porni.
*ξεκλειδώνω v. a descuià.
*ξεκλείδωτος, η, ον adj. descuiat.
*ξεκληρίζω v. a desmoşteni.
*ξεκοιλιάζω v. a spintecà.
*ξεκοίλιασμα (τὸ) spintecare.
*ξεκοκκαλίζω v. a ronţăi.
*ξεκολνῶ v. a deslipì.
*ξεκοπῆς adv. cu ruptul.
*ξεκόπτω v. a desface, a desobişnui.
*ξεκοριάζω v. a curăţi de ploşniţe.
*ξεκουβαριάζω v. a depănà.
*ξεκούμβωτος, η, ον adj. desbumbat.
*ξεκουμπίζω v. a alungà, a goni. || —ομαι a se îndepărtà, —σου! carăte!
*ξεκουράζω v. a odihnì. || —ομαι a se odihni, a răsuflà.
*ξεκουρδίζω v. a dezacordà, a demontà.
*ξεκουτιαίνω v. a ramoli.
*ξεκουτιάρης (ὁ) ramolit.
*ξεκούτιασμα (τὸ) ramolisment.
*ξεκουφαίνω v. a asurzì.
*ξεκρεμάζω v. a desprinde.
*ξελασπώνω v. a curăţi de noroiu.
*ξελεπίζω v. a desghiocà.
*ξελεχωνιάζω v. a îngriji, a terminà lăuzia.
*ξελιγοθυμῶ v. a scoate din leşin | a-şi reveni în fire.
*ξελογιάζω v. a seduce,a ademenì.
*ξελόγιασμα (τὸ) seducţiune, ademenire.
*ξεμαθαίνω v. a desvăţà.
*ξεμαλλιάζω v. a smulge părul.
*ξεμαλλιάρης, α, ικον adj. cu părul sburlit.
*ξεμεθῶ v. a se trezì din beţie.
*ξεμουδιάζω v. a se desamorţì.
*ξεμπέρδευμα (τὸ) lichidare.
*ξεμπερδεύω v. a lichidà.
*ξεμυαλίζω v. vez. ξελογιάζω.
*ξεμυάλισμα (τὸ) vez. ξελόγιασμα.
*ξεμυαλισμένος, η, ον adj. descreerat.
*ξεμυτίζω v. a scoate nasul afară, a ieşi.
ξεναγὸς (ὁ) călăuză.
ξεναγῶ v. a călăuzi.
ξενηλασία (ἡ) alungarea străinilor.
ξενηλατῶ v. a alungà pe străini.
*ξενητειὰ (ἡ) străinătate.
*ξενητεύω v. a trimite în străinătate. || —ομαι a plecà în străinătate.
ξενία (ἡ) ospitalitate.
ξενίζω v. a oferì ospitalitate.
ξενικὸς, ἡ, ὸν adj. străin.
ξενισμὸς (ὁ) străinism.
*ξεννοιάζω v. a scăpà de griji.
*ξέννοιασμα (τὸ) lipsă de griji.
*ξέννοιαστος, η, ον adj. fără de griji, nepăsător.
*ξενοδουλεύω v. a lucrà cu ziua.
ξενοδοχεῖον (τὸ) hotel.
ξενοδόχος (ὁ) hotelier.
*ξενοικιάζω v. a rezilià un contract de închiriere.
*ξενοίκιασμα (τὸ) rezilierea contractului de închiriere.
ξενοκρατία (ἡ) dominaţie străină.
ξενομανία (ἡ) iubire de lucruri străine.
ξενοπρεπὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. ceiace convine străinului.
ξένος, η, ον adj. străin. || ὁ —ος subst. oaspe(te). || *τὰ —α subst. vez. ξενητειά.

ξενότροπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. straniu.
ξενόφιλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. iubitor de străini.
ξενοφοβία (ἡ) xenofobie, frică de străini.
ξενόφωνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. străin de limbă.
*ξενυκτίζω v. a petrece noaptea (ne-
*ξενυστάζω v. a se trezì. [dormit).
ξενὼν (ὁ) han.
*ξεπαγιάζω v. a îngheța, a degerà.
*ξεπάγιασμα (τὸ) degerătură.
*ξεπαγώνω v. a dezgheța.
*ξεπαστρεύω v. a curăța | a ucide vez. ξεκάμνω.
*ξεπατώνω v. a desfundà, a distruge.
*ξεπερνῶ v. a deșirà | a întrece.
*ξεπεσμένος, η, ον adj. scăpătat.
*ξεπεσμός (ὁ) scădere de preț, rabat.
*ξεπετσώνω v. a descoji.
*ξεπέφτω v. a decădeà.
*ξέπλεκτος, η, ον adj. despletit.
*ξεπλέκω v. a despletì.
*ξεπληρώνω v. a se achità.
*ξέπλυμα (τὸ) spălăcitură.
*ξεπλύνω v. a clătì, a spălà.
*ξεποδαριάζω v. a obosì picioarele.
*ξεπορτίζω v. a fugì de acasă.
*ξεπρήσκομαι v. a se dezumflà.
*ξεπροβοδῶ v. a petrece pe cinevà.
*ξέρα (ἡ) Mar. stâncă la suprafața
*ξεράδι (τὸ) uscăciune. [apei.
*ξεραΐλα (ἡ) uscăciune.
*ξερακιανὸς, ἡ, ὸν adj. uscăcios, slab.
*ξέρασμα (τὸ) și
*ξερατὸν (τὸ) vărsătură.
*ξερνῶ v. a vărsà.
*ξερόβηχας (ὁ) tuse uscată.
*ξεροβήχω v. a tușì în sec.
*ξεροκαταπίνω v. a înghiți în sec.
*ξερρίζωμα (τὸ) ciolpan.
*ξερριζώνω v. a desrădăcinà.
*ξεσαμαρώνω v. a deșeuà.
*ξεσαμάρωτος, η, ον adj. deșeuat.
*ξεσηκώνω v. a ridicà din loc | a co-
*ξεσκαλώνω v. a desprinde. [pià.
*ξεσκάνω v. a se odihnì.
*ξεσκεπάζω v. a descoperì.
*ξέσκεπος, η, ον adj. descoperit.
*ξεσκλαβώνω v. a eliberà.
*ξεσκονίζω v. a scuturà.
*ξεσκονίστρα (ἡ) scuturătoare.
*ξεσκούφωτος, η, ον adj. cu capul gol.
*ξεσκωριάζω v. a desruginì.
ξέσμα (τὸ) răzătură, răsură.
*ξεσπαθώνω v. a trage sabia.
*ξεσπάνω v. a face explozie, — τὸν θυμόν μου a-și scoate necazul.
*ξεσπιτώνω a scoate din casă.
*ξεσποριάζω v. a scoate sămânță.
*ξεστομίζω v. a proferà, a scoate din gură.
*ξεστουπώνω v a desfundà, a destupà.
*ξεστραβώνω v. a deschide ochii cuivà.
*ξεστρήφω v. a destortochià.
ξέστρον (τὸ) cotoiu, — ϐαρελοποιοῦ cuțitoaie, — ἀρότρου otic.
*ξεστρώνω v. a desface patul.
*ξέστρωτος, η, ον adj. deșeuat.
*ξεσυνειθίζω v. a (se) desvăța.
*ξεσυννεφιάζω v. a se înseninà.
*ξεσφίγγω v. a lăsà mai puțin strâns.
*ξεσχίζω v. a rupe, a sfâșià.
*ξεσχολίζω v. a terminà studiile.
*ξεσχόλισμα (τὸ) sfârșitul studiilor.
*ξετινάζω v. a scuturà.
*ξετρελλαίνω v. a înnebunì pe cinevà. || —ομαι a înnebunì.
*ξετρυπώνω a da de urmă.
*ξετσίπωμα (τὸ) nerușinare, destrăbălare.
*ξετσίπωτος, η, ον adj. nerușinat, des-
*ξετυλίζω v. a destrămà. [trăbălat.
*ξεφακιολίζω v. a scoate fachiolul.
*ξεφάντωμα (τὸ) petrecere, chef la toartă.
*ξεφαντώνω v. a petrece, a chefui.
*ξεφάσκιωμα (τὸ) desfășare.
*ξεφασκιώνω v. a desfășà.
*ξεφάσκιωτος, η, ον adj. desfășat.
*ξεφλουδίζω v. a cojì.
*ξεφλούδισμα (τὸ) cojitul.
*ξεφορτώνω v. a descărcà. || —ομαι a scăpà de cinevà, ξεφορτώσου με lasă-mă în pace.
*ξεφουρνίζω v. a scoate din cuptor, în abundență.
*ξεφουσκώνω v. a (se) dezumflà.
*ξεφυτιλίζω v. a scoate mucul lumâ-
*ξεφωνητὸν (τὸ) țipăt, bocit. [nărei.

*ξεφωνίζω v. a ţipà, a boci.
*ξεχασιάρης, α, ικον adj. uituc.
*ξεχειλίζω v. a se revărsà.
*ξεχείλισμα (τὸ) revărsare.
*ξεχειμάζω v. a petrece iarna.
*ξεχειμωνιάζω v. vez. ξεχειμάζω.
*ξεχνῶ v. a uità.
*ξεχρεώνω v. a scoate din datorii.
*ξεχωρίζω v. a separà, a despărţì.
*ξεχωριστὸς, ἡ, ὸν adj. despărţit, separat. || —ὰ adv.
*ξεψειριάζω v. a (se) despăduchià.
*ξεψείριασμα (τὸ) despăduchiere.
*ξεψυχῶ v. a expirà, a-şi da sufletul.
ξέω v. a râcâì, a scărpinà.
*ξηλώνω v. a descoase.
*ξημεροβραδυάζομαι v. a petrece ziua şi noaptea.
*ξημέρωμα (τὸ) aurorà, zori de zi.
ξημερώνει v. imper. a se revărsà de ziuà.
ξηρὰ (ἡ) pământ | uscat.
ξηραίνω v. a uscà, — εἰς τὸν ἀέρα a sbicì, a svântà, a secà.
ξηράνθεμον (τὸ) Bot. plevaiţă.
ξήρανσις (ἡ) uscare, secare.
ξηραντικὸς ἡ, ὸν adj. uscător.
ξηρασία (ἡ) uscăciune, secetă.
ξηρίον (τὸ) Farm. praf.
ξηρόβρυσις (ἡ) fântână seacă.
**ξηροκαμπία (ἡ) câmp neproductiv.
*ξηρικέφαλος, η, ον adj. cu cap tare.
ξηρόκλαδα (τὰ) vreascuri.
*ξηρονῆσι (τὸ) insulă pustie.
*ξηροπήγαδον (τὸ) puţ uscat.
ξηροπόταμος (ὁ) râu sec.
ξηρὸς, ὰ, ὸν adj. sec, uscat, uscăcios. || —ῶς adv. scurt, aspru.
*ξηροτηγανίζω v. a rumenì.
ξηρότης (ἡ) uscăciune.
ξηροτρώγω v. a mâncà lucruri uscate.
ξηροφαγία (ἡ) mâncare uscată.
*ξηροψήνω v. a frige uscat.
*ξηστὶ (τὸ) sfert de litru.
*ξίγκλα (ἡ) tindeche, criveà.
ξιφασκία (ἡ) scrimă.
ξιφήρης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. cu sabia în mână.
ξιφίας (ὁ) scal.
ξιφοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. xifoid, —ὴς ἀπόφυσις Anat. lingureà.
ξιφολόγχη (ἡ) spangă, tesacă.
ξιφομαχία (ἡ) scrimă.
ξιφομάχος (ὁ) mânuitor de sabie.
ξιφομαχῶ v. a face scrimă, a se luptà cu sabia.
ξίφος (τὸ) sabie, spadă.
ξιφουλκία (ἡ) tragere de sabie.
ξιφουλκῶ v. a trage sabia.
ξιφοφόρος (ὁ) purtător de sabie.
ξιφοφορῶ v. a purtà sabia.
ξόανον (τὸ) statuie de lemn, manechin | idiot, imbecil.
*ξομματίζω v. a desghiocà.
ξυάλη (ἡ) coloiu.
*ξύγγι (τὸ) grăsime, slănină | Anat. epiploon, prâpur.
*ξυγγιὰ (ἡ) stinghie, plică inguinală.
*ξύδι (τὸ) oţet vez. ὄξος.
ξυλάνθραξ (ὁ) cărbune de lemne.
ξυλαποθήκη (ἡ) magazie de lemn.
ξυλάριον (τὸ) highiu, rădiu.
ξυλαρμογὴ (ἡ) cheotoare.
*ξυλᾶς (ὁ) negustor de lemne.
ξυλεία (ἡ) lemnărie | cheresteà.
ξυλέμπορος (ὁ) negustor de lemne.
ξυλεύομαι v. a tăià lemne.
ξύλευσις (ἡ) tăiatul lemnelor.
*ξυλιὰ (ἡ) bătaie.
*ξιλιάζω v. a înlemnì.
*ξυλίζω v. a bate, a trage o bătaie.
ξυλικὴ (ἡ) lemne de construcţie vez. ξυλεία.
ξύλινος, η, ον adj. de lemn.
*ξυλογαϊδάρα (ἡ) capră (de tăiat lemne).
*ξυλόγατα (ἡ) cursă de şoareci.
ξυλογλύφος (ὁ) sculptor de lemn.
ξυλογραφία (ἡ) gravură în lemn.
ξυλογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. xilografic.
ξυλογράφος (ὁ) xilograf.
ξυλογραφῶ v. a gravà în lemn.
ξυλόδεμα (τὸ) schelă.
*ξυλοκάρβουνον (τὸ) mangal vez. ξυλάνθραξ.
*ξυλοκερατέα (ἡ) Bot. roşcov.
*ξυλοκέρατον (τὸ) Bot. roşcovă.
ξυλοκόπημα (τὸ) tărbacă, ciomăgeală.
ξυλοκόπος (ὁ) tăietor de lemne.
ξυλοκοπῶ v. a tărbăcì, a ciomăgì.
*ξυλόκοττα (ἡ) Zool. sitar.
*ξυλοκουτάλα (ἡ) leoşcă.
*ξυλοκρέββατον (τὸ) sicriu.
ξυλολαβὶς (ἡ) clamă.
ξυλομύκης (ὁ) Bot. drele.

ξύλον (τὸ) lemn | *bătaie, ἔφαγε — a mâncat bătaie | εἶναι — κούτσουρον e buștean, idiot.
ξυλοπέδιλον (τὸ) galent, încălțăminte de lemn.
*ξυλοπετεινός (ὁ) Zool. cocoș de sihlă.
*ξυλοπόδαρον (τὸ) piciorong.
*ξυλοπότηρον (τὸ) cupă, pahar de lemn.
*ξυλοσφίχτης (ὁ) pâj.
ξυλοτσίστης (ὁ) tăietor de lemne.
ξυλουργικός, ἡ, ὸν adj. stolăresc, tâmplăresc. || ἡ —ἡ subst. stolerie, tâmplărie.
ξυλουργός (ὁ) stoler, tâmplar.
ξυλοφάγος (ὁ) mâncător de lemne.
*ξυλοφορτώνω v. a stâlci în bătaie.
*ξυλόχτενα (τὰ) brâgle, spată.
ξυλώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. lemnos.
*ξυνάδα (ἡ) acreală, aciditate.
*ξυνίζω v. a acri, a se acri.
*ξυνίλα (ἡ) acreală, acrime.
*ξυνόγαλα (τὸ) lapte covăsit, iaurt.
*ξυνολάχανον (τὸ) varză acră.
*ξυνόμελι (τὸ) miere încinsă.
*ξυνός, ἡ, ὸν adj. acru, acid.
*ξυνούτσικος, η, ον adj. acrișor.
*ξύνω v. vez. ξέω a răzui | a scărpină | a frecă, —ει κοιλιαίς καὶ κάνει φανάρια taie câinilor frunză, τὸν ἔξυσαν l-au dat afară (din slujbă). || —ομαι a se frecă, δὲν ἔχει νύχια νὰ ξυσθῇ n'are nici o parà chioară, ξύνεται ὅπου δὲν τὸν τρώγει se amestecă unde nu-i fierbe oala.
*ξυπάζω v. a sperià, a uimi. || —ομαι a se îngâmfà.
*ξυπασιὰ (ἡ) uimire, îngâmfare.
*ξύπνημα (τὸ) deșteptare.
*ξυπνητῆρι (τὸ) deșteptător (ceasornic).
*ξυπνητός, ἡ, ὸν adj. treaz, deșteptat.
*ξυπνός, ἡ, ὸν adj. deștept.
*ξυπνῶ v. a se trezì, a se deșteptà.
*ξυπόλυτος, η, ον adj. desculț.
*ξυράφιον (τὸ) vez. ξυρός.
ξυρίζω v. a rade. || —ομαι a se rade.
ξύρισια (τὸ) ras.
ξυρός (ὁ) briciu | ἐπὶ —οῦ ἀκμῆς la momentul decisiv, la extrem.
ξύσιμον (τὸ) răzătură, răzuitură.
ξύσμα (τὸ) răsură.
ξυστήριον (τὸ) și
ξύστης (ὁ) răzuitoare, răzălău.
*ξύστρα (ἡ) țesală.
*ξυστρὶ (τὸ) răzuitoare, — βυτινοποιοῦ gardinar, gripcà | țesală.
*ξυστρίζω v. a răzui, a țesălà.
ξύστρον (τὸ) vez. ξύστης.
ξύω v. a sgârià, a răzui.
*ξώπετσος, η, ον adj. superficial. || —α
*ξώρας adv. târziu vez. ἐξώρας.
*ξωρίζω v. a sosì târziu.
*ξώφυλλον (τὸ) scoarță de carte vez. ἐξώφυλλον.

O

O, o (υmicron) literă a alfabetului | num. o' șaptezeci, ,o șaptezeci de mii.
ὁ, ἡ, τὸ (οἱ, αἱ, τὰ) art. l, le, a, o, i, ὁ κύων câinele, ἡ εἰκία casa, τὸ παιδίον copilul, οἱ ἄνθρωποι oamenii, αἱ τράπεζαι mesele, τὴν εἶδα am văzut-o, τὰ πιλίκια chiplurile, τὰς ἐσημείωσα le-am notat, τοὺς εἶδα i-am văzut, ταῖς ὡμίλησα le-am vorbit, τῷ ἔδωσα i-am dat.
ὄασις (ἡ) oază.
ὀβελίας (ὁ) la frigare [miel].
ὀβελίζω v. a trece le frigare.
ὀβελίσκος (ὁ) obelisc | frigăruie.
ὀβελὸς (ὁ) frigare, țepuș, sulă, frigătoare | arbiu (armei).
**ὀβιδοβόλον (τὸ) obuzier.
**ὀβὶς (ἡ) obuz, — βολιδοφόρος șrapneà.
ὀβολὸς (ὁ) obol.
**ὀβούζιον (τὸ) vez. ὀβὶς.
**ὀβουζοβόλον (τὸ) mortier.
ὀγδοήκοντα num. optzeci.
ὀγδοηκοντάκις adv. de optzeci de ori.
ὀγδοηκοντούτης (ὁ) —ις (ἡ) de optzeci de ani, octogenar.
ὀγδοηκοστὸς, ἡ, ὸν adj. al optzecilea.
ὄγδοος, η, ον adj. al optulea, ἡ —η τοῦ μηνὸς opt ale lunei. || τὸ —ον subst. o optime. || —ον (εἰς) adv.

in octavo [p. cărți]. ‖ τὸ — adv. pentru a opta oară.
*ὀγκανίζω v. a sbiera [p. măgar].
ὀγκηθμός (ὁ) sbierătură.
ὀγκόλιθος (ὁ) bloc de piatră, pietroiu.
ὄγκος (ὁ) volum, masă, — χώματος bolovan, — ἅλατος mâglă.
ὀγκώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. masiv, gros, voluminos. ‖ —ῶς adv.
ὀγκῶμαι v. vez. ὀγκανίζω.
*ὀγλήγωρα adv. repede, în grabă.
*ὀγλήγωρος, η, ον adj. repede, expe-
**ὀγοῦρι (τὸ) ogur, noroc. [ditiv.
**ὀδαλίσκη (ἡ) odaliscă.
ὀδάξ adv. morțiș.
ὅδε, ἥδε, τόδε pron. acesta, aceasta, ἀπὸ τοῦδε de azi în colo. τάδε εἶπεν ὁ Κύριος așà a grăit Domnul.
ὁδεύω v. a merge a păși.
ὁδηγία (ἡ) instrucție, recomandație, ordin.
ὁδηγὸς (ὁ) călăuză, ghid.
ὁδηγῶ v. a călăuzi, a duce a (con)duce, a îndrumà, — ἅμαξαν a mânà.
ὁδογέφυρα (ἡ) viaduct.
ὁδοιπορία (ἡ) drum, traiect, călătorie | Mil. marș.
ὁδοιπορικὸς, ἡ, ὸν adj. al drumului, al călătoriei. ‖ τὰ —ά subst. cheltueli de drum.
ὁδοιπόρος (ὁ) drumeț, călător.
ὁδοιπορῶ v. a mărșălui, a călători.
ὁδοκαθαριστὴς (ὁ) măturător.
ὁδοκόμος (ὁ) cantonier.
ὁδομετρία (ἡ) odometrie.
ὁδόμετρον (τὸ) odometru.
ὀδοντάγρα (ἡ) clește.
ὀδοντalγία (ἡ) durere de măsele.
ὀδοντalγικὸς, ἡ, ὸν adj. odontalgic.
ὀδοντίατρος (ὁ) dentist.
ὀδόντιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. dentar.
ὀδοντῖτις (ἡ) odontită.
ὀδοντογλυφὶς (ἡ) scobitoare.
*ὀδοντοκοιλιὰ (ἡ) gingie.
ὀδοντόκονις (ἡ) vez. ὀδοντότριμμα.
ὀδοντολογία (ἡ) odontologie.
ὀδοντόπολτος (ὁ) pastă de dinți.
*ὀδοντόπονος (ὁ) vez. ὀδονταλγία.
ὀδοντοστοιχία (ἡ) dentură.
ὀδοντότριμμα (τὸ) praf de dinți.
ὀδοντότριχος (ὁ) pinion.
ὀδοντόφορος (ὁ) dințărit.
ὀδοντόφωνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. t(i)ram dental.
ὀδοντοψήκτρα (ἡ) perie de dinți.
ὀδοντωτὸς, ἡ, ὸν adj. dințat.
ὁδοποιΐα (ἡ) construcție de drumuri.
ὁδοποιῶ v. a șoselui.
ὁδοπώλης (ὁ) colportor, precupeț.
ὁδοπώλησις (ἡ) colportaj, precupeție.
ὁδοπωλητὴς (ἡ) vez. ὁδοπώλης.
ὁδοπωλῶ v. a colportà, a precupeți.
ὁδὸς (ἡ) uliță, stradă, — μικρὰ stradelă, — δημοσία drum mare, șoseà.
*ὁδοστρώνω v. a șoseluì, a pavà.
ὁδοστρωσία (ἡ) șoseluire, pavaj.
ὁδοστρωτὴρ (ὁ) vălătuc, compresor.
ὀδοὺς (ὁ) dinte, — μασητὴρ măseà, — προέχων colț, — τροχομύλου șiș-
ὁδόφραγμα (τὸ) baricadă. [toare.
ὁδοφύλαξ (ὁ) păzitor de stradă.
ὀδύνη (ἡ) durere, suferință.
ὀδυνηρὸς, ά, ὸν adj. dureros. ‖ —ῶς adv.
ὀδυρμὸς (ὁ) bocet, vaiet.
ὀδύρομαι v. a se văità.
ὄζαινα (ἡ) Med. ozenă.
ὀζογαλῆ (ἡ) Zool. dihor.
ὀζόλιθος (ὁ) Min. ozolit.
ὄζον (τὸ) Chim. ozon.
ὀζονομετρία (ἡ) ozonometrie.
ὀζονοποίησις (ἡ) ozonizare.
ὀζονοποιῶ v. a ozonizà.
ὄζος (ὁ) ciot, nod.
ὄζω v. a mirosì, a puți.
ὀζώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. colțuros, nodos.
ὅθεν adv. astfel, adică | de unde, —δήποτε de oriunde.
ὀθνεῖος, α, ον adj. străin.
ὀθόνη (ἡ) pânză | cortină | față de masă, — κινηματογράφου ecran.
ὀθόνιον (τὸ) aținică.
ὀθονουργεῖον (τὸ) pânzărie.
ὀθονουργὸς (ὁ) pânzar.
ὀθωμανικὸς, ἡ, ὸν adj. otoman.
*Ὀθωμανὸς (ὁ)—ὶς (ἡ) Otoman.
οἰακίζω v. a cârmui.
οἰακιστὴς (ὁ) cârmaciu.
οἰακοστρόφιον (τὸ) drugul cârmei.
οἰακοστρόφος (ὁ) vez. οἰακιστής.
οἰακοστροφῶ v. vez. οἰακίζω.
οἴαξ (ὁ) vez. οἰακοστρόφιον.
οἶδα v. a ști, a cunoaște.

οἰδαίνω v. a umflà. || οἰμαι a se umflà, a buhai | Med. a se edemaţià.
οἴδημα (τὸ) buháiala | Med. edem, umflătură.
οἰδηματώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. umflat, edemaţiat.
οἰηματίας (ὁ) încrezut, îngâmfat.
οἴησις (ἡ) îngâmfare.
οἴκαδε adv. acasà.
οἰκειοθελὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. voluntar, de bunà voie. || —ῶς adv.
οἰκειοποίησις (ἡ) însuşire.
οἰκειοποιοῦμαι v. a-şi însuşi.
οἰκεῖος, α, ον intim.
οἰκειότης (ἡ) intimitate, familiaritate.
οἰκειοῦμαι v. a se familiarizà.
οἰκέτης (ὁ) servitor, lacheu.
οἴκημα (τὸ) locuinţă.
οἰκήσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. locuibil, de locuit.
οἰκήτωρ (ὁ) locuitor.
οἰκία (ἡ) casă, domiciliu.
οἰκιακὸς, ἡ, ὸν adj. casnic, domestic, familiar. || —ῶς adv. familiar.
οἰκίσκος (ὁ) căsuţă, căscioară.
οἰκογένεια (ἡ) familie, menaj.
οἰκογενειακὸς, ἡ, ὸν adj. familiar, al familiei. || —ῶς adv. în familie.
οἰκογενειάρχης (ὁ) familist.
οἰκοδεσπότης (ὁ) —οινα (ἡ) stăpân(ă) casei.
οἰκοδομὴ (ἡ) clădire.
οἰκοδόμημα (τὸ) construcţie, clădire.
οἰκοδόμησις (ἡ) zidire.
οἰκοδομικὴ (ἡ) arta construcţiei.
οἰκοδόμος (ὁ) clăditor, constructor.
οἰκοδομῶ v. a clădi, a zidi.
οἴκοθεν adv. de casă | de la sine.
οἰκοκυρὰ (ἡ) (bună)menajeră, gospodină, gospodăreasă.
*οἰκοκυρεύω v. a căsnici | a gospodări.
*οἰκοκύρης (ὁ) stăpânul casei, gospodar, chiabur, gazdă.
*οἰκοκυρωσύνη (ἡ) gospodărie.
οἰκονομία (ἡ) economie.
οἰκονομικὸς, ἡ, ὸν adj. economic. || ῶς adv. cu economie. || τὰ —ὰ subst. finanţele.
οἰκονομολόγος (ὁ) financiar.
οἰκονόμος (ὁ, ἡ) econom, administrator, ἡ —ος τῆς οἰκίας menajeră.
οἰκονομῶ v. a economisì, a face economii | a aranjà.
οἰκόπεδον (τὸ) loc viran, teren.
οἶκος (ὁ) casa (comercială).
οἰκόσημον (τὸ) blazon.
οἰκόσιτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. domestic. || ὁ —ος subst. pensionar.
οἰκοσκευὴ (ἡ) mobilier.
οἰκοστολὴ (ἡ) livreà.
οἰκοτροφεῖον (τὸ) pension(at).
οἰκότροφος (ὁ) intern (la pension).
οἰκουμένη (ἡ) univers.
οἰκουμενικὸς, ἡ, ὸν adj. universal | Bis. ecumenic. || —ῶς adv.
οἰκουρὸς (ὁ) brojbar, căsaş.
οἰκουρῶ v. a sta acasă, în pat.
οἰκτείρω v. a deplânge.
οἰκτιρμὸς (ὁ) compătimire, milă.
οἰκτίρμων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. compătimitor, milos(tiv), îndurător.
οἶκτος (ὁ) milă, compătimire.
οἰκτρὸς, ὰ, ὸν adj. deplorabil, de plâns. || —ῶς adv.
οἰκτρότης (ἡ) nenorocire, mizerie.
οἰκῶ v. a locuì, a stà.
οἴμοι! interj. vai!
οἰμωγὴ (ἡ) geamăt, văicăreală.
οἰμώζω v. a se văità.
οἰνάνθη (ἡ) Bot. drobiţă.
οἰναποθήκη (ἡ) magazie de vinuri, cramă.
οἰνέμπορος (ὁ) negustor de vinuri.
οἰνοβαρὴς (ὁ, ἡ) beat.
οἰνογεύστης (ὁ) gustăreţ.
οἰνοδοχεῖον (τὸ) cană de vin.
οἰνοθήκη (ἡ) vinărie.
οἰνοπαραγωγὴ (ἡ) producţie de vinuri.
οἰνοπαραγωγὸς (ὁ, ἡ) — ὸν (τὸ) adj. vinifer, —ὸς χώρα regiune viticolă.
οἰνόπνευμα (τὸ) alcool, spirt.
οἰνοπνευματικὸς, ἡ, ὸν adj. alcoolic.
οἰνοπνευματόμετρον (τὸ) alcoolmetru.
οἰνοπνευματοποιεῖον (τὸ) distilerie.
οἰνοπνευματοποιὸς (ὁ) distilator.
οἰνοπνευματοπωλεῖον (τὸ) debit de băuturi spirtoase.
οἰνοπνευματοπώλης (ὁ) debitant de băuturi spirtoase.
οἰνοπνευματώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. alcoolic.
οἰνοποσία (ἡ) vinificare.
οἰνοποιὸς (ὁ) fabricant de vinuri.

οἰνοποσία (ἡ) beţie.
οἰνοπότης (ὁ) beţiv.
οἰνοπωλεῖον (τὸ) cârciumă.
οἰνοπώλης (ὁ) cârciumar.
οἰνοπωλῶ v. a cârciumări.
οἶνος (ὁ) vin, — μοσχᾶτος vin tămâios, — δευτερίας liuriu, bulearcă, — πρότροπος otcă, ravac.
οἰνοτέλεια (ἡ) otaştină, vădrărit.
οἰνοῦτα (ἡ) mustopiţă.
οἰνοφλυγία (ἡ) beţivenie.
οἰνόφλυξ (ὁ) beţivan.
οἰνοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vinifer.
οἰνοχόος (ὁ) cupar, paharnic.
οἰνοχοῶ v. a turnà vin, a vărsà de băut.
οἰνώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. vinos.
οἶνωτρον (τὸ) arac.
οἶομαι v. a crede, a i-se părea.
οἷον adv. spre exemplu, ὅσον — τε cât se poate.
οἱονεὶ adv. dacă spre exemplu.
οἷος, α, ον pron. asemenea, cutare, —δήποτε oricare (ar fi).
οἰσον (τὸ) curmeiu.
οἰσὸς (ὁ) Bot. răchită.
οἰσοφάγος (ὁ) Anat. esofag.
ὀϊστὸς (ὁ) săgeată.
οἰστρηλασία (ἡ) excitare.
οἰστρηλατῶ v. a excità.
οἶστρος (ὁ) strechie, — βοὸς sclep | οἰσύπη (ἡ) usuc. [vervă.
οἰσυπίνη (ἡ) Farm. lanolină.
οἰσὼν (ὁ) răchitiş.
οἰωνίζομαι v. a prevestì.
οἰωνὸς (ὁ) piază, — κακὸς piază rea,
οἰωνοσκοπικὴ (ἡ) proorocire. [coabă.
οἰωνοσκόπος (ὁ) prooroc.
**ὀκᾶ (ἡ) ocà.
ὀκλαδὸν adv. ciopor, pe vine.
ὄκλασις (ἡ) căzăcească (dans).
ὀκνηρία (ἡ) lenevie, trândăvie.
ὀκνηρὸς, ά, ὸν adj. leneş.
*ὀκνὸς, ἡ, ὸν adj. greoiu.
*ὄκνος (ὁ) vez. ὀκνηρία.
ὀκνῶ v. a fi lent.
ὀκρίβας (ὁ) cavalet, şevalet.
ὀκτάγωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. octagon(al).
ὀκτάεδρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. octa-
ὀκταετὴς, ις, ὲς adj. de opt ani. [edru.
ὀκταετηρὶς (ἡ) aniversar de opt ani.
ὀκταετία (ἡ) răstimp de opt ani.
ὀκταήμερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de opt zile.
ὀκτάκις adv. de opt ori.
*ὀκτακοσαριὰ (ἡ) cam optsute.
ὀκτακόσιοι, αι, α num. optsute.
ὀκτακοσιοστὸς, ὴ, ὸν adj. al optsutelea.
ὀκταμελὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. de opt membri.
ὀκτάμηνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de opt luni.
ὀκτάπηχυς (ὁ, ἡ) —υ (τὸ) adj. de opt coţi.
ὀκταπλασιάζω v. a înmulţì cu opt.
ὀκταπλάσιος, α, ον adj. de opt ori mai mare. || —ως adv.
ὀκτάπους (ὁ) Zool. caracatiţă.
*ὀκτάρι (τὸ) Joc. cartea de opt.
ὀκτάστηλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu opt coloane.
ὀκτάστιχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj cu opt versuri.
ὀκτασύλλαβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu opt silabe.
ὀκτάτομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu opt volume.
ὀκταφωνία (ἡ) octavă.
ὀκτάχορδος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. cu opt coarde.
ὀκτάωρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de opt ore.
ὀκτὼ num. opt.
*Ὀκτώβριος (ὁ) Octombrie.
ὀκτώηχος (ἡ) Bis. octoih.
ὀκτωκαίδεκα num. optsprezece.
*ὁλάκερος, η, ον adj. întreg. || —α adv. pe de-a întregul.
ὄλβιος, α, ον adj. bogat, prosper.
ὀλβιότης (ἡ) bogăţie, prosperitate.
ὀλέθριος, α, ον adj. vătămător, funest, fatal. || —ως adv.
ὀλεθριότης (ἡ) fatalitate.
ὄλεθρος (ὁ) prăpăd, ruină, catastrofă.
ὀλετὴρ (ὁ) nimicitor, distrugător.
ὀλιγανθρωπία (ἡ) lipsă de oameni.
ὀλιγάνθρωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nepopulat.
ὀλιγάριθμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. în mic număr, puţin.
ὀλιγάρκεια (ἡ) cumpătare, temperanţă.

ὀλιγαρκὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. temperant, cumpătat.
ὀλιγαρχία (ἡ) oligarhie.
ὀλιγαρχικὸς, ἡ, ὸν adj. oligarhic.
ὀλιγαρχοῦμαι v. a se guvernà prin oligarhie.
ὀλιγάσχολος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu puține ocupații.
ὀλίγιστος, η, ον adj. superl. foarte puțin. || —α adv.
ὀλιγοδάπανος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. economicos, puțin costisitor.
*ὀλιγοέξοδος, η, ον adj. vez. ὀλιγοδάπανος.
ὀλιγόζωος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de scurtă viață, durată.
ὀλιγοήμερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de puține zile.
ὀλιγολογία (ἡ) vorbă scurtă.
ὀλιγόλογος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu vorbă scurtă.
ὀλιγόνοια (ἡ) minte scurtă.
ὀλιγόνους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. cu minte scurtă.
ὀλιγοπιστία (ἡ) neîncredere.
ὀλιγόπιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neîncrezător.
ὀλίγος, η, ον adj. puțin. || —ον adv. puțin, nițel, o brumă, — τι nițeluș, — κατ' — puțin câte puțin, ἐντὸς —ου curând.
ὀλιγόσαρκος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. slab.
ὀλιγόστευσις (ἡ) împuținare.
ὀλιγοστεύω v. a (se) împuținà, a descrește.
ὀλιγόστιχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu puține linii.
ὀλιγοστὸς, ἡ, ὸν adj. puțintel.
ὀλιγοτόκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu puțini copii.
ὀλιγοφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. puțin mâncăcios.
ὀλιγοχρόνιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de scurtă durată.
ὀλιγοψυχία (ἡ) sfiiciune.
ὀλιγόψυχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sfiicios.
ὀλιγοψυχῶ v. a pierde curajul.
ὀλιγωρία (ἡ) nepăsare, negrijă.
ὀλιγωρῶ v. a neglijà, a nu îngriji.
ὀλιγώτερος, α, ον adj. comp. mai puțin. || —ον adv. câtuși, ἔτι — necum.
ὀλικὸς, ἡ, ὸν adj. total. || —ῶς adv. [în total.
ὀλισθαίνω v. a lunecà.
ὀλίσθημα (τὸ) alunecare.
ὀλισθηρὸς, ά, ὸν adj. lunecos, —ὸς τόπος lunecuș.
ὀλίσθησις (ἡ) alunecare.
ὁλκαδοχρίστης (ὁ) calafatciu.
ὁλκαδοχρίω v. a călăfătuì.
ὁλκὰς (ἡ) mahonă.
ὁλκὴ (ἡ) tragere.
ὁλκὸς (ὁ) petrecătoare, dâră, scobitură | Mar. dragă.
ὁλμοβόλον (τὸ) mortieră.
ὅλμος (ὁ) obuz | — στρόφιγγος piuă, piuliță.
*ὁλόγερος, η, ον adj. intact. [ros de tot.
ὁλόγραφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. olograf. || —ως adv.
ὁλόγυμνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. în pielea goală.
*ὁλόγυρα adv. de jur împrejur.
ὁλόδροσος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. răcoros de tot.
*ὁλοέν adv. într'una. [viață.
*ὁλοζώντανος, η, ον adj. plin de
*ὁλόϊσιος, α, ον adj. cu totul drept. || —α adv. de-a dreptul.
*ὁλοκαίνουργος, η, ον adj. nou-nouț.
ὁλοκαύτωμα (τὸ) jertfă.
ὁλοκληρία (ἡ) totalitate, integritate. || καθ' —αν adv. de-a întregul.
ὁλόκληρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. deplin, întreg. || —ως, ἐξ —ου adv. de-a [întregul.
ὁλοκλήρωσις (ἡ) întregire.
ὁλοκληρωτικὸς ἡ, ὸν adj. Mat. integral.
*ὁλοκόμματος, η, ον adj. dintr'o bucată.
*ὁλόλευκος, η, ον adj. alb de tot.
ὁλολύζω v. a chelălăi.
*ὁλόμαλλος, η, ον adj. lână în lână.
*ὁλόμαυρος, η, ον adj. negru de tot.
ὁλομέλεια (ἡ) întregimea membrilor | ședință plenară.
*ὁλομέταξος, η, ον totul de mătase.
*ὁλομόναχος, η, ον adj. singur de tot.
ὁλονυκτία (ἡ) veghere | Bis. veghe.
ὁλονύκτιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ceiace durează noaptea întreagă.
*ὁλόρθος, η, ον adj. d'an picioarele. || —α adv.
ὅλος, η, ον adj. tot, întreg, —ος ὑ-

μέτερος al Dv. [la scrisori], δι' —ης τῆς ἡμέρας ziua întreagă, —οι καὶ —οι ἦσαν πέντε cu toţii erau cinci, μὲ τὰ —α τοῦ complect, —α καὶ —α! toate ca toate! || —ον adv. tot, — ἐλαχείας λέγεις numai prostii spui, μ' —. ὅτι cu toate că. || —ως adv. cu totul.

ὁλοσηρικὸν (τὸ) tafetà.

*ὁλοστρόγγυλος, η, ον adj. înrotat.

ὁλοσχέρεια (ἡ) deplinătate.

ὁλοσχερὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. deplin. || —ῶς adv. pe deplin.

*ὁλόσωμος, η, ον adj. în carne şi oase.

ὁλοταχῶς adv. cu toată viteza.

ὁλοτελῶς adv. pe de-a întregul.

ὁλότης (ἡ) totalitate, întregime.

*ὁλοτρόγυρα adv. vez. ὁλόγυρα.

*ὁλοφάνερος, η, ον adj. evident, vădit, învederat. || —α adv.

ὁλοφυρμὸς (ὁ) aoliturä, văicăreală.

ὁλοφύρομαι v. a se aoli] a se văicări.

*ὁλόφωτος, η, ον adj. iluminat.

*ὁλοχρονῆς adv. tot anul.

*ὁλόχρυσος, η, ον adj. daurit,

ὁλοψύχως adv. cu tot sufletul.

ὅλπη (ἡ) tulum (burduf de untde-

Ὀλύμπια (τὰ) Jocuri olimpice. [lemn).

ὁλυμπιακὸς, ἡ, ὸν adj. olimpiac.

Ὀλυμπιὰς (ἡ) Olimpiadă.

ὄλυραι (αἱ) grăunţi, tenchiu.

*ὁλωσδιόλου adv. pe de-a întregul.

ὁμαδὸν adv. laolaltă, πῦρ — Mil. foc de salvă.

ὅμαιμος (ὁ, ἡ) — ον (τό) adj. consanguin.

ὁμαλίζω v. a greblà, a boroni.

ὁμάλιστρον (τὸ) greblă, — ἀγρῶν boroană | cioplitor.

ὁμαλὸς, ἡ, ὸν neted, regulat | normal. || —ῶς adv.

ὁμαλότης (ἡ) regularitate, netezire, stare normală.

ὁμαλύνω v. a netezì, a nivelà.

ὁμὰς (ἡ) grup, masă, ceată, pâlc, ἔρχονται καθ' —ας vin pâlcuri-pâl-

*ὀμβρέλλα (ἡ) umbrelă. [curi.

ὄμβριος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de ploaie.

ὁμβρόμετρον (τὸ) pluviometru.

ὄμβρος (ὁ) ploaie cu găleata.

ὁμέστιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. conme-

ὁμήγυρις (ἡ) adunare. [sean.

ὁμῆλιξ (ὁ, ἡ) de aceiaşi vârstă.

ὁμηρικὸς, ἡ, ὸν, adj. omeric.

ὅμηρος (ὁ) ostatic.

*ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν adj. vorbăreţ, afabil.

ὁμιλία (ἡ) cuvântare, disertaţiune | *conversaţie, vorbă.

ὅμιλος (ὁ) grup, ceată. pâlc.

ὁμιλῶ v. a vorbi, a glăsui, a disertà, — κακῶς a stâlci, — ἀσυναρτήτως a torocănì. || ἡ —ουμένη part. lim-

ὁμίχλη (ἡ) pâclă, ceaţă. [bă vorbită.

ὁμιχλώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. brumos, ceţos, neguros.

ὄμμα (τὸ) privire vez. ἐλέμμα.

ὄμνυμι v. şi

ὀμνύω v. a jurà, a depune jurământ.

ὁμοβροντία (ἡ) salvă.

ὁμογάλακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel ce a supt acelaşi lapte.

ὁμογένεια (ἡ) acelaşi neam | omogenitate.

ὁμογενὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. de acelaşi neam.

ὁμογνώμων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de aceiaşi părere.

ὁμοδικία (ἡ) Jur. comunitate de cauză.

ὁμόδικος Jur. având cauză comună.

ὁμοεθνὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. vez. ὁμογενὴς.

ὁμοειδὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. de acelaşi fel, de aceiaşi speţă.

ὁμοήθης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. de aceleaşi moravuri.

ὁμόθρησκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. coreligionar.

ὁμόθυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. unanim. || τὸ —ον subst. unanimitate. || —αδόν, —ως adv. în unanimitate.

ὁμοιάζω v. a semănà.

ὁμοιόβαθμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de acelaşi grad.

ὁμοιοβαφὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. de aceiaşi coloare.

ὁμοιοκατάληκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu aceiaşi terminaţiune.

ὁμοιοκαταληκτῶ v. a rimà.

ὁμοιοκαταληξία (ἡ) rimă.

ὁμοιομερὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. cu aceleaşi părţi.
ὁμοιόμορφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. uniform. || —ως adv.
ὁμοιοπάθεια (ἡ) Med. homeopatie.
ὁμοιοπαθὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. cel ce suferă de aceiaşi boală.
ὁμοιοπαθητικὸς, ἡ, ὸν adj. Med. homeopat(ic).
ὅμοιος, α, ον adj. asemănător, leit, conform, εἶναι καὶ οἱ δύο —οι sunt amândoi de opotrivă, —ον μὲ τὸ πρωτότυπον conform cu originalul.
ὁμοιόσχημος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de aceiaşi formă.
ὁμοιότης (ἡ) asemănare.
ὁμοιότυπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. homotip.
ὁμοιόχρωμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de aceiaşi coloare.
ὁμοίωμα (τὸ) chip, imagine.
ὁμοίωσις (ἡ) asimilare.
ὁμόκεντρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. concentric. || —ως adv.
ὁμολογητὴς (ὁ) Bis. confesor.
ὁμολογία (ἡ) mărturisire, confesie | Com. obligaţiune, titlu.
ὁμολογιοῦχος (ὁ) obligatar, purtător de titluri.
ὁμόλογος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. omolog. || τὸ —ον subst. obligaţiune.
ὁμολογουμένως adv. fără îndoială.
ὁμολογῶ v. a mărturisi, a recunoaşte | a se spovedi.
ὁμομήτριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de aceiaşi mamă, uterin.
ὁμόνοια (ἡ) concordie, unire.
ὁμονοῶ v. a se împăcà, a se înţelege.
ὁμοούσιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Bis. consubstanţial. || τὸ —ον subst. consubstanţialitate.
ὁμοπάτριος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de acelaşi tată, consanguin.
ὅμορος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. mărginaş, limitrof.
ὁμόρρυθμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. în nume colectiv.
ὁμόσιτος (ὁ) conmesean.
ὁμοσπονδία (ἡ) confederaţie.
ὁμοσπονδιακὸς, ἡ, ὸν adj. confederativ. || —ῶς adv.
ὁμόσπονδος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. confederat.
ὁμοσπονδῶ v. a se confederà.
ὁμοταξία (ἡ) clasă.
ὁμοταχὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. de aceiaşi iuţeală.
ὁμότεχνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de aceiaşi breaslă.
ὁμότιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de aceiaşi demnitate, pair,
ὁμοτράπεζις (ὁ, ἡ) conmesean.
ὁμοῦ adv. împreună, laolaltă.
ὁμοφρονῶ v. a aveà aceleaşi păreri, a se înţelege.
ὁμοφροσύνη (ἡ) bună înţelegere, unire.
ὁμόφρων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. căuzaş. || —όνως adv. în înţelegere.
ὁμόφυλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ὁμοεθνής.
ὁμοφωνία (ἡ) conglăsuire | Muz. unison.
ὁμοφωνῶ v. a conglăsui.
ὁμοφώνως adv. de comun acord, la unison.
ὁμόχρονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. contimporan.
ὀμφαλικὸς, ἡ, ὸν adj. Anat. ombilical.
ὀμφαλοκήλη (ἡ) Chir. hernie ombilicală.
ὀμφαλὸς (ὁ) buric, ombilic, — ζυγοῦ ὄμφαξ (ὁ) aguridă. [japiţă.
ὁμωνυμία (ἡ) acelaşi nume, omonimie.
ὁμώνυμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. omonim.
ὅμως adv. dar, καὶ — cu toate astea.
ὄν (τὸ) fiinţă. || τῷ —τι adv. în adevăr.
ὄναγρος (ὁ) Zool. colun. [văr.
ὄναρ (τὸ) vis.
ὀνάριον (τὸ) măgăruş.
ὀνειδίζω v. a ocărì.
ὀνειδισμὸς (ὁ) ocară, objurgaţiune.
ὀνειδιστικὸς, ἡ, ὸν adj. ocărîtor.
ὄνειδος (τὸ) ocară, ruşine.
ὄνειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. măgăresc.
ὀνειρεξηγητὴς (ὁ) tălmaciu de vise.
ὀνειρεύομαι v. a visà.
ὀνειροκρίτης (ὁ) ghicitor de vise | cartea de tălmăcirea viselor.
ὀνειρομάντις (ὁ) oniromancian.
*ὄνειρον (τὸ) vez. ὄναρ.
ὀνειροπόλησις (ἡ) visare, visătură.
ὀνειροπόλος (ὁ) visător.

ὀνειροπολῶ v. a visà.
ὀνειρώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. al viselor, ca în vis.
ὄνειρωξις (ἡ) Med. poluţie nocturnă.
ὀνειρώττω v. a visà | Med. a avea poluţie.
ὀνηλάτης (ὁ) conducător de măgar.
ὄνικος (ὁ) găinaţ.
ὀνίνημι v. a fi de folos.
ὄνις (ἡ) baligà de măgar.
ὀνίσκος (ὁ) Zool. morun, ἔλαιον ἰχθύος —ου untură de peşte.
ὀνοβρυχὶς (ἡ) Bot. cosac.
ὀνοδρομία (ἡ) cursă cu măgari.
ὀνοκρόταλος (ὁ) Zool. corb de mare.
ὄνομα (τὸ) nume, τὸ — σου; cum te chiamă? —τι Γεώργιος numit Gheorghe, κακὸν — reputaţie reà, ἐπὶ ψιλῷ —τι numai cu numele, κύριον — Gram. nume propriu | *ziua onomastică vez. ὀνομασία.
ὀνομασία (ἡ) denumire | *ziua onomastică.
ὀνομαστὶ adv. cu numele lui, τὸν ἐκάλεσεν — l-a chemat pe nume.
ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν adj. nominal, —ἡ ἑορτὴ ziua onomastică. || —ῶς adv. || ἡ —ἡ subst. Gram. nominativ.
ὀνομαστὸς, ἡ, ὸν adj. renumit, faimos, celebru.
ὀνοματεπώνυμον (τὸ) nume şi pronume.
*ὀνοματίζω v. a numì, a chemà pe
ὀνοματοθεσία (ἡ) denumire. [nume.
ὀνοματολογία (ἡ) nomenclatură.
ὀνοματολόγιον (τὸ) vocabular, nomenclatură.
ὀνοματοποιία (ἡ) onomatopee.
ὄνος (ὁ) măgar, — ἐργάτης cabestan, — ἀλέτης piatră râşnitoare.
ὀνοστάσιον (τὸ) grajd de măgari.
ὀνοφορβὸς (ὁ) vez. ὀνηλάτης.
ὀντάριον (τὸ) iron. mică fiinţă.
*ὄντας conj. când, vez. ὅταν.
ὀντολογία (ἡ) ontologie.
ὀντότης (ἡ) entitate, substanţă.
ὄντως adv. de fapt, în adevăr.
ὄνυξ (ὁ) unghie, — ζώου ghiară, — γαμψὸς gabjà, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων din fragedă copilărie | Min. onix.
ὀνυχιστὴρ (ὁ) ratiţă, scoică.
ὀνυχοειδὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. în formă de unghie.
ὀνυχωτὸς, ἡ, ὸν adj. cu ghiare.
ὄνωνις (ἡ) Bot. scaiu.
ὀξαλικὸς, ἡ, ὸν adj. Chim. oxalic.
ὀξαλὶς (ἡ) Bot. măcriş.
ὀξάλμη (ἡ) sos.
*ὀξεάγκα (ἡ) cobiliţă, coromâşlă.
ὀξείδιον (τὸ) Chim. oxid.
ὀξειδῶ v. a oxidà.
ὀξείδωσις (ἡ) oxidare.
ὀξέλαιον (τὸ) untdelemn şi oţet.
ὀξερίας (ὁ) iaurt strecurat prin sădilă.
ὀξηκοΐα (ἡ) auz fin.
*ὀξίδα (ἡ) jigăraie.
ὀξικὸς, ἡ, ὸν adj. acetic.
ὀξοποιεῖον (τὸ) oţetărie.
ὀξοποιὸς (ὁ) oţetar.
ὀξοποιοῦμαι v. a se oţeţi.
ὄξος (τὸ) oţet.
ὀξυὰ (ἡ) Bot. fag.
ὀξυάκανθα (ἡ) Bot. berberiţă.
ὀξύαυλος (ὁ) Muz. oboi, piscoiu.
ὀξύγαλα (τὸ) iaurt.
ὀξύγλυκυς, εῖα, υ adj. dulce-acru.
ὀξυγόνον (τὸ) Chim. oxigen.
ὀξυγονοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. oxigenat.
ὀξυγονῶ v. a oxigenà.
ὀξυγόνωσις (ἡ) oxigenare.
ὀξυγώνιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu unghiu ascuţit.
ὀξυδέρκεια (ἡ) agerime a minţii.
ὀξυδερκὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. cu minte agerà, pătrunzător, isteţ. || —ῶς adv.
ὀξυθυμία (ἡ) irascibilitate.
ὀξύθυμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. irascibil, supărăcios.
ὀξύϊνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de fag.
ὀξύκερως (ὁ, ἡ) —ων (τὸ) adj. ţepos.
ὀξυλένιον (τὸ) Chim. acetilen.
ὀξύμελι (τὸ) oximel.
ὀξυμετρία (ἡ) oximetrie.
ὀξυνίζω v. a sborşi, a se covăsì, — γάλα a coràsli.
ὀξύνοια (ἡ) vez. ὀξυδέρκεια.
ὄξυνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sborşit, acid, acru.
ὀξυνοῦμαι v. a se oţeţì, a se sborşi, a se acrì.
ὀξύνους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. vez. ὀξυδερκής.

ὀξύνω v. a aşchià, a ţuguià | a înăcri. || —ομαι a se înăcrì.
ὀξύνωσις (ἡ) înăcrire.
ὀξύουρος (ὁ) Med. limbric.
ὀξυρεγμία (ἡ) Med. vez. ὀξίδα.
ὀξύρραμφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Zool. clonţos.
ὀξύρροπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. nestabil, schimbăcios.
ὀξύρρυγχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu cioc ascuţit. || —ος (ὁ) Zool. cegă.
ὀξύς, εῖα, ὺ adj. ţuguiat, ascuţit, înţepător, ager | pătrunzător, inteligent, viqiu, ὄρασις —α vedere pătrunzătoare. || ἡ —εῖα subst. Gram. accent ascuţit. || τὸ —ὺ Chim. acid. || —έως adv. într'un mod ascuţit, acut | cu voce ascuţită, pătrunzătoare.
ὀξύτης (ἡ) ascuţime, agerime, — πνεύματος vez. ὀξυδέρκεια | acrime, — τῶν γυμῶν aciditatea umorilor.
ὀξύτονος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. Gram. cu accent ascuţit pe cea din urmă
ὀξυφοῖνιξ (ὁ) Bot. tamarind. [silabă.
ὀξύφυλλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu foi ascuţite.
ὀξύφωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu voce ascuţită, piţigăiată. || ἡ—ος subst. Muz. contralto.
ὀξύχολος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vez. ὀξύθυμος.
*ὀξωνοῦς (ὁ) negrijă, nepăsare. || —οῦ adv. fără griji, τώκανε — s'a lăsat pe tânjală.
ὀπαδὸς (ὁ) discipol.
ὀπαῖον (τὸ) campadură, cucumeà.
ὀπάλιον (τὸ) Min. opal.
ὄπεας (ὁ) custum, sulă.
ὅπερ pron. vez. ὅσπερ.
ὀπὴ (ἡ) gaură, groapă, deschizătură, — πλήμνης brotac, — πάγου copcă.
ὀπιοκαπνιστὴς (ὁ) fumător de opiu.
ὀπιομανία (ἡ) opiomanie.
ὀπιομανὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. opiomân.
ὄπιον (τὸ) Farm. opiu.
ὀπισθάγκωνα adv. cu coatele legate la spate.
ὄπισθεν adv. dinapoi, dindărăt.
ὀπισθενέργεια (ἡ) retroactivitate.
ὀπισθενεργὸς (ὁ, ἡ) — ὸν (τὸ) adj. retroactiv.
ὀπίσθιος, α, ον adj. dinapoi, posterior. || τὰ —α subst. spatele.
ὀπισθοβατικῶς adv. deandăratele.
ὀπισθοβουλία (ἡ) gând ascuns.
ὀπισθογεμὲς (τὸ) [ὅπλον] puşcă ce se umple dindărăt.
ὀπισθογράφησις (ἡ) Com. îndosare, gir.
ὀπισθόγραφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îndosat, girat.
ὀπισθογράφος (ὁ) girant.
ὀπισθογραφῶ v. a îndosà, a girà.
ὀπισθόδομος (ὁ) partea dindărăt a casei | polată.
ὀπισθοδρόμησις (ἡ) retrogradare, regres.
ὀπισθοδρομικὸς, ἡ, ὸν adj. retrograd.
ὀπισθοδρομικότης (ἡ) spirit retrograd.
ὀπισθοδρομῶ v. a regresà, a da îndărăt.
ὀπισθόκυρτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. teş.
ὀπισθοσελιδικῶς adv. verso.
ὀπισθοφυλακὴ (ἡ) arier-gardă.
ὀπισθοχώρησις (ἡ) retragere.
ὀπισθοχωρῶ v. a se retrage.
ὀπίσω adv. înapoi, îndărăt, în urmà, ἔρχεται — μας vine în urma noastră, εἶδω — a înapoià, τὸ ὡρολόγιόν σου εἶναι — ceasornicul tău e în urmă, θὰ μείνῃ πολὺ — va rămâne la coadă.
ὀπιώδης (ὁ, ἡ) - ες (τὸ) adj. opiaceu.
ὁπλαρχηγὸς (ὁ) Mil. căpetenie, şef de bandă înarmată.
ὁπλασκητήριον (τὸ) sală de arme, de scrimă.
ὁπλασκία (ἡ) scrimă.
ὁπλῆ (ἡ) copită.
ὁπλίζω v. a (în)armà.
ὁπλισμὸς (ὁ) armament.
ὁπλιταγωγὸν (τὸ) vapor de transporturi militare.
ὁπλίτης (ὁ) infanterist.
ὁπλοδιδάσκαλος (ὁ) profesor de arme.
ὁπλοθέτης (ὁ) rastel.
ὁπλοθήκη (ἡ) depozit de arme.
ὁπλομαχητικὸς, ἡ, ὸν adj. al scrimei.
ὁπλομαχία (ἡ) scrimă.
ὁπλομάχος (ὁ) mânuitor de arme.
ὅπλον (τὸ) armă, puşcă.
ὁπλοποιεῖον (τὸ) fabrică de arme.
ὁπλοποιία (ἡ) fabricaţia armelor.
ὁπλοποιὸς (ὁ) fabricant de arme.
ὁπλοπωλεῖον (τὸ) magazin cu arme.
ὁπλοπώλης (ὁ) negustor de arme.

ὁπλοσκοπία (ἡ) Mil. revistă.
ὁπλοστάσιον (τὸ) spătărie, arsenal.
ὁπλοφορία (ἡ) portul armelor.
ὁπλοφορῶ v. a purtà arme.
ὁπόθεν adv. de unde, —δήποτε de oriunde.
ὁποθεραπεία (ἡ) Med. opoterapie.
ὁποῖος, α, ον pron. care, ce, τοιοῦτος —ος τὸν γνωρίζω aşă cum îl cunosc | cu art. ὁ ἄνθρωπος ὁ — ἔρχεται omul care vine, —δήποτε ori care.
*ὅποιος, α, ον pron. vez. ὁποιοςδήποτε.
ὀπός (ὁ) miez, suc.
ὁπόσος, η, ον pron. cât de, vez. ὅσος.
ὁπόταν adv. cu subjonctiv: când.
ὁπότε adv. cu indicativ: când.
ὁπότερος, α, ον adj. care din doi.
ὁποτέρωθεν adv. din care parte dintre
ὅπου adv. unde. [cele două.
ὀπτανεῖον (τὸ) vreascuri | grătar.
ὀπτάνθραξ (ὁ) cocs.
ὀπτασία (ἡ) arătare, nălucă.
ὀπτήρ (ὁ) Mar. omul de veghe.
ὄπτησις (ἡ) friptul.
ὀπτικός, ή, όν adj. optic. || ἡ —ἡ subst.
ὀπτόπλινθος (ὁ) cărămidă. [optică.
ὀπτοπλινθουργεῖον (τὸ) cărămidărie.
ὀπτός, ή, όν adj. fript, —ἡ γῆ teracotă.
ὀπώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. miezos,
ὀπώρα (ἡ) şi [suculent.
*ὀπωρικόν (τὸ) fruct, poamă vez. καρπός.
ὀπωροθήκη (ἡ) fructieră. [πός.
ὀπωροπωλεῖον (τὸ) fructărie.
ὀπωροπώλης (ὁ) fructar.
ὀπωροφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fructivor.
ὀπωροφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. roditor, fructifer.
ὅπως adv. (pre)cum, dupăcum.
ὁπωσδήποτε adv. cum o fi.
ὁπωσοῦν adv. puţintel, niţel.
ὅραμα (τὸ) vedenie, nălucă.
ὁραματίζομαι v. a nălucì.
ὁραματισμός (ὁ) vez. ὅραμα.
ὁραματιστής (ὁ) om cu vedenii.
ὅρασις (ἡ) vedere.
ὁρατός, ή, όν adj. vizibil. || —ῶς adv.
ὀργάζω v. [ἐπὶ ζώων] a mânzì, a goni.
*ὀργανέτον (τὸ) flaşnetă.
ὀργανίζω v. a organizà.
ὀργανικός, ή, όν adj. organic | instrumental. || —ῶς adv.
ὀργανισμός (ὁ) organism.
ὀργανοκρούστης (ὁ) vez. ὀργανοπαίκτης.
ὄργανον (τὸ) organ | instrument | —ον ἐκκλησίας orgă.
ὀργανοπαίκτης (ὁ) flaşnetar | organist.
ὀργανοποιεῖον (τὸ) fabrică de instrumente muzicale.
ὀργανοποιός (ὁ) constructor de instrumente muzicale.
ὀργανῶ v. a înjghebà, a organizà.
ὀργάνωσις (ἡ) organizare.
ὀργανωτής (ὁ) organizator.
ὀργασμός (ὁ) goană, ἐποχή —οῦ goniţă.
ὀργή (ἡ) supărare, mânie, urgie.
ὄργια (τὰ) orgie, orgii.
ὀργιάζω v. a se dedà la (a face) orgii.
ὀργιακός, ή, όν adj. orgiac.
ὀργίζω v. a supărà. || —ομαι a se supărà, a se mânià.
ὀργίλος, η, ον adj. mânios, supărat. || —ως adv.
ὀργυιά (ἡ) stânjen. braţ (măsură de lungime), κολυμβῶ μέ --ὰς a înnotà voinicește.
ὀργυιαῖος, α, ον adj. de un braţ (lungime).
ὀργῶ v. vez. ὀργάζω | — πρὸς μάθησιν a aveà dor de studii.
*ὄργωμα (τὸ) arătură.
*ὀργώνω v. a arà, a îmbrăzdà.
*ὀργωσιά (ἡ) slog.
ὁρδή (ἡ) hordă.
ὀρέγομαι v. a dorì, a râvnì | a pofti [la femei îngreunate].
ὀρέγω v. a întinde.
ὀρειάς (ἡ) Mit. oreadă.
ὀρειβασία (ἡ) ascensiune în munţi.
ὀρειβατικός, ή, όν adj. al ascensiunilor în munţi.
ὀρειμαλίς (ἡ) Bot. măr pădureţ.
ὀρεινός, ή, όν adj. muntos, de munte. || ὁ —ός subst. plăieş, muntean.
ὀρειχάλκινος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de bronz, de alamă.
ὀρείχαλκος (ὁ) bronz.
ὀρεκτικός, ή, όν adj. ceia ce provoacă

poftă, apetisant. || τὸ —όν subst. aperitiv.
ὄρεξις (ἡ) poftă, dispoziție, dorință, κρύψε τὴν —ίν σου pune-ți pofta în cuiu, περὶ —εως οὐδεὶς λόγος gusturile nu se discută.
ὀρεοκόμος (ὁ) catârgiu.
ὀρεσίβιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. muntean.
*ὀρθάνοικτος, η, ον adj. deschis de tot. || —α adv. vraiște.
ὄρθιος, α, ον adj. în picioare, sculat. || ὄρθιοι! interj. sus! în picioare! || —ως adv.
ὀρθογραφία (ἡ) ortografie.
ὀρθογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. ortografic. || —ῶς adv. adv. ortograficește.
ὀρθογράφος (ὁ) ortograf.
ὀρθογραφῶ v. a ortografiă.
ὀρθογώνιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. dreptunghiular. || — ως adv. || τὸ —ον subst. dreptunghiu.
ὀρθοδοξία (ἡ) ortodoxie, Κυριακὴ τῆς —ας Păresimi.
ὀρθόδοξος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ortodox, pravoslavnic.
ὀρθολογία (ἡ) ortologie.
ὀρθολογισμὸς (ὁ) raționalism.
ὀρθολογιστὴς (ὁ) raționalist.
ὀρθοπαγὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. plantat, fixat vertical.
ὀρθοπάλη (ἡ) trânt(eal)ă, luptă dreaptă, ursărească.
ὀρθοπεδία (ἡ) Chir. ortopedie.
ὀρθοπεδικὸς, ἡ, ὸν adj. ortopedic.
ὀρθοπεδιστὴς (ὁ) ortopedist.
ὀρθοπληγιῶ v. a se cabrà.
ὀρθοποδῶ v. a umblà drept | a merge bine, a-și îndreptà afacerile.
ὀρθόπτερα (τὰ) Zool. ortoptere.
ὀρθὸς, ἡ, ὸν adj. drept, corect, cuvenit, —ὸς λόγος bun simț, —ἡ παρατήρησις observație justă, στάσις —ἡ poziție corectă. || —ῶς adv.
ὀρθοστασία (ἡ) ședere în picioare.
ὀρθότης (ἡ) justețe, exactitate, potrivealà.
ὀρθοφρονῶ v. a se gândì drept.
ὀρθοφροσύνη (ἡ) gândire dreaptă.
ὀρθόφρων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. bine gânditor.
ὀρθρίζω v. a se sculà de dimineață.
ὄρθριος, α, ον adj. matinal.
ὀρθρόβειπνον (τὸ) revelion.
ὀρθροβειπνῶ v. a serbà revelionul.
ὄρθρος (ὁ) revărsatul zilei, zori | Bis. utrenie.
ὀρθῶ v. a ridicà. || —ῶμαι a se ridicà în picioare.
ὀρίγανον (τὸ) Bot. miloț, cimbru.
ὁριζόντιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. orizontal.
ὁρίζω v. a fixà, a determinà, a definì, a demarcà, a desemnà | *a sosi, καλῶς ὥρισες! bun sosit! ὁρίστε μέσα poftiți înăuntru | *a dirijà, a cârmui, ἐγὼ —ίζω εὖ eu sunt stăpân aici. || —ομαι a se mărgini, ἡ Δόβρουτζα —εται πρὸς Β ὑπὸ τοῦ Δουνάβεως Dobrogea se mărginește în spre N cu Dunărea | a se fixà.
ὁρίζων (ὁ) zare, orizont.
ὅριον (τὸ) hotar, frontieră, margine, limită, — πόλεως slom, — χώρας graniță, — ἀμπέλων mejdină.
ὁρισμὸς (ὁ) determinațiune, definițiune | *plac, ἂν ἦναι — σας dacă e pe placul Dv.
ὁριστικὸς, ἡ, ὸν adj. definitiv | Gram. determinativ. || ἡ —ὴ subst. Gram. indicativ. || —ῶς adv. hotărît.
ὁριστικότης (ἡ) definitivat.
ὅρκάνη (ἡ) arcan.
ὁρκίζω v. a deferì jurământ | *a conjurà. || —ομαι a jurà.
ὁρκοδοσία (ἡ) prestare de jurământ.
ὅρκος (ὁ) jurământ, *δίδω —ον a prestà jurământ, κάμνω —ον a jurà.
ὁρκωμοσία (ἡ) vez. ὁρκοδοσία.
ὁρκωτὴς (ὁ) jurător.
ὁρκωτικὸς, ἡ, ὸν adj. de juriu, —ὸν δικαστήριον juriu.
*ὁρμαθιάζω v. a înfirà, a înșirà.
ὁρμαθὸς (ὁ) șir, șirag.
ὁρμέμφυτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. instinctiv. || —ως adv. || τὸ —ον subst. instinct.
ὁρμὴ (ἡ) pornire, avânt, forță, violență, ἡ ἔμφυτος — instinctul, — τοῦ ἐχθροῦ năvală.
ὁρμητήριον (τὸ) Mil. bază, ναυτικὸν — bază navală, — λῃστῶν vizuină, cuib de hoți.

ὁρμητικός, ἡ, ὸν adj. violent, năvalnic, impetuos. || —ῶς adv.
ὁρμητικότης (ἡ) violență, năvală, impetuozitate.
ὁρμιά (ἡ) undiță, ψαρεύω μέ —άν a undì.
ὁρμεύω v. a pescui cu undița.
ὁσμίσκος (ὁ) mică radă.
ὁρμιστήρια (ἡ) otgon.
ὅρμος (ὁ) radă.
ὁρμῶ v. a năvăli, a-și face vânt, a se aruncà, a se repezì.
**ὁρνέκι (τὸ) model vez. ἰχνάρι.
ὄρνεον (τὸ) pasăre de pradă | *idiot, imbecil.
ὀρνίθιον (τὸ) puiu de găină.
ὀρνιθόγαλον (τὸ) Bot. bălucă.
ὀρνιθοθήρας (ὁ) prinzător de păsări.
ὀρνιθοκλέπτης (ὁ) găinar.
ὀρνιθολογία (ἡ) ornitologie.
ὀρνιθολόγος (ὁ) ornitolog.
ὀρνιθοπέδη (ἡ) laț pentru păsări.
ὀρνιθοσκάλισμα (τὸ) mâzgâleală.
ὀρνιθοτροφία (ἡ) creștere de găini, de păsări.
ὀρνιθοτροφεῖον (τὸ) crescătorie de păsări, de găini.
ὀρνιθοτρόφος (ὁ) crescător de găini, de păsări.
*ὀρνιθοτυφλιά (ἡ) orbul găinilor.
*ὀρνιθόφειρα (ἡ) păduche de găini.
ὀρνιθών (ὁ) coteț.
ὄρνις (ἡ) găină | pasăre.
ὀροβάγχη (ἡ) Bot. dințură, crăiliciu.
ὄροβος (ὁ) Bot. măzărichea cucului.
ὁροθεσία (ἡ) hotărnicie, delimitare.
ὁροθέτης (ὁ) hotarnic.
ὁροθέτησις (ἡ) vez. ὁροθεσία.
ὁροθετικός, ἡ, ὸν adj. de delimitare.
ὁροθετῶ v. a hotărnici, a delimità.
ὀροπέδιον (τὸ) câmpină.
ὄρος (τὸ) munte.
ὅρος (ὁ) condiție, clauză, ἄνευ —ων necondiționat, ὁ ἀνώτατος — maximum, οἱ —οι τοῦ συμβολαίου clauzele contractului, εἰς τὸν πρὸς ὃν —ον la locul de destinație, — ἐπιστημονικὸς termen științific | Jur. dispoziție | Fil. principiu.
ὀροσειρά (ἡ) șir de munți.
ὁρόσημον (τὸ) stâlp de hotar.
ὀροφή (ἡ) tavan, podeală.
ὄροφος (ὁ) etaj.
ὁροφύλαξ (ὁ) grănicer.
ὀρρογόνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. sero || (ὁ) —ος ὑδὴν Anat. seroasă.
ὀρροθεραπεία (ἡ) Med. seroterapie.
ὀρροθεραπευτικός, ἡ, ὸν adj. serote rapeutic.
ὀρρός (ὁ) ser, — γάλακτος zer.
ὀρρώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. seric.
ὀρρωδία (ἡ) frică.
ὀρρωδῶ v. a avea frică.
ὀρταλίς (ἡ) Zool. puică.
**ὄρτσα adv. Mar. în bătaia vântului.
ὀρτυγομήτρα (ἡ) Zool. găinușă.
ὄρτυξ (ὁ) Zool. prepeliță, pitpalac.
ὄρυγμα (τὸ) mâncătură, groapă.
ὄρυζα (ἡ) orez.
ὀρυζάλευρον (τὸ) făină de orez.
ὀρυζών (ὁ) câmp de orez, rizieră.
ὀρυκτέλαιον (τὸ) uleiu mineral.
ὀρυκτολογία (ἡ) mineralogie.
ὀρυκτολογικός, ἡ, ὸν adj. mineralogic.
ὀρυκτολόγος (ὁ) mineralogist.
ὀρυκτός, ἡ, ὸν adj. mineral, —ὸν ἅλας sare din mină. || τὸ —ὸν subst. mineralul.
ὄρυξις (ἡ) săpare.
ὀρύσσω v. a săpà.
ὀρυχεῖον (τὸ) mină.
ὀρφανεία (ἡ) orfanitate.
ὀρφανεύω v. a rămâneà orfan.
ὀρφανικός, ἡ, ὸν adj. al orfanului | Jur. orfanal.
ὀρφανός, ἡ, ὸν adj. orfan.
ὀρφανοτροφεῖον (τὸ) orfelinat.
ὀρχεκτομία (ἡ) Chir. castrație.
ὀρχεκτομῶ v. a castrà.
ὀρχεοειδῆ (τὰ) Bot. orchidee.
ὄρχησις (ἡ) dans, joc.
ὀρχηστής (ὁ) jucător, dansator.
ὀρχηστικός, ἡ, ὸν adj. al jocului.
ὀρχήστρα (ἡ) orchestră, — μουσικῶν ἀθιγγάνων taraf de lăutari, — γυναικῶν capelă de dame.
ὀρχηστρίς (ἡ) dansatoare vez. ἐαυκίς.
ὄρχις (ὁ) coiu, boașă | Bot. boger.
ὀρχῖτις (ὁ) Med. orchită.
ὀρχοπέδη (ἡ) Med. impotență.
ὀρχοῦμαι v. a dansà.
ὁρῶ v. a vedeà vez. βλέπω.
ὅς, ἥ, ὅ pron. care, vez. ὁποῖος, περὶ οὗ despre care, ὃ ἐστι va să zică, ὃ μὴ γένοιτο! să ne ferească D-zeu!

ὁσάκις adv. de câte ori.
ὁσημέραι adv. din zi în zi.
ὅσιος, α, ον adj. cuvios. || —ως adv.
ὁσιότης (ἡ) cuvioşie.
ὀσμή (ἡ) miros.
ὀσμογόνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. şi
ὀσμώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. mirositor.
ὅσος, η, ον pron. cât(e), —α ἔκαμες câte ai făcut, —ον ἀφορᾷ cât despre, —ον τὸ δυνατὸν pe cât e posibil. || ὁσονδήποτε adv. cât de numeros.
ὁσονούπω adv. curând.
ὅσπερ, ἥπερ ἔπερ pron. vez. ὅς.
ὀσπριόζωμος (ὁ) sârbuşcă.
ὄσπριον (τὸ) zarzavat, legume.
ὀσπριοπώλης (ὁ) zarzavagiu.
ὀσπριώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. leguminos.
ὀστάριον (τὸ) oscior, osişor.
ὀστεαλγία (ἡ) Med. durere de oase, ostealgie.
ὀστεαλγικός, ἡ, ὀν adj. ostealgic.
ὀστέϊνος, η, ον adj. osos. || ἡ —η subst. Anat. osteină.
ὀστεῖτις (ἡ) Chir. osteită.
ὀστεοδυνία (ἡ) Med. dureri osteocope.
ὀστεοειδής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. osteiform.
ὀστεόκολλα (ἡ) gelatină.
ὀστεολογία (ἡ) osteologie.
ὀστεοποίησις (ἡ) osificare.
ὀστεοποιῶ v. a osifică.
ὀστεώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. osos.
ὀστέωσις (ἡ) osificaţie.
ὅστις, ἥτις, ὅ,τι pron. vez. ὅς, ἐκεῖνος —ις acela care. || —δήποτε care ar fi.
ὀστοῦν (τὸ) os, ciolan, | τὰ —ᾶ oseminte.
ὀστρακιὰ (ἡ) Med. scarlatină.
ὀστράκινος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ţestos.
ὀστρακιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. Med. scarlatinos.
ὀστρακόδερμον (τὸ) Zool. crustaceu.
ὄστρακον (τὸ) scoică | ţeastă.
ὄστρεον (τὸ) stridie | crustaceu.
**ὄστρια (ἡ) Mar. (vând de) Sud.
ὀσφράδιον (τὸ) lumânărică de afumat.
ὀσφραίνομαι v. a mirosi.
ὄσφρησις (ἡ) miros, odorat.
ὀσφρητικός, ἡ, ὀν adj. al mirosului, —ὸν νεῦρον Anat. nervul olfactiv.
ὀσφυαλγία (ἡ) Med. spetează, lumbago.
ὀσφυϊκός, ἡ, ὀν adj. Anat. lumbar.
ὀσφύς (ἡ) Anat. lumbi, şale.
ὀσχεακός, ἡ, ὀν adj. Anat. scrotal.
ὀσχεοκήλη (ἡ) Chir. hernie scrotală
ὄσχεον (τὸ) Anat. scrotum.
ὅταν conj. când [cu subjonctiv].
ὅτε conj. când [cu indicativ], ἔστιν — uneori.
ὁτέ adv. câteodată.
ὅτι conj. că, εἶπεν — δὲν ἔρχεται a spus că nu vine | *abia, — ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ cum a început să vorbească.
ὅ,τι(δήποτε) pron. orice, vez. ὅστις.
ὅτου adv. în fr. ἀφ' —, ἐξ — de când, ἕως —, ἄχρις —, μέχρις — până
ὀτρύνω v. a îndemnà. [când.
οὐ, οὐκ [înaintea vocalelor] adv. nu, οὐχ' ἧττον totuşi, οὐ μὴν ἀλλὰ cu toate acestea, οὐ κλέψεις nu vei
οὒ! interj. of! uf! [fură.
οὐαί! interj. vai! aoleo!
*οὔγια (ἡ) bordură, bete.
οὐγκία (ἡ) Farm. uncie.
οὐγκιαῖος, α, ον adj. uncial.
οὐδαμόθεν adv. de nicăiri.
οὐδαμοῦ adv. nicăiri.
οὐδαμῶς adv. defel, în niciunfel.
οὐδέ adv. nici.
οὐδείς, —εμία, —έν pron. nimeni, niciunul, κατ'—ένα τρόπον nici întrunfel. || —έν adv. nimic(a).
οὐδέποτε adv. niciodată.
οὐδέπω adv. încă nu.
οὐδεπώποτε adv. în ruptul capului.
οὐδέτερος, α, ον adj. neutru. || τὸ —ον subst. Gram. neutru. || —ως adv. Gram. la neutru.
οὐδετερότης (ἡ) neutralitate.
οὐδετερῶ v. a neutralizà.
οὐδετέρωσις (ἡ) neutralizare.
οὐδόλως adv. defel, deloc.
οὐδός (ὁ) prag.
**οὖζον (τὸ) rachiu.
οὖθαρ (τὸ) uger, sfârc.
οὐκέτι adv. nu încă.
οὐλαμός (ὁ) Mil. pluton, echipă.
οὐλή (ἡ) sgancă, cicatrice.
οὐλῖτις (ἡ) Med. gingivită.

οὐλόθριξ (ὁ, ἡ) flocos.
οὔλον (τὸ) gingie.
οὖλος, η, ον adj. vez. οὐλόθριξ.
οὐλώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. cicatri-
οὔπω adv. încă nu. [cial.
οὐρά (ἡ) coadă, ἔχει χρήματα μὲ τὴν ...άν e foarte bogat, — ἀλέκτορος cocoară, — ἰχθύος pană, — ἀμάξης inimoiu.
οὐραγγοτάγγος (ὁ) Zool. urangutang.
οὐραγία (η) Mil. arier-gardă.
οὐραγὸς (ὁ) soldat din arier-gardă.
οὐράδιον (τὸ) Mar. godiere.
οὐραιμία (ἡ) Med. uremie.
οὐραῖος, α, ον adj. al coadei, κινητὸν —ον Mil. culată.
οὐράνιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ceresc. || τὸ —ον subst. Chim. uraniu.
οὐρανίσκος (ὁ) Anat. pălătuș.
οὐρανισκόφωνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Gram. palatal.
οὐρανοβάμων (ὁ, ἡ) cel cu capul în
οὐρανογραφία (ἡ) uranografie. [nori.
*οὐρανοκαταβατος, η, ον adj. căzut din cer.
οὐρανομήκης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. cel ce atinge cerul, foarte înalt.
οὐρανόπεμπτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. trimis de cer.
οὐρανὸς (ὁ) cer. || —όθεν adv. din cer.
οὐρανόχρους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. azu-
**οὐρδα (ἡ) urdă. [riu.
οὐρήθρα (ἡ) Anat. uretră.
οὐρηθρικὸς, ἡ, ὸν adj. uretral.
οὔρησις (ἡ) urinare.
οὐρητὴρ (ὁ) Anat. ureter.
οὐρητήριον (τὸ) pisoar.
οὐρητίας (ὁ) pișăcios.
οὐρικὸς, ἡ, ὸν adj. uric.
οὐριοδρομία (ἡ) călătorie cu vânt favorabil.
οὐριοδρομῶ v. a călători cu vânt favorabil.
οὐρία (ἡ) Fiziol. uree. [vorabil.
*οὐριάζω v. a se zăpăci.
οὔριος (ὁ) [ἄνεμος] vânt favorabil.
*οὔριος, α, ον adj. zăpăcit.
**οὐρλιάζω v. a urlà.
**οὔρλιασμα (τὸ) urlet.
οὐροδοχεῖον (τὸ) ţucal, oală de noapte.
οὐροδόχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ceia ce primește urină, —ος κύστις băşica
οὖρον (τὸ) pişat, urină, ud. [udului.
οὐροποιητικὸς, ἡ, ὸν adj. urinar.
οὐροπύγιον (τὸ) târtiță, noadă.
**οὐρουδίζω v. a ţese cu acul.
οὐρῶ v. a pişà, a urinà.
οὖς (τὸ) urechie, — ἀρότρου cucură.
οὐσία (ἡ) substanță | esență, miez | gust, — τῆς ὑποθέσεως fondul afacerei, φαγητὸν ἄνευ —ας mâncare fără gust | Jur. fond. || κατ' —αν adv. în substanță.
οὐσιαστικὸς, ἡ, ὸν adj. substanțial. || τὸ —ὸν Gram. substantiv. || —ῶς adv. în substanță, Gram. ca substantiv.
οὐσιώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. esențial, capital. || — ῶς adv.
οὔτε adv. nici, δὲν γνωρίζει — τὸ ἄλφα nu ştie nici boacă.
οὐτιδανὸς, ἡ, ὸν adj. fără valoare, πρᾶγμα —ὸν secătură. || ὁ —ὸς subst. nemernic, ticălos.
οὐτιδανότης (ἡ) nemernicie.
οὔτις pron. nimeni.
οὐτοπία (ἡ) utopie.
οὐτοπιστὴς (ὁ) utopist.
οὗτος, αὕτη, τοῦτο pron. acest, această, διὰ τοῦτο din cauza aceasta, ἐν τούτοις totuşi, ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ în acest răstimp.
οὕτω(ς) adv. astfel, aşà,— εἰπεῖν ca să zicem aşà, τούτων — ἐχόντων aşà fiind lucrurile.
οὔφ! interj. of!
οὐχί adv. nu, vez. οὐ.
ὀφειλέτης (ὁ) —ις (ἡ) debitor, dator-
ὀφειλὴ (η) datorie. [nic.
ὀφείλω v. a datorà, —ει νὰ ἔλθῃ trebue să vie. || —ομαι a se cuveni.
ὄφελος (τὸ) folos, câştig, profit, πρὸς — τοῦ ἠθοποιοῦ în beneficiul actorului.
ὀφθαλμία (ἡ) Med. oftalmie. [
ὀφθαλμιατρεῖον (τὸ) clinică oftalmologică.
ὀφθαλμιατρικὸς, ἡ, ὸν adj. oculistic. || ἡ —ὴ subst. oculistică.
ὀφθαλμίατρος (ὁ) oculist.
ὀφθαλμίδιον (τὸ) Mar. ochelă.
ὀφθαλμικὸς, ἡ, ὸν adj. ocular.

ὀφθαλμιῶ v. Med. a aveà boală de ochi.
ὀφθαλμοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. în formă de ochiu.
ὀφθαλμολογία (ἡ) oculistică.
ὀφθαλμολόγος (ὁ) oculist.
ὀφθαλμὸς (ὁ) ochiu, ἔχω πρὸ —ῶν am în vedere, ἐν ριπῇ —οῦ într'o clipă, | —ὸς κλωστηρίου cotleț.
ὀφθαλμοσκοπία (ἡ) Med. oftalmoscopie.
ὀφθαλμοσκόπιον (τὸ) oftalmoscop. [pie.
ὀφθαλμοφανὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. vădit. || —ῶς adv.
ὀφιόδηκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. muşcat de şarpe.
ὀφιοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de şarpe, serpentin.
ὀφιόσημον (τὸ) serpentină.
ὄφις (ὁ) Zool. şarpe.
ὀφίτης (ὁ) Min. ofită.
ὀφιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. şerpesc.
ὀφλισκάνω v. vez. ὀφείλω.
ὀφρὺς (ἡ) sprânceană.
ὄχεια (ἡ) împerechiere, împreunare.
*ὄχεντρα (ἡ) viperă.
ὀχετὸς (ὁ) scursoare, conductă, canal, — ληνοῦ gârliciu.
ὀχεὺς (ὁ) trăgătoare.
ὀχεύω v. a împerechià.
ὄχημα (τὸ) trăsură, — ἀγοραῖον birjă.
ὄχθη (ἡ) ţărm, mal.
ὄχθος (ὁ) prag | deal mic.
ὄχι adv. nu, ba.
ὀχλαγωγία (ἡ) zarvă, răscoală.
ὀχλαγωγὸς (ὁ) răscolitor.
ὀχλαγωγῶ v. a face zarvă, a răscoli.
ὀχληρὸς, ά, ὸν adj. supărător, plictisitor. || —ῶς adv.
ὀχληρότης (ἡ) plictiseală, importunitate.
ὄχλησις (ἡ) Jur. punere în întârziere.
ὀχλοβοὴ (ἡ) sgomot, zarvă.
ὀχλοκρατία (ἡ) guvernare prin gloată.
ὀχλοκρατοῦμαι v. a fi guvernat de gloată.
ὄχλος (ὁ) gloată, vulg; ὁ χύδην —pleava (societăţii).
ὄχος (ὁ) [ἁτμαμάξης] tender.
ὀχοῦμαι v. a se plimbà în trăsură.
ὀχυροποίησις (ἡ) Mil. întărire, fortificare.
ὀχυρὸς, ά, ὸν adj. Mil. întărit, fortificat.
ὀχυρότης (ἡ) întărîtură. [ficat.
ὀχυρῶ v. Mil. a întări, a fortificà.
ὀχύρωμα (τὸ) Mil. fortificaţie, val.
ὀχυρωματικὸς, ἡ, ὸν adj. de fortificaţie. || ἡ —ὴ subst. fortificaţiune.
ὀχυρωμάτιον (τὸ) derbent.
ὀχύρωσις (ἡ) fortificare.
*ὀψάριον (τὸ) peşte vez. ἰχθῦς.
ὀψὲ adv. târziu, —ποτε într'un târziu.
ὀψία (ἡ) seară. [ziu.
ὀψίγαμος (ὁ, ἡ) căsătorit târziu.
ὀψιγενὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. născut târziu, întârziat.
ὀψιμαθὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. învăţat târziu.
ὄψιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel ce vine târziu, tardiv, întârziat.
ὀψιμότης (ἡ) venire, desvoltare întârziată.
ὀψίπλουτος (ὁ, ἡ) parvenit, târziu îmbogăţit.
ὄψις (ἡ) înfăţişare, privelişte, vedere, chip, faţă, privire, figură, mină, ἡ καλὴ — τῆς ὑποθέσεως faţa bună a afacerei, ver. ἄποψις ¶ Com. εἰς —ιν la vedere.
ὀψολόγιον (τὸ) listă de bucate, meniu.
ὄψον (τὸ) târgueală.
ὀψοπωλεῖον (τὸ) băcănie.
ὀψοπώλης (ὁ) băcan.
ὀψοφυλάκιον (τὸ) polată, dulap pentru mâncări.
ὀψοφύλαξ (ὁ) pivnicer.
ὀψώνια (τὰ) târguială.
ὀψωνίζω v. a târgui.

Π

Π, π (pi) literă a alfabetului | num. π' optzeci, ,π optzeci de mii.
*παγάνα (ἡ) miliţie | urmărire.
**παγγερμανισμὸς (ὁ) pangermanism.
**παγγερμανιστὴς (ὁ) pangermanist.
παγερὸς, ά, ὸν adj. glacial.
παγερότης (ἡ) frig glacial.
παγετὸς (ὁ) ger, îngheţ.

παγετώδης (ό, ἡ) —ες (τό) adj. gheţos.
παγίδευσις (ἡ) prindere în capcană.
παγιδεύω v. a prinde în capcană.
*παγίδι (τό) coastă, costiţă.
πάγιος, α, ον adj. stabil, durabil, trainic, δάνειον —ον împrumut consolidat | fix.
παγιότης (ἡ) stabilitate, fixitate.
παγίς (ἡ) capcană, cursă.
παγιῶ v. a stabiliză, a consolidă.
παγίωσις (ἡ) stabilizare, consolidare.
πάγκαλος (ό, ἡ) —ον (τό) adj. foarte frumos.
*παγκάρι (τό) Biş. pangar, masa pe care se ţin lumânările.
πάγκοινος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. universal, comun. || —ως adv.
πάγκόσμιος (ό, ἡ) — ον (τό) adj. universal.
παγκράτιον (τό) trânteală cu pugilat.
πάγκρεας (τό) Anat. pancreas.
παγοδρομία (η) patinaj.
παγοδρόμος (ό) patinor.
παγοδρομῶ v. a se da pe ghiaţă, a patina
παγοθήκη (ἡ) gheţărie.
παγομηχανὴ (ἡ) maşină de produs patină.
παγοπέδιλον (τό) patină.
παγοποιεῖον (τό) fabrică de ghiaţă.
παγοποιΐα (ἡ) fabricaţie de ghiaţă.
παγοπωλητὴς (ό) vânzător de ghiaţă.
πάγος (ό) ghiaţă.
παγοστάλιξ (ό) sacoviţă.
*παγοῦρι (τό) Mil. bidon | Zool. şi
πάγουρος (ό) Zool. pagur, rac de mare.
πάγχρυσος (ό, ἡ) —ὸν (τό) adj. tot de aur.
*πάγωμα (τό) congelaţie, degerătură.
παγὼν (ό) gheţar.
**παγῶν. (τό) Zool. păun vez. ταώς.
*παγωνιὰ (ἡ) ger, îngheţ.
*παγώνω v. a degerà, a îngheţà.
παγωτήριον (τό) răcitoare, frigorifer.
παγωτὸν (τό) îngheţată.
**παζαρεύω v. a se precupeţi, a se tocmì.
*παζάρι (τό) târg.
πάθαίνω v. a suferì, a păţi.
πάθημα (τό) păţanie, — τυχαῖον accident.
πάθησις (ἡ) suferinţă, afecţiune.
παθητικὸς, ἡ, ὸν adj. pasionant, patetic | Gram. pasiv. || — ῶς adv.
παθητικότης (ἡ) pasivitate.
*παθιάρης (ό) —α (ἡ) suferind.
παθογένεια (ἡ) patogenie.
παθογνωμονικὸς, ἡ, ὸν adj. Med. patognomonic.
παθολογία (ἡ) patologie.
παθολογικὸς, ἡ, ὸν adj. patologic.
παθολόγος patolog.
πάθος (τό) patimă, pasiune, animozitate | boală | patos.
*παθὸς (ό) păţit.
παιὰν (ό) cântec de veselie, de victorie.
παιανίζω v. a cântà, a intonà.
*παιγνιδιάρης (ό) jucăuş.
*παιγνιδιάτωρας (ό) lăutar, muzicant.
παιγνίδιον (τό) joc, jucărie, τυχηρὸν — joc de noroc. || *τὰ —α subst. taraf de lăutari.
παίγνιον (τό) jucărie, jucare.
*παιγνιόχαρτον (τό) carte de joc.
παιγνιώδης (ό, ἡ) — ες (τό) adj. glumeţ, şăgalnic.
παιδαγωγία (ἡ) educaţie, pedagogie.
παιδαγωγικὸς, ἡ, ὸν adj. pedagogic. educativ. || —ῶς adv.
παιδαγωγὸς (ό) preceptor, educator. || — (ἡ) madamă, bonă (la copii).
*παιδάκι (τό) şi
παιδάριον (τό) copilaş.
παιδαριώδης (ό, ἡ) — ες (τό) adj. copilăresc. || —ῶς adv. copilăreşte.
παιδεία (ἡ) învăţătură, instrucţiune | *pedeapsă.
*παίδευμα (τό) pedeapsă.
παίδευσις (ἡ) instrucţie.
παιδεύω v. a instruì | *a pedepsì.
παιδιὰ (ἡ) joacă | glumă.
*παιδαρίζω v. a face ca copii, a cădeà în doaga copiilor.
παιδιατρικὸς, ἡ, ὸν adj. al medicinei infantile. || ἡ —ἡ subst. pediatrie.
παιδίατρος (ό) medic de copii, pediatru.
παιδικὸς, ἡ, ὸν adj. copilăresc, infantil, (ἡ) —ἡ ἡλικία copilărie. || —ῶς adv. copilăreşte.
παιδιόθεν adv. din copilărie.
παιδίον (τό) copil, băieţaş.
παιδίσκη (ἡ) fetiţă, copilă | servitoare
*παιδοθέμι (τό) laie de copii.
παιδοκομία (ἡ) puericultură.

παιδοκομῶ v. a creşte copii.
παιδοκτονία (ἡ) infanticid.
*παιδομάζωμα (τὸ) recrutare de băieţi creştini pentru tagma ienicerilor.
παιδονόμος (ὁ) repetitor, supraveghetor de şcoală.
παιδοποιΐα (ἡ) procreare de copii.
παιδοποιῶ v. a procreà , a face copii.
παιδοτρίβης (ὁ) educator, preceptor.
παίζω v. a (se) jucà | a glumi, ὁμιλεῖς —ων; vorbeşti în glumă? | *a cântà (din instrument).
παίκτης (ὁ) —ρια (ἡ) jucător.
*παινεσιάρης (ὁ) —α (ἡ) lăudăros.
*παίξιμον (τὸ) joc, joacă | execuţie muzicală.
παιπάλη (ἡ) pospaiu, — ἀλεύρου omătiţă.
*παίρνω v. a luà, a cuprinde, τὸ — ἐπάνω μου a se înfumurà, ἐπῆρεν ὁ νοῦς του ἀέρα are sticleţi la cap, πάρε τὰ μέ το πανί curăţă-le cu cârpa, δέν —ει ἀπὸ λόγια nu ascultă de vorbe, τὸ βαπόρι —ει πολλοὺς ἐπιβάτας vaporul ia mulţi pasageri, —ει εὔκολα φωτιά se aprinde, se supără uşor, τὸν πῆρε ἀπὸ κοντά s'a luat cu bine pe lângă el, πάρε τὸν ἕνα κτύπα τὸν ἄλλον să iei pe unul şi să dai în celălalt, τὸν πῆρε στὸν λαιμὸν του l-a luat pe sufletul lui.
παῖς (ὁ) copil, făt.
παίω v. a bate, a lovì.
παιωνία (ἡ) Bot. bujor.
**πακέτο (τὸ) pachet.
πάκτων (ὁ) ponton.
**πάλα (ἡ) paloş.
*παλαβομάρα (ἡ) nerozie, nebunie.
*παλαβός, ἡ, ὸν adj. netod.
**παλάβρα (ἡ) lăudăroşie, palavră.
*παλαβώνω v. a înnebuni.
**παλάγκον (τὸ) Mar. palanc.
παλάθη (ἡ) taban.
πάλαι adv. altădată, odinioară.
παλαίγονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. străvechiu.
παλαίμαχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vechiu luptător.
παλαιοβιβλιοπώλης (ὁ) anticvar.
παλαιογραφία (ἡ) paleografie.
παλαιογραφικός, ἡ, ὸν adj. paleografic.
παλαιολιθικός, ἡ, ὸν adj. paleolitic.
παλαιοντολογία (ἡ) paleontologie.
παλαιοντολογικός, ἡ, ὸν adj. paleontologic.
παλαιοντολόγος (ὁ) paleontolog.
παλαιοπωλεῖον (τὸ) magazie cu vechituri.
παλαιοπώλης (ὁ) vânzător de vechituri.
παλαιορράφος (ὁ) cârpaciu.
*παλαιόρρευχον (τὸ) sdreanţă.
παλαιός, ά, όν adj. vechiu, antic; uzat, —ὸν πρᾶγμα vechitură. || —όθεν adv. din vechime.
παλαιότης (ἡ) vechime.
*παλαιόχαρτα (τὰ) hârţoage.
παλαιστής (ὁ) luptător.
παλαίστρα (ἡ) arenă.
παλαίω v. a se luptà
*παλαιώνω v. a învechì.
*παλαμάκια (τὰ) aplauze.
*παλαμάρι (τὸ) Mar. parâmă.
παλάμη (ἡ) palmă, podul palmei.
*παλαμίζω v. a drege talpa.
παλαμίς (ἡ) Zool. pălămidă, ton.
παλαμοειδής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. palmat.
**παλάσκα (ἡ) leduncă.
*παλάτιον (τὸ) palat.
παλευτής (ὁ) ţivilitoare.
πάλη (ἡ) luptă.
*παληάλογον (τὸ) draglă.
*παληάνθρωπος (ὁ) secătură.
πάλημα (τὸ) crupi.
*παληόγερος (ὁ) babalâc, ghiuj.
*παληομάχαιρον (τὸ) cuţitură.
*παληοπάπουτσον (τὸ) gheată veche.
*παληοπιστόλα (ἡ) puşcociu.
*παληόσπιτον (τὸ) şandramă.
**παλιάτσος (ὁ) jucăuş, saltimbanc.
παλιγγενεσία (ἡ) restaurare (politică).
παλιγκοτία (ἡ) recrudescenţă.
παλιλλογία (ἡ) sporovăială.
παλιλλογῶ v. a sporovăi.
παλίμβουλία (ἡ) nestatornicie.
παλίμβουλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. nestatornic, schimbăcios.
παλίμπαις (ὁ) xanomorisit.
πάλιν adv. din nou.
παλινδρόμησις (ἡ) retrogradare.
παλινδρομικός, ἡ, ὸν adj. retrograd.
παλινδρομῶ v. a retrogradà, a da înapoi.

παλινορθῶ v. a reașezà, a restabilì.
παλινόρθωσις (ἡ) reașezare, restabilire.
παλινόστησις (ἡ) repatriere.
παλινοστῶ v. a se repatrià.
παλινωδία (ἡ) deszicere.
παλινωδῶ v. a se deszice.
παλίρροια (ἡ) flux.
παλλάδιον (τὸ) paladiu.
παλλακεία (ἡ) ţiitorie, concubinaj.
παλλακίς (ἡ) ţiitoare, concubină.
πάλλευκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj alb de tot.
*παλληκαρᾶς (ὁ) semeţ, voinic.
*παλληκάρι (τὸ) tânăr, voinic, palicar.
*παλληκαριὰ (ἡ) voinicie, vitejie.
*παλληκαριάτικα (τὰ) daruri ce le face mirelui său o văduvă înainte de nuntă.
*παλληκαρισμὸς (ὁ) voinicoşie.
πάλλω v. a sgudui, a agità (o armă) | a palpità, a svâcni [p. inimă.]
παλμὸς (ὁ) palpitaţie, svâcnitură.
παλμώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. palpitant, svâcnitor, vibratoriu.
**παλοῦκι (τὸ) ţeapă.
**παλούκωμα (τὸ) tragere în ţeapă.
**παλουκώνω v. a trage în ţeapă.
παλυντὴ (ἡ) mămăligă.
παλυντοφάγος (ὁ) mămăligar.
παμμέγιστος, η, ον adj. enorm.
παμπάλαιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. străvechiu.
πάμπεδον (τὸ) stepă.
παμπληθὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. foarte numeros.
πάμπολοι, αι, α adj. foarte numeroşi.
παμπόνηρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. şiret.
πάμπτωχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sărac lipit.
παμφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mâncăcios, lacom.
*πάμφθηνος, η, ον adj. foarte eftin.
παμψηφεὶ adv. în unanimitate.
παμψηφία (ἡ) alegere cu unanimitate de voturi.
πανάγαθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte bun.
πανάγιος, α, ον adj. preasfinţit. || ἡ – α Sfânta Fecioară.
παναγιότης (ἡ) preaînaltă Sfinţie.
παναγιώτατος Sanctisim.
πάναγνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte cast, neprihănit.
**πανάδα (ἡ) papară.
Παναθήναια (τὰ) Panatenee.
πανάθλιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte nenorocit, mizerabil.
**παναὶρι (τὸ) paner, coş.
πανάκεια (ἡ) Med. panacee.
πανάρχαιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. străvechiu.
παναρχαιότης (ἡ) străvechime.
**πανᾶς (ὁ) pânzar.
πανάχραντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neprihănit.
πανδαήμων (ὁ) a toate ştiutor.
πανδαιμόνιον (τὸ) pandemoniu, locul întâlnirei tuturor dracilor.
πανδαισία (ἡ) ospăţ, masă mare.
πανδαμάτωρ (ὁ, ἡ) a tot destructor.
πάνδεινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte grav, cumplit.
πανδέκται (αἱ) Jur. Digeste, Pandecte.
πάνδημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. universal, comun, public. || —ως adv.
πανδοχεῖον (τὸ) han, abătătoare.
πανδοχεὺς (ὁ) hangiu.
πανελλήνιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. panelenic. || τὸ—ον subst. toată elenimea.
πανελληνισμὸς (ὁ) panelenism.
πανένδοξος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. foarte glorios.
πανεπιστημιακὸς, ἡ, ὸν adj. universitar.
πανεπιστήμιον (τὸ) universitate.
πανεπιστήμων (ὁ) cunoscător al tuturor ştiinţelor.
πανευδαίμων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. foarte fericit.
πανηγυρίζω v. a celebrà, a sărbătorì.
πανηγυρικὸς, ἡ, ὸν adj. solemn. || ὁ —ὸς subst. panegiric. || —ῶς adv. în mod solemn.
πανήγυρις (ἡ) sărbătoare publică | *iarmaroc, bâlciu.
πανηγυρισμὸς (ὁ) celebrare, sărbătorire.
πανθεϊσμὸς (ὁ) panteism.
πανθεϊστὴς (ὁ) panteist.
πάνθεον (τὸ) panteon.
πάνθηρ (ὁ) Zool. panteră.
πανθομολογούμενος η, ον part. mărturisit de toţi. || —ως adv.

**πανιάζω v. a se face ca pânza, a se înălbì.
πανίερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte
πανιερότης (ἡ) Prea-Sfinţie. [sfânt.
πανιερώτατος (ὁ) înalt preasfânt.
**πανικά (τὰ) lingerie, pânzeturi.
πανικόβλητος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. apucat de panică. [cat de panică.
πανικὸς (ὁ) panică.
**πάνινος, η, ον adj. de pânză.
**πανίον (τὸ) pânză, — καραβιοῦ velă, εἶναι στὰ —ά e gata de plecare | cârpă, σφογγίζω μὲ τὸ — a şterge cu cârpa. || τὰ —ά scutece, faşe.
πανὶς (ἡ) faună.
πανισχυρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. a tot puternic.
πανυχίζω v. a petrece o noapte întreagă (neadormit).
πανυχὶς (ἡ) veghe, veghiere.
πανοικεὶ adv. cu toată familia.
πανόμοιος, α, ον adj. leit.
πανομοιότυπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. façsimil.
πανοπλία (ἡ) armură.
πάνοπλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. înarmat până în dinţi.
πανόραμα (τὸ) panoramă.
πανοραματικὸς, ἡ, ὸν adj. panoramic.
πανόσιος (ὁ, ἡ) reverendisim, cuvios.
πανοσιότης (ἡ) cuvioşie.
πανοῦκλα (ἡ) ciumă | femee urîtă.
πανουργία (ἡ) viclenie, şiretenie.
πανοῦργος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. şiret, viclean. || —ως adv. cu şiretenie.
πανσεβάσμιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. venerabil.
πανσέληνος (ἡ) lună plină. [rabil.
πάνσεπτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. august.
πανσλαβισμὸς (ὁ) panslavism.
πανσλαβιστὴς (ὁ) panslavist.
πανσοφία (ἡ) înţelepciune mare | a tot ştiinţă.
πάνσοφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. a tot ştiutor.
πανσπερμία (ἡ) amestec de toate neamurile.
πανστρατιᾷ adv. cu toate armatele.
*πάντα adv. vez. πάντοτε
**πανταλόνι (τὸ) pantaloni.
παντάπασι adv. defel, deloc.
πανταχόθεν adv. de pretutindeni.
πανταχοῦ adv. pretutindeni.
*πανταχοῦσα (ἡ) pantahuză.
παντελὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. întreg, complect. || —ῶς adv. în întregime.
παντεπόπτης (ὁ) a tot văzător.
παντέρημος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. părăsit de toţi.
**παντεσπάνι (τὸ) pandişpan.
*παντέχω v. a aşteptà.
**παντζάρι (τὸ) sfeclă.
πάντη adv. pe de-a întregul.
παντογνώστης (ὁ) —ις (ἡ) a tot ştiutor.
παντοδαπὸς, ἡ, ὸν adj. de toate felurile.
παντοδυναμία (ἡ) a tot putinţă.
παντοδύναμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. a tot puternic.
παντοειδὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. de toate felurile, variat. || —ῶς adv. în toate felurile.
πάντοθεν adv. vez. πανταχόθεν.
παντοῖος, α, ον adj. de tot felul.
παντοιοτρόπως adv. în toate felurile.
παντοκρατορία (ἡ) atotputernicie, stăpânirea universului.
παντοκράτωρ (ὁ) —ειρα (ἡ) atotputernic, stăpânul universului.
**παντομίμα (ἡ) pantomimă.
παντοπωλεῖον (τὸ) băcănie.
παντοπώλης (ὁ) băcan.
πάντοτε adv. totdeauna, pururea.
*παντοτεινὸς, ἡ, όν adj. perpetuu, veşnic, neîncetat. || —ά adv.
*παντοῦ adv. peste tot.
**παντούφλα (ἡ) papuc.
πάντως adv. în tot cazul.
πανύψηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte înalt.
πανωλεθρία (ἡ) nimicire, exterminare,
πανώλης (ἡ) Med. ciumă. [prăpăd.
πανωλικὸς, ἡ, ὸν adj. de ciumă.
πανωλόβλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. înciumat.
*παξιμάδι (τὸ) pişcot.
**παπαγάλλος (ὁ) papagal.
*παπαδιὰ (ἡ) preoteasă.
*παπαδοπαίδι (τὸ) copil de popă.
παπαῖ! interj. vai!
*παπαροῦνα (ἡ) Bot. mac.
*παπᾶς (ὁ) popă, preot.
**πάπας (ὁ) papă.
*παπατρέχας (ὁ) dârdală.
**παπαφίγκος (ὁ) Mar. rândunică mică.

*παπήσιος α, ον adj. de raţă.
*παπί (τὸ) Zool. boboc, ἔγινε — s'a făcut leoarcă.
*πάπια (ἡ) Zool. raţă.
**πάπιστα (ἡ) papesă.
*πάπλωια (τὸ) plapomă.
**παπουτσῆς (ὁ) cismar.
**παπούτσι (τὸ) gheată.
**παπουτσώνω v. a încălţă.
*παππαδίτσά (ἡ) Bot. muşiţel.
πάππος (ὁ) moş, bunic.
πάπυρος (ὁ) papirus.
**παπωσύνη (ἡ) papalitate.
παρὰ prep. cu genitiv, din partea, de la, — τοῦ ἐχθροῦ din partea inamicului. || cu dativ; (pe) lângă, ἀντιπρόσωπος — τῇ Αὐλῇ reprezentant pe lângă Curte. || cu acuzativ, alături — τὴν οἰκίαν μου alături de casa mea, contra, — τὴν θέλησίν μου împotriva voinţei mele, lângă, ἡμέραν παρ'ἡμέραν zi cu zi, fără, — μίαν τεσσαράκοντα patruzeci fără una. || *conj. în loc vez. ἀντί, — νὰ παίζῃς κάλλιον νὰ ἐργάζησαι în loc de a jucă mai bine lucrezi, decât, δὲν κάμνει ἄλλο — νὰ κακολογῇ nu face alceva decât să bârfească, contra, — φύσιν contra naturei, foarte, — πολὺ foarte mult.
παραβαίνω v. a contravenì, a călcà, a nu se ţine.
παραβάλλω v. a potrivì, a comparà, a colaţionà.
*παραβαρύνω v. a deranjà mult.
παράβασις (ἡ) contravenţie, călcare, violare.
παραβάτης (ὁ) contravenient, violator, călcător, Ἰουλιανὸς ὁ — Iulian apostatul.
*παραβγάζω v. a petrece pe cinevà.
*παραβγαίνω v. a se luà la întrecere.
παραβιάζω v. a violà, à călcà, a silui, a sparge.
παράβιασις (ἡ) violare, călcare, siluire, spargere.
παραβιαστὴς (ὁ) călcător, spărgător, violator.
παραβλάπτω v. a vătămà, a prejudicià.
*παραβλάσταρον (τὸ) frate.
παραβλέπω v. a trece cu vederea, a iertà.
παραβλώψ (ὁ, ἡ) saşiu.
παραβολὴ (ἡ) comparaţie, — χειρογράφου colaţiune | Bis. parabolă.
παραβολικὸς, ἡ, ὸν adj. comparativ | Astr. parabolic. || —ῶς adv.
παραβολικότης (ἡ) Astr. parabolicitate.
*παράβολος, η, ον adj. îndrăzneţ.
παράβυστον (τὸ) cotruţă. || ἐν —ῳ adv. pe ascuns.
παραγγελία (ἡ) porunceală, ordin | Com. comandă.
παραγγελιοδότης (ὁ) împuternicitor, cel ce dă comanda.
παραγγελιοδόχος (ὁ) comisionar, mandatar, împuternicit.
παραγγέλλω v. a poruncì, a ordonà Com. a comandà.
παράγγελμα (τὸ) Mil. ordin | povaţă, precept.
*παράγγι (τὸ) parâmă vez. παλαμάρι.
*παραγεμίζω v. a îndesà, a îndopà, a ghiftui, — διὰ χοιρείου λίπους a împănà.
*παραγέμισμα (τὸ) umplutură, împănare.
*παραγεμιστὸς, ἡ, ὸν adj. umplut.
παραγίγνομαι v. a se duce, a se găsì (undevà).
*παραγίνομαι v. a coace mult | a eşì din limite.
παραγκωνίζω v. a lovì cu cotul, a da la o parte, a scoate din poziţie, a înlăturà.
παραγκωνισμὸς (ὁ) înlăturare.
παραγναθίδες (αἱ) barbete.
παραγναθίδιον (τὸ) Harn. fălcer.
παραγνωρίζω v. a nesocoti.
παραγνώρισις (ἡ) nesocotinţă.
παράγραμμα (τὸ) Lit. pastiş.
παραγραπτὸς, ἡ, ὸν adj. prescriptibil.
παραγραφὴ (ἡ) prescripţie.
παράγραφος (ἡ) paragraf.
παραγράφω v. a prescrie.
παράγω v. a produce, a înrodi, a creà. || —ομαι a se produce | Gram a derivà.
παραγωγὴ (ἡ) producţie, creaţiune | Gram. derivaţie.
παραγωγικὸς, ἡ, ὸν adj. productiv Gram. derivativ.

παραγωγικότης (ἡ) productivitate.
παραγωγὸς (ὁ, ἡ) producător. || —ὸς (ἡ) subst. fătătoare.
παράγωγος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Gram. derivativ.
παράγων (ὁ) factor.
*παραδαρμένη (ἡ) burtă, stomac.
*παραδαρμὸς (ὁ) agitaţie, necaz.
παράδειγμα (τὸ) pildă, exemplu, —τος χάριν spre exemplu, bunăoară.
παραδειγματίζω v. a pilduì. || —ομαι a luà pildă.
παραδειγματικὸς, ἡ, ὸν adj. pilduitor, exemplar. || —ῶς adv.
παραδειγματικότης (ἡ) pilduire.
παραδειγματισμὸς (ὁ) pedepsire spre pildă.
παραδεισιακὸς (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. paradiziac.
παράδεισος (ὁ) raiu, paradis.
παραδεκτὸς, ἡ, ὸν adj. admis(ibil).
*παραδέρνω v. a se sbate.
παραδέχομαι v. a admite, a primì.
παραδίδω v. a remite, a predà, a da în primire, — πρόσφυγα a extrădà, παρέδωκε τὸ πνεῦμα şi-a dat sufletul. || —ομαι a se predà.
**παραδοδουλειὰ (ἡ) afacere de bani.
παραδοξολογία (ἡ) ciudăţenie.
παραδοξολογῶ v. a vorbì ciudăţenii.
παράδοξος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. straniu, ciudat. || — ως adv. || τὸ —ον subst. ciudăţenie.
**παραδόπιστος, η, ον adj. lacom de bani.
παράδυσις (ἡ) Com. Mil. predare | tradiţie | clasă.
παραδοτέος, α, ον adj. de predat.
παραδοχὴ (ἡ) admitere, admisiune | Jur. recepţie.
παραδρομὴ (ἡ) omisiune, scăpare de vedere.
*παραδῶθε adv. mai încoace.
*παραζάλη (ἡ) buimăcială.
*παραζαλίζω v. a buimăci. || —ομαι a se izmenì.
*παραζάλισμα (τὸ) buimăcitul.
*παραζῶ v. a trăì mult.
παραζώνη (ἡ) seleah.
παραθαλάσσιος, α, ον adj. situat pe malul mării. || τὸ —ον subst. malul mării, litoralul.
παραθερίζω v. a petrece vara.
παράθεσις (ἡ) comparaţie, citaţie.
παραθετικὸς, ἡ, ὸν adj. comparativ.
παραθέτω v. a comparà, a cità | a întinde, — τράπεζαν a pune masa
παραθρόνιον (τὸ) Bis. iedec. [a serv
παράθυρον (τὸ) fereastră.
παραθυρόφυλλον (τὸ) oblon.
παραίνεσις (ἡ) dojană, sfat.
παραινέτης (ὁ) dojenitor, sfătuitor.
παραινετικὸς, ἡ, ὸν adj. sfătuitor.
παραινῶ v. a dojenì, a sfătuì.
παραίσθησις (ἡ) nălucă, halucinaţie.
παραισθητῶ v. a năluci, a halucinà.
παραίτησις (ἡ) demisie, — βασιλέως abdicare | Jur. dezistare.
παραίτιος (ὁ) autor, făptuitor.
παραιτῶ v. a părăsì, a lăsà. || —οῦμαι a abdicà, a demisionà, a se demite, a se dezistà.
παρακάθημαι v. a şedeà alături.
παράκαιρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. nepotrivit, ne la timpul său, intempestiv. || — ως adv.
*παρακαλεστὸς, ἡ, ὸν adj. rugat.
*παρακάλια (τὰ) rugăminţi.
παρακαλῶ v. a (se) rugà.
*παρακάμνω v. a trece limitele, a exagerà.
παρακάμπτω v. a întoarce, a ocolì.
παρακαταθεσις (ἡ) consemnaţie.
παρακαταθέτης (ὁ) consemnator.
παρακαταθέτω v. a consemnà.
παρακαταθήκη (ἡ) consemnare | depozit.
*παρακατιανὸς, ἡ, ὸν adj. inferior.
παρακατιὼν, οῦσα, ὸν part. ceia ce e mai jos, mai departe. || —ὸν adv. mai departe.
*παρακάτω adv. mai jos vez. κατωτέρω, δὲν πᾶς καὶ σὺ — nici tu nu eşti mai prejos.
παράκειμαι v. a fi aşezat atături, a se învecinà.
παρακείμενος, η, ον part. învecinat. || ὁ —ος subst. Gram. perfect.
παρακέντησις (ἡ) Chir. puncţie, paracentezà.
παρακεντῶ v. a puncţionà.
παρακινδυνεύω v. a riscà, a îndrăznì.
παράκλησις (ἡ) îndemnare.
παρακλητὴς (ὁ) îndemnător.
παρακλητικὸς, ἡ, ὸν adj. îndemnător.

παρακινῶ v. a îndemnà.
*παρακλάδι (τὸ) ramură mică | braţ de râu.
παράκλησις (ἡ) rugăminte, Bis. acatist.
παρακλητικός, ἡ, ὸν adj. rugător, suplicant.
παράκλητος (ὁ, ἡ) consolator | Teol. paraclet.
*παράκλι (τὸ) [κιβωτίου] chichiţă.
παρακμάζω v. a decădeà.
παρακμὴ (ἡ) decădere, decadenţă.
παρακοὴ (ἡ) neascultare, nesupunepαρακοίτης (ὁ) soţ. [re.
παρακοιτῶ v. a dormì pe lângă ciπαρακολούθησις (ἡ) urmărire. [nevà.
παρακολουθῶ v. a preurmà, a se ţine după (cineva), a urmări. || --οῦμαι a fi urmărit.
*παρακόρη (ἡ) servitoare fără leafă, fată adoptivă.
*παράκουος, η. ον adj. neascultător vez. παρήκοος.
*παράκουσμα (τὸ) auz rău, neascultare.
παράκούω v. a nu ascultà, a eşi din cuvântul cuivà.
παρακράχλιον (τὸ) şaibă.
παρακράτησις (ἡ) reţinere, poprire.
παρακρατῶ v. a reţine, a poprì.
παράκρουσις (ἡ) înşelătorie, fraudă | notă falşă.
παρακρούω v. a înşelà, a scoate notă falşă.
παράκτιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. al ţărmului.
παρακώλυσις (ἡ) împiedecare, oprire.
παρακωλύω v. a împiedecà, a oprì. || —ομαι a se abţine.
παραλαβὴ (ἡ) recepţie, primire, ἀπόδειξις —ῆς recipisă.
*παραλάλημα (τὸ) vez. παραλήρημα.
*παραλαλῶ v. παραληρῶ.
παραλαμβάνω v. a primì, a luà în primire.
παραλείπω v. a trece cu vederea, a omite.
παράλειψις (ἡ) trecere cu vederea, omisiune.
παραλήγουσα (ἡ) Gram. silabă penultimă.
παραλήπτης (ὁ) destinatar, primitor.
παράληρημα (τὸ) aiureală, delir.
παραληρῶ v. a aiurì, a delirà.
παραλιακὸς, ἡ, ὸν adj. şi
παράλιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. maritim, litoral. || — α (ἡ) —ον (τὸ) subst. ţărm, mal.
παραλλαγὴ (ἡ) variaţiune, schimbare | Muz. solfegiu.
παραλλάσσω v. a varià, a schimbà.
παραλληλεπίπεδον (τὸ) Geom. paralelipiped.
παραλληλίζω v. a comparà, a paralelizà.
παραλληλισμὸς (ὁ) comparaţie, paralelizare.
παραλληλόγραμμον (τὸ) Geom. paralelogram.
παράλληλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. paralel. || ὁ —ος subst. Geogr. paralelă. || —ως adv.
παραλογίζομαι v. a aiurì, a vorbì alandala.
παραλογισμὸς (ὁ) aiureală, aberaţiune.
παράλογος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fără raţiune. || —ως adv.
παραλοφία (ἡ) coardă [calului].
*παραλυσία (ἡ) desfrâu, excès.
παράλυσις (ἡ) dezorganizare | desfrâu | Med. paralizie.
παραλυτικὸς, ἡ, ὸν adj. paralitic.
παράλυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. paralizat.
παραλύω v. a (se) dezorganizà, a paralizà, a slăbì.
παραμάγειρος (ὁ) rândaş.
*παραμαγοῦλα (ἡ) fălcariţă.
*παραμακραίνω v. a o lungi.
*παραμάνα (ἡ) doică.
παραμέλησις (ἡ) delăsare, neîngrijire.
παραμελῶ v. a delăsà, a neglijà, a neîngrijì.
παραμένω v. a sta (pe) lângă.
*παραμερίζω v. a alungà, a îndepărtà | a se abate.
*παράμερος, η, ον adj. depărtat. || —α adv. de o parte. || τὸ —ον subst. [μέρος] meleag.
*παραμέσα adv. mai înăuntru, spre interior.
παράμεσος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cel ce e alături de mijloc. || ὁ —ος [δάκτυλος] subst. inelarul.

*παραμικρός, ή, όν adj. mai mic. || τὸ —όν adv. neînsemnat, cel mai puţin.
*παραμιλητὸν (τὸ) vez. παραλήρημα.
*παραμιλῶ v. vez. παραληρῶ.
*παραμονεύω v. a ţine, a pândì.
παραμονὴ (ἡ) preziua, ajun, — τῶν Χριστουγέννων Moş Ajun, εἰς τὰς —άς în preajma.
παραμορφῶ v. a desfigurà, a poci.
παραμόρφωσις (ἡ) deşfigurare, pocire.
*παραμούστακον (τὸ) mustaţă lungită din barbă.
παραμυθητὴς (ὁ) mângâietor.
παραμυθητικός, ή, όν adj. mângâietor.
παραμυθία (ἡ) mângâiere.
*παραμύθιον (τὸ) basm, fabulă, poparamυθῶ v. a mângâià. [veste.
παρανάλωμα (τὸ) pradă, distrugere.
παράνοια (ἡ) sminteală | Med. para-
*παρανόμι (τὸ) pronumele. [noie.
παρανομία (ἡ) nelegiuire, fără-de-lege.
παράνομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nelegiuit. || τὸ —ον subst. nelegitimitate. || —ως adv.
παρανομῶ v. a nelegiui.
παράνους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. smintit.
παράνυμφος (ὁ) cavaler de onoare, vornicel. || —ος (ἡ) domnişoară de onoare.
*παραξενεύομαι v. a se mirà, a găsì straniu.
*παραξενιὰ (ἡ) ciudăţenie, capriciu.
*παραξενιάζω v. a se face ciudat.
*παράξενος, η, ον adj. ciudat, straniu.
*παραξηλώνω v. a exagerà, τό παράξήλωσες ai făcut-o de oaie.
παραξόνιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ceia ce e lângă osie. || —ον (τὸ) subst. co-
*παραπαΐδι (τὸ) copil de suflet. [coş.
παραπαίω v. a se poticnì.
παράπαν (τὸ) adv. de loc, de fel.
*παραπάνω adv. mai sus | mai mult, μὲ τὸ — cu vârf şi îndesat, καὶ μὲ τὸ — şi mai şi.
*παραπάτημα (τὸ) pas falş, greşit.
*παραπατῶ v. a face pas greşit.
παραπείθω v. a desfătui.
παραπειστικός, ή, όν adj. desfătuitor.
παράπελμα (τὸ) taban.
παραπέμπω v. a îndreptà, a trimite pe lângă cinevà.
*παραπέρα adv. mai departe.
παραπέτασμα (τὸ) draperie, stor.
*παραπετῶ v. a aruncà la o parte,
παράπηγμα (τὸ) baracă. [a neglijà.
παραπίπτω v. a rătăci, a o scrintì.
*παραπίσω adv. mai înapoi.
παραπλάνησις (ἡ) rătăcire.
παραπλανῶ v. a scoate din minţi, a seduce, a amăgì.
παράπλευρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. lăturalnic, lateral. || —ως adv. alături.
παραπλέω v. a navigà pe lângă coastă.
παραπληγία (ἡ) Med. paraplegie.
παραπλήρωμα (τὸ) adaos, complement | Gram. particulă împlinitoare.
παραπληρωματικός, ή, όν adj. complementar.
παραπλήσιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. asemănător. || —ως adv.
παράπλους (ὁ) navigare pe lângă coastă, cabotaj.
παραπόδας adv. pas cu pas | mai la vale.
παραποίησις (ἡ) contrafacere, falşificare.
παραποιῶ v. a contrafacè, a falşificà.
*παραπολὺ adv. prea mult.
παραπομπὴ (ἡ) îndreptare, trimiterea spre cercetare | convoiu.
*παραπονετικός, ή, όν adj. tânguitor.
*παραπονιάρης (ὁ) —α (ἡ) tânguitor.
*παράπονον (τὸ) plânset, parapon.
*παραπονοῦμαι v. a se tângui, a se
*παραπόρτι (τὸ) portiţă. [plânge.
παραποτάμιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ţărπαραπόταμος (ὁ) afluent. [murean.
παράπρησμα (τὸ) armurar.
*παραπροΐκι (τὸ) parafernă.
παραπτυχὴ (ἡ) [ἐσθῆτος] fald.
παράπτωμα (τὸ) greşeală, vină.
παράπτωσις (ἡ) scrinteală, rătăcire.
παράρραμμα (τὸ) lampas, vipuşcă, — ὑποδημάτων potlog.
παραρράπτω v. a tivì.
παραρρέω v. a curge pe lângă, alături.
παραρρίπτω v. a aruncà la o parte, a respinge.

παράρρυμα (τὸ) marginea stofei | Mar. apărătoare laterală a echipajului.
παράρτημα (τὸ) supliment, adaos.
παραρτηματικός, ἡ, ὸν adj. suplimentar.
παραρτῶ v. a anexà.
**παρᾶς (ὁ) parà, ban, δὲν ἔχει —ᾶν τσακισμένο n'are nici o lăscaie.
παρασάλευσις (ἡ) stricare, turburare.
παρασαλεύω v. a turburà, a strămutà.
παράσειον (τὸ) Mar. banderolă.
παράσειρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. lăturaş.
παρασημαίνω v. a contraface.
παράσημανσις (ἡ) adnotaţie.
παράσημον (τὸ) decoraţie.
παρασημοφορία (ἡ) decorare.
παρασημοφορῶ v. a decorà.
παρασιτία (ἡ) parazitism.
παρασιτικός, ἡ, ὸν adj. parazitar.
παρασιτοκτόνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. paraziticid.
παράσιτος (ὁ, ἡ) parazit, lingău. || τὸ —ον subst. Med. parazit.
παρασιτῶ v. a trăi ca parazit.
παρασιώπησις (ἡ) omitere, reticenţă.
παρασιωπῶ v. a trece sub tăcere.
παρασκευάζω v. a pregătì, a preparà. || —ομαι a face pregătiri.
παρασκεύασμα (τὸ) preparaţiune.
παρασκευαστικός, ἡ, ὸν adj. preparatoriu.
παρασκευὴ (ἡ) preparaţie | Vineri.
παρασκήνια (τὰ) culise.
παρασπὰς (ἡ) răsad.
παρασπονδία (ἡ) violare de tratat.
παρασπονδῶ v. a violà un tratat.
*παρασπόρι (τὸ) cirtă.
*παραστάδι (τὸ) prită.
παραστὰς (ἡ) uscior, pilastru, — ὀφαντήριου spetează.
παράστασις (ἡ) reprezentaţie ! Jur. înfăţişare.
παραστάτης (ὁ) reprezentant | asistent | — θύρας pervazul uşei.
παραστατικός, ἡ, ὸν adj. reprezentativ, descriptiv. || τὸ —ὸν subst. prestanţă.
*παραστέκομαι v. a îngriji, a ajutà, a asistà.
παράστημα (τὸ) prestanţă.
*παραστιὰ (ἡ) chimeneţ.
*παραστράτημα (τὸ) rătăcire.
*παραστρατῶ v. a o scrintì, a apucà drum rău, a rătăcì.
παρασυνάγω v. a face conciliabule.
παρασυναγωγὴ (ἡ) conciliabul, întrunire secretă.
παρασύνθετος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Gram. derivat de la un compus.
παρασύρω v. a târî, a trage după sine.
**παράτα (ἡ) paradă.
*παραταῖρι (τὸ) nepereche, fără soţ.
*παράταιρος, η, ον adj. neperechiat.
παράταξις (ἡ) dispoziţie în ordine | paradă, ἐν πομπῇ καὶ —ει cu mare alaiu, ὁ ἐπὶ τῶν —εων maestru de ceremonii.
παράτασις (ἡ) prelungire, — βουλευτικῆς περιόδου prorogare.
παρατάσσω v. a dispune în ordin. || —ομαι a luà poziţie de luptă.
παρατατικὸς (ὁ) Gram. imperfect.
παρατείνω v. a prelungì, — βουλευτικὴν περίοδον a prorogà. || —ομαι a ţine, a se prelungì, a dăinuì. || —τεταμένος, η, ον part. prelungit.
παρατειχίζω v. a ridicà un zid alăturea unui altul.
παρατήρησις (ἡ) observaţie | obiecţiune.
παρατηρητέος, α, ον de observat, de remarcat. || —ον adv.
παρατηρητὴς (ὁ) observator.
παρατηρῶ v. a observà, a remarcà.
παρατίθημι v. vez. παρατίθετω.
παράτολμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. îndrăsneţ, cutezător. || —ως adv. || τὸ —ον subst. cutezanţă.
παρατονία (ἡ) Gram. discordanţă.
παράτονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. disparatonῶ v. a discordà. [cordant.
παρατρέπω v. a deturnà, a întoarce din drum, a desfătui.
*παρατρεχάμενος, η, ον adj. urmaş, acolit.
παρατρέχω v. a trece sub tăcere, a omite.
παράτριγμα (τὸ) jupuitură.
παρατρόχιον (τὸ) şaibă de roată.
παρατρώγω v. a mâncà prea mult.
*παρατσούκλι (τὸ) poreclă.
παρατυγχάνω v. a se găsì din întâmplare.

παρατυπία (ἡ) contrafacere, viţiu de formă.
παράτυπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. contrafăcut.
παρατυπῶ v. a contraface, a imprimà nelegal.
πάραυτα adv. îndată, numaidecât.
*παραφέρνω v. a asemănà oare-cum.
παραφέρω v. a antrenà, a trage după sine. || —ομαι a se aprinde, a se înfurià.
παραφίμωσις (ἡ) Med. parafimoză..
παραφορὰ (ἡ) arţag, înfuriere.
παράφορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mânios, aprins. || —ως adv.
*παραφόρτωμα (τὸ) supraîncărcare.
*παραφορτώνω v. a supraîncărcà.
παράφραγμα (τὸ) despărţitură.
παραφράζω v. a parafrazà.
παράφρασις (ἡ) parafrază.
παραφραστὴς (ὁ) parafrazist.
παραφρονῶ v. a înnebuni.
παραφροσύνη (ἡ) nebunie, dëmenţă.
παράφρων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nebun.
παραφυὰς (ἡ) lăstăriş.
*παραφύλαξις (ἡ) pândă.
*παραφυλάττω v. a pândi.
παράφυσις (ἡ) apendice.
παραφωνία (ἡ) Muz. disonanţă.
παράφωνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Muz. disonant.
παραφωνῶ v. Muz. a disonà.
παραχαράκτης (ὁ) falşificator de monede.
παραχάραξις (ἡ) falşificare de monede.
παραχαράσσω v. a falşificà monede.
παραχειμάζω v. a iernà, a petrece iarna.
παραχειμασμὸς (ὁ) iernare.
παράχορδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. discordant.
παραχρῆμα adv. momentan, într'o clipă.
*παράχωμα (τὸ) îngropare.
*παραχώνω v. a îngropà.
παραχώρησις (ἡ) cedare | Jur. cesiune.
παραχωρητήριον (τὸ) Jur. act de cesiune.
παραχωρητὴς (ὁ) Jur. cesionar de drepturi succesorale.
παραχωρῶ v. a cedà | Jur. a cesionà — γῆν a înfeudà.
*παραψήνω v. a frige mai mult.
πάρδαλις (ἡ) Zool. pardos, panteră.
*παρδαλὸς, ἡ, ὸν adj. bălţat, pestriţ.
*παρδαλότης (ἡ) pestriţătură.
*παρέα (ἡ) tovărăşie, clică.
παρεγγράφω v. a intercalà, a înscrie fraudulos.
παρεγκεφαλὶς (ἡ) Anat. cervelet.
παρέγχυμα (τὸ) Med. parenchim.
παρεδρεύω v. a fi ajutor, asesor, a suplinì.
πάρεδρος (ὁ) ajutor, asesor, suplinitor, δημαρχιακὸς — ajutor de primar, δικαστικὸς — supleant.
παρειὰ (ἡ) obraz.
πάρειμι v. a fi prezent. || παρὼν, οὖσα, ὸν part. prezent. || πρὸς τὸ —ὸν adv. deocamdată.
παρεισάγω v. a introduce, a intercalà.
παρεισαγωγὴ (ἡ) introducere, intercalare.
παρείσακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pripăşit, introdus în secret.
παρεισδύω v. a se strecurà.
παρεισφρέω v. a se introduce pe sub mână.
παρείσφρησις (ἡ) introducere pe ascuns.
παρεκβαίνω v. a se abate de la subiect.
παρέκβασις (ἡ) abatere de la subiect, digresiune.
*παρεκεῖ adv. mai departe, mai încolo.
παρεκκλήσιον (τὸ) bisericuţă, capelă.
παρεκκλίνω v. a se abate, a devià, a ricoşà.
παρέκκλισις (ἡ) abatere, deviaţiune, ricoşă.
παρέκτασις (ἡ) prelungire.
παρεκτείνω v. a prelungì.
παρεκτικὸς, ἡ, ὸν adj. procurător, cel ce procură, vez. πάροχος.
*παρεκτὸς adv. afară dacă, afară de.
παρεκτρέπω v. a abate. || —ομαι a se abate, a devià.
παρεκτροπὴ (ἡ) abatere, deviere.
παρέλασις (ἡ) Mil. defilare.
παρελαύνω v. a defilà.
παρέλευσις (ἡ) trecere, expirare.
παρελθὸν (τὸ) trecutul.
παρέλκυσις (ἡ) tărăgănire, temporizare.

παρελκυστὴς (ὁ) tărăgănitor, temporizator.
παρελκύω v. a temporizà.
παρέλκω v. a tărăgăni.
παρεμβαίνω v. a interveni.
παρεμβάλλω v. a interpune | — κείμενον a intercalà.
παρέμβασις (ἡ) intervenţie.
παρεμβολὴ (ἡ) intercalare.
παρεμπίπτουσα (ἡ) Jur. contestaţie.
παρεμπίπτω v. a survenì, a cădeà între. || —όντως adv. într'un mod incidental.
παρεμποδίζω v. a împiedecà.
παρεμπόδισις (ἡ) împiedecare.
παρεμπρὸς adv. mai înainte.
παρέμπτωσις (ἡ) interpoziţie, interpunere.
παρέμφασις (ἡ) asemuire.
παρεμφερὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. asemănător. | —ῶς adv.
παρενείρω v. a intercalà, a introduce.
παρένθεσις (ἡ) interpunere | Gram. parantezà.
*παρενθέτω a interpune, a inserà.
παρεννόησις (ἡ) neînţelegere.
παρεννοῶ v. a înţelege rău.
παρενόχλησις (ἡ) importunitate, deranjare.
παρενοχλῶ v. a importunà, a deranjà, a stricà rostul cuivà.
παρεντίθημι v. vez. παρενθέτω.
*παρεξήγησις (ἡ) interpretare reà, răstălmăcire.
*παρεξηγῶ v. a interpretà rău, a răstălmăcì, a luà în nume de rău.
*παρέξω adv. mai înafară.
*παρεπάνω adv. mai (pre)sus, mai mult.
παρεπίδημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. în trecere, rezident străin.
παρεπιδημῶ v. a fi în trecere, a se instalà provizoriu.
παρεπίτροπος (ὁ) Jur. cotutore.
παρέπομαι v. a urmà, a veni după, în urmă. | —όμενα (τὰ) part. următoarele | Gram. — τοῦ ῥήματος atributele verbului.
πάρεργος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de mică însemnătate, accesoriu. || — ως, ἐν —ῳ adv. într'un mod secundar, în treacăt.
παρερμήνευσις (ἡ) interpretare reà.
παρερμηνεύω v. a interpretà rău.
παρέρχομαι v. a trece pe lângă | a omite | a fi trecător [p. timp]. || —ελθὼν, οὖσα, ὸν part. trecut. || τὸ —ὸν subst. trecutul.
παρέστιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. al căminului.
παρευθὺς adv. la moment, pe loc.
παρευνάζομαι v. a se culcà pe lângă.
παρευρίσκομαι v. a fi faţă, a se găsì, παρέχω v. a da, a procurà. [a asistà.
παρηγορητικὸς, ἡ, ὸν adj. mângâietor, consolant.
παρηγορία (ἡ) mângâiere, consolare.
παρήγορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. παρηγορητικός.
παρηγορῶ v. a mângâià, a consolà.
παρήκοια (ἡ) neascultare, nesupunere.
παρήκοος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neascultător, nesupus.
παρῆλιξ (ὁ, ἡ) trecut de vârstă.
παρημελημένος, η, ον adj. part. deşanţat, neglijat. || —ως adv.
παρηορία (ἡ) ceatlâu.
παρήορος (ὁ) cal de ceatlâu.
παρήχησις (ἡ) asonanţă | Gram. aliteraţie.
παρθεναγωγεῖον (τὸ) şcoală de fete.
παρθενία (ἡ) virginitate, feciorie.
παρθενικὸς, ἡ, ὸν adj. virginal, fecioresc. || —ῶς adv. fecioreşte.
παρθένιον (τὸ) Bot. brie.
παρθενογενὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. născut de o virgină.
παρθενομήτωρ (ἡ) virgina mamă.
παρθένος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. virgin. || —ος (ἡ) subst. virgină, fecioară, ἡ Παρθένος Sfânta Fecioară.
παρθενοφθορὰ (ἡ) seducţiune.
παρθενὼν (ὁ) partenon.
**παρίας (ὁ) paria.
πάριππος (ὁ) parip [cal].
**παρισινὸς, ἡ, ὸν adj. parizian.
πάρισος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. aproape egal.
παρίσταμαι v. a fi faţă, prezent | Jur. [a compăreà.
*παριστάνω v. şi
παριστῶ v. a reprezentà, a da reprezentaţie | *a explicà, a descrie.

παροδικός, ή, όν adj. trecător, fugaciu. || —ῶς adv. în treacăt.
παράδιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel ce e la marginea drumului.
παρεδίτης (ὁ) trecător.
πάροδος (ἡ) trecere, pasaj, stradelă. || ἐν —ῳ adv. în treacăt.
παροικία (ἡ) colonie.
παροικίζω v. a colonizà.
πάροικος (ὁ) colonist.
παροικῶ v. a locuì alături | a trăi într'o țară străină.
παροιμία (ἡ) dicton, poveste, proverb.
παροιμιάζομαι v. a cità un proverb.
παροιμιακός, ή, όν adj. și
παροιμιώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. proverbial, de pomină. || —ῶς adv.
παροίνιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vorbit, cântat în timpul băuturei.
παρολκή (ἡ) răstimp, zăbavă.
πάρολκος (ὁ) edec.
παρομαρτῶ v. a urmări.
παρομοιάζω v. a asemuì.
παρόμοιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. asemănător. || —ως adv. aşişderea, asemenea.
παρομοίωσις (ἡ) asemuire, asemănare comparație.
*παρονομάζω v. a supranumì.
*παρονομασία (ἡ) poreclă.
παρονομαστής (ὁ) Arit. denumitor.
παροξύνω v. a întărâtà, a excità | Gram. a pune accentul pe a doua silabă.
παροξυσμός (ὁ) culme | Med. paroxism, accès | *febră palustră.
παροξύτονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Gram. cu accent pe a doua silabă.
παροπλίζω v. Mar. a dezarmà.
παροπλισμός (ὁ) Mar. dezarmare.
παράραμα (τὸ) greşeală, eroare | —τα (τὰ) erata, greşeli de tipar.
παροργίζω v. a supărà, a irità.
παρόργισις (ἡ) iritare.
παρόρμησις (ἡ) îndemn(are).
παρορμητικός, ή, όν adj. îndemnător.
παρορμῶ v. a îndemnà.
παρορῶ v. a nu observà, a nu băgà de seamă, a neglijà.
παρότρυνσις (ἡ) stimulare, îndemnare.
παροτρύνω v. a stimulà, a îndemnà.
παρουσία (ἡ) prezență | Bis. ἡ δευτέρα — a doua Judecată.
παρουσιάζω v. a prezentà, a înfățișà, a recomandà. || —ομαι Jur. a se înfățișà.
παρουσίασις (ἡ) prezentare, înfățișare | recomandație.
παρουσιαστικός, ή, όν adj. impunător, chipeș. || τὸ —όν subst. înfățișare.
παροχέτευσις (ἡ) derivațiune.
παροχετευτικός, ή, όν adj. canalizator | Med. derivativ.
παροχετεύω v. a canalizà, a captà | Med. a produce derivație.
παροχή (ἡ) dare, aprovizionare, —κρήνης debit.
παρόχθιος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. al țărmului. || subst. râurean, țărmurean.
πάροχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. aprovizionător.
παροψίς (ἡ) tacâm | mezelic.
παρρησία (ἡ) sinceritate, franchețe. || —ᾳ adv. pe șleau.
παρυδάτιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. acvatic.
παρύγνιον (τὸ) plaz, poliță.
παρυφαίνω v. a coase pe lângă, a
παρυφή (ἡ) cișloare, chenar. [brodà.
παρῳδία (ἡ) parodie.
παρῳδῶ v. a parodià.
παρωκεάνιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ceia ce este lângă ocean.
πάρων (ὁ) Mar. bric.
παρωνυμία (ἡ) supranumire vez. παρονομασία.
παρωνυχία (ἡ) Chir. panaris, sugel.
παρωνυχίς (ἡ) păr, aşchie.
παρωπίς (ἡ) obrază.
*πάρωρα adv. la o oră neobișnuită.
παρωργισμένος, η, ον part. supărat foc,
παρωροφίς (ἡ) streașină. [mânios.
παρωτίδιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. paro-
παρωτίς (ἡ) Anat. parotidă. [tidian.
παρωχημένος, η, ον part. Gram. trecut.
πᾶς, πᾶσα, πᾶν adj. tot, πάντες οἱ ἄνθρωποι toți oamenii, δόκιμος ἐν παντὶ priceput la toate, πάσῃ θυσίᾳ musai, πρὸ πάντων mai cu seamă, τὰ πάντα ρεῖ totul trece.
*πασάλειμμα (τὸ) poșpăială | învățătură superficială.

*παραλείφω v. a pospăi.
παροίγνωστος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cunoscut de toţi, notoriu.
παροίζηλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. şi
παρισφανὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. vădit.
πάσμα (τὸ) păpuşă, cocleţe.
**πάσον (τὸ) pas (încet).
*παστατεύω v. a pipăi.
παστσαλίζω v. a priponi.
παστσαλίσκος (ὁ) pripon, ţăruş.
παστσαλόδετος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. priponit.
πάστσαλος (ὁ) par.
παστσαλῶ v. a înţepà, a înţăruşà.
**πάστα (ἡ) pastă.
παστὰς (ἡ) odaie nupţială, alcov.
*παστόκρεας (τὸ) pastramă.
*παστοκρεοπώλης (ὁ) pastramagiu.
*παστὸς (ὁ) vez. παστάς.
*παστὸς, ἡ, ὸν adj. sărat, conservat.
**παστουρμᾶς (ὁ) pastramă.
*παστόψαρον (τὸ) peşte sărat.
*πάστρα (ἡ) curăţenie.
*παστρεύω v. a curăţi, a omorî.
*παστρικὸς, ἡ, ὸν adj. curat, εἶναι —ὸν κουμάσι e persoană suspectă. || —ὰ adv. pe şleau.
*πάστωμα (τὸ) sărare.
*παστώνω v. a sărà.
**Πάσχα (τὸ) Paşte.
*πασχαλιὰ (ἡ) vez. πάσχα | Zool. buburuţă | Bot. liliac.
*πασχαλιάτικος, η, ον adj. şi
*πασχαλινὸς, ἡ, ὸν adj. de paşte, al paştilor, —ὸν φαγητὸν mâncare de
πασχάλιον (τὸ) pascalie. [dulce.
*πασχίζω v. a se trudì.
πάσχω v. a suferì, a păţì, a pătimì.
πάταγος (ὁ) sgomot, gălăgie.
πατταγώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. sgomotos. || —ῶς adv.
*πατάκα (ἡ) încercare, probă.
πατάνη (ἡ) gamelă.
πατανηφόρον (τὸ) sefertaş.
*πατάρι (τὸ) podiş.
πατάσσω v. a bate | a pedepsi.
**πατάτα (ἡ) cartof.
*πατέλης (ὁ) chel.
*πατερίτσα (ἡ) cârjă, pateriţă.
*πατερὸν (τὸ) taftalâc, vez. δοκός.
*πατῆθραι (αἱ) schimbături, iepe.
*πατηθρόσχοινα (τὰ) potnogi.
*πάτημα (τὸ) călcătură | urmă.
*πατημασιὰ (ἡ) urmă | pas.
πατὴρ (ὁ) tată, părinte, οἱ —έρες μας strămoşii noştri.
*πατητῆρι (τὸ) presă.
*πατητὴς (ὁ) călcător (de struguri).
*πατητὸς, ἡ, ὸν adj. călcat | bătut, îndesat. || ἡ —ἡ subst. şular, patiti. || —ὰ adv. îndesat.
*πατινάδα (ἡ) serenadă.
*πατόκορφα adv. din creştet până în călcâi.
*πατόξυλον (τὸ) lemn de pardoseală.
*πάτος (ὁ) fund | — ὑποδήματος talpă | Anat. anus.
*πατοσάνιδον (τὸ) scândură de pardoseală.
*πατοστάσι (τὸ) cramă.
*πατοῦνα (ἡ) talpa piciorului.
πατραγαθία (ἡ) eroismul strămoşilor.
πατραλοίας (ὁ) omorîtor de tată, paricid.
πατριὰ (ἡ) trib, ceată.
πατριαρχεία (ἡ) patriarhie.
πατριαρχεῖον (τὸ) patriarhat, patriarhie.
πατριαρχεύω v. a fi patriarh.
πατριάρχης (ὁ) patriarh.
πατριαρχικὸς, ἡ, ὸν adj. patriarhal. || —ῶς adv.
πατριδογραφία (ἡ) geografia ţării.
πατριδομανὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. şovinist.
πατριδομανία (ἡ) şovinism.
πατρίκιος (ὁ) —α (ἡ) patrician.
πατρικὸς, ἡ, ὸν adj. părintesc. || —ῶς adv. părinteşte.
πάτριος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. al tatei, ἡ —ος γῆ pământul natal.
πατρὶς (ἡ) ţară, patrie.
πατριώτης (ὁ) patriot | *compatriot.
πατριωτικὸς, ἡ, ὸν adj. patriotic. || —ῶς adv.
πατριωτισμὸς (ὁ) patriotism.
πατρογονικὸς, ἡ, ὸν adj. părintesc. || —ῶς adv. din tată.
πατρόθεν adv. din partea tatei.
πατροκτονία (ἡ) paricidul.
πατροκτόνος (ὁ) paricid.
πατροπαράδοτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. strămoşesc, tradiţional. || —ως adv.
πατρότης (ἡ) paternitate.
*πατρυιὸς (ὁ) tată vitreg.
πατρώζω v. a călcà pe urmele tatălui.
πάτρων (ὁ) patron.

πατρωνία (ἡ) patronaj.
πατρωνυμία (ἡ) nume patronimic.
πατρωνυμικός, ἡ, όν adj. patronimic.
πατρῷος, α, ον adj. vez. πάτριος.
*πατσαβοῦρα (ἡ) cârpă (murdară), otreapă | femeie stricată, paţachină.
*πατσαβουριάζω v. a murdări, a face
**πατσᾶς (ὁ) paceà. [de ocară.
*πατῶ v. a călcà (în picioare), — τὴν οὐρὰν a supărà pe cinevà, τὸν πάτησε ἡ ζούλια e gelos, — τὴν πέννα a apăsà peniţa, τοῦ πάτησαν τὸ σπῆτι l-au călcat hoţii.
*πάτωμα (τὸ) pod(ealà), pardoseală | etaj | — γεφύρας tablier.
*πατώνω v. a pune fund | a pune pardoseală, a parchetà | a îndesà, καλὰ τὴν πάτωσες ţi-ai umplut bine
*πατωσιὰ (ἡ) vez. πάτωμα. [burta.
παῦλα (ἡ) trăsătură de unire, τελεία καὶ — punct şi o liniuţă.
*παυμένος, η, ον part. destituit.
*παυσανίας (ὁ) iron. vez. παυμένος.
παυσίλυπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. alinător al necazurilor.
παῦσις (ἡ) încetare, oprire, repaos | — ὑπαλλήλου destituire, — προσωρινὴ suspendare | Muz. pauză, Muz. Bis. soroacă | αἱ —εις vacanţele.
παύω v. a încetà, a opri, — ἀπὸ τὴν θέσιν a destitui, — προσωρινῶς a
*παφ! interj. fleaşc! [suspendà.
παφλάζω v. a clocoti.
παφλασμὸς (ὁ) clocot(ire).
*πάφυλας (ὁ) foaie de alamă.
*παχαίνω v. vez. παχύνω.
*πάχνη (ἡ) brumă.
*παχνὶ (τὸ) iesle.
*πόχος (τὸ) grăsime | unsoare | grosime.
*παχουλὸς, ἡ, όν adj. grăsuliu, grăsuţ, durduliu.
παχύδερμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu pielea groasă, pachiderm.
παχυλὸς, ἡ, όν adj. grosolan.
παχυλότης (ἡ) grosolănie.
πάχυμυρον (τὸ) pomadă, colcrem.
πάχυνσις (ἡ) îngrăşare.
παχυντικὸς, ἡ, όν adj. îngrăşător.
παχύνω v. a (se) îngrăşà.
παχὺς, εῖα, ὺ adj. gras | *gros. || —έως adv.
παχύσαρκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ghiolban.
παχύτης (ἡ) grăsime, obezitate | grosime.
πέδη (ἡ) vez. πέδικλον.
πεδιὰς (ἡ) câmp, şes.
*πέδικλον (τὸ) opritoare, piedică.
*πεδικλώνω v. a pune piedică | a priponi.
πέδιλον (τὸ) pantof | opincă | — ἑλκήθρου tălpeţ, fălceà.
πεδινὸς, ἡ, όν adj. de şes. || ὁ —ὸς subst. cojan.
πεδίον (τὸ) câmpie, şes.
πεζεύω v. a descălecà.
πεζῇ adv. pe jos.
πεζικός, ἡ, όν adj. al infanteriei, pedestru. || τὸ —όν subst. infanterie, pedestrime.
πεζόβολος (ὁ) năpastă, minciog.
πεζογραφία (ἡ) proză.
πεζογραφικὸς, ἡ, όν adj. prozaic.
πεζογράφος (ὁ) prozator.
πεζογραφῶ v. a scrie în proză.
πεζοδρομία (ἡ) marş.
πεζοδρόμιον (τὸ) trotuar.
πεζοδρόμος (ὁ) vez. πεζοπόρος.
πεζομαχῶ v. a luptà cu infanteria.
πεζοναύτης (ὁ) soldat de marină.
πεζοπορία (ἡ) marş.
πεζοπόρος (ὁ) mărşăluitor.
πεζοπορῶ v. a mărşălui.
πεζὸς, ἡ, όν adj. vez. πεζοπόρος, —ὸς στρατιώτης infanterist, —ὸς λόγος proză. || ὁ —ὸς subst. pieton. || —ῶς adv. vez. πεζῇ.
πεζότης (ἡ) prozaism.
*πεζοῦλι (τὸ) prispă.
πειθαναγκάζω v. a constrânge, a sili.
πειθαναγκασμὸς (ὁ) constrângere.
πειθαρχία (ἡ) disciplină.
πειθαρχικὸς, ἡ, όν adj. disciplinar. || —ῶς adv. pe cale disciplinară.
πειθαρχῶ v. a fi disciplinat.
πειθήνιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. supus, ascultător. || —ως adv.
πείθω v. a convinge. || —ομαι a fi convins, determinat.
πειθὼ (ἡ) convingere.
πεῖνα (ἡ) foame.

πειναλέος, α, ον adj. flămând.
πεινῶ v. a flămânzi. a-i fi foame.
πεῖρα (ἡ) experienţă, practică.
*πείραγμα (τὸ) deranj, supărare.
πειράζω v. a ispiti, a atentà | *a deranjà, a face rău, o ofensà, δέν —ει nu face nimica. || —ομαι a se ofensà, a se supără, a fi deranjat.
πειρακτικός, ἡ, ὸν adj. ispititor | ofensator, supărător. || —ῶς adv.
πείραμα (τὸ) experienţă, experiment.
πειραματίζομαι v. a experimentà.
πειραματικός, ἡ, ὸν adj. experimental. || —ῶς adv.
πειραματισμός (ὁ) experimentare.
πειραματιστὴς (ὁ) experimentator.
*πείραξις (ἡ) supărare, ispită.
πειρασμός (ὁ) ispită, tentaţiune | Bis. ὁ Πειρασμὸς Ispititorul.
πειρατεία (ἡ) piraterie.
πειρατήριον (τὸ) speluncă de piraţi.
πειρατὴς (ὁ) pirat.
πειρατικός, ἡ, ὸν adj. de pirat.
πείρινθος (ἡ) codârlă, chelnă.
*πεῖρος (ὁ) poarcă, ţep, vrană.
*πειροῦνι (τὸ) furculiţă.
*πειρουνιὰ (ἡ) luare cu furculiţa.
*πειρουνιάζω v. a luà cu furculiţa.
πείρω v. a vârî.
πειρῶμαι v. a încercà, a căutà.
πεῖσμα (τὸ) ciudă, cerbicie, încăpăţânare.
*πεισματάρης (ὁ) —α (ἡ) pizmaş, încăpăţânat.
*πεισματικός, ἡ, ὸν adj. încăpăţânat. || —ὰ adv. în pofidă.
πεισματώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. înverşunat, îndârjit. || —ῶς adv.
*πεισματώνω v. a sâcâi, a necăji.
πεισμονὴ (ἡ) cerbicie.
πείσμων (ὁ. ἡ) — ον (τὸ) adj. cerbicos, încăpăţânat.
*πεισμώνω v. a se împizmui.
πειστήριον (τὸ) probă, dovadă.
πειστικός, ἡ, ὸν adj. convingător.
πειστικότης (ἡ) persuasiune.
πελάγιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. din spre largul mărei.
πελαγοδρομῶ v. a străbate mările.
πέλαγος (τὸ) largul mărei.
*πελαγώνω v. a luà largul, a-şi pierde busola, a se pierde.
πελαργόνιον (τὸ) Bot. muşcată.
πελαργὸς (ὁ) Zool. barză.
πελασγικὸς, ἡ, ὸν adj. pelasgic.
πελατεία (ἡ) clientelă.
πελάτης (ὁ) client.
πελατικὸς, ἡ, ὸν adj. al clientelei.
πελειὰς (ἡ) porumbiţă.
πελεκὰν (ὁ) Zool. babiţă.
*πέλεκας (ὁ) Zool. gheonoaie verde.
*πελέκημα (τὸ) bărduială.
*πελεκητὸς, ἡ, ὸν adj. bărduit.
πελεκῖνος (ὁ) ţurlac, stinghie.
πελεκίσκος (ὁ) [ξυλουργοῦ] teslă.
*πελεκοῦδι (τὸ) talaj.
πέλεκυς (ὁ) secure, topor, — μὲ μακρὰν λαβὴν bardă.
πελεκυφόρος (ὁ) satârgiu.
*πελεκῶ v. a bărduì, a cioplì.
πελιδνὸς, ἡ, ὸν adj. vânăt.
πελιδνότης (ἡ) învineţeală.
πελίδνωμα (τὸ) vânătaie.
πέλλα (ἡ) covăţeà, scăfiţă.
πέλμα (τὸ) talpă [a piciorului, a gheteì].
πελματίας (ὁ) tălpos.
πελματικὸς ἡ, ὸν adj. al tălpei | Anat. plantar.
πελματόξυστρον (τὸ) curăţitoare de ghete.
*πελματώνω v. a pingelui, a tălpui.
πελμάτωσις (ἡ) pingeluire.
πελοποννησιακὸς, ἡ, ὸν adj. peloponeziac.
πελταστὴς (ὁ) soldat purtător de scut.
*πελτὲς (ὁ) pelteà.
πέλτη (ἡ) scut mic.
πελώριος, α, ον adj. enorm, colosal.
Πέμπτη (ἡ) Joi.
πεμπτημόριον (τὸ) a cincea parte.
πέμπτος, η, ον adj. al cincilea, τὴν —ην τοῦ μηνὸς la cinci ale lunei, τὰ δύο —τα două cincimi.
πεμπτουσία (ἡ) chintesenţă.
πέμπω v. a trimite, a expedià.
πέμφυξ (ἡ) băşică | Med. pemfigus.
πένης (ὁ) sărac.
πενθερικὸς, ἡ, ὸν adj. al socrilor. || *τὰ —ά subst. socrii.
πενθερὸς (ὁ) —ὰ (ἡ) socru, soacră.
πενθημερία (ἡ) răstimp de cinci zile.

πενθήμερος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de cinci zile.
πενθηφορῶ v. a fi îmbrăcat în doliu.
πένθιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. jalnic, funebru. || —ως adv.
πένθος (τὸ) doliu.
πενθῶ v. a fi în doliu.
πενία (ἡ) sărăcie, paupertate.
πενιχρὸς, ά, ὸν adj. sărăcăcios. || —ῶς adv.
πενιχρότης (ἡ) sărăcie.
**πέννα (ἡ) peniţă, toc, ἔχε: καλην —αν are stil bun.
πένομαι v. a fi sărac.
πενταγλωσσος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu cinci limbi, pentaglot.
πενταγωνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu cinci unghii, pentagonal. || τὸ —ον subst. pentagon.
*πενταδιπλος, η, ον adj. înzecit.
πενταδραχμον (τὸ) piesă de cinci drahme.
πενταεδρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu cinci laturi. || τὸ—ον subst. pentaedru.
πενταετηρὶς (ἡ) răstimp, aniversare de cinci ani.
πενταετὴς, ις, ἐς adj. de cinci ani.
πενταετία (ἡ) răstimp de cinci ani.
πένταθλον (τὸ) Arh. pentatlu.
πεντάκις adv. de cinci ori.
πενταχισμύριοι (οἱ) num. cincizeci de mii.
*πενταχοσάρικον (τὸ) bilet de cincisute de drahme.
πεντακόσιοι, αι, α num. cincisute.
πεντακοσιοστὸς, ὴ, ὸν adj. al cincisutelea.
πενταλφα (ἡ) pentagramă, emblema evreiască.
πενταμελὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. cu cinci membri.
πενταμερὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. cu cinci părţi.
*πενταμερία (ἡ) plată de cinci zile.
πεντάμετρον (τὸ) pentametru.
πεντάμηνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de cinci luni.
*πεντάμορφη (ἡ) cosânzeană.
πενταύευρον (τὸ) Bot. patlagină.
πενταπλασιάζω v. a încinci.
πενταπλάσιος, α, ον adj. şi πενταπλοῦς, ῆ, οῦν adj. încincit.
πενταπρακτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. în cinci acte.
*πεντάρα (ἡ) monedă de cinci bani.
*πενταρολογία (ἡ) sfănţuială.
πεντὰς (ἡ) cei cinci.
πεντάστηλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu cinci coloane.
πεντάστιχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu cinci linii, versuri.
πενταστύλλαβος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu cinci silabe.
πεντάτευχος (ἡ) Bis. pentateuh.
πεντάτομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu cinci volume.
πενταφυλλον (τὸ) cu cinci foi.
πεντάχορδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu cinci coarde.
πεντάωρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de cinci ore.
πέντε num. cinci.
πεντεκαίδεκα num. cincisprezece.
πεντήκοντα num. cincizeci.
πεντηκονταετηρὶς (ἡ) a cincizecea aniversare.
πεντηκονταετὴς, ις, ἐς adj. de cincizeci de ani.
πεντηκονταετία (ἡ) răstimp de cincizeci de ani.
πεντηκοντάκις adv. de cincizeci de ori.
πεντηκοντάλεπτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de cincizeci de bani, minute.
πεντηκονταπλάσιος, α, ον adj. de cincizeci de ori mai mare.
πεντηκοντὰς (ἡ) cincizeci.
πεντηκοντούτης (ὁ) —ις (ἡ) în vârstă de cincizeci de ani.
πεντηκοστάριον (τὸ) Bis. penticostar.
Πεντηκοστὴ (ἡ) Bis. Rusalii.
πεντηκοστημόριον (τὸ) a cincizecia parte.
πεντηκοστὸς, ὴ, ὸν adj. al cincizecilea.
**πεντόφραγκον (τὸ) piesă de cinci franci.
πεντώροφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu cinci etaje.
πεπαιδευμένος, η, ον part. învăţat.
πεπερασμένος, η, ον part. limitat.
πεπερέα Bot. piper [pomul].
πέπερι (τὸ) piper.
πεπεροθήκη (ἡ) piperniţă.

πεπίτα (ἡ) cobe, ţâfnă.
πεπλατυσμένος, η, ον part. lătăreţ.
πέπλος (ὁ) văl, voal, giulgiu, — κεφαλῆς zovon, — νύμφης maramă, — μνηστῆς procov, — πένθους zăbranic.
πεπλοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. zo-
πεποίθησις (ἡ) convingere. [vonit.
πεποιθότως adv. cu convingere.
*πεπόνι (τὸ) Bot. pepene.
πεπονοκαλλιεργητὴς (ὁ) bostangiu.
*πεπονόσπορος (ὁ) sâmbure de pepene.
πεπρωμένος, η, ον part. ursit, scris, ἦτο —ον era scris, destinat. || τὸ —ον subst. soartă, ursită.
πέπρωται v. imper. e dat, e sortit.
πεπτικὸς, ἡ, ὸν adj. digestiv.
πεπτικότης (ἡ) digestibilitate.
πέπων (ὁ) pepene.
*πέρα adv. dincolo, din partea cealaltă, ἐκεῖ — acolo jos, πέρα-πέρα dela un capăt la celălalt, — βρέχει! habar n'are!
περαίνω v. a terminà, a isprăvì.
περαιτέρω adv. mai departe, mai înainte, mai încolo. || τὸ μὴ — subst. culmea.
περαιῶ v. a trece [de la o coastă la alta] | a isprăvì.
περαίωσις (ἡ) trecere | isprăvitul.
*πέραμα (τὸ) vad | pod umblător, ver. πορθμεῖον | corabie mică.
*περαματάρης (ὁ) podar.
πέραν adv. din partea cealaltă, în depărtare, — τοῦ δεόντος mai mult decât trebue.
πέρας (τὸ) sfârşit, extremitate, colţ, τὰ —τα τῆς γῆς cele patru colţuri ale lumei.
*πέρασις (ἡ) trecere | Com. curs.
*περαστικὸς, ἡ, ὸν trecător, în trecere | drumeţ.
*περαταρία (ἡ) vez. πέραμα.
περατῶ v. a isprăvì, a terminà.
περάτωσις (ἡ) isprăvire, terminare.
*περβάζι (τὸ) pervaz vez. παλαίσιον.
περγαμηνὴ (ἡ) pergament.
περγαμηνὸν (τὸ) pergamot.
**περγέλι (τὸ) perghel.
πέρδιξ (ἡ) potârniche.
πέρδομαι v. a se băşi.
περὶ prep. cu genitiv: despre, — τίνος ὁμιλεῖς; despre cine vorbeşti? cu acuzativ însemnează locul, timpul, cantitatea, στρέφται — τὸν ἥλιον se învârteşte în jurul sóarelui, — τὴν αὐγὴν în spre zori, ἦσαν — τοὺς χιλίους erau aproape o mie.
περιάγω v. a plimbà | a aduce la.
περιαιρετὸς, ἡ, ὸν adj. ceia ce se poate ridicà, scoate | postiş.
περίακτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ceia ce se poate învârti în toate sensurile.
περιαλγὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. foarte îndurerat.
περιάνθιον (τὸ) Bot. periant.
περίαπτον (τὸ) baier, talisman.
περιάπτω v. a produce.
περιαύλιον (τὸ) voreţ.
περιαυτολογία (ἡ) lăudăroşie.
περιαυτολόγος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. lău-
περιαυτολογῶ v. a se lăudà. [dăros.
περιαυχένιον (τὸ) colan, sgardă.
περιβάδην adv. de-a încălecata.
περιβάλλω v. a înconjurà, a învestì, a îmbrăcà. || τὸ —ον subst. mediu.
περίβλεπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. însemnat, ilustru, distins.
περίβλημα (τὸ) învelitoare, învelişş.
περίβόητος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. faimos,
*περιβολάρης (ὁ) grădinar. [renumit.
περιβολὴ (ἡ) îmbrăcăminte.
*περιβόλι (τὸ) grădină cu pomi.
περίβολος (ὁ) incintă, ţarc, — οἴκου ogradă, — ζώων obor.
περιβρέχω v. a muià, a udà, a înconjurà cu apă.
περίγειον (τὸ) Astr. perigeu.
*περιγέλασμα (τὸ) batjocură, zeflemeà.
*περιγελαστικὸς, ἡ, ὸν adj. batjocorî-
*περιγέλιον (τὸ) vez. περίγελως. [tor.
*περιγελῶ v. a batjocorî.
περίγελως (ὁ) batjocură, deriziune.
*περιγιάλι (τὸ) plajă vez. αἰγιαλός.
περιγλούτιον (τὸ) şoldar, curar.
περιγραφὴ (ἡ) descripţie, dare de seamă.
περιγραφικὸς, ἡ, ὸν adj. descriptiv. || —ῶς adv.
περιγραφικότης (ἡ) descriptivitate.

περιγράφω v. a descrie | Geogr. a circumscrie.
περιδεής (ό, ή) — ές (τὸ) adj. speriat.
περιδένω v. a legà împrejur.
περιδέραιον (τὸ) colan, — ἐκ νομισμάτων salbă, — κυνὸς sgardă.
περίδεσις (ἡ) cercuitură, bandaj.
*περιδιαβάζω v. a se plimbà.
*περιδιάβασις (ἡ) plimbare.
περιδίνησις (ἡ) învârteală.
περιδινητικός, ή, όν adj. vârtelnic.
περιδινῶ v. a vârteji. || —οῦμαι a se învârteji.
περίδοξος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ilustru.
*περιδρομιάζω v. a mâncà abundent.
*περίδρομος (ὁ) mâncare abundentă.
περιεκτικός, ή, όν adj. cuprinzător.
περιεκτικότης (ἡ) cuprindere, încăpere.
περιέλευσις (ἡ) raită | Jur. devoluție.
περιέλιξις (ἡ) încolăcire, curpeneală.
περιελίσσω v. a încolăci. || —ομαι a se curpeni, a se încolăci.
περιέλκω v. a atrage în mai multe direcții.
περιενδύω v. a căptuși.
περιεργάζομαι v. a obșervà, a examinà cu amănuntul.
περιέργεια (ἡ) curiozitate.
περίεργος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ciudat, curios. τὰ —α τῆς πόλεως · lucrurile interesante ale unui oraș.
περιέρχομαι v. a cutreerà, a străbate | a trece | a ajunge, — εἰς κακὴν κατάστασιν a ajunge rău.
περιεσκεμμένος, η, ον part. prevăzător, precaut. || —ως adv. cu prevedere.
περιέχω v. a cuprinde, a conține, a încăpeà. || τὸ—ον subst. mediu vez. περιβάλλον. || —ομαι a fi cuprins. || τὸ —όμενον subst. conținutul, πίναξ τῶν —ων tabla de materii.
περιζήτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. căutat.
περίζωμα (τὸ) încingătoare, — πρόσθιον pestelcă, — ὀπίσθιον zadie, — διπλοῦν zăvelcă, — μαλλοβάμβακον prighitoare, — μύλης podul moarei, — παραθύρου cerceveà.
περιζωννύω v. și *περιζώνω v. a îmbrăcinà, a încinge.
περίζωσις (ἡ) îmbrăcinare, încingere.
περιήγησις (ἡ) voiaj, călătorie.
περιηγητής (ὁ) turist, călător.
περιηγοῦμαι v. a călători.
περιήλιον (τὸ) Astr. perieliu.
περιθάλπω v. a îngriji, a ocroti.
περίθαλψις (ἡ) îngrijire, ocrotire.
περιθήκη (ἡ) învelitoare.
περιθώριον (τὸ) margine, bordură.
περιίπταμαι v. a flutură.
περικάθημαι v. a ședeà împrejur.
περικαλλής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. măreț, strălucitor.
περικάλυμμα (τὸ) învelitoare | Bot. tegument.
περικαλύπτω v. a învelì, a învălui.
περικάρδιον (τὸ) Anat. pericard.
περικαρδῖτις (ἡ) Med. pericardită.
περικάρπιον (τὸ) Bot. Anat. pericarp.
περικεφαλαία (ἡ) coif, cască.
περικλεής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. celebru.
περίκλειστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îngrădit.
περικλείω v. a îngrădì | a cuprinde.
περικνημίς (ἡ) ciorap | jambieră.
περικοπή (ἡ) reducție, — κειμένου pasaj.
περικόπτω v. a reduce.
περικοσμῶ v. a împodobì.
περικόχλιον (τὸ) mutelcă.
περικυκλῶ v. a împresurà, a înconjurà.
περικύκλωσις (ἡ) împresurare.
περιλαίμιον (τὸ) guler, cașneu, — μεταξωτὸν fular, — κυνὸς sgardă.
περιλαιμοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. gulerat.
περιλάλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. faimos, renumit.
περιλαμβάνω v. a cuprinde, a înglobà.
περιληπτικός, ή, όν adj. cuprinzător, colectiv | sumar. || —ῶς adv.
περιληπτικότης (ἡ) colectivitate.
περίληψις (ἡ) cuprindere | rezumat. || ἐν —ει adv. în rezumat.
περίλουστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. muiat de toate părțile.
περιλούω v. a îmbăià, a muià de toate părțile.
περίλυπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mâhnit.

*περιμαζεύω v. a adună, a strânge, a culege, —σε τὴν γλῶσσαν σου ține-ți gura. || —ομαι a se pitulà.
*περιμένω v. a se aşteptà.
περίμετρος (ἡ) Geom. perimetru.
περιμητρῖτις (ἡ) Med. perimetrită.
περίναιον (τὸ) Anat. perineu.
περινεφρῖτις (ἡ) Med. perinefrită.
περίνοια (ἡ) pătrundere, agerime.
περίνους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. ager la minte.
πέριξ adv. împrejur. || τὰ — subst.
περιοδεία (ἡ) colindă. [împrejurimile.
περιοδευτὴς (ὁ) colindător.
περιοδεύω v. a colindà.
περιοδικὸς, ἡ, ὸν adj. la epocă fixă, periodic.||—ῶς adv. || τὸ —ὸν subst. revistă periodică.
περιοδικότης (ἡ) periodicitate.
περίοδος (ἡ) colindă | Gram. period | Med. menstruaţie, period | θεατρικὴ — stagiune teatrală | întoarcere periodică.
περίοικος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vecin, megieş.
περίοπτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. văzut de peste tot, însemnat, cu vază.
περιορίζω v. a mărginì, a reduce, a hotărnicì, a stăvilì | Mil. a consemnà. || —ομαι a se mărgini, a se reduce, a se limità.
περιορισμὸς (ὁ) reducţiune, limitare, mărginire | consemnare.
περιοριστικὸς, ἡ, ὸν adj. mărginitor, reductiv, —ὰ μέσα mijloace de constrângere.
περιορῶ v. a se uità în jurul său.
περιόστεον (τὸ) Anat. periost.
περιοστῖτις (ἡ) Med. periostită.
περιουσία (ἡ) stare, avere, avut.
περιούσιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îmbelşugat, ales.
περιοχὴ (ἡ) încăpere, incintă, întindere, — χωρίου vatra satului.
περιπάθεια (ἡ) pasiune.
περιπαθὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. pasionat, patetic, galeş. || —ῶς adv.
*περίπαιγμα (τὸ) batjocură.
*περιπαίζω v. a batjocorî.
*περιπαίκτης (ὁ) batjocorîtor.
*περιπαικτικὸς, ἡ, ὸν adj. batjocorîtor. || —ῶς adv.
περιπάτημα (τὸ) aliură, pas.
*περιπατησιὰ (ἡ) vez. περιπάτημα.
περιπατητήριον (τὸ) promenoar.
περιπατητὴς (ὁ) —ήτρια (ἡ) plimbător.
περιπατητικὸς, ἡ, ὸν adj. de plimbător, —ὸς φιλόσοφος peripatetician.
περίπατος (ὁ) plimbare.
περιπατῶ v. a se plimbà, a se preumblà, a umblà.
περιπέτεια (ἡ) aventură, peripeţie.
περιπετειώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. aventuros.
περίπηγμα (τὸ) gard din pari.
περιπίπτω v. a cădeà.
περιπλάνησις (ἡ) rătăcire, lăinicie.
περιπλανῶμαι v. a lăinicì, a rătăcì, a pribegì.
περιπλέκω v. a întortochià, a încurcà. || —ομαι a se încurcà.
περιπλέον adv. mai mult. || τὸ — subst. prisosul.
περιπλέω v. a navigà, a pluti împrejur.
περιπλοκὰς (ἡ) ghirlandă de flori | Bot. rochiţa rândunelei.
περιπλοκὴ (ἡ) încurcală, complicaţie.
περίπλοκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. încurcat, complicat.
περίπλους (ὁ) navigaţie în jurul.
περιπόδιον (τὸ) jambieră.
περιπόθητος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. prea dorit.
περιποίησις (ἡ) îngrijire, tratаţie, — ὑπερβολικὴ răzgâială.
περιποιητικὸς, ἡ, ὸν adj. prevenitor, îndatoritor.
περιποιοῦμαι v. a îngrijì, a căutà.
περιποιῶ v. a face, a da.
περιπολάρχης (ὁ) Mil. şef de patrulă.
περίπολος (ἡ) Mil. patrulă, strajă.
περιπολῶ v. Mil. a patrulà, a fi de rond.
περίπου adv. vre, cam, circa.
περίπτερον (τὸ) chiosc, pavilion.
περίπτυξις (ἡ) strângere la piept.
περίπτυσμα (τὸ) boştină.
περιπτύσσομαι v. a îmbrăţişà, a strânge la piept, în braţe.
περίπτωσις (ἡ) caz.
περίπυστος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. renumit.

περίρραμμα (τὸ) tivitură.
περιρράπτω v. a tivi.
περιρραφὴ (ἡ) tiv.
περιρρέω v. a curge de jur împrejur.
περίρρους (ὁ) scurgerea unui râu împrejur.
*περισιδηρώνω v. a ferecà, a sbănțuì, a șinuì.
περισκάπτω v. a desgrădinà.
περισκελὶς (ἡ) pantaloni, — στενὴ iți.
περίσκεψις (ἡ) chibzuială, schepsis,
περισκόπιον (τὸ) periscop. [prudență.
περισκοπῶ v. a chibzuì, a examinà.
περισπασμὸς (ὁ) diversiune, greutate, încurcătură.
περισπούδαστος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. prea dorit | interesant.
περισπῶ v. a distrà, a preocupà | Gram. a pune accent circumflex. || —ῶμαι a fi preocupat | Gram. a aveà accent circumflex.
περισπώμενος, η, ον part. preocupat | Gram. cu accent circumflex. || ἡ —η subst. Gram. accent circumflex.
περίσσεια (ἡ) prisos, excedent.
περίσσευμα (τὸ) excedent.
περισσεύω v. a prisosì. || —εῦον (τὸ) subst. excedent.
περισσὸς, ἡ, ὸν adj. prisos, abundent. || — ῶς adv. cu prisos.
*περισσότερος, α, ὸν adj. comp. mai numeros, mai mult. || —ον adv.
περισταλτικὸς, ἡ, ὸν adj. Fiz. peristaltic.
περίστασις (ἡ) împrejurare, ocazie, circumstanță.
*περιστατικὸν (τὸ) incident.
περιστέλλω v. a înfrânà, a (re)strânge.
περιστερὰ (ἡ) Zool. porumbel.
περιστερεὼν (ὁ) porumbărie.
περιστέρνιον (τὸ) vez. περιστήθιον.
περιστεροτρόφος (ὁ) porumbar.
περιστέφω v. a împodobì cu coroane.
περιστήθιον (τὸ) corset.
περιστοιχίζω v. a înconjurà, a împrejmuì.
περιστολὴ (ἡ) răstrângere, înfrânare, înăbușire, represiune.
περιστόμιον (τὸ) bordură, ghizd.
περίστοον (τὸ) galerie circulară.
περιστρέφω v. a învârtì, a sucì. || —ομαι a se învârtì.
περιστροφὴ (ἡ) învârteală, sucitură.
περιστροφικὸς, ἡ, ὸν adj. învârtitor, rotativ. || —ῶς adv. roată.
περίστρεφον (τὸ) revolver.
περιστύλιον (τὸ) Arhit. colonadă.
περισυλλέγω v. a culege, a strânge, a adăpostì.
περισυλλογὴ (ἡ) reculegere, strângere, adăpostire.
περισυνάγω v. a adunà, a reculege.
περισφίγγω v. a strânge jur împrejur, a constrânge.
περισφύρια (τὰ) ghetre. [a salvà.
περισώζω v. a
περιτειχίζω v. a înconjurà cu ziduri.
περιτείχισμα (τὸ) înconjurare cu ziduri.
περιτέμνω v. a tăià împrejur, a circumcide.
περίτμητος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. circumcis.
περιτομὴ (ἡ) circumcizie.
περιτόναιον (τὸ) burduhan | Anat. peritoneu.
περιτονῖτις (ἡ) Med. peritonită.
περίτρανος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte tare.
περιτραχήλιον (τὸ) Harn. hamut | Bis. patrafir, orar.
περιτρέχω v. a parcurge, a cutreerà.
*περιτριγυρίζω v. a da târcoale.
περίτριμμα (τὸ) pleavă.
περίτρομος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. îngrozit, înspăimântat.
περιτροπὴ (ἡ) rând. || ἐκ —ῆς adv. la rând.
περιτρώγω v. a roade.
περιττεύω v. a prisosì.
περιττολογία (ἡ) vorbă de prisos.
περιττολόγος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vorbăreț.
περιττολογῶ v. a vorbì de prisos.
περιττὸς, ἡ, ὸν adj. de prisos, inutil, nefolositor, εἶναι —ὸν e de prisos | num. nepereche, ἀριθμὸς —ὸς număr fără soț.
περιττοσύλλαβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu o silabă mai mult.
περίττωμα (τὸ) căcat, excrement.
περιττωματικὸς, ἡ, ὸν adj. excrementțial.
περιτύλιξις (ἡ) înfășurare, încolăcire.

περιτυλίσσω v. a înfăşurà, a încolăci.
περιτυφλῖτις (ἡ) Med. peritiflită.
περιϋβρίζω v. a insultà, a ultragià.
περιϋβρισις (ἡ) insultare, ultragiare.
περιφανὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. de vază, vădit | eminent. || — ῶς adv.
περιφέρεια (ἡ) circonferinţă | rază, raion | ocol | marginea [oraşului].
περιφερικὸς, ἡ, ὸν adj. circular, periferic.
περιφέρω v. a purtà împrejur, a plimbà. || —ομαι a se plimbà (fără rost), a da târcoale.
περίφημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vestit, faimos.
περιφιλαυτία (ἡ) nerozie, fatuitate.
περιφλεγὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. aprins, înflăcărat.
περίφοβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. înfricoşat.
περιφορὰ (ἡ) înconjur.
περιφορητὸς, ἡ, ὸν adj. ambulant.
περίφραγμα (τὸ) ţarc.
περιφρακτικὸς, ἡ, ὸν adj. împrejmuitor.
περίφρακτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ţărcuit, împrejmuit.
περίφρασις (ἡ) codeală, perifrază, ὁμιλῶ ἄνευ —εων a vorbì fără înconjur.
περιφραστικὸς, ἡ, ὸν adj. perifrastic. || —ῶς adv. prin perifrază.
περιφράττω v. a împrejmuì, a ţărcuì, a îngrădì.
περιφρόνησις (ἡ) dispreţ.
περιφρονητέος, α, ον adj. de dispreţuit.
περιφρονητικὸς, ἡ, ὸν adj. dispreţuitor. || —ῶς adv. cu dispreţ.
περίφροντις (ὁ, ἡ) — ι (τὸ) adj. îngrijat.
περιφρονῶ v. a dispreţuì.
περιφρούρησις (ἡ) apărare, păzire.
περιφρουρῶ v. a apărà, a păzì.
περιφυτεύω v. a sădì împrejur.
περιχαρακῶ v. a retranşà, a întărì cu şanţuri.
περιχαράκωμα (τὸ) retranşament.
περιχαρὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. voios.
περιχειρὶς (ἡ) manşon. || —ῶς adv.
περίχρυσος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. aurit.
περιχρυσῶ v. a aurì.
περιχύνω v. a udà, a stropì.
περιχύτρισμα (τὸ) lighian (al pomilor).
περίχωρα (τὰ) împrejurime.
περιψύχω v. a răci împrejur.
περιώμιον (τὸ) şal.
περιώνυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. renumit.
περιωπὴ (ἡ) însemnătate, vază.
πέρκη (ἡ) Zool. biban.
*περκνάδα (ἡ) lintiţă, pistruie.
*περκνὸς, ἡ, ὸν adj. cu aripi pestriţe.
*περνοδιαβαίνω v. a da târcoale.
*περνῶ v. a trece, a întrece, a petrece, — τὸν ποταμὸν a trece râul, τὸν ἐπέρασα εἰς τὰ μαθήματα l-am întrecut la lecţii, — τὴν ἐραδυὰν a-şi petrece noaptea, πῶς —ᾶτε; cum o duceţi? ἐπέρασεν ἡ διορία termenul a expirat, νόμισμα ποῦ δὲν —ᾷ moneda ce n'are curs, δὲν —ᾷ ἡ μπογιά του n'are trecere, nu mai poate înşelà.
περόνη (ἡ) broşă | furculiţă | — πόρπης copcar.
*περονιάζω v. a prinde cu furculiţa, a gărì.
περσικὸς, ἡ, ὸν adj. pers(i)an.
**περτσὲς (ὁ) breton.
πέρυσι adv. anul trecut.
περυσινὸς, ἡ, ὸν adj. al anului trecut.
*πέσιμον (τὸ) cădere.
**πεσίνι adv. peşin.
**πεσκέσι (τὸ) dar (în obiecte).
**πεσκίρι (τὸ) peşchir, ştergar.
πεσσειὰ (ἡ) joc de table.
πεσσεύω v. a jucà table.
πεσσὸς (ὁ) zar | pion | Chir. pesar.
*πέταγμα (τὸ) sbor, aruncătură.
*πεταλοκάρφι (τὸ) caià.
πέταλον (τὸ) potcoavă | Bot. petală.
*πεταλοῦδα (ἡ) fluture vez. ψυχή.
*πεταλωμα (τὸ) potcovit.
*πεταλώνω v. a potcovì.
πεταλωτήριον (τὸ) potcovărie.
πεταλωτὴς (ὁ) potcovar.
πεταμένος, η, ον adj. sburător. || τὰ —α subst. păsările.
πετάννυμι v. a întinde.
πέτασος (ὁ) Arh. pălărie cu borduri late | Bot. umbelă.
πετασοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. purtător de pălărie.

πετασώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. Bot. umbelifer.
*πέταυρον (τὸ) şipcă, draniţă, — ὑφαντομηχανῆς pochiheciu.
*πεταυρώνω v. a şipcui, a drănici.
*πεταύρωσις (ἡ) şipcuire.
*πεταχτὸς, ἡ, ὸν adj. sburdalnic.
πετεινόμυαλος, η, ον adj. uşuratic.
*πετεινὸς (ὁ) cocoş.
*πετειοῦμαι v. a se aruncà.
**πετιμέζι (τὸ) magiun.
πέτομαι v. a sburà vez. πετῶ.
*πετονιὰ (ἡ) undiţă.
*πετούγια (ἡ) limba broaştei.
*πετούμενα (τὰ) oare, păsări.
πέτρα (ἡ) piatră.
*πετραδάκι (τὸ) pietricică.
*πετράδι (τὸ) piatră preţioasă.
πετραλιὰ (ἡ) harcà.
*πετρᾶς (ὁ) pietrar.
πετραχήλιον (τὸ) patrafir, orar.
πετρελαιοβιομήχανος (ὁ) petrolist.
πετρέλαιον (τὸ) petrol, gaz.
πετρελαιοπώλης (ὁ) găzar.
πετρελαιοπωλεῖον (τὸ) găzărie.
πετρελαιοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. petrolifer.
*πετριὰ (ἡ) aruncătură de piatră | insi-
*πέτρινος, η, ον adj. de piatră. [nuare.
*πετρίτσα (ἡ) petricică.
*πετροβόλημα (τὸ) lapidare.
πετροβολῶ v. a lapidà.
πετρογαλῆ (ἡ) Zool. pisică sălbatică.
πετρογραφία (ἡ) petrografie.
*πετροκάρβουνον (τὸ) cărbune de piatră.
*πετροκέρασον (τὸ) cireaşă pietroasă.
*πετροκόνδυλον (τὸ) condeiu de piatră.
*πετροκόπος (ὁ) lucrător la carieră.
*πετροπόλεμος (ὁ) luptă cu pietre.
πετροσέλινον (τὸ) Bot. asmăţuchiu, pătrunjel.
*πετροχελίδονον (τὸ) Zool. lăstun.
πετρώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. pietros.
πέτρωμα (τὸ) stâncă.
*πέτσα (ἡ) piele vez. ἐπιδερμίς.
*πετσᾶς (ὁ) pielar.
*πετσένιος, α, ον adj. de piele.
*πετσέτα (ἡ) ştergar.
*πετσετάκι (τὸ) mic ştergar.
*πετσί (τὸ) piele vez. δέρμα, φυλάγει τὸ — τοῦ îşi păzeşte viaţa.
*πετσοκόφτω v. a îmbucătăţi, a omorî prin tăiere în bucăţi.
*πετῶ v. a sburà | a aruncà, — ἀπὸ τὴν θέσιν a destitui.
*πετωνιὰ (ἡ) undiţă.
πευθὴν (ὁ) reporter.
πευθηνεία (ἡ) reportaj.
πεύκη (ἡ) Bot. molift.
πεψίνη (ἡ) pepsină.
πέψις (ἡ) digestiune.
*πηγαδᾶς (ὁ) puţar.
*πηγαδήσιος, α, ον adj. de puţ.
*πηγάδι (τὸ) puţ.
*πηγαδόπετρα (ἡ) ghizd vez. φρεώχειλος.
πηγάζω v. a izvorî | a proveni, a purcede, a porni.
*πηγαινοέρχομαι v. a se duce şi a veni, a forfoti.
πηγαινοερχομὸς (ὁ) forfoteală.
*πηγαίνω [πάγω] v. a se duce, a merge | a aduce | a se simţi, πῶς —ει ὁ ἄρρωστος cum îi merge bolnavului? δὲν σοῦ —ει τὸ φόρεμα haina nu-ţi merge, πάγει καὶ ἔρχεται ţe aşà şi aşà, πάγω νὰ σκάσω ἀπὸ τὸ κακό μου îmi vine să crăp de necaz, τὸν πῆγε ἀπὸ πάνω καὶ ἀπὸ κάτω l-a scos şi pe sus şi pe jos, πήγαινε τὸ φόρεμα στὸ σπῆτι adu haina acasă, δὲν πάγει πολὺ nu va dăinui mult, καθὼς πᾶς ποτὲ δὲν θὰ τὸ μάθῃς după cum faci niciodată nu vei învăţà.
πηγαῖος, α, ον adj. izvoresc, de fân-
πήγανον (τὸ) Bot. rută. [tână.
πηγὴ (ἡ) izvor, obârşie, sorginte.
πήγνυμι v. şi
πηγνύω v. a înfige, a vârî | a pune să îngheţe, a congelà, a închiegà. || —ομαι a se închiegà.
*πηγοῦνι (τὸ) bărbie vez. πώγων.
πηδάλιον (τὸ) cârmă.
πηδαλιουχία (ἡ) cârmuire.
πηδαλιοῦχος (ὁ) cârmaciu, — σχεδίας
πηδαλιουχῶ v. a cârmuì. [dălcăuş.
*πηδηκτὸς, ἡ, ὸν adj. săltăreţ. || —ὰ adv. sărind.
πήδημα (τὸ) săritură, salt.
πηδητικὸς, ἡ, ὸν adj. săritor.
πηδῶ v. a sărì.

*πήζω v. vez. πηγνύω.
*πηκταίνω v. a se îndesă.
*πηκτός, ή, όν adj. des, gros. || ή —ή subst. piftie, răcitură.
*πηλάλα (ή) alergătură.
*πηλαλῶ v. a alergà.
πηλαμίς (ή) Zool. lătăreț.
πηλίκον (τό) Arit. câtul.
πήλινος, η, ον adj. de pământ.
πηλοβατίς (ή) galoș.
πηλοπατῶ v. a tofăi.
πηλοπλάστης (ό) olar.
πηλοπλαστική (ή) olărie.
πηλός (ό) noroiu, lut, glod, humă.
*πηλοφόρι (τό) câncioc.
πηλώδης (ό, ή) — ες (τό) adj. glodos, lutos.
πήλωμα (τό) lucrare de lut.
πήνη (ή) fulg din depănătoare.
πηνίζω v. a depănà.
πηνίκη (ή) perucă.
πηνικοπλόκος (ό) perucher.
πηνίον (τό) sucală, bobină.
πηνιστήρ (ό) depănătoare.
*πηνίστρα (ή) letcă.
πῆξις (ή) înghețare, congelație. închiegare.
πήρα (ή) traistă.
*πήτα (ή) lipie, plăcintă, καὶ τὴν —αν σωστὴ καὶ τὸν σκύλον χορτάτον şi capra şi varza, πέσε — νὰ σὲ φά-
*πητάρης (ό) pitar. [γω om moale.
*πητίτσα (ή) pituşcă.
*πήχτρα (ή) laiță.
πηχυαῖος, α, ον adj. de un cot, lung.
πῆχυς (ό) cot, anin | Anat. antebraț.
**πιάνον (τό) piano.
*πιάνω v. a prinde, a ține, a apucà, ἔπιασα καλὸ σπῆτι am închiriat o casă bună, δὲν —ει ἡ ψευτιά σου minciuna ta nu prinde, τὸ τραπέζι —ει πολὺν τόπον masa ține loc mult, ὅτι —ει γίνεται κάρβουνο ce apucă se usucă, δὲν ἔπιασε τόπον nu s'a ales nimic de el, μὲ ἔπιασε μὲ τὰ λόγια m'a luat cu vorbe, ποιὸς σὲ —ει; cine îți poate vorbi? τὸ ἕνα —ει τὸ ἄλλο ἀφίνει vorbele lui n'au şir, δὲν —ει δουλειὰν nu se apucă de lucru, τὸ ἀτμόπλοιον δὲν ε: στὴν Κωνστάντσαν vaporul nu atinge portul Constanța, δὲν τὸν —ει τὸ κρασὶ vinul nu i se urcă la cap, δὲν — εις χαρτωσιὰν ἐμπρός του nu te poți măsurà cu el. || —ομαι a fi prins, a se certà, a se cârci, πιάσθηκαν ἀπὸ τὰ μαλλιὰ s-au certat foc.
πῖαρ (τό) smântână | colastră.
πιαρώδης (ό, ή) —ες (τό) adj. smântânos.
*πιάσιμον (τό) prindere, cârceiu, înțepeneală.
**πιατέλλα (ή) farfurie lată.
**πιατοθήκη (ή) poliță,
**πιάτον taler vez. πινάκιον.
πῖδαξ (ό) țâșnitură, şindrivan.
πιέζω v. a strânge, a călcà, a sili, a constrânge, a asupri.
πίεσις (ή) strângere, asuprire, oprepiesiήριον (τό) presă, teasc. [siune.
πιεστὴς (ό) Tip. drugar.
πιεστικὸς, ή, όν adj. stăruitor, grabnic.
πίεστρον (τό) buton de presiune.
*πιζέλι (τό) mazăre vez. πίσον.
πιθανολογία (ή) vorbire cu probabilități.
πιθανὸς, ή, όν adj. probabil. || —ῶς adv.
πιθανότης (ή) probabilitate, pe semne.
*πιθαράδικον (τό) fabrică de chiupuri.
*πιθαρᾶς (ό) fabricant de chiupuri.
*πιθάρι (τό) vez. πίθος.
πιθηκίζω v. a maimuțărì.
πιθηκισμὸς (ό) maimuțărie.
πίθηκος (ό) maimuță.
πιθοίγια (τά) deschiderea butoaielor cu vin nou.
πίθος (ό) boloboc, chiup.
*πίκρα (ή) vez. πικρία.
πικράγγουρον (τό) castravete sălbatic.
πικραίνω v. a amărî | a mâhni | a se face amar. || —ομαι a se amărî.
πικραλὶς (ή) Bot. cicoare, păpădie.
πικραμύγδαλον (τό) migdală amară.
πικραντικὸς, ή, όν adj. amărîtor.
πικρία (ή) amărâciune.
πικρίζω v. a aveà un gust amar.
πικρικὸς, ή, όν adj. Chim. picric.
*πικρόγλυκος, η, ον adj. dulce-amar.
πικροδάφνη (ή) Bot. oleandru, cleiță.
πικρὸς, ά, όν adj. amar. —ῶς adv.
πικρότης (ή) amărăciune.

πικρόχολος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. arţă-
**πιλάφι (τὸ) pilaf. [gos.
πίλημα (τὸ) pâslă.
πιληματοποιὸς (ὁ) pâslar.
πιλίκιον (τὸ) chipiu.
πιλοποιεῖον (τὸ) fabrică de pălării.
πιλοποιὸς (ὁ) pălărier.
πιλοπωλεῖον (τὸ) magazin de pălării.
πιλοπώλης (ὁ) pălărier.
πῖλος (ὁ) pălărie.
**πιλότος (ὁ) Mar. pilot.
*πιλώματα (τὰ) opinteală, scremete.
πιμελὴ (ἡ) grăsime.
πιμελὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. gras.
πίμπλημι v. a umpleà.
πίμπρημι v. a incendià.
πινάκιον (τὸ) blid, farfurie | Jur. tablou de ordine.
πινακὶς (ἡ) tăbliţă | fiş | scoarţă.
*πινακογλύφτης (ὁ) linge-talere.
πινακοθήκη (ἡ) pinacotecă.
*πινακοπλύτης (ὁ) rândaş, marmiton | cârpă de veselă. || —ρα (ἡ) rân-dăşoaică.
πινακωτὴ (ἡ) pănăcotă | taler de lemn.
πίναξ (ὁ) tablou, tabelă, indice, tablă, catalog, — τῶν περιεχομένων tablă de materii, — μέλας tablă neagră.
*πινάρια (τὰ) lanteţi.
**πινέλο (τὸ) penel.
πίννα (ἡ) Zool. pină (scoică).
πίνω v. a beà, — εἰς ὑγείαν a închinà.
*πιόσιμον (τὸ) băutul.
*πιοτὸν (τὸ) băutură.
**πίπα (ἡ) luleà, pipă.
*πιπεράτος, η, ον adj. pipărat.
*πιπέρι (τὸ) piper vez. πέπερι.
*πιπεριὰ (ἡ) piper (pom) vez. πεπερέα.
*πιπερίζω v. a pune piper.
*πιπερόρριζα (ἡ) Bot. ghimber.
πιπίζω v. a piuì.
*πιπιλίζω v. a suge.
*πιπίλισμα (τὸ) sugere.
*πίπιλος, η, ον adj. gol.
*πιπίνι (τὸ) Zool. porumbiţă.
πιπισμὸς (ὁ) piuitură.
πιπράσκω v. a vinde.
πίπτω v. a cădeà, — μὲ τὰ μοῦτρα a cădeà cu capul, a se dedà, ἔπεσαν ἀπάνω του l-au forţat, ἔπεσεν ἡ μύτη του s'a înjosit, τοῦ ἔπεσεν εἰς τὸ μερίδιον i-a căzut în partea lui, ἔπεσε στὰ ροῦχα του a căzut bolnav, εἶναι ὥρα νὰ πέσωμεν e timpul să
*πισάντι (τὸ) sul dinapoi. [ne culcăm.
*πισινέλα (ἡ) Harn. gul.
πίσον (τὸ) Bot. mazăre.
πίσσα (ἡ) smoală.
πισσάσφαλτος (ὁ) păcură, catran.
πισσασφαλτῶ v. a cătrăni.
πισσασφαλτώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. păcuros.
*πίσσωμα (τὸ) ungere cu smoală.
*πισσώνω v. a unge cu smoală.
πιστακία (ἡ) pomul producător de
πιστάκιον (τὸ) Bot. fistic. [fisticuri.
πιστακιόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. fistichiu.
πιστευτὸς, ἡ, ὸν adj. de crezut.
πιστεύω v. a crede.
*πιστιὰ (ἡ) crupa calului.
*πιστικὸς, ἡ, ὸν adj. om de încredere, cioban.
πίστις (ἡ) credinţă, credit, fidelitate,
**πιστολιὰ (ἡ) lovitură de pistol.
**πιστολιοθήκη (ἡ) cobur.
**πιστόλιον (τὸ) pistol.
*πίστομα adv. cu burta la pământ.
*πιστὸν (τὸ) [ὑφαδίου] (pă)mânzalcă.
πιστοποίησις (ἡ) certificare.
πιστοποιητικὸν (τὸ) certificat.
πιστοποιῶ v. a certificà.
πιστὸς, ἡ, ὸν adj. credincios. || —ῶς
πιστότης (ἡ) credinţă. [adv.
πιστοῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu credit la bancă.
*πιστοχρεώνω v. Com. a creditâ şi a
*πιστοχρέωσις Com. daraveră. [debitâ.
*πιστώνω v. Com. a creditâ.
πίστωσις (ἡ) credit.
πιστωτὴς (ὁ) creditor.
πιστωτικὸς, ἡ, ὸν adj. de credit(or).
*πισωβελονιὰ (ἡ) tighel.
*πιτσιλίζω v. vez. πιτυλίζω.
*πιτσοῦνι (τὸ) vez. πιπίνι.
πιττάκιον (τὸ) brevet.
*πιτυὰ (ἡ) chiag, maià.
πιτυλίζω v. a stropì, a împroşcà.
πιτύλισμα (τὸ) stropitură, împroşcă-
πιτυοθήκη (ἡ) chiegorniţă. [tură.
πιτυράλευρον (τὸ) făină cu tărâţe.

πιτυρίασις (ἡ) Med. mătreață, pitiriazà.
πιτύρινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de tărâțe. ‖ πιτυρίτης (ὁ) pâine de tărâțe.
πιτυροζύμη (ἡ) borș.
πίτυρον (τὸ) tărâțe, pitulă.
πίφυρον (τὸ) Muz. piculină, surlă.
πλαγγών (ἡ) păpușă.
*πλάγι (τὸ) latură, flanc, πηγαίνω — — a merge cot la cot, πήγαινε σιὸ — du-te alături.
*πλαγιὰ (ἡ) povârniș.
*πλαγιάζω v. a se culcà.
*πλαγιάρια (τὰ) plághie, vreascuri.
*πλάγιασμα (τὸ) culcare.
*πλαγιαστὸς, ἡ, ὸν adj. culcat.
πλαγίαυλος (ὁ) flaut.
*πλαγινὸς, ἡ, ὸν adj. lăturaș, lăturalnic, vecin.
πλαγιογραφῶ v. a profilà.
πλαγιοδρομῶ v. Mar. a navigà cu vântul în lături.
πλαγιόκερως (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. rădășcat.
πλάγιος, α, ον adj. lăturalnic, lăturean, piez, oblic. ‖ τὸ —ον subst. laturе, flanc, οἱ ἐκ —ου συγγενεῖς rudele colaterale. ‖ —ως adv. piezîș, în lături, într'un mod indirect.
πλαδαρὸς, ὰ, ὸν adj. fleșcăit, lăbărțat, moale. ‖ —ῶς adv.
πλαδαρότης (ἡ) fleșcăire, lăbărțare.
*πλάθανον (τὸ) vez. πλαστῆρι | vargă
*πλάθω v. a frământà. ‖de plăcintar.
πλαίσιον (τὸ) ramă.
πλαισιῶ v. a încadrà.
*πλακάκι (τὸ) tăbliță, τάκαμε —α a mușamalizat lucrurile.
*πλακὶ (τὸ) plachie.
*πλακοστρώνω v. a lespezì, a pavà.
*πλακόστρωσις (ἡ) lespezire, pavare.
*πλακόστρωτος η, ον adj. pavat.
πλακούντιον (τὸ) mică plăcintă, prăjitură.
πλακουντοποιεῖον (τὸ) plăcintărie.
πλακουντοποιὸς (ὁ) plăcintar.
πλακοῦς (ὁ) plăcintă, — ἀραβοσίτινος culeșă, — κυλινδρικὸς învârtită, — μέγας moș, — ἐκ τεμαχίων ἥπατος drop, — μνημοσύνου pupăză | Anat. placentă, — ζώου soartă.
*πλάκωμα (τὸ) călcat, opresiune.
*πλακώνω v. a tescuì, a călcà, a îngropà sub dărâmături.
*πλακωτὸς, ἡ, ὸν adj. turtit.
πλανέμπορος (ὁ) coropcar.
*πλανεύω v. vez. πλανῶ.
πλάνη (ἡ) rătăcire, eroare, iluzie | *[ρυκάνη] oblu.
πλάνης (ὁ, ἡ) rătăcitor, pribeag.
πλανήτης (ὁ) Astr. planetă.
πλανητικὸς, ἡ, ὸν adj. eratic | Astr. planetar.
*πλανίζω v. a da la rândeà.
πλανόδιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ambulant.
*πλάνος (ὁ) cioplitor.
πλάνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. înșelător, șarlatan.
*πλάνταγμα (τὸ) crăpatul.
*πλαντάζω v. a crăpà de necaz.
πλανῶ v. a înșelà, a amăgì, a seduce. ‖ —ῶμαι a se înșelà, a greși | a pribegi.
πλάξ (ἡ) lespede, tablă, planșetă, ὡρολογίου cadran, — ἐν τῷ τοίχῳ poliță.
*πλάσιμον (τὸ) frământatul pâinei.
πλάσις (ἡ) creațiune, plăsmuire.
πλάσμα (τὸ) creatură, făptură | ficțiune.
πλασματικὸς, ἡ, ὸν adj. fictiv.
*πλαστῆρι (τὸ) masă pe care se frământă plăcintă | sofrà.
πλάστης (ὁ) zămislitor, creator.
πλάστιγξ (ἡ) balanță.
πλαστικὸς, ἡ, ὸν adj. plastic, εἰκὼν —ἡ tablou vivant. ‖ —ῶς adv.
πλαστικότης (ἡ) plasticitate.
πλαστογραφία (ἡ) falșificare.
πλαστογράφος (ὁ) falșificator.
πλαστογραφῶ v. a falșificà.
πλαστὸς, ἡ, ὸν adj. falșificat. ‖ —ῶς adv.
πλαστότης (ἡ) falșificație.
πλαστούργημα (τὸ) lucru modelat | ficțiune.
πλαστουργὸς (ὁ) modelator, zămislitor.
πλατάγημα (τὸ) vez. πλαταγισμός.
πλαταγίζω v. a pleoscăì, a cloncănì.
πλαταγισμὸς (ὁ) clămpănit, plesnitură.
πλαταγιστὶ adv. lipa-lipa.
πλατανεὼν (ὁ) cinăriș.
πλάτανος (ὁ) Bot. platan, cinar.
*πλάτη (ἡ) spată vez. ράχις.

**πλατίνα (ἡ) Min. platină.
**πλατινοτυπία (ἡ) platinotipie.
πλάτος (τὸ) lăţime | Geogr. latitudine.
*πλατσομύτης (ὁ) cârn.
πλάττω v. a plăsmui, a urzi, a creà, a frămîntà, a inventà.
πλατυασμὸς (ὁ) platitudine.
πλατύγυρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu bordură lată.
πλάτυνσις (ἡ) lărgire, turtire.
πλατύνω v. a lărgì, a lăţi, a turtì.
πλατύνωτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. spător.
πλατὺς, εἶα, ὺ adj. lat, larg | *ξαπλώθηκε φαρδὺς — s'a întins în lung şi în lat. || —έως, *—ειὰ adv.. || —εια (ἡ) piaţă, — θεάτρου parter.
*πλατύσκαλον (τὸ) prag, peron | platformă.
πλάτυσμα (τὸ) lăţime.
πλατύστομος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu gură largă.
πλατύφυλλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu foi late.
*πλατῶνι (τὸ) Zool. căprioară.
πλατωνικὸς, ἡ, ὸν adj. platonic. || πλέγμα (τὸ) reţea, sfac. |—ῶς adv.
πλεθριαῖος, α, ον adj. de un juger.
πλέθρον (τὸ) juger.
*πλειὰ adv. vez. πλέον.
πλειὰς (ἡ) mulţime | pleiadă | Astr. cloşca cu pui.
πλειοδοσία (ἡ) licitaţie.
πλειοδότης (ὁ) licitator.
πλειοδοτῶ v. a licità.
πλειονότης (ἡ) majoritate.
πλειονοψηφία (ἡ) majoritate de voturi.
πλειονοψηφῶ v. a aveà majoritate de voturi.
*πλειότερος, α, ον adj. vez. πλείων.
πλειοψηφία (ἡ) vez. πλειονοψηφία.
πλειοψηφῶ v. vez. πλειονοψηφῶ.
πλειστάκις adv. de mai multe ori.
πλειστηριάζω v. vez. πλειοδοτῶ.
πλειστηριασμὸς (ὁ) vez. πλειοδοσία.
πλεῖστος, η, ον adj. super. cel mai mult. || ὡς ἐπὶ τὸ —ον adv. în mare parte.
πλείων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. comp. mai numeros vez. περισσότερος.
πλεκτάνη (ἡ) urzeală | complot, uneltire.
πλεκτήριον (τὸ) împletitorie.
πλεκτὸς, ἡ, ὸν adj. împletit.
πλέκω v. a împleti.
*πλεμμάτι (τὸ) plasă vez. δίκτυον.
*πλεξίδα (ἡ) pleată, chică, cosiţă.
*πλέξιμον (τὸ) împletitură.
πλεξὶς (ἡ) şi
*πλεξοῦδα (ἡ) vez. πλεξίδα.
πλέον adv. mai mult, mai, — πλούσιος mai bogat, δὲν δύναμαι — νὰ τὸν ὑποφέρω nu mai pot să-l sufer.
πλεονάζω v. a prisosì.
πλεονάκις adv. de mai multe ori, adesea.
πλεόνασμα (τὸ) prisos, excedent.
πλεονασμὸς (ὁ) prisosinţă.
πλεονέκτημα (τὸ) avantaj.
πλεονέκτης (ὁ) lacom de bani.
πλεονεκτῶ v. a lăcomì | a aveà avantajul.
πλεονεξία (ἡ) lăcomie.
πλευρὰ (τὰ) laturе, coastă, faţetă.
πλευρίζω v. a acostà.
πλευρικὸς, ἡ, όν adj. costal.
πλευρὶς (ἡ) costiţă, fleică, — τηγανητὴ şniţel.
πλευρῖτις (ἡ) Med. pleurezie.
*πλευριτώνω v. a suferi de pleurită.
πλευροβότανον (τὸ) Bot. tătăneasă.
πλευρὸν (τὸ) laturе | *coastă.
*πλευρόξυλα (τὰ) coastele unei corăbii.
πλευρωδύνη (ἡ) Med. pleurodinie, junghiu.
πλεύσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. navigabil.
πλευστὸς, ἡ, ὸν adj. navigabil, γέφυρα —ἡ ponton.
πλέω v. a pluti, a navigà | a înnotà.
πληγὴ (ἡ) rană, plagă, — ζώου sagnă, — ποδὸς ζώου fântânică.
πλῆγμα (τὸ) lovitură.
*πληγοῦρι (τὸ) bulgur.
*πληγώνω v. a răni, a vătămà. || —ομαι a se răni.
πλῆθος (τὸ) mulţime.
πληθυντικὸς, ἡ, ὸν adj. Gram. plural. || —ῶς adv. la plural.
πληθύνω v. a înmulţi.
πληθὺς (ἡ) mulţime, puzderie.
πληθυσμὸς (ὁ) populaţie.
πλήθω v. a fi plin.
πληθώρα (ἡ) prisos | Med. pletoră.
πληθωρικὸς, ἡ, ὸν adj. pletoric.
πληθωρισμὸς (ὁ) Fin. inflaţie.

πληκτικός, ή, όν adj. plictisitor, plicticos. || —ῶς adv.
πλῆκτρον (τὸ) ciocănel, — κλειδοκυμβάλου clapă, — χορδῶν panä, — ἀλέκτορος pinten.
πλημμέλεια (ἡ) cusur, lipsuri.
πλημμελειοδικεῖον (τὸ) tribunal corecţional.
πλημμελειοδίκης (ὁ) jude corecţional.
πλημμέλημα (τὸ) Jur. delict.
πλημμελής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. defectuos. || —ῶς adv.
πλημμύρα (ἡ) inundaţie.
πλημμυρίς (ἡ) flux.
πλημμύρισμα (τὸ) revărsare.
πλημμυρῶ v. a se revărsà, a inundà.
πλήμνη (ἡ) buceà.
πλημνοδακτύλιος (ὁ) şi
πλημνόδετον (τὸ) bleah.
πλημνοδετῶ v. a blehui.
πλημνουργεῖον (τὸ) rotărie.
πλημνουργός (ὁ) rotar.
πλήν adv. afară vez. ἐκτός | Arit. minus. || conj. dar, ὅλα καλά — ... toate bune, dar...
*πλῆξις (ἡ) plictiseală, plixis.
πληρεξούσιος (ὁ) împuternicit | plenipotenţiar | procurist.
πληρεξουσιότης (ἡ) împuternicire, depline puteri | Jur. procură.
πληρέστατα adv. pe deplin, cu desăvârşire.
πλήρης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. (de)plin, întreg, desăvârşit. || —ως adv.
πληροφορία (ἡ) informaţie.
πληροφορῶ v. a informà.
πληρῶ v. a umpleà.
πλήρωμα (τὸ) complinire, adaos, ἦλθε τὸ — τοῦ χρόνου a venit timpul | Mar. echipaj.
*πληρωμή (ἡ) plată, — τμηματική rată.
*πληρώνω v. a plătì, a achità.
πλήρωσις (ἡ) umplere | îndeplinire, împlinire.
*πληρωτέος, α, ον adj. plătibil.
*πληρωτής (ὁ) plătitor, platnic.
πλησιάζω v. a se apropià, a fi aproape,
πλησίασις (ἡ) apropiere: [a acostà.
πλησιέστατος, η, ον adj. super. cel mai apropiat. || —ατα adv. aproape de tot.
πλησιέστερος, α, ον adj. comp. mai aproape. || —ον adv.
πλησίον adv. aproape, lângă. || ὁ — subst. aproapele.
πλησιόχωρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. mărginaş, limitrof.
πλησίστιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu vele umflate (de vânt).
πλησιφαὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. plin de lumină, deplin (p. luna).
πλησμονή (ἡ) abundenţă, plinătate.
πλήττω v. a lovì, a bate | *a se plic-
**πλιάτσικο (τὸ, pradă. [tisì.
**πλιατσικολόγος (ὁ) prădător.
πλινθάνθραξ (ἡ) brichetă.
πλινθίον (τὸ) răzor.
πλινθίς (ἡ) dală, lespede.
πλινθόκτιστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. zidit cu cărămidă.
πλίνθος (ὁ) cărămidă.
*πλινθοστρώνω v. a pavà cu cărămidă.
πλινθουργεῖον (τὸ) cărămidărie.
πλινθουργός (ὁ) cărămidar.
πλινθοφόρος (ἡ) fichieş.
πλινθωτός, ή, όν adj. de cărămidă.
πλοηγία (ἡ) pilotaj.
πλοηγίς (ἡ) pilotină.
πλοηγός (ὁ) pilot.
πλοηγῶ v. a pilotà.
πλοιάριον (τὸ) corăbioară.
πλοίαρχος (ὁ) căpitan,
πλοιαρχῶ v. a comandà un vas.
πλοῖον (τὸ) vas, bastiment.
*πλοκάδι (τὸ) plocad, harar.
πλόκαμος (ὁ) coadă, smoc.
πλόκανον (τὸ) scoaie.
πλοκεῖον (τὸ) împletitoare.
πλοκεύς (ὁ) împletitor.
πλοκή (ἡ) împletitură | compoziţie, contextură.
πλοκός (ὁ) gard de nuiele | leasă.
**πλόσκα (ἡ) ploscă.
*πλουμίδι (τὸ) broderie, râuri.
*πλουμίζω v. a brodà.
*πλούμισμα (τὸ) broderie.
*πλουμιστός, ή, όν adj. brodat cu râuri.
πλοῦς (ὁ) cursă, călătorie, navigare.
πλουσιόδωρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. generos.
πλουσιοπάροχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj.

somptuos, îmbelşugat. || —ως adv. din belşug.
πλούσιος, α, ον adj. bogat. |—ως adv.
*πλουταίνω v. şi
*πλουτίζω v. a (se) îmbogăţi.
πλουτισμὸς (ὁ) îmbogăţire.
πλουτοκρατία (ἡ) plutocraţie.
πλουτολογία (ἡ) plutologie.
πλουτοπαραγωγὸς (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. producător de bogăţii.
πλοῦτος (ὁ) —η (τὰ) bogăţie.
πλουτοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. aducător de bogăţii.
πλουτῶ v. a (se) îmbogăţi, a înstări.
*πλυνὸς (ὁ) şi
πλυντήριον (τὸ) spălătorie.
πλύντρια (ἡ) spălătoreasă.
πλύνω v. a spălà.
*πλύσιμον (τὸ) şi
πλύσις (ἡ) spălătură.
*πλυσταρειὸν (τὸ) vez. πλυντήριον.
*πλυστικὸν (τὸ) platà pentru spălat.
*πλύστρα (ἡ) vez. πλύντρια.
πλωτάρχης (ὁ) Mar. căpitan comandor.
πλωτὸς, ἡ, ὸν adj. plutitor.
πνεῦμα (τὸ) duh, geniu, minte, δὲν ἔχει διόλου — n'are deloc spirit, ὑπῆρξε μέγα — a fost mare geniu, παραδίδω τὸ — a-şi da sufletul | Gram. semn de aspiraţiune.
πνευματικὸς, ἡ, ὸν adj. spiritual, intelectual, sufletesc, pneumatic, —ὸς πατὴρ tată sufletesc, —ἡ ἀντλία pompă pneumatică. || ὁ —ὸς subst. confesor, duhovnic. || —ῶς adv. sufleteşte.
πνευματισμὸς (ὁ) spiritism.
πνευματιστὴς (ὁ) spiritist.
πνευματώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. spiritual, inteligent | spirtos, —η ποτὰ băuturi spirtoase. |ι —ῶς adv.
πνευμονία (ἡ) Med. pneumonie.
πνευμονιὰς (ἡ) Bot. plămânară.
πνευμονικὸς, ἡ, ὸν adj. pulmonar.
πνεύμων (ὁ) Anat. plămân, —ονες ζώου bojoci.
πνευστιῶ v. a suflà din greu.
πνευστὸς, ἡ, ὸν adj. suflat.
πνέω v. a suflà, —ει τὰ λοίσθια trage să moară | — ἐλαφρῶς a adià.
πνιγαλίων (ὁ) vis urât vez. ἐφιάλτης.
πνιγεὺς (ὁ) Muz. surdină.
πνιγηρὸς, ὰ, ὸν adj. înnăbuşitor.
πνιγηρότης (ἡ) înnăbuşire.
πνιγμονὴ (ἡ) înnecăciune, înnăbuşire.
πνιγμὸς (ὁ) înnec, înnăbuşeală.
πνῖγος (τὸ) stufat.
πνίγω v. a înnecà, a înnăbuşi, a strangulà. || —ομαι a se înnecà.
πνικτὸς, ἡ, ὸν adj. înnăbuşit. || τὸ —ὸν subst. vez. πνῖγος.
*πνίξιμον (τὸ) înnec vez. πνιγμός.
πνοὴ (ἡ) suflu, — ἀνέμου bătaie de vânt, — ζεφύρου adiere.
πόα (ἡ) glie, muşchiu.
ποάνθραξ (ὁ) turbă.
ποάριον (τὸ) ierbuliţă.
ποδάγρα (ἡ) gută.
*ποδάρα (ἡ) picior mare.
*ποδαρᾶς (ὁ) lăbos.
*ποδαρίλα (ἡ) miros neplăcut de picioare.
ποδεψεῖον (τὸ) paceagie.
ποδέψημα (τὸ) paceà.
ποδεψὸς (ὁ) paceagiu.
ποδηγεσία (ἡ) conducere, călăuzire.
ποδηγέτης (ὁ) conducător, călăuzà.
ποδηγετῶ v. a conduce, a călăuzì.
ποδηλάτης (ὁ) biciclist.
ποδηλατικὸς, ἡ, ὸν adj. biciclistic.
ποδηλατοδρομία (ἡ) cursă cu biciclete.
ποδηλατοδρόμιον (τὸ) velodrom.
ποδήλατον (τὸ) bicicletă, velociped.
ποδήρης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. lung până la picioare.
*πόδι (τὸ) picior, ἦλθα μὲ τὰ —ια am venit pe jos, ἔχει κακὸ — e piazà reà, τὸ βάζω στὰ —α a fugì, πατῶ — a insistà, τρώγω στὸ — mănânc la iuţeală, ὁ κόσμος εἶναι στὸ — oamenii sunt speriaţi.
*ποδιὰ (ἡ) poală, sorţ, — κεντητὴ valnic.
ποδιαῖος, α, ον adj. lung de un picior.
ποδίατρος (ὁ) pedicurist.
*ποδίζω v. Mar. a se reîntoarce în port.
*πόδισμα (τὸ) reîntoarcerea în port.
ποδιστὴρ (ὁ) cratiţă cu picioare.
*ποδοβολητὸς (ὁ) ropot.
*ποδόγυρος (ὁ) poale, fustă.
ποδοκάκη (ἡ) Med. stroiu | piedică.
ποδοκρότημα (τὸ) tropăit.

ποδοκροτῶ v. a tropăi.
ποδοκρουσία (ἡ) tropăitură.
ποδοκτυπῶ v. a da din picioare.
*ποδολόγα (ἡ) colac.
ποδόλουτρον (τὸ) baie de picioare.
ποδόνιπτρον (τὸ) vez. ποδόλουτρον.
ποδοπαράλυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cotonog.
ποδοπατῶ v. a călcà în picioare.
ποδόσφαιρα (ἡ) footbal.
ποδοσφαιρίζω v. a jucà footbal.
ποδοσφαίρισις (ἡ) joc de footbal.
ποδοσφαιριστὴς (ὁ) jucător de footbal.
ποδόψηκτρον (τὸ) ştergătoare de ghete.
ποδωστήριον (τὸ) pedală.
**πόζα (ἡ) pozà, mândrie, ἔχω τὴν — του se ţine mândru.
**ποζάρω v. a pozà | a fi mândru.
πόθεν; adv. dincotro? de unde?
ποθεν adv. de undevà.
ποθητικὸς, ἡ, ὸν adj. jinduitor.
ποθητὸς, ἡ, ὸν adj. jinduit, dorit.
πόθος (ὁ) jind, dor, dorinţă, râvnă, εὐσεβὴς — deziderat.
ποθῶ v. a jinduì, a dorì, a râvni.
ποίημα (τὸ) poezie, poemă.
ποιημάτιον (τὸ) poezioară.
ποίησις (ἡ) poezie.
ποιητέον (τὸ) în fr. τί ποιητέον; ce e de făcut?
ποιητὴς (ὁ) zămislitor | poet.
ποιητικὸς, ἡ, ὸν adj. poetic. || —ῶς
ποιητικότης (ἡ) natură de poet. [adv.
ποιήτρια (ἡ) poet(eas)ă.
ποικιλία (ἡ) varietate, felurile.
ποικίλλω v. a varià, a schimbà | a împodobi, — ἀτέχνως a împupăzà.
ποίκιλμα (τὸ) împodobire.
ποικίλος, η, ον adj. felurit, variat, de diferite colori. || —ως adv. de diferite feluri.
ποικιλοτρόπως adv. de diferite felurimi.
*ποικιλοχρωματίζω v. a înpestriţà.
ποικιλόχρωμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. şi
ποικιλτὸς, ἡ, ὸν adj. împestriţat.
ποιμαίνω v. a păstorì.
ποιμαντικὸς, ἡ, ὸν adj. pastoral. || —ῶς
ποιμαντορία (ἡ) păstorie. [adv.
ποιμαντορικὸς, ἡ, ὸν adj. vez. ποιμαντικὸς, —ἡ ῥάβδος cârjă.
ποιμενάρχης (ὁ) pastor, prelat.
ποιμενικὸς, ἡ, ὸν adj. păstoresc, ciobăneşe.
ποιμενὶς (ἡ) păstoriţă.
ποιμὴν (ὁ) păstor, cioban.
ποίμνη (ἡ) vez. ποίμνιον.
ποιμνιοβοσκὴ (ἡ) păşune, păşunat.
ποίμνιον (τὸ) turmă, cârd.
ποιμνιοστάσιον (τὸ) ţarc, — χειμῶνος ποινὴ (ἡ) pedeapsă. [târlă.
ποινικολόγος (ὁ) criminalist.
ποινικὸς, ἡ, ὸν adj. Jur. penal. || —ῶς
ποιὸν (τὸ) calitate. [adv.
ποῖος, α, ον pron. cine? care?
ποιότης (ἡ) calitate.
ποιοτικὸς, ἡ, ὸν adj. calitativ.
ποιῶ v. a face. || —οῦμαι a crede, în fr. περὶ πολλοῦ — a da mare impórtanţă.
πόκος (ὁ) lână ţurcană. [portanţă.
πολέμαρχος (ὁ) mare căpitan.
πολεμοφόδια (τὰ) Mil. muniţie.
πολεμικὸς, ἡ, ὸν adj. de război. || ἡ —ἡ subst. polemică.
πολέμιος, α, ον adj. inamic, ostil.
πολεμιστήριος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. războinic.
πολεμιστὴς (ὁ) frontavoiu, războinic.
πολεμίστρα (ἡ) barbacană, meterez.
πόλεμος (ὁ) război.
πολεμῶ v. a război.
πολεοδομικὴ (ἡ) urbanistică.
πολικὸς, ἡ, ὸν adj. Astr. polar.
πολιορκητὴς (ὁ) asediator.
πολιορκητικὸς, ἡ, ὸν adj. de asediu.
πολιορκία (ἡ) asediu.
πολιορκῶ v. a asedià.
πολιὸς, ἀ, ὸν adj. cărunt.
πολιότης (ἡ) cărunţeală.
πολιότριχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. πολιοῦμαι v. a cărunţì. [πολιός.
πολιοῦχος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. protector al cetăţei.
πόλις (ἡ) oraş, κάτοικος —εως orăşean, ὁ τῆς —εως orăşenesc | cetate, târg.
πολίσμα (τὸ) orăşel.
πολιτεία (ἡ) stat | republică | conducere, purtare, κακὴν —αν ἔσχε a condus rău, s'a purtat rău.
πολιτειακὸς, ἡ, ὸν adj. public, politic.
πολιτειογραφία (ἡ) statistică.
πολιτειολογία (ἡ) ştiinţă politică.
πολιτειολόγος (ὁ) politiolog.

πολίτευμα (τὸ) regim.
πολιτεύομαι v. a face politică | a se conduce | *a menajà, τὸ —εται se face că nu pricepe.
πολιτευτὴς (ὁ) om politic.
πολίτης (ὁ) cetățean.
πολιτίζω v. a civilizà.
πολιτικολογία (ἡ) vorbărie despre politică.
πολιτικολόγος (ὁ) cel ce vorbește mult despre politică.
πολιτικολογῶ v. a vorbì mult despre politică.
πολιτικὸς, ἡ, ὸν adj. civil | politic, cetățenesc. || —ῶς adv. politicește, în haină civilă. || ὁ —ὸς subst. om politic. || ἡ —ὴ politică.
πολιτισμὸς (ὁ) civilizație.
πολιτογράφησις (ἡ) încetățenire, împământenire.
πολιτογραφῶ v. a încetățenì, a împământeni.
πολιτοποίησις (ἡ) naturalizare.
πολιτοποιῶ v. a naturalizà.
πολιτοφυλακὴ (ἡ) Mil. gardă națională.
πολιτοφύλαξ (ὁ) soldat al gărzei naționale.
*πολιφάδι (τὸ) bucățică de săpun.
πολίχνη (ἡ) târgușor.
πολλάκις adv. adesea.
πολλαπλασιάζω v. a înmulți, a multiplicà. || —ομαι a se înmulți.
πολλαπλασιασμὸς (ὁ) înmulțire, multiplicare.
πολλαπλασιαστέος (ὁ) Arit. deînmulțit.
πολλαπλασιαστὴς (ὁ) Arit. înmulților.
πολλαπλάσιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. multiplu, înmulțit. || —ον (τὸ) Arit. multiplul. || —ως adv. la multiplu.
πολλαπλοῦς, ῆ, οῦν adj. multiplu.
πολλαχόθεν adv. din mai multe părți.
πολλαχοῦ adv. alocurea.
πολλαχῶς adv. de mai multe feluri.
πολλοστημόριον (τὸ) cea mai mică parte.
πόλος (ὁ) Geogr. pol | — ἀλωνίου arie : — ἁμάξης vârtej.
πολτοποίησις (ἡ) făcăluire.
πολτοποιῶ v. a făcălui.
πολτὸς (ὁ) făcăluitură, piureu.
πολτώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. făcăluit.
πολυάδελφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu mulți frați.
πολυανδρία (ἡ) mai mulți bărbați.
πολυάνδριον (τὸ) cimitir.
πολυάνθεμον (τὸ) Bot. chiparoase.
πολυανθρωπία (ἡ) mare populație.
πολυάνθρωπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj populat.
πολυάριθμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. numeros.
πολυαρχία (ἡ) poliarhie, guvernare de mai mulți.
πολυάσχολος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. foarte ocupat.
πολύβατος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. foarte umblat.
πολυβόλον (τὸ) Mil. mitralieră.
πολύγαλα (τὸ) Bot. amăreală, poli-
πολυγαμία (ἡ) poligamie. [galà.
πολύγαμος (ὁ) poligam.
πολύγλωσσος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. po-
πολυγραφία (ἡ) poligrafie. [liglot.
πολυγράφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. poligraf, cel ce scrie mult.
πολυγόνατον (τὸ) Bot. bălboare.
πολύγωνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. poligonal, cel ce are multe unghiuri. || τὸ —ον subst. poligon.
πολύδακρυς (ὁ, ἡ) — υ (τὸ) adj. deplorabil, de plâns.
πολυδάπανος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. costisitor. || —ως adv.
πολυδιήγητος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. lung de povestit.
πολύδικος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu multe procese.
πολυδύναμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu mare forță.
πολύδωρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. darnic.
πολύεδρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu multe laturi, poliedric. || —ον (τὸ) subst. poliedru.
πολυειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. de mai multe feluri. || —ῶς adv.
πολυέλαιος (ὁ) policandru.
πολυέλεος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. foarte milostiv.
πολυέξοδος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte cheltuitor.

πολυεπὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. vorbăreţ.
πολυετὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. cel ce trăieşte, durează mulţi ani. || —ῶς adv. în mulţi ani.
πολυεύσπλαγχνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. foarte milostiv.
πολυζήτητος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. foarte căutat.
πολυήμερος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu multe zile.
πολυθέαμα (τὸ) teatru de varietăţi.
πολυθεΐα (ἡ) politeism.
πολυθεΐστὴς (ὁ) politeist.
πολυθέλγητρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu multe farmece.
πολυθρήνητος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. foarte mult plâns.
πολυθρύλητος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. lepolυϊστωρ (ὁ) învăţat, erudit. [gendar.
πολυκαιρία (ἡ) timp mult.
**πολυκάνδηλον (τὸ) policandru.
πολυκαρπία (ἡ) rodnicie.
πολύκαρπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. rodnic, fertil.
πολυκέφαλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu mai multe capete.
πολυκλινικὴ (ἡ) policlinică.
πολύκλαυστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. πολυθρήνητος.
πολυκοιρανία (ἡ) stăpânirea mai multora.
πολυκοίρανος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu mai mulţi stăpâni.
πολύκροτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cel ce a făcut mare vâlvă, faimos. || τὸ —ον subst. pistol automat.
πολυκύμαντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. furtunos.
πολυλογία (ἡ) vorbărie, pologhie.
πολύλογος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vorπολυλογῶ v. a vorbi mult. [băreţ.
πολυμάθεια (ἡ) erudiţie.
πολυμαθὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. erudit.
πολύμαστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu mai multe ţâţe.
πολυμελὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. cu mai mulţi membri, numeros.
πολυμερὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. cu mai multe părţi, —ὴς θέσις cumul.
πολυμήχανος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. şiret.
πολύμορφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. variat, polimorf.
πολύμοχθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte obositor.
*πολύξερος, η, ον adj. a multe ştiu-
πολυομβρία (ἡ) belşug de ploi. [tor.
πολυουρία (ἡ) Med. poliurie.
πολυπαθὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. [mult] păţit, sbuciumat.
πολυπειρία (ἡ) experienţă mare.
πολύπειρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu multă experienţă, iscusit.
πολυπέταλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Bot. polipetal.
πολύπλαγκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mult umblat.
πολυπληθὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. numeros.
πολύπλοκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. complicat.
πολυπόθητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mult dorit.
πολυποίκιλτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte variat, felurit.
πολύπονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte obositor.
πολυποσία (ἡ) băutură excesivă.
πολύπους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. cu mai multe picioare | Zool. polipod. || —ους (ὁ) subst. Med. polip.
πολυπραγμονῶ v. a fi foarte curios.
πολυπραγμοσύνη (ἡ) mare curiozitate.
πολυπράγμων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. foarte curios, indiscret.
πολύπροικος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu multă zestre.
πολυπρόσωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu multe feţe.
πολύπυρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu multe grăunţe.
πολυρρήμων (ὁ) vorbăreţ.
πολύρριζος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu multe rădăcini.
πολὺς, λὴ, ὺ adj. mult, numeros, οἱ —οἱ τῶν ἀνθρώπων cea mai mare parte dintre oameni, μέγας καὶ —ὺς mare şi tare. || —ὺ adv. mult, foarte, — καλὰ foarte bine, τὸ — — cel mult, ὡς ἐπὶ τὸ — de obiceiu.
πολυσαρκία (ἡ) trupeşie, corpolenţă.

πολύσαρκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. corpolent.
πολυσέλιδος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu mai multe pagini.
πολυσήμαντος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte semnificativ.
πολύσιτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu mult grâu.
πολύσπερμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sămânţos.
πολύστυλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu multe coloane. || τὸ —ον subst. Arhit. polistil.
πολυσύλλαβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu mai multe silabe.
πολυσύνθετος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. complicat.
πολύσχημος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu mai multe forme.
πολυσχιδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. crăcănat.
πολυτάλαντος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. multimilionar, bogătaş.
πολυτάξειδος, η, ον adj. purtat.
πολυτεκνία (ἡ) copii mulţi.
πολύτεκνος (ὁ, ἡ) cel ce are mulţi copii.
πολυτέλεια (ἡ) lux, răsfăţ.
πολυτελής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. luxos. || —ῶς adv.
πολυτεχνεῖον (τὸ) şcoală politehnică.
πολυτεχνικός, ἡ, όν adj. politehnic.
*πολυτεχνίτης (ὁ) şi
πολύτεχνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu multe meşteşuguri.
πολύτιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. preţios.
πολύτομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu multe volume.
πολύτριχον (τὸ) Bot. părul fetei.
πολύτροπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. şiret. || —ως adv. de mai multe feluri.
*πολυτρώγω v. a mâncà mult.
πολυφαγία (ἡ) voracitate.
πολυφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vorace.
πολύφερνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu mare zestre.
πολύφημος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. faimos.
πολυφίλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. prea iubit.
πολυφραδής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. vorbăreţ.
πολύφρων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. grijuliu.
πολύφυλλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. frunzos.
πολύφωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu multe lumini. || τὸ — ον subst. candelabru.
*πολυχρονίζω v. a urà viaţă lungă.
πολυχρόνιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. lung vieţuitor.
πολυχρονιότης (ἡ) viaţă lungă.
πολυχρονισμός (ὁ) Bis. polihron.
πολύχρυσος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu mult aur.
πολύχρωμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. multicolor.
πολυψήφιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu multe cifre, litere.
πολύψηφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu multe voturi.
πολυώδυνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte dureros.
πολυώνυμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu mai multe nume.
πολύωρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de mai multe ceasuri.
πολυώροφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu mai multe etaje.
πολφὸς (ὁ) fideà.
πόλωσις (ἡ) Fiz. polarizaţie.
πόμα (τὸ) băutură, poţiune.
**πομάδα (ἡ) pomadă vez. παχύμυρον.
*πόμπευσις (ἡ) înfierare în public.
*πομπεύω v. a înfierà în public.
πομπή (ἡ) alaiu, ceremonie, pompă, paradă.
πομπὸς (ὁ) Fiz. emiţător.
πομπώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. pompos, fastuos, cu alaiu. || —ως adv.
πομφόλυξ (ἡ) băşică, clăbuc, — ξωμοῦ streliţă.
**πονέντης (ὁ) Mar. vânt de vest.
πόνημα (τὸ) operă, lucrare.
πονήματιον (τὸ) mică lucrare.
πονήρευμα (τὸ) vicleníe, şiretlâc.
πονηρεύω v. a deveni, a fi şiret.
πονηρία (ἡ) şiretlâc.
πονηρὸς, ά, όν adj. şiret, viclean.
*πονόδοντος (ὁ) durere de măsele.
*πονοκέφαλος (ὁ) durere de cap.

*πονοκεφαλῶ v. a produce dureri de cap, a deranjà.
*πονόλαιμος (ὁ) durere de gât.
*πονόμματος (ὁ) oftalmie.
*πόνος (ὁ) durere, păs | Obst. dureri
πόνος muncă, oboseală. [de facere.
**πονταδόρος (ὁ) Joc. cel ce pontează.
ποντιὰς (ἡ) [αὔρα] briză marină.
*ποντικοδυναμώνω v. a da puterea şoarecelui (iron.).
*ποντικοκούραδον (τὸ) căcat de şoa-
*ποντικοπαγὶς (ἡ) capcană. [rece.
*ποντικὸς (ὁ) şoarece vez. μῦς.
*ποντικοφάγωμα (τὸ) mâncat de şoareci.
*ποντικοφάρμακον (τὸ) şoricioaică.
*ποντικοφωληὰ (ἡ) cuib de şoareci.
**ποντίφηξ (ὁ) pontifice.
**ποντιφικάτον (τὸ) pontificat.
**ποντιφικικὸς, ἡ, ὸν adj. pontifical.
ποντοπορεία (ἡ) navigaţie.
ποντοπορῶ v. a navigà.
πόντος (ὁ) mare, pont.
**πόντος (ὁ) punct (al metrului).
**πόντσι (τὸ) punciu.
*πονῶ v. a-l dureà, a aveà dureri |
πόπποι! interj. vai! [a compătimì.
*πορδαλᾶς (ὁ) băşinos.
*πορδὴ (ἡ) băşină.
*πορδολίτσα (ἡ) jigodie.
πορεία (ἡ) umblet, mers, marş.
*πορειὰ (ἡ) pârleaz.
πορεύομαι v. a umblà | *a găsì mij-
πόρθησις (ἡ) pustiire. [loace de traiu.
πορθητὴς (ὁ) pustiitor.
πορθητικὸς, ἡ, ὸν adj. pustiitor.
πορθμεῖον (τὸ) podişcă, brudă. || τὰ —α. podărit, vădărit.
πορθμειοτέλεια (ἡ) vez. πορθμεῖα.
πορθμεὺς (ὁ) brudar, luntraş.
πορθμὶς (ἡ) joncă.
πορθμὸς (ὁ) canal, strâmtoare.
πορίζω v. a procurà, a aduce. || —ομαι a-şi procurà | a deduce.
πόρισμα (τὸ) concluzie, deducţiune | Mat. corolar.
πορισματικὸς, ἡ, ὸν adj. deductiv.
πορισμὸς (ὁ) procurare.
πορισταικὸς, ἡ, ὸν adj. procurător.
πορνεία (ἡ) curvie, prostituţie.
πορνεῖον (τὸ) casă de prostituate.
πορνεύω v. a prostituà.
πόρνη (ἡ) curvă, prostituată.
πορνίδιον (τὸ) curviştină.
πορνικὸς, ἡ, ὸν adj. curvesc. || —ῶς adv. curveşte.
πορνοβοσκὸς (ὁ, ἡ) codoş vez. μαστρω-
πορνογραφία (ἡ) pornografie. [πός.
πορνογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. pornogra-
πορνογράφος (ὁ) pornograf. [fic.
πόρνος (ὁ) desfrânat, stricat.
πορνοστάσιον (τὸ) vez. πορνεῖον.
πόρος (ὁ) trecere, vad, — ζώνης peleş | Anat. conduct. — δέρματος por | mijloc, οἱ — οι τοῦ ζῆν mijloace de viaţă, οἱ —οι τοῦ κράτους veniturile Statului.
πόρπαξ (ὁ) mânerul scutului.
πόρπη (ἡ) cataramă, agrafă.
πορπώνω v. a încătărămà, a încopcià.
πορπωτὸς ἡ, ὸν adj. încopciat.
πόρρω adv. departe, —ωθεν de departe, —τέρω mai departe.
**πορσελάνη (ἡ) porţelan.
**πόρτα (ἡ) uşă, poartă.
**πορτάρης (ὁ) portar.
**πορτὶ (τὸ) uşă mică.
**πορτογαλλικὸς, ἡ, ὸν adj. portugal.
**Παρτογάλλος (ὁ) —ὶς (ἡ) Portughez.
**πορτοκαλλέα (ἡ) Bot. portocal.
**πορτοκάλλιον (τὸ) portocală.
**πορτοφόλι (τὸ) portmoneu.
πορφύρα (ἡ) purpură.
πορφυρικὸς, ἡ, ὸν adj. porfiric.
πορφυροειδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. pur-
πόρφυρος (ὁ) porfir. [puros.
πορφυροῦς, ᾶ, οῦν adj. porfiriu.
πορφυρόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. purpuriu.
πορφυρῶ v. a împurpurà, a roşi.
πορώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. poros.
ποσάκις adv. de câte ori.
ποσαπλάσιος, α, ον adj. de câte ori mai mare.
ποσαχῶς adv. în câte feluri.
πόσθη (ἡ) Anat. prepuţ.
πόσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. potabil.
*ποσινάδι (τὸ) uruială.
πόσις (ἡ) băutul.
ποσὸν (τὸ) cantitate, sumă, μέγα sumedenie.
πόσος, η, ον adj. cât, —ας τοῦ μη-

νὸς ἔχομεν; în câte ale lunei sun-
ποσοστὸν (τὸ) tantiemă. [tem?
ποσότης (ἡ) câtime.
**ποστέλνικος (ὁ) postelnic.
*ποταμάκι (τὸ) râuleţ.
ποταμηδὸν adv. ca un râu, cu găleata.
ποτάμιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fluvial. || τὸ —ον subst. pârâu.
ποταμογείτων (ὁ) Bot. broasca apei.
ποταμοπλοΐα (ἡ) navigaţie fluvială.
ποταμόπλοιον (τὸ) şlep, — πλατὺ dubas, — ἱστιοφόρον cârlaciu.
ποταμὸς (ὁ) râu, fluviu.
ποταμόφραγμα (τὸ) stăvilar.
*ποταμόψαρον (τὸ) peşte de râu.
ποταπὸς, ἡ. ὸν adj. josnic, ordinar. || —ῶς adv.
ποταπότης (ἡ) josnicie, ticăloşie.
ποτε adv. odată, πάλαι — pe vremuri, ἦτο — a fost odată ca niciodată.
ποτέ! adv. niciodată! [
πότε; adv. când? ἕως —; până când?
ποτήριον (τὸ) pahar, — μέγα stacană.
ποτίζω v. a stropi, a udà | — ζῶα a adăpà.
πότισμα (τὸ) stropit, udătură | ζώων adăpare, adăpat.
ποτιστήριον (τὸ) stropitoare.
ποτιστικὸς, ἡ, ὸν adj. stropitor, adăpător.
*ποτίστρα (ἡ) adăpătoare, jghiab.
ποτὸν (τὸ) băutură | Med. poţiune.
ποτοποιεῖον (τὸ, rachierie, distilerie.
ποτοπωλεῖον (τὸ) debit de băuturi.
πότος (ὁ) ospăţ, chef.
**ποτοῦρι (τὸ) dimie.
ποῦ; adv. unde? încotró?
που adv. undevà, ποὺ καί που din
**πουγγί (τὸ) pungă. [când în când.
*πουγονίκια (τὰ) cravaiu.
**πούδρα (ἡ) pudră,
**πουδράρω v. a pudrà.
*πουθενὰ adv. nicăiri.
*πουκάμισον (τὸ) cămaşă.
*πουλάδα (ἡ) puică.
*πουλάκι (τὸ) păsărică.
*πουλακίδα (ἡ) puicuţă.
*πουλάρι (τὸ) mânz.
*πουλερικὰ (τὰ) oare, gobăi.
*πουλί (τὸ) pasăre.
*πούλια (ἡ) Astr. cloşca cu pui.
**ποῦντα (ἡ) pneumonie.
**πουντάρω v. a pontà.
**πουντιάζω v. a căpătà o pneumonie.
**ποῦντος (ὁ) pont. [
*πούπετα adv., nicàiri.
*πουπουλένιος, α, ον adj. de fulgi, de
*πούπουλον (τὸ) fulg, puf | panä. [puf.
*πουρνάρι (τὸ) Bot. tufan.
**πουρνὸ (τὸ) dimineaţă.
**ποῦρον (τὸ) ţigară de foi.
ποῦς (ὁ) picior, παρακολουθῶ κατὰ πόδας a urmări pas cu pas.
**πούστης (ὁ) puştiu.
**πουτάνα (ἡ) curvă.
**πουταναρεῖο (τὸ) casă de prostituţie.
**πουτανιάρης (ὁ) curvar.
**πουτανίστικος, η, ον adj. de curvă, curvăresc.
*πουτσὶ (τὸ) vagin.
*ποῦτσος (ὁ) membru viril.
*πόχα (ἡ) podul moarei.
*πόχη (ἡ) plasă mică de prins peşte.
πρασῶδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. ierbos, erbaceu. || τὰ —η subst. leguminoase.
πρᾶγμα (τὸ) obiect, lucru | faptă | afacere | cauză, εἴσθε ἐν γνώσει τοῦ —τος; sunteţi în cunoştinţă de cauză? | *stofă, marfă — καλῆς ποιότητος stofă de bună calitate. || τὰ —τα afacerile, situaţia, guvernare, ἦλθαν εἰς τὰ — au venit la guvern, τὰ — δὲν πηγαίνουν καλὰ situaţia politică nu e bună.
*πραγματάκι (τὸ) lucru mic | persoană suspectă, εἶναι ἕνα — e o pramátie.
πραγματεία (ἡ) lucrare literară, ştiinţifică | *marfă, pramátie.
πραγματεύομαι v. a tratà (o afacere) | a studià o chestie literară.
*πραγματευτάδικον (τὸ) magazin cu mărunţişuri.
*πραγματευτὴς (ὁ) vânzător (ambulant) de mărunţişuri.
πράγματι adv. în adevăr.
πραγματικὸς, ἡ, ὸν adj. adevărat, real, veritabil. || —ῶς adv. în adevăr.
πραγματικότης (ἡ) realitate.
πραγματισμὸς (ὁ) realism.
πραγματιστὴς (ὁ) realist.

πραγματογνωμοσύνη (ἡ) expertiză.
πραγματογνώμων (ὁ, ἡ) expert.
πραγματογνωσία (ἡ) intuiţie.
πραγματοποιήσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. realizabil.
πραγματοποίησις (ἡ) realizare.
πραγματοποιῶ v. a realizà. || —οῦμαι a se înfiripà.
**πραιτωριανὸς (ὁ) pretorian.
**πραιτώριον (τὸ) pretoriu.
πρακτέον (τὸ) ceia ce este de făcut.
πρακτικογράφος (ὁ) ţiitor de procese-verbale.
πρακτικὸς ἡ, ὸν adj. practic, experimentat, —ὸς ἰατρὸς practician, —ἡ ἐξάσκησις practică. || —ῶς adv. în mod practic. || τὰ —ά subst. procesele-verbale.
πρακτορεῖον (τὸ) agenţie, factorie.
πράκτωρ (ὁ) agent.
πρανὲς (τὸ) povârniș.
πραξικόπημα (τὸ) lovitură de stat.
πραξικοπῶ v. a da lovitură de stat.
πρᾶξις (ἡ) faptă ¦ practică | Arit. operaţie | Com. afacere | Bis. Praxiu.
πρᾶος, εῖα, ον adj. blajin. || —ως adv.
πραότης (ἡ) blândeţe.
*πρασᾶτον (τὸ) mâncare cu praz, — μαλλὶ lână stogoasă.
πρασιὰ (ἡ) răzor.
*πρασινάδα (ἡ) verdeaţă, pajiște.
*πρασινίζω v. a înverzi.
*πράσινισμα (τὸ) înverzire.
πράσινος, η, ον adj. verde.
πρασινωπὸς, ἡ, ὸν adj. verzuiu.
πράσον (τὸ) Bot. praz.
πρατήριον (τὸ) magazin de desfacere.
πράτης (ὁ) —ρια (ἡ) telal, teleleică.
πράττω v. a face, a comite, a executà.
πραϋντικὸς, ἡ, ὸν adj. calmant, potolitor.
πραΰνω v. a potolì, a molcomì. || —ομαι a se potolì.
πραῦς, εῖα, ῦ adj. vez. πρᾷος.
πρέμνον (τὸ) buturugă, cotor.
*πρέπει v. imper. trebue, convine | a-i ședeà bine, ἄνθρωπος καθὼς — om cum se cade, — νὰ ὁμιλήσω e nevoe să vorbesc vez. ἁρμοζει.
πρέπων, ουσα ον part. cuviincios. potrivit, cuvenit. || —όντως adv. cum se cuvine. || τὸ —ον subst. ceia ce se cuvine.
πρεσβεία (ἡ) solie, deputăţie | intervenţie | legaţiune, ambasadă.
πρεσβεῖα (τὰ) drepturi de întâietate.
πρέσβειρα (ἡ) soţia ambasadorului.
πρεσβευτὴς (ὁ) ambasador, ministru plenipotenţiar.
πρεσβευτικὸς, ἡ, ὸν adj. al soliei, al ambasadei.
πρεσβεύω v. a exercità, a crede | a profesà. || —ομαι a deputà.
πρεσβυγενὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. vez. πρεσβύτερος.
πρέσβυς (ὁ) vez. πρεσβευτὴς.
πρεσβύτατος, η, ον adj. super. cel mai mare, bătrân.
πρεσβυτέρειον (τὸ) presbiter.
πρεσβύτερος, α, ον adj. comp. mai în vârstă, mai bătrân. || ὁ —ος subst. Bis. preot. || ἡ —α preoteasă.
πρεσβύτης (ὁ) bătrân, înaintat de vârstă.
πρεσβυτικὸς, ἡ, ὸν adj. senil, bătrânesc.
πρεσβῦτις (ἡ) femeie bătrână.
πρεσβυωπία (ἡ) Med. presbiţie.
πρεσβυωπικὸς, ἡ, ὸν adj. presbit.
πρεσβυωπῶ v. a fi presbit.
πρεσβύωψ (ὁ) Med. presbit.
πρηγορεὼν (ὁ) Zool. guşă.
πρηνηδὸν adv. pe brânci.
πρηνὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. cu faţa la pământ, pe brânci.
*πρήξιμον (τὸ) umflătură, edem.
*προισκοκοίλης (ὁ) umflat la burtă.
*πρήσκω v. a umflà. || —ομαι a se umflà, a se edemaţià.
πρητὴν (ὁ) mior.
**πρητσίλα (ἡ) pârciu.
πριαπισμὸς (ὁ) Med. priapism.
**πριγκηπᾶτον (τὸ) principat, domnie.
**πριγκηπικὸς, ἡ, ὸν adj. princiar, domnesc. || —ῶς adv. ca prinţ.
**πριγκηπίσκος (ὁ) şi
**πριγκηπόπουλον (τὸ) —πούλα (ἡ) prinţișor, mică principesă.
**πρίγκηψ (ὁ) prinţ, domn, —βασιλεύων vodă, —πισσα (ἡ) domniţă.
**πριμαρόλια (τὰ) pârgă.
**πριμηκήριος (ὁ) primicer.

πρίν adv. (mai) înainte, înainte vreme.
πρίνινος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de tufan.
*πρινοκόκκι (τὸ) cârmâz.
πρῖνος (ὁ) Bot. tufan, gorun.
*πριονακόνι (τὸ) dinţar.
*πριόνι (τὸ) vez. πρίων.
*πριονιὰ (ἡ) trăsătură cu ferestrăul.
*πριονίδι (τὸ) rumeguş (de ferestrău).
*πριονίζω v. a ferestruì.
*πριόνισμα (τὸ) ferestruire.
*πριονιστήριον (τὸ) joagăr.
*πριονιστὴς (ὁ) jogărar.
πριονωτὸς, ἡ, ὸν adj. dinţat.
πρίσμα (τὸ) Fiz. prismă.
πρισματικὸς, ἡ, ὸν adj. prismatic.
*πριχοῦ adv. vez. πρίν.
πρίω v. vez. πριονίζω.
πρίων (ὁ) ferestrău, μέγας — beşchie, μηχανικὸς — joagăr, μικρὸς — corzar, — δυτινοποιοῦ cordar.
πρὸ prep. înainte, — ἐμοῦ înaintea mea, τὸ ἔχω — ὀφθαλμῶν îl am în vedere, — πολλοῦ de mult, — πάντων mai cu seamă.
*προάλλαις (αἱ) zilele trecute, în fr. ταῖς — timpul din urmă.
προάγγελλος (ὁ) premergător, prevestitor.
προαγγέλλω v. a prevesti, a prezice.
προαγορὰ (ἡ) cumpărătură cu livrare posterioară, acaparare.
προαγοράζω v. a acaparà.
προαγοραστὴς (ὁ) acaparator.
προαγορεύω v. a vorbì înaintea cuivà.
προάγω v. a înaintà, a avansà. || —ομαι a fi înaintat.
προαγωγεία (ἡ) codoşlâc.
προαγωγὴ (ἡ) înaintare, avansare,
προαγωγικὸς ἡ, ὸν adj. de înaintare.
προαγωγὸς (ὁ, ἡ) codoş-că.
προαθλητὴς (ὁ) campion.
προαίρεσις (ἡ) intenţie, bunăvoinţă.
προαιρετικὸς, ἡ, ὸν adj. de bunăvoinţă, voluntar. || —ῶς adv.
προαιροῦμαι v. a binevoì, a intenţionà | a preferà.
προαισθάνομαι v. a presimţi.
προαίσθημα (τὸ) şi
προαίσθησις (ἡ) presimţire, presimţimânt.
προαιώνιος, α, ον adj. multisecular.
προαλείφομαι v. a se pregătì [de luptă].
πρόαλμα (τὸ) gurguiu.
προαναγγέλλω v. a prevestì.
προαναγινώσκω v. a citì înainte.
προανάγνωσις (ἡ) citire înainte.
προανακρίνω v. Jur. a face primele cercetări.
προανάκρισις (ἡ) Jur. primă cercetare.
προανάκρουσμα (τὸ) Muz. preludiu.
προανακρούω v. Muz. a preludà.
προαναφέρω v. a citì înainte.
προαπαιτῶ v. a pretinde înainte.
προαποβιῶ v. a decedà înainte.
προαποδεικνύω v. a dovedì înainte.
προαπόδειξις (ἡ) dovedire prealabilă.
προαποθνήσκω v. vez. προαποβιῶ.
προαπόπτωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mălurit.
προαποφασίζω v. a se hotărî înainte.
προάσκησις (ἡ) antrenare.
προασκῶ v. a antrenà.
προασπίζω v. a apărà.
προασπισμὸς (ὁ) apărare.
προασπιστὴς (ὁ) apărător.
προάστειον (τὸ) suburbie.
προαύλιον (τὸ) curticică, bătătură.
προαφαίρεσις (ἡ) prelevare.
προαφαιρῶ v. a prelevà.
προβαίνω v. a merge înainte, a depăşi | a procedà | a înaintà. || —εβηκώς, υῖα, ὸς part. înaintat în vârstă.
προβάλλω v. a propune | a scoate înainte.
*προβατήσιος, α, ον adj. de oaie.
*προβατίνα (ἡ) oaie.
προβατινοβοσκὸς (ὁ) mânzărar.
*προβατοβοσκὸς (ὁ) oier.
*προβατόγουνα (ἡ) tohoarcă, cojoc.
*προβατοκάπηλος (ὁ) gelep.
*πρόβατον (τὸ) oaie, — γηραλέον [boancă
*προβατοτέλεια (ἡ) oierit.
*προβατοτροφεῖον (τὸ) oierie.
*προβατόψειρα (ἡ) checheriţă.
*προβειὰ (ἡ) piele de oaie.
*πρόβειος, α, ον adj. de oaie, de berbec.
προβιβάζω v. a înaintà, a promovà. || —ομαι a fi înaintat.
προβιβάσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de
προβιβασμὸς (ὁ) înaintare. [înaintat.
προβιβαστικὸς, ἡ, ὸν adj. de înaintare.

προβλεπτικὸς, ἡ, ὸν adj. prevăzător.
προβλεπτικότης (ἡ) prevedere.
προβλέπω v. a prevedeà.
πρόβλεψις (ἡ) prevedere.
πρόβλημα (τὸ) problemă.
προβληματικὸς, ἡ, ὸν adj. problematic.
προβλὴς (ἡ) cheiu, dig.
*προβόδημα (τὸ) petrecere (a călătorului).
*προβοδίζω v. a petrece pe un călător.
προβολὴ (ἡ) proecțiune.
προβόλιον (τὸ) sulițĕ (de vânătoare).
πρόβολος (ὁ) Mar. bompres.
προβοσκὶς (ἡ) trompă (de animal).
προβούλευμα (τὸ) Jur. ordonanță de neurmărire.
προγαμιαῖος, α, ον adj. antenupțial.
προγάστωρ (ὁ) bărdan, burtos.
προγενέστερος, α, ον adj. anterior. || —ως adv.
πρόγευμα (τὸ) prânz, dejun.
προγευματίζω v. a prânzi, a dejunà.
προγινώσκω v. a prognosticà, a prevedeà.
πρόγνωσις (ἡ) prevedere | Med. prognoză.
προγνωστικὸς, ἡ, ὸν adj. prevăzător. || τὸ —ὸν subst. Med. prognostic.
*προγονὴ (ἡ) fată vitregă.
προγονικὸς, ἡ, ὸν adj. strămoșesc.
*προγονὸς (ὁ) fiu vitreg.
πρόγονος (ὁ, ἡ) strămoș, străbun.
πρόγραμμα (τὸ) program.
προγραφεὺς (ὁ) proscriptor.
προγραφὴ (ἡ) proscripție.
προγραφικὸς, ἡ, ὸν adj. proscriptiv.
προγράφω v. a proscrie.
προγυμνάζω v. a preparà, a antrenà.
προγύμνασμα (τὸ) preparație, antrenare.
προγυμναστὴς (ὁ) preparator, repetitor | Mil. instructor.
πρόδηλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. evident. || —ως adv.
προδιαγράφω v. a prescrie.
προδιάθεσις (ἡ) predispoziție.
προδιαθέτω v. a predispune.
προδιασκέπτομαι v. a deliberà înainte.
προδιάσκεψις (ἡ) deliberare înainte.
προδιευθετῶ v. a preordonà.
προδίδω v. a trădà.
προδικάζω v. a prejudecà.
προδικασία (ἡ) prejudecată.
προδικαστικὸς, ἡ, ὸν adj. prejudicial.
πρόδομος (ὁ) vestibul, intrare.
προδοσία (ὁ) trădare.
προδότης (ὁ) —ις (ἡ) trădător.
προδοτικὸς, ἡ, ὸν adj. trădător.
πρόδρομος (ὁ) premergător, precursor | Bis. Prodrom.
πρόεγμα (τὸ) [ἐξώστου] coardă.
προεδρεία (ἡ) președințe.
προεδρεῖον (τὸ) biurou de președinte.
προεδρεύω v. a prezidà.
προεδρικὸς, ἡ, ὸν adj. prezidențial.
πρόεδρος (ὁ) președinte.
προειδοποίησις (ἡ) preîntâmpinare, prevenire.
προειδοποιῶ v. a preîntâmpinà.
προεικάζω v. a presupune.
προεικασία (ἡ) presupunere.
προειρημένος, η, ον part. suszis.
προεισάγω v. a introduce mai înainte.
προεισαγωγὴ (ἡ) introducere preliminară.
προεισαγωγικὸς, ἡ, ὸν adj. preliminar.
προεισήγησις (ἡ) vez. προεισαγωγή.
προεκβάλω v. a prelungi.
προεκβολὴ (ἡ) prelungire.
προεκδίδω v. a publicà înainte.
προεκλογικὸς, ἡ, ὸν adj. anteelectoral.
προεκπαίδευσις (ἡ) instrucție preparatorie, preliminară.
προέκτασις (ἡ) prelungire.
προεκτείνω v. a prelungi.
προέλασις (ἡ) înaintare.
προελαύνω v. Mil. a înaintà.
προέλευσις (ἡ) proveniență.
προεξάρχω v. a fi la cap, a fi cel d'întâiu, a conduce.
προεξέδρα (ἡ) sacnasiu (balcon oriental).
προεξέλεγξις (ἡ) control prealabil.
προεξελέγχω v. a controlà prealabil.
προεξεργάζομαι v. a preface dinainte.
προεξεργασία (ἡ) prefacere dinainte.
προεξέχω v. a eși înainte, a fi mai presus.
προεξόφλησις (ἡ) Com. scontare, scont.
προεξοφλητὴς (ὁ) Com. scontor.
προεξοφλητικὸς, ἡ, ὸν adj. Com. de scont.
προεξοφλῶ v. a scontà.
προεξοχὴ (ἡ) ieșitură.

προεορτάζω v. a sărbători dinainte.
προεόρτια (τὰ) ajunul sărbătoarei.
προέρχομαι v. a purcede, a proveni | a rezultà | — εἰς τὸ μέσον a se
προεσπερίς (ἡ) matineu. [iscà.
προεστὼς (ὁ) notabil, primat..
προετοιμάζω v. a (pre)găti.
προετοιμασία (ἡ) (pre)gătire | —αι (αἱ) preparative.
προέχω v. vez. προεξέχω.
*προζύμι (τὸ) aluat, ferment.
προήγησις (ἡ) mersul înainte.
προηγοῦμαι v. a merge înainte, a depăși, a fi în cap. || —ούμενος, η, ον part. precedent, prealabil. || —ως adv. mai înainte, în prealabil. || ὁ —ος subst. Bis. substareț.
προθάλαμος (ὁ) anticameră, tindă.
πρόθεμα (τὸ) Gram. prefix.
πρόθεσις (ἡ) intenție, scop, plan | Gram. prepoziție | Chir. protează.
προθεσμία (ἡ) termen, soroc.
προθετικὸς, ἡ, ὸν adj. Gram. prepozițional | Chir. protetic.
προθήκη (ἡ) vitrină, tarabă.
προθυμία (ἡ) râvnă, zel.
προθυμοποιοῦμαι v. a se arătà prevenitor.
πρόθυμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. zelos, prevenitor, prompt, bucuros. || —ως adv.
πρόθυρα (τὰ) vestibul | apropiere | — τοῦ ναοῦ tindă de templu, —ῆς πόλεως intrarea orașului, εἰς τὰ — în ajun.
*προικίζω v. a înzestrà, a dotà.
προίκισις (ἡ) și
*προίκισμα (τὸ) înzestrare, dotare.
προικοδοσία (ἡ) înzestrare, dotație.
προικοδοτῶ v. vez. προικίζω.
προικοθήρας (ὁ) vânător de zestre.
προικοθηρῶ v. a vânà zestre.
προικοσύμφωνον (τὸ) act dotal.
προικῷος, α, ον adj. dotal.
προῖξ (ἡ) zestre, dotă.
προϊὸν (τὸ) product, produs.
προΐσταμαι v. a fi în capul, a domină, a prezidà, a guvernà. || ὁ —άμενος subst. șef, superior.
προϊστορία (ἡ) preistorie.
προϊστορικὸς, ἡ, ὸν adj. preistoric.
προϊὼν, οῦσα, ὸν part. fiind în avans, înaintat, —όντος τοῦ χρόνου cu
**πρόκα (ἡ) știft. [timpul.
προκάθημαι v. a sta în primul rând, a prezidà.
προκαλυπτικὸς, ἡ, ὸν adj. de acoperire.
προκαλύπτω v. a acoperi.
προκαλῶ v. a stârni, a provocà, a sfidà, a desfide.
προκαταβάλλω v. a da, a plătì, a depune înainte.
προκαταβολὴ (ἡ) plată înainte, acont.
προκαταβολικὸς, ἡ, ὸν adj. plătit, depus dinainte, anticipat. || —ῶς adv. prin anticipație.
προκατακλυσμιαῖος, α, ον adj. antediluvian.
προκαταλαμβάνω v. a anticipà, a luà repede, a preveni | a ocupà întâiu.
προκατάληψις (ἡ) anticipare, preocupare, prejudecată.
προκατανόησις (ἡ) preconcepție.
προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν adj. preliminar, prealabil. || —ῶς adv.
προκατειλημμένος, η, ον part. prevenit, luat înainte.
προκάτοχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. predecesor.
πρόκειμαι v. a fi așezat înainte. || —ται imper. e vorba. || —ενος, η, ον part. prezent, în chestia, —ου περὶ σοῦ fiind vorba de tine. || τὸ —ον subst. chestia de actualitate, în discuție | Gram. subiect.
προκήρυξις (ἡ) proclamație.
προκηρύττω v. a proclamà.
προκινδυνεύω v. a combate în rândul întâi, a se expune.
πρόκλησις (ἡ) provocare, desfidere.
προκλητικὸς, ἡ, ὸν adj. provocator. |i —ῶς adv.
πρόκλινω v. a se aplecà înainte.
**προκίβι (τὸ) procovăț.
*προκοίλι (τὸ) burtă (groasă).
προκόμιον (τὸ) breton, moț.
*προκοπὴ (ἡ) pricopseală, progres.
προκόπτω v. a se pricopsì, a progresà, a înaintà. || *πρόκομμένος, η, ον part. silitor, sârguitor, pricopsit.
προκριματικὸς, ἡ, ὸν adj. eliminator.
προκρίνω v. a preferà.

πρόκριτος (ὁ) notabil.
προκυμαία (ἡ) splaiu, cheiu, dig, — σιδηροδρόμου rampă.
προκύπτω v. a înaintà capul | a urmà, a purcede, a rezultà.
προλαβόντως adv. mai înainte.
προλαληϑής (ὁ) preopinent.
προλαλῶ v. a preopinà.
προλαμβάνω v. a preîntâmpinà | a preveni. || προλαβών, οῦσα, όν part. precedent.
προλέγω v. a anunţà dinainte | a prezice. || τὰ —όμενα subst. introducţiune vez. πρόλογος.
προλειαίνω v. a pregăti, a preparà.
προληπτικός, ἡ, όν adj. preventiv | superstiţios.
πρόληψις (ἡ) prejudecată, crez, superstiţie.
προλιμὴν (ὁ) avant-port.
πρόλοβος (ὁ) guşă de pasăre.
πρόλογος (ὁ) prefaţă, precuvântare, prolog.
προλυτεία (ἡ) licenţă.
πρόλυτης (ὁ) licenţiat.
προμάμμη (ἡ) străbunică.
προμαντεύω v. a ghici, a bobi.
πρόμαχος (ὁ) campion, apărător, luptător în primele rânduri.
προμαχὼν (ὁ) bastion, meterez.
προμελέτη (ἡ) (pre)meditare, precugetare, meditaţie.
προμελετῶ v. a (pre)meditâ, a precugetà.
προμεσημβρία (ἡ) matineu.
προμετωπίδιον (τὸ) Harn. frontar.
προμετωπὶς (ἡ) Arh. frontispiciu | antet.
προμήθεια (ἡ) furnitură, aprovizionare | provizie | Com. provizion.
προμηθευτὴς (ὁ) furnizor | Mil. ofiţer cu aprovizionarea.
προμηθεύω v. a furnizà, a procurà, a aprovizionà. || —ομαι a-şi procurà.
προμήνυμα (τὸ) prevestire, piazâ.
προμηνύω v. a prevesti.
προμήτωρ (ἡ) bunică.
προμισθῶ v. a închirià dinainte, a plăti leafă anticipat.
προμίσθωσις (ἡ) leafă, închiriere anticipată.
*πρόμυτα adv. cu faţa în jos.
*προμυτίζω v. a cădeà cu faţa în jos.
πρόναος (ὁ) Bis. pridvor.
προνοητικὸς, ἡ, όν adj. prevăzător.
πρόνοια (ἡ) prevedere, — θεία Providenţă.
προνομεύω v. a prădà, a jefuì.
προνόμευσις (ἡ) prădare | razzie.
προνομευτὴς (ὁ) prădător, lefuitor.
προνομία (ἡ) prerogativă.
προνομιακὸς, ἡ, όν adj. al prerogativelor.
προνόμιον (τὸ) privilegiu, χορηγῶ —α a privilegià, δίπλωμα —ου brevet.
προνομιοῦχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. privilegiat, brevetat.
προνοῶ v. a prevedeà, a avea grijă.
προξενεῖον (τὸ) consulat.
*προξενεύω v. a peţi.
*προξενητὴς (ὁ) —ρια (ἡ) peţitor.
*προξενητικὸς, ἡ, όν adj. peţitoresc.
*προξενία (ἡ) peţitorie.
προξενικὸς, ἡ, όν adj. consular.
πρόξενος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. pricinuitor, făptaş. || ὁ —ος subst. consul.
προξενῶ v. a cauzà, a pricinui.
προοδευτικὸς, ἡ, όν adj. propăşitor, progresiv. || —ῶς adv.
προοδεύω v. a propăşì, a progresà, a înaintà.
πρόοδος (ἡ) propăşire, progres, spor | Arit. progresiune.
προοιμιάζομαι v. a preludà.
προοιμιακὸς, ἡ, όν adj. preliminar.
προοίμιον (τὸ) preludiu, prefaţă.
προοιωνίζομαι v. a augurà, a prevestì.
προοιωνισμὸς (ὁ) piazâ, augur, prevestire.
προόλκαιον (τὸ) Mil. ante-tren | — ἀρότρου teleguţă.
προοπτικὴ (ἡ) perspectivă.
προορατικὸς, ἡ, όν adj. prevăzător.
προορατικότης (ἡ) prevedere.
προορίζω v. a (pre)ursì, a menì, a (pre)destinà.
προορισμὸς (ὁ) menire, predestinare.
προορχηστὴρ (ὁ) călfă (dansului).
προορῶ v. a prevedeà.
προπαίδεια (ἡ) Arit. tablă de înmulţire.
προπαίδευμα (τὸ) Muz. solfegiu.
προπαιδευτικὸς, ἡ, όν adj. preparatoriu.
προπαιδεύω v. a predà un curs preparatoriu.
πρόπαππος (ὁ) străbunic.

προπαραλήγουσα (ἡ) antepenultimă (si-
προπαραμονή (ἡ) ajun. [labă).
προπαρασκευάζω v. a prepară dinainte.
προπαρασκευαστής (ὁ) pregătitor, preparator.
προπαρασκευαστικός, ή, όν adj. pregătitor, preparatoriu.
προπαρασκευαί (αἱ) pregătiri, preparative.
προπαροξύτονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu accentul pe antepenultimă.
προπατορικός, ή, όν adj. strămoşesc.
προπάτωρ (ὁ) strămoş, strămoş.
προπεμπτήριον (τὸ) bilet de liberă trecere, pasavant | Jur. — χρεωκόπου eliberare pe cauţiune.
προπεμπτικός, ή, όν adj. petrecător, —όν βούλευμα Jur. act de punere sub acuzare.
προπέμπω v. a petrece (pe cineva).
προπερισπῶ v. a pune accent circumflex pe antepenultimă. || —ώμενος, η, ον part. cu accent circumflex pe antepenultimă.
*προπερνῶ v. a întrece, a depăşi.
προπέρυσι adv. acum doi ani, anţărţ.
προπερυσινός, ή, όν adj. cel de acum
προπέτασμα (τὸ) parapet. [doi ani.
προπέτεια (ἡ) sfruntare, impertinenţă.
προπετής, ής, ές sfruntat, impertinent. || —ῶς adv.
προπηλακίζω v. a ocărî, a batjocorî.
προπηλακισμός (ὁ) ocară, batjocură.
προπίνω v. a beà în sănătatea cuivà,
πρόπλασμα (τὸ) model. [a toastà.
*προπληρωμή (ἡ) platà înainte.
*προπληρώνω v. a plăti înainte.
*προπληρωτέος, α, ον adj. plătibil înainte.
πρόποδες (οἱ) poalele muntelui.
προπόδιον (τὸ) obială.
προπομπή (ἡ) escortă.
προπόνησις (ἡ) antrenare.
προπονητής (ὁ) antrenor.
προπονῶ v. a antrenà.
προπορεύομαι v. a merge înainte, a precedà.
πρόποσις (ἡ) toast, ἐγείρω —ιν ver.
πρόπτωσις (ἡ) Anat. prolaps. [προπίνω.
προπύλαιον (τὸ) vestibul, portic | τὰ προπύργιον (τὸ) bastion. [—α propilee.
προπώλησις (ἡ) vânzare cu livrare posterioară.
προπωλῶ v. a vinde înainte.
πρόρρησις (ἡ) prezicere.
πρόρριζος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. scos din rădăcină.
πρός prep. [cu genitiv] pentru, din parte, — πατρός dinspre tată, — θεοῦ pentru numele lui D-zeu. [cu dativ] cu, încă, — τούτοις împreună cu cele zise. [cu acuzativ] către, pentru, — τὸν φίλον μου către amicul meu, — βορρᾶν spre Nord, — τὸ παρὸν momentan, — χάριν σου de hatârul tău, — τὴν αὐγὴν spre ziuă, — πέντε τοῖς ἑκατὸν cu cinci la sută, ὡς — τὴν τιμὴν privitor la preţul, ἕν — πέντε unu la cinci, — τί νὰ ὁμιλήσω; ca ce să vorbesc?
προσαγόρευσις (ἡ) alocuţie, cuvântare scurtă.
προσαγορεύω v. a adresà o alocuţie.
προσάγω v. a aduce, a prezintà, — ἔγγραφα Jur. a exhibà acte.
προσαγωγή (ἡ) prezintare, — ἐγγράφων Jur. exhibare de acte.
*προσάναμμα (τὸ) surceà.
προσανατολίζω v. a orientà. || —ομαι a se orientà.
προσανατολισμός (ὁ) orientare.
προσάπτω v. a atribui, a imputà.
προσάραξις (ἡ) împotmolire.
προσαράσσω v. a se împotmolì.
προσαρμογή (ἡ) ajustare, aplicare, potrivire.
προσαρμόζω v. a ajustà, a aplicà, a potrivi. || — ομαι a se potrivi.
προσάρτησις (ἡ) anexare, alipire.
προσαρτῶ v. a anexà, a alipi, a alà-
προσαυξάνω v. a sporì. [turà.
προσαύξησις (ἡ) sporire.
προσβάλλω v. a atacà, a lovi, a jignì.
προσβλέπω v. a privì în faţă.
προσβλητικός, ή, όν adj. jignitor, ofensător.
προσβολή (ἡ) jignire, ofensă | ultragiu.
προσγειοῦμαι v. a aterisà.
προσγείωσις (ἡ) aterisare.
προσγίνομαι v. a veni pe deasupra, a survenì.

προσδένω v. a legà, a prinde de.
προσδέχομαι v. a primì, a acceptà.
προσδίδω v. a adăogà, a da pe lângă.
προσδιορίζω v. a desemnà, a lămurì, a precizà, a determinà, a fixà, a specificà.
προσδιορισμός (ὁ) desemnare, precizare, determinare.
προσδιοριστικός, ἡ, ὸν adj. Gram. determinativ.
προσδοκία (ἡ) aşteptare, adăstare.
προσδοκῶ v. a (se) aşteptà, a sperà, a adăstà.
προσεγγίζω v. a se apropià, a atinge | Mar. a face escală.
προσέγγισις (ἡ) apropiere, atingere | Mar. escală | Arit. aproximaţie. || κατὰ —ιν adv. aproximativ.
προσεδρεύω v. a rezidà.
πρόσεδρος (ὁ) [ὑπουργὸς] ministru rezident.
προσεκτικός, ἡ, ὸν adj. atent. || —ῶς
προσέλευσις (ἡ) apropiere, sosire. [adv.
προσέλκυσις (ἡ) atracţie, atragere.
προσελκυστικός, ἡ, ὸν adj. atrăgător.
προσελκύω v. a atrage.
προσεπικαλῶ v. Jur. a somà.
προσεπίκλησις (ἡ) Jur somaţie.
προσέρχομαι v. a se apropià, a veni, a sosì, a se prezintà.
προσεταιρίζομαι v. a se asocià.
προσεταιρισμός (ὁ) asociare.
προσέτι adv. pe lângă aceasta, mai, de asemenea, în plus.
προσευχή (ἡ) rugăciune.
προσευχητάριον (τὸ) ceaslov.
προσεύχητήριον (τὸ) oratoriu, odaie de rugăciuni.
προσεύχομαι v. a se rugà.
προσεχής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. apropiat. || —ῶς adv. curând.
προσέχω v. a luà seama, a băgà de seamă, a luà aminte | a supraveghià.
πρόσηβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. adoprosηγορία (ἡ) denumire. [lescent.
προσηγορικός, ἡ, ὸν adj. Gram. apelativ, comun.
προσήκει v. imper. se cuvine, se cade. || —ων, ουσα ον part. cuvenit. || —όντως adv. cum se cade, cum trebue.
*προσήκωμα (τὸ) ridicare în picioare.
*προσηκώνομαι v. a se ridicà în picioare (de respect.)
*προσηλιὰ (ἡ) pârjol.
προσήλιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. expus
προσηλυτίζω v. a converti. [la soare.
προσηλυτισμός (ὁ) convertire.
προσηλυτιστὴς (ὁ) convertitor.
προσήλυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. convertit.
προσηλῶ v. a (a)ţintì, a fixà, — ἐπὶ τοῦ σταυροῦ a răstigni.
προσήλωσις (ἡ) aţintire, fixare.
προσημαίνω v. a prevestì.
προσημείωσις (ἡ) Jur. prenotaţie ipo-
προσήνεια (ἡ) afabilitate. [tecară.
προσηνὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. afabil.
προσθαφαιρῶ v. a adunà şi a scădeà.
πρόσθεσις (ἡ) adunare.
πρόσθετος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. adăogat | adiţional | postiş. || —ως adv.
προσθέτω v. a adăogà, a adunà.
προσθήκη (ἡ) adaos, adăogare.
πρόσθιος, α, ον adj. de dinainte, din faţă, anterior.
προσιδιάζω v. a fi propriu, special (pentru ceva).
προσιτὸς, ἡ, ὸν adj. accesibil.
πρόσκαιρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vremelnic, provizoriu, pasager, momentan. || -ως adv. vremelniceşte.
προσκαίω v. a aprinde.
προσκαλῶ v. a chemà, a invità.
πρόσκειμαι v. a fi situat aproape.
προσκεφάλαιον (τὸ) căpătâiu, pernă.
προσκήνιον (τὸ) rampă, — [θεωρεῖον] avant-scenă.
πρόσκλησις (ἡ) chemare, invitaţie.
προσκλητήριον (τὸ) bilet de invitaţie,
προσκλίνω v. a se închinà.
προσκολλῶ v. a lipì, a aninà.
προσκομιδὴ (ἡ) Bis. proscomidie.
προσκομίζω v. a aduce, a oferi.
πρόσκομμα (τὸ) piedică, obstacol.
πρόσκοπος (ὁ) cercetaş.
προσκόπτω v. a se izbì, a se lovì.
πρόσκρουσις (ἡ) izbitură, lovire.
προσκρούω v. vez. προσκόπτω.
πρόσκτησις (ἡ) dobândire.

πρόσκτητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. dobândit.
προσκτῶμαι v. a dobândi.
προσκύνημα (τὸ) pelerinaj | *—τα (τὰ) complimente, salutări.
προσκύνησις (ἡ) plecăciune, închinare.
προσκυνητάριον (τὸ) Bis. proschinitar.
προσκυνητήριον (τὸ) scaun de rugăciune.
προσκυνητής (ὁ) —τρια (ἡ) pelerin.
προσκυνητός, ή, όν adj. adorat, slăvit.
*προσκυνισμός (ὁ) salutare, compliment.
προσκυνῶ v. a se închină | a salută cu respect, σᾶς — plecăciune!
προσλαλιά (ἡ) cuvântare.
προσλαμβάνω v. a luà pe lângă.
πρόσληψις (ἡ) luare pe lângă sine.
προσμαρτυρῶ v. a atestà.
προσμειδιῶ v. a surâde, a zâmbi.
*προσμένω v. a aşteptà.
προσμετρῶ v. a mai numărà, a adăogà.
πρόσοδος (ἡ) venit.
προσοδοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. producător, productiv.
προσοικειῶ v. a obişnuì, a familiarizà. || —οῦμαι a se familiarizà.
προσοικείωσις (ἡ) obişnuinţă, familiarizare.
προσόμοια (τὰ) Bis. prosomie.
προσομολόγησις (ἡ) Jur. novaţiune.
προσὸν (τὸ) însuşire.
προσονομάζω v. a supranumì.
προσορμίζομαι v. a abordà, a intrà în port.
προσόρμισις (ἡ) abordare.
προσοφθάλμιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ocular.
προσοχὴ (ἡ) atenţiune, (băgare de) seamă.
*προσόψι (τὸ) ştergar.
πρόσοψις (ἡ) faţadă, frontispiciu.
προσπάθεια (ἡ) străduinţă, sforţare.
προσπαθῶ v. a se strădui, a umblà.
προσπελάζω v. a se apropià.
προσπέλασις (ἡ) apropiere.
προσπίπτω v. a cădeà la picioarele cuiva, a se prosternà.
προσποίησις (ἡ) prefăcătorie.
προσποιητός ή, όν adj. prefăcut.
προσποιοῦμαι v. a se (pre)face.
προσπορίζω v. a aprovizionà.
προσράπτω v. a coase pe lângă.
προσρήσεις (αἱ) salutări, omagii.
προσταγὴ (ἡ) poruncă, ordin.
πρόσταγμα (τὸ) comandă.
προστάζω v. a porunci, a ordonà.
προστακτικός, ή, όν adj. poruncitor. || ἡ —ἡ subst. Gram. imperativ. || —ῶς adv.
προστασία (ἡ) protecţie, patronaj.
προστατευτικός, ή, όν adj. ocrotitor, protecţionist, —όν σύστημα protecţionism. || —ῶς adv.
προστατεύω v. a ocroti, a protejà.
προστάτης (ὁ) —ις (ἡ) protector, ocrotitor | patron. || ὁ —ης Anat. prostată.
προστέγασμα (τὸ) streaşină, şopron.
πρόστεγον (τὸ) marchiză, — σταύλου comarnic.
προστερνίδιον (τὸ) Harn. prăsân.
προστήθιον (τὸ) plastron, pieptar.
προστίθημι v. vez. προσθέτω.
πρόστιμον (τὸ) amendă.
προστόμιον (τὸ) [αὐλοῦ] îmbucătură.
προστομὶς (ἡ) imameà.
προστρέχω v. a recurge | *a sărì.
προστριβὴ (ἡ) frecătură, frecuş.
προστρίβω v. a frecà, a fricţionà | a imputà.
πρόστυμμα (τὸ) grund.
*προστυχιὰ (ἡ) josnicie, trivialitate.
*πρόστυχος, η, ον adj. josnic, trivial.
προστυχὸν (τὸ) ordinarul, comun.
προστῷον (τὸ) tindă.
προσυμφωνία (ἡ) convenţie prealabilă.
πρόσυμφωνον (τὸ) proiect de contract
προσυμφωνῶ v. a tocmi dinainte.
προσυνεννόησις (ἡ) înţelegere prealabilă.
προσυπογραφὴ (ἡ) contrasemnare.
προσυπογράφω v. a contrasemnà.
πρόσφατος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. proaspăt, recent. || —ως adv. de curând.
προσφέρω v. a oferì. || —ομαι a se oferi | a se servì.
προσφεύγω v. a se refugià | a recurge.
προσφιλὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. drag, iubit. || —ῶς adv. cu drag.
προσφορὰ (ἡ) ofertă | prinos, ofrandă.
πρόσφορος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. potrivit, propice, convenabil. || —ως adv. || *τὸ —ον subst. Bis. prescură.

προσφυγή (ἡ) bejenie | refugiu | scăpare | recurgere.
προσφυής (ός, ή) —ές (τό) adj. propriu, bun de, potrivit. || —ῶς adv.
πρόσφυξ (ός) băjenar, refugiat.
προσφύομαι v. a fi alipit.
πρόσφυσις (ή) alipire, aderență.
προσφώνησις (ή) cuvântare, alocuțiune.
προσφωνῶ v. a primi cu alocuțiune.
*πρόσχαρος, η, ον adj. voios, vesel.
προσχεδιάζω v. a proiectà, a schițà.
προσχεδίασμα (τό) schiță.
προσχέδιον (τό) anteproiect.
πρόσχημα (τό) aparență, pretext.
πρόσχωμα (τό) aluviune.
προσχωματικός, ή, όν adj. aluvial.
προσχώρησις (ή) accesiune, alipire.
προσχωρῶ v. a accedà, a se alipì.
πρόσχωσις (ή) aluvion, mâlitură.
προσψαύω v. a atinge [ușor].
πρόσω adv. înainte.
προσῳδία (ή) Gram. prosodie.
προσῳδιακός, ή, όν adj. prosodiac.
προσωνυμία (ή) supranume.
προσωπάρχης (ό) directorul personalului.
πρόσωπεῖον (τό) mască.
προσωπιδοφορία (ή) mascaradă.
προσωπιδοφόρος (ό, ή) —ον (τό) adj. mascat.
προσωπιδοφορῶ v. a se mascà.
προσωπικός, ή, όν adj. personal. || τό —όν subst. personalul. || —ῶς adv.
προσωπικότης (ή) personalitate.
προσωπίς (ή) mască.
προσωπογραφία (ή) portret.
προσωπογράφος (ό) portretist.
προσωπογραφῶ v. a pictà portrete.
προσωποκράτησις (ή) arestare.
προσωποκρατῶ v. a arestà.
προσωπολατρεία (ή) cultul de persoane.
προσωπολήπτης (ό) parțial.
προσωπολῃπτῶ v. a părtinì.
προσωπολῃψία (ή) parțialitate.
πρόσωπον (τό) obraz, față, figură, persoană, rol (de teatru), δὲν ἔχει — i-e rușine, νομικόν — persoană morală. || κατὰ — adv. față în față.
προσωποποίησις (ή) personificare.
προσωποποιῶ v. a personificà.
προσωρινός, ή, όν adj. provizoriu, interimar. || —ῶς adv. ad interim.
προτακτικός, ή, όν adj. Gram. prepozitiv.
πρότασις (ή) propunere | Gram. propoziție | moțiune | recomandație.
προτάσσω v. a pune înainte.
προτείνω v. a propune, a prezintà, a recomandà. || —ων, ουσα, ον part. propuitor.
προτείχισμα (τό) barbacană, meterez.
προτελευταῖος, α, ον adj. penultim.
προτεραία (ή) ajun.
προτεραιότης (ή) prioritate, întâietate.
προτέρημα (τό) avantaj, merit, calitate.
προτέρησις (ή) precădere.
πρότερος, α, ον adj. anterior, precedent. || ἐκ τῶν —ων adv. dinainte, a priori | —ον mai înainte, înainte vreme.
προτεσταντικός, ή, όν adj. protestant.
προτεσταντισμός (ό) protestantism.
προτίθεμαι v. a-și propune, a intenționà.
προτίμησις (ή) preferință.
προτιμητέος, α, ον adj. preferabil.
προτιμότερος, α, ον adj. comp. preferabil.
προτιμῶ v. a preferà, a optà.
προτομή (ή) bust, — νομίσματος pajură.
προτονίς (ή) Mar. trinchentin.
πρότονος (ό) Mar. bonete.
*προτοῦ adv. înainte de.
προτρεπτικός, ή, όν adj. îndemnător.
προτρέπω v. a îndemnà.
προτρέχω v. a depășì, a întrece.
προτροπάδην adv. în grabă.
προτροπή (ή) îndemn.
πρότυπος (ό, ή) — ον (τό) adj. model. || τό —ον subst. model.
*προύμυτα adv. cu fața în jos.
προϋπάντησις (ή) întâmpare.
προϋπαντῶ v. a întâmpinà.
προϋπάρχω v. a preexistà.
προϋπόθεσις (ή) presupoziție.
*προϋποθέτω v. a presupune.
προϋπολογίζω v. a calculà, a socotì dinainte.
προϋπολογισμός (ό) budget, — οἰκοδομῆς deviz.
προϋπόστασις (ή) preexistență.
προϋπόσχεσις (ή) făgăduială dinainte.
*προϋπόσχομαι v. a făgăduì dinainte.
προύχων (ό) notabil, fruntaș.

προφάγιον (τὸ) mezelic.
προφανὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. vadit, evident. || — ῶς adv.
προφασίζομαι v. a pretextà.
πρόφασις (ἡ) pretext.
προφέρω v. a pronunţà, a rostì.
προφητάναξ (ὁ) regeproroc.
προφητεία (ἡ) profeţie, profeţie.
προφητεύω v. a prorocì, a profetizà.
προφήτης (ὁ) proroc, profet.
προφητικός, ἡ, ὸν adj. prevestitor, profetic. || — ῶς adv.
προφθαλμὶς (ἡ) Bot. ramurà.
προφθάνω v. a ajunge, a apucà.
προφορὰ (ἡ) pronunţare, accent.
προφορικός, ἡ, ὸν adj. verbal, oral. || — ῶς adv. prin graiu.
προφυλακὴ (ἡ) avantgardà.
προφυλακίζω v. a ţine în prevenţie.
προφυλάκισις (ἡ) [ţinere în] prevenţie.
προφυλακτικός, ἡ, ὸν adj. prezervativ, profilactic.
προφύλαξις (ἡ) precauţiune | Med. profilaxie.
προφυλάττω v. a ferì, a prezervà. || —ομαι a se ferì.
προχειρίζομαι v. Bis. a fi numit. hirotonisit.
πρόχειρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. improvizat, disponibil. || τὸ —ον subst. Com. ştraţă. || — ως adv., ἐκ τοῦ —ου la îndemână, improvizat.
προχθὲς adv. alaltăieri.
προχθεσινός, ἡ, ὸν adj. de alaltăieri.
πρόχους (ὁ) ibric, — τεῖου ceainic.
προχρονολογία (ἡ) antedatà.
προχρονολογῶ v. a antedatà.
πρόχωμα (τὸ) apărătură | Mil. metepροχώρησις (ἡ) înaintare. [rez.
προχωρῶ v. a înaintà, a progresà.
προώθησις (ἡ) propulsiune.
προωθῶ v. a propulsà.
πρόωρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. timpuriu, prematur, precoce. || —ως adv.
προωστὴρ (ὁ) propulsor.
προωστικός, ἡ, ὸν adj. propulsiv.
*πρύμα adv. Mar. cu vânt favorabil.
*πρυμάτσα (ἡ) Mar. frânghie de pupă.
πρυμναῖος, α, ον adj. Mar. de pupă.
πρύμνη (ἡ) Mar. pupă, ἀναπρούω —ην a schimbà direcţia, părerea.
πρυμνήσια (τὰ) Mar. palimarele pupei.
πρυμνίζω v. Mar. a aveà vântul din spate, *τὰ ἐπρύμνισε a şters-o.
πρυμνίτης (ὁ) marinar din serviciul pupei, timonier.
*πρύμος (ὁ) vez. πρυμναῖος [ἄνεμος], vânt din spate, vez. οὖριος.
πρυτανεία (ἡ) rectorat.
πρυτανεῖον (τὸ) biroul rectorului | [pritaneu.
πρυτανεύω v. a fi rector.
πρυτανικός, ἡ, ὸν adj. rectoral.
πρύτανις (ὁ) rector.
πρώην adv. mai înainte, ex.
πρωθιερεὺς (ὁ) protoiereu.
πρωθόρμητον (τὸ) avânt, elan.
πρωθυπουργία (ἡ) prezidenţia consiliului de miniştri.
πρωθυπουργικός, ἡ, ὸν adj. de prim-ministru, prezidenţial.
πρωθυπουργὸς (ὁ) prim-ministru.
πρωθυπουργῶ v. a fi prim-ministru.
πρωθύστερος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. invers. || τὸ —ον subst. inversiune.
*πρωΐ adv. dimineaţă.
*πρωΐ (τὸ) şi
πρωΐα (ἡ) dimineaţă.
*πρωϊμιὰ (ἡ) pârgă.
πρώϊμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. precoce, prematur, vremelnic || —ως adv.
πρωϊμότης (ἡ) precocitate, prematuritate.
πρωϊνός, ἡ, ὸν adj. matinal, de dimi-
πρωκτὸς (ὁ) Anat. anus. [neaţă.
πρῶρα (ἡ) Mar. proră.
πρωραῖος, α, ον adj. al prorei.
πρωράτης (ὁ) Mar. marinar dela proră.
πρωρεὺς (ὁ) Mar. pilot.
πρωταγωνιστὴς (ὁ) —ρια (ἡ) primul actor, luptător.
πρωταγωνιστῶ v. a jucà primul rol, a se luptà în primul rând.
πρωταθλητὴς (ὁ) campion.
πρωταίτιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. promotor.
πρωτάκουστος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. nemaiauzit.
*πρωταπριλιὰ (ἡ) întâiu Aprilie.
*πρωτάρα (ἡ) Obst. primiparà.
πρωταρχικός, ἡ, ὸν adj. primordial.
πρωτεῖα (τὰ) întâietate.
πρωτένθημα (τὸ) trufandà, pârgă.

πρωτένθης (ὁ) trufandagiu.
πρωτεξάδελφος (ὁ) —η (ἡ) văr primar.
πρωτεργάτης (ὁ) —ρια (ἡ) promotor | contramaestru, —τρια συρμῶν premieră.
πρωτευγένεια (ἡ) protipendadă.
πρωτευγενὴς (ὁ) protipendist.
πρωτεύουσα (ἡ) capitală [a ţărei].
*πρωτευουσιᾶνος (ὁ) —α (ἡ) locuitor de capitală.
πρωτεύω v. a fi întâiul.
*πρωτινὸς, ἡ, ὸν adj. de odinioară.
πρώτιστος, η, ον adj. cel dintâi, principal. || —α, ως adv. || τὸ —ον subst. capitalul, principalul.
*πρωτοβάζω v. a pune cevà (a se îmbrăcà) pentru întâia oară.
πρωτοβάθμιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de primul grad, —ος σχολὴ şcoală primară, —ον διδασκαλεῖον şcoală normală de învăţători.
*πρωτόβγαλτος, η, ον adj. scos, eşit pentru întâia oară.
πρωτοβουλία (ἡ) iniţiativă.
*πρωτοβρόχια (τὰ) prima ploaie de toamnă.
*πρωτόγαλα (τὸ) primul lapte.
πρωτόγαμος (ὁ) prima căsătorie.
πρωτογενὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. şi
πρωτογέννητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. primul născut.
*πρωτογεννήτρα (ἡ) primipară.
πρωτόγονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. primul născut | primitiv. | τὰ — α subst. Zool. primate.
πρωτοδικεῖον (τὸ) tribunal.
πρωτοδίκης (ὁ) judecător de tribunal.
πρωτόδικος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de primă instanţă. || —ως adv. în primă instanţă.
πρωτοετὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. de primul an.
πρωτοκαθεδρία (ἡ) loc de onoare.
πρωτοκλέπτης (ὁ) şef de bandă.
πρωτόκλητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. primul chemat | Jur. de primă instanţă. || —ως adv. în primă instanţă.
πρωτόκλιτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Gram. de primă declinare.
πρωτοκόλλησις (ἡ) înregistrare.
πρωτοκολλητὴς (ὁ) înregistrator.
πρωτόκολλον (τὸ) registru | protocol.
πρωτοκολλῶ v. a înregistrà.
πρωτόλεια (τὰ) pârgă, primul rod.
πρωτομάγειρος (ὁ) bucătar şef.
*πρωτομαγιὰ (ἡ) întâiu Mai.
πρωτομάρτυς (ὁ) primul martir, mucenic.
*πρωτομάστορης (ὁ) şef maistru.
*πρωτομηνιὰ (ἡ) zi întâiu [a lunei].
πρωτοξείδιον (τὸ) Chim. protoxid.
πρωτοπάθεια (ἡ) întâia boală.
πρωτοπαθὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. bolnav pentru prima oară, protopatic.
πρωτοπαίζω v. a debutà, a jucà pentru întâia oară.
*πρωτοπαίρνω v. a luà pentru întâia oară, a luà cel dintâi.
*πρωτοπαλλήκαρον (τὸ) ajutorul şefului de bandă | prim luptător.
*πρωτόπαπας (ὁ) protopop.
πρωτόπειρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. începător, ageamiu.
πρωτόπλασμα (τὸ) Anat. protoplasmă.
πρωτόπλαστος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. întâiu zămislit, creat. || ὁ —ος subst. primul om.
πρωτόπλους (ὁ) Mar. prima călătorie.
πρωτοπορία (ἡ) Mil., avantgardă.
πρωτοπόρος (ὁ) înaintaş, precursor.
πρωτοπρεσβύτερος (ὁ) protoiereu.
πρῶτος, η, ον num. întâiu, prim. ὁ —ος τοῦ χωρίου notabilul satului vez. προεστώς, οἱ τὰ —α φέροντες notabili. || —ον, *—α adv. primo,
πρωτοστάτης (ὁ) înaintaş. [întâiu.
πρωτοστατῶ v. a fi în primul rând, a jucà primul rol.
πρωτοστάτωρ (ὁ) mareşal.
πρωτοσύγκελλος (ὁ) Bis. protosinghel.
*πρωτόσχολος (ὁ) cap de bancă (de şcoală), monitor.
*πρωτοτάξειδος, η, ον cel ce călătoreşte pentru prima oară.
πρωτοτοκία (ἡ) primogenitură.
πρωτοτόκια (τὰ) dreptul de întâietate.
πρωτοτόκος (ἡ) primipară.
πρωτότοκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. întâiul născut.
πρωτοτυπία (ἡ) originalitate.
πρωτότυπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. origi-

nal. || τὸ —ον subst. originalul. || —ως adv. în original.
πρωτουργὸς (ὁ) promotor.
πρωτοφανὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. nou apărut, —εῖς καρποί pârgă. || —ῶς
πρωτοφειλέτης (ὁ) prim debitor. [adv.
*πρωτοφορῶ v. a purtà pentru prima
*πρωτοχρονιὰ (ἡ) anul nou. [oară.
*πρωτοψάλτης (ὁ) prim cântor.
*πρωτοψεύστης (ὁ) mare mincinos.
πταῖσμα (τὸ) greşală, vină | Jur. contravenţie.
πταισματικὸς, ἡ, ὸν adj. contravenţional.
πταισματοδικεῖον (τὸ) Jur. micul parchet.
πταίστης (ὁ) vinovat, culpabil.
πταίω v. a fi vinovat, culpabil.
πταρμὸς (ὁ) strănutat.
πταρνίζομαι v. a strănutà.
πταρνιστικὸς, ἡ, ὸν adj. strănutător.
πτάρνυμαι v. vez. πταρνίζομαι.
πτελέα (ἡ) Bot. ulm.
πτελεὼν (ὁ) ulmet.
πτέρινος, η, ον adj. de fulg, de pene.
πτέρις (ἡ) Bot. ferigă.
πτέρνα (ἡ) Anat. călcâiu, — ὑποδήματος toc.
πτερνίζω v. a da pinteni.
πτερνιστὴρ (ὁ) pinten.
πτερνοκοπῶ v. a răpăi.
πτεροθύσανος (ὁ) penaj | egretă.
πτερὸν (τὸ) pană, — μύλου aripă, — [πιλικίου] penaj, μίσχος —οῦ tuleiu.
πτερόπους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. cu aripi la picioare, repede. || τὰ —οδα subst. Zool. pteropode.
πτεροπώλης (ὁ) vânzător de pene.
πτερόρροια (ἡ) năpârleală.
πτερορροῶ v. a năpârli.
πτεροσάρωθρον (τὸ) plumou scuturător.
πτεροφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. purtător de pene.
πτεροφυΐα (ἡ) creştere de pene.
πτερυγίζω v. a flutură.
πτερύγιον (τὸ) aripioară, — ἰχθύος înnotătoare.
πτερύγισμα (τὸ) fluturare.
πτερυγωτὸς, ἡ, όν adj. înaripat.
πτέρυξ (ἡ) aripă, — μύλου col, fofează, — φύλλου colţar.
πτερῶ v. a înaripà.
πτέρωμα (τὸ) penele pasărei.
πτερωτὸς, ἡ, ὸν adj. înaripat. || ἡ —ἡ subst. roata moarei.
πτηνοθήρας (ὁ) vânător de păsări.
πτηνὸν (τὸ) pasăre, — δυσοίωνον colb.
πτηνοπώλης (ὁ) vânzător de păsări.
πτηνοτροφεῖον (τὸ) găinărie.
πτηνοτροφὴ (ἡ) cib.
πτηνοτροφία (ἡ) creştere de păsări.
πτηνοτρόφος (ὁ) crescător de păsări.
πτηνώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. păsăresc.
πτῆσις (ἡ) sbor.
πτήσσω v. a se sperià.
πτητικὸς, ἡ, ὸν adj. volatil.
πτητικότης (ἡ) volatilitate.
πτίλον (τὸ) puf.
πτιλώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. împufat.
πτίλωμα (τὸ) vez. πτέρωμα.
πτίλωσις (ἡ) vez. πτερόρροια.
πτισάνη (ἡ) tizană.
πτοῶ v. a sperià, a înfricoşà. || —οῦμαι a se înspăimântà.
*πτυαριὰ (ἡ) o lopată plină cu...
*πτυάριον (τὸ) lopăţică.
πτυελίζω v. a-i curge balele.
πτυελισμὸς (ὁ) scuipătură.
πτυελίστρα (ἡ) scuipătoare.
πτυελοδοχεῖον (τὸ) vez. πτυελίστρα.
πτύελον (τὸ) scuipat.
πτύον (τὸ) lopată, sapă de lemn.
*πτύσιμον (τὸ) şi
πτύσμα (τὸ) scuipat.
πτύσσω v. a fălţuì, a încovoià.
πτυχὴ (ἡ) fălţuitură, cută, cotitură, — ἐσθῆτος foi.
πτυχίον (τὸ) diplomă, brevet.
πτυχιοῦχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. diplomat, brevetat.
πτυχίτης (ὁ) Min. spat.
πτύω v. a scuipà.
πτῶμα (τὸ) cadavru.
πτωμαΐνη (ἡ) ptomaină.
πτῶσις (ἡ) căđere, căzătură | Gram. caz | Muz. cadenţă.
*πτωχαίνω v. a sărăcì, a scăpătà.
πτωχαλαζὼν (ὁ) fudulache.
πτωχεία (ἡ) sărăcie.
πτώχευσις (ἡ) faliment, calicire.
πτωχεύω v. a sărăcì, a da faliment.
πτωχικὸς, ἡ, ὸν adj. sărăcăcios. || —ῶς, *—ὰ adv. sărăceşte. || *τὸ —ὸν subst. casă de sărac.

πτωχοκομεῖον (τὸ) ospiciu de săraci.
*πτωχολογιὰ (ἡ) calicime, sărăcime.
πτωχὸς, ἡ, ὸν adj. sărac.
*πτωχόσπιτον (τὸ) casă săracă.
*πτωχούτσικος, η, ον adj. sărăcuț.
πυαιμία (ἡ) Med. pioemie.
πυαιμικός, ἡ, ον adj. pioemic.
πύαργος (ὁ) zulf.
πυγμαῖος (ὁ) pitic, pigmeu.
πυγμαχία (ἡ) box.
πυγμάχος (ὁ) boxor.
πυγμὴ (ἡ) pumn.
πυγμόμετρον (τὸ) pugilometru.
πυγολαμπὶς (ἡ) Zool. licuriciu.
πυελὶς (ἡ) [ἀκόνης] troacă.
πύελος (ἡ) lighean | Anat. basin.
πύησις (ἡ) Med. supurație.
Πυθία (ἡ) Arheol. Pitia, (pitonisă).
πυθικὸς, ἡ, ὸν adj. pitiac.
πυθμὴν (ὁ) fund.
πυκνόμετρον (τὸ) densimetru.
πυκνὸς, ἡ, ὸν adj. des, compact. || —ῶς, *—ὰ adv.
πυκνότης (ἡ) desime, densitate.
πυκνόφυλλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu frunze dese.
πυκνῶ v. a îndesà, a condensà.
πύκνωσις (ἡ) îndesare, condensare.
πυκνωτὴς (ὁ) condensator.
πύκτης (ὁ) vez. πυγμάχος.
πύλη (ἡ) poartă [a orașului], ὑψηλὴ — Sublima Poartă.
πυλὼν (ὁ) Arh. portal, portic.
πυλωρὸς (ὁ) păzitor de porți de oraș | portar | Anat. pilor.
πύξινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de me-
πυξὶς (ἡ) cutie | Mar. busolă. [rișor.
πύξος (ὁ) Bot. cimșir, merișor.
πυογόνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Med.
πύον (τὸ) Med. puroiu. [piogen.
πυορροῶ a. a supurà.
πυουρία (ἡ) Med. urinare cu puroiu,
πυοφύτης (ὁ) Med. bube dulci. [piurie.
πῦρ (τὸ) foc, — καὶ μανία foc și parà.
πυρὰ (ἡ) rug.
πυράγρα (ἡ) clește, — σιδηρωτρίας
πυρακτῶ v. a roși prin foc. [drot.
πυράκτωσις (ἡ) incandescență.
πυραλὶς (ἡ) Zool. prihor.
πυράμη (ἡ) sacal (de pompier).
πυραμιδοειδὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. piramidal. || —ῶς adv. în piramide.
πυραμὶς (ἡ) piramidă.
πυρασφάλεια (ἡ) asigurare contra incendiului.
πυρασφαλίζω v. a asigurà contra incendiului.
πύραυλος (ὁ) rachetă.
πύραυνον (τὸ) mangal.
πυραύστης (ὁ) Zool. pervaneà.
πυργίσκος (ὁ) turlă, turelă.
πυργοδεσπότης (ὁ) —έσποινα (ἡ) castelan, —ă.
πυργοποιία (ἡ) zidire de turn.
πύργος (ὁ) turn, culă, — διὰ πυρκαϊᾶς foișor | — διὰ κατοικίαν castel, δι' ἀποθήκευσιν ὕδατος castel de apa
πυργωτὸς, ἡ, ὸν adj. cu turele.
πύρεθρον (τὸ) Bot. românică.
πυρεῖον (τὸ) chibrit.
πυρειοποιεῖον (τὸ) fabrică de chibri-
πυρέκβολον (τὸ) brichetă. [turi.
πυρέσσω v. a aveà febră, friguri.
πυρεστία (ἡ) grătar, pirostrii.
πυρετικὸς, ἡ, ὸν adj. de febră.
πυρετὸς (ὁ) febră, friguri.
πυρετώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. înfrigurat, febril. || —ῶς adv.
πυρὴν (ὁ) sâmbure.
πυρηνώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. sâmburos.
πυριδίνη (ἡ) Chim. piridină.
πυριλαμπὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. lucios ca focul.
πυρίμαχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. refractar.
πύρινος, η, ον adj. focos, de foc, arzător.
πυρίπνους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. ceia ce varsă foc (prin gură).
πυρίτης (ὁ) amnar, cremene.
πυριτιδαποθήκη (ἡ) pulberărie.
πυριτιδοθήκη (ἡ) corn(ciu).
πυριτιδόκονις (ἡ) praf de pușcă ma-
πυριτιδοποιεῖον (τὸ) pulberărie. [runt.
πυριτιδοποιὸς (ὁ) fabricant de iarbă
πυρίτιον (τὸ) Min. siliciu. [de pușcă.
πυρῖτις (ἡ) iarbă de pușcă, pulbere.
πυριτιδοβολὴ (ἡ) cartuș.
πυριφλεγὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. in flă-
πυρκαϊὰ (ἡ) foc, incendiu. [cări.
πυροβολαρχία (ἡ) baterie.

πυροβολεῖον (τὸ) baterie fixă.
πυροβόλησις (ἡ) canonadă.
πυροβολητὴς (ὁ) artilerist.
πυροβολικὸν (τὸ) artilerie.
πυροβολισμὸς (ὁ) detunătură.
πυροβόλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. aruncător de foc, —α ὅπλα arme de foc. || τὸ —ον subst. tun.
πυροβολοστάσιον (τὸ) parc de artilerie.
πυροβολοστοιχία (ἡ) baterie.
πυροβολῶ v. a trage cu tunul, a împuşcà.
πυρογενὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. cel ce e născut din foc.
πυρογραφία (ἡ) pirogravură.
πυροκρόταλον (τὸ) plesnitoare.
πυρολαβὶς (ἡ) cleşte.
πυρολάτρης (ὁ) adorator al focului.
πυρολατρεία (ἡ) pirolatrie.
πυρόλιθος (ὁ) amnar, cremene.
πυρομαχικὰ (τὰ) muniţii.
πυρομετρία (ἡ) pirometrie.
πυρόμετρον (τὸ) pirometru.
πυροξυλίνη (ἡ) piroxilină.
πυρόξυλον (τὸ) piroxil.
πυροσβέστης (ὁ) pompier.
πυροσβεστικὸς, ἡ, ὸν adj. pompieresc, —ἡ μηχανὴ pompă de incendiu.
πυροσκάλεθρον (τὸ) cocârlă.
πυρόσκαφον (τὸ) piroscaf, vapor.
πυροστάτης (ὁ) gusbă.
πυροσωλὴν (ὁ) rachetă.
πυροτεχνεῖον (τὸ) fabrică de artificii.
πυροτέχνημα (τὸ) foc de artificiu.
πυροτέχνης (ὁ) artificier.
πυροτεχνικὸς, ἡ, ὸν adj. de artificiu.
πυρπόλησις (ἡ) incendiere.
πυρπολητὴς (ὁ) incendiator (de corăbii).
πυρπολικὸν (τὸ) corabie incendiatoare.
πυρπολῶ v. a incendià (corăbii).
πυρρόθριξ (ὁ, ἡ) murg.
πυρρόξανθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. roşcat, —ους βοῦς rujan, —ους αἶξ rugioară.
πυρρὸς, ὰ, ὸν adj. roşcovan.
πυρρότης (ἡ) coloare roşcovană.
πυρρόχρους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. roşcat, —ους βοῦς rujan, —ους αἶξ rugioară.
πυρσεύω v. a se semnalà prin focuri.
πυρσὸς (ὁ) faclă, torţă, — λαμπαδηφορίας masalà.
πυρσοφόρος (ὁ) masalagiu, făclaş.
πυρσωρὶς (ἡ) faclă incendiară.
πυρφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. purtător de foc.
πυρώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. arzător.
*πύρωμα (τὸ) vez. πύρωσις.
*πυρώνω v. a face incandescent.
πύρωσις (ἡ) încălzire, incandescenţă | Med. pirozà.
*πυτιὰ (ἡ) cheag, maià.
πυτίνη (ἡ) paporniţă.
πυώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. purulent.
πώγων (ὁ) bărbie.
πωγωνίας (ὁ) bărbos.
πωγωνοστήμων (ὁ) Bot. paciulie.
πωγωνοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bărbos.
πώλησις (ἡ) vânzare | debit, — λιανικὴ desfacere.
πωλητήριον (τὸ) act de vânzare.
πωλητὴς (ὁ) vânzător, — πλανόδιος coropcar.
πῶλος (ὁ) mânz.
πωλῶ v. a vinde, a desface, σὲ —εῖ καὶ σὲ ἀγοράζει e foarte deştept, dibaciu.
πῶμα (τὸ) dop, tampon, astupătoare, — χύτρας pocriş.
πωματίζω v. a tamponà, a astupà, a pune dop.
πωμάτισις (ἡ) tamponare.
πώποτε adv. niciodată.
*πωρηᾶς (ὁ) bucşă.
πωρόλιθος (ὁ) sigă.
πωρῶ v. a întări, a învârtoşà.
πώρωσις (ἡ) întărire, învârtoşare.
πῶς; adv. cum?
πως adv. oarecum, cam, ἄλλως — altfel.

P

P, ρ (ro) literă a alfabetului | num. ρ' o sută, ,ρ una sută mii.
**ραβάσι (τὸ) mic răvaş.
**ραβάσι (τὸ) răvaş.
**ραββινεία (ἡ) rabinat.
**ραββινικὸς, ἡ, ὸν adj. al rabinului.

**ραββῖνος (ὁ) rabin, haham.
ραβδίζω v. a lovi cu bastonul.
ράβδιον (τὸ) vergea, duguleț.
ραβδισμὸς (ὁ) bătaie cu vergi.
ραβδοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. în formă de baston.
ραβδομαντεία (ἡ) ghicire cu varga.
ραβδομαχία (ἡ) luptă cu bastoane.
ραβδοξόος (ὁ) ulucă, zimțar.
ράβδος (ἡ) vargă, toiag, baston, — μακρὰ taşman, — διχαλωτὴ proțap, — στενόμακρος drug, joardă, — τυλιγαδίου popiciu, — ποιμαντορικὴ cârjă, — μεταλλικὴ bară, — ποιμενικὴ caţă, — σιδηροδρομικὴ şină.
ραβδοῦχος (ὁ) şi
ραβδοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. purtător de toiag, (ca şef, ca judecă-
ράβδωμα (τὸ) vez. ράβδωσις. [tor).
*ραβδώνω v. a ghintui.
ράβδωσις (ἡ) vărgătură, ghintuitură.
ραβδωτὴς (ὁ) [ξυλουργοῦ] zimțar.
ραβδωτὸς, ἡ, ὸν adj. vărgat, ghintuit.
**ραβέντι (τὸ) Farm. revent.
ραγὰς (ἡ) crăpătură, fisură.
ραγδαῖος, α, ον adj. puternic, violent, —αία βροχὴ ploaie torențială, —αῖα χειροκροτήματα aplauze furtunoase. || —ως adv. violent, βρέχει — plouă cu găleata.
ραγδαιότης (ἡ) violență, furie.
**ραγιᾶς (ὁ) raia.
*ραγίζω —ομαι v. a crăpa.
*ράγισμα (τὸ) crăpătură, ciob.
*ραγολόγος (ὁ) pobârcitor.
*ραγολογῶ v. a pobârci.
**ραδίκι (τὸ) Bot. păpădie.
**ραδιογραφία (ἡ) radiografie.
**ραδιογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. radiogra-
**ραδιογραφῶ v. a radiografia. [fic.
**ράδιον (τὸ) Chim. radiu.
**ραδιοσκοπία (ἡ) radioscopie.
**ραδιοτηλεγραφία (ἡ) radiotelegrafie.
**ραδιοτηλεγραφῶ v. a radiotelegrafia.
**ραδιοτηλεφωνικὸς, ἡ, ὸν adj. al radiului, —ὸς σταθμὸς radio.
**ραδιοτηλέφωνον (τὸ) radio.
ραδιουργία (ἡ) intrigă, vrajbă.
ραδιοῦργος (ὁ) intrigant, învrăjbitor.
ραδιουργῶ v. a intriga, a învrăjbi.
*ραζακιὰ (ἡ) [σταφυλὴ] razachie.
ραθυμία (ἡ) nepăsare, trândăvie.
ράθυμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. nepăsător, trândav. || —ως adv.
ραθυμῶ v. a trândăvi.
ραιβόπους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. şi
ραιβὸς, ἡ, ὸν adj. bontorog.
ραίνω v. a presără.
ρακένδυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sdren-
*ρακὴ (ἡ) rachiu. [țeros
*ρακοπότηρον (τὸ) pahar de rachiu.
*ρακοπωλεῖον (τὸ) rachierie.
*ρακοπώλης (ὁ) rachier.
ράκος (τὸ) boarfă, sdreanță, cârpă.
ρακοσυλλέκτης (ὁ) petecar.
ράκτρια (ἡ) jordie.
*ρακώνω v. a morfoli, a sdrențui.
ράμμα (τὸ) aţă.
ράμνος (ἡ) Bot. măliniță, paţachină.
ραμφίζω v. a ciuguli, a ciupi.
ραμφοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. în formă de cioc.
ραμφοκοπῶ v. vez. ραμφίζω.
ράμφος (τὸ) cioc, plisc.
ραμφοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu
ρανὶς (ἡ) picătură. [cioc.
ραντίζω v. a împroşca, a stropi.
ράντισμα (τὸ) proaşcă, stropire.
ραντιστήριον (τὸ) sfeştoc, pămătuf.
ράξ (ἡ) bob de strugure, — δακτύλου
ραπίζω v. a pălmui. [buric.
ραπὶς (ἡ) floretă.
ράπισμα (τὸ) pălmuială.
ράπτης (ὁ) croitor.
ραπτικὸς, ἡ, ὸν adj. croitoresc. || ἡ —ἡ subst. croitorie. || τὰ —ά subst. plata pentru croială.
ραπτομηχανὴ (ἡ) maşină de cusut.
ραπτὸς, ἡ, ὸν adj. cusut.
ράπτρια (ἡ) croitoreasă.
ράπτω v. a coase.
ράσον (τὸ) rassă.
ρασοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. purtător de rassă.
ρασοφορῶ v. a purtà rassă.
ραστώνη (ἡ) moleşeală, viaţă de plă-
ραφανὶς (ἡ) Bot. hrean. [ceri.
ραφανοκράμβη (ἡ) Bot. gulie.
ραφεῖον (τὸ) croitorie.
ραφὴ (ἡ) cusătură | Chir. sutură | Anat. rafeu.
*ράφι (τὸ) raft, poliță | Mil. rastel.

ραφιδεύω v. a broșà o carte.
ραφίς (ἡ) ac (de cusut).
**ραχάτι (τὸ) rahat, tihnă.
ράχετρον (τὸ) bugeniță.
ραχία (ἡ) nimăt.
ραχιαῖος, α, ον adj. Anat. rachidian.
ραχιαναισθησία (ἡ) Chir. rachianeste-
ραχικός, ἡ, ὸν adj. vez. ραχιαῖος. [zie.
ραχιοτομία (ἡ) Chir. rachiotomie.
ράχις (ἡ) dos, spate, gârbiță, muchie, șale, δεῖξε μας τὴν —ιν σου șterge-o.
ραχιτικός, ἡ, ὸν adj. rachitic.
ραχίτις (ἡ) rachitism.
*ραχοκόκκαλον (τὸ) șira spinării.
*ραχοῦλα (ἡ) deal.
*ράψιμον (τὸ) cusutul, croitoritul.
ραψῳδία (ἡ) rapsodie.
ραψῳδός (ὁ) rapsod.
**ρεβανί (τὸ) revani (prăjitură).
*ρεβίδι (τὸ) năut.
*ρεβιθιά (ἡ) năut (plantă).
**ρέγκα (ἡ) Zool. hareng.
ρέγχω v. a sforăi.
**ρεζές (ὁ) balamà.
ρεῖθρον (τὸ) curent [de apă].
ρέκτης (ὁ) activ.
ρεμβάζω v. a visà [deșteptl.
ρεμβασμός (ὁ) visare.
ρεμβαστής (ὁ) visător.
ρεμβαστικός, ἡ, ὸν adj. visător, con-
ρέμβη (ἡ) vez. ρεμβασμός. templativ.
ρεμβώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. vez. ρεμβαστικός.
*ρεμπούλα (ἡ) prădăciune.
**ρεμπελιὸ (τὸ) viață destrăbălată.
**ρέμπελος, η, ον adj. cel ce duce viață destrăbălată.
*ρεπάνι (τὸ) ridiche.
*ρεπανιὰ (ἡ) vez. ραφανίς.
**ρεπούμπλικα (ἡ) pălărie moale.
ρέπω v. a înclinà, a tinde.
**ρέστον (τὸ) rest.
**ρετσέλι (τὸ) peșmet, magiun.
**ρετσίνα (ἡ) vez. ρητίνη.
**ρετσινόλαδον (τὸ) vez. ρητινέλαιον.
*ρεύγομαι v. a râgâi.
ρεῦμα (τὸ) curent, curs.
ρευματαγωγὸς (ὁ) Elect. conductor.
*ρευματιὰ (ἡ) vălceà, povoiu.
ρευματικός, ἡ, ὸν adj. reumátismal.
ρευματισμὸς (ὁ) Med. reumatism.
ρευματόμετρον (τὸ) Elect. reometru.
ρευματοστάτης Elect. reostat.
ρευματοστατικός, ἡ, ὸν adj. reostatic.
*ρεύξιμον (τὸ) râgâială.
ρεῦσις (ἡ) scurgere.
ρευστοποίησις (ἡ) lichefiare.
ρευστοποιῶ v. a lichefià.
ρευστός, ἡ, ὸν adj. lichid, fluid.
ρευστότης (ἡ) fluiditate, lichiditate.
ρεύτης (ὁ) jghiab, streașină.
ρέω v. a curge, a scurge.
**ρήγα (ἡ) riglă, linie,
**ρήγας (ὁ) rege, Joc. popă.
ρῆγμα (τὸ) crăpătură, fisură.
ρήγνυμι v. și
ρηγνύω v. a rupe, — χραυγὴν a scoate
**ρήγωμα (τὸ) liniare. [un țipăt.
**ρηγώνω v. a linià a trage linii.
ρηθείς, εῖσα, έν part. suszis.
ρῆμα (τὸ) cuvânt, vorbă | Gram. verb.
*ρημάδι (τὸ) lucru părăsit.
*ρημαδικός, ἡ, ὸν adj. pustiu.
*ρημάζω v. a devastà | a (se) pustii.
*ρήμασμα (τὸ) pustiire.
ρηματικός, ἡ, ὸν adj. Gram. verbal.
*ρήνα (ἡ) Zool. calcan.
ρηξικέλευθος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu inițiativă.
ρῆξις (ἡ) rupere, desfacere, ruptură
ρῆον (τὸ) Bot. revent. [| încăierare.
ρῆσις (ἡ) zicală, maximă, sentință.
ρῆσος (ὁ) Zool. râs, linx.
ρητινέλαιον (τὸ) Farm. unt de ricină.
ρητίνη (ἡ) rășină.
ρητινίτης (ὁ) vin rășinat.
ρητινοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de rășină.
ρητινομαστίχη (ἡ) rășină de molift.
ρητινόπισσα (ἡ) smoală de rășină.
ρητινοποίησις (ἡ) rășinare.
ρητινοποιῶ v. a rășinà.
ρητινοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. rezi-
ρητινῶ v. a rășinà. [nifer.
ρητινώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. rășinat.
ρητὸν (τὸ) zicală, sentință.
ρητορεία (ἡ) elocință oratorică.
ρητορεύω v. a vorbi în public.
ρητορικός, ἡ, ὸν adj. retoric, de orator, || ἡ — ἡ subst. retorică.
ρητός, ἡ, ὸν adj. formal, net, pe șleau.

|| —ως adv. ritos, pe şleau. || τὸ —όν subst. zicală, zicătorie.
ρήτρα (ἡ) clauză.
ρήτωρ (ὁ) orator, retor.
*ρηχὸς, ἡ, ὸν adj. neprofund.
*ριγανάδα (ἡ) sos cu cimbru.
*ρίγανις (ἡ) cimbru, βάλε του —ιν isριγηλὸς, ἡ, ὸν adj. friguros. [prăveşte.
ρῖγος (τὸ) tremuriciu, fior, frison.
ριγῶ v. a fi scuturat de fior, a treρίζα (ἡ) rădăcină. [mură.
*ριζάρι (τὸ) Bot. brociu vez. ἐρυθρόδανον.
ριζηδὸν adv. dela rădăcină, radical.
ριζικὸς, ἡ, ὸν adj. radical, al rădăcinei. || —ῶς adv. || *τὸ —όν subst. ursită.
*ριζοβολῶ v. a scoate rădăcini.
*ριζόγαλον (τὸ) lapte cu orez.
ριζοσπάστης (ὁ) radical.
ριζοσπαστικὸς, ἡ, ὸν adj. radical.
ριζοῦμαι v. a se înrădăcină.
ρίζωμα (τὸ) Bot. rizomă.
*ριζώνω v. a (se) înrădăcină.
ρίζωσις (ἡ) înrădăcinare.
ρικνὸς, ἡ, ὸν adj. sbârcit.
ρικνότης (ἡ) sbârcire.
ρικνοῦμαι v. a se sbârci.
ρινάγρα (ἡ) iavaşă, lemnuş.
ρίνη (ἡ) pilă, — μεγάλη răzălău, — ξυλουργοῦ scoabă.
ρινηλασία (ἡ) urmărire de animal [după miros].
ρινηλατῶ v. a urmări | a duce de nas.
ρινίζω v. a pili.
ρινικὸς, ἡ, ὸν adj. Anat. nazal.
ρινίον (τὸ) mică pilă.
ρίνισμα (τὸ) pilire, pilitură.
ρινῖτις (ἡ) Med. rinită.
ρινόκερως (ὁ) Zool. inorog.
ρινόμακτρον (τὸ) batistă.
ρινοπλαστία (ἡ) Chir. rinoplastie.
ρινοπλαστικὸς, ἡ, ὸν adj. rinoplastic.
ρινότμητος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu nasul tăiat.
ρινοφωνία (ἡ) fonfonit, vorbire prin nas.
ρινόφωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fonfănitor.
*ριξιὰ (ἡ) aruncătură, încărcătura de armă.
*ρίξιμον (τὸ) aruncătură, asvârlitură.
ριπὴ (ἡ) clip(eal)ă, clipire.
ριπίδιον (τὸ) evantail. || τὰ —α Bis. ripide.
ριπίζω v. a face vânt cu evantaiul,
*ριπιτὶ (τὸ) diaree | fricâ. [cu foalele.
ριπτάζω v. a trânti în toate direcţiile.
ρίπτω v. a arunca, a asvârli, *τὸ — ἔξω a apucà drum rău, — τὰ χαρτιὰ, κουκιὰ a da cu cărţile, cu bobii.
ρὶς (ἡ) nas.
ρίψασπις (ὁ) dezertor, (înaintea ina*ρίψιμον (τὸ) vez. ρίξιμον [micului).
ριψοκινδυνεύω v. a riscà, a se expune.
ριψοκίνδυνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. înροὰς (ἡ) Bot. mălură. [drăzneţ.
*ρόβι (τὸ) Bot. mălurici.
*ρόγα (ἡ) sfârc, bob de strugure !
ρόγανον (τὸ) riglă. [platâ, leafă.
*ρόγος (ὁ) umezeală trebuincioasă pentru arat.
ρογχάζω v. a horcăi, a sforăi.
*ρογχαλητὸν (τὸ) vez. ρογχασμός.
*ρογχαλίζω v. vez. ρογχάζω.
ρογχασμὸς (ὁ) sforăit.
ρογχαστὴς (ὁ) sforăitor.
ρόγχος (ὁ) vez. ρογχασμὸς | Med. ron**ρόδα (ἡ) roată. [chus, ral.
ροδακινέα (ἡ) Bot. piersic.
ροδάκινον (τὸ) Bot. piersică.
ροδακινόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj.
ροδαλὸς ἡ, ὸν adj. roz. [piersiciu.
*ροδάνι (τὸ) vârtelniţă, depănătoare.
*ροδανίζω v. a depănà.
ροδανιλίνη (ἡ) rozanilină.
*ροδάνισμα (τὸ) depănătură.
ρόδαξ (ὁ) rozetă.
ροδέλαιον (τὸ) uleiu de roze, de tranροδῆ (ἡ) Bot. trandafir (pom). [dafir.
*ροδιὰ (ἡ) rodiu.
ροδίζω v. a colorà în roz.
ῥόδινος, η, ον adj. trandafiriu, roz.
ρόδιον (τὸ) rodie.
ροδίτης (ὁ) strugure roz, braghină.
ροδοδάκτυλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu degete trandafirii.
ροδοδάφνη (ἡ) Bot. leandru.
ροδόδενδρον (τὸ) Bot. bujor, smirdav.
*ροδοζάχαρις (ἡ) rodozahăr.
*ροδοκοκκινίζω v. a rumeni.
*ροδοκοκκίνισμα (τὰ) rumeneală.

*ροδοκόκκινος, η, ον adj. rumen.
*ροδόλαδον (τὸ) vez. ροδέλαιον.
ρόδον (τὸ) trandafir, rozã.
*ροδόξειδον (τὸ) oţet aromatic.
ροδόσταγμα (τὸ) esenţă de roze.
ροδοστεφὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. încununat cu trandafiri.
ροδόχρους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. roz, [trandafiriu.
ροδωνιὰ (ἡ) trandafir.
**ρόζος (ὁ) lupă, chimiţă, nod.
*ροΐ (τὸ) sticlă cu dop pentru picături.
ροΐα (ἡ) vad.
ροιὰ (ἡ) Bot. rodiu.
ροΐζος (ὁ) vâjâitură.
*ρόκα (ἡ) fuior, caier | Bot. varză [sălbatică.
*ροκάνι (τὸ) rândeà.
*ροκανίδι (τὸ) geluitură, talaj (de rândeà).
*ροκανίζω v. a da la rândeà.
*ροκάνισμα (τὸ) geluit, netezit.
*ροκιὰ (ἡ) caier.
*ροκοκέφαλον (τὸ) cap de fuior.
ρομβόεδρον (τὸ) romboedru.
ρομβοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. romboid.
ρόμβος (ὁ) romb, — ἀτράκτου turteà | Zool. calcan.
ρομφαία (ἡ) sabie lungă.
ροπαλοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. în formă de măciucă.
ρόπαλον (τὸ) măciucă, ciomag, κτύπημα διὰ —ου reteveiu.
ροπαλοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ciomăgaş.
ροπὴ (ἡ) mişcare, înclinare.
ρόπτρον (τὸ) ciocanul uşei, topuz.
**ρούβλιον (τὸ) rublă, — ἀργυροῦν carboavă, — χάρτινον bumaşcă.
**ρουγκαΐζω v. a râgâi.
*ρουθοῦνι (τὸ) nară vez. ρώθων.
**ρουκέτα (ἡ) rachetă.
**ρουμπίνι (τὸ) rubin.
**ροῦμπος (ὁ) Joc. pont.
*ροῦντο (τὸ) [μαλλί] ţigaie-
**ροῦπι (τὸ) rup.
ροῦς (ὁ) curs vez. ρεῖθρον.
**ροῦσος, α, ον adj. blond.
**ρουσφέτι (τὸ) favoare politică, ciolan, rusfet.
**ρουφέτι (τὸ) breaslă, corporaţie de
ρουφράκτης (ὁ) zăgaz. [meseriaşi.
*ρουχικὸν (τὸ) şi
*ροῦχον (τὸ) hainã | τὰ —α rufe, ἔχει τά — της are menstruaţia.
ρόφημα (τὸ) sorbiturã | bãuturã, supã.
ροφητὸς, ἡ, ὸν adj. sorbit.
ροφῶ v. a sorbi, a beà de-a dușca.
ρόχαλον (τὸ) scuipat.
ρόχθος (ὁ) mugetul valurilor.
ρυάκιον (τὸ) gârliţă.
ρύαξ (ὁ) râuleţ, gârlă.
ρύγχος (τὸ) bot.
*ρύζι (τὸ) orez.
ρυθμίζω v. a cadenţà, a aranjà.
ρυθμικὸς, ἡ, ὸν adj. ritmic, cadenţat. || —ῶς adv.
ρύθμισις (ἡ) regulare, cadenţare.
ρυθμιστὴς (ὁ) regulator, — μηχανῆς cumpănă, — σιτηρῶν μύλου prâsnel, — τηλεγράφου comutator.
ρυθμιστικὸς, ἡ, ὸν adj. regulator.
ρυθμὸς (ὁ) stil, ritm, cadenţă.
ρυκάνη (ἡ) gealău, — μεγάλη buhaiu, — ραβδοξόος potgalţ, rândeà, — μικρὰ testereà.
ρυκανίζω v. a da la rândeà.
ρύμη (ἡ) curs, drum.
ρυμίτης (ὁ) [ἵππος] hlobar.
ρυμὸς (ὁ) oişte, — διπλοῦς hulubă, crioci, — ἀρότρου curmeà, — ἄνευ ζυγοῦ tânjală.
ρυμοσχαλὶς (ἡ) pisc,
ρυμοτομία (ἡ) aliniere de stradă.
ρυμοτομῶ v. a alinià, a tăià o stradă.
ρυμούλκησις (ἡ) remorca(re).
ρυμουλκὸς (ὁ, ἡ) —ὸν (τὸ) adj. cel ce remorchează. || τὸ —ὸν subst. remorcher.
ρυμουλκῶ v. a remorcà.
ρυμοῦχος (ὁ) car, ἵππος — cal de rudă.
ρύομαι v. a salvà, a scăpà, a scoate din pericol, a feri.
ρυπαίνω v. a murdări, a spurcà. || —ομαι a se soì, a se mânjì.
ρύπανσις (ἡ) vez. ρυπαρότης.
ρυπαρογραφία (ἡ) scriiturã murdarã.
ρυπαρογράφος (ὁ) scriitor murdar.
ρυπαρογραφῶ v. a scrie murdării.
ρυπαρὸς, ά, ὸν adj. jegos, soios, murdar, spurcat. || —ῶς adv.
ρυπαρότης (ἡ) mânjealã, spurcare.
ρύπος (τὸ) jeg.
ρύσις (ἡ) vez. ροή.
ρύστης (ὁ) salvator, tămăduitor.
ρυταγωγεὺς (ὁ) căpăstru.

ρυτὴρ (ὁ) hăţ, —ες câmpuri. || ἀπὸ —ος adv. în goana cailor.
ρυτιδῶ v. a sbârci. || —οῦμαι a se sbârci.
ρυτίδωσις (ἡ) sbârcire.
ρυτὶς (ἡ) creţitură, sbârcitură.
*ῥῶγα (ἡ) bob de struguri sfârc.
ρωγμὴ (ἡ) ştirbitură, crăpătură.
*ῥωγοβύζι (τὸ) sfârc.
ῥώθων (ὁ) nară, nartiţă.
ρωθωνίζω v. a fonfăni, a toarce.
ρωθωνισμὸς (ὁ) fonfănit, — γαλῆς tors.
**ρωμαϊκὸς, ἡ, ὸν adj. roman.
Ρωμαῖος (ὁ) —α (ἡ) Roman.
**ρωμαϊστὴς (ὁ) romanist.
**ρωμαϊστὶ adv. latineşte.
ρωμαλέος, α, ον adj. robust, sdravăn.
ρωμαλεότης (ἡ) vigoare, tărie.
ρωμαντικὸς, ἡ, ὸν adj. romantic. || —ῶς adv.
ρωμαντικότης (ἡ) şi romantism.
ρώμη (ἡ) forţă, tărie, vigoare.
*Ρωμηὸς (ὁ) —ὰ (ἡ) Grec, —oaică.
**ῥώμιον (τὸ) rom.
**Ρωμουνία (ἡ) Românie.
**ρωμουνικὸς, ἡ, ὸν adj. român, românesc. || —στὶ adv. româneşte.
**ρωμουνισμὸς (ὁ) românism.
**Ρωμοῦνος (ὁ) —ίς (ἡ) Român, Roâncă.
ρώννυμι v. a întări.
ρωπογραφία (ἡ) mâzgălitură.
ρωπογράφος (ὁ) mâzgălitor.
ρωπογραφῶ v. a mâzgăli.
ρωποπωλεῖον (τὸ) magazin cu mărunţişuri.
ρωποπώλης (ὁ) mărunţişar.
ῥῶπος (ὁ) marfă proastă, mărunţiş.
ρωστικὸς, ἡ, ὸν adj. întăritor.
*ρωτῶ v. a întrebà vez. ἐρωτῶ.

Σ

Σ, σ (sigma) literă a alfabetului | num. σ′ douăsute, σ douăsute de mii.
σάβανον (τὸ) giulgiu.
σαβάνωμα (τὸ) înfăşurare în giulgiu.
σαβανώνω v. a înfăşurà în giulgiu.
σαβανωτὴς (ὁ) —ρια (ἡ) înfăşurător în giulgiu.
σαββατιανὸς, ἡ, ὸν adj. de Sâmbătă.
Σάββατον (τὸ) Sâmbătă.
**σαβοῦρα (ἡ) savură.
**σαβουρώνω v. a încărcà savură.
*σαγανάκι (τὸ) vântuleţ.
σάγαρις (ἡ) hanger.
σαγὴ (ἡ) serjă | hamuri, harnaşament.
σαγηναλιεὺς (ὁ) năvodar.
σαγήνευσις (ἡ) ademenire, seducţiune.
σαγηνευτικὸς, ἡ, ὸν adj. ademenitor, seducător. || —ῶς adv.
σαγηνεύω v. a ademeni, a seduce | a prinde în plasă.
σαγήνη (ἡ) plasă, năvod.
**σαγιάκι (τὸ) dimie, şaiac, abà.
**σαγιακοπωλεῖον (τὸ) abagerie.
**σαγιακοπώλης (ὁ) abager, abagiu.
σαγίζω v. a pune şeaua.
σάγισμα (τὸ) şeà.
**σαγίτα (ἡ) săgeată, suveică.
**σαγιτεύω v. a săgetà.
σάγμα (τὸ) şeà, — φορτηγοῦ ţeastă | încărcătură.
σαγμάριον (τὸ) samar.
σαγματοποιὸς (ὁ) saidecar, şelar.
σάγος (ὁ) vez. σαγιάκι.
σαθρὸς, ἁ, ὸν putred, şubred.
σαθρότης (ἡ) putrezime, stare şubredă.
**σαϊβάνι (τὸ) saivan, cort.
σαίνω v. a bâţâi, a visgăi.
σακελλάριος (ὁ) sachelar.
*σάκκα (ἡ) geantă, tolbă de vânat.
**σακκάκι (τὸ) sacou, veston.
*σακκαράκα (ἡ) tesacă.
*σακκι (τὸ) sac, ţuhal.
σακκίδιον (τὸ) săculeţ, — ἐκ μανδηλίου motoaşcă, — κυρίας reticul.
*σακκοράφα (ἡ) undreà, acoiu.
σάκκος (ὁ) sac, geantă, — ἀρχιερατικὸς Bis. sácos, — ἐκ τριχῶν αἰγὸς harar.
*σακκοῦλα (ἡ) săculeaţă, — ἐκ δέρματος teşilă.
*σακκοῦλι (τὸ) vez. σακκοῦλα.
*σακκουλήσιος, α, ον adj. de sac.
*σακκουλίζω v. a pune în sac.
σακτὸς, ἡ, ὸν adj. de poştă [p. cai].
σακχαρίνη (ἡ) zaharină.

σακχάρινος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de zahăr.
σάκχαρις (ἡ) zahăr.
σακχαροδιαβήτης (ὁ) diabet zaharat.
σακχαροειδὴς (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. în formă de zahăr.
σακχαροθήκη (ἡ) zaharniță.
σακχαροκάλαμον (τὸ) Bot. trestie de zahăr.
σακχαρόμετρον (τὸ) zaharometru.
σάκχαρον (τὸ) zahăr.
σακχαρόπηκτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. glasé.
σακχαροποιεῖον (τὸ) fabrică de zahăr.
σακχαροποιήσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de zaharisit.
σακχαροποίησις (ἡ) zaharificare.
σακχαροποιὸς (ὁ) fabricant de zahăr.
σακχαροποιῶ v. a zaharificà.
σακχαροῦχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. zaharifer.
σακχαροφάγος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. zaharivor.
σακχαρώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. zaharat.
σακχαρῶ v. a zaharisi.
σακχαρωτὸς, ἡ, ὸν adj. zaharisit. ‖ τὰ —ὰ subst. zaharicà.
**σαλάβαρα (τὰ) șalvari.
**σαλαβαροπώλης (ὁ) șalvaragiu.
**σαλαβαρορράπτης (ὁ) croitor de șalvari.
**σαλαβαροφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. șalvaragiu.
*σαλαγγιὰ (ἡ) chingă.
σαλαμάνδρα (ἡ) Zool. salamandră.
**σαλάμι (τὸ) salam.
**σαλαμοῦρα (ἡ) saramură, moare.
**σαλάτα (ἡ) salată.
**σαλατικὸν (τὸ) castravete.
**σαλαχῶρος (ὁ) salahor vez. χειρώναξ.
**σαλέπι (τὸ) Bot. salep.
**σαλεποεψὸς (ὁ) salepgiu.
*σάλευμα (τὸ) clătinare.
*σαλεύω v. a clătinà | a urnì, ἐσάλευσεν ὁ νοῦς του a înnebunit.
**σάλι (τὸ) șal, broboadă.
**σάλι (τὸ) plută (de transportat lemnărie).
*σάλιαγκος (ὁ) melc vez. κοχλίας.
*σαλιάζω v. a face zâmbre, a-i curge
*σαλιάρης (ὁ) bălos | flecar. [balele.
*σαλιαρίζω v. a fleçări.
*σαλιάρισμα (τὸ) fleçărire.
*σαλιγκάρι (τὸ) vez. σάλιαγκος.
**σαλιέρα (ἡ) solniță.
*σάλιον (τὸ) bale, salivă.
*σαλιώνω v. a lipì prin salivă.
**σαλόνι (τὸ) salon.
*σαλόπανον (τὸ) bărbiță, bavetă.
σάλος (ὁ) furtună (pe mare).
**σάλπα (ἡ) eșarfă, basmà.
σαλπιγγῖτις (ἡ) Med. salpingită.
σαλπιγκτὴς (ὁ) trâmbițaș, trompet(ist).
σάλπιγξ (ἡ) trâmbiță, trompetă.
σαλπίζω v. a trâmbițà, a cântà din trompetă, a sunà.
σάλπισμα (τὸ) trâmbițare, sunatul cu trompeta.
**σάλτσα (ἡ) sos.
*σαμαρᾶς (ὁ) saidecar.
*σαμάρι (τὸ) samar, tarniță.
Σαμαρίτης (ὁ) Samaritean.
*σαμαροποιὸς (ὁ) vez. σαμαρᾶς.
*σαμαρώνω v. a înșeuà | a înșelà.
*σαματᾶς (ὁ) gâlceavă, tapaj.
*σαμιαμύθι (τὸ) Zool. șopârlă.
σαμιακὸς, ἡ, ὸν adj. de Samos, samiac.
Σάμιος (ὁ) - α (ἡ) Samiot.
**σαμοῦρι (τὸ) samur.
**σαμουρόγουνα (ἡ) sângeap.
**σαμουροκαλπάκι (τὸ) căciulă de samur.
**σαμπάνια (ἡ) șampanie.
**σαμποῦκος (ὁ) Bot. soc.
σάμψυχον (τὸ) Bot. maghiran.
*σαμψώνιον (τὸ) Zool. buldog.
*σὰν conj. ca, ca și.
σανδάλιον (τὸ) sandal, opincă.
σανδαλοειδὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. în formă de sandal.
σανδαλοποιεῖον (τὸ) opincărie.
σανδαλοποιὸς (ὁ) opincar.
σανδαλοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. opincar.
σάνδυξ (ὁ) chinovar.
*σανιδέμπορος (ὁ) cherestegiu.
*σανιδένιος, α, ον adj. de scândură.
*σανίδι (τὸ) vez. σανίς.
*σανιδόσκαλα (ἡ) scară de debarcader.
*σανιδοστρώνω v. a blăni, a podi.
*σανιδοφραγὴ (ἡ) zaplaz.
σανιδόφρακτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. împrejmuit cu blăni.
σανίδωμα (τὸ) ulucă.
*σανιδώνω v. a blănì.
σανίδωσις (ἡ) blănire.

σανίς (ἡ) scândură, blană, — μακρὰ dulap, — λεπτὴ lobdă.
**σανιτάρος (ὁ) sanitar vez. νοσοκόμος.
*σανοπωλεῖον (τὸ) depozit de furaje.
*σανὸς (ὁ) Bot. fân.
**σανσκριτικὸς, ἡ, ὸν adj. sanscrit.
**σάνταλον (τὸ) Bot. santal.
**σαντζάκι (τὸ) sangeac.
**σαξωνικὸς, ἡ, ὸν adj. saxon.
**Σάξων (ὁ) —ονίς (ἡ) Sas, —oaică.
*σαπίζω v. a putrezì vez. σήπομαι.
*σαπίλα (ἡ) vez. σαπρία.
*σαπιολέμονον (τὸ) lămâie putrezită.
*σάπιος, α, ον adj. vez. σαπρός.
*σαπουνόρριζα (ἡ) Bot. ciuien.
σαπρία (ἡ) putreziciune.
σαπρὸς, ὰ, ὸν adj. putred.
σαπρότης (ἡ) vez. σαπρία.
σαπφείρινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. safirin.
σάπφειρος (ὁ) Min. safir.
σαπφικὸς, ἡ, ὸν adj. Poez. safic.
σάπων (ὁ) săpun.
σαπωνίζω v. a săpuni.
σαπωνισμὸς (ὁ) săpunea lă.
σαπωνοειδὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. săpunos.
σαπωνοποιεῖον (τὸ) săpunărie.
σαπωνοποιήσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de saponificat.
σαπωνοποιΐα (ἡ) săpunărie.
σαπωνοποιὸς (ὁ) săpunar.
σαπωνοποιῶ v. a saponificà.
*σαπωνόφουσκα (ἡ) băşică de săpun.
*σαπωνόχωμα (τὸ) talc.
σαπωνώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. săpunos.
*σαράβαλον (τὸ) căţătură.
*σαρακοφάγωμα (τὸ) cariare.
*σαρακοφαγωμένος, η, ον adj. cariat, gărgăriţos.
*σαράντα num. patruzeci.
*σαραντημέρον (τὸ) Bis. postul Crăciunului.
*σαραντηλειτουργον (τὸ) sărindar.
*σαραντοπόδαρον (τὸ) Zool. scolopendră.
*σαραντάρης (ὁ) în vârstă de patruzeci de ani.
*σαραντάρια (ἡ) vr'o patruzeci.
*σαραντίζω v. a eşì din lăuzie.
*σαράντισμα (τὸ) moliftă.
σάραξ (ἡ) car, cariu.
**σαράφης (ὁ) zaraf.
**σαράφικον (τὸ) zărăfie.
σαργάνη (ἡ) laţ.
**σαρδέλα (ἡ) Zool. sardea.
σαρδόνειος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. sardonic.
σαρδονικῶς adv. sardonic.
σαρδόνυξ (ὁ) Min. agată portocalie.
σαρθέριον (τὸ) Zool. belhiţă.
**σαρίκι (τὸ) cealmà.
σαρκάζω v. a chicotì.
σαρκασμὸς (ὁ) chicot, sarcasm.
σαρκαστικὸς, ἡ, ὸν adj. sarcastic.
σαρκικὸς, ἡ, ὸν adj. trupesc. || —ῶς adv. trupeşte.
σαρκίνη (ἡ) Med. sarcină.
σαρκίον (τὸ) trup.
σαρκοβόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. carnivor.
*σαρκώνω v. a cărnoşi.
σαρκοφαγία (ἡ) carnivoritate.
σαρκοφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. carnivor. || ὁ —ος subst. sarcofag.
σαρκοφυΐα (ἡ) creştere de carne.
σαρκώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. cărnos, miezos [p. fructe].
σάρκωμα (τὸ) Med. sarcom.
σαρκωματώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. sarcomatos.
σάρκωσις (ἡ) incarnaţiune.
σὰρξ (ἡ) carne.
**σάρπα (ἡ) eşarpă.
σάρωθρον (τὸ) măturà, — σίτου felezău, — μηχανικὸν măturătoare.
*σάρωμα (τὸ) măturătură.
*σαρώνω v. a măturà.
σάρωσις (ἡ) măturare.
σαρωτὴς (ὁ) măturător.
**σατανᾶς (ὁ) satană.
**σατανικὸς, ἡ, ὸν adj. satanic. || —ῶς adv.
**σατανικότης (ἡ) spirit de satană.
**σατραπεία (ἡ) satiapie.
**σατράπης (ὁ) satrap.
**σατραπικὸς, ἡ, ὸν adj. satrapic.
σάτυρα (ἡ) satiră.
σατυρίασις (ἡ) Med. satiriază.
σατυρίζω v. a satirizà.
σατυρικὸς, ἡ, ὸν adj. satiric. || —ῶς adv.
σατυρισμὸς (ὁ) satirism.
σατυριστὴς (ὁ) satirist.
σατυρογραφία (ἡ) satirografie.
σατυρογράφος (ὁ) satirograf.
σατυρογραφῶ v. a scrie satire.
σάτυρος (ὁ) satir.
σαῦρα (ἡ) Zool. şopârlă, guşter.
*σαυρίδι (τὸ) Zool. stavrid.

σαυροειδής (ό, ή) —ές (τὸ) adj. în formă de şopârlă, saurian.
σαφήνεια (ἡ) limpezime [de stil], claritate.
σαφηνίζω v. a clarificà, a limpezì.
σαφηνισμός (ὁ) clarificare, limpezire.
σαφής (ό, ή) — ές (τὸ) adj. vădit, clar, net, curat. || —ῶς adv.
*σάχλα (ἡ) serbezie, insipiditate.
*σαχλός, ἡ, ὸν adj. searbăd, insipid.
*σαψάκι (τὸ) lopăţică.
*σάψαλον (τὸ) lucru moale ca cârpa.
**σβάρνα (ἡ) grapă. || peste tot adv. τὰ πῆρε — a luat-o razna.
**σβαρνίζω v. a grăpà, a boronì.
**σβάρνισμα (τὸ) grăpat, boronit.
σβέννυμι v. vez. σβύνω.
**σβερκιὰ (ἡ) liopă.
**σβέρκος (ὁ) ceafă.
σβέσις (ἡ) ştergere, stingere, ştersătură.
σβέστης (ὁ) stingător.
σβεστὸς, ἡ, ὸν adj. stins.
**σβίγγος (ὁ) gogoaşă.
*σβουνιὰ (ἡ) tizic, baligă de vacă uscată.
**σβοῦρα (ἡ) sfârleazâ.
**σβουρλάκι (τὸ) titirez.
**σβιοῦρος (ὁ) vez. σβοῦρα.
*σβύνω v. a ştergе, a stinge. || —ομαι a se stinge.
*σβύσιμον (τὸ) vez. σβέσις.
*σβωλιάζω v. a se face cocoloş.
*σβῶλος (ὁ) glod, cocoloş, vez. βῶλος.
**σγάρα (ἡ) băşică vez. κύστις.
**σγουραίνω v. a (se) încreţì.
**σγουροκοντόμαλλος, η, ον adj. pârv.
**σγουρόμαλλος, η, ον adj. pambriu.
**σγουρὸς, ἡ, ὸν adj. creţ, încreţit.
**σγούρωμα (τὸ) încreţit, încârlionţat.
σέβας (τὸ) respect, τὰ —η μου! respectele mele!
σεβάσματα (τὰ) respectele vez. σέβη.
σεβάσμιος, α, ον adj. cucernic, venerabil, respectabil. || —ώτατος (ὁ) superl. prea cucernic, reverendisim. || —ως adv. cu respect.
σεβασμιότης (ἡ) cucernicie.
σεβασμὸς (ὁ) respect, deferenţă.
σεβαστὸς, ἡ, ὸν adj. respectat, respectabil.
σέβομαι v. a respectà, a venerà.
**σεϊμι (τὸ) parlament polonez.
σειρὰ (ἡ) şir, rând, filieră, ἡ — τῆς ὁμιλίας firul vorbirei, vez. ἀράδα, γραμμή. || κατὰ —ὰν în şir, după ordine.
σειράδιον (τὸ) galon.
σειραδιοφόρος (ὁ) galonat.
σειραδιοφόρον (τὸ) orcic.
σειρὰς (ἡ) Harn. orcicar, streang, — ἐσωτερικὴ bulfeiu.
σειρὴν (ἡ) sirenă.
σειρήτ.ον (τὸ) şiret, găitan, şnur.
σειρητιοπωλεῖον (τὸ) şnurărie, ceaprăzărie.
σειρητιοπώλης (ὁ) găitănar, ceaprăzar.
*σειρητώνω v. a şnuruì, a găităni.
Σείριος (ὁ) Astr. raliţă, Sirius.
σεισάχθεια (ἡ) desfiinţare de datorii, conversiune.
σεῖσις (ἡ) sguduitură, clătinătură.
σεισμικὸς ἡ, ὸν adj. sismic.
σεισμογράφος (ὁ) sismograf.
σεισμολογία (ἡ) sismologie.
σεισμολογικὸς, ἡ, ὸν adj. sismologic.
σεισμολόγος (ὁ) sismolog.
σεισμοπαθὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. victimă de cutremur.
σεισμὸς (ὁ) cutremur de pământ.
σεισοπυγὶς (ἡ) Zool. codobatură.
σεῖστρον (τὸ) scuturătoare.
σείω v. a scuturà, a sgudui, a cutremurà, a clătinà.
**σεκάρα (ἡ) secară vez. σήκαλις.
σελαγίζω v. a lucì, a licărì, a strălucì.
σελάγισμα (τὸ) lucire, licărire.
**σελαμλίκι (τὸ) selamlâc.
σέλας (τὸ) lumină, luciu, βόρειον — aurorà borealà.
σέλαχος (τὸ) Zool. calcan.
σελήνη (ἡ) lunà.
*σεληνιάζομαι v. a avea epilepsie.
σεληνιακὸς, ἡ, ὸν adj. al lunei, *epileptic.
*σεληνιασμὸς (ὁ) epilepsie.
σεληνογραφία (ἡ) selenografie.
σεληνογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. selenografic.
σεληνογράφος (ὁ) selenograf.
σεληνοδρόμιον (τὸ) tablă lunara.
σεληνοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. semilunar.
σεληνόφωτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. luminat de lunà.
σεληνόφως (τὸ) lumina lunei.
σελιδοδείκτης (ὁ) indicator de pagini.
σελιδοθέτης (ὁ) Tip. şif.

σελιδοποιῶ v. a pune pe pagini.
σελιδῶ v. a paginà.
σελίδωσις (ἡ) paginaţie.
σελιδωτὴς (ὁ) paginator.
**σέλινιον (τὸ) şiling.
σέλινον (τὸ) Bot. ţelină.
σελὶς (ἡ) paginà.
**σέλλα (ἡ) şeà, κορμὸς —ης pulpanà.
**σελλοποιεῖον (τὸ) şelărie.
**σελλοποιὸς (ὁ) şelar.
**σελλώνω v. a înşeuà.
*σεμιγδάλι (τὸ) griş.
*σεμιγδαλίτης (ὁ) pâine de griş.
σεμίδαλις (ἡ) vez. σεμιγδάλι.
σεμνοπρέπεια (ἡ) cuviinţă.
σεμνοπρεπὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. cuviincios.
σεμνὸς, ἡ, ὸν adj. modest. || —ῶς adv.
σεμνότης (ἡ) modestie.
σεμνοτυφία (ἡ) înfumurare.
σεμνότυφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. înfumurat.
σεμνύνομαι v. a se mândrì, a se sesέμνωμα (τὸ) mândrie, semeţie. [meţì.
**σενάτι (τὸ) act de proprietate.
**σενλίκι (τὸ) iluminaţie.
σέπαλον (τὸ) Bot. sepal.
**σεπέτι (τὸ) coş.
Σεπτέμβριος (ὁ) Septembrie.
σεπτὸς, ἡ, ὸν adj. venerabil, august.
**σερασκέρης (ὁ) serascher vez. ἀρχι-
**σεργιανίζω v. a se plimbà. [στράτηγος.
**σερδάρης (ὁ) serdar, comandant de cavalerie.
**σερμπέτι (τὸ) şerbet vez. μελίκρατον.
*σερπετιὰ (ἡ) ştrengărie.
*σερπετὸς, ἡ, ὸν adj. ştrengar.
σέσελι (τὸ) Bot. leuştean.
σεσηπὼς, υῖα, ὸς part. putrezit.
*σέσκουλον (τὸ) Bot. vez. σεῦτλον.
**σέσουλα (ἡ) sondă.
σεῦτλον (τὸ) Bot. sfeclă.
**σεφέρι (τὸ) Mil. expediţie.
σήθω v. a cerne.
**σήκαλις (ἡ) Bot. secară.
σηκίτης (ὁ) hărănit.
σηκὸς (ὁ) cotruţă | Bis. tindă.
σηκοφόρος (ὁ) baciu.
*σήκωμα (τὸ) ridicare, ridicătură.
*σηκώνω v. a ridicà, — τοὺς ὤμους a da din umeri, ἐσήκωσαν ὅλο τὸ σπῆτι au furat toate lucrurile din casă, δὲν —ει ἀστειότητας nu suportă glume, — ἀπὸ τὸ τραπέζι a luà pe cineva de la masă. || —ομαι a se ridicà, a se răsvrăti.
*σηκῶτι (τὸ) ficat.
*σηκωτὸς, ἡ, ὸν adj. ridicat.
σῆμα (τὸ) semn, marcă, — καταθέσεως marcă depusă | fanion.
*σημάδευμα (τὸ) desemnare | tragere la semn, tir, ochire.
*σημαδεύω v. a trage la semn, a ochi | a marcà, a semnalà.
*σημάδι (τὸ) semn.
*σημαδιακὸς, ἡ, ὸν adj. însemnat | schi-
*σημαδοῦρα geamandură. [lodit.
σημαία (ἡ) steag, drapel, — ναυτικοῦ pavilion, — συντεχνίας bandieră, — ἐκκλησίας prapur.
σημαίνω v. a semnificà, a însemnà | a denotà | a sunà | a semnalà. || —ων (ὁ) part. [om] cu greutate, însemnat.
σημαιοπτολίζω v. a pavoazà.
σημαιοστόλιστος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. pavoazat.
σημαιοφόρος (ὁ) stegar, port-drapel | Mar. sublocotenent.
σήμανσις (ἡ) timbratul.
σημαντὴρ (ὁ) timbru, pecete | Mar. balizà vez. σημανδοῦρα.
σημαντικὸς, ἡ, ὸν adj. semnificativ, marcant, notabil, însemnat.
σημαντικότης (ἡ) însemnare, însemnătate, importanţă.
σημαντρὶς (ἡ) ostie de lipit scrisorile.
σήμαντρον (τὸ) toacă.
σημαντωρὸς (ὁ) Mar. om-semnal.
σημασία (ἡ) semnificare, înţeles, greutate, μὲ διπλὴν —αν cu dublu înţeles, cu tâlc.
σηματολόγιον (τὸ) Mar. registru de semnale.
σηματοφορικὸς, ἡ, ὸν adj. semaforic.
σηματοφόρος (ὁ) semafor.
σημειολογία (ἡ) Med. semeiologie.
σημεῖον (τὸ) semn, punct, semnal, fenomen, marcă, — ἑνώσεως trăsură de unire, — ἀξίας χρεωγράφων cotă, κάμνω — a face cu ochiul, μέγα —! mare fenomen!

σημείωμα (τὸ) notă, notiță, — τιμῆς χρεωγράφων cotă.
σημειωματάριον (τὸ) carnet.
*σημειώνω v. a notà, a marcà, a remarcà, a luà însemnare, — ἀξίαν χρεωγράφων a cotà. || *—ωμένος, η, ον part. însemnat | schilodit.
σημείωσις (ἡ) notă, notare.
σημειωτέος, α, ον adj. de notat, de observat. || —ον adv. de notat.
σημερινός, ἡ, ὸν adj. de astăzi.
σήμερον adv. astăzi, μὲ τὸ — καὶ μὲ τὸ αὔριον de azi pe mâine.
σημίτης (ὁ) semit.
**σημίτι (τὸ) covrig.
σημιτικός, ἡ, ὸν adj. semitic.
σημύδα (ἡ) Bot. mesteacăn.
σηπεδονώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. pu-
σηπεδών (ἡ) putregaiu. [tregăios.
σηπία (ἡ) Zool. sepie.
σήπομαι v. a putrezi.
σηπτικός, ἡ, ὸν adj. septic.
σηπτικότης (ἡ) septicitate.
σὴρ (ὁ) vierme de mătase.
σήραγξ (ἡ) tunel.
σηρικὸν (τὸ) stofă de mătase.
σηρικόστρεπτον (τὸ) jenilie.
σηροτροφία (ἡ) sericicultură.
σηροτροφικός, ἡ, ὸν adj. sericicultor.
σής (ὁ) molie.
σησαμέλαιον (τὸ) ulei de susan.
σησάμιον (τὸ) susan.
σησαμόπολτος (ὁ) tahân.
**σησαμοχαλβᾶς (ὁ) halvà de susan.
σηστός, ἡ, ὸν adj. trecut prin sită.
σῆστρον (τὸ) sită.
σητόβρωτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. mâncat, ros de viermi.
*σῆττα (ἡ) vez. σῆστρον.
σηψαιμία (ἡ) Med. septicemie.
σηψαιμικός, ἡ, ὸν adj. septicemic.
σῆψις (ἡ) putregaiu, putrefacție.
σθεναρός, ά, ὸν adj. tare, puternic. || —ῶς adv.
σθεναρότης (ἡ) tărie, putere, forță.
σθένος (τὸ) forță, putere.
σιαγών (ἡ) falcă.
*σιάκι (τὸ) Zool. calcan.
σιαλίζω v. a lipi cu salivă, a îmbălà.
σιαλιστήριον (τὸ) Harn. zală.
σιαλόρροια (ἡ) salivație.
σιαλώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. bălos, salivar.
*σιάξιμον (τὸ) îndreptare, nivelare.
*σιγὰ adv. încet.
*σιγανὸς ἡ, ὸν adj. mocnit. || —ὰ adv.
**σιγαροθήκη (ἡ) port-țigare.
**σιγάρον (τὸ) țigară.
**σιγαροποιεῖον (τὸ) fabrică de țigări.
**σιγαροποιὸς (ὁ) fabricant de țigări.
**σιγαρόχαρτον (τὸ) cărticică, foiță.
σιγὴ (ἡ) tăcere.
σιγηλὸς, ἡ, ὸν adj. tăcut, mocnit.
σιγμοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. sigmoid.
*σιγοβράζω v. a fierbe încet.
**σιγουράρω v. a asigurà.
**σίγουρος, η, ον adj. sigur.
*σιγοψήνω v. a coace, a frige încet.
σιγῶ v. a tăceà, a mocnì.
*σιδερᾶς (ὁ) vez. σιδηρουργός.
*σιδηροκέφαλος, η, ον adj. foarte sănătos, tare ca piatra.
*σίδερον (τὸ) fer de călcat.
σιδηράμαξα (ἡ) vagon.
σιδηρεῖον (τὸ) forjă.
σιδηρικὰ (τὰ) fierărie.
σιδηρικοπωλεῖον (τὸ) marchitănie.
σιδηρικοπώλης (ὁ) marchitan.
σιδηροδένω v. a cercuì, a ferecà.
σιδηροδέσμιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. în lanțuri.
σιδηρόδετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ferecat.
σιδηροδρομικὸς, ἡ, ὸν adj. de cale ferată, feroviar. || —ῶς adv. pe cale
σιδηρόδρομος (ὁ) cale ferată. [ferată.
σιδηροπέδη (ἡ) piedică de fer.
σιδηρόπλοκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. împletit cu sârmă de fier.
σίδηρος (ὁ) fier, — χυτὸς tuciu, — θειϊκὸς calaican. || τὰ —α fiare, lan-
σιδηρουργεῖον (τὸ) făurărie. [țuri.
σιδηρουργὸς (ὁ) făurar.
σιδηρουργῶ v. a covăcì, a făurì.
σιδηροῦς, ᾶ, οῦν adj. de fer.
σιδηροῦχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. feruginos.
σιδηρόχορτον (τὸ) Bot. mielăreà.
σιδηρόχρους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. coloare de fer, cenușiu.
σιδηροχυτήριον (τὸ) turnătorie de fer.

σιδηρόφρακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. înprejmuit cu drugi de fer.
*σιδηρώνω v. a călcă.
σιδηρωρυχεῖον (τὸ) mină de fer.
*σιδηρωστιὰ (ἡ) pirostrii.
σιελίζω v. vez. σιαλίζω.
σιελισμός (ὁ) salivaţie.
σιελογόνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. salivar.
σίελος (ὁ) bale, salivă.
σιελώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. bălos.
σιέλωσις (ἡ) vez. σιελισμός.
σίζω v. a asmuţi.
σικύα (ἡ) ventuză, sbâncă.
σικυὸς (ὁ) Bot. castravete.
σικυών (ὁ) plantaţie de castraveţi.
**σιλιχτάρης (ὁ) silihtar, spătar al ma-
σίλουρος (ὁ) Zool. somn. [relui vizir.
σίλφη (ἡ) molie | libarcă.
σίλφιον (τὸ) [μηδικὸν] Bot. aerel.
*σιμὰ adv. aproape.
σιμοκύων (ὁ) mops.
σιμὸς, ἡ, ὸν adj. cârn.
σιμότης (ἡ) cârnie.
σιμωνία (ἡ) simonie.
σιμωνιακὸς, ἡ, ὸν adj. simoniac.
*σιμώνω v. a se apropiă.
*σιναμικὴ (ἡ) siminichie, senă.
σίναπι (τὸ) muştar.
*σιναπισμὸς (ὁ) sinapism.
σιναποδόχη (ἡ) muştarniţă.
*σιναπόσπορος (ὁ) rapiţă.
σινδὼν (ἡ) cearşaf.
**σινί (τὸ) sinie.
σινοκέραμος (ἡ) porţelan.
**σιντζάπι (τὸ) singeap, vez. καυνά-
**σιντρίλλι (τὸ) şindrilă. [κης.
**σιόλα (ἡ) talpă.
σίον (τὸ) Bot. bolonică, cosiţel.
**σιόπουρα (ἡ) ciutură.
**σιοῦτο (τὸ) ciut.
**σιρόκος (ὁ) vânt de Sud-est, Siroco.
σιρόπιον (τὸ) sirop.
σιροπιώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. siru-
σιρὸς (ὁ) siloz. [pos.
σισύμβριον (τὸ) Bot. brâncuţă.
σισύρα (ἡ) blană, — προβάτου cojoc.
σισυρέμπορος (ὁ) cazacliu.
σισυροπωλεῖον (τὸ) blănărie, cojocărie.
σισυροπώλης (ὁ) blănar, cojocar.
σιταγορὰ (ἡ) obor.
σιταγωγία (ἡ) transport de grâu.
σιταγωγὸς (ὁ, ἡ) — ὸν (τὸ) adj. transportător de grâne.
σιταποθήκη (ἡ) grânar, hambar.
*σιταρένιος, α, ον, adj. de grâu.
*σιταρήθρα (ἡ) Zool. gangur.
*σιτάρι (τὸ) vez. σῖτος.
σιτάρκεια (ἡ) provizie | îndestulare cu producţie de grâu.
*σιταρόψειρα (ἡ) gărgăriţă.
σιτάρχης (ὁ) supraintendent de alimente.
σιτεμπορία (ἡ) comerţ de grâne.
σιτέμπορος (ὁ) grânar, cerealist.
σιτεύομαι v. a înjitniţă.
σιτευτὸς, ἡ, ὸν adj. bine hrănit, în-
σιτηρὰ (τὰ) grâne, cereale. [grăşat.
σιτηρέσιον (τὸ) raţie, mertic.
σιτίζω v. a hrăni, a alimentà.
σίτισις (ἡ) şi
σιτισμὸς (ὁ) hrănire, alimentaţie.
σιτιστὴς (ὁ) Mil. furier.
σιτοβολὼν (ὁ) grânar, jitniţă.
σιτοδεία (ἡ) lipsă de bucate.
σιτοπαραγωγὴ (ἡ) recoltă de grâu.
σιτοπομπὴ (ἡ) transport de grâne | Mil. convoiu.
σῖτος (ὁ) grâu, — σκληρὸς coluz, — τοῦ ἔαρος arnăut.
σιτοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. producător de grâne.
σιτόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. coloa-
σίφων (ὁ) sifon | trombă. [re de grâu.
*σιχαίνομαι v. a-i fi scârbă.
*σιχαμερὸς, ἡ, ὸν adj. scârbos.
*σιχασιὰ (ἡ) scârbă.
*σιχασιάρης (ὁ) —α (ἡ) cu gusturi di-
σιωπὴ (ἡ) tăcere.]ficile.
σιωπηλὸς, ἡ, ὸν adj. tăcut. || —ῶς adv.
σιωπηλότης (ἡ) tăcere.
σιωπηρὸς, ά, ὸν adj. tăcut, implicit. || —ῶς adv.
σιωπητήριον Mil. stingere.
σιωπῶ v. a tăceà.
**σκάγι (τὸ) alice.
*σκαθὶ (τὸ) Zool. scatiu.
σκαιὸς, ά, ὸν adj. grosolan, mojic. || —ῶς adv. mojiceşte.
σκαιότης (ἡ) grosolănie, mojicie.
**σκάκι (τὸ) şah.
**σκάλα (ἡ) scară | Mar. escală.
σκαλάθυρμα (τὸ) joc de cuvinte.

σκάλευθρον (τὸ) pleviță, vătraiu.
σκαλεύω v. a scotoci, a scormoni.
σκαληνὸς, ἡ, ὸν adj. scalen.
**σκαλί (τὸ) treaptă mică.
*σκαλίζω v. a scotoci | a căutà | a
σκαλὶς (ἡ) plivitoare. [plivì.
*σκάλισμα (τὸ) plivire | scotocire.
*σκαλιστῆρι (τὸ) vez. σκαλίς.
*σκαλιστὴς (ὁ) plivitor.
*σκαλιστὸς, ἡ, ὸν adj. sculptat.
σκάλλω v. a scalpà.
σκαλμὸς (ὁ) Mar. opac, strapazan.
**σκαλοκέφαλον (τὸ) treapta cea mai de sus a unei scări.
**σκαλοπάτι (τὸ) treaptă vez. ἐαλμίς.
**σκάλωμα (τὸ) agăţat.
**σκαλώνω v. a (se) agăţà.
**σκαλωσιὰ (ἡ) schelă, eşafodaj.
*σκαμνάκι (τὸ) taburel.
*σκαμνὶ (τὸ) scaun.
**σκαμπάζω v. a înţelege.
**σκαμπίλι (τὸ) palmă | joc de cărţi.
σκανδάλη (ἡ) piedică de armă.
*σκανδαλιάρης (ὁ) —α (ἡ) scandalagiu.
σκανδαλίζω v. a scandalizà.
σκανδαλιστὴς (ὁ) —ρια (ἡ) scandali-
σκάνδαλον (τὸ) scandal. [zator.
σκανδαλοποιὸς (ὁ) scandalagiu.
σκανδαλώδης (ὁ, ἡ) — ες(τὸ) adj. scandalos. || —ῶς adv.
*σκανδῆλι (τὸ) Mar. sondă.
**σκανδιναυϊκὸς, ἡ, ὸν adj. scandinav.
*σκαντζόχοιρος (ὁ) aricìu.
*σκάνω v. a crăpà, a plesni, a ţicnì. || —σε! interj. taci!
σκαπάνευς (ὁ) săpător | Mil. pionier.
σκαπάνη (ἡ) târnăcop, cazmà.
σκαπτὸς, ἡ, ὸν adj. săpat.
σκάπτω v. a săpà, — τὴν γῆν a
*σκάρα (ἡ) grătar. [brăzdà.
σκάραβος (ὁ) Zool. cărăbuş.
σκαρδαμυγμὸς (ὁ) clipă, clipeală.
σκαρδαμυκτικὸς, ἡ, ὸν adj. mijos.
σκαρδαμύσσω v. a mijì.
*σκαρὶ (τὸ) grindiş, structură | Mar. carenă. || τὰ —ά coastele unei bărci, corăbii | şantier, ἡ δουλειὰ εἶναι στὰ — afacerea este înjghebată.
σκαρίφημα (τὸ) schiţă, crochiu.
σκαριφῶ v. a scarificà.
**σκαρλατίνα (ἡ) scarlatină.
*σκαρμὸς (ὁ) vez. σκαλμός.
**σκαρπίνια (τὰ) pantofi.
*σκαρφάλωμα (τὸ) agăţatul.
*σκαρφαλώνω v. a se agăţà.
*σκαρφαλωτὰ adv. grăpiş.
*σκάρωμα (τὸ) punere în şantier.
*σκαρώνω v. a pune în şantier | a tocmì o afacere, a reuşì | a încurcà (pe cinevà).
*σκασίλα (ἡ) ciudă, supărare.
*σκάσιμον (τὸ) crăpătură | ciudă.
*σκασμὸς (ὁ) vez. σκάσιμον. || —ός! interj. tacă-ţi fleoanca!
*σκαστὸς, ἡ, ὸν adj. crăpat.
*σκατὸν (τὸ) căcat.
*σκατώνω v. a mânji cu căcat, a stricà treaba.
σκαφανδρεύτης (ὁ) scafandrier.
σκάφανδρον (τὸ) scafandru.
σκαφεὺς (ὁ) săpător.
σκάφη (ἡ) albie, scafă, λέγει τὴν —ην —ην le zice pe şleau.
σκαφίδιον (τὸ) copaiţă | cupă.
σκαφοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. în formă de albie. || τὸ —ές [ὀστοῦν] subst. Anat. scafoid.
σκάφος (τὸ) bastiment.
*σκαφτιᾶς (ὁ) salahor.
*σκάψιμον (τὸ) săpat, brăzdat.
*σκεβρὸς, ἡ, ὸν adj. strâmbat.
*σκεβρώνω v. a se sgârcì, a se strâmbà.
σκελέα (ἡ) ismene.
*σκέλεθρον (τὸ) schelet (al unei corăbii).
σκελετὸς (ὁ) schelet, -- οἰκοδομῆς podiş, — ὑφαντηρίου trup.
σκελετώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. în formă de schelet.
σκελὶς (ἡ) [σκορόδου] căţel de ustu-
σκελλὸς, ἡ, ὸν adj. strâmb. [roiu.
σκέλος (τὸ) picior, crac.
σκελοτύρβη (ἡ) Med. choree.
**σκεμνεαγασῆς (ὁ) întronător de Domni.
σκεπάζω v. a învelì, a cocoloşì, a acoperì, a ascunde, a disimulà, a muşamalizà. || —ομαι a se învelì.
*σκεπάρνι (τὸ) bardă, teslă.
*σκεπαρνιὰ (ἡ) lovitură de bardă.
σκέπασμα (τὸ) învelitoare, învelişş, —

ἐφιππίου ipingeà, ţol, — κλίνης scoarţă.
σκεπαστός, ή, όν adj. învelit, acoperit.
σκέπη (ή) înveliş, acoperiş.
σκεπτικισμός (ό) scepticism.
σκεπτικός, ή, όν adj. gânditor | cu minte | sceptic. || τό ··· όν subst. Jur. considerent.
σκέπτομαι v. a cugetà, a se gândi.
**σκέρτσον (τό) fasolealà.
**σκέτος, η, ον adj. net, simplu. || —α adv. νέτα — pe şleau.
σκευαγωγός (ό, ή)— ον (τό) adj. de transport, —ός ἅμαξα ghiociu.
σκευάζομαι v. a se echipà.
σκευάμαξα (ή) furgon, vagon de bagaje.
σκευασία (ή) compoziţie, confecţie, φαρμακευτική — specialitate farmaceutică.
σκευή (ή) echipament.
σκευοθήκη (ή) etajeră, comodă, scrin, stelaj, bufet.
σκεῦος (τό) vas, unealtă, mobilă, μαγειρικά —η (τά) veselă.
σκευοφόρος (ό, ή) — ον (τό) adj. vez. σκευαγωγός.
σκευοφυλάκιον (τό) Bis. sacristie, schevofilachion | magazie cu mobile.
σκευοφύλαξ (ό) păzitor de mobile | Bis. schevofilax.
σκευωρία (ή) urzeală, intrigă, complot.
σκευωρῶ v. a urzì, a complotà.
σκέψις (ή) gând(ire), cuget(are).
σκηνή (ή) cort, — πολυτελής saivan, —, ἀθιγγάνων şatră, — θεάτρου scenă.
σκηνικός, ή, όν adj. scenic.
σκηνίτης (ό) lăiaş.
σκηνογραφία (ή) decor.
σκηνογραφικός, ή, όν adj. de decor.
σκηνογράφος (ό) decorator.
σκηνογραφῶ v. a decorà o scenă.
σκηνοθεσία (ή) punerea în scenă.
σκηνοθέτης (ό) regisor.
σκηνοθετῶ v. a pune pe scenă.
σκηνοπηγία (ή) aşezare de corturi.
σκῆνος (τό) moaşte.
σκηνῶ v. a aşezà corturi, un lagăr.
σκήνωμα (τό) tabernacol | cort.
σκήνωσις (ή) lagăr, tabără.
σκῆπτρον (τό) buzdugan, sceptru.
σκηπτροῦχος (ό) purtător de buzdugan.
σκήτη (ή) schit.
σκιά (ή) umbră, περὶ ὄνου —ᾶς de nimicuri.
σκιαγραφία (ή) schiţă.
σκιαγραφῶ v. a schiţà.
*σκιαδᾶς (ό) şăpcar.
σκιαδηφόρος (ό, ή) — ον (τό) adj. ombelifer.
σκιάδιον (τό) pălărie (de paie), tocă.
σκιάζω v. a umbrì. || —ομαι a se umbri | *a se sperià, ὅποιος ἔχει τήν μυΐγα —εται e cu musca pe căciulă.
σκιαμαχία (ή) luptă contra umbrelor.
σκιαμαχῶ v. a luptà contra umbrelor.
σκιάς (ή) umbrar, — ἀμπέλου corlată.
σκίασις (ή) umbrire.
σκιατραφής (ό, ή) —ές (τό) adj. crescut la umbră, moale.
σκιατραφία (ή) moliciune, creştere la umbră.
σκιαύγεια (ή) clar-obscur.
σκιάχτρον (τό) momâie.
σκιερός, ά, όν adj. umbritor, umbros.
σκιερότης (ή) umbră.
σκίλλα (ή) Bot. ceapă de mare | Farm scilă.
*σκιλλοκρόμμυδον (τό) vez. σκίλλα.
σκιμαλισμός (ό) bobârnac, sfârlă.
σκίμπους (ό) strapontin.
σκίνθαρος (ό) bobârnac.
σκίουρος (ό) Zool. veveriţă.
σκιόφως (τό) amurg, penumbră.
σκιροκονίαμα (τό) beton, — σιδηροπαγές beton armat.
σκιροκονιῶ v. a betonà.
σκίρον (τό) pietriş.
σκῖρος (ό) Med. schir.
*σκιροστρώνω v. a macadamizà.
σκιρόστρωσις (ή) macadam.
σκίρτημα (τό) săltat, tresăritură, răsăritură, sburdătură.
σκίρτησις (ή) răsărire, tresărire.
σκιρτητικός, ή, όν adj. săltăreţ, sburdalnic, răsăritor.
σκιρτῶ v. a săltà, a sburdà, a răsărì, a tresărì.
σκιρώδης (ό, ή) — ες (τό) adj. schiros.
σκίρων (ό) vânt de Nord-Vest.
σκιώδης (ό, ή) — ες (τό) adj. umbros.
**σκλαβάκι (τό) mic sclav. || τά —α joc. de-a prinselea.

**σκλαβιὰ (ἡ) captivitate, sclavie.
**σκλάβος (ὁ) captiv, sclav.
**σκλαβώνω v. a captivà.
σκλήθρα (ἡ) aşchie.
σκληραγωγία (ἡ) obişnuinţă la lucru greu, la viaţă aspră, mortificare.
σκληραγωγῶ v. a obişnui corpul la lucru greu, a mortificà.
σκλήρανθον (τὸ) Bot. boşorog.
σκληρόδερμα (τὸ) scopt.
σκληροκαρδία (ἡ) tărie de inimă, cruzime.
σκληροκάρδιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. şi
*σκληρόκαρδος, η, ον adj. tare de înger, crud, crunt.
σκληρὸς, ὰ, ὸν adj. tare, crud, crunt, cumplit. || —ῶς adv.
σκληρόσαρκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vârtos.
σκληρόστομος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. tare la gură (cal).
σκληρότης (ἡ) tărie, cruzime.
σκληροτράχηλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. îndărătnic, încăpăţânat.
σκλήρυνσις (ἡ) vârtoşie, întărire.
σκληρύνω v. a întări, a (se) învârtoşà.
σκληρώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. Med. scleros.
σκλήρωσις (ἡ) Med. sclerozà.
σκληρωτικὸς, ἡ, ὸν adj. sclerozant, —ὸς χιτὼν ὀφθαλμοῦ Anat. sclerà.
σκνὶψ (ὁ) Zool. musculiţă ghimpoasă.
σκολιὸς, ὰ, ὸν adj. strâmb, întortochiat. || τὸ —ὸν subst. Muz. cuplet. || —ῶς adv.
σκολιότης (ἡ) strâmbătură, întortochieturà.
σκολίωσις (ἡ) Med. scoliozà.
σκολιωτικὸς, ἡ, ὸν adj. scoliotic.
σκόλλυς (ὁ) coc.
σκολόπαξ (ὁ) Zool. becaţină.
σκολόπενδρα (ἡ) Zool. cârcăiac.
σκόλοψ (ὁ) ţeapă.
σκόλυθρος (ὁ) scăunaş.
σκόλυμος (ὁ) Bot. scăiete.
σκόμβρος (ὁ) Zool. scrumbie.
*σκονάκι (τὸ) Farm. praf, pachet de
*σκόνη (ἡ) praf. [pulvere.
*σκονίζω v. a umple de praf, a prăfui. || —ομαι a se prăfui.
*σκοντάπτω v. a poticni.
σκόπελος (ὁ) stâncă.
σκόπευσις (ἡ) ochire.
σκοπευτήριον (τὸ) poligon de tir.
σκοπευτὴς (ὁ) ţintaş, trăgaciu.
σκοπεύω v. a oçhì, a mirà | *a gândì, a aveà în gând.
σκοπιὰ (ἡ) gheretă, — ἀμπέλων pătul, — πυρκαϊᾶς foişor de foc.
σκόπιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. priincios, oportun, prilejit. || —ως adv.
σκοπιμότης (ἡ) prilej, oportunitate.
σκοπιωρὸς (ὁ) vedetă, sentinelă.
σκοποβολεῖον (τὸ) vez. σκοπευτήριον.
σκοποβολὴ (ἡ) dare la semn.
σκοπὸς (ὁ) ţintă, semn | intenţie, scop | Mil. sentinelă, planton | *Muz. [melodie, arie.
σκοπόσημον (τὸ) ţintă.
σκοπῶ v. a socotì, a-şi propune, a gândi, vez. σκοπεύω.
σκορβοῦτον (τὸ) Med. scorbut.
*σκορβαλιὰ (ἡ) şi
σκορβάλμη (ἡ) scordoleà.
σκορβινῶμαι v. a se întinde căscând din gură.
σκορδοκαρύκευμα (τὸ) ostropel.
*σκορδοκεφαλὴ (ἡ) rădăcină de ustu-
*σκόρδον (τὸ) vez. σκόροδον. [roiu.
*σκορδόπιστη (ἡ) amoreză, ibovnică.
*σκορδοπλεξίδα (ἡ) legătură de usturoi.
σκορδόπρασον (τὸ) Bot. cepşoară, pur.
*σκορδοῦλα (ἡ) ganglion umflat.
σκόροδον (τὸ) usturoiu.
*σκόρος (ὁ) Zool. molie.
σκόρπαινα (ἡ) Zool. dragon marin.
σκορπίζω v. a împrăştià, a risipi. || —ομαι a se împrăştià.
σκορπιόδηκτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. înţepat de scorpie.
σκορπιὸς (ὁ) Zool. scorpie.
*σκόρπιος, α, ον adj. împrăştiat, risipit, —α φύλλα foi volante.
*σκορπισμὸς (ὁ) împrăştiere, risipire.
*σκορπιστὸς, ἡ, ὸν adj. vez. σκόρπιος.
*σκοτάδι (τὸ) vez. σκότος.
*σκοτεινιάζω v. a se întunecà, a se înnegurà, —ει se face noapte.
*σκοτείνιασμα (τὸ) întunecare.
*σκοτεινὸς, ἡ, ὸν adj. întunecos, obscur. || —ὰ adv. la întunerec. || —ῶς [adv.
σκοτία (ἡ) vez. σκότος
σκοτίζω v. a întunecà | a plictisì, a

importună, αὐή μέ —ης! lasă-mă în pace! || —ομαι a se îutunecà | a-i păsà.
σκότιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. întunecos, posomorît.
*σκοτισμὸς (ὁ) întunecare.
σκοτοδίνη (ἡ) şi
σκοτοδινίασις (ἡ) ameţeală, vertigiu.
σκοτοδινιῶ v. a ameţi, a aveà vertigiu.
σκότος (τὸ) întunecime, întuneric.
*σκοτοῦρα (ἡ) necaz, grijă, vez. σκο-
*σκότωμα (τὸ) omor(îre) [τοδίνη.
*σκοτωμὸς (ὁ) omor, măcel.
*σκοτώνω v. a omorî, — στὸ ξύλο a stâlcì în bătaie. || —ομαι a se si-
*σκούζω v. a strigà. nucide.
*σκουλαρίκι (τὸ) cercel, τὸ ἔχω στὸ αὐτί μου — nu uit.
*σκουλήκι (τὸ) vierme.
*σκοῦλι (τὸ) Bot. barba caprei.
**σκοῦνα (ἡ) Mar. schooner.
*σκουντουφλιάζω v. a se întristà.
*σκουντούφλισμα (τὸ) poticneală.
*σκουντουφλῶ v. a poticnì.
*σκουντῶ v. a da brânci.
*σκούξιμον (τὸ) strigăt.
*σκοῦπα (ἡ) mătură, τῷ εἶπα δσα σέρνει ἡ — i-am spus ceia ce mi-a venit la gură.
*σκουπίδι (τὸ) gunoiu | om nemernic.
*σκουπιδιάρης (ὁ) gunoier.
*σκουπίζω v. a mătură | a şterge.
*σκούπισμα (τὸ) măturatul.
*σκουπόξυλον (τὸ) coadă de mătură.
**σκουραίνω v. a deveni mai închis (la coloare).
**σκοῦρος, η, ον adj. închis (la coloare).
**σκουτάρι (τὸ) scut.
*σκουτέλι (τὸ) farfurie.
**σκουτέλνικος (ὁ) scutelnic vez. ἀσύ-
*σκουτὶ (τὸ) stofă, pânză. [δοτος.
*σκούφια (ἡ) bonetă, scufiţă, σὲ παρακαλῶ καὶ ἐγὼ καὶ ἡ — μου te rog cu insistenţă.
*σκοῦφος (ὁ) scufă, beretă, tichie, — στρατιώτου capelă, — ἐκ δέρματος cuşmă, — γουνωμένος căciulă, — πτηνῶν creastă, moţ.
*σκουφωτὸς, ἡ, ὸν adj. moţat.
**σκρίνιο (τὸ) scrin, comodă.
σκυαίνη (ἡ) Zool. văduviţă.
σκύβαλον (τὸ) gunoiu, pleavă,— σιτηρῶν zoană, — καννάβεως puzderie, — χόρτου turişte.
σκυβαλοσυλλέκτης (ὁ) gunoier.
σκυθρωπάζω v. a se încruntà, a se posomorî.
σκυθρωπός, ἡ, ὸν adj. posomorît.
σκυθρωπότης (ἡ) posomorîre.
*σκύλα (ἡ) căţeà.
σκύλαξ (ὁ) căţelandru.
σκύλευσις (ἡ) despuiere de morţi.
σκυλευτὴς (ὁ) despuietor de morţi.
σκυλεύω v. a despuià pe un mort.
*σκυλήσιος, α, ον adj. câinesc.
*σκυλιάζω v. a se mânià.
*σκυλοβότανον (τὸ) răgălie.
*σκυλόδοντον (τὸ) [dinte] canin.
*σκυλολόγιον (τὸ) adunătură de oameni.
σκῦλον (τὸ) pradă, plean.
*σκυλοπνίκτης (ὁ) vaporaş incomod şi periculos pasagerilor.
*σκύλος (ὁ) câine.
*σκυλόχορτον (τὸ) Bot. brânduşă.
*σκυλόψαρον (τὸ) rechin.
σκύμνος (ὁ) ţânc, puiu de animal.
σκυτάλη (ἡ) răboj.
σκύτη (ἡ) pulpană.
σκύτινος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de piele.
σκύτος (τὸ) piele argăsită, teletin.
σκυτοτομεῖον (τὸ) pielărie, curelărie.
σκυτοτόμος (ὁ) pielar, curelar.
σκύφος (τὸ) cupă. [cat.
*σκυφτὸς, ἡ, ὸν adj. încovoiat, aple-
*σκωληκιάζω v. a se umpleà cu viermi.
*σκωληκίασις (ἡ) viermărie.
*σκωληκιάρης (ὁ) —α (ἡ) viermănos.
σκωληκιῶ v. a fi plin de viermi.
σκωληκοβότανον (τὸ) Bot. amăruţă.
σκωληκόβρωτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. viermănos, stupos.
σκωληκοειδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. vermicular, —ὴς ἀπόφυσις Anat. apendice vermicular.
σκωληκοειδῖτις (ἡ) Med. apendicită.
σκωληκοτροφεῖον (τὸ) crescătoria gândacilor de mătase.
σκωληκοτρόφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. crescător de gândaci de mătase.
σκωληκοφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mâncător de viermi.
σκώληξ (ὁ) vierme, râmă, — τυροῦ

strepede, — ἐντέρων limbric, — ξύλου arioiu.
σκῶμμα (τὸ) batjocură, zeflemeà.
σκώπτης (ὁ) batjocorîtor, zeflemist.
σκωπτικός, ἡ, ὸν adj. batjocorîtor.
σκώπτω v. a batjocorî.
σκωραμίς (ἡ) oală de noapte.
σκωρία (ἡ) rugină | sgură, — χαλκοῦ coclealà | scorie.
*σκωρι:άζω v. a se rugini, a se cocli.
*σκωρίασις (ἡ) ruginire.
*σκωριασμένος, η, ον part. ruginit.
σκωριοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. scoriaceu.
σκωριόχρους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. ruginiu.
σκωριῶ v. vez. σκωρι:άζω.
σκωριώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. sgu-
*σκῶρος (ὁ) molie. [rav.
*σκωροφαγωμένος, η, ον adj. mâncat
**σλαβίζω v. a slavizà. [de molii.
**σλαβικός, ἡ, ὸν adj. slav.
**σλαβισμὸς (ὁ) slavism.
**Σλάβος (ὁ) Slav.
**σλουτσιάρης (ὁ) sluger.
**σμαλτίνη (ἡ) smaltină.
**σμάλτον (τὸ) smalț.
**σμάλτωμα (τὸ) smălțuire.
**σμαλτώνω v. a smălțui.
σμαράγδινος, η, ον adj. de smarald.
σμάραγδος (ὁ) smarald.
σμαρὶς (ἡ) Zool. pietroșel.
**σμεουρέα (ἡ) Bot. smeur.
**σμεουρεών (ὁ) smeuriș.
**σμέουρον (τὸ) Bot. smeură.
σμερδαλέος, α, ον adj. înspăimântător.
σμῆγμα (τὸ) Fiziol. smegmă.
σμηγματοπώλης (ὁ) parfumor.
σμῆνος (τὸ) roiu, stol, pâlc mulțime.
σμηνουργία (ἡ) roit.
σμηνουργῶ v. a roi.
*σμιγάδι (τὸ) șârjoacă.
*σμίγω v. a se întâlni | a amestecà.
σμικρὸς, ὰ, ὸν adj. mititel vez. μικρός.
σμικρότης (ἡ) micime, micșorime.
σμικρύνω v. a micșorà.
σμίλαξ (ὁ) Bot. tisă, salsaparilă.
σμίλευσις (ἡ) scobire.
σμιλευτὴς (ὁ) scobitor.
σμιλεύω v. a scobì.
σμίλη (ἡ) scobitoare, daltă.
σμίνη (ἡ) corzar.
*σμίξιμον (τὸ) unire, întâlnire.
**σμπάρος (ὁ) foc de armă.
σμύραινα (ἡ) Zool. mreană.
σμυρι:δόκονις (ἡ) praf de șmirghel.
σμύρις (ἡ) șmirghel, najdac.
σμύρνα (ἡ) smirnă.
σμῶδιξ (ὁ) contuzie.
*σνίχι (τὸ) ceafă.
σοβαρεύομαι v. a face pe seriosul.
σοβαρὸς, ὰ, ὸν adj. serios. || —ῶς adv.
σοβαρότης (ἡ) seriozitate.
σόβη (ἡ) coada calului.
σοβῶ v. a gonì, a alungà.
**σόδα (ἡ) sodă.
**σοδομία (ἡ) sodomie.
*σοιντζι (τὸ) sinic vez. χοῖνιξ.
**σολατσάρω v. a se plimbà.
**σολάτσο (τὸ) plimbare.
σολοικίζω v. a solicizà.
σολοικισμὸς (ὁ) solicism.
σόλοικος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. incorect | Gram. vițios.
**σολομὸς (ὁ) Zool. somon.
**σολομωνικὴ (ἡ) solomonie.
**σο:ιακί (τὸ) marmoră cu ape.
σόργον (τὸ) Bot. bălur.
σορὸς (ἡ) sicriu.
σὸς, σὴ, σὸν pron. al tău, a ta.
**σοσιαλισμὸς (ὁ) socialism.
**σοσιαλιστὴς (ὁ) socialist.
**σουβλα (ἡ) frigare.
**σουβλάκι (τὸ) frigăruie.
**σουβλί (τὸ) spiler, sulă.
**σ:υβλίζω v. a pune în țeapă, la fri- [gare.
**σουγιᾶς (ὁ) briceag.
**σοῦδα (ἡ) slog.
**σουδάριον (τὸ) giulgiu.
*σοῦζα (ἡ) slug.
**σουηδικὸς, ὴ, ὸν adj. suedez.
**Σουηδὸς (ὁ) —ὴ (ἡ) Suedez.
**σουλτανίνα (ἡ) sultanină [stafidă].
**σουλτανικὸς, ὴ, ὸν adj. al sultanului.
**σουλτάνος (ὁ) sultan.
**σοῦμα (ἡ) sumă.
**σοῦπα (ἡ) supă, zeamă.
**σουπιέρα (ἡ) supieră.
*σοῦρα (ἡ) cută, încrețitură.
*σουραῦλι (τὸ) caval.
σουρβία (ἡ) Bot. scoruș.
σοῦρβον (τὸ) Bot. scorușă.

σουρβόχρους (ό, ἡ) —ουν (τὸ) adj. scorușiu.
*σουρμάκα (ἡ) sorcovă.
*σουρμακιὰ (ἡ) sorcoveală.
*σουρμακίζω v. a sorcovi.
*σούρουπα adv. în amurgul serii.
*σουρούπωμα (τὸ) amurg.
*σουρουπώνει v. imp. a se înserà.
**σουρτούκης (ὁ) derbedeu.
**σουρτοῦκο (τὸ) pardesiu.
*σούρωμα (τὸ) filtrare | încreţitură.
*σουρώνω v. a filtrà | a încreţi.
*σουρωτῆρι (τὸ) filtru, sită.
*σουσάμι (τὸ) susan.
*σουσουράδα (ἡ) Zool. codobatură.
*σούσουρον (τὸ) ridiculizare.
**σούστα (ἡ) rădvan.
**σουτζοῦκι (τὸ) ghiuden.
*σούφρωμα (τὸ) vez. σούρωμα | şterpeleală.
*σουφρώνω v. vez. σουρώνω | a şterpeli.
*σουφρωτός, ἡ, ὸν adj. trecut prin sită.
σοφία (ἡ) înţelepciune.
σοφίζομαι v. a sofisticà.
σόφισμα (τὸ) şi
σοφιστεία (ἡ) sofisticărie, sofism.
σοφιστὴς (ὁ) sofist.
σοφιστικός, ἡ, ὸν adj. sofistic, capţios.
σοφιστικότης (ἡ) sofisticăric.
**σοφίτσα (ἡ) sofită, pod.
σοφός, ἡ, ὸν adj. înţelept. || —ῶς adv.
**σοφρᾶς (ὁ) sofrà, masă.
**σοφρατζαρία (ἡ) sufragerie.
**σπάγγος (ὁ) sfoară.
σπαδίξ (ὁ) răgălie.
σπάθα (ἡ) spată.
σπαθάρης (ὁ) şi
σπαθάριος (ὁ) spătar.
σπαθαρίσκος (ὁ) Bot. borangic.
σπαθασκία (ἡ) scrimă.
*σπάθη (ἡ) paloş.
*σπαθὶ (τὸ) sabie, paloş ! Joc. spatie.
*σπαθιὰ (ἡ) lovitură de sabie.
σπαθίζω v. a lovì cu sabia.
σπαθὶς (ἡ) spatulă, | χρωστικὴ plică.
σπαθισμὸς (ὁ) vez. σπαθιά.
σπαθιστὴρ (ὁ) cingătoare de sabie.
σπαθιστὴς (ὁ) spadasin.
σπαθοφόρος (ὁ) hangerliu, purtător de sabie.
σπαθοφορῶ v. a purtà sabie.
σπαθόφυλλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu frunze în formă de sabie.
*σπαθόχορτον (τὸ, Bot. sălbiuţă.
**σπαλέτο (τὸ) şal.
σπαλλίων (ὁ) gabion.
*σπανάκι (τὸ) spanac.
*σπανακόπητα (ἡ) plăcintă cu spanac.
σπανίζω v. a fi rar.
σπάνιος, α, ον adj. rar. || —ως adv.
σπανιότης (ἡ) raritate.
σπάνις (ἡ) lipsă, raritate.
*σπανὸς (ὁ) spân.
*σπάνω v. a (se) sparge, a (se) rupe, a (se) frânge, a (se) sfărâmà.
*σπαράγγι (τὸ) Bot. sparanghel.
σπαραγμὸς (ὁ) sfâşiere.
σπαράσσω v. a sfâşià | a se sbate, a se smuci. || —ομαι a fi sfâşiat.
σπαρακτικὸς, ἡ, ὸν adj. sfâşietor.
σπαραξικάρδιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vez. σπαρακτικός.
*σπάραχνα (τὰ) branchii [de peşte].
σπάργανον (τὸ) scutec, faşă.
*σπαργανῶ v. a înfăşà.
σπαργάνωσις (ἡ) înfăşare.
*σπάρσιμον (τὸ) semănătură.
*σπαρτάρισμα (τὸ) fâţâit.
*σπαρταρῶ v. a fâţâi.
Σπαρτιάτης (ὁ) —ις (ἡ) Spartan.
σπάρτιον (τὸ) Bot. bobârnică, drobiţă.
σπαρτὸς, ἡ, ὸν adj. semănat. || τὰ —ά subst. semănături.
*σπάσιμον (τὸ) frântură, spărtură | Med. fractură, hernie.
*σπασμένος (ὁ) hernios, boşorog.
σπασμὸς (ὁ) Med. convulsie, spasm.
σπασμώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. convulsiv.
σπασμωδικὸς, ἡ, ὸν adj. convulsiv, spasmodic. || —ῶς adv.
σπατάλη (ἡ) risipă.
σπάταλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. risipitor.
σπαταλῶ v. a risipì.
σπατίλη (ἡ) cufureală.
**σπαχῆς (ὁ) spahiu, soldat de cavalerie.
σπεῖρα (ἡ) ceată ! clică | colac ! linie spirală, — πρίονος coardă.
σπειραία (ἡ) Bot. aglică.
σπειροειδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. spi-

ral, spiroidal. ‖ι —ῶς adv. în spi-
σπειροέλιξ (ὁ) turbină. [ralâ.
σπείρω v. a semănà, a răspândi.
σπένδω v. a face libaţiuni.
σπέρμα (τὸ) sămânţă | Fiziol. spermă | — κήτειον Farm. spermaţet.
σπερματικός, ἡ, ὸν adj. spermatic, se-
σπερματισμός (ὁ) răsad. [minal.
σπερματογόνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Anat. seminifer.
σπερματοδόχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. seminal.
σπερματοζωάριον (τὸ) Fiziol. spermatozoid.
σπερματόρροια (ἡ) Med. spermatoree.
σπερμογονία (ἡ) spermogonie.
σπερμογόνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. σπερματογόνος.
σπερμολογία (ἡ) flecăreală, clevetire.
σπερμολογῶ v. a flecărì, a clevetì.
**σπετσαρία (ἡ) farmacie, spiţerie.
**σπετσιάρης (ὁ) farmacist, spiţer.
σπεύδω v. a se grăbì.
σπήλαιον (τὸ) peşteră, cavernă.
σπηλαιώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. caver-
**σπιρούνι (τὸ) pinten. [nos.
*σπίθα (ἡ) vez. σπινθήρ.
σπιθαμή (ἡ) şchioapă, palmă.
σπιθαμιαῖος, α, ον adj. de o şchioapă.
σπιλάς (ἡ) stâncă la suprafaţa apei.
σπίλος (ὁ) pată, pistruie.
σπινθήρ (ὁ) scânteie.
σπινθηρίζω v. a scânteià, a scăpărà.
σπινθηροβολία (ἡ) scânteiere, scăpărare.
σπινθηροβόλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. scânteietor, scăpărător, sclipitor.
*σπινθηροβολῶ v. a scânteià, a scăpărà.
σπίνος (ὁ) Zool. cintez.
**σπίρτον (τὸ) chibrit | spirt, alcool.
**σπιτάκι (τὸ) căsuţă.
**σπιτάλι (τὸ) spital.
**σπίτι (τὸ) casă vez. σπιτικόν.
**σπιτικός, ἡ, ὸν adj. de casă, πανὶ —ὸν pânză lucrată în casă. ‖ τὸ —ὸν subst. familie, casă, ἀπὸ καλὸν — de bună familie.
*σπιτίσιος, α, ον adj. vez. σπιτικός.
*σπιτόγατα (ἡ) pisică de casă, om casnic.
*σπιτονοικοκύρης (ὁ) —ά (ἡ) stăpân de casă.
*σπιτώνω v. a găzdui, a adăpostì într'o casă.
*σπλαγχνίζομαι v. a-i fi milă. [ral.
σπλαγχνικός, ἡ, ὸν adj. Anat. visce-
σπλαγχνολογία (ἡ) Anat. splancnologie.
σπλάγχνον (τὸ) visceră, —α (τὰ) măruntaie, — ζώου borhaie, — ὀρνιθίου potroace.
σπλαγχνοσκοπία (ἡ) ghicitul prin viscere.
σπλήν (ὁ) Anat. Med. splină | *ἔχω —α a aveà ipertrofie de splină.
*σπληνάντερον (τὸ) intestinul gros.
*σπληνιάζω v. a suferì de splină.
σπληνικός, ἡ, ὸν adj. splenic.
σπληνίον (τὸ) oblojeală | Chir. compresă.
σπληνοβότανον (τὸ) Bot. aspenchiu.
σπογγαλιεύς (ὁ) pescuitor de bureţi.
σπογγαλιευτικός, ἡ, ὸν adj. de pescuitor al bureţilor.
σπογγίζω v. a şterge cu buretele.
σπογγοειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în formă de burete. ‖ Zool. —ά (τὰ) [spongiare.
σπόγγος (ὁ) burete.
σπογγώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. spon-
σποδίζω v. a coàce sub cenuşă. [gios.
σποδίτης (ὁ) pâine coaptă sub cenuşă.
σποδός (ὁ) ţărână, cenuşă.
σποδόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. cenuşiu.
**σπολοκάνι (τὸ) vin ce se beà la sfârşitul mesei.
σπονδειακός, ἡ, ὸν adj. Poez. spon-
σπονδεῖος (ὁ) Poez. spondeu. [diac.
σπονδή (ἡ) libaţiune, paos.
σπονδυλικός, ἡ, ὸν adj. vertebral, —ἡ στήλη şira spinării.
σπονδυλῖτις (ὁ) Med. spondilită.
σπόνδυλος (ὁ) Anat. vertebră.
σπονδυλωτός, ἡ, ὸν adj. vertebrat.
σπορά (ἡ) semănătură.
σποράδην adv. împrăştiat pe ici pe colo.
σποραδικός, ἡ, ὸν adj. împrăştiat, sporadic. ‖ —ῶς adv.
σποραδικότης (ἡ) sporadicitate.
σποράς (ἡ) epidemie sporadică.

σπορεὺς (ὁ) semănător.
*σποριάζω v. a face sămânță groasă.
σπορολογῶ v. a culege semințe.
σπόρος (ὁ) sămânță, grăunte, germen | Med. spor.
σποροφάγος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. granivor.
σπουδάζω v. a studià, a lucrà. || part. —ων δμιλεῖς; vorbești serios?
σπουδαιολογία (ἡ) conversație serioasă.
σπουδαιολογῶ v. a vorbì serios.
σπουδαῖος, α, ον adj. serios, grav, important, interesant. || —ως adv.
σπουδαιότης (ἡ) seriozitate, gravitate, importanță.
σπουδαιοφανὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. serios în aparență. || —ῶς adv.
σπουδαρχία (ἡ) ambiție.
σπουδαρχῶ v. a fi ambițios.
*σπουδασμένος, η, ον adj. învățat.
σπουδαστήριον (τὸ) cabinet de studiu, de lucru | repetitoriu.
σπουδαστὴς (ἡ) student, elev.
σπουδὴ (ἡ) studiu | grabă. || ἐν —ῇ adv. în grabă, în pripă.
*σπουργίτης (ὁ) Zool. vrabie.
*σπρώξιμον (τὸ) îmbrânceală.
*σπρώχνω v. a îmbrânci, a încolți.
σπύραθος (ὁ) căcărează.
*σπυράκι (τὸ) bubișoară, coșuleț.
*σπυρὶ (τὸ) grăunte | Chir. coș, κακὸ — bubă rea.
*σπυριάζω v. a se umpleà cu bube.
σπυρὶς (ἡ) coșuleț.
*σπυρωτὸς, ἡ, ὸν adj. granulos.
σπῶμαι v. a se rupe vez. σπάνω.
*σταβάρι (τὸ) mânerul plugului.
στάγδην adv. cu țârâita, cu picătura.
στάγμα (τὸ) țârâit.
σταγονίας (ὁ) picuriș.
σταγονόμετρον (τὸ) Fiz. picătoare.
σταγὼν (ἡ) pic(ătură), broboană, — ὑδρῶτος boabă, — λίπους sgrăbunță.
σταδιαῖος, α, ον adj. de lungimea unui stadiu.
σταδιοδρομία (ἡ) cursă | carieră.
σταδιοδρομῶ v. a concurà la curse de drum | a-și face carieră.
στάδιον (τὸ) stadiu | carieră | — νόσου perioada boalei.
στάζω v. a picurà, —ει ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα e leoarcă.
σταθερὸς, ά, ὸν adj. statornic, stabil, fix, imanent. || —ῶς adv.
σταθερότης (ἡ) statornicie, stabilitate, imanență.
*σταθερώνω v. a consolidà.
σταθμάρχης (ὁ) șef de post (de frontieră), șef de gară.
στάθμευσις (ἡ) oprire, staționare, popas, γραμμὴ —εως linia de garaj.
σταθμεύω v. a popăsì, a staționà.
στάθμη (ἡ) ciripie, cumpănă, vez. συντελεστὴς, — ὕδατος nivel.
σταθμίζω v. a cântărì | a trage cu ciripia | a examinà, a cumpănì.
σταθμίον (τὸ) vizineà.
στάθμισις (ἡ) cântărire, cumpănire.
σταθμιστὴς (ὁ) nivelator.
σταθμὸν (τὸ) —ά (τὰ) greutate de balanță.
σταθμὸς (ὁ) conac, popas, ταχυδρομικὸς — popas, σιδηροδρομικὸς — gară | Mil. etapă, cantonament, popas.
σταθμοῦχος (ὁ) hangiu.
*σταθοῦρι (τὸ) Bot. știr.
*στακτερὸς, ἡ, ὸν adj. vez. στακτός.
*στάκτη (ἡ) cenușă, ρίπτω —ην στὰ μάτια caut să înșel.
*στακτόνερον (τὸ) leșie.
*στακτοπαίπαιλη (ἡ) cenușăreasă.
*στακτόπανον (τὸ) pânză de strecurat
*στακτότητα (ἡ) lipie. [leșie.
*στακτοποῦτα (ἡ) cenușăreasă.
*στακτὸς, ἡ, ὸν adj. cenușiu.
*στακτώνω v. a pune cenușă.
*στάλα (ἡ) și
*σταλαγματιὰ (ἡ) vez. σταλιὰ
*σταλάζω v. a picà, a țârâì, vez. στάζω.
σταλακτὴρ (ὁ) alambic.
σταλακτίτης (ὁ) stalactită.
στάλαξις (ἡ) picurare.
**σταλεῖαι (αἱ) Mar. stalii.
*σταλιὰ (ἡ) picătură | moment, μιὰ — νὰ σὲ μιλήσω să-ți vorbesc o țârâ.
*σταλιάζω v. a se repauzà în timpul
στάλιξ (ὁ) pripon. [căldurilor.
σταλὶς (ἡ) candelă.
*στάλ...μον (τὸ) trimitere.
σταμάτισμα (τὸ) oprire.

*σταματῶ v. a (se) opri.
*στάμνα (ἡ) burcut vez. λάγηνος.
*σταμνί (τὸ) vez. στάμνα.
**στάμπα (ἡ) stampă.
**σταμπάρω v. a stampà.
*στάνη (ἡ) stână, corlată.
*στανικός, ἡ, ὸν adj. silit, forțat. || —ῶς adv. în silă.
*στανιὸ (τὸ) în fr. μὲ τὸ στανιὸ vez. στανικῶς.
*στάξη (ἡ) picură.
*στάξιμον (τὸ) vez. στάλαξις.
στασιάζω v. a se răsculà, a se răsvrătì.
στασιάρχης (ὁ) șef de stație.
στασιασμὸς (ὁ) răsvrătire.
στασιαστὴς (ὁ) răsvrătitor.
στασιαστικός, ἡ, ὸν adj. răsvrătitor, sediționos. || —ῶς adv.
στασίδιον (τὸ) Bis. strană, jilț.
στάσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. staționar, μαθητὴς —ος repetent. || *—ον (τὸ) opreală. || —ως adv. în stare staționară.
στασιμότης (ἡ) stagnație.
στάσις (ἡ) opreală, — ἁμαξῶν oprire de trăsuri, — σιδηροδρόμου stație, haltă, — ἐμπορικὴ stagnație | Med. stază | Fot. pozà | Ret. punct | stare | răsvrătire, revoltă | ținută, port.
στατὴρ (ὁ) chintal, cântar.
στατικός, ἡ, ὸν adj. static. || ἡ —ἡ statică.
στατιστικολόγος (ὁ) statistician.
στατιστικός, ἡ, ὸν adj. statistic. || ἡ —ἡ statistică. || ὁ —ὸς vez. στατιστικολόγος.
σταυλάρχης (ὁ) scutier, rahtivan.
σταυλίζω v. a băgà în grajd.
σταυλισμὸς (ὁ) ședere în grajd.
σταυλίτης (ὁ) grăjdar.
σταῦλος (ὁ) grajd, colnă, — βουβάλων bugeac.
σταυλοφύλαξ (ὁ) păzitor de grajd.
*σταυραετὸς (ὁ) Zool. vulturul mieilor | haiduc.
*σταυρί (τὸ) cruce.
*σταυροβελονιὰ (ἡ) cusătură încrucișată.
σταυροδρόμιον (τὸ) răspântie, răscruce.
σταυροειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. încrucișat || —ῶς adv. cruciș.
*σταυροκόπημα (τὸ) închinăciune interminabilă.
*σταυροκοποῦμαι v. a se cruci.
*σταυροπόδι adv. pe vine, vez. ὀκλαδόν
σταυροπροσκύνησις (ἡ) închinare la Sf. Cruce.
σταυρὸς (ὁ) cruce | Zool. cruce de mare.
σταυροφορία (ἡ) cruciadă.
σταυροφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. purtător de cruce | Bis. stavrofor. || ὁ —ος subst. cruciat.
σταυροφορῶ v. a purtà cruce, decorație | a se duce în cruciadă.
*σταυροχέρι adv. cu mâinile încrucișate.
*σταυρόχορτον (τὸ) Bot. lămâiță.
*σταύρωμα (τὸ) încrucișare | răstignire | șicană.
*σταυρώνω v. a răstignì | a încrucișà. || —ώνομαι a se încrucișà, a se închinà. || ἐσταυρωμένος, η, ον part. încrucișat, κάθηται μὲ —α χέρια stă fără să facă nimic. || ὁ —ος subst. crucifix.
σταύρωσις (ἡ) răstignire.
σταυρωτός, ἡ, ὸν adj. încrucișat.
σταφιδαγορὰ (ἡ) târg de stafide.
σταφιδάμπελος (ἡ) vie de stafide.
σταφιδέμπορος (ὁ) negustor de stafide.
*σταφιδιάζω v. a se stafidi.
*σταφίδιασμα (τὸ) stafidire.
σταφιδόκαρπος (ὁ) recoltă de stafide.
σταφιδοκτήμων (ὁ) proprietar de vii de produs stafide.
σταφιδοπαραγωγὸς (ὁ, ἡ) — ὸν (τὸ) adj. producător de stafide.
σταφιδοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. σταφιδοπαραγωγός.
σταφὶς (ἡ) stafidă.
*σταφνίζω v. a nivelà prin cumpănă.
σταφυλὴ (ἡ) strugure, poamă | Anat. omușor, limburuș.
σταφυλῖνος (ὁ) Bot. păstărnac.
σταφυλίτης (ὁ) Anat. vez. σταφυλή.
*σταφυλοκόπανος (ὁ) stârcă.
*σταφυλομάγγανος (ὁ) mustitor.
*σταφυλοπατῶ v. a musti.
*σταφυλορυμνιὰ (ἡ) trușie.
σταφυλοσάκχαρον (τὸ) glucoză.
σταφυλοστάσιον (τὸ) cramă.
σταφύλωμα (τὸ) Med. stafilom.
σταχυολογία (ἡ) spicuire | compilare
σταχυολόγος (ὁ) spicuitor | compilator.

σταχυολογῶ v. a spicui | a compilà.
στάχυς (ὁ) spic, — ἀραβοσίτου ciocan, ştiulete.
*σταχώνω v. a legà (p. spic).
στέαρ (τὸ) seu, grăsime.
στεατινοποιεῖον (τὸ) stearinărie.
στεατινοποιὸς (ὁ) stearinar.
στεάτινος, η, ον adj. de seu, de grăsime. || ἡ —η subst. stearină.
στεατίτης (ὁ) Min. steatită.
στεατοκήριον (τὸ) lumânare de stearină.
στεατοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. producător de seu.
στεατώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. Med. sebaceu.
στεάτωμα (τὸ) Med. steatom.
στεγάζω. v. a acoperi, a învelì. || —ομαι a se acoperi, a se umbrì.
στεγανόπους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. palmiped.
στεγανὸς, ἡ, ὸν adj. streşenit | ermetic. || —ῶς adv.
στέγασμα (τὸ) vez. στέγη.
στεγαστὴρ (ὁ) şindrilă.
στεγαστὴς (ὁ) acoperitor
στέγη (ἡ) acoperiş, învelitoare.
*στέγνη (ἡ) uscăciune.
*στεγνὸς, ἡ, ὸν adj. uscat.
*στεγνότης (ἡ) uscăciune.
*στέγνωμα (τὸ) uscare.
*στεγνώνω v. a (se) uscà.
*στεγνωτήριον (τὸ) uscătorie.
στέγωμα (τὸ) scheletul acoperişului.
στειλεὸς (ὁ) mâner, coadă, — ἀρότρου corn, — μαστιγίου, δικτύου coluz.
στειλεοχειρὶς (ἡ) coţofană.
*στειλιάρι (τὸ) vez. στειλεός.
*στείρευμα (τὸ) secare, sleire.
*στειρεύω v. a secà, a sleì | [p. lapte] a stîrpì.
στειροποιῶ v. a sterilizà.
*στεῖρος, α, ον adj. steril, neproductiv, sterp. || ἡ —α subst. femeie sterilă.
στείρωσις (ἡ) sterilitate.
**στέκα (ἡ) achiu, tac.
*στέκομαι v. a sta (în picioare), a se oprì | — καλὰ stau bine [financiar-mente].
*στεκοῦλι (τὸ) Bot. tătăneasă.
*στέκω v. vez. στέκομαι.
στελγίζω v. a ţesălà.
στελγὶς (ἡ) ţesală.
στέλγισις (ἡ) ţesălare.
στέλεχος (τὸ) trunchiu, — δένδρου ciot, — διπλοτύπου matcă, cotor | Mil. cadru.
στέλλω v. a trimite | Com. a expedià.
στέμμα (τὸ) coroană, stemă.
στέμφυλον (τὸ) tescovină, drojdie.
στεμφυλοπιεστήριον (τὸ) teasc de drojdii.
στεναγμὸς (ὁ) oftat, suspin.
*στενάδα (ἡ) vez. στενότης
στενάζω v. a oftà, a suspinà.
*στένευμα (τὸ) strâmtare.
*στενεύω v. a (se) strâmtà, a intrà [p. stofe].
στενογράφησις (ἡ) stenografiare.
στενογραφία (ἡ) stenografie.
στενογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. stenografic. || —ῶς adv.
στενογράφος (ὁ) stenograf.
στενογραφῶ v. a stenografià.
*στενόκαρδος, η, ον adj. nerăbdător.
*στενοκεφαλιὰ (ἡ) strâmtime de cap.
*στενοκέφαλος, η, ον adj. cap strâmt.
*στενόμακρος, η, ον adj. lungăreţ.
στενοπορία (ἡ) strâmtoare.
στενὸς, ἡ, ὸν adj. îngust, strâmt, intim, —οἱ φίλοι prieteni la cataramă, —ὸς συγγενὴς rudă apropiată. || —ῶς adv. intim. || τὸ —ὸν, τὰ —ὰ strâmtori, trecătoare, —ὰ τῶν ὀρέων strungă.
στενότης (ἡ) îngustime, strâmtime, — χρήματος deflaţie.
στενοχωρία (ἡ) stenahorie | urât | strâmtoare.
στενόχωρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. strâmt, neîncăpător, strâmtorat | nerăbdător | supărător. || *—α adv. neîncăpător, εἴμεθα — suntem strâmtoraţi [p. locuinţă].
στενοχωρῶ v. a strâmtorà, a încolţi | *a plictisì, a supărà. || *—οῦμαι a se plictisì, a-şi face sânge rău.
στεντόρειος, α, ον adj. de stentor. || [—ως adv.
στένω v. a oftà, a suferì.
στενῶ v. a strâmtà vez. στενεύω.
στένωμα (τὸ) strâmtoare | Chir. strictură.
στενωπὸς (ἡ) stradelă, — ὄρους strâmtoare.

στένωσις (ἡ) strâmtoare | Med. stric-
στέπη (ἡ) bărăgan, stepă. [tură.
στέργω v. a consimţi, a primi, a se mulţumi, —ε τὰ παρόντα mulţumeşte-te cu ceia-ce ai, δὲν σὲ —ει τὸ κλίμα clima nu ţi-e prielnică.
*στέρεμμα (τὸ) secare, sleire.
στερεογραφία (ἡ) stereografie.
στερεογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. stereografic. || —ῶς adv.
στερεομετρία (ἡ) stereometrie.
στερεομετρικὸς, ἡ, ὸν adj. stereometric.
στερεοποίησις (ἡ) solidificare.
στερεοποιῶ v. a solidificà.
στερεὸς, ὰ, ὸν adj. solid, tare, vârtos, tainic, —ὰ Ἑλλὰς Grecia continentală. || ἡ —ὰ subst. continent. || —ῶς adv.
στερεοσκοπία (ἡ) stereoscopie.
στερεοσκοπικὸς, ἡ, ὸν adj. stereoscopic. || —ῶς adv.
στερεοσκόπιον (τὸ) stereoscop.
στερεότης (ἡ) soliditate, tărie, trăini-
στερεοτυπία (ἡ) stereotipie. [cie.
στερεότυπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj stereotip. || —ως adv.
στερεοτυπῶ v. a stereotipà, a clişà.
*στερεύω v. vez. στειρεύω.
στερεῶ v. a consolidà, a cimentà, a statornici, a închiegà, — τρόπιδα πλοίου a tălpui.
στερέωμα (τὸ) consolidare | Astr. fir-
*στερεώνω v. vez. στερεῶ. [mament.
στερέωσις (ἡ) consolidare, statorni-
*στερηὰ (ἡ) vez. στερεά. [cire.
στέρησις (ἡ) lipsă, privaţiune.
στερητικὸς, ἡ, ὸν adj. privativ.
**στερλίνα (ἡ) liră sterlină.
**στέρνα (ἡ) cisternă.
στερνικὸς, ἡ, ὸν adj. Anat. sternal.
*στερνοκοποῦμαι v. a-şi bate pieptul.
στέρνον (τὸ) piept | Anat. sternum, lingureà.
*στέρξιμον (τὸ) consimţimânt.
στερρὸς, ὰ, ὸν adj. vez. στερεός.
*στερφάδι (τὸ) sterp.
στερῶ v. a lipsi pe cinevà de, a privà. || —οῦμαι a aveà lipsă, a se privà.
στεφάνη (ἡ) coroană, cerc, vârf, — ὑδροδόχης ciort, — παραθύρου cerceveà, — μύλης obod, — βυτίου cerc, — εἰκόνος cadru | Veter. răscopitat.
στεφανηφορία (ἡ) purtare de coroană.
στεφανηφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. purtător de coroană (de flori).
στεφανηφορῶ v. a purtà coroană (de flori).
*στεφάνι (τὸ) vez. στεφάνη şi στέφα-
*στεφανοκέρατος, η, ον adj. ilac. [νος.
στέφανος (ὁ) coroană, cunună.
στεφανῶ v. a încoronà.
*στεφάνωμα (τὸ) cununie.
*στεφανωμένος, η, ον adj. luat cu cu-
*στεφανώνω v. a cununà. [nunie.
στεφάνωσις (ἡ) încoronare, | *cununie.
στέφω v. a cununà, — βασιλέα a încoronà.
στέψις (ἡ) încoronare | cununie.
στηθάγχη (ἡ) Med. anghină de piept.
στηθαῖον (τὸ) prită.
*στηθάρι (τὸ) pieptar.
στηθικὸς, ἡ, ὸν adj. de piept | *tuberculos.
στηθόδεσμος (ὁ) spăticel, corset.
στηθοκατάρρους (ὁ) guturaiu coborît
*στηθοπάνι (τὸ) bavetă. [la piept.
στῆθος (τὸ) piept, — γυναικὸς sân, γνωρίζω τὸ μάθημα ἐκ —ους ştiu lecţia pe de rost, πάσχει ἀπὸ τὸ — suferă de plămâni.
στηθοσκόπησις (ἡ) Med. percuţie.
στηθοσκόπιον (τὸ) Med. stetoscop.
στηθοσκοπῶ v. a percutà.
*στηθοῦρι (τὸ) pieptar.
στήλη (ἡ) columnă, stâlp, stelă, σπονδυλικὴ — şira spinărei, — ἐφημερίδος coloană de ziar | Electr. pilă.
στηλίτευσις (ἡ) stigmatizare, înfierare.
στηλιτεύω v. a stigmatizà, a înfierà.
στηλίτης (ὁ) înfierat.
*στημόνι (τὸ) vez. στήμων.
στημονίζω v. a urzi (p. pânză).
στημονικὸς, ἡ, ὸν adj. Bot. staminal.
στημόνισμα (τὸ) urzeală.
στημονιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. staminos. [coclete.
στήμων (ὁ) Bot. stanică | — ὑφαδίου
*στήνω v. a ridicà, a întinde.
στήριγμα (τὸ) rezemătoare, reazim,

propteà, propteală, — ἠθικὸν sri-
στῆριγξ (ἡ) popârţac, podval. [jin.
στηρίζω v. a rezemà, a propti, a proţăpi, a întări. || —ομαι a se rezemà, a se bazà.
στηρικτικὸς, ἡ, ὸν adj. proptitor, sprijinitor, rezemător.
στήριξις (ἡ) rezemare, proptire, spri-
*στήσιμον (τὸ) ridicare. [jinire.
*στίβα (ἡ) morman, grămadă, vraf.
*στίβαγμα (τὸ) îngrămădire.
*στιβάζω v. a îngrămădi, a vrăfui.
*στιβακτὸς, ἡ, ὸν adj. îngrămădit.
**στιβάλι (τὸ) gheată.
στιβαρὸς, ὰ, ὸν adj. voinic, sdravăn. || —ῶς adv.
στιβαρότης (ἡ) vigoare, voinicie.
στιβὰς (ἡ) vez. στίβα.
στίβος (ὁ) arenă, teren de alergare.
στιγεὺς (ὁ) priboiu, duşlag.
στίγμα (τὸ) punct, — ὑφάσματος picăţele, — ἀραβοσίτου ciucălăiu | stigmat | pată (la onoare).
στιγματίζω v. a înfierà, a stigmatizà.
στιγματισμὸς (ὁ) înfierare, stigmatizare.
στιγμὴ (ἡ) clipă, clipire, moment | Gram. punct, ἄνω — punct şi vir-
στιγμηδὸν adv. într'o clipă. [gulă.
στιγμιαῖος, α, ον adj. momentan, instantaneu. || —ως adv. într'o clipă.
στίζω v. a punctà, a pestriţà, — τὸ σῶμα a tatuà | Gram. a pune punct.
στικτὸς, ἡ, ὸν adj. griv(èiu), pestriţ. || τὸ —ὸν subst. pestriţătură.
στίλβη (ἡ) şi
στιλβηδὼν (ἡ) lustru, strălucire.
στίλβω v. a (strà)luci.
στιλβῶ v. vez. στιλβώνω.
στίλβωμα (τὸ) lustru(eală).
*στιλβώνω v. a lustrui.
στίλβωσις (ἡ) vez. στίλβωμα.
στιλβωτὴς (ὁ) lustruitor, — ὑποδημάτων lustragiu.
στιλβωτὸς, ἡ, ὸν adj. lustruit.
στίλβωτρον (τὸ) lustruitoare | — ὑποδηματοποιοῦ mângălău, funir.
στιλπνὸς, ἡ, ὸν adj. lucios, strălucistιλπνότης (ἡ) luciu, strălucire. [tor.
στίμμι (τὸ) Chim. stibiu, antimoniu.
στιμμιοῦχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. stibiat.
στίξις (ἡ) Gram. punctuaţie.
στῖφος (τὸ) mulţime, gloată, hoardă.
*στιφρὸς, ἡ, ὸν adj. des, compact.
στιχάριον (τὸ) mic vers | Bis. stihar.
*στιχερὸ (τὸ) steajer.
στιχηδὸν adv. în linie, în şir.
στιγηρὸς, ὰ, ὸν adj. în versuri. || —ῶς
στιχογράφος (ὁ) versificator. [adv.
στιχορράφος (ὁ) versificator ordinar.
στίχος (ὁ) vers | linie | Bis. stih, ver-
στιχουργία (ἡ) rimă, versificare. [set.
στιχουργὸς (ὁ) versificator.
στιχουργῶ v. a versificà, a versui.
στλεγγίζω v. a ţesălà.
στλεγγὶς (ἡ) ţesală.
στλέγγισμα (τὸ) jeg.
στοὰ (ἡ) galerie.
*στοιβα (ἡ) vez. στίβα.
*στοιβάζω v. vez. στιβάζω.
*στοιβακτὸς, ἡ, ὸν adj. vez. στιβακτός. || —ὰ adv. grămadă.
στοιβὴ (ἡ) paie pentru saltele.
*στοιχειὸ (τὸ) stafie.
στοιχειοθεσία (ἡ) Tip. compoziţie, ze-
στοιχειοθέσιον (τὸ) caşte, spalţ. [ţuire.
στοιχειοθέτης (ὁ) zeţuitor, culegător.
στοιχειοθετῶ v. a zeţuì.
στοιχεῖον (τὸ) element, început|Gram. literă | Tip. caracter. [tere.
στοιχειοχυτήριον (τὸ) turnătorie de li-
στοιχειώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. elementar.
*στοιχειώνω v. a devenì stafie. || —ωμένος, η, ον part. fermecat.
στοιχηδὸν adv. în rânduri.
*στοίχημα (τὸ) rămăşag, pariu.
*στοιχηματίζω v. a se prinde, a pune
*στοιχίζω v. a costà. [rămăşag.
στοῖχος (ὁ) rând, şir.
**στοκάρω v. a chitui.
**στόκος (ὁ) baston cu şiş | chit.
στολαρχία (ἡ) comandament de flotă.
στόλαρχος (ὁ) comandant de flotă.
στολὴ (ἡ) ţinută | Mil. uniformă.
*στολίδι (τὸ) podoabă, găteală, — κεντήματος râuri, —α εκ νομισμάτων timin | Mil. mondir.
*στολίζω v. a împodobì, a garnisì | — ἀκόσμως a împopoţonà, — διὰ πτερῶν a împănà, — διὰ πετασμά-

των a drapà. || —ομαι a se împo-
στολὶς (ἡ) cută. [dobi.
στολίσκος (ὁ) flotilă.
*στόλισμα (τὸ) şi
*στολισμὸς (ὁ) podoabă.
**στόλνικος (ὁ) stolnic.
στόλος (ὁ) flotă, μοῖρα —ου escadră.
στόμα (τὸ) gură, περνῶ ἐν —τι μαχαίρας a trece prin sabie, μὲ ἀνοικτὸν τὸ — cu gura căscată.
στομακάκη (ἡ) Med. emoragie scorbutică a gingiilor.
στοματικὸς, ἡ, ὸν adj. bucal, al gurei.
στοματῖτις (ἡ) Med. stomatită.
στοματολογία (ἡ) stomatologie.
στομαχικὸς, ἡ, ὸν adj. stomacal.
στομαχόζωμος (ὁ) ciorbă de burtă.
στόμαχος (ὁ) stomac, — ἀρνίου drob, — ζώου borhan, — πτηνοῦ pipotă, rânză.
στόμιον (τὸ) orificiu, deschizătură, — μήτρας gura mitrei, — χαλινοῦ muştiuc, — λιμένος intrarea portului, τὰ —α τοῦ Δουνάβεως gurile
στόμφος (ὁ) emfază. [Dunărei.
στομφώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. emfa-
στομῶ v. a călì. [tic.
στόμωσις (ἡ) călire.
στόνος (ὁ) oftat vez: στεναγμός.
στοργὴ (ἡ) afecţiune, dragoste.
*στουμπίζω v. a pisà. [tuială.
*στουπὶ (τὸ) câlţi, stupă, — ὅπλου ful-
*στουπόχαρτον (τὸ) hârtie sugativă.
*στούπωμα (τὸ) îndopare | dop.
*στουπώνω v. a astupà, a îndopà.
*στουρνάρι (τὸ) amnar.
στοχάζομαι v. a se gândì, a cugetà, a i se păreà.
*στοχασμὸς (ὁ) gând, cugetare.
*στοχαστικὸς, ἡ, ὸν adj. cu maniere
στόχαστρον (τὸ) mir. [bune.
στόχος (ὁ) ţel, ţintă.
στραβίζω v. a se uità cruciş.
στραβισμὸς (ὁ) strabism.
*στραβοδίβολος, η, ον adj. sucit.
*στραβοκάνης (ὁ) —α (ἡ) cu gambe în formă de arc.
*στραβοκέφαλος (ὁ) cu cap strâmb.
*στραβοκύτταγμα (τὸ) uitătură chiorîşă.
*στραβοκυττάζω v. a se uità chiorîş.
*στραβολαίμης (ὁ) cu gât strâmb, torticolis. [atenţie.
*στραβομάρα (ἡ) cecitate | lipsă de
*στραβομάτης (ὁ) orb, închiorchioşat.
*στραβομουτσουνιάζω v. a se strâmbà, a se supărà.
*στραβομύτης (ὁ) —α (ἡ) cu nas tur-
*στραβόξυλον (τὸ) lemn strâmb. [tit.
*στραβοπάτημα (τὸ) pas greşit.
*σταβοπατῶ v. a face paşi greşiţi, a
*στραβοπόδαρος (ὁ) şi [scâlcià.
*στραβοπόδης (ὁ) —α (ἡ) cu picioare strâmbe, scâlciat.
*στραβὸς, ἡ, ὸν adj. strâmb, sucit | orb. || —ὰ adv. ἔβαλε τὸ καπέλο του -- şi-a pus căciula într'o parte, s'a lepădat de griji. [φλότης.
*στράβωμα (τὸ) strâmbătură | vez. τυ-
*στραβώνω v. a strâmbà, a sucì | vez. τυφλώνω.
*στραγάλια (τὰ) năut prăjit.
στραγγαλίζω v. a strangulà, a gâtuì.
στραγγαλισμὸς (ὁ) strangulare, gâtui-
στραγγαλιστὴς (ὁ) strangulator. [re.
*στραγγίζω v. a strecurà, a scurge, a stoarce. [stoarcere.
*στράγγισμα (τὸ) strecurare, scurgere,
*στραγγιστῆρι (τὸ) strecurătoare.
*στραγγιστὸς, ἡ, ὸν adj. strecurat,
*στραγγοπάνι (τὸ) osedilă. [scurs.
στραγγουρία (ἡ) Med. strangurie, urinare cu picătura.
στραμμόνιον (τὸ) Bot. ciumăfaie | Farm. stramoniu.
*στραμπουλίζω v. a provocà o entorsă.
*στραμπούλισμα (τὸ) entorsă.
**στράτα (ἡ) primii paşi ai copiilor | stradă, drum.
στραταρχεῖον (τὸ) mareşalat.
στρατάρχης (ὁ) mareşal.
στραταρχία (ἡ) comandă de mareşal.
στραταρχῶ v. a fi mareşal.
στρατεία (ἡ) expediţie.
στράτευμα (τὸ) oaste, armată.
στρατεύσιμος (ὁ) mobilizabil.
στρατεύω v. a îngloti. || —ομαι a face expediţie.
στρατηγεῖον (τὸ) vez. στραταρχεῖον.
στρατήγημα (τὸ) şiretlâc, viclenie | stratagemă. [oaste.
στρατηγία (ἡ) comanda unei trupe.

στρατηγικός, ή, όν adj. strategic. || —ῶς adv. || ἡ —ή subst. strategie.
στρατηγός (ὁ) general.
στρατηλάτης (ὁ) generalisim.
**στρατί (τὸ) ulicioară.
στρατιά (ἡ) armată, oştire.
στρατιώτης (ὁ) ostaş, soldat.
στρατιωτικός ή, όν adj. militar, milităresc, ostăşesc, —όν ἐπάγγελμα militărie, —ὸς νόμος stare de asediu, —ἡ ἐνδυμασία uniformă. || —ῶς adv. ostăşeşte. || ὁ,—ὸς subst. militar.
στρατοδικεῖον (τὸ) curtea marţială.
στρατοκρατία (ἡ) militarism.
στρατολογία (ἡ) recrutare.
στρατολογικός, ή, όν adj. de recrutare, recrutor.
στρατολογῶ v. a recrutà.
στρατοπέδευσις (ἡ) tăbărîre.
στρατοπεδεύω v. a aşezà tabăra, — ἐντὸς τῆς πόλεως a cantonà.
στρατόπεδον (τὸ) lagăr, tabără, — ἐν τῇ πόλει cantonament.
στρατός (ὁ) oaste, miliţie, armată.
*στρατούλα (ἡ) stratulă.
*στρατουλίζω v. a face primii paşi.
**στράτσο (τὸ) hârtie de ambalaj.
στρατών (ὁ) cazarmă.
στρατωνίζω v. a încazarmà.
στρατωνισμός (ὁ) încazarmare.
στρέβλη (ἡ) [ἁμάξης] lambă, strună.
στρεβλόκερως (ὁ, ἡ) —ων (τὸ) adj. pleş.
στρεβλοπάσσαλος (ὁ) potâng, sucitor.
στρεβλός, ή, όν adj. strâmb, strâmbat, răsucit. || —ῶς adv.
στρεβλότης (ἡ) strâmbătură, întortochietură.
στρεβλῶ v. a strâmbà, a întortochià.
στρέβλωσις (ἡ) strâmbare, întortochiere.
*στρειδᾶς (ὁ) pescuitor de stridii.
*στρεῖδι (τὸ) stridie.
*στρέμμα (τὸ) pogon.
στρεπτίνδα (ἡ) jocul de-a rişca şi arol.
στρεπτόκοκκος (ὁ) Med. streptococ.
στρέφω v. a întoarce, a cotì, a cârmì. || —ομαι a se întoarce, a se învârti.
στρεψοδικία (ἡ) cârciocărie, sucitură.
στρεψόδικος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cârciocar, cârcotaş. || —ως adv. cârciocăreşte.
στρεψοδικῶ v. a şicanà, a cârcotì.
*στρήουρας (ὁ) ţeft, steajer.
*στρηφογυρίζω v. a sucì, a răsucì.
*στρηφογύρισμα (τὸ) sucire, răsucire.
*στρηφτάρι (τὸ) cheia vioarei.
*στρήφω v. a (ră)sucì, — σχοινί a struni, τὸ ἔστρηψε a şters-o. || τὸ ἔχει —μένο e cam la o parte
*στρήφωμα (τὸ) tivitură, refec.
*στρηφώνω v. a tivì, a refecà.
*στρήψιμον (τὸ) (ră)sucire.
*στρίγλα (ἡ) megeră, sgripţoroaică.
*στριπτομέταξα (ἡ) ibrişim.
στροβιλίζω v. a (se) învârtì, a valsà.
στροβιλοειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. volburos, bolborositor.
στρόβιλος (ὁ) vârtej, bolboare | titirez, sfârlează | vals.
*στρογγυλαίνω v. a (se) rotunjì.
*στρογγύλευμα (τὸ) rotunjire.
*στρογγυλεύω v. a rotunjì.
*στρογγυλοπρόσωπος, η, ον adj. cu faţa rotundă.
στρογγύλος, η, ον adj. rotund. || —ως adv.
στρογγυλότης adj. rotunjeală.
στρογγυλῶ v. vez. στρογγυλαίνω.
στρομβοειδής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. în formă de sfârlează.
στρόμβος (ὁ) sfârlează.
*στρουβίτης (ὁ) guano.
**στροῦγγα (ἡ) gârliciu, strungă.
στρουθίον (τὸ) Zool. vrăbiuţă.
στρουθοκάμηλος (ἡ) Zool. struţ.
στρουθός (ὁ) Zool. vrabie.
**στροῦσα (ἡ) strânsură.
στροφάλιγξ (ἡ) pişcoaie.
στρόφαλος (ὁ) culeşer, făcăleţ, τυροποιοῦ meredeu, — κλωστηρίου colătău | sucitoare.
στροφεύς (ὁ) vez. στρόφιγξ.
στροφή (ἡ) întorsătură, — πρός τι μέρος cârmeală, ocol, — ποταμοῦ cur mătură | Mil. — ἐπ' ἀριστερά! stânga împrejur! | Muz. strofă.
στρόφιγξ (ἡ) ţâţână | caneà.
στρόφιον (τὸ) brobodeală. [turi
*στρόφος (ὁ) colică intestinală, tăie
*στρύμωγμα (τὸ) înghemuire.
*στρυμώνω v. a înfundà, a înghemuì

στρὺξ (ἡ) strigă, vampir. [—ῶς adv.
στρυφνὸς, ἡ, ὸν adj. aspru, acru. ||
στρυφνότης (ἡ) asprime, acrime, înăspreală, — ὕφους întortochiere de
στρυχνίνη (ἡ) Farm. strichninǎ. [stil.
στρυχνοειδὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. Bot. solaneu.
στρύχνος (ὁ) Bot. pătlăgeà, — ἐδώδιμος pătlăgeà vânătă.
*στρῶμα (το) salteà, εἶναι στὸ — e bolnav în pat, — ἀχύρινον salteà de paie | Geol. zăcământ | Anat. strat | κοινωνικὸν — pătură socială.
*στρωματόδεσμος (ὁ) arar.
*στρωματοθήκη (ἡ) dulap de ţinut sal-
*στρωματόπανον (τὸ) şi [tele.
*στρωμάτσον (τὸ) deşeclâc.
στρωμνὴ (ἡ) aşternut.
στρώννυμι, στρωννύω v. şi
*στρώνω v. a aşterne | a întinde | a mobilà, τὸ χιόνι —ει zăpada se îndeasă, — στὴν δουλειὰν a se pune pe treabă, τὸ φόρεμα —ει καλὰ ἐπάνω του haina îi vine bine, — δρόμον a pavà, τὸ ἔστρωσε καταγῆς s'a întins la pământ. || —ομαι a se întinde, a se pune, — στὸ φαγὶ a se pune pe mâncare.
*στρωσιδι (τὸ) tapet.
*στρώσιμον (τὸ) aşternere, — οἰκίας mobilare, — τραπέζης punere de masă, — ὁδοῦ pavare.
στρωτὴρ (ὁ) C. F. traversă.
στρωτὸς, ἡ, ὸν adj. aşternut, întins.
στυγερὸς, ἀ, ὸν adj. odios. || —ῶς adv.
στυγερότης (ἡ) odiozitate.
στυγνὸς, ἡ, ὸν adj. odios, sălbatic,
**στυλέτον (τὸ) pumnal. [posomorât.
*στυλιάρι (τὸ) vez. στειλεός.
στυλὶς (ἡ) canghelă | Mar. micul cataig al pupei pentru steag.
στυλίτης (ὁ) Bis. stâlpnic.
στυλοβάτης (ὁ) piedestal.
στύλος (ὁ) stâlp, coloană, —οι οἰκίας popodoci, urs, — γωνίας colţar, — ἀνεμομύλου fanar, — ληνοῦ punte, — κεντρικὸς μύλου ursoaică, — γωνιαῖος οἰκίας babalâc | sprijin.
στύλωμα (τὸ) proptire de zid, — ἀμπέλου arăcitul viei | propteală.
*στυλώνω v. a propti, — κλήματα a arăci, — τὰ βλέμματα a fixà privirea.
στύπος (ὁ) gâscan vez. ἀγκυροκέραι-
στυππάγρα (ἡ) cleşte de câlţi. [ον.
στυππεῖον (τὸ) câlţi, stupă.
στυππεπώλης (ὁ) inar.
στύππος (ὁ) căleap.
στυππόχαρτον (τὸ) hârtie sugativă.
*στυππώνω v. a câlţui.
στυπτηρία (ἡ) piatră acră.
στυπτηρῖτις (ἡ) Min. alunită.
στυπτικὸς, ἡ, ὸν adj. astringent.
στυπτικότης (ἡ) astringenţă.
στύραξ (ὁ) teacă de lance | Bot. sti-
στύσις (ἡ) erecţiune. [rax.
*στυφάδα (ἡ) vez. στυφότης.
**στυφάδον (τὸ) stufat.
*στυφίζω v. a se strepezì.
στυφιλίζω v. a luà în răspăr.
στυφὸς, ἡ, ὸν adj. strepezitor.
*στύφω v. a stoarce.
*στυφώνω v. vez. στυφίζω.
*στύψιμον (τὸ) stoarcere.
*στύψις (ἡ) vez. στυπτηρία.
στωϊκίζω v. a fi stoic.
στωϊκισμὸς (ὁ) stoicism.
στωϊκὸς, ἡ, ὸν adj. stoic. || —ῶς adv.
στωϊκότης (ἡ) stoicitate.
στωμυλία (ἡ) elocinţă.
στωμύλος, η, ον adj. elocvent.
σὺ pron. tu, ὁ πατήρ σου tatăl tău, οἱ φίλοι σου prietenii tăi, πρὸς τὸ συμφέρον σας în interesul vostru, σᾶς ἤκουον vă auziam. [lui mistreţ.
συάγριος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. al porcu-
σύαγρος (ὁ) Zool. porc mistreţ.
σύαινα (ἡ) Zool. scroafă, purceà.
σύαξ (ὁ) Zool. calcan.
Συβαρίτης (ὁ) —ις (ἡ) Sibarit.
συβαριτισμὸς (ὁ) sibaritism.
συβόσιον (τὸ) rămig.
σύγγαμβρος (ὁ) cumnat.
συγγένεια (ἡ) rudenie, înrudire | afi-
συγγενεύω v. a se (în)rudì. [nitate.
συγγενὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. rudă, πλησιέστεροι —εῖς afini, —ὴς μακρὸς cimotie.
συγγενικὸς, ἡ, ὸν adj. de rudă, neam,
*συγγενολόγι (τὸ) rubedenie. [afin.
συγγιγνώσκω v. a iertà.

συγγνώμη (ἡ) scuză, iertare. || —ην ! interj. pardon!

συγγνωστός, ἡ, ὸν adj. scuzabil, de [iertat.

σύγγραμμα (τὸ) lucrare, scriere.

συγγραφεὺς (ὁ) scriitor, autor.

συγγραφὴ (ἡ) scriitură.

συγγραφικός, ἡ, ὸν adj. de scriitor.

συγγράφω v. a scrie, a compune.

*συγκαίομαι v. se opărì.

*σύγκαλα (τὰ) în fr. ὄὲν εἶσαι σιὰ — σου nu eşti în firea ta.

συγκαλύπτω v. a acoperì, a cocoloşì, a muşamalizà. [lizare.

συγκάλυψις (ἡ) cocoloşire, muşama-

συγκαλῶ v. a chemà, a convocà.

*σύγκαμμα (τὸ) opăreală.

συγκαταβαίνω v. a condescinde.

συγκατάβασις (ἡ) învrednicire, condescendenţă.

σύγκαταβατικός, ἡ, ὸν adj. condescendent, τιμαὶ —αὶ preţuri moderate. || —ῶς adv. cu condescendenţă, cu rabat. [σις.

συγκαταβατικότης (ἡ) vez. συγκατάβα-

συγκατάθεσις (ἡ) învoire, consimţimânt.

συγκαταλέγω v. a socotì printre.

συγκατάνευσις (ἡ) vez. συγκατάθεσις.

συγκατανεύω v. a primì, a consimţì.

συγκαταρίθμησις (ἡ) prenumărare.

συγκαταριθμῶ v. a prenumărà.

συγκαταστρέφω v. a distruge împreună cu.

συγκατατάσσω v. a plasà împreună.

συγκατατίθεμαι v. a consimţì. [nă.

συγκατέρχομαι v. a descinde împreu-

συγκατέχω v. a posedà împreună.

συγκατηγορούμενος, η, ον adj. coacuzat.

συγκατηγορῶ v. a acuzà împreună.

συγκατοικία (ἡ) conlocuire.

συγκάτοικος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. con-

συγκατοικῶ v. a conlocuì. [locuitor.

συγκατοχὴ (ἡ) Jur. composesorat.

συγκάτοχος (ὁ) composesor.

σύγκειμαι v. a se compune.

συγκεκριμένος, η, ον part. concret. || —ως adv.

σύγκελλος (ὁ) Bis. singhel.

συγκεντρικός, ἡ, ὸν adj. concentric. || —ῶς adv.

συγκεντρικότης (ἡ) concentricitate.

συγκεντρῶ v. a concentrà. || —οῦμαι a se stolì, a se adunà.

συγκέντρωσις (ἡ) concentrare.

συγκεντρωτικός, ἡ, ὸν adj. concentralizator, concentric. [perare.

συγκερασμὸς (ὁ) amestecătură | tem-

*συγκέρι (τὸ) legătură de boi, otgon.

*συγκερνῶ v. a amestecà, a temperà.

συγκεφαλαιῶ v. a recapitulà, a rezumà.

συγκεφαλαίωσις (ἡ) recapitulare, rezumare.

συγκεφαλαιωτικός, ἡ, ὸν adj. recapitulativ. || —ῶς adv.

συγκεχυμένος, η, ον part. confus, încurcat, nedesluşit. || —ως adv.

συγκίνησις (ἡ) emoţie.

συγκινητικός, ἡ, ὸν adj. mişcător, înduioşător. || —ῶς adv.

συγκινῶ v. a emoţionà, a mişcà. || —οῦμαι a se mişcà, a se înduioşà.

συγκληροδόχος (ὁ) Jur. colegatar.

συγκληρονομία (ἡ) comoştenire.

συγκληρονόμος (ὁ, ἡ) comoştenitor.

συγκληρονομῶ v. a comoştenì.

σύγκλησις (ἡ) convocare.

συγκλητικός (ὁ) senator roman, membru în senatul universitar.

σύγκλητος (ἡ) senatul roman, — πανεπιστημίου senatul universitar.

συγκλίνω v. a converge.

συγκλονῶ v. a sguduì, a sdruncinà.

συγκοινωνία (ἡ) comunicaţie.

συγκοινωνὸς (ὁ, ἡ) —ὸν (τὸ) adj tovarăş, asociat.

συγκοινωνῶ v. a comunicà.

συγκόλλησις (ἡ) lipit.

συγκολλητὴς (ὁ) lipitor.

συγκολλητικός, ἡ, ὸν adj. lipicios.

συγκολλῶ v. a lipì.

συγκομιδὴ (ἡ) recoltă, culesul

συγκομίζω v. a recoltà, a culc

συγκοπὴ (ἡ) Med. sincopă.

συγκοπικός, ἡ, ὸν adj. sincopal.

συγκόπτω v. a tăià împreună.

συγκρατῶ v. a menţine. || —οῦμαι a se reţine, a se contenì.

συγκρίνω v. a comparà.

σύγκρισις (ἡ) comparaţie.

συγκριτικός, ή, όν adj. comparativ. || —ώς adv. în comparaţie.
συγκρότησις (ἡ) întrunire, adunare, împreunare.
συγκροτῶ v. a întruni, a adună, a împreună, a strânge la un loc, συνεκρότησε μάχην a dat bătălie. || —οῦμαι a se întruni.
σύγκρουσις (ἡ) ciocnire, — δικαιοδοσίας Jur. conflict de jurisdicţie.
συγκρούω v. a ciocni, a atacà. || —ομαι a se ciocnì.
συγκυρία (ἡ) întâmplare.
συγκυριαρχία (ἡ) condominiu.
συγκυριότης (ἡ) coproprietate.
*συγυρίζω v. a pune în regulă, a face ordine | a omorî.
*συγύρισμα (τὸ) orânduire, aranjare.
συγχαίρω v. a felicità.
συγχαρητήριος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de felicitare, de urare. || τὰ —α subst. felicitări.
*συγχαρίκια (τὰ) vez. συγχαρητήρια.
συγχέω v. a confundà, a amestecà, a încurcà.
συγχορδία (ἡ) acord.
συγχορδίζω v. a acordà.
συγχορδισμός (ὁ) acordare.
συγχορδιστής (ὁ) acordor.
συγχορευτής (ὁ) cavaler (la dans).
συγχορεύτρια (ἡ) damă (la dans).
συγχορεύω v. a dansà, a jucà împreună.
συγχρονισμός (ὁ) sincronism.
σύγχρονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. contimporan, simultan. || —ως adv. || τὸ —ον subst. contimporanitate, simultaneitate.
συγχρωτίζομαι v. a fi în legături cu cinevà, a frecventà.
συγχρωτισμός (ὁ) frecventare.
συγχύζω v. a încurcà, a zăpăcì. || —ομαι a se zăpăcì | *a se supărà.
σύγχυσις (ἡ) încurcătură, zăpăceală.
*συγχυσμένος, η, ον adj. supărat.
συγχώνευσις (ἡ) contopire, fuziune.
συγχωνεύω v. a contopi, a fuzionà.
*συγχωρεμένος, η, ον adj. iertat, răposat.
συγχώρησις (ἡ) iertăciune, scuză | Bis. absoluţie, iertare.
συγχωρητέος, α, αν adj. scuzabil, de iertat.
συγχωρητικός, ή, όν adj. iertător.
*συγχωριανός (ὁ) consătean.
*συγχώριον (τὸ) vez. συγχώρησις.
*συγχωροχάρτι (τὸ) Bis. indulgenţă.
συγχωρῶ v. a iertà. a scuzà.
συζευγνύω v. a înjugà, a împreunà, a unì, a căsătorì. || —ομαι a se căsătorì.
συζευκτηρία (ἡ) coţofană.
σύζευξις (ἡ) împreunare, căsătorie.
συζητήσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de discutat, de desbătut.
συζήτησις (ἡ) discuţie, desbatere, — θορυβώδης ciorobor, dispută.
συζητητής (ὁ) sfădalnic.
συζητῶ v. a discutà, a deliberà.
συζυγαρχία (ἡ) Mil. coloană, tren regimentar, — πυρομαχικῶν coloană de muniţii, — ἐφοδιοπομπῆς coloană de subsistenţă.
συζυγία (ἡ) Gram. conjugare.
συζυγικός, ή, όν adj. conjugal, marital. || —ῶς adv.
σύζυγος (ὁ, ἡ) soţ, soţie.
συζῶ v. a trăi împreună, a convieţu
συηνός, ή, όν adj. porcos.
συκαλίς (ἡ) Zool. gangur.
συκαμινέα (ἡ) Bot. dud.
συκάμινον (τὸ) dudă.
συκῆ (ἡ) Bot. smochin.
*συκολόγος (ὁ) dârjac, bâtă.
συκομορέα (ἡ) Bot. paltin.
συκομορεών (ὁ) păltiniş.
συκόμορον (τὸ) paltin.
σῦκον (τὸ) smochină.
συκοφάγος (ὁ) Zool. pişcă-in-flori.
συκοφάντης (ὁ) clevetitor, calomniator.
συκοφαντία (ἡ) clevetire, calomnie.
συκοφαντικός, ή, όν adj. clevetitor, calomniator. || —ῶς adv. prin calomnie.
συκοφαντῶ v. a cleveti, a alomnià.
*συκόφυλλον (τὸ) foaie de smochin.
*συκῶτι (τὸ) ficat.
σύλησις (ἡ) despuiere, spoliaţiune.
συλητής (ὁ) despuietor, spoliator.
συλητικός, ή, όν adj. despuietor.
συλλαβή (ἡ) silabă.
συλλαβίζω v. a silabizà.

συλλαβικός, ή, όν adj. silabic.
συλλαβισμός (ό) silabizare.
συλλαβιστός, ή, όν, adj. silabizat.
συλλαλητήριον (τό) meeting.
συλλαμβάνω v. a prinde, a apucà, a înhăţà | — ἐπ' αὐτοφώρῳ a surprinde | a concepe.
συλλέγω v. a culege, a recoltà, a colecţionà.
συλλειτουργός (ό) Bis. asistent la slujbă.
συλλειτουργῶ v. Bis. a asistà la slujbă.
συλλέκτης (ό) culegător, colector, colecţionar.
συλλήβδην adv. în general, în masă.
σύλληπτρα (τά) drepturi de priză, de prindere.
σύλληψις (ἡ) prindere, arestare | con-
συλλογεύς (ό) vez. συλλέκτης. [cepţie.
συλλογή (ἡ) culegere, colecţie | *gând, grijă.
*συλλογίζομαι v. a se gândì, a meditâ, a cugetà. || —σμένος, η, ον part. gânditor, meditativ.
συλλογισμός (ό) raţionament, argumentaţie | Fil. silogism. [tiv.
συλλογιστικός, ή, όν adj. argumenta-
σύλλογος (ό) cerc, club, asociaţie, silog, δικηγορικός — barou, ἐκλογικός — colegiu electoral.
συλλοχίτης (ό) Mil. din aceiaşi companie.
συλλυπητήριος (ό, ἡ) —ον (τό) adj. de condoleanţă. || τά —α subst. condoleanţe.
συλλυποῦμαι v. a exprimà condoleanţe.
συλῶ v. a jefuì, a despuià.
συμβαδίζω v. a umblà, a merge împreună.
συμβαίνει v. imper. a se întâmplà.
συμβάλλω v. a contribuì. || —ομαι a contractà, a luà parte, — δι' ἐράνου a cotizà. || —όμενος, η, ον part. contractant.
συμβάν (τό) eveniment, întâmplare, accident.
συμβασιλεύω v. a domnì împreună.
σύμβασις (ἡ) convenţie, acord.
συμβαστάζω v. a suportà împreună.
συμβατικός, ή, όν adj. convenţional.
συμβεβηκός (τό) accident.
συμβία (ἡ) soţie, nevastă.
συμβιβάζω v. a împăcà, a concilià. || —ομαι a se împăcà, a se potrivi.
συμβιβάσιμος (ό, ἡ)—ον (τό) adj. de împăcat, conciliabil.
συμβιβασμός (ό) împăcare, conciliere, ἐμπορικός — transacţie | compromis, — χρεωκόπου concordat.
συμβιβαστής (ό) conciliator, mijlocitor.
συμβιβαστικός, ή, όν adj. conciliant, împăciuitor. || —ῶς adv. cu bună înţelegere. [păciuire.
συμβιβαστικότης (ἡ) acomodaţiune, îm-
σύμβιος (ό) —α (ἡ) consort | —artă.
συμβιῶ v. a convieţuì.
συμβίωσις (ἡ) traiu împreună, — μετὰ παλλακίδος concubinaj.
συμβοηθός (ό) coajutor. [întrajutà.
συμβοηθῶ v. a asistà. || —οῦμαι a se
συμβολαιογραφεῖον (τό) notariat.
συμβολαιογραφικός, ή, όν adj. de no-
συμβολαιογράφος (ό) notar. [tar(iat).
συμβολαιογραφῶ v. a face notariat.
συμβόλαιον (τό) contract.
συμβολεύς (ό) [δικτυοπλόκου] spetează.
συμβολή (ἡ) cotă, cotizaţie, — ποταμοῦ confluenţă | unire.
συμβολίζω v. a simbolizà. [—ῶς adv.
συμβολικός, ή, όν adj. simbolic. |
συμβολισμός (ό) simbolism. [vizà.
σύμβολον (τό) simbol, emblemă, de-
συμβουλευτικός, ή, όν adj. consultativ, sfătuitor. || —ῶς adv.
συμβουλεύω v. a povăţuì, a sfătuì. || —ομαι a luà sfat, a consultà.
συμβουλή (ἡ) povaţă, sfat, consiliu, — ἰατροῦ, δικηγόρου consultaţie.
συμβούλιον (τό) consiliu, μετὰ πολλὰ —α după multe conciliabule | — ἰατρικόν consult, — ἐφετῶν camera de punere sub acuzare.
σύμβουλος (ό) sfătuitor, sfetnic, consilier.
*συμμαζεύω v. a culege, a strânge. || —ομαι a se contractà, a se reduce, a devenì rezonabil.
*συμμάζωμα (τό) întrunire, culegere.
*συμμαζωμένος, η, ον adj. aşezat.
*συμμαζώνω v. vez. συμμαζεύω.
συμμαθητεύω v. a urmà şcoala împreună. [şcoală).
συμμαθητής (ό) —ρια (ἡ) coleg (de

συμμαρτυρῶ v. a depune împreună ı· (ca martor).
συμμαχητὴς (ὁ) tovarăş de arme.
συμμαχία (ἡ) alianţă, — καὶ ἐπιμαχία alianţă defensivă şi ofensivă.
συμμαχικὸς, ἡ, ὸν adj. (de) aliat.
συμμάχομαι v. a luptà împreună.
σύμμαχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. aliat.
συμμαχῶ v. a se alià.
συμμελετῶ v. a studià împreună.
συμμερίζομαι v. a luà parte.
συμμερισμὸς (ὁ) participare.
συμμετέχω v. a participà, a luà parte.
συμμετοχὴ (ἡ) participare.
συμμέτοχος (ὁ, ἡ) participant.
συμμετρία (ἡ) simetrie.
συμμετρικὸς, ἡ, ὸν adj. simetric.
συμμηνία (ἡ) încinat, descreşterea lunei.
συμμίγδην adv. amestecat, confus.
συμμιγὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. amestecat | Arit. complex.
συμμιγνύω v. a amestecà.
σύμμικτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. amestecat. || τὰ — α Lit. subst. miscellanea. [tate.
σύμμιξις (ἡ) amestecătură, promiscuisummορία (ἡ) ceată, haită, bandă.
συμμοριακὸς, ἡ, ὸν adj. al cetei.
συμμοριάρχης (ὁ) şef de bandă.
συμμορίτης (ὁ) bandit. [form.
σύμμορφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. consummορφῶ v. a conformà. || —οῦμαι a se conformà.
συμμόρφωσις (ἡ) conformare.
συμπαγὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. compact, des, vârtos. || —ῶς adv.
συμπάθεια (ἡ) compasiune, compătimire | simpatie. [iertaţi.
*συμπάθειο (τὸ) în fr. μὲ τὸ — să mă
συμπαθὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. simpatic. || —ῶς adv.
συμπαθητικὸς, ἡ, ὸν adj. simpatic.
συμπαθῶ v. a simpatizà, a iubì | *, ἀ μὲ —ᾷς să mă ierţi
συμπαιγνία (ἡ) conivenţă.
συμπαίζω v. a jucà împreună.
συμπαίκτης (ὁ) jucător împreună.
συμπαλαιστὴς (ὁ) tovarăş de luptă.
συμπαλαίω v. a luptà împreună.
συμπαραβάλλω v. a comparà, a confruntà.
συμπαραλαμβάνω v. a luà cu sine.
συμπαραστατῶ v. a asistà.
συμπαρασύρω v. a trage după sine.
συμπαρομαρτῶ v. a urmà împreună, a întovărăşì.
σύμπας, ασα, αν adj. întreg, cu totul. || τὸ —αν subst. universul.
συμπάσχω v. a suferì împreună.
συμπατριώτης (ὁ) —ις (ἡ) compatriot.
*συμπεθερειὸν (τὸ) cuscrenie, năşie.
*συμπεθεριάζω v. a se încuscrì.
*συμπέθερος (ὁ) —έρα (ἡ) cumătru, cuscru.
συμπεραίνω v. a conchide, a deduce, a încheià, a trage concluzii.
συμπέρασμα (τὸ) încheiere, concluzie.
συμπερασματικὸς, ἡ, ὸν adj. încheietor, concludent. || —ῶς adv. prin concluzie. [re.
συμπερασμὸς (ὁ) presupunere, încheiesυμπεριέχω v. a conţine. || —ομαι a fi conţinut.
συμπεριλαμβάνω v. vez. συμπεριέχω. || —ομαι a fi cuprins.
συμπεριοδεύω v. a cutreerà împreună.
συμπεριπατῶ v. a se plimbà împreună.
συμπεριφέρω v. a plimbà, a aduce cu sine, a purtà. || —ομαι a se purtà, a se comportà.
συμπεριφορὰ (ἡ) purtare. [prin sădire.
συμπηγνύω v. a fondà, a împreunà
συμπιέζω v. a comprimà, a pleoştì.
συμπίεσις (ἡ) comprimare, compresυμπιεστὴς (ὁ) compresor. [siune.
συμπιεστικὸς, ἡ, ὸν adj. compresiv.
συμπίνω v. a beà împreună.
συμπίπτω v. a coincide, a se întâmplà (în acelaş timp).
σύμπλεγμα (τὸ) grup.
συμπλεκτικὸς, ἡ, ὸν adj. conjunctiv, copulativ, împletitor.
συμπλέκω v. a împletì, a încolăcì. || —ομαι a se încăierà.
συμπλέω v. a navigà împreună.
συμπληρῶ v. a împlinì, a întregì, a complinì, a terminà, a adăogì.
συμπλήρωμα (τὸ) adaos, complement, supliment.
συμπληρωματικὸς, ἡ, ὸν adj. comple-

mentar, suplimentar. || —ῶς adv.
συμπλήρωσις (ἡ) împlinire, complectare, întregire.
συμπληρωτικός, ή, όν adj. complinitor.
σύμπλοια (ἡ) tovărăşie de navigare.
συμπλοκή (ἡ) încăierare.
συμπλωτήρ (ὁ) tovarăş de navigaţie.
συμπνίγω v. a înnăbuşi.
σύμπνοια (ἡ) înţelegere, acord.
συμπολεμιστής (ὁ) tovarăş de luptă, de arme.
συμπολεμῶ v. a luptà împreună.
συμπολιτεία (ἡ) confederaţie.
συμπολιτειακός, ή, όν adj. confederal.
συμπολιτεύομαι v. a fi din partidul guvernamental.
συμπολίτευσις (ἡ) partidul guvernamental.
συμπολίτης (ὁ) concetăţean.
συμπονῶ v. a compătimì.
συμπορεύομαι v. a umblà împreună.
συμποσιάζω v. a ospătà, a prăznuì.
συμπόσιον (τὸ) ospăţ, praznic.
συμποσοῦμαι v. a fi în total, a se ridicà.
συμπότης (ὁ) comesean.
σύμπραξις (ἡ) cooperaţie, concurs.
συμπράττω v. a cooperà, a concurà.
σύμπτυξις (ἡ) îndoitură, chitire | Mil. retragere.
συμπτύσσω v. a îndoì, a chitì. || —ομαι Mil. a se retrage. || συνεπτυγμένος, η, ον part. concis, scurt.
σύμπτωμα (τὸ) semn, simptomă.
συμπτωματικός, ή, όν adj. simptomatic. || —ῶς adv.
συμπτωματολογία (ἡ) simptomatologie.
σύμπτωσις (ἡ) întâmplare, potrivire, coincidenţă, hazard.
συμπυκνῶ v. a îndesà, a condensà.
συμπύκνωσις (ἡ) îndesare, condensare.
συμπυκνωτής (ὁ) condensator.
συμπυροβόλησις (ἡ) salvă.
συμπυροβολῶ v. a trage salve.
συμφάσκω v. a fi de aceiaşi opinie.
συμφέρει v. imper. convine.
συμφέρον (τὸ) interes.
συμφεροντολογία (ἡ) interesare.
συμφεροντολόγος (ὁ) interesat, omul interesului.
συμφέρων, ουσα, ον part. avantajos.
σύμφημι v. a fi de acord, a convenì.
συμφιλιῶ v. a împăcà. || —οῦμαι a se împăcà.
συμφιλίωσις (ἡ) împăcare.
συμφοίτησις (ἡ) studiare împreună.
συμφοιτητής (ὁ) coleg de studii universitare.
συμφοιτῶ v. a face studiile împreună.
συμφορά (ἡ) nenorocire, calamitate.
συμφόρησις (ἡ) Med. congestie.
συμφορόπληκτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. sinistrat.
σύμφορος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vez. συμφέρων.
συμφυής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. conivent, congenital, inerent. || —ῶς adv.
σύμφυρμος (ὁ) vălmăşag, amestecătură.
σύμφυρτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. amestecat, încâlcit.
συμφύρω v. a amestecà. || —ομαι a se amestecà.
σύμφυσις (ἡ) legătură | Med. simfiză.
σύμφυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. legat, natural. | τὸ —ον subst. Bot. tăneasă.
συμφωνητικόν (τὸ) contract.
συμφωνία (ἡ) învoială, târg, tocmeală, înţelegere, acord | Muz. simfonie, μουσική — concert.
συμφωνικός, ή, όν adj. simfonic.
σύμφωνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. conform, potrivit, de acord. || τὸ —ον subst. pact | Gram. consoană. || —ως adv.
συμφωνῶ v. a tocmì | a se potrivì | a se învoì, — ἐργάτας a angajà lucrători. αὐτὸ δὲν —ει μὲ τὴν ἰδέαν aceasta nu cadrează cu ideia.
συμψηφίζω v. a compensà, a cumpănì.
συμψήφισις (ἡ) şi συμψηφισμός (ὁ) compensaţie, cumpănire.
σὺν prep. cu, împreună | Arit. plus.
συναγερμός (ὁ) întrunire generală.
συναγείρω v. a întrunì toată populaţia.
συναγελάζομαι v. a se adunà, a se înhăità.
συνάγκεια (ἡ) fund de vale, talveg, viroagă.
*συναγκυλώνω v. a încârligà.
σύναγμα (τὸ) adunare, strânsură.
συναγρίδα (ἡ) Zool. sinagridă.
συνάγχη (ἡ) guturaiu.
συνάγω v. a întrunì | a conchide. || —ομαι a reeşì.

συναγωγὴ (ἡ) sinagogă.
συναγωγικὸς, ἡ, ὸν adj. sinagogal.
συναγωνίζομαι v. a luptà împreună | a concurà, — εἰς τὸν δρόμον a se luà la goană, la întrecere.
συναγωνισμὸς (ὁ) întrecere, concurenţă. [curent.
συναγωνιστὴς (ὁ) conluptător | con-
συναδελφικὸς, ἡ, ὸν adj. de confrate, colegial. || —ῶς adv. ca confrate.
συνάδελφος (ὁ) confrate, coleg.
συναδελφότης (ἡ) confraternitate, colegialitate.
συναδελφῶ v. a fraternizà.
συνᾴδω v. a fi de acord | a convenì.
*συνάζω v. şi
συναθροίζω v. a culege, a întruni, a adunà, a strânge, a injghebà. || —ομαι a se întruni. [zătoare.
συνάθροισις (ἡ) întrunire, adunare, şe-
συναΐδιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. coetern.
συναϊδιότης (ἡ) coeternitate.
συναίνεσις (ἡ) îngăduială, învoire, consimţimânt, consens.
συναινῶ v. a consimţì, a se învoì.
συναίρεσις (ἡ) Gram. contracţiune.
συναιρῶ v. Gram. a contrage.
συναισθάνομαι v. a se resimţì, a-şi da
συναίσθημα (τὸ) sentiment. [seama.
συναίσθησις (ἡ) simţ(imânt), δὲν ἔχει —ιν τῶν πραττομένων nu-şi dă seama de ceiace face.
συναίτιος (ὁ, ἡ) complice.
συναλλαγὴ (ἡ) schimb, — ἐμπορικὴ transacţie, πολιτικὴ — trafic.
συνάλλαγμα (τὸ) poliţă, cambie.
συναλλαγματικὸς, ἡ, ὸν adj. cambial. || ἡ —ὴ subst. vez. συνάλλαγμα.
συναλλακτικὸς, ἡ, ὸν adj. de schimb.
συναλλάσσω v. a preschimbà, a face schimb. || —ομαι a aveà relaţiuni comerciale.
συναλληλία (ἡ) coordinare.
συνάμα adv. în acelaşi timp, împre-
συναναμιγνύω v. a amestecà. [unà.
συνάναρχος vez. συναΐδιος.
συναναστρέφομαι v. a aveà relaţiuni.
συναναστροφὴ (ἡ) relaţie | serată, petrecere în familie.
συνάντησις (ἡ) întâlnire.
συναντῶ v. a întâlnì, a întâmpinà. || —ῶμαι a se întâlnì.
συναξάριον (τὸ) Bis. vieţele sfinţilor,
συναξαριστὴς (ὁ) sinaxarist. [sinaxar.
*σύναξις (ἡ) vez. συνάθροισις.
συναπάντησις (ἡ) vez. συνάντησις.
συναπαντῶ v. vez. συναντῶ.
συναπαρτίζω v. a constituì împreună.
συναπαρτισμὸς (ὁ) constituire împreună.
συναπέρχομαι v. a plecà împreună.
συναπόδημος (ὁ) tovarăş de călătorie.
συναποθνήσκω v. a murì împreună.
συναπόλλυμι v. a pierì împreună.
συναποφασίζω v. a se hotărî împreună.
συναπτὸς, ἡ, ὸν adj. unit, împreunat.
συνάπτω v. a împreunà, a legà împreună, a unì, — συμμαχίαν a contractà o alianţă.
συναρθρῶ v. a îmbucà, a articulà.
συνάρθρωσις (ἡ) îmbucătură | Anat. sinartrozǎ.
συναριθμῶ v. a prenumărà împreună.
συναρμογὴ (ἡ) înpreunare, racord, îmbinare.
συναρμόζω v. a îmbinà, a racordà.
συναρμολόγησις (ἡ) înnădire, coordonare.
συναρμολογῶ v. a înnădì, a coordonà.
συναρπάζω v. a antrenà. || *—ομαι a se aprinde, a se înfurià.
σύναρσις (ἡ) ajutor.
συνάρτησις (ἡ) împreunare.
συναρτῶ v. a împreunà.
συνασπίζω v. a coalizà. || —ομαι a se
συνασπισμὸς (ὁ) coaliţie. [coalizà.
*συνατὸς prom. eu însumi.
*σύναυγα adv. dis de dimineaţă.
συναυλία (ἡ) Muz. concert.
συναυλίζομαι v. a aveà (a cumunicà prin) aceiaşi curte. [xiune.
συνάφεια (ἡ) legătură, contact, conec-
συναφὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. strâns legat, conex(at). || —ῶς adv.
*συνάχι (τὸ) şi
*συνάχωμα (τὸ) vez. συνάγχη.
*συναχώνομαι v. a aveà guturaiu.
σύναψις (ἡ) împreunare.
συνδαιτυμὼν (ὁ) comesean.
συνδαυλίζω v. a aţâţà, a sgândări.
συνδαύλισις (ἡ) aţâţare, sgândărire.
σύνδειπνος (ὁ) vez. συνδαιτυμών.

συνδειπνῶ v. a prânzi împreună.
σύνδενδρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. tufos.
σύνδεσις (ἡ) legătură.
σύνδεσμος (ὁ) legătură, nod | uniune, asociaţie | Gram. conjuncţiune.
συνδετικός, ἡ, ὸν adj. de legătură, de unire | Gram. conjunctiv, copulativ. | τὸ— ὸν subst. Gram. cópulă.
συνδέω v. a legà, a unì, a împreunà, a ajustà. || —ομαι a fi legat.
συνδιάγω v. a petrece viaţa împreună.
συνδιαίτησις (ἡ) traiu comun.
συνδιαιτῶμαι v. vez. συνδιάγω.
συνδιαλέγομαι v. a sta de vorbă, a se întreţine.
συνδιάλεξις (ἡ) întreţinere, conversaţie.
συνδιαλλαγὴ (ἡ) împăcare.
συνδιαλλακτικός, ἡ, όν adj. împăciuitor. || —ῶς adv.
συνδιαλλάσσω v. a împăcà. || —ομαι a se împăcà.
συνδιασκέπτομαι v. chibzuì, a deliberà împreună.
συνδιάσκεψις (ἡ) conferinţă, congres.
συνδιατρίβω v. vez. συνδιάγω.
*συνδικαλικός, ἡ, ὸν adj. sindical.
*συνδικᾶτον (τὸ) sindicat.
σύνδικος (ὁ) Jur. sindic.
σύνδουλος (ὁ) sclav la acelaşi stăpân.
συνδρομὴ (ἡ) ajutor | concurs, — ἐφημερίδος, θεάτρου abonament de ziar, de teatru, — κοινωφελὴς subscripţie.
συνδρομητὴς (ὁ) —ρια (ἡ) abonat.
συνδυάζω v. a potrivì, a împerechià, a combinà, a asocià. || —ομαι a se combinà.
συνδυασμὸς (ὁ) potriveală, potrivire, — πολιτικὸς combinaţie politică, electorală.
συνδυαστικὸς, ἡ, ὸν adj. combinatoriu.
συνεγγυητὴς (ὁ) Jur. cofidejusor.
σύνεγγυς adv. foarte aproape.
συνεγγυῶμαι v. a garantà împreună.
συνεγείρω v. a ridicà cu sine.
συνεδρία (ἡ) vez. συνεδρίασις, şedinţă.
συνεδριάζω v. a ţine şedinţă, şezătoare, a se întrunì.
συνέδριον (τὸ) congres, conferinţă, — ἐλεγκτικὸν curtea de conturi.
σύνεδρος (ὁ) congresist.
συνείδησις (ἡ) conştiinţă, ἔλεγχος τῆς —εως remuşcare.
συνειδὸς (τὸ) suflet, vez. συνείδησις, ἐν πλήρει —ότι în conştiinţă.
συνειθίζω v. a (se) obişnuì, — εἰς τὸ κλίμα a se aclimatizà. || —εται imper. e de obiceiu, καθὼς — după cum e obiceiul. || —σμένος, η, ον part. obişnuit.
συνειρμὸς (ὁ) înlănţuire, şir.
συνεισάγω v. a introduce împreună.
συνεισέρχομαι v. a intrà împreună.
συνεισφέρω v. a cotizà.
συνέκδημος (ὁ) tovarăş de călătorie.
συνεκδικάζω v. a judecà împreună.
συνεκδοχὴ (ἡ) Gram. sinecdocă.
συνεκτικὸς ἡ, ὸν adj. coerent, contenitor | Anat. conjunctiv.
συνεκτικότης (ἡ) coeziune.
συνέλευσις (ἡ) întrunire, adunare.
συνελὼν part. în fr. συνελόντι εἰπεῖν în puţine vorbe, pe scurt.
συνενάγω v. a acţionà împreună.
συνενδιαφέρω v. a pune la parte, a çointeresà.
συνεννόησις (ἡ) înţelegere.
συνεννοοῦμαι v. a se înţelege, a se chibzuì. || —ημένος, η, ον part. înţeles.
συνενοχὴ (ἡ) complicitate.
συνένοχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. complice.
συνεντευκτήριον (τὸ) loc de întâlnire.
συνέντευξις (ἡ) întâlnire, întrevedere, — δημοσιογράφου interview.
συνενῶ v. a întruni, a împreunà.
συνένωσις (ἡ) împreunare, unire.
συνεορτάζω v. a sărbătorì împreună.
συνεπάγομαι v. a aduce de la sine.
συνέπεια (ἡ) urmare, consecinţă.
συνεπὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. consecvent. || —ῶς adv. prin urmare.
συνεπιβάτης (ὁ) —ις (ἡ) çopasager.
συνεπιφέρω v. a aduce împreună, a atrage după sine.
συνεπτυγμένος, η, ον adj. prescurtat, scurt, concis. || —ως adv. pe scurt.
συνεργάζομαι v. a cooperà, a colaborà.
συνεργασία (ἡ) cooperare, colaborare.
συνεργάτης (ὁ) —ις (ἡ) colaborator.

συνεργατικός, ή, όν cooperativ. || —ῶς adv. în cooperativă.
συνέργεια (ἡ) cooperare.
συνεργεῖον (τὸ) atelier, uzină.
σύνεργον (τὸ) instrument, unealtă.
συνεργός (ὁ, ἡ) cooperator, complice.
συνεργῶ v. a cooperà.
*συνερίζομαι v. a disputà, a se luà după cinevà.
συνέρχομαι v. a se întruni, — εἰς γάμου κοινωνίαν a se căsătorì | a se desmeteci, a revenì, — ἐκ τῆς ἀσθενείας a-şi recăpătà sănătatea | a se reculege, a se înfiripà.
σύνεσις (ἡ) cuminţenie, prudenţă.
συνεσταλμένος, η, ον adj. sfios, timid. || —ως adv. [întovărăşì.
συνεταιρίζομαι v. a se asocià, a se
συνεταιρικός, ή, όν adj. social. || —ῶς adv. în tovărăşie.
συνεταιρισμός (ὁ) asociaţie, consorţiu, γεωργικός — obşte.
συνεταῖρος (ὁ) asociat | societar.
συνετίζω v. a cuminţì pe cinevà.
συνέτισις (ἡ) cuminţire.
συνετός, ή, όν adj. cu minte, prudent. || —ῶς adv.
συνευδυμῶ v. a petrece, a chefuì împreună. [preună.
συνευθύνομαι v. a fi responsabil împ
συνευνάζομαι v. a dormì împreună.
σύνευνος (ὁ, ἡ) consort, —artă.
συνευρίσκομαι v. a se împreunà (cu o femee).
συνευτυχῶ v. a împărtăşì fericirea.
συνευωχοῦμαι v. a prăznuì, a chefuì.
συνεφάπτομαι v. a atinge împreună.
συνεφαπτομένη (ἡ) Geom. cotangentă.
*συνεφέρνω v. a-şi revenì în sine.
συνέχεια (ἡ) urmare, λόγοι ἄνευ —ας vorbe fără rost. || κατὰ —αν adv. în şir.
συνεχής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. necontenit, continuu, neîntrerupt. || —ῶς adv.
συνεχίζω v. a continuà, a urmà.
συνέχισις (ἡ) continuare.
συνέχω v. a înfrânà, a conţine. || —ομαι a fi în legătură, a comunicà.
συνηγορία (ἡ) pledoarie, apărare.
συνήγορος (ὁ) avocat al apărării.
συνηγορῶ v. a pledà, a apărà o cauză.
συνήθεια (ἡ) obiceiu, datină, deprindere, obişnuinţă.
*συνήθειον (τὸ) vez. συνήθεια, τὰ —α menstruaţia.
συνήθης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. obişnuit, uzitat, παρὰ τὸ σύνηθες contra obiceiurilor. || —ως adv. de obiceiu.
συνηλικιώτης (ὁ) —ις (ἡ) de aceiaşi vârstă.
συνημμένος, η, ον part. alăturat.
συνηρεφής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. acoperit cu umbră deasă.
συνῃρημένος, η, ον part. Gram. contractat. [teraţiune.
συνίζησις (ἡ) consonanţă | Gram. ali
σύνθεσις (ἡ) compunere, compoziţie | Fil. sinteză.
συνθετήριον (τὸ) Tip. colţar.
συνθέτης (ὁ) compozitor.
συνθετικός, ή, όν adj. component | Chim. sintetic. || ὁ —ὸς subst. Fin. global.
σύνθετος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. compus,
συνθέτω v. a compune. [complex.
συνθήκη (ἡ) tratat, pact, τὰ κατὰ —ην ψεύδη minciuni convenţionale.
συνθηκολόγησις (ἡ) pactizare | Mil. capitulare. [pitulà.
συνθηκολογῶ v. a pactizà | Mil. a ca
σύνθημα (τὸ) semnal, deviză, lozincă | Mil. parolă.
συνθηματικός, ή, όν adj. convenţional.
συνθηματικότης (ἡ) convenţionalitate.
σύνθλασις (ἡ) contuzie, strivitură.
συνθλίβω v. a strivì, a tescuì.
σύνθλιψις (ἡ) strivire, tescuire.
συνθλῶ v. a stâlcì, a strivì | Med. a contuzionà.
σύνθρονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. aşezat pe acelaşi tron.
συνιδιοκτησία (ἡ) coproprietate, devălmăşie. [maş.
συνιδιοκτήτης (ὁ) coproprietar, devăl
συνίσταμαι v. a constà, a se compune.
συνισταμένη (ἡ) Geom. compozantă.
συνιστῶ v. a înfiinţà | a stabilì | a constituì | a recomandà, a prezintà. || —ῶμαι a se înfiinţà.
*συννεφιὰ (ἡ) timp nouros.

*συννεφιάζει v. imper. a înnorà.
*συννεφόκαμμα (τὸ) zăpuşeală.
*σύννεφον (τὸ) nor.
συννεφοῦμαι v. a înnorà.
συννεφώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. noros.
σύννους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. gânditor, îngrijat.
*συννυφάδα (ἡ) cumnată.
συνοδεία (ἡ) alaiu, însoţire, cortegiu, convoiu, escortă, ἐν —ᾳ κλειδοχυμβάλου cu acompaniament de piano.
συνοδεύω v. a însoţi, a întovărăşi, a petrece, a conduce, a escortà.
συνοδικός, ἡ, ὸν adj. consistorial, sinodal, sobornicesc. || ὁ —ὸς subst. membrul sinodului. || —ῶς adv. sinodaliceşte.
συνοδίτης (ὁ) şi [însoţitor.
συνοδοιπόρος (ὁ, ἡ) tovarăş de drum.
σύνοδος (ἡ) sobor, sfat, congres, sinod, — τῆς Βουλῆς sesiune parlamentară, — ἱερὰ sinod, — ἀρχιερατικὴ consistoriu, ἡ σελήνη εἰς —ον luna în conjuncţie.
συνοδὸς (ὁ, ἡ) însoţitor.
σύνοιδα v. a şti bine, a recunoaşte.
συνοικειῶ v. a familiarizà. || —οῦμαι a se familiarizà, — μὲ τὸ κλίμα a se aclimatizà.
συνοικείωσις (ἡ) deprindere, familiarizare.
συνοικέσιον (τὸ) căsătorie.
συνοίκησις (ἡ) conlocuire.
συνοικία (ἡ) mahalà, cartier.
συνοικίζω v. a populà. || —ομαι a se populà, a se locuì.
συνοικισμὸς (ὁ) populare | suburbie.
συνοικιστὴς (ὁ) populator.
σύνοικος (ὁ) conlocuitor.
συνοικῶ v. a conlocuì.
σύνολον (τὸ) întregime, totalitate | Arit. sumă, total. || ἐν —ῳ adv. cu totul.
συνομήλικος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de [aceiaşi vârstă.
συνομιλία (ἡ) convorbire, vorbă, conversaţie, taifas.
συνομιλῶ v. a vorbì, a sta de vorbă.
συνομνύω v. a complotà.
συνομολόγησις (ἡ) întocmire, aranjare, — εἰρήνης încheiere de pace.
συνομολογῶ v. a întocmì, a încheià, a contractà.
συνομοταξία (ἡ) Bot. grup.
συνονθύλευμα (τὸ) amestecătură.
συνονθυλεύω v. a amestecà.
*συνονόματος, η, ον adj. tij.
συνοπτικὸς, ἡ, ὸν adj. concis, scurt, prescurtat, sumar. || —ῶς adv.
συνοπτικότης (ἡ) scurtime, concizie.
συνοργανίζω v. a instrumentà.
συνοργανισμὸς (ὁ) instrumentaţie.
συνοργιάζω v. a chefuì, a face orgii împreună.
συνορεύω v. a se învecinà.
συνοριακὸς, ἡ, ὸν adj. învecinat, limitrof, de frontieră. [cinevà.
*συνορίζομαι v. a-şi pune mintea cu
συνορίτης (ὁ) învecinat, limitrof.
σύνορον (τὸ) hotar, frontieră, graniţă.
*συνορτζῆς (ὁ) comisar pentru delimitarea unei ţări.
συνουλῶ v. a cicatrizà.
συνούλωσις (ἡ) cicatrizare.
συνουλωτικὸς, ἡ, ὸν adj. cicatrizant.
συνουσία (ἡ) copulaţie, contact sexual.
συνουσιάζομαι v. a se copulà, a aveà contact sexual.
συνουσιαστικὸς, ἡ, ὸν adj. copulativ.
συνοφειλέτης (ὁ) codebitor. [nele.
συνοφρυοῦμαι v. a încruntà sprâncesύνοφρυς (ὁ, ἡ) —υ (τὸ) adj. întunecos, posomorât.
συνοφρύωσις (ἡ) încruntare.
συνοχὴ (ἡ) legătură (strânsă).
συνοψίζω v. a rezumà, a redà pe scurt.
σύνοψις (ἡ) rezumat, prescurtare | Bis. ceaslov, breviar. || ἐν —ει adv. pe scurt, în rezumat.
συνταγὴ (ἡ) Med. formulă medicală.
σύνταγμα (τὸ) constituţie | Mil. regiment.
συνταγματάρχης (ὁ) Mil. colonel.
συνταγματικὸς, ἡ, ὸν adj. constituţional. || ὁ —ὸς subst. constituţionalist. || —ῶς adv. constituţionaliceşte.
συνταγματικότης (ἡ) constituţionalisσυνταγογραφῶ Med. a formulà. [tate.
*συνταγοκατάστιχον (τὸ) Farm. receptură.
συνταγολογία (ἡ) arta de a formulà.
συνταγολόγιον (τὸ) formular.
συντάκτης (ὁ) redactor.
συντακτικὸς, ἡ, ὸν adj. al sintaxei. ||

ή —ή subst. constituantă. || τὸ —όν subst. cartea sintaxei.
συνταξειδεύω v. a călători împreună.
συνταξειδιώτης (ὁ) tovarăș de călă-
συνταξιοῦχος (ὁ, ἡ) pensionar. [torie.
σύνταξις (ἡ) redacție, compoziție | Gram. sintaxă | pensie, εἶμαι ὑπὸ —ιν a fi pensionar. [zordine.
συνταράσσω v. a turbură, a aduce de-
συντάσσω v. a redactă, a întocmi, a compune, a redija. || —ομαι a face parte, a fi sub ordine, συνετάχθη πρακτικὸν s'a dresat proces verbal | Gram. a fi complinit.
συνταυτίζω v. a identifică.
συνταύτισις (ἡ) identificare.
*σύνταχα adv. dis de dimineață.
συντείνω v. a contribui, a concură.
*σύντεκνος (ὁ, ἡ) cumătru, —ă.
συντέλεια (ἡ) sfârșit.
συντελεστὴς (ὁ) Arit. coeficient.
συντελεστικὸς, ἡ, ὸν adj. contributiv, folositor, util. || —ῶς adv.
συντελῶ v. a contribui.
συντέμνω v. a prescurtă. || —ομαι a se prescurtă. || —τετμημένος, η, ον part. prescurtat.
συντεχνία (ἡ) corporație.
συντεχνίτης (ὁ) —ις (ἡ) comeserias.
συντήκω v. a topi împreună, a fu-
σύντηξις (ἡ) fuziune. [zionă.
συντήρησις (ἡ) conservare, întreținere, μερὶς —εως tain. [|| —ῶς adv.
συντηρητικὸς, ἡ, ὸν adj. conservator.
συντηρητικότης (ἡ) conservatism.
συντηρῶ v. a întreține, a conservă.
συντίθημι v. a compune vez. συνθέτω.
συντομὰς (ἡ) drumul cel mai scurt.
συντόμευσις (ἡ) prescurtare.
συντομεύω v. a prescurtă.
συντομία (ἡ) scurtime. || ἐν —ᾳ adv. pe scurt, χάριν —ας pentru a nu
συντόμιον (τὸ) căuș. [o lungi.
σύντομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. prescurtat, scurt, concis, ἔσο —ος vorbește (pe) scurt. || —ως, ἐν —ῳ adv. pe scurt, cu puține vorbe.
συντονίζω v. a sintonizà.
συντονισμὸς (ὁ) sintonism.
σύντονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. susținut, încordat, asiduu. || —ως adv. cu încordare.
συντρέχω v. a concură, a conlucrà |
**συντριβάνι (τὸ) sadărvin.
συντριβὴ (ἡ) strivire, sdrobire.
συντρίβω v. a strivi, a sdrobi, a sfărămà. || —ομαι a se strivi. || —τετριμμένος, η, ον part. sfârtecat, με —ην καρδίαν cu inima sdrobită.
σύντριμμα (τὸ) sdrobitură, sfărămă-
*συντρίμμι (τὸ) vez. σύντριμμα. [tură.
σύντριψις (ἡ) vez. συντριβή. [țire.
*συντρόφευμα (τὸ) întovărășire, înso-
*συντροφεύω v. a întovărăși, a însoți | a se asocià, a se face tovarăș.
*συντροφία (ἡ) tovărășie, însoțire | asociație | sindrofie, petrecere.
*συντροφικὸς, ἡ, ὸν adj. tovărășesc, social, comun. || —ῶς adv. în tovărășie.
*σύντροφος (ὁ, ἡ) tovarăș, asociat, copărtaș — τῆς ζωῆς soț.
συντρυφῶ v. a petrece împreună.
συντρώγω v. a mâncà împreună.
συντυγχάνω v. a întâlni, a vorbi | a se brodi.
συντυχία (ἡ) întâmplare, coincidență.
συνυπάγομαι v. a fi clasat împreună.
συνυπακούομαι v. a fi subînțeles.
συνυπαίτιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. com-
συνυπαιτιότης (ἡ) complicitate. [plice.
συνύπαρξις (ἡ) coexistență.
συνυπάρχω v. a coexistà.
συνυπεύθυνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. solidar. || τὸ —ον subst. solidaritate.
συνυπηρετῶ v. a slujì, a servì împreună.
συνυποβάλλω v. a supune împreună.
συνυπογράφω v. a semnà împreună.
συνυποσχετικὸν (τὸ) compromis.
συνυπόσχομαι v. a promite împreună.
συνυπόχρεως (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. coobligat.
συνυποψήφιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. candidat pentru acelaș loc.
συνυφαίνω v. a țese împreună.
συνῳδὰ adv. conform.
συνῳδία (ἡ) concert.
συνωθῶ v. a îmbulzì, a înghesui, a izbì. || —οῦμαι a se înghesui, a se îndesà.

συνωμίασις (ἡ) [ἵππου] speteală.
συνωμοσία (ἡ) uneltire; conspirație, complot.
συνωμότης (ὁ) —ις (ἡ) uneltitor, conspirator, complotist.
συνωμοτικὸς, ἡ, ὸν adj. al conspirației, al complotului.
συνωμοτῶ v. a uneltì, a conspirà, a complotà. [sinonimie.
συνωνυμία (ἡ) identitate de nume,
συνώνυμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. sinonim.
*σύνωρα adv. în același timp.
συνωρὶς (ἡ) înhămatul a doi cai | pereche. [ală.
συνωστισμὸς (ὁ) îmbulzeală, înghesui-
*σύξυλος (ὁ) întreg (p. corabie).
συοφόρβιον (τὸ) cundă.
συρίγγιον (τὸ) Chir. fistulă.
συριγγιοῦμαι v. a se fistulizà.
συριγγιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. fistu-
συριγκὰς (ἡ) Bot. broștean. [los.
σύριγμα (τὸ) șuer(ătură), țiuială.
συριγμὸς (ὁ) șuerătură, țiuit, vâjâit.
σύριγξ (ἡ) fluier, — Πανὸς naiu | Chir. seringă.
συρίζω v. a fluerà, a șuerà, [ἐπὶ ἀνέμου, βέλους] a vâjâì, [ἐπὶ ὄφεων] a sâsâì | a țiui.
συρικτικὸς, ἡ, ὸν adj. șuerător, vâjâi-
συρίκτρα (ἡ) fluier. [tor, țiuitor.
σύριος, α, ον adj. sirian.
σύρμα (τὸ) sârmă, fir.
συρμάτινος, η, ον adj. de sârmă.
συρματογερανὸς (ὁ) macarà cu sârmă.
συρματομάστιξ (ἡ) sârmaciu.
συρματόπλεγμα (τὸ) Mil. sârmă de tranșee.
συρματοποιεῖον (τὸ) fabrică de sârmă.
συρματοποιὸς (ὁ) fabricant de sârmă.
συρμὸς (ὁ) modă | *epidemie | tren.
σύρραξις (ἡ) ciocnire, conflagrațiune.
συρράπτω v. a coase împreună | Chir. a suturà.
συρραφὴ (ἡ) cusătură, sutură.
συρρέω v. a veni cu grămada | a curge câtre. [foarte aproape.
σύρριζα adv. cu rădăcină cu tot |
συρρικνῶ v. a sbârcì. || —οῦμαι a se pipernici.
συρροὴ (ἡ) îmbulzeală, afluență.
*συρτὰ adv. târîș.
*συρτάριον (τὸ) sertar, săltar.
*σύρτα-φέρτα adv. serta-ferta..
συρτηδὸν adv. lip-lip [p. păpuci].
σύρτης (ὁ) zăvor, trăgătoare | vez. συρτάριον.
σύρτις (ἡ) Geogr. sirtă, banc de nisip.
*συρτοθήκη (ἡ) sertar.
*συρτὸς, ἡ, ὸν adj. târîtor, tărăgănat. || ὁ —ὸς subst. horă, țiitură. || —ὰ adv. târșiind. [cănime.
συρφετὸς (ὁ) norod, strânsură, mito-
συρφετώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. de strânsură, mitocănesc.
σύρω v. a târî, a trage, — τὸν χορὸν a conduce hora | *a se duce, —ε στὸ καλὸ! du-te de aici!
σῦς (ὁ) Zool. porc.
συσεΐζω v. a tutuì.
συσεϊσμὸς (ὁ) tutuială.
συσκέπτομαι v. a chibzuì, a deliberà, a se consfătui, a conferì.
συσκευάζω v. a gătì, a împachetà, a ambalà. [ambalaj.
συσκεύασμα (τὸ) găteală, împachetare,
συσκευαστὴς (ὁ) împachetător.
συσκευὴ (ἡ) împachetare | aparat.
σύσκεψις (ἡ) chibzuire, consfătuire.
σύσκηνος (ὁ) tovarăș de cort.
συσκιάζω v. a adumbrì, a acoperì.
σύσκιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. adumbrit,
συσκοτίζω v. a întunecà. [acoperit.
συσκότισις (ἡ) întunecare.
σύσπασις (ἡ) contracțiune, încordătură.
συσπαστικὸς, ἡ, ὸν adj. contractiv.
σύσπαστον (τὸ) trambulină.
συσπειροῦμαι v. a se pitulà, a se ghemuì, a se strânge.
συσπουδάζω v. a studià împreună.
συσπουδαστὴς (ὁ) camarad de studii.
συσπῶ v. a încleștà, a încrețì, — τὰς ὀφρῦς a se încrețì. || —ῶμαι a se contractà, a se crispà.
συσσιτιάρχης (ὁ) șef de popotă.
συσσίτιον (τὸ) popotă. [popotă.
συσσιτῶ v. a mâncà dela cazan, la
συσσωματῶ v. a întrunì (în același corp), a împreunà, a încorporà.
συσσωμάτωσις (ἡ) încorporare.
σύσσωμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. întreg, cu tot, in corpore. [suială.
συσσώρευσις (ἡ) îngrămădire, înghe-

συσσωρευτὴς (ὁ) strângător.
συσσωρευτικὸς, ἡ, ὸν adj. cumulativ.
συσσωρεύω v. a îngrămădì, a acumulà, a strânge. [la corp.
συστάδην adv. în fr. ἐκ τοῦ — corp
συσταλτικὸς, ἡ, ὸν adj. contractiv, reductibil.
συσταλτικότης (ἡ) contractilitate.
συσταλτὸς, ἡ, ὸν adj. contractil.
συστὰς (ἡ) grămadă.
σύστασις (ἡ) compoziţie | întemeiere | recomandaţie, ἐπιστολὴ ἐπὶ —ει scrisoare recomandată.
συστασιώτης (ὁ) complotist.
συστατικὸς, ἡ, ὸν adj. alcătuitor, constitutiv, —ἡ ἐπιστολὴ scrisoare de recomandaţie. || τὸ —ὸν subst. ingredient.
συστέλλω v. a (re)strânge, a contractà. || —ομαι a se contractà | a se jenà, a se ruşinà, a se sfiì.
σύστημα (τὸ) obiceiu, principiu | sistemă, metodă, κοινοβουλευτικὸν — regim parlamentar | Anat. sistem.
συστηματικὸς, ἡ, ὸν adj. sistematic. || —ῶς adv.
συστηματικότης (ἡ) metodă.
συστηματοποίησις (ἡ) sistematizare.
συστηματοποιῶ v. a sistematizà.
*συστημένος, η, ον adj. recomandat.
συστοιχία (ἡ) şir, rând, ἠλεκτρικὴ — baterie electrică. [acelaşi rând.
σύστοιχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. din
συστολεὺς (ὁ) Mar. şcotă.
συστολὴ (ἡ) contractură, strângere | Med. contracţiune | Fiziol. sistolă | sfială.
συστρατιώτης (ὁ) tovarăş de arme.
σύστρεμμα (τὸ) sul.
συστρέφω v. a (ră)suci, a colăcì, — κλάδον a gânji. || —ομαι a se încârceià.
συστροφὴ (ἡ) (ră)sucire, contorsiune.
συσχαιρῶ v. a conglomerà.
συσχαίρωσις (ἡ) conglomeraţiune.
συσφίγγω v. a (re)strânge.
συσφιγκτὴρ (ὁ) menghineà.
σύσφιγξις (ἡ) strânsoare, restrângere.
συσχετίζω v. a corelatà.
συσχετικὸς, ἡ, ὸν adj. corelativ.
συσχετισμὸς (ὁ) corelaţie.
σῦφαρ (τὸ) pojghiţa laptelui.
συφιλιδικὸς, ἡ, ὸν adj. sifilitic.
σύφιλις (ἡ) Med. sifilis.
*σύχλιος, α, ον adj. încropit.
*συχνάζω .v. a frecventà.
συχνάκις adv. adesea, des.
*σύχνασμα (τὸ) frecventare.
*συχνοδιαβαίνω v. a trece des, a da târcoale.
*συχνοκατουρῶ v. vez. συχνοιρῶ.
*συχνοκυττάζω v. a se uità des.
*συχνοπερνῶ v. vez. συχνοδιαβαίνω.
*συχνοπηγαίνω v. vez. συχνάζω.
συχνὸς, ἡ, ὸν adj. des, repeţit. || —ῶς, *—ὰ adv. adesea.
συχνότης (ἡ) repeţire, frecvenţă.
συχνουρία (ἡ) Med. urinare deasă.
συχνουρῶ v. Med. a urinà des.
*σύψυχος, η, ον adj. cu suflete cu tot | vez. αὐτανδρος.
σφαγεῖον (τὸ) abatoriu.
σφαγεὺς (ὁ) junghetor, parlagiu.
σφαγὴ (ἡ) junghetură, măcel(ărire).
σφαγιάζω v. a măcelărì, a junghià.
σφάγιδις (ἡ) şi
σφαγιασμὸς (ὁ) vez. σφαγή.
σφαγιαστὴς (ὁ) vez. σφαγεύς.
σφάγιον (τὸ) victimă | vez. σφακτόν.
σφαγῖτις (ἡ) [φλέψ] Anat. jugulară.
σφαδάζω v. a se sbate, a se svârcoli.
σφαδασμὸς (ὁ) svârcolire.
σφάζω v. a tăià, a (în)junghià, a măcelări, a masacrà.
σφαῖρα (ἡ) glob, boţ, γήϊνος — globul pământesc, — τηλεβόλου ghiuleà, — πυροβόλου glonţ, — παιδιᾶς minge, — σφαιριστηρίου bilă, — ἐκ νήματος ghem, — τολύπης glomoz.
σφαιριδιοδότης (ὁ) împărţitor de bile.
σφαιρίδιον (τὸ) bilă, — πεζοβόλου avă, — αἵματος globulă.
σφαιρίζω v. a jucà biliard.
σφαιρικὸς, ἡ, ὸν adj. rotund, sferic. || —ῶς adv.
σφαιρικότης (ἡ) rotunzime, sfericitate.
σφαιριστήριον (τὸ) biliard.
σφαιριστὴς (ὁ) jucător de biliard.
σφαιροβόλημα (τὸ) lovitură de ghiuleà
σφαιροβολία (ἡ) joc cu mingea, — ξύλου oină, poarcă.
σφαιροβολῶ v. a aruncà mingea.

σφαιροειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. în formă de ghiuleà, globulos, sferoidal. || —ῶς adv.
σφαιρουλκὸς (ὁ) Chir. tir-bal.
σφαιροφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. purtător de ghiulele. [sferic.
σφαιρωτὸς, ἡ, ὸν adj. cu ghiulele |
σφάκελος (ὁ) Med. sfacel, gangrenă.
*σφάκτης (ὁ) junghiu, săgetătură.
*σφακτὸν (τὸ) vită tăiată.
σφαλερὸς, ὰ, ὸν adj. greșit, șubred. || —ῶς adv.
*σφάλισμα (τὸ) închidere.
*σφαλιστὸς, ἡ, ὸν adj. închis.
σφάλλω, —ομαι v. a greșì a face
σφάλμα (τὸ) greșeală, vină. [eroare.
*σφαλνῶ v. a închide.
*σφάξιμον (τὸ) tăiere, măcelărire.
σφένδαμνος (ἡ) Bot. paltin.
σφενδόνη (ἡ) proașcă, praștie, — μάστιγος balț.
σφενδονίζω v. a da cu praștia.
σφενδόνισις (ἡ) aruncare cu praștia.
σφενδονιστὴς (ὁ) prăștiaș.
σφετερίζομαι v. a sfeterisì, a-și însușì.
σφετερισμὸς (ὁ) sfeterisire, însușire.
σφετεριστὴς (ὁ) concusionar.
*σφηκιὰ (ἡ) vez. σφηκοφωλεά.
σφηκίσκος (ὁ) praștilă, șindrilă.
σφηκοφωλεὰ (ἡ) viespar.
σφὴν (ὁ) ic, pană, — μύλης cânjan, făfălug, — βαρελίου deltuș, — βυτινοποιοῦ băltig, — καθρέπτου ἁμάξης răscol.
σφηνίσκος (ὁ) țăpușă.
σφηνοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. în formă de cep | Anat. cuneiform.
σφηνοπώγων (ὁ) cu bărbia, cu barbă în formă ascuțită.
σφηνῶ v. a înțepușà.
σφήνωμα (τὸ) înțepușare.
σφὴξ (ἡ) Zool. viespe.
σφίγγω v. a strânge, a tescuì.
*σφιγκταγκαλιάζω v. a strânge tare în brațe.
*σφιγκταγκάλιασμα (τὸ) strângere în
σφιγκτὴρ (ὁ) Anat. sfincter. [brațe.
*σφιγκτὸς, ἡ, ὸν adj. strâns. || —ὰ adv.
*σφιγκτοχέρης (ὁ) —α (ἡ) sgârie-brân-
σφὶγξ (ἡ) sfinx. [ză.
*σφίγξιμον (τὸ) strângere.
*σφίχτρο (τὸ) strângător.
*σφιχτρόβεργα (ἡ) zatcă.
*σφογγαρᾶς (ὁ) pescuitor de bureți.
*σφογγάρι (τὸ) burete.
*σφογγαρίζω v. a spălà pardoseala.
*σφογγάρισμα (τὸ) spălatul pardoselei.
*σφογγαρόπανον (τὸ) cârpă de spălat
*σφογγᾶτον (τὸ) scrob. [pe jos.
σφόδρα adv. foarte, tare, foc.
σφοδρὸς, ὰ, ὸν adj. forte, tare, violent, puternic. || —ῶς adv.
σφοδρότης (ἡ) violență, tărie. [tare.
σφοδρύνω v. a se face violent, mai
**σφομίλιον (τὸ) estompă.
*σφονδύλι (τὸ) prâsnel.
σφραγιδοφύλαξ (ὁ) pecelnic, referen-
σφραγιδοχαράκτης (ὁ) pecetar. [dar.
σφραγιδοχάραξις (ἡ) pecetărie.
σφραγίζω v. a pecetluì, a stampilà, — ὀδόντας a plombà.
σφραγὶς (ἡ) pecete, stampilă.
σφράγισις (ἡ) și
*σφράγισμα (τὸ) pecetluire, stampilare.
σφραγιστὴρ (ὁ) semnătură cu pecetea.
σφραγιστὴς (ὁ) pecetluitor.
σφραγιστικὸς, ἡ, ὸν adj. pecetluitor.
σφραγιστὸς, ἡ, ὸν adj. pecetluit, tim-
σφριγηλὸς, ἡ, ὸν adj. viguros. [brat.
σφριγηλότης (ἡ) vigoare.
σφρῖγος (τὸ) vioiciune, vigoare.
σφριγῶ v. a fi plin de vigoare, de vioiciune.
σφυγμικὸς, ἡ, ὸν adj. pulsatil.
σφυγμογραφία (ἡ) sfigmografie.
σφυγμογράφος (ὁ) sfigmograf.
σφυγμομανόμετρον (τὸ) sfigmomano-
σφυγμὸς (ὁ) puls(ație). [metru.
σφύζω v. a pulsà, a svâcnì.
σφύξις (ἡ) pulsație.
σφύρα (ἡ) ciocan, — ὅπλου cocoș, — μεγάλη chilom, — ἐργοστασίου drepneà, — λατόμου gheonoaie.
σφυρηλασία (ἡ) ciocăneală.
σφυρηλάτης (ὁ) ciocănitor.
σφυρήλατος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. făurit, ciocănit.
σφυρηλατῶ v. a făurì, a ciocănì.
*σφυρὶ (τὸ) ciocănel.
*σφύριγμα (τὸ) și
*σφυριγματιὰ (ἡ) șuerătură.
*σφυρίζω v. a șuerà.
σχάζω v. a crestà | Chim. a incizà.

σχαλίς (ἡ) crăcană, lişiţă.
σχάσις (ἡ) crestare.
σχαστηρία (ἡ) Mil. trăgaciu.
σχεδάριον (τὸ) ciornă, schiţă.
σχέδη (ἡ) blanchetă.
σχεδία (ἡ) plută, — δοκῶν cheotoare.
σχεδιάγραμμα (τὸ) vez. σχεδιογράφημα.
σχεδιάζω v. a plănui | a schiţà | a proiectà.
σχεδίασμα (τὸ) vez. σχεδιογράφημα.
σχεδιαστὴς (ὁ) desemnatòr.
σχεδιογέφυρα (ἡ) pod de plută.
σχεδιογράφημα (τὸ) vez. σχεδάριον.
σχεδιογραφῶ v. a schiţà, a desemnà.
σχεδιοδηγὸς (ὁ) plutaş.
σχέδιον (τὸ) schiţă, — πόλεως plân, —α obrazuri | proiect.
σχεδιοπλοΐα (ἡ) călătorie cu pluta.
σχεδὸν adv. aproape, mai, cum.
σχενδύλη (ἡ) clamă.
σχέσις (ἡ) relaţie, raport, legătură, δὲν ἔχει οὐδεμίαν —ιν τὸ ἓν μὲ τὸ ἄλλο n'are a face nimic una cu alta. || ἔν —ει adv. în raport.
σχετίζω v. a pune în raport. || —ομαι a aveà raporturi, relaţii.
σχετικὸς, ἡ, ὸν adj. relativ, respectiv. || —ῶς adv. privitor, în ce priveşte. || ὁ —ὸς subst. cunoscut, prieten vez. οἰκεῖος.
σχετλιάζω v. a se plânge.
σχέτλιος, α, ον adj. nenorocit.
σχῆμα (τὸ) formă, βιβλίου μὲ διάφορα —τα carte cu diferite figuri, — ἱερατικὸν port preoţesc, — στρατιωτικὸν salut, — γεωμετρικὸν schemă, — βιβλίου format, —τα κατὰ τὴν ὁμιλίαν gesticulări în timpul vorbei.
σχηματίζω v. a formà, a alcătui.
σχηματισμὸς (ὁ) formaţiune, conformaţie, alcătuire | Gram. declinare.
σχίδαξ (ὁ) aşchie, cioplitură, stinghie
σχίδη (ἡ) schijă. [de parchetaj.
σχίδιον (τὸ) deştrămătură.
σχίζα (ἡ) vez. σχίδη.
σχιζόποδα (τὰ) Zool. fisipede.
σχίζω v. a despicà, a crăpà. || —ομαι a crăpà, a se sfârtecà.
σχινὶς (ἡ) fructul lentiscului.
σχῖνος (ὁ) Bot. lentisc.
σχίσις (ἡ) despicare.
σχίσμα (τὸ) despicătură | Bis. schismă.
σχισματικὸς, ἡ, ὸν adj. Bis. schismatic.
σχισμὴ (ἡ) crăpătură.
σχιστὴρ (ὁ) despicătoare.
σχιστὸς, ἡ, ὸν adj. crăpat, despicat.
σχιστώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. Min. schistos.
σχοινικλος (ὁ) Zool. bibic.
σχοινίον (τὸ) frânghie, funie, streang, — ἵππων conovăţ.
σχοινοβασία (ἡ) echilibristică.
σχοινοβάτης (ὁ) echilibrist.
σχοινοβατικὸς, ἡ, ὸν adj. echilibristic.
σχοινοπλοκεῖον (τὸ) frânghierie.
σχοινοπλόκος (ὁ, ἡ) frânghier. || τὸ —ον subst. criveà.
σχοινοπλοκῶ v. a împletì funii.
σχοῖνος (ὁ) Bot. crin de baltă, simsă.
σχοινοτενὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. prea lung, prolix. || —ῶς adv.
σχολάζω v. a nu lucrà, a fi vacant | *a eşì de la şcoală.
σχολαρχεῖον (τὸ) biroul directorului şcoalei | gimnaziu.
σχολάρχης (ὁ) director de gimnaziu.
σχολαρχῶ v. a dirijà un gimnaziu.
*σχόλασμα (τὸ) eşirea elevilor de la şcoală. [lastic. || —ῶς adv.
σχολαστικὸς, ἡ, ὸν adj. pedant, sco-
σχολαστικότης (ἡ) pedanterie.
σχολεῖον (τὸ) şcoală, — δημοτικὸν şcoală primară, ἑλληνικὸν — gimnaziu. [tea de medicină | repaos.
σχολὴ (ἡ) şcoală, ἰατρικὴ — facultaσχολιάζω v. a comentà.
σχολίασις (ἡ) comentare.
σχολιαστὴς (ὁ) comentator | scoliast.
σχολικὸς, ἡ, ὸν adj. şcolăr(èsc).
σχολικότης (ἡ) şcolaritate.
σχόλιον (τὸ) comentar.
σώζω v. a mântuì, a salvà, a izbăvì. || —ομαι a se mântuì, a se conservà, —εται: ἀκόμη ἡ οἰκία του casa lui dăinueşte încă.
σωλὴν (ὁ) ţeavă, — ὑδρορρόης burlan, — ὀπτῆς γῆς urloiu, — σύριγγος puşcociu, — χειρουργικὸς dren.
σωληνάριον (τὸ) ţeavă mică.
σωληνίσκος (ὁ) canulă.
σωληνογραμμὴ (ἡ) conductă de apă, de petrol.

σωληνειδής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. canaliform. || τὸ —ές subst. Fiz. solenoid.
σῶμα (τὸ) corp, trup | Bis. agneţ | exemplar. || ἐν —τι adv. in corpore, — πρὸς — pieptiş.
σωματασκία (ἡ) exerciţiu corporal.
σωματασκῶ v. a exercità corpul.
σωματάρχης (ὁ) Mil. comandant de unitate.
σωματεῖον (τὸ) breaslă, corporaţie.
σωματεμπορία (ἡ) trafic de sclavi.
σωματέμπορος (ὁ) negustor de sclavi.
σωματικός, ἡ, ὸν adj. corpóral. || —ῶς adv.
σωμάτιον (τὸ) corpuscul.
σωματοποίησις (ἡ) corporificaţie.
σωματοποιῶ v. a corporificà.
σωματοφυλακὴ (ἡ) gardă (corporală).
σωματοφύλαξ (ὁ) soldat din gardă.
σωματῶ v. a încorporà.
σωματώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. corpolent.
*σώνω v. a isprăvì | a sosi.
σῶος, α, ον adj. teafăr, intact.
σωρακίς (ἡ) şomoiog.
σώρακος (ὁ) cufăr de răchită.
σωρεία (ἡ) grămadă, morman, claie.
σωρείτης (ὁ) Filoz. sorit.
σώρευσις (ἡ) îngrămădeală.
σωρεύω v. a îngrămădì.
σωρηδὸν adv. grămadă.
*σωριάζω v. vez. σωρεύω. || —ομαι a cădeà grămadă.
σωρὸς (ὁ) teanc, vraf, grămadă.
σωστικός, ἡ, ὸν adj. salutar.
*σωστός, ἡ, ὸν adj. întreg, just. || —ὰ adv. exact, δὲν εἶναι μὲ τὰ —ά του nu e în toată firea lui.
σῶστρα (τὰ) remuneraţie de salvare | onorariu medical.
σωτὴρ (ὁ) salvator, mântuitor.
σωτηρία (ἡ) salvare, mântuire.
σωτήριος (ὁ, ἡ)—ον (τὸ) adj. şi
σωτηριώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. salvator, salutar. || —ῶς adv.
σῶτρον (τὸ) balţ, obadă.
σωτρῶ v. a obedà.
σωφρονίζω v. a învăţà minte, a îndreptà. || —ομαι a se îndreptà.
σωφρονισμὸς (ὁ) îndreptare.
σωφρονιστὴρ (ὁ) [ὀδόντας] măseà de minte.
σωφρονιστήριον (τὸ) penitenciar.
σωφρονιστὴς (ὁ) corector, îndreptător.
σωφρονιστικός, ἡ, ὸν adj. îndreptător.
σωφρονῶ v. a fi cu minte.
σωφροσύνη (ἡ) cumineţenie, prudenţă.
σώφρων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cuminte, prudent. || —όνως adv.

T

T, τ (taf) literă a alfabetului | num. τ' treisute., τ treisute de mii.
τὰ ar pl. le, τὰ πτηνὰ păsările.
**ταβάνι (τὸ) podeală, tavan.
**ταβανοσάνιδον (τὸ) răslog, lătunoaie.
**ταβανώνω v. a pune tavan.
**ταβᾶς (ὁ) tavă.
**ταβέρνα (ἡ) crâşmă.
**ταβερνιάρης (ὁ) crâşmar.
**τάβλα (ἡ) scândură.
**ταβλαμπᾶς (ὁ) popă gras.
**ταβλᾶς (ὁ) tipsie, taler, platou.
**τάβλι (τὸ) table.
**ταβλίζω v. a jucà table.
**ταβλιστὴς (ὁ) jucător de table.
*ταγάρι (τὸ) dăsagi.
*τάγγη (ἡ) râncezeală.
*ταγγιάζω v. a râncezì.
*τάγγιασμα (τὸ) râncezeală.
*ταγγὸς, ἡ, ὸν adj. rânced.
ταγὴ (ἡ) tain, raţie.
*ταγίζω v. a hrăni, a da mâncare.
*ταγίνι (τὸ) tain, raţie.
*τάγισμα (τὸ) hrănire.
τάγμα (τὸ) Mil. batalion | *făgăduinţă.
ταγματάρχης (ὁ) maior.
τάδε (ὁ, ἡ, τὸ) pron. cutare, — λέγει Κύριος acestea le-a grăit Domnul.
*τάζω v. a făgădui, a jurà, a promite.
ταινία (ἡ) panglică, fâşie, — παρασήμου cordon | — χωρομετρικὴ dură, — κινηματογραφικὴ film | Med. tenie.
ταινίδιον (τὸ) panglică.
ταινιοκτόνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj teniicid.
ταινιοποιεῖον panglicărie.

ταινιοποιὸς (ὁ) panglicar.
*ταῖρι (τὸ) seamăn, egal | pereche.
*ταιριάζω v. a (se) potrivi, δέν σοῦ --ει νὰ ὁμιλῇς ἔτσι nu-ţi şade bine să vorbeşti aşà.
*ταίριασμα (τὸ) potrivire.
**ταϊφᾶς (ὁ) taifas vez. συνομιλία.
ταχερὸς, ἀ, ὸν adj. moale.
*τάκις (ὁ) buştean, bucată.
*τακοῦνι (τὸ) toc (de gheată).
**ταχρίρι (τὸ) tacrir vez. διάταγμα.
ταχτικὸς, ἡ, ὸν adj. regulat, ordonat | num. ordinal. || —ῶς, *—ὰ adv. || ὁ —ὸς subst. Mil. tactician. || ἡ —ἡ Mil. tactică.
ταχτικότης (ἡ) regula(ritate).
ταχτοποίησις (ἡ) ticluire, regulare, aranjare.
ταχτοποιῶ v. a ticlui, a regulà, a aranjà, a pune ordine.
ταχτὸς, ἡ, ὸν adj. anumit, determinat, ἡμέρα --ἡ ziua fixă.
*ταλαγάνι (τὸ) salup.
ταλαιπωρία (ἡ) chin, suferinţă, muncă grea. [nuit, nenorocit.
ταλαίπωρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. chi-
ταλαιπωρῶ v. a chinuì, a canonì. || —οῦμαι a se căznì, a se frământà, a suferì.
ταλανίζω v. a compătimì, a deplânge.
ταλανισμὸς (ὁ) compătimire, deplângere.
ταλάντευσις (ἡ) clătinare, oscilaţie.
ταλαντεύω v. a clătinà, a oscilà, a balansà. || —ομαι a se clătinà, a
τάλαντον (τὸ) Arheol. talant. [şovăi.
τάλαρος (ὁ) sădilă.
τάλας, αινα, αν adj. vez. ταλαίπωρος.
ταλασιουργῶ v. a toarce lână.
**τάληρον (τὸ) piesă de cinci drahme.
**ταλιάνι (τὸ) talian (de pescuit).
**ταλίκα (ἡ) telegă.
**ταμαρίνδη (ἡ) Bot. tamarindă.
**ταμαρὶς (ἡ) Bot. tamarind.
**ταμβακίζω v. a trage tabac.
**ταμβακικὸς, ἡ, ὸν adj. tabagic.
**ταμβακοθήκη (ἡ) tabachieră.
**ταμβακοπώλης (ὁ) negustor de ta-
**ταμβάκος (ὁ) tabac. [bac.
ταμεῖον (τὸ) cassă, casierie, ἀποθεματικὸν — cassă de depuneri.
ταμιακὸς, ἡ, ὸν adj. al cassei, al ca-
ταμίας (ὁ) casier. [sieriei.
ταμίευμα (τὸ) depunere.
ταμίευσις (ἡ) încasare.
ταμιευτήριον (τὸ) cassă de depuneri.
ταμιευτικὸς, ἡ, ὸν adj. de depuneri, fiscal. || —ῶς adv.
ταμιεύω v. a depune, a economisì.
ταμιολύης (ὁ) caş.
*τάμμα (τὸ) făgăduinţă.
**ταμπάρο (τὸ) tâmbar.
**τάμπια (ἡ) tabie vez. ταχύσκαπτον.
**ταμπλᾶς (ὁ) damblà.
**ταμποῦκι (τὸ) tambuchiu. [tanului.
**ταμπουλχανές (ὁ) grajdul cailor Sul-
**ταμποῦρλο (τὸ) daireà, tamburină.
**ταμπουρόξυλον (τὸ) baghetă de tobă.
**τανάλια (ἡ) cleşte.
τανάπαλιν adv. vice-versa.
**τανίνη (ἡ) Chim. tanin.
ταντάλιον (τὸ) Min. tantal.
**ταντοῦρι (τὸ) tantur. [aripi întinse.
τανύπτερος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu
τανυσμὸς (ὁ) întinsoare.
τανύω v. a întinde, a desface.
ταξειδεύω v. a călătorì.
ταξείδιον (τὸ) călătorie.
ταξειδιώτης (ὁ) călător, drumeţ.
ταξειδιωτικὸς, ἡ, ὸν adj. călătoresc.
ταξιανθία (ἡ) Bot. capitul.
ταξιάρχης (ὁ) comandor, ofiţer (ordin de decoraţie), μέγας — mare ofiţer | Bis. ἑορτὴ τῶν —ῶν sărbătoarea Sf. Arhangheli.
ταξιαρχία (ἡ) Mil. brigadă. [gadă.
ταξίαρχος (ὁ) Mil. comandant de bri-
ταξιθέτησις (ἡ) orânduială, clasare.
ταξιθετῶ v. a orândul, a clasà.
**ταξιλνταρης (ὁ) taxildar vez. εἰσ-
**ταξίμετρον (τὸ) taximetru. [πράκτωρ.
*τάξιμον (τὸ) vez. τάμμα.
ταξινόμησις (ἡ) clasificaţie.
ταξινόμος (ὁ) clasificator.
ταξινομῶ v. a clasificà.
τάξις (ἡ) ordin, regulă | dispoziţie | clasă | rost, θέτω —ιν a pune ordine, ἡ — τῶν ἱερέων tagmă preoţească, κάθε πρᾶγμα μὲ τὴν —ιν του fiecare lucru cu rostul lui |
**τάπα (ἡ) dop. [Mil. rang.

ταπεινός, ή, όν adj. plecat, smerit | josnic. || —ῶς adv.
ταπεινότης (ἡ) smerenie, umilință | josnicie.
ταπεινοφρονῶ v. a fi smerit, josnic.
ταπεινοφροσύνη (ἡ) smerenie, modestie.
ταπεινόφρων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. smerit vez. ταπεινός.
ταπεινῶ v. a înjosi, a umili. || —οῦμαι a se înjosi.
ταπείνωσις (ἡ) umilință, înjosire.
ταπεινωτικός, ή, όν adj. umilitor, înjositor. || —ῶς adv.
τάπης (ὁ) covor, ţol, — στενός preș, scoarță, — τραπέζης pohor, — στενόμακρος lăicer.
*ταπητοστρώνω v. a acoperì cu covoare.
ταπητουργεῖον (τὸ) fabrică de covoare.
ταπητουργία (ἡ) fabricare de covoare.
ταπητουργός (ὁ) fabricant de covoare.
**ταπώνω v. a astupà.
**τάρα (ἡ) darà. | nelinişte, agitaţie.
*ταραγμός (ὁ) turburare, sguduitură,
**ταραμᾶς (ὁ) tarama.
ταραξίας (ὁ) gălăgios, agitator.
**ταραπιχανᾶς (ὁ) tarapanà, monetărie.
ταράσσω v. a turburà, a face gălăgie, a nelinişti, a agità. || —ομαι a se turburà.
**ταράτσα (ἡ) terasă, balcon.
ταραχή (ἡ) turburare, gălăgie, nelinişte, dezordine.
ταραχοποιός (ὁ, ἡ) —όν (τὸ) adj. turburător, gălăgios, agitator.
ταραχώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. gălăgios, furtunos, agitat. || —ῶς adv.
τάργανον (τὸ) poşircă.
ταρίχευσις (ἡ) sărare, îmbălsămare.
ταριχευτής (ὁ) sărător, îmbălsămator.
ταριχευτός, ή, όν adj. sărat, —όν κρέας carne conservată | îmbălsămat.
ταριχεύω v. a sărà, a îmbălsămà.
τάριχος (τὸ) carne conservată.
ταρσικός, ή, όν adj. Anat. tarsian.
ταρσός (ὁ) leasă, comarnic, — πρίονος colți, zimți | Anat. tars.
τάρσωμα (τὸ) pleture, — ἀμάξης coș.
Τάρταρος (ὁ) Tartar, *εἰς τὰ —α τῆς γῆς în inima pământului.
**τάσι (τὸ) tas.
τάσις (ἡ) tendință, pornire.
τάσσω v. a orândui, a pune, a clasà. || —ομαι a fi pus, clasat, ἕκαστος ἐν ᾧ ἐτάχθη fie-care la locul lui.
ταύρα (ἡ) vacă stearpă.
ταυρομαχία (ἡ) luptă de tauri.
ταυρομάχος (ὁ) toreador.
ταυρομαχῶ v. a se luptà cu tauri.
ταῦρος (ὁ) taur, νεαρὸς — gonitor.
ταῦτα pron. pluralul lui οὗτος.
ταυτίζω v. a confundà, a identificà.
ταυτισμός (ὁ) identificare.
ταυτὸ pron. vez. τὸ αὐτό.
ταυτολογία (ἡ) taftologie.
ταυτολογῶ v. a repetà aceleași cuvinte, fraze.
ταυτόσημος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de aceiași semnificare, identic.
ταυτότης (ἡ) identitate.
ταυτόχρονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. simultan. || τὸ —ον subst. simultaneitate. || —ως adv. în același timp.
ταφὴ (ἡ) îngropare, înmormântare.
τάφος (ὁ) mormânt, groapă.
τάφρος (ἡ) şanț, val, tranșee.
*τάχα adv. par'că, oare, εἶναι — ἀδύνατον; e oare imposibil?
ταχέως adv. curând, repede, iute.
τάχιον adv. comp. mai curând.
τάχιστα adv. super. cel mai curând.
τάχιστος, η, ον adj. super. cel mai repede, curând.
τάχος (τὸ) iuțeală, viteză, repeziciune. || — adv. ὅσον — cât mai curând, ἐν —ει repede.
ταχυβόλον (τὸ) tun cu tragere repede.
ταχυγραφία (ἡ) tahigrafie, scriere cursivă.
ταχυγραφικός, ή, όν adj. cursiv.
ταχύγραφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. tahigraf.
ταχυγραφῶ v. a scrie cursiv, repede.
ταχυδακτυλουργία (ἡ) panglicărie, scamatorie, prestidigitaţie.
ταχυδακτυλουργικός, ή, όν adj. panglicăresc, scamatoresc || —ῶς adv. scamatoreşte.
ταχυδακτυλουργός (ὁ) pangligar, prestidigitator.
ταχυδακτυλουργῶ v. a scamotà.
ταχυδρομάμαξα (ἡ) diligență.

ταχυδρομεῖον (τὸ) poştă, curier, μενέτω ἐν τῷ —ῳ post-restant.
ταχυδρομικὸς, ἡ, ὸν adj. poştal, —ἡ ἅμαξα diligenţă, —ὸν δελτάριον cartă poştală, —ὸν τέλος port. || —ῶς adv.
ταχυδρόμος (ὁ) călăraş, curier, — πεζὸς paic, — ἔφιππος olăcar, tătar.
ταχυκίνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. repede mişcător.
ταχυμαθὴς (ὁ, ἡ) — ἐς (τὸ) adj. cel ce învaţă repede.
ταχυμετρία (ἡ) Fiz. tahimetrie.
*ταχυνὴ (ἡ) dimineaţă.
ταχύνω v. a grăbì, a iuţi.
ταχυπετὴς (ο, ἡ) —ές (τὸ) adj. repede sburător.
ταχυπιεστήριον (τὸ) presă mecanică.
ταχύπλους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. rapid (p. vapoare, corăbii).
ταχυπορία (ἡ) marş repede.
ταχυπόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mărşăluitor.
ταχυπορῶ v. a mărşălui, a merge iute, repede. [la picior.
ταχύπους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. iute
ταχὺς, εῖα, ὺ adj. iute, repede, —εῖα ἅμαξοστοιχία tren expres. || *τὸ —ὺ adv. a două zi de dimineaţă.
ταχύσκαπτον (τὸ) tranşee improvizată.
ταχύτης (ἡ) repeziciune, viteză.
ταχυτόκος (ἡ) repede născătoare.
**ταψὶ (τὸ) tipsie.
ταὼς (ὁ) Zool. păun.
τε conj. şi, ἄλλως — altfel.
τέγγω v. a spălà, a îmbăià.
**τεζάρω v. a întinde.
**τεζιάκι (τὸ) tejgheà.
**τεζιακτάρης (ὁ) tejghetar.
τεθνεὼς, υῖα, ὸς part. mort.
τέθριππος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu patru cai.
τεινεσμὸς (ὁ) Med. tenesm.
τείνω v. a în(tinde), — σχοινίον a struni, — οὖς a da ascultare.
**τεϊοδόχη (ἡ) ceainic.
**τέϊον (τὸ) ceai.
**τεϊοποτεῖον (τὸ) ceainărie.
**τεϊοπότης (ὁ) băutor de ceai.
τειχίζω v. a împrejmuì cu ziduri, a zidì.
τείχισις (ἡ) zidire.
τείχισμα (τὸ) zid.
τειχοδομῶ v. vez. τειχίζω.
τειχομαχία (ἡ) luptă pe ziduri.
τεῖχος (τὸ) zid.
τεκμαίρομαι v. a presupune, a socotì.
τεκμήριον (τὸ) semn | Jur. prezumţie.
τεκμηριῶ v. a dovedì pe bază de prezumpţie.
τεκνίον (τὸ) copilaş.
τέκνον (τὸ) copil.
τεκνοποιΐα (ἡ) procreare de copii.
τεκνοποιῶ v. a procreà copii.
τεκταίνομαι v. a urzì.
τεκτονικὸς, ἡ, ὸν adj. dulgheresc. || ἡ —ἡ subst. dulgherie.
τεκτονισμὸς (ὁ) vez. τεκτονικὴ.
τέκτων (ὁ) teslar, dulgher, ἐλεύθερος — francmason.
τελαμὼν (ὁ) centuron, bandulieră.
**τελάρον (τὸ) ramă, gherghef.
τελειοδίδακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. τελειόφοιτος.
τελειοποιήσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj perfectibil. || τὸ —ον subst. perfectibilitate.
τελειοποίησις (ἡ) perfecţie, desăvârşire
τελειοποιῶ v. a perfecţionà, a desăvârşì.
τέλειος, εία ον adj. perfect, întreg desăvârşit. || τὸ —ον subst. vez. τελειότης. || ἡ —εία subst. Gram punct, ἄνω — punct şi virgulă. || —ως adv. perfect, complect.
τελειότης (ἡ) perfecţiune.
τελειόφοιτος (ὁ, ἡ) absolvent, — ία
*τελείωμα (τὸ) şi [τρικῆς doctorand
*τελειωμὸς (ὁ) sfârşit, desăvârşire.
*τελειώνω v. a sfârşì, a terminà, a desăvârşì, a isprăvì, a mântuì | a se mântuì.
τελείωσις (ἡ) vez. τελειωμός.
τελειωτικὸς, ἡ, ὸν adj. definitiv. || —ῶς adv.
τελεσίγραφον (τὸ) ultimatum.
τελεσίδικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. definitiv | Jur. în ultimă instanţă, καθιστῶ —ον a învestì. || —ως adv. || τὸ — ον subst. învestire.
τελεσιουργὸς (ὁ, ἡ) —ὸν (τὸ) adj. eficace, cu efect. || —ῶς adv.
τελεσφόρησις (ἡ) izbândă.
τελεσφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vez. τελεσιουργός. || —ως adv.

τελεσφορῶ v. a da rezultat, a reuşi, a ajunge la bun sfârşit.
τελετάρχης (ὁ) maestru de ceremonii.
τελετὴ (ἡ) ceremonie, sărbătoare, — θρησκευτικὴ slujbă.
τελεστουργία (ἡ) celebrare, sărbătorire.
τελετουργῶ v. a celebrà, a oficià, a sărbătorì.
τελευταῖος, α, ον adj. ultim, final, cel din urmă. || —ως, ον adv. în urmă, de curând.
τελευτὴ (ἡ) moarte, deces.
τελεύτῶ v. a muri, a decedà | a termină.
τελέφιον (τὸ) Bot. sărpânţă.
τελικὸς, ἡ, ὸν adj. terminal, final.
**τελούριον (τὸ) Min. telur.
τέλμα (τὸ) smârc, mlaştină.
τελματώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. mlăştinos.
τέλος (τὸ) sfârşit, urmă, coadă | impozit, ταχυδρομικὸν — cheltuială de transport poştal, οἱ ἐν —ει autorităţile. || adv. περὶ τὸ — pe sfârşite, ἐπὶ —ους, — πάντων! în fine!
τελῶ v. a face, a celebrà, a sărbătorì. || —οῦμαι a se petrece, a se face, τετέλεσται! s'a sfârşit!
τελωνεῖον (τὸ) vamă.
τελώνης (ὁ) vameş.
τελωνιακὸς, ἡ, ὸν adj. vamal.
τελωνίζω v. a vămuì.
τελώνιον (τὸ) drept vamal | *demon, diavol.
τελωνὶς (ἡ) şalupă vamală.
τελωνισμὸς (ὁ) vămuire.
τελωνοφύλαξ (ὁ) gardian de vamă.
τεμαχίζω v. a îmbucătăţì, a ciopârţì.
τεμάχιον (τὸ) frântură, bucată, — χάρτου fiţuică, — ξύλου cosac.
τέμαχος (τὸ) vez. τεμάχιον.
τέμενος (τὸ) templu | moschee.
**τέμνιτσα (ἡ) temniţă.
τέμνουσα (ἡ) Geom. secantă.
τέμνω v. a tăià.
**τεμπέλης (ὁ) tembel.
**τεμπελιὰ (ἡ) tembelâc.
**τεμπελιάζω v. a lenevì.
τέμπλον (τὸ) Bis. iconostas | templu.
τέναγος (τὸ) slătioară, liman.
τεναγώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. slătinos.
**τενεκὲς (ὁ) tinicheà.
τενοντοτομία Chir. tenotomie.
**τέντα (ἡ) tentă, cort.
**τέντζερες (ὁ) tingire.
**τέντωμα (τὸ) întinsoare, tensiune.
**τεντώνω v. a întinde.
τένων (ὁ) coardă, întinzător | Anat. tendon.
τέρας (τὸ) dihanie, monstru.
τεράστιος, ία, ον adj. colosal, enorm. || —ως adv.
τερατολογία(ἡ) poveste fantastică.
τερατολογικὸς, ἡ, ὸν adj. de poveste fantastică.
τερατολόγος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. povestitor de fapte fantastice.
τερατολογῶ v. a povestì enormităţi.
τερατόμορφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. monstruos.
τερατούργημα (τὸ) monstruozitate.
τερατώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. monstruos.
τερεβινθέλαιον (τὸ) uleiu de terebentină.
τερεβινθίνη (ἡ) terebentină.
τερέβινθος (ἡ) Bot. terebint.
τέρεμνον (τὸ) pop, slemnă.
τερετίζω v. a ciripì.
τερέτισμα (τὸ) şi
τερετισμὸς (ὁ) ciripit.
τέρετρον (τὸ) burghiu, sfredel.
τερηδονίζομαι v. a se carià, a se găuşì.
τερηδονώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. găunos.
τερηδὼν (ἡ) molie, carie.
τερθρεία (ἡ) flecărire.
τέρμα (τὸ) capăt, câştiu, sfârşit, extremitate.
τερματίζω v. a sfârşi, a isprăvi, a terminà. || —ομαι a se desnodà.
τερπνὸς, ἡ, ὸν adj. înveselitor, plăcut, agreabil. || —ῶς adv.
τερπνότης (ἡ) înveselire, plăcere.
τέρπω v. a desfătà, a desmierdà. || —ομαι a se înveseli, a se distrà.
**τερσανᾶς (ὁ) tersanà vez. ναύσταθμος.
τερψίθυμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. desfătător.
τέρψις (ἡ) desfătare, plăcere, bucurie.
**τεσκερὲς (ὁ) teşchereà vez. διαβατήριον şi ἄδεια.
τεσσαρακονθήμερος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de patruzeci de zile.
τεσσαράκοντα num. patruzeci.
τεσσαρακονταετὴς, ὶς, ὲς adj. de patruzecì de ani.
τεσσαρακονταετία (ἡ) răstimp de pa-

τεσσαρακοντάκις adv. de patruzeci de ori.
τεσσαρακονταπλάσιος, α, ον adj. de patruzeci de ori mai mare. || —ως adv. [τεσσαρακονταπλάσιος.
τεσσαρακονταπλοῦς, ῆ, οῦν adj. vez.
τεσσαρακοντούτης (ὁ) —ις (ἡ) vez. τεσσαρακονταετής.
τεσσαρακοστὸς, ἡ, ὸν adj. al patruzecilea. || ἡ —ἡ subst. post.
τέσσαρες (οἱ, αἱ) — α (τὰ) num. patru, τρέχω μὲ τὰ —α a umblà foarte repede, περιπατῶ μὲ τὰ —α a umblà pe brânci, τὰ μάτια σου —α să ai ochii în patru. [θήκη.
**τεσταμέντο (τὸ) testament vez. διατε
τετανικὸς, ἡ, ὸν adj. Med. tetanic.
τέτανος (ὁ) Med. tetanos.
τεταρταῖος, α, ον adj. cart.
τεταρτημόριον (τὸ) ceosvârtă, sfert.
*τετάρτι (τὸ) cvartal.
τεταρτογενὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. cuar ternar.
τεταρτοετὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. al anului al patrulea.
τέταρτος, η, ον adj. al patrulea, κατοικῶ εἰς τὸ —ον locuesc la al patrulea etaj. || τὸ —ον subst. pătrar, pătrime, sfert. || τὸ —ον adv. pentru a patra oară. || ἡ —η subst. Miercuri. [(în) patru limbi.
τετράγλωσσος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de
τετραγωνίζω v. a ridicà la pătrat.
τετραγωνικὸς, ἡ, ὸν adj. pătrat, cadrilat. || —ῶς adv.
τετραγώνισις (ἡ) ridicare la pătrat.
τετραγωνισμὸς (ὁ) cadratură.
τετράγωνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. patrunghiular. || τὸ —ον subst. careu.
τετραδάκτυλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu patru degete.
τετράδιον (τὸ) caiet. [πλοῦς.
*τετράδιπλος, η, ον adj. vez. τετρα
τετράδραχμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de patru drahme. [traedric.
τετραεδρικὸς, ἡ, ὸν adj. Geom. te
τετράεδρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Geom. tetraedru.
τετραετὴς, ις, ὲς adj. de patru ani.
τετραετία (ἡ) răstimp de patru ani.
τετράζυγος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. (tras de) cu patru perechi, χορὸς —ος cadril. [patru zile.
τετραήμερος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de
τετράκις adv. de patru ori. [de mii.
τετρακισμύριοι, αι, α num. patruzeci
*τετρακοσαρ.ὰ (ἡ) cam patru sute.
τετρακόσιοι, αι, α num. patru sute.
τετρακοσιοστὸς, ἡ, ὸν adj. al patrusutelea. [cu patru rame.
τετράκωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Mar.
*τετράκωχος, η, ον adj. cu patru colţuri.
τετραμελὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. cu patru membri.
τετραμερὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. în patru părţi.
τετράμηνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de patru luni. [tept, dat dracului.
*τετραπέρατος, η, ὸν adj. foarte deş
τετράπηχυς (ὁ, ἡ) — υ (τὸ) adj. de pa
τετραπλασιάζω v. a împătrì. [tru coţi.
τετραπλασιασμὸς (ὁ) împătrire.
τετράπλευρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cadrilateral. || τὸ —ον subst. cadrilater. [druplu.
τετραπλοῦς, ῆ, οῦν adj. împătrit, cva
τετραποδητὶ adv. de-a-busilea, pe brân
τετραποδίζω v. a merge pe brânci. [ci.
τετράπους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. patruped, ζῶον — dobitoc. [truped.
τετράπους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. pa
τετράπρακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. în patru acte. [patru aripi.
τετράπτερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu
τετρὰς (ἡ) patru, tetradă.
τετράστηλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu patru coloane.
τετράστιχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu patru linii, versuri. || τὸ —ον subst. cuatren. [patru stâlpi.
τετράστυλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu
τετρασύλλαβος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu patru silabe. [patru clase.
τετρατάξιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu
τετράτομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu patru volume. [patru roţi.
τετράτροχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu
τετράφυλλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu patru file, foi.
τετραφωνία (ἡ) patru voci.

τετράφωνος (ό, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu patru voci.
τετράχειρ (ό, ἡ) cu patru mâini.
τετραχορδιστής (ὁ) scripcar, viorist.
τετράχορδος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu patru coarde.||τὸ — ον subst. vioară, scripcă.
τετραψήφιος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu patru litere.
τετράωρος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. de patru ore.
τέττιξ (ὁ) Zool. greier.
τετυφωμένος, η, ον part. trufaș, orgolios.
τευθίς Zool. sepia.
τεύχριον (τὸ) Bot. jugănel.
τεῦτλον (τὸ) Bot. sfeclă.
τευτονικός, ή, όν adj. teutonic.
Τεύτων (ὁ) —ονίς (ἡ) Teuton.
τεῦχος (τὸ) fasciculă.
τέφρα (ἡ) cenușă, scrum, — θερμή spuză.
τεφρίον (τὸ) Bot. cenușcă.
τεφροζόχη (ἡ) cenușar, scrumieră.
τεφροποιῶ v. a încenușà.
τεφρόχρους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. cenușiu.
τεφρώδης (ό, ἡ) —ες (τὸ) adj. cenușiu.
**τεφτέρι (τὸ) condică, caiet.
**τεφτερντάρης (ὁ) tefterdar, controlor financiar.
τεχνάζομαι v. a meșteșugì, a unelti.
τέχνασμα (τὸ) meșteșug, uneltire, tertip.
τέχνη (ἡ) meserie, meșteșug, ἡ πενία —ας κατεργάζεται nevoia multe te învață | artă.
τεχνηέντως adv. cu artă, cu meșteșug.
τεχνητός, ή, όν adj. artificial, meșteșugit. || —ῶς adv.
τεχνικός, ή, όν adj. dibaciu, ingenios, tehnic. || —ῶς adv.
τεχνικότης (ἡ) dibăcie, ingeniozitate.
τεχνίτης (ὁ) meșteșugar, breslaș.
τεχνοκρίτης (ὁ) critic de artă.
τεχνολογία (ἡ) tehnologie.
τεχνολογικός, ή, όν adj. tehnologic.
τεχνολάγος (ὁ) tehnolog.
τεχνολογῶ v. a face tehnologie.
τεχνόσημον (τὸ) insignă.
τεχνουργεῖον (τὸ) fabrică, manufactură.
τεχνούργημα (τὸ) produs de fabrică, operă de artă.
τεχνουργῶ v. a fabricà cu artă.
τέως adv. ex.
**τζάκι (τὸ) ogeac, cămin.
**τζάμι (τὸ) geam.
**τζαμόπορτα (ἡ) ușă cu geamuri.
**τζάμπα (ἡ) geabă, pomană.
**τζαμπάσης (ὁ) echilibrist.
**τζαμποτζῆς (ὁ) pomanagiu.
*τζαμπούνα (ἡ) cimpoiu.
*τζαμπουνίζω v. a cântà din cimpoiu, a vorbi prostii.
**τζαμτζῆς (ὁ) geamgiu.
**τζαναμπέτης (ὁ) păcătos.
*τζάτζαλα (τὰ) țoale, catrafuse.
**τζελάτης (ὁ) călău, gealat.
**τζελέδες (ὁ) mofturi, marghiolealâ.
**τζελέπης (ὁ) geambaș.
**τζεπχανές (ὁ) gephaneà, depozit de muniții.
**τζερεμές (ὁ) geremeà, amendă.
*τζήτζικας (ὁ) Zool. greier.
*τζητζικώνω v. a șicanà, a importunà.
**τζιγέρι (τὸ) ficat.
**τζοβαέρι (τὸ) giuvaer.
**τζουμέρτης (ὁ) mână spartă.
**τζουμπές (ὁ) giubeà.
**τζουτζές (ὁ) pitic.
τήβεννος (ἡ) togă.
*τηγανήτα (ἡ) clătită.
*τηγανητός, ή, όν adj. prăjit, călit.
*τηγάνι (τὸ) tigaie.
*τηγανίζω v. a prăjì, — ἐν βουτύρῳ a călì.
*τηγάνισμα (τὸ) prăjit.
τῇδε adv. aici, în fr. — κάκεῖσε pe ici pe colo.
τηκτικός, ή, όν adj. topitor | fondant.
τηκτός, ή, όν adj. (ușor de) topit.
τήκω v. a topì. || —ομαι a se topì, [ἐπὶ χιόνος] a se desgheța.
τηλαυγής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. strălucitor.
τηλεβολοθυρίς (ἡ) Mil. pervaz (în zid pentru gura tunului, în peretele navei)
τηλεβυλοκριὸς (ὁ) Mil. tanc.
τηλεβόλον (τὸ) tun.
τηλεβολοστάσιον (τὸ) depou de tunuri.
τηλεβολοστοιχία (ἡ) baterie.
τηλεβολοχυτήριον (τὸ) fabrică de tunuri.
τηλεγραφεῖον (τὸ) biurou telegrafic.
τηλεγράφημα (τὸ) telegramă, depeșă.
τηλεγραφητής (ὁ) telegrafist.
τηλεγραφία (ἡ) telegrafie.
τηλεγραφικός, ή, όν adj. telegrafic. || —ῶς adv. prin telegramă.

τηλέγραφος (ὁ) telegraf. [telegrafice.
τηλεγραφοφύλαξ (ὁ) păzitor de linii
τηλεγραφῶ v. a telegrafià.
τηλέμετρον (τὸ) telemetru.
τηλεπάθεια (ἡ) telepatie.
τηλεπαθητικὸς, ἡ, ὸν adj. telepatic.
τηλεσκοπία (ἡ) telescopie.
τηλεσκοπικὸς, ἡ, ὸν adj. telescopic.
τηλεσκόπιον (τὸ) telescop.
τηλεφανὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. evident.
τηλεφωνεῖον (τὸ) biurou telefonic.
τηλεφωνητὴς (ὁ) —ρια (ἡ) telefonist,—a.
τηλεφωνικὸς, ἡ, ὸν adj. telefonic. ‖ —ῶς adv. prin telefon.
τηλέφωνον (τὸ) telefon.
τηλεφωνῶ v. a telefonà.
τηλία (ἡ) veşcă, banc, — ἁμαξοπηγοῦ scăunoaie, — κλειθροποιοῦ urs, — κρεωπώλου trunchiu.
τηλικοῦτος, αὕτη, οῦτο pron. aşà de mare, considerabil.
τηλιοποδεῖον (τὸ) [βυτινοποιοῦ] tălpigă.
τημελὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. atent.
τὴν art. la, μαῦρος — ψυχὴν negru
τῆξις (ἡ) topire, fuziune. [la suflet.
τήρησις (ἡ) păstrare, păzire, ţinere.
τηρητὴς (ὁ) păstrător, păzitor.
τηρῶ v. a păstrà, a păzì, a ţine.
τῆς art. ei, — μητρὸς a mamei.
της pron. a ei, τὰ πτηνά — păsările ei, τὰ ἰδικά — ale ei.
τιάρα (ἡ) Arheol. tiară, chivără.
τιαροφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. purtă-
τίγρις (ἡ) Zool. tigru. [tor de tiară.
τιθάσσευσις (ἡ) domesticire, îmblân-
τιθασσευτὴς (ὁ) îmblânzitor. [zire.
τιθασσεύω v. a domesticì, a îmblânzì.
τίθημι v. a pune vez. θέτω.
τιθήνη (ἡ) mancă, doică.
τιθυμαλλὶς (ἡ) Bot. alior.
τίκτω v. a naşte.
τίλλω v. a jumulì, a desfirà.
τίλον (τὸ) fulg.
τιμαλφὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. scump, preţios. ‖ τὰ —ῆ subst. giuvaeri-
**τιμάρευμα (τὸ) ţesălatul. [cale.
**τιμαρεύω v. a ţesălà.
**τιμάρι (τὸ) ţesală.
τιμάριθμος (ὁ) coeficient al costului
τιμάριον (τὸ) fief. [obiectelor.
τιμαριοῦχος (ὁ) stăpân feodal.
τιμαριωτικὸς, ἡ, ὸν adj. feodal.
τιμαριωτισμὸς (ὁ) feodalitate.
τιμὴ (ἡ) preţ, τρέχουσα — preţ curent | onoare, cinste, στρατιωτικαὶ —αὶ onoruri militare.
τίμημα (τὸ) valută, preţ.
τιμητὴς (ὁ) censor. [rific. ‖ —ῶς adv.
τιμητικὸς, ἡ, ὸν adj. de onoare, ono-
τίμιος, α, ον adj. cinstit, onest, preţios, ὁ —ος Σταυρὸς Sfânta Cruce. ‖ —ως adv.
τιμιότης (ἡ) onestitate, probitate.
τιμοκατάλογος (ὁ) tarif, preţuri-cu-
τιμολόγησις (ἡ) tarifare. [rente.
τιμολόγιον (τὸ) factură.
τιμολογῶ v. a fixà preţurile, a tarifà.
**τιμόνι (τὸ) cârmă.
**τιμονιέρης (ὁ) cârmaciu.
τιμῶ v. a cinstì, a onorà, a stimà, a preţuì. ‖ —ῶμαι v. a se onorà | a costà | a se târnosì [p. biserici].
*τιμωρητέος, α, ον adj. de pedepsit.
τιμωρητικὸς, ἡ, ὸν adj. pedepsitor.
τιμωρία (ἡ) pedeapsă, canon; ὑποβάλλω εἰς —αν a canonì.
τιμωρὸς (ὁ, ἡ) pedepsitor.
τιμωρῶ v. a pedepsì.
*τίναγμα (τὸ) scuturătură. [clătinare.
*τιναγμὸς (ὁ) sguduitură, aruncătură,
τινάσσω v. a scuturà a aruncà, a asvârlì, *ἐτίναξε τὰ πέταλα a murit. ‖ —ομαι a se aruncà, a se as-
τίνω v. a plătì. [vârlì, a sărì în aer.
*τίποτα pron. cevà | nimic, ἔγραψες —; ai scris cevà? δὲν ἔγραψα — n'am scris nimic, αὐτὰ ποῦ λέγεις εἶναι — cele ce spui sunt nimicuri, μαλώνουν διὰ τὸ — se ceartă pentru nimică.
*τιποτένιος, α, ον adj. de nimic, πράγματα —α nimicuri | vez. μηδαμηνὸς, οὐτιδανός.
**τιπτίλι (τὸ) tiptil, vez. λάθρα.
**τιράντα (ἡ) cozondraci.
*τιρτῆρι (τὸ) fluturaş vez. τρέμουσα.
τίς; τί; pron. interogativ, cine? care? τὶς πταίει; cine strică? τὶς εἶ; Mil. cine e? τίνος εἶναι ἡ οἰκία; a cui e casa? τίνες εἶναι οὗτοι οἱ ἄνθρωποι; cine sunt aceşti oameni? πρὸς τίνας ἀποτείνεσθε; cărora vă adre-

săţi? | *τί ἄνθρωπος εἶναι; ce fel de om este? τί νὰ κουράζεσαι; de ce să oboseşti?

τις, τι pron. nedefinit, un, cineva, ceva, ἄνθρωπός τις ἔλεγε un om zicea, ὅταν τις ὁμιλῇ când cineva vorbeşte, ἐπί τινα καιρὸν cândva, μέχρι τινὸς până la o vreme, εἴπερ τις καὶ ἄλλος mai mult ca oricine, ὀλίγον τι niţel, ἄνευ αἰτίας τινὸς fără vr' un motiv, συνέλαβόν τινας ἐκ τῶν ληστῶν am prins câţi-va

τιτὰν (ὁ) titan.

τιτανικός, ἡ, ὸν adj. titanic.

τιτάνιον (τὸ) Min. titaniu.

τιτανιοῦχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. titanifer.

τίτανος (ἡ) var, calcar.

τιτανώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. calcaros, [văros.

τίτθη (ἡ) mancă, doică.

τιτίζω v. a piscui.

τιτλοκάτοχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. titular.

τίτλος (ὁ) titlu, titulatură.

τιτλοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. purtător de titlu, titrat.

τιτλοφορῶ v. a titluì, a da titlu | a purtà titlu, a se intitulà.

τιτρώσκω v. a răni.

τίφη (ἡ) Bot. bucşău.

τίφος (ὁ) apă stătătoare.

τλήμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nefericit, nenorocit.

τμῆμα (τὸ) secţie, divizie, despărţitură | bucată | ocol | — τάξεως σχολείου divizionară, — καταστήματος raion | Arh. fragment | Geom. segment.

τμηματάρχης (ὁ) şef de secţie (la mi-

τμηματίζω v. a îmbucătăţì. [nister).

τμηματικός, ἡ, ὸν adj. îmbucătăţit, fragmentat, parcelat. || —ῶς adv.

τὸ art. vez. ὁ. [cu ţârâita.

τόδε pron. vez. ὅδε.

τοιοῦτος, αὕτη, οὗτο pron. asemenea, ast-fel, aşà, —ος ἄνθρωπος ast-fel de om, εἰς —αὐτὴν κατάστασιν în aşà hal, —οι κίνδυνοι asemenea pe-

τοιουτοτρόπως adv. ast-fel. [ricole.

τοῖς pron. li, — ἀδόθη li s'a dat.

τοιχογραφία (ἡ) frescă, zugrăveală pe perete.

τοιχογράφος (ὁ) zugrav de pereţi.

τοιχογραφῶ v. a zugrăvì pereţi.

τοιχοκόλλημα (τὸ) afiş.

τοιχοκόλλησις (ἡ) afişare.

τοιχοκολλῶ v. a afişà.

τοιχοποιΐα (ἡ) zidărie.

τοῖχος (ὁ) perete.

τοιχοχάρτης (ὁ) tapet.

τοιχοχαρτῶ v. a tapetà.

τοίχωμα (τὸ) perete.

τοιχωρύχος (ὁ) spărgător de pereţi.

τοιχωρυχῶ v. a sparge pereţi.

**τόκα adv. bate palma, ciocneşte paharul.

τοκαριθμοι (οἱ) Com. tabelă de do-

τοκετὸς (ὁ) naştere, facere. [bânzi.

τοκίζω v. a da bani cu dobândă.

τοκισμὸς (ὁ) plasarea banilor cu do-

τοκιστὴς (ὁ) împrumutător pe do- [bândă.

τοκογλυφία (ἡ) camătă, cămătărie.

τοκογλυφικός, ἡ, ὸν adj. cămătăresc.

τοκογλύφος (ὁ) cămătar.

τοκογλυφῶ v. a cămătărì.

τοκολόγιον (τὸ) registru de dobânzi.

τοκομερίδιον (τὸ) cupon, divident.

τόκος (ὁ) dobândă. [biliar.

τοκόσημον (τὸ) taxa pe venitul mo-

τοκοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. producător de dobândă, productiv.

τόλμη (ἡ) cutezanţă, îndrăzneală.

τόλμημα (τὸ) cutezanţă.

τολμηρός, ά, όν adj. cutezător, îndrăzneţ. || —ῶς adv.

τολμητίας (ὁ) aventurier.

τολμῶ v. a cuteză, a îndrăznì.

τολύπη (ἡ) fuior, cocoloş, jurubiţă, — ἐπὶ τῆς ἠλακάτης păpuşă.

*τομάρι (τὸ) piele.

τομεὺς (ὁ) cuţit de cismar, de plăcintar | Geom. sector | Anat. —[ὀδοὺς] inciziv.

τομὴ (ἡ) tăietură | Geom. secţie | Chir.

τομίδιον (τὸ) volumaş. [incizie.

τόμος (ὁ) volum, tom.

τὸν art. -l, vez. ὁ.

τονάριον (τὸ) Muz. diapazon.

τονθορύζω v. a mârâì, a fredonà.

τονίζω v. a pune accent, a accentuà | a insistà | Muz. a compune.

τονικός, ἡ, ὸν adj. tonic, întăritor, for-

tifiant | Med. tonic | Muz. tonic, tonal. [litate.
τονικότης (ἡ) tonicitate | Muz. tona-
τονισμός (ὁ) punere de accent, accentuare | Muz. compoziție.
**τόννος (ὁ) tonă [greutate] | Zool. ton.
τόνος (ὁ) Gram. accent | Muz. ton | Med. forță, vigoare.
τονῶ v. a fortifică | Muz. a da tonul.
τόνωσις (ἡ) fortificare.
τονωτικός, ἡ, ὸν adj. fortifiant, tonic.
τόξευμα (τὸ) săgetătură.
τοξευτής (ὁ) arcaș, săgetător.
τοξεύω v. a săgetà.
τοξικιμία (ἡ) toxemie.
τοξικολογία (ἡ) toxicologie.
τοξικολογικός, ἡ, ὸν adj. toxicologic.
τοξικός, ἡ, ὸν adj. toxic.
τοξίνη (ἡ) toxină.
τοξινοθεραπεία (ἡ) toxinoterapie.
τοξοειδής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. arcat, în formă de arc. || —ῶς adv.
τόξον (τὸ) arc | Arh. arcadă | — Διολίου arcuș | — οὐράνιον curcubeu, vez. ἶρις | Geom. arc [de cerc].
τοξότης (ὁ) arcaș, săgetător.
τοπάζιον (τὸ) topaz.
τοπάρχης (ὁ) guvernator.
τοπειογράφος (ὁ) peisajist.
τοπεῖον (τὸ) peisaj.
**τόπι (τὸ) minge, — ὑφάσματος top (de stofă) | tun.
τοπικίζω v. a ține la localitatea sa.
τοπικισμός (ὁ) regionalism.
τοπικός, ἡ, ὸν adj. local(nic), regional, —ὸν φάρμακον Farm. topic. || —ῶς adv. localnicește.
τοπικότης (ἡ) regionalitate.
τοπογραφία (ἡ) topografie.
τοπογραφικός, ἡ, ὸν adj. topografic. || —ῶς adv.
τοπογράφος (ὁ) topograf.
τοπογραφῶ v. a topografià.
τοποθεσία (ἡ) poziție, localitate, re-
τοποθέτησις (ἡ) plasare. [giune.
τοποθετῶ v. a plasà, a căpătui, a postà, a așezà, a pune bine.
τοπομαχικός, ἡ, ὸν adj. de poziție, τηλεβόλον —ὸν tun de asediu.
τόπος (ὁ) loc, teren, localitate, țară, pământ, — ξηρὸς pământ neproductiv, καλὸς — bună țară, localitate, δὲν ἔχει τὸν —ον του nu e la locul lui, τὸν ἄφησε στὸν —ον l-a culcat la pământ, πήγαινε στὸν —ον μου du-te în locul meu, δὲν ἔπιασε —ον nu s'a pricopsit, πιάνει πολὺν — ține loc mult.
τοποτηρητής (ὁ) locotenent | Bis. vi-
**τορβᾶς (ὁ) tolbă. [car.
τόρευμα (τὸ) dăltuitură.
τορευτής (ὁ) dăltuitor.
τορεύω v. a dăltui.
τόρνευσις (ἡ) strujitură.
τορνευτήριον (τὸ) strungărie.
τορνευτής (ὁ) strungar.
τορνευτός, ἡ, ὸν adj. strujit.
τορνεύω v. a struji, a lucrà la strung.
τόρνος (ὁ) strung, gripcă.
**τορπίλλη (ἡ) torpilă.
**τορπιλλητής (ὁ) torpilor.
**τορπιλλικὸν (τὸ) și
**τορπιλλοβόλον (τὸ) torpilor.
**τορπιλλοθήκη (ἡ) așezătoare de tor-
τορύνη (ἡ) leoșcă. [pile.
τοσάκις adv. de atâtea ori.
*τόσος, η, ον adj. pron. atâta, așà de, așà de mare, cogeamite, μὲ —ην δύναμιν cu atâta putere, —α πολλὰ σφάλματα așà de multe greșeli. || —ον, —ῳ adv. τόσον ὑψηλὴ γυνὴ cogeamite femeie, τόσον γρήγορα așà de repede, τόσῳ μᾶλλον cu atâta mai mult, τόσῳ τὸ χειρότερον! atâta rău! ὡς τόσον! în fine!
τοσοῦτος, αὐτη, οὔτο pron. vez. τόσος. || ἐν —οὐτῳ adv. cu toate acestea.
τότε adv. atunci, pe vremea aceea, ἀπὸ — de atunci, κατὰ τοὺς — χρόνους pe vremurile de atunci.
τοῦ art. lui, — Γεωργίου lui Gheorghe.
του, της, τοῦ pron. său, ὁ πίλος του pălăria sa, ἡ κακία των răutatea
**τοῦβλον (τὸ) cărămidă. [lor.
**τοῦγι (τὸ) tuiu.
τουλάχιστον adv. măcar, cel puțin, barem, δός μοι — τὰ μισὰ dă-mi măcar jumătatea.
**τουλουμήσιος, α, ον adj. de burduf.
**τουλοῦμι (τὸ) burduf.
**τουλουμοτύρι (τὸ) brânză de burduf.

**τουλούμπα (ἡ) pompă de incendiu.
*τουλούπα (ἡ) vez. τελύπη.
**τουλπάνι (τὸ) tulpan.
**τοῦμπα (ἡ) tumbă.
*τούμπανο (τὸ) tobă.
**τουμπεκὶ (τὸ) tutun de narghileà.
τουναντίον adv. din contra.
**τουρκεύω v. a se turci.
**τουρκικός, ἡ, ὸν adj. turcesc.
**τουρκιστὶ adv. turceşte. [ască.
**τουρκοκρατία (ἡ) dominare turce-
**τουρκομερίτης (ὁ) originar din Tur-
**τουρκοπούλα (ἡ) fată turcoaică. [cia.
**τουρκόπουλον (τὸ) băiat de Turc.
**Τοῦρκος (ὁ) —ισσα (ἡ) Turc, —oaică.
**τοῦρλα (ἡ) turlă.
**τουρσὴ (ἡ) murături.
**τοῦρτα (ἡ) tort.
*τούρτουρας (ὁ) mare frison.
*τουρτουρίζω v. a frisonà, a clănţăni.
τοὺς art. i, — εἶδα îi-am văzut.
τουτέστι adv. adică, va-să-zică.
**τουτουναρίτον (τὸ) tutunărit. vez.
**τοῦφα (ἡ) smoc. [καπνοτέλεια.
**τουφέκι (τὸ) puşcă.
**τουφεκίζω v. a împuşcà.
**τουφεκισμὸς (ὁ) împuşcătură.
**τουφεκόβεργα (ἡ) vergeà.
**τουφεκτσῆς (ὁ) tufecciu, soldat din
τόφος (ὁ) tuf. [garda prinţului.
**τρὰ (ἡ) beteală.
*τράβηγμα (τὸ) tragere.
*τραβηκτικὴ (ἡ) Com. trată.
*τραβῶ v. a trage, a suferì, τράβα τὸν δρόμον σου cată-ţi de drum, πόσα —ᾷ τὸ καράβι; ce pescaj are corabia? διὰ ποῦ ἐτράβηξε; în cotrò a luat-o? πολλὰ --ᾷ ἀπὸ τὸ παιδί του suferă mult din cauza copilului său, — τὸ κρασὶ a pritoci vinul, ἐτράβηξε τὴν σπάθην a tras sabia. || —ιοῦμαι a se retrage, a se
τραγάκανθα (ἡ) Bot. atragant. [codì.
*τραγανίζω v. a ronţăì.
*τραγανιστὸς, ἡ, ὸν adj. ronţăitor.
*τραγανὸς, ἡ, ὸν adj. cartilaginos, ca sgârciul, —ὰ κεράσια drăgănele. || τὸ —ὸν [τοῦ κρέατος] subst. sgâr-
*τραγειὰ (ἡ) pielè de capră. [ciu.
τράγειος, α, ον adj. al caprei, căpresc.
τραγελαφικὸς, ἡ, ὸν adj. ciudat, mons truos. || —ῶς adv. [dăţenie.
τραγέλαφος (ὁ) monstruozitate, ciu-
τράγημα (τὸ) chiflă, corn, covrig.
τραγηματοπωλεῖον (τὸ) simigerie.
τραγηματοπώλης (ὁ) simigiu.
τραγικοκωμικὸς, ἡ, ὸν adj. tragicomic.
τραγικοκωμωδία (ἡ) tragicomedie.
τραγικὸς, ἡ, ὸν adj. tragic. || ὁ —ὸς subst. poet tragic. || —ῶς adv.
τραγικότης (ἡ) tragicul.
*τραγίλα (ἡ) pârciu.
*τραγοτένης (ὁ) vez. τραγοπώγων.
τραγοειδὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. căpriu.
τραγοπώγων (ὁ) cel ce are barba de capră | Bot. barba caprei.
τράγος (ὁ) ţap, capră | Anat. — ὠ-
*τραγουδάκι (τὸ) canţonetă. [τὸς sfârc.
*τραγοῦδι (τὸ) cântec.
*τραγουδιστὴς (ὁ)—ίστρια (ἡ) cântăreţ, canţonetist. [adv. cântând.
*τραγουδιστὸς, ἡ, ὸν adj. cântat. || —ὰ
*τραγουδῶ v. a cântà.
τραγωδία (ἡ) tragedie. [gic.
τραγωδὸς (ὁ, ἡ) tragedian | poet tra-
τραγωδῶ v. a povesti în mod tragic.
**τράκα (ἡ) plesnitoare.
**τρακάρισμα (τὸ) ciocnire.
**τρακάρω v. a se ciocnì.
**τράκος (ὁ) perdaf, ceartă.
**τραμουντάνα (ἡ) crivăţ.
**τραμπάλα (ἡ) huţă.
**τραμπαλίζομαι v. a jucà de-a huţa.
**τραμποῦκος (ὁ) bătăuş.
*τρανὸς, ἡ, ὸν adj. vădit | tare, μέγας καὶ · ὸς mare şi tare. || —ῶς adv
τρανσυλβανικὸς, ἡ, ὸν adj. transilvănean. [nean, —eancă
Τρανσυλβανὸς (ὁ) —ὶς (ἡ) Transilvă-
*τράνταγμα (τὸ) sguduitură.
*τραντάζω v. a sgudui.
τράπεζα (ἡ) masă, στρώνω —αν a servì masa, προσκαλῶ εἰς —αν a pofti la masă, ἁγία — altar,— σταθερόπους laiţă | Com. bancă.
*τραπεζάκι (τὸ) măsuţă. [rie.
*τραπεζαρειὸν (τὸ) [κοινοβίου] trapezăria
*τραπεζάρης (ὁ) [κοινοβίου] trapezar.
*τραπεζαρία (ἡ) sufragerie.
*τραπέζι (τὸ) masă. [zic.
τραπεζικὸς, ἡ, ὸν adj. Geom. trape-

τραπέζιον (τὸ) Geom. trapez.
τραπεζίτης bancher | Anat. dinte molar, măseà.
τραπεζιτικός, ἡ, ὸν adj. bancar.
τραπεζογραμμάτιον (τὸ) bancnotă.
τραπεζοειδής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. Geom. trapezoid.
τραπεζοκόμος (ὁ) sufragiu.
**τραπεζομάνδηλον (τὸ) faţă de masă.
τραπεζομαντεία (ἡ) prorocire cu masă învârtitoare.
*τραπεζομεσίτης (ὁ) misit de bancă.
τραπεζοσκευὴ (ἡ) serviciu de masă.
τράπηξ (ὁ) pală, lopată de brutărie.
**τράπουλα (ἡ) pereche de cărţi (de
**τράτα (ἡ) Mar. fuligă, lotcă. [jucat).
τραυλίζω v. a bâlbâi, a gângăvi.
τραυλισμὸς (ὁ) bâlbâit, gângăvit.
τραυλός, ἡ, ὸν adj. gângav, bâlbâilă.
τραυλότης (ἡ) bolboare, bâlbâit.
τραῦμα (τὸ) plagă, rană.
τραυματίας (ὁ) rănit.
τραυματίζω v. a răni.
τραυματικός, ἡ, ὸν adj. traumatic.
τραυματισμὸς (ὁ) rănire.
**τραχανᾶς (ὁ) frecăţei.
τραχειοτομία (ἡ) Chir. traheotomie.
τραχεῖτις (ἡ) Med. traheită.
*τραχηλιὰ (ἡ) guleraş | bavetă.
τράχηλος (ὁ) ceafă.
τραχύνω v. a înăsprì.
τραχὺς, εῖα, ὺ adj. foarte aspru.||—έως adv. || —εῖα (ἀρτηρία) Anat. trahee
τραχύτης (ἡ) înăsprime. [arteră
τράχωμα (τὸ) Med. trahom, conjunctivită granuloasă | *zestre.
τρεῖς, (οἱ, αἱ) τρία (τὰ) num. trei.
*τρέλλα (ἡ) nebunie, smintealâ.
*τρελλαίνω v. a scoate din minţi. || —ομαι a înnebunì.
*τρελλὸς, ἡ, ὸν adj. nebun, zănatic. || —ά adv. nebuneşte.
*τρελλούτσικος, η, ον adj. sglobiu.
*τρεμοῦλα (ἡ) tremurătură.
*τρεμουλιάζω v. a tremurà.
*τρεμουλιαστὸς, ἡ, ὸν adj. tremurător.
*τρέμουσα (ἡ) fluturaş.
τρέμω v. a tremurà, —ει ἡ καρδιά του îi bate inima.
τρέξιμον (τὸ) sursă, drum, alergătură | scurgere.
τρέπω v. a întoarce, a cârmì, a o luà, — εἰς φυγὴν τὸν ἐχθρὸν a pune duşmanul pe fugă | a schimbà, a converti. || —ομαι a se întoarce, — ἄλλην ὁδὸν a o luà pe altă cale.
τρέφω v. a hrănì, a nutrì, a creşte, a alimentà. || —ομαι a se nutrì.
*τρεχάλα (ἡ) mers repede, cursă.
*τρεχάματα (τὰ) drumuri repetate, curse, dute-vino. [repede.
*τρεχαντῆρι (τὸ) Mar. corabie cu mers
*τρεχᾶτος η, ον adj. alergător, cu mers repede. || —α adv.
*τρεχούμενος (ὁ) (λογαριασμὸς) Com. cont curent.
τρέχω v. a alergà, a umblà repede, — ἐπάνω κάτω alerg peste tot, *τρέχα γύρευε ia-l de unde nu e | a se petrece, τί —ει; ce s'a întâmplat? | a curge, —ει ὁ ἱδρὼς ἀφθόνως sudoarea curge şiroaie, τὰ κεραμίδια —ουν plouă în casă | a merge, ὁ μισθὸς —ει leafa merge. || ὁ —ων μὴν adj. luna curentă, ἡ —ουσα τιμὴ preţul curent.
*τρηζόνι (τὸ) Zool. greier.
τρηματίζω v. Joc. a pontà.
τρηματιστὴς (ὁ) Joc. pontator.
τρητὸς, ἡ, ὸν adj. găurit.
τριαδικὸς, ἡ, ὸν adj. al treimei | Geol. triazic, ternar.
τρίαινα (ἡ) trident. [treizecì de zile.
τριακονθήμερος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de
τριάκοντα num. treizeci.
τριακονταετηρὶς (ἡ) aniversare de treizeci de ani. [de ani.
τριακονταετὴς, ὶς, ές adj. de treizeci
τριακονταετία (ἡ) răstimp de treizeci de ani.
τριακοντάκις adv. de treizeci de ori.
τριακονταπλάσιος, α, ον adj. de treizeci de ori mai mare. || —ως adv.
τριακοντὰς (ἡ) treizeci.
τριακοντούτης (ὁ) —ις (ἡ) în vârsta de treizeci de ani.
*τριακοσαριὰ (ἡ) cam treisute.
τριακόσιοι, αι, α num. treisute.
τριακοσιοστὸς, ἡ, ὸν adj. al treisutelea.
τριακοστημόριον (τὸ) a treizecea parte.

τριακοστὸς, ἡ, ὸν adj. al treizecilea, τὴν —ἡν τοῦ μηνὸς la treizeci ale lunei. || τὸ —ὸν adv. de treizeci de
τριανδρία (ἡ) triumvirat. [ori.
τριανθὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. triflor.
*τριάντα num. vez. τριάκοντα.
*τριαντάρης (ὁ) —α (ἡ) vez. τριακοντούτης.
*τριανταριὰ (ἡ) vez. τριακοντάς.
*τριανταφυλλένιος, α, ον adj. trandafiriu.
*τριανταφυλλιὰ (ἡ) trandafir (pom).
*τριανταφυλλόλαδον (τὸ) esență de
*τριαντάφυλλον (τὸ) trandafir. [roze.
*τριανταφυλλόνερον (τὸ) apă de trandafiri.
*τριανταφυλλόξειδον (τὸ) oțet de tran-
*τριάρι (τὸ) trei (de cărți). [dafiri.
*τριάρμενος, η, ον adj. cu trei catarge.
τριαρχία (ἡ) vez. τριανδρία.
τριὰς (ἡ) treime | trinitate, Ἁγία —
τρίβανος (ὁ) tandur. [Sf. Treime.
τριβεὺς (ὁ) [ἄξονος] șaibă.
τριβὴ (ἡ) frecare, fricțiune, întrebuin-
*τριβηλιὰ (ἡ) baligă. [țare, practică.
τρίβολος (ὁ) buruiană.
τρίβος (ἡ) drum, potecă.
τρίβω v. a frecà, a sfărămà, a fricționà, — πέπερι a pisà piper, τοῦ ἔτριψα τὴν μούρην l-am umilit, τὸν ἔτριψεν εἰς τὸ ἐμπόριον l-a învățat în practica comerțului. || —ομαι a se uzà. || τετριμμένος, η, ον part. uzat, obicinuit, banal, —η ὁδὸς
τριβῶν (ὁ) zeghe. [drum bătut.
τριβώνιον (τὸ) leancă.
τριγαμία (ἡ) trigamie.
τρίγαμος (ὁ, ἡ) trigam.
**τρίγγα (ἡ) drâng.
τριγένεια (ἡ) Gram. trigenitate, trei genuri | Jur. înrudire.
τριγενὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. cu trei
τρίγλη (ἡ) Zool. cosac. [genuri.
τρίγλυφον (τὸ) Arh. triglif.
τρίγλωσσος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu trei limbi, trilinguu, triglot.
τριγμὸς (ὁ scârțâit, trosnitură.
*τριγυρίζω v. a se învârtì, a da târcoale, a împresurà.
*τριγυρινὸς, ἡ, ὸν adj. cel d' împrejur.
*τριγύρισμα (τὸ) învârtire, împresurare.
*τριγυρίστρα (ἡ) Chir. panarițiu, sugel.
*τριγυρνῶ adv. vez. τριγυρίζω.
*τριγύρω adv. de jur împrejur.
τριγωνίζω v. a triangulà.
τριγωνικὸς, ἡ, ὸν adj. triangular. || —ῶς adv.
τριγωνισμὸς (ὁ) triangulație.
τριγωνιστὴς (ὁ) triangulator.
τριγωνοειδὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. triangular. || —ῶς adv.
τριγωνομετρία (ἡ) trigonometrie.
τριγωνομετρικὸς, ἡ, ὸν adj. trigonometric. || —ῶς adv.
τριγωνομετρῶ v. a trigonometrà.
τρίγωνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. triunghiular. || τὸ —ον triunghiu.
τριδάκτυλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu trei degete.
*τρίδιπλος, η, ον adj. triplu.
τρίδυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. trigemen.
τρίεδρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Geom. triedru.
τριετηρὶς (ἡ) aniversare de trei ani.
τριετὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. de trei ani, —ὴς ἵππος tretin, — ὲς πρόβατον terțiu.
τριετία (ἡ) răstimp de trei ani.
τρίζυγος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. tras de trei cai.
τρίζω v. a scârțâi, a pârâi, a trosni.
τριήμερος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de trei zile.
τριηράρχης (ὁ) comandant de triremă.
τριηραρχῶ v. a comandà o triremă.
τριήρης (ἡ) triremă.
τριῖστιος (ὁ ἡ) —ον (τὸ) adj. vez. τρι-
**τρικαντὸν (τὸ) tricorn. [κάταρτος.
*τρικάταρτος, η, ον adj. cu trei catarge.
*τρικέρι (τὸ) Bis. trichilă.
τρίκερως (ὁ, ἡ) — ων (τὸ) adj. tricorn, cu trei coarne.
τρικέφαλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu trei capete, tricefal.
*τρικλίζω v. a se clătinà.
τρίκλινον (τὸ) tricliniu.
*τρίκλισμα (τὸ) clătinare.
*τρικλοποδιὰ (ἡ) piedică.
*τρίκλωθος, η, ον adj. de trei ori tors, νῆμα —ον vearbă.

τρίκλωνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu trei craci.
**τρικούβερτος, η, ον adj. navă cu trei punţi, prea mare, —ον γλέντι chef la toartă.
τρίκροτον (τὸ) Mar. cu trei punţi.
τρίκυκλον (τὸ) triciclu.
τρικυμία (ἡ) vijelie, furtună.
τρικυμιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. furtunos, vijelios.
*τρίκωχος, η, ον adj. cu trei colţuri.
τρίλοβος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. trilobar.
τρίλογία (ἡ) triloghie.
τριμελής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cu trei membri.
τριμερής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. cu trei
τριμηνία (ἡ) trimestru. [părţi.
τρίμηνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. trimestrial. || τὸ —ον subst. trimestru.
τρίμιτον (τὸ) vearbă.
τρίμμα (τὸ) fărâmitură, parcelă.
τρίμορφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. triform.
*τρίξιμον (τὸ) trosnitură.
τριοδικός, ή, όν adj. de trei drumuri,
τριόδιον (τὸ) ţintar. [trivial.
τρίοδος (ἡ) răscruce, răspântie, τῶν —ων [ἄνθρωπος] trivial.
τριόδους (ὁ, ἡ) cu trei dinţi.
τρίορχις (ὁ) tritesticular | Zool. şoim negru.
τρίπαππος (ὁ) străbun, strămoş.
*τρίπατος, η, ον adj. cu trei etaje.
τρίπηχυς (ὁ, ἡ) —υ (τὸ) adj. de trei
τριπλασιάζω v. a întrei. [coţi.
τριπλασιασμός (ὁ) întreire.
τριπλάσιος, α, ον adj. întreit. || —ως adv. de trei ori mai mare.
τρίπλευρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu
τριπλότης (ἡ) triplicitate. [trei laturi.
τριπλότυπον (τὸ) triplicat.
τριπλοῦς, ῆ, οῦν adj. triplu.
τριποδίζω v. a trepădà, a merge în trap.
τριποδισμός (ὁ) trepădătură, trap.
*τρίποδον (τὸ) vez. τρίπους.
τρίπους (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu trei picioare, triped. || ὁ —ους subst. trepied, — πράτου trepiciu.
τρίπρακτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. în trei acte.
τρίπτης (ὁ) frecătoare | răzătoare | pisălog | mănuşă de baie. [frecat.
τριπτός, ή, όν adj. fărămat, răzuit,
τρίπτυχον (τὸ) Bis. troiţă, triptic.
τρίπυλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu trei
τρίς adv. de trei ori. [porţi.
τρισάγιος, α, ον adj. de trei ori sfânt, prea sfânt. || τὸ —ον subst. Bis. parastas.
*τρισάθλιος, α, ον adj. mizerabil, foarte nenorocit. || —ως adv.
τρισεβδομαδιαῖος, α, ον adj. triebdomadar.
*τρισεγγόνη (ἡ) strănepoată.
τρισέγγονος, (ὁ, ἡ) strănepot.
τρισεκατομμύριον (τὸ) trilion.
τρισένδοξος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. foarte glorios.
τρισευδαίμων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. foarte fericit.
τρισκαίδεκα adv. treisprezece.
τρισκατάρατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. triclet, proclet.
τρισμακάριος, α, ον adj. fericit întru
τρισμάμμη (ἡ) străbună. [Domnul.
τρισμέγιστος, η, ον adj. enorm, foarte
τρισμὸς (ὁ) pârâit(ură.) [mare.
τρισμύριοι, αι, α num. treizeci de mii.
τρισόλβιος, α, ον adj. foarte fericit.
τρίστηλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu trei coloane.
τρίστιχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu trei linii. || τὸ —ον Muz. terţet, cuplet.
**τρίστρατον (τὸ) răspântie.
τρίστυλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu trei stâlpi. || τὸ — ον tristil.
τρισύλλαβος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu trei silabe. || —ως adv.
τρισύνθετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu compunere triplă.
τρισυπόστατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu trei ipostaze.
τρισχιδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. în trei craci, în trei împărţituri.
τρισχίλιοι, αι, α num. trei mii.
τρισχιλιοστὸς, ή, όν adj. a treia mie
τριτατος, α, ον adj. terţ. [parte.
τριτανακοπὴ (ἡ) Jur. terţă opoziţie.
τριτάξιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu trei
τριτεγγύησις (ἡ) Jur. aval. [clase.
τριτεγγυητὴς (ὁ) Jur. avalist.

τριτεύω v. a veni (a fi) al treilea.
Τρίτη (ἡ) Marți, *— τῆς λαμπρῆς Ru-
τριτημόριον (τὸ) a treia parte. [salii.
τριτοβάθμιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de gradul al treilea, de clasa a treia.
τριτογενὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. terțiar.
τριτοετὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. al anului al treilea.
τριτόκλιτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Gram. de a treia declinare.
τρίτομος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu trei volume.
τριτοπρόσωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Gram. unipersonal. || —ως adv.
τρίτος, η, ον num. al treilea. || τὸ —ον subst. terțiu, a treia parte. || — ον adv. a treia oară | al treilea.
τριφασικὸν (τὸ) Elect. alternativ.
τρίφθογγον (τὸ) Muz. triolet.
τρίφθογγος (ἡ) Gram. triftong.
*τρίφτης (ὁ) mănușă de baie.
τριφυὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. de triplă natură, substanță.
τριφύλλιον (τὸ) Bot. trifoiu.
τρίφυλλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu trei
τριφωνία (ἡ) Muz. trio. [foi, file.
*τρίχα (ἡ) păr.
τρίχαπτον (τὸ) dantelă, — διὰ ἐελόνης șpiț.
τριχαπτωτὸς, ἡ, ὸν adj. dantelat.
*τριχιὰ (ἡ) frânghie.
τριχία (ἡ) Zool. sardeà.
τριχίασις (ἡ) Med. trichiază.
τρίχινος, η, ον adj. de păr.
τριχοειδὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. în formă de păr | Med. Chim. capilar. || τὸ — ές subst. capilaritate.
τριχοκαρφὶς (ἡ) spelcă.
τριχοκουρία (ἡ) Bis. tonsură.
τριχολαβὶς (ἡ) pensă de epilare.
τριχόναστον (τὸ) somieră.
τρίχορδος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu trei
τριχόρροια (ἡ) cădere de păr. [coarde.
τριχοφάγος (ὁ) Med. alopecie, pleșu-
τριχοφυτα (ἡ) creșterea părului. [vire.
τρίχρονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. în trei timpi | *de trei ani.
τρίχρους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. tricolor.
τριχρωμία (ἡ) trei culori.
τρίχρωμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vez. τρίχρους.
τριχώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. păros.
τρίχωμα (τὸ) păr, floc.
τριχωτὸς, ἡ, ὸν adj. păros.
τριψήφιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu trei
*τρίψιμον (τὸ) vez. τριβή. [litere.
τριώβολον (τὸ) piesă de treizeci de
τριῳδία (ἡ) Muz. trio. [bani.
τριῴδιον (τὸ) Bis. triod.
τριώνυμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu trei nume. || τὸ —ον subst. Arit. trinom.
τρίωρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de trei ore.
τρίώροφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu trei etaje.
τρομάζω v. a (se) speria, a băgà în sperieți.
τρομακτικὸς, ἡ, ὸν adj. înspăimântă-
*τρομάρα (ἡ) vez. τρόμος. [tor.
τρομερὸς, ὰ, ὸν adj. înspăimântător, cumplit. || —ῶς, *—ὰ adv.
τρομοκράτης (ὁ) terorist.
τρομοκρατία (ἡ) terorism.
τρομοκρατικὸς, ἡ, ὸν adj. terorist. || —ῶς adv. prin teroare.
τρομοκρατῶ v. a terorizà.
τρόμος (ὁ) spaimă, speriet(ură), te-
**τρόμπα (ἡ) pompă de apă. [roare.
**τρομπόνι (τὸ) trombon.
τρομώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. tremurător, —ης κίνησις trepidație.
τροπαίολον (τὸ) Bot. călțunaș.
τρόπαιον (τὸ) trofeu.
τροπαιοῦχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. și
τροπαιοφόρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj.
τροπάριον (τὸ) Bis. tropar. [victorios.
τροπὴ (ἡ) direcție, schimbare, — δανείου Com. conversiune | Astr. solțροπίας (ὁ) poșircă, prăștină. [stițiu.
τροπικὸς, ἡ, ὸν adj. solstițial, tropical. || ὁ —ὸς subst. Geogr. tropic.
τρόπις (ἡ) Mar. carenă, tălpoiae.
τροπολογία (ἡ) modificare, — νομοσχεδίου amendament.
τροπολογῶ v. a modificà, — νομοσχέδιον a amendà.
τροποποίησις (ἡ) vez. τροπολογία.
τροποποιῶ v. vez. τροπολογῶ.
τρόπος (ὁ) fel(iu), chip, mod, manie-

ră, καλοί —οι bune maniere, κακὸς — τοῦ πράττειν ră procedeu, μέ —ον cu bine, cu băgare de seamă, μέ πάντα —ον cu orice chip, ἕκαμα ὅλους τοὺς --ους am întrebuinţat toate mijloacele, κατὰ φυσικὸν —ον cu modul natural, — τοῦ φέρεσθαι felul de a se purtà.

τροπωτὴρ (ὁ) însăilător | Mar. salamastră vez. ἄσκωμα.

**τροῦλος (ὁ) cupolă, dom.

*τρουπώνω v. a însăilà.

τροφεῖα (τὰ) pensie.

τροφεὺς (ὁ) nutritor.

τροφὴ (ἡ) hrană, aliment(aţie).

τρόφιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. intern la un pension. || τὰ —α subst. alimente, merinde.

τροφιδοσία (ἡ) alimentare | Mil. aprovizionare.

τροφοδότης (ὁ) furnizor | Mil. ofiţer cu aprovizionarea | chelar.

τροφοδοτῶ v. a furnizà, a aprovizionà.

τροφὸς (ἡ) mancă, doică, dădacă.

τροφοφόρον (τὸ) sefertaş.

τροχάδην adv. repede, la repezeală | Mil. în pas alergător.

τροχαῖος, α, ον adj. ceia ce umblă pe roţi, ὁλικὸν —ον material rulant. || ὁ —ος subst. Poez. trocheu.

τροχάλειμμα (τὸ) dohot.

τροχαλλειμματοδόχη (ἡ) dihoniţă, pa-

τροχαλὴ (ἡ) tiradă. [corniţă.

τροχαλία (ἡ) scripete, macarà.

τροχαντὴρ (ὁ) Anat. trohanter.

τροχασμὸς (ὁ) tropot, trap.

τροχήλατος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ceia ce umblă pe roţi, πλοῖον —ον vapor cu sbaturi.

τροχιὰ (ἡ) făgaş, — σιδηροδρόμου raliu | Astr. orbită.

τροχιαῖος (ὁ) [ἵππος] rotaş.

τροχίζω v. a da la tocilă, a ascuţì.

τροχίλιον (τὸ) gălie, rotilă.

τροχίλος (ὁ) Zool. împărăţel.

τροχιόδρομος (ὁ) tramvaiu.

τροχίσκος (ὁ) rotiţă, rotilă, — ἀρωματικὸς pastilă (de afumat).

τρόχισμα (τὸ) tocilare, ascuţire.

τροχιστὴς (ὁ) tocilar, ascuţitor.

τροχοβασανίζω v. a rodănì.

τροχοβάσανος (ἡ) rodan.

τροχοπέδη (ἡ) piedică, împiedecătoare.

τροχοπέδιλον (τὸ) patină cu rotile.

τροχοπεδῶ v. a împiedecà.

τροχοπέδωσις (ἡ) opritură.

τροχὸς (ὁ) roată, — ἀκόνης tocilă, — ὀδοντωτὸς gripcă, — ἀτμοπλοίου

τρόχος (ὁ) bidinea de văruit. [sbat.

*τροχοῦλι (τὸ) rotilă.

τροχοσόβη (ἡ) răzlog.

τροχοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vez.

*τρυβέλι (τὸ) sfredeloiu. [τροχήλατος.

τρυβλίον (τὸ) găvan, scăfiţă, — χάλκινον sahan, — πήλινον strachină.

*τρύγημα (τὸ) culesul viilor.

τρυγητὴς (ὁ) culegător de vii.

τρυγητὸς (ὁ) vez. τρύγημα.

τρυγία (ἡ) drojdie.

τρυγικὸς, ἡ, ὸν adj. tartric, —ὸν ὀξὺ sare de lămâie.

*τρυγόνι (τὸ) vez. τρυγών.

*τρύγος (ὁ) vez. τρυγητός.

*τρυγῶ v. a culege viile.

τρυγώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. Chim. tartros.

τρυγὼν (ἡ) Zool. turturică, hulubaş.

τρυμαλιὰ (ἡ) gaură.

τρυξ (ἡ) tereghie, foloştină, vez. τρυγία, μέχρι —γὸς până la sfârşit.

*τρύτα (ἡ) gaură, ἐτρυβήχθη εἰς τὴν —αν του s'a ascuns, τὸ σπίτι του εἶναι μιὰ — stă într'o cocioabă, πολλαῖς —αις ἐβούλωσα multe datorii am plătit.

τρυπάνη (ἡ) burghiu, sfredel, — μεγάλη pâj, pretcar, — ξυλουργοῦ coarbă.

*τρυπανίζω v. a găurì cu sfredelul.

*τρυπανισμὸς (ὁ) găurire cu sfredelul.

τρύπανον (τὸ) vez. τρυπάνη | Chir. tre-

*τρύπημα (τὸ) găurire. [pan.

*τρυπητῆρι (τὸ) duşlag, priboiu.

*τρυπητὸς, ἡ, ὸν adj. găurit, κάλτσα —ἡ ciorap ajur. || τὸ —ὸν subst. sită, strecurătoare.

*τρύπιος, α, ον adj. găurit.

*τρυποκεντημένος, η, ον adj. lucrat ajur.

*τρυποφράκτης (ὁ) Zool. mărăcinar.

*τρυπῶ v. a găurì, a perforà, a sfre-

[illegible] se găurì.

*τρύπωμα (τὸ) înfundare | însăilare.
*τρυπώνω v. a se înfundà, a se ascunde | a însăilà.
τρυσίππιον (τὸ) dangà.
τρυσιππιῶ v. a înfierà (vitele).
τρυτάνη (ἡ) balanţă, cumpănă.
*τρυφεραίνω v. a frăgezi, — χυνήγιον a fezandà.
*τρυφερίτσι (τὸ) fată fragedă.
τρυφερὸς, -ὰ, -ὸν adj. fraged, duios. || —ῶς adv. cu duioşie.
τρυφερότης (ἡ) frăgezime, duioşie.
τρυφὴ (ἡ) moliciune, voluptate.
τρυφηλὸς, ἡ, ὸν adj. molatic, voluptuos. || —ῶς adv.
τρυφηλότης (ἡ) vez. τρυφή.
τρύφος (ὁ) codru, donţ.
τρυφῶ v. a duce viaţă molatică, votrωγαλίζω v. a ronţăi. [luptuoasă.
τρωγάλιον (τὸ) fruct uscat.
τρώγλη (ἡ) speluncă, vizuină.
τρωγλοδύτης (ὁ) troglodit.
τρωγλοδυτικὸς, ἡ, ὸν adj. de troglodit.
*τρωγοπίνω v. a mâncà şi a beà (la chefuri).
τρώγω v. a mâncà, a luà masa, — ἕως τὸ κόκκαλο a stoarce pe cinevà (în cheltuială), τὰ ἔφαγε a mâncat bătaie, σὲ —ει ἡ ράχη σου te mănâncă spinarea. || —ομαι a se mâncà, a se roade, —ονται σὰν τὰ προγόνια se mănâncă ca câinii, —εται τὸ φόρεμά σου haina ta se roade, μὴ —εσαι nu te prăpădi cu
τρωκτὴς (ὁ) Zool. păstrăv. [firea.
τρωκτικὸς, ἡ, ὸν adj. rozător.
τρωξ (ὁ) Zool. gărgăriţă, curculez.
τρωξαλὶς (ἡ) Zool. verdet.
τρώξανον (τὸ) pleavă, şişcă.
τρῶσις (ἡ) rănire.
τρωτὸς, ἡ, ὸν adj. vulnerabil, τὰ —ὰ μέρη părţile slabe.
*τσάγκλον (τὸ) migdală verde.
**τσαγανὸς (ὁ) Zool. rac de mare.
*τσαγκάρης (ὁ) cismar.
*τσαγκαροδευτέρα (ἡ) ziuă de nelucru (de lene).
*τσάγρα (ἡ) cursă. [(de lene).
**τσακαλόζι (τὸ) săcăluş, bombardă.
*τσακίζω v. a sparge, a rupe, — τὰ κόκκαλα a stâlci în bătăi | a îndoì. || —ομαι a se rupe.
**τσακίλι (τὸ) pietriş de mare.
*τσάκισμα (τὸ) spargere, spărtură | Chir. fractură. || τὰ —τα fasoleală, ţachismete.
*τσακίστρα (ἡ) femeie care face fa-
**τσακμάκι (τὸ) cremene. [soane.
**τσακμακόπετρα (ἡ) amnar, scăpă-
*τσάκνον (τὸ) aşchie. [rătoare.
*τσάκωμα (τὸ) ceartă.
*τσακώνω v. a prinde, a pune mâna, a apucà. || ομαι a fi prins, a se
*τσαλάκωμα (τὸ) mototoleală. [certà.
*τσαλακώνω v. a mototolì.
*τσαλαπάτημα (τὸ) călcatul în picioare.
*τσαλαπατῶ v. a călcà în picioare.
*τσαλαπετεινὸς (ὁ) Zool. pupăză.
**τσαλὶ (τὸ) cătină, ghimpe.
**τσαλόσκουπα (ἡ) măturoiu (de crăc.
**τσάμι (τὸ) Zool. brad. [subţiri)
*τσαμπὶ (τὸ) ciorchină.
*τσαμπουρίδι (τὸ) mică ciorchină.
**τσαντήλα (ἡ) sădilă.
**τσαντῆρι (τὸ) ceadâr, cort.
**τσαούσης (ὁ) ceauş, sergent | curier
**τσάπα (ἡ) sapă. [al vizirului.
**τσαπατσούλης (ὁ) om neorânduit,
**τσαπὶ (τὸ) târnăcop. [cârpaciu.
**τσαπίζω v. a săpà.
**τσάρα (ἡ) ţara Românească, Mun-
**τσαράνος (ὁ) ţăran. [tenia.
**τσαρκιφελέκι (τὸ) părcan, palancă.
**τσάρκος (ὁ) ţarc.
**τσαρουχᾶς (ὁ) tălpaş, opincar.
**τσαρουχι (τὸ) opincă.
**τσαρσὶ (τὸ) bazar, târg, piaţă.
**τσάσκα (ἡ) ceaşcă.
**τσατάλα (ἡ) proţap.
**τσατάλι (τὸ) mic proţap.
*τσατσάρα (ἡ) piepten mare.
*τσαχειλᾶς (ὁ) buzăilă, buzat.
**τσεκοῦρι (τὸ) secure.
**τσεκουρώνω v. a tăià, a ciopărţi.
**τσελέγκι (τὸ) egretă.
**τσελεμπῆς (ὁ) boier, coconaş.
**τσέλιγκας (ὁ) strungar, baciu.
**τσελίκι (τὸ) oţel.
**τσελικώνω v. a oţeli.
**τσεμπέρι (τὸ) basmà.
*τσέπη (ἡ) buzunar.
*τσεπώνω v. a băgà în buzunar, a
**τσέργα (ἡ) coviltir. [buzunărì.

**τσερκέζης (ὁ) cerchez.
**τσερτσεβές (ὁ) cerceveà, balamà.
**τσέτουλα (ἡ) răboj.
*τσέφλι (τὸ) coajă vez. φλοιός.
**τσεφτές (ὁ) puşcă cu două ţevi.
**τσηρῶτον (τὸ) Med. talion, diachylon.
*τσιβδίζω v. a vorbì peltic.
*τσιβδός, ἡ, ὸν adj. peltic.
**τσιβί (τὸ) cep.
*τσιγαρίζω v. a rumeni.
*τσιγάρισμα (τὸ) râncaş.
*τσιγαριατός, ἡ, ὸν adj. rumenit.
*τσιγγούνης (ὁ) sgârcit.
*τσιγκρίζω v. a ciocnì | a se supărà.
*τσίκνα (ἡ) pârleală | miros de urină descompusă.
*τσικνιᾶς (ὁ) Zool. bătlan.
*τσικνίζω v. a (se) pârli.
*τσίκνισμα (τὸ) vez. τσίκνα.
*τσικουδιὰ (ἡ) fistic sălbatic.
**τσιλίκι (τὸ) Joc. de-a ţurca.
*τσιμουδιὰ (ἡ) tăcere, νὰ μὴν ἀκούσω —! să n'aud cârc!
*τσιμοῦρι (τὸ) acăriţă, căpuşă.
*τσιμοῦσα (ἡ) bordură de stofă.
*στίμπημα (τὸ) ciupeală.
*τσιμπίδα (ἡ) pensetă, cimbistră.
*τσίμπλα (ἡ) urdoare.
*τσιμπλιάζω v. a fi urduros.
*τσιμπλιάρης (ὁ) —α (ἡ) urduros, pu-
*τσιμπῶ v. a ciupì. [chinos.
**τσινένιος, α, ον adj. de porţelan.
**τσινί (τὸ) porţelan.
*τσίτα (ἡ) pojghiţă.
*τσίπουρον (τὸ) boştină | rachiu de tescovină, de drojdie.
*τσιποῦρα (ἡ) Zool. crap auriu.
**τσιράκι (τὸ) cirac, servitor, ucenic.
*τσιρίζω v. a strigà.
**τσιριμόνια (ἡ) amabilitate, bună primire, ceremonial.
*τσίρλα (ἡ) cufureală.
*τσιρλιάρης, α, ικον adj. cufuricios.
*τσιρλίζω v. a se cufurì.
*τσίρος (ὁ) ţâr.
*τσίρωμα (τὸ) pârleală, pârlitură.
*τσιρώνω v. a pârlì.
**τσίτα (ἡ) stinghie.
**τσίτι (τὸ) indianà.
*τσίτσα (ἡ) bucăţică.
*τσίτσιδος, η, ον adj. gol de tot.
**τσιτσίνα (ἡ) ţâţână.
*τσιτώνω v. a întinde.
*τσιτωτός, ἡ, ὸν adj. întins.
**τσιφλίκι (τὸ) moşie.
**τσιφλικιοῦχος (ὁ) moşier, latifundiar.
**τσίφνα (ἡ) ţâfnă.
**τσιφνιάρης, α, ικον adj. ţâfnos.
**τσιφούτης (ὁ) ciufut | avar | sperios.
**τσόκαρον (τὸ) galent.
**τσομπάνης (ὁ) cioban.
**τσοράπι (τὸ) ciorap.
**τσορμπᾶς (ὁ) ciorbă.
**τσορμπατζῆς (ὁ) stăpân.
**τσότρα (ἡ) ploscă.
**τσουβάλι (τὸ) ţuhal, sac.
**τσουβαλιάζω v. a pune în sac.
**τσουγένι (τὸ) Bot. ciuen.
*τσουγκράνα (ἡ) grapă.
*τσουγκρανιά (ἡ) sgârietură.
*τσουγκρανίζω v. a sgârià.
*τσουγκρίζω v. a isbì, — τὰ αὐγά a ciocnì ouăle.
*τσούγκρισμα (τὸ) izbitură, ciocnitul.
*τσούζω v. a înţepà (la limbă).
*τσουκαλᾶς (ὁ) olar.
*τσουκάλι (τὸ) oală de pământ | ţucal.
*τσουκνίδα (ἡ) Bot. urzică.
*τσουκτερός, ἡ, ὸν adj. înţepător (la limbă).
*τσουλοῦφι (τὸ) zuluf, perciun.
*τσουνί (τὸ) coadă (de fructe, de foi).
*τσούνια (τὰ) cheglă.
*τσούξιμον (τὸ) înţepătură (la limbă) | ţucsuială, tragere la măseà | usturătură.
*τσοῦπρα (ἡ) faţă.
*τσουπωτός, ἡ, ὸν adj. vârtos.
**τσουρέκι (τὸ) cozonac, ciurec.
**τσοῦρμα (ἡ) turmă.
*τσουρουφλίζω v. a pârli.
*τσουρούφλισμα (τὸ) pârleală.
*τσουχτερός, ἡ, ὸν adj. arzător, ustu-
*τσουῦχτρα (ἡ) urzică de mare. [rător.
*τσόφλιο (τὸ) coajă.
**τσόχα (ἡ) postav.
**τσοχαντάρης (ὁ) ciohodar.
**τσοχατλάζι (τὸ) postav şi atlaz.
τυγχάνω v. a dobândì, a obţine, a nemeri, a se întâmplà, a întâlnì, ὅπως τύχῃ cum s'ar întâmplà, la întâmplare, ὁμιλεῖ ὅ,τι τύχῃ vor-

beşte fără rost. || τυχὸν adv. la întâmplare, la noroc. || τυχών, οῦσα, ὸν part. întâmplător.
τύχος (ὁ) ciocan | pupăză.
τύλη (ἡ) samar, — ἀστράβης perniţă, — εὐπυγίας turnel, turnură | ibâncă.
*τυλιγάδι (τὸ) cistoave, ϐάσις —ίου
*τύλιγμα (τὸ) încolăcire. [clocimb.
*τυλικτὸς, ἡ, ὸν adj. încolăcit.
τυλίσσω v. a încolăci, a înfăşurà, a învelì, a împresurà.
τύλος (ὁ) bătătură, — καμήλου cocoaşă de cămilă.
τυλώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. calos.
τύμϐος (ὁ) mormânt, piatră mormântală | tumulus.
τυμϐωρυχία (ἡ) jefuire de mormânt.
τυμϐωρύχος (ὁ) jefuitor de morminte.
τυμϐωρυχῶ v. a jefui morminte.
τυμπανιαῖος α, ον adj. balonat.
τυμπανίζω v. a bate toba.
τυμπάνιον (τὸ) tamburină.
τυμπανισμὸς (ὁ) dărăbăneală | Med. timpanism, balonament.
τυμπανιστὴς (ὁ) toboşar.
τυμπανοχρυσία (ἡ) dărăbăneală.
τυμπανοχρούστης (ὁ) vez. τυμπανιστής.
τύμπανον (τὸ) darabană, tamburà, — μέγα tobă, — διπλοῦν tumbelechiu, — παραθυροφύλλου tablă.
τυμπανόπληκτρον (τὸ) dărăbuş.
**τυνησιακὸς, ἡ, ὸν adj. tunizian.
τυπὰς (ἡ) tocmag, baros.
τυπικὸς, ἡ, ὸν adj. formal, tipic. || —ῶς adv. pentru formă. || ὁ —ὸς subst. formalist, tipicar. || τὸ —ὸν Bis. tipicon, moliftelnic.
τυπικότης (ἡ) formalism.
τυπογραφεῖον (τὸ) tipografie, imprimerie.
τυπογραφία (ἡ) tipografie.
τυπογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. tipografic. || —ῶς adv.
τυπογράφος (ὁ) tipograf.
τυπογραφῶ v. a imprimà, a tipografià.
τυποκλοπία (ἡ) contrafacere.
τυποκλόπος (ὁ) contrafăcător.
τυποκλοπῶ v. a contraface.
τύπος (ὁ) tipar, semn, urmă, formulă, formalitate, presă, — καλοῦ ἀνθρώπου model de om bun, ὃν ἐξέρχεται τῶν —ων nu ese din formalităţi | Jur. — ἐκτελεστικοὶ —οι formula executorie | ἀλγεϐρικὸς — formulă algebrică | ἀντιπολιτευόμενος — presa opoziţiei | imprimatul, ἐδόθη εἰς τὸν —ον s'a dat la imprimat.
τύπτω v. a lovì, τὸν —ει ἡ συνείδησις του are remuşcări.
*τύπωμα (τὸ) vez. τύπωσις.
*τυπώνω v. a imprimà, a tipărì.
*τύπωσις (ἡ) imprimare, tipărire.
*τυπωτικὸς, ἡ, ὸν adj. al tipăritului.
τυραννία (ἡ) tiranie, opresiune.
τυραννικὸς, ἡ, ὸν adj. tiranic. || —ῶς adv.
τυραννίσκος (ὁ) mic tiran.
*τυραννισμένος, η, ον part. chinuit.
τυραννοκτόνος (ὁ) omorîtor de tiran.
τύραννος (ὁ) tiran, opresor.
τυραννῶ v. a tiranizà, a oprimà, a chinuì.
τύρϐη (ἡ) gălăgie, sgomot. [torturà.
*τυρὶ (τὸ) vez. τυρός.
τυρίνη (ἡ) cazeină.
τυρινὴ (ἡ) în fr. ἡ ἑϐδομὰς, ἡ Κυριακὴ τῆς —ης săptămână, Dumineca lăsatului de sec.
*τυροϐάρελον (τὸ) făşcuţă.
*τυροϐόλι (τὸ) crintă, leaşă, şadilă.
*τυρόγαλον (τὸ) jintiţă.
τυροειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. cazeiform.
τυροκομεῖον (τὸ) căşărie, brânzărie.
τυροκομία (ἡ) fabricare de brânză.
τυροκόμος (ὁ) fabricant de brânză.
τυροκομῶ v. a fabricà brânză.
*τυροκόπανος (ὁ) răvar.
*τυρόπητα (ἡ) brânzoaică, cocoloş.
*τυροπητάρι (τὸ) papanaş.
τυροπώλης (ὁ) brânzar.
τυρὸς (ὁ) brânză, — ἀγελάδος scopt, — λευκὸς telemeà, — ἐν σχήματι τροχοῦ caşcaval, κάλαθος —οῦ surlă, veşcă.
*τυροτρίφτης (ὁ) răzătoare.
τυροφάγος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. mâncător de brânză, ἡ Κυριακὴ τῆς —ου vez. τυρινή.
τύρφη (ἡ) turbă.
τυρφὼν (ὁ) turbărie.
τυρώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. căşos.
**τυφεκίζω v. a împuşcà.
**τυφέκιον (τὸ) puşcă.
**τυφεκοφόρος (ὁ) puşcaş.

τυφικός, ή, όν adj. Med. tific.
*τύφλα (ή) vez. τυφλότης | tiflă. || adv. — μεθυσμένος beat turtă.
τυφλῖτις (ή) Med. tiflită.
τυφλοκομεῖον (τό) azil de orbi.
*τυφλομυῖγα (ή) mijoarcă, babaoarba.
*τυφλοπόντικος (ό) Zool. cârtiță.
τυφλός, ή, όν adj. orb. orbeț | —όν ἔντερον Anat. cecum. || —ῶς orbește.
*τυφλοσύρτης (ό) călăuză.
τυφλότης (ή) orbie, cecitate.
τυφλῶ v. a orbì, a chiorî.
τύφλωσις (ή) orbire.
τυφλώττω v. a orbì, a chiorî, a nu vedeà, a închide ochii.
τυφοειδής (ό, ή) —ές (τό) adj. tifoid.
τύφος (ό) tifos | orgoliu, trufie.
τυφών (ό) uragan, tifon.
*τυχαίνω v. a nemerì vez. τυγχάνω.
τυχαῖος, α, ον adj. întâmplător, fortuit, aleatoriu, —ος ἄνθρωπος om de rând. || —ως adv. din întâmplare.
τύχη (ή) soartă, noroc, destin, ursită, ἐγκαταλείπω εἰς τὴν —ην a lăsà la voiea întâmplărei, κάμνω τὴν —ην μου a-și găsì norocul. || κατὰ —ην adv. întâmplător, κατὰ καλὴν —ην din fericire. || ἀγαθῇ —ῃ! interj. noroc!
τυχηρός, ά, όν adj. norocos. || τὰ —ά subst. câștiguri pe lângă leafă.
τυχοδιώκτης (ό) —ις (ή) aventurier.
τυχοδιωκτικός, ή, όν adj. aventuros.
τύψις (ή) remuşcare.
τῷ ὄντι adv. în adevăr, cu adevărat, de fapt.
τῶν pron. lor.
τώρα adv. acum, — ἔρχομαι viu imediat.
τωρινός, ή, όν adj. actual.

Y

Υ, υ (ipsilon) literă a alfabetului | num. υ′ patrusute, ,υ patrusute de mii | Υ. Ὑψηλότης Alteță.
ὕαινα (ή) hienă.
ὑάκινθος (ό) Bot. zambilă, hiacint.
*ὑαλάδα (ή) lustru, luciu.
*ὑαλί (τό) vez. ὕελος | τὰ —ά ochelari.
*ὑαλίζω v. a sticlì, a lucì | a lustruì.
*ὑαλικά (τά) sticlărie.
ὑάλινος, η, ον adj. de sticlă.
*ὑάλισμα (τό) lustruitul.
*ὑαλιστερός, ή, όν adj. lucios.
ὑαλογραφία (ή) pictură pe sticlă.
ὑαλοειδής (ό, ή) —ές (τό) adj. vitros, sticlos.
ὑαλοθυρίς (ή) portiță cu geamuri.
*ὑαλοκοπῶ v. a lucì, a strălucì.
ὑαλόπετρα (ή) Min. cuarț, cristal de
ὑαλοπίναξ (ό) geam. [stâncă.
ὑαλοποιεῖον (τό) fabrică de sticlărie.
ὑαλοποιία (ή) fabricare de sticlă.
ὑαλοποιός (ό) fabricant de sticlă.
ὑαλοποιῶ v. a vitrificà, a preface în sticlă.
ὑαλοπωλεῖον (τό) magazin cu sticlărie.
ὑαλοπώλης (ό) sticlar, geamgiu.
ὕαλος (ή) sticlă.
ὑαλοσκεπής (ό, ή) — ές (τό) adj. acoperit cu geamuri, vitrat.
ὑαλοστάσιον (τό) vitrină.
ὑαλοσωλήν (ό) tub de sticlă, sticlă de lampă.
ὑαλουργεῖον (τό) sticlărie.
ὑαλουργός (ό) sticlar.
ὑαλόφρακτος (ό, ή) — ον (τό) adj. împrejmuit cu geamlâc.
*ὑαλόχαρτον (τό) glaspapir.
ὑαλώδης (ό, ή) —ες (τό) adj. vitros, sticlos.
ὑάλωμα (τό) vitraj, geamlâc.
**ὑάρδα (ή) iard.
ὕβος (ό) cocoașă, scofală.
ὑβός ή, όν adj. cocoșat, ghebos.
ὑβρεολόγιον (τό) înjurătură.
ὑβρίζω v. a înjurà, a ocărì, a insultà, a ofensà.
ὕβρις (ή) ocară, insultă, înjurătură.
ὑβριστής (ό) înjurător, insultător.
ὑβριστικός, ή, όν adj. ocărîtor, insultător, injurios. || —ῶς adv.
ὑβώδης (ό, ή) —ες (τό) adj. scofălcit.
ὑγεία (ή) sănătate, ἔχε —αν! rămâi sănătos! *μέ ταις — σας! să fiți sănătos!
ὑγειονομεῖον (τό) serviciul sanitar.
ὑγειονομία (ή) poliție sanitară.
ὑγειονομικός, ή, όν adj. sanitar.

ὑγειονόμος (ὁ) șeful serviciului sanitar.
ὑγιαίνω v. a fi sănătos, a-i fi bine, ὑγιαίνετε! salutare!
ὑγιεινολόγος (ὁ) higienist.
ὑγιεινός, ἡ, ὸν adj. sănătos, higienic, salubru. || —ῶς adv. || ἡ —ἡ subst. higienă.
ὑγιεινότης (ἡ) salubritate.
ὑγιής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. sănătos. || —ῶς adv. — ἔχω a-i fi bine.
ὑγραίνω v. a umezi, a jilăvi.
ὑγρασία (ἡ) umiditate, umezeală.
ὑγροβάμβαξ (ὁ) vată hidrofilă.
ὑγρομετρία (ἡ) higrometrie.
ὑγρομετρικός, ἡ, ὸν adj. higrometric.
ὑγρόμετρον (τὸ) higrometru.
ὑγρόπισσα (ἡ) catran, gudron.
ὑγροποιῶ v. a lichefia.
ὑγρός, ά, ὸν adj. umed, ud | Gram. lichid. || —ῶς adv. || τὸ —ὸν Chim. lichidul | Med. umoare.
ὕδαρής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. apos.
ὑδαρότης (ἡ) apătoșare.
ὑδαταποθήκη (ἡ) depozit de apă.
ὑδάτινος, η, ον adj. apos.
ὑδατογνώμων (ὁ) cosoroabă.
ὑδατογραφία (ἡ) acuarelă.
ὑδατογράφος (ὁ) acuarelist.
ὑδατογραφῶ v. a pictà acuarele.
ὑδατοφράκτης (ὁ) stăvilar.
ὑδατόχρους (ὁ, ἡ) — ουν (τὸ) adj. cu coloare de apă.
ὑδατώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. apos.
ὕδνον (τὸ) Bot. trufă.
Ὕδρα (ἡ) Mit. Hidră.
ὑδραγωγεῖον (τὸ) apeduct, conductă
ὑδραγωγός (ὁ) conductă. |de apă.
ὑδραιμία (ἡ) Med. hidremie.
ὑδραντλία (ἡ) pompă (de apă). |rial.
ὑδραργυραλοιφή (ἡ) unguent mercu-
ὑδραργυρικός, ἡ, ὸν adj. mercurial.
ὑδράργυρος (ὁ) mercur.
ὑδροτμός (ὁ) vapor de apă.
ὑδραύλαξ (ὁ) uluc, scoc.
ὑδραυλικός, ἡ, ὸν adj. hidraulic. || ὁ —ὸς subst. inginer hidraulic. |ι ἡ
ὑδραυλίς (ἡ) trompă. |— ἡ hidraulică.
ὑδρεύομαι v. a luà apă.
ὕδρευσις (ἡ) luare de apă.
ὑδρία (ἡ) urcior.
ὑδρόβιος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. acvatic.
ὑδρόγειος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. în fr. ἡ — σφαῖρα globul pământesc.
ὑδρογόνον (τὸ) Chim. hidrogen.
ὑδρογονούχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. Chim. hidrogenat.
ὑδρογραφία (ἡ) hidrografie.
ὑδρογραφικός, ἡ, ὸν adj. hidrografic.
ὑδρογράφος (ὁ) hidrograf.
ὑδροδόχη (ἡ) cană de apă.
ὑδροδυναμικός, ἡ, ὸν adj. hidrodinamic. || ἡ —ἡ subst. hidrodinamică.
ὑδροθειϊκός, ἡ, ὸν adj. Chim. sulfidric.
ὑδρόθειον (τὸ) Chim. sulfidrogen.
ὑδροθεραπεία (ἡ) hidroterapie.
ὑδροθεραπευτικός, ἡ, ὸν adj. hidroterapeutic.
ὑδροθώραξ (ὁ) Med. hidrotorax.
ὑδροκάστανον (τὸ) Bot. ciulină.
ὑδροκέφαλος (ὁ) Med. hidrocefal.
ὑδροκήλη (ἡ) Med. hidrocel.
ὑδροκίνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. mișcat prin apă, hidraulic.
ὑδροκολοκύνθη (ἡ) Bot. titvă.
ὑδροκόσσυφος (ὁ) Zool. mierloiu de apă.
ὑδροκοτύλη (ἡ) Bot. buricul apei.
ὑδροκυανικός, ἡ, ὸν adj. hidrocianic, —ὸν ὀξύ Chim. acid prusic.
ὑδροκυάνιον (τὸ) vez. ὑδροκυανικὸν ὀξύ.
ὑδρολη|ψία (ἡ) luare de apă.
ὑδρολογία (ἡ) hidrologie.
ὑδρολόγος (ὁ) hidrolog.
ὑδρομαστευτής (ὁ) fântânar.
ὑδρόμελι (τὸ) hidromel.
ὑδρομετρία (ἡ) hidrometrie.
ὑδρόμετρον (τὸ) hidrometru.
ὑδρόμυλος (ὁ) moară de apă.
ὑδρονομεύς (ὁ) distribuitor de apă.
ὑδρονομή (ἡ) distribuție de apă.
ὑδροπέπων (ὁ) pepene verde.
ὑδροποσία (η) întrebuințare de apă ca băutură.
ὑδροπότης (ὁ) băutor de apă.
ὑδρορρόη (ἡ) țurloiu, uluc.
ὑδρόσημον (τὸ) filigramă.
ὑδροστάθμη (ἡ) cumpănă, nivelmetru.
ὑδροστατική (ἡ) hidrostatică.
ὑδροστρόβιλος (ὁ) sorb.
ὑδροσωλήν (ὁ) conductă, — ξύλινος țirau.

ὑδροφάτνη (ἡ) schimbeiu, — φρέατος teucă, — ζώων treucă.
ὑδροφοβία (ἡ) hidrofobie.
ὑδρόφοβος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. hidrofob.
ὑδροφόρος (ὁ) sacagiu.
ὑδροφράκτης (ὁ) stăvilar.
ὑδροφύλαξ (ὁ) suiulgiu.
ὑδροχόη (ἡ) cană, ghium.
ὑδροχόος (ὁ) Astr. Vărsătorul de apă.
ὑδρωπικός, ἡ, ὸν adj. hidropic.
ὕδρωψ (ὁ) Med. hidropizie.
ὕδωρ (τὸ) apă.
ὗελος (ἡ) geam, vez. ὕαλος.
ὑελωτὸν (τὸ) vitraliu.
ὑετομετρικός, ἡ, ὸν adj. pluviometric.
ὑετόμετρον (τὸ) pluviometru.
ὑετὸς (ὁ) ploaie torenţială, cu găleata.
ὑετώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. ploios.
υἱϊκός, ἡ, ὸν adj. filial. || —ῶς adv.
υἱοθεσία (ἡ) şi
υἱοθέτησις (ἡ) înfiere, adopţiune.
υἱοθετῶ v. a înfià, a adoptà.
υἱὸς (ὁ) fiu.
υἱότης (ἡ) Jur. filiaţiune.
ὑλακὴ (ἡ) lătrat(ură).
ὑλακτῶ v. a lătrà.
ὑλαξ (ὁ) lătrător.
ὕλη (ἡ) substanţă, materie, — οἰκοδομικὴ material de construcţie, *— πληγῆς puroiu.
ὑλικός, ἡ, ὸν adj. material. || —ῶς adv. || τὸ —ὸν subst. materialul.
ὑλικότης (ἡ) materialitate.
ὑλισμὸς (ὁ) materialism.
ὑλιστὴς (ὁ) materialist.
ὑλιστικός, ἡ, ὸν adj. materialistic.
ὑλοποίησις (ἡ) materializare.
ὑλοποιῶ v. a materializà.
ὑλοτομεῖον (τὸ) desiş, leasă.
ὑλοτομία (ἡ) tăierea arborilor.
ὑλοτόμος (ὁ) tăietor de lemne din pădure.
ὑλοτομῶ v. a tăià lemne din pădure.
ὑμεῖς pron. voi.
ὑμέναιος (ὁ) himeneu.
ὑμενόπτερος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. himenopter.
ὑμενώδης (ὁ, ἡ)—ες (τὸ) adj. membranos.
ὑμέτερος, α, ον pron. vostru.
ὑμὴν (ὁ) membrană | Anat. himen.
ὕμνησις (ἡ) slăvire, lăudare.
ὑμνητὴς (ὁ) slăvitor, lăudător.
ὑμνητικός, ἡ, ὸν adj. slăvitor.
ὑμνογράφος (ὁ) scriitor de laude, himnograf.
ὑμνολογία (ἡ) cântec de laude.
ὑμνολόγος (ὁ) vez. ὑμνητής.
ὑμνολογῶ v. a cântà laude.
ὕμνος (ὁ) laudă, peasnă | —ἁγίου icos.
ὑμνῶ v. a cântà laude, a (pro)slăvì.
ὑμνῳδία (ἡ) proslăvire.
ὑμνῳδὸς (ὁ) proslăvitor.
ὑμνῳδῶ v. a (pro)slăvì.
ὑννίον (τὸ) şi
ὕννις (ἡ) brăzdar(al plugului).
ὑοσκύαμος (ὁ) Bot. sunătoare, hios.
ὑπαγόρευσις (ἡ) dictare, sugestie. || καθ' —ιν adv. dictando.
ὑπαγορεύω v. a dictà, a sugerà.
ὑπάγω v. a supune | a duce, a conduce. || —ομαι a aparţine, a face parte.
ὑπαγωγεὺς (ὁ) canciog.
ὑπαγωγὴ (ἡ) supunere, clasare.
ὑπαίθριος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ceia ce e în aer liber, θέατρον —ον teatru de vară.
ὕπαιθρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. ὑπαίθριος. || ἡ —ος [χώρα] câmpie, ţară. || τὸ —ον subst. aer liber.
ὑπαινιγμὸς (ὁ) aluzie.
ὑπαινίττομαι a face aluzie.
ὑπαίτιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. culpabil, vinovat.
ὑπαιτιότης (ἡ) culpabilitate, vinovăţie, cauză, ἐξ —τός σου din cauza ta.
ὑπακοὴ (ἡ) supunere, ascultare.
ὑπακούω v. a se supune, a ascultà.
ὑπαλληλία (ἡ) slujbă, funcţie, ἀνωτέρα — dregătorie.
ὑπαλληλικός, ἡ, ὸν adj. dregătoresc, funcţionăresc.
ὑπαλληλίσκος (ὁ) funcţionăraş.
ὑπαλληλοκρατία (ἡ) funcţionarism.
ὑπάλληλος (ὁ) slujbaş, funcţionar, ἀνώτερος — dregător, κατώτερος — cinovnic.
ὑπαμοιβὴ (ἡ) alternaţie. || ἐξ —ῆς adv.
ὑπανδρεία (ἡ) măritiş.
ὑπανδρεύω v. a mărità.
ὕπανδρος (ἡ) măritată.
ὑπανεγείρω v. a ridică uşor.
ὑπανοίγω v. a întredeschide.

ὑπάντησις (ἡ) întâlnire.
ὑπαντῶ v. a merge în întâmpinare, a întâmpinà.
ὑπαξιωματικὸς (ὁ) sub-ofiţer.
Ὑπαπαντὴ (ἡ) Bis. Intâmpinarea Domnului.
ὑπαρκτὸς, ἡ, ὸν adj. aflător, existent.
ὕπαρξις (ἡ) fiinţă, ţipenie, existenţă.
ὑπαρχὴ (ἡ) început, origină.
ὑπαρχηγὸς (ὁ) subşef.
ὕπαρχος (ὁ) Mar. al doilea ofiţer.
ὑπάρχω v. a existà, a fiinţà. || τὰ —οντα part. averea.
ὑπασπιστὴς (ὁ) Mil. aghiotant.
ὑπαστυνόμος (ὁ) comisar.
ὑπατεία (ἡ) consulat.
ὑπατεύω v. a fi consul.
ὑπατικὸς, ἡ, ὸν adj. consular.
ὕπατος (ὁ) consul.
ὕπατος, η, ον adj. suprem.
ὑπέγγυος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. ipotecat.
ὑπεγείρω v. a ridicà.
ὑπέδαφος (τὸ) subsol.
ὑπείκω v. a se supune, a cedà.
ὑπεισάγω v. a se vârî.
ὑπεισδύω v. a se furişà.
ὑπεισέρχομαι v. a se pripăşì.
ὑπεκκαίω v. a aţâţà, a întreţine.
ὑπεκφεύγω v. a se sustrage, a se eschivà.
ὑπεκφυγὴ (ἡ) chiţibuş, sustragere.
ὑπελεγκτὴς (ὁ) subcontrolor.
ὑπεμφαίνω v. a indicà, a da să înţeleagă.
ὑπένδυσις (ἡ) căptuşeală, — φρέατος ghizd.
ὑπενδύτης (ὁ) jiletcă, — κεντημένος zeghioiu.
ὑπενδύω v. a căptuşì, — φρέαρ a ghizdui, — διὰ σισύρας, διὰ σανίδων a îmblăni.
ὑπενθυμίζω v. a reamintì.
ὑπενθύμισις (ἡ) reamintire.
ὑπεννοῶ v. a subînţelege | a face aluzie.
ὑπενοικιάζω v. a subînchirià.
ὑπενοίκιασις (ἡ) subînchiriere.
ὑπενοικιαστὴς (ὁ) subchiriaş.
ὑπενωματάρχης (ὁ) locotenent de jandarmi.
ὑπεξαίρεσις (ἡ) sustragere.
ὑπεξαιρῶ v. a sustrage.
ὑπεξούσιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. subordonat | Jur. minor.
ὑπεξουσιότης (ἡ) subordonare, supunere | Jur. minoritate.
ὑπὲρ prep. [cu genitiv] pentru, — τῆς εἰρήνης pentru pace, ὡμίλησες — ἐμοῦ ai vorbit în favoarea mea, [cu acuzativ] peste, — τοὺς ἑκατὸν ἄνθρωποι peste o sută de oameni, — τὰ ἐσκαμμένα peste limitele (cuviinţei), — πάντα ἄλλον mai mult ca ori-cine, τὰ — καὶ τὰ κατὰ pentru şi contra.
ὑπεράγαν adv. foarte mult, excesiv.
ὑπεραγαπῶ v. a iubì peste măsură.
ὑπεραγία (ἡ) Bis. prăpădoamnă.
ὑπεραιμία Med. hiperemie.
ὑπεραίρω v. a preaslăvì. || —ομαι a-şi luà asupra, a se mândrì.
ὑπερακοντίζω v. a întrece pe toţi, a depăşì.
ὑπεραμύνομαι v. a se apărà.
ὑπεράνθρωπος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. supraman. || —ως adv.
ὑπεράνωθεν adv. de asupra.
ὑπεραξία (ἡ) Com. plusvalută.
ὑπεραρέσκω v. a plăceà mult.
ὑπεράριθμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. supranumerar.
ὑπεραρκὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. mai mult decât destul.
ὑπεραρκῶ v. a îndestulà cu totul.
ὑπερασπίζω v. a apărà | Jur. a luà apărarea.
ὑπεράσπισις (ἡ) apărare.
ὑπερασπιστὴς (ἡ) apărător.
ὑπερατλαντικὸς, ἡ, ὸν adj. transatlantic.
ὑπεραυξάνω v. a urcà mult | -a creşte mult.
ὑπερβαίνω v. a depăşì, a distanţà.
ὑπερβάλλω v. a covârşì, a întrece, a înfrânge. || —ὼν, ουσα, ον part. vez. ὑπερβολικός. || —όντως adv. peste măsură, foarte mult.
ὑπερβασία (ἡ) Jur. contravenţie.
ὑπέρβασις (ἡ) depăşire, exces.
ὑπέρβατὸν (τὸ) Ret. inversiunea frazei.
ὑπερβέβαιος, α, ον adj. foarte cert, sigur.
ὑπερβολὴ (ἡ) excès, depăşire, exageraţie | Geom. iperbolă.

ὑπερβολικός, ἡ, ὸν adj. exagerat, covârşitor, exuberant | Geom. hiperbolic. || —ῶς adv.
ὑπερβόρειος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. hiperborean. || —ως adv.
ὑπέργειος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. suprapământesc.
ὑπέργηρως (ὁ, ἡ) — ων (τὸ) adj. preaîmbătrânit.
ὑπερδιέγερσις (ἡ) supraexcitaţie.
ὑπερείδω v. a susţine.
ὑπέρεισμα (τὸ) propteà.
ὑπερεκθειάζω v. a preaslăvi.
ὑπερεκχειλίζω v. a se (re)vărsà.
ὑπερεκχείλισις (ἡ) revărsare.
ὑπερένδοξος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ilustrisim.
ὑπερεπαινῶ v. a lăudà prea mult.
ὑπερεπιθυμῶ v. a dorì prea mult.
ὑπερερεθίζω v. a supraexcità.
ὑπερερεθισμὸς (ὁ) supraexcitare.
ὑπερευαισθησία (ἡ) mare sensibilitate.
ὑπερευγνωμονῶ v. a fi foarte recunoscător.
ὑπερευχαριστῶ v. a mulţumì foarte mult. || —οῦμαι a fi foarte mulţumit.
ὑπερέχω v. a depăşì, a fi superior, a excelà.
ὑπερῆλιξ (ὁ, ἡ) trecut în vârstă.
ὑπερημερία (ἡ) întârziere de platà.
ὑπερήμερος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. întârziat cu plata.
ὑπερηφάνεια (ἡ) mândrie, fală.
ὑπερηφανεύομαι v. a se mândrì, a se făli.
ὑπερήφανος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. mândru, falnic.
ὑπερθαλάσσιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ultramarin.
ὑπέρθεμα (τὸ, supraofertă.
ὑπερθεματίζω v. a supraofertà.
ὑπερθεμάτισις (ἡ) şi
ὑπερθεματισμὸς (ὁ) vez. ὑπέρθεμα.
ὑπερθεματιστὴς (ὁ) supraofertant, supralicitator.
ὕπερθεν adv. de sus, din spre sus.
ὑπέρθεσις (ἡ) amânare.
ὑπερθετικός, ἡ, ὸν adj. amânăcios. || ὁ —ὸς subst. Gram. superlativ. || —ῶς adv.
ὑπέρθυρον (τὸ) pragul de sus.
ὑπεριόχρους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. ultraviolet.
ὑπερίπταμαι v. a sburà deasupra.
ὑπερίσχυσις (ἡ) preponderenţă, prevalare.
ὑπερισχύω v. a prevalà, a birui.
ὑπεριώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. ultraviolet.
ὑπερκάθαρσις (ἡ) Med. suprapurgaţie.
ὑπέρκειμαι v. a sta deasupra.
ὑπερκέρασις (ἡ) Mil. întoarcere.
ὑπερκινδυνεύω v. a riscà pentru.
ὑπερκόπωσις (ἡ) surmenaj.
ὑπερκόρεσις (ἡ) suprasaturaţie.
ὑπέρκορος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. suprasaturat.
ὑπερκόσμιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. supralumesc.
ὑπέρλαμπρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. strălucitor.
ὑπέρμαχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. apărător, protector.
ὑπερμαχῶ v. a apărà, a protejà.
ὑπερμεγέθης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. enorm.
ὑπέρμετρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. nemăsurat, peste măsură de mare. || —ως adv.
ὑπερμετώπιον (τὸ) surguciu.
ὑπερνικῶ v. a birui, a înfrânge.
ὑπέρογκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. colosal, enorm, nemăsurat. || —ως adv.
ὕπερον (τὸ) pisălog.
ὑπεροξείδιον (τὸ) peroxid.
ὑπεροπτεύομαι (ὁ) a fi trufaş.
ὑπερόπτης (ὁ) trufaş, semeţ.
ὑπεροπτικός, ἡ, ὸν adj. mândru, trufaş. || —ῶς adv.
ὑπερορία (ἡ) surghiun, exil.
ὑπερόριος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ultramontan.
ὕπερος (ὁ) Bot. pistil.
ὑπερούσιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. suprasubstanţial, supranatural.
ὑπεροχὴ (ἡ) superioritate.
ὑπέροχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. superior, eminent. || —ως adv.
ὑπεροψία (ἡ) semeţie, aroganţă.
ὑπερπαραγωγὴ (ἡ) supraproducţie.
ὑπερπηδῶ v. a sări peste, a învinge.
ὑπερπλεονάζω v. a prisosì cu mult.

ὑπέρπλεως (ὁ, ἡ) —ων (τὸ) adj. coplesit, îmbâcsit, ticsit. || —ως adv. doldora.
ὑπερπληρῶ v. a îmbuibà, a copleşi, a înţesà, a ticsì.
ὑπέρπλουτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. bogătaş.
ὑπερπλουτῶ v. a se îmbogăţi prea mult.
ὑπερσιβήρειος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. transiberian.
ὑπερσυντελικὸς (ὁ) Gram. mai mult ca perfect.
ὑπέρτατος, η, ον adj. super. cel mai înalt, suprem. || εἰς τὸ —ον adv. la superlativ.
ὑπερτέρησις (ἡ) superioritate.
ὑπέρτερος, α, ον adj. comp. superior.
ὑπερτερῶ v. a fi superior, a depăşì.
ὑπερτίμησις (ἡ) scumpete | urcare, suire de preţuri. [.| foarte onorat.
ὑπέρτιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. scump
ὑπερτιμῶ v. a scumpi, a urcà preţuri. || —ῶμαι a se scumpi.
ὑπερτρέφω v. a îndopà, a hrăni cu
ὑπερτροφία (ἡ) hipertrofie. [prisos.
ὑπερτροφικὸς, ἡ, ὸν adj. hipertrofic.
ὑπέρυθρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. roşiatic.
ὑπερύμνητος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. prea slăvit.
ὑπερύψηλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. foarte înalt.
ὑπερυψῶ v. a ridicà prea sus | a exaltà, a preamărì.
ὑπερύψωσις (ἡ) ridicare prea sus | exaltare, preamărire.
ὑπερφαλάγγισις (ἡ) Mil. întoarcere.
ὑπερφαλαγγῶ v. Mil. a întoarce.
ὑπερφίαλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. semeţ, arogant. || —ως adv.
*ὑπερφορτώνω v. a supraîncărcà.
ὑπερφυὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. supranatural, prodigios. || —ῶς adv.
ὑπερφυσικὸς, ἡ, ὸν adj. năzdrăvan. || —ῶς adv.
ὑπερχαίρω v. a se bucurà mult.
ὑπερχαρὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. prea bucuros. || —ῶς adv.
ὑπερχειλὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. debordant.
ὑπερχειλιστὴρ (ὁ) foarte plin.
ὑπερψηφίζω v. a întrece pe cinevà la
ὑπερῴα (ἡ) Anat. palat. [voturi.
ὑπερωκεάνειος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. transoceanic.
ὑπερῷον (τὸ) pod, mansardă, — θεάτρου galerie.
ὑπερώριμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. foarte copt.
ὑπεύθυνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. responsabil, răspunzător. || —ως adv. || τὸ —ον subst. responsabilitate.
ὑπέχω v. a purtà.
ὑπήκοος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ascultător. || ὁ —ος subst. supus.
ὑπηκοότης (ἡ) supuşie.
ὑπήνεμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ferit (de vânturi).
ὑπηρεσία (ἡ) serviciu, funcţie, — κρατικὴ slujbă.
ὑπηρεσιακὸς, ἡ, ὸν adj. de slujbă, de serviciu.
ὑπηρέτης (ὁ) servitor, — σταύλου saegiu, — αὐλῆς rândaş, — ἀξιωματικοῦ vistavoiu, — ταπεινὸς slugă, — ἀροτριῶντος pogoniciu, — ἐστιατορίου chelner, — γραφείου, δικαστηρίου odăiaş.
ὑπηρετικὸς, ἡ, ὸν adj. de servitor. || *τὰ —ὰ servitorii, slugile.
ὑπηρετομεσίτης (ὁ) misit de servitori.
ὑπηρέτρια (ἡ) servitoare, slujnică, — ξενῶνος chelneriţă, madamă.
ὑπηρετῶ v. a servì, a slujì, — ταπεινῶς a slugărì.
ὑπίλαρχος (ὁ) locotenent de cavalerie.
ὑπισχνοῦμαι v. a promite, a făgădui.
ὑπναλέος, α, ον adj. somnoros.
ὑπνηλία (ἡ) somnolenţă, moţăială.
*ὑπνιάρης (ὁ) —α (ἡ) moţăilă.
ὑπνοβασία (ἡ) somnambulism.
ὑπνοβάτης (ὁ) —ις (ἡ) somnambul.
ὑπνοβατικὸς, ἡ, ὸν adj. somnambulesc.
ὕπνος (ὁ) somn, — μεσημβρινὸς siestă, — ἐλαφρὸς clipoceală.
ὕπνωσις (ἡ) dormire | Med. ipnoză.
ὑπνωτήριον (τὸ) dormitor.
ὑπνωτίζω v. a hipnotizà.
ὑπνωτικὸς ἡ, ὸν adj. adormitor | Med. soporific, hipnotic.

ὑπνωτίσιμος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. hipnotizabil.
ὑπνωτισμὸς (ὁ) hipnotism.
ὑπνωτιστὴς (ὁ) hipnotizator.
ὑπνωτιστικὸς ἡ, ὸν adj. hipnotic.
ὑπνώττω v. a clipoci, a moţăi.
ὑπὸ prep. [cu genitiv] de, ἐκτίσθη ὑπ' ἐμοῦ s'a zidit de mine, [cu acuzativ] sub, subt, — τὰς πτέρυγάς του sub aripele lui.
ὑπόβαθρον (τὸ) subţoiu, căluş, — βαρελίου chezaş, zasc, — κυάθου zarf, — ἀγάλματος piedestal.
ὑποβάλλω v. a supune, a sugerà | Jur. a substituì.
ὑποβαστάζω v. a susţine.
ὑποβιβάζω v. a scoborî (în grad).
ὑποβιβασμὸς (ὁ) scoborire (în grad).
ὑποβλέπω v. a se uità cu neîncredere, a bănuì.
ὑπόβλημα (τὸ) [ὑποβήματος] flec.
ὑποβοηθὸς (ὁ) subajutor.
ὑποβοηθῶ v. a ajutà.
ὑποβολεὺς (ὁ) sufler.
ὑποβολὴ (ἡ) supunere | Med. sugestie | Jur. substituţie.
ὑποβολιμαῖος, α, ον adj. sugerat, fals, substituit.
ὑπόβολον (τὸ) Jur. dar prenupţial.
ὑποβόσκω v. a cloci, a mocnì.
ὑποβρύχιος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. submarin. || —ως adv. sub mare. || τὸ —ον subst. submarin.
ὑπογάστριος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. Anat. hipogastric. || τὸ —ον subst. burtă.
ὑπόγειος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. subteran. || —ως adv. || τὸ —ον subst. pivniţă.
ὑπογένειον (τὸ) cioc, barbişon.
ὑπόγλυκυς (ό, ἡ) —υ (τὸ) adj. dulceag.
ὑπογονάτιον (τὸ) pernă de genunchi.
ὑπογραμματεία (ἡ) subsecretariat.
ὑπογραμματεὺς (ὁ) subsecretar, — δικαστηρίου ajutor de grefier.
ὑπογραμμίζω v. a sublinià.
ὑπογραμμὸς (ὁ) model, exemplu.
ὑπογραφὴ (ἡ) iscălitură.
ὑπογράφω v. a iscălì. || —ομαι a se iscălì. || —γεγραμμένος, η, ον part. subsemnat, iscălit. || ἡ —η Gram. i de subscris.
ὑπογυναικοῦμαι v. a se aservì femeilor.
ὑποδαυλίζω v. a aţâţà.
ὑποδαύλισις (ἡ) aţâţare.
ὑποδαυλιστὴς (ὁ) aţâţător.
ὑποδεέστερος, α, ον adj. comp. inferior. || οἱ —οι subst. subalternii.
ὑπόδειγμα (τὸ) vez. ὑπογραμμός.
ὑποδεικνύω v. a semnalà, a indicà, a desemnà.
ὑπόδειξις (ἡ) semnalare, desemnare, indicaţie.
ὑποδεκάγραμμον (τὸ) decigram.
ὑποδεκάλιτρον (τὸ) decilitru.
ὑποδεκάμετρον (τὸ) decimetru.
ὑποδένω v. a încălţà. || —ομαι a se încălţà.
ὑποδέραιον (τὸ) Harn. gâtar.
ὑποδερὶς (ἡ) [ζυγοῦ] podhorniţă.
ὑποδερμικὸς, ἡ, ὸν adj. vez ὑποδόριος.
ὑπόδεσμος (ὁ) lentă.
ὑποδέχομαι v. a primì, a întâmpinà.
ὑποδηλῶ v. vez. ὑποδεικνύω.
ὑπόδημα (τὸ) gheată, încălţăminte, — κερφωτὸν colţar, —αια ὑψηλὰ cisme, — μετ' ἐλαστικοῦ ileri, —ατα τετριμμένα scroambe, σφύρα —ατων muşteà.
ὑποδηματοκαθαριστὴς (ὁ) lustragiu.
ὑποδηματοποιεῖον (τὸ) cismărie.
ὑποδηματοποιὸς (ὁ) cismar.
ὑπόδησις (ἡ) încălţare, încălţăminte.
ὑποδιαίρεσις (ἡ) subîmpărţire.
ὑποδιαιρῶ v. a subîmpărţì.
ὑποδιάκονος (ὁ) subdiacon.
ὑποδιαστολὴ (ἡ) Gram. virgulă.
ὑποδιαφανὴς (ό, ἡ) —ές (τὸ) adj. semitransparent.
ὑποδιεύθυνσις (ἡ) subdirecţie.
ὑποδιευθυντὴς (ὁ) subdirector.
ὑποδιευθύντρια (ἡ) subdirectoare.
ὑποδικία (ἡ) Jur. (stare de) prevenţie.
ὑπόδικος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Jur. prevenit, împricinat.
ὑποδιοίκησις (ἡ) subprefectură.
ὑποδιοικητὴς (ὁ) subprefect.
ὑποδόριος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. subcutanat.
ὑπόδουλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. subjugat, robit, sclav.
ὑποδουλῶ v. a subjugà, a robì.
ὑποδούλωσις (ἡ) subjugare, robie.
ὑποδοχὴ (ἡ) primire, recepţie.

ὑποδύω v. a încălţà. || —ομαι a se încălţà, — πρόσωπον a jucà un rol (la teatru).
ὑποεπιστάτης (ὁ) subintendent.
ὑποεπιτροπὴ (ἡ) subcomisie.
ὑποζευγνύω v. a înhămà, a înjugà. || —ύομαι a se înhămà.
ὑποζύγιον (τὸ) vită de jug, de povară, φόρος —ων jugărit.
ὑποζωνάριον (τὸ) buzunar.
ὑποθάλπω v. a aţâţà, a întreţine.
ὑπόθαλψις (ἡ) aţâţare, întreţinere.
ὑποθερμία (ἡ) hipotermie.
ὑπόθερμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. călâiu | Fiz. hipoterm.
ὑπόθεσις (ἡ) presupunere | afacere | treabă, cauză | subiect | — αἰσχροκερδὴς gheşeft, ἡ — τοῦ δράματος subiectul dramei.
ὑποθετέος, α, ον adj. de presupus. || —έον adv. presupunând, admiţând.
ὑποθετικὸς, ἡ, ὸν adj. presupus, dubitativ, fictiv. || —ῶς adv. || ἡ —ὴ subst. Gram. condiţionalul.
ὑπόθετον (τὸ) Farm. supozitor.
ὑποθέτω v. a presupune, a crede, a
ὑποθήκευσις (ἡ) ipotecare. [socoti.
ὑποθηκεύω v. a ipotecà.
ὑποθήκη (ἡ) ipotecă.
ὑποθηκικὸς, ἡ, ὸν adj. ipotecar.
ὑποθηκοφυλακεῖον (τὸ) birou de notariat [pentru ipoteci].
ὑποθηκοφύλαξ (ὁ) consemnator de ipoteci, şeful biroului de notariat.
ὑποκαθιστῶ v. a substituì.
ὑποκαίω v. a arde molcom.
**ὑποκάμισον (τὸ) cămaşă.
ὑποκαπνίζω v. a afumà.
ὑποκαπνισμὸς (ὁ) fumigaţie.
ὑποκαπνιστικὸς ἡ, ὸν adj. afumător.
ὑποκατάστασις (ἡ) substituţie.
ὑποκατάστατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. substituit.
ὑποκατάστημα (τὸ) sucursală, filială.
*ὑποκάτω adv. dedesubt.
*ὑποκάτωθεν adv. dedesubt.
ὑπόκαυστον (τὸ) calorifer.
ὑπόκειμαι v. a fi supus la. || —είμενος, η, ον part. supus. || τὸ —ενον subst. Gram. subiect | persoană, κακὸν — persoană reà, ipochimen.
ὑποκειμενικὸς, ἡ, ὸν adj. subiectiv. || —ῶς adv.
ὑποκειμενικότης (ἡ) subiectivitate.
ὑποκεφάλαιον (τὸ) coltuc.
ὑποκίνησις (ἡ) aţâţare.
ὑποκινητὴς (ὁ) aţâţător.
ὑποκινῶ v. a aţâţà.
ὑποκίτρινος, η, ον adj. gălbior.
ὑποκλέπτω v. a luà pe ascuns, a şterpeli.
ὑποκλινὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. supus, smerit, plecat, umil. || —ῶς adv.
ὑποκλίνομαι v. a se închinà, a se plecà, a se înclinà.
ὑπόκλισις (ἡ) închinăciune, plecăciune.
ὑποκόμης (ὁ) —ησσα (ἡ) viconte.
ὑποκομητεία (ἡ) vicecomitat.
ὑποκοριστικὸς, ἡ, ὸν adj. diminutiv. || —ῶς adv. || τὸ —ὸν subst. Gram. diminutiv.
ὑποκρητηρίδιον (τὸ) farfurioară | zarf.
ὑποκρίνομαι v. a se preface, a simulà | Teat. a jucà.
ὑποκρισία (ἡ) prefăcătorie, ipocrizie.
ὑπόκρισις (ἡ) Teat. jucare de rol.
ὑποκριτὴς (ὁ) prefăcător, ipocrit | Teat. actor.
ὑποκριτικὸς, ἡ, ὸν adj. prefăcut, ipocrit. || —ῶς adv.
ὑποκρίτρια (ἡ) mironosiţă.
ὑπόκρουσις (ἡ) acompaniament.
ὑποκρούω v. Muz. a acompanià.
ὑποκρύπτω v. a ascunde. || —ομαι a se preface.
ὑποκύανος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. albăs-
ὑποκύπτω v. a se supune. [trel.
ὑπόκυρτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. uşor încovoiat.
ὑπόκωφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. surd, înnăbuşitor. || —ως adv.
ὑπολαὶς (ἡ) Zool. pitulice.
ὑπολαμβάνω v. a crede, a presupune | a replicà.
ὑπολανθάνω v. a fi latent, ascuns | a mocnì.
ὑπόλειμμα (τὸ) rest, precipitat, reziduu.
ὑπολείπομαι v. a rămâneà îndărăt, a fi inferior, a rămâneà în urmă.
ὑπόλευκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. albicios, alburiu.

ὑπολήνιον (τὸ) dejă, durbacă.
ὑπολήπτομαι v. a stimà, a considerà.
ὑπόληψις (ἡ) stimă, consideraţie, reputaţie, credit.
ὑπολογίζω v. a socoti, a calculà.
ὑπολογισμὸς (ὁ) socoteală, calcul.
ὑπολογιστὴς (ὁ) ajutor-contabil.
ὑπολογιστικὸς, ἡ, ὸν adj. de socoteală.
ὑπόλογος (ὁ ,ἡ) responsabil, chezaş.
ὑπόλοιπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. rămas. || τὸ —ον subst. rămăş(iţă), cusur, — λογαριασμοῦ Com. sold.
ὑπολοχαγὸς (ὁ) locotenent.
ὑπομάζιον (τὸ) copil de ţâţă.
ὑπομασχάλιον (τὸ) [ὑποκαμίσου] pavă.
ὑπομειδιῶ v. a surâde, a zâmbi.
ὑπομέλας, αινα, αν adj. negricios.
ὑπομένω v. a îndurà, a răbdà.
ὑπομιμνήσκω v. a reamintì.
ὑπομίσθιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lefegiu, simbriaş, mercenar.
ὑπόμνημα (τὸ) memoriu | legendă.
ὑπομνηματίζω v. a comentà, a adnotà,
ὑπομνημάτισις (ἡ) comentariu, adnotaţie.
ὑπομνηματιστὴς (ὁ) comentator, adnotator.
ὑπομνηματογράφος (ὁ) scriitor de memorii.
ὑπόμνησις (ἡ) reamintire.
ὑπομνηστικὸς, ἡ, ὸν adj. rememorativ.
ὑπομοίραρχος (ὁ) locotenent de jandarmi.
ὑπομονὴ (ἡ) răbdare.
ὑπομονητικὸς, ἡ, ὸν adj. răbdător.
ὑπομόχλιον (τὸ) propteà de pârghie.
ὑποναύαρχος (ὁ) contra-amiral.
ὑποναύκληρος (ὁ) Mar. submaestru de echipaj.
ὑπονἀυπηγὸς (ὁ) Mar. subconstructor.
ὑπόνοια (ἡ) bănuială.
ὑπονόμευσις (ἡ) (sub)minare.
ὑπονομευτὴς (ὁ) miner.
ὑπονομεύω v. a (sub)minà, a lucrà
ὑπόνομος (ὁ) mină | canal. [pe cinevà.
ὑπονοῶ v. a subînţelege. || —οῦμαι a se presupune. || —ούμενος, η, ον part. implicit.
ὑπονωτιαία (ἡ) Harn. şleau.
ὑπόξανθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. blonduţ.
ὑπόξυνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. acrişor.
ὑπόπηλον (τὸ) topliţă.
ὑπόπικρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. amăriu.
ὑποπίπτω v. a cădeà.
ὑποπλοίαρχος (ὁ) locotenent-comandor.
ὑποπόδιον (τὸ) Harn. scară, turtur.
ὑποπολιοῦμαι v. a cărunti.
ὑποπρακτορεῖον (τὸ) subagenţie.
ὑποπράκτωρ (ὁ) subagent.
ὑποπράσινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. verzui.
ὑποπροξενεῖον (τὸ) viceconsulat.
ὑποπρόξενος (ὁ) viceconsul.
ὑποπτερνὶς (ἡ) slugă, şau.
ὑποπτεύομαι v. a bănui.
ὑποπτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. bănuit(or) | suspect. || —ως adv.
ὑπόρραμμα (τὸ) căptuşeală, — σιουρωτὸν seligeà.
ὑπορράπτω v. a căptuşì.
ὑπορραφὴ (ἡ) căptuşeală.
ὑπόρχησις (ἡ) dans cu cântece.
ὑπόσαγμα (τὸ) cioltar, — ἑορτερὸν
ὑποσαίνω v. a se gudurà. [valtrap.
ὑποσακκισμὸς (ὁ) buiestru.
ὑποσακκιστὴς (ὁ) buiestraş.
ὑποσημαίνω v. a indicà.
ὑποσημειῶ v. a notà jos. || —οῦμαι a semnà, a se iscălì.
ὑποσημείωσις (ἡ) adnotaţie.
ὑποσιάγονον (τὸ) vez. ὑποστόμιον.
ὑποσκάζω v. a şontâcăi. || —ων adv. târîş-grăpiş.
ὑποσκάπτω v. a săpà, a minà.
ὑποσκελίζω v. a luà locul cuivà (prin intrigi), a suplantà.
ὑποσκελισμὸς (ὁ) suplantare | piedecă.
ὑποσκίασμα (τὸ) penumbră.
ὑποστάθμη (ἡ) borhot, drojdie, — μέλιτος babaş, jintiţă, — ἀμύλου pap, — οἴνου strat, drojdie, — καφὲ telveà, — ἐλαίου zaţ.
ὑπόστασις (ἡ) substanţă, fondament, bază, ipostază, substrat.
ὑποστάτης (ὁ) [βαρελίων] podval.
ὑποστατικὸν (τὸ) moşie | câşlă, — περίφραχτον trănaş.
ὑπόστεγος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. adăpostit, acoperit. || τὸ —ον subst. hangar, garaj.
ὑποστέλλω v. a strânge, a da jos.
ὑποστήριγμα (τὸ) sprijin, propteà.

ὑποστηρίζω v. a sprijini, a propti, a susţine.
ὑποστηρικτὴς (ὁ) sprijinitor, susţinător.
ὑποστήριξις (ἡ) sprijinire, susţinere.
ὑποστιγμὴ (ἡ) virgulă.
ὑπόστιξις (ἡ) sedilă, codiţă.
ὑποστολὴ (ἡ) strângere, coborîre.
ὑποστόμιον (τὸ) [παραχαλινίδος] Harn. zăbăluţă.
ὑποστράτηγος (ὁ) general de brigadă.
ὑποστρέφω v. a se întoarce din drum.
ὑποστροφὴ (ἡ) recădere.
ὑπόστροφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. recurent.
ὑπόστρωμα (τὸ) substrat.
ὑποστύλωμα (τὸ) piloţi, — ἐκ τοίχου pomost.
ὑπόστυφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. uşor strepezitor.
ὑπόσχεσις (ἡ) făgăduială, promisiune.
ὑποσχετικὸν (τὸ) act de făgăduială, obligaţie scrisă.
*ὑπόσχομαι v. a promite, a făgădui, vez. ὑπισχνοῦμαι.
ὑποταγὴ (ἡ) supunere, ascultare | răpunere.
ὑποταγὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. supus, ascultător.
ὑποτακτικὸς, ἡ, ὸν adj. vez. ὑποταγής. || ἡ —ἡ subst. Gram. subjonctiv.
ὑποταμίας (ὁ) subcasier.
ὑποτάσσω v. a supune, a rămâne, a subordonà. || —ομαι a se închinà.
ὑποταφρεύω v. a submină.
ὑποτείνουσα (ἡ) Geom. ipotenuză.
ὑποτέλεια (ἡ) supuşie, vasalitate.
ὑποτελὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. supus, tributar, vasal | suzeran.
ὑποτίθημι v. vez. ὑποθέτω. || —εμαι a fi supus, a se supune. || —έμενος, η, ον part. presupus, pretins.
ὑποτίμησις (ἡ) depreciere, discredit | Com. scădere de preţuri.
ὑποτιμητὴς (ὁ) depreciator.
ὑποτιμῶ v. a deprecià, a discreditâ.
ὑποτονθορύζω v. a gongoni, a fredonà.
ὑποτονθορυσμὸς (ὁ) gongonit, fredonare.
ὑποτραυλίζω v. a bâlbâi.
ὑποτρέμω v. a dârdâi.
ὑποτρέφω v. a hrăni neîndestulător.
ὑπότρητος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. găurit de desubt.
ὑπότριμμα (τὸ) papricaş.
ὑποτροπὴ (ἡ) Med. şi Jur. recidivă.
ὑποτροπιάζω v. a recidivà.
ὑποτροπίασις (ἡ) vez. ὑποτροπή.
ὑπότροπος (ὁ) recidivist.
ὑποτροφία (ἡ) pensiune.
ὑπότροφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pensionar.
ὑποτυπῶ v. a formulà.
ὑποτυπώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. primitiv, minuscul, rudimentar.
ὑποτύπωμα (τὸ) formulă, model.
ὑποτύπωσις (ἡ) formulare.
ὕπουλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. viclean, prefăcut, perfid.
ὑπουλότης (ἡ) viclenie, prefăcătorie, şiretlâc.
ὑπουργεῖον (τὸ) minister.
ὑπουργεύω v. a fi ministru.
ὑπούργημα (τὸ) oficiu, serviciu.
ὑπουργία (ἡ) funcţiune de ministru, ministeriat.
ὑπουργικὸς, ἡ, ὸν adj. ministerial.
ὑπουργὸς (ὁ) ministru.
ὕπουρις (ἡ) Harn. pofil.
ὑποφαίνομαι v. a se întrevedeà, a se semnà. || —όμενος, η, ον part. subsemnat.
ὑπόφαιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. suriu.
ὑποφαρμακοποιὸς (ὁ) ajutor de farmacist.
ὑποφερτὸς ἡ, ὸν adj. suportabil, de tolerat, pasabil.
ὑποφέρω v. a suportà | a suferì. || —ομαι a fi suportabil.
ὑπόφραγμα (τὸ) falşă punte.
ὑποφρούραρχος (ὁ) aghiotant de piaţă.
ὑποφώσκω v. a mijì, a se crăpà de ziuă.
ὑποχείριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. supus, subjugat, subordonat.
ὑποχεὺς (ὁ) [πριονιστηρίου] şestină.
ὑποχὴ (ἡ) minciog, mreajă.
ὑποχθόνιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. subteran. || —ως adv.
ὑποχονδρία (ἡ) ipohondrie.
ὑποχονδριάζω v. a fi ipohondriac.
ὑποχονδριακὸς, ἡ, ὸν adj. ipohondriac.
ὑποχόνδριον (τὸ) Anat. ipohondru.
ὑποχρεῶ v. a silì, a constrânge, a obligà, a îndatorà. || —οῦμαι a se legà, a se obligà.

ὑπόχρεως (ὁ, ἡ) —ων (τὸ) adj. silit, îndatorat, obligat, dator.
ὑποχρέωσις (ἡ) îndatorire, obligaţie, datorie, angajament.
ὑποχρεωτικὸς, ἡ, ὸν adj. obligatoriu | îndatoritor. || —ῶς adv.
ὑποχρεωτικότης (ἡ) îndatorire.
ὑποχυτὴρ (ὁ) leică.
ὑποχώρησις (ἡ) retragere.
ὑποχωρῶ v. a da înapoi, a se retrage, a cedà, a se îndupleca.
ὑπόψαρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. porumbat.
ὑποψήφιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. candidat.
ὑποψηφιότης (ἡ) candidatură.
ὑποψία (ἡ) bănuială, suspiciune.
ὑποψιάζομαι v. a bănui.
ὕπτιος, α, ον adj. intins pe spate. || —ως adv.
ὑπώπιον (τὸ) vânătaie la ochi.
ὑπώρεια (ἡ) poală.
ὕπωχρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cam palid.
ὑριατομὴ (ἡ) retezătură.
ὑριατομῶ v. a retezà.
ὗς (ἡ) scroafă, purceà.
ὕσγινος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. carminat.
ὕσγινον (τὸ) coşenilă, carmin.
**ὕσκα (ἡ) iască.
ὕσκλος (ὁ) nojiţă.
ὕστατος, η, ον adj. cel din urmă, extrem.
ὑστεραία (ἡ) ziua de mâine.
ὑστέρημα (τὸ) lipsă, privaţiune.
ὑστερία (ἡ) Med. isterie.
ὑστερικὸς, ἡ, ὸν adj. isteric. || τὰ —ά subst. istericale, acces de isterie.
ὑστερικότης (ἡ) isterism.
*ὑστερινὸς, ἡ, ὸν adj. cel din urmă. || τὰ —ά subst. bătrâneţele.
ὑστερισμὸς (ὁ) Med. isterism.
ὑστεροβουλία (ἡ) gând ascuns.
ὑστερόγραφον (τὸ) apostilă, postscriptum.
ὕστερος, α, ον adj. posterior, ἐκ τῶν —ων din cele ce au urmat. || ἡ —α subst. Anat. mitră, uter. || τὸ —ον subst. Anat. placentă, casa copilului. || —ον adv. (mai) pe urmă, în urmă.
ὑστερότοκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. prâsnea.
ὑστεροφημία (ἡ) pómină.
ὑστερόχρονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. posterior. || τὸ —ον subst. posterioritate.
ὑστερῶ v. a întârzià | a fi în urmă | a privà. || —οῦμαι a se privà.
*ὑστερώτερον adv. mai târziu, mai în urmă.
*ὑφάδι (τὸ) urzeală.
*ὑφαδόεργα (ἡ) cosoroabă, criveà.
ὑφαίνω v. a ţese, a urzì.
ὑφαίρεσις (ἡ) scădere, sustragere.
ὑφαιρῶ v. a scădeà, a sustrage, a sconta.
ὕφαλα (τὰ) Mar. partea vie a corăbiei, sub linia de pescaj.
ὑφάλμυρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. sălciu.
ὕφαλος (ἡ) stâncă, recif.
ὕφανσις (ἡ) ţesătură.
ὑφαντήριον (τὸ) ţesătoare.
ὑφάντης (ὁ) ţesător.
ὑφαντικὸς, ἡ, ὸν adj. ţesătoresc. || ἡ —ἡ subst. ţesătorie.
ὑφαντὸς, ἡ, ὸν adj. ţesut.
ὑφαντουργεῖον (τὸ) ţesătorie.
ὑφαντουργία (ἡ) vez. ὑφαντική.
ὑφαντουργὸς (ὁ) vez. ὑφαντής.
ὑφαρπαγὴ (ἡ) surprindere.
ὑφαρπάζω v. a surprinde.
ὕφασμα (τὸ) stofă, — στικτὸν pichet, — χρυσοποίκιλτον şahmarà, — λεπτὸν pânză, — βαρύτιμον ciorcă.
*ὑφασματοκόπανος (ὁ) dubă.
ὑφεκατόμετρον (τὸ) centimetru.
ὑφὲν (τὸ) Gram. trăsătură de unire.
ὑφέρπω v. a alunecà sub, a se târî.
ὑφέσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. remitent.
ὕφεσις (ἡ) descreştere, scădere | Med. remisiune | Muz. bemol | Fiz. depresiune.
ὑφὴ (ἡ) structură, ţesătură.
ὑφηγεσία (ἡ) agregaţie.
ὑφηγητὴς (ὁ) agregat.
ὑφήλιος (ἡ) pământul.
ὑφίσταμαι v. a datà, a subsistà, a suportà, a suferì, —ται ἀκόμη mai trăieşte. || —άμενος, η, ον part. existând | subordonat.
ὕφος (τὸ) stil | ton | mod.
ὑφυπουργὸς (ὁ) subsecretar de stat.
ὑψαύχην (ὁ) semeţ, trufaş.
ὑψηλόκνημος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cocorat, cu picioare lungi.
ὑψηλὸς, ἡ, ὸν adj. înalt, superior. ||

ὁ Ὑψηλότατος superl. Alteţă. || —ῶς, *—ὰ adv. sus.
ὑψηλόσωμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de statură înaltă.
ὑψηλότης (ἡ) înălţime, mărime | Alteţă, Mărie.
ὑψηλοφρονῶ v. a fi trufaş, semeţ.
ὑψηλοφροσύνη (ἡ) mândrie, trufie.
ὑψηλόφρων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. mândru, semeţ. || —όνως adv.
*ὑψηλώνω v. a (se) înălţà, a creşte, ὑψήλωσε ἡ μύτη του şi-a luat nasul la purtare.
*ὑψήλωσις (ἡ) înălţare.
ὑψικάμινος (ἡ) furnal.
ὑψίπεδον (τὸ) plaiu, tăpşan.
ὑψιπέτης (ὁ) sburător la înălţimi.
ὕψιστος, η, ον adj. super. foarte înalt. || ὁ —ος subst. Cel de sus.
ὑψομετρία (ἡ) ipsometrie, măsurătoare de înălţimi.
ὑψομετρικός, ἡ, ὸν adj. ipsometric. || ὑψόμετρον (τὸ) ipsometru. [—ῶς adv.
ὕψος (τὸ) înălţime, sublimitate | altitudine | slavă, ὁ ἐξ —ους Cel de sus.
ὑψῶ v. a ridicà, a înălţà, — εἰς τοὺς οὐρανούς a ridicà în slava cerului. || —οῦμαι a se ridicà, a se înălţà, a se urcà.
ὕψωμα (τὸ) dâmb, măgură.
*ὑψωμός (ὁ) ridicătură, înălţare, — τῶν τιμῶν urcarea preţurilor.
ὕψωσις (ἡ) înălţare, ridicare, creştere, urcare, ascensiune, ἡ — τοῦ τιμίου Σταυροῦ înălţarea Sf. Cruci.
ὑψωτικός, ἡ, ὸν adj. ridicător, înălţător.
ὑωδία (ἡ) porcărie.

Φ

Φ, φ (fi) literă a alfabetului | num. φ' cincisute, ,φ cinci mii.
**φάβα (ἡ) bob făcăluit, ἔχει λάκκον ἡ — afacerea e cu tâlc.
*φαγάκι (τὸ) mâncărică.
*φαγάνα (ἡ) Mar. dragă.
*φαγᾶς (ὁ) mâncăcios.
*φάγγρίζω v. a fi diafan. [denă.
φαγέδαινα (ἡ) Med. gangrenă, fage-
φαγεδαινικός, ἡ, ὸν adj. fagedenic.
**φαγεντιανόν (τὸ) faianţă.
*φαγητόν (τὸ) mâncare | hrană, — τῶν πτηνῶν vipt, — ἐκ κρέατος frupt, mâncărică, — κατσκευασμένον
*φαγί (τὸ) vez. φαγητόν. [udătură.
φάγιλος (ὁ) cârlan.
*φαγοπότι (τὸ) mâncare şi băutură.
*φαγοποτῶ v. a mâncà şi a beà (mult).
*φαγοῦρα (ἡ) mâncărime.
*φάγουσα (ἡ) vez. φαγέδαινα.
*φάγωμα (τὸ) mâncătorie.
*φαγωμάρα (ἡ) ceartă permanentă.
*φαγώνομαι v. a se mâncà, a se roade, a se certà.
*φαγώσιμος, η, ον adj. comestibil.
φαέθων (ὁ) faeton.
φαεινός, ἡ, ὸν adj. strălucitor, lucios. || —ῶς adv.
φαεινότης (ἡ) strălucire, splendoare.
φαιάνθραξ (ὁ) lignită.
φαιδρός, ά, ὸν adj. vesel, voios. || —ῶς adv.
φαιδρότης (ἡ) veselie, voioşie.
φαιδρύνω v. a înveseli.
**φαινικός, ἡ, ὸν adj. Chim. fenic.
φαίνομαι v. a (a)părea, a se arătà, a se vedeà.
φαινομενικός, ἡ, ὸν aparent. || —ῶς adv. în aparenţă.
φαινόμενος, η, ον part. apărut. || κατὰ τὰ —α adv. pe semne. || τὸ —ον subst. fenomen, aparenţă.
φαινομηρίς (ἡ) rochie scurtă.
φαιόθριξ (ὁ, ἡ) sur, κριὸς — săin.
φαιόμαλλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. laie.
φαιός, ά, ὸν adj. sur.
φαιόχρους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. prian.
φακελλοποιεῖον (τὸ) fabrică de plicuri.
φάκελλος (ὁ) plic, — ἐπιστολῶν pachet de scrisori, — ξύλων maldăr, — δικαστικός dosar | poştă, — τῶν Ἰνδιῶν posta Indiei.

*φακή (ἡ) linte.
*φακιόλι (τὸ) fachiol.
*φακιολίζω v. a acoperi cu fachiol.
φακίς (ἡ) sbenghiu, șlunele.
**φάκλα (ἡ) faclă.
φακοειδής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. lenticular.
φακός (ὁ) lupă, lentilă, κρυσταλλοειδής — Anat. cristalin.
*φάλαγγας (ὁ) bastonadă la tălpi.
φαλαγγηδόν adv. în pâlcuri.
φάλαγξ (ἡ) falangă | Mil. coloană,
*φαλάγγι (τὸ) Mar. palanc. [pâlc.
φαλάγγιον (τὸ) Zool. păiajen mare.
φαλαγγίτης (ὁ) luptător de falangă, legionar.
φάλαινα (ἡ) Zool. balenă, chit.
φαλαινίς (ἡ) Mar. balenieră.
φαλαινοθήρας (ὁ) vânător de balene.
φαλαινοθηρία (ἡ) vânătoare de balene.
*φαλάκρα (ἡ) chelie, calviție.
φαλακροκόραξ (ὁ) Zool. cormoran.
φαλακρός, ά, όν adj. chel, pleșuv.
φαλακρότης (ἡ) chelie, calviție.
φαλακροῦμαι v. a pleșuvi, a cheli.
φαλακρώρεια (ἡ) pleș.
φαλαρίς (ἡ) Zot. meișor, ierbăluță.
φάλαρον (τὸ) podoaba hamului, τὰ —α zorzoane, — ἀδαμάντων rivieră.
φαληρικός, ή, όν adj. al falerului.
φαλλός (ὁ) Arheol. falus.
φάλος (ὁ) pompon.
**φαλτσέτα (ἡ) cuțit de curelar.
**φαμελιὰ (ἡ) familie numeroasă.
**φαμελίτης (ὁ) șef de familie numeroasă.
*φανάρι (τὸ) vez. φανός. [
φανατίζω v. a fanatiză.
φανατικός, ή, όν adj. habotnic, fanatic. || —ῶς adv.
φανατισμός (ὁ) fanatism.
**φανέλλα (ἡ) flanelă.
φανερόγαμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. Bot. fanerogam.
*φανερός, ά, όν adj. vădit, evident, clar, manifest, notoriu, φέρω εἰς τὸ —όν a aduce la cunoștință tuturor, φῶς —όν clar ca toată ziua. || —ῶς, ά adv.
*φανέρωμα (τὸ) vez. φανέρωσις.
*φανερώνω v. a vădi, a face evident, a desvălui, a destăinui, a da pe față.
φανέρωσις (ἡ) destăinuire.
φανοκόρος (ὁ) lampist.
φανοποιός (ὁ) fabricant de felinare.
φανός (ὁ) felinar, — χάρτινος lampion | Mar. fanar.
*φαντάζω v. a arătă, a face impresie, —ει ἀπὸ μακρὰν e arătos de departe. || —ομαι a-și închipuì, a se gândi | a se năluci.
*φανταχτερός, ή, όν adj. arătos, părelnic.
φαντασία (ἡ) imaginație, închipuire, gărgăun, ὁ κατὰ —αν ἀσθενὴς bolnav închipuit | *fală, lăudăroșie.
φαντασιοκοπία (ἡ) năluca, năzucire vedenie, gărgăuni.
φαντασιόκοπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. năzucos, vizionar.
φαντασιόπληκτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. închipuit.
φαντασιοπληξία (ἡ) închipuire.
φαντασιώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. închipuit, imaginar, iluzoriu.
φαντασίωσις (ἡ) iluzie.
φάντασμα (τὸ) spectru, stafie, fantomă.
φαντασμαγορία (ἡ) năzucire.
φαντασμαγορικός, ή, όν adj. năzucitor.
φαντασματικός, ή, όν adj. năzucos, fantomatic.
*φαντασμένος, η, ον adj. vez. φαντασιόπληκτος.
φανταστικός, ή, όν adj. fantastic. || —ῶς adv. în imaginație.
**φάντης (ὁ) Joc. valet.
*φάπα (ἡ) cleapsă.
**φάρα (ἡ) ceată, trib.
φάραγξ (ἡ) văgăună.
**φαράσι (τὸ) fărăș.
*φαρδομάνικον (τὸ) reverință.
*φάρδος (τὸ) lățime.
*φαρδύνω v. a lăți.
*φαρδύς, εἰά, ύ adj. lat.
φαρέτρα (ἡ) tolbă, cucură.
φαρικός ή, όν adj. de far.
φαρισαϊκός, ή, όν adj. farisaic. || —ῶς adv.
φαρισαῖος (ὁ) fariseu.
φαρισαϊσμός (ὁ) farisaism.
φαρμακεῖον (τὸ) farmacie.
φαρμακεμπορεῖον (τὸ) drogherie.
φαρμακεμπορία (ἡ) negoț de droguri.

φαρμακέμπορος (ὁ) droghist.
*φαρμακερὸς ἡ, ὸν adj. otrăvitor, ve-
*φαρμάκευμα (τὸ) otrăvire. [ninos.
*φαρμακευτὴς (ὁ) —ρια (ἡ) otrăvitor.
φαρμακευτικὸς, ἡ, ὸν adj. farmaceutic. || ἡ —ἡ subst. farmaceutică.
φαρμακεύω v. Med. a tratà | *a otrăvì.
φάρμάκι (τὸ) otravă.
φαρμακολογία (ἡ) farmacologie.
φαρμακολογικὸς, ἡ, ὸν adj. farmacologic.
φαρμακολόγος (ὁ) farmacolog. [logic.
φάρμακον (τὸ) medicament.
φαρμακοποιία (ἡ) farmacopee.
φαρμακοποιὸς (ὁ) farmacist.
φαρμακοπωλεῖον (τὸ) drogherie.
φάρμακοπώλης (ὁ) droghist.
*φαρμάκωμα (τὸ) vez. φαρμάκευμα.
*φαρμακώνω v. vez. φαρμακεύω.
**φαρμπαλᾶς (ὁ) falbalà.
φάρος (ὁ) Mar. far.
*φάρος (ὁ) arpăcaș.
φαροφύλαξ (ὁ) gardian de far.
**φαρσὶ adv. perfect.
φαρυγγικὸς, ἡ, ὸν adj. faringian.
φαρυγγῖτις (ἡ) faringită.
φάρυγξ (ὁ) gâtlej; farinx.
**φαρφουρένιος, α, ον adj. de porțe-
**φαρφουρὶ (τὸ) porțelan. [lan.
**φασαρία (ἡ) gălăgie.
φάσγανον (τὸ) paloș, sabie.
φασήολος (ὁ) Bot. fasole.
φασιανὸς (ὁ) Zool. fazan.
φάσις (ἡ) fază, aspect.
*φάσκελον (τὸ) tiflă.
*φασκέλωμα (τὸ) datul cu tifla.
*φασκελώνω v. a da cu tifla.
**φασκιὰ (ἡ) fășă.
**φάσκιωμα (τὸ) înfășare.
**φασκιώνω v. a înfășà.
*φασκομηλιὰ (ἡ) Bot. salvie, jaleș.
φάσμα (τὸ) vez. φάντασμα.
φασματικὸς, ἡ, ὸν adj. spectral.
φασματοσκόπιον (τὸ) spectroscop.
φάσσα (ἡ) Zool. rață sălbatică.
φάτνη (ἡ) iesle, jghiab, — πιεστηρίου vatră.
φατνιακὸς, ἡ, ὸν adj. Anat. alveolar.
φατνίον (τὸ) jghebuleț, covată | Bot. teșic | Anat. alveolă.
φατνιώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. ochiat.
φάτνωμα (τὸ) tăblie, — ἀμάξης podlioriță | parchet.
*φατνώνω v. a parchetà.
φατρία (ἡ) coterie, partid.
φατριάζω v. a lucrà în spiritul de partid.
φατριασμὸς (ὁ) spirit de partid.
φατριαστὴς (ὁ) om de partid.
φατριαστικὸς, ἡ, ὸν adj. de partid.
φάττιον! interj. puiul mamei!
φαυλόβιος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de-
φαυλοήθεια (ἡ) nărăvie. [pravat.
φαυλοήθης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. nărăvaș.
φαυλοκρατία (ἡ) stăpânire de nărăvași, de păcătoși.
φαῦλος, η, ον adj. pervers, nărăvaș, păcătos, —α ἤθη năravuri. || —ως
φαυλότης (ἡ) perversitate. [adv.
*φαφλατᾶς (ὁ) fanfaron.
*φαφούτης (ὁ) nedințat.
Φεβρουάριος (ὁ) Februarie.
*φεγγάρι (τὸ) lună.
*φεγγίτης (ὁ) ferestruie.
*φεγγοβόλος η, ον adj. strălucitor, lucios.
*φεγγοβολῶ v. a luminà, a (stră)luci.
*φέγγος (τὸ) luciu, ὑπὸ τὸ — τῆς σελήνης la lumina lunei.
*φέγγω v. a luminà, a luci | τοῦ τὴν
*φεϊδι (τὸ) șarpe. [ἔφεξε l'a lovit.
φείδομαι v. a cruțà, a economisì.
*φειδόχορτον (τὸ) Bot. sângerariță.
φειδὼ (ἡ) economie.
φειδωλεύομαι v. a economisì.
φειδωλία (ἡ) economisire, strânsură.
φειδωλὸς, ἡ, ὸν adj. econom, sgârcit. || —ῶς adv. cu economie.
*φέκλη (ἡ) Chim. tartar stibiat.
*φελὶ (τὸ) felie.
*φελιάζω v. a vaccinà, a altoì.
*φέλιασμα (τὸ) vaccinare, altoire.
*φελιαστὴς (ὁ) vaccinator, altoitor.
φελλόδρυς (ἡ) Bot. stejar de plută.
φελλὸς (ὁ) plută.
φελλόχορτον (τὸ) Bot. minteuță.
φελλώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. de plută.
*φελοῦκα (ἡ) luntricică, felucă.
**φέλπα (ἡ) catifea ordinară.
φενάκη (ἡ) păcăleală | perucă.
φεναξίζω v. a păcălì.

φεναξισμὸς (ὁ) păcăleală.
φεναξιστὴς (ὁ) păcăliciu, poznaş.
φεναξιστικὸς, ἡ, ὸν adj. păcălitor.
φέναξ (ὁ) vez. φεναξιστής.
**φεουδαλισμὸς (ὁ) feudalitate.
**φεουδαλικὸς, ἡ, ὸν adj. feudal.
**φεουδάρχης (ὁ) şef feudal.
**φέουδον (τὸ) fief.
**φεργάδα (ἡ) Mar. fregată.
φερέγγυος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. solvabil, bun platnic.
φερεγγυότης (ἡ) solvabilitate, plătnicie.
φερέοικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vagabond, rătăcitor.
**φερετζὲς (ὁ) feregeà.
φέρετρον (τὸ) sicriu, coşciug.
φερετροποιεῖον (τὸ) magazin de sicriuri.
φερετροποιὸς (ὁ) sicrier.
**φερμάνι (τὸ) firman.
**φερμάρω v. a pontà (p. câini).
**φέρμελη (ἡ) beniş.
φερνὴ (ἡ) trusou.
*φέρσιμον (τὸ) purtare.
φέρω v. a purtà, a aduce, a conduce, a produce, a cauzà, ἐαρέως — a suportà cu greu, a suferi, ἡ ὁδὸς —ει drumul duce, —ε ἴδωμεν aide să vedem, — εἰς τὸ μέσον a scoate la iveală, — ἐν γαστρὶ a fi gravidă, *σὺρ'τα, φέρ τα surta-ferta. || —ομαι a se purtà (în societate), a se duce, a merge, a se comportà.
φερώνυμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. al cărui nume arată şi calitatea.
**φέσι (τὸ) fes.
*φέτα (ἡ) codru (de pâine, de brânză).
φεῦ! interj. vai!
*φευγάλα (ἡ) fugă.
φευγαλέος, α, ον adj. fugar, fugitiv.
*φευγατίζω v. a fugări.
*φευγάτος, η, ον adj. fugar.
*φευγιὸν (τὸ) vez. φευγάλα.
φεύγω v. a fugì.
φευκτέος, α, ον adj. evitabil.
φευκτὸς, ἡ, ὸν adj. vez. φευκτέος.
φηγὸς (ἡ) Bot. fag.
φήμη (ἡ) faimă, veste, pomină, τὸν γνωρίζω ἐκ —ης îl cunosc după nume.
φημὶ v. a zice, a spune, a vorbi.
φημίζω v. a face renumit | a divulgà. || —ομαι a se face renumit.
φθάνω v. a sosi, — ἐγκαίρως a sosì la timp, a picà.
*φθάνω v. a ajunge, a îndestulà, —ει ὅ,τι ἔπαθες e destul cât ai păţit, δὲν μᾶς —ει τὸ ἀλεῦρι nu ne vom îndestulà cu făină, τὸν ἔφθασε τρέχων l-a ajuns alergând, —ει! destul! σὲ —ει τόσον; te mulţumeşti cu atâta?
φθαρτὸς, ἡ, ὸν adj. pericios, peritor.
*φθάσιμον (τὸ) sosire.
φθεὶρ (ὁ) Zool. păduche.
φθειρίασις (ἡ) boala păduchilor, ftiriază.
φθειριῶ v. a fi plin de păduchi. || --ῶν, ῶσα, οῦν part. păduchios.
φθείρω v. a deteriorà, a distruge, a prăpădì, a uzà, a roade, a stricà, a corupe, — τὰ χρηστὰ ἤθη a stricà bunele moravuri, — παρθένον a seduce o virgină. || —ομαι a se stricà, a se uzà.
φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν adj. tomnatec, de toamnă.
φθινόπωρον (τὸ) toamnă.
*φθηνὸς, ἡ, ὸν adj. ieftin.
φθίνω v. a se istovì, a pierì, a slăbi. || —ων, ουσα, ον part. expirând, εἰς τὰς 30 τοῦ —οντος [μηνὸς] la 30 ale lunei ce se sfârşeşte.
φθισικὸς, ἡ, ὸν adj. ftizic.
φθίσις (ἡ) ftizie.
φθισιῶ v. a fi ftizic.
φθόγγος (ὁ) sunet.
φθογγόσημον (τὸ) Muz. notă.
φθονερὸς, ά, ὸν adj. invidios. || —ῶς adv.
φθονερότης (ἡ) invidie.
φθόνος (ὁ) invidie.
φθονῶ v. a invidià.
φθορὰ (ἡ) deteriorare, uzare, stricăciune, corupţie, seducţie.
φθορεὺς (ὁ) destructor | seducător.
φθορίνη (ἡ) Chim. fluorină.
φθορικὸς, ἡ, ὸν adj. Chim. fluoric.
φθόριον (τὸ) fluor.
φθοροποιὸς, ά, ὸν adj. destructiv, stricăcios.
φιάλη (ἡ) sticlă, carafă.
φιαλίδιον (τὸ) fiolă, sticluţă.
**φιδὲς (ὁ) fideà.

φιλάγαθος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. iubitor de bine.
φίλαγρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. iubitor de câmp.
φιλαδελφία (ἡ) iubire de frate.
φιλάδελφος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. iubitor de frate.
φίλαθλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. iubitor de sporturi.
φιλακόλουθος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. pios, cucernic, iubitor de biserică.
φιλαλήθεια (ἡ) veracitate, iubire de adevăr.
φιλαλήθης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. iubitor de adevăr.
φιλαλληλία (ἡ) iubire reciprocă.
φιλαναγνώστης (ὁ) — ρια (ἡ) iubitor de citire.
φιλανθὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. iubitor
φιλανθρωπία (ἡ) filantropie. [de flori.
φιλανθρωπικός, ἡ, όν adj. filantropic, de binefacere. || —ῶς adv.
φιλάνθρωπος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. filantrop. || — ως adv. cu filantropie.
*φιλαράκος (ὁ) mic prieten, fărtat.
φιλαργυρεύομαι v. a se calicl, a se sgârci.
φιλαργυρία (ἡ) avariție, sgârcenie.
φιλάργυρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. sgârcit, avar.
φιλαρέσκεια (ἡ) cochetărie.
φιλάρεσκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cochet.
φιλάρετος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. amic al virtuții.
φιλαρμονικός, ἡ, όν adj. filarmonic. || *ἡ —ὴ subst. filarmonică.
φιλάρχαιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. iubitor de antichitate, de antichități.
φιλαρχία (ἡ) iubire de putere.
φιλάσθενος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. bolnăvicios.
φιλαυτία (ἡ) egoism, iubire de sine.
φίλαυτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. egoist.
φιλειρηνικός, ἡ, όν adj. pacific.
φιλέκδημος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. amator de voaiajuri.
φιλέκδικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. răsbunător.
φιλεκπαιδευτικός, ἡ, όν adj. iubitor de instrucție, cultural.
φιλελεήμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. milos, caritabil.
φιλελευθερία (ἡ) iubire de libertate.
φιλελεύθερος, α, ον adj. liberal.
φιλέλλην (ὁ) filelen.
φιλελληνικός, ἡ, όν adj. filelenic.
φιλελληνισμὸς (ὁ) filelenism.
φιλέορτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. iubitor de serbări.
φιλεπιστήμων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. iubitor de știință.
φιλεργία (ἡ) iubire de muncă.
φίλεργος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. sârguitor, muncitor.
φίλερις (ὁ, ἡ) —ι (τὸ) adj. pricinaș, bătăios, cată-ceartă. || τὸ —ι subst.
**φιλέτο (τὸ) muşchiu. [cicală.
*φίλευμα (τὸ) ospătare, cinste.
φιλεύσπλαγχνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. îndurător, milostiv.
*φιλεύω v. a ospătà, a cinsti.
φιληδονία (ἡ) sensualitate, voluptuozitate.
φιλήδονος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. sensual, voluptuos.
*φίλημα (τὸ) sărutare.
φιλήσυχος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. pacinic, liniștit.
φιλία (ἡ) prietenie.
φιλικός, ἡ, όν adj. prietenesc, amical.
*φιλιώνω v. a împrietenì. || —ομαι a se împrietenì, a se împăcà.
φιλίως adv. vez. φιλικῶς.
φιλίωσις (ἡ) împăcare.
φιλοβασιλικός, ἡ, όν adj. regalist.
φιλοβασιλικότης (ἡ) regalism.
φιλόγελως (ὁ, ἡ) —ων (τὸ) adj. glumeț.
φιλογένεια (ἡ) iubire de neam.
φιλογενὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. iubitor de neam.
φιλογύνης (ὁ) muieratic.
φιλογυνία (ἡ) afemeiare.
φιλοδίκαιος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. iubitor de dreptate, drept.
φιλόδικος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. iubitor de judecăți.
φιλοδοξία (ἡ) ambiție.
φιλόδοξος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ambițios.
φιλοδοξῶ v. a ambiționà.
φιλοδώρημα (τὸ) gratificație, filodormă.
φιλοδωρία (ἡ) liberalitate.

φιλέζωρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. dăruitor.
φιλοδωρῶ v. a gratificà.
φιλοζωία (ἡ) iubire de viaţă.
φιλόζωος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. iubitor de viaţă, cel ce ţine la viaţă.
φιλοθεάμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. iubitor de spectacole.
φιλόθεος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. iubitor de D-zeu, cucernic.
φιλόθηρος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. iubitor de vânătoare.
φιλόθρησκος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. religios.
φιλόκαινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. iubitor de noutăţi.
φιλοκαλία (ἡ) iubire de frumos, simţul frumosului.
φιλόκαλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cel ce are simţul frumosului. ‖ —ως adv. cu gust.
φιλοκατήγορος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. defăimător.
φιλοκέρδεια (ἡ) lăcomie, iubire de câştig.
φιλοκερδής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. lacom. ‖ —ῶς adv. adv. cu lăcomie.
φιλόλαος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. amicul poporului.
φιλολογία (ἡ) beletristică, literatură.
φιλολογικός, ἡ, όν adj. literar, beletristic. ‖ —ῶς adv.
φιλόλογος (ὁ) beletrist, filolog.
φιλολογῶ v. a se ocupà cu literatură.
φιλομάθεια (ἡ) iubire de instrucţie, de învăţământ, studiozitate.
φιλομαθής (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. iubitor de instrucţie, studios.
φιλομειδής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. surâzător. ‖ —ῶς adv.
φιλομουσία (ἡ) iubire de muze (de arte, de litere).
φιλόμουσος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. iubitor de muze.
φιλονικία (ἡ) ceartă.
φιλόνικος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. arţăgos.
φιλονικῶ v. a se certà.
φιλονομία (ἡ) respectul legilor.
φιλόνομος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. respectuos faţă de legi.
φιλοξενία (ἡ) ospitalitate.
φιλόξενος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ospitalier.
φιλοξενῶ v. a oferì ospitalitate.
φιλοπαίγμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. nebunatic, sbenghiu.
φιλόπαις (ὁ, ἡ) iubitor de copii.
φιλοπατρία (ἡ) patriotism.
φιλόπατρις (ὁ, ἡ) —ι (τὸ) adj. patriot, iubitor de ţară.
φιλοπάτωρ (ὁ, ἡ) iubitor de tată.
φιλοπερίεργος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. curios.
φίλοπλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. amator de arme.
φιλοπόλεμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. războinic, belicos.
φιλοπονία (ἡ) sârguinţă.
φιλόπονος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. sârguitor, silitor. ‖ —ως adv.
φιλοπονῶ v. a lucrà la cevà cu sârguinţă.
φιλοποσία (ἡ) patima beţiei.
φιλοπότης (ὁ) beţivan.
φιλοπραγμονῶ v. a fi curios.
φιλοπραγμοσύνη (ἡ) curiositate.
φιλοπράγμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. curios.
φιλοπρόοδος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. iubitor de progres.
φιλοπρωτία (ἡ) iubire de întâietate.
φιλόπρωτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. iubitor de întâietate.
φιλοπτωχία (ἡ) caritate, iubire de săraci.
φιλόπτωχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. iubitor de săraci, —ος ἀδελφότης societate de binefacere.
φίλος, η, ον adj. amical, prietenesc, vez. φιλικός. ‖ ὁ —ος subst. amic, prieten.
φιλοσκώμμων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. glumeţ, batjocorîtor.
φιλοσοφία (ἡ) filosofie.
φιλοσοφικός, ἡ, όν adj. filosofic. ‖ —ῶς adv.
φιλόσοφος (ὁ) filosof.
φιλοσοφῶ. v. a se ocupà cu filosofia, a fi filosof.
φιλοστοργία (ἡ) afecţiune, drag.
φιλόστοργος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. iubitor, afectuos. ‖ — ως adv.
φιλοτάραχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. neastâmpărat, sgomotos.
φιλότεκνος (ὁ, ἡ) iubitorul copiilor
φιλοτέχνημα (τὸ) capodoperă.

φιλοτεχνία (ἡ) iubire de artă, meşteşugire.
φιλότεχνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. iubitor de artă. || —ως adv. cu artă.
φιλοτεχνῶ v. a lucrà cu artă, a meş-
φιλότης (ἡ) iubire, prietenie. [teşugi.
φιλοτιμία (ἡ) amor propriu, filotimie.
φιλότιμος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. cu amor propriu, filotim. || --ως adv.
φιλοτιμοῦμαι v. a aveà amor propriu.
φιλοφρόνησις (ἡ) amabilitate, compliment(are).
φιλοφρονητικός, ἡ, όν adj. curtenitor, prevenitor. || — ῶς adv.
φιλοφροσύνη (ἡ) curtoazie, prevenire.
φιλόφρων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vez. φιλοφρονητικός. || — όνως adv.
φιλοχρηματία (ἡ) ahtiare după bani.
φιλοχρήματος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ahtiat după bani.
φιλόχριστος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. iubitor de Hristos.
φίλτατος, η, ον adj. super. prea iubit.
φίλτρον (τὸ) dragoste, afecţiune.
φιλύποπτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. bănuitor.
φιλύρα (ἡ) Bot. teiu.
φιλυρεών (ὁ) teiş.
φιλύρινος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. teios.
φιλῶ v. a iubi | *a sărutà.
φιμός (ὁ) căluş vez. φίμωτρον.
φιμῶ v. a încălui.
φίμωσις (ἡ) încălueşire | Med. fimoză.
φίμωτρον (τὸ) căluş, botniţă.
**φιόγκος (ὁ) fiong.
φιτρός (ὁ) plăvii.
**φιορίνιον (τὸ) florin.
*φιστίκι (τὸ) fistic.
*φιστικιά (ἡ) Bot. fistic (pom).
*φιτίλι (τὸ) fitil.
*φκιάνω v. a face.
*φκιασίδι (τὸ) dresuri, sulemeneală.
*φκιασιδώνω v. a drege figura.
*φκιάσιμον (τὸ) faptă, construcţie.
*φκιαστικά (τὰ) platä pentru cons-
*φλαμοῦρι (τὸ) vez. φιλύρα. [trucţie.
*φλαμουρόσχοινον (τὸ) gânj.
**φλάμπουρον (τὸ) steag vez. σημαία.
**φλασκί (τὸ) fliuşcă, ploscă.
φλεβικός, ἡ, όν adj. venos.
φλεβίτις (ἡ) Med. flebită.
φλεβοτομία (ἡ) flebotomie, venesecţie.
φλεβοτόμον (τὸ) lancetă, — ζώων stricneală.
φλεβοτομῶ v. a face venesecţie, — ζῶα a stricni. || —οῦμαι a lăsà sânge.
φλεβώδης (ὁ, ἡ) - ες (τὸ) adj. venos.
φλέγμα (τὸ) scuipat, flegmă | sânge ~ rece. flegmă.
φλεγμαίνω v. a se inflamà.
φλεγματικός, ἡ, όν adj. şi
φλεγματώδης (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. flegmatic.
φλεγμονή (ἡ) Med. inflamaţiune.
φλεγμονώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. flegmonos.
φλέγμων (ὁ) flegmon.
φλέγω v. a arde cu flăcări. || —ομαι a se aprinde, a arde.
φλέψ (ἡ) venă, — μαρμάρου dungă, — μετάλλου filon, — ξύλου ghin.
φληνάφημα (τὸ) (pa)lavră.
φληναφῶ v. a fleoncăni, a spune la
φλιά (ἡ) prag. [palavre.
**φλιτζάνι (τὸ) feligean.
*φλογέρα (ἡ) trişcă, fluier.
φλογερός, ά, όν adj. arzător, înflăcărat. || —ῶς adv.
φλογίζω v. a inflamà. || -- ομαι a se
φλογίς (ἡ) pârjoală. [inflamà.
φλογισμός (ὁ) vez. φλόγωσις.
φλογιστικός, ἡ, όν adj. inflamatoriu.
φλογοσωλήν (ὁ) tub de cazan.
φλογώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. plin
φλόγωσις (ἡ) inflamaţie. [de flăcări.
φλοιός (ὁ) coajă, — χονδρὸς scoarţă, — φιλύρας coroagă.
φλοισβίζω v. a pleoscăi, a fâşâi.
φλοῖσβος (ὁ) pleoscăit, fâşâit.
φλοιώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. cojos, scorţos.
**φλοκάτα (ἡ) mantà flocoasă.
**φλόκος (ὁ) Mar. floc.
φλοκωτός, ἡ, όν adj. ghiţos, miţos. || ἡ —ἡ subst. [κάπα] plocad.
*φλόμος (ὁ) Bot. lumânărica Domnului.
φλόξ (ἡ) pară, flacără, — μεγάλη văpaie, -- κυματίζουσα pâlpără, γλῶσσα φλογὸς vâlvoaie.
*φλοῦδα (ἡ) fofează.
φλυαρία (ἡ) flecărit, fleoncănit.
φλύαρος (ὁ) flecar, limbut.

φλυαρῶ v. a flecări, a fleoncăni.
φλύκταινα (ἡ) Med. pustulă, κακοήθης — pustulă malignă, dalac.
φλυκταινώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. pus-
φλυκτίς (ἡ) Med. pustulă. [tulos.
*φλυτζοῦνι (τὸ) Bot. alion.
*φλῶρι (τὸ) Zool. pișcă-în-flori.
*φλωρί (τὸ) sechin, galben.
*φλῶρο (τὸ) spance.
*φοβέρα (ἡ) amenințare.
*φοβερίζω v. a amenința.
*φοβέρισμα (τὸ) vez. φοβέρα.
φοβερός, ά, όν adj. temut, teribil, extraordinar. || —ῶς, *—ά adv.
φοβερότης (ἡ) groază, oroare.
φόβη (ἡ) fulg, pană.
φόβητρον (τὸ) sperietoare, gogoriță.
φοβίζω v. a speria, a înspăimânta, a înfricoșa.
φόβος (ὁ) teamă, temere, speriet(ură), frică, οὐδείς — nici o teamă.
φοβοῦμαι v. a se teme, a se speria.
**φόδρα (ἡ) căptușeală.
**φοδράρω v. a căptuși.
φοῖβος (ὁ) febus, soare.
*φοινικιά (ἡ) Bot. palmier.
φοινικίς (ἡ) inscripția statuei.
φοινικοβάλανος (ἡ) curmală.
φοινικόουρος (ὁ) Zool. codros.
φοινικών (ὁ) pădure de palmieri.
φοῖνιξ (ὁ) Bot. curmal, palm.
φοίτησις (ἡ) frecvență (la școală), studii.
φοιτητής (ὁ) student (universitar).
φοιτητικός, ή, όν adj. studențesc.
φοιτήτρια (ἡ) studentă.
φοιτῶ v. a studia, a urmà cursurile.
*φόλα (ἡ) rotilă de piele | carne otrăvită pentru câini.
φολιδωτός, ή, όν adj. cu solzi.
φολίς (ἡ) solzi | draniță.
φονεύς (ὁ) ucigaș, omorîtor.
φονεύω v. a ucide, a omorî.
φονικός, ή, όν adj. ucigător, omorîtor. || *τό —όν subst. omor.
φόνος (ὁ) omor, ucidere.
φοξός, ή, όν adj. țuguiat.
*φίρα (ἡ) avânt, παίρνω — a-și luà avântul.
**φόρα adv. la lumina zilei, τὰ βγάζω —α a scoate la iveală.
*φορά (ἡ) oară, dată, μιά — καὶ ἕνα καιρό a fost odată ca niciodată.
φορά (ἡ) pornire, avânt, ἡ — τῶν πραγμάτων mersul lucrurilor.
*φοράδα (ἡ) și
φορβάς (ἡ) iapă.
φορβή (ἡ) nutreț, furaj.
φορεῖον (τὸ) lectică, — χειρῶν targă.
*φόρεμα (τὸ) haină.
*φορεσιά (ἡ) costum.
φορεύς (ὁ) purtător.
φορητός, ή, όν adj. portativ, —όν νοσοκομεῖον ambulanță | suportabil.
φορίνη (ἡ) șoric(iu).
φόρμιγξ (ὁ) lăută, chitară.
**φορμόλη (ἡ) Chim. formol.
φορολογίσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. impozabil.
φορολογία (ἡ) impunere, impozit, βαρεῖα — năpaste, — διὰ βίας zapcă — παράνομος zapcilâc, exacțiune.
φορολογικός, ή, όν adj. contributiv, de impozit.
φορολογῶ v. a impune. || —οῦμαι a fi impus. || —ούμενος, η, ον part. contribuabil.
φόρος (ὁ) impozit, — βαρὺς haraciu, — ἔκτακτος iliș, — πρωτεύων huzmet, — ἐκ ζωοτροφιῶν zahareà, — ἐπιτηδεύματος patentă, — ἔγγειος foncieră, — διαπυλίων acsiz, —ου ὑποτελής tributar. vasal | prinos.
φοροφυγάδευσις (ἡ) evaziune fiscală.
φορτηγίς (ἡ) mahonă.
φορτηγός (ὁ, ἡ) —όν (τὸ) adj. de transport, —ὸς ἅμαξα căruță, —όν ἀτμόπλοιον vas comercial, —όν ζῶον vită de povară, —όν βαγόνιον furgon.
*φορτίκι (τὸ) animal de transport.
φορτικός, ή, όν adj. împovărător, îngreunător | plictisitor. || —ῶς adv.
φορτικότης (ἡ) împovărare, îngreunare | plictiseală.
φορτίον (τὸ) greutate, povară, încărcătură, — ζώου tarhat.
φόρτος (ὁ) farsă.
*φορτοτῆρα (ἡ) furcă pentru încărcatul animalelor de povară.
**φορτσέρι (τὸ) cufăr.

φόρτωμα (τὸ) sarcină, încărcătură | plictiseală | *tarhat.
*φορτώνω v. a împovărà, a încărcà, — ἐπὶ τοῦ ὤμου a încrosnà. || —ομαι a se împovărà.
φόρτωσις (ἡ) încărcare.
φορτωτής (ὁ) încărcător.
φορτωτική (ἡ) Com. conosament.
*φορῶ v. a purtà, a pune pe sine. || —οῦμαι a se purtà.
*φουβοῦ (ἡ) cotlon.
**φουγάρο (τὸ) coș (al vaporului).
**φουκαρᾶς (ὁ) nenorocit, sărac.
*φοῦκτα (ἡ) cavitatea palmei, μιὰ — ἄνθρωποι o mână de oameni.
*φουκτίζω v. a înhăță, a pune mâna pe.
*φούκτισμα (τὸ) înhățare.
**φουμαδόρος (ὁ) fumător.
**φούμαρα (τὰ) fumuri.
**φουμάρω v. a fumà, τί καπνὸν —ει; ce hram poartă ?
**φοῦντα (ἡ) ciucure.
**φουντανέλλα (ἡ) Med. fântâneà.
*φουντοῦκι (τὸ) alună.
*φουντουκιὰ (ἡ) alun.
**φουντώνω v. a fi stufos.
**φουντωτὸς, ἡ, ὸν adj. stufos.
**φούρια (ἡ) furie.
**φοῦρκα (ἡ) furci | supărare, mânie.
**φουρκίζω v. a supărà | a spânzurà. || —ομαι a se supărà.
**φούρκισμα (τὸ) spânzurare | supărare.
**φούρναρης (ὁ) brutar, furnagiu.
**φουρνέλλον (τὸ) cuptoraș de mine.
**φουρνιὰ (ἡ) cuptor plin de pâini.
**φουρνίζω v. a băgà în cuptor, a scoate din cuptor.
**φουρνιστὸς, ἡ, ὸν adj. copt, gătit la cuptor.
**φουρνόξυλον (τὸ) vătraiu.
**φουρνόπανον (τὸ) cârpător, ojoc.
**φοῦρνος (ὁ) cuptor, brutărie.
**φουρτούνα (ἡ) vijelie, furtună.
**φουρτουνιάζω v. a se face vijelie, furtună.
*φουσᾶτον (τὸ) armată.
*φοῦσκα (ἡ) clăbuc, băşică | Anat. băşica udului vez. κύστις.
*φουσκαλιάζω v. a se băşicà.
*φουσκάλιασμα (τὸ, băşicare.
*φουσκαλίδα (ἡ) pustulă.
*φουσκί (τὸ) haligă.
*φουσκοδενδριὰ (ἡ) timp de germinație.
*φουσκοθαλασσιὰ (ἡ) hulă.
*φούσκωμα (τὸ) umflare, umflătură.
*φουσκώνω v. a (se) umflà | Bot. a da muguri.
*φουσκωτὸς, ἡ, ὸν adj. umflat.
**φοῦστα (ἡ) fustă, jupon.
**φουστανέλλα (ἡ) fustanelă.
**φουστανελλοφόρος (ὁ) purtător de fustanelă.
**φούστάνι (τὸ) rochie.
*φοῦχτα (ἡ) palmă.
**φραγγέλιον (τὸ) biciu.
*φραγὴ (ἡ) gard, zăplaz, — ἀμπέλου mezuină.
φραγιδοσανὶς (ἡ) lătunoaie.
**φραγκεύω v. a deveni catolic.
**φραγκοκάρδαμον (τὸ) Bot. călțunaș.
**φραγκόκοτα (ἡ) Zool. bibilică.
**φραγκοκρατία (ἡ) stăpânirea Francilor.
**φράγκον (τὸ) franc.
**φραγκόπαππας (ὁ) preot catolic.
**φραγκορράπτης (ὁ) croitor de haine nemțești.
**Φράγκος (ὁ) —ισσα (ἡ) Franc, european, catolic.
**φραγκοσταφυλὴ (ἡ) Bot. agriș.
**φραγκοστάφυλον (τὸ) agrișă.
**φραγκοφορεμένος (ὁ) surtucar.
φραγμίτης (ὁ) trestie de baltă.
φραγμὸς (ὁ) stăvilar, — πασσαλωτὸς ostreță.
**φράγουλα (ἡ) căpșun.
**φράκον (τὸ) frac.
φράκτης (ὁ) stăvilar, gard de ostreiu.
**φραντζόλα (ἡ) franzelă.
*φράξιμον (τὸ) îngrădeală, îngrăditurà.
**φράπα (ἡ) Bot. chitră.
φρασεολογία (ἡ) fraseologie.
φρασεολογῶ v. a face fraze, a vorbi în fraze.
φράσις (ἡ) frază.
φράττω v. a îngrădi, a astupà.
*φραχτόστυλος (ὁ) stobor.
φρέαρ (τὸ) puț.
φρεάτινος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de puț.
φρεάτιον (τὸ) Med. fântâneà.
φρεατωρύκτης (ὁ) puțar.
**φρεγάτα (ἡ) Mar. fregată.
*φρένα (ἡ) vez. φρενῖτις.
φρεναπάτη (ἡ) iluzie.
φρενήρης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. înțelept | înnebunit, furios.

φρενητικός, ή, όν adj. frenetic.
*φρενιάζω v. a se înfurià, a înnebuni.
φρενιατρεῖον (τὸ) casă de sănătate (p. alienaţi).
φρενίατρος (ὁ) alienist.
*φρένιασμα (τὸ) nebunie, frenezie.
φρενικός, ή, όν adj. mental | Anat. frenic.
φρενῖτις (ἡ) Med. frenezie.
φρενιτιῶ v. vez. φρενιάζω.
φρενοβλάβεια (ἡ) demenţă, alienaţie mentală.
φρενοβλαβής (ὁ, ἡ) —ἐς (τὸ) adj. alienat.
φρενοκομεῖον (τὸ) casă de nebuni.
φρενόπληκτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj.
φρενολογία (ἡ) frenologie.
φρενολόγος (ὁ) frenolog.
φρενοπάθεια (ἡ) vez. φρενοβλάβεια.
φρενοπαθής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. vez. φρενοβλαβής.
φρενοτροπία (ἡ) ciudăţenie, bizarerie.
**φρέωκυ (τὸ) umbră | închisoare.
φρεώχειλος (τὸ) ghizd.
φρήν (ὁ) în pl. minte, δέν ἔχει τὰς φρένας του nu e în ale lui, ἔτινεν ἔξω φρενῶν şi-a eşit din sărite.
φρικαλέος, α, ον adj. groaznic, oribil.
φρικαλεότης (ἡ) oroare, grozăvie.
φρίκη (ἡ) groază, oroare.
φρικίασις (ἡ) fiori, tremurătură.
φρικιῶ v. a se înfiorà, a tremurà.
φρικτός, ή, όν adj. vez. φρικώδης. || —ῶς, *—ά adv.
φρικώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. groaznic, fioros, crâncen, oribil. || —ῶς adv.
φρίττω v. vez. φρικιῶ.
*φρυκαλιά (ἡ) măturatul.
*φρύκαλον (τὸ) mătură.
φρόνημα (τὸ) gând(ire), opinie.
φρονηματίας (ὁ) cu sentimente nobile.
φρόνησις (ἡ) înţelepciune, cumineenie.
*φρονιμάδα (ἡ) vez. φρόνησις.
*φρονιμεύω v. a se cuminţi.
*φρονιμίτης (ὁ) [ὀδούς] măseà de minte.
*φρόνιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cuminte, înţelept, τῶν —ων ὀλίγα cei cuminţi puţin vorbesc. || —ως, —α adv. înţelepţeşte.
φροντίζω v. a aveà (a purtà de grijă), a îngriji, a se ocupà.
φροντίς (ἡ) grijă, păs.
φροντιστήριον (τὸ) curs special (de studii).
φροντιστής (ὁ) director de curs (de studii) | Mil. intendent.
φρονῶ v. a gândì, a crede, a aveà părere.
φρούδος, η, ον adj. zadarnic, deşert.
φρουρὰ (ἡ) Mil. gardă | garnizoană.
φρουραρχεῖον (τὸ) comenduire.
φρούραρχος (ὁ) comandant de piaţă.
φρούρησις (ἡ) gardă, pază.
φρουριακός, ή, όν adj. de cetate.
φρούριον (τὸ) fortăreaţă, — σανόρων sarhat.
φρουρὸς (ὁ) gardian, gardist, străjer, sentinelă, caraulă, planton.
φρουρῶ v. a păzì, a fi de gardă.
*φρουστάνιον (τὸ) zof.
φρύαγμα (τὸ) strigăt de mânie.
φρυάττω v. a strigà de mânie.
φρύγανα (τὰ) uscături.
*φρυγανιὰ (ἡ) pâine prăjită, — τηγανητὴ scorniciu.
*φρυγανίζω v. a prăjì.
φρύγετρον (τὸ) prăjitoare.
*φρῦδι (τὸ) sprânceană.
φρυκτώριον (τὸ) Arheol. far.
φρῦνος (ὁ) Zool. broască râioasă.
φρύξα (ἡ) pesmet.
*φταίγω v. a greşì.
*φτερούγα (ἡ) aripă.
*φτουρίνω v. a înmulţi, a prisosi.
*φτούρισμα (τὸ) prisos.
*φτύνω v. a scuipà.
*φτεροῦγα aripă.
φυγάδευσις (ἡ) fugărire.
φυγαδεύω v. a fugări.
φυγὰς (ὁ) fugar, fugitiv | — πολιτικὸς transfug.
φυγοδικία (ἡ) Jur. contumacie.
φυγόδικος (ὁ, ἡ) Jur. contumace, judecat în lipsă.
φυγοδικῶ v. a fi condamnat în contumacie.
φυγόκεντρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. centrifug.
φυγομαχία (ἡ) dezertare.
φυγομαχῶ v. a dezertà.
φυγοπονία (ἡ) trândăvie.
φυγόπονος (ὁ, ἡ)— ον (τὸ) adj. trândav.
φυγοπονῶ v. a trândăvì.
φυγόστρατος (ὁ) Mil. nesupus.
*φυκιασίδι (τὸ) sulemeneală.

*φυκιασιδώνω v. a sulemeni. || – ομαι a se sulemeni, a se drege.
φῦκος (τὸ) algă.
*φύλαγμα (τὸ) vez. φύλαξις.
*φυλάγω v. vez. φυλάττω.
φυλακή (ἡ) pază, gardă | *temniță, închisoare | Mar. cart.
*φυλακίζω v. a întemnița, a încarcerà | Mil. a consemnà.
φυλάκιον (τὸ) pichet, post.
φυλακίς (ἡ) Mar. staționar.
φυλάκισις (ἡ) întemnițare, detențiune.
φυλακτὸν (τὸ) corn, talisman.
φύλακτρα (τὰ) drepturi de pază.
φύλακτρον (τὸ) căsuță de bani (safe).
*φυλάκωμα (τὸ) vez. φυλάκισις.
*φυλακώνω v. vez. φυλακίζω.
φύλαξ (ὁ) păzitor, paznic, — νυκτὸς gardian de noapte, — μουσείου îngrijitor, —δάσους pândar, — βιβλιοθήκης conservator.
φύλαξις (ἡ) pază, păstrare.
φύλαρχος (ὁ) șef de trib, vătaf, — ἀθιγγάνων voevodul țiganilor.
φυλάττω v. a păstrà, a păzì, a ține, a conservà, — τὴν νηστείαν a ține post, — τὴν πόλιν a păzì orașul, — πάθος κατά τινος a paște pe cinevà, — πρόβατα a paște oi, φύλαξέ το καλὰ pune-l bine. || — ομαι a se păzì.
φυλετικός, ή, όν adj. de rassă, de
φυλή (ἡ) rassă, neam, trib. [neam.
φυλλάδιον (τὸ) broșură, fasciculă.
φυλλάριον (τὸ) foliolă.
φυλλογραφῶ v. a zugrăvì frunze : a scrie în folio.
φυλλοειδὴς (ὁ, ἡ) — ές (τὸ) adj. foliaceu, în formă de frunză.
*φυλλοκάρδια (τὰ) valvulele, rărunchii
φυλλομέτρημα (τὸ) răsfoire. [inimei.
φυλλομετρῶ v. a răsfoì.
φύλλον (τὸ) foaie, frunză, — ἄνθους petală, — χάρτου blanchetă, coală, — βιβλίου filă, εἰς — in folio, — ὑφάσματος laț, — θύρας canat, — παραθύρου oblon, — μετάλλου lamă, placă, — περιζώματος scoarță.
φυλλοξήρα (ἡ) filoxeră.
φυλλόρροια (ἡ) desfrunzire.
φυλλορροῶ v. a desfrunzì.
φυλλώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. frunzos.
φύλλωμα (τὸ) frunzar, frunziș.
φύλλωσις (ἡ) foliațiune.
φυλλωτὸς, ή, όν adj. foios.
φῦλον (τὸ) sex vez. φυλή.
φῦμα (τὸ) tubercul, excrescență.
φυματικὸς, ή, όν adj. Med. tuberculos.
φυματίνη (ἡ) Med. tuberculină.
φυμάτιον (τὸ) Med. tuberculă.
φυματιῶ v. Med. a se tuberculizà.
φυματιώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. Med. tuberculos.
φυματίωσις (ἡ) Med. tuberculoză.
*φυντάνι (τὸ) Bot. răsad.
φύομαι v. a crește.
**φύρα (ἡ) scădere.
**φυράινω v. a scădeà.
φύραμα (τὸ) aluat vez. ζύμη, τοῦ αὐτοῦ —ατος de aceiași teapă.
φύρδην adv. în fr. — μίγδην talmeș-balmeș, amestecat.
φυσαλιδωτὸς, ή, όν adj. gingirliu.
φυσαλὶς (ἡ) gogoașă, clăbuc.
*φυσαρμόνικα (ἡ) fisarmonică.
*φυσέκι (τὸ) vez. φυσίγγιον.
*φυσερὸν (τὸ) foale.
φύσημα (τὸ) suflu, suflat.
φυσητὴρ (ὁ) burduf, suflătoare | Zool. fisetru, caşalot.
φυσιγγιοθήκη (ἡ) leduncă, palaşcă.
φυσίγγιον (τὸ) cartuș, fișic.
φυσίγγαθος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu pereții gurei umflați.
φῦσιγξ (ἡ) vez. φυσίγγιον.
φυσικὸς, ή, όν adj. firesc, natural, fizic. || ὁ — ὸς subst. fizician. || ἡ —ἡ subst. fizică. || τὸ —όν subst. fire, caracter fizic. || —ῶς, *—ὰ adv. firește.
φυσικότης (ἡ) fire, naturalitate.
φυσιογνωμία (ἡ) fizionomie.
φυσιογνωμικὸς, ή, όν adj. fizionomic.
φυσιογνώμων (ὁ) fizionomist.
φυσιογνωσία (ἡ) fiziognozie.
φυσιογραφία (ἡ) fiziografie.
φυσιοδίφης (ὁ) naturalist.
φυσιοκρατία (ἡ fiziocrație.
φυσιολογία (ἡ) fiziologie.
φυσιολόγος (ὁ) fiziolog.
φυσιολογῶ v. a face fiziologie.
φυσιοῦμαι v. a se îngâmfà.

φύσις (ἡ) fire, natură. || —ει adv. natural, — καλὸς bun prin natura lui, ἐκ —εως vez. φυσικῶς, παρὰ —ιν contra naturci, excesiv.
*φυσοῦνα (ἡ) vez. φυσερόν.
φυσῶ v. a suflà, | *τὸν —ᾷ are pafúσωνες (οἱ) Mar. rândunice. [rale.
φυτεία (ἡ) plantație.
φύτευμα (τὸ) plantare, răsădire.
φυτεύσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τό) adj. bun de plantat.
φύτευσις (ἡ) plantare, sădire.
φυτευτήριον (τὸ) cotonoagă.
φυτευτὴς (ὁ) plantator.
φυτεύω v. a plantà, a sădi
φυτικὸς, ἡ, ὸν adj. vegetal.
*φυτίλι (τὸ) fitil, feștilă.
φυτοζωία (ἡ) vegetare.
φυτοζωῶ v. a vegetà.
φυτοκομεῖον (τὸ) stabiliment de horticultură, de grădinărit.
φυτοκομία (ἡ) horticultură, grădinărit.
φυτοκόμος (ὁ) horticultor, grădinar.
φυτολογία (ἡ) fitologie.
φυτολογικὸς, ἡ, ὸν adj. fitologic.
φυτολόγος (ὁ) fitolog.
φυτὸν (τὸ) plantă, vegetal.
φυτοφαγία (ἡ) vegetarianism.
φυτοφάγος (ὁ) vegetarian.
*φύτρα (ἡ) ascendență, generație,
φύτρον (τὸ) butaș. [obârșie.
φύτρωμα (τὸ) încolțire, germinație.
φυτρώνω v. a încolți, a germinà.
φυτώριον (τὸ) răsadniță, pepinieră.
φώκη (ἡ) Zool. focă.
φωλεὰ (ἡ) cuib, reper.
φωλεὸς (ὁ) cloșniță, cuibar.
φωλεύω v. a cuibărì.
φῶλος (ὁ) ou pentru clocit, cuibar.
*φώναγμα (τὸ) strigăt, țipăt.
φωνάζω v. a strigà, a țipà | *a chemà.
*φωναχλᾶς (ὁ) țipător, gălăgios.
*φωναχτὸς, ἡ, ὸν adj. cu voce tare, cu strigăte. || —ὰ adv.
φωνασκία (ἡ) sbierătură, răcnet.
φωνασκὸς (ὁ) vez. φωναχλᾶς.
φωνασκῶ v. a sbierà, a răcni.
φωνὴ (ἡ) voce, glas, — χλαυθμηρὰ [illegible] notă, voce | Gram. φωνῆεν (τὸ) Gram. [illegible] [formă.
φωνηεντόληκτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu terminațiune în vocală.
φωνητικὸς, ἡ, ὸν adj. vocal, fonetic.
φωνογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. fonografic.
φωνογράφος (ὁ) fonograf.
φωνόμετρον (τὸ) fonometru.
φωρῶμαι v. a fi surprins, a fi prins asupra faptei.
φῶς (τὸ) lumină, φέρω εἰς — a publicà, a editâ, vedere, ἔχασε τὸ — του a pierdut vederea vez. ὄρασις. || τὰ Φῶτα Bis. Bobotează.
φωστὴρ (ὁ) luminător.
φωσφορίζω v. a fi fosforescent.
φωσφορικὸς, ἡ, ὸν adj. fosforic.
φωσφορισμὸς (ὁ) fosforescență.
*φώσφορον (τὸ) chibrit.
φωσφόρος (ὁ) Chim. fosfor.
φωσφοροῦχος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. fosforat.
φωσφορώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. fosφώσων (ὁ) Mar. sburător. [foros.
φωσφώνιον (τὸ) Mar. rândunică.
φωταγώγησις (ἡ) iluminație.
φωταγωγὸς (ὁ, ἡ) — ὸν (τὸ) adj. luminător. || τὸ —ὸν subst. ferăstruie.
φωταγωγῶ v. a iluminà.
φωταέριον (τὸ) gaz aerian.
φωταυγὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. luminos, strălucitor.
φωταψία (ἡ) iluminație.
φωτεινὸς, ἡ, ὸν adj. luminos. || —ῶς adv.
φωτεινότης (ἡ) strălucire. [adv.
*φωτερὸς ἡ, ὸν adj. vez. φωτεινός. || τὸ —ὸν subst. opaiță.
*φωτιὰ (ἡ) foc | incendiu.
φωτίζω v. a luminà | a instruì.
φωτισμὸς (ὁ) luminatul.
*φώτισις (ἡ) vez. φωτισμὸς | inspirație.
φωτιστικὸς, ἡ, ὸν adj. luminător.
φωτοβολὶς (ἡ) rachetă.
φωτοβόλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. luminos, strălucitor.
φωτοβολῶ v. a luminà.
φωτογραφεῖον (τὸ) fotografie.
φωτογράφησις (ἡ) fotografiare.
φωτογραφία (ἡ) fotografie.
φωτογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. fotografic.
φωτογράφος (ὁ) fotograf.
φωτογραφῶ v. a fotografià.

φωτοβότης (ὁ) —ις (ἡ) răspânditor de lumină.
φωτοθεραπεία (ἡ) fototerapie.
φωτοθεραπευτικός, ἡ, όν adj. fototerapeutic.
φωτόμετρον (τὸ) fotometru.
φωτονεφέλη (ἡ) nebuloasă.
φωτοσβέστης (ὁ) stingător.
φωτοσκιάζω v. a umbri.
φωτοσκίασις (ἡ) clar-obscur.
φωτοστέφανος (ὁ) nimb, aureolă.
φωτόσφαιρα (ἡ) balon luminos, fotosferă.
φωτοτυπία (ἡ) fotogravură, fototipie.
φωτοτυπογραφία (ἡ) vez. φωτοτυπία.
φωτοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vez. φωτοβόλος.
φωτόφωνον (τὸ) fotofon.
φωτοχρωμία (ἡ) fotocromie.
φωτοχυσία (ἡ) iluminaţie.

X

X, χ (hi) literă a alfabetului | num. χ´ şasesute, ,χ şasesute de mii | π. X. înaintea lui Hristos | π. χ. spre exemplu.
**χαβαλές (ὁ) havaleà, transfer.
**χαβάνι (τὸ) maşină de tăiat tutun.
**χαβᾶς (ὁ) melodie, arie, cântec |
**χαβιάρι (τὸ) icre. [indiferenţă.
**χαβιαροσαλάτα (ἡ) salată de icre.
**χαβούζα (ἡ) havuz, basen.
**χαζεύω v. a căscà gura.
**χάζι (τὸ) haz.
**χαζναντάρης (ὁ) haznadar, tezaurier.
**χαζνᾶς (ὁ) haznà, tezaur.
*χαζός, ἡ, όν adj. gură-cască.
*χαΐδευμα (τὸ) mângâiere, desmierdare vez. θωπεία.
*χαϊδευτικός, ἡ, όν adj. desmierdător.
*χαϊδεύω v. a desmierdà. | || —ά adv.
*χαΐδι (τὸ) vez. χάϊδευμα.
*χαϊδιάρης (ὁ) —α (ἡ) desmierdător.
**χαΐμαλί (τὸ) talisman. [όκνηρός.
**χαΐνης (ὁ) hain vez. ἀπαναστάτης şi
χαίνω v. a holbà vez. χαζεύω.
χαιρεκακία (ἡ) răutate.
χαιρέκακος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. răutăcios. || —ως adv.
χαιρεκακῶ v. a se bucurà de suferinţa
*χαιρετίζω v. vez. χαιρετῶ. [altora.
*χαιρετισμός (ὁ) salut(are), temeneà. || οἱ —οἱ, τὰ —ατα salutări, complimente | —οἱ Bis. privegheri.
χαιρετῶ v. a salutà, a se închinà.
χαιρέφυλλον (τὸ) Bot. asmaţuchiu.
χαίρω v. a se bucurà, a fi vesel, —ετε! salutare! bună ziua, τοῖς ἐντευξομένοις χαίρειν salut cititorilor | *νὰ σὲ χαρῶ! te rog. || *—ομαι a fi vesel, νὰ τὸν —εσθε! să vă [bucuraţi de el.
χαίτη (ἡ) coamă.
χάλαζα (ἡ) grindină, piatră, —λεπτὴ
χαλαζίας (ὁ) Min. quarţ. [măzăriche.
χαλαρός, ά, όν adj. destins, lăbărţat. || —ῶς adv.
χαλαρότης (ἡ) destindere.
χαλαρῶ v. a destinde, a destrunà. || —οῦμαι a se lăbărţà, a se lăsà, a
*χαλάρωμα (τὸ) şi [se slăbi.
χαλάρωσις (ἡ) destindere.
*χάλασμα (τὸ) şi
*χαλασμός (ὁ) distrugere, nimicire, — κόσμου prăpăd.
*χαλάστρα (ἡ) stricăciune.
**χαλβαδοπωλεῖον (τὸ) fabrică de halvà.
**χαλβαδοπώλης (ὁ) halvagiu.
**χαλβᾶς (ὁ) halvà.
**χαλδαϊκός, ἡ, όν adj. chaldeic.
χαλεπός, ἡ, όν adj. gre(oi)u, penibil. || —ῶς adv.
χαλεπότης (ἡ) greutate, dificultate.
**χάλι (τὸ) hal.
**χαλί (τὸ) covor.
*χαλίκι (τὸ) vez. χάλιξ.
*χαλικοστρώνω v. a aşterne cu pietriş.
*χαλικόστρωσις (ἡ) aşternere cu pietriş.
χαλικόστρωτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. împietrit.
χαλικώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. plin cu pietriş, de pietriş.
χαλικῶ v. a aşterne cu pietriş, a împietrì.
χαλιναγωγεύς (ὁ) înfrânător.

χαλιναγώγησις (ἡ) înfrânare.
χαλιναγωγῶ v. a înfrânà.
χαλινίσκος (ὁ) Harn. frâu fără zăbală.
χαλινὸς (ὁ) Harn. frâu, frână, dârlog, — αὐχένος comar.
χαλινῶ v. a (în)frânà, a încăpăstrà.
χαλίνωσις (ἡ) înfrânare, încăpăstrare.
γάλιξ (ὁ) pietriș, — κονιάματος surlă.
χάλκανθος (ὁ) Min. calaican.
**χαλκᾶς (ὁ) alcà.
χαλκεῖον (τὸ) căldărărie, arămărie | oficină, fabrică.
χαλκέντερος cu mațe de aramă, neobosit în producție (literară).
χαλκεὺς (ὁ) căldărar, arămar.
χαλκεύω v. a arămì | a urzì.
χαλκηδόνιος (ὁ) Min. agată albastră, calcedonie.
χάλκινος, η, ον adj. de aramă, de cupru.
χαλκῖτις (ἡ) minereu de aramă, de cupru.
χαλκογράφημα (τὸ) estampă.
χαλκογραφία (ἡ) estampă.
χαλκογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. calcografic.
χαλκογράφος (ὁ) calcograf.
χαλκογραφῶ v. a calcografià.
χαλκονόμισμα (τὸ) mangâr.
χαλκοπυρῖτις (ἡ) Min. calcopirită.
χαλκὸς (ὁ) aramă, cupru.
χαλκοῦς, ᾶ, οῦν adj. de aramă, de cupru.
χαλκόχρους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj. arămiu.
χαλκώματα (τὰ) arămuri.
*χαλκωματάδικον (τὸ) vez. χαλκεῖον.
*χαλκωματᾶς (ὁ) vez. χαλκεὺς.
χαλκωρυχεῖον (τὸ) mină de aramă, de cupru.
*χαλνῶ v. a stricà, a rupe, a distruge, a cheltuì, μὴ —ᾷς τὴν ζαχαρένιαν σου nu te prăpădì cu firea, — τὰ χρήματά μου a schimbà banii mei, ἐχάλασεν ὁ καιρὸς vremea s'a stricat, τὰ ροῦχα σου ἐχάλασαν hainele tale s'au rupt. || —ασμένος, η, ον part. stricat, deteriorat.
χαλύβδινος, η, ον adj. de oțel.
χαλυβουργεῖον (τὸ) oțelărie.
χαλυβουργὸς (ὁ) oțelar.
χαλυβοχυτήριον (τὸ) vez. χαλυβουργεῖον.
χαλυβῶ v. a oțelì, a călì.
χαλυβώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. oțelos.
χαλύβωσις (ἡ) oțelire, călealà.
χάλυψ (ὁ) oțel, — λεπτὸς șinor, — πυριτίου scăpărător.
χαλῶ v. vez. χαλαρῶ.
*χαμάδα (ἡ) măslină căzută (din pom).
χαμαὶ adv. jos, pe pământ.
χαμαιδάφνη (ἡ) Bot. lăureà.
χαμαίδρυς (ἡ) Bot. tufă.
χαμαιζήλος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. josnic, ordinar.
χαμαικέρασος (ἡ) Bot. frag, căpșun.
χαμαικέρασον (τὸ) fragă, căpșună.
χαμαιλεύκη (ἡ) Bot. podbeal.
χαμαιλέων (ὁ) Zool. cameleon.
χαμαίμηλον (τὸ) Bot. mușițel, romaniță.
χαμαιτρίβολος (ὁ) Bot. dintele babei.
χαμαιτυπεῖον (τὸ) casă de prostituție.
**χαμάλης (ὁ) hamal.
χαμέλκω v. a târșii.
*χαμένος, η, ον part. pierdut, pierit, τάχει —α e lovit cu leuca,—ος ἄνθρωπος om de nimic, —ον·κορμὶ
χαμέρπεια (ἡ) josnicie.
χαμερπὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. josnic. || —ῶς adv.
χαμεύνη (ἡ) pat așternut pe pământ.
*χαμηλὸς, ἡ, ὸν adj. jos, scurt. || —ὰ adv. vez. χαμαί.
*χαμήλωμα (τὸ) scoborîre | așezătură.
*χαμηλώνω v. a coborî, a lăsà în jos | a se aplecà.
*χαμίνι (τὸ) șirengar, piciu.
*χαμινισμὸς (ὁ) șirengărie.
*χαμόγειον (τὸ) bordeiu.
*χαμόγελον (τὸ) surâs.
*χαμογελῶ v. a surâde.
*χαμόδενδρον (τὸ) stuf, tufă.
*χαμοθεὸς (ὁ) protector.
*χαμόκλαδα (τὰ) buruieni, bălării.
*χαμὸς (ὁ) pierdere, prăpăd.
χαμούλκη (ἡ) boroană, tragă.
χαμουλκία(ἡ) târșiitură.
**χαμοῦρι (τὸ) aluat, hamur.
**χαμπάρι (τὸ) habar, idee.
**χαμπαρίζω v. a aveà idee.
*χαμψὶ (τὸ) Zool. căciugă, hampsie.
*χάμω adv. vez. χαμαί.
*χανδάκι (τὸ) vez. χάνδαξ.
*χανδάκωμα (τὸ) prăpăd.
*χανδακώνω v. a prăpădì.
χάνδαξ (ὁ) șanț, hindichiu.

*χάνδρα (ἡ) jeu | Anat. glob ocular.
**χάνι (τὸ) han.
*χάννος (ὁ) Zool. guvid alb.
**Χάνος (ὁ) Han (al Tătarilor).
**χαντζέρι (τὸ) hanger vez. σάγαρις.
**χαντζερλῆς (ὁ) hangerliu vez. σπαθοφόρος.
*χάνω v. a pierde, — τὸν δρόμον a rătăci, — τὰ νερά a derivà, — τὰ λόγια μου a se încurcà, τὰ ἔχασε a înnebunit, μὴ —ῃς τὰ λόγια σου ἄδικα nu-ţi pierde timpul de geaba. || —ομαι a se pierde, a se prăpădi | a rătăci.
χάος (τὸ) haos.
**χάπι (τὸ) hap, pilulă.
χαρὰ (ἡ) veselie, μετὰ —ᾶς cu plăcere, bucuros, καιρὸς — Θεοῦ timp frumos, splendid, μὲ γειά σας μὲ — σας! să fiţi sănătoşi şi să vă [bucuraţi | *nuntă.
*χαραγὴ (ἡ) şanţ.
*χάραγμα (τὸ) incizie, scarificaţie. || τὰ —ατα zori.
*χαραγμάδα (ἡ) crăpătură.
*χαραγματιὰ (ἡ) vez. χάραγμα.
χαράδρα (ἡ) scochin, văgăună.
χαραδριὸς (ὁ) Zool. porcăraş.
χαραδρώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. văgăunos.
*χαράζω v. a incizà, a scarificà, a hărăxi, — πέτραν μύλου a crestà. || —ει imp. a se mijì de ziuă.
*χαράκι (τὸ) vez. χάραξ.
χαρακοῦμαι v. a se apărà prin transee, a se retranşà.
χαρακτὴρ (ὁ) caracter, γραφικὸς — slovă, — τυπογραφικὸς literă, —ες τοῦ προσώπου vez. χαρακτηριστικά | stil, formă | direcţie, ἡ νόσος ἔλαβε κακὸν — a boala a luat o rea întorsătură.
χαρακτηρίζω v. a caracterizà, a calificà.
χαρακτηρισμὸς (ὁ) caracterizare.
χαρακτηριστικὸς, ἡ, ὸν adj. caracteristic. || τὸ —ὸν subst. caracteristică | τὰ —ά semnalmente, trăsături vez. μυοειδία.
χαρακτηρογράφος (ὁ) pictor de caracχαράκτης (ὁ) gravor. [tere.
χαρακτικὴ (ἡ) arta de a gravà.
χαρακτὸς, ἡ, ὸν adj. gravat | scarificat.
χαράκωμα (τὸ) liniare vez. χάραγμα | şanţ | gard din pari | Mil. transee.
*χαρακώνω v. a şănţui, a face transee | — ἄμπελον a arăci, — τετράδιον a linià.
χαράκωσις (ἡ) liniare vez. χαράκωμα.
χαρακωτὸς, ἡ, ὸν adj. liniat, ghin**χαράμι (τὸ) haram, anatema. [tuit.
**χαραμοφάγος, α, ον adj. trântor.
χάραξ (ὁ) linie, transparent | arac, riglă | — ταυσειδὴς teu.
χάραξις (ἡ) incizie | trasare | încres**χαράρι (τὸ) arar. [tare, gravare.
**χαράτσι (τὸ) haraciu.
**χαρατσώνω v. a impune la bir (haraciu) vez. φορολογῶ.
χαράττω v. a incizà, a trasà, a gravà.
*χαραυγὴ (ἡ) zori de zi vez. αὐγή.
*χαρβάλι (τὸ) gânjeiu, hădărag.
*χάρβαλον (τὸ) dărâmătură, ruină.
*χαρβαλώνω v. a dărâmà, a ruinà.
**χαρβάλι (τὸ) muştar.
**χαρέμι (τὸ) harem.
χάριεις, εσσα, εν adj. drăgălaş, graţios, amabil. || —έντως adv.
χαριεντίζομαι v. a se sbegui, a şugui, a se fasolì.
χαριεντισμὸς (ὁ) şagă, fasoleală.
χαρίζω v. a dărui, a face dar. || —ομαι a îndatorà, a favorizà.
χάρις (ἡ) graţie, gingăşie, plăcere, σᾶς ὀφείλω —τας vă sunt îndatorat, —τι Θείᾳ prin graţia lui D-zeu, ζητῶ τὴν —ιν cer favoarea, τῷ ἀπονέμεται — este graţiat, πρὸς —ιν Θεοῦ! pentru numele lui D-zeu! πλήρης —των graţios, νὰ ἔχῃς —ιν... să fii mulţumit... —ιν φιλίας de prietenie, παραδείγματος —ιν spre exemplu. || αἱ —τες Mit. Graţiile.
*χάρισμα (τὸ) dar, cadou, talent. || — adv. gratis.
*χαριστὴς (ὁ) dătător, donator.
χαριστικὸς, ἡ, ὸν adj. de dar, de favoare. || —ῶς adv.
χαριτόβρυτος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. plin de graţii, graţios.
χαριτολόγημα (τὸ) şi

χαριτολογία (ἡ) mucalitlâc, întreţinere graţioasă, glumeaţă.
χαριτολόγος (ὁ) mucalit, glumeţ.
χαριτολογῶ v. a glumi.
*χαριτώνω v. a face plăcere, a favorizà. || —ωμένος η, ον part. graţios.
χαρμόσυνος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. vesel, voios. || —ως adv.
χαροκόπος (ὁ) cheltuitor, chefliu.
χαροποιός, ἀ. ὸν adj. îmbucurător.
χαροποιῶ v. a îmbucurà.
*χαροπός, ἡ, ὸν adj. vez. χαρμόσυνος.
*χάρος (ὁ) moarte, Charon.
*χαρούμενος, η, ον adj. vez. χαρμό-
**χαροῦπι (τὸ) Bot. roşcovă. [συνος.
**χαρουπιὰ (ἡ) roşcov.
χαρταετὸς (ὁ) smeu.
χαρτέμπορος (ὁ) negustor de hârtie.
**χαρτζιλίκι (τὸ) bani de buzunar.
χάρτης (ὁ) hârtie | —συνταγματικὸς chartă, — γεωγραφικὸς hartă geografică.
*χαρτί (τὸ) hârtie | — τοῦ παιγνιδιοῦ carte | —ὰ hârţogi | ρίχνω —ὰ a da cu cărţile.
*χάρτινος, η, ον adj. de hârtie.
χαρτογραφία (ἡ) cartografie.
χαρτογραφικὸς, ἡ, όν adj. cartografic.
χαρτογράφος (ὁ) cartograf.
*χαρτοδένω v. a broşà, a cartonà.
*χαρτοδέσιμον (τὸ) cartonare, broşare.
χαρτοβήκη (ἡ) carton.
χαρτοκοπτὴρ (ὁ) cuţit de hârtie.
*χαρτομανία (ἡ) manie de cărţi.
χαρτομαντεία (ἡ) cartomancie, datul cărţilor.
χαρτομάντις (ἡ) cărturăreasă.
**χαρτόνι (τὸ) carton.
χαρτονόμισμα (τὸ) bilet de bancă.
χαρτοπαίγνιον (τὸ) joc de cărţi.
χαρτοπαικτεῖον (τὸ) tripou, casă de joc.
χαρτοπαίκτης (ὁ) jucător de cărţi.
χαρτοπαικτικὸς, ἡ, ὸν adj. de jucător de cărţi.
χαρτοπαικτῶ v. a jucà cărţi.
χαρτοπαιξία (ἡ) joc de cărţi.
χαρτοπιεστήριον (τὸ) apasă-hârtii.
χαρτοποιεῖον (τὸ) fabrică de hârtie.
χαρτοποιία (ἡ) fabricare de hârtie.
χαρτοποιὸς (ὁ) fabricant de hârtie.
χαρτοπωλεῖον (τὸ) papetărie.
χαρτοπώλης (ὁ) papetier.
χαρτοσημαίνω v. a timbrà.
χαρτοσήμανσις (ἡ) timbrare.
χαρτόσημον (τὸ) hârtie timbratà | timbru.
*χαρτοφορία (ἡ) cartoforie.
*χαρτοφόρος (ὁ) cartofor.
χαρτοφυλάκιον (τὸ) portofoliu, ghiozdan.
χαρτοφύλαξ (ὁ) arhivar, chartofilax mapă.
*χάρτωμα (τὸ) astupatul crăpăturilor cu hârtie.
*χαρτώνω v. a astupà crăpăturile cu hârtie.
*χαρτωσιὰ (ἡ) Joc. levată.
Χάρων (ὁ) Mit. Charon.
χαρωπὸς, ἡ, ὸν adj. mulţumit, plin de veselie, veselos.
**χασαπειὸν (τὸ) căsăpie.
**χασάπης (ὁ) casap.
**χασεκῆς (ὁ) hasechiu, soldat din garda Sultanului.
**χασὲς (ὁ) olandă.
**χάσικος, η, ον adj. de prima calitate.
*χάσιμον (τὸ) pierdere.
**χασισοποσία (ἡ) fumare de opiu.
**χασισοπότης (ὁ) fumător de opiu, opioman.
χάσκαξ (ὁ) cască-gură, târâe-brâu.
χάσκω v. a căscà gura, a mocoşi.
χάσμα (τὸ) prăpastie.
χάσμημα (τὸ) şi
*χασμουρητὸν (τὸ) căscatul, căscatură.
χασμωδία (ἡ) Gram. hiat.
χασμῶμαι v. a căscà.
*χασοκέρης (ὁ) pierde-vară.
*χασομέρι (τὸ) pierdere de timp.
*χασομερῶ v. a pierde timpul (de geaba).
*χαστοῦκι (τὸ) palmă.
*χαστουκίζω v. a luà la palme.
**χατζῆς (ὁ) hagiu, pelerin.
**χατζιλίκι (τὸ) hagialâc, pelerinaj.
**χατῆρι (τὸ) hatâr.
**χατηρικὸς, ή, ὸν adj. prin hatâruri.
**χατισερίφι (τὸ) hatişerif, decret al Sultanului.
χαυλιόδους (ὁ) colţ.
χαῦνος, η, ον adj. moleşit, tembel. || —ως adv.
χαυνότης (ἡ) moleseala, moliciune, tembelâc.
χαυνῶ v. a moleşi.
χαύνωσις (ἡ) vez. χαυνότης.

χαυνωτικός, ή, όν adj. moleşitor.
*χάφτω v. a înghiţi, —ει μυίγαις e gură-cască, τά —ει crede fără cercetare.
**χαχάμης (ό) haham.
*χάχας (ό) vez. χάσκαξ.
*χαχλανίζω v. a râde cu hohote.
*χάχλανον (τό) hohot.
*χαψιά (ή) îmbucătură.
χαώδης (ό, ή) —ες (τό) adj. haotic.
χέζω v. a se căcà. || —ομαι a se căcà pe el, a-i fi frică.
*χειλᾶς (ό) —οῦ (ή) buzăilă, buzat.
χειλεόφωνον (τό) Gram. labial, pronunţat cu buzele.
*χειλιμινδρίζω v. a nechezà.
*χειλιμίνδρισμα (τό) nechezat.
χεῖλος (τό) buză, γλείφει τά —η του se linge pe bot | margine, bord.
χειμάδιον (τό) iernatic.
χείμαρρος (ό) povoiu, şuvoiu, puhoiu.
χειμαρρώδης (ό, ή) —ες (τό) adj. torenţial.
χειμερινός, ή, όν adj. iernatic, de iarnă.
χείμετλον (τό) degerătură.
χειμών (ό) iarnă.
*χειμωνιάζει v. imp. se face iarnă.
χειμωνιάτης (ό) Zool. botros.
*χειμωνιάτικος, η, ον adj. vez. χειμερινός.
*χειμωνικόν (τό) pepene verde.
χείρ (ή) mână, τά ἔργα τῶν —ῶν του opera lui, μέ —ας ἐσταυρωμένας cu mâinile în sân, ἰδίαις χερσίν în mână.
χειραγωγία (ή) ducere de mână.
χειραγωγός (ό) conducător.
χειραγωγῶ v. a duce de mână.
χειράμαξα (ή) roabă.
χείρανθον (τό) Bot. micsandră.
χειραντλία (ή) pompă de mână.
χειραφέτησις (ή) emancipare.
χειράφετος (ό, ή) emancipat.
χειραφετῶ v. a emancipà.
χειραψία (ή) strângere de mână.
χειριδωτός, ή, όν adj. cu mânece.
χειρίζομαι v. a mânuì, a manipulà.
χειρίς (ή) mânecă.
χειρισμός (ό) mânuire, manipulaţie.
χειριστής (ό) mânuitor, manipulator.
χείριστος, η, ον adj. super. cel mai rău. || τό —ον adv.
*χειροβολιά (ή) snop de paie.
*χειροβολιάζω v. a face snopi.
*χειρόβολον (τό) postată, mănunchiu.
χειροβομβίς (ή) Mil. granată.
χειρόγραφος (ό, ή) — ον (τό) adj. scris cu mâna. || τό —ον subst. manuscript.
χειροδικία (ή) faptul de a-şi face singur dreptate.
*χειροδύναμος, η, ον adj. cu mână tare.
χειροθεσία (ή) Bis. punerea mânei.
χειροθετῶ Bis. a pune mânile.
χειροκίνητος (ό, ή) —ον (τό) adj. mişcat de mână.
χειροκλοπῶ v. a scamotà.
χειροκρόταλον (τό) castanietă.
χειροκρότημα (τό) aplaus.
χειροκροτῶ v. a aplaudà.
χειρόκτιον (τό) mănuşă, — μονοδάκτυλον mitenă.
χειρολαβή (ή) mâner, manivelă.
χειρόμακτρον (τό) ştergar, şervet.
*χειρομαλάζω v. a masà vez. μαλάσσω.
*χειροπάλαξις (ή) masaj vez. μάλαξις.
χειρομαντεία (ή) hiromantie.
χειρόμυλος (ό) râşniţă, râşnitoare.
*χειρονομία (ή) gest(iculare).
*χειρονομῶ v. a gesticulà.
χειροπέδαι (αἱ) cătuşe, fiare.
*χειροπιαστός, ή, όν adj. palpabil, pipăit, adevărat. || —ά adv.
χειρόπλεκτος (ό, ή) — ον (τό) adj. tors cu mâna.
χειροπληθής (ό, ή) —ές (τό) adj. umplut cu mâna.
*χειροπόδαρα adv. de mâni şi de picioare, δεμένος — legat cobză.
χειροποίητος (ό, ή) —ον (τό) adj. lucrat cu mâna.
χειροπρίων (ό) firig.
χειρόπτερος (ό, ή) —ον (τό) adj. Zool. hiropter, cu mâni înaripate.
*χειροτέρευσις (ή) înrăutăţire.
*χειροτερεύω v. a se înrăutăţi.
*χειρότερος, α, ον adj. comp. mai rău, τόσον τό —ον! atâta rău! || —α adv. μή —α! D-zeu să ne păzească de mai rău!
χειροτέχνημα (τό) lucru manual.
χειροτεχνεῖον (τό) bogasierie.
χειροτέχνης (ό) lucrător manual.
χειροτονία (ή) hirotonisire.
χειροτονῶ v. a hirotonisi | *a bate.

χειρουργεῖον (τὸ) sală de operaţie.
χειρουργία (ἡ) chirurgie.
χειρουργικός, ἡ, ὸν adj. chirurgical. ‖ ἡ —ἡ subst. chirurgie. ‖ —ῶς adv.
χειρουργός (ὁ) chirurg.
χειρουργῶ v. a operă.
χειροφίλημα (τὸ) sărutare de mână.
χείρων (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. comp. mai rău. ‖ — ον adv.
χειρωνακτικός, ἡ, ὸν adj. de manoperă.
χειρωνακτῶ v. a lucră cu mâna, a salahori.
χειρῶναξ (ὁ) lucrător cu mâna, cu ziua, salahor.
χειρωναξία (ἡ) salahorie.
*χέλι (τὸ) Zool. ţipar.
χελιδόνιον (τὸ) Bot., grâuşor, negelariţă.
*χελιδονόψαρον (τὸ) Zool. lipan de mare, rândunică.
χελιδών (ἡ) Zool., rândunică.
*χελώνα (ἡ) Mil. cazemată.
χελώνη (ἡ) Zool. broască ţestoasă.
*χελώνια (τὰ) adenită scrofuloasă, vez. χοιράδες.
*χελωνιάρης, α, άρικον adj. scrofulos vez. χοιραδικός.
χελώνιον (τὸ) bagă, ţeastă | Bot. buberic.
χελωνίς (ἡ) [ὑφαντηρίου] taburel, —ίδες tălpâi, călcătoare.
*χεράκι (τὸ) mânuţă.
*χέρι (τὸ) mână, βάζω εἰς τὸ — a pune mâna pe bani (fără speranţă de a-i înapoia), τὸν ἔχω εἰς τὸ — μου e în mâna mea, τράβα — ἀπὸ τὴν δουλειὰν αὐτὴν nu te încurcà cu afacerea aceasta, ἔχει — σφιγκτὸ e avar, κάλλιο πέντε καὶ στὸ — ce-i în mână nu-i minciună, δὲν ἔρχεται ἀπὸ τὸ — μου nu-mi este posibil | Arit. ἕνα εἰς τὸ — una la mână | Med. eşire afară, τὸν ἔβγαλε πέντε —α l-a scos de cinci ori | vez. χεροῦλι.
χερικὸν (τὸ) noroc, ἔχει καλὸν — are mână norocoasă, aduce noroc.
χερουβικὸν (τὸ) Bis. heruvic.
χεροῦκλα (ἡ) mână mare, groasă.
χεροῦλι (τὸ) mâner vez. λαβή.
χερσαῖος, α, ον adj. de uscat, terestru.
χερσόνησος (ἡ) peninsulă.
χέρσος (ἡ) ţelină.
χερσῶ v. a înţelenì.
*χέσιμον (τὸ) căcare.
*χέστης (ὁ) căcăcios.
χέω v. a vărsà vez. χύνω.
*χηβάδα (ἡ) [τοίχου] ocniţă.
*χήλευμα (τὸ) tricotaj, tricou.
*χηλεύω v. a tricotà.
χηλὴ (ἡ) copită | cleşte (de animal).
χημεία (ἡ) chimie.
χημεῖον (τὸ) laborator de chimie.
χήμη (ἡ) vez. χηβάδα.
χημικός, ἡ, ὸν adj. chimic. ‖ ὁ —ὸς subst. chimist. ‖ —ῶς adv. chimiceşte.
χὴν (ὁ) Zool. gâscan. ‖ ἡ — gâscă.
*χήνα (ἡ) vez. χήν.
χηνάριον (τὸ) gâscuţă.
*χηνήσιος, α, ον adj. al gâştei.
χηνοβοσκὸς (ὁ) gâscar.
χηνοπόδιον (τὸ) Bot. talpa gâştei.
χήρα (ἡ) văduvă.
χηρεία (ἡ) văduvie, — θέσεως vacanţă.
χηρεύω v. a văduvì, a fi vacant.
χῆρος (ὁ) văduv.
χθὲς adv. ieri.
*χθεσινός, ἡ, ὸν adj. de ieri.
χιαστὸς, ἡ, ὸν adj. în formă de cruce, încrucişat. ‖ —ὶ adv.
*χιλιάζω v. a ajunge la o mie.
χιλιάκις adv. de o mie de ori.
χιλιαπλάσιος, α, ον adj. înmiit. ‖ —ως adv.
χιλίαρχος (ὁ) comandant de o mie
χιλιὰς (ἡ) o mie. [de oameni.
χιλιετηρὶς (ἡ) mileniu.
χιλιετὴς (ὁ, ἡ) — ὲς (τὸ) adj. milenar.
χιλιόγραμμον (τὸ) kilogram.
χιλιόδραχμον (τὸ) bilet de o mie de drahme.
χιλιομετρικὸς, ἡ, ὸν adj. kilometric.
χιλιόμετρον (τὸ) kilometru.
χίλιοι, αι, α num. una mie.
χιλιοστημόριον (τὸ) a miia parte, o
χιλιοστόμετρον (τὸ) milimetru. [miime.
χιλιοστὸς, ἡ, ὸν adj. al o miilea. ‖ τὸ —ὸν vez. χιλιοστημόριον.
*χιλιόχρονος η, ον adj. de o mie de
χιλωτὴρ (ὁ) traistă. [ani.
χίμαιρα (ἡ) himeră, utopie.

χιμαιρικός, ή, όν adj. himeric.
**χιμπάντζης (ό) Zool. himpanzeu.
*χιονιά (ή) ninsoare, omăt.
*χιονιάς (ό) vez. χιονιά.
χιονίζει v. imper. a ninge, — λεπτῶς *χιονίστρα (ή) degerătură. [a fulgui.
χιονοβολῶ v. a da cu mingi de zăχιονοβροχή (ή) lapoviță. [padă.
χιονοδρομία (ή) sport cu ski.
χιονόλευκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. alb *χιονόνερον (τὸ) zăpor. [ca zăpada.
χιονοσκεπάζομαι v. a se înzăpezi.
χιονοσκεπής (ό, ή) —ές (τὸ) adj. acoperit cu zăpadă.
χιονοστιβάς (ή) lavină.
χιονοστρόβιλος (ό) vifor, viscol.
χιονοστροβιλώδης (ό, ή) —ες (τὸ) adj. viforos.
χιονότηξις (ή) desghеț, moină.
χιονώδης (ό, ή) — ες (τὸ) adj. plin de zăpadă.
χιτών (ό) tunică, — μακρός tivilichie | — κερατοειδής Anat. cornee.
χιτώνιον (τὸ) tunică scurtă.
χιτωνίσκος (ό) vez. χιτώνιον ! Mil. spenţer.
χιών (ή) zăpadă, ἀνάλυσις —όνων χλαῖνα (ἡ) Mil. mantă. [moină.
χλαμύς (ἡ) mantie.
*χλεμπόνα (ἡ) castravete trecut | femee trecută.
χλευάζω v. a-şi bate joc, a luà în χλευασμός (ὁ) batjocură. [râs.
χλευαστής (ό) zeflemist.
χλευαστικός, ή, όν adj. batjocoritor, zeflemisitor. || —ῶς adv.
χλεύη (ἡ) râs, deriziune, tărbacă.
χλιαίνω v. a încropi.
χλιαρός, ά, όν adj. încropit, —όν ὕδωρ încrop. || —ῶς adv.
χλιαρότης (ἡ) încropeală | răceală.
χλίβος (ό) chir.
*χλιός, ά, όν adj. vez. χλιαρός.
χλοάζω v. a înverzi.
χλοερός, ά, όν adj. înverzit. || —ῶς
χλόη (ἡ) verdeață. [adv.
χλούνης (ό) porc mistreț.
*χλωμάδα (ἡ) vez. χλωμότης.
*χλωμιάζω v. a păli, a se face palid.
*χλωμός, ή, όν adj. palid.
*χλωμότης (ἡ) paloare.
χλωριάλη (ἡ) Farm. chloral.
χλωριδικός, ή, όν adj. floral.
χλωρικός, ή, όν adj. Chim. chloric.
χλώριον (τὸ) Chim. chlor.
χλωριοῦχος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. chloχλωρίς (ἡ) Bot. floră. [ral.
χλωρίων (ό) Zool. grangur, prèsură.
χλωρόδενδρον (τὸ) Bot. volgameră.
χλωρός, ά, όν adj. verde, proaspăt, ξύλα —ά lemne verzi, —όν τυρί brânză proaspătă.
χλωρότης (ἡ) frăgezime, verdeață.
χλωροφορμίζω v. a chloroformizà.
χλωροφόρμιον (τὸ) chloroform.
χλωροφόρμισις (ἡ) chloroformizare.
χλωροφορμιστής (ὁ) chloroformizator.
χλωρώδης (ό, ἡ) — ες (τὸ) adj. chloχλώρωσις (ἡ) Med. chlorozà. [ros.
χλωρωτικός, ή, όν adj. chlorotic.
χνοάζω v. a se acoperì de puf.
*χνοῦδι (τὸ) vez. χνοῦς.
*χνουδιάζω v. vez. χνοάζω.
*χνουδωτός, ή, όν adj. vez. χνοώδης.
χνοῦς (ὁ) puf, fulg.
χνοώδης (ό, ἡ) —ες (τὸ) adj. pufos, acoperit cu puf.
χοάνη (ἡ) pâlnie | Chim. cornet | —
*χόβολη (ἡ) spuză. [ἐδάφους dolină.
χοινικίς (ἡ) butucul roții.
χοῖνιξ (ὁ) sinic.
χοιράδες (αἱ) Med. scrofule.
χοιραδικός, ή, όν adj. scrofulos.
χοιράδωσις (ἡ) scrofuloză.
χοίρειος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. de porc.
χοιρίδιον (τὸ) purcel.
*χοίρινος η, ον adj. de porc, porcesc, porcos. || ἡ —η Joc. de-a târşitelea.
χοιροβοσκός (ὁ) porcar.
χοιρομήριον (τὸ) şuncă.
χοῖρος (ὁ) porc, vier, — ἐκτομίας mascur, — στικτὸς căciur | *μάνδρα
χοιροστάσιον (τὸ) cocină. [—ων şi
χοιροφάτνη (ἡ) troacă.
χολέρα (ἡ) holeră.
χολερικός, ή, όν adj. holeric.
χολερίνη (ἡ) holerină.
χολερικῶν, ῶσα, ῶν part. holeric.
χολεροειδής (ό, ἡ) —ές (τὸ) adj. holeχολή (ἡ) venin, bilă, fiere. [riform.
χοληδόχος (ό, ἡ) —ον (τὸ) adj. chu-

ledoc, —ος κύστις băşică biliară,
*χολιάζω v. a se supără. [a fierei.
*χόλιασμα (τὸ) supărare.
χολικός, ἡ, ὸν adj. biliar.
χολόλιθος (ὁ) calcul biliar.
*χολομανιάζω v. vez. χολοσκάνω.
χολόρροια (ἡ) secreţiune biliară.
χόλος (ὁ) vez. χόλιασμα.
*χολοσκάνω v. a face venin, a se supără, a-şi face sânge rău.
*χολόσκασμα (τὸ) supărare, sânge rău.
χολοῦμαι v. a se supără.
χολώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. bilios.
*χονδραίνω v. a (se) îngroşà.
*χονδραλέθω v. a hurlui.
*χονδράλευρον (τὸ) hurluială.
*χονδράνθρωπος (ὁ) bădăran, mitocan.
*χονδρικοκατάστημα (τὸ) toptangerie.
*χονδρικοπωλητὴς (ὁ) toptangiu.
*χονδρικός, ἡ, ὸν adj. cu toptanul. || —ῶς adv.
*χονδρογυναῖκα (ἡ) mitocancă.
*χονδροδουλειὰ (ἡ) rudărie.
*χονδροειδὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. surugesc, mitocănesc, ἔργον —ὲς rudărie. || —ῶς adv. surugeşte.
*χονδροκαμωμένος, η, ον adj. rudăresc, — ἄνθρωπος grosolan.
*χονδροκέφαλος, η, ον adj. devlă.
*χονδροκόκκαλος, η, ον adj. ciolănos.
*χονδροκομμένος, η, ον adj. şi
*χονδροκοπὶος, ὰ, ὸν adj. vez. χονδροειδής. || ἡ —ὰ subst. grosolănie.
*χονδρολάναρον (τὸ) răgilă.
*χονδρόμισχος, η, ον adj. morânglav.
χονδρόμυαλος, η, ον adj. greoiu la
*χονδρονήθω v. a îndrugà. [cap.
*χονδρόνημα (τὸ) îndrugătură, urioc.
*χονδρόπανον (τὸ) zăblău.
*χονδροπέταλος, η, ον adj. cu petale groase
*χονδρόπετρος, η, ον adj. cu pielea groasă.
χόνδρος (ὁ) alice, poş | Anat. cartilaj, sgârciu.
*χόνδρος (τὸ) grosime, desime.
*χονδρὸς, ἡ, ὸν adj. gros, des, ταὶς κόβει —αἷς taie la minciuni, —ὸν ψεῦδος minciună gogonată, ἄνθρωπος —ὸς om grosolan.
*χονδρούτσικος, η, ον adj. grosuţ.
*χονδρόφλουδος, η, ον adj. scorţos.
χονδρώδης (ὁ, ἡ)—ες (τὸ) adj. Anat. cartilaginos.
χορδὴ (ἡ) coardă, strună, — μεταλλινος tel, coardă de metal.
*χορδίζω v. a acordà, a întoarce.
*χόρδισμα (τὸ) acordare, întoarcere.
*χορδιστὴς (ὁ) acordor.
χορεία (ἡ) cor, grup.
χορευτὴς (ὁ) —ρια (ἡ) dansator, juχορευτικὸς, ἡ, ὸν adj. dansant. [cător.
*χορευτότοπος (ὁ) loc de horă.
χορεύω v. a jucà, a dansà.
χορήγημα (τὸ) alocaţie, subsidiu.
χορήγησις (ἡ) donaţie, alocaţie.
*χορῆγι (τὸ) var stins.
χορηγία (ἡ) procurare, donaţie, subsidiu, — βασιλικὴ listă civilă.
χορηγὸς (ὁ) dătător, donator.
χορηγῶ v. a donà, a alocà, a acordà, a procurà.
χορικὸς, ἡ, ὸν adj. de cor, coral. || ὁ —ὸς subst. corist.
χόριον (τὸ) Anat. choriu | trandafir vez. ἀλλάς.
χορογραφία (ἡ) choreografie.
χορογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. choreografic.
χοροδιδασκαλεῖον (τὸ) şcoală de dans.
χοροδιδάσκαλος (ὁ) profesor de dans.
χορόδραμα (τὸ) balet.
χοροεσπερὶς (ἡ) serată dansantă.
χορομανία (ἡ) mania dansului.
χοροπήδημα (τὸ) săritură (în timpul dansului).
χοροπηδῶ v. a sări (în timpul dansului).
χορὸς (ὁ) dans, joc, joacă, — ζωηρὸς sârbă, — ἔγκυκλος horă, — γαμήλιος zoralie, — δημόσιος bal | Muz. cor. || ἐν —ῷ adv. în cor, cu toţii.
χοροστατῶ v. a dirijà un cor, a fi cel d'întâiu (printre cântători).
*χορταίνω v. a (se) săturà.
*χορταράκι (τὸ) ierbăluţă, pajişte.
*χορτάρι (τὸ) vez. χόρτον.
*χορταρικὰ (τὰ) verdeţuri, legume.
*χορτασιὰ (ἡ) şi
*χορτασμὸς (ὁ) saturare.
*χορταστικὸς, ἡ, ὸν adj. săturător.
*χορτάτος, η, ον adj. săturat.

χορτοβολῶν (ὁ) pod pentru fân.
χορτοδίκελλα (ἡ) ţurchinar.
*χορτοθημωνιά (ἡ) fundac, χῶρος —ᾶς
χορτοκόπος (ὁ) bischigiu. [horiște.
χορτολογῶ v. a culege ierburi.
χόρτον (τὸ) fân, iarbă, buruiană, — νεόβλαστον otavă | *τὰ —α legume.
χορτονομὴ (ἡ) nutreţ, furaj.
χόρτος (ὁ) vez. χόρτον.
χορτοσκύβαλον (τὸ) stroh.
*χορτοσχάρα (ἡ) fânoasă.
χορτοφαγία (ἡ) vegetarianism.
χορτοφάγος (ὁ) vegetarian.
χορῳδία (ἡ) cântec în cor.
**χουβαρνταλῆκι (τὸ) petrecere.
**χουβαρντᾶς (ὁ) om de petrecere.
**χουζουρεύω v. a se repauzà.
**χουζοῦρι (τὸ) trândăvie, huzureală.
*χουλιάρα (ἡ) polonic.
*χουλιάρι (τὸ) lingură.
*χουλιαριὰ (ἡ) o lingură.
**χουρμαδιὰ (ἡ) curmal.
**χουρμᾶς (ὁ) curmală.
χοῦς (ὁ) pământ.
*χουχουλίζω v. a suflà cu gura (în palme).
*χοχλακίζω v. a clocoti. [palme).
*χοχλάκισμα (τὸ) clocotit.
**χράμι (τὸ) pânză din păr de capră,
**χράνος (ὁ) hrean. [harar.
χράω v. vez. χρησμοδοτῶ, a ghici.
χρεία (ἡ) nevoie, —ας καλούσης la nevoie | *latrină.
*χρειάζομαι v. a aveà nevoie, a-i trebui, τὰ ἐχρειάστηκε i-a fost frică. || —εται imp. trebuie.
χρειώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj .trebuincios, necesar..
χρεμετίζω v. a nechezà.
χρεμετισμὸς (ὁ) nechezat.
χρέος (τὸ) datorie, obligaţie, ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν — a murit, ἐκτελῶ —η γραμματέως a îndeplini funcţiunea de secretar.
χρεώγραφον (τὸ) titlu de rentă, —α δημόσια efecte publice.
χρεωκοτία (ἡ) faliment, bancrută.
χρεωκοπικὸς, ἡ, ὸν adj. de faliment.
χρεωκόπος (ὁ) falit, mofluz.
χρεωκοπῶ v. a da faliment.
χρεωλυσία (ἡ) amortizare.
χρεωλύσιον (τὸ) amortisment.
χρεωλυτικὸς, ἡ, ὸν adj. de amortisment. || —ῶς adv. prin amortisment.
*χρεώνω v. a debità. || —ομαι a se
χρέωσις (ἡ) debit. [îndatorà.
χρεώστης (ὁ) debitor.
χρεωστικὸς, ἡ, ὸν adj. de debitor. || —ῶς adv. prin debit.
χεωστῶ v. a datorà, a fi dator, — νὰ ἀπαντήσω am datoria să răspund.
χρεωφειλέτης (ὁ) vez. χρεώστης, —ου συνεννόησις concordat.
χρὴ v. imper. e nevoie.
χρήζω v. a aveà nevoie, a fi nevoie.
χρῆμα (τὸ) ban.
χρηματίζω v. a fi, a funcţionà. || —ομαι a câștigà bani.
χρηματικὸς, ἡ ὸν adj. bănesc.
χρηματισμὸς (ὁ) procurare de bani.
χρηματιστήριον (τὸ) bursă. [câștig.
χρηματιστὴς (ὁ) om de finanţe.
χρηματιστικὸς, ἡ, ὸν adj. financiar, de bursă. || —ῶς adv. prin mijloace
χρηματόδεμα (τὸ) grop. [de bursă.
χρηματοδοσία (ἡ) comandită.
χρηματοκιβώτιον (τὸ) ladă de bani.
χρηματοκρύπτης (ὁ) puşculiţă.
χρηματολογία (ἡ) speculă.
χρηματολόγος (ὁ) speculant.
χρηματοσύρτης (ὁ) tejgheà.
χρηματοφυλάκιον (τὸ) portmoneu.
χρησιδάνειον (τὸ) Jur. comodat.
χρησικτησία (ἡ) Jur. uzucapiune.
χρησιμεύω v. a servì, a slujì, a se întrebuinţà, εἰς τί δύναμαι νὰ σᾶς —σω; cu ce vă pot servì?
χρησιμοποιήσιμος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. de întrebuinţat, utilizabil.
χρησιμοποίησις (ἡ) utilizare, întrebuinţare.
χρησιμοποιῶ v. a utilizà, a se folosi de.
χρήσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. trebuincios, folositor, util.|| —ως adv.
χρησιμότης (ἡ) folosinţă, utilitate.
χρῆσις (ἡ) întrebuinţare, uz, κάμνω —ιν a întrebuinţà, ἔνδυμα καθημερινῆς —εως haină de tăvăleală | Fin. exerciţiu.

χρησμοδότης (ὁ) ghicitor, dătător de oracole.
χρησμοδοτικός, ἡ, ὸν adj. divinatoriu.
χρησμοδοτῶ v. a ghicì, a devinà, a
χρησμός (ὁ) oracol. [da oracole.
χρήστης (ὁ) Jur. comodant.
χρηστοήθεια (ἡ) bune moravuri.
χρηστοήθης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. moral, cuviincios. || —ως adv.
χρηστομάθεια (ἡ) chrestomaţie.
χρηστός, ἡ, ὸν adj. moral, bun, — ἀ ἤθη vez. χρηστοήθεια. || —ῶς adv.
χρηστότης (ἡ) moralitate.
χρίσις (ἡ) ungere | sfinţire.
χρίσμα (τὸ) ungere, sfinţire, confirmare.
χριστεπώνυμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. creştinesc.
χριστιανίζω v. a creştinà.
χριστιανικός, ἡ, ὸν adj. creştin(esc). || —ῶς adv. creştineşte.
χριστιανισμός (ὁ) creştinism.
χριστιανός, ἡ, ὸν adj. creştin(esc).
χριστιανωσύνη (ἡ) creştinătate, creş-
Χριστός (ὁ) Hristos. [tinii.
Χριστούγεννα (τὰ) Crăciun.
*χριστουγεννιάτικος, η, ον adj. de Cră-
*χριστόψαρον (τὸ) Zool. doradă. [ciun.
*χριστόψωμον (τὸ) cozonac.
χρίω v. a unge.
χροιὰ (ἡ) coloare.
*χρονιὰ (ἡ) an.
*χρόνια (τὰ) ani.
*χρονιάζω v. a împlinì un an.
*χρονιάρικος, η, ον adj. de un an.
*χρονιάτικος, η, ον adj. anual.
χρονίζω v. a se învechì, a devenì
*χρονικῆς adv. cu anul. [cronic.
χρονικογράφος (ὁ) cronicar.
χρονικός, ἡ, ὸν adj. cronic | Gram. de timp. || τὰ —ά subst. letopiseţe, anale.
χρόνιος, α, ον adj. cronic. || —ως adv.
χρονιότης (ἡ) cronicitate.
χρονογράφημα (τὸ) cronică.
χρονογραφία (ἡ) cronografie.
χρονογραφικός, ἡ, ὸν adj. cronografic. || —ῶς adv. cronograficeşte.
χρονογράφος (ὁ) cronograf.
χρονογραφῶ v. a scrie cronice.
χρονολογία (ἡ) dată.
χρονολογικός, ἡ, ὸν adj. cronologic. || —ῶς adv. cronologiceşte.
χρονολόγος (ὁ) cronologist.
χρονολογῶ v. a datà. || —οῦμαι a fi cu data de, a datà.
χρονομετρία (ἡ) cronometrie.
χρονομετρικός, ἡ, ὸν adj. cronometric.
χρονόμετρον (τὸ) cronometru.
χρονομετρῶ v. a măsurà timpul (cu cronometru).
χρόνος (ὁ) timp, veac, οἱ σημερινοὶ —οι timpurile de azi | *αν, δέκα —ων de zece ani, κάθε —ον καὶ παιδὶ anul şi găvanul | Muz. măsură | Gram. timp.
χρονοτριβή (ἡ) întârziere, pierdere de timp.
χρονοτριβῶ v. a amânà, a pierde timp.
χρυσαλλὶς (ἡ) Zool. fluture, — λαχάνων albiniţă.
χρυσάνθεμον (τὸ) Bot. crizantemă.
χρυσαύγεια (ἡ) splendoare de aur.
χρυσαυγὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. strălucitor, auriu.
*χρυσάφι (τὸ) vez. χρυσὸς | gălbinet.
*χρυσαφικά (τὰ) serviciu de aur pentru masă.
χρυσεῖον (τὸ) mină de aur.
χρυσήλατος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. lucrat cu aur.
χρυσίζω v. a lucì ca aurul.
χρυσίον (τὸ) aur, ban de aur.
**χρυσόβουλλον (τὸ) hrisov.
*χρυσοδένω v. a legà (o carte) cu aur.
χρυσόδετος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. legat cu aur.
χρυσοθήρας (ὁ) căutător de aur.
χρυσοθύσανος (ὁ) peleş.
χρυσοκάνθαρος (ὁ) Zool. cărăbuş aurit | bogătaş, burtă-verde.
*χρυσοκέντητος, η, ον adj. cusut, bro-
*χρυσοκεντῶ v. a înfirà. [dat cu fir.
*χρυσοκόλλητος, η, ον adj. încrustat
χρυσόκονις (ἡ) praf de aur. [cu aur.
χρυσολάχανον (τὸ) Bot. lobodă.
χρυσόλιθος (ὁ) Min. crisolit.
χρυσόμαλλος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu păr de aur, —ον δέρας lână de aur.
χρυσόμηλον (τὸ) Bot. pătlăgeà roşie.
*χρυσόμυγα (ἡ) Zool. cantaridă.

χρυσόξανθος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. blond
χρυσοξυλέα (ἡ) Bot. oţetar. [auriu.
χρυσοποίκιλτος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. împodobit, încrustat cu aur.
χρυσόπτερος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. cu aripi de aur.
χρυσοπωλεῖον (τὸ) magazin cu aurării.
χρυσορρήμων (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu
χρυσὸς (ὁ) aur. [gură de aur.
*χρυσός, ἡ, ὸν adj. de aur. || ἡ —ἡ Med. icter, gălbinare.
χρυσοστέφανος (ὁ) aureolă.
χρυσοστεφὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. încununat cu aur.
χρυσοῦς, ῆ, οῦν adj. de aur, auriu.
*χρυσοΰφαντος, η, ον adj. şi
χρυσοϋφὴς (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. lucrat cu fir de aur. || τὸ —ές subst. serasir.
χρυσοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. aurifer.
χρυσοχοεῖον (τὸ) atelier de aurărie.
χρυσοχοϊκὸς, ἡ, ὸν adj. aurar. || ἡ ἡ
χρυσοχόος (ὁ) aurar. [subst. aurărie.
χρυσόχρους (ὁ, ἡ)—ουν (τὸ) adj. auriu.
*χρυσόψαρον (τὸ) Zool. crap auriu.
*χρύσωμα (τὸ) auritul, poleitul.
*χρυσώνω v. a înauri, a polei.
χρυσωρυχεῖον (τὸ) vez. χρυσεῖον.
χρύσωσις (ἡ) aurire, poleire.
χρυσωτὴς (ὁ) auritor, poleitor.
χρῶμα (τὸ) coloare, colorit | văpseà | Muz. semiton.
χρωματέμπορος (ὁ) negustor de văp-
χρωματίζω v. a colorà, a văpsi. [sele.
χρωματικὸς, ἡ, ὸν adj. Muz. cromatic. || —ῶς adj.
χρωμάτισμα (τὸ) colorit.
χρωματισμὸς (ὁ) colorațiune, coloare.
χρωματιστὴς (ὁ) văpsitor.
χρωματιστικὸς, ἡ, ὸν adj. colorant.
*χρωματιστὸς, ἡ, ὸν adj. colorat, văpsit.
χρωματογραφία (ἡ) desemn în colori.
χρωματογράφος (ὁ) colorist.
χρωματογραφῶ v. a colorì.
χρωματοποιεῖον (τὸ) văpselărie, fabrică de colori.
χρωματοποιὸς (ὁ) fabricant de colori.
χρωματοπωλεῖον (τὸ) văpselărie, magazin de văpsele.
χρωματοπώλης (ὁ) negustor de văpse-
χρώμιον (τὸ) Chim. crom. [le.
χρωμολιθογραφία (ἡ) cromolitografie.
χρωμολιθογράφος (ὁ) cromolitograf.
χρωμοτυπογραφία (ἡ) cromotipie.
χρωστὴρ (ὁ) penel, pensulă.
χυδαΐζω v. a vorbi limba vulgară.
χυδαϊκὸς, ἡ, ὸν adj. josnic, trivial, vulgar. || —ῶς adv.
χυδαιολογία (ἡ) vorbire trivială, vul-
χυδαιολογῶ v. a vorbì trivial. [gară.
χυδαῖος, α, ον adj. trivial, —ος ἄνθρωπος mitocan, josnic. || —ως adv.
χυδαϊσμὸς (ὁ) trivialitate, expresie vulgară.
χυδαϊστὴς (ὁ) vorbitor de limbă vulgară.
χυδαϊστὶ adv. în limbă vulgară.
χύδην adv. amestecat vez. χυδαίως.
*χυλόπητα (ἡ) terciu.
χυλοποίησις (ἡ) hilificare.
χυλοποιῶ v. a hilificà.
χυλὸς (ὁ) cocă | Fiziol. hil.
χυλοφόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. hilifer.
χυλώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. hilos,
χύλωμα (τὸ) vez. χυλός. [mustos.
*χυλώνω v. a face cocă, a terciul.
χύλωσις (ἡ) hilificare.
χυμευτὸς, ἡ, ὸν adj. cloazonat.
*χυμίζω v. a se repezi (p. câini).
*χύμισμα (τὸ) repezeală de câini.
χυμὸς (ὁ) suc, zeamă | Bot. sevă, vlagă | Med. umoare.
χυμώδης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. zămos.
*χύνω v. a vărsà, a turnà, — μέταλλα a topì | Med. a eşì, ἡ ἴλαρὰ ἔχυσε pojarul a eşit. || —ομαι a se (re)vărsà, ἐχύθηκε ἐπάνω του s'a năpustit asupra lui.
*χύσιμον (τὸ) vărsare, topire, turnare.
χύσις (ἡ) vărsat vez. ρεῦσις.
χυτήριον (τὸ) turnătorie.
χύτης (ὁ) turnător.
χυτὸς, ἡ, ὸν adj. turnat.
χυτοσίδηρος (ὁ) tuciu, fontă.
χυτοχάλυψ (ὁ) oţel turnat.
χύτρα (ἡ) oală, — μεγάλη pârnaie, — σιδηρᾶ ceaun, — χαλκίνη tingire, cratiţă.
χυτρίνδα adv. de-a ulcelușele.

χωλαίνω v. a șchiopătà. || —ων adv. șontic-șontic.
χωλός, ἡ. ὸν adj. șchiop.
χωλότης (ἡ) șchiopătură.
*χῶμα (τὸ) pământ.
*χωματίλα (ἡ) miros de pământ.
*χωμάτινος, η, ον adj. de pământ.
*χωματώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. pământos.
χώνευμα (τὸ) turnatul | *vez. χώνευσις.
χωνεύσιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. digestibil | fuzibil.
χώνευσις (ἡ) digestie, mistuire | fuziune.
χωνευτήριον (τὸ) turnătorie | Bis. spălătorul.
χωνευτής (ὁ) topitor, — μετάλλων turnător.
χωνευτικός, ἡ, ὸν adj. mistuitor, digestiv.
χωνεύω v. a mistui, a digerà | *a suportà, a suferì | a se consumà | — μέταλλα a topì.
*χωνί (τὸ) pâlnie, vez. χοάνη, — μεταλλουργοῦ topitoare.
χώννυμι v. vez. χώνω.
χωνοειδής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. în formă de pâlnie.
*χώνω v. a vârî, a amestecà, — τὴν οὐράν μου a se vârî. || —ομαι a se vârî, a se amestecà.
χώρα (ἡ) țară, loc, regiune, ἔλαβε —αν s'a întâmplat | *oraș.
*χωρατὰ adv. de râs, de glumă.
*χωρατᾶς (ὁ) vorbărie, flecărie glumă.
*χωρατεύω v. a ține de vorbă | a
*χωρατὸν (τὸ) glumă. [glumì.
*χωράφι (τὸ) ogor.
χωρεπίσκοπος (ὁ) Bis. vicar.
χωρητικός, ἡ, ὸν adj. conținător, încăpător.
χωρητικότης (ἡ) conținut, încăpere.
*χώρια adv. vez. χωριστά.
*χωριανός, ἡ, ὸν adj. vez. χωρικός.
*χωριάταρος (ὁ) țărănoiu.
*χωριάτης (ὁ) —α (ἡ) vez. χωρικὸς | grosolan, bădăran, mojic.
*χωριατιὰ (ἡ) grosolănie, mojicie.
*χωριάτικος, η, ον adj. de țăran, grosolan, mojicesc.
*χωριατοπούλα (ἡ) țărăncuță.
*χωριατόπουλον (τὸ) copil de țăran.
*χωρίζω v. a separà, a desbinà, a divizà | a deosebì, a divorțà, δὲν τὸν — ἀπὸ τὸν ἀδελφόν μου nu fac deosebire între el și fratele meu, — τὴν συντροφιὰν a desface tovărășia, ἐχώρισαν au divorțat. || —ομαι a se separà, a se despărți.
χωρικὸς (ὁ) —ὴ (ἡ) țăran, sătean.
χωρίον (τὸ) sat, περιοχὴ —ου vatra satului | Lit. pasagiu.
*χωριουδάκι (τὸ) sătișor.
*χωρὶς adv. fără, — ἄλλο fără dor
*χωρισιὰ adv. și [și poate.
*χώρισμα (τὸ) despărțitură | divorț.
*χωρισμὸς (ὁ) separațiune, desbinare, deosebire | divorț, despărțire.
*χωριστὸς, ἡ, ὸν adj. separat, despărțit. || —ὰ adv. deosebì, la o par-
*χωρίστρα (ἡ) alesătură, cărare. [te.
χωρογραφία (ἡ) hotărnicie.
χωρογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. hotarnic(esc).
χωροδεσπότης (ὁ) mare proprietar.
χωρομέτρης (ὁ) agrimensor, inginer
χωρομετρία (ἡ) hotărnicie. [hotarnic.
χωρομετρῶ v. a hotărnicì.
χῶρος (ὁ) loc, spațiu.
χωροστάθμησις (ἡ) nivelare.
χοροσταθμῶ v. a nivelà.
χωροφυλακὴ (ἡ) jandarmerie, — πρὸς καταδίωξιν ληστῶν poterà.
χωροφύλαξ (ὁ) jandarm, — καταδιώκτης ληστῶν poteraș.
χωρῶ v. a încăpeà, a conține, δὲν σὲ —ει ὁ τόπος nu te încape locul, δὲν μὲ —οῦν τὰ ὑποδήματα ghetele nu mă încap, δὲν —εῖς πουθενά! nu stai liniștit nicăiri!
*χώσιμον (τὸ) vârîtul, înfigere.
*χωστὸς, ἡ, ὸν adj. vârît, înfipt.
**χωτάρισμα (τὸ) delimitare, πέτρα —τος vez. ὁρόσημον.
**χωτζέτι (τὸ) hoget, document oficial de posesiune (p. imobile).

Ψ

Ψ, ψ (psi) literă a alfabetului | num. ψ' șaptesute, ,ψ șaptesute de mii.
*ψάθα (ἡ) rogojină, ἔμεινε στὴν —αν a rămas lefter.
*ψαθάκι (τὸ) mică rogojină, pălărie de paie.
*ψαθᾶς (ὁ) împletitor de rogojini.
*ψάθινος, η, ον adj. de rogojină, σχοινὶ —ον napură, καπέλλο —ον pălărie de paie.
ψάθυρμα (τὸ) [μετάλλου] chimiță.
ψαθυρὸς, ά, ὸν adj. șubred, spărgăcios.
*ψαθώνω v. a acoperì cu rogojini.
*ψαθωτὴ (ἡ) zembil.
*ψαλίδα (ἡ) foarfecă | Zool. forficulă, urechelniță | Bot. acățătoare.
*ψαλίδι (τὸ) vez. ψαλίς.
*ψαλιδιά (ἡ) tăietură de foarfeci.
*ψαλιδίζω v. a forfecà.
*ψαλίδισμα (τὸ) forfecătură.
*ψαλιδιστὸς, ἡ, ὸν adj. forfecat.
*ψαλιδωτὸς, ἡ, ὸν adj. în formă de foarfeci (deschișì).
ψαλίς (ἡ) foarfeci, — βαρελοποιοῦ sgârciu, — κηρίων mucări.
ψάλλιον (τὸ) Harn. strună.
ψάλλω v. Bis. a cântà.
ψαλμικὸς, ἡ, ὸν adj. psalmic.
ψαλμὸς (ὁ) psalm.
ψαλμωδία (ἡ) psalmodie.
ψαλμωδικὸς, ἡ, ὸν adj. psalmodic.
ψαλμωδὸς (ὁ) psalmist.
ψαλμωδῶ v. a psalmodià.
ψαλτήριον (τὸ) psaltire | harpă.
ψάλτης (ὁ) cántor, dascăl.
ψαλτικὸς, ἡ, ὸν adj. cantoresc. || ἡ —ἡ subst. psaltichie.||τὸ —ὸν subst. plată, onorariu de cántor.
ψαμμαθὼν (ὁ) cosoroabă.
ψαμμιακὸς, ἡ, ὸν adj. gravelos.
ψαμμίασις (ἡ) Med. gravelă, gravelurie.
ψαμμίζω v. a nisipì. [mabil.
ψαμμοδόχη (ἡ) cenușerniță.
ψαμμόλιθος (ὁ) sigă, gresie.
*ψάξιμον (τὸ) scotocire.
ψὰρ (ὁ) Zool. graur, libuț.
*ψαράδικος, η, ον adj. de pescar. || τὰ —α subst. pescării.
*ψαρᾶς (ὁ) pescar vez. ἁλιεύς.
*ψάρευμα (τὸ) pescuit.
*ψαρεύω v. a pescuì.
*ψάρι (τὸ) pește.
*ψαροκάϊκον (τὸ) fuligă.
*ψαροκέφαλον (τὸ) cap de pește.
*ψαροκόκκαλον (τὸ) os de pește.
*ψαροκόκκινος, η, ον adj. porumbat.
*ψαρόκολλα (ἡ) cleiu.
*ψαροκόφινον (τὸ) vârșă.
*ψαρόλαδον (τὸ) untură de pește.
*ψαρομάλλης (ὁ) cărunt.
*ψαροπούλι (τὸ) Zool. pescăruș.
*ψαρὸς, ά, ὸν adj. graur, ἄλογον —ὸν cal sur.
*ψαροφάγος, α, ον adj. mâncător de [pești.
*ψαρῶνι (τὸ) Zool. vez. ψάρ.
ψαύσις (ἡ) atingere.
ψαύω v. a atinge.
*ψαχνὸς, ἡ, ὸν adj. slab. || τὸ —ὸν subst. carne fără grăsime.
*ψάχνω v. a scotocì, a scormonì.
*ψεγάδι (τὸ) cusur, defect.
ψέγω v. a dojeni.
*ψεῖρα (ἡ) păduche, ἀνέβηκε ἡ —στὸν γιακᾶ s'a suit scroafa în copac.
*ψειραλοιφὴ (ἡ) alifie de păduchi.
*ψειριάζω v. a se umpleà de păduchi.
*ψειριάρης (ὁ) —α (ἡ) păduchios.
*ψείριασμα (τὸ) boala păduchilor.
*ψειρίζω v. a căutà de păduchi.
*ψειροβότανον (τὸ) Bot. darie, păducher.
ψεκάζω v. a burà, — ἀσπρόρρουχα a [răveni.
ψεκὰς (ἡ) bură, strop.
ψεκασμὸς (ὁ) pulverizare, — ἀσπρορρούχων răveneală.
ψεκαστὴρ (ὁ) pulverizator.
ψεκτέος, α, ον adj. de dojenit, bla-
ψεκτὸς, ἡ, ὸν adj. dojenit.
ψελλίζω v. a îngăimà.
ψέλλιον (τὸ) brățară.
ψελλισμὸς (ὁ) îngăimeală.
ψελλὸς, ἡ, ὸν adj. peltic.
*ψές adv. aseară.

ψευδάργυρος (ὁ) zinc, θειοῦχος — blendă.
ψευδέλατος (ἡ) Bot. molift.
ψευδεπίγραφος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu inscripție falșă.
ψευδευλάβεια (ἡ) fățărnicie.
ψευδευλαβής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. fățarnic.
ψευδής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. mincinos, falș.
ψευδόθυρον (τὸ) portiță falșă.
ψευδολογία (ἡ) minciună.
ψευδολόγος (ὁ) mincinos.
ψευδολογῶ v. a spune la minciuni.
ψεύδομαι v. a minți.
ψευδομαργαρίτης (ὁ) hurmuz.
ψευδομαρτυρία (ἡ) mărturie falșă.
ψευδομαρτυρῶ v. a depune falș.
ψευδομάρτυς (ὁ) martor falș.
ψευδομεμβράνη (ἡ) falșă membrană.
ψευδόναρδος (ἡ) Bot. levănțică.
ψευδοπάθησις (ἡ) sentimentalism.
ψευδοπλάτανος (ὁ) Bot. paltin.
ψευδοπροφήτης (ὁ) falș profet.
ψευδορκία (ἡ) jurământ falș.
ψεύδορκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. sperjur.
ψευδορκῶ v. a jură falș.
ψεῦδος (τὸ) minciună.
ψευδόσεμνος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. rușinos prefăcut.
ψευδοσεμνότης (ἡ) prefăcătorie.
ψευδοσύνοδος (ἡ) conciliabul.
ψευδώνυμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu nume falș. || τὸ —ον subst. pseudonim.
*ψεῦμα (τὸ) vez. ψεῦδος.
ψεύστης (ὁ) —ρα (ἡ) mincinos.
*ψευτιὰ (ἡ) minciună.
*ψευτίζω v. a falșifică.
*ψεύτικος, η, ον adj. vez. ψευδής.
*ψευτογιατρὸς (ὁ) șarlatan.
*ψευτοδουλειὰ (ἡ) cârpăcie.
ψῆγμα (τὸ) grăuncior, pilitură.
ψηγματοσυλλέκτης (ὁ) zlătar.
ψήκτρα (ἡ) perie, pămătuf, — ξυρίσματος bursuc, — τοίχου bidineă, — ἐνδυμάτων vârtă.
ψηκτροποιὸς (ὁ) perier, bidinar.
ψηλάφησις (ἡ) pipăială, dibuire.
ψηλαφητὴς (ὁ) dibuitor.
ψηλαφητός, ή, όν adj. pipăit, dibuit, palpabil, σκότος —όν întuneric beznă. || —ῶς, —ί adv. pe dibuite, pipăind.
ψηλάφῶ v. a pipăi, a dibui, a bojbăi.
*ψήνω v. a coace, a frige, — εἰς ἀνθρακιὰν a părpăli, — χοῖρον a ciupeli. || —ομαι a se coace, a se frige.
ψῆξις (ἡ) perietură.
*ψήσιμον (τὸ) coacere, frigere.
*ψηστικὰ (τά) plată pentru coacere.
*ψητός, ή, όν adj. copt, fript. || τὸ —όν subst. friptură.
ψηφιδωτός, ή, όν adj. de mozaic. || τὸ —όν subst. mozaicul.
ψηφίζω v. a votă.
ψηφίον (τὸ) literă, cifră.
ψῆφις (ἡ) fișă.
ψήφισις (ἡ) votare.
ψήφισμα (τὸ) moțiune.
ψηφοδέλτιον (τὸ) bilet de vot.
ψηφοθήρας (ὁ) vânător de voturi.
ψηφοθηρῶ v. a vână voturi.
ψηφολέκτης (ὁ) scrutător.
ψῆφος (ἡ) vot.
ψηφοφορία (ἡ) votare | scrutin.
ψηφοφόρος (ὁ) votant.
*ψηφῶ v. a socoti, a face caz, δὲν —ᾷ κανένα nu-i e frică de nimeni.
*ψηχάλα (ἡ) bură, picură.
*ψηχαλίζει v. imp. a bură.
*ψηχάλισμα (τὸ) vez. ψηχάλα.
ψιάθινος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. de rogojină.
ψιαθοπλόκος (ὁ) rogojinar.
ψίαθος (ἡ) rogojină, — ἐκ λίσγου ieter.
ψιαθώδης (ὁ, ἡ) —ες (τὸ) adj. păpuros.
*ψίδι (τὸ) carâmb, căpută.
*ψιδώνω v. a (în)căpută.
ψιθυρίζω v. a șopti, a mormăi. || —ομαι a se șopti.
ψιθυρισμὸς (ὁ) șoptealâ.
ψιθυριστικὸς, ή, όν adj. șoptitor.
ψίθυρος (ὁ) șoaptă.
*ψιλαίνω v. a se subția.
*ψιλικὸν (τὸ) mărunțiș, ἔμπορος —ῶν mărunțișar.
*ψιλογραφία (ἡ) scriitură măruntă.
*ψιλοκομμένος, η, ον adj. tăiat mărunt.
*ψιλοκοπανισμένος, η, ον adj. pisat mărunt.
ψιλὸς, ή, όν adj. fără păr, spân, —ῷ ὀνόματι numai după nume | Jur. —ἡ ἰδιοκτησία nudă proprietate. ||

ἡ —ἡ subst. Gram. semn de aspiraţie.
*ψιλός, ή, όν adj. subţire, mărunt. || τὰ —ά subst. bani mărunţi | bani. || —ά adv. mărunt.
*ψιλόφλουδος, η, ον adj. cu coajă subţire.
ψιλῶ v. a smulge, a epilà. || —οῦμαι Gram. a aveà semn aspirativ.
ψίλωθρον (τὸ) epilatoriu.
ψίλωσις (ἡ) epilare.
ψιλωτικός, ή, όν adj. epilatoriu.
*ψιμάδι (τὸ) miel târziu născut, prâsnea.
ψιμμύθιον (τὸ) suliman, —ου χάρτης foiţă.
ψιμυθιῶ v. a sulemeni. || —οῦμαι a se sulemenì.
ψιμυθίωσις (ἡ) sulemeneală.
ψιττακίζω v. a vorbì papagalicește.
ψιττακισμός (ὁ) vorbire ca papagalul, papagalism, psitacism.
ψιττακός (ὁ) Zool. papagal.
*ψίχα (ἡ) miez.
*ψίχαλον (τὸ) şi
ψιχίον (τὸ) fărâmătură, fărâmiţă.
ψόα (ἡ) Anat. psoas.
ψόγος (ὁ) dojană.
*ψοφάκι (τὸ) astragan.
*ψοφίμι (τὸ) hoit.
*ψόφιος, α, ον adj. mort, εἶναι —ος τῆς πείνας moare de foame.
ψοφοδεής (ὁ, ἡ) —ές (τὸ) adj. fricos.
ψόφος (ὁ) sgomot.
*ψόφος (ὁ) epizootie. || —ος! interj. [tăcere!
*ψοφῶ v. a ţicnì.
ψυγεῖον (τὸ) frigorifer, răcitoare.
ψυκτὴρ (ὁ) gheţărie.
ψυκτικός, ή, όν adj. frigorific, refrigerent.
*ψυλλιάζω v. a se umpleà de pureci.
*ψυλλίζω v. a purecà.
*ψύλλισμα (τὸ) purecare.
ψυλλοβότανον (τὸ) Bot. iarba puricelui.
*ψύλλος (ὁ) Zool. purece, ἐμβῆκαν οἱ —οι στὰ αὐτιά του a devenit energic, διὰ —ου πήδημα pentru nimica toată.
ψύξις (ἡ) răceală, răcire.
ψυχαγωγία (ἡ) recreaţie, distracţie.
ψυχαγωγικός, ή, όν adj. recreativ.
ψυχαγωγῶ v, a recreà.
ψυχὴ (ἡ) suflet, δὲν ὑπῆρχε — ζῶσα nu erà ţipenie de om, πόλις μὲ χιλίας —άς oraş cu o mie de locuitori, de suflete | Bis. τῶν —ῶν Moşii | Zool. fluture.
ψυχιατρία (ἡ) Med. psihiatrie.
ψυχιατρικός, ή, όν adj. psihiatric.
ψυχίατρος (ὁ) psihiatru.
ψυχικός, ή, όν adj. sufletesc, psihic. || *τὸ —όν subst. pomană, τοῦ ἔκαμε τὸ — i-a făcut una bună.
ψυχοθεραπεία (ἡ) Med. psihoterapie.
*ψυχοκόρη (ἡ) fată de suflet.
ψυχολογία (ἡ) psihologie.
ψυχολογικός, ή, όν adj. psihologic. || —ῶς adv. psihologiceşte.
ψυχολόγος (ὁ) psiholog.
ψυχολογῶ v. a psihologà.
*ψυχομάννα (ἡ) mamă adoptivă.
*ψυχομαχητὸν (τὸ) darea sufletului.
*ψυχομαχῶ v. a-şi trage sufletul.
ψυχοπάθεια (ἡ) psihoză.
ψυχοπαιδὶ (τὸ) copil de suflet.
*ψυχοπατέρας (ὁ) tată adoptiv.
*ψυχοπιάνω v. a prinde suflet, a se întărì. [timitor.
*ψυχόπονος, η, ον adj. milos, compă-
*ψυχοπονῶ v. a compătimì.
ψυχορράγημα (τὸ) vez. ψυχομαχητόν.
ψυχορραγῶ v. vez. ψυχομαχῶ.
ψῦχος (τὸ) frig, răceală, — παγερὸν ger.
ψυχοσάββατον (τὸ) Sâmbăta morţilor.
ψυχοσωτήριος (ὁ, ἡ) — ον (τὸ) adj. salvator de suflete, salutar.
*ψυχουιὸς (ὁ) fiu adoptiv, copil de
*ψυχοῦλα (ἡ) inimioară. [suflet.
ψυχοφθόρος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. vătămător de suflet.
*ψύχρα (ἡ) vez. ψῦχος.
ψυχραιμία (ἡ) sânge rece.
ψύχραιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. cu sânge rece. || —ως adv.
ψυχραίνω v. a răcì. || —ομαι a se răcì. || *—αμμένος, η, ον adj. răcit, εἴμεθα —οι suntem supăraţi.
ψυχρανικός, ή, όν adj. vez. ψυκτικός.
*ψυχρολογία (ἡ) vorbe cari produc răceală de relaţiuni.
ψυχρολουσία (ἡ) duş, spălare cu apă rece.

ψυχρόλουτρον (τὸ) baie cu apă rece.
ψυχρομετρία (ἡ) Fiz. psichrometrie.
ψυχροποσία (ἡ) întrebuinţare de băuturi reci.
ψυχρός, ά, όν adj. rece, geros. || —ῶς, *ά adv. cu răceală, fără amabilitate, κακά κακὰ — rău de tot.
ψυχρότης (ἡ) răceală.
*ψυχροῦλα (ἡ) friguleţ.
ψύχω v. a răci.
ψύχωσις (ἡ) Fil. psihoză.
ψυχωφελὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. folositor sufletului, salutar.
*ψωμάδικον (τὸ) brutărie.
*ψωμᾶς (ὁ) brutar.
*ψωμὶ (τὸ) pâine, ὀλίγα εἶναι τά —ά του nu are mult de trăit.
*ψωμίζω v. a hrăni. || —ομαι a scoate
ψώμιξ (ὁ) polog. [pâinea de la cineva
*ψωμοζήτης (ὁ) cerşetor.
*ψωμοζητῶ v. a cerşi.
*ψωμόφκιαρον (τὸ) pală.
*ψωνίζω v. a târgui.
*ψώνιον (τὸ) târguială.
ψώρα (ἡ) râie.
ψωραλέος, α, ον adj. râios.
ψωρανθεμὶς (ἡ) Bot. caligulicioară.
*ψωριάρης (ὁ) —α (ἡ) vez. ψωραλέος.
ψωρίασις (ἡ) Med. psoriază.
*ψώριασμα (τὸ) vez. ψώρα.
*ψωρίτης (ὁ) sărac, răpănos.
ψωριῶ v. a avea râie.
*ψωροβότανον (τὸ) Bot. muşcatu dracului.
*ψωροπερήφανος, η, ον adj. sărac şi fudul.

Ω

Ω, ω (omega) literă a alfabetului | num. ω' optsute, ,ω optsute de mii.
ὦ! interj. oh! ὦ τῆς ἀθλιότητος! oh! ce mizerie!
ὠ! ah! ὦ! φίλε μου! ah! dragul meu! ὦ! ἄνθρωπε! bre omule!
ὦα (ἡ) bordură.
ὠάριον (τὸ) ouşor | Anat. ovulă.
ὧδε adv. ici, acì.
ὠδεῖον (τὸ) conservator.
ὠδὴ (ἡ) odă. cântec.
ὠδικὸς ἡ, ὸν adj. cântător. || ἡ —ὴ subst. arta de a cântă.
ὠδῖνες (αἱ) Obst. munci, strânsuri.
ὠδινῶ v. a fi în dureri de facere. || —ῶμαι a se văită (de dureri).
ὤθησις (ἡ) ghies, îmbrânceală, împingere.
ὠθῶ v. a înghesuì, a îmbrâncì, a împinge, a înteţì.
ὠκεάνειος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. oceanic.
ὠκεανογραφία (ἡ) oceanografie.
ὠκεανογραφικὸς, ἡ, ὸν adj. oceanografic.
ὠκεανὸς (ὁ) ocean, noian.
ὤκιμον (τὸ) Bot. basilicon.
ὠκυπεδία (ἡ) repezeală la mers, sprinteneală.
ὠκύπους (ὁ, ἡ) —ουν (τὸ) adj repede la mers, sprinten.
ὠκυτόκιον (τὸ) Obst. doctorie accelerătoare de naştere.
ὠλένη (ἡ) Anat. cubitus | antebraţ.
ὠλέκρανον (τὸ) Anat. olecran.
ὠμοπλάτη (ἡ) spată vez. πλάτη.
*ὡμορφος, η, ον adj. frumos.
ὦμος (ὁ) umăr, spete, ὑψῶ τοὺς —ους a da din umeri, ἐπῆρε τὰ πόδια του εἰς τὸν —ον şi-a luat picioarele în spinare, a fugit.
ὠμὸς, ἡ, ὸν adj. crunt, sălbatic | *crud. || —ῶς adv. crunt, cumplit.
ὠμότης (ἡ) cruzime.
*ὠμοφαγία (ἡ) mâncare de crud.
*ὠμοφάγος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. mâncător de crud.
ὠμοφόριον (τὸ) Bis. omofor.
ὤν, οὖσα, ὄν part. fiind, existent, τὸ ὑπέρτατον ὄν suprema fiinţă.
ὤνιος, α, ον adj. coruptibil.
ὤνια (τὰ) târguială, φόρος ἐπὶ τῶν —ων acciz.
ὠνοῦμαι v. a cumpără.
ὠοειδὴς (ὁ, ἡ) —ὲς (τὸ) adj. oval, ovulat. || —ῶς adv. în formă ovală.
ὠοθήκη (ἡ) ovar.

ὠὸν (τὸ) ou.
ὠοτοκία (ἡ) ouătoare.
ὠοτόκος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. ovipar.
ὠοτοκῶ v. a ouà.
ὥρα (ἡ) ceas, timp, sezon, τί — εἶναι; cât e ceasul? δὲν ἦλθε ἀκόμη ἡ —α του nu e încă momentul, νέος τῆς —ας june gătit, ἡ ἔγκυος εἶναι εἰς ταῖς —αις της gravida e gată să nască, αἱ τέσσαρες —αι τοῦ ἔτους cele patru sezoane, —αν καλήν! drum bun! ἦλθες εἰς τὴν —αν ai venit la ţanc.
ὡραΐζω v. a înfrumuseţà.
ὡραῖος, α, ον adj. frumos. || *—αῖα adv. — τὰ κατάφερες! bine ai brodit-o! —α! bravo.
ὡραιότης (ἡ) frumuseţe.
ὡράϊσμα (τὸ) podoabă.
ὡραϊσμὸς (ὁ) înfrumuseţare.
ὡράριον (τὸ) Bis. naracliţă.
ὡριμάζω v. a (se) coace.
ὡρίμανσις (ἡ) coacere.
ὥριμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. copt, matur, —ος ἡλικία vârstă aşezată. ||
ὡριμότης (ἡ) maturitate. |—ως adv.
ὡρισμένος, η, ον part. fix(at). | —ως adv. hotărît.
ὡροδείκτης (ὁ) orar.
ὡρολόγιον (τὸ) ceasornic, ceas, ἡλιακὸν — cadran solar, — ἐκκρεμὲς pendulă | Bis. ceaslov.
ὡρολογοθήκη (ἡ) port-ceasornic.
ὡρολογοποιεῖον (τὸ) ceasornicărie.
ὡρολογοποιία (ἡ) ceasornicărie.
ὡρολογοποιὸς (ὁ) ceasornicar.
ὡροσκόπιον (τὸ) oroscop.
ὠρυγή (ἡ) urlet.
ὠρύομαι v. a urlà.
*ὥρσε! interj. sâc!
ὡς adv. precum, ca, — ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ca om de lume, — φαίνεται după cum pare, — ὡμίλησα precum am vorbit, ἔρχομαι — ἀντιπρόσωπος vin în calitate de reprezentant.
ὡσὰν adv. ca, — νὰ μὴ ἔφθανεν ἐκεῖνο par-că n'ar fi destul aceia.
ὡσανεὶ adv. par-că vez. ὡσάν.
**ὡσαννὰ! adv. Bis. osanà!
ὡσαύτως adv. asemenea.
ὡσεὶ adv. vez. ὡσανεὶ | aproape, — εἴκοσι aproape, cam douăzeci.
ὥστε conj. încât, τόσον ὡμίλησα — δὲν εἰμπορῶ νὰ συνεχίσω atâta am vorbit încât nu mai pot continuà | — δὲν συμφωνοῦμεν astfel că nu ne înţelegem.
ὠτακουστὴς (ὁ) auzitor.
ὠτακουστῶ v. a ascultà la uşe, a trage cu urechia.
ὠταλγία (ἡ) durere de urechi.
ὠτιαῖος, α, ον adj. Anat. auricular.
ὠτικὸς, ἡ, ὸν adj. Anat. vez. ὠτιαῖος.
ὠτίον (τὸ) vez. οὖς, — ἀρότρου rariţă.
ὠτὶς (ἡ) Zool. dropie.
ὠτίτης (ὁ) [δάκτυλος] Anat. auricular.
ὠτῖτις (ἡ) Med. otită.
ὠτογλυφὶς (ἡ) curăţitoare de ureche.
ὠτοκοπῶ v. a ciuli.
ὠτολογία (ἡ) otologie.
ὠτολόγος (ὁ) otolog.
ὠτόρροια (ἡ) Med. otoree.
ὦτος (ὁ) Zool. buhă mare, ciuhurez.
ὠτοσκόπιον (τὸ) Chir. otoscop.
ὠτοσκώληξ (ὁ) Zool. urechielniţă.
ὠφέλεια (ἡ) priinţă, folos(inţă), utilitate, avantaj.
ὠφέλημα (τὸ) folos, avantaj.
ὠφέλιμος (ὁ, ἡ) —ον (τὸ) adj. priincios, folositor, util, vez. ἐπωφελὴς. || —ως adv.
ὠφελιμότης (ἡ) priinţă, folosinţă.
ὠφελῶ v. a prii, a folosì, τὸ κλίμα σὲ ὠφέλησε clima ţi-a priit, εἰς τί —εῖ; la ce folos? || —οῦμαι a se folosì, a profità.
*ὤχ! interj. oh!
ὤχρα (ἡ) Min. ocru.
ὠχρίασις (ἡ) serbezeală, gălbejire
ὠχριῶ v. a se serbezì, a gălbeji.
ὠχρὸς, ὰ, ὸν adj. scarbăd, gălbejit pal, firav. | —ῶς adv.
ὠχρότης (ἡ) serbezeală, paloare.
ὠχρώζης (ὁ, ἡ) — ες (τὸ) adj. Min. ocros.

Vocabularul verbelor neregulate

v. = verb. imp. = imperfect. viit. = viitor. a^1 = aoristul prim.
a^2 = aoristul secund. p. = perfect. inf. = infinitiv.

ἀγήοχα	p.	al v.	ἄγω
αἰδέσομαι	viit.	,, ,,	αἰδοῦμαι
αἰσθήσομαι	,,	,, ,,	αἰσθάνομαι
ἀκήκοα	p.	,, ,,	ἀκούω
ἁλώσομαι	viit.	,, ,,	ἁλίσκομαι
ἀμφιέσομαι	,,	,, ,,	ἀμφιέννυμαι
ἀμφιῶ	,,	,, ,,	ἀμφιέννυμι
ἀναβιβῶ	,,	,, ,,	ἀναβιβάζω
ἀναλωθήσομαι	,,	,, ,,	ἀναλίσκομαι
ἀναλώσω	,,	,, ,,	ἀναλίσκω
ἀνεβίβασα	a^1	,, ,,	ἀναβιβάζω
ἀνεωγόμην	a^2	,, ,,	ἀνοίγομαι
ἀνέωγμαι	p.	,, ,,	,,
ἀνέωγον	imp.	,, ,,	ἀνοίγω
ἀνέωξα	a^1	,, ,,	,,
ἀνέωχα	p.	,, ,,	,,
ἀνεώχθην	a^1	,, ,,	ἀνοίγομαι
ἀνηλούμην	a^2	,, ,,	ἀναλίσκομαι
ἀνήλωθην	a^1	,, ,,	,,
ἀνήλωσα	,,	,, ,,	ἀναλίσκω
ἄξω	viit.	,, ,,	ἄγω
ἀπέδραν	a^2	,, ,,	ἀποδιδράσκω
ἀπέθανον	,,	,, ,,	ἀποθνήσκω
ἀπεχθήσομαι	viit.	,, ,,	ἀπεχθάνομαι
ἀπήχθημαι	p.	,, ,,	,,
ἀποδέδρακα	,,	,, ,,	ἀποδιδράσκω
ἀποδράσομαι	viit.	,, ,,	,,
ἀποθανοῦμαι	,,	,, ,,	ἀποθνήσκω
ἀπολοῦμαι	,,	,, ,,	ἀπόλλυμαι
ἀπολῶ	,,	,, ,,	ἀπόλλυμι
ἀπολώλεκα	p.	,, ,,	,,
ἀπώλεσα	a^1	,, ,,	,,
ἀπωλλύμην	imp.	,, ,,	ἀπόλλυμαι
ἀπώλλυν	,,	,, ,,	ἀπόλλυμι
ἀπώλολα	p.	,, ,,	,,
ἀπωλόμην	a^2	,, ,,	ἀπόλλυμαι
ἀρέσω	viit.	al v.	ἀρέσκω
ἀρῶ	,,	,, ,,	αἴρω
ἄσομαι	,,	,, ,,	ᾄδω
ἀφῆκα	a^1	,, ,,	ἀφίημι
ἀφῖγμαι	p.	,, ,,	ἀφικνοῦμαι
ἀφίειν	imp.	,, ,,	ἀφίημι
ἀφιέναι	inf.	,, ,,	,,
ἀφικόμην	a^2	,, ,,	ἀφικνοῦμαι
ἀφίξομαι	viit.	,, ,,	,,
ἀχθέσομαι	viit.	,, ,,	ἄχθομαι
ἀχθήσομαι	,,	,, ,,	ἄγομαι
βαλῶ	,,	,, ,,	βάλλω
βέβηκα	p.	,, ,,	βαίνω
βεβίωκα	,,	,, ,,	ζῶ
βέβληκα	,,	,, ,,	βάλλω
βέβλημαι	,,	,, ,,	βάλλομαι
βεβούλευμαι	,,	,, ,,	βουλεύομαι
βήσομαι	viit.	,, ,,	βαίνω
βιώσομαι	,,	,, ,,	ζῶ
βληθήσομαι	,,	,, ,,	βάλλομαι
βουλήσομαι	,,	,, ,,	βούλομαι
γεγέννημαι	p.	,, ,,	γίγνομαι
γέγηθα	,,	,, ,,	χαίρω
γεγήρακα	,,	,, ,,	γηράσκω
γέγονα	,,	,, ,,	γίγνομαι
γενήσομαι	viit.	,, ,,	,,
γηράσω	,,	,, ,,	γηράσκω
γνωσθήσομαι	,,	,, ,,	γιγνώσκομαι
γνώσομαι	,,	,, ,,	γιγνώσκω
δεδέηκε	p.	,, ,,	δεῖ
δεδέημαι	,,	,, ,,	δέομαι
δέδεκα	,,	,, ,,	δέω
δέδηγμαι	,,	,, ,,	δάκνομαι
δέδοκα	,,	,, ,,	δίδωμι
δέδοκται	,,	,, ,,	δοκοῦμαι
δέδρακα	p.	,, ,,	δρῶ

δεδράμηκα	p.	al	v.	τρέχω
δέδυκα	,,	,,	,,	δύω
δεδύνημαι	,,	,,	,,	δύναμαι
δεήσομαι	viit.	,,	,,	δέομαι
δεήσω	,,	,,	,,	δέω-δεῖ
δήξομαι	,,	,,	,,	δάκνω
δήσω	,,	,,	,,	δέω
διαλέξομαι	,,	,,	,,	διαλέγομαι
διδόναι	inf.	,,	,,	δίδωμι
διείλεγμαι	p.	,,	,,	διαλέγομαι
δόξω	viit.	,,	,,	δοκῶ
δραμοῦμαι	,,	,,	,,	τρέχω
δράσω	,,	,,	,,	δρῶ
δυνήσομαι	,,	,,	,,	δύναμαι
δύσω	,,	,,	,,	δύω
δώσω	,,	,,	,,	δίδωμι
ἑάλων	a²	,,	,,	ἁλίσκομαι
ἐβαλόμην	,,	,,	,,	βάλλομαι
ἔβαλον	,,	,,	,,	βάλλω
ἔβην	,,	,,	,,	βαίνω
ἐβίων	imp.	,,	,,	ζῶ
ἔβλαστον	a²	,,	,,	βλαστάνω
ἐβουλήθην	a¹	,,	,,	βούλομαι
ἐγενόμην	a²	,,	,,	γίγνομαι
ἐγερῶ	viit.	,,	,,	ἐγείρω
ἐγήγερμαι	p.	,,	,,	ἐγείρομαι
ἐγήρασα	a¹	,,	,,	γηράσκω
ἔγνωκα	p.	,,	,,	γιγνώσκω
ἔγνων	a²	,,	,,	,,
ἐγνώσθην	a¹	,,	,,	γιγνώσκομαι
ἔγνωσμαι	p.	,,	,,	,,
ἔδακον	a²	,,	,,	δάκνω
ἐδεήθην	a¹	,,	,,	δέομαι
ἐδέησε	,,	,,	,,	δεῖ
ἔδησα	,,	,,	,,	δέω
ἐδήχθην	,,	,,	,,	δάκνομαι
ἔδομαι	viit.	,,	,,	τρώγω-ἐσθίω
ἔδοξα	a¹	,,	,,	δοκῶ
ἔδραμον	a²	,,	,,	τρέχω
ἔδρασα	a¹	,,	,,	δρῶ
ἔδυσα	,,	,,	,,	δύω
ἔζευγμαι	p.	,,	,,	ζεύγνυμαι
ἐζεύγνυν	imp.	,,	,,	ζεύγνυμι
ἔζευξα	a¹	,,	,,	,,
ἐζευξάμην	,,	,,	,,	ζεύγνυμαι
ἐζεύχθην	,,	,,	,,	,,
ἐζύγην	a²	,,	,,	,,
ἔζων	imp.	,,	,,	ζῶ
ἔζωσα	a¹	,,	,,	ζώννυμι
ἔζωσμαι	p.	,,	,,	ζώννυμαι
ἔθιγον	a²	,,	,,	θιγγάνω

εἰδέναι	inf.	al	v.	οἶδα
εἶδον	a²	,,	,,	ὁρῶ
εἰκέναι	inf.	,,	,,	ἔοικα
εἴλημαι	p.	,,	,,	λαγχάνομαι
εἴλημμαι	,,	,,	,,	λαμβάνομαι
εἴληφα	,,	,,	,,	λαμβάνω
εἴληχα	,,	,,	,,	λαγχάνω
εἷλκον	imp.	,,	,,	ἕλκω
εἵλκυκα	p.	,,	,,	,,
εἵλκυσα	a¹	,,	,,	,,
εἱλκυσάμην	,,	,,	,,	ἕλκομαι
εἱλκύσθην	,,	,,	,,	,,
εἵλκυσμαι	p.	,,	,,	,,
εἶμι	viit.	,,	,,	ἔρχομαι
εἱπόμην	imp.	,,	,,	ἕπομαι
εἶπον	a²	,,	,,	λέγω
εἴρηκα	p.	,,	,,	,,
εἴρημαι	,,	,,	,,	λέγομαι
εἴσομαι	viit.	,,	,,	οἶδα
εἶχον	imp.	,,	,,	ἔχω
εἴωθα	p.	,,	,,	ἐθίζω
ἐκαθεζόμην	imp.	,,	,,	καθέζομαι
ἔκαμον	a²	,,	,,	κάμνω
ἐκέρασα	a¹	,,	,,	κεράννυμι
ἐκερασάμην	,,	,,	,,	κεράννυμαι
ἐκπέπληγμαι	p.	,,	,,	ἐκπλήττομαι
ἐκπλαγήσομαι	viit.	,,	,,	,,
ἐκπλήξω	,,	,,	,,	ἐκπλήττω
ἔκραγον	a²	,,	,,	κράζω
ἐκράθην	a¹	,,	,,	κεράννυμαι
ἐκρέμασα	,,	,,	,,	κρεμάννυμι
ἐλαβόμην	a²	,,	,,	λαμβάνομαι
ἔλαβον	,,	,,	,,	λαμβάνω
ἔλαθον	,,	,,	,,	λανθάνω
ἔλαχον	,,	,,	,,	λαγχάνω
ἐλείφθην	a²	,,	,,	λείπομαι
ἔλεξα	,,	,,	,,	λέγω
ἐλέχθην	,,	,,	,,	λέγομαι
ἐλήλακα	p.	,,	,,	ἐλαύνω
ἐλήλαμαι	,,	,,	,,	ἐλαύνομαι
ἐλήλυθα	,,	,,	,,	ἔρχομαι
ἐλήφθην	a¹	,,	,,	λαμβάνομαι
ἐλήχθην	,,	,,	,,	λαγχάνομαι
ἐλιπόμην	a²	,,	,,	λείπομαι
ἔλιπον	,,	,,	,,	λείπω
ἕλξω	viit.	,,	,,	ἕλκω
ἐλῶ	,,	,,	,,	ἐλαύνω
ἔμαθον	a²	,,	,,	μανθάνω
ἐμαχεσάμην	a¹	,,	,,	μάχομαι
ἐμείγνυν	imp.	,,	,,	μείγνυμι
ἔμεινα	a¹	,,	,,	μένω

ἐμειξα	a'	al	v.	μείγνυμι
ἐμειξάμην	,,	,,	,,	μείγνυμαι
ἐμείχθην	,,	,,	,,	,,
ἐμίγην	a²	,,	,,	,,
ἐμέλησε	a¹	,,	,,	μέλει
ἔμνησα	,,	,,	,,	μιμνήσκω
ἐμνήσθην	,,	,,	,,	μιμνήσκομαι
ἔνειμα	,,	,,	,,	νέμω
ἔνευσα	,,	,,	,,	νεύω
ἐνεχθήσομαι	viit.	,,	,,	φέρομαι
ἐνήνεγμαι	p.	,,	,,	,,
ἐνήνοχα	,,	,,	,,	φέρω
ἐξεπλάγην	a²	,,	,,	ἐκπλήττομαι
ἐξέπληξα	a¹	,,	,,	ἐκπλήττω
ἔξεσα	,,	,,	,,	ξέω
ἕξω	viit.	,,	,,	ἔχω
ἔοικα	p.	,,	,,	εἴκω
ἐπάγην	a²	,,	,,	πήγνυμαι
ἔπαθον	,,	,,	,,	πάσχω
ἐπαινέσω	viit.	,,	,,	ἐπαινῶ
ἔπαισα	a¹	,,	,,	παίω
ἔπαισα	,,	,,	,,	παίζω
ἐπαίσθην	,,	,,	,,	παίομαι
ἐπάταξα	,,	,,	,,	πατάσσω
ἐπελαθόμην	a²	,,	,,	ἐπιλανθάνομαι
ἔπεσον	,,	,,	,,	πίπτω
ἐπέτασα	a¹	,,	,,	πετάννυμι
ἐπήνεκα	p.	,,	,,	ἐπαινῶ
ἔπηξα	a¹	,,	,,	πήγνυμι
ἐπηξάμην	,,	,,	,,	πήγνυμαι
ἐπίμπλην	imp.	,,	,,	πίμπλημι
ἐπίμπρην	,,	,,	,,	πίμπρημι
ἔπιον	a²	,,	,,	πίνω
ἐπιστήσομαι	viit.	,,	,,	ἐπίσταμαι
ἔπλευσα	a¹	,,	,,	πλέω
ἐπλήγην	a²	,,	,,	πλήττομαι
ἔπλησα	a¹	,,	,,	πίμπλημι
ἐπλησάμην	,,	,,	,,	πίμπλαμαι
ἔπνευσα	,,	,,	,,	πνέω
ἐπόθην	a²	,,	,,	πίνομαι
ἐπράθην	a¹	,,	,,	πιπράσκομαι
ἔπραξα	,,	,,	,,	πράττω
ἔπρησα	,,	,,	,,	πίμπρημι
ἐπρήσθην	,,	,,	,,	πίμπραμαι
ἐπριάμην	imp.	,,	,,	ὠνοῦμαι
ἔπρισα	a¹	,,	,,	πρίω
ἔπταρον	a²	,,	,,	πιάρνυμαι
ἑπτόμην	,,	,,	,,	ἵπταμαι
ἐπυθόμην	,,	,,	,,	πυνθάνομαι
ἐρήσομαι	viit.	,,	,,	εἴρομαι
ἐρράγην	a²	,,	,,	ῥήγνυμαι
ἐρρήθην	a¹	al	v.	λέγομαι
ἔρρηξα	,,	,,	,,	ῥήγνυμι
ἐρρηξάμην	,,	,,	,,	ῥήγνυμαι
ἐρρύηκα	p.	,,	,,	ῥέω
ἐρρύην	a¹	,,	,,	ῥέομαι
ἐρῶ	viit.	,,	,,	λέγω
ἔρωγα	p.	,,	,,	ῥήγνυμι
ἔρρωμαι	,,	,,	,,	ῥώννυμαι
ἔρρωσα	a¹	,,	,,	ῥώννυμι
ἐρρώσθην	,,	,,	,,	ῥώννυμαι
ἐσάπην	a²	,,	,,	σήπομαι
ἔσβεσα	a¹	,,	,,	σβέννυμι
ἐσβέσθην	,,	,,	,,	σβέννυμαι
ἔσβηκα	p.	,,	,,	σβέννυμι
ἔσκεμμαι	,,	,,	,,	σκέπτομαι
ἐσκεψάμην	a²	,,	,,	,,
ἐσπασάμην	,,	,,	,,	σπῶμαι
ἐσπάσθην	a¹	,,	,,	,,
ἔσπασμαι	p.	,,	,,	,,
ἐστόρεσα	a¹	,,	,,	στρώννυμι
ἔστρωμμαι	p.	,,	,,	στρώννυμαι
ἐτάθην	a¹	,,	,,	τείνομαι
ἐτάκην	a²	,,	,,	τήκομαι
ἐτέθην	a¹	,,	,,	τίθεμαι
ἐτεισάμην	a²	,,	,,	τίνομαι
ἐτείσθην	a¹	,,	,,	,,
ἔτεκον	a²	,,	,,	τίκτω
ἐτελέσθην	a¹	,,	,,	τελοῦμαι
ἐτεμόμην	a²	,,	,,	τέμνομαι
ἐτμήθην	a¹	,,	,,	,,
ἐτράπην	a²	,,	,,	τρέπομαι
ἐτράφην	,,	,,	,,	τρέφομαι
ἐτρώθην	a¹	,,	,,	τιτρώσκομαι
ἔτρωσα	,,	,,	,,	τιτρώσκω
ἔτυχον	a¹	,,	,,	τυγχάνω
εὑρήσω	viit.	,,	,,	εὑρίσκω
ἔφησα	a¹	,,	,,	φημί
ἔφθακα	p.	,,	,,	φθάνω
ἐφθάρην	a²	,,	,,	φθείρομαι
ἔφθαρκα	p.	,,	,,	φθείρω
ἔφθασα	a¹	,,	,,	φθάνω
ἔφθην	a²	,,	,,	,,
ἔφυγον	,,	,,	,,	φεύγω
ἔφυν	,,	,,	,,	φύομαι
ἐχαλάσθην	a¹	,,	,,	χαλῶμαι
ἐχάρην	a²	,,	,,	χαίρω
ἔχεα	,,	,,	,,	χέω
ἐχρῆν	imp.	,,	,,	χρὴ
ἔχρησα	a¹	,,	,,	χρῶ
ἐχρησάμην	a²	,,	,,	χρῶμαι
ἐχρήσθην	a¹	,,	,,	,,

ἐχρίσθην	a¹	al v.	χρίομαι
ἐχύθην	,,	,, ,,	χύνομαι
ἔχωσα	,,	,, ,,	χώννυμι
ἐχώσθην	,,	,, ,,	χώννυμαι
ἐψήσομαι	viit.	,, ,,	ἕψω
ἐώθουν	imp.	,, ,,	ὠθῶ
ἐωνήθην	a¹	,, ,,	ὠνοῦμαι
ἐώνημαι	p.	,, ,,	,,
ἐωνούμην	imp.	,, ,,	,,
ἑώρακα	p.	,, ,,	ὁρῶ
ἑώραμαι	,,	,, ,,	ὁρῶμαι
ἐωρώμην	imp.	,, ,,	,,
ἑώρων	,,	,, ,,	ὁρῶ
ἔωσα	a¹	,, ,,	ὠθῶ
ἐωσάμην	a²	,, ,,	ὠθοῦμαι
ἔωσμαι	p.	,, ,,	,,
ζήσω	viit.	,, ,,	ζῶ
ἦα	imp.	,, ,,	ἔρχομαι
ἤγαγον	a²	,, ,,	ἄγω
ἤγειρα	a¹	,, ,,	ἐγείρω
ἤγειρον	imp.	,, ,,	,,
ἠγέρθην	a²	,, ,,	ἐγείρομαι
ἦγμαι	p.	,, ,,	ἄγομαι
ἠδέσθην	a¹	,, ,,	αἰδοῦμαι
ἠδυνήθην	,,	,, ,,	δύναμαι
ἠθέληκα	p.	,, ,,	ἐθέλω
ἠθέλησα	a¹	,, ,,	,,
ἤθελον	imp.	,, ,,	,,
ἠλάθην	a¹	,, ,,	ἐλαύνομαι
ἤλασα	,,	,, ,,	ἐλαύνω
ἠλασάμην	a²	,, ,,	ἐλαύνομαι
ἦλθον	,,	,, ,,	ἔρχομαι
ἥλωκα	p.	,, ,,	ἁλίσκομαι
ἡμάρτηκα	,,	,, ,,	ἁμαρτάνω
ἥμαρτον	a²	,, ,,	,,
ἥμεσα	a¹	,, ,,	ἐμῶ
ἠμφίεσα	,,	,, ,,	ἀμφιέννυμι
ἠμφίεσμαι	p.	,, ,,	ἀμφιέννυμαι
ἤνεγκα	a¹	,, ,,	φέρω
ἠνεγκάμην	,,	,, ,,	φέρομαι
ἤνεγκον	a²	,, ,,	φέρω
ἠνέχθην	a¹	,, ,,	φέρομαι
ἠπιστήθην	,,	,, ,,	ἐπίσταμαι
ἦρα	,,	,, ,,	αἴρω
ἤρεσα	,,	,, ,,	ἀρέσκω
ἠρεσάμην	a²	,, ,,	ἀρέσκομαι
ἤρκεσα	a¹	,, ,,	ἀρκῶ
ἠρόμην	a²	,, ,,	ἐρωτῶ
ἤροσα	,,	,, ,,	ἀρῶ
ἠρώτημαι	p.	,, ,,	ἐρωτῶμαι
ἦσα	a¹	,, ,,	ἄδω
ἥσθημαι	p.	al v.	αἰσθάνομαι
ἥσθην	a¹	,, ,,	ἅδομαι
ἥσθην	,,	,, ,,	ἥδομαι
ἡσθήσομαι	viit.	,, ,,	,,
ἡσθόμην	a²	,, ,,	αἰσθάνομαι
ηὕρηκα	p.	,, ,,	εὑρίσκω
ηὕρισκον	imp.	,, ,,	,,
ηὗρον	a²	,, ,,	,,
ἠχθέσθην	a¹	,, ,,	ἄχθομαι
ἤχθην	,,	,, ,,	ἄγομαι
ἤψησα	,,	,, ,,	ἕψω
ἥψον	a²	,, ,,	,,
θεύσομαι	viit.	,, ,,	θέω
ἵειν	imp.	,, ,,	ἵημι
ἱέναι	inf.	,, ,,	,,
ἱλασάμην	a²	,, ,,	ἱλάσκομαι
ἱλάσθην	a¹	,, ,,	,,
ἱλάσομαι	viit.	,, ,,	,,
ἱστάναι	inf.	,, ,,	ἵστημι
ἵστασθαι	,,	,, ,,	ἵσταμαι
καθεδοῦμαι	viit.	,, ,,	καθέζομαι
καθευδήσω	,,	,, ,,	καθεύδω
καθῆσθαι	inf.	,, ,,	κάθημαι
καθεῦδον	imp.	,, ,,	καθεύδω
καθιῶ	viit.	,, ,,	καθίζω
καλῶ	,,	,, ,,	καλέω
καμοῦμαι	,,	,, ,,	κάμνω
κατάξω	,,	,, ,,	κατάγνυμι
κατέαγα	p.	,, ,,	κατάγνυμαι
κατέαγην	a²	,, ,,	κατάγνυμι
κατέαξα	a¹	,, ,,	κατάγνυμι
κείσομαι	viit.	,, ,,	κεῖμαι
κέκλεικα	p.	,, ,,	κλείω
κέκληκα	,,	,, ,,	καλέω
κέκραγα	,,	,, ,,	κράζω
κέκραμαι	,,	,, ,,	κεράννυμαι
κέχρικα	,,	,, ,,	χρίω
κέχρισμαι	,,	,, ,,	χρίομαι
κέχυκα	,,	,, ,,	χέω
κέχυμαι	,,	,, ,,	χέομαι
κέχωκα	,,	,, ,,	χώννυμι
κέχωσμαι	,,	,, ,,	χώννυμαι
κλαύσω	viit.	,, ,,	κλαίω
κραθήσομαι	,,	,, ,,	κεράννυμαι
λέλειμμαι	p.	,, ,,	λείπομαι
λειφθήσομαι	viit.	,, ,,	,,
λείψομαι	,,	,, ,,	,,
λείψω	,,	,, ,,	λείπω
λέλεγμαι	p.	,, ,,	λέγομαι
λέληθα	,,	,, ,,	λανθάνω
λέλοιπα	,,	,, ,,	λείπω

λέξω	viit.	al	v.	λέγω
λεχθήσομαι	"	"	"	λέγομαι
λήξομαι	"	"	"	λαγχάνω
λήσω	"	"	"	λανθάνω
ληφθήσομαι	"	"	"	λαμβάνομαι
λήψομαι	"	"	"	λαμβάνω
μαθήσομαι	"	"	"	μανθάνω
μαχοῦμαι	"	"	"	μάχομαι
μείξω	"	"	"	μείγνυμι
μειχθήσομαι	"	"	"	μείγνυμαι
μελήσει	"	"	"	μέλει
μεμάθηκα	p.	"	"	μανθάνω
μεμάχημαι	"	"	"	μάχομαι
μεμέληκα	"	"	"	μέλει
μεμένηκα	"	"	"	μένω
μέμνημαι	"	"	"	μιμνήσκομαι
μενῶ	viit.	"	"	μένω
μνησθήσομαι	"	"	"	μιμνήσκομαι
μνήσομαι	"	"	"	"
μνήσω	"	"	"	μιμνήσκω
νεμῶ	"	"	"	νέμω
νενέμηκα	p.	"	"	"
νένευκα	"	"	"	νέω
νεύσομαι	viit.	"	"	"
οἰήσομαι	"	"	"	οἶομαι
οἴσομαι	"	"	"	φέρομαι
οἴσω	"	"	"	φέρω
οἰχήσομαι	"	"	"	ὄχοῦμαι
ὀμοσθήσομαι	"	"	"	ὄμνυμι
ὀμοῦμαι	"	"	"	"
ὀμώμοται	p.	"	"	"
ὀνήσω	viit.	"	"	ὀνίνημι
ὀφειλήσω	"	"	"	ὀφελῶ
ὀφθήσομαι	"	"	"	ὁρῶμαι
ὀφλήσω	"	"	"	ὀφλισκάνω
ὄψομαι	"	"	"	ὁρῶ
παγήσομαι	"	"	"	πήγνυμαι
παιξοῦμαι	"	"	"	παίζω
παίσω	"	"	"	παίω
πεισθήσομαι	"	"	"	πείθομαι
πείσομαι	"	"	"	πάσχω
πείσομαι	"	"	"	πείθομαι
πείσω	"	"	"	πείθω
πέπαικα	p.	"	"	παίω
πέπαισμαι	"	"	"	παίομαι
πέπεικα	"	"	"	πείθω
πέπεισμαι	"	"	"	πείθομαι
πέπηγα	"	"	"	πήγνυμι
πέπλευκα	"	"	"	πλέω
πέπληγα	"	"	"	πλήττω
πέπληγμαι	"	"	"	πλήττομαι
πέπληκα	p.	al	v.	πίμπλημι
πέπλησμαι	"	"	"	πίμπλαμαι
πέποιθα	"	"	"	πείθομαι
πέπονθα	"	"	"	πάσχω
πέπνευκα	"	"	"	πνέω
πέπρακα	"	"	"	πιπράσκω
πέπραμαι	"	"	"	πιπράσκομαι
πέπραχα	"	"	"	πράττω
πέπρισμαι	"	"	"	πρίω
πέπταμαι	"	"	"	πετάννυμι
πέπτωκα	"	"	"	πίπτω
πέπτυσμαι	"	"	"	πυνθάνομαι
πέπωκα	"	"	"	πίνω
πεσοῦμαι	viit.	"	"	πίπτω
πεύσομαι	"	"	"	πυνθάνομαι
πέφευγα	p.	"	"	φεύγω
πίομαι	viit.	"	"	πίνω
πλεύσομαι	"	"	"	πλέω
πλησθήσομαι	"	"	"	πίμπλαμαι
πλήσω	"	"	"	πίμπλημι
πνεύσομαι	"	"	"	πνέω
πράξω	"	"	"	πράττω
πρήσω	"	"	"	πίμπρημι
πτήσομαι	"	"	"	ἵπταμαι
ρηθήσομαι	"	"	"	λέγομαι
ῥήξω	"	"	"	ῥήγνυμι
ρυήσομαι	"	"	"	ῥέω
ῥώσω	"	"	"	ῥώννυμι
σαπήσομαι	"	"	"	σήπομαι
σβέσω	"	"	"	σβέννυμι
σβήσομαι	"	"	"	σβέννυμαι
σέσηπα	p.	"	"	σήπομαι
σκέψομαι	viit.	"	"	σκοπῶ
σπάσομαι	"	"	"	σπῶμαι
συλλεγήσομαι	"	"	"	συλλέγομαι
σχήσομαι	"	"	"	ἕξομαι
σχήσω	"	"	"	ἕχω
ταθήσομαι	"	"	"	τείνομαι
τέθηκα	p.	"	"	τίθημι
τέθνηκα	"	"	"	θνήσκω
τέθυκα	"	"	"	θύω
τείσομαι	viit.	"	"	τίνομαι
τείσω	"	"	"	τίνω
τελεσθήσομαι	"	"	"	τελοῦμαι
τεμῶ	"	"	"	τέμνω
τέξομαι	"	"	"	τίκτω
τέτακα	p.	"	"	τείνω
τέτασμαι	"	"	"	τείνομαι
τέτεικα	"	"	"	τίνω
τέτεισμαι	"	"	"	τίνομαι
τετέλεκα	"	"	"	τελῶ

τετ..λεσμαι	p.	al v.	τελοῦμαι
τέτ..ηκα	»	,, ,,	τέμνω
τέτ..ημαι	»	,, ,,	τέμνομαι
τέ·οκα	»	,, ,,	τ!κτω
τέ:ρωμαι	»	,, ,,	τιτρώσκομαι
τέτυμμαι	»	,, ,,	τ!πτομαι
τετύχηκα	»	,, ,,	τυγχάνω
τετύχημαι	»	,, ,,	τυγχάνομαι
τεύξομαι	»	,, ,,	τυγχάνω
τιθέναι	inf.	,, ,,	τίθημι
τμηθήσομαι	viit.	,, ,,	τέμνομαι
τρωθήσομαι	»	,, ,,	τιτρώσκομαι
τρώσω	»	,, ,,	τιτρώσκω
τυπτήσω	»	,, ,,	τύπτω
ὑπέσχημαι	p.	,, ,,	ὑπισχνοῦμαι
ὑπεσχόμην	a²	,, ,,	,,
ὑποσχήσομαι	viit.	,, ,,	,,
φεύξομαι	»	,, ,,	φεύγω
φήσω	»	,, ,,	φημί
φθαρήσομαι	»	,, ,,	φθείρομαι
φθήσομαι	»	,, ,,	φθάνω
χαρήσω	»	,, ,,	χαίρω
χρῆναι	inf.	al v.	χρή
χυθήσομαι	viit.	,, ,,	χέομαι
χώσω	»	,, ,,	χώννυμι
ᾠήθην	a¹	,, ,,	οἴομαι
ᾤμην	imp.	,, ,,	,,
ὤ:νυν	»	,, ,,	ὄμνυμι
ὦμοκα	p.	,, ,,	,,
ὦμοσα	a¹	,, ,,	,,
ὠμοσάμην	a²	,, ,,	ὄμνυμαι
ὠμόσθην	a¹	,, ,,	,,
ὦνησα	»	,, ,,	ὀνίνημι
ὠνήσομαι	viit.	,, ,,	ὠνοῦμαι
ὦσομαι	»	,, ,,	ὠθοῦμαι
ὦσω	»	,, ,,	ὠθῶ
ὠφειλήθην	a¹	,, ,,	ὀφείλομαι
ὠφείληκα	p.	,, ,,	ὀφείλω
ὤφειλον	a²	,, ,,	,,
ὤφθην	a¹	,, ,,	ὁρῶμαι
ὤφληκα	p.	,, ,,	ὀφλισκάνω
ὤφλησα	a¹	,, ,,	,,
ὦφλον	a²	,, ,,	,,
ὠχόμην	imp.	,, ,,	οἴχομαι

ERRATA

La pag.	5	la cuvântul	ἀγορανόνος	citește ἀγορανόμος.
,, ,,	22	,, ,,	ἄλευρον	îndreptează ἄλευρον.
,, ,,	24	,, ,,	ἄλλομαι	,, ἄλλομαι.
,, ,,	25	,, ,,	ἀλτὴρ	,, ἄλτηρ.
,, ,,	25	,, cuvintele	ἀλωπεκίασις, ἀλωπεκῆ, ἀλωπεκικός, ἀλώπηξ	îndr.
,, ,,	30	la cuvântul	ἀμφιλαφὴς	îndr. neutrul în —ές. [ἀλωπεκίασις etc.
,, ,,	39	,, ,,	ἀναγείρω	citește ἀνεγείρω.
,, ,,	43	,, ,,	ἀνθολογῶ	îndr. ἀνθολογῶ.
,, ,,	52	,, ,,	ἀοίδημος	,, ἀοίδιμος.
,, ,,	62	,, ,,	ἄπονος	,, adv. —ως în —α.
,, ,,	65	,, ,,	ἀποφοιτήριον	îndr. ἀποφοιτητήριον.
,, ,,	75	,, ,,	ἄσιτος	,, ἄσιτος.
,, ,,	78	,, ,,	ἀσύγκριτος	,, neutrul în —ον
,, ,,	82	,, ,,	ἀτυχὴς	în loc de prin îndr. din.
,, ,,	88	,, ,,	ἀχώρ	,, ,, ,, [illegible] ,, cheibe.
,, ,,	95	,, ,,	βλεννογόνος	îndr. neutrul în —ον.
,, ,,	101	,, ,,	γαλακτόχρους	,, ,, ,, —ουν
,, ,,	114	,, ,,	δέσποινα	,, cocoană în loc de cucoană.
,, ,,	115	,, ,,	δημογεροντία	citește pârgărie în loc de pârgărire.
,, ,,	123	,, ,,	δίδυμοτοκία	,, gemelară în loc de gemelală.
,, ,,	126	,, ,,	δίπορτος	în loc de (ὁ, ἡ) îndr. —η .
,, ,,	134	,, ,,	ἔγγιστα	îndr. ὡς în loc de ὥς.
,, ,,	138	,, ,,	εἰβάλλω, εἰβολεὺς	îndr. εἰσβάλλω, εἰσβολεύς.
,, ,,	139	,, ,,	ἑκατόμπυλος	îndr. ἑκατόμπυλος.
,, ,,	139	,, ,,	ἑκατοστόμετρον	,, ἑκατοστόμετρον.
,, ,,	140	,, ,,	ἐκληλύνω	,, ἐκθηλύνω.
,, ,,	143	,, ,,	ἐκφυματώδης	,, noduros în loc de nudoros.
,, ,,	144	,,	ἐλατήριον	adaogă mobil, motiv.
,, ,,	144	,, ,,	ἐκεγκτὴς	îndr. ἐλεγκτής.
,, ,,	160	,,	ἐπαναρχίζω	,, ἐπαναρχίζω.
,, ,,	161	,, ,,	ἐπὶ	îndr. acuzativ în loc de adjectiv.
,, ,,	164	,, ,,	ἐπιμελητὴς	îndr. supraveghetor în loc de supraveghetor.
,, ,,	169	,, ,,	ἐποφελοῦμαι	,, folosi în loc de fososì.
,, ,,	172	,, ,,	ἑταιρεία	,, ἑταιρεία
,, ,,	176	,, ,,	εὐμεταποίητος	îndr. de în loc de pe.
,, ,,	177	,, ,,	εὐρυμαθὸς	,, εὐρυμαθής.
,, ,,	178	,, ,,	εὔτοκος (ὁ)	,, (ἡ)
,, ,,	179	,, ,,	ἐφυὸς	îndr. ἐφθός.
,, ,,	186	,, ,,	ἡλιφλεκτος	îndr. ἡμιφλεκτος.

La pag. 196 la cuvântul Ἴσθμια îndr. Ἴσθμια.
„ „ 199 „ „ καθησιὰ „ τρώγει în loc de τρώγι.
„ „ 199 „ „ καθισιὸ „ καθησιό.
„ „ 199 „ „ καθίζησις în loc de precipatare îndr. precipitare.
„ 202 „ „ καλεστὸς îndr. καλεστής.
„ „ 209 „ „ καταισχύνω mută fr. cu duşul la cuv. καταιώνησις.
„ „ 214 „ „ κατάχρεως îndr. neutrul în —ων.
„ „ 217 „ κεραμόχρους „ cărămiziu în loc de căcămiziu.
„ „ 220 „ κλαδαρὸς „ —ὰ în loc de —ή.
„ „ 227 „ „ κότσι „ gleznă în loc de gheznă.
„ „ 230 „ „ κρεοπωλεῖον „ κρεωπωλεῖον.
„ „ 246 „ „ μαγνήτης „ magnet în loc de magnetă.
„ „ 261 „ „ μολοσσὸς „ buldog în loc de boldog.
„ „ 263 „ „ μονόσπερμος „ neutrul în —ον.
„ „ 271 „ „ νεκέλινος „ νικέλινος.
„ „ 287 „ „ ὀπτόπλινθος (ὁ) îndr. (ἡ).
„ „ 304 „ „ παρωνυχία îndr. panariţiu în loc de panaris.
„ „ 307 „ „ πειράζω „ tentă în loc de atentă.
„ „ 309 „ „ περὶ „ στρέφεται în loc de στρέφται.
„ „ 315 „ „ πικραμύδγαλον îndr. πικραμύγδαλον.
„ „ 319 „ „ πλίνθος (ὁ) „ (ἡ).
„ „ 325 „ „ πόρος îndr. conductă în loc de conduct.
„ „ 325 „ „ Παρτογάλλος îndr. Πορτογάλλος.
„ „ 327 „ „ πραχτορεῖον „ factorerie în loc de factorie.
„ „ 328 „ „ προάγγελλος „ προάγγελος.
„ „ 331 „ „ προνομευτὴς „ jefuitor în loc de lefuitor.
„ „ 335 „ „ προϋπάντησις „ întâmpinare în loc de întâmpare.
„ „ 342 „ „ ρεβίδι îndr. ρεβίθι.
„ „ 344 „ „ ρυμοῦχος îndr. cal în loc de car.
„ „ 344 „ „ ρῦσις adaogă scurgere.
„ „ 362 „ „ στερεὸς îndr. trainic în loc de tainic.
„ „ 376 „ „ συνυπόχρεως îndr. neutrul în —ων.
„ „ 392 „ „ τρέξιμον „ cursă în loc de sursă.
„ „ 403 „ „ ὑπερβατὸν îndr. inversiunea în loc de inversiuenea.
„ „ 409 „ „ ὑποτάσσω „ răpune în loc de remâne.
„ „ 424 „ „ χαλκόχρυὸς schimbă termin. în —ους.
„ „ 429 „ „ χιμπαντζῆς îndr. cimpanzeu.
„ „ 434 „ „ χωρὶς în loc de dor îndr. doar.
„ „ 438 „ „ ψωμίζω, continuarea verbului —ομαι a se căută în dreptul cuvântului următor.